ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ
1824 — 1826

ΕΙΣ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ.

ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΙΣ ΜΑΡΑΘΩΝΑ

Τῆς Κυριακῆς Ἐξ Ἰουλίου 1824.

Ὁ Στρατηγὸς Γκούρας στρατοπεδευμένος πρὸ ἡμερῶν εἰς τὸν Μαραθῶνα πλησίον εἰς τὸ σπήλαιον τοῦ Πανὸς, τώρα ὀνομαζόμενον Νενέϊ μὲ τριακοσίους Στρατιώτας περίπου, καὶ εἰσακουσμένος μὲ τὸν Ἀντιστράτηγον Διονύσιον Εὐμορφόπουλον, Ἀθανάσιον Σκουρτανιώτην, καὶ Καπ. Μελέτην, στρατοπεδευμένους μακρὰν τοῦ Μαραθῶνος ὥραις τέσσεραις, ἔκαμε πολεμικὸν σχέδιον ἐναντίον τῶν Ἐχθρῶν, ὁποῦ εὑρίσκοντο στρατοπεδευμένοι εἰς Κατσανδρῆτι, Κάλαμον καὶ Ὠρωπόν, καὶ ἐξαπλώνοντο σχεδὸν εἰς ὅλον τὸ λεγόμενον Κατάδεμα τῆς Ἀττικῆς.

Εἰς τὰς πέντε τοῦ Ἰουλίου περὶ τὰς ὀκτὼ ὥρας τῆς ἡμέρας ἐπῆγεν ἕνα σῶμα ἐχθρῶν πεζῶν καὶ καβαλαρίων ἐναντίον εἰς τὸ Στράτευμα τῶν Τριακοσίων, οἱ ὁποῖοι ἀντεστάθησαν ἀνδρείως, ἐφόνευσαν μερικοὺς καὶ τοὺς ἐκυνήγησαν ὡς τὸ ῥεῦμα τοῦ Μαραθῶνος.

Τὴν ἄλλην ἡμέραν τὰ γλυκοχαράματα ἡ μισὴ δύναμις τῶν Ἐχθρῶν ἔφθασεν εἰς τὸ Στρατόπεδον τῶν Τουρκαλβανῶν νὰ ἐκδικηθῇ τῆς ἄλλης ἡμέρας τὴν ἀτιμίαν καὶ φόνον· καὶ χωρὶς καθόλου νὰ τουφεκίσουν, ὥρμησαν εὐθὺς μὲ τὰ σπαθιὰ ξεγυμνωμένα κατάπανω τῶν Ἑλλήνων. Τοῦτοι παραγγελμένοι ἀπὸ τὸν Στρατηγὸν τοὺς ἄφησαν καὶ ἐπλησίασαν μὲ μεγάλον θάρρος εἰς τὰ μετερίζια, φωνάζωντας τὲ αλλὰ! ἀλλὰ! τότε ἄρχησε ταχτικῶς ἡ φωτιὰ, καὶ οἱ ἐχθροὶ βλέποντες ὅτι ἐσκοτώθησαν ἀρκετοὶ, ἐτραβήχθησαν· πάλιν δεύτερην ὁρμὴν καὶ τρίτην, καὶ πάλιν ἔπαθαν τὰ ἴδια. Τότε ἔκαμαν κανὸν καὶ ἐσηκώθη ὅλον τὸ τουρκικὸν Στράτευμα καὶ ἦλθεν εἰς Μαραθῶνα.

Ὁ Ὀμὲρ Πασσᾶς διαμοιράσας τὸ Στράτευμάτου εἰς τρία, καὶ τὴν καβαλαρίαν ξεχωριστὰ στήσας κατὰ ταῖς πλάταις τῶν Ἑλλήνων, ὁ ἴδιος ἐκυβερνεῦσε δύω κανόνια ἐπάνω ἀπὸ ἕνα βουνάκι καὶ ἐπρόσταξε τὰ στρατεύματάτου νὰ ὁρμήσουν κατὰ τῶν Ἑλλήνων, τοῦτοι ὅμως ἀντεστάθησαν ἀνδρείως, καὶ τοὺς ἐκυνήγησαν ὡς τὸ ὕστερον μακρὰν ἀπὸ τὴν θέσιν των, ὅπου ἄφησαν τὰ μπαρ-γιάκια των ἔρημα.

Ἀλλὰ τέλος πάντων οἱ Ἐχθροὶ διὰ προσταγῆς τοῦ Πασσᾶ ἔπιασαν μετερίζια καὶ ἀντεστάθησαν εἰς τοὺς Τριακοσίους. Πρὸς τὰς δέκα ὥρας ἔφθασεν ὁ Ἀντιστράτηγος Εὐμορφόπουλος εἰς βοήθειαν, καὶ ἀπὸ μίαν πλησίον ῥάχην τουφεκίζωντας, οἱ ἐχθροὶ φοβηθέντες ἄρχησαν νὰ φεύγουν. Βλέποντας, τοῦτο ὁ Σ. Γκούρας ἐξεπήδησε παρευθὺς καὶ ὥρμησε κατεπάνω των καὶ μαζήτου Ῥούκης, Ἀποστόλης Κατζικογιάνης, Γιαννάκης Μεμούρης, καὶ Νικόλαος Στίνης καὶ οἱ Στρατιῶται καὶ ἐκυνήγησαν τοὺς Ἐχθροὺς ὡς τὸ ῥεῦμα. Ὕστερον ἐγύρισαν εἰς τὸ Τουρκικὸν Στρατόπεδον ἐπῆραν τὰς τρεῖς Σημαίας των καὶ εὑρῆκαν τουφέκια, πιστόλαις, σπαθιὰ καὶ χρήματα ἀρκετὰ εἰς τοὺς σκοτωμένους.

Ἡ μεγαλητέρα εὐχαρίστησις ὅμως, ὁποῦ ἔλαβαν οἱ Ἕλληνες εἶναι, πῶς ἐπολέμησαν ἐπάνω εἰς τοὺς τάφους τῶν Προγόνων των διὰ νὰ ἐνθυμίσουν εἰς τοὺς βαρβάρους τὴν παλαιὰν φήμην τοῦ τόπου καὶ τὰ ἐκεῖ ἔνδοξα Τρόπαια.

Λογαριάζουν τοὺς σκοτωμένους ἐχθροὺς νὰ ὑπερβαίνουν τοὺς διακοσίους, καὶ ἀπὸ τοὺς ἐδικές μας ἔπεσαν μόνον τρεῖς εἰς τὸν τόπον καὶ ἐπληγώθησαν τέσσαρες, ἀπὸ τοὺς ὁποίους εἶναι ὁ Ταξίαρχος Ζαχαρίας Λεπενιώτης, καὶ ὁ Καραγιώργος τοῦ Σ. Στάθη. Αν ὅμως ἔφθανε μίαν ὥραν προτήτερα ἡ ἀπὸ Αθήνας βοήθεια, ὁποῦ ἐκίνησε χθὲς τὸ ἑσπέρας, καὶ ἦτον ἐκεῖ καὶ οἱ Χασιῶται καὶ Σκουρτανιῶται, ἴσως θὰ ἐβλέπαμεν μίαν νίκην τελειώτερην.

Ἐδῶ μᾶς ἔφεραν χθὲς τὸ Γιουσοῦκ Μπαϊράκι καὶ ἄλλαις δύω σημαίαις, καὶ ἀρκετὰ λάφυρα. Ὁ Σ. Γκούρας ἐπέρασεν εἰς τὸν Ἁγ. Λουκᾶν ἐπάνω εἰς τὸ βουνὸν τῆς Πενδέλης, σκοπὸν ἔχωντας νὰ βάλλῃ καὶ τέλος ἀγαθὸν εἰς τὴν χθεσινὴν ἐπιχείρησιν.

ΣΑΛΑΜΙΝΑ.

Τὰς ἑπτὰ καὶ ὀκτὼ Ἰουλίου ἐξεστράτευσαν ἀπ' ἐδῶ καὶ οἱ ἀδελφοὶ Λέκιδες μαζὴ καὶ ὁ Καπ. Νικόλαος Γριζιώτης μὲ τριακοσίους Στρατιώτας διὰ τὸ Στρατόπεδον τῆς Ἀττικῆς, καὶ καθημερινῶς ἐκστρατεύουν ἀπὸ τὰ Κούντουρα καὶ ἀπὸ τὰ περιξ σώματα Εθελοντῶν, ἀφ' οὗ ὁἰκονόμησαν πρῶτον καὶ ἔβαλαν εἰς ἀσφάλειαν ταῖς φαμελίαις των.

Ἦτον σχεδὸν ὑποκάτω εἰς τὰ πιεστήρια ἡ ἀνωτέρω εἴδησις, καὶ ἰδοὺ ἀπὸ Ὕδραν γράμμα πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς Λυτώνιον καὶ Ἀναγνώστην Μπιρμπίλην, διηγούμενον τὸ φθάσιμον τοῦ Ἑλληνικοῦ Στόλου εἰς τὰ Ψαρρὰ, τὸ δισμπάρκιον ὁποῦ ἔκαμεν ἐκεῖ, τὸν κυνηγησμόν, καὶ ἐξολοθρευμὸν ὁποῦ ἐπροξένησαν εἰς τοὺς ἐχθροὺς, καὶ τὴν ξανακυρίευσιν τοῦ Νησίου ἀπὸ τοὺς ἐδικούς μας, τῶν ὁποίων ὅλων τὴν λεπτομερῆ διήγησιν ἐκδίδομεν ἀκολούθως.

Τύποις Ἀθηνῶν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Διὰ νὰ φυλάξῃ τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος τὴν ἐλευθερίαν, ὁποῦ μὲ τόσον αἷμα ἀγόρασε, καὶ μὲ ἕνα τόσον φρικτὸν ὅρκον ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, καὶ ὅλου τοῦ κόσμου ἀποφάσισε νὰ στερεώσῃ, ἀνάγκη πᾶσα νὰ φωτισθῇ. Εἰς τοῦτο ἔχωντας καὶ ἡμεῖς χρέος νὰ συνεργήσωμεν τὸ κατὰ δύναμιν, καὶ στοχαζόμενοι ὅτι ἕνας ἀπὸ τοὺς πολλοὺς δρόμους, μὲ τοὺς ὁποίους τὰ Ἔθνη φθάνουν εἰς τὸν φωτισμόν των, εἶναι καὶ ἡ ἐλεύθερη κοινοποίησις τῶν στοχασμῶν τοῦ ἀνθρώπου, ἀποφασίσαμεν νὰ ἐπιχειρισθοῦμεν μίαν ἐφημερίδα μὲ τὸ ὄνομα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

Καὶ διὰ νὰ δείξωμεν πόσον σφικτὰ εἴμεθα προσκολλημένοι εἰς τὴν παῤῥησίαν (α), ἐκλέγομεν διὰ γνωμικὸν τῆς ἐφημερίδος μας τὸ ἀκόλουθον.

„ ἡ Παῤῥησία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης. „

Χωρὶς αὐτὴν ὁ λαὸς μένωντας ἀνίδεος ἀπὸ ὅσα λέγουν καὶ ἐνεργοῦν οἱ Παραστάται του, δὲν θὰ εἶναι ἀρκετὸς νὰ τοὺς γνωρίζῃ, ἀκολούθως μήτε καλὴν ἐκλογὴν θὰ ἠμπορεῖ νὰ κάμνῃ, πρᾶγμα, ἀπὸ τὸ ὁποῖον κρέμεται ἡ εὐτυχία καὶ ἡ δυστυχία του· τυφλὸς εἰς τὰ φερσίματα τῶν διωρισμένων νὰ τὸν κυβερνοῦν καὶ νὰ τὸν ὁδηγοῦν εἰς τὴν εὐτυχίαν του, θέλει βλέπει μόνον τὰ εἰσοδήματα τῶν ἱδρώτων τοῦ προσώπου του καὶ τῶν αἱμάτων του, νὰ ἁρπάζωνται ἀπὸ τὸν ἕναν καὶ ἀπὸ τὸν ἄλλον, καὶ αὐτὸς θὰ κυλίεται ὀκνηρὸς μέσα εἰς τὴν παραλυσίαν καὶ εἰς τὸν ἀφανισμόν του.

Ἡμεῖς στοχαζόμενοι ὅτι μὲ ταῖς ἐλεύθεραις λογοτριβαῖς, ὅσον σφαλεραῖς καὶ ἂν εἶναι, ὁ νοῦς τῶν ἀνθρώπων φωτίζεται καὶ καταντᾷ ἀπὸ ὀλίγον ὀλίγον εἰς τὴν τελείαν ἀλήθειαν, δεχόμεθα πᾶσαν γνώμην γραμμένην μὲ καλὸν σκοπὸν, καὶ ἂς εἶναι καὶ ἐναντία εἰς τὴν ἐδικήν μας· εἴμεθα ὅμως πάντα μὲ τὴν γνώμην ἐκείνων, ὅσοι θέλουν τὴν Διοίκησιν θεμελιωμένην ἐπάνω εἰς τὸ παραστατικὸν σύστημα, διότι τέλος πάντων, ὅλοι ὁμολογοῦμεν, ὅτι οἱ χωριάται, καὶ οἱ περισσότεροι πολῖται τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἐνάρετοι, καὶ τοῦτο μᾶς φαίνεται τὸ χαρακτηριστικὸν ἑνὸς Ἔθνους ἀξίου ἐλευθερίας. Διὰ τοῦτο ἡ ἐπιθυμία μας εἶναι νὰ ἰδοῦμεν ταῖς ἐκλογαῖς τῶν κοινῶν ὑπουργῶν τῆς Πατρίδος: Παραστατῶν, Κριτῶν, Ἐφόρων, καὶ τῶν λοιπῶν νὰ γίνωνται μὲ ὅλην τὴν δυνατὴν ἐλευθερίαν· οἱ Νόμοι νὰ εἶναι ἁπλοὶ καὶ εὐρύχωροι, τὰ Κριτήρια ἀνοικτὰ, ὀγλίγωρα, καὶ εὐθυνά. Θὰ παρατηροῦμεν μὲ μίαν κάποιαν ζηλίαν τὰ ἔργα τῶν, ὅσοι διορίζονται εἰς τὰ κοινὰ ἐπαγγέλματα, ἐπειδὴ ἀπὸ τουτωνῶν τὸ καλὸν φέρσιμον κρέμεται ἡ στερέωσις τοῦ πολιτικοῦ μας συστήματος καὶ τῶν Νόμων.

Τὸ Στρατιωτικὸν, καὶ Ναυτικὸν τοῦ Ἔθνους μας, ἔχει νὰ βλέπῃ εἰς τὴν ἐφημερίδα νὰ κηρύττωνται τὰ ἀνδραγαθήματά του, καὶ εἰς ὅσα ἄδικα τοὺς κατακρίνουν νὰ τοὺς δικαιολογοῦμεν ὅσον δυνάμεθα· ἐπειδὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια, ὅτι αὐτοὶ μὲ πολλὰ μικρὴν δύναμιν ἔκαμαν σημεῖα καὶ τέρατα κατεπάνω εἰς ἕνα γένος, ὁποῦ ἐπάλευεν ἕως τώρα μὲ τὰ πλέον δυνατὰ βασίλεια τῆς Εὐρώπης· καὶ μὲ τὸ αἷμα των ἐστερέωσαν τὸ πολιτικὸν ἐλεύθερον σύστημα τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ προσοχή μας θὰ ἐξαπλώνεται ἀκόμη καὶ ἐπάνω εἰς ἐκείνους τοὺς ξένους, ὅσοι ἔρχονται ἐδῶ διὰ νὰ μᾶς ἀνακατώνουν. ἐξ ἐναντίας ἀγαποῦμεν καὶ σεβόμεθα ἐκείνους, ὅσοι ἔρχονται χωρὶς τέτοιους σκοπούς, ἢ πρὸς βοήθειαν τοῦ δυστυχοῦς μας Ἔθνους. Θὰ πασχίσωμεν ἀκόμη νὰ δείξωμεν πόσην ὠφέλειαν ἠμποροῦν νὰ προξενήσουν εἰς τὸ ἐμπόριον, εἰς ταῖς τέχναις καὶ γεωργίαν τῆς Ἑλλάδος ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐπιθυμοῦν νὰ κατοικήσουν εἰς τοὺς τόπους μας.

Τὴν περισσοτέραν ὅμως δύναμιν τῆς τυπογραφίας, δύναμιν ὁποῦ ἀνοίγει στάδιον δόξης εἰς τὴν Διοίκησιν, καὶ εἰς ὅλον τὸ Ἔθνος, θὰ τὴν ἐξοδεύομεν διὰ τὴν ὁμόνοιαν τῶν Ἑλλήνων. Τὰ πάθη καὶ ἡ διχόνοια παραλύουν τὴν δύναμιν τῆς Διοικήσεως, ἀφανίζουν τὸ ἐμπόριον, ταῖς τέχναις, καὶ τὴν γεωργίαν, καὶ καταβασανίζουν ἀκολούθως τὸν ἀγαθόν μας λαὸν μὲ τὴν ταλαιπωρίαν, μὲ τὴν πεῖναν, καὶ μὲ τὸν θάνατον.

Τοῦρκοι θριαμβεύουν, καὶ χαίρονται διὰ τὴν διχόνοιάν μας, τούτη εἶναι ἡ μοναχὴ των ἐλπίδα. Τύραννοι θριαμβεύουν, καὶ χαίρονται διὰ τὴν διχόνοιάν μας, ὁποῦ ἀφήνει τοὺς τόπους μας ἀνοικτοὺς εἰς τὰ πάθη των, καὶ ἴσως καὶ εἰς μίαν χειρότερην σκλαβίαν παρὰ ἐκείνην, ὑποκάτω εἰς τὴν ὁποίαν ἐβασανίσθησαν οἱ προπάτορές μας τόσους χρόνους!

Ὅσον διὰ τὴν ξένην πολιτικὴν, ἡ ἐπιθυμία μας εἶναι, νὰ πορεύεται ἡ Ἑλλὰς φιλικὰ μὲ ὅλα τὰ ἔθνη, καὶ νὰ τὰ βλέπωμεν προκόπτοντα καὶ εὐτυχισμένα, διότι τότε ἠμποροῦμεν νὰ ὠφελούμεθα καὶ ἡμεῖς μὲ τὴν συναναστροφήν των.

Ἡ ἐφημερίς μας ἐκδίδεται δύω φοραῖς τὴν ἑβδομάδα· ἡ συνδρομὴ δι' αὐτὴν γίνεται διὰ ἕνα χρόνον πρὸς πέντε τάλλαρα κολονάτα, καὶ τὰ δύω ἥμισυ πληρώνονται εἰς ταῖς ἀρχαῖς κάθε ἐξαμήνου. Ὅσοι λοιπὸν ἐπιθυμοῦν νὰ τὴν ἔχουν, ἂς λάβουν τὸν κόπον νὰ παραγγείλουν εἰς τὸν ὑπογεγραμμένον διὰ νὰ τοὺς τὴν στέλνῃ τακτικά. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ τιμὴ, καὶ καλὴ τύχη μιᾶς ἐφημερίδος κρέμεται ἀπὸ ὅσους μὲ αὐτὴν κοινοποιοῦν εἰς τὸ Ἔθνος των τοὺς φρονίμους καὶ κοινωφελεῖς στοχασμοὺς των, παρακαλοῦμεν ὅλους τοὺς ἀγαθοὺς καὶ συνετοὺς ἄνδρας τῆς Ἑλλάδος νὰ μᾶς βοηθήσουν εἰς τούτην τὴν ἐπιχείρησιν διὰ νὰ πληρώσουν εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν καὶ τὸ πρὸς τὴν Πατρίδα ἱερὸν χρέος των.

Ἐν Σαλαμίνι τῇ 18 Ἰουλίου 1824.

Ὁ συντάκτης τῆς Ἐφημερίδος
Γ. Ψύλλας.

(α) Παῤῥησίαν λέγομεν τὸν εὐγενῆ καὶ ἀνοικτὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον ἕνα φιλελεύθερον ἔθνος τελειώνει τὰς κοινὰς του ὑποθέσεις: ὅταν λέγου χάριν τὰ Κριτήρια, Βουλευτήρια, οἱ λογαριασμοὶ καὶ τὰ ἑνὸς Ἔθνους εἶναι ἀνοικτὰ εἰς τὸν καθένα, καὶ οἱ πολῖται εἶναι ἐλεύθεροι νὰ ὁμιλοῦν καὶ νὰ γράφουν τὴν γνώμην των διὰ τὰ κοινὰ συμφέρονια, τότε λέγομεν ὅτι βασιλεύει εἰς τὸ ἔθνος ἐκεῖνο ἡ Παῤῥησία, τὸ Φῶς, ἡ Ἀλήθεια, ὁ Νόμος.

ΤΥΠΟΙΣ ΑΘΗΝΩΝ
Παρὰ Ν. Βαρότζη.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

"Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιῶν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ τὸ μέσον τῆς τυπογραφίας, ὅτι στοχάζονται διὰ καλόν."
Προσωρινὸν πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος.

„Ἡ Παῤῥησία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς Δικαιοσύνης."

N. N.

ΤΕΤΡΑΔΗ 20 Αὐγούστου.

Στοχαζόμεθα χρέος μας, πρῶτον χρέος μας, νὰ κηρύξωμεν εὐθὺς εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Ἐφημερίδος, τὴν ἐνεργεσίαν ὑποῦ ὁ εὐγενὴς Κολονέλλος Λεϊκέστερ Στανόπ ἔκαμεν ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἑλληνικοῦ Κομιτάτου τῆς Λόνδρας πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, πρῶτον χαρίζοντάς τους μίαν ἐξαίρετην τυπογραφίαν, καὶ δεύτερον συνεργῶντας μὲ πολὺν ζῆλον καὶ μὲ μεγάλην συνδρομὴν διὰ νὰ συστηθῇ ἡ παρεστα[illegible]χειρισμένη μὲ τὴν ῥηθεῖσαν τυπογραφ[illegible]. Καὶ διὰ νὰ γνωρίσῃ ὅλος τῆς Ἑλλ[illegible]γάπην ἔχουν εἰς αὐτὸν ἐκεῖνοι οἱ εὐγενεῖς καὶ φιλελεύθεροι ἄνδρες, ὁποῦ συστήνουν τὸ Κομιτάτον, ἰδοὺ ἐκδίδομεν τὸ γράμμα τοῦ εὐγενοῦς Στανόπ, μὲ τὸ ὁποῖον ἐσυντρόφευσε τὸ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους χάρισμάτου.

„Ἀθηναῖοι,
ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἀπριλίου 1824.

Σᾶς ὀνομάζω Ἀθηναίους, ἐπειδὴ εἶσθε οἱ ἄξιοι ἀπόγονοι ἐκείνου τοῦ παλαιοῦ σοφοῦ, ἀνδρείου καὶ περιφήμου λαοῦ. ἐπειδὴ ἀποκτήσατε ἀνδρείως καὶ βαστάξατε φρονίμως τὴν ἐλευθερίαν σας. Ἐγὼ ἐστάλθηκα πρὸς ἐσᾶς ὡς ἐπίτροπος τοῦ ἑλληνικοῦ Κομιτάτου τῆς Λόνδρας· δὲν ἀγαπῶ νὰ σᾶς βαρύνω μὲ μίαν μακρυὰν διήγησιν τῶν καλῶν, ὁποῦ προξενεῖ ἡ ἐλευθέρη μεταχείρισις τοῦ νοὸς ἐπάνω εἰς τὰ ἔργα τῶν Διοικητῶν ἑνὸς Ἔθνους. Τοῦτο γνωρίζοντες οἱ εἰς Ἀγγλίαν φίλοι σας ἔστειλαν εἰς τὴν Ἑλλάδα μερικὰς τυπογραφίας. Μίαν ἀπὸ αὐτὰς προσφέρω ἐν ὀνόματι τοῦ Κομιτάτου εἰς τοὺς Ἀθηναίους. ἂς τὴν μεταχειρίζωνται διὰ τὸ συμφέρον τοῦ λαοῦ· ἂς τὴν φυλάττουν ὡς μίαν ἱερὰν παρακαταθήκην τῆς ἀγάπης τῶν Βρετανῶν πρὸς τοὺς Ἕλληνας.

Ἀθηναῖοι, τὸ δίκαιον τοῦ Ἔθνους σας ἔγλιξε τὸν λαὸν τῆς Ἀγγλίας κατάκαρδα. Αὐτοὶ ἐστάθηκαν καὶ ἐπεριεργάσθησαν μὲ θαυμασμὸν τὰ κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν ἀνδραγαθήματα τῶν Ἑλλήνων· μὲ μεγάλον καρδιοκτύπι ἐπαρατήρησαν ἕνα ἔθνος νὰ παλεύῃ γενναίως μὲ τὰ πλέον μεγάλα ἐμπόδια τῆς τύχης, νὰ πηδήσῃ ἀνδρείως μέσα ἀπὸ τὰς ἀλύσσους του, καὶ τέλος πάντων ἄτρομον εἰς τὸν ἀφανισμόν του νὰ θριαμβεύσῃ κατεπάνω εἰς ἕνα Βασίλειον, ὁποῦ τόσους χρόνους ἠμπόρεσε νὰ σταθῇ ἀνίκητον εἰς ταῖς πλέον δυναταῖς ἡγεμονίαις τῆς Εὐρώπης. Ἐκεῖνο ὅμως ὁποῦ δὲν εἶναι ὀλιγώτερον θαυμαστὸν, εἶναι, πῶς ἕνα Ἔθνος τόσον καιρὸν σκλαβωμένον ὑπὸ κάτω εἰς Βασιλεῖς Ῥωμάνους καὶ Τούρκους, μέσα εἰς τὴν ταραχὴν τῶν ἁρμάτων, εἰς τοὺς πολέμους τῶν Φατριῶν, καὶ περικυκλωμένον ἀπὸ ἕνα μεγάλον πλῆθος Τουρκῶν, ἐσύστησε τὸ τόσον ἐλεύθερον πολιτικόν του σύστημα. Ὅμως διὰ νὰ φυλάξετε καὶ ἀκόμι τελειώτερον νὰ κάμετε ἐκεῖνο, ὁποῦ ἀρχηνήσατε τόσον καλὰ, ἔχετε νὰ δοκιμάσετε ἀκόμι πολλαῖς δυσκολίαις. Ἀθηναῖοι, ἐσεῖς ἠξεύρετε καλὰ, ὅτι σκοπὸς τῆς Διοικήσεως πρέπει νὰ εἶναι ἡ κοινὴ εὐτυχία, ὁποῦ θέλει νὰ εἰπῇ τὰ μεγαλήτερα καλὰ νὰ εἶναι διὰ τοὺς περισσοτέ-

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

" Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιῶν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ τὸ μέσον τῆς τυπογραφίας ὅτι στοχάζονται διὰ καλόν."
Προσωρινὸν πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος.

„Ἡ Παῤῥησία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς Δικαιοσύνης."

N. N.

ΤΕΤΡΑΔΗ 20 Αὐγούστου.

Στοχαζόμεθα χρέος μας, πρῶτον χρέος μας, νὰ κηρύξωμεν εὐθὺς εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Ἐφημερίδος, τὴν εὐεργεσίαν ὁποῦ ὁ εὐγενὴς Κολονέλλος Λεϊπέστερ Στανὸπ ἔκαμεν ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἑλληνικοῦ Κομιτάτου τῆς Λόνδρας πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, πρῶτον χαρίζοντας τους μίαν ἐξαίρετον τυπογραφίαν, καὶ δεύτερον συνεργοῦντας μὲ πολὺν ζῆλον καὶ μὲ μεγάλον ὁρμὴν διὰ νὰ συστηθῇ ἡ παρουσα Ἐφημερὶς ἐκπορευομένη μὲ τὴν ῥηθεῖσαν τυπογραφίαν. Καὶ διὰ νὰ γνωρίσῃ ὁλαὸς τῆς Ἑλλάδος, ποίαν ἀγάπην ἔχουν εἰς αὐτὸν ἐκεῖνοι οἱ εὐγενεῖς καὶ φιλελεύθεροι ἄνδρες, ὁποῦ συσταίνουν τὸ Κομιτάτον, ἰδοὺ ἐκδίδομεν τὸ γράμμα τοῦ εὐγενοῦς Στανὸπ, μὲ τὸ ὁποῖον ἐσυντρόφευσε τὸ ὡρὸς τὸς Ἀθηναίους χάρισμάτου.

„Ἀθηναῖοι,
ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἀπριλίου 1824.

Σᾶς ὀνομάζω Ἀθηναίους, ἐπειδὴ εἶσθε οἱ ἄξιοι ἀπόγονοι ἐκείνου τοῦ παλαιοῦ συφοῦ, ἀνδρείου καὶ περιφήμου λαοῦ, ἐπειδὴ ἀπαιτήσατε ἀνδρείως καὶ ἐξαστράξατε φρονίμως τὴν ἐλευθερίαν σας. Ἐγὼ ἐστάλθηκα ὡρὸς ἐσᾶς ὡς ἐπίτροπος τοῦ ἑλληνικοῦ Κομιτάτου τῆς Λόνδρας· δὲν ἀγαπῶ νὰ σᾶς βαρύνω μὲ μίαν μακρυνὴν διήγησιν τῶν καλῶν, ὅσα ὡρίζενεῖ ἡ ἐλεύθερη μεταχείρισις τοῦ νοὸς ἐπάνω εἰς τὰ ἔργα τῶν Διοικητῶν ἑνὸς Ἔθνους. Τοῦτο γνωρίζοντες οἱ εἰς Ἀγγλίαν φίλοι σας ἔστειλαν εἰς τὴν Ἑλλάδα μερικὰς τυπγραφίας. Μίαν ἀπὸ αὐτὰς προσφέρω ἐν ὀνόματι τοῦ Κομιτάτου εἰς τὸς Ἀθηναίους. ἂς τὴν μεταχειρίζωνται διὰ τὸ συμφέρον τοῦ λαοῦ· ἂς τὴν φυλάττουν ὡς μίαν ἱερὰν παρακαταθήκην τῆς ἀγάπης τῶν Βρεταννῶν ὡρὸς τοὺς Ἕλληνας.

Ἀθηναῖοι, τὸ δίκαιον τοῦ Ὄθωνος ἔχῖξε τὸν λαὸν τῆς Ἀγγλίας κατάπαλιν. Αὐτοὶ ἐστάθηκαν καὶ ἐπριεργάσθησαν μὲ θαυμασμὸν τὰ κατὶ γῆν καὶ θάλασσαν ἀνδραγαθήματα τῶν Ἑλλήνων· μὲ μεγάλον καρδιακτύπι ἐσωματήρησαν ἕνα ἔθνος νὰ καλεύῃ γενναίως μὲ τὰ πλέον μεγάλα ἐμπόδια τῆς τύχης, νὰ πηδήσῃ ἀνδρείως μέσα ἀπὸ τὰς ἀλύσσους του, καὶ τέλος πάντων ἔτρεμον εἰς τὸν ἀφανισμόν του νὰ θριαμβεύσῃ κατεπάνω εἰς ἕνα Βασίλειον, ὁποῦ τόσους χρόνους ἠμπόρεσε νὰ θαστάχθῇ ἐναντίον εἰς ταῖς πολεῖν δυναταῖς ἡγεμονίαις τῆς Εὐρώπης. Ἐκεῖνο ὅμως ὁποῦ δὲν εἶναι ὀλιγώτερον θαυμαστὸν, εἶναι, πῶς ἕνα Ἔθνος τόσον καιρὸν σκλαβωμένον ὑπὸ κάτω εἰς Βασιλεῖς Ῥωμάνους καὶ Τέρκους, μέσα εἰς τὴν ταραχὴν τῶν ἁρμάτων, εἰς τοὺς πολέμους τῶν Φατριῶν, καὶ περικυκλωμένον ἀπὸ ἕνα μεγάλον πλῆθος Τουρκῶν, ἐσύστησε τὸ τόσον ἐλεύθερον πολιτικὸν σύστημα. Ὅμως διὰ νὰ φυλάξετε καὶ ἀκόμι τελειώτερον νὰ κάμετε ἐκεῖνο, ποῦ ἀρχινήσατε τόσον καλὰ, ἔχετε νὰ δοκιμάσετε ἀκόμι πολλαῖς δυσκολίαις. Ἀθηναῖοι, ἐσεῖς ἠξεύρετε καλὰ, ὅτι σκοπὸς τῆς Διοικήσεως πρέπει νὰ εἶναι ἡ κοινὴ εὐτυχία, ὁποῦ θέλει νὰ εἰπῇ τὰ μεγαλήτερα καλὰ νὰ εἶναι διὰ τοὺς περισσοτέ-

ρους ἀνθρώπους. Τοῦτο ὅμως δὲν γίνεται ἐκεῖ ὁποῦ ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι βέβαιος τῆς ζωῆς, τοῦ ἔχειν, καὶ τῆς τιμῆς του. Ἀλλὰ ποία εἶναι ἡ αἰτία ὁποῦ τούτη ἡ εὐταξία δὲν εὑρίσκεται εἰς τὴν Ἑλλάδα τόσον σωστὴ, ἐδῶ μάλιστα ὁποῦ ὁ λαὸς ὁμολογεῖται διὰ ἀγαθὸς; εἶναι, ἐπειδὴ οἱ ὀλίγοι ἐκεῖνοι ὁποῦ ἁρπαξαν τὴν δύναμιν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῆς Διοικήσεως, ἐκυνήγησαν τὸ ἐδικόντων συμφέρον περισσότερον ἀπὸ τὰ συμφέροντα τοῦ Κοινοῦ· λέγω τοὺς ὀλίγους δυνατοὺς ἀπὸ πᾶσαν Φατρίαν. Καὶ διὰ νὰ διορθωθῇ αὐτὴ ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων, ὁ λαὸς πρέπει ἢ νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν φυσικὴν του δύναμιν ἢ νὰ μεταχειρισθῇ τὸν νοῦν του καὶ τὴν ἀλήθειαν ἐναντίον τοῦ κακοῦ μὲ τὸ μέσον τῆς ἐλευθέρας τυπογραφίας. Ἕνας μεγάλος ἄνδρας λέγει, πῶς ἐὰν τοῦ ἐδίδετο ἕνας τόπος μέσα εἰς τὸ εὐρύχωρον Βασίλειον τῆς Ἀνατολῆς σεβάσμιος καὶ ἀσφαλέστατος διὰ νὰ δίδῃ ἀσφάλειαν εἰς ἐκείνους ὁποῦ ἤθελαν νὰ παρατηροῦν καὶ νὰ κοινοποιοῦν ἐκεῖθεν τὰ φερσίματα τῶν Κατίδων, Πασάδων, καὶ Βεζυράδων· αὐτὸς λέγει καὶ ὑπόσχεται νὰ κρημνίσῃ εἰς πολλὰ ὀλίγον καιρὸν τὸν Τυραννικὸν θρόνον τῶν Σουλτάνων ἀπὸ τὰ θεμέλιάτου.„

Τὸ Κομιτάτον ἔστειλεν ἀκόμη καὶ ἄλλην μίαν τυπογραφίαν, ὁποῦ εὑρίσκεται εἰς Μεσσολόγγι, καὶ δύο λιθογραφίαις ἀπὸ ταῖς ὁποίαις ἡ μία εὑρίσκεται εἰς τὴν Καθέδραν τῆς Διοικήσεως· τὸ Κομιτάτον ἐσυνήργησε μὲ μεγάλον ζῆλον διὰ νὰ συστήσῃ τὸ Κρέδιτον τοῦ Ἔθνους μας, καὶ νὰ μᾶς γένῃ τὸ γνωστὸν ἀναγκαιότατον δάνειον, τὸ ὁποῖον, ἂν τὰ ἐδικάμας κακὰ δὲν ἔκαμναν νὰ ἀργοπορήσῃ, δὲν θὰ ἐβλέπαμεν βέβαια τὸν ἀφανισμὸν τῶν καλλητέρων νησίων μας – Ἀνάθεμα τὴν ψυχὴν ἐκείνων, ὅσοι διὰ τὰ ἐδικάτων πάθη ἐστάθηκαν καὶ στέκονται ἀκόμη ἡ αἰτία τοῦ ἀφανισμοῦ τόσων μυριάδων ψυχῶν ἀθώων.

ΑΘΗΝΑΙ 28 Ἰουλίου.

Ὕστερον ἀπὸ τὸν πόλεμον ὁποῦ ἔκαμεν ὁ Σ. Γκούρας εἰς τὸν Μαραθῶνα μὲ τοὺς Τούρκους ὁποῦ εὐγῆκαν ἀπὸ τὴν Εὔριππον, σκοτώνωντας ὑπὲρ τοὺς διακοσίους, καὶ ἀνάμεσα εἰς αὐτοὺς τὸν ἀρχηγόν τῶν Γενιτζάρων Ἰμπραΐμ-Πασᾶν, τὸν Κιαχαγιᾶ τοῦ Λουμπτάτη Σαΐταγα, καὶ τὸν ἀνεψιόν τοῦ Ὁμέρ-Πασᾶ τῆς Εὐρίππου Ἀμπτύμπεϊν, τοὺς ἐμάζωξαν ὅλους εἰς τὸ Καπανδρῆτι τόσον στενὰ, ὁποῦ οἱ Τοῦρκοι ἀναγκάσθηκαν ἔξω ἀπὸ τὴν συνήθειάν των νὰ κλεισθοῦν εἰς μετεριζία· καὶ ἐν ᾧ ἑτοιμάζοντο οἱ ἐδικοίμας νὰ ὁρμήσουν κατεπάνω των, ἰδοὺ φθάνει, κακῇ τύχῃ, ἕνα γράμμα ἀπὸ Μέγαρα, φανερώνωντας ὅτι ἐκατέβηκαν ἀπὸ Ζητοῦνι ἄλλαις ὀκτὼ χιλιάδες Τοῦρκοι· διὰ τοῦτο ὁ Γκούρας ἐτραβίχθη εἰς τὰς Ἀθήνας διὰ νὰ φυλάξῃ τὴν πόλιν, καὶ ἀκολούθως διελύθη τὸ Στρατόπεδον τῶν Ἑλλήνων καὶ ἐχάλασεν ἡ γενναία των τούτη ἀπόφασις. Οἱ Ψαριανοὶ, λέγουν, ὅτι ἐχάθηκαν ἀπὸ τὴν μεγάλην καταφρόνησιν εἰς τὸν ἐχθρὸν, καὶ ἐδῶ ἔχασαν τὴν νίκην, ἀπὸ τὴν μεγάλην εὐκολοπιστίαν, καὶ ἴσως ἴσως ἀπὸ τὴν μεγάλην δειλίαν μερικῶν· διότι ἐβεβαιώθημεν ὕστερον ὅτι οἱ ἀπὸ Ζητοῦνι ἐλθόντες Τοῦρκοι δὲν ἦτον περισσότεροι ἀπὸ χιλίους πεντακοσίους. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον λοιπὸν εὑρίσκωντας οἱ ἐχθροὶ τὸν τόπον ἔρημον ἀπὸ διαφέντευσιν κατέβησαν δύω καὶ τρεῖς φοραῖς εἰς τὰ περίχωρα τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἕως καὶ ἀπέξω ἀπὸ τὰ τείχη τῆς πόλεως, ὅ,που οἱ ἐδικοίμας ὁρμήσαντες δύω φοραῖς τοὺς ἐδίωξαν μακρὰν, πολεμῶντες τοὺς τρεῖς ὥραις εἰς τὸν κάμπον, οἱ πεζοὶ τοὺς καβαλαρέους μὲ μίαν εὐταξίαν ἀξιόλογην.

Ὁμολογεῖται ἀπὸ ὅλους ὅτι τρεῖς ἀπὸ τὴν μικρὴν καβαλαρίαν τῶν ἐδικῶν μας ὥρμησαν δύω καὶ τρεῖς φοραῖς καταμεσῆς εἰς τοὺς ἐχθροὺς· ὁ ἕνας μάλιστα δείχνει δώδεκα βώλια, ὁποῦ τοῦ ἦλθαν ἐπάνω του χωρὶς νὰ τὸν πληγώσῃ κανένα.

Ὕστερα πάλιν, ὅταν οἱ ἐδικοίμας ἐπληροφορήθησαν διὰ τὴν ἀπάτην ὁποῦ ἔπαθαν ἀπὸ τὸ δειλὸν ἐκεῖνο γράμμα, συναχθέντες ὅλοι εἰς τὰ Μαούνια, ἐσκέπτοντο πῶς νὰ ῥιφθοῦν ἐπάνω εἰς τοὺς Τούρκους· τοῦτοι ὅμως μαθαίνωντας τὸν σκοπόντων ἀπὸ ἕνα χωριάτην, ὁποῦ ἔπιασαν, ἄφισαν παρευθὺς τὸ Καπανδρῆτι καὶ ἀπέρασαν εἰς τὸν Κάλαμον, ὅ,που καὶ ἐμβαρκάρισαν τὰς ἀῤῥώστους, τὸ πεζικὸν, καὶ ὅσα λάφυρα εἶχαν καμωμένα εἰς τὴν Ἀττικὴν· τοῦτο βλέπωντας οἱ ἐδικοίμας, χωρὶς νὰ σταθοῦν ὀλίγον νὰ κάμουν κανένα σχέδιον, χωρὶς νὰ ἀκούσουν τοῦ

Στρατηγοῦ, ὁποῦ τοὺς ἔλεγε νὰ ἔχουν ὑπομονὴν, καὶ νὰ κάμουν τὸ κίνημάτων τακτικώτερα, ὥρμησαν κατεπάνω εἰς τοὺς Τούρκους, καὶ εὑρίσκωντας μερικοὺς εἰς τὸν Κάλαμον ἐφόνευσαν ὡς εἴκοσι καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ἐκυνήγησαν. ὅμως εὑρισκόμενοι εἰς τέτοιαν ἀταξίαν δὲν ἠμπόρεσαν νὰ ἀντισταθοῦν εἰς τὴν καβαλαρίαν τῶν ἐχθρῶν καὶ ἔστρεψαν ταῖς πλάταις, πλὴν μὲ ὅλον τοῦτο δὲν ἐχάθηκαν περισσότεροι ἀπὸ δώδεκα. Λέγεται ὅτι οἱ Κρητικοὶ, τοὺς ὁποίους εἶχε σταλμένους ἡ Διοίκησις ὑποκάτω εἰς τὴν ὁδηγίαν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Κουρμούλη, νὰ ἐβάνηκαν παληκάρια εἰς τούτην τὴν περίστασιν.

Ἀδελφοὶ μάθετε ἀπὸ τὰ παθήματα, ὁποῦ ὡς τώρα ἐδοκιμάσατε, ὅτι πρέπει νὰ κρατῆτε τὴν ὁρμὴν σας, ὅταν δὲν εἶναι καιρὸς διὰ νὰ τὴν βάλετε εἰς ἔργον. Διηγεῖται ὁ Ξενοφῶν, παλαιὸς Στρατηγὸς καὶ Φιλόσοφος, ἕνα πρᾶγμα πολλὰ εὔμορφον διὰ τὴν εὐταξίαν καὶ ὑπακοὴν τῶν στρατιωτῶν." Μίαν φορὰν ἕνα Στράτευμα ἐπολεμοῦσε μὲ ὁρμὴν μεγάλην κατεπάνω εἰς τὰ μετερίζια ἑνὸς ἄλλου καὶ ἐπολεμοῦσεν ἀρκετὴν ὥραν χωρὶς νὰ ἠμπορῇ νὰ τὰ κυριεύσῃ. Ὁ Στρατηγὸς βλέπωντας ὅτι δὲν ἦτον καλὸν νὰ βασταξῇ περισσότερον ὁ πόλεμος, ἔδωκε λόγον νὰ τραβιχθοῦν οἱ ἐδικοί του. τότε ἕνας στρατιώτης μὲ τὸ σπαθὶ σηκωμένον διὰ νὰ τὸ κατεβάσῃ ἐπάνω εἰς ἕναν ἐχθρὸν, ἀκούωντας τὴν προστα-γὴν, βάλλει παρευθὺς τὸ σπαθὶ εἰς τὸ φηκάρι, καὶ γυρίζει ὀπίσω. Τοῦτος ὁ στρατιώτης εἶχε καμωμέναις εἰς ἐκεῖνον τὸν πόλεμον καὶ ἄλλαις πολλαῖς παληκαριαῖς, αὐτὸ ὅμως τὸ ἔργον του τὸ ἐνοστιμεύθη περισσότερον ἀπὸ ὅλα ὁ Στρατηγὸς καὶ τὸν ὑπερετίμησεν". Ἡ εὐταξία εἶναι ἡ ψυχὴ τοῦ Στρατεύματος, καὶ ὅπου ἡ εὐταξία ἐκεῖ καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς, ἐκεῖ καὶ ἡ νίκη.

16 Αὐγούστου.

Οἱ Τοῦρκοι ἐμβῆκαν ὅλοι εἰς Εὔριπον, καὶ μαθαίνομεν ὅτι ἐπροσκαλέσθησαν ἀπὸ τὸν Δερβὶς Πασσᾶν διὰ τὰ ἐπάνω μέρη. Ὁ Στρατηγὸς Γκούρας εὐθὺς ὁποῦ μάθη, ὅτι ἀπέραναν ἐπάνω, εἶναι καὶ αὐτὸς ἕτοιμος νὰ τρέξῃ ἐξ ὀπίσω των εἰς βοήθειαν τῶν Σαλώνων. τῆς γῆς ὁποῦ τοῦ ἔδωκε τὸ εἶναι.

ΣΥΡΑ Ἰουλίου. 27.

Μαθαίνομεν ἀπὸ Σμύρνην, ὅτι δύω χιλιάδες Τοῦρκοι κατεβαίνωντας διὰ τὴν Σάμον, ἐπειδὴ ὁ Πασσᾶς δὲν τοὺς ἄφησε νὰ ἐμβοῦν εἰς τὴν Σμύρνην, ἐδόθησαν εἰς τὴν ἁρπαγὴν εἰς τὰ πέριξ χωρία, καὶ τριακόσιοι ἀπ' αὐτοὺς ἐπάτησαν ἕνα χωρίον τὄνομα Μποτζιᾶ, ὅπου ἐκατοικοῦσαν οἱ περισσότεροι ἀπὸ τὲς εἰς Σμύρνην Εὐρωπαίους, Κονσόλους καὶ εὐγενεῖς, καὶ ἐκαταντρόπιασαν „ με συγχώρησιν „ ταῖς γυναῖκες καὶ θυγατέραις των. Ἂς συγκρίνουν τώρα τὸ φέρσιμον τούτων τῶν βαρβάρων τῆς Ἀνατολῆς μὲ τὰ φερσίματα τῶν ἐδικῶνμας ἀπὸ τῆ, ἀρχῆς τοῦ παρόντος πολέμου ἕως τώρα, οἱ κατὰ τόπους Κόνσολοι, καὶ ἄλλοι Εὐρωπαῖοι, καὶ μάλιστα οἱ εἰς ἀθήνας, εἰς τοὺς ὁποίους ὡς καὶ μέσα εἰς ταῖς φθερώτεραις ταραχαῖς καὶ ἀναρχίαις ἐπρόσφερεν ὁ λαός μας ἀπὸ ὀλίγον ὡς πολὺ ὅλον τὸ εἰς αὐτοὺς χρεωστούμενον σέβας· ἂς ἰδοῦν λέγω, τοῦτο καὶ ἂς μαρτυρήσουν ὅπου τυχαίνει, ἂν τὸ Ἔθνος μας δὲν εἶναι ἄξιον νὰ καταταχθῇ εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἐλευθέρων χριστιανικῶν Ἐθνῶν τῆς Εὐρώπης.

Αὐγούστου. 11

Τούτην τὴν στιγμὴν ἔφθασεν ἐδῶ ἕνα καράβι Κεφαλωνήτικον ἀπὸ τοὺς Κορφοὺς, καὶ μᾶς λέγει ὅτι οἱ Ἀλγερίνοι στενοχωρημένοι ἀπὸ τὰ κανόνια καὶ ἀπὸ ταῖς βόμβαις τῶν Ἰγγλέζων, ἐζήτησαν συνθήκας. οἱ Ἰγγλέζοι ὅμως τὲς ἐπρόσταξαν νὰ σταθοῦν μέσα ἕως νὰ ἔλθῃ πρόσταγὴ καὶ ἀπόκρισις δι' αὐτὸ ἀπὸ τὴν Λόνδραν.

ΥΔΡΑ Αὐγούστου 7.

Εἰς ταῖς τρεῖς ὥραις τῆς ἡμέρας ἔφθασεν ἕνα πλοῖον ἀπὸ τὸν Στόλον μας τὸν εὑρισκόμενον εἰς τὴν Σάμον, φέρωντας γράμμα ἀπὸ τὸν Ἀντιναύαρχόν μας ἀπὸ ταῖς πέντε. μᾶς λέγει τὴν καταισχύνην τοῦ ἐχθρικοῦ Στόλου ὁποῦ ἔλαβεν ἀπὸ τὸν ἐδικόν μας. ὕστερον ἀπὸ δύω καὶ τρεῖς πολέμους, ὁποῦ μεταξὺ τῶν δύω Στόλων ἔγιναν. εἰς ταῖς πέντε τοῦ μηνὸς ὁ ἐδικός μας ἔκαν-

σε μὲ μπουρλότα τρία ἐχθρικὰ, δύω φρεγάδαις καὶ ἕνα μπρίκι· τὰ δύω ἀπὸ αὐτὰ ἐκάησαν τὴν ἡμέραν καὶ ἐβούλησαν σύψυχα εἰς τὸ πέλαγος, καὶ ἡ μία ἀπὸ ταῖς φρεγάδαις ἐκάθησεν εἰς τὰ παραθαλάσσια τῆς Ἀνατολῆς κατὰ τὸ μέρος τοῦ Γέρωντα, καὶ ἐκεῖ πέρνωντας φωτιὰ ὁ τζεπχανές της ἔκαυσε καὶ ἐβύθησεν ὡς εἴκοσι ἀπὸ τὰ μικρὰ καΐκια, ὁπῦ εἶχαν νὰ περάσουν Στρατεύματα διὰ τὴν Σάμον· ἀπὸ τοὺς ἐδικούς μας ἐσκοτώθησαν δίω Μπουρλοτιέριδες τῦ Κανάριου καὶ ἕνας Ὑδραῖος. Ἐλπίζομεν εἰς τὸν Παντοδύναμον μὲ αὐτὴν τὴν καταισχύνην ὁπῦ ἔλαβεν ὁ ἐχθρικὸς Στόλος καὶ τὴν μεγάλην ζημίαν ὁπῦ ἔπαθε, νὰ ἐχάλασαν τὰ σχέδια καὶ οἱ σκοποί του.

οἱ Πρόκριτοι τῆς
νήσου Ὕδρας.

Καὶ λοιπὸν ὁ θάνατος τριῶν ἀνδρῶν μοναχὰ ἐν ὅλῃ τὴν ζωὴν εἰς μυριάδες ὁμογενῶν ἀ[illegible] τῶν. [illegible] τὸ αἷμα τοῦν λ[illegible] στὰβ[illegible] τῶν νὰ ἀκτιβολῇ μέσα ἀπὸ τὴν Λέσβον, φοβερίζοντας νὰ μᾶς ἁρπάσῃ τὰ πλέον ἱερὰ μας πράγματα, τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν τιμήν. Διὰ τοῦτο καὶ ἐσεῖς, ὦ Ἥρωες, ἀπολαμβάνετε σήμερον τὴν πνευματικὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἀνέβετε εἰς τοὺς Οὐρανοὺς συνοδευμένοι ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος μὲ ταῖς εὐχαῖς καὶ εὐλογίαις ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο στεφανωμένοι ἀπὸ τοὺς ἁγίους Ἀγγέλους, Ἄγγελοι τῆς νίκης καὶ ἐκδικήσεως τοῦ θανάτου καὶ τῆς αἰχμαλωσίας τῶν ἀθώων καὶ ἀδυνάτων γυναικῶν καὶ παιδίων τῶν Ψαρῶν· δὲν λέγω τῶν παληκαρίων, διατὶ ἐκεῖνοι ἐκατέβησαν θεληματικῶς εἰς τὸν Ἅδην σύρνωντας μαζήτων διὰ νὰ ἁλυσσοδέσουν ἐκεῖ εἰς τὸ αἰώνιον σκότος τοὺς ἀπανθρώπους ἐχθροὺς τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ. Τὰ ἴδια τοῦτα λόγια λέγομεν καὶ εἰς ἐσᾶς τοὺς ζωντανοὺς Ἥρωας τοῦ Ἑλληνικοῦ Στόλου, διατὶ σᾶς στοχαζόμεθα ὅλους ἀποφασισμένους εἰς ἕνα τέτοιον ἔνδοξον θάνατον. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ Πατρὶς ὅλη ἐπανηγύρισε μὲ τὴν πλέον μεγάλην χαρὰν τοῦ κόσμου τὴν Νίκην σας, καὶ θὰ τὴν πανηγυρίσουν καὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον οἱ φίλοι τῆς ἀρετῆς.

Ἂς ἰδοῦμεν τώρα φανερὰ ποῖα ἦτον ἡ αἰτία τῦ χαϊμῦ τῶν τεσσάρων ἀξιολόγων νησίων μας, Κρήτης, Εὐρίπου, Κάσσου, καὶ Ψαρρῶν· ἐὰν ὁ Ἑλληνικὸς Στόλος ἦτον ἔξω τότε, ὅταν μάλιστα ἀκόμη δὲν εἶχε νὰ πολεμήσῃ μὲ δύω ἐχθρὺς, καθὼς τώρα, ἐὰν δηλαδὴ τὸ Ἔθνος ἀποφάσιζε νὰ ἐξοδεύσῃ πεντακόσιαις χιλιάδες ψωρόγροσσα, δὲν θὰ ἐπάθαινε βέβαια ἕνα τόσον μεγάλον χαϊμὸν, χαϊμὸν ὁπῦ μᾶς ἐπλήγωσε κατάκαρδα. Καὶ νὰ εἰπῇς, πῶς δὲν εἶχε τὸ Ἔθνος τὺς τρόπους διὰ νὰ ϐαστάξῃ αὐτὸν τὸν Στόλον ἔξω· καὶ νὰ εἰπῇς πῶς δὲν ἦτον τὸ πρῶτον μέρος τοῦ Δανείου ἀπὸ καιρὸν εἰς τὴν Ζάκυνθον, κρατημένον ἐκεῖ διὰ τὰ ἐμφύλια κακὰ μας· "ἀλλὰ, ἴσως ὁ Στόλος μας δὲν θὰ ἐπολεμᾶσε τότε μὲ αὐτὴν τὴν γενναιότητα, ὁπῦ ἐγεννήθη τώρα ἀπὸ τὴν ἀπελπισίαν·" εἰς τοῦτο ἀποκρινόμεθα, ὅτι πρῶτον μὲν εἰς τέτοιαν ἀπελπισίαν οἱ ἄνθρωποι τῦ Στόλου δὲν ἔφθασαν, καθὼς μερικοὶ ἄλλοι, ὁπῦ ἑτοιμάσθησαν νὰ πράξουν ἐναντίον τῦ Ἑλληνικῦ ὀνόματος, ἐναντίον τῆς χριστιανικῆς πίστεως, ἐναντίον καὶ εἰς αὐτὸ τὸ συμφέρον τους· καὶ δεύτερον ἂν δὲν ἔκαμνεν ὁ Στόλος μας τόσον, ὅσον ἔκαμε τώρα, ὅμως ἐμπόδιζε κατάτι καὶ ἐκωλόϐωνε βέβαια τὰ ὅσα μὲ τὴν ἡσυχίαν του ἐδυνήθη νὰ κατορθώσῃ ὁ Ἐχθρὸς — ἐκεῖνο ὅμως ὁπῦ ἔγινεν, ἔγινε, καὶ κανένας δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὸ κάμῃ ἀγίνωτον. ἀλλὰ οἱ ἄνθρωποι πρέπει νὰ ὠφελῶνται ἀπὸ τὰ παθήματα, διατὶ ἀλλέως κρίμα εἰς τὸ κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν τῦ Δημιουργῦ, ὁπῦ φέρομεν ἐπάνωμας.

Εἰδοποίησις.

Ἡ εἰς Ἀθήνας φιλόμουσος Ἑταιρία ἔχει σκοπὸν νὰ συστήσῃ ἐκεῖ τὸ σχολεῖον τῆς νεας παιδαγωγίας "Ἀλληλοδιδακτικῆς." Διὰ τοῦτο ζητεῖ ἕναν διδάσκαλον αὐτῆς τῆς ἐπιστήμης, νὰ ἠμπορῇ ὅμως νὰ δώσῃ μαρτύρια τῆς ἱκανότητός του ἢ μὲ τὰς ἀποδείξεις τῶν διδασκάλων του, ἢ καὶ μὲ κανέναν ἄλλον τρόπον. Ὅπου λοιπὸν κανένας τοιοῦτος ἐπιθυμεῖ νὰδιδάσκῃ τὰ παιδία τῆς Πατρίδος εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἐδιδάχθησαν τὸ πάλαι τὰ ἀξιολογώτερα μαθήματα, ἂς εἰδοποιήσῃ διὰ τοῦτο ἢ αὐτὴν τὴν φιλόμ. Ἑταιρίαν, ἢ τὸν συντάκτην τῆς παρούσης Ἐφημερίδος.

ΑΡΙΘ 2.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

Οἱ Ελληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιῶν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ τὸ μέσον τῆς τυπογραφίας ὅ,τι στοχάζονται διὰ καλὸν."
Προσωρινὸν πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος.

„Ἡ Παρρησία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς Δικαιοσύνης."

Ν. Ν.

ΣΑΒΒΑΤΩ, 6 Σεπτεμβρίου.

ΑΘΗΝΑΙ, τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1824

Εἰδοποιοῦμεν τὰς συνδρομητάς μας

Ὅτι ἡ Τυπογραφία καὶ ἡ Ἐφημερίς μας ὦντας ἕως τώρα τραβιγμέναις εἰς τὴν Σαλαμίνα, ἤλθον ὑποκείμεναις καὶ αὐταῖς εἰς ταῖς ἀκαλαστασίαις τῆς ξενιτείας,

Διὰ τοῦτο ἀπεφασίσθη νὰ μετακομισθοῦν ἐδῶ εἰς τὴν Παλιριδατων.

Διὰ τοῦτο καὶ ἐμείναμεν ὀπίσω ἀπὸ τὸ χρέος μας, ἀφίνοντας ἀνίκδοταις τέσσεραις Ἐφημερίδες, τῶν 23, 27, 30 Αὐγ. καὶ 3 τῆ τρέχ.

Εἰς το ἑξῆς ὅμως θὰ βάλωμεν τὰ δυνατά μας διὰ νὰ μὴ λείψωμεν εἰς τὸ παραμικρὸν ἀπὸ ὅ,τι ὑποσχεθήκαμεν εἰς τὴν εἰδοποίησίνμας.

ὁ Συντάκτης

Ἀπόκρισις τῶν Ἀθηναίων εἰς τὸ γράμμα τῶ Κολονέλου Στανὸπ, ὁποῦ ἐπαρρησιάσαμεν εἰς τὸ περῶτον φύλλον.

Σεβάσμιε Στανόπ

Τὰ λαμπρόσου καὶ εὐγενῆ αἰσθήματα ἔγιναν γνώσιμα καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς Ἑλλάδος. Αἱ Ἀθῆναι ἀνηχοῦσιν ἀπὸ τὰς εὐλογίας καὶ ἐπαίνους τοῦ κυρίου Στανόπ, αἱ ὁποῖαι ἀπήλαυσαν προσωπικῶς τὸ ἀξιολίμηλον ὑποκείμενόν σου, ἐγνώρισαν πραγματικῶς τὰ προλεχήματά σου, ὠφελήθησαν ἀπὸ τόσας σοφὰς ὁδηγίας σου καὶ προθυμίας περὶ τὰ καλὰ, καὶ τελευταῖον ἔλαβον ἀπὸ τὸ χέρι σου τὸ ἀξιόλογον δῶρον τῆς Τυπογραφίας, ἡ ὁποία θέλει συνεισφέρη βέβαια πολὺ, εἰς τοῦ λαοῦ τὸν φωτισμὸν καὶ τὴν ἐλευθερίαν. Τοιοῦτοι ἄρα εἶναι καὶ τοιαῦτα φρονοῦσι διὰ τὸς Ἕλληνας ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ μεγάλοι ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι συσταίνουσι τὸ Ἑλληνικὸν Κομιτάτον τῆς Λόνδρας, καὶ τοιούτους φίλους καὶ συνεικοδόμους τῆς ἐλευθερίας της ηὐτύχησε νὰ ἔχη ἡ Ἑλλάς. Τοῦτος ὁ λογισμὸς Κύριε, ἀναζωπυρεῖ κάθε καρδίαν ἑλληνικὴν, πολλαπλασιάζει τὸ θάρρος εἰς τὸν ἀγῶνα μας καὶ τοῦ ἐχθροῦ τῆς ἀνθρωπότητος· καὶ τὸ θλιβερὸν ὁμμάτι σήμερον τῆς Ἑλλάδος δὲν ἀποτείνεται, εἰμὴ εἰς τὴν παντοδύναμον χεῖρα τοῦ Ὑψίστου καὶ εἰς τὰς εὐαισθήτους καρδίας τοῦ φιλανθρώπου Βρεταννικοῦ λαοῦ, καὶ τῶν ὁμοίων του χριστιανικῶν Λαῶν. Τὰ δείγματα τῆς εὐνοϊκῆς διαθέσεως τῶν Βρεταννῶν πρὸς τὸς Ἕλληνας εἶναι ἕως τώρα πάμπολλα καὶ μεγάλα. ἓν ἀπὸ αὐτὰ εἶναι καὶ ἡ παροῦσα Τυπογραφία „ τὴν ὁποίαν σὺ ὦ ἀξιέρασστε Στανὸπ, ἐχάρισες εἰς ἡμᾶς ἐξ ὀνόματος τοῦ Σεβαστοῦ Ἑλληνικοῦ Κομιτάτου. Ὁ Δῆμος λοιπὸν τῶν Ἀθηνῶν τὴν ἀποδέχεται Κύριε, μετὰ πάσης χαρᾶς, καὶ γεμάτος ἀπὸ εὐγνωμοσύνην καὶ βαθὺ σέβας προσφέρει τὰς ἀνηκούστας εὐχαριστίας εἰς ἐσὲ τὸν ἀγαπητόν του φίλον, καὶ διὰ σοῦ εἰς ὅλον τὸν χορὸν τῶν ἐν Λόνδρᾳ φιλελλήνων Εὐαίρωνσου. ἀνυπομόνως περιμένει τὴν εὐτυχῆ ἐκείνην ἡμέραν, καθ' ἣν θέλει δυνηθῆ νὰ ἐγείρη ἀνδριάντας τῶν εὐεργετῶν του, καὶ νὰ τοὺς στεφανώση μὲ τοὺς ἀνήκοντας στεφάνους κατὰ τὴν παλαιάν του συνήθειαν. Τώρα δὲ δεχθῆτε πρὸς τὸ παρὸν, ὦ

γενναῖοι ἄνδρες, τὴν προθυμον ταύτην τῶν Ἀθηναιων ἀμοιβὴν, ἥτις εἶναι τὸ νὰ ἐγχαράξωσι μὲ ἀνεξάλειπτα γράμματα μέσα εἰς τὰς καρδίας των τὰ λαμπρὰ ὀνόματά σας, καὶ νὰ τὰ παραδώσωσι καὶ εἰς τὴν ευλογιαν των ἀπογόνων των ἀθανάτου μνήμης ἕνεκα.

ἐν Ἀθήναις. τῇ 10 Μαΐου 1824

Οἱ Δημογέροντες Ἀθηνῶν

Μ. Τυρναβίτης.
Α. Πετράκης.
Ιω. Πάλλης.
Ιω. Πανταζῆς.
Α. Χρυσοΐλλης.
ὁ Γραμματεὺς
Ν. Καρώζης.

Ἀπὸ τὸ γράμμα τοῦτο τῶν Ἀθηναίων γίνεται φανερὸν εἰς ὅλους πόσον ἀξιέπαινος καὶ κοινωφελὴς ἐστάθη ἡ ζωὴ τοῦ Κυρίου Σλανέπ εἰς Ἀθήνας, καὶ ὡσην ὑποληψιν καὶ ἀγάπην ἔλαβεν ὁ λαός μας εἰς αὐτὸν. Τοῦτος ὁ εὐγενὴς καὶ ἀξιοσέβαστος ἄνθρωπος διέμεινεν ἐδῶ δύο σχεδὸν μῆνας· ἀπὸ τὴν ἡμέραν ὁποῦ ἦλθεν ἄλλο δὲν ἔκαμνε, παρὰ νὰ συλλογίζεται καὶ νὰ κηρύττῃ παρρησίᾳ ὅ,τι καλὸν ἐγνώριζε καὶ γενικῶς διὰ τὸ Ἔθνος, καὶ μερικῶς διὰ τὰς Ἀθήνας· ἦτον γλυκὺς καὶ καταδεκτικὸς εἰς ὅλους, παρευρέθη καὶ εἰς τρεῖς κοιναὺς συνελεύσεις τοῦ λαοῦ ὡς ἕνας καλὸς πολίτης, καὶ ἐπεριχαίρετο ταῖς ἀνοικταῖς μας Συνελευσαις καὶ ταῖς ἐλεύθεραις ψηφοφορίαις· ἐσυνήργησε πολὺ εἰς τὴν σύστασιν τοῦ Σχολείου τῆς ἀλληλοδιδακτικῆς μεθόδου, εἰς τὸ νὰ ἀρχήσῃ πάλιν τὰ ἔργα της ἡ Φιλόμουσος Ἑταιρία, ἡ ὁποία εἶχε παύσει ἀπ' ὅ ἄρχησεν ὁ πόλεμος· εἰς δὲ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐφόρων τῆς Ἑταιρίας αὐτῆς τοῦ ἐδόθη καὶ ψῆφος μὲ γνώμην ὅλης τῆς Συνελεύσεως τῶν μελῶν. Μισεύωντας ἀπ' ἐδῶ διὰ τὰ Σάλωνα μᾶς ἔστειλε πάλιν καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἀρκετὰ βιβλια ἀξιόλογα καὶ χάρταις· καὶ ἀπὸ Ζάκυνθον ὕστερα μιαν ἀρκετὴν χρηματικὴν βοήθειαν διὰ τὴν φ. Ἑταιρίαν, διὰ τὸ σχολεῖον τῆς ἀλληλοδιδακτικῆς, διὰ τὴν Τυπογραφίαν καὶ ἐφημερίδα, καὶ μὲ τὸ φθάσιμόντου εἰς Λόνδραν ἐλπίζομεν νὰ ἐνεργήσῃ καὶ ἄλλα πολλὰ καλὰ διὰ τὴν ἠγαπημένην του Ἑλλάδα.

Κανεῖς δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀρνηθῇ κρίνωντας μὲ καθαρὰν ἀλήθειαν, ὅτι αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος δὲν ἐφρονοῦσεν ἄλλο οὔτε ἐπιθυμοῦσε παρὰ τὸ γενικὸν καλὸν τῆς Ἑλλάδος, τὴν στερέωσιν τοῦ Νόμου καὶ τῆς νομιμου Δικαιοσύνης, τὴν ἐλευθεριαν τοῦ λαοῦ, καὶ τὴν ἀνοικιότητα εἰς τὰ κοινὰ πράγματά μας, καὶ ὅτι ἀπὸ ἄλλο δὲν ἐκινεῖτο, παρὰ μόνον καὶ μόνον ἀπὸ τὰ φιλελεύθερα αἰσθήματά του. καὶ ὁποιος φρονεῖ διαφορετικὰ δι' αὐτὸν τὸν ἀξιέπαινον ἄνδρα, ἢ εἶναι ἀπατημένος, ἢ ἐθελοκακεῖ βεβαια.

30. Λυγούστου.

Σήμερον ἔγινεν ἐδῶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἐπαρχου συνάλυσις ἀπὸ τοὺς ἐγκριτωτέρους Πολίτας [illegible] ὁποίαν ἐδιαβάσθη γράμμα τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ δικαίου, ὅσου ἐπαράγγελνε νὰ ἐκλεχθοῦν οἱ ἀξιώτεροι εἰς ταῖς κριτηλογικαῖς ὑποθέσαις ὁποὺ τὴν ἐπαρχ. τούτην, καὶ νὰ στιλθοῦν τὰ ὀνόματάτων εἰς αὐτόν.

Ἔγινε λοιπὸν σκέψις ἐπάνω εἰς τὴν ὑποθεσιν τούτην καὶ ἐπροβλήθησαν δεκα ὀνόματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐκλέχθησαν μὲ ψήφους ἕξ, καὶ στιλθηνται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τοῦ Δικαίου, διὰ νὰ διορισῃ ἡ Διοίκησις ἀπὸ αὐτοὺς ὁσους κρίνῃ εὔλογον εἰς τὸ νὰ θεωροῦν ταῖς κριτηλογίαις τῆς Ἐπαρχίας μας.

Μᾶς φαίνεται, ὅτι τὸ ἀναγκαιότερον πρᾶγμα διὰ τὸ Ἔθνος, ὁποῦ ζητεῖ νὰ ἐλευθερωθῇ μὲ τὸ αἷμα του ἀπὸ τὸν ἀνομον, ἦτον καὶ εἶναι καὶ πρέπει νὰ εἶναι ἡ σύστασις καλῶν Κριτηρίων. Μία σπιθαμὴ γῆς ἐλευθερωμένης πρέπει ν' ἀναλαμβάνῃ εὐθὺς καὶ τὸν σύντροφον τῆς ἀνθρωπίνης ἐλευθερίας, τὴν Δικαιοσύνην. Τότε αἰσθάνεται ὁ λαὸς ὅτι οἱ ἱδρῶτες καὶ τὰ αἵματά του δὲν ἐχύθησαν τοῦ κάκου, τότε μεγαλώνει ἡ ψυχή του καὶ αὐξάνει ἡ ἀνδρεία του, ὅταν βλέπῃ μίαν πτωχὴν καὶ ἀδυνατην χήραν νὰ παλεύῃ μὲ τὸν λόγον καὶ μὲ τὸ δίκαιον της ἐναντίον τοῦ Δυνατωτέρου καὶ Πλουσιωτέρου ἐμπρὸς εἰς τοὺς γλυκεῖς καὶ εἰρηνικοὺς Κριτὰς τοῦ Ἔθνους του. Νὰ εἰσοῦμεν ἀκόμη τόσον καλοὶ καὶ τίμιοι γίνονται οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τὴν καλὴν διάταξιν καὶ κυβέρνησιν τῶν Κριτηρίων, κρίνομεν περιττὸν, ἐπειδὴ ὅλοι μας τὸ γνωρίζομεν, καὶ

ἀκόμη καταλαβαίνομεν ὅτι ἕνα καλὸν παληκάρι δὲν εἶναι ποτὲ κακὸς ἄνθρωπος.

Σεπτεμβρίου 1.

Διὰ νὰ μὴν μένῃ ὁ τόπος χωρὶς Κριτήριον ὡς νὰ ἔλθῃ ἡ διαταγὴ ἀπὸ τὴν Διοίκησιν, διότι καὶ τὸν περασμένον χειμῶνα εἴχαμεν ἐδῶ συστημένον Τοπικὸν Κριτήριον:

Ο Επαρχος ἐσύστησε μίαν Επιτροπὴν ἀπὸ τέσσαρα μέλη, ὡς προσωρινὸν κριτήριον, καὶ ἐξέδωκεν εἰς τὸν λαὸν διὰ τοῦτο τὴν ἑξῆς Εἰδοποίησιν.

Ανδρες Αθηναῖοι.

Επειδὴ διὰ τὰς ἐπισωρευθείσας ἀπείρους κρισολογικὰς ὑποθέσεις, ἐκ τῶν ὁποίων σχεδὸν αἱ πλειότεραι ἔμειναν ἀθεώρητοι ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐπαναστάσεως ἄχρι τοῦδε, αἱ Αθῆναι ἔχουσι χρείαν συστάσεως κριτηρίου τακτικωτέρου, μ' ὅλον ὅτι κατὰ διαταγὴν τοῦ Υπουργείου τοῦ Δικαίου ἀπεστάλη χθὲς πρὸς τὴν Υπερτάτην Διοίκησιν κατάλογος ὑποκειμένων τινῶν, τὰ ὁποῖα ἐπὶ συνελεύσεως τῶν ἐδῶ Προκρίτων δι' ἐλευθέρας ψηφοφορίας ἐνεκρίθησαν νὰ σημειωθῶσι διὰ νὰ ἐκλέξῃ ἐξ αὐτῶν κριτὰς ὁποίους ἐγκρίνῃ ἡ Σ. Διοίκησις, ἀλλ' εἰς τὴν μεταξὺ ταύτην τοῦ καιροῦ μεσολάβησιν διὰ νὰ μὴ πάσχῃ ὁ λαὸς, μὴ ἔχων ποῦ νὰ διαλύσῃ καὶ τὰς παλαιὰς καὶ τὰς καθημέραν ἀναφυομένας διαφορὰς, διὰ τοῦτο διωρίσθη προσωρινῶς ἐπιτροπὴ τετραμελὴς συγκειμένη ἀπὸ τοὺς κυρίους Ανάργυρον Πετράκην, Μιχ. Τυρναβίτην, Στάμον Σεραφεὶμ, καὶ Ιω. Πανταζῆ, διὰ νὰ κρίνῃ καὶ ν' ἀποφασίζῃ περὶ τῶν ἐνταῦθα παρρησιαζομένων διαφόρων κρισολογικῶν ὑποθέσεων μέχρι τῆς τελείας συστάσεως τοῦ Κριτηρίου.

Αθῆναι, τὴν 31 Αὐγούστου 1824.
Μιχαὴλ Σοῦτζος.

Οἱ τέσσαρες ἄνδρες ὁποῦ συσταίνουν τὴν Επιτροπὴν εἶναι ἀπὸ ἐκείνους ὁποῦ ἐδιάλεξεν ὁ λαὸς, διὰ νὰ τοὺς παρρησιάσῃ εἰς τὴν Διοίκησιν κατὰ τὴν ζήτησιν τοῦ Υπουργοῦ τοῦ Δικαίου.

Αναφέρομεν ἐδῶ τρία κεφάλαια τοῦ Εθνικοῦ μας Νόμου, διὰ νὰ στέκουν πάντα ζωντανὰ εἰς τὴν ἐνθύμησιν τοῦ λαοῦ τὰ δικαιώματά του.

Α. Οταν εἶναι συστημένα Κριτήρια, κανένας δὲν φυλακώνεται ὡς ἔνοχος ἐγκλήματος χωρὶς τὴν διαταγὴν τοῦ κριτηρίου, ἔξω, ὅταν πιασθῇ ἐπάνω εἰς τὸ κακὸν.

Β. Κανένας δὲν ἠμπορεῖ νὰ μένῃ εἰς τὴν φυλακὴν περισσότερον ἀπὸ εἰκοσιτέσσαρες ὥραις χωρὶς νὰ πληρεφορηθῇ μὲ ἀπόδειξιν διὰ τὴν αἰτίαν τῆς φυλακ[illegible]ου· μήτε περισσότερον ἀπὸ τρεῖς ἡμέρ[illegible] εἰς τὴν φυλακὴν χωρὶς νὰ ἀρχήσῃ ἡ κρισις[illegible].

Γ. Τὰ βασανιστήρια καὶ τὸ [illegible] τῶν πραγμάτων νὰ μὴν ἔχουν ποτὲ τὸν [illegible] τους εἰς τὴν Ελλάδα [illegible]

Αθῆναι, 2 Σεπτεμβρίου 1824.

Σήμερον ἔφθασεν εἰς τὸν λιμέναμας πειραιᾶ ἡ φρεγάτα Εὐρύαλος διοικουμένη ἀπὸ τὸν Ναύαρχον τῶν Αγγλικῶν πολεμικῶν πλοίων ὁποῦ περιπλέουν εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος κύριον Κλιφφόρδ, ὁμοῦ καὶ δύω κορβέτταις. Ο ἐρχομός του εἶναι διὰ νὰ δώσῃ βοήθειαν εἰς μίαν ἄλλην κορβέταν, Μεδίναν λεγομένην, μὲ κυβερνήτην τὸν κύριον Βάλκερ, ἡ ὁποία ἐπειδὴ ἐκτύπησεν εἰς μίαν ξέραν ἀνάμεσα Καβοκολώναις καὶ Γαϊδουρονῆσι καὶ ἐβλάφθη ἀρκετὰ, ἦτον φερμένη ἐδῶ εἰς τὸν λιμέναμας διὰ νὰ διορθώσῃ τὸν χαλασμὸν ὁποῦ ἔπαθεν.

Ευθὺς ὁποῦ ἔφθασεν ἐδῶ ἡ εἰρημένη κορβέττα, Μεδίνα, ὁ Επαρχος ἔστειλε τὸν Αστυνόμον διὰ νὰ ἐρωτήσῃ τὸν Διοικητὴν της ἀπὸ μέρους του καὶ τοῦ Στρατηγοῦ ἂν χρειάζεται κἀμμίαν βοήθειαν, μάλιστα τὴν ἄλλην ἡμέραν ὁ ἴδιος Στρ. Γκούρας ἐκατέβη εἰς τὸν λιμένα ἐπιθυμῶντας νὰ δείξῃ μὲ τὴν προθυμίαν καὶ συνδρομήν του εἰς τὸ φιλάνθρωπον Εθνος τῶν Βρεττανῶν τὴν εὐγνωμοσύνην ὁποῦ οἱ Ελληνες χρεωστοῦν εἰς αὐτούς.

Αὐτὴν τὴν ἰδίαν ἡμέραν ὑπῆγεν εἰς ἀντάμωσιν τοῦ Διοικητοῦ τῆς κορβέττας καὶ ὁ Κόνσολος

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

τῆς Νεαπόλεως κύριος Καΐσας Βιτάλης εἰς ἔλλειψιν τῶν ἄλλων Κονσόλων, καὶ ἐπροθυμήθη νὰ τοῦ προσφέρῃ πᾶσαν βοήθειαν, καὶ τοῦ ἐπρόβαλεν ἀκόμη νὰ στείλῃ καΐκι ἐξέργου νὰ προσκαλέσῃ τὸν Ναύαρχον κύριον Κλιφφόρδ.

Η Φρεγάτα Εὐρύαλος ἦτον παροῦσα εἰς τὴν ναυμαχίαν ὁποῦ οἱ Ελληνες μὲ μεγάλην ἀνδρίαν καὶ πολλὴν εὐταξίαν ἔκαμαν ἐναντίον εἰς διακόσια πενῆντα ἐχθρικὰ ἔξω ἀπὸ τὴν Κῶ, καὶ μᾶς ἐδιηγήθη τὴν ὑπόθεσιν τοιούτης λογῆς.

Εἰς ταῖς 23 τοῦ περασμένου μηνὸς μετὰ τὸ μεσημέρι τὰ Ελληνικὰ πλοῖα ἐκτύπησαν μὲ μεγάλον θάρρος τὰ Τούρκικα, μάλιστα ἕνα Μπουρλότον Ψαρριανὸν τοῦ κ. Κανάριου ἐπλησίασεν ὡς μισὸ βόλι πιστολὸς εἰς τὸ Βασσέλον τοῦ Καπ. Πασσᾶ, τὸ ὁποῖον, ἀδειάζοντας κατεπάνω εἰς τὸ Μπουρλότον τὴν μπατερίαν του ὅλην καὶ οἱ Τοῦρκοι φωνάζοντας μὲ μεγάλην χαρὰν τὸ, ἀλλὰ! ἀλλὰ! διὰ τὸν χαλασμόν του, τοῦτο ἐφάνη καὶ ἔτρεχεν ἀκόμη, ἀφ' οὗ ἔφυγεν ὁ καπνὸς ἐναντίον εἰς τὸ Βασσέλον· κακῇ τύχῃ ὅμως, ἐν ᾧ ἐπλησίαζε διὰ νὰ τοῦ πέσῃ ἐπάνω, ἕνας ἄνεμος ἐβοήθησε τὸ Βασσέλον καὶ εὐγῆκεν ἀπὸ τὸν κίνδυνον, ὁποῦ τοῦ ἔφερνεν ἀποφασισμένα ὁ κ. Κανάριος, ὁ ὁποῖος μὲ ὅλον ὁποῦ ἠμποροῦσε νὰ καύσῃ δύω ἄλλαις Φρεγάταις, πνέωντας ὀργὴν διὰ τὸ ἄθῶον αἷμα ὁποῦ ἐχύθη εἰς τὰ Ψαρρὰ, εἶχεν ἀπόφασιν νὰ καύσῃ τὸν ἴδιον Καπετάν-Πασσᾶ.

Οἱ Ὀρφικιάλοι τῆς Φρεγάτας παρόντες μάρτυρες τῆς γενναιότητος τῶν Ελλήνων μᾶς βεβαιώνουν, ὅτι εἰς ἐκείνην τὴν ναυμαχίαν οἱ Ελληνες δὲν ἠμποροῦσαν νὰ κάμουν περισσότερον ἀπ' ὅ,τι ἔκαμαν, διὰ νὰ δείξουν εἰς τοὺς Εὐρωπαίους τὴν ἀξιότητάτων καὶ διὰ νὰ γνωρίσῃ ὁ κόσμος ὅτι ἡ πίστις καὶ ἡ ἀγάπη τῆς Πατρίδος εἶναι τὸ μοναχὸν περῆγμα ὁποῦ δίδει τὴν νίκην. Μᾶς βεβαιώνουν ἀκόμη οἱ εἰρημένοι ὅτι ἐσκοτώθη ὁ Καπετάνος μιᾶς Φρεγάτας, τῆς ὁποίας ἐθλάφθησαν καὶ πολλὰ πράγματα, καὶ μία ἄλλης ἐτζακίσθη ὅλον τὸ κατάρτι.

Ἰδοὺ ἡ ἐλπίδες ὁποῦ ὁ Τύραννος εἶχε ἀκόμη εἰς τοῦτον τὸν μεγάλον στόλον καὶ ἐκστρατείαν τοῦ Μισιριοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ἔμεινε πλέον ἐλπίδα νὰ προχωρήσῃ καὶ παρεμπρὸς, καὶ ἔτζι μὲ τὴν βοήθειαν τῆ Θεοῦ θὰ τελειώσει καὶ τούτη καθὼς ἐτελείωσεν ἐκείνη τῶν Σαλώνων, καὶ ἐματαιώθησαν οἱ σκοποὶ τοῦ Δερβὶς-Πασσᾶ μὲ τὴν λαμπρὰν νίκην τῆς Αμπλιανης, καθὼς ἐλύθη καὶ ἐδῶ τόσον ὀγλίγωρα ἡ πολιορκία μας, ὅταν εἶδαν οἱ Αγάδες τοὺς Ελληνας νὰ τοὺς κυνηγοῦν εἰς τὸν κάμπον ἔξω ἀπὸ τὰ τείχη τῆς πόλεως, ὅπου ἐβοκίμασαν νὰ πλησιάσουν δύω φοραῖς.

Σεπτεβρίου 5.

Ο Χιλ. Αθανάσιος Σκουρτανιώτης γράφει, ὅτι τὰ καραβέλια του εἶδαν μὲ τὰ μάτια των τοὺς Τούρκους (τὸ πεζικὸν) πῶς ἐμβαρκαρίσθησαν ἀπὸ τὴν Εὔριπον μέσα εἰς τὰ καράβιά των καὶ ἀνεχώρησαν· ἀκόμη γράφει ὅτι ἡ καβαλαρία ἔχει σκοπὸν νὰ περάσῃ διὰ ξηρᾶς εἰς τοῦ Δερβὶς-Πασσᾶ τὸ στρατόπεδον.

ΝΑΥΠΛΙΟΝ, 20 Αὐγούστου.

Εἰς ταῖς 16 τοῦ τρέχοντος ἐξέδωκεν ἡ Υ. Διοίκησις μίαν διακήρυξιν εἰς τὰ Ελληνικὰ Κορσάρικα πλοῖα καὶ τὰ προστάζει νὰ εἶναι πάντοτε συνοδευμένα μὲ τὰ ἀναγκαῖα γράμματα καὶ διαταγαῖς της καὶ νὰ προσέχουν καλὰ νὰ μὴν προξενοῦν κἀμμίαν ζημίαν παράνομον εἰς τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα τῶν ξένων ἀδιαφόρων δυνάμεων· ἀλλέως τὰ ὑστερεῖ ἀπό πᾶσαν διανθέντευσιν καὶ μάλιστα φοβερίζει νὰ τὰ παιδεύῃ δυνατὰ, ὅταν εὑρεθῇ κἀνένα χωρὶς ταῖς διαταγαῖς Της.

Η διακήρυξις τούτη τῆς Σ. Διοικήσεως ἦτον ἀναγκαιότατη, καὶ ἐπιθυμοῦμεν πολλὰ νὰ ἰδοῦμεν ὀγλίγωρα τὴν ἐνέργειάν της, διὰ νὰ μὴν βλάπτεται ἡ ὑπόληψις ὅλου τοῦ Εθνους, ἐξ αἰτίας ὁποῦ ζητοῦν νὰ πλουτήσουν μὲ τέτοιους παράνομους τρόπους πολλὰ ὀλίγοι κακόβουλοι ἄνθρωποι.

ΤΥΠΟΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 3.

„ Οι Ελληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νά κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ τὸ μέσον τῆς τυπογραφίας ὅ,τι στοχάζονται διά καλόν "
(Προσ. Πολ. τῆς Ελλ.)

„ Η Παρρησία
εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης. "
(Ν. Ν.)

ΤΕΤΡΑΔΗ, 10 Σεπτεμβρίου 1824.

ΓΕΡΩΝΤΑΣ, 30 Αὐγούστου 1824.

Απὸ τὸν Ελληνικὸν Στόλον.

...Ολην τὴν νύκτα (28) εὑρισκόμεθα εἰς γαλήνην μεταξὺ Καλύμνου καὶ Λατζάτων, καὶ ὁ ἐχθρὸς ἀκολουθοῦσεν ὁπίσωμας. Τὸ πρωὶ πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου οἱ ἐχθροὶ ἔχοντες τὰ σοβράνο, ὕψωσαν τὴν ὑπερήφανην σημαίαν των μὲ ὄργανα μουσικὰ καὶ μὲ πολλὰ ταλα κανόνια, καὶ ἤρχοντο κατεπάνωμας, ἐν ᾧ εὑρισκόμεθα εἰς γαλήνην. Ω! πόσα δάκρυα ἔχυσαν οἱ Ελληνές μας, διότι δὲν εἶχαν ἄνεμον διὰ νὰ ὁρμήσουν κατεπάνω τῶν ἀπίστων ἐχθρῶν τους. τόσον ἐσπευσοχωρήθη ἡ ψυχήτων, ἐπειδὴ ἦτον μακρὰ καὶ εἰς γαλήνην, ὁποῦ ἂν ἦτον δυνατὸν, ἤθελαν κάμη ἄνεμον φυσῶντας μὲ τὰ στόμαλάτων διὰ νὰ πλησιάσουν εἰς τοὺς ἐχθρούς. Ολοι ἐστέκοντο μὲ μεγάλην προσοχὴν νὰ κυλτάζουν πόθεν ἀκούεται ὀλίγον φύσημα ἀνέμου διὰ νὰ τὸν μεταχειρισθοῦν καὶ νὰ ἰσιάσουν τὰ πανιάτων, καθὼς εἶναι ἡ τέχνη τῆς Ναυτικῆς. Οἱ Μπουρλοτιέριδές μας, καθ' ἕνας κοντὰ εἰς τὸ συντροφικόν του πλοῖον καλὰ τάξιν, ἑτοιμάσθησαν καὶ δὲν ἐπρόσμεναν ἄλλο παρὰ ἕναν ὀλίγον ἄνεμον, διὰ νὰ ὁρμήσουν ἐπάνω εἰς τοὺς ἐχθρούς.

Εἰς τοῦτο τὸ ἀναμεταξὺ οἱ ἐχθροὶ ἄρχησαν νὰ κανονάρουν τὰ συμπωτινώτερα πλοῖαμας, ὡς δέκα, τὰ ὁποῖα εὑρίσκωντας ὀλίγον ἄνεμον, ὁρμήσαν καὶ ἀνταποκρίνοντο μὲ μεγάλην γενναιότητα ἐναντίον εἰς πολλὰ περισσότεραις ἀπὸ λόγου των Φρεγάταις καὶ Βρίκια. Καὶ εἰς ταῖς δώδεκα, εἴκοσι περίπου ἐμπροσθινὰ πλοῖα μας εὑρίσωντας καὶ αὐτὰ ὀλίγον ἄνεμον, ὁρμήσαν καὶ ἄρχησαν νὰ πέρνουν τὰ σοβράνο· τότε ὁ ἐχθρὸς ἔβαλεν ὅλα τὰ δυνατάτου διὰ νὰ σχίσῃ αὐτὸ τὸ μικρὸν σῶμα τοῦ Ελλην. Στόλου καὶ νὰ περάσῃ εἰς Σάμον, ὅπου εἶχε τὸν σκοπόν του, καθὼς ἐπληροφορήθημεν, καὶ καλῶς θέλομεν σᾶς τὸ εἰπῇ· οἱ Ελληνες ὅμως φιλοτιμούμενοι περισσότερον νὰ σχίσωσιν αὐτοὶ τὴν πολυάριθμον καὶ μεγαλόσωμον κολώναν τοῦ ἐχθροῦ, βασιῶνας μὲ γενναιότητα τὴν πρώτην ὁρμήν του, ὥρμησαν ὕστερον καὶ αὐτοὶ καταπάνω του μὲ ἕνα μόνον Ψαριανὸν μπουρλότον ὁποῦ ἔτυχε πλησίον των· πλὴν ὁ ἐχθρὸς, ἂν καὶ πολὺ κατώτερος εἰς τὴν ναυτικὴν τέχνην, ἔχωντας ὅμως τὸν ἄνεμον δεξιὸν, ἀπέφυγε τότε τὸ καύσιμον μιᾶς φρεγάτας του, καὶ τὸ Μπουρλότον ἐκάη εἰς τὸν ἀέρα. Τέλος πάντων μετὰ ταῖς δώδεκα, ἔφθασεν εἰς ὅλαμας τὰ πλοῖα ὁ τόσον ἐπιθυμητὸς ἄνεμος, καὶ μὲ τοῦτο ἡ ναυμαχία ἔγινεν ὁλική· ἀκολούθησαν πολλαῖς ὁρμαῖς καὶ ἀντίστασαις ἀπὸ τὸ ἕνα καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, ἀλλὰ χωρὶς ἕναν μεγάλον καρπὸν· εἰς ὅλον τὸ ὕστερον, ἐξ ἡ ὥρα, ἔπεσεν εἰς ταῖς παγίδες μας πρῶτον ἕνα Βρίκι Αἰγυπτιακὸν ἀπὸ τὰ πλέον ἀξιόλογα, εἴκοσι κανονίων, μὲ διοικητὴν τὸν Μεχμέτ-Καπετάνον ἀπὸ τὴν Κῶ, πολλὰ ἄγριον ἐχθρὸν τοῦ Ελληνικοῦ ὀνόματος, καὶ μὲ τριακοσίους ἐχθροὺς μέσα. Τοῦτο καθὼς τὸ εἶδαν οἱ Μπουρλοτιέριδές μας Ιω. Μαῦρόζος καὶ

Α. Πιπίνος (ὁ ὁποῖος καὶ ἐπληγώθη μαζὶ μέ ἕναν σύντροφόν του) ἔτρεξαν ἀμέσως, ὁ πρῶτος ἀπὸ σοταβέντο, καὶ ὁ δεύτερος ἀπὸ σοβράνο, καὶ οἱ ἐχθροὶ ἄρχησαν νὰ πέφτουν εἰς τὴν θάλασσαν ἀπὸ τὴν ἀπελπισίαν των, καὶ ἔπεσαν ὑπὲρ τοὺς ἑκατόν· ὁ ἄνεμος ὅμως δὲν ἄφησε τὴν φωτίαν νὰ πιάσῃ καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη, εἰμὴ μόνον ἀπὸ τὸ σταβέντο· τότε ἔτρεξεν ἕνα ἄλλο Μπουρλότον Σπετζιώτικον, καὶ κολλῶντας ἀπὸ τὸ ἴδιον μέρος, ὅπου ἦτον ἡ φωτιὰ, τοῦ τὴν αὔξησε· πλὴν, βοηθούμενον ἀπὸ τὸν ἄνεμον ἐπρόφθασεν εἰς τὸ ἔξω παραθαλάσσιον τοῦ κόρφου τῆς Μανταλιᾶς, καὶ ἐκεῖ μόλις ἐκάη. Τότε οἱ Ἕλληνες στοχαζόμενοι, ὅτι οἱ ἐχθροὶ βλέποντας τὴν συμφορὰν τοῦ εἰρημένου Βρικίου ἔμελλαν νὰ τρέξουν εἰς βοήθειάντου, ἐπερίμεναν καὶ τὰ λοιπὰ ἐχθρικὰ εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος· οἱ ἐχθροὶ ὅμως εἶχαν ἄλλην μεγαλήτερην φροντίδα, νὰ γλυτώσουν τὸν ἑαυτόν τους, ὅθεν εἰς ταῖς ἑπτὰ ἡ ὥρα, ὥρμησεν ὁ ἀνδρεῖος Μπουρλοτιέρης Ιω. Παπαντώνης ἐναντίον μίας φρεγάτας, τῆς ὁποίας ἐκόλλησεν ἐπιτήδεια τὸ Μπουρλότον του, καὶ ὑπόφερεν μισὴν ὥραν περίπου τὴν ψιλὴν φωτίαν ἐννεακοσίων ἐχθρῶν ἀπὸ τὴν πρύμνην τῆς Φρεγάτας, καὶ δὲν ἔφυγε μὲ τὴν βάρκαν του ὥστε ὅπου εἶδεν ὅτι ἔπιασεν ἡ Φρεγάτα ἀπὸ τὴν πρύμνην καὶ πρώραν δεξιόθεν. Τοῦ ἐπληγώθησαν ἕξ ἄνθρωποι ἀπὸ τὴν ψιλὴν φωτίαν, ἀπὸ τοὺς ὁποίους οἱ δύω καὶ ἀπέθαναν· ἐπληγώθη καὶ ὁ ἴδιος εἰς τὸ μηρὶ ἐλαφρὰ. Τότε ὑποπλευόμενοι διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐχθρῶν καὶ ταῖς πολλαῖς καὶ καλαῖς των τρούμπαις, μήπως προφθάσουν καὶ σβύσουν τὴν φωτιὰν, ἐστείλαμεν καὶ τὸ Μπουρλότον τῆ Γ. Βατικιώτη, ὁ ὁποῖος τὸ ἐκόλλησεν ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, καὶ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ ὡραία ἐκείνη Φρεγάτα κατεκάη ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν πῦρ πλησίον εἰς τὸ παραθαλάσσιον τοῦ Γέρωντα.

Ἡ Φρεγάτα τούτη ἦτον Τουνεζίνα, εἶχεν ὑπὲρ τοὺς 900 ἀνθρώπους, ὁ Διοικητής της ἦτον ὁ πλέον ἄγριος καὶ θηριώδης ἐχθρὸς τοῦ χριστιανικοῦ ὀνόματος, καὶ ὁ πλέον ἀνδρεῖος καὶ στρατηγηματικὸς ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους· εἶχεν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαντου καὶ ὀκτὼ ἄλλα πλοῖα Τουνεζίνικα, ὡς Ἀρχηγὸς τοῦ Τουνεζίνικου Στόλου. Τοῦτος μὲ ἕναν Χιλίαρχον τοῦ Μεχμέτ-Αλῆ πεσμένοι εἰς τὴν θάλασσαν διὰ νὰ γλυτώσουν ἀπὸ τὴν φωτιὰν ἐπιάσθησαν ζωντανοὶ ἀπὸ τὴν βάρκαν τοῦ Κ. Λ. Τζαμαδοῦ, καὶ εὑρίσκονται εἰς τὸ πλοῖον του· ὁ ἴδιος λέγει ὅτι καὶ οἱ δύω ἐχθρικοὶ Στόλοι ἔχουν κατὰ νοῦν τὴν Σάμον, μάλιστα λέγουν, ὅτι ὁ Ιμπραὴμ-Πασσᾶς ἔγραψε πρὸς τὸν εἰς Εφεσον Σλέζαγαν νὰ ἔχῃ ἑτοίμους εἰς τὰ παραθαλάσσια δώδεκα χιλιάδες στρατιώταις διὰ νὰ τοὺς πάρῃ μαζή του εἰς τὴν Σάμον, καὶ αὐτὸς ἀπεκρίθη ὅτι οἱ στρατιῶται εἶναι ἑτοιμοι καὶ σὰν ἔλθῃ ἂς τοὺς πάρῃ.

Ὕστερον ἀπὸ ταῖς 9, οἱ ἐχθροὶ βλέποντας τὸ ἐλεεινὸν θέαμα τῆς Φρεγάτας, τὰ κατάρτια καὶ σχοινίατης νὰ ἀνάπτουν καὶ νὰ φεγγοβολῶν μακρόθεν, καὶ τοὺς ὁμοφύλους καὶ ὁμοπίστους των νὰ πέφτουν ἀπὸ τοῦ καπνοῦ τὸ σύγνεφον, ὁποῦ ἐσήκωσεν ὁ Τζεπχανέστης, ὅταν ἐκάη, νὰ πέφτουν λέγω, ὡς ἄλλοι Εασφόρο. εἰς τὰ καταχθόνια, ἐδόθησαν ὅλοι εἰς τὴν φυγὴν, καὶ ἐμπαβίχθησαν πάλιν εἰς τὴν Φωλεάν των, εἰς τὸν κόρφον τοῦ Μπουντρουμιοῦ. Ἡμεῖς ἀρράξαμεν εἰς Γέροντα προσμένοντας εὐκαιρίαν.

Ἀπὸ τὸν Στόλον μας ἐφονεύθησαν καὶ ἐπληγώθησαν Μπουρλοτιέριδες, ὅσους σᾶς εἴπαμεν ἀνωτέρω· πολεμιστὴς ἕνας μόνος ἐφονεύθη ἀπὸ μπάλλαν ἐχθρικὴν· καὶ τ. κ. λ.

Ἀνδρέας Μυαούλης.

Ἰδοὺ τὶ κάμνει ὁ Πατριωτισμὸς καὶ ἡ ἐπιδεξιότητα τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν ἐξυπνήσῃ καλὰ, καὶ ὁδηγηθῇ φρόνιμα ἀπὸ ἐκείνους ὁποῦ εἶναι διωρισμένοι νὰ τὸν κυβερνοῦν. Ἰδοὺ τὰ ἀψευδῆ τοῦ Εὐαγγελίου λόγια, „ἐὰν ἔχετε πίστιν, τόσην μόνον, ὅσος εἶναι ὁ σπόρος τοῦ Σιναπίου, θὰ λέγετε εἰς τὸ βουνὸν ἐκεῖνο. σήκω καὶ ἔμβα εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ θὰ σᾶς γίνεται". Ας ἀμφιβάλλῃ λοιπὸν ὅποιος θέλει, ἢ καλλήτερα ὅποιος εἶναι ἀναίσθητος, ὅτι ἡ Ελλὰς δὲν ἐλευθερώνεται, διατὶ δὲν ἠμπορεῖ· ἐπειδὴ βλέπομεν φανερὰ ὅτι ἠμπορεῖ ὅταν θέλῃ, καὶ θέλει, ὅταν... θέλῃ, ἤγουν ὅταν εἶναι ἔξυπνη· ἐπειδὴ ἐμεῖς καὶ τὸν ἔνδοξον χαϊμὸν τὸν λογαριάζομεν νίκην καὶ ἐλευθερίαν.

ΑΘΗΝΑΙ τῇ 8 Σεπτεμβρίου.

Μᾶς γράφουν ἀπὸ Λοιδωρῆκι ὅτι εἰς τὰ Σά-

λως ἔγινε μία μικρὰ συνέλευσις τῶν Στρατηγῶν καὶ τῶν Πολιτικῶν ἀπὸ ταῖς τριγυριναῖς Ἐπαρχίαις, διὰ νὰ ἐξισάσουν μερικαῖς διαφοραῖς καὶ λογοτριβαῖς ὁποῦ εἶχαν ἀναμεταξύ των, καὶ τὸ πρᾶγμα ἔλαβε καλὸν τέλος, τὴν ὑποθεσιν ὅμως αὐτῶν τῶν λογοτριβῶν δὲν ἐμάθαμεν. Οἱ Στρατηγοὶ καὶ οἱ λοιποὶ ἀξιωματικοὶ ἐγύρισαν πάλιν εἰς ταῖς θέσαις των εἰς Ἀμπλιανην καὶ ὁ Σ. Οδυσσεὺς ἐδιωρίσθη ἀπὸ ὅλους νὰ βαστᾷ τὴν Πέλραν.

Οἱ ἐχθροὶ εὑρίσκονται εἰς Γραβιὰν καὶ δυναμώνονται καθημερινῶς μὲ Ιμιντάτια, ὁποῦ ἀκόμη τοὺς ἔρχονται. -- Ἐχομεν ἔιδησιν, ὅτι τούταις ταῖς ἡμέραις ἑτοιμάζονται πάλιν νὰ δοκιμάσουν μὲ ὅσην ὁρμὴν τοὺς εἶναι δυνατὸν, ἢ νὰ εἰσχωρέσουν εἰς τὰ Σάλωνα, ἢ νὰ ἀποτύχουν ὅλοι των. Οἱ ἐδικοίμας εἰς Ἀμπλιανην εἶναι καὶ αὐτοὶ τώρα δυναμωμένοι περισσότερον ἀπὸ πᾶσαν ἄλλην φορὰν, καὶ μάλιστα ὕστερον ἀπὸ ταῖς ἄνωθεν συμφωνίαις ὁποῦ ἔκαμαν, θὰ πασχίσουν μὲ ὅλην των τὴν δύναμιν, ὡρῶτα ὁ Θεὸς, νὰ ἀποδείξουν ματαίους τοὺς σκοποὺς καὶ λόγους τῶν ἐχθρῶν μας.

Ο Ομὲρ-Πασσᾶς ἐστρατοπέδευσεν ἀπὸ ἡμέραις εἰς Καρδασαρᾶν μὲ πέντε, ἓξ χιλιάδες. Ο γενικὸς Διευθυντὴς Κ. Α. Μαυροκορδάτος μαζὴ μὲ τοὺς Στρατηγοὺς εἰς δυτικὴν Ελλάδα ἐστρατοπέδευσεν εἰς Λιγοβίτζι -- Ομως εἰς ταῖς εἰκοσιπέντε τοῦ ἀπερασμένου μηνὸς πεντακόσιοι ἀπὸ τὴν ἐχθρικὴν καβαλαρίαν περιπατῶντας ὅλην τὴν νύκτα ἔρθασαν τὴν ἡμέραν εἰς τὰ μέρη τοῦ Βραχωρίου, καὶ αἰχμαλώτισαν εἰς ὅλους ἐκείνους τοὺς τριγυρινοὺς τόπους πολλοὺς χριστιανοὺς ἀπροφυλάκτους, ἕως διακόσιαις φαμηλίαις ἔπιασαν ζωντανοὺς, μὴν ὄντας κἀνένας νὰ τοὺς διαφεντεύσῃ -- Καὶ τώρα ἄλλοι μὲν λέγουν ὅτι ἐγύρισαν ὀπίσω εἰς τὸν Καρδασαρᾶν μὲ τοὺς αἰχμαλώτους, ἄλλοι δὲ, ὅτι ἔμειναν αὐτοῦ εἰς Βραχῶρι, καὶ ὅτι ἦλθε καὶ ὁ Ομὲρ Πασᾶς καὶ ἐστρατοπέδευσεν εἰς τὰ μέρη τοῦ Λεπενοῦ. Ἀπὸ τοῦτο φαίνονται τὰ πράγματα τῆς δυτικῆς Ελλάδος νὰ εἶναι εἰς κίνδυνον, καὶ ὁ Θεὸς βοηθὸς.

- Τῇ 9 Σεπτεμβρίου.

Ἐπειδὴ καὶ (ἀρχηνῶντας ὁ ἱερός μας πόλεμος) τέσσαρους χρόνους τώρα μένουν ἀμελημένα τὰ Σχολεῖα τῆς Πατρίδος, ἀπὸ τὰ ὁποῖα εὐγαίνει ὁ φωτισμὸς καὶ ἀκολούθως ἡ στερέωσις τῆς ἐλευυθερίας, ἐνεργήθη ἐδῶ τέταις ταῖς ἡμέραις καὶ ἐτελείωσε μὲ Διαταγὴν τῆς Υ. Διοικήσεως ἕνας τρόπος πολλὰ θεάρεστος διὰ τὴν ἐξοικονόμησιν τῶν ἐξόδων τῶν Σχολείων. Τέσσαρα ἀπὸ τὰ ἐδῶ Μοναστήρια Πενδέλης, Πετράκη, Καισαριανῆς, καὶ Βρανᾶ ἐδέχθηταν μὲ μεγάλην των εὐχαρίστησιν νὰ δίδουν δι' αὐτὰ Γρ. πέντε χιλ. τὸν καθέκαστον χρόνον, μένωντας ὅμως ἀνενόχλητα ἀπὸ κάθε ἄλλο κοινὸν δόσιμον, ἐκτὸς τῆς δεκατίας τῶν εἰσοδημάτων.

Τοῦτο τὸ ἔργον θὰ δώσει μεγάλην εὐχαρίστησιν εἰς ταῖς ἀθάναταις ψυχαῖς τῶν μακαρίων Κτιτόρων τῶν Μοναστηρίων τούτων, ὅταν ἰδοῦν ἐκεῖνο τὸ καλὸν, ὁποῦ αὐτοὶ ἐπάσχισαν καὶ ἐστερέωσαν, νὰ χρησιμεύῃ σήμερον εἰς τὸν φωτισμὸν τῆς ἀνθρωπότητος ἀπὸ τὴν διδασκαλίαν τῆς Πίστεως καὶ ἄλλων ἠθικῶν μαθημάτων. -- Καὶ εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν ἐλευθερώνονται καὶ οἱ μοναχοί των ἀπὸ τὰ σκάνδαλα, ὁπῦ δοκιμάζουν καθημερινῶς εἰς τὰ κοινὰ δοσίματα καὶ ἀγκάριαις τοῦ τόπου, ὁ ὁποῖος βασανίζεται τέσσαρους χρόνους σήμερον μέσα εἰς αὐτὰ διὰ τὴν ἐλευθερίαν, καὶ τὸ παράξενον, ὁποῦ βλέπει ἐκείνους ὁποῦ -- Τὴν ἐπρωτοζήτησαν, νὰ πολεμοῦν μακρὰν ἀπὸ τὸς κοινοὺς κινδύνους δι' ἄλλα πράγματα. . . .

Ἀπὸ αὐτὰ τὰ τοπικὰ βάρη δικαίως ἐλαφρώθησαν τὰ εἰρημένα μοναστήρια, ἐπειδὴ ἀποφάσισαν νὰ σηκώσουν ἐκεῖνο τῶν Σχολείων. Ακόμη διατάττει ἡ Διοίκησις τὸν Σ. Γκύραν νὰ ἐμποδίζῃ εἰς τὸ ἑξῆς τοὺς Στρατιώτας καὶ ἐδικοὺς του καὶ ξένους ἀπὸ ὅ,τι ζημίαν ἠμποροῦν νὰ κάμνουν εἰς τὰ μοναστήρια. Καὶ βέβαια ἐννοεῖται ὅτι ὁ Στρ. Γκούρας ὡς Στρ. τοῦ Εθνους ἔδωκε τὸν ὅρκον του νὰ προσέχῃ διὰ νὰ ἐμποδίζῃ ὅσον δύνεται, τῶν Στρατιωτῶν του ταῖς ἀταξίαις ὄχι εἰς τὰ μοναστήρια μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς κάθε ἄλλου ἀνθρώπου κτῆμα, καὶ ὄχι τώρα, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πρωτοῦ, καὶ πάντοτε. Διὰ τοῦτο καὶ ἀπὸ πολλαῖς ἡμέραις πρωτήτερα ἔχει ἐκδεδομένην ἐδῶ μίαν δυνατὴν προκήρυξιν ἐναντίον ε ὅλους ἐκείνους, ὅσοι φανερωθοῦν, ὅτι κάμνο ἀταξίαις καὶ κατάχρησαις.

ΝΑΥΠΛΙΟΝ, 27 Αὐγούστου.

Σήμερον ἐτελείωσε τὸν δρόμον τῆς ζωῆς του ὁ Ἱεροδιδάσκαλος Βενιαμὶν ὁ Λέσβιος, ὁ ὁποῖος μὲ τὴν διδασκαλίαν καὶ μὲ τὰ συγγράμματά του ὠφέλησεν εἰς ταῖς ἡμέραις μας πολλοὺς, καὶ ἀγωνίσθη μὲ μεγάλον ζῆλον διὰ τὴν ἐλευθερίαν, καὶ διὰ αὐτὴν ἔχασε καὶ τὴν ζωὴν, βασανιζόμενος καὶ αὐτὸς εἰς τὸ Ναύπλιον διὰ τὴν στερέωσιν τῶν Ἐθνικῶν Νόμων, ἡλικίας χρόνων 65.

ΣΜΥΡΝΗ, 23 Αὐγούστου 1824.

Ἡ Νίκη τῶν Ἑλλήνων ὁπού ἀπόκτησαν εἰς τὴν Ναυμαχίαν τῶν [illegible] Αὐγούστου, δὲν ἔδωσεν [illegible] εἰς τοὺς Τούρκους. Τὰ πολυ[illegible]μενα Στρατεύματα ὁπού ἦσαν συνηγμένα νὰ πέσουν εἰς τὴν Σάμον διεσκορπίσθησαν, μὲ ὅλον τοῦτο πάλιν μένει ἀκόμη δυσον μέρος αὐτῶν πρὸς τὴν Ἔφεσον ὑποκάτω εἰς τρεῖς Πασάδες. Οἱ Τοῦρκοι δὲν παραιτοῦνται ἀπὸ τὴν Σάμον, καὶ πάντοτε ἐλπίζουν νὰ τὴν ἰδοῦν καθὼς καὶ τὰ Ψαρρά. Ὁ Καπ. Πασᾶς μᾶς λέγουν, ὅτι περιπλέει τὰ νερὰ ἐκείνης τῆς Νήσου. Δύω Καπιτζίδες προσμένουν νὰ τοῦ πάρουν τὸ κεφάλι ἀνίσως καὶ δὲν κατορθώσῃ τίποτες εἰς τὴν Σάμον. Τὰ ὑστερινὰ γράμματα τῆς Κωνσταντινουπόλεως γράφουν, διὰ μίαν συνομωσίαν ὁπού ὠργανίζετο ἐναντίον τοῦ Σουλτάνου, τὴν ὁποίαν αὐτὸς ἐξεσκέπασε, καὶ ἐφόνευσε πολλοὺς ἀπὸ τοὺς Μεγιστᾶνας του, ἐξώρισε καὶ δεκαεπτὰ ὑποκείμενα σημαντικὰ -- Πρὸ ἡμερῶν ἐσπάρθη ἐδῶ ἡ ψευδὴς εἴδησις ὅτι οἱ Τοῦρκοι ἐπῆραν τὰς Ἀθήνας ἔξω μόνον ἀπὸ τὸ κάστρον, καὶ ὅτι μόνον διακόσιαις ψυχαῖς ἐπρόφθασαν καὶ ἐγλύτωσαν μέσα εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Ὁ Ἐφημεριδογράφος τῆς Σμύρνης ἐξέδωκε τούτην τὴν εἴδησιν εἰς τὸ ἔννατον φύλλον τῆς Ἐφημερίδος του.

Δὲν παραξενευόμεθα πλέον εἰς ταῖς τέτοιαις εἰδήσαις ὁπού σπέρνονται εἰς τὰ ἔξω, καθὼς αὐτὴ ὁπού ὁ φίλος ἀπὸ Σμύρνην μᾶς λέγει διὰ τὸ πάρσιμον τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ τοὺς Τούρκους, ἐπειδὴ γνωρίζομεν ἀπὸ τὶ ἀνθρώπους γεννῶνται, ἐπειδὴ κατὰ τὴν κοινὴν παροιμίαν „ὅποιος κουκκιὰ ἐπιθυμεῖ, κουκκιὰ βλέπει στὸν ὕπνον του„. Πόσοι καὶ πόσοι ἄνθρωποι δὲν εἶναι ὁπού προδίδουν σήμερον καὶ πίστιν, καὶ ἀνθρωπιὸ τηλα καὶ τιμὴν διὰ τὸ ἴδιον ἐντερέσσον; Καὶ διὰ νὰ ἐξηγηθῶμεν καλλίτερα, πόσοι ἀπὸ τοὺς ὁμοπίστους μας τυφλωμένοι ἀπὸ τὰ ἴδια τέλη δὲν εἶναι ὁποῦ ἐπιθυμοῦν καὶ ὀνειρεύονται ὁλοένα τὸν ἀφανισμὸν τοῦ λαοῦ τῶν Ἑλλήνων, ὁ ὁποῖος δὲν ἀγωνίζεται δι' ἄλλο, παρὰ διὰ νὰ ἀποτεινάξῃ τὸν ζυγὸν ἑνὸς ἀντιχρίστου καὶ ἀπανθρώπου Τυράννου του, καὶ νὰ ζήσῃ καὶ αὐτὸς μὲ ἐκείνα τὰ φυσικὰ δίκαια τῶν ἀνθρώπων μὲ τὰ ὁποῖα ζοῦν καὶ οἱ λοιποὶ χριστιανικοὶ τῆς Εὐρώπης λαοί; Ἀπὸ ἐκείνων τὸ Κόμμα ἀναμφιβόλως εἶναι καὶ τοῦτοι ὁπού διασπείρουν τέτοιαις φήμαις· - σήμερον ἐπάρθηκεν ἡ Ἀθήνα· - αὔριον πάει ἡ Σάμος· - τὴν ἄλλην πάει ἡ Ἑλλὰς ὅλη· κ.τ.λ. ἡ εὐσπλαγχνία ὅμως τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ σταθερότης τῶν Ἑλλήνων τοὺς εὐγάζει ἐντροπιασμένους. Καὶ ὁ κύριος Ἐφημεριδογράφος τῆς Σμύρνης ἂς μάθῃ τώρα ἀπὸ ἡμᾶς ὅτι αἱ Ἀθῆναι δὲν ἐπάρθησαν ἀπὸ τοὺς Τούρκους, ἀλλὰ σώζεται ὅλη ἡ Ἐπαρχία ἐλεύθερη, ἀφ' ἧ ἐθριάμβευσε κατὰ τῶν Τουρκῶν, ὁπού ἐδοκίμασαν νά τὴν πολεμήσουν, ἀφ' οὗ τοὺς ἐβίασε κακὴν κακῶς νὰ φύγουν νύκτα μὲ τὰ καΐκια ἀπὸ τὰ σύνορά της. Ἂς μάθῃ ὅτι αὐτοὶ μέσα εἰς τὰ χώματα τῆς Ἀττικῆς δὲν ἐστρατοπέδευσαν τελείως, ἀλλ' ἐξαρχῆς ἕως τέλους ἔστεκαν ἔξω εἰς ἕναχωρίον τῆς Λειβαδιᾶς ὀκτὼ ὥραις μακρὰν τῶν Ἀθηνῶν· μόνη ἡ καβαλλαρία των ἔκαμε κάποιαις ἐπιδρομαῖς εἰς τὰ περίχωρα, ἐτόλμησε νὰ πλησιάσῃ δύω φοραῖς καὶ ἔξω ἀπὸ τὰ τείχη τῆς πόλεως, πλὴν μὲ ἐντροπήν της μεγάλην καὶ φθορὰν ἔφυγε κυνηγημένη ἀπὸ τοὺς πεζοὺς Ἕλληνας τόσον διάσημα εἰς τὸν κάμπον. Ἡ δὲ ἐκστρατεία τοῦ πεζικοῦ των ἐσπάθη μία καὶ καλὴ ἕως εἰς τὸ χωρίον Μαραθῶνα ὅπου ἔλαβαν καὶ τὴν εὐτυχίαν ὅλην. Ἐκεῖ ἄφησαν οἱ ἀχρεῖοι Γενιτζάροι τὸν Γενιτζαραγάτων. - τὸν Κιαχαγιὰ τοῦ Λουμπούτ - Πασᾶ. - τὸν ἀνδρεῖον ἀνεψιὸν τοῦ Ομέρ - Πασᾶ. - καὶ ἄλλους κοντὰ τριακοσίους ἀγάδες· ἐκεῖ ἄφησαν τὰ Γιουρῦκ - Μπαϊράκιατων, καὶ εἰς ἕνα λόγον, ἓξ χιλ. Τοῦρκοι ἔγιναν ἐκεῖ παίγνιον τριακοσίων Ἑλλήνων· τελευταῖον ἀφ' ἧ ἴδαν τὰ σπενὰ ἔφυγαν νύκτα· αὐτὸ εἶναι τὸ ἀληθινὸν πάρσιμον τῶν Ἀθηνῶν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 4.

„Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νά κοινωνοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ τὸ μέσον τῆς τυπογραφίας; ὅ,τι στοχάζονται διά καλόν."
(Προσ. Πολ. τῆς Ἑλλ.)

„Ἡ Παρρησία
καὶ ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης."
(Ν. Ν.)

ΣΑΒΒΑΤΩ, 18 Σεπτεμβρίου 1824.

Τὸ Σχολεῖον τῶν Ἀθηνῶν ὀργανίζεται ἐδῶ μὲ τὴν μεγαλητέραν σπουδὴν καὶ ἐπιμέλειαν. Αὐτὸ εἶναι σήμερον τὸ πρῶτον ὑποκείμενον τῆς προσοχῆς τοῦ Στρα. Γκούρα, Ἐπάρχου, Δημογερόντων, καὶ τῆς φιλομούσου Ἑταιρίας. Ὁ λαὸς ὅλος συνεδισμένος; ὁποῦ ποτὲ δὲν ἔλειψεν ἀπὸ αὐτὸν τὸν τόπον τὸ κοινὸν Σχολεῖον εἰς τὸ ὁποῖον νὰ σπουδάζουν οἱ νέοι ἀπὸ ὀλίγον ἕως πολὺ, τὸ ἀναζητᾶ σήμερον ἐπιτόνως καὶ φωνάζει διὰ τὴν σύστασίν του. Δύο Διδάσκαλοι εὐδόκιμοι οἱ ἐλλόγιμοι Κύρ. Ἰω. Εἰρηναῖος, καὶ Διονύσιος Σουρμελῆς, οἱ ὁποῖοι ἦσαν καὶ τὸν περασμένον, ἐσυστήθησαν ἐκ νέου καὶ διὰ τὸν ἐρχόμενον χρόνον, καὶ παραδίδουν πρὸς τὸ παρὸν τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Ἰταλικὴν Διάλεκτον. Ἐσχάτως ἐπροσκαλέσθη ἀπὸ Ναύπλιον καὶ ὁ ἐλλογιμώτατος Κύρ. Γεώργιος Γενναδίος, τοῦ ὁποίου ἡ πολυμάθεια καὶ ἀρετὴ φημίζεται ἀπὸ ὅλους. Περιμένεται ἀκόμη καὶ τέταρτος διδάσκαλος τῆς Ἀλληλοδιδακτικῆς μεθόδου, προσκαλεσμένος ἀπὸ τὴν φιλ. Ἑταιρίαν διὰ νὰ δίδῃ καὶ αὐτὸς εἰς τὰ παιδία τὰς ἀρχὰς τῆς καλῆς καὶ ἐλευθέρας ἀνατροφῆς.

Ἡ φιλ. Ἑταιρία ἐφρόντισεν ἀπὸ προλήτερα καὶ διὰ τὴν εὐκολίαν τῶν ἀναγκαίων τόπων δι' αὐτὸς τοὺς διδασκάλους, ἐδιόρθωσε μὲ ἔξοδά της καὶ εὐπρεπίστε τὸ παλαιὸν Σχολεῖον τοῦ Ἀειδίμου Ντεκα, ἑνὸς ἀπὸ τοὺς σπανίους ἁσὰν αὐτὸν Πατριώτας, ὁ ὁποῖος τὸ ἔκτισε μὲ μεγάλα ἔξοδά του εἰς τοὺς 1750, καὶ τὸ ἀφιέρωσεν εἰς τὴν Πατρίδα του, ἀφ' οὗ τὸ ἐπροίκισεν ὕστερα καὶ μὲ ἓν ἀρκετὸν καπιτάλι, τὸ ὁποῖον κακῇ τύχῃ ἐδάθισε καὶ αὐτὸ εἰς, τὴν ἀχανῆ Κάσσαν τῆς Βενετίας μαζὺ μὲ τὰ ἄλλα ὅλα. Ἔχει ἕτοιμον ἡ φιλ. Ἑταιρία καὶ ἓν ἀπὸ τὰ ἀξιολογώτερα Τζαμία νὰ χρησιμεύσῃ διὰ Ἀλληλοδιδακτικὸν Σχολεῖον. Αὐταῖς ταῖς ἡμέραις μετέφεραν ἀπὸ τὴν Σαλαμῖνα, ὡς ἀναγκαίαν, καὶ τὴν κοινὴν Βιβλιοθήκην, ἡ ὁποία εἶχε φυλαχθῇ ἀπὸ τὰ καϊκὰ τοῦ πολέμου εἰς τὸ ἐκεῖ Μοναστήριον τῆς Φανερωμένης. Μ' ὅλον ὅτι λοιπὸν ὁ ζῆλος εἶναι καλός, καὶ ὅλοι συνεργοῦν διὰ τὴν σύστασιν τούτου τοῦ ἐπιθυμητοῦ Σχολείου τῶν Ἀθηνῶν, ἐκλήθημεν εἴλεγον κατ' αὐτὰς νὰ διορισθῶσι καὶ Ἔφοροι· ἤτε ἐπιτροποι αὐτοῦ ξεχωριστοὶ, οἱ ὁποῖοι νὰ ἀναδεχθῶσι τὴν προστασίαντου, καὶ νὰ φροντίζωσι διὰ τὴν τροφόν του. Ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἐπιτρόπους ἐλογίζομεν ἀρκετά· ἐπειδὴ εἶναι ἀπὸ τὰ πλέον σημαντικώτερα καὶ ὠλίγον φιλόκαλα ὑποκείμενα ὁποῦ ἐδῶ ἔχομεν, καθὼς φαίνονται εἰς τὴν ἐξῆς Διακήρυξιν, τὴν ὁποίαν ὁ φιλόμουσος Ἑταῖρος τῶν Ἀθηνῶν Κύριος Μ. Σᾶλτζος ἐξέδωκεν εἰς τὸ Κοινόν.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ.

Ἄνδρες Ἀθηναῖοι.

Ἀθῆναι 12 Σεπτεμβρίου 1824.

Ὁποσῶν καλῶν ἡ παιδεία εἶναι πρόξενος εἰς τὸν κοινωνικὸν τοῦτον βίον, ὁπόσον συμβάλλει εἰς ἀνύψωσιν τῆς ψυχῆς, εἰς διαρρύθμισιν τῶν ἠθῶν, εἰς τὴν καλὴν κυβέρνησιν τῶν παθῶν,

καὶ ἐνὶ λόγῳ εἰς τὴν ἀνθρωπίνην εὐδαιμονίαν, εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστὸν, διὸ καὶ περιττὸν δι' ὅλου ἤθελεν εἶσθαι νὰ μακρηγορῶ περὶ τῶν λοιπῶν πρὸς τοὺς ἀπογόνους τοῦ Σωκράτους καὶ Πλάτωνος. ἀλλ' ὁ ἱερὸς ἡμῶν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγὼν, - ἀγὼν, εἰς τὸν ὁποῖον νέοι Μιλτιάδαι καὶ Θεμιστοκλεῖς ἀνήγειραν τρόπαια κατὰ τῶν βαρβάρων λαμπρότερα ἀπὸ ἐκεῖνα τῶν ἀθανάτων προγόνων μας, διὰ τὸ ἀσυμβίβαστον ὅμως τῶν Μουσῶν μὲ τὸν Αρην ἀνεχαίτισε πρὸς καιρὸν τὰς εἰς τὸ στάδιον τῆς σοφίας γιγαντιαίας τῶν ὁμογενῶν μας προόδους, καὶ ἡ μήτηρ τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν, ἡ κλεινὴ Ελλὰς, τῆς ὁποίας ἡ σεβαστὴ κεφαλὴ εἰς τὸ τετραετὲς τοῦτο διάστημα μυριάκις ἐστέφθη μὲ ἀμαράντους δόξης στεφάνους καὶ εἰς τοῦ Αρεως τὸ πεδίον, καὶ εἰς τὸ ὑγρὸν τοῦ Ποσειδῶνος βασίλειον, στενάζει βλέπουσα τὸν Ελικῶνα καὶ Παρνασσόν της ἔρημον ἀπὸ Μέσας καὶ Μουσηγέτην, καὶ κατεξηραμένην τὴν Υποκρήνην της. Διὸ καὶ χρέος ἀπαραίτητον παντὸς Ελληνος Πατριώτου, καὶ πρὸ πάντων τοῦ Αθηναίου, τοῦ παρὰ τοὺς λοιποὺς Ελληνας εὐγενεστέρου, ἀναμφιβόλως εἶναι νὰ φροντίζῃ περὶ τῶν μέσων, δι' ὧν θέλει ἐπεκταθῇ ἡ παιδεία εἰς τὴν Πατρίδα του, καθ' ὅσον ἐπὶ τῆ παρούσῃ πολεμικαὶ περιστάσεις τὸ συγχωροῦσι.

Αὐτὸ τοῦτο καλῶς ἐννοήσαντες καὶ τινες τῶν φιλομούσων καὶ φιλοκάλων Πατριωτῶν σας, καὶ μὴν ἀνεχόμενοι νὰ βλέπωσι τὸ λαμπρὸν τῆς Πατρίδος των ἔδαφος, ὅπου ποτὲ διέλαμψαν ἡ Ακαδημία καὶ ἡ Στοὰ, σήμερον κατεσκιασμένον ἀπὸ τῆς ἀμαθείας τὸ σκότος, ἐσκέφθησαν σπουδαιότερον περὶ τῆς ἑδραιοτέρας συστάσεως καὶ τελειοποιήσεως τοῦ ἐνταῦθα Ελληνικοῦ Γυμνασίου, τὸ ὁποῖον διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν πόρων καὶ τὴν μεσολάβησιν τοῦ πολέμου ἔμενε σχεδὸν δι' ὅλου κατηργημένον, καὶ τιμήσαντές με ὑπὲρ ἀξίαν μου, ἐνεπιστεύθησαν εἰς ἐμὲ τὴν περὶ τούτου φροντίδα. ἀπεδέχθην τὸ πρᾶγμα μετὰ χαρᾶς, ὡς πρόξενον εἰς ἐμὲ τιμῆς μεγίστης, διότι ἀγαθοὶ Πατριῶται μ' ἔκριναν ἄξιον τῆς τοιαύτης ἐντίμου ἐπιστασίας, καὶ συσκεφθεὶς μετά τινων τῶν ἐνταῦθα πεπαιδευμένων, συνεσχεδίασα σχέδιον καλὸν μὲν ἴσως, ἀλλὰ τὸ ὁποῖον ἤθελε μείνει ἀτελεσφόρητον, ἐὰν δὲν εὗρισκον μεταξὺ τοῦ σεβασμίου Ιερατείου σας ἄνδρας ζηλωτὰς τοῦ καλοῦ καὶ ἐραστὰς τῆς παιδείας. Ο Πατριωτισμὸς καὶ ἡ φιλοκαλία τεσσάρων ἐκ τῶν Πνευματικῶν σας Ποιμένων, τῶν Ηγουμένων Πεντέλης, Πετράκη, Καισαριανῆς, καὶ Βρανᾶ, οἱ ὁποῖοι ἐπὶ συμφωνίᾳ νὰ μένωσιν εἰς τὸ ἑξῆς, κατὰ διαταγὴν τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως, ἀνενόχλητοι ἀπὸ ἐκτάκτους συνεισφορὰς, ἀπεφάσισαν γενναίως νὰ καταβάλλωσι κατ' ἔτος γρόσια 5000, ὑπὲρ τῆς στερεώσεως καὶ τελειοποιήσεως τοῦ σχολείου τῶν Αθηνῶν, εὐκόλυναν ὅλας τὰς δυσκολίας τῆς ἐγχειρίσεως. Διὸ καὶ ἔλος χαρὰ ἔσπευσα κατὰ χρέος νὰ γράψω περὶ τούτου πρὸς τὴν Υ. Διοίκησιν, ἥτις καὶ ἀσμένως ἀποδεχθεῖσα τὴν τοιαύτην ἀναφοράν μου, ἀπέστειλε προθύμως τὴν αἰτουμένην διαταγήν.

Εκ τῶν πέντε τούτων χλ. γροσίων αἱ τέσσαραις θέλουσι δίδεσθαι ἐτησίως εἰς τρεῖς Διδασκάλους, ἐκ τῶν ὁποίων, ὁ μὲν θέλει παραδίδει τὴν Ελληνικὴν Φιλολογίαν καὶ μίαν ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων Εὐρωπαϊκῶν διαλέκτων, ὁ δὲ τὴν Ελληνικὴν γλῶσσαν, καὶ ὁ ἄλλος θέλει εἶσθαι τῆς ἀλληλοδιδακτικῆς μεθόδου διδάσκαλος, τὰ δὲ περισσεύοντα χλ. γρόσια θέλουσιν ἐξοδεύεσθαι εἰς τὰς ἀνάγκας πτωχῶν τινῶν μαθητῶν. Ελπίζομεν δὲ, ὅταν Θεοῦ εὐδοκοῦντος φανῶσι καὶ οἱ καρποὶ τούτου τοῦ κοινωφελοῦς καταστήματος, ὅτι καὶ οἱ πόροι θέλουσιν αὐξήσει, καὶ ἀκολούθως καὶ τὸ γυμνάσιον θέλει λάβει πλειοτέραν τελειοποίησιν.

Εφοροι ἐνεκρίθησαν τοῦ γυμνασίου τούτου ὁ Γενναιόταλος καὶ φιλόμουσος Στρατηγὸς Κύρ. Ιω. Γκούρας, οἱ Κύριοι Καῖσαρ Βιτάλης, Ανάργυρος Πετράκης, Νικόλαος Ζαχαρίτζας, Ιω. Βλάχος, Ιω. Πάλλης, Γεώργιος Ψύλλας, καὶ ὁ Μιχαὴλ Σοῦτζος.

Κάθε πατριώτου ἡ ψυχὴ χαίρει βέβαια, βλέπουσα φανερὰ ὅτι εἰς τὰς Αθήνας συσταίνεται πρόθυμα Σχολεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον θέλει φωτίζεται καὶ καλλιεργεῖται τὸ Ελληνικὸν πνεῦμα. Αμποτε νὰ γνωρίσουν ὀγλίγωρα τὴν ἀνάγκην τῶν Σχολείων καὶ τοῦ φωτισμοῦ ὅλαι αἱ Επαρχίαι τῆς Ελλάδος. Αμποτε ἡ Σεβ. Διοίκησις νὰ ἀκούσωμεν ὀγλίγωρα ὅτι διέταξε

παροµοίους πόρους διὰ σύστασιν κοινῶν Σχολείων καὶ εἰς ἄλλα µέρη τῆς Ἐπικρατείας, ὁποίους διέταξεν εἰς Ἀθήνας. Πόσην περισσοτέραν χάριν δὲν χρεωστοῦµεν νὰ τῆς γνωρίζωµεν ὅλοι ὅντες ὅτι µεταξὺ εἰς ταῖς τόσαις καὶ τόσαις φροντίδαις καὶ ἔξοδα ὁποῦ ἔχει διὰ νὰ καταπολεµήσῃ τὸν βάρβαρον Τύραννον µας Σουλτάνον, κάµνει τὰ ἀδύνατα δυνατὰ νὰ πολεµῇ ἐντα υτῷ καὶ τὸν ἐσωτερικόν µας Τύραννον: τὴν ἀµαθειαν, διὰ νὰ µᾶς φέρῃ ὀγλίγωρα τὴν τελείαν καὶ ἀληθῆ ἐλευθερίαν; Ἀωστοτε οἱ κατὰ τόπους Ηγούµενοι τῶν ἱερῶν Μοναστηρίων νὰ µιµηθῶσι τὴν φιλοτιµίαν τῶν ἐδικῶν µας, καὶ νὰ συνεισφέρωσι διὰ σύστασιν κοινῶν Σχολείων καὶ ἄλλων παροµοίων καλῶν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα. Πλέον ψυχωφελὲς καὶ θεάρεστον ἔργον δὲν ἤθελαν πράξῃ ἀπὸ τοῦτο. Αὐτὸ εἶναι ἐκεῖνο ὁποῦ θέλει κάµη καὶ τὸν λαὸν νὰ σέβεται αἰωνίως τὰ ἱερὰ Μοναστήρια, νὰ µακαρίζῃ τοὺς ἀοιµνήστους Κτήτορας των, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐφύτευσαν συκᾶς ἀκάρπους, ἀλλὰ µάλιστα τόσον καρποφόρους καὶ ὠφελίµους εἰς τὴν ἀνθρωπότητα.

Ἰδοὺ καὶ ἡ διαταγὴ τῆς Σ. Διοικήσεως διὰ τὰ ἱερὰ ταῦτα Μοναστήρια, ἀπὸ τὰ ὁποῖα θέλει ἀπαντᾶσθαι τὰ ἔξοδα τοῦ Σχολείου τῶν Ἀθηνῶν.

Περίοδ. Β.ᵃ
Ἀριθ. 4472.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚ. ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶµα

Πρὸς τὸν Ἔπαρχον Ἀθηνῶν.

Τὰ κατὰ τὴν Ἐπαρχίαν Ἀθηνῶν ἱερὰ Μοναστήρια Πεντέλης, Πετράκη, Καισσαριανῆς, καὶ Βρανᾶ, προσδιορίσθησαν παρὰ τῆς Διοικήσεως νὰ δίδωσι κατ' ἔτος, ἐκτὸς τῶν νενοµισµένων Ἐθνικῶν δικαιωµάτων καὶ πέντε χιλ. Γρ. µὲ ἀναλογίαν: ἤτοι ἀνὰ 2000 τὰ δύω πρῶτα, καὶ ἀνὰ 500 τὰ δύω δεύτερα, εἰς πόρον τῶν νεοσυστηθησοµένων δύω Σχολείων χάριν τῆς ἐκπαιδεύσεως τῆς νεολαίας. Εἶναι φανερὸν ὅτι διὰ νὰ δύνωνται τὰ εἰρηµένα Μοναστήρια νὰ συνεισφέρωσι τόσα Γρ., πρέπει νὰ µένωσιν ἀνενόχλητα ἀπὸ διαφόρων παραλόγους ἀπαιτήσεις, καὶ στρατιωτικὰς ἀταξίας· ὥστε ἡ Διοίκησις ὀφείλουσα νὰ ἐµποδίσῃ παροµοίας ζηµίας τῶν Μοναστηρίων διὰ νὰ δύνωνται νὰ ἐπαρκῶσιν εἰς τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος σκοπὸν, στέλλει τὴν ἐµπερίκλειστον διαταγὴν πρὸς τὸν Σ. Γκούραν. Διατάττει δὲ ἰδίᾳ καὶ τὴν Εὐγενείαν Σου νὰ φέρεσαι µὲ κάθε προσεκτικὸν ὄµµα εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐµποδίζωνται, οἷς προσήκει τρόποις οἱ ἄτακτοι, καὶ ἐποµένως νὰ µὴ δοκιµάζωσι τὴν παραµικρὰν ζηµίαν τὰ Μοναστήρια, διὰ νὰ κατορθωθῇ ἐκ τούτου ὁ ἀναγκαῖος πόρος τῆς συστάσεως τῶν Σχολείων ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐλπίζει βέβαια µίαν ἡµέραν καὶ ἡ Πατρὶς τὸν χρυσοῦν αἰῶνα της.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὰς 5 Σεπτεµβρίου 1824.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος,

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΠΑΝΟΥΤΖΟΣ ΝΟΤΑΡΑΣ.

Ὁ Προσ. Γεν. Γραµµατεὺς,

Π. Γ. Ρόδιος.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΦΙΛΟΜΟΥΣΟΥ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ.

Ἡ Φιλόµουσος Ἑταιρεία ἐσυστήθη ἐδῶ εἰς τὰ 1813 ἀπὸ ἄνδρας ἀξιεπαίνους διὰ τὴν εἰς τὰ καλὰ προθυµίαν καὶ ζῆλον τους· καὶ ἐνεργοῦσεν ἕως τὰ 1821 ἔχοντας περισσότερα ἀπὸ τριακόσια ἑβδοµήντα µέλη, ἀνάµεσα εἰς τὰ ὁποῖα εἶναι καὶ πολλοὶ Φιλέλληνες ζηλωταί. - Αὐτὴ, ὕστερα ἀπὸ τριῶν χρόνων διακοπὴν, ὁποῦ τῆς ἐπροξένησεν ὁ παρὼν πόλεµος, ἀρχίζει πάλιν τὰ ἔργα της µὲ τὴν αὐτὴν ἐπιµέλειαν, µὲ τὴν συνδροµὴν καὶ ἄλλων νέων µελῶν. Ὁ χαρακτῆραστης δὲν εἶναι ὁλότελα πολιτικὸς, ὁ µοναχὸς καὶ καθ' ἑαυτὸ σκοπός της εἶναι νὰ ἐµβάσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ φῶτα τῆς παιδείας, νὰ συνεργῇ εἰς τὴν προκοπὴν τῶν νέων, καὶ νὰ συνάζῃ τὰ Παλαιὰ, φροντίζωντας καὶ διὰ τὴν φύλαξιν τῶν εὑρισκοµένων Ἀρχαιοτήτων. Ὅθεν εἰς τοῦτα ἀποβλέπωντας ἐστήσησεν ἐδῶ Σχολεῖον τῆς παλαιᾶς Ἑλληνικῆς Γλώσσης,

Σχολεῖον τῆς Αλληλοδιδακτικῆς, ἐφρόντισε νὰ συστήσῃ καὶ ἄλλα τῶν Επιστημῶν καὶ τῶν Διαλέκτων, εἰς τὰ ὁποῖα θέλει δέχεται μὲ εὐχαρίστησιν κάθε νέους ὁποῦ ἐπιθυμοῦν νὰ διδαχθοῦν. Κατ' αὐτὰς, θέλει συστήσει καὶ Μουσεῖον ἐπάνω εἰς τὸν ναὸν τῆς Αθηνᾶς διὰ νὰ συνάξῃ ἐκεῖ ὅλα τὰ διασκορπισμένα Παλαιὰ, διὰ νὰ τὰ βλέπῃ καθένας ἐλεύθερα.

Διὰ νὰ γένῃ λοιπὸν πλέον εὔκολη, καὶ ὀγλίγωρη ἡ ἐπιθυμητὴ προχώρησις τῶν καλῶν εἰς τὴν Ελλάδα, προσκαλεῖ, ὅλους τοὺς φιλοκάλους νὰ συνδράμωσι καθὼς δύναται καθ' ἕνας, καταγράφωντας τὰ ὀνόματά των, καὶ τὴν ποσότητα τῆς συνεισφορᾶς. Η συνδρομὴ γίνεται δύω λογιῶν -- Η πρώτη ἀπὸ εἴκοσι τάλ., καὶ τούτων τὰ ὀνόματα καταγράφονται εἰς τὸν χορὸν τῶν Εὐεργετῶν, καὶ ὀνομάζονται ἔτζι· ἡ δεύτερη ἀπὸ τρία τάλλαρα κάθε χρόνον, καὶ ὀνομάζονται Συνήγοροι. Ομοίως ἐπιθυμεῖ καὶ δέχεται μὲ εὐγνωμοσύνην τὴν συνδρομὴν τῶν φίλων τῆς Ελλάδος, καὶ εἰδοποιεῖ ὅσους ἀγαποῦν νὰ γινοῦν μέλη νὰ γράφωσιν ἢ ἴσια εἰς τὴν ἐδῶ ἐφορίαν τῆς Εταιρείας, ἢ μὲ τὸ μέσον τῶν ἐπιτροπῶν, ταῖς ὁποίαις μέλλει νὰ συστήσῃ εἰς πολλλὰ μέρη. -- Απὸ ὅλα τὰ μέρη δέχεται συμβουλαῖς, καὶ γνώμαις διὰ τὴν προχώρησιν τῶν ὡραίων τεχνῶν, τῆς παιδαγωγίας, καὶ τῶν λοιπῶν δημοσίων Διδασκαλιῶν -- Βιβλία Στοιχειώδη διαφόρων ὑποθέσεων θέλει δέχεται μὲ εὐγνωμοσύνην, τόσον Ελληνικὰ, Νεοελληνικὰ, ὅσον καὶ ἄλλων Γλωσσῶν.

Η Εταιρεία αὕτη κυβερνᾶται ἀπὸ τέσσερους Εφόρους καὶ ἕνα Γραμματέα διαλεγομένους ἀπὸ τὰ μέλη της μὲ τὴν ψῆφον τῶν περισσοτέρων. Τὰ ἔργα της θέλει γίνονται παρρησίᾳ, ἐκδίδωντας εἰς τὸν τύπον τὰ πρακτικά της. Θέλει παρρησιάζει ἀκόμη μὲ τὸν τύπον τὰ ὀνόματα τῶν νέων μελῶν της, περιγράφωντας καὶ ταῖς διάφοραις συνεισφοραῖς καθενὸς; καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ χρόνου τὸν λογαριασμὸν εἰς ὅσα ἐσύναξε, καὶ ἐξώδευσε, διὰ νὰ γίνεται εἰς ὅλα τὰ μέλη φανερὴ ἡ κυβέρνησίς της.

Εν Αθήναις, τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1824.

-- 13 Σεπτεμβρίου.

Μᾶς βεβαιόνουν καὶ αὖθις ἀπὸ μέρους τοῦ Χιλ. Αθανάση Σκουρτανιώτη, ὅτι τὰ πεζικὰ ἐχθρικὰ στρατεύματα ἔφυγαν ἀπὸ Εὔριπον διὰ θαλάσσης. Η δὲ καββαλαρία ἔχει τὰ τζαντήρια της ἔξω εἰς τὴν ῥούμελην, καὶ φαίνεται ὅτι σκοπεύει καὶ αὐτὴ διὰ τὰ ἐπάνω.

— Η Μεδίνα Κορβέττα τῆς Α. Μ. τοῦ Β. τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, μὲ μεγάλην μας χαρὰν εἴδαμεν νὰ διορθωθῇ εἰς τὸν λιμένα μας καὶ νὰ θεραπευθῇ ὁλοτελῶς ὅλη ἐκείνη ἡ βλάβη τοῦ κτυπήματος ὁποῦ ἔπαθεν ὅταν ἤρχετο, κοντὰ εἰς τὸ Σούνιον (Καβο-Κολώνας). Ετοιμάζεται δὲ ὁλοὲν νὰ ἀναχωρήσῃ μαζὴ μὲ ταῖς ἄλλαις δύω φρεγάταις καὶ δύω Κορβέταις ὁποῦ ἦλθαν ἐδῶ νὰ τὴν βοηθήσουν.

Εἰς τὸ δεύτερον φύλλον τῆς Εφημερίδος μας ἀναφέρωντας τρία κεφάλαια ἀπὸ τὸν Εθνικόν μας Νόμον, διὰ νὰ στέκωνται πάντα ζωντανὰ εἰς τὴν ἐνθύμησιν τοῦ λαοῦ τὰ δικαιώματά του, δὲν ἐλάβαμεν καιρὸν νὰ εἰπῶμεν καὶ μερικοὺς λόγους ἐπάνω εἰς αὐτὰ, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἀποδείχνονται φῶς φανερὰ τὰ εἰρημένα κεφάλαια, πόσον εἶναι δίκαια, καὶ φιλάνθρωπα, καὶ μάλιστα πόσον ἀναγκαῖα εἰς ἕνα Εθνος, τὸ ὁποῖον μὲ τὸν τέλειον ἀφανισμόν του (νὰ εἰπῇ κανεὶς) ζητεῖ νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ ἕναν βάρβαρον τύραννον, καὶ νὰ ζήσῃ ὑποκάτω εἰς δικαίους νόμους. -- Απὸ αὐτὰ τὰ κεφάλαια, τὸ ὕστερον μάλιστα, ὁποῦ ὁμιλεῖ διὰ τὰ βασανιστήρια, στοιχειώδη πῶς ἔχει μεγάλην ἀνάγκην ἀπὸ ἐρμηνείαν καὶ λογοτριβὴν, διὰ νὰ ξεκαθαρισθῇ τέλεια ἡ ἀληθεία καὶ δικαιοσύνη του· ἐπειδὴ ἀκόμη πολλοὶ δὲν καταλαβαίνουν τὴν ἀξιολογότητά του, καὶ νομίζουν ὅτι χωρὶς τὰ βασανιστήρια δὲν ἠμποροῦν νὰ φανεροθοῦν οἱ κακοῦργοι, καὶ ἀπὸ τοῦτο ἕνας τόπος τρέχει μεγάλον κίνδυνον ἔχουν μάλιστα οἱ τέτοιοι καὶ τὴν δοκιμὴν, ὁποῦ φαίνεται ὅτι τοὺς βοηθεῖ εἰς τοῦτον τὸν στοχασμόντους. Επειδὴ ὅμως ἡμεῖς μήτε καιρὸν, μήτε γνῶσιν ἔχομεν ἀρκετὴν ἐπάνω εἰς τὰ τέτοια, ἃς ἰδοῦμεν τί εὕρηκαν ἀπὸ τὴν λογοτριβὴν τούτης τῆς ὑποθέσεως ἄλλοι ἄνθρωποι, ἑκατὸν φοραῖς γνωστικώτεροι ἀπὸ ἡμᾶς, καὶ ὁποῦ ἐξόδευσαν ὅλην τὴν ζωήν των εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἀνθρωπίνων νόμων. -- Ενας ἀπὸ αὐτοὺς εἶναι ὁ μεγάλος Νομοδιδάσκαλος τοῦ περασμένου αἰωνοσκύριος Βεκκαρίας, τὸν ὁποῖον σέβονται ὅλοι οἱ σημερινοὶ Νομοδιδάσκαλοι, καὶ ἐξήγησαν εἰς ὅλαις ταῖς γλώσσαις τῆς Εὐρώπης τὸ βιβλίον του „περὶ ἁμαρτημάτων καὶ ποινῶν„. Τοῦτο τὸ ἴδιον βιβλίον ἐξήγησε καὶ εἰς τὴν ἐδικήν μας γλώσσαν ὁ Αδαμάντιος Κοραῆς, καὶ τὸ ἐπικούτησε μὲ πολλαῖς παρατήρησαις καὶ ξέναις καὶ ἐδικαῖς του. Απὸ τὸ βιβλίον τοῦτο θέλομεν ἀναφέρη εἰς τὸ ἐρχόμενον φύλλον ἐκείνους τοὺς λόγους, ὁποῦ ἔκαμαν ταῖς Διοικήσαις τῆς Εὐρώπης νὰ ἐξορίσουν τὰ βασανιστήρια ἀπ' ἐδῶ καὶ τόσους χρόνους.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 5.

„Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοῦ ποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ τὸ μέσον τῆς τυπογραφίας ὅ,τι στοχάζονται διὰ καλόν"

(Προσ. Πολ. τῆς Ἑλλ.)

„Ἡ Παρρησία
εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης"

(Ν. Ν.)

ΤΕΤΡΑΔΗ, 17 Σεπτεμβρίου 1824.

Αριθ. 15
τοῦ Πρωτοκόλλου.

Γράμμα τῆς ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ Πρὸς τὸν Πανευγ. Κ.ν Λάζαρον Κουντουριώτην.

Βλέποντες διάφοροι Ὁμογενεῖς τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα γενομένην σωματικὴν καὶ ἠθικὴν φθόραν, ἥτις προξενήθη καὶ προξενεῖται ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσίαν διαφόρων Ἐπαρχιῶν, καὶ ἀπὸ τὴν ἐπιπολάζουσαν ἀνθρωποβόρον νόσον· καὶ παρατηροῦντες ὅτι ἡ ἐκ ταύτης ζημία τοῦ Ἔθνους εἶναι σημαντικωτάτη· πρῶτον διότι τόσοι καὶ τόσοι πολῖται ἀποθνήσκουσι καθεκάστην εἰς τὰς ἀγυιὰς μ' ἐλεεινὸν καὶ ἄδοξον θάνατον, ἐν ᾧ ἦτον δυνατὸν ν' ἀποθάνωσι, κἂν ἐνδόξως μαχόμενοι ὑπὲρ Πατρίδος, ἢ ἄλλως νὰ γίνωσιν ὠφέλιμοι εἰς τὴν κοινωνίαν· καὶ δεύτερον διότι ἡ νεολαία, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐλπίζεται ἡ μέλλουσα τοῦ Ἔθνους εὐδαιμονία, ἐνδεὴς οὖσα καὶ ἀπροστάτευτος διόλου, μένει ἐν ταυτῷ ἀπαίδευτος, καὶ τὸ χειρότερον αὐξάνει εἰς τὴν ἀργίαν καὶ τὰ κακὰ παραδείγματα, ἔκριναν χρέος των ἀπαραίτητον νὰ συνεισφέρωσιν εἰς τὴν θεραπείαν τοῦ φρικτοῦ τούτου δεινοῦ, συνῆλθον ἐπὶ τούτῳ πολλάκις, συνεσκέφθησαν, καὶ τέλος ἐσύστησαν Εταιρείαν τινα, σκοπὸν ἔχουσαν τὴν περίθαλψιν τῶν πτωχῶν ἀσθενῶν, χηρῶν καὶ ὀρφανῶν, καὶ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ὀρφανῶν καὶ ἀπόρων, τὴν ὁποίαν καὶ διὰ τοῦτο Φιλανθρωπικὴν Εταιρείαν ὠνόμασαν.

Η Εταιρεία αὕτη διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸν ἱερὸν σκοπόν της καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν, ἔχει ἀνάγκην ἱκανῆς ποσότητος χρημάτων, τῶν ὁποίων ἡ προσπόρισις περιμένεται ἀπὸ τὴν γενναίαν συνεισφορὰν παντὸς φιλανθρώπου. Ἐπὶ τούτῳ λοιπὸν ἐσυστήθησαν εἰς τὰ σημαντικώτερα μέρη ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος Ἐπιτροπαὶ συνιστάμεναι ἀπὸ τίμια καὶ φιλάνθρωπα Ὑποκείμενα, αἱ ὁποῖαι θέλουν παραδέχεσθαι τὰς συνεισφορὰς καὶ ὀνόματα ὅσων ἐπιθυμοῦν νὰ γένουν μέλη τῆς Φιλανθρωπικῆς Εταιρείας. Η αὐτόθι συσταθεῖσα Ἐπιτροπὴ συνίσταται παρὰ τῶν ΚΚ. Γ. Γ. Γκιόνη, Α. Γ. Κριεζῆ, Ιωσ. Κιάππε καὶ Δημ. Μιαούλη — Ταύτην λαμβάνει τὸ θάρρος ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Φιλανθρωπικῆς Εταιρείας νὰ συστήσῃ εἰς τὴν προστασίαν Σας, καὶ Σᾶς προσκαλεῖ νὰ συγκαταλεχθῆτε εἰς τὸν καταλογον τῶν Μελῶν τῆς Φιλανθρωπικῆς ταύτης Εταιρείας.

Κύριε τὰ φιλάνθρωπα καὶ εὐγενῆ αἰσθήματά Σας, ἡ δικαίως κηρυττομένη χρηστότης Σας, καὶ ὁ ἀποδεδειγμένος ζῆλος ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ τῆς Πατρίδος καλοῦ, μᾶς πείθει, ὅτι καὶ τώρα θέλετε δείξει τὰ αὐτὰ φιλάνθρωπα καὶ εὐγενῆ αἰσθήματά Σας.

Εν Ναυπλίῳ, τὴν 19 Αὐγούστου 1824.

Η Επιτροπὴ,

Ν. ΓΕΡΑΚΑΡΗΣ.	Ν. ΚΑΛΛΕΡΓΗΣ.
ΓΕΩΡ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ.	ΙΩ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ.
ΔΗΜ. ΔΕΣΙΛΛΑΣ.	Θ. ΝΕΓΡΗΣ.
ΙΩ. ΒΛΑΣΣΗΣ.	

Ο Γραμματεύς,
Ν. Φλογαΐτης.

τοῦ Μοναστηρ. ν, καὶ οἱ ἐδρεστάται Ἐγγλέζοι καὶ Ἕλληνες ἐτουφέκισαν τρεῖς φορὰς κατὰ τάξιν. Μετὰ δὲ τὸ τέλος τοῦ ἐνταφιασμοῦ, οἱ Δεσποτὰι τῶν Βασιλικῶν κυρίων ἐστράφησαν πρὸς τὸν Σ. Γκίκα, καὶ τοῦ ἀπέδωκαν κοινῶς πολλὰς εὐχαριστίας διότι ἔλαβε τὸν κόπον νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ συνόδευμα τοῦ ἀποθανόντος. μάλιστα ὁ Διοικητὴς τοῦ ΓΡΙΒΟΥΝΟ τοῦ ὁποίου ἦτον ὁ ἀποθανὼν Ὀφφικιάλος, τοῦ ἐστήστησε μὲ ἐγκάρδιον πόνον τὸν νεκρὸν, δείχνοντας τὸν τάφον του μὲ τὸν δάκτυλον, καὶ τὸν παρακάλεσε νὰ τὸν ἀγαπᾷ καὶ νὰ τὸν προστατεύῃ ἂν καὶ ἀποθανόντα, καὶ νὰ ἐπιστατήσῃ εἰς τὸ νὰ τοῦ κατασκευασθῇ ἓν μνημεῖον κατὰ τὸν τρόπον ὁποῦ μὲ θέλει τοῦ φανερώσει. Ὁ Σ. Γκίκας ἀφ' οὗ τοὺς ἐξήγησεν ἐκεῖ τὰ Φιλικάϊου αἰσθήματα, τοὺς ἐσυνόδευσε μὲ τοὺς Στρατιώτας τοὺς ὁποῖς ἐμβαρκαρίσθησαν εἰς τὰ ψολοΐα των.

-- 16 Σεπτεμβρίου.

Σήμερον μᾶς ἦλθεν ἀπὸ τὸν Κάλαμον ὁ Γραμματικὸς τοῦ Ὀμὲρ-Πατᾶ Καρυστινιῶτ, ὀνόματι Στάμος Κ. Καρκάνη Σπουρλίτης μαζὴ μὲ ἕναν νέον Υδριώτην Θεοδωρῆν Γκίκα Καλαμίτζη, τὸν ὁποῖον εἶχεν πιασμένον δύο χρόνους τώρα μία Σκαμπαβία Καρυστινέϊκη μαζὴ μὲ τὸν πατέρατου καὶ ἄλλους πολλοὺς ἀκόμη, μέσα εἰς ἕνα καΐκι φορτωμένον κρασὶ ἀπὸ τὴν Κήμην, καὶ τοὺς ἄλλους ὅλους ἐσκότωσαν ἔξω ἀπὸ τὸ παιδί. Ὁ εἰρημένος Γραμματικὸς, τὸ περασμένον Σάββατον εἰς ταῖς 4 ἡ ὥρα τῆς νυκτὸς ἐκρίμασεν ἀπὸ πάνω ἀπὸ τὸ κάστρον τῆς Εὐρίπου τὸ Γεφυρτόπουλον καὶ ἐκατέβη ὕστερον καὶ αὐτὸς μὲ τὸν ἴδιον τρόπον. Κολυμβῶντας τὸ παιδὶ εἰς τὴν θάλασσαν εὗρῆκε μίαν βάρκαν καὶ τὴν ἔφερεν εἰς τὸ παραθαλάσσιον, ὅπου ἐμβῆκε καὶ ὁ Γραμματικὸς καὶ ἦλθαν μαζὴ εἰς τὸν Κάλαμον, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἦλθαν σήμερον εἰς Ἀθήνας.

Λοιπὸν μᾶς βεβαιώνουν ὅτι τὸ ξενικὸν πεζὸν στράτευμα ἀνεχώρησε ταῖς τριάλλαις διὰ θαλάσσης, καὶ ἡ καβαλαρία εἶχε σκοπὸν νὰ ὑπάγῃ διὰ ξηρᾶς τὴν Κυριακὴν (14 τοῦ τρέχ.) καὶ νὰ ἐπάγῃ κατὰ τὸ Ζητοῦνι. Μᾶς εἶπαν ὅτι εἰς τὴν ἐκστρατείαν τῆς Ἀθήνας ἐχάθησαν ὑπὲρ τοὺς χιλίους ἀπὸ πλήγωσιν καὶ ἀσθένειαν, καὶ μόλις ἐξεκαθαρίσθησαν οἱ Τοῦρκοι καὶ ἀνεχώρησαν· ἔμειναν καὶ ὡς διακόσιοι μισθωτοὶ διὰ τὴν Κάρυστον.

Μᾶς λέγουν, ὅτι τὴν ἐπάνω Κυριακὴν (7 Σεπτεμ.) ἕνα σῶμα ἀπὸ 60 καβαλλαρέους, ὁποῦ ἐπεριφέρετο εἰς τὸν κάμπον τῆς Θήβας ἔπιασε τὸν περιοδεύοντα μας, ὁποῦ ἐπῆγαινεν ἀπὸ ἐδῶ διὰ τὰ Σάλωνα μὲ γράμματα καὶ μερικαῖς ἐφημερίδες ἀπὸ ταῖς ἐδικαίς μας. Αὐταῖς ταῖς ἐφημερίδες ταῖς ἐπῆρεν ὁ Ὀμὲρ-Πασᾶς καὶ ἔβαζε τὸ Τοῦρκάκι νὰ τοῦ ταῖς διαβάζῃ κάθε βράδυ (διατὶ τὸ εἶχε τουρκευμένον καὶ τῶ ἐμπιστεύετο.) Ἡ ἐφημερίδες ἦτον ὅλαις ἴσα τῶ πρώτου Ἀριθ. ὁποῦ ἀναφέρεται εἰς ἕνα γράμμα τῶν Προκρίτων τῆς Ὕδρας ἡ ναυμαχία τῆς Σάμου, καὶ ἡ συνθήκαις τῶν Ἀλγερίνων μὲ τοὺς Ἐγγλέζους. Τοῦτο τὸ ὕστερον ἐκαμώνετο πῶς δὲν τὸ ἐπίστευεν ὁ φρόνιμος Ὀμὲρ-Πασᾶς. -- Λέγει ὅμως, τὸ παιδὶ, ὅτι τὸν ἔτρωγε πάντα τὸ σαράκι, καὶ κάθε βράδυ τὸ ἔβαζε καὶ τοῦ διάβαζε τὴν ἐφημ.

Τὰ περὶ Βασανιστηρίων τοῦ Βεκκαρίου.

Συληρὰ καὶ ἀπάνθρωπος συνήθεια ἐπεκράτησεν εἰς τὰ περισσότερα Ἔθνη, νὰ στρεβλῶται καὶ νὰ βασανίζεται ὁ ἐγκαλούμενος, ἢ διὰ νὰ ἀναγκασθῇ νὰ ὁμολογήσῃ τὸ ἔγκλημα, ἢ διὰ τὰς ἀντιφάσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἔπεσε κρινόμενος, ἢ διὰ νὰ φανερώσῃ τοὺς συναιτίους του, ἢ διὰ δὲν ἠξεύρω ποίαν μεταφυσικὴν καὶ ἀκαθόλητον καθαρσιόν τῆς ἀτιμίας, ἢ τελευταῖον διὰ ἄλλα ἁμαρτήματα, τὰ ὁποῖα εἶναι δυνατὸν νὰ ἔπραξε, μ' ὅλον ὅτι δὲν κατηγορεῖται· καὶ τὰ τοιαῦτα διὰ αὐτὸ

Κανένας δὲν πρέπει νὰ ὀνομάζεται ἔνοχος πρὶν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Κριτοῦ· μήτε δύναται ἡ πολιτικὴ κοινωνία νὰ τὸν στερήσῃ ἀπὸ τὴν κοινὴν προστασίαν καὶ ὑπεράσπισιν, πάρεξ ἀφ' οὗ ἀποδειχθῇ ὅτι ἠθέτησε τὰς συνθήκας, διὰ τὰς ὁποίας ἐδόθη εἰς αὐτὸν ἡ κοινὴ ὑπεράσπισις. Εἶναι λοιπὸν φανερὰ καταδυναστεία ἡ ἐξουσία, τὴν ὁποίαν οἱ νόμοι δίδουν εἰς τὸν Κριτὴν νὰ λολάζῃ τὸν πολίτην προτοῦ νὰ ἀποδειχθῇ ἂν ἦναι ἔνοχος ἢ ἄλλως πᾶς ἕνας δύναται νὰ καταλάβῃ ἢ νὰ δώσῃ τὸ δίκαιόν του. Ἢ εἶναι φανερὸν, ἢ εἶναι ἄδηλον τὸ ἁμάρτημα.

Ἂν εἶναι φανερὸν, ἄλλη τιμωρία δὲν ἁρμόζει εἰς αὐτὸ παρὰ τὴν διωρισμένην ἀπὸ τοὺς Νόμους, καὶ εἶναι ἀνωφελῆ τὰ βασανιστήρια, διότι ἀνωφελὴς γίνεται καὶ ἡ ὁμολογία τοῦ ἐγκαλουμένου. Ἂν εἶναι ἄδηλον, δὲν πρέπει νὰ βασανίζεται ὁ ἀθῶος, ἐπειδὴ ἀθῶος λογίζεται κατὰ τοὺς Νόμους ἐκεῖνος, οἵτινες δὲν ἀποδειχθῆσαν ἀκόμη τὰ ἐγκλήματα.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 6.

Οι Ελληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ νοιν-
θοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ τὸ
μέσον τῆς τυπογραφίας ὅ,τι στυχάζονται
διὰ καλόν."
(Προσ. Πολ. τῆς Ελλ.)

„ Ἡ Παῤῥησία
εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης."
(Ν. Ν.)

ΣΑΒΒΑΤΩ, 20 Σεπτεμβρίου 1824.

Λύσεις τοῦ Π. Μαυρομιχάλη ἐκ μέρους τῶν κατοίκων τῆς Καλαμάτας εἰς τὴν κατηγορίαν „ Περὶ προδοσίας Πατρίδος."

ΣΕΒΑΣΤΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ.

Ἐφανερώθη ἐνταῦθα Ἐφημερὶς τῆς Νήσου Ὕδρας φύλ. 31 διαλαμβάνουσα ὅτι πρὸ ὀλίγου ἔρθασεν ἀπὸ Καλαμάταν εἰς Ἀλεξάνδρειαν πλοῖόν μέ τινα Βασίλη Καπουράλε, ἕναν Παπὰ Μάρκον Καστελοριζίτην ἢ Σπαρτιάτην, καὶ ἕνα ἄλλον ὑψηλὸν Σπαρτιάτην Ἀναγνώστην μὲ πολύτιμον Τουρκικὴν βιβλιοθήκην συγκειμένην ἀπὸ πεντακόσια βιβλία, τὰ ὁποῖα ἔφερον νὰ πωλήσωσιν εἰς τὸν Πασᾶ· ἔφερον δὲ πρὸς αὐτὸν καὶ γράμματα, καὶ ὁ Παπᾶς ἔκαμε ἰδιαιτέρως ἐκτεταμένην συνομιλίαν μὲ τὸν Πασᾶ, χωρὶς νὰ δυνηθῇ κἀνεὶς νὰ μάθῃ τὸν σκοπόν του, καὶ ἐπομένως ὅτι δύω Τζεριγώτικα πλοιάρια ταξιδεύουν τακτικῶς ἀπὸ Καλαμάταν εἰς τὸ μεγάλον φρούριον τῆς Κρήτης, ὅπου μετακομίζουσι καὶ Τούρκους· καὶ αὐτὰ συντείνουν εἰς τὴν συνεχῆ ἀνταπόκρισιν, τὴν ὁποίαν ἔχει ὁ Π. Μαυρομιχάλης μὲ τὸν ἐκεῖ Παπᾶ „ Περὶ προδοσίας τῆς Πατρίδος." Αὐτὰ ταῦτα ἰδόντες ἅπαντες ἡμεῖς καὶ ἐξόχως ὁ Ἐκλαμ. Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης ἐλυπήθημεν μέχρι θανάτου. Ὁ μὲν διότι παρ' ἀξίαν καὶ παραλόγως διασύρεται πανταχοῦ τὸ ὄνομά του μὲ τοιαύτην ἀνειδιστοτάτην φήμην. Ἡμεῖς δὲ διότι διακηρύττεται ὡς εἰς τὴν πολιτείαν μας ἐνεργεῖται ἡ τοιαύτη ἐπονειδίστως πρᾶξις. Διὸ καὶ κατὰ χρέος πατριωτικὸν καὶ αἰτήσεως τῆς Ἐκλαμ. του, συνεκροτήθη πανδήμος συνέλευσις ἐνταῦθα· καὶ γινομένης ἀκριβοῦς ἐξετάσεως ἐπῆμεν εἰς φῶς ἡ ἀλήθεια.

Τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἐφημ. πρόσωπα εἰσὶν ἀληθῆ· καὶ ἐν πρώτοις, ὁ μὲν Βασιλὴς Καπουράλες εἶναι Κρὴς τὴν πατρίδα, κάτοικος πρότινων χρόνων εἰς Σμύρνην μετερχόμενος τὸν μεσίτην. Κατὰ δὲ τὸν παρελθόντα αὔγουστον ἦλθεν ἐδῶ ἐξ Ἀλεξανδρείας μὲ ἓν φορτίον ἀραποσίτι, ὅπου καὶ ἐκάθησε ἱκανὸν καιρὸν καὶ συναυλίζετο μέ τινα Ιω. Βιτάλη Τριεστῖνον, ἔχων καὶ στενὴν σχέσιν μέ τινα Σπαρτιάτην Πούλον Μαυρῆκον, οἵτινες καὶ ἐκαταγίνοντο συντροφικῶς εἰς φαινόμενον ἐμπόριον καὶ ἐξόχως εἰς ἀγορὰν λαφύρων Οθωμανικῶν, ἐκ τῶν ὁποίων εὑρεθέντων ἐνταῦθα καὶ τῶν ῥηθέντων Τουρκικῶν βιβλίων εἰς χεῖρας τῶ συμπολίτου μας Κυρ. Ιω. Κωνσ. Κυριακοῦ, ἠγοράσθησαν διὰ μεσιτείας τοῦ τε Καπουράλε καὶ Βιτάλη ἀπὸ τὸν εἰρημένων Πούλον Μαυρῆκον μὲ ὀλιστρόωσους πανουργίας διὰ ἑπτὰ ἥμισυ χρ. Γρ. κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἰδίου πωλητοῦ, μὲ τὰ ὁποῖα καὶ ἔπλευσεν ὁ Καπουράλες παρὰ τοῦ λιμένος Κυτριῶν τῆς Σπάρτης διὰ Ἀλεξάνδρειαν κατὰ τὸν παρελθόντα μάϊον. Ἐκ δὲ τῶν συνοδοιπορούντων, ὁ μὲν Παπὰ Μάρκος τῷ ὄντι εἶναι Καστελοριζιώτης, καὶ ἐφημέρευεν εἰς Σταυροπήγιον καλὰ τὸ χωρίον Βαρδοῦσι, ἄνθρωπος ὅμως φαυλόβιος καὶ κακήτσοπος, καὶ ὡς τοιοῦτος ἀποβληθεὶς παρὰ

τῶν ἐγχωρίων οἰκειωθῇ μὲ τὸν Πούλον Μαυρήκον. Ὁ δὲ Αναγνώστης τῳόντι εἶναι Σπαρτιάλης Μαραμπούτης ἐπονομαζόμενος καὶ ὄλος τοῦ Μαυρήκου, κατὰ τὴν ἀξιόπιστον μαρτυρίαν τῶν δύω παρευρεθέντων ἐπὶ τῇ συνελεύσει τιμίων Σπαρτιατῶν, καὶ ἐγχωρίων τῶ Μαυρήκου, τοῦτε Κ. Κωνσ. Κουτηφαρέα καὶ Κ. Δημητρίου Αναστασέα. Τὴν αὐτὴν μαρτυρίαν ἔδωκαν περὶ τῶν δύω αὐτῶν ὑποκειμένων καὶ ὁ Κ. Θεόδωρος Ψάλτης καὶ ῥηθεὶς Βιτάλης, παρευρεθέντες εἰς Κυτριοῖς ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐκπλεύσεώς των. Αὐτὰ ταῦτα διεμαρτυρήθησαν ἐνάπιον τοῦ λαοῦ περὶ βεβαιώσεως τῆς ἀπὸ Αλεξανδρείας εἰδήσεως. Ἡμεῖς ὅμως ἀνιχνεύσαντες λεπτομερῶς περὶ ἀκριβεστέρας βεβαιώσεως τοῦτου, εὕρομεν εἰς τὰ ἔγγραφα τῶ Ιω. Βιτάλη καὶ τὸ ἐτόκλειστον ἰδιόχειρον σχέδιον τοῦ Πούλου Μαυρήκου ἀναφορᾶς πρὸς τὸν Μεχμὲτ-Αλῆ-Πασᾶ ἐν μέρους τοῦ Ελλαμ. Πετρόμπεη, χωρὶς ἡ Ελλαμ. νὰ ἔχῃ τὴν παραμικρὰν ἰδέαν, ὡς ὡμολόγησεν εὐθύπιον πάντων καὶ ὁ ἴδιος Βιτάλης. Ἰδοὺ ὁ φθόνος ὑπὸ ψευδῆ σκευωρίας ἐτύγχανε διὰ τὴν ἱστᾶσιν ἑνὸς ἀθῴου καὶ ζηλωτοῦ πατριώτου.

Περὶ δὲ τῶν Τζεριγώτικων πλοίων, ἰσοδυναμοφορήθημεν παρά τινος Δημητρίου Ψιλοπούλου Σμυρναίου, ὅτι ἔρχονται σπανίως ἀπὸ Τζέρι, εἰς τὰ ἑτοῖμα, καθὼς καὶ ὁ ἴδιος λαμβάνει γράμματα παρὰ τῶν ἐκεῖ συγγενῶν καὶ φίλων του, καὶ ἐνταῦθα ὡστε μὲν φορτώνουν λαχανικὰ καὶ φροῦτα, ὡστὲ δὲ δέντρον, τυρὶ καὶ μέλι. Ἐξ αὐτῶν παρευρέθηκε κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν εἰς τὸν ναύσταθμον τῆς πολιτείας μας ἕν, τὸ ὁποῖον εἶχε φέρει μυλόπετραις, καὶ διὰ προσταγῆς τοῦ Ελλαμ. ἀπεστάλθησαν στρατιῶται διὰ νὰ συλλάβουσιν αὐτό. πλὴν δὲν τὸ ἐπρόφθασαν, διότι, αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἐσυνκάθη εἰς τὰ πανιά.

Ταῦτα λοιπὸν πάντα ἐσημάνθημεν νὰ ὁμολογήσωμεν κοινῶς διὰ τῆς παρούσης πρὸς τὴν Σ. Διοίκησιν, ὡμολογημένοι ἐνώπιον τοῦ Υπατάτου Οντος καὶ τῆς φιλτάτης Πατρίδος, ὅτι παρὰ τὰ ῥηθέντα οὐδὲν ἄλλο ἠξεύρομεν, ἢ ἐθυμήθημεν νὰ ξεσπεπάσωμεν, πληροφορηθέντες αὐτὴν, ὅτι μ' αἰσθανομένην λύπην μας βλέπομεν διακωμῳδούμενον παντάχοῦ ἐν ὀνείδει τὸ ὄνομα τῆς Πολιτείας μας καὶ τοῦ Ελλαμ. Π. Μ. Μαυρομιχάλη, τοῦ ὁποίου τὰ Πατριωτικὰ αἰσθήματα βλέπομεν καθ' ἡμέραν ζωηρότατα ἐξηγημένα εἰς τὰς ἁπλουστάτας συνομιλίας του, ὁπού εὔχεται καθ' ἑκάστην νὰ ἀξιωθῇ νὰ ἰδῇ μίαν ἡμέραν τὴν φίλην Πατρίδα εἰς τὴν περιλάμπραν ἐκείνην ἁρμονίαν, διὰ νὰ αἰσθανθῇ ἄλλην μίαν φορὰν ἐκείνην τὴν ἡδονὴν τοῦ νὰ ἰδῇ καὶ τὴν λοιπὴν οἰκογένειάν του θυσιαζομένην ὑπὲρ Πατρίδος, καὶ αὐτὸν ἐπαναπαυόμενον ὑπὸ τὰ ἐρείπια τῆς φιλτάτης ἐλευθερίας τῆς Πατρίδος· καὶ ἕνεκα ταύτης τῆς εἰλικρινοῦς Πατριωτικῆς διαθέσεως ἠθέλησε μεγάλως νὰ δημοσιευθῇ ὡς πρόδοτης παρὰ τῆς συνεργείας τῶν κακοβούλων καὶ φθονερῶν· καὶ ἐντοσούτῳ ὁμολογοῦντες ἐν βάσει τῆς συνειδήσεως, τὴν ἀλήθειαν μόνομεν.

(Τ. Σ.) Ἐν Καλαμάτᾳ τῇ 22 Ιουλίου 1824.

Αθαν. Κυριακός.	Δημ. Τζάνες.
Ιω. Κ. Κυριακός.	Η... Μανωλακάκης.
Παναγ. Μπενάκης.	Δη. Στραβοσκιάδης.
Ιω. Τζάνε.	Αντ. Λιτανίπουλος.
Παναγ. Σαράτσουλος.	Δημαγ. Γεωργίου.
Γεώρ. Π. Κυριακὸς	Παναγ. Κων. Δουκάκης.
Ιω. Βεργόπουλος.	Κων. Πατσίσης.
Γεώρ. Κανάτσουλος.	Αναστ. Στούνης.
Δημ. Μπάστας.	Γεώρ. Γατρὸς.
Θ. Γρ. Πολυζωγόπουλος.	Γεώρ. Κ. Θεοδώρου.
Θεοδ. Λιακόπουλος.	Αθαν. Παναγ. Τζάνες.
Σταμ. Αρετσος.	Γεώρ. Σκορτσας.
Ιω. Μπογιατζῆς.	Αθαν. Μπολανόπουλος.
Νικ. Λ. Γεωργίου.	Γαλακ. Χησιμόπουλος.
Κων. Καναβάλος.	Τριανταφύλλος.
Αντ. Μελισσηνὸς.	Καλόγ. Στραβοσκιάδης.
Παν. Μηχαλόπ.	Μιχ. Αποστολάκης.
Παναγ. Αλ. Λιγοθύρης.	Σταν. Λαμπόπουλος.
Σταν. Αντωνόπουλος.	Ιω. Στραβοσκιάδης.
Θεοδ. Φλίτσης.	Μα. Παπαδόπουλος.
Νικ. Καμπαλάμπρ.	Στυλι. Βασελόπουλος.
Δη. Ρεμπᾶς.	Δημ. Λεξίου.
Ιω. Γρηγορόπουλος.	Στ. Βλαντής.
Νικ. Κατώρης.	

„Ο Κύριος Π. Μαυρομιχάλης στοχαζόμεθα, ὅτι ἀπολογίαν καλλήτερην δὲν ἠμποροῦσε νὰ δώσῃ εἰς τὸ Εθνος διὰ τὴν συκοφαντίαν τῆς προδοτίας, ὁποῦ ἐπάσχισε νὰ σβύσῃ καὶ τῶν Σπαρτιατῶν καὶ τῆς Οἰκογενείας του ἂν ὑπόληψιν, καλλήτερην λέγω,

ἀπὸ ἐκείνην ὁποῦ ἔδωσε μὲ τὸ ἔργον, ἐπιστρέφωντας εἰς τὴν Μητέρα τοῦ Ἔθνους: τὴν Σ. Διοίκησιν. Πράττωντας τέτοιας λογῆς, δὲν φοβεῖται ἀπὸ μυριάδες κουδούλια, ἂς εἶναι δουτιγμένα καὶ μέσα εἰς τὴν χολὴν, καὶ ἂς κυβερνῶνται ἀπὸ τοὺς πολέον φαρμακεροὺς ἐχθροὺς του. Πράττωντας καλὰ, θέλει ἔχει καὶ τὴν γλῶσσαν καὶ τὸ στῆθος καὶ ὁλην τὴν δύναμιν τοῦ ἀγαθοῦ Πολίτου εἰς βοήθειάντου.

ΑΘΗΝΑΙ, 19 Σεπτεμβρίου.

Χθὲς ἦλθε γράμμα εἰς τὸν Στρα. Γκούραν ἀπὸ τὸν Καπ. Θοδωρῆν Στουραΐτην, μὲ τὸ ὁποῖον τοῦ φανερώνει ὅτι ἔπιασεν ἕνα καϊκι Τούρκικον φορτωμένον κίτρα καὶ λεμόνια. Αὐτὰ ἦσαν πέντε καϊκια Τούρκικα καὶ ἤρχοντο μαζὺ ἀπὸ Κάρυστον διὰ Εὔριπον, ἐπάνω εἰς τὰ ὁποῖα ἔπεσε μὲ τὴν Σακολέβαν του ὁ Καπ. Θοδωρῆς· δὲν ἠμπόρεσεν ὅμως παρὰ ἕνα μόνον νὰ ἁρπάσῃ τοῦτος ὁ καλὸς Λετὸς· Εἰς αὐτὸ μέσα ἦταν ἑπτὰ Τοῦρκοι, ἀπὸ τοὺς ὁποίους οἱ μὲν πέντε ἔπεσαν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐσκοτώθησαν ἀπὸ τὰς Ναύτας τοῦ Θοδωρῆ, ἐν ᾧ ἐκολυμβοῦσαν, οἱ δὲ δύο ἐπιάσθησαν μὲ τὸ καϊκι ζωντανοὶ, λαβωμένοι ὅμως, καὶ ἀπὸ αὐτοὺς ὁ ἕνας εἶναι Ἀθηναῖος. Περὶ καταστάσεως τῆς Καρύστου, λέγουν ὅτι μόνον 150 Καρυστινοὶ τοῦ τουρκικοῦ ἔμειναν ἀπὸ τοὺς πολέμους καὶ ἀπὸ τὴν πανώκλαν· καὶ αὐτοὶ ἐφύλαγαν τὴν Κάρυστον ἕως τώρα· τούταις δὲ ταῖς ἡμέραις ὁ Ὁμὲρ-Πασᾶς ἔστειλεν ἀπὸ Εὔριπον ἐκεῖ καὶ ἄλλους 200 Τούρκους, φοβούμενος τὴν ἐκστρατείαν τῶν Ἑλλήνων τώρα τὸν χειμῶνα.

--Προχθὲς εὐγῆκαν ἀπὸ τὴν Εὔριπον τρεῖς γυναῖκες χριστιαναῖς, ταῖς ὁποίαις ἐπρόσταξεν ὁ ἥμερος καὶ ἐξευγενισμένος Ὁμὲρ-Πασᾶς νὰ ταῖς πνίξουν εἰς τὴν θάλασσαν, καθὼς αὐταῖς λέγουν· Καὶ ὕστερον μετανοῦλας ταῖς ἀπόλυσε καὶ ἦλθαν ἐδῶ. Λέγουν, ὅτι μανθάνωντας οἱ Τοῦρκοι τὴν φυγὴν τοῦ Γραμματικοῦ τοῦ Ὁμὲρ-Πασᾶ, ὁποῦ εἴπαμεν εἰς τὴν περασμένην Ἐφημερίδα, ἐσκότωσαν ἑξ. ἑπτὰ χριστιανοὺς σκλάβους.

-- 20 Σεπτεμβρίου

Στρατιῶται φερμένοι ἀπὸ Ξερόμερον μᾶς βεβαιώνουν ὅτι ὁ Ὁμὲρ-Πασᾶς Βριώνης ἐτραβήχθη μὲ τὰ Στρατεύματά του εἰς Αρταν. Καὶ ὅτι τὴν νύκτα ὁποῦ ἐπῆγαν οἱ Τοῦρκοι εἰς τὸ Βραχῶρι δὲν ἔπιασαν περισσότεραις ἀπὸ 20 ψυχαῖς· καὶ εἶναι ψευδὴς ἐκείνη ἡ πρώτη εἴδησις ὅτι ἔπιασαν τότε 260 φαμελιαῖς.

ΝΑΥΠΛΙΟΝ, 18 Σεπτεμβρίου.

Νέα δόσις δανείου πάλιν, τάλλαρα 200,000 ἔρθασαν ἐδῶ ἀπὸ Λόνδραν. Ἡ Τρίτη Ἡσιόδου ἀρχίζει αὐταῖς ταῖς ἡμέραις, ἐπειδὴ ὁ ἀριθμὸς τῶν νέων Παραστατῶν εἶναι τώρα τελήεις.

Ἀπὸ τὸν Βεκκαρίαν. Διὰ τὰ Βασανιστήρια.

Ἀνίσως ὁ πολιτικὸς σκοπὸς τῆς τιμωρίας εἶναι τὸ νὰ φοβίσῃ τοὺς λοιποὺς ἀνθρώπους μὲ τὸ παράδειγμα τοῦ ἐνόχου, ἐναντία εἰς τοῦτον τὸν σκοπὸν εἶναι τὰ κρυφὰ Βασανιστήρια καὶ τὰ μακελλεύματα, μὲ τὰ ὁποῖα παιδεύει καὶ μὴ ἀθώους καὶ ἀθώους ἡ τυραννικὴ συνήθεια.

Κοντὰ εἰς τοῦτο, εἶναι καὶ πρᾶγμα παράξενον, τὸ να ζητῇ κανεὶς νὰ γίνεται ἕνας ἄνθρωπος εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν καὶ κατήγορος καὶ κατηγορούμενος, τὸ νὰ θέλῃ κανεὶς νὰ κάμῃ τὸν σωματικὸν πόνον κριτήριον τῆς ἀληθείας, ὁποῦ δὲν εὑρίσκεται βέβαια εἰς τὰ βασανιζόμενα κρέατα τοῦ δυστυχοῦς καταδίκου. Ὁ Νόμος τῶν Βασανιστηρίων φαίνεται νὰ λέγῃ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, „Ἄνθρωποι, ὑποφέρετε τὸν πόνον· ἂν ἡ φύσις σᾶς ἔκαμε νὰ ἀγαπᾶτε τὸν ἑαυτόνσας, ἐγὼ θέλω νὰ μισῆτε τὴν ζωήνσας, καὶ σᾶς προστάζω να κατηγορῆτε οἱ ἴδιοι τὸν ἑαυτόνσας λέγοντες τὴν ἀλήθειαν, ὡς καὶ ὅταν σᾶς μακελλεύουν ταῖς σάρκαις. ὡς καὶ ὅταν σᾶς τζακίζουν τὰ κόκκαλα.„

Ο ἐντροπιασμένος τοῦτος τρόπος τῆ νὰ ἐξετάζεται ἡ ἀλήθεια μὲ Βασανιστήρια, εἶναι λείψανον τῆς παλαιᾶς ἐκείνης χοντρῆς νομοθεσίας, τὸν καιρὸν ὁποῦ ὠνόμαζαν οἱ ἄνθρωποι Κρίσιν Θεοῦ, τὴν ἐξέτασιν τῆς ἀληθείας μὲ φωτιαῖς καὶ μὲ νερὰ ζωματιστὰ, καὶ μὲ τὴν μονομαχίαν, ὡσὰν νὰ ἦτον ἀνάγκη νὰ χαλοῦνται οἱ φυσικοὶ Νόμοι τῆς Θεότητος διὰ ταῖς ἀνοησίαις τῶν ἀνθρώπων.....

Ο πόνος ἠμπορεῖ νὰ αὐξήσῃ τόσον, ὥστε νὰ κυριεύσῃ ὅλην τὴν ἀπόφασιν τῆς ψυχῆς, καὶ νὰ μὴν ἀφήσῃ εἰς τὸν δυστυχῆ βασανιζόμενον ἄλλον δρόμον διὰ νὰ ἐκλέξῃ, παρὰ τὸν συντομώτερον, διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὸν πόνον διὰ ἐκείνην τὴν στιγμὴν. . . Τότε ἕνας ἀθῶος δελικάτος ἀναγκάζεται νὰ ὁμολογήσῃ τὸν ἑαυτόν του ἔνοχον, ἐλπίζωντας νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τοὺς πόνους μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον. Καὶ ἔτζι ἀφανίζεται πᾶσα διαφορὰ ἀναμεταξὺ τοῦ ἀθῴου καὶ τοῦ ..ακοῦ.

Τὰ βασανιστήρια εἶναι τρόποι βέβαιοι διὰ νὰ ἀπολύωνται οἱ δυνατοὶ πταίσται, καὶ νὰ καταδικάζωνται οἱ ἀδύνατοι ἀθῶοι. . . .

. . . . . Ἀπὸ δύω ὁποῦ κατηγοροῦνται μαζὴ διὰ τὸ ἴδιον ἁμάρτημα καὶ φαίνονται ἢ ἴσα ἔνοχοι, ἢ ἴσα ἀθῶοι, ὁ δυνατὸς καὶ ἀνδρεῖος θέλει ἀπολυθῇ, καὶ ὁ ἀδύνατος καὶ δειλὸς θέλει καταδικασθῇ διὰ τοῦτον τὸν καλὸν τ.. λογισμόν. „ Ἐγὼ ὁ Κριτὴς εἶχα χρέος
„ φῶ ἕναν ἔνοχον ἀπὸ τοὺς δύω σας. Απο-
„ λύω ἐσένα τὸν δυνατὸν, διότι ὑπόφερες τὸν
„ πόνον· καταδικάζω ἐσένα τὸν ἀδύνατον,
„ διότι ἐνικήθης ἀπὸ τὸν πόνον. Ηξεύρω ὅτι
„ μία τέτοια ἐξομολόγησις, ὁποῦ σοῦ τὴν
„ ἔβγαλα μὲ τὴν βίαν τῶν βασάνων, δὲν
„ ἔχει κἀμμίαν δύναμιν. Ομως κ/ταξαι κα-
„ λὰ, θὰ σοῦ κάμω περισσότερα βάσανα,
„ ἂν ἀρνηθῇς ὅσα τώρα ὡμολόγησες.

Τὸ Τραγοῦδι Τοῦ ΤΥΡΤΑΙΟΥ „ Τεθνάμεναι μὲν καλὸν - - - „

μεταφρασμένον ἀπὸ τὸν Κύρ. ΣΙΤΣΙΔΩΝΑ ΤΡΙΚΟΥΠΗΝ.

Τεθνάμεναι μὲν καλὸν ἐπὶ προμάχοισι πεσόντα
Ἀνδρ' ἀγαθὸν, περὶ ᾗ Πατρίδι μαρνάμενον.
Τὴν ὁ αὐτῆ προλιπόντα Πόλιν καὶ πίονας ἀγρὸς
Πτωχεύειν ἐν ἀλλοτρίῃ πάντων ἔστ' ἀνιηρότατον,
Πλαζόμενον σὺν Μητρὶ φίλῃ καὶ Πατρὶ γέροντι,
Παισίτε σὺν μικροῖς, κουριδίῃ τ' ἀλόχῳ.
Ἐχθίστοις δὲ τοίσι μετέσσεται, οὕσκεν ἵκηται,
Χρησμοσύνῃ τ' εἴκων καὶ στυγερῇ πενίῃ·
Αἰσχύνειτε γένος, κατὰ δ' ἀγλαὸν εἶδος ἐλέγχει.
Πᾶσα δ' ἀτιμία καὶ κακότης ἕπεται.
Εἶθ οὕτως ἀνδρός τοι ἀλαμένου οὐδεμί' ὤρη
Γίνεται, οὔτ' αἰδὼς εἰσοπίσω τελέθει.
Θυμῷ γῆς περὶ τῆσδε μαχώμεθα, καὶ περὶ παίδων
Θνήσκωμεν, ψυχέων μηκέτι φειδόμενοι.
Ω Νέοι, ἀλλὰ μάχεσθε παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.
Μηδὲ φυγῆς αἰσχρᾶς ἄρχετε, μηδὲ φόβου.
Αλλὰ μέγαν ποιεῖτε καὶ ἄλκιμον ἐν φρεσὶ θυμόν.
Μηδὲ φιλοψυχεῖτ' ἀνδράσι μαρνάμενοι.
Τοὺς δὲ παλαιοτέρους, ὧν οὐκ ἔτι γοῦνατ' ἐλαφρὰ,
Μὴ καταλείποντες φεύγετε τοὺς Γεραιούς.
Αἰσχρὸν γὰρ δὴ τοῦτο, μετὰ προμάχοισι πεσόντα.
Κεῖσθαι πρόσθε Νέων ἄνδρα παλαίτερον,
Ηδη λευκὸν ἔχοντα κάρη, πολιόντε γένειον,
Θυμὸν ἀποπνείοντ' ἄλκιμον ἐν κονίῃ,
(Αἱματόεντ' αἰδοῖα φίλαις ἐν χερσὶν ἔχοντα.
Αἰσχρὰ τάγ' ὀφθαλμοῖς καὶ νεμεσητὸν ἰδεῖν.
Καὶ χρόα γιμνωθέντα) Νέοισι δὲ πάντ' ἐπέοικεν.
Οφρ' ἄρα τῆς ἥβης ἄγλαὸν ἄνθος ἔχῃ.
Ανδράσι μὲν θητὸς ἰδεῖν, ἐρατὸς δὲ γυναιξὶ
Ζωὸς ἐὼν, καλὸς δ' ἐν προμάχοιτι πεσών.
Αλλὰ τις εὖ διακὲς μενέτω, ποσὶν ἀμφοτέροισι
Στηριχθεὶς, ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὀδοῦσι δακών.

Τί τιμὴ στὸ Παλληκάρι ὅταν πρῶτο στὴ ρωτιά,
Σκιτωθῇ γιὰ τὴν Πατρίδα μὲ τὴν Στράτα στὴ δεξιά!
Λυπηρίτατον! ν' ἀρήσῃ τὴν Πατρίδα τὴ γλυκιὰ
Καὶ τὰς εὐκαρπίας τὰς κάμπους, καὶ νὰ ζῇ μὲ διακοπιά,
Μὲ Γονιὸν νὰ ταξαδέρνῃ, μὲ γυναίκα 'μορφωμιά,
Μὲ γερόντισσα Μητέρα, καὶ μ' ἀνήλικα Παιδιά,
Κι' ἀπ' τὴν στέρησι καὶ φτώχια ὅπου πάγ ὁπου σταθῇ,
Νὰ γνωρίζ' ὅτ' εἶναι ὁ λους ἡ ζωή του μισητή;
Νὰ 'ντροπιάζῃ τὴ γενιάτου νὰ 'ντροπιάζεται κι' αὐτὸς,
Καὶ ποτὲ νὰ μὴ τῆ λείψῃ ἀπ' τὰ χείλ' ὁ στεναγμὸς;
Τέτοιον ἄνθρωπον καθένας ζωντανὸν καταφρονᾷ,
Μήτ' ἀρ' ἂ στὸν τάφον πέσῃ, τ' ὀνομάτου μελετᾷ.
Εἰς τὴν μάχην ἂς χυθῇμεν ὅλοι μ' ἄφοβη καρδιά,
Ο καθένας ἂς πεθάνῃ γιὰ Πατρίδα γιὰ παιδιά.
Στὴ φωτιὰ! Παλληκαράδες, γενῆτ' ὅλ' ἕνα κορμὶ,
Στὴ φωτιὰ! μὴ 'ντροπιασθῆτε σὰ φυγάδες, σὰ δειλοί.
Λιονταρίκαρδον τὸ στῆθος καθενὸς σας νὰ φανῇ,
Τὰς ἐχθρές σας πολεμᾶντες μὴ ψηφᾶτε τὴ ζωή.
Νὰ μὴ φύγετε κι' ἀρῆστε τὰ σεβάσμια Γερατειὰ,
Π' ὄχουν ἀχαμνὰ τὰ χέρια, καὶ τὰ γόνατα βαριά.
Εντροπήσας, ἐντροπήσας, ἀπὸ πίσω νἂν' ὁ Νιὸς,
Κι' ὁ ἀδύνατος ὁ Γέρος νὰ πεθαίνῃ 'μπροσθινὸς,
Π' ὄχει κάτασπρα τὰ γένεια, κάτασπρη τὴν κεφαλὴ,
Καὶ στὰ χώματα ν' ἀρίνῃ τὴν ἀδόλωτη ψυχή.
Ολ' οἱ κίνδυν' οἱ πολέμοι, ὅλοι πρέπουν εἰς τὸν Νιὸν,
Εἰς τὸ Νιὸ οἱ πολέμοι πρέπουν πᾶ τὸ σῶμα ἔχ' ἀνθηρὸν.
Σεβαστὸς εἶναι στὲς ἄνδρες. σταῖς γυναῖκες ποθητὸς,
Εὔμορφος, κι' ἂν πρωτοπέσῃ κι' εἰς τὸν πόλεμον νεκρός.
Ας βιχθῇ μπροστὰ στὸ Γέρο, κι' ἄσειστος ἂς στυλιωθῇ,
Καὶ τὰ δόντια τ' ὅλ' ἂς σφίξῃ, μὲ τὸ αἷμ' ἂς κυλισθῇ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 7.

„Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ τὸ μέσον τῆς τυπογραφίας ὅστι ἀποχάζονται διὰ καλόν."
(Προσ. Πολ. τῆς Ἑλλ.)

„Ἡ Παῤῥησία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης."
(Ν. Ν.)

ΤΕΤΡΑΔΗ, 24 Σεπτεμβρίου 1824.

ΑΘΗΝΑΙ, 21 Σεπτεμβρίου.

Σήμερον ἔγινε Συνέλευσις τῶν Μελῶν τῆς Φιλομούσου Εταιρίας εἰς τὸ Σχολεῖον τῆς Αλληλοδιδαντικῆς, εἰς τὴν ὁποίαν παρευρέθησαν ὅλα τὰ ἐδῶ εὑρισκόμενα Μέλη παλαιὰ, καὶ ἄλλα νέα ὁποῦ κατετάχθησαν ἀπὸ τοὺς διατρίβοντας ἐδῶ Πολιτικοὺς καὶ Στρατιωτικοὺς Αξιωματικοὺς, καὶ κοινῇ γνώμῃ διὰ τῆς ψήφου τῶν περισσοτέρων ἐκλέχθησαν Ἔφοροι διὰ ἕνα χρόνον οἱ ΚΚ. Σ. Ιω. Γούρας, Γ. Ψύλλας, Ανάρ. Πετράκης καὶ Καῖσαρ Βιτάλης, ἄνδρες φιλόμουσοι, καὶ ζηλωταί. Ὅθεν εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς μὲ τὴν ἐνεργητικὴν ἐπιμέλειαν τῶν ἐκλεχθέντων Ἐφόρων θέλουν βαλθῇ εἰς πρᾶξιν καὶ θέλομεν ἰδῇ ὀγλίγωρα ὅσα καλὰ ἐπαγγέλλεται τὸ κοινωφελὲς τοῦτο Σύστημα.

Πρὸς τοὺς Εὐγ. ΤΟΠΟΤΗΡΗΤΑΣ τῆς Τρίτης Περιόδου.

Καλὴ, ἢ κακὴ εἶναι ἡ γνώμη κάθε Ἕλληνος, εἶναι καλὸν νὰ προβάλλεται διὰ νὰ λαβαίνουν αἰτίαν νὰ τὴν τελειοποιοῦν, ἢ νὰ τὴν ἀποβάλλουν, καὶ ἐνταὐτῷ νὰ εὑρίσκουν ἄλλην ὀρθοτέραν ἀντ' αὐτῆς. Μὲ τοιοῦτον σκοπὸν καὶ ἀπόφασιν προβάλλω καὶ ἐγὼ πρὸς τὴν Εὐγενείαν Σας τὴν ἀκόλουθον γνώμην μου.

Α. Τῶν Επάρχων ἡ ἀποστολὴ εἰς κάθε ἐλευθέραν Επαρχίαν τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἀνωφελὴς, μᾶλλον δὲ ἐπιζήμιος. Ἀφ' οὗ τὸ Πολίτευμα διορίζει εἰς κάθε Επαρχίαν Δημογέροντας ἐκλελεγμένους ἀπὸ τὸν λαὸν, ὁμοίως καὶ Ἐπιστάτας, εἶναι περιττὴ ἡ παρουσία τοῦ Επάρχου. Ἀντὶ τούτου ἀρκοῦσιν ἕνας ἁπλῶς γραμματεὺς, ἄνθρωπος φρόνιμος καὶ δίκαιος, νὰ ἐπιθεωρῇ ὅλα τὰ τῆς Επαρχίας, καὶ ἀνταποκρινόμενος μὲ τὴν Διοίκησιν νὰ διευθύνῃ κάθε πρᾶγμα κατὰ τὴν Διαταγήν Της. Τὸ ἐπιβλαβὲς τῶν Επάρχων εἶναι πολυειδὲς· ἀδικεῖται ἡ κοινὴ Κάσσα μὲ τοὺς ὑπερόγκους μισθούς των, καὶ ἔξοδα δι' αὐτοὺς, καὶ διὰ τοὺς ἀνθρώπους των· γίνονται σχίσματα εἰς τὰς Επαρχίας ἐξ αἰτίας των καὶ τυραννοῦν καὶ φαντάζονται μέρος τῶν πολιτῶν μὲ τοὺς φιλοτυράννους τῶν Επαρχιῶν πολιτικοὺς καὶ πολεμικούς.

Β.' Οἱ Τοποτηρηταὶ τῆς Τρίτης Περιόδου μὲ προκήρυξιν νὰ προσκαλέσουν τοὺς ἔξω τῆς Ἑλλάδος καὶ κατ' αὐτὴν εὑρισκομένους παντὸς ἐπαγγέλματος πεπαιδευμένους, τοὺς ὁποίους ἔχουσα συμά της νὰ συμβουλεύεται μὲ αὐτοὺς καὶ εἰς τὸ πλέον παραμικρόν της κίνημα. Τοῦτο νὰ μὴν ἐντραποῦν οἱ Τοποτηρηταὶ τῆς Τρίτης Περιοδου νὰ τὸ βάλουν εἰς πρᾶξιν. ἐπειδὴ εἶναι φανερώτατον ὅτι οἱ σπουδαῖοι πρὸ χρόνων ἐνεργοῦσαν μυστικῶς τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ προετοίμαζαν τὸ μέγα καὶ ἀνέλπιστον τοῦτο κίνημα κατὰ τῶν Τυράννων μας. Αὐτοὶ οἱ σπουδαῖοι ἔσυραν εἰς τὸν ἱερώτατον τοῦτον ἀγῶνα Προὔχοντας τοῦ Εθνους, Ιερωμένους, Καπετανέους καὶ ὅλον

τὸν λαὸν τῆς Ἑλλάδος, ὥστε ἐσάλευσαν ἐκ θεμελίων τὸν Τυραννικώτατον Θρόνον καὶ ἀδικώτατον τῆς Σουλτανικῆς Ἐπικρατείας. Εἰς τὴν περὶ τῶν σπουδαίων ταύτην μου παρατήρησιν, ἔχει ἡ ἱστορία νὰ ἀνακαλύψῃ ἕνα μυστήριον, τὸ ὁποῖον προλαμβάνω νὰ δημοσιεύσω ἐγὼ πρῶτος, χωρὶς νὰ κυριευθῶ ἀπὸ τὸ πάθος τῆς φιλαυτίας, τὸ ὁποῖον κάμνει τὸν ἄνθρωπον νὰ σφετερίζεται τῶν ἄλλων τοὺς κόπους.

Ἐπανάστασις, Πολίτευμα, Νόμοι, Διοίκησις, Ὑπουργεῖα, Γνῶμαι, Κινήματα καλὰ τῆς Διοικήσεως, Ἀλληλογραφία τῶν Διοικητῶν καὶ παντὸς Ἀξιωματικοῦ, Πολιτικοῦ καὶ Πολεμικοῦ εἶναι καὶ πρέπει νὰ γένῃ καρπὸς τῶν διεσπαρμένων σπουδαίων τοῦ Ἔθνους. Κομπάζουν πολλοὶ ἐξ ἡμῶν, ὅτι κατέχουν τόπους ὑψηλοὺς καὶ εἶναι εἰς τὴν κεφαλὴν πολλῶν πραγμάτων, ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα δὲν εἶναι, εἰ μὴ καρποὶ καὶ ἀρετὴ τῶν σπουδαίων τῆς Ἑλλάδος. Τρέμετε λοιπὸν, ὅσοι εἶσθε κακοὶ διοικηταὶ καὶ Ἀξιωματικοὶ τοῦ Ἔθνους, τρέμετε τὴν ἀδέκαστον ἱστορίαν, καὶ τὴν Θείαν καὶ ἀνθρωπίνην ὀργὴν καὶ ἀγανάκτησιν, ἥτις θέλει ἔλθῃ ὀγλίγωρα εἰς τὴν κεφαλὴν τῶν κακῶν, διὰ τὴν ὁποίαν μέχρι τῆς ὥρας ἔδειξαν καὶ δείχνουν πρὸς τοὺς Σπουδαίους καταφρόνησιν· θέλει ἔλθει ἡμέρα, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ σπουδὴ στεφανωμένη θὰ ἀνεβῇ εἰς τὸν θρόνον τῆς Πατρίδος, καὶ οἱ ἀμαθεῖς θέλουν μείνει θαμπωμένοι ἀπὸ τὴν λάμψιν της. Σεῖς δὲ ὦ Τοποτηρηταὶ τῆς Τρίτης Περιόδου, ὄχι μὲ χεῖρας τρεμούσας, ἀλλὰ μὲ ψυχῆς χαρακτῆρα γενναῖον προσκαλέσατε εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸν Σοφώτατον τῶν νῦν Ἑλλήνων τὸν Κύρ. Κοραῆν, καὶ κοντὰ εἰς τοῦτον τὸν χρηστότατον Βάμβαν μὲ ὅλους τοὺς ὁμοίους των.

Γ.' Ὅσοι Στρατηγοὶ καὶ Ἀξιωματικοὶ πολεμικοὶ καὶ πολιτικοὶ, ὁποῦ καταγίνονται εἰς ὑπουργήματα τῆς Διοικήσεως, νὰ τοὺς πληρώνωνται οἱ μισθοὶ ἀνάλογοι μὲ τὸ Ὑποκείμενόν των, μόνον καὶ μόνον διὰ τὰ ἀναγκαῖα των ἔξοδα, διὰ νὰ παύσουν αἱ καταχρήσεις ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς μας· Ἰζερεμέδες, ῥέσμια, κλοπαὶ ἀπὸ Ἐθνικὰ εἰσοδήματα κ. τ. λ. Τότε ἐὰν ἤθελε παρεβῇ κἀνεὶς τοὺς Νόμους, ἔχει τόνον ἡ Διοίκησις νὰ τὸν τιμωρήσῃ. Ἐγὼ στοχάζομαι, καὶ οἱ ἴδιοι θέλουν τὸ αἰσθανθῇ καὶ πλέον δὲν θέλουν γένῃ κοτάχρησαις, ὅταν πληρωθοῦν.

Δ.' Ἡ Δευτέρα Περίοδος ἕως ὥρας δὲν ἐξέδωκεν εἰς τύπον τὰ συναχθέντα εἰσοδήματα καὶ ἐξοδευθέντα, κατὰ τὸ θέσπισμα τῆς Ἐπιδαύρου, διὰ τοῦτο ὁ λαὸς γογγύζει περὶ τῆς Διοικήσεως. Λοιπὸν ἡ Τρίτη Περίοδος ἂς τὰ ἐκδώσῃ εἰς ὅλας τὰς Ἐπαρχίας, διὰ νὰ καταλάβουν καὶ ὁ λαὸς τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα, καὶ ξεχρίστα τῶν Δανείων. Βλέπαντας αὐτὰ, δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θέλει λείψει καὶ ὁ γογγυσμὸς τοῦ λαοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Σεπτεμβρίου 1821.

Ὁ Πατριώτης,
Ἀναστάσιος Λοιδωρίκης.

ΣΥΡΑ, 15 Σεπτεμβρίου.

Πληροφορούμεθα ὅτι εἰς ταῖς 10 τοῦ τρέχ. ἔγινε νέα Ναυμαχία τῶν Ἑλλήνων μὲ τοὺς Τούρκους, ὄχι ὀλιγώτερον ἐνδόξη καὶ αὐτὴ διὰ τοὺς Ἕλληνας· ἐπειδὴ οἱ Τοῦρκοι δὲν ἐβάσταξαν πολὺ εἰς τὸν πόλεμον, καὶ ἐδόθησαν εἰς φυγὴν διασκορπισθέντες μέρος εἰς Μυτιλήνην καὶ μέρος εἰς Χίον· μάλιστα δεκάπεντε κομμάτια ἐξεμάκρυναν ἀπὸ τὸν φόβον καὶ ἀπὸ τὸν ἄνεμον τόσον, ὁποῦ ἐξέπεσαν ἕως εἰς τοῦτα τὰ μέρη, καὶ ἔπιασαν ἀπὸ τὸ πίσω μέρος τῆς Μυκώνου τὴν παρασκευὴν τὴν νύκτα (12 Σεπτεμβρίου). Τὴν ἄλλην ἡμέραν καθὼς ἐξημέρωσε, βλέπωντας ἀπὸ μακρυὰ τὴν ἐμπρεσθοφυλακὴν τῶν Ἑλλήνων, ἐσηκώθησαν εἰς τὰ πανιὰ καὶ ἀνεχώρησαν. Ἀπὸ ἐκεῖνα ὁποῦ ἔπαθαν ζημίαις εἰς τὸν πόλεμον ἕνα Βρίκι ἐπῆγεν εἰς τὴν Νάξον, τοῦ ὁποίου ὁ Καπετάνος στοχαζόμενος ὅτι τὸ νησὶ εἶναι προσκυνημένον, εὐγῆκεν ἔξω εἰς τὴν χώραν. Οἱ Νάξιοι τὸν ἐδέχθησαν μετὰ χαρᾶς καὶ τοῦ ἔδωσαν ἕνα κονάκι ὁποῦ τοῦ ἔπρεπε, τὴν φυλακὴν τοῦ νησίου. Ἡ μεγάλη προθυμία των ὅμως διὰ νὰ κερδίσουν καὶ τὸ Βρίκι, τοὺς ἔκαμε νὰ τρέξουν μὲ μεγάλην βίαι ἐπάνω εἰς τὸ καράβι, καὶ ἔτζι οἱ Τοῦρκοι τὸ ἐκατά-

λαβαν καὶ ἐκαμαν πανιά.. Ο Ελλην. Στόλος ἐμοιράσθη καὶ αὐτὸς εἰς τρία, καὶ τὸ ἕνα μέρος συνάλτει τὰ φορτηγὰ ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν Κόλπον τοῦ Μπουντρουμιοῦ, τὸ δεύτερον περιπολεῖ εἰς τὰ νερὰ τῆς Χίου, καὶ τὸ τρίτον μὲ τὸν Ναύαρχον περιτριγυρίζει τὴν Μυτιλήνην, ὅπου εἶναι τὸ περισσότερον μέρος τῶν ἐχθρῶν. Βεβαιωνόμεθα ἀκόμη πολλὰ μέρη, ὅτι εἰς αὐτὴν τὴν ἐκστρατείαν ἔπαθαν οἱ ἐχθροὶ πολλὴν ζημίαν, καὶ μάλιστα μία Φρεγάτα τῆς ἐκείσε τελεύταια τὰ κατάρτια.

ΣΜΥΡΝΗ, 6 Σεπτεμβρίου.

Ηὐτύχησα ἀπὸ ὀλίγας ἡμέρας ἐνέργησεν ὁ Πασᾶς Διοικητὴς τῆς Σμύρνης μίαν ἐπιστολὴν ἀπὸ Γενιτζάρους διὰ τὸν Κύριον Σάλτη, διὰ τὴν ὁποίαν τρέμουν ὁλόκληα ἐλπίδα, νὰ τὴν ὑποστάξουν καὶ ἀφανίσουν. Ἀλλὰ εἰς καιρὸν ὁποῦ ἐδῶ ἐγίνετο σφίξη διὰ νὰ στραβοδιῶν στρατεύματα νέα, ὡς εἴπαμεν, ὁ τὸ ἄλλο μέρος ἐγύριζεν ἀπὸ τὰ ἀντικρυνὰ παραθαλάσσια ἐκεῖνα τῆς Ἐφέσου, ἀσθενῆ ἀνυπομονεία, διψασμένα καὶ κακῶς ἔχοντα. „Ἔλθε πίνε νερὸ καὶ νὰ ἀναπαυθῆ καὶ δουλειὰ νὰ μὴ σὲ λείπῃ." Η ἀλήτικη ὄψις, ὁποῦ ἔφερεν ἡ Γαλλικὴ ἀπελπισμένη Γολέτα θέλουν ματαιώσει, καθὼς ἐλπίζω, ὅλαις ταῖς ἐλπίδες τῶν φίλων.

Αὐτὴ ἡ Γολέτα ἔφθασε προχθὲς ἐδῶ ἀπὸ τὴν Γένοβαν, ὅπου ἦτον διὰ νὰ περιεργάζεται τὰ κινήματα τῶν δύω Στόλων, καὶ ἀφ' οὗ εἶδεν ὀφθαλμοφανῶς τὴν λαμπρὰν νίκην τοῦ Ελλην. Στόλου ἔξω ἀπὸ τὴν Κῶ, ἦλθεν ἐδῶ διὰ νὰ δώσῃ αὐτὴν τὴν χαροποιὰν εἴδησιν. Ενήμουζε λοιπὸν, ὅτι ἐκ διαντέρου ὁ Ελλην. Στόλος ἐπετύγχε μὲ ἕξ, ἑπτὰ Μπουρλότα νὰ καύσῃ τὴν Αἰγυπτιακὴν Φρεγάταν Αφρικὴν, καὶ δύω Βρίκια.

-- Η ἐφημερὶς τῆς Σμύρνης „ὁ Σμυρναῖος" ἔπαυσεν εἰς τὸν ἑβδεκατον ἀριθμόν της, διὰ ταραστασίας τοῦ Σουλτάνου.

-- Μᾶς γράφει ὁ Πρέσβυς τῆς Σουηδίας ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν, ὅτι ἕνας ταχυδρόμος φθάσας χθὲς ἐδῶ ἀπὸ Πετρούπολιν, ἔφερε τὴν εἴδησιν τῆς τελείας ξαναστερεώσεως τῆς φιλίας, μεταξὺ τῶν δύω Αὐλῶν Ρωσσίας καὶ Πέρσας.

-- Τὴν ὑστερινὴν ταύτην εἴδησιν μᾶς ἔλεγεν ἀπὸ Σύραν καὶ ὁ Κύρ. Γιούρισικ, ὁποῦ ἐστάθη Κόντιλος Ρωσσικὸς εἰς Ἀθήνας ὀλίγον καιρὸν πρὶν τὴς ἐλευθερίας μας, ὑψώνοντας μὲ μεγάλην χαρὰν τῶν χριστιανῶν τὴν ἔνδοξον σημαίαν τοῦ Κράτους του τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων εἰς τοὺς 1820. Ο εἰρημένος Κόνσολος, ἄνθρωπος καλοκάγαθος καὶ μὲ χριστιανικὴν ἀρετὴν, παρέτησε τὴν πόλιν μας εὐθὺς εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου διὰ πολιτικοὺς σκοποὺς, ἀποκαταστανωντας ἐπίτροπόν τὸν Κύρ. Μιχαήλ?, τὸν γραμματέα του, ὁ ὁποῖος μὲ ὅλον ὁποῦ εὑρίσκετο ἐδῶ τὸν καιρὸν ὁποῦ ἦλθεν ὁ Ομὲρ-Βριόνης, καὶ Ομὲρ-Μπεης τῆς Κρήτου, τοῦ ἐλαβυραγώγησαν μὲ ὅλον τὸ Κονσολάτον, καὶ ὕστερον τὸ ἐπαράδοσαν εἰς τὴν φωτιὰ μὲ ὅλαις ταῖς Βασιλικαῖς Ρωσσικαῖς σημαίαις. Τὸ Κονσολάτον ἦτον ἀσπίτι τῆς συμπατριώτισσάς μας χήρας Μαρμαροτσίρη ἡ ὁποία εὑρισκομένη εἰς Αἴγιναν ὅταν ἔβγασαν οἱ Τοῦρκοι εἰς Ἀθήνας, καὶ μαθαίνωντας τὴν μεγάλην ζημίαν ὁποῦ ἔπαθεν, ἐτελείωσε τὴν ζωήν της (διατὶ ἦτον καὶ ὀλίγης ὑγείας) ἀπὸ ἀπελπισίαν, καὶ ἄρησεν ὀπίσω δύω ὀρφανά.

ΣΑΛΩΝΑ, 15 Σεπτεμβρίου.

Γράμμα τοῦ Σ. Πανουργιᾶ.

...Ο ἐχθρὸς εἰσέτι ἐπιμένει εἰς Γραδ.άν. Ηλθ. ἄρχισε νὰ Στρατοπεδεύῃ νὰ διαλύεται, φεύγωντας πότε πολλοὶ, καὶ πότε ὀλίγοι. Τὸ νὰ ἔλθουν εἰς δεύτερον πόλεμον δὲν ἐλπίζεται. Οἱ Ελληνες ἀκαταπαύστως ὅπου καὶ ἂν εὑγαίνουν, τοὺς κτυποῦν. πάντοτε ζῶα καὶ τροφὰς τοὺς πέρνουν, καὶ κεφαλαῖς μᾶς φέρνουν.

-- Επειδὴ πολλοὶ ἕως τώρα ἐκήρυξαν τὴν περίφημον μάχην τῆς Αμπλιανης, ἡ ὁποία ἐστάθη κρίσιμος εἰς τὴν μεγάλην ἐκστρατείαν τοῦ Σερασκέρη Δερβὶς-Πασᾶ· κἀνένας ὅμως δὲν ἔδωσεν εἰς τὸ Κοινὸν μίαν ἀκριβῆ περιγραφὴν αὐτῆς, ἡμεῖς ἐλέπουδες πολλὰς

νὰ ἐπιθυμεῖν τοῦτο μεγάλως, ἐστοχάσθημεν νὰ ἐκδώσωμεν τώρα τὴν λεπτομερῆ περιγραφήν τῆς ἀπαράλλακτην καθὼς μᾶς ἐστάλθη ἀπὸ τὸ ἴδιον Στρατόπεδον.

Μάχη Ελλήνων καὶ Οθωμανῶν γεγονυῖα εἰς τὸ Στρατόπεδον Αμπλιανης κειμένης κατὰ τὸ Δυτικοβόρειον μέρος τοῦ Ορους Παρνασοῦ καὶ Μαντείου τῶν Δελφῶν.

Τὰς 14 Ιουλίου μηνὸς, ἡμέρα δευτέρα. ὁ Ισοὺφ-Πασᾶς Μπερκόφτζαλης, ὁ Αμπὰζ-Πασᾶς Δίμπρας, καὶ ὁ Ρούμελης Βαλεσὴς Δερβὶς-Πασᾶς ὄντες στρατοπεδευμένοι μὲ 15 χδ. στράτευμα εἰς τὸ Χάνι τῆς Γραβιᾶς μίαν ὥραν μακρὰν ἀπὸ τὸ, εἰς Αμπλιανην Ελληνικὸν Στατόπεδον, ὥρμησαν κατὰ τῶν Ελλήνων, οἵτινες μόλις ἦσαν 800· διῃρημένοι δὲ καὶ αὐτοὶ εἰς δέκα ὀχυρώματα, (ταμπούρια) μὲ ἀπόφασιν νὰ ἐμποδίσουν τὴν εἴσοδον τῶν Οθωμανῶν διὰ τὰ Σάλωνα. Τὰ ὀχυρώματα αὐτὰ εἶχε κτίσει ὁ Σ. Πανουργιᾶς ἀπὸ τὸν χειμῶνα μὲ ἀπόφασιν νὰ σφαλισθῇ ὁ υἱός του Χ. Νάκος εἰς ὁποιανδήποτε ἐχθρικὴν ἐκστρατείαν μὲ τοὺς μόνους στρατιῶτας του καὶ Ελληνας τῆς Επαρχίας Σαλώνων, καὶ ἄνευ μηδεμιᾶς ἄλλης βοηθείας. Εἰς τὸ πρῶτον λοιπὸν ὀχύρωμα ἦτον ὁ Χ. Νάκος Πανουργιᾶ, εἰς τὸ δεύτερον ἄλλοι τινες Ελληνες τοῦ Καραϊσκάκη ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Βασίλη Δαγκλῆ, εἰς τὸ τρίτον οἱ Σουλιῶται Γιώτης Δαγκλῆς, Διαμαντὴς Ζέρβας καὶ ὁ Περραιβὸς, εἰς τὸ τέταρτον ὁ Γιωργάκης Δράκος, εἰς τὸ πέμπτον ὁ Τοῦσα Ζέρβας, εἰς τὸ ἕκτον ὁ Σ. Κίτζος Τζαβέλας καὶ ὁ Αντιστράτηγος Παναγιωτάκης Νοταρᾶς, εἰς δὲ τὰ ἐπίλοιπα διάφοροι Αξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται Ελληνες τοῦ Σωματος τοῦ Σ. Πανουργιᾶ. Η ἐκστρατεία τῶν Οθωμανῶν ἔγινε κατὰ τὸ ἀκόλουθον σχέδιον. Πρὸς τὰς δύω ὥρας τῆς ἡμέρας ἓν Σῶμα Τουρκαλβανῶν συνθεμένων ἀπὸ τρεῖς χδ. ἐκλεκτοτέρους τῶν ἐχθρῶν στρατιώτας, ἐπλησίασεν εἰς τὸ πρῶτον ὀχύρωμα, ἐκεῖ ἐστάθη εἰς τὸ δάσος χωρὶς νὰ δώσῃ μικρὸν σημεῖον μάχης. Αρχηγοὶ δὲ ταύτης τῆς δεξιᾶς πτέρυγος ἦσαν ὁ Αμπὰζ-Πασᾶς, καὶ ὁ Μπράκος. εἰς δὲ τὴν ἀριστερὰν, διάφοροι Χιλίαρχοι Τουρκιστὶ λεγόμενοι Μπιμπασάδες, οἵτινες ὡδήγουν ἄλλας τρεῖς χδ. Οθωμανικὰς, εἰς δὲ τὸ κέντρον ἦσαν ὅλοι οἱ Αξιωματικοὶ τοῦ Δερβὶς-Πασᾶ ὁδηγοῦντες πέντε χδ., ἐξ ὧν τρεῖς ἥμισυ ἦσαν ἱππεῖς. Καὶ ὁ μὲν Ισοὺφ-Πασᾶς ἔστησε τὴν σκηνὴν ἕνα ἥμισυ μίλλι μακρόθεν τῆς μάχης. Ο δὲ Δερβὶς-Πασᾶς εἰς τὴν Αλαμάναν ἐν σχεδὸν ὥρας μακρὰν τοῦ Ελληνικοῦ Στρατοπέδου τρέφων βεβαίας ἐλπίδας, ὅτι νικῶντες οἱ Οθωμανοὶ τοὺς Ελληνας, κυριεύοντες τὰς δυνατὰς τοποθεσίας, τότε ν' ἀπεράσῃ καὶ αὐτὸς με ὅλας τὰς ἄλλας δυνάμεις, καὶ πλουσιοπαρόχους τροφὰς, εἰς Σάλωνα, ὅπου ἔμελλε νὰ ἑνωθῇ μὲ τὸν Οθωμανικὸν Στόλον, ὅστις πλέει τὸν Κορινθιακὸν Κόλπον. Επλησίασε δὲ καὶ τὸ κέντρον εἰς τὸ τρίτον καὶ τέταρτον ὀχύρωμα, ἡ δὲ ἀριστερὰ πτέρυξ εἰς τὸ ἕκτον. Εν ᾧ λοιπὸν ἐπλησίασαν ὡς ἄνωθεν τὰ τρία σώματα, καὶ ἀναπαύθησαν μικρὸν εἰς τόπους δενδρώδεις καὶ κοιλάδας, τότε κατὰ τὴν τρίτην ὥραν καὶ τρία τέταρτα τῆς ἡμέρας, ὥρμησε πρῶτον ἡ δεξιὰ πτέρυξ εἰς τὸ πρῶτον ὀχύρωμα συντροφευμένη μὲ πυροβολισμοὺς καὶ ἀτάκτους ἀλλαλαγμοὺς κατὰ τὴν Οθωμανικὴν συνήθειαν. Ο Χ. Νάκος Πανουργιᾶς ἔχων εἰς τὸ ὀχύρωμά του ἕως ἑκατὸν πενῆντα Ελληνας, ἀντιστάθη μεγαλοψύχως εἰς τὴν ὁρμὴν τῶν ἐχθρῶν, τοὺς ὁποίους ἀνδρείως κατεπολέμησε μὲ ἄσβυστον φωτιὰν ὅλην αὐτὴν τὴν ἡμέραν στέκων πάνιοτε εἰς τοὺς πόδας καὶ ἐνθαρρύνων τοὺς στρατιώτας του. Πίπτοντες δὲ οἱ σημαιοφόροι τῶν ἐχθρῶν εἰς τὰ δύω καὶ τρία γιουρούσιατων, τοὺς ἔκαμε νὰ περιορισθοῦν καὶ νὰ πολεμοῦν. Τὸ παράδειγμα τῆς δεξιᾶς πτέρυγος ἠκολούθησε καὶ τὸ κέντρον πρὸς τὸ τρίτον καὶ τέταρτον ὀχύρωμα, τὰ ὁποῖα ὡς μικρότερα, ἐφυλάττοντο ἀπὸ εβδομήκοντα πολεμικοὺς Ελληνας, οἵτινες καὶ τὸ ἱππικὸν καὶ τὸ πεζὸν ἐβίασαν νὰ ὀπισθοποδίσουν εἰς τὰ πρῶτα δάση καὶ κοιλάδας, καὶ ἐκεῖθεν νὰ τοὺς πυροβολοῦν ἀδιακόπως.

(Η συνέχεια ἀκολουθεῖ.)

Ε Φ Η Μ Ε Ρ Ι Σ Α Θ Η Ν Ω Ν .

ΑΡΙΘ. 8.

Οι Ελληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νά κοινοτοποιῶν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ τὸ μέσον τῆς τυπογραφίας ὅ,τι στοχάζονται διά καλόν "
(Προστ. Πολ. τῆς Ελλ.)

" Η Παρρησία
εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης."
(Ν. Ν.)

ΣΑΒΒΑΤΩ, 27 Σεπτεμβρίου 1824.

ΤΡΙΚΚΑΛΑ, 22 Σεπτεμβρίου.

Τὰ τελευταῖα γράμματα τοῦ Σ. Νοταρᾶ, μᾶς κάμνουν νὰ ἐλπίζωμεν ὀγλίγωρα τὴν ὠτῶσιν τῆς παλαιᾶς Πάτρας, ἐκείνης τῆς σημαντικῆς θέσεως τῆς Πελοποννήσου. Οἱ ΣΣ. Ανδρέας Λόντος, Ιω. Νοταρᾶς, Κολιόπουλος, Κεφάλας, ὁ κὺρ Ανδρέας Ζαΐμης, οἱ Πετιμεζαῖοι, τὰ Κολοκοτρωνόπουλα, Σισίνης, εἶναι ὅλοι ἐκεῖ μὲ τὰ Στρατευματάλων, καὶ πολιορκοῦν στενώτατα τὴν Πάτραν· ἔκοψαν ἀπ' ἔξω τὰ νερὰ τῆς χώρας, καὶ σχεδιάζουν νὰ ριχθοῦν αὐταῖς ταῖς ἡμέραις εἰς τοὺς ἐχθρούς. Οἱ Αρχηγοὶ μεταξύ των ἔρριψαν λαχνὸν ἀπὸ ποῖον μέρος ἔχει νὰ κτυπήσῃ ὁ καθένας· τοῦ Σ. Νοταρᾶ ἔπεσε νὰ κτυπήσῃ μίαν ἀξιόλογην Θέσιν, ἡ ὁποία ἀφ' οὗ κυριευθῇ οἱ ἐχθροὶ χάνουν πολὺ καὶ ἀπελπίζονται.

ΝΑΥΠΛΙΟΝ, 21 Σεπτεμβρίου 1824.

Διὰ τὸ κίνημα τοῦ ἐχθρικοῦ Ιππικοῦ ἀπὸ Κραβασαρᾶν μᾶς γράφουν ἀπὸ Μεσολόγγι ἔτζι. " Διὰ νυκτὸς ἐκίνησεν ἀπὸ Κρεβασαρᾶν τὸ Ιππικὸν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ εἰσέβαλεν εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ Βραχωρίου, ἐπειδὴ δὲ ἐπέπεσεν ἐξαίφνης, ἠχμαλώτισε καὶ ἐφόνευσέ τινας εὑρεθέντας εἰς τὰ ἀλώνια τῶν ἀραπσιτίων· ἐπῆρε 10 ἢ 15 γελάδια, μερικὰ ἄλογα, ὑπὲρ τὰ 100 γηδοπρόβατα καὶ ἐπέστρεψε ---- Τὰ Στρατεύματα τῆς δυτικῆς Ελλάδος ἐχώθησαν εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Ἄρτας, εἰς τὰ Τζουμέρικα καὶ εἰς ἄλλα μέρη, καὶ ἔκαμαν τὸ πᾶν ἄνω κάτω. "

Εἰς αὐτὴν τὴν καθέδραν τῆς Σ. Διοικήσεως ἄδεται λόγος, ὅτι ἡ θυγάτηρ τοῦ ἀειμνήστου Εὐεργέτου τῆς Ελλάδος Λόρδου Βύρων, κληρονόμος ὄχι τόσον τῆς περιουσίας, ὅσον τῆς μεγαλοφροσύνης τῆς Πατρικῆς, φλεγομένη καὶ αὐτὴ ἀπὸ τὸν ὅμοιον φιλέλληνα ζῆλον, ἀπεφάσισε νὰ ἀναπληρώσῃ, ὅσα καλὰ καὶ ὠφέλιμα εἶχε κατὰ νοῦν νὰ ἐκτελέσῃ ὁ ἀοίδιμος ἐκεῖνος εἰς τὴν Ελλάδα· ὁ δὲ ἄωρος θάνατος δὲν τῷ ἔδωσε καιρὸν νὰ τὰ κατορθώσῃ· ὅθεν ἀποστέλλει ἐξεπίτηδες ἕνα ἄνδρα ἀξιόλογον, με ἱκανὴν ποσότητα χρημάτων, διωρισμένον νὰ ἐκτελέσῃ ὅλα ἐκεῖνα, καὶ ἀκόμη περισσότερα νὰ φιλοτιμηθῇ, ἐὰν ἠμπορέσῃ. Αὐτὴ ἡ μεγαλοδωρία πρὸς τὸ Ελληνικὸν Γένος ἀπαθανατίζει τὴν δόξαν τοῦ Πατρὸς, καὶ κατατάττει εἰς τὸν χορὸν τῶν Ηρωΐδων τῆς Ελλάδος τὴν ἀρρενόφρονα Θυγατέρα. Η δὲ Ελλὰς εὐγνωμονοῦσα εἰς τὸ μέγεθος τῆς εὐεργεσίας, θέλει καταστέψει τὴν πανέντιμον αὐτῆς κορυφὴν μὲ ἀειθαλλεῖς στεφάνους δόξης καὶ εὐχαριστίας, καὶ θέλει ἐγχαράξει μὲ λαμπροὺς χαρακτῆρας τὸ ὄνομά της εἰς τὸν Ναὸν τῆς ἀθανασίας, ὁποῦ σώζεται ἐγκεχαραγμένον καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀειμνήστου Πατρός της.

ΤΗΝΟΣ, 21 Σεπτεμβρίου.

Οἱ ἐχθρικοὶ Στόλοι κατὰ τὴν ὥραν ἐπῆγαν εἰς Μιτυλήνην νὰ ἀναπαυθοῦν· ὁ ἐδικός μας τοὺς ἔχει τὸ κατόπιν· εἰς μεγάλην δειλίαν ἐκατάντησεν ὁ ἀνίκητος Στόλος τοῦ Σουλτάνου, καὶ δὲν ἠξεύρει τὶ νὰ κάμῃ.

ΥΔΡΑ, 22 Σεπτεμβρίου.

Ἀπὸ τὰ ἐχθρικὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα ἔπεσαν εἰς τὴν Νάξον, 150 Τοῦρκοι περίπου ἀφίνοντας τὰ πλοῖα ἐβγῆκαν ἐπάνω εἰς τὸ νησὶ, καὶ ἔπιασαν μετερίζια διὰ νὰ φυλαχθοῦν ἀπὸ τοὺς ἐντοπίους, ἀφ' οὗ πρῶτον ἐπρόφθασαν καὶ ἔκαυσαν, καθὼς λέγουν, δύω χωρία μὲ τὴν ἐξαφνικὴν ὁρμήν των. Τώρα ὅμως εὑρίσκονται περικλεισμένοι ἀπὸ τοὺς Ναξίους, καὶ ἕως τῆς ὥρας ἐλπίζομεν, ὅτι παρεδόθησαν, ἢ ἐφονεύθησαν.

Ο Φίλος τοῦ Νόμου.

Ἐξακολούθησις τῆς περιγραφῆς τῆς εἰς Αμπλιανην Μάχης.

-- Τὸ ἴδιον παράδειγμα ἔλαβε καὶ ὁ Σ. Κίτζος Τζαβέλας, ὅστις ἀντιστάθη εἰς τὴν ἀριστερὰν πτέρυγα μὲ γενναιότητα μεγάλην, καὶ ἐπεριόρισεν αὐτὴν νὰ πολεμῇ, ἔπειτα ἀπὸ τὰ συνηθισμένα τοῦ ἐχθροῦ γιουροῦσα. Διήρκεσε δὲ ἡ μάχη αὐτὴ ὥρας σχεδὸν ὀκτὼ· περὶ δὲ τὸ τέταρτον τῆς δεκάτης ὥρας, ἓν σῶμα συνθεμένον ἀπὸ διακοσίους Στρατιώτας τοῦ Στρατηγοῦ ἀνδρέα Λόντου, ὁδηγούμενον ἀπὸ τὸν ἀξιωματικὸν Χαλμούκην τοῦ Σ. Πανουργιᾶ, ἐρχόμενον ἔξωθεν εἰς βοήθειαν, ἐρρίφθη αἰφνιδίως εἰς τὴν ἀριστερὰν πτέρυγα, καὶ μὲ τὸν πρῶτον πυροβολισμὸν τὰ ἔφερεν εἰς ἀταξίαν. Τοῦτο εἰδὼν ὁ Σ. Κίτζος Τζαβέλας, καὶ οἱ λοιποὶ ἅπαντες Αρχηγοὶ, καὶ γνωρίσαντες ὅτι ἐκείνη ἦτον ἡ στιγμὴ διὰ νὰ κερδίσουν οἱ Ἕλληνες, ἐλάλησε Τρουμπέτα ἐκ μέρους τοῦ Σ. Κίτζου Τζαβέλα, καὶ χωρὶς νὰ δειλιάσουν παντελῶς ἐξελθόντες τῶν ὀχυρωμάτων, ὅρμησαν κατὰ τῆς ἀριστερᾶς πτέρυγος μὲ τὰ στήθη ἀνοικτὰ ὅλοι ἐκ συμφώνου. Μίαν τοιαύτην κινδυνώδη, ἀλλ' ἀναγκαίαν ὁρμὴν μὴ δυναμένοι ν' ἀντισταθῇ ἡ ἀριστερὰ πτέρυξ, ἔστρεψε τὰ νῶτα φεύγουσα ἀγεληδὸν· καὶ ἐπειδὴ οἱ Ἕλληνες προκατέλαβον τὰς πλατείας ὁδοὺς, αὐτοὶ ἐβιάσθησαν νὰ εὕρουν τὴν σωτηρίαν των εἰς τόπους βραχώδεις καὶ κρημνώδεις, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐρρίπτοντο κάτω, καὶ ἄλλοι μὲν ἀπέθνησκον, ἄλλων δὲ ἐσυντρίβοντο χεῖρες καὶ πόδες καὶ ἄλλα μέρη τοῦ σώματος. Οἱ Ἕλληνες διὰ νὰ μὴν ἀργοπορῶν εἰς τοὺς σκοπούς των, ἐπειδὴ ἐπλησίαζεν ἡ νύκτα δὲν τοὺς ἐφόνευον πλέον μὲ τ' ἅρματα ἀλλὰ μὲ τοὺς λίθους. Τοιοῦτον τραγικὸν τέλος ἔλαβεν ἡ ἀριστερὰ πτέρυξ· τὸ δὲ κέντρον ἐστάθη τόσον γενναῖον, ὥστε ἔφθασεν εἰς χεῖρας μὲ τοὺς Ἕλληνας, ἀλλὰ τέλος πάντων καὶ αὐτὸ ἐδόθη εἰς φυγὴν ἀφίνον μίαν σκηνὴν, τροφὰς, ἅρματα, πολεμοφόδια, ἓν κανόνι τοῦ κάμπου, τέσσαρας σημαίας, καὶ ἱκανὰ ἄλογα. ἡ δὲ δεξιὰ πτέρυξ ἀντιστάθη μὲ πόλεμον μισὴν ἔτι ὥραν μετὰ τὸν χαλασμὸν τῶν συντρόφων τους, ἐπειδὴ ἦτον καὶ δυνατωτέρα ὡς εἴπαμεν μὲ τὸ νὰ εἶχε διαλεκτοὺς Στρατιώτας, καὶ εἰς ὑψηλοτέραν τοποθεσίαν, καὶ πυκνότερον δάσος εἶχε στρατοπεδεύσει, καὶ οἱ Ἕλληνες ἦσαν ὀλίγοι νὰ ἐκδιώξουν διῃρημένοι ὄντες εἰς τὸ κέντρον καὶ ἀριστερὰν πτέρυγα· μ' ὅλην τοῦτο πολὺ τὴν ἐστενοχώρησαν ἀπὸ τὸ ἔξω μέρος καὶ πλάγιον ὁ Κ. Χρίστος Μακοὺς, ὁ Κουτούγιας ἀνεψιὸς τοῦ Σ. Πανουργιᾶ, καὶ Καλύβας τοῦ Σκαλτζᾶ, καὶ τέλος πάντων ἔδωκε καὶ αὐτὴ εἰς φυγὴν τρομασμένη. πλὴν μὲ ὀλιγωτέραν φθοράντης, ἐπειδὴ ἦσαν ὀλίγοι οἱ Ἕλληνες οἵτινες τὴν ἐδίωκον. Ἀφίσαν καὶ αὐτοὶ οἱ τῆς δεξιᾶς πτέρυγος ἓν κανόνι τοῦ κάμπου, μὲ τὸ ὁποῖον κατεπολεμοῦσαν τὸ ὀχύρωμα τοῦ Χ. Νάκου Πανουργιᾶ, καὶ εἰς τὴν φυγὴν των ἔρριξαν πολλὰ ἅρματα διὰ ν' ἀποφύγουν τὸν κίνδυνον τῆς ζωῆς των, πολλοὶ δὲ καὶ ἐξ αὐτῶν ἐφονεύθησαν. Οἱ Ἕλληνες λοιπὸν ὅλην ἐκείνην τὴν νύκτα ἐδίωκον τοὺς Οθωμανοὺς ἀπὸ δάσος εἰς δάσος καὶ ἀπὸ κοιλάδας εἰς κοιλάδας, καὶ ἂν δὲν προσηλόνοντο εἰς τὰ λάφυρα, ἦτον εἰς κίνδυνον νὰ

ἀφανισθῇ σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου τὸ Στράτευμα τῶν Ὀθωμανῶν· ὅμως μὲ ὅλα αὐτὰ τοὺς ἐδίωξαν ἕως εἰς τὸ γεννικόντους Στρατόπεδον. Ἐάντις ἤθελε παρευρεθῇ τότε εἴστινα λόφον νὰ βλέπῃ καὶ ν' ἀκούῃ αὐτὸ τὸ τραγικὸν Δράμα, ἤθελε μείνῃ βέβαια ἔκθαμβος. ἐπειδὴ ἡκαταπληκτικὴ φυγή, αἱ θηριώδεις κραυγαὶ, οἱ μουγκρισμοὶ, τὸ ἀνόμαλον καὶ ὁρμητικὸν τρέξιμον τῶν ἀλόγων καὶ κατ' ἐξοχὴν ἐκεῖνο τὸ Τουρκικὸν ῥητὸν „Αλὰχ, Αλὰχ, Αλὰχ„ καὶ τὴν γῆν κατετάραξαν, καὶ τὴν ἀτμοσφαίραν ἐσκότισαν ἀπὸ κόνιν, καὶ τὰς κοιλάδας καὶ σπήλαια ἔκαμνον ν' ἀντηχοῦν. Εἰς ταύτην τὴν μάχην ἐφονεύθησαν ὑπὲρ τοὺς πεντακοσίους ἐκ μέρους τῶν Ὀθωμανῶν, ἐκτὸς τῶν πληγομένων οἵτινες εἶναι πολλοὶ, τοὺς δὲ ζῶντας, τοὺς ὁποίους κατέλαβον οἱ Ἕλληνες, ἐφόνευσαν πάραυτα πεισματικῶς. ἀπὸ δὲ τοὺς Ἕλληνας μόνον ἐννέα ἐφονεύθησαν καὶ δώδεκα πληγωμένοι, ἐπάρθησαν δὲ καὶ σημαίαι 23 τῶν Ἐχθρῶν. Τοιοῦτον ἐστάθη τὸ τέλος αὐτῆς τῆς ἐκστρατείας τῶν Ὀθωμανῶν· μ' ὅλον τοῦτο οἱ Ἕλληνες ἐπιμελοῦνται νὰ δυναμώσωσι περισσότερον τὰς ῥηθείσας τοποθεσίας ὑποπτευόμενοι ἄλλην τινὰ ἰσχυρωτέραν δύναμιν καὶ ἑρμὴν τοῦ Ἐχθροῦ, ἀγκαλὰ καὶ νὰ ἔλαβε τόσην ἀνέλπιστον φθορὰν, ὅστις ἔχει στημένον τὸ Στρατόπεδόντου εἰς Γραβιὰν.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΒΕΚΚΑΡΙΑΝ

Διὰ τὰ Βασανιστήρια.

---- Ἐξετάζεται, λέγουν, ὁ κατηγορούμενος, διὰ νὰ γνωρισθῇ ἡ Ἀλήθεια. ἀλλ' ὅμως, ἂν ἡ Ἀλήθεια φανερώνεται τόσον δύσκολα ἀπὸ τὴν θεωρίαν καὶ φυσιογνωμίαν τοῦ ἥσυχου ἀνθρώπου, πόσον πολὺ δυσκολώτερον εἶναι νὰ φανερωθῇ ἀπὸ τὴν φυσιογνωμίαν ἐκείνου, ὁποῦ ἄλλαξε τόσον ἡ ὄψις του ἀπὸ τοὺς πόνους τῶν Βασάνων. Τὸ βασάνισμα χαλᾷ καὶ ἀφανίζει ὡς καὶ ταῖς πλέον παραμικραῖς διαφοραῖς τῶν σημείων τοῦ προσώπου, μὲ ταῖς ὁποίαις καμμίαν φορὰν φανερώνεται εἰς μερικοὺς καὶ χωρὶς νὰ θέλουν, τὸ ψεῦμα.

Ἀπὸ τοὺς βασανισμοὺς χωρὶς ἄλλο ἀκολουθεῖ νὰ βλάπτεται περισσότερον ὁ Ἀθῶος, πάρεξ ὁ ἔνοχος. Εἰς τὸν Ἀθῶον ὅσα τοῦ γένουν, εἶναι ἀδικία καὶ βλάβη. Καταδικάζεται ἄδικα, ἂν ὁμολογήσῃ, ὅτι αὐτὸς ἔκαμε τὸ κακὸν· ἐδοκίμασεν ἄδικον βάσανον, ἂν εὑρεθῇ παστρικὸς. Ὁ ἔνοχος ὅμως ἔχει πάντα κἄποιον κέρδος, διατὶ ἀνίσως ὑπομείνῃ μὲ ἀνδρείαν τὸν βασανισμὸν, γλυτώνει τὴν τιμωρίαν, ὁποῦ τοῦ ἐτύχαινε. Λοιπὸν, τὰ βασανιστήρια βλάπτουν πάντα τὸν παστρικὸν καὶ ὠφελοῦν κἄποτε τὸν κακὸν.

Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ διαφεντεέουν τὸν Νόμον τῶν βασανιστηρίων ἐγνώρισαν τέλος πάντων, ὅτι εἶναι στραβὸς, τὸ γνωρίζουν ὅμως ἀκόμη σκοτεινὰ, καὶ διὰ τοῦτο στοχάζονται ἀδύνατην τὴν ἐξομολόγησιν τοῦ κακοῦ, ὁποῦ γένη μὲ τὰ βασανίσματα, ἂν δὲν τὴν βεβαιώσῃ καὶ μέ τὸν ὅρκοντου ὁ κατηγορούμενος, τελειώνωντας τὰ βάσανα. Καὶ ἂν δὲν ὁμώσῃ, βασανίζεται ἀπὸ τῆς ἀρχῆς. Εἶναι εἰς μερικὰ Εθνη Νομοδιδάσκαλοι, ὁποῦ συγχωροῦν νὰ γίνεται αὐτὸ τὸ φοβερὸν πρᾶγμα τρεῖς φοραῖς μόνον, καὶ εἰς ἄλλα Εθνη ἄλλοι Νομοδιδάσκαλοι τὸ ἀφήνουν νὰ γίνεται ὅσον τὸν βαστάζῃ ἡ ψυχήτου τὸν Κριτήν.

Εἶναι περιττὸν νὰ βεβαιώσω τὰ λεγόμενα μὲ παραδείγματα ἀθώων, ὅσοι μὴν ἠμπορῶντας νὰ ὑποφέρουν τοὺς πόνους τῶν βασάνων, ὡμολόγησαν τὸν ἑαυτόντους ἔνοχον τοῦ κακοῦ, διὰ τὸ ὁποῖον ἐκατηγοροῦντο. Δὲν εἶναι Εθνος, δὲν εἶναι καιρὸς, ὅπου δὲν εὑρίσκονται τέτοια παραδείγματα. Ὅμως οἱ ἄνθρωποι μήτε ἀλλάσσουν γνώμην, μήτε αἰσθάνονται τὰ ἐπακόλουθα τέτοιων σκληρῶν καὶ ἀπανθρώπων Νόμων, εἰς τοὺς ὁποίους εἶναι προσκολλημένοι. Ὅσοι ἠξεύρουν νὰ συλλογίζωνται κομμάτι περισσότερον ἀπὸ ἐκεῖνο ὁποῦ βλέπουν ἐμπρός των, προστρέχουν καμμίαν φορὰν εἰς ταῖς μυστικαῖς φωναῖς τῆς φύσεως, ὁποῦ τοὺς προσκαλοῦν· φοβούμενοι ὅμως τὸν Τύραννον τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν, τὴν συνήθειαν, ἐπιστρέφουν πάλιν εἰς τὴν ἀπάτην.

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὰ διδακτικὰ Βιβλία τῆς νέας παιδαγωγίας (Αλληλοδιδακτικῆς), εἰς Τόμους ἕξ, μεταφρασμένα ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ ἀπὸ τὸν Γ. Γενναδιον, καὶ οἱ 73 πίνακες τῆς ἰδίας Μεθόδου, συνθεμένοι ἀπὸ τὸν διδάσκαλον Κλεόβουλον, πωλοῦνται εἰς Σύραν ἀπὸ τὸν Κὺρ. Ζαχαρίαν Λεονάρδου.

Αθῆναι, τῇ 20 Σεπτεμβρίου 1824.

Ε Φ Η Μ Ε Ρ Ι Σ Α Θ Η Ν Ω Ν .

ΑΡΙΘ. 9.

„Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κινοτομοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ τὸ μέσον τῆς τυπογραφίας ὅ,τι στοχάζονται διὰ καλόν"
(Ἱστ. Πολ. τῆς Ἑλλ.)

„Ἡ Παῤῥησία
εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης."
(Ν. Ν.)

ΤΕΤΡΑΔΗ, 1.η Οκτωβρίου 1824.

ΥΔΡΑ, 26 Σεπτεμβρίου.

Χθὲς ἦλθε μία Γολέτα ἀπὸ τὸν Στόλον μας, καὶ λέγει, ὅτι ἀνάμεσα Μυκώνου καὶ Ἰκαριᾶς ἔγινεν ἕνας φρικτὸς πόλεμος τὴν περασμένην ἑβδομάδα, ὅπου εὑρέθησαν μόνον πέντε Ἕλλην. Πλεούμενα μὲ τὸν Ναύαρχον Α. Μιαῦλην. Τέτοιος πόλεμος ἔγινεν, ὁποῦ ἐκατάσπασαν οἱ Ἕλληνες κατάρτια, ἀντέναις, καὶ τζιμπούκια τῶν Τουρκικῶν πλοίων, καὶ ἐφόνευσαν καὶ ἀρκετοὺς· ἐθρύλησαν μίαν Κορβέλταν, δύω Βρίκια ἔπεσαν εἰς τὴν Νάξον χωρὶς νὰ φανοῦν ἄνθρωποι μέσα· ἕνας μόνον καπ. Οθωμανὸς Κῶος θαῤῥοῦλας ὅτι εἶναι προσκυνημένη ἡ Νάξος, εὐγῆκεν ἀπὸ τὸ Βρίκι του, καὶ ἐπιάσθη ἀπὸ τοὺς Ναξίους, καθὼς μᾶς γράφουν καὶ οἱ Νάξιοι ξεχωριστὰ. Οἱ ἄλλοι Οθωμανοὶ ἀπὸ τὸ Βρίκι, βλέποντας αὐτὸ, ἔκοψαν ταῖς γούμεναις καὶ ἐσηκώθησαν εἰς τὰ πανιά. Λέγουν ὅμως ὅτι μήτε αὐτὸ δὲν ἐγλύτωσε, ὥντας καλαφατισμένον. — Οἱ ἐχθρικοὶ Στόλοι καὶ οἱ δύω εὑρίσκονται εἰς Μυτιλήνην. Ὁ ἐδικός μας εἶναι εἰς τὴν Βολισσὸν τῆς Χίου, χωρὶς νὰ πάθῃ τίποτες μήτε πλοῖον, μήτε ἄνθρωπος. Εἶχαν σκοπὸν οἱ Ἕλληνες, ὡς γράφει ὁ Ναύαρχος, τὴν περασμένην τρίτην νὰ ὁρμήσουν καλὰ τῶν ἐχθρῶν. Ἕως τῆς ὥρας δὲν ἠκούσθη τί ἀκολούθησε.

ΑΘΗΝΑΙ, 29 Σεπτεμβρίου.

Προχθὲς ἦλθαν ἐδῶ ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τὴν Υ. Διοίκησιν δύω ἄνθρωποι, ὁ μὲν διορισμένος διὰ νὰ πωλήσῃ τὸ ἕνα τέταρτον ἀπὸ τὰ Ἐθνικὰ Κτίρια, ὁ δὲ ἄλλος, Ἀρχιτέκτων, διὰ νὰ δείξῃ τὴν τάξιν, ὁποῦ πρέπει νὰ ἀκολουθήσουν εἰς τὸ ἑξῆς, ὅσοι θέλουν νὰ κτίσουν τίποτες εἰς τύτην τὴν πολιτείαν.

Ἡ πώλησις τῶν Ἐθνικῶν Κτιρίων ἀποφασίσθη νὰ γένῃ διὰ ταῖς πολλαῖς καὶ μεγάλαις ἀνάγκαις, ὁποῦ ἔχει ἐφέτος ἡ Διοίκησις διὰ νὰ βαστάξῃ τὸν ἐχθρὸν, ὁ ὁποῖος ἐκινήθη μὲ ὅλαις του ταῖς δύναμαις ἐναντίον τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ζωῆς μας.

Τὸ Δάνειον ἀργοπόρησε καὶ ἀργοπορεῖ ἀκόμη διὰ αἰτίαις, ὁποῦ καθένας ἠμπορεῖ νὰ καταλάβῃ.

Τὰ Ἐθνικὰ Κτίρια ἐχαλάσθησαν καὶ χαλοῦνται ὁλοένα, διατὶ δὲν εἶχαν νοικοκύρην. κ.τ.λ.

Ὁ Νόμος τῆς Ἐπιδαύρου συγχωρεῖ εἰς τὴν Διοίκησιν τὴν πούλησιν τῶν Ἐθνικῶν φθειρομένων κτημάτων, ὅταν εἶναι ἀνάγκη. κ.τ.λ.

Ἂς ἐξετάσωμεν ὅμως τώρα, ἂν μερικοὶ ἀπὸ ἐκείνους ὁποῦ ἐλευθέρωσαν αὐτὰ τὰ Ἐθνικὰ, καὶ διὰ αὐτὴν τὴν αἰτίαν εἰς τὸν πόλεμον οἱ Τοῦρκοι τοὺς ἔκαψαν ἐκ θεμελίων ταῖς κατοικίαις των, ἂν λέγω μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς, ὁποῦ εἶναι μάλιστα εἰς μεγάλην πτωχείαν καὶ στέρησιν, δὲν εἶναι δίκαιον νὰ λάβουν ἀπὸ τὸ Ἔθνος μίαν κατοικίαν τοὐλάχιστον διὰ νὰ

παρηγορήσουν τὴν ἀνάγκην των, καὶ νὰ φυλάξουν μὲ τοῦτο τὴν ζωήν των ὁποῦ εἶναι τόσον ἀναγκαῖα εἰς τὴν Πατρίδα.

Δεύτερον, ἄλλων σκοτωμένων ὀρφανὰ καὶ χήραις ἔχουν κατοικίαν διὰ νὰ κάθωνται, δὲν ἔχουν ὅμως πῶς νὰ ζήσουν, μήτε εἶναι εἰς ἡλικίαν ἀκόμη νὰ ξεδουλεύσουν τὸ ψωμί τους· εἰς αὐτοὺς ἄραγε δὲν εἶναι δίκαιον, νὰ εὑρεθῇ ἕνας τέτοιος τρόπος ζωῆς; Ηγουν νὰ διορισθοῦν ἕνα μέρος ἀπὸ τὰ Εθνικὰ Εργαστήρια ἢ Μύλους, τῶν ὁποίων τὸ νοῖκι νὰ δίδεται κατὰ μῆνα εἰς παρηγορίαν τῆς ἀνάγκης των ἀπὸ τοὺς Επιστάτας; Πολλοὶ στοχάζονται, ὤντας τώρα ἡ ἀνάγκαις τοῦ Εθνους μεγαλώταταις, τοῦτο εἶναι δυσκολώτατον νὰ γένῃ, λέγομεν ὅμως, ὅτι καὶ αὐτὸ εἶναι μία ἀπὸ ταῖς μεγάλαις ἀνάγκαις τοῦ Εθνους, διατὶ κἀνένας δὲν θὰ θελήσει ποτὲ νὰ κινδυνεύσῃ, ἐν ὅσῳ βλέπει καὶ ἀκούει τὰ ὀρφανὰ καὶ τὴν χήραν (Α) τοῦ γειτόνου του νὰ περιπατοῦν γυμνὰ καὶ ξυπόλητα, καὶ νὰ ἀποθνήσκουν τῆς πείνας, χωρὶς μήτε νὰ ἐννοιάζεται κἀνεὶς νὰ ἐρωτήσῃ τίνος εἶναι καὶ τὶ ἔγινεν ὁ πατέρας των; Καὶ ἂν τοῦτος ὁ λόγος ἔχει δύναμιν διὰ ὅλαις ταῖς Επαρχίαις τῆς Ελλάδος, τὴν μεγαλήτερην ὅμως τὴν ἔχει διὰ τοῦτον τὸν τόπον, εἰς τὸν ὁποῖον ἐχάθησαν ἐπάνω ἀπὸ τοὺς 400 ἄνδρας, πολεμῶντας ἀδιάκοπα μὲ μεγάλην ὑπομονὴν διὰ νὰ ἐλευθερώσουν τὸ Κάστρον ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς, καὶ τὸ ἐλευθέρωσαν μὲ αὐτὴν τὴν ὑπομονὴν. Οσοι ἐστάθησαν ἐδῶ εἰς τὴν πρώτην καὶ δεύτερην πολιορκίαν μας ἠμποροῦν νὰ μαρτυρήσουν, ἂν οἱ λόγοι μας τοῦτοι εἶναι ἀληθινοί. Στοχαζόμεθα λοιπὸν χρέος μας νὰ εἰποῦμεν ἐκεῖνο ὁποῦ αἰσθάνεται καὶ ἐπιθυμεῖ ἐδῶ ὅλος ὁ λαὸς, „ ὅτι μίαν ἀπὸ ταῖς μεγάλαις ἀνάγκαις πρέπει νὰ στοχασθῇ ἡ Διοίκησις καὶ τούτην, τὸ νὰ δώσῃ τρόπον ζωῆς εἰς μερικοὺς, καὶ εἰς μερικοὺς κατοικίαις, διὰ νὰ φαίνεται ἀληθινὰ Μητέρα τοῦ Εθνους.

Εἶναι καὶ ἄλλοι ἄνθρωποι ἐδῶ, τῶν ὁποίων τὰ σπήτια ὤντας πολλὰ κοντὰ εἰς τὸ φρούριον, τὰ ἐγκρέμισεν ἐδῶ ἡ Κοινότης ἐκ θεμελίων, διὰ νὰ μὴν ἠμπορῇ ὁ ἐχθρὸς μέσα ἀπὸ αὐτὰ νὰ βλάπτῃ τὸ φρούριον. Καὶ δι' αὐτοὺς στοχαζόμεθα, ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ δοθοῦν ἐθνικὰ ὀσπήτια.

Εἶναι καὶ ἄλλα μερικὰ κτίρια, τὰ ὁποῖα ἡ Κοινότης ἐχάρισεν ὡς ἀναγκαῖα εἰς τὸ νὰ χρησιμεύσουν διὰ Σχολεῖα, Τυπογραφίαν, Βιβλιοθήκην, Εκκλησίαις, Νοσοκομία, κήπους Βοτανικοὺς καὶ τὰ ὅμοια. Καὶ ὡς τέτοια τὰ ἐπιμελήθημεν πολλοὶ, καὶ τὰ ἐδιαφυλάξαμεν ἀπὸ τὸν κοινὸν χαλασμὸν, ἀκόλουθον κακὸν τῶν πολέμων καὶ τῆς γενικῆς ἀταξίας. Καὶ αὐτὰ στοχαζόμεθα καλὸν νὰ μείνουν εἰς ἐκεῖνο, ὁποῦ ἐδιωρίσθησαν, ἐπικυρωμένα ἀπὸ τὴν Διοίκησιν.

Πάλιν λέγομεν, ὅτι σκοπὸν δὲν ἔχομεν μὲ τοῦτο νὰ συμβουλεύσωμεν τὴν Διοίκησιν, μόνον τὴν κοινὴν γνώμην κρίνομεν χρέος μας νὰ παῤῥησιάσωμεν.

— 30 Τοῦ αὐτοῦ.

Αναγνώσαμεν σήμερον μὲ μεγάλην εὐχαρίστησιν μίαν προκήρυξιν ὁποῦ κάμνει ἕνας ἀπεσταλμένος τῆς Διοικήσεως Δαλμάρας ἱερεὺς, διὰ νὰ συνάξῃ στρατιώτας, ὅσοι θέλουν νὰ καταταχθοῦν εἰς τὸ Σῶμα τῶν Τακτικῶν, ὁποῦ συσταίνεται εἰς Ναύπλιον. Ελπίζομεν, ὅτι ὄχι ὀλίγοι θέλουν συντρέξει εἰς αὐτὸ τὸ ὑπούργημα, ἐν ᾧ μάλιστα καὶ ἐκεῖνο, ὁποῦ θὰ τοὺς διδει ἡ Διοίκησις δὲν εἶναι ὀλίγον διὰ τὴν ἀρχήν. Εχουν 16 γρ. τὸν μῆνα, 300 δραμ. ψωμὶ καὶ 15 παράδες τὴν

(Α) Ο Σ. Γκούρας μᾶς ἐξωμολογήθη μίαν φορὰν, ὅτι πηγαίνωντας κἄποτε τὴν νύκτα εἰς κἀνένα χωρίον διὰ νὰ μαζεύῃ ἐκεῖθεν τοὺς συντρόφους του, νὰ πηγαίνουν εἰς τὴν χωσιὰ, τοῦ ἐῤῥαϊζόταν ἡ καρδιὰ καὶ τοῦ ἰδίου καὶ ἄλλων παλληκαρίων του, ὅταν ἔβαζαν τὸ αὐτί των καὶ ἄκουαν ἀπὸ τὴν Πόρταν τοῦ συντρόφουτων τοὺς ἀναστεναγμοὺς καὶ τὰ κλάμματα τῶν γυναικῶν, τῶν ὁποίων ἦτον ἄνδρες, ὅσοι ἔμελλαν νὰ πηγαίνουν μαζὴ εἰς τὴν χωσιὰ· "ἄνδρα ἄπονε καὶ σκληρόκαρδε, ἔλεγαν, ἔβαλες σκοπὸν νὰ μὲ καταντήσῃς σὰν τὴν χήραν τοῦ τάδε, καὶ τὰ παιδιά σου! νὰ μάτια σου! νὰ τ' ἀφήσῃς νὰ περπατοῦν γδυμνὰ καὶ ξυπόλυτα σὰν τ' ἀρφανὰ τοῦ τάδε"! .... Επρεπε νὰ εἶναι Εκτορες οἱ στρατιῶται μας διὰ νὰ μὴν ῥαϊσθῇ ἡ ψυχή των ἀπὸ τέτοια λόγια, ὁποῦ εἶναι καλὰ καὶ ταῖς πέτραις νὰ τάμουν νὰ δακρύσουν

ἡμέραν· ξυραφιστικὰ καὶ πλυστικά τους, καὶ δύω ἐνδυμασιαῖς διὰ τοῦτον τὸν χρόνον.

Ακούομεν, ὅτι πολλοὶ καὶ ἀπὸ ἐκείνους, ὅσοι δὲν ἔχουν καμμίαν ἀνάγκην ἀπὸ τὰ τέτοια, ἔτρεξαν καὶ ἐκαταγράφθησαν εἰς αὐτὸ τὸ τάγμα, διὰ νὰ δώσουν τὸ παράδειγμα καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς, ὅτι πρέπει μίαν φορὰν καὶ τὸ Εθνος μας νὰ συστήσῃ ἕνα σῶμα τακτικὸν, τὸ ὁποῖον νὰ ὠφελῇ ἐξαίρετα, ὅταν ὁ πόλεμος εἶναι ἀνὰγκη νὰ γίνεται εἰς τὸν κάμπον· καὶ πρέπει μίαν φορὰν νὰ φυλάξωμεν καὶ τοὺς εὔκαρπους κάμπους μας ἀπὸ τὰ πέταλλα τῆς ἐχθρικῆς καββαλαρίας, διὰ νὰ μὴν καρτεροῦμεν νὰ ζήσωμεν ἀπὸ τοὺς τόπους τοῦ Αἰγυπτίου Σατράπου, καὶ νὰ τοῦ ἀδειάζωμεν ἐκεινοῦ τὰ σακούλιά μας, διὰ νὰ μᾶς πολεμᾷ ὕστερα μὲ τὰ ἰδιά μας τὰ βόλια.

Δὲν εἶναι καὶ Πατρογονικόν μας ἐτοῦτο, τὸ νὰ θέλωμεν πάντα να μένωμεν εἰς τὴν ἀταξίαν καί ἀμάθειαν, καθὼς τὸ Τουρκικὸν Γένος, ὁποῦ ἀλλαξοπιστίζει, (λέγουν) ὅποιος ἠξεύρει νὰ διαβάζῃ μίας ἄλλης γλώσσας γράμματα. Μήτε ἠμπορεῖ κἀνεὶς νὰ φοβηθῇ, ὅτι οἱ λοιποὶ Στρατιῶταί μας θὰ φαντασθοῦν ποτὲ καμμίαν ἐπανάστασιν ἐναντίον εἰς αὐτὸ· μὲ κανέναν τρόπον· διατὶ ὁ ὅρκος, ὁποῦ δίδουν, ὅσοι ἀφιερώνονται εἰς τὴν δούλευσιν τῆς Διοικήσεως, δὲν εἶναι ὅρκος διὰ νὰ φυλάξουν μὲ τὸ αἷμά των τὴν ζωὴν ἑνὸς Τυράννου, μήτε δύω, μήτε τριῶν, μήτε τοῦ τάδε ἢ τοῦ τάδε ὀνομαστικῶς. ὁ ὅρκος των εἶναι νὰ φυλάττουν καὶ νὰ διαφεντεύουν τὴν Πατρίδα ἀπὸ τοὺς Εχθρούς, καὶ τὸν Νόμον τοῦ Εθνους, ἀπὸ ὅσους ζητήσουν νὰ τὸν πατήσουν.

Εἶναι καὶ πρᾶγμα πολλὰ γνωστὸν εἰς τὸν Κόσμον, ὅτι οἱ Ελληνες εἶναι πολλὰ εὔκολοι εἰς τὸ νὰ μανθάνουν, καὶ διὰ τοῦτο δὲν θὰ δοκιμάσουν καμμίαν δυσκολίαν, μήτε καθὼς ἀλλοῦ συνηθίζεται, ῥαβδισμούς. Λέγουν ἄνθρωποι, ὁποῦ τὸ ἐδοκίμασαν, ὅτι εἰς καιρὸν ὁποῦ ἄλλοι χρειάζονται ἕναν μῆνα διὰ νὰ μάθουν ἕνα πρᾶγμα, ὁ Ελληνας ἠμπορεῖ νὰ τὸ μάθῃ εἰς δέκα ἡμέραις.

Αν ὅμως αὐτὸ τὸ σύστημα, ὁποῦ μεταχειρίζεται ἡ Διοίκησις διὰ τὸν ὀργανισμὸν τοῦ Στρατιωτικοῦ εἶναι κατὰ πάντα τέλειον καὶ ἁρμοδιώτατον διὰ τὴν Ελλάδα, [illegible] καὶ αὐτὸ τὰ σφάλματά του, θέλομεν ἰδῇ εἰς ἕνα ἄλλο φύλλον - - -

--- Ανθρωποι φερμένοι χθὲς βράδυ ἀπὸ Υδραν, μᾶς βεβαιώνουν διὰ στόματος ὅτι ἔφθασεν ἐκεῖ ἡ Γολέτα τοῦ Τουμπάζη φέρουσα τὴν χαροποιὰν εἴδησιν μιᾶς νέας Ναυμαχίας τοῦ Ελληνικοῦ Στόλου μεταξὺ Χίου καὶ Μυτηλήνης εἰς τὴν ὁποίαν ἐκατώρθωσε πάλιν νὰ καύσῃ ἕνα Κορβέττον καὶ ἕνα Βρίκι ἐχθρικὸν· ἐκόλλησε τὴν φωτιὰ καὶ εἰς μίαν Φρεγάταν. Οἱ Τοῦρκοι ἐπέτυχον νὰ τὴν σβύσουν. Ο ἐχθρὸς πάλιν κατατρομασμένος ἐκλείσθη εἰς Μυτηλήνην, καὶ οἱ ἐδικοί μας τὸν φυλάττουν ἀπ' ἔξω. Ο δὲ μέγας Τοπὰλ-Πασᾶς ὕστερον ἀπὸ αὐτὴν τὴν Ναυμαχίαν ἐχώρισε μὲ 17 πολεμικὰ καράβια, καὶ ἐτράβιξε διὰ τὰ Δαρδανέλια. Η Νῆσος Υδρα δὲν ἔλειψε πάλιν νὰ ἑορτάσῃ καὶ αὐτὴν τὴν νίκην, κατὰ τὴν συνήθειάν της μὲ δοξολογίαν πρὸς τὸν Υψιστον καὶ μὲ κρότους κανονίων.

Τὴν εἴδησιν διὰ τὸ τράβιγμα τοῦ Καπετ. Πασᾶ τὴν λέγει ἀπαραλλάκτως καὶ ἓν ἄλλο καΐκι ἀπὸ Πάρον.

Ενα δύο λόγια διὰ τὴν Παῤῥησίαν ἀπὸ τὸν Δουμόντ.

Ο ἁρμοδιώτερος Νόμος διὰ νὰ συστήσῃ καὶ νὰ διαφυλάξῃ πρὸς τὴν Βουλὴν τὴν κοινὴν ἐμπιστωσύνην, καὶ νὰ τὴν φέρῃ χωρὶς ἄλλο εἰς τὸν σκοπὸν τῶν Θεσπισμάτων της, ἤτοι εἰς τὴν Ελευθερίαν, εἶναι ὁ Νόμος τῆς Παῤῥησίας.

Τὸ πρῶτον καλὸν τῆς Παῤῥησίας εἶναι, ὅτι „ κρατεῖ τὰ Μέλη τῆς Βουλῆς εἰς τὸ χρέος των " Οσον περισσότερους πειρασμοὺς ἔχει νὰ δοκιμάζῃ ἡ ἐνέργεια τῆς Πολιτικῆς Δυνάμεως, τόσον περισσότεροι τρόποι πρέπει νὰ δίδωνται εἰς ἐκείνους ὁποῦ Τὴν παρασταίνουν, διὰ νὰ ἀντιστέκωνται εἰς αὐτοὺς τοὺς πειρασμούς. Καὶ ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς τρόπους μεγαλλήτερος καὶ στερεώτερος ἄλλος δὲν εἶναι, παρὰ, ὅταν ἐπαγρυπνῇ ὁ λαὸς ἐπάνω εἰς αὐ-

τὴν τὴν ἐνέργειαν τῆς πολιτικῆς δυνάμεως. Ὁ λαὸς εἶναι ἕνα Κριτήριον πολλὰ πλέον καλλήτερον ἀπ' ὅλα τὰ ἄλλα. Ἀληθινα, ἠμπορεῖ κἀνεὶς νὰ καμαθῇ ὅτι καταφρονεῖ ταῖς κρίσαις τοῦ λαοῦ, ἠμπορεῖ νὰ ταῖς παρασταίνῃ ὡς γνώμαις, ὁπῦ ἀντιφέρονται καὶ χαλᾷ ἡ μια τὴν ἄλλην· ὅλοι ὅμως γνωρίζουν, ὅτι τοῦτο τὸ Κριτήριον εἶναι ἀπροσωπόληπτον καὶ χωρὶς χατήρια, ἂν καὶ ὑποκείμενον πολλαῖς φωραῖς εἰς λάθη, ὅτι πασχίζει ἀκατάπαυστα νὰ φωτίζεται· ὅτι βαστᾷ ὅλην τὴν σοφίαν καὶ δικαιοσύνην τοῦ Ἔθνους, ὅτι ἀποφασίζει πάντοτε καλῶς τὸν πρέποντα τόπον εἰς τοὺς Κοινοὺς ἄνδρας, καὶ ὅτι ἡ τιμωρίαις ὁποῦ δίδει εἶναι ἡ καλλήτεραις. Ὅσοι παραπονοῦνται διὰ ταῖς ἀπόφασαις τοῦ Λαοῦ, κατηγοροῦσιν αὐτὸ τὸ ἴδιον Ἔθνος των. -- Αν καὶ ἦτον δυνατὸν νὰ ἀποφύγῃ κἀνεὶς τὴν Κρίσιν τοῦ Κριληρίου τούτου, ποῖος εἶναι ἐκεῖνος, ὁποῦ τὸ ἐπιθυμεῖ; Οχι βέβαια ὁ καλὸς καὶ φρόνιμος ἄνδρας, ἐπειδὴ αὐτὸς δὲν ἔχει νὰ φοβηθῇ τίποτες, ἀλλὰ μάλιστα ἔχει νὰ ἐλπίζῃ πολλά. Ἐκείνους ὁποῦ δὲν ἀγαποῦν τὴν Παῤῥησίαν, ἠμπορεῖ κἀνεὶς νὰ τὺς μιράσῃ εἰς Ἰρεῖς Τάξαις: εἰς Κακούργους, ὁποῦ ἐπιλημοῦν νὰ μὴ Ἰὺς βλέπῃ τὸ μάτι τοῦ Κριτοῦ. Εἰς Αφεντάδες, ὁποῦ ζητοῦν νὰ σβέσουν τὴν γνώμην τοῦ Κόσμου, διατὶ φοβοῦνται νὰ ἀκούσουν τὴν φωνήν της· Καὶ εἰς δειλοὺς καὶ ἄπονους, ὁποῦ κατηγοροῦν ὅλον τὸν κόσμον ὡς ἀνάξιους, διὰ νὰ σκεπάζουν τὴν ἐδικήν τους ἀναξιότητα.

Η Παῤῥησία ἀσφαλίζει τὸ θάῤῥος καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ Λαοῦ εἰς τὰ βουλευτικὰ ἔργα τῆς Διοικήσεώς του.

Εἰς μίαν Πολιτικὴν ἀνοικτὴν καὶ ἐλεύθερην, ποῖον θάῤῥος, ποία ἀσφάλεια, δὲν λέγω, διὰ τὸν λαὸν, ἀλλὰ καὶ δι' αὐτοὺς τὺς ἰδίους Διοικητάς του. Ἀπόδειξε εἰς τὸ Ἔθνος, ὅτι κρυφίως δὲν ἠμπορεῖς νὰ ἐνεργήσῃς τὸ παραμικρὸν, ἀπόδειξε, ὅτι δὲν δύνασαι μήτε νὰ τὸ ἀπατήσῃς, μήτε νὰ τοῦ ἁρπάσῃς τὴν ἐλευθερίαν του, καὶ τότε τραβᾷς εἰς ὑπεράστισίν σου ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἄρματα, ὁπῦ ἠμποροῦσαν νὰ εἶναι ἐναντίον σου. Ο λαὸς σοῦ ἀνταποδίδει πλουσιοπάροχα ἐκεῖνο τὸ θάῤῥος, ὁποῦ ἐσὺ τοῦ ἐμπνεύσεις. Τότε ἡ συκοφαντία χάνει τὴν δύναμίν της, καὶ τὰ φαρμακερὰ φίδια, ὁποῦ ἡ λάμψις τοῦ Ηλίου Ἰὰ θανατώνει, κρύπτονται βαθειὰ εἰς ταῖς σκηλιαῖς των καὶ τρέφονται μόνον μὲ Ἰὸ φαρμάκι των.

Δὲν ἀντιστέκομαι εἰς τοῦτο „ Πῶς ἡ κρυφὴ Πολιτικὴ ἐμποδίζει κάποτε μερικαῖς ἀλαξίαις, " ἀλλὰ μήτε ἀμφιβάλλω πάλιν, ὅτι μὲ τὸν καιρὸν προξενεῖ αὐτὴ περισσοτέραις, ἀπὸ ὅσαις ἐμποδίζει· καὶ ὅτι ἀπὸ δύω Διοικήσαις, ἡ ὁποίαις ἐνεργοῦν ἡ μία μυστικὰ, καὶ ἡ ἄλλη παῤῥησία, τούτη ἡ ὕστερη θὰ ἔχει τὴν δύναμιν, τὸ θάῤῥος καὶ τὴν ὑπόληψιν τοῦ λαοῦ, ὁποῦ θὰ τὴν κάμνουν ἀνώτερην ἀπὸ ὅλαις ταῖς ὑποκρισίαις τῆς ἄλλης.

Εξετάσατε μὲ προσοχὴν, πόσον πολὺ ὀργανίζεται τὸ πνεῦμα ἑνὸς Ἔθνους εἰς ὄφελος τῆς Διοικήσεώς του, ὅταν ἡ ἀπόφασαις διὰ Ἰὴν στερέωσιν τῶν Νόμων, τὰ μέτρα, τὰ δοσίματα κ. τ. λ. γίνονται παῤῥησίᾳ, καὶ τὸ φέρσιμον τῶν πολιτικῶν του εἶναι γνωστὸν εἰς ὅλους. Η ἀντιλογίαις σβένουν, τὰ σουσουρίσματα παύουν, καὶ ὅ,τι ἀρετὴν ζητεῖς ἀπὸ τὸν λαὸν, λάμπει. Η ἐναντιότης, μὲ ὅλην της τὴν δύναμιν, ἀντὶς νὰ βλάψῃ τὴν Διοίκησιν, τῆς χρησιμεύει πολλὰ βαθειά· Καὶ εἰς τοῦτο ἐπάνω ἠμπορεῖ κἀνεὶς νὰ εἰπῇ, ὅτι „ ἕνα πρᾶγμα ὁποῦ σοῦ ἀντιστέκει, χρησιμεύει διὰ σλερέωσιν ἑνὸς ἄλλου. " Επειδὴ ἡ Διοίκησις πρέπει τότε νὰ εἶναι πολλὰ βέβαιη διὰ τὸ καλὸν τέλος καὶ διὰ τὴν κοινὴν ὑποδοχὴν τῆς ἀποφάσεώς της, ὅταν τὰ δύω ἀντιμαχόμενα μέρη ἔχουν διὰ μάρτυρας τῆς φιλονεικίας των ὅλον τὸ Ἔθνος.

Η παῤῥησία εὐκολύνει πάρα πολὺ νὰ γίνωνται ἡ ἐκλογαῖς μὲ κρίσιν, βοηθῶντας τὺς ἐκλέκτορας εἰς τὸ νὰ γνωρίζουν καλὰ τὰ ὑποκείμενα ὁποῦ προβάλλονται.

Τὶ ὠφελεῖ νὰ ἀνανεώνωμεν συχνὰ ταῖς συνέλευσαις, ὅταν ὁ λαὸς βιάζεται νὰ ἐκλέγῃ ἄνδρας, τοὺς ὁποίους δὲν ἔλαβε ποτὲ τὸν τρόπον νὰ τοὺς κρίνῃ; Αν κρύπτωμεν ἀπὸ τὸν λαὸν τὴν ζωὴν Ἰῶν Παραστατῶν Ἰου, Ἰότε προσθέτομεν εἰς τὴν ἀνομίαν καὶ Ἰὴν ἀνοησίαν· Ἰότε λέγομεν εἰς ἐκείνους ὁποῦ συνάζονται διὰ νὰ ἐκλέξουν „ Εκλέξετε ἢ ἀποῤῥίψετε Ἰὸν Ἰον, ἢ ἐκεῖνον τὸν Παραστάτην σας, χωρὶς κἀμμίαν αἰτίαν. Εἰς τὰ ἔργα σας δὲν πρέπει νὰ ὁδηγῆσθε ἀπὸ τὸ λογικόν. Ο μόνος ὁδηγὸς εἰς τὸ νὰ βάλετε εἰς ἔργον τὴν πλέον μεγάλην δύναμιν, ὁποῦ ἔχετε (τὴν δύναμιν τῆς ἐκλογῆς) ἂς εἶναι ἡ τύχη καὶ ἡ φαντασία τοῦ καθενὸς.

Ε Φ Η Μ Ε Ρ Ι Σ Α Θ Η Ν Ω Ν .

ΑΡΙΘ. 10.

„Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κάνουν ποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ τὸ μέσον τῆς τυπογραφίας ὅ,τι στοχάζονται διὰ καλόν "
(Παράγ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Ἐπιδαύ.)

„Η Παρρησία
εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης."
(Ν. Ν.)

ΣΑΒΒΑΤΩ, 4. Οκτωβρίου 1824.

Φίλε Συντάκτα τῆς Ἐφημερίδος Ἀθηνῶν.

Η ἐλευθερία τοῦ τύπου εἶναι βέβαια ἕνα θεῖον δῶρον καὶ ἓν ἀπὸ τὰ συστατικὰ τῆς εὐτυχίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, ὅσα ἠμπόρεσε νὰ ἀποκτήσῃ μὲ τὴν χύσιν τόσου πολυτίμου αἵματος. Λυπᾶ εἶναι τὸ μέσον διὰ νὰ γνωρίζουν οἱ πολλοὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ κακὸν ,καὶ τὸ μὲν νὰ μισῆται , τὸ δὲ νὰ σέβεται καὶ νὰ κατορθοῦται. Τοῦτον τὸν δρόμον βλέπω μὲ χαρά μου νὰ βαδίζῃς καὶ ἡ Ἐλλογιμότης σου καὶ νὰ παρρησιάζῃς μὲ τὴν Ἐφημερίδα σου εἰς τὸ Κοινὸν ἐλεύθερος ὅ,τι γνωρίζεις διὰ τὸ Ἔθνος καλὸν, ἢ κακόν. Καλ' αὐτὰς εἶδα νὰ ὁμιλῇς περὶ Βασανιστηρίων, ἐκδίδωντας μάλιστα τοὺς ἰδίους στοχασμοὺς τοῦ σοφοῦ Βεκκαρίου, ὁποῦ ἔγραψεν ἐναντίον αὐτῆς τῆς ἀπανθρώπου συνηθείας. Σὲ ἐπῄνεσα τῷ ὄντι διατὶ ἡ Ἐφημερίς σου εἶναι διδάσκαλος τέλειων καλῶν μαθημάτων, καὶ ζητεῖ νὰ μορφώσῃ ὅλων τὰ πνεύματα εἰς τὸ νὰ μισοῦν ἀπὸ καρδίας τὰ μισητὰ βασανιστήρια. Μὲ ὅλην τοῦτο ἠξεύρεις καλώτατα , ὅτι τὰ βασανιστήρια εἶναι ἀπ' ἀρχῆς κατηργημένα ἀπὸ τὸ Πολίτευμα τοῦ Ἔθνους· καὶ ἂν εὑρίσκωνται καὶ τινὲς ἀκόμη , οἱ ὁποῖοι δὲν ἔμαθαν νὰ τὰ μισοῦν, μὲ τὸ νὰ εἶναι μέλη τῆς αὐτῆς Πολιτείας, χρεωστοῦν νὰ ὑποταχθοῦν καὶ νὰ ζήσουν καὶ αὐτοὶ μὲ τοὺς ἰδίους Νόμους τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας. Διὰ τοῦτο καὶ εἶναι στοχάζομαι , περιλλοῦ, τὸ νὰ ἀγωνιζώμεθα νὰ σχηματίσωμεν τώρα πάλιν τὴν κοινὴν γνώμην ἐναντίον τῶν βασανιστηρίων , ἀφ' ὧν τὸ σκοπούμενον εἶναι πρὸ καιροῦ τελειωμένον : τὸ νὰ ἀποδοκιμασθῶσιν ἀπὸ τὸ Ἔθνος τὰ βασανιστηρια . ἐπειδὴ ὅμως βλέπομεν , μ' ὅλον ὅτι τὰ βασανιστήρια εἶναι ἀναθεματισμένα καὶ ἀπὸ τὰς δύω Συνελεύσεις τοῦ Ἔθνους , νὰ ἐνεργῶνται πολλάκις μέσα εἰς τὴν Ἑλλάδα , νομίζω ὅτι χρέος κάθε Πατριώτου εἶναι , ὄχι πλέον νὰ διδάξῃ ἐκείνους τοὺς ὀλίγους , ὁποῦ θέλουν δεσποτικῶς νὰ βαστοῦν ἐθικόν τους νομον , ἀλλὰ νὰ ἀναφέρῃ τὴν παρανομίαν αὐτῆν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν , καὶ αὐτὴ νὰ λάβῃ μέτρα διὰ τὴν κατάργησίν της.

Λυτὰ τὰ μέτρα , ἔπρεπε , φίλε μου , νὰ παρθοῦν ἀπὸ καιρόν , καὶ ἐγὼ στοχάζομαι , ὅτι διὰ νὰ ἐλευθερωθῇ τὸ Ἔθνος ἀπὸ τὰ βασανιστήρια καὶ τὰς ἄλλας καταχρήσεις, δὲν ἦτον ἄλλο τὸ μέσον, παρὰ νὰ ἐμποδισθῇ αὐστηρῶς ἀπὸ τὸν καθένα ἡ δικαστικὴ ψῆφος , καὶ νὰ ὀργανισθοῦν εἰς ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν Συστηματικὰ Κριτήρια , εἰς τὰ ὁποῖα μόνα νὰ διευθύνωνται καὶ νὰ κρίνωνται οἱ πολῖται ὁλοι ἀδιαφόρως μὲ τοὺς Ἐθνικοὺς Νόμους, καθὼς εἶναι εἰς ὅλα τὰ εὐνομούμενα Ἔθνη.

Η ἀνάγκη τῶν Κριτηρίων εἶναι διὰ κάθε μέρος τοῦ κόσμου Φανερὰ , καὶ μάλιστα διὰ τὴν Ἑλλάδα , ἡ ὁποία ἐβυραννεῖτο τέσσαρους αἰῶνας ἀπὸ τὴν ἀνομίαν καὶ ἀδικίαν. Διὰ νὰ αἰσθανθῇ ὁ λαὸς τὴν ἐλευθερίαν του, καὶ νὰ τὴν ὑπερασπισθῇ μὲ περισσότερον ζῆ-

λον, ἔσπρεπε, εὐθὺς μὲ πρῶτον νὰ ἰδῇ νὰ ἀντεισαχθοῦν Δικαιοσύνη, Νόμοι, Κριτήρια ταχτικά. Τὴν ἀνάγκην ταύτην τὴν ἐγνώρισαν ἔγκαιρα οἱ Παραστάται τοῦ Ἔθνους εἰς τὴν Ἐπίδαυρον, καὶ ἔκτοτε ῥηλῶς ἐπροσδιώρισαν τὸν ὀγλίγωρον ὀργανισμὸν τοῦ Δικανικοῦ, ὁ ὁποῖος δὲν ἠξεύρω πῶς κακῇ τύχῃ, ἠμελήθη ἕως τώρα. Διὰ τοῦτο ἐγὼ παρατηρῶ καὶ θεωρῶ ὡς μίαν ὠρόλασιν ἀποδεδειγμένην, ὅτι ἡ κατάστασις, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται τὸ Δικανικὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ταπεινόνει, ἢ τοὐλάχιστον ἐμποδίζει πολὺ τὸ πνεῦμα τοῦ Ἕλληνος Πολίτου νὰ ὑψωθῇ ἀνωτέρω, καθὼς τὸ ἐκαλοῦσεν ἡ Πολιτικὴ Τοῦ Τάξις, ἐπειδὴ δικαιωσύνην καὶ ἀσφάλειαν δὲν εὑρίσκει· ὁ Καπετάνος τὸν παιδεύει ὅταν θέλῃ, ὁ Κολιτζῆς τὸν γκεζεμετᾷ· ὁ Ἔπαρχος τὸν δέρνει· ὁ Ἀστυνόμος τὸν φυλακώνει, ὁ Δημογέρων τὸν καταδικάζει, καὶ αὐτὸς ὁ ταλαίπωρος δὲν γνωρίζει τί Θεὸν λατρεύει. τέτοιαν σύγχυσιν καὶ τέτοιον κίνδυνον ἴσως δὲν ἔλαβεν οὔτε εἰς τὸν καιρὸν τῶν Τούρκων.

Ἀλλ' ἄραγε αὐτὰ τὰ Δεινὰ δὲν ἠθέλαν ἐκλείπῃ ἕως τώρα κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον, καὶ μάλιστα τώρα, ὁποῦ ἡ Διοίκησις ἔλαβε τὴν ἀνήκουσαν δύναμιν, δὲν ἤθελαν ἐκλείψῃ διόλου, καὶ δὲν ἤθελεν εὐτυχῇ ὁ λαός, ἐὰν ἦσαν συστημένα εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τακτικὰ Κριτήρια, κατὰ τὸν ὀργανικὸν Νόμον; ἐγὼ εἶμαι πεπεισμένος εἰς τοῦτο. Αὐταῖς ταῖς ἡμέραις ἀκούω μὲ εὐχαρίστησίν μου μεγάλην νὰ λέγουν ὅτι ἡ Διοίκησις ἀπεφάσισε νὰ ὀργανίσῃ τελευταῖον τὸ Δικανικὸν, καὶ ἄμποτε τοῦτο νὰ ἀληθεύσῃ. Ἐὰν οἱ Παραστάται τῆς δευτέρας Περιόδου καυχῶνται ὅτι μὲ τὴν σταθερότητά των ἐστερέωσαν τὸν κλονιζόμενον Νόμον τῆς Ἐπιδαύρου, τὸ κειμήλιον τοῦ Ἔθνους, ἐγὼ ἐγγυῶμαι εἰς τοὺς Παραστάτας τῆς Γ. Περιόδου, ὅτι δὲν θέλει διαφύγει καὶ αὐτοὺς ὀλιγώτερον, τὸ νὰ συστήσουν εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τὰ ἀναγκαῖα Κριτήρια, καὶ νὰ στερεώσουν τὴν Δικαιοσύνην, τὸ πρῶτον θεμέλιον τῆς εὐτυχίας μας.

Ἂς φροντίσωσι λοιπὸν νὰ διωρίσωσιν ἐπὶ τούτῳ ἄνδρας δικαίους καὶ εἰδήμονας τῶν Νόμων. Καὶ τὰ δύο αὐτὰ πρέπει νὰ εἶναι ἀχώριστα ἀπὸ τὸν Κριτὴν· ἐπειδὴ ἐὰν ἔχῃ τὸ ἕν, καὶ τοῦ λείπῃ τὸ ἄλλο, θέλει εἶναι ἀτελὴς ἀναμφιβόλως· ἐὰν εἶναι εἰδήμων τῶν Νόμων καὶ μὴ δίκαιος, εἶναι φόβος μὴ διαστρέφῃ τοὺς Νόμους· ἐὰν εἶναι δίκαιος, ἄπειρος δὲ τῶν Νόμων, δὲν θέλει ἐπιτύχῃ εἰς ὅλα τὸν σκοπὸν μὴν ἔχων τὸ φῶς τῶν Νόμων. Ἐπειδὴ ὅμως γνωρίζομεν, ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι δυσεύρετοι καὶ ὀλιγάκτοι οἱ ἐφωδιασμένοι μὲ τὸ δεύτερον τοῦτο συστατικὸν, νομίζω πρᾶγμα ἀναγκαῖον καὶ εὔκολον νὰ φροντίσῃ ἡ Διοίκησις, ὅσον τάχος, διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς Νομικῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα· νὰ συστήσῃ Διδασκάλευς αὐτῆς τῆς Ἐπιστήμης, εἰς τοὺς ὁποίους κατὰ νὰ τελειοποιοῦνται ὅσοι μέλλουν νὰ χρηματήσωσι μίαν ἡμέραν Κριταὶ εἰς τὴν Πατρίδα· ἐπειδὴ γνωρίζει, ὅτι δὲν εἶναι τοῦ τυχόντος νὰ κρίνῃ, καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὸ πνεῦμα τῶν Νόμων.

Ἀλλ' ἐγὼ σὲ ἐρωτῶ τώρα, ἂν τὸ Ἔθνος μας ἔχῃ καὶ Νόμους, μὲ τοὺς ὁποίους ἔχουν νὰ κρίνουν τὸν Λαὸν οἱ διωρισμένοι Κριταί; Ὁ ὀργανικὸς Νόμος εἶδα νὰ διαιρίζῃ εἰς τὰς πολιτικὰς καὶ ἐγκληματικὰς Διαδικασίας τοὺς Νόμους τῶν ἡμιμήστων Αὐτοκρατόρωμας· ὅσους εἶδα νὰ κρίνουν τοιαύτας διαδικασίας μὲ τὸν Νόμον εἰς τὸ χέρι, εἶδα νὰ βαστοῦν ἕνα Νομικὸν τοῦ Ἀρμενοπούλου ἐπιγραφόμενον, καὶ μὲ λέγουν, ὅτι αὐτὸ εἶναι τὸ Νομικὸν ὁποῦ τὸ Πολίτευμα συστήνει. Τὸ ἐπαρατήρησα πολλάκις, καὶ τῇ ἀληθείᾳ μὲ ἐφάνη πολλὰ ἀνάξιον Νομικὸν διὰ ἕνα ἐλεύθερον Ἔθνος καθὼς τὸ ὀνόμασας. Νομικὸς δὲν εἶμαι. Σᾶς λέγω ὅμως, ὅτι εἰς αὐτὸ δὲν ἐκαταλαβά τι σαφὲς. Μοῦ ἐφάνη ἕνας πυκεών Σωρὸς Νόμων Βασιλέων, Καισάρων, ἁπλῶν Κριτῶν, Μοναχῶν, Πατριαρχῶν, φάσκοντες καὶ ἀντιφάσκοντες πρὸς ἀλλήλους· ἴδον διατάξεις χαμερπεῖς καὶ ἀνελευθέρας· ἴδον κεφάλαια Νόμων πάντῃ ἀνάρμοστα εἰς τὸ πνεῦμα τούτου τοῦ αἰῶνος καὶ ἀντιβαίνοντα εἰς αὐτὰς τὰς ἀρχὰς τοῦ πολιτεύματός μας. Τὸ Ἔθνος μας λοιπὸν ἔχει μεγαλωτάτην ἀνάγκην καὶ ἀπὸ Κώδικας Νόμων Πολιτικῶν καὶ Ἐγκληματικῶν. Ὅσον διὰ

τὰς ἐμπορικὰς ὑποθέσεις δὲν ἔχει τόσην βίαν, ἐπειδὴ ὁ ἐμπορικὸς Κώδιξ τοῦ Ναπολέοντος εἶναι ἀξιολογώτατος νὰ εἶναι εἰς χρῆσιν. Ἡ Διοίκησις πρὸ καιροῦ ἔπρεπε νὰ διορίσῃ μίαν Ἐπιτροπὴν νὰ κάμῃ συλλογὴν Νόμων ἀξίων καὶ κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ Ἔθνους, διὰ νὰ βαδίζῃ πλέον ἐπάνω εἰς αὐτοὺς καὶ νὰ κρίνεται μὲ αὐτοὺς τακτικῶς. Ἐὰν τοῦτο ἕως τώρα δὲν ἔγινε κατὰ δυστυχίαν, δὲν πρέπει ὅμως νὰ ἀναβληθῇ πλέον, ἐπειδὴ τὶ μᾶς χρησιμεύουν Κριταὶ καὶ Κριτήρια χωρὶς Νόμους, ἢ πάλιν μὲ τέτοιους Νόμους;

Αὐτὰ φίλε Συντάκτα, ἔρχεται νὰ σοῦ παρατηρήσῃ ἕνας ἐλεύθερος Ἕλλην, ὄχι διὰ νὰ ἐπιδειχθῇ ὅτι ηὗρε τι μέγα, ἀλλὰ διὰ νὰ σοῦ δώσῃ ἀφορμὴν νὰ ἐπεξεργασθῇς σοφώτερα καὶ τελειώτερα τὸ θέμα ὁποῦ ἄρχησες „περὶ ἀνάγκης ὀργανισμοῦ τοῦ Δικανικοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα„ Ἐὰν εὑρίσκῃς τι καλὸν καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ἐδικάμου λόγια, δημοσίευσέτα.

ὁ Φίλος σου

Ἐπίδαυρος, 30 Σεπτεμ. 1824 Ν. Κ.

ΣΥΡΑ, 26 Σεπτεμβρίου 1824.

Ἀπὸ Ὀδησσὸν μᾶς ἔστειλαν προχθὲς τὴν ἑξῆς Διακήρυξιν, ἐβγαλμένην ἀπὸ μίαν Ἐφημερίδα Γαλλικήν.

Μία Αὐτοκρατορικὴ Διακήρυξις τοῦ Βασιλέως τῆς Ρωσσίας σταλμένη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν Ὑποθέσεων κατὰ τὴν 15 Αὐγούστου, 1824, διαλαμβάνει τὰ ἑξῆς.

Στοχαζόμενοι, ὅτι μὲ τὸ ἄδειασμα ὁποῦ ἔκαμεν ἡ Ὀθωμανικὴ Πόρτα τῶν Πριγγιπάτων τῆς Βλαχίας καὶ Μολδαβίας, μὲ τὰ μέτρα ὁποῦ ἔλαβε διὰ τὸ ἐμπόριον καὶ θαλασσοπλοΐαν τοῦ Βοσπόρου, καὶ διὰ νὰ κάμῃ καλὰ καὶ ἄλλαις πολλαῖς ζημίαις, ἀπομάκρυνε ταῖς αἰτίαις, ὁποῦ ἔμβαιναν ἐμπρὸς εἰς τὴν ξαναστερέωσιν τῆς φιλίας μας τῆς Πολιτικῆς μὲ αὐτήν.

Στοχαζόμενοι ὅλα αὐτὰ, καὶ ἐλπίζοντες ὅτι μὲ τὴν συμφωνίαν καὶ τῶν ἄλλων μας Συμμάχων, θὰ ἐπιτύχωμεν διὰ νὰ σταματήσωμεν ταῖς δυστυχίαις, ὁποῦ ἀφανίζουν τὴν Ἀνατολὴν, ἀποφασίσαμεν νὰ ὀνομάσωμεν ὡς ἔκτακτον Πρέσβυν μας πληρεξούσιον εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρταν, τὸν ἰδιαίτερόν μας σύμβουλον Κ. Ρεπωπιέρε.

—Δὲν ἠμποροῦμεν νὰ κάμωμεν ἀλλέως, παρὰ νὰ ὁμολογήσωμεν μεγάλην χάριν εἰς τὸν Μεγαλόψυχον Αὐτοκράτορα τῆς Ρωσσίας, ὁποῦ ἐστάθη τόσον ὠφέλιμος εἰς τὴν ὑπόθεσίν μας. (ὅταν ἀκόμη ἐκλονίζετο εἰς τὴν ἀρχήν της) ἀποφασίζωντας νὰ ἐμβάσῃ τὰ ἀνδρεῖα του Στρατεύματα εἰς τὰ χώματα τῆς Τουρκίας, καὶ νὰ βιάσῃ τὸν σκληροτράχηλον Τύραννον νὰ πάυσῃ πλέον ἀπὸ τὰ τόσα κακὰ, ὁποῦ ἔφερεν ἐπάνω εἰς τοὺς ἀθώους δυστυχεῖς Γραικοὺς, μεθυσμένος ἀπὸ τὴν λύσσαν τῆς ἐκδικήσεως. Τὸ στάσιμον τῶν Ρωσσικῶν Στρατευμάτων εἰς τὰ σύνορα τῆς Μολδοβλαχίας ἐστάθη ἄλλο τόσον ὠφέλιμον εἰς ἡμᾶς, ὅσον καὶ ἡ ἀποστασία τοῦ Αλῆ-Πασᾶ.

Ἐρωτᾶται ὅμως, πῶς ἡ Ρωσσία δὲν ἐπιχειρίσθη κἀνένα σημαντικώτερον κίνημα ἐναντίον τῆς ὑπερήφανης Πόρτας ἕως τώρα, ἀλλὰ φθάνωντας μὲ μεγάλην βίαν τὰ Στρατεύματά της εἰς τὰ σύνορα τῆς Τουρκίας, τὰ ἐδιάκοψεν ἕως ἐκεῖ, καὶ ἐστάθη μὲ μίαν τόσον ψυχρὴν ἀδιαφορίαν εἰς τὰ κακὰ, ὁποῦ ἐδοκίμασαν καὶ δοκιμάζουν ἀκόμη οἱ ὁμόπιστοί της τέσσαρους χρόνους; Εἰς τούτην τὴν ἐρώτησιν ἔχομεν ἕτοιμην μίαν ἀπόκρισιν ἀπὸ τὸ ἴδιον στόμα τοῦ Αὐτοκράτορος, ὁποῦ ἔκαμεν εἰς τὸ Κογγρέσον τῆς Βερώνας, καὶ τὴν ἀναφέρει ὁ Λὸρδ Ερσκιν εἰς τὸ γράμμα του „Περὶ τῆς Ὑποθέσεως τῶν Ἑλλήνων„ πρὸς τὸν Εὐγενῆ Αἰβερπούλ.

„Βεβαιώτατα, (λέγει ὁ Ἰμπεράτωρ) κἀνένα πρᾶγμα δὲν ἠμποροῦσε νὰ ἦτον τόσον ἁρμόδιον εἰς τὸ ἰντερέσσον μου, παρὰ ἕνας ἱερὸς πόλεμος μὲ τὴν Τουρκίαν, ὅμως ἐστοχάσθηκα, ὅτι εἶδα εἰς τὰ ἀνακατώματα τῆς Πελοποννήσου τὴν Μάρκαν τῆς Αναρχίας. ἀπὸ ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐτράβιξα χέρι.”

Ποία εἶναι αὐτὴ ἡ μάρκα τῆς Αναρχίας; Ημεῖς δὲν ἠμποροῦμεν νὰ τὴν ἐννοήσωμεν. Μή-

τε εξηγείται ἐπάνω εἰς αὐτὸ ἀνοικτωτέρα ἡ Μεγαλειότης του, ἡ ὁ συγγραφεὺς ὁπού ἀναφέρει αὐτὴν τὴν ἀποκρισιν. Ἐκεῖνο ὁποῦ γνωρίζομεν ἡμεῖς ὅλοι εἶναι, πῶς μὴν ὑποφέροντας πλέον τὸ δυστυχισμένον Ἔθνος τῶν Ἑλλήνων τὰ τόσα φοβερὰ καὶ ἀπάνθρωπα ἔργα ἑνὸς ἀλλοφύλλου καὶ ἀλλοπίστου Ἔθνους, ἔπιασε εἰς χεῖρας τὰ ὅπλα, τὸ ὕστερον καταφύγιον τῆς ἀπελπισίας, διὰ νὰ ἐμποδίσῃ πλέον αὐτὰ τὰ κακὰ, καὶ ἀκολουθῶντας τὸ παράδειγμα τῶν γειτονικῶν του καὶ ὁμοπίστων Ἐθνῶν νὰ ζήσῃ ὑποκάτω εἰς Νόμους, ἀξίους τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ χριστιανοῦ. Τοῦτη εἶναι ἡ μάρκα τοῦ παρόντος πολέμου τῶν Ἑλλήνων, ἀπὸ ὅσον ἡμεῖς ἠμπορεῦμεν νὰ καταλάβωμεν. Καὶ ποῖος ἠμπορεῖ νὰ μεῖρήσῃ μαζὴ μὲ τὸν μεγάλον τοῦτον σκοπὸν τοῦ Ἔθνους μας, μερικῶν ἀτόμων παραξενάδαις, ἢ ὁποίαις εἶναι δυνατὸν νὰ ἐφανερώθησαν κάπου, κάπου εἰς τοῦτον τὸν ταραχώδη βρασμὸν τῶν πραγμάτων μας; Εἶναι δυνατὸν καὶ Καρβονάροι νὰ ἐζήτησαν νὰ σχηματίσουν τὴν ὑπόθεσίν μας Καρβονάρικην, καὶ ἄλλοι ἄλλων ἰδεῶν ἄνθρωποι, νὰ ἐπασχίσαν νὰ βάλλουν εἰς ἔργον ταῖς ὑποχονδρίαις των. Τί ἔχει νὰ κάμῃ ὅμως μὲ τοῦτο ὁ ἱερὸς σκοπὸς τῆ ὑποθέσεως; Διὰ τὴν Πίστιν, διὰ τὸν Σταυρὸν ἦλον ὁ λόγος μὲ τὸν ὁποῖον ὁ Ἕλληνας ἐπρωτόχυσε τὸ αἷμα του, καὶ ὅλον ἕνα ἀκολουθεῖ νὰ τὸ χύνῃ. Διὰ τὴν Πίστιν διὰ τὸν Σταυρὸν, βασανίζεται ὁ γέρος, ὁ ἀδύνατος, ἡ ἔρημαις γυναῖκες, καὶ τὰ ὀρφανὰ τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ὑποφέρουν τέτοια βάσανα, ὁποῦ χύνουν ποταμοὺς δάκρυα, ὅσοι αἰσθαντικοὶ ἔρχονται καὶ τὰ βλέπουν. Ἡ Πίστις λοιπὸν, ὁ Σταυρὸς εἶναι μία ἄλλη μάρκα τοῦ παρόντος πολέμου τῆς Ἑλλάδος.

Αν ὅμως καὶ τοῦτο δὲν εἶναι τόσον ἀληθινὸν, ἀλλὰ βλέπει τὸ φρόνιμον μάτι τῆς Ἱερᾶς Συμμαχίας κἀνένα τι, ἀπὸ ὅσα ταράττουν τὴν ἡσυχίαν τῶν λαῶν ἀνακατωμένον εἰς τὰ πράγματά μας, πάλιν χρέος της μεγάλον ἦτον καὶ εἰς τὸ χέρι της ἦτον, καὶ τοῦτο νὰ διορθώσῃ, καὶ τὸ Ἔθνος νὰ μὴν παραδώσῃ εἰς τὴν σκληρὰν ἐκδίκησιν τῶν Μουσουλμάνων. -- Ἐγὼ παύω ἐδῶ, καὶ ἀφήνω νὰ φωνάξῃ τὸ αἷμα τῶν Κυδωνιῶν, τῆς Χίου, τῆς Κύπρου, τῆς Καισαρείας, τῶν Σαρῶν, καὶ τόσων ἄλλων μερῶν, γεμάτων ἀπὸς ἐντροπὴν τῆς Εὐρώπης, ἐπάνω εἰς τὴν Εὐρώπην, ἀπὸ χέρια βαρβάρων Καταπατητῶν τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ.

-- Ὁ Τοπαλ-Πασᾶς, μᾶς λέγουν, ὅτι ἐπῆγε καλὰ τὴν Τένεδον.

ΑΘΗΝΑΙ, 3 Ὀκτωβρίου.

Σήμερον τὰ διάφορα διαρισμένα Στρατεύματα εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν ἀπὸ τὴν Διοίκησιν, ἐπειδὴ ἔμειναν δέκα ἓξ ἡμέρας κατὰ συνέχειαν χωρὶς τὰ προσδιωρισμένα προσζωάρκιά των, ἀυθαδίασαν καὶ ἐλαφυραγώγησαν διάφορα ἐργαστήρια Πολιτῶν. Ὁ Σ. Γκούρας κατὰ δυστυχίαν δὲν παρευρέθη εἰς τὴν Πόλιν, ἐκείνας τὰς ὥρας: Εἶναι ἀπορίας ἄξιον, πῶς ἡ Διοίκησις διαιρίζει Στρατεύματα, συμπροτεῖ Στρατόπεδα, προσδιορίζει προσζωάρκια, καὶ δὲν φροντίζει ἐν καιρῷ νὰ στέλλῃ τὰ ἀναγκαῖα των, ἀλλὰ μὲ τὴν ἀργοπορίαν της γίνεται αἰτία νὰ αὐθαδιάζωσιν οἱ Στρατιῶται, καὶ νὰ ἀδικῶνται οἱ ἀθῶοι Πολῖται, γυμνώμενοι ἀδίκως καὶ ἀφανιζόμενοι χωρὶς αἰτίαν.

-- Πολλοὶ ὁμολογοῦν, ὅτι ἀπὸ τοὺς Στρατιώτας τοῦ Φρουρίου ἔλαβαν ὑπεράσπισιν.

-- Καὶ πάλιν ἀπὸ Ὕδραν μᾶς βεβαιώνουν διὰ τὸ καύσιμον μιᾶς Κορβέττας καὶ ἑνὸς Βρικίου, ὁποῦ ἀναφέραμεν εἰς τὸ περασμένον φύλλον τῆς Ἐφημερίδος μας. Λέγουν πρὸς τούτοις, ὅτι ὁ Στόλος τοῦ Μεχμὲτ-Ἀλῆ νὰ ἐμβῇκεν εἰς Σμύρνην.

-- Ἀπὸ Σύραν, μᾶς λέγουν; ὅτι ἔφεραν ἀνθρώπους πολλοὺς πιασμένους εἰς τοὺς διαφόρους θαλασσίους πολέμους, καὶ ὅλι πολλὰ πλοῖα ἀπὸ ἐκεῖνα ὁποῦ ἦσαν ναυλωμένα ἀπὸ τὸν Μεχμὲτ-Ἀλῆ ἔφθασαν ἐκεῖ μὲ σιτάρι, τὸ ὁποῖον ἔλαβαν διὰ τὸν ναῦλον τους.

ΑΙΓΙΝΑ, 2 Ὀκτωβρίου.

Μᾶς βεβαιώνουν ἀπὸ Ὕδραν, ὅτι ὁ Στόλος τοῦ Σουλτάνου ἐμβῇκεν εἰς τὰ Κάστρα, ἐκεῖνος τοῦ Μεχμὲτ-Ἀλῆ εὑρίσκεται εἰς Μυτιλήνην, ὁ ἐδικός μας περιπλέει ἀνάμεσα Χίου καὶ Μυτιλήνης.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. ΙΙ.

„Δεν δύναμαι νὰ κοινωνήσω καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ τὸ μέσον τῆς τυπογραφίας ὅτι στοχάζομαι διὰ καλόν.“
(Παράγρ. Ι. τοῦ Ν'μ. τῆς Ἐπιθεώρ.)

„Η Παρρησία
εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.“
(Ν. Ν.)

ΤΕΤΡΑΔΗ, 8. Οκτωβρίου 1824.

ΑΘΗΝΑΙ, 6 Οκτωβρίου.

Παρεσθέσαμεν ἀπὸ τὴν Ἐφημερίδα τῆς Ὕδρας διὰ τὸ καύσιμον τῆς Κυβέρνησης καὶ τοῦ Βρικίου, ὅπου ἀνεφέραμεν εἰς τὸ δεύτερον ἀπεσταλμένα φύλλα τῆς Ἐφημερίδος μας. Τοῦτο ἀκολούθησε εἰς ταῖς 21 Σεπτεμβρίου τὴν νύκτα, ἀνάμεσα Μυτιλήνης καὶ Χίου.

— Μὲ χαρὰν μας μεγάλην παρατηροῦμεν εἰς τὸ Κοινὸν, ὅτι ὁ Σ. Ρουφᾶς, ὅντας πάντα φίλος τοῦ Καλοῦ καὶ τῆς Πολιτείας, ἄρχησε νὰ διδάσκεται πρὸ ἡμερῶν τὴν Ταχτικὴν, μαζὶ μὲ ἄλλους πολλοὺς Ἀξιωματικοὺς ὁποὺ ἔχει μαζήτου. Προκόπτει ἐξαίρετα εἰς αὐτὸ τὸ μάθημα, καὶ ἐλπίζομεν μὲ τὸ παράδειγμά του νὰ τραβήξη καὶ ἄλλους εἰς τὴν ἀγάπην αὐτοῦ τοῦ Καλοῦ. Ὁ Πλάτων λέγει, ὅτι „ἡ Παιδεία δίδει πάντα τὴν νίκην, ἡ νίκη ὅμως πολλαῖς φοραῖς φέρει τὴν ἀπαιδευσίαν.“

(Νομικ. Βιβ. 1.)

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ,

Τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Φιλανθρωπικῆς Ἑταιρίας εἰς Ἀθήνας.

Ἀδελφοὶ Ἀθηναῖοι!

Συστήθη εἰς Ναύπλιον Φιλανθρωπικὴ Ἑταιρία, τῆς ὁποίας ὁ ὀργανισμὸς δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος μας. Αὐτὸς θέλει σᾶς πληροφορήσει περὶ τῆς ἀγαθότητος τοῦ σκοποῦ της καὶ τῶν τρόπων, τοὺς ὁποίους μεταχειρίζεται εἰς τὸ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν σκοπόν. Ὅλα μᾶς δίδουν χρηστὰς ἐλπίδας, ὅτι ἔχει νὰ ὠφελήσῃ τὴν πάσχουσαν ἀνθρωπότητα, καὶ ἡ εἰδικωτέρα πρόσταξία, τὴν ὁποίαν ἀπολαμβάνει πρὸ πάντων ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τῆς Διοικήσεως, τὸν φιλόκαλον Κουντουριώτην, ἐπιστηρίζει τὰς ἐλπίδας μας.

Οἱ ὑπογεγραμμένοι διορισθέντες ἀπὸ τὴν εἰρημένην Φιλανθρωπικὴν Ἑταιρίαν νὰ συγκροτήσωμεν ἐδῶ ἐπιτροπὴν ὑπαλλήλων αὐτῆς, προσκαλοῦμεν κατὰ χρέος τοὺς Φιλανθρώπους Ἀθηναίους νὰ γένωσι μέλη αὐτῆς τῆς Ἑταιρίας, ὁποίας τῶν τριῶν τάξεων καθένας ἐπιθυμεῖ. Δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι θέλετε, ἀδελφοὶ Ἀθηναῖοι, προθυμοποιηθῆ εἰς τοῦτο τὸ καινοφελὲς ἔργον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον καὶ ἡ Πατρίς μας ἰδιαιτέρως ἔχει βεβαίως νὰ ὠφεληθῆ· ἐπειδὴ ποίαν ἄλλην πόλιν τῆς Ἑλλάδος ἔχει νὰ στρατιμήσῃ ἡ Ἑταιρία διὰ νὰ συστήσῃ τὸ δεύτερον Νοσοκομεῖόν της, ἀπὸ τὰς Ἀθήνας; καὶ ποῦ ἀλλοῦ εὑρίσκονται τόσον πολλαὶ χῆραι καὶ ὀρφανὰ ἀνδρῶν πεσόντων εἰς τὸν ὑπὲρ Πατρίδος πόλεμον; Τῶν ὁποίων τὴν περιθαλψιν νομίζει πρῶτον χρέος της ἡ Ἑταιρία; παρὰ ἐδῶ. Ὅταν δὲ τοῦτο συστηθῆ ἐδῶ, στοχασθῆτε πόσην ὠφέλειαν ἔχει νὰ ἀπολαύσῃ ἡ κατατεθλιμμένη ἀνθρωπότης αὐτῆς τῆς πολυπαθοῦς Ἀττικῆς. Ἂς συντρέ-

ἔχομεν τὸ λοιπὸν, ὡς ἀληθεῖς Ἀθηναῖοι ἐρασταὶ τῶν καλῶν καὶ φιλάνθρωποι.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 Ὀκτωβρίου 1824.

Ἡ ἐν Ἀθήναις Ἐπιτροπὴ τῆς Φιλανθρωπικῆς Ἑταιρίας

Γ. Ψύλλας.

Δ. Κ. Βιτάλης.

Δ. Ἀνάρ. Πετράκης.

Ἡ φιλανθρωπικὴ Ἑταιρία καταγίνεται, καθὼς καὶ ἄλλοτε εἴπομεν, εἰς περίθαλψιν τῶν ὀρφανῶν, τῶν χηρῶν, τῶν Ἀσθενῶν καὶ ἀπόρων καὶ εἰς ἐκπαίδευσιν τῶν ὀρφανῶν καὶ ἀπόρων. Τοιαύτη Ἑλαιρία εἰς ὅλα τὰ Ἔθνη καὶ εἰς ὅλας τὰς ἐποχὰς χρησιμεύει βεβαίως, ἐπειδὴ πανταχοῦ πάντοτε εὑρίσκονται ὀρφανὰ καὶ χῆραι καὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄποροι. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅμως ἔχει μεγαλειτέρας ἀσχολίας διὰ τὴν μεγίστην ποσότητα τῶν τοιούτων ἀνθρώπων, ἐξ αἰτίας τῆς πολιτικῆς μεταβολῆς μας, καὶ ἐπομένως ἐλπίζεται μεγάλη παρηγορία εἰς τὴν δυστυχίαν τῶν Ὁμογενῶν ἀπὸ αὐτὴν τὴν Ἑλαιρίαν, φθάνει νὰ ἔχῃ καὶ μέσα ἀνάλογα, μέσα λέγομεν, χρηματικὰ, χωρὶς τὰ ὁποῖα ἡ θέλησις μένει νεκρὰ βεβαιότατα. Δὲν ἠξεύρομεν ἂν ἐζήτησεν ἡ Ἑλαιρία αὐτὴ ἀπὸ τὴν Διοίκησίν μας σταθεροὺς τόκους χρηματικοὺς, καὶ νομίζομεν ὅτι δὲν ἐζήτησεν ἕως τώρα, ἐπειδὴ δὲν ἠκούσαμεν νὰ ἔλαβε. Τὸ Ἔθνος χρεωστεῖ νὰ φροντίσῃ περὶ αὐτῶν τῶν ἀξίων ἐλέους ὁμογενῶν, καὶ ἐφρόντισεν ὁσάκις συνῆλθεν εἰς γενικὴν Συνέλευσιν, εἰς Ἐπίδαυρον δηλαδὴ καὶ εἰς Ἄστρος. Ὁ εὐτυχῶς βασιλεύων εἰς τὴν Ἑλλάδα Νόμος τῆς Ἐπιδαύρου τὸ ἀποδεικνύει. Ἀλλ' ἡ Ἐθνικὴ Διοίκησις δὲν εὐκαίρησεν ἀπὸ τὰς ἀλλεπαλλήλους δεινὰς ἀσχολίας της νὰ ἐνεργήσῃ τὴν κατὰ τοῦτο θέλησιν τοῦ Ἔθνους, καὶ οἱ ὀργανισταὶ τῆς φιλανθρωπικῆς Ἑταιρείας βλέποντες τὴν ἀνάγκην ἐπροβυμποιήθησαν κατὰ χρέος καὶ ἐσύστησαν τὴν τοιαύτην Ἑταιρείαν σύμφωνον μὲ τὴν θέλησιν τοῦ Ἔθνους καὶ ἀξίαν ἐπιμένως τῆς ὑπερασπίσεως τῆς Διοικήσεως. Τὸ Ἔθνος ἐκλέγει τοὺς ὀργανιστὰς τῆς φιλανθρωπικῆς Ἑταιρείας, ἡ Διοίκησις δὲ χρεωστεῖ νὰ στερεώσῃ αὐτὴν, τὴν ὁποίαν ἀφεύκτως πρώτη Ἐθνικὴ Συνέλευσις θέλει στερεώσει, διὰ τὴν κοινὴν ὠφέλειαν. Εἰς τὴν σημερινὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων μας περισσότερον ἠμπορεῖ νὰ ὠφελήσῃ ἡ φιλάνθρωπος Ἑλαιρία, παρὰ ἂν ἡ Διοίκησις ἀνελάμβανε τὴν φροντίδα τῶν εἰρημένων χηρῶν, ὀρφανῶν κ. τ. λ. Ἐπειδὴ ἡ Διοίκησις ἔχει ἄλλας μεγάλας φροντίδας, καὶ ἐν γένει οἱ Ἕλληνες δὲν ἐσυνήθισαν ἀκόμη νὰ ἐκτείνωσι τὴν προσοχήν των εἰς πολλὰ συγχρόνως, χωρὶς νὰ ἀμελῶσι μερικὰ, νὰ εἰσχωρῶσι καταχρήσεις καὶ σφετερισμοί.

Γράμμα τοῦ Σ. Πανουργιᾶ πρὸς τὸν Σ. Γκούραν.

Ὦ; Τί ἔμοι Γκύρα σὲ ἀσπάζομαι.

Ἐστοχάσθην νὰ σὲ γνωστοποιήσω διὰ τῆς παρούσης μου, ὅτι ἐν ᾧ ὁ χειμὼν πλησιάζει, καὶ ἐν ᾧ περιεμένετο νὰ διαλυθῇ τὸ ἐχθρικὸν εἰς Γραβιὰν Στρατόπεδον, βλέπω παρ' ἐλπίδα ἀπὸ κάποιων φίλων συμβουλὴν γνωστῶν σου νὰ ἐπιμένῃ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, καὶ νὰ ἐνδυναμοῦται μὲ νέα Στρατεύματα, καὶ νὰ ἑτοιμάζεται εἰς νέαν ἐκστρατειαν διὰ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰ Σάλωνα.

Ὅσον καὶ τὸ μέρος Ἀμπλιανης εἶναι καλὰ ὀχυρωμένη καὶ δὲν μένει ὑποψία· μένει ὅμως τὸ Ζεμενὸν ἀνοικτὸν, καὶ διὰ τῶν ἰδίων φίλων τὴν συμβουλὴν, πιθανὸν να ῥιφθῇ ὁ ἐχθρὸς συγχρόνως καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη νὰ εἰσέλθῃ καὶ νὰ βλάψῃ τὴν Πατρίδα μεγάλως. Διὰ τοῦτο γνωρίζωντας ὅτι ἔχεις καὶ προλαβόντως διαταγὴν τῆς Σ. Διοικήσεως, καὶ ὅτι ἀπεδείχθης πάντοτε ὠφέλιμος καὶ καλὸς Πατριώτης, καὶ διὰ Σάλωνα κατ' ἐξοχὴν ὡς Πατρίδα σου ἔχεις περισσότερον χρέος, προσκαλεῖσαι ἀπὸ ἐμένα τὸν ὡς Πατέρασου, νὰ φθάσῃς ὅσον τάχιστα εἰς Ζεμενὸν μὲ ὅσας δυνάμεις στοχασθῇς πρὸς διαφέντευσίν του.

Ὁ ἐχθρός σου θέλει δώσει ἐμψύχωσιν πολλὴν, καὶ θέλει ὠφελήσει περισσότερον καὶ

εἰς ἄλλα πολλὰ πράγματα τῆς Πατρίδος. Θέλεις κάμης λοιπὸν τὸ συντομώτερον, διὰ τὸ ὁποῖον περιμένω μὲ τὸν ταχυδρόμον ἀπόκρισίν σου, καὶ ἀσπαζόμενός σε αὖθις Πατριωτικῶς μένω.

Ἐν Σαλώναις, 30 Σεπτεμβρίου 1824.

Ὁ ὡς Πατήρ σου

Παναγιᾶς.

Τὴν ἰδίαν ὑπόθεσιν, περιέχει καὶ ἕνα ἄλλο γράμμα τοῦ Ἐφόρου τῶν Στρατοπέδων τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος Κυρ. Λινιὰν πρὸς τὸν ἴδιον Σ. Γκούραν.

„ Τὸ εἰς Γραβιὰν ἐχθρικὸν Στρατόπεδον (λέγει) μετὰ τὴν πρώτην κατάληψίν ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ ἀλιγόστευε, καὶ ἴσως ἤθελε διαλυθῇ ὁλοτελῶς, ἐὰν συμβουλαὶ κακοτρόπων ἐχθρῶν τῆς Πατρίδος δὲν τὸ ἐμπόδιζαν, τὶς ἠξεύρει, μὲ ποίας ὑποσχέσεις· καὶ ὄχι μόνον τὸ ἐμπόδισαν, ἀλλὰ τὸ ἐμψυχώνουσι μὲ συνάθροισιν νέων δυνάμεων.

„ Ὅσον τὸ ἀπὸ μέρος τῆς Ἀμπλιανῆς δὲν ἔχομεν καμμίαν φόβον, ἐπειδὴ καὶ διπλάσιοι ἀπὸ πρώτερον, ἂν γενοῦν, τίποτε δὲν καταφθάνουν· ἐκεῖνο ὅμως ὁποῦ μᾶς φοβίζει, εἶναι τὸ μέρος τοῦ Ζεμενοῦ, τὸ ὁποῖον δὲν ἠμποροῦμεν νὰ τὸ φυλάξωμεν καθὼς πρέπει, ὥστε νὰ εἴμεθα ἐκτὸς ὑποψίας.

„ Λοιπὸν ἡ Γενναιότης σου, τώρα ὁποῦ ἐλαφρώθη αὐτὸς ὁ τόπος ἀπὸ τὸ βάρος τῶν ἐχθρῶν, καθὼς καὶ προλαβόντως ἐμάθομεν ὅτι Σὲ διώρισεν ἡ Σ. Διοίκησις, νὰ πρωτφιλάσσῃς μὲ ὅσους ἠμπορέσῃς τὸ γλιγωρώτερον· ἐπειδὴ εἶναι ἀνάγκη μεγάλη, διὰ νὰ μὴν πάθωμεν τώρα εἰς τὰ ἔσχατα, ὁποῦ ἐσυνάχθησαν ὅλαι αἱ φαμηλίαι εἰς τὴν χώραν ἐκείνο, ὁποῦ εἰς τὰς ἀρχὰς δὲν ἐδοκιμάσαμεν.

„ Γνωρίζω, ὅτι εἰς τοιοῦτον ἔργον πολλὴν παρακίνησιν δὲν θέλεις, ἐπειδὴ ὡς Πατριώτης, γνωρίζεις ὅλι πρέπει νὰ πρωτοβάνῃς εἰς τάς ἀνάγκας τῆς Πατρίδος, καὶ ὡς Σαλωνίτης νὰ βοηθήσῃς κινδυνεύοντα τὸν Σάλωνα. Κ. Γκούρα, κινδυνεύουν οἱ φίλοι σου οἱ συγγενεῖς, τὸ αἷμα σου, καὶ δράμε νὰ τοὺς διασώσῃς, διὰ νὰ προσθέσῃς νέαν λαμπρότητα εἰς τὴν δόξαν σου.”

Ἐκ Σαλώνων, 30 Σεπτεμβρίου 1824.

Ὁ Ἔφορος τῶν Στρατοπέδων

τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος,

Γεώργιος Λινιάν.

Ἀπὸ τὰ ὁλοϋστερινὰ γράμματα τῆς Ὑδρας πληροφορούμεθα, ὅτι ὁ εὐγενὴς συνταγματάρχης κύριος Λ. Σταγχάπος, γυρίζοντας εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἔδωσεν ἀφορμὴν εἰς τοὺς συμπολίτας του νὰ δυσαρεστηθοῦν καὶ νὰ κρυώσουν εἰς τὰ πράγματα τῶν Ἑλλήνων, παρασταίνωντάς τα καταπολλὰ ἀξιοκατάκριτα καὶ κακερρίζικα, καθὼς τὸν εἶχαν καταπεισμένον εἰς τοῦτην τὴν ἰδέαν μερικοὶ, καὶ ἡ περίστασις δὲν ἠμπόρεσε νὰ τοῦ τὴν ἐβγάλῃ. Εἴμεθα ὅμως βέβαιοι, ὅτι ἀπὸ ἐκεῖνα, ὁποῦ ὡμιλήσαμεν εἰς τὸ 45 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος μας, καὶ ἀπὸ ὅσα ὁ εὐγενὴς κύριος Ε. Βλαχιαῖρος ἐπαρατήρησενώριμότερα, καὶ θὰ ἐκδάσει εἰς τὸ κοινὸν, ὅταν φθάσῃ εἰς τὴν Ἀγγλίαν, καὶ ἀπὸ ὅσα θέλουν κρίνει ἀπαθῶς οἱ ἀπεσταλμένοι τώρα ἀπὸ ἐκεῖ, ἀπὸ ὅλα τοῦτα εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι θέλει ἀποδειχθῇ, πῶς ὁ Λόρδος Λ. Σταγχῶπος ἀδικεῖ τὴν Ἑλλάδα, ἀδικεῖ τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν ὑπόληψίν του, ἂν ἀκόμη στέκῃ σταθερὸς εἰς τὴν ἰδίαν γνώμην.

(Ἀπὸ τὸν Φίλ. τοῦ Νόμου.)

Ἀλλοίμονον εἰς τὴν Ἑλλάδα, λέγομεν καὶ ἡμεῖς, ἂν καρτερῇ νὰ σηκώνεται, ἢ νὰ πέφτῃ ἡ ὑπόληψίς της ἀπὸ ἕναν ἄνθρωπον, εἰς τὸν ὁποῖον μερικοὶ ἔβαλαν καλὴν, ἢ κακὴν ἰδέαν διὰ τὴν κατάστασίν της, καὶ δὲν ἀφήνῃ νὰ φωνάζουν τὰ ἔργα καὶ τὸ δίκαιον τοῦ λαοῦ της ἐμπρὸς εἰς τὸ Κριτήριον τοῦ Κόσμου, ἂν εἶναι καὶ αὐτὴ ἄξια νὰ ἀπολάυσῃ τὴν ἐλευθερίαν, ὁποῦ χαίρονται τὰ ἄλλα Εὐρω-

παϊκὰ Ἔθνη.' Ολος ὁ Κόσμος μᾶς ἀπέλπισεν, ὅταν ἔμαθαν τὴν μεγάλην ἐφετεινήν μας καταστροφὴν, τὴν πάλιν ὁλος ὁ Κόσμος ἐγέμισαν ἐλπίδα, ὅταν ἔμαθαν τὴν λαμπρὰν Νίκην τοῦ Στόλουμας εἰς τὴν Σάμον -- Δὲν εἶναι ποτὲ δυνατὸν, ἕνα Εθνος νὰ χάνεται, ἢ νὰ σώζεται, διατὶ ἕνας ἄνθρωπος ἠμπόρεσε νὰ ἀπατήσῃ ἕναν ἄλλον καὶ ὁ ἄλλος, ἄλλον, καὶ ἀκολούθως. Αν ὁ Στανὼπ λέγῃ ψεύματα, ἢ τὰ λάθη του βεβαιώνῃ, ὡς ἀλήθειαν, τὸ Κομιτάτον ἀδίκησε τὴν Ελλάδα, στέλνωντας ἐπίτροπόν του εἰς ἡμᾶς ἕναν ψεύτην, ἢ ἕναν, ὁποῦ πιστεύει ὅ,τι τοῦ φυσήξῃ ὁ ἄλλος εἰς τὸ κεφάλι (τοῦτο θέλει νὰ εἰπῇ τὸ ἐμπνέω εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν.)

Αλλὰ καθὼς εἶπα, ἂν αὐτὸς ἀπατήθη, δὲν πειρᾷ πολὺς καιρὸς καὶ εὐγένει ἀπὸ τὴν ἀπάτην του, καὶ εὐγαίνει μὲ μεγάλην του εὐχαρίστησιν, ἀπὸ ὅσον καὶ ἡμεῖς τὸν ἐγνωρίσαμεν. Ας ἰδοῦμεν ὅμως εἰς ποίαν κατάστασιν ἦτον τὰ πράγματά μας τότε, ὅταν τὰ ἐπαρατήρησεν αὐτὸς. Μία Βουλὴ ἀτελέστατη εἰς τὸν ἀριθμὸν (ἂν καὶ ἀξιέπαινος διὰ τὸν ζῆλον καὶ Πατριωτισμόν της) εἰς τὸ Αργος, τὸ Εκτελεστικὸν εἰς τὰ Καράβια· ἡ γνωμαις παντοῦ μοιρασμέναις, ἄλλαις εἰς τὴν ἀγάπην τῶν Καπετανέων, καὶ ἄλλαις εἰς τὴν ἀγάπην τῶν Κοτζαμπασίδων· (ὁλονῶν ὅμως ἀληθινὰ ἡ κλίσις, καθὼς μήτε ἐκεῖνος τὸ ἀρνεῖται, εἰς τὸ νὰ Βασιλεύσουν οἱ Νόμοι,) -- Τὸ ὄνομα Αφέντησμας δὲν εἶναι σβυσμένον μήτε τώρα ἀκόμη εἰς τὴν Ελλάδα, ὄχι μόνον διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς Διοικήσεως, ἀλλὰ διὰ κάθε ἄνθρωπον γεννημένον μέσα εἰς ταῖς γύναις-

Διὰ νὰ μὴν πολυλογοῦμεν, τὰ πολεμικὰ ἔργα τοῦ Εθνους μας, ὁποῦ καὶ ἂν εἶναι, ὅλας φανερὰ εἰς τὸν καθένναν, βλέπομεν, ὅτι ἐπαινοῦνται καὶ θαυμάζονται, καὶ ἡμεῖς οἱ ἴδιοι παραξενευόμασθε, πῶς ἠμποροῦμεν καὶ πολεύομεν μὲ ἕνα τέτοιον βασίλειον. Αμὴ εἰς τὸ Πολιτικόν μας εἴμεθα ἀκόμη (ἂς μὴν ἐντραποῦμεν νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν) χωρὶς ἐκεῖνο τὸ δὲν ἠξεύρω τι, ὁποῦ χαρακτηρίζει τὸ Εθνος μας εἰς τὰ ἐπιχειρήματά του. Ποῦ εἶναι τώρα τρεῖς χρόνοι, τὰ Πρακτικὰ τῆς Βουλῆς μας· μάλιστα ὅσα ἔγιναν καὶ ὡμιλήθησαν εἰς ταῖς περασμέναις περίστασαις, ὁποῦ πρέπει νὰ εἶναι οἱ θησαυροὶ τοῦ λαοῦ, διὰ νὰ τὸν κραζοῦν πάντα ἔξυπνον εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ Νόμου; Ποῦ εἶναι ἡ προσοχὴ ὁποῦ χρειάζεται, διὰ νὰ γίνωνται αἱ ἐκλογαῖς ἐλεύθεραις εἰς πᾶσαν Επαρχίαν; Ποῦ εἶναι οἱ λογαριασμοὶ κ. τ. λ. -- Εἶναι ἀληθινον, ὅτι εἰς τοῦτο πταίουν οἱ δυνατοὶ ἀπὸ πᾶσαν Επαρχίαν, ὁποῦ δὲν ἀφήνουν τὸν λαὸν, νὰ κάμῃ, ὡς θέλει, ταῖς ἐκλογαῖς του· αἰσθάνονται ὅμως πάλιν οἱ περισσότεροι, ὅτι διὰ νὰ γίνεται τοῦτο, ἔπρεπε νὰ βλέπωμεν τὸ παράδειγμα τῆς ἐλευθέρας ἐκλογῆς, ἐκεῖ ὁποῦ εἴδαμεν καὶ τὴν πρώτην ἐλευθερίαν· κακῇ τύχῃ ὅμως βλέπομεν μίαν κάποιαν κλίσιν εἰς τὴν ὀλιγαρχίαν τοῦτο τὸ ἠξεύρουν καλὰ ὅσοι ἐστάθηκαν εἰς τῶν Εθνικῶν Συνελεύσεων ταῖς ἐκλογαῖς.

Ως τόσον, ὅπως καὶ ἂν εἶναι, ἡ Πολιτική μας δὲν ἠμπορεῖ μήτε τώρα ἀκόμη νὰ συστήσῃ μίαν κοινὴν γνώμην· ἐπειδὴ δὲν μεταχειρίζεται τὴν ἀνδρικὴν ἀνοικτότητα, ὅσον εἶναι δυνατὸν, εἰς τὰ ἔργα της. Οταν εἶναι συσταμένη μία κοινὴ γνώμη, δὲν ἀπατᾶται μήτε ὁ Ξένος, ὁποῦ ἔρχεται ἐδῶ νὰ μᾶς παρατηρήσῃ. Διατὶ ὁμολογοῦμεν, ὅτι ὁ Στανὼπ ἔκαμεν ἕναν μεγάλον γύρον εἰς τὴν Ελλάδα, ἐσυνανεστράφη μὲ πάσης λογῆς ἀνθρώπους καὶ ἐξέταζεν ἀκριβῶς τὰ πάντα κυλτάζωντας τοὺς ἀνθρώπους μέσα εἰς τὰ μάτια με μεγάλην περιέργειαν. Αν λοιπὸν ἀπατήθη, καὶ τοῦτο ἦτον σφάλμα ἐδικόμας. Εὐχόμεθα ὅμως καὶ ἡμεῖς, καὶ ὁ Στανὼπ, εἴμεθα ὑπερβέβαιοι, ὅτι εὔχεται, νὰ φανῇ πῶς ἐγελάσθη αὐτὸς, καὶ ἡ Ελλὰς νὰ προκόψῃ καὶ εἰς τὸ ἐσωτερικόν της, καθὼς μὲ τῶ Θεῶ τὴν βοήθειαν, εἰς τοὺς ἐφετεινοὺς μεγάλους ἀγῶνας της καὶ καλὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 12.

ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

„Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ τὸ μέσον τῆς τυπογραφίας ὅ,τι στοχάζονται διὰ καλόν.„
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Επιδαύρ.)

„Ἡ Παῤῥησία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.„
(Ν. Ν.)

ΣΑΒΒΑΤΩ, 11. Οκτωβρίου 1824.

Διὰ τὴν Παῤῥησίαν.

Οἱ ἐχθροὶ τῆς ἐλευθερίας θὰ εἰποῦν, ὅτι ὁ Λαὸς δὲν εἶναι Κριτὴς καλὸς ἐπάνω εἰς τὰ ἔργα μίας πολιτικῆς συνελεύσεως· ὅτι αὐτὸς ἔχει περισσότερην ἀμάθειαν καὶ πάθη ἀπὸ ἐκείνους ὁποῦ εὑρίσκονται εἰς αὐτὴν τὴν συνέλευσιν. Αν καταντήσω νὰ συμφωνήσω μαζὴ με ἐκείνους, ὁποῦ τὸ λέγουν τοῦτο, ὅτι μέσα εἰς τὸ πλῆθος τοῦ Λαοῦ δὲν εὑρίσκεται ἴσως ἕνας εἰς τοὺς ἑκατὸν, ὁποῦ νὰ ἠμπορῇ νὰ κάμνῃ μίαν σωστὴν κρίσιν διὰ τὰ ὅσα γίνεται λόγος εἰς μίαν πολιτικὴν συνέλευσιν, τότε δὲν ἠμπορῶ νὰ ῥίψω αὐτὴν τὴν ἀντιλογίαν. μὲ ὅλον τοῦτο καὶ πάλιν δὲν φαίνεται τόσον δυνατὴ αὐτὴ ἡ ἀντιλογία ἐναντίον τῆς Παῤῥησίας. Αὐτὴ θὰ εἶχε τὸν τόπον της, ἀνίσως κἀνένας ὅταν σηκώνῃ τοὺς τρόπους τῆς σωστῆς κρίσεως ἀπὸ τὸ Κριτήριον τοῦ Λαοῦ, ἐδύνετο νὰ τοῦ σηκώσῃ εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν, καὶ τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς, ὁποῦ τοῦ ἐχάρισεν ὁ Δημιουργός του διὰ νὰ κρίνῃ τὰ πράγματα. Ομως τὸ Κοινὸν κρίνει, καὶ θέλει κρίνει πάντοτε. Αν τὸ Κοινὸν ἐτραβοῦσε χέρι ἀπὸ τὸ νὰ κρίνῃ, ἀπὸ φόβον νὰ μὴν κρίνῃ κακὰ, τότες ἀντὶ νὰ κατηγορήσωμεν τὴν ἀμάθειάν του, πρέπει νὰ θαυμάσωμεν τὴν φρόνησίν του. Ο λαὸς ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ κρατῇ ὀπίσω τὴν κρίσιν του, δὲν εἶναι συνθεμένος ἀπὸ χυδαίους βέβαια, ἀλλὰ ἀπὸ φιλοσόφους.

Οἱ ἐχθροὶ τῆς ἐλευθερίας ἠμποροῦν νὰ εἰποῦν, ὅτι ἡ Παῤῥησία ἠμπορεῖ νὰ ῥίξῃ εἰς τὸ μῖσος τοῦ Κόσμου ἕνα μέλος τῆς Συνελεύσεως, διὰ τὰ ἔργα του, ὁποῦ ἠμποροῦν νὰ ἀξιζουν τὴν κοινὴν ἀγάπην.

Καὶ αὐτὴ ἡ ἀντιλογία ἦτον μέσα εἰς τὴν πρώτην, ὁποῦ ἐπρόβαλε τὴν ἀναξιότητα τοῦ Λαοῦ εἰς τὸ νὰ διακρίνῃ τοὺς φίλους του ἀπὸ τοὺς Ἐχθρούς του.

Αν ἕνα μέλος τῆς πολιτικῆς Συνελεύσεως δὲν ἤθελεν ἔχῃ τόσην σταθερότητα, διὰ νὰ μὴν γυρίσῃ νὰ ἰδῇ μίαν τέτοιαν ἀδικίαν περαστικὴν, εἶναι ὑστερημένος ἀπὸ τὸ πρῶτον προτέρημα τοῦ ἐπαγγέλματός του· διατὶ ἡ ἀπάτη καὶ τὸ ψεῦμα δὲν συνηθίζουν νὰ μένουν διὰ πολὺν καιρὸν, ἡ ἀλήθεια ὁμως βασιλεύει· φθάνει μόνον νὰ ξεκαθαρισθῇ, καὶ ἡ ξεκαθάρισις γίνεται μὲ τὴν παῤῥησίαν. Οταν γνωρισθῇ τὸ ἄδικον, παρευθὺς τὸ μῖσος γίνεται τιμὴ καὶ ὑπόληψις, καὶ ὅποιος διὰ μίαν καὶ μόνην ἡμέραν πέσῃ ἄδικα εἰς τὸ μῖσος τοῦ Λαοῦ, ἀνταμείβεται πλουσιοπάροχα ὑστεράτερα.

Εἰς τὴν ὑπόληψιν ἡ Παῤῥησία ὠφελεῖ τὰ μέλη τῆς Βουλῆς πολὺ περισσότερον, παρὰ ὁποῦ τὰ βλάπτει. Αὐτὴ τοὺς διαφυλάττει ἀπὸ ταῖς κατηγορίαις καὶ συκοφαντίαις τῶν Κακοτρόπων. Δὲν ἠμπορεῖ κἀνεὶς μήτε ψεύτικους λόγους νὰ εἰπῇ ὅτι εἶπαν, μήτε τὸ καλὸν, ὁποῦ ἔκαμαν νὰ κρύψῃ, μήτε κακὴν βαφὴν νὰ κολλήσῃ εἰς τὴν ζωήν των. Αν ἐ-

ξηγηθοῦν κακὰ οἱ σκοποί των, ἡ ἐξήγησις ὁποῦ γίνεται παῤῥησία, κρημνίζει τοὺς ψευδεῖς λόγους, καὶ δὲν ἀφήνει ταῖς κρυφαῖς καταδρομαῖς νὰ πάγουν τὰ ἐμπρός.

ΑΘΗΝΑΙ, 11 Οκτωβρίου.

Απόκρισις ὁποῦ κάμνει ὁ Σ. Γκούρας πρὸς τὸν Σ. Πανουργιᾶν, εἰς τὸ γράμμα του, ὁποῦ ἀναφέραμεν εἰς τὴν περασμένην Εφημερίδα.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑΜΟΥ ΠΑΝΟΥΡΓΙΑΝ.

Μὲ χαρὰν καὶ μὲ μεγάλην θλίψιν τῆς ψυχῆς μου ἔλαβον τὸ ἀπὸ 30 τοῦ παρελθόντος Πατρικόν μοι γράμμα σου, ἀναγνοὺς τὰ ἐν αὐτῷ. Μὲ χαρὰν μὲν, διότι εἶδον ὅτι καλὰ ἔχεις· μὲ λύπην δὲ, ὅτι οἱ κακότροποι, οἱ πολύτροποι καὶ ἐν ἑνὶ λόγῳ κακεντρεχεῖς καὶ ἀχρεῖοι Αντίχριστοι καὶ Αντιπατριῶται δὲν λείπουν νὰ ἐνεργοῦν ἐναντίον τῆς φιλτάτης κοινῆς Μητρὸς Πατρίδος μας, καὶ τοῦ ἰδίου των συμφέροντος οἱ χαμερπεῖς καὶ οὐτιδανοί· ἀγκαλὰ ἐλπίζω εἰς τὴν θείαν πρόνοιαν μόνον μὲ τὴν κακίαν τους θ' ἀπομείνουν.

Μήπως Γερασματέρα μου, μὲ στοχάζεσαι ὅτι ἔγινα ἀμελὴς εἰς τὴν ὑπὲρ Πατρίδος γενικῶς ὠφέλειαν, καὶ μάλιστα πρὸς ὑπεράσπισιν ἐκείνης τῆς γεννησάσης με; ἐγὼ σὲ προέγραψα τὰς αἰτίας τοῦ μὴ ὀλιγώρου ἐρχομοῦ μου, διὰ τοὺς μισθοὺς λέγω τῶν Στρατιωτῶν, ὁποῦ ἡ Σ. Διοίκησις δὲν μὲ τοὺς ἔστειλεν ἕως τώρα, καὶ καθὼς μοὶ ἔλθουν δὲν θέλω ἀργήσει μήτε στιγμὴν, μήτε θέλω τοὺς μοιράσει ἐδῶ, ἀλλὰ εἰς τὸ Ζεμενόν. Τί; μ' ἤθελες νὰ ἔλθω μόνος μου ἄνευ τινὸς Στρατιώτου καὶ νὰ μὴν ἠμπορέσω νὰ ὠφελήσω τὴν Πατρίδα εἰς τὸ παραμικρόν; ὅθεν λάβετε προσοχὴν εἰς τὰ κινήματα τῶν ἀχρείων ἐκείνων, ἕως ὅτου νὰ φθάσω καὶ ἐγὼ· ἐπειδὴ αὔριον, ἢ μεθαύριον τὸ πολὺ, καθὼς μὲ γράφουν οἱ φίλοι ἀπὸ τὴν Διοίκησιν φθάνω ἐδῶ ὁ Μισθοδότης. Εν τοσούτῳ σᾶς ἀσπάζομαι καὶ μένω -

Εν Αθήναις, 6 Οκτωβρίου 1824.

ὡς Υἱός σου

Ιω. Γκούρας

ΣΥΡΑ, 2 Οκτωβρίου.

Απὸ Λιβόρνου μανθάνομεν τὸν θάνατον τοῦ Βασιλέως τῆς Φράντζας, καὶ ὅτι ἐστέφθη ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ. Ακόμη μανθάνομεν ὅτι ἀπέθανε καὶ ὁ [illegible]ας Δούξ τῆς Τοσκάνας. Καὶ ὅτι καὶ ὁ Βασιλεὺς τῆς Νεαπόλεως εὑρίσκετο εἰς τὸ τέλος τῆς ζωῆς του.

ΣΑΛΩΝΑ, 5 Οκτωβρίου.

Νέον ἐδῶ ἔχομεν, ὅτι ὁ Ισούφ-Πασᾶς, ὁποῦ ἦτον εἰς τὰ Κασσέλια, ἐδιορίσθη Ρουμελη-Βαλεσῆς, καὶ ἀπέρασεν εἰς Ιωάννηνα διὰ νὰ σηκαλεσογήσῃ, καὶ ἐκεῖθεν καλεβαίνωντας νὰ κάμῃ τὴν Ρούμελην φέλχι. Μὲ αὐτὸ τὸ πολεμᾶν νὰ κοιμᾶσαι.

Πολιτικὴ Διατριβὴ

Τοῦ Κ. Θ. ΝΕΓΡΗ.

Μανθάνω ὅτι συναχθέντες οἱ νέοι Παραστάται τοῦ Εθνους, ἔδωκαν ἀρχὴν εἰς τὴν τρίτην Περίοδον τῆς προσωρινῆς Διοικήσεως· ὅτι διηρέθησαν εἰς δύο Κόμματα· καὶ τὸ μὲν ἤθελε τὴν ἀλλαγὴν ἴσως ὅλων τῶν μελῶν τῶ ἐκτελεστικῶ καὶ λοιπῶν, οἱ δὲ τὴν ἀνανέωσιν τῶν διαφόρων τούτων ὑπουργημάτων εἰς τοὺς αὐτοὺς ἀνθρώπους, καὶ ὅτι τὸ δεύτερον μὲ τὴν Πλειοψηφίαν τῶν ψήφων ὑπερίσχυσεν καὶ ἡ ἐκλογὴ ἔπεσεν εἰς τοὺς αὐτούς. Η ὑπόθεσις αὐτὴ μὲ φαίνεται πολλὰ οὐσιώδης καὶ ἐπεθύμουν ἀκριβεστέρας νὰ ἔχω πληροφορίας τῶν διατρεξάντων καὶ οὕτω νὰ ἐκτανθῶ περὶ αὐτῆς πρὸς τὸ Κοινὸν, τὸ ὁποῖον κατὰ δυστυχίαν πολλὰ ὀλίγα ἀκούει περὶ τῶν τοιούτων πραγ-

μάτων. καὶ τύχη ὅμως δὲν τὸς ἔχω ἀκόμη καὶ ἡκατάστασις ἄλλως τῆς ὑγείας μου μὲ ἀναγκάζει εἰς τὴν ὀλιγολογίαν.

Ἡ διαμονὴ τῶν μελῶν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος πολλὰ μὲ εὐχαριστεῖ. Εἰ, Ἕλλην τὰ ὁσοῖα, ἀποπτύσαντα πρὸ ὀλίγου τὸν χαλινὸν τῆς δουλείας, παχαρέσονται ἀκόμη. Φανταζόμενα ἐλεύθερίαν τὴν ἀναρχίαν, καὶ τὰ ὁποῖα γκαγύζουσιν εἰς τοῦ Νόμου τὴν παρουσίαν, ἐνθυμούμεθα τὴν προτέραν δουλείαν, νομίζω ὅτι συμφέρει ἡ πολυχρόνιος διαμονὴ τῶν αὐτῶν Διοικητῶν πολλὰ περισσότερον ἀπὸ τὴν ἐνιαύσιον· μὴν εὑρίσκοντες καταφυγὴν οἱ τὸν Νόμον ζητοῦντες νὰ διαφύγουν εἰς τὴν συχνὴν ἀλλαγὴν τῶν Διοικητῶν, θέλοντες μὴ θέλοντες ἀκούουν τὸν Νόμον, συβιάζονται τοῦ Διοικητοῦ τὴν εὐμενῆ εἰς τὸ νὰ τοὺς παιδεύσῃ. Τοῦτο μάλιστα ἔχει πολλὴν δύναμιν εἰς ἡμᾶς, οἱ ὁποῖοι ὡς ἐτὶ τὸ πλεῖστον ἀρετὴν νομίζομεν κανένας λαμπρύνῃ ὑπούργημα, διαφυλετικὰ νὰ πράξῃ ἀπὸ τὸν Προκατοχόν του, συγχωροῦν τὸν ὑπὸ ὀργὴν, ἐξοικειούμενος τὸν πρὸ τοῦ ἀποξενωμένον καὶ ἀπομακρύνων τὸν πρὸ τοῦ οἰκείου μὲ ὁποῖον λόγον καὶ ἂν εἶναι αὐτὸς ἀποξενωμένος, ὑπὸ ὀργὴν ἐκεῖνος καὶ ὁ ἄλλος οἰκεῖος. τὸ ὁποῖον τοῦτο προξενεῖ μεγάλον ἐμπόδιον εἰς τὴν πρόοδον τῆς Εὐνομίας. Καὶ τέλος, πάντων εἰς Ἕθνη πρὸ ὀλίγου ἐλευθερωμένα φυσικῶς οἱ ἄνθρωποι δὲν ἔχουν ἐκτελεῖ Διοικητικὰς γνώσεις, καὶ μένει ἀπὸ τὸν κοινὸν διδάσκαλον, τὴν πεῖραν, νὰ μάθουν νὰ διοικοῦν· ὅλων πολυχρόνιος συμβέρει νὰ εἶναι ἡ διαμονὴ τῶν Διοικητῶν. Λυτὴν δὲ τὴν γνώμην ἐξ ἀρχῆς ἔχων εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐπροσπάθησα, καθὼς ἔπρεπε νὰ ἐνδυνοῦνται οἱ συναγωνισταί μου εἰς τὴν πρώτην ἀκόμη Ἐθνικὴν Συνέλευσιν τῆς Ἐπιδαύρου, πρεπαστὲς νὰ προσδιορισθῇ τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα, μ' ὅλον τοῦτο ἐνιαύσιον ἔγινε καὶ ἐνιαύσιον ἔμεινεν εἰς τὴν δευλέραν συνέλευσιν ἐν Ἄστρους, μ' ὅλα ὅσα εἶπον καὶ τότε, διὰ τὴν φυσικὴν κλίσιν εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν συντροφούντων ζυγὸν δουλείας.

Μὲ εὐχαριστεῖ προσέτι ἡ λογικὴ ἀπόφασις τοῦ ὑπερισχύσαντος Κόμματος, ἐπειδὴ καὶ ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ παρόντος Ἐκτελεστικοῦ Σώματος δὲν ἔχει, νομίζω, τὸ Ἔθνος νὰ παραπονεθῇ. Ἂν χυθήσωμεν εἰς τὴν Δημόσιον Οἰκονομίαν, Administration Publique, ποὺ ὅπου ἔφερε, τοῦτο δὲν εἶναι ἔργον τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, ὅπου τὸν ἐπῆρε Ὑπουργῶν. Αὐτοὶ πρέπει νὰ καλαγλουκώσουν εἰς αὐλὴν, νὰ ἐνεργοῦν τὰ ἀναγκαῖα· ἔπισθεν, νὰ προσέχουν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν διαφόρων ὑπαλλήλων εἰς τὴν Ἐπικράτειαν, νὰ φυλάξουν τὸν λαὸν, ἀνατροῦλες τὴν ἀπιστίαν του εἰς τὸν θεσπίσμον ἔργα τῆς εὐνομίας καὶ ἀνεπιστρέπτως νὰ στρατολογοῦσιν τὴν ψυχήν του εἰς τὸν εὐλογῆς φατρεύμα Νόμων τῆς Ἐπιδέρου μὲ σφρᾶγ ἀλάγλ, τὰς ὁποίας τοῦτε νὰ ἐκτελοῦν, ὅλων, παντελιμάσαντες τὰ ἀνεμπόδιστα, καὶ ἔτσι βαίνει ὁ λαὸς τὰς ἀπεκρίσεις, καὶ οὐ μὲ ἐνθουσιασμὸν τὴν τύχη του τὸν περιμένουν οἱ καλοὶ αὐτὰ νὰ στερεώσουν. Ἡ δὲ ἐνέργεια νὰ προβῇ ἀξιόλεια πραγματικὴν εἰς αὐτοὺς, διὰ νὰ εὐχαριστοῦνται οἱ λαοὶ ὅτι τὰς παρεχήσαν, καὶ νὰ γίνωνται συστεῖς μεταπώλεροι εἰς τὸ νὰ ἀποδεχθοῦν καὶ ἄλλας ἀκολουθίας. Εἰς ὀλίγα λόγια τὸ Ἐκτελεστικὸν δὲν ἐνέχεται τόσον εἰς τὴν Δημόσιον οἰκονομίαν, ὅσον οἱ Ὑπουργοί, οἱ ὁποῖοι χρεωστοῦν νὰ βαλτίζουν ἐκεῖνα καὶ νὰ δίνουν σχέδια πρὸς ἐκεῖνα γενικῶν θεσπισμάτων. Τῶν ὁποίων ἡ καλὴ μέρος ἐνέργεια εἶναι ὁλοκλήρου χρέος. Τὸ αὐτὸ λέγω καὶ εἰς παραδόσεις Νόμων. Οἱ Ὑπουργοὶ τὰς ἐμπορεύουν καὶ ἡμεῖς οἱ μερικοὶ ἄνθρωποι δὲν τὰ, ἐλέπομεν νὰ συγχρίμεθα. Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα ἔχει γενικὴν τὴν διεύθυνσιν τῶν συνομεών τοῦ Ἔθνους, καὶ χρεωστεῖ νὰ τόσον καλὰ ἔθνη ὅσον καὶ καλὰ θάλασσαν γενικὴς διεύθυνσιν αὐτὰς τὸ παρὸν Ἐκτελεστικὸν ὄχι ἁπλῶς καὶ ὡς ἔτυχεν, ἀλλὰ μὲ σχέδιον, τὸ ὁποῖον ἔστειλα ἡ γενναιότης καὶ ὁ πατριωτισμὸς τοῦ Ἔθνους ἐνέργησε καλ' εὐχὴν τῆς Πατρίδος καὶ νικηταὶ ἐσημάνθησαν· ἀνεράνημεν καὶ τὸν λειαζὸν ζῶλον χαίνον τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας πολέμου. Τὸ χρηματικὸν γενικῶς τὸ μεταχειρισθῇ καλῶς, καθὼς παραληρῶ, μ' ὅλον ὅτι ἀνόμη δὲν μᾶς ἐπαρρησιάσθησαν οἱ λογαριασμοί μας νὰ ἀμπορέσωμεν μὲ πραγματικὰς ἀποδείξεις νὰ ἐπαληθεύσωμεν τὴν καλὰ τοῦτο καλὴν χρῆσιν

τοῦ Ἐκτελιστικοῦ. Ἠξεύρω ὅμως ὅτι ὁ Πρόεδρος μάλιστα Κουντουριώτης ἰδιαιτέρως φαίνεται νὰ προσέχῃ εἰς αὐτὸν τὸν κλάδον τῶν χρεῶν του καὶ εἶναι ἀξιέπαινος. ἐπειδὴ τὰ χρήματα εἶναι τὰ νεῦρα τοῦ Ἔθνους, καὶ ὅσον ἐπιθυμῶ νὰ μὴ μᾶς λείψουν ποτὲ, τόσον καὶ εὔχομαι νὰ μὴν ἀφήσωμεν εἰς τὴν ἐπερχομένην γενεὰν βάρος ὑπερόγκου χρέους ἀπὸ κακὴν οἰκονομίαν μας. Κακοβουλίας, αἰσχροκερδείας, καὶ μισητὰς κενοδοξίας δὲν ἐφάνη νὰ πάσχῃ τὸ Ἐκτελεστικὸν τοῦτο. Ὁ Πρόεδρος μάλιστα Κουντουριώτης καὶ ὁ Ἀντιπρόεδρος Μπότασης μὲ τὸν ἄδολον πατριωτισμὸν, τὴν ἀφιλοκερδείαν καὶ τὴν μετριοφροσύνην των δίδοντες τὸ καλὸν παραδείγμα εἰς ὅλους, προσεφελκύουν καθ' ἡμέραν τὴν εὔνοιαν τῶν Ἑλληνικῶν Λαῶν, καὶ κερδίζουν μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον ἕνα ἀπὸ τὰ δυνατώτερα μέσα εἰς τὴν πρόοδον τῶν καλῶν τῆς Πατρίδος· ὅταν τὸ Κοινὸν φθάσῃ νὰ ἀποκτήσῃ καλὴν ὑπόληψιν διὰ τὸν Διοικητήν του, τὰ καλὰ προχωροῦν μὲ περισσοτέραν εὐκολίαν. Ὅλα αὐτὰ καὶ ἡ αὔξησις τῶν Διοικητικῶν γνωσέων εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους τὴν ὁποίαν προσμένω ἀπὸ τὴν τριβήν των εἰς τὰ πράγματα, μὲ εὐχαριστοῦν διὰ τὴν δευτέραν ἐκλεγὴν, ὅταν μάλιστα φαντάζομαι ὅτι καλήτεροι των δὲν ἔπεται νὰ ἦσαν οἱ διάδοχοί των, ἂν τὸ νικημένον Κόμμα ὑπερίσχυε, καθὼς τετραετὴς πεῖρα τρανώτατα μὲ τὸ ἀπέδειξεν. Ὅθεν ἔχω χρηστὰς ἐλπίδας διὰ τὸ μέλλον.

Μένει ὅμως μίαν ἄλλην ἐξέτασιν νὰ κάμωμεν, ἐξέτασιν πολλὰ ἀναγκαίαν εἰς ἡμᾶς, νὰ εὕρωμεν πόθεν παρεκινήθη τὸ ὑπερισχύσαν τοῦτο Κόμμα εἰς τὸ νὰ μὴ θέλῃ τὴν ἀλλαγὴν. Οἱ λόγοι ἄραγε, τοὺς ὁποίους ἐγὼ προτείνω, τὸ κοινὸν δηλαδὴ συμφέρον, παρεκίνησεν αὐτοὺς τοὺς Παραστάτας εἰς τοῦτο, ἢ τυφλὴ φιλία καὶ προσωπικὰ συμφέροντα τοὺς παρεκίνησαν; ἂν ὑποθέσω, ὅτι τὸ Κοινὸν συμφέρον, γεννᾶται ἀπορία, πῶς τὸ νικημένον ἐκεῖνο Κόμμα δὲν κατεπείσθη ἀπὸ τοὺς λόγους τοῦ Κοινοῦ συμφέροντος, ἀλλ' ἔκαμε χρεία πλειότητος ψήφων διὰ νὰ νικηθῇ; δὲν εἶναι καὶ αὐτοὶ Ἕλληνες; δὲν ἔχουν ἀρετήν; ἂν φιλία καὶ μερικὰ συμφέροντα παρεκίνησαν τοὺς μὴ θέλοντα, ἀλλαγὴν, δυσμένειαι λοιπὸν καὶ εὔνοιαι ἄγουσι καὶ φέρουσιν εἰς τὰς ἀποφάσεις τοὺς Παραστάτας μας... Τὸ τοιοῦτον πάλιν τόσον δυσκολεύομαι νὰ παραδεχθῶ, ὅσον οἱ περισσότεροι ἀπὸ αὐτοὺς δὲν εἶναι νέοι εἰς τὰ πράγματα, καὶ τοὺς εἶδον εἰς περιστάσεις νὰ καταφρονῶσιν ὄχι μόνον σχέσεις, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν ἰδίαν των ζωὴν ὑπὲρ τοῦ Κοινοῦ συμφέροντος. Ὅθεν μένει εἰς ἐμὲ ἀδιάλυτος ἀκόμη ἡ ἀπορία μὴν πληροφορηθεὶς ἀκόμη ὅλα τὰ διατρέξαντα εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν· ἐς πρὸς τὸ πρᾶγμα εἶναι τῷ ὄντι ἀδιάφορος ἡ διάλυσις τῆς ἀποστάσεως μου· ἀλλαγὴ δὲν ἔγινεν εἰς τὸ Ἐκτελεστικὸν καὶ τοῦτο μὲ εὐχαριστεῖ· ἐπιθυμῶ ὅμως νὰ γνωρίσω καὶ τὰς αἰτίας, αἱ ὁποῖαι παρεκίνησαν εἰς τοῦτο ἓν μέρος τῶν Παραστατῶν μας καὶ δὲν ἠμπόρεσαν νὰ κατεπείσουν τὸ ἐπίλοιπον, διὰ νὰ ἐπαλάβωμεν πόθεν κινοῦνται εἰς τὰς ἀποφάσεις οἱ Παραστάται τῶν ἐλευθέρων Λαῶν τῆς Ἑλλάδος, πόσον ἀκούουν τὴν συνείδησιν, πόσον δὲν τὴν ἀκούουν, καὶ τίνες αὐτοὶ καὶ ἐκεῖνοι. διὰ νὰ λάβῃ μέτρα ὁ ἐκλέγων αὐτοὺς Λαὸς διὰ τὸ μέλλον, νὰ μάθῃ εἰς ποίους πρέπει νὰ ἀφιερόνῃ τὴν ἐκλεγίν του, διὰ νὰ ὀρθοποδοῦν τὰ πράγματα τῆς Πατρίδος.

Θ. Νέγρης.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν θ' Ὀκτ, ᾳωκδ

— Διατὶ λοιπὸν νὰ ἐμβαίνουν εἰς τέτοιαις ἀμφιβολίαις, οἱ καλοὶ Πολῖται, οἱ ὁποῖοι ἠμπορούσαν καὶ μὲ τὸν λόγον, καὶ μὲ τὸ κενδῆλι νὰ δίδουν μεγάλην δύναμιν εἰς τὰ φρόνιμα μέτρα τῆς Διοικήσεως; καὶ ἔχοντες διὰ βάσιν αὐτὰ τὰ ἴδια λόγια τῶν Παραστατῶν τοῦ Ἔθνους, νὰ ἀποστομώνουν ὅσους Κακότροπους ἤθελαν ἐπιχειρισθοῦν μὲ σοφιέμαντα καὶ ἀπάτην νὰ σύρουν τοὺς Λαοὺς εἰς δυσαρέσκειαν, διὰ ὅσα πράττει ἡ Διοίκησις των; ἐπειδὴ τώρα, ὅπως καὶ ἂν πασχίσῃ κανεὶς νὰ ἐξηγῇ τὰ γινόμενα, λείπωντας αὐτὴ ἡ Παῤῥησία, ἀπὸ μέρους τῆς Διοικήσεως, οἱ Κακοὶ τὰ διαστρέφουν εἰς τὸ κακὸν, καὶ τὰ ἀποδείχνουν ὅτι ὅλα εὐγαίνουν ἀπὸ μίαν κακὴν βρύσιν, τὴν βρύσιν τοῦ ξεχωριστοῦ Ἰντερέσου, καὶ ἠμποροῦν νὰ λέγουν εἰς τὸν ἕναν καὶ εἰς τὸν ἄλλον διὰ λόγια τῶν καλῶν Παραστατῶν μας, πράγματα, ὁποῦ αὐτοὶ εὑρίσκουν μὲ τὴν κακήν των φαντασίαν διὰ νὰ κρημνίσουν τὴν ὑπόληψιν ὁποῦ ἔχει εἰς αὐτοὺς τὸ Ἔθνος.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 13.

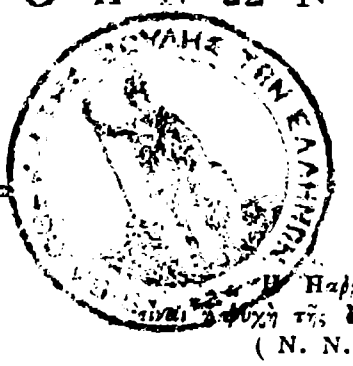

„Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ τὸ μέσον τῆς τυπογραφίας ὅστι στοχάζονται διὰ καλόν.“
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Επιδαύρ.)

„Ἡ Παρρησία εἶναι ἀφυχὴ τῆς δικαιοσύνης.“
(Ν. Ν.)

ΤΕΤΡΑΔΗ, 15. Οκτωβρίου 1824.

ΣΑΛΩΝΑ, τῇ 4 Οκτωβρίου 1824.

Ο Σούλτζας καὶ ὁ Μουστάμπεϊς ἦλθαν μὲ νέον Στράτευμα εἰς Αλλαμάνα, ὅπου καὶ ὁ Δερβὶς-Πασσᾶς Ρούμελη-Βαλεσῆς. Πληροφορίαι δίδονται ἀπὸ πολλοὺς, ὅτι αὐτοὶ μὲ τοὺς εἰς Γραβιὰν ἐπιμένοντας Εχθροὺς φυλάττουν ἀπόκρυφον νὰ ῥιφθοῦν αἰφνηδίως εἰς τὸ εἰς Αμπλιανην ἡμέτερον Στρατόπεδον, καὶ ἂν ἀποτύχουν, θέλουν διαλυθῆ. καὶ ὅτι πιθανὸν νὰ γενῇ συγχρόνως καὶ ἀπὸ τὸ Ζεμενὸν ἐκστρατεία. Λέγεται προσέτι ὁ Αμπάζ-Πασσᾶς νὰ ἀπέθανε.

ΣΥΡΑ, 12 Οκτωβρίου 1824.

Εμάθαμεν ὅτι εἰς τὸν Τζεσμὲ ἦτον καθισμένη μία Κορβέτα μεγάλη Τούρκικη, καὶ βλέποντες ἀπὸ μακρόθεν οἱ ἐχθροὶ τὰ ἐδικά μας πλοῖα, ἔβαλαν φωτιὰν καὶ τὴν ἔκαυσαν, φοβούμενοι νὰ μὴ πέσῃ εἰς τὰ χέρια τῶν ἐδικῶν μας.

- Απὸ Κωνσταντινούπολιν μᾶς λέγουν, ὅτι ὁ Σουλτάνος ἔκοψε τὸ κεφάλι τοῦ Τοπάλ-Πασσᾶ ὁποῦ τοῦ ἐκέρδισε τόσαις Νίκαις εἰς τὴν ἄσπρην θάλασσαν.

- Ακόμη, συμπεραίνουν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀπὸ τὴν ἄργηταν τοῦ Πρέσβεως, τὸν πόλεμον τῆς Ρωσσίας.

ΑΘΗΝΑΙ. 14 Οκτωβρ. 1824

Ανθρωποι φερμένοι σήμερον ἀπὸ Σάλωνα μᾶς βεβαιώνουν, ὅτι οἱ Τοῦρκοι ἔφυγαν τὴν περασμένην Τρίτην ἀπὸ Γραβιὰν διὰ τὸ Ζητοῦνι· ὅτι οἱ ἐδικοὶ μας εὑρῆκαν ἐκεῖ εἰς ἕνα μέρος γράμμα ἀφησμένον ἀπὸ ἕναν Σημαιοφόρον Τοῦρκον, ὁποῦ ἔλεγεν, ὅτι ἡμεῖς δὲν φεύγομεν μήτε ἀπὸ φόβον, μήτε ἀπὸ πεῖναν, ἀλλὰ ἐδιωρίσθημεν ἀπὸ τὸν Βασιλέα μας διὰ νὰ σηκωθοῦμεν, ὅμως πάλιν τὴν ἄνοιξιν νὰ μᾶς καρτερῆτε μὲ τὸν ἔγγονον τοῦ Αλῆ-Πασσᾶ. Εὑρῆκαν πολλαῖς τροφαῖς, ταῖς ὁποίαις οἱ ἐχθροὶ ἄφησαν, χαλῶντας ταις πρῶτον μὲ ἕναν τρόπον συγχαμερὸν διὰ νὰ γένουν ἄχρηστα εἰς τοὺς Ελληνας.

Παράξενον φαίνεται, πῶς εἰς καιρὸν ὁποῦ, κατὰ τὴν εἴδησιν τῶν Σαλώνων τῆς 4. Οκτωβ. τοὺς εἶχεν ἔλθη καὶ νέα δύναμις εἰς τὴν Αλλαμάνα, αὐτοὶ ἀνεχώρησαν ἔτζι διὰ μιᾶς.

--- Ενας Ανώνυμος, ὅποιος καὶ ἂν εἶναι, μέσα εἰς τὸν Φίλον τοῦ Νόμου, ὁποῦ βέβαια εἶναι φίλος καὶ τοῦ Νόμου τῆς Επιδαύρου, μέσα εἰς τὴν Εφημερίδα τῆς Διοικήσεως, ὁποῦ βέβαια εἶναι Διοίκησις μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Νόμου τῆς Επιδαύρου, ἕνας ἀνώνυμος λέγω, ἐκεῖ μέσα σωρεύει κατεπάνω εἰς ἕναν ἄλλον ἀνώνυμον τῆς Εφημερίδος Αθηνῶν, ὅλαις τοῦ κόσμου ταῖς ὑβρισίαις, ὀνομάζωντάς τον δοκησίσοφον, ἀδιάντροπον, ἀμαθῆ, κακόφρονα καὶ ὡς τὸ τέλος Γομάρι· διατὶ ἀνδράποδον τοῦτο θέλει νὰ εἰπῇ εἰς τὴν γλώσσαν τῶν χυδαίων, καθὼς αὐτὸς νοστιμεύεται νὰ ὀνομάζῃ τὴν Εθνικήν μας γλῶσσαν. Καὶ τοῦτα ὅλα διατί; Διατὶ εἶπεν εἰς τὴν Εφημερίδα, ὅτι „ὅταν ἕνα Εθνος εἶναι ἐλεύθερον καὶ διοικῆται, καθὼς πρέπει, δὲν ἔχει χρείαν ἀπὸ τέτοιαις Εταιρίαις, ὁποῦ

κἀμμίαν φορὰν ἡμποροῦν νὰ γένουν ἐπικίνδυναις εἰς τὴν ἐλευθερίαν του· διατὶ τότε ὁ,τι καλὸν θέλει ἡ κοινὴ γνώμη τελειόνει ἀπὸ τὴν Διοίκησιν."

Ας κρίνη λοιπὸν τώρα τὸ Κοινὸν, ἂν τέτοιαις ὑδρισίαις ἐπρεπε νὰ εἰπωθοῦν καὶ νὰ γραφθοῦν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Διοικήσεως. διὰ μίαν τόσον ἁπλὴν καὶ ἀθῴαν γνώμην, ὁποῦ ἕνας πατριώτης ἐκοινοποίησε.

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙ. ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Πολέμου,
Διακηρύττει.

Η Σ. Διοίκησις δι' Ἐπιλαγῆς Της ὑπὸ Αρ.ον 4345 διέταξε νὰ συσταθῇ Πυροβολικὸς Λόχος(1) ὑπὸ τὴν Διοίκησιν τοῦ Γενναιοτάτου Συνταγματάρχου Κυρ. Βουλιὲ μὲ τὰς ἑπομένας συμφωνίας.

Α.' Κάθε Στρατιώτης λαμβάνει μισθὸν Γρ 20.

Β.' Διὰ προσφάγιον παρ. 15 τὴν ἡμέραν.

Γ.' Ψωμὶ δράμια 300 τὴν ἡμέραν.

Δ.' Καὶ τὰ ἀνάλογα φορέματα, ὡς καὶ τοῦ ταχτικοῦ Πεζικοῦ.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 22 Σεπτεμ. 1824

Ο Ὑπουργὸς τῶν Πολεμικῶν,
Α. Παπὰ Γεωργίου.

Ο Γενικὸς Γραμματεὺς
Δημήτριος Τομαρᾶς.

ΣΤΓΚΡΙΣΙΣ ΝΟΤΑΡΑ ΚΑΙ ΦΩΤΥΛΑ ΤΠΟ ΤΟΥ Κ. Θ. ΝΕΓΡΗ.

Πληροφορούμεθα ὅτι ἕνας τῶν μελῶν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, ὁ Κ. Π. Νοταρᾶς, ἔδωκεν ἐσχάτως τὴν παραίτησίν του, καὶ ἀντ' αὐτοῦ διώρισε τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα τὸν Κ. Ασ. Φωτύλλαν. Ο πρῶτος εἶναι ἕνας τῶν σημαντικωτέρων τῆς Κορίνθου, καὶ ὁ δεύτερος τῶν Καλαβρύτων· ὁ πρῶτος γέρων, ὁ δεύτερος ὀλιγάτερον γέρων, καὶ οἱ δύο μὲ ἠθικὰ προτερήματα, καὶ πρὸ πάντων μὲ εἰλικρινῆ Πατριωτισμόν· θερμουργότερος ὅμως ὁ δεύτερος ἀνεφάνη εἰς τὰς περιστάσεις μας αὐτῶν τῶν χρόνων, καὶ μὲ στῆθος καὶ τόνον ἀναδέχεται καὶ ἐκτελεῖ τὰ ἀποφασισμένα. Κατ' ἀρχὰς τοῦ ὑπὲρ Ανεξαρτησίας Πολέμου ὁ Κ. Φωτύλλας ἐξοπλίσθη, καὶ εἰς Στρατιπέδα παρευρέθη ἐλθὼν εἰς μάχας τὸν Ελληνα, ὁ δὲ Κ. Νοταρᾶς ἀπεδοκίμασε τὰς δυσκολίας θεωρῶν. Εἰς τὴν εἰσβολὴν τοῦ Δράμαλη εἰς τὴν Πελοπόννησον, ὅτε διὰ ὀλίγων τὰ Ελληνικὰ πράγματα „ ἐπὶ ξυροῦ ἵστατο ἀκμῆς „ ὁ Κ. Φωτύλλας εὐρέθη Αντιπρόεδρος τῆς Πελοποννησιακῆς Γερουσίας, καὶ ἐπειδὴ τὰ περισσότερα μέλη αὐτῆς διεσκορπίσθησαν, ἄλλοι εἰς τὸν πόλεμον, καὶ ἄλλοι εἰς ἄλλας ὑπηρεσίας τῆς Πατρίδος. ὁ δὲ Πρόεδρος αὐτῆς, ὁ σήμερον ἀντιπρόεδρος τοῦ Βουλευτικοῦ, ἄρ. Βρεσθένης Θεσσάρητος, ἐκρατήθη ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν διὰ πολὺν καιρὸν εἰς τὸ Ναύπλιον, ὅπου εἰρήθη, ὁρισμένος εἰς τὴν περιλαβήν του ἀπὸ τὸν Διοικητήν. ὁ Κ. Φωτύλλας σχεδὸν ὁλομόναχος ἐστάθη εἰς τὴν Γερουσίαν, ἠγωνίσθη, καὶ ἐθυσίασεν ἐξ ἰδίων του χρήματα, παρεκίνησε καὶ ἐκίνησε τοὺς πλουσίους εἰς καταβολὴν, καὶ τοιουτοτρόπως οἰκονομήθησαν αἱ κατεπειγουσαι χρεῖαι τοῦ πολέμου εἰς τὴν δεινὴν ἐκείνην ἀνάγκειαν τοῦ Εθνικοῦ Ταμείου· ἐπέτυχε δὲ πολλοὺς, οἱ ὁποῖοι ἔπειτα μὲ τὴν καταστροφὴν τοῦ ἐχθροῦ ἐγλυκάνθησαν· ὁ Κ. Νοταρᾶς τότε μινίστρος τῆς οἰκονομίας, παραμερίσας ἀνέβη εἰς τὰ ὑψηλὰ βουνὰ τῆς Κορίνθου, ὅπου κατοικεῖ· ἐκεῖθεν ὅμως χρήματα ἤθελεν ὅτε ἐζητήθησαν, εἰς Στρατολογίαν τοὺς Κορινθίους παρεκίνει καὶ ἤθελε πρὸς Θεὸν νὰ καταστραφῇ ὁ ἐχθρὸς· ὁ Κ. Φωτύλλας μετὰ τὴν Εθνικὴν τοῦ Αστεως Συνέλευσιν ἐκινήθη μὲ ζῆλον ἐναντίον τῶν ἀτιμάνων Εκλογῶν τῆς Διοικήσεως (ἴδε ὅσα ἔγραψε περὶ τούτου εἰς τὰ Ελληνικὰ Χρονικὰ.), καὶ ἐν ᾧ ὁ πολλοὶ ἐβουτυπτον μεταχειριζόμενοι σιωπὴν, ἤσυχα ἐβουλεύετο· ὁ Κ. Φωτύλλας Παραστάτης ἐκλεχθεὶς ἔπειτα, ἀνεφάνη ἕνας τῶν ριψοκινδυνεστέρων ὑπερασπιστῶν τοῦ Βουλευτικοῦ εἰς τὰς ἐπικινδύνους περιστάσεις τοῦ σώματος τούτου κατὰ τὸν περασμένον χειμῶνα, Παραστάτης δὲ καὶ ὁ Κ. Νοταρᾶς, συνέπραττε μὲ τοὺς ἄλλους καὶ συνηγωνίζετο. γλυκόγλωσσοι καὶ οἱ δύο, ὁ Κ. φωτύλλας ὅμως εἶναι ἱκανὸς νὰ ἐπιπλήξῃ καὶ κατὰ πρόσωπον· δίκαιοι καὶ οἱ δύο καὶ ἀφιλοκερδεῖς, οὔτε

(1) Σῶμα Κανονιέρων.

ὅμως φιλία, οὔτε συγγένεια συστέλλουν τὸν Κ. Φωτύλλαν νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἀδικίαν καὶ τὴν αἰσχροκέρδειαν· ἐκεῖνος ὑπομονητικὸς ὥστε νὰ συμφωνῇ καὶ παρὰ γνώμην του, αὐτὸς ὑποφέρει, ἀλλ' ὅταν στενοχωρηθῇ, τὸ ὀλιγώτερον εἶναι νὰ ἀφήσῃ ὅλα εἰς τὴν μέσην διὰ μιᾶς, νὰ ἀναβῇ αἰφνιδίως εἰς Καλάβρυτα, χωρὶς κἀνένα νὰ συμβουλευθῇ, τὸν ἀπράγμονα βίον ἐναγκαλιζόμενος· τέλος δὲ πάντων προνοητικώτερος ὁ Κ. Νοταρᾶς, ἐφευρετικώτερος ὁ Κ. Φωτύλλας, ἀριστοκρατικώτερος δε ὁ Κ. Νοταρᾶς. Τοιούτους ἐγνώρισα τοὺς δύο αὐτοὺς Πατριώτας, τοὺς ὁποίους, ὡς προκάτοχον καὶ διάδοχον εἰς τὸ Εκτελεστικὸν Σῶμα, ἠθέλησα νὰ συγκρίνω μὲ σκοπὸν νὰ ἠμπορέσῃ καθένας νὰ καταλάβῃ ἂν καὶ πόσῃ μεταβολὴ ἔγινεν εἰς τὴν Διοίκησίν μας ἀπὸ τὴν παραιτησιν τοῦ Κ. Νοταρᾶ καὶ τὴν εἴσαξιν εἰς αὐτὸ τοῦ Κ. Φωτύλλα, καὶ τέλος ἐπειδὴ νομίζω ἕνα ἀπὸ τὰ ἀναγκαιότερα τὸ νὰ γίνουν πασίγνωστα τὰ εἰς αὐτοὺς τοὐλάχιστον τοὺς τέσσαρους χρόνους πρακτικὰ καὶ τὸ ἦθος καθενὸς ἀπὸ τὰ μέλη τῆς Διοικήσεώς μας, ἐπειδὴ οἱ περισσότεροι δέν εἶναι κοινῶς ἐγνωσμένοι εἰς τὸ Ἔθνος, τὸ ὁποῖον πρέπει καλὰ νὰ τοὺς γνωρίζει, διὰ νὰ μαντεύῃ σχεδὸν τὸ κάθε τι τῆς Διοικήσεως πόθεν ὑπαγορεύεται, καὶ νὰ εὐνοῇ περισσότερον ἢ ὀλιγώτερον αὐτὸν ἢ ἐκεῖνον ἀπὸ τοὺς Διοικητάς του, καὶ νὰ μὴν εἶναι ὅλα εἰς τὸ σκότος, καὶ ἡ ἀρετὴ νὰ μένῃ ἄγνωστος, καὶ ἡ κακία νὰ ἀποσκεπάζεται καὶ ὅλοι ὅλα καλὰ καὶ κακὰ νὰ μειράζωνται, οἱ μὲν ἀδικοῦντες, οἱ δὲ ἀδικούμενοι.

Εν Αθήναις, τῇ 1 Οκτωβρίου 1824.

Θ. Νέγρης.

- Καθένας καταλαμβάνει, πόσην ὠφέλειαν προξενεῖ εἰς τὰ Κοινὰ πράγματα μια τέτοια σύγκρισις τοῦ χαρακτῆρος τῶν διαφόρων μελῶν τῆς Διοικήσεως, καθὼς ἐξαίρετα, ἐπαρατήρησεν ὁ Κ. Θ. Νέγρης. Ημπορεῖ νὰ εἶναι ὅμως ἐναντίοι εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, ἢ Κακοὶ, ὁποῦ φοβοῦνται πάντα τὸ φῶς· ἢ Αγαθοὶ φιλήσυχοι καὶ μικρόκαρδοι, ὁποῦ δὲν ἀγαποῦν νὰ βλέπουν καμμίας λογῆς κατάχρησιν. Οσον διὰ τοὺς πρώτους δὲν ἔχομεν χρέος νὰ ὁμιλήσωμεν τίποτες. Οἱ δεύτεροι ὅμως, ἂς ἐνθυμηθοῦν, ὅτι ὅλα τούτου τοῦ Κόσμου τὰ πράγματα ἔχουν καὶ τὴν κατάχρησίν των: δηλαδὴ ἠμπορεῖ κἀνεὶς νὰ τὰ στραβομεταχειρίζεται: παράδειγμα ἓν ἀπὸ τὰ πολλὰ ἂς εἶναι αὐτὴ ἡ ἰδία Αρετὴ, τὴν ὁποίαν οἱ Υποκριταὶ στραβομεταχειρίζονται. Ακόμη ἂς συλλογισθοῦν οἱ ἀγαθοὶ, ὅτι εἶναι καλλήτερον νὰ δυσφημισθῇ ἕνας, ἢ δύω Τίμιοι ἀπὸ τὴν κατάχρησιν τῆς ἐλευθερίας τοῦ γράφειν, παρὰ νὰ πάσχουν χιλιάδες ἄνθρωποι, ἐξ αἰτίας τῆς γενικῆς τυφλότητος· καὶ πάλιν ὑπομονὴ, ἂν ἠμποροῦσε νὰ ἐμποδίσῃ κἀνεὶς καὶ τότε τοὺς κακοὺς ἀπὸ τοῦ νὰ σπέρνουν δυσφημίαις ὅ,τι λογῆς θέλουν. (ἰδὲ ὅσα ἐκοινοποιήσαμεν εἰς ταῖς Εφημερίδεσμας διὰ τὴν Παῤῥησίαν.)

-- Κάμνουν λοπὸν μεγάλην χάριν εἰς τὸ Ἔθνος, οἱ εἰδήμονες, νὰ κοινοποιοῦν διὰ τοῦ τύπου τέτοιους χαρακτηρισμοὺς τῶν κοινῶν ἀνθρώπων.

Διοργανισμὸς τῆς Φιλανθρωπικῆς Εταιρίας, ὁποῦ ὑποσχεθήκαμεν νὰ κοινοποιήσωμεν εἰς τὴν Εφημερίδαμας -

ΚΕΦ. Α.'

Περὶ τῆς Εταιρίας ἐν γένει.

α.' Παντὸς Γένους καὶ Εθνους ἄνθρωπος εἶναι δεκτὸς, ὡς μέλος εἰς τὴν Φιλανθρωπικὴν Εταιρίαν.

β.' Τὰ μέλη τῆς Εταιρίας εἶναι τριῶν τάξεων.

1. Πρώτης τάξεως εἶναι, ὅσοι συνεισφέρουν χρηματικῶς, καὶ ἐνεργοῦν καὶ προσωπικῶς εἰς αὐτὴν.

2. Δευτέρας δὲ, ὅσοι χρηματικῶς μόνον συνεισφέρουν εἰς αὐτὴν.

3. Τρίτης δὲ, ὅσοι μὴ δυνάμενοι νὰ συνεισφέρουν χρηματικῶς, ἐνεργοῦν μόνον προσωπικῶς εἰς αὐτὴν.

γ.' Ενασχολεῖται ἡ Εταιρία

1. Εἰς περίθαλψιν πτωχῶν, ἀσθενῶν, χηρῶν, καὶ ὀρφανῶν.

2. Εἰς ἐκπαίδευσιν ὀρφανῶν καὶ ἀπόρων.

δ.' Κέντρον τῆς Εταιρίας εἶναι ἡ Καθέδρα τῆς Διοικήσεως.

ε.' Η κυβέρνησις τῆς Εταιρίας ἀφιερόνεται εἰς ἐπιτροπήν.

1. Η Επιτροπὴ εἶναι ἑπταμελὴς, καὶ τύγκειται μόνον ἐκ μελῶν τῆς πρώτης τάξεως.

2. Η Επιτροπὴ προεδρεύεται ἀπὸ ἕκαστον τῶν μελῶν αὐτῆς κατὰ μῆνα, διὰ λαχνῶν ἐκλεγόμενον παρὰ τῶν ἰδίων μελῶν αὐτῆς.

3. Η Επιτροπὴ ἔχει Γραμματέα, Ταμείαν, καὶ Αποθηκαρίους μὲ τοὺς Γραμματεῖς τούτων.

5.' Τὰ εἰς τὸ κέντρον παρευρισκόμενα μέλη τῆς πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως ἐκλέγουσι τὴν Επιτροπὴν διὰ τῆς πλειότητος τῶν ψήφων.

ζ.' Η διάρκεια τῆς Επιτροπῆς καὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῆς εἶναι διετής. Τὸ ἥμισυ δὲ τούτων ὅλων κατ' ἔτος ἀλλάζει: ἤτοι τρία τῶν μελῶν διὰ λαχνῶν προσδιοριζόμενα, ὁ Γραμματεὺς, ὁ Ταμείας, εἷς, ἢ δύο τῶν Αποθηκαρίων. ὅθεν καὶ διὰ μίαν καὶ μόνην φορὰν ἀλλάζουσιν εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου τούτου ἐνιαυτοῦ οἱ εἰρημένοι ἕξ, ἢ ἑπτὰ.

η.' Εἰς τὰς γενικὰς συνελεύσεις τῆς Εταιρίας, (ὅσοι συνεδριάζουν, τὰ εἰς τὸ κέντρον παρευρισκόμενα τῆς πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως μέλη μετὰ τῆς Επιτροπῆς) προεδρεύει ὁ κατὰ καιρὸν Πρόεδρος τῆς Επιτροπῆς.

θ.' Εἰς τὰς γενικὰς συνελεύσεις (ὅρα η.') τὰ μέλη τῆς Εταιρίας καὶ Επιτροπῆς εἶναι ἰσοδύναμα καὶ ἰσόψηφα.

ι.' Τὰ εἰς τὸ κέντρον παρευρισκόμενα μέλη τῆς πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως τῆς Εταιρίας χρεωστοῦν νὰ συνεδριάζουν εἰς τὰς τακτικὰς καὶ ἐκτάκτους συνελεύσεις τῆς Εταιρίας· ἐξαιρεῖται δὲ ὅταν τὶς ἐξ αὐτῶν ἐμποδίζεται ἀπὸ εὐλογοφανῆ αἰτίαν.

ια.' Εκαστον τῶν μελῶν τῆς Εταιρίας ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ δημοσιεύῃ τὰς ὁμιλίας του διὰ τοῦ Τύπου.

ιβ.' Η Σφραγὶς τῆς Εταιρίας φέρει τὸ πρόσωπον τοῦ Απόλλωνος καὶ τὴν ἐπιγραφὴν Φιλανθρωπικὴ Εταιρία.

ιγ.' Οἱ εἰς τὰ διάφορα καταστήματα τῆς Εταιρίας περιθαλπόμενοι θέλουν ἐνασχολεῖσθαι εἰς Επιστήμας καὶ Τέχνας, κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Εταιρίας· ἐκ δὲ τοῦ κέρδους τῆς ἐργασίας ἑκάστου, τὰ μὲν δύο τρίτα θέλουν ἀφιερόνεσθαι εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Εταιρίας, τὸ δὲ ἕτερον τρίτον θέλει μένει εἰς τὸν ἐργαζόμενον.

ΚΕΦ. Β.'

Καθήκοντα τῆς Επιτροπῆς.

ιδ.' Η συνέλευσις τῆς Επιτροπῆς λογίζεται πλήρης, ὅταν εἶναι παρόντα τὰ δύο τρίτα τῶν μελῶν καὶ ὁ Πρόεδρος.

ιε.' Αἱ ἀποφάσεις τῆς Επιτροπῆς γίνονται διὰ τῆς πλειότητος τῶν ψήφων.

ιϛ.' Ολα τὰ ἔγγραφα ὑπογράφονται παρὰ του Προέδρου, καὶ τῶν παρευρισκομένων μελῶν τῆς Επιτροπῆς, προσυπογράφονται παρὰ τοῦ Γραμματέως, καὶ σφραγίζονται μὲ τὴν σφραγίδα τῆς Εταιρίας.

ιζ.' Η Επιτροπὴ χρεωστεῖ νὰ φροντίσῃ περὶ συστάσεως καταστημάτων ἀναγκαίων εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ (γ.')

ιη.' Νὰ φροντίσῃ περὶ χρηματικῶν πόρων εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ γ.' μὲ τὴν συγκατάθεσιν τῶν παρευρισκομένων μελῶν τῆς Εταιρίας.

ιθ.' Νὰ διορίζῃ ἐπιτροπὰς καὶ ἄλλους ὑπαλλήλους, εἰς ὁποῖα μέρη τῆς Επικρατείας ἡ χρεία καλέσει μὲ τὴν συγκατάθεσιν τῶν παρευρισκομένων μελῶν. Η δὲ ἐκλογὴ τούτων γίνεται ἐκ μέσου τῶν μελῶν τῆς πρώτης τάξεως.

κ.' Νὰ συνυπακούεται μὲ ἄλλα ἐκτὸς τῆς Ελλάδος μέρη περὶ τῶν εἰς τὸν σκοπὸν τῆς Εταιρίας ἀφορόντων πραγμάτων, ἀλλὰ μὲ τὴν συγκατάθεσιν τῶν παρευρισκομένων μελῶν τῆς Εταιρίας.

κα.' Νὰ προσκαλῇ καθ' ἑβδομάδα εἰς τακτικὴν συνέλευσιν τὰ παρευρισκόμενα μέλη. διὰ νὰ συσκέπτεται μετ' αὐτῶν περὶ τῶν ἀνὰ χεῖρας πραγμάτων, κατὰ μῆνα δὲ νὰ προσκαλῇ αὐτὰ ἀσάντως, διὰ νὰ δίδη ἀκριβῆ λογαριασμὸν τῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων τῆς Εταιρίας, τὸν ὁποῖον θέλει δημοσιεύσει διὰ τοῦ τύπου.

κβ.' Νὰ προσκαλῇ εἰς ἐκτάκτους συνελεύσεις, τὰ παρευρισκόμενα μέλη τυχούσης περιστάσεως.

(Η Συνέχεια ἀκολουθεῖ.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 14.

„Ο Βλάσφημος γράφει τα εναντία εις τους ευσεβείς· και ο ευσεβής τίποτε δεν γράφει εναντίον εις τον βλάσφημον· διατί αυτός ελέγχεται από τον εαυτόν του."
Περιφ. Δ. τ. Νομ. της Ετ. Σ.

„Η Παρρησία
Είναι η Ψυχή της Δικαιοσύνης."
(Ν. Χ.)

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 18. Οκτωβρίου 1824.

ΑΘΗΝΑΙ. 17 Οκτωβρίου 1824.

Από γράμμα του Σ. Πα... τά ὑποίον ἐβαπτίσθημεν διὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν Τουρκῶν ἀπὸ Γραδιτσίου. —

Ἀπὸ τὸ ἴδιον γράμμα μανθάνομεν ὅτι ὁ Ισεὶφ-Πασσᾶς τῶν Καστελλίων ἔβασεν εἰς Λαυρεσσαν ὡς Ρεΐζελη-Βαλεσῆς, μὲ νέα Στρατεύματα.

-Ἀπὸ Ὕδραν μᾶς λέγουν ὅτι δύω Φρεγάταις καὶ ὁύο Βρίκια ἀπὸ τὴν Αἰγυπτιακὴν Στόλον ἐκόπησαν εἰς τὴν Κῶ, καὶ ἦλθαν κατὰ τὴν Ἐλαιαν Πάτραν.

-Μᾶς λέγουν ἀπὸ Πελοπόννησον, ὅτι τὰ ἐκεῖ πράγματα ἄρχησαν πάλιν νὰ βολώνουσι.. ὅτι ἡ Διοίκησις ἔστειλε Στρατεύματα εἰς Τριπολιτζᾶν, εἰς Καστάνιαν καὶ μάλιστα εἰς τὴν Αρκαδίαν. Τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι δεν θέλησαν, λέγουν, νὰ δώσουν εἰς τὴν Διοίκησιν τὰ νόμιμα ὁσίματά των.

-Ἀπὸ Εὔριπον γράφουν οἱ πρόσφυγες, ὅτι εἶναι καιρὸς τώρα νὰ κοπῇ ἡ κολώνια τῆς Εὐρίπου μὲ τὴν Κάρυστον, καὶ με τὸ Ξερόχωρι. πρὶν νὰ ἠμπορέσουν οἱ Τοῦρκοι νὰ συνάξουν μέσα εἰς τὰ κάστρα τὰ εἰσοδήματα τοῦ Νησίου ὅλα, καὶ ἐξαιρέτως τὸ εἰσόδημα τῆς ἐλαίας, τὸ ὁποῖον ἐλοέγα ἀρχίζουν νὰ τὸ ἐμβάζουν εἰς τὴν Εὔριπον.

-Ἀκόμη γράφουν, ὅτι οἱ Τοῦρκοι ἀκολουθοῦν νὰ συνάζουν τὰ χαράτζια ἀπὸ τοὺς ἐκεῖ χριστιανούς.

-Συμβουλεύουν λοιπὸν, διὰ νὰ γένῃ μία ὥρα ἀρχήτερα ἡ ἐκστρατεία τῆς Εὐρίπου διατὶ ὅσον ἀργεῖ τόσον περισσότερα πράγματα βλέπονται οἱ Τοῦρκοι ἀπὸ τὰ ἀναγκαῖα εἰς τροφὴν καὶ πόλεμον, τόσον περισσότερον τοὺς χαίνει ἡ Νῆσος, ἐπειδὴ ἠμπορεῖ καὶ αὐτὴ νὰ ἀδρᾶ εἰς τὰ Στρατεύματα καὶ εἰς ἄλλα τὰ τῆς ἐκστρατείας μεγάλην βοήθειαν.

Οἱ αὐτοὶ παρατηροῦν γράφουν ἀκόμη, ὅτι ὁ Ομὲρ-Πασσᾶς ἐσύναξε ἐκεῖ μέσα εἰς τὴν Εὔριπον τοὺς προκρίτους τῶν προσκυνημένων χωρίων, καὶ τοὺς εἶπε τὴν ἑξῆς ὁμιλίαν.

„Ημεῖς ἐμάθαμεν τὴν ζημίαν, ὁποῦ ἐκάμετε εἰσθέτις εἰς τὴν ἀρμάδαμας, εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι οἱ κλέφταις θὰ πᾶν κάμουν πάλιν μιὰν χασεμὶ. Κυτάξετε ὅμως καλύτερα καλὰ, νὰ μὴν πάρῃ ἄνεμος καὶ πάλιν ἄλλα, ἐπειδὴ μία τοῦ κλέφτου, δύο τοῦ φίλου. Τὴν τρίτην φορὰν πλέον ἐν ἠμπορῶ μήτε ἐγὼ νὰ σᾶς βοηθήσω.

Οἱ λόγοι αὐτοὶ εἰπώθησαν βέβαια ἀπὸ τὸν Πασσᾶ, μὲ σκοπὸν διὰ νὰ κάμῃ τοὺς ἀθώους νὰ ἔχουν πάντα τὸν φόβον εἰς τὴν καρδίαν των, ὁποῦ ἂν καὶ δὲν ἠμπορέσουν νὰ κάμουν ἄλλο τίποτε, νὰ ἐπιθυμοῦν ὅμως πάντα μέσα των ἐκεῖνο ὁποῦ ἐπιθυμοῦν καὶ οἱ Τοῦρκοι, διὰ νὰ μὴν τοὺς εἴπουν πάλιν καὶ τὴν τρίτην φορὰν ἐπαναστατημένους, καὶ χάσουν τὴν διαθέστευσιν τοῦ Ομὲρ-Πασσᾶ.

Από Ταλαντώνι ἐμάθαμεν, ὅτι μερικὰ μικροπάραβα Ελληνικὰ ἐπιασαν εἰς τὸν κόλφον τῆς Εὐρίπου ἕνα καράβι Εὐρωπαϊκὸν μὲ 5000 κοιλὰ σιτάρι, καὶ δύω μπαΐδες, τὸν ἕναν Εὐριπαῖον καὶ τὸν ἄλλον Θηβαῖον. Οἱ Μπαΐδες εἶπαν, ὅτι κατόπιν ἔρχεται καὶ ἕνα ἄλλο καράβι μὲ τοὺς μισθοὺς τῶν Στρατιωτῶν τῆς Εὐρίπου· συμπεραίνομεν ὅμως ἀπὸ τὰ καράβια, ὁποὺ ἀκούσαμεν τούταις ταῖς ἡμέραις, ὅτι νὰ ἔφθασε τὸ καράβι εἰς τὴν Εὔριπον.

Ἀναγινώσκω εἰς τὸν Φίλον τοῦ Νόμου, Ἀριθ. 45 μακρὰν περίληψιν τῆς ὁποίας ἐξέβωκεν εἰς τὸ Κοινὸν ἐκθέσεως τῶν Ἑλληνικῶν παραγμάτων ὁ Κύρ. Συνταγματάρχης Σταυχὸπ μετὰ τὴν ἐπιστροφήν του εἰς Ἀγγλίαν, καὶ εἰς τὸ τέλος θέλει νὰ προσάπτῃ εἰς αὐτὸν τὸν Ἀγγλον Ἀξιωματικὸν ὁ Φίλος τοῦ Νόμου τὴν ἀπώλειαν τῆς Κάσσου, τὴν συμφορὰν τῶν Ψαρρῶν καὶ ἄλλα δυστυχήματα μας. Ἀναγινώσκω καὶ εἰς τὸν ἀριθ.55. τῆς αὐτῆς Ἐφημερίδος ὅτι ἐδυσφήμισεν ἡμᾶς. Ἀναγινώσκω καὶ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν ἀριθ. 11. ἐκτεταμένην διατριβὴν περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, ἀπὸ τὴν ὁποίαν δὲν φαίνεται καλὰ αὐτὸ ἡ γνώμη τοῦ γράφοντος. Εἶμαι εἰς ἀπορίαν πῶς ὁ Φίλος τοῦ Νόμου προσάπτει κατηγορίαν καταστροφῆς Ἑλλήνων εἰς ἕνα Ξένον, περιηγητὴν μὲν γνωμοτίσαντα εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ πάντα τὰ παρόντα τῶν παρασσώων ἀρχῶν τῆς Ἀρετῆς, χωρὶς νὰ ἔχῃ, ἐμπρέμενος καθαρὰ, τὴν πρόθεσιν τῆς παρὰ τῆς Βλάβης τοῦ Ἀγγλου. Ἐπειδὴ ἂν ἦτον, ὁ ἄλλος ἐγνώρισε τὸ Στρατόπεδόν μας, τὸ Ἱππικόν μας, τοὺς περὶ τοῦ Στρατηγοῦ τῶν Ὑπαρχόντων μας· αὐτὸν, ὁποὺ ἦτον ἡ Κλάσσι τῶν Κατοίκων, ἂν δὲν τοὺς ἤξερε καὶ ὅλους αὐτοὺς, καὶ ἂν τὸ ἐθαυμάσεν· ἀπὸ τούτων βέβαια δὲν ἠμπόρει ἡ Πόλις, ἢ νὰ ἐφημίζῃ τὰ Ψαρρὰ, καθὼς καὶ τὸ ἔκαμε διὰ τὴν ἀγοραφίαν τοῦ Δωσίου· ἀπορῶ μάλιστα, τί μὴν ἦτον ἐδύνατον νὰ ἐμπνεύσῃ ἡ ἀπώλεια τῆς Κάσσου καὶ ἡ ἐρήμωσις τῶν Ψαρρῶν, καθὼς ἐμπνεύσθησαν τρεῖς χρόνους πρὸ τοῦ, ἐν ᾧ μάλιστα, καθὼς πολλὰ καλὰ γνωρίζει ὁ Φίλος τοῦ Νόμου, ἐν ᾧ ἦτον ἐποχὴ, εἰς τὴν ὁποίαν ἐσωλοῦσεν εἰσοδήματα χρονικὰ τοῦ Ἔθνους ἡ Διοίκησις, ἐν ᾧ εἶχαν φθάσει μερικὰ χρήματα ἀπὸ τὸ Ἀρχιπέλαγος καὶ ἡ ἐφοδιὰς τοῦ Δανείου ἦτον ἀναμφίβολος. Λοιπὸν ἄλλως πως ἐσυνέβαινε νὰ ἐπροξένευεν ἐκεῖνα μας τὰ δυστυχήματα ὁ Ἄγγλος ἀξιωματικὸς, καὶ εἶμαι εἰς μεγάλην ἀπορίαν νὰ μάθω τόσον τὸν εἰς ἡμᾶς ἀπόκρυφον τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον μᾶς ἔβλαψεν, ὅσον καὶ τὸν λόγον, διὰ τὸν ὁποῖον ὁ Φίλος τοῦ Νόμου ἐπροτίμησε νὰ ἐνοχοποιήσῃ καὶ νὰ μὴν ὁμιλήσῃ τὸ σφάλμα τοῦ ἐνοχοποιουμένου, ἐπροτίμησε νὰ καταδικάσῃ καὶ νὰ μὴ βαπτίσῃ τὸ ξένον ἔγκλημα. Μήπως ἠναγκάσθης, Φίλε τοῦ Νόμου, νὰ προκαταλάβῃς τὰ πνεύματα εἰς ἐκεῖνα τὰ δυστυχήματά μας, καὶ ἐδιάβασες νὰ ἀποδώσῃς τὸ καλὸν εἰς ἕνα Ξένον; ματαιοπονῶ τὸ νομίζω, ἐπειδὴ ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες καλὰ καλὰ γνωριζόμεθα, καθένας ἠμπορεῖ νὰ ἐξηγήσῃ ὀρθότατα ὅλα τὰ συμβαίνοντα εἰς ἡμᾶς, νὰ διαγνωρίσῃ τὰς αἰτίας πάσης ἐργασίας μερικοῦ ἀνθρώπου καὶ αὐτῆς ἀκόμη τῆς Διοικήσεώς μας. Καθένας Ἕλλην, εἰς ὁποίαν τάξιν καὶ κατάστασιν εὑρεθῇ, δὲν κρύπτεται σήμερον ἀκόμη, εἰμὴ ὀπίσθεν τοῦ δακτύλου του. εἰπὲ ἂν θέλῃς, ὅτι τὴν Κάσσον ἐχάσαμεν, δυστιστεύοντες ἴσως εἰς τὴν στενοχωρίαν της, καὶ τὰ Ψαρρὰ, ὅτι κατεστάφησαν, ἐπειδὴ τὰ πολλὰ λάφυρα ἴσως ἔκαμαν κοινὸν τὸν πλοῦτον· αὐτὸ δὲ μετέβαλε τὴν πρωτέραν Ἀριστοκρατίαν των Ψαρρῶν εἰς ὀχλικὴν ὀχλοκρατίαν, ἡ ὁποία ἔγινεν αἰτία τῆς καταστροφῆς των. Ταῦτα λέγε, ἂ θέλῃς· ὅσον ἐμπορεῖς, καὶ μὴν ἐνοχλοποιῇς Ξένους, ὁποὺ ἀναμφιβόλως ἀπόδειξαν τὸ ἐναντίον τούτων. Εἶμαι Φίλος τοῦ Κ. Συνταγματάρχου Σταυχὸπ καὶ ἐγνώρισα τίμιον Ἄγγλον καὶ ἀξιωματικὸν, καὶ δὲν ἀνέχομαι νὰ καταδέχωμαι ἀκατηγόρητον, ὅταν χρεωστῶ νὰ τὸν κατηγορήσω καὶ ἐγὼ, ἂν ἀποδειχθῇ ἔνοχος· εἶμαι καὶ φίλος τοῦ Φίλου τοῦ Νόμου, ἐπειδὴ σὲ βλέπω κοινωφελῆ, καὶ ἐπιθυμῶ νὰ μὴ χάσῃς τὴν σταλοτιμίαν σου τοῦ Κοινοῦ· εἶμαι δὲ πρὸ πάντων πολλὰ

μοι καυχῶμαι νὰ λατρεύω τὴν οὐρανοκατέβατον Δικαιοσύνην, ἀναγνωρίζων αὐτὴν, μόνην αὐτὴν, Μητέρα καὶ Προστάτριαν τῆς Ἐλευθερίας, διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς ὁποίας χαίρεται ἡ Ἑλλὰς καὶ ἐδῶκε τὴν ζωήν της ἐπάρδην εἰς τὸν ἔσχατον κίνδυνον, καὶ τώρα νὰ βλέπω τοὺς Ἕλληνας ἡνωμένους, καὶ ἀδελφικῶς νὰ ἐκπολεμῶνται τὴν Ἀλήθειαν ὁ ἕνας τὴν ἄλλου χειραγωγοῦντες. Ἰδοὺ Ἐφημερὶς τῶν Ἀθηνῶν εἰς τὸ διεξοδικὸν ἀνεῖνο ἄρθρον περὶ τοῦ πυρ. Σταυγάκη, ἐπειδὴ λέγει πολλὰ καὶ δὲν βαστάζει σχεδὸν τίποτε, νὰ λέγω νὰ ἐπιστρέψω, ὅτι ἐπίτηδες ἀναπαύσω τοὺς ἀκροατάς, ἐπειδὴ ἡ κρίσις καὶ ἡ πολυλαλία τοῦ πυρ. Συντάκτου αὐτῆς μᾶς εἶναι γνωστότατα, νὰ δώσῃ αἰτίαν τὴν σιαχῆ [illegible] τὸ Κοινὸν ἡ ποιὰ τοῦ πυρ. Σταυ[illegible] φίλια, καὶ νὰ ἀναλάβῃ μὲ αὐτὴν τὴν [illegible] τὴν πεπλανημένην ἀλήθειαν· ἡμεῖς ὅμως νὰ μεταχειρισθῶμεν τὴν ἀληθινὴν ἐρώτησιν εἰς τὸν ἀναγνώστας, μὲ τὴν ὁποίαν ἡ Ἐφημερὶς τῆς Δικαιοσύνης ΑΛΗΘΕΙΑΝ, ὑπὸ τὴν ὁποίαν τὸ ἀξιόλογον ἔμβλημα [illegible] χαρακτηρίζεται αὐτὴ ἡ καλὴ Ἐφημερὶς [illegible] ἀνδρῶν.

Φιλέλλην Σταυγάκη, σὲ νομίζω ἀδ[illegible] τὸν εἰς τὴν ἀπώλειαν τῆς Κ[illegible] εἰς τὴν ἐφήμωσιν τῶν Ψαρῶν, καὶ [illegible] ρισα ἀληθῆ ἐραστὴν τῆς ἐλευθερίας τῶν ἀνθρώπων· ὁ μόλος καὶ ὁ [illegible] ὁποῦ μετὰ τοῦ αἰῶνος αὐτοῦ [illegible] θα μᾶς ἐγείρουν [illegible] λιαν[illegible] στιάν τῆς [illegible] χαρακτῆρός του, σὲ παρακαλ[illegible] διὰ ὅσα ἀκόμη μέρη ἀκόλουθον, νὰ φανῇς αὐτὸ τὸ Ἦθος, εὐθυμούμενος, ὅτι ἔχει χρ[illegible] πρωτοστασίας, μὲ πολυειδεῖς ἐλέγχας, νὰ συστήσῃς τοὺς τῆς φιλαθήνου Ἕλλ[illegible] τὸ ὁποῖον ἐπόθησε καὶ ἐμπορεῖ ἀκόμη νὰ μᾶς βοηθήσῃ πολλά. Ἄφησε κατὰ μέρος γραῦε, ὅτι μπῆκες ἀναγεννημένων Ἑλλήνων, καὶ ὑπερέτρεχε λόγια κατὰ μέρος Ἑλλήνων.

Θ. Νέγρης.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 11 Ὀκτωβρίου 1[illegible]

Συνέχεια τοῦ διοργανισμοῦ τῆς Φιλομουσικῆς Ἑταιρίας.

κγ΄. Νὰ ἐρωσιά, κατὰ μῆνα διὰ τύπου τὰ ὀνόματα τῶν εἰς τὴν Ἑταιρίαν ἐρχομένων μελῶν τὴν ποσότητα τῆς συνεισφορᾶς ἑκάστου, καὶ τὰς σημαντικὰς ἐκδουλεύσεις τῶν μελῶν τῆς Ἑταιρίας.

ΚΕΦ. Γ΄.

Καθήκοντα τοῦ Γραμματέως.

κδ΄. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς διευθύνει τὰ τοῦ Γενικοῦ φυλάττων τὴν ἀπαιτουμένην ἀξίαν καὶ ἀκρίβειαν εἰς τὰ εἰσερχόμενα καὶ ἐξερχόμενα ἔγγραφα.

κε΄. Ἐκθέτει τακτικῶς τὰ πρακτικὰ καὶ τῶν συνεδρίων τῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ τῶν γενικῶν τῆς Ἑταιρίας συνελεύσεων.

κς΄. Δὲν ὑποσυπογράφει ἀπόφασιν τῆς Ἐπ[illegible] τῆς παρὰ τὴν ἀπαρούσαν διάταξιν γενομένην.

ΚΕΦ. Δ΄.

Καθήκοντα τοῦ Ταμείου.

κζ΄. Ὁ Ταμείας χρεωστεῖ νὰ κρατῇ κατὰ τάξιν τῆς ὑποσηφίας του, ἀκριβῆ καὶ ἔγκαιρα.

κη΄. Νὰ μὴ δίδῃ οὔτε ὀβολὸν χωρὶς νόμιμον ἔγγραφον τῆς Ἐπιτροπῆς.

κθ΄. Ὅλα τὰ ἔγγραφα τοῦ Ταμείου ὑπογράφονται παρ' αὐτοῦ, καὶ προϋπογράφονται παρὰ τοῦ Γραμματέως του, ὅστις κρατεῖ καὶ τὸ κατάστιχα τοῦ Ταμείου.

λ΄. Ὁ Ταμείας παραλαμβάνει ὅλα τὰ προσερχόμενα χρήματα, καὶ δίδει τὰς ἀπαιτουμένας ἀποδείξεις.

λα΄. Χρεωστεῖ κατὰ μῆνα νὰ δίδῃ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ἀκριβῆ λογαριασμὸν τῆς ὑποσηφίας του.

ΚΕΦ. Ε΄.

Καθήκοντα τῶν Ἀντιγραφέων.

λβ΄. Ἕκαστον τῶν Ἀντιγραφέων τὰ ἔγγραφα [illegible] γράφονται ἀπὸ τὸν ἀνήκοντα γραμ-

κατέα αὐτῶν, οἵτινες κρατοῦσι τακτικὰ ἀνάλογα κατάστιχα.

γ.τ.' Οἱ Ἀποθηκάριοι παραλαμβάνουν, ἕκαστος τὰ ἀνήκοντα, τῶν εἰς τὴν Ἑταιρίαν προσφερομένων, καὶ δίδουν τὰς ἀπαιτουμένας ἀποδείξεις.

λδ.' Οἱ Ἀποθηκάριοι χρεωστοῦν νὰ μὴ δίδουν τὸ παραμικρὸν πρᾶγμα, χωρὶς νομίμου ἐγγράφου τῆς Ἐπιτροπῆς.

λε.' Οἱ Ἀποθηκάριοι χρεωστοῦν κατὰ μῆνα νὰ δίδουν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ἀκριβῆ λογαρι ἀσμὸν τῆς δοσοληψίας των.

ΚΕΦ. 5.'

Ἀποδοχὴ εἰς τὴν Ἑταιρίαν τῶν μελῶν καὶ τῶν τριῶν Τάξεων.

λ5. Τὰ μέλη τῆς πρώτης Τάξεως, ἀφ' ἡ παραδώσωσι τὴν συνεισφορὰν αὐτῶν εἰς τὸν Ταμείαν, ἢ τοὺς Ἀποθηκαρίους, παραλάβωσι τὸ ἐνδεικτικὸν τῆς παραλαβῆς ἔγγραφον, καὶ τοῦτο παρρησιάσωσιν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν λαμβάνουσι παρ' αὐτῆς τὸ ἐπίσημον ἔγγραφον τῆς ἀποδοχῆς, καὶ οὕτως ἀναγνωρίζονται μέλη τῆς Ἑταιρίας.

λζ.' Ἡ ἀποδοχὴ τῶν μελῶν τῆς δευτέρας Τάξεως γίνεται παρομοίως.

λη.' Τὰ μέλη τῆς τρίτης Τάξεως ἀποδέχονται διὰ μόνου τοῦ ἐπισήμου ἐγγράφου τῆς Ἐπιτροπῆς.

ΚΕΦ. Ζ.'

Χρηματικὴ συνεισφορὰ τῶν Μελῶν τῆς Ἑταιρίας.

λθ.' Ἡ συνεισφορὰ ἑκάστου Μέλους δὲν ἐμπορεῖ νὰ εἶναι ὀλιγωτέρα τῶν πεντήκοντα γροσίων.

μ.' Ἡ συνεισφορὰ ἐμπορεῖ νὰ εἶναι καὶ εἰς μετρητὰ καὶ εἰς πράγματα εἰς τὰ καταστήματα τῆς Ἑταιρίας ἀναγκαῖα.

ΚΕΦ. Η.'

μα.' Ἡ παροῦσα Ἑταιρία ὑποβάλλεται εἰς τὴν προστασίαν τῶν Νόμων καὶ τῆς Διοικήσεως, ἀφιερόνεται δὲ εἰς τὴν καλοκαγαθίαν τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν ἄλλων Φιλανθρώπων.

μβ.' Οἱ ὑπογεγραμμένοι διοργανισταὶ τῆς παρούσης Ἑταιρίας, ἀναλαμβάνουσιν ὁλικῶς τὴν κυβέρνησιν αὐτῆς, ἕως ὅτου νὰ συμπληρωθῶσι τριάκοντα καὶ ἓν Μέλη τῆς πρώτης καὶ δευτέρας Τάξεως, ὅτε θέλει γένει ἡ πρώτη τῆς Ἑταιρίας γενικὴ συνέλευσις, διὰ νὰ ἐκλέξῃ τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ τοὺς λοιποὺς Ὑπουργοὺς κατὰ τὰ ἑνωτέρω.

Ἔγρ. ἐν Ναυπλίῳ τὴν α.' Αὐγ. 1824 ἔτους Σωτήριον, καὶ Δ.' τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος.

Δημ. Δεσύλλας.	Θ. Νέγρης.
Δημ. Γουζέλης.	Εμ. Καλέργης.
Π. Α. Ἀναγνωστόπουλος.	Νικ. Νικητόπουλος.
Ιω. Θεοτόκης.	Νικ. Φλογαΐτης.
Νικ. Γερακάρης.	Νικ. Θησσεύς.
Νικ. Καλέργης.	Θ. Βαλιάνος.
Γεώρ. Γλαράκης.	

ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς.
Ν. Φλογαΐτης

ΠΡΟΣ ΤΟ Σ. ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΝ ΣΩΜΑ

Πολλαῖς φοραῖς ὁμίλησεν ἡ Ἐφημερίς μας περὶ τῆς ἀνάγκης ὁποῦ ἔχει τὸ Ἔθνος νὰ γνωρίζῃ τὰς διαφόρους ὁμιλίας, τὰς ἀποφάσεις, καὶ εἰς ἕνα λόγον τὰ Πρακτικὰ τοῦ Βουλευτικοῦ Σώματος.. εἶναι πρᾶγμα παράξενον, ἄνθρωποι διωρισμένοι ἀπὸ τὸν λαὸν, Τοποτηρηταὶ τοῦ λαοῦ, νὰ συνέρχωνται καθημέραν, νὰ συνομιλοῦν, νὰ ἀποφασίζουν διὰ τὰς ὑποθέσεις τοῦ Λαοῦ, καὶ αὐτὸς ὁ Λαὸς νὰ μὴν ἠξεύρῃ τὸ τὶ ὁμιλοῦν. Ἔπειτα, αὐτὸ τὸ προσωπικὸν συμφέρον ἔπρεπε νὰ παρακινήσῃ τοὺς Βουλευτὰς νὰ δημοσιεύουν καθένας μὲ τὸ ὄνομά του τὰς ὁμιλίας του, ἢ τοὐλάχιστον γυμνὴν τὴν γνώμην του, διὰ νὰ φαίνεται ἀσπροπρόσωπος καὶ μὲ ὅλα αὐτὰ ἐπικρατεῖ ἡ μυστικότης εἰς αὐτὸ τὸ σῶμα.

Ὕστερον ἀπὸ ὅσα εἶπεν περὶ τούτου ἡ Ἐφημερίς μας ἕνα μόνον μένει καὶ ἰδοὺ τὸ κάμνει καὶ αὐτὸ τώρα, προβάλλει εἰς τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα, ἂν θέλῃ νὰ στέλλῃ τὰ πρακτικά του εἰς αὐτὴν νὰ δημοσιεύωνται, καὶ ἀκόμη προβάλλει χωριστὰ εἰς καθένα ἀπὸ τοὺς Βουλευτὰς νὰ στέλλῃ ἐδῶ τὰς ὁμιλίας του νὰ δημοσιεύωνται. Δεν ζητεῖ κἀνένα κέρδος, παρὰ μόνον τὸ γενικὸν ὄφελος· εἴθε νὰ εἰσακουσθῇ, εἴθε νὰ ἀποβάλουν οἱ Βουλευταί μας τὴν ἄπρεπον μυστικότητα. καὶ τὸ Ἔθνος νὰ γνωρίζῃ τοὺς Βουλευτάς του !!

Ο Ἐκδότης.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 15.

„ Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ τὸ μέσον τῆς τυπογραφίας ὅ,τι στοχάζονται διὰ καλόν „
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Ἐπιδαύρ.)

„ Ἡ Παῤῥησία
εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης. "
(Ν. Ν.)

ΤΕΤΡΑΔΗ, 22. Οκτωβρίου 1824.

Επιστολὴ τοῦ Σεβασμίου Γέροντος ΚΟΡΑΗ πρὸς τὸν Στρατηγὸν Οδυσσέα.

Υἱὲ τῆς Ελλάδος ἀγαπητὲ, καὶ γενναῖε τῆς Ελληνικῆς ἐλευθερίας

Υπέρμαχε Οδυσσεῦ.

Η Επιστολή σου, τὴν ὁποίαν ἔλαβα τὴν 7 Ἰουλίου τοῦ παρόντος ἔτους, ἐκατάβρεξε τοὺς γηραλέους ὀφθαλμούς μου μὲ δάκρυα λύπης καὶ χαρᾶς, χαρᾶς, ὅτι βλέπω τὰ τέκνα τῆς Ελλάδος ἀγωνιζόμενα προθύμως νὰ ἀναστήσωσι τὴν νεκρωμένην ἀπὸ τοὺς Τυράννους Μητέρα των· λύπης, ὅτι ὅλα της τὰ τέκνα δὲν ὁμοιάζουν τὸν Οὐδσσέα, ἀλλ' εὑρίσκονται τινὲς μεταξύ σας, μὴ δυνάμενοι νὰ καταλάβωσιν, ὅτι αἱ διχόνοιαι ἂν δὲν φέρωσι πάλιν ὀπίσω τοὺς Τούρκους, δὲν θέλουν ὅμως φέρειν ποτὲ τὴν αὐτόνομον ἐλευθερίαν ἐκείνην, ἥτις χρεωστεῖται εἰς τὰ ἐκχυθέντα τιμιά σας αἵματα, καὶ τὴν ὁποίαν ἐπιθυμεῖ ὅλη ἡ Ελλάς. Τὸ μέγα τοῦτο κακὸν ἐγνώρισες καὶ σὺ, φίλε, ὅτι πηγάζει ἀπὸ τὰ φαρμακερὰ μαθήματα, τὰ ὁποῖα, ὅλοι κοινῶς ἐδιδάχθημεν εἰς σχολεῖον ἄνομον, ἀπὸ διδασκάλους ἀνόμους, τοὺς Τούρκους· ἂν δὲν μᾶς ἔφθειραν ὅλους ἰσομέτρως, ὅλους ὅμως σχεδὸν μᾶς ἐμπόδισαν νὰ μάθωμεν τὸ μόνον σωστικὸν τῆς Ελευθρίας μάθημα, τὴν δικαιοσύνην.

Ποία λοιπὸν ἡ ἰατρεία τοσούτου Κακοῦ; νὰ ἀποθάνῃ μέγα μέρος τῆς παρούσης γεννεᾶς, ὅσοι δὲν ἠμποροῦμεν πλέον νὰ ἀπομάθωμεν τὰ κακὰ μαθήματα, διὰ νὰ ἐλευθρώσωμεν κἂν τὴν ταλαίπωρον Ελλάδα ἀπὸ τὸ ὁλέθριόν μας βάρος, ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο ἀρκεῖ, ἂν ἀφήσωμεν τοὺς ἐξωπίσω μας νέους χωρὶς παιδείαν, μέλλουν καὶ αὐτοὶ νὰ λάβωσιν ἡμᾶς τοὺς ἀνοήτους πατέρας των παράδειγμα τῆς διαγωγῆς των. Εἶναι λοιπὸν χρεία, ὡς καὶ σὺ, φίλε, τὸ λέγεις, νὰ παιδευθῇ τὸ Γένος τὰ μαθήματα τῆς ἐλευθερίας, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ἄλλα παρὰ τὰ μαθήματα τῆς δικαιοσύνης.

Διὰ τοῦτο ἐπιθυμεῖς Διδασκάλους τοιούτων μαθημάτων τοὺς διεσπαρμένους εἰς τὴν φωτισμένην Εὐρώπην ὁμογενεῖς λογίους, καὶ τοὺς προσκαλεῖς νὰ πληρώσουσι καὶ αὐτοὶ τὸ εἰς τὴν Πατρίδα ἀπαραίτητον αὐτῶν χρέος, καθὼς ἐσεῖς καθημέραν τὸ πληρώνετε μὲ τοὺς ἱεροὺς ἀγῶνας σας. Οὐδ' αὐτοὶ τὸ ἠμέλησαν· τινὲς ἐξ αὐτῶν εὑρίσκονται ἤδη μεταξύ σας, ἄλλοι δὲ ἐκίνησαν, διὰ νὰ ἑνωθῶσιν ἐντὸς ὀλίγου μὲ τοὺς ἀδελφούς των. Οσοι ἔμειναν ἀκόμη, ἐμποδίσθησαν ἀπὸ διαφόρους εὐλόγους αἰτίας, καὶ ἐξαιρέτως ἀπὸ τὴν ἀδηλότητα τῆς αὐτοῦ μελλούσης αὐτῶν καταστάσεως, ἀδηλότητα, τὴν ὁποίαν ηὔξησαν μάλιστα τῶν Ελλήνων αἱ διχόνοιαι. Τώρα ἀκούοντες, ὅτι ἐπιθυμεῖτε καὶ τὴν ὁμόνοιαν, καὶ τὴν παρουσίαν αὐτῶν ὡς διδασκάλων ὁμονοίας, δὲν ἀμφιβάλλω περὶ τῆς προθυμίας νὰ δείξωσι καὶ αὐτοὶ, ὅτι εἶναι τέκνα τῆς Ελλάδος. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν δὲν ζητοῦν ἄλλο ἀπὸ σᾶς, πλὴν ὅ,τι ἤθελε ζη-

τήσειν καὶ ὁ ἐλιγαρκέστατος Σωκράτης, τὴν ἀναγκαίαν αὐτῶν τροφὴν, καὶ τὴν βεβαιότητα, ὅτι μέλλετε νὰ τῶν εὐκολύνετε τὰ μέσα νὰ διασπείρωσι τὴν παιδείαν διὰ νὰ μὴν κατασταθῇ ἡ διδαχή των „ Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ ". Τοιαύτη βεβαίωσις ἤθελε ἐνεργήσειν πολὺ ἂν ἐκηρύττετο ἀπὸ αὐτὴν τὴν κυβέρνησιν. δὲν ἠμέλησα νὰ γράψω καὶ περὶ τούτου, καὶ περὶ ἄλλων τινῶν ἀναγκαίων τὴν 27 Αὐγούστου τοῦ παρελθόντος ἔτους, πρὸς τὸν σεβάσμιον Πρόεδρον τοῦ Συνεδρίου τῶν Αντιπροσώπων μακρὰν ἐπιστολὴν, τῆς ὁποίας τὴν ἀπόκρισιν δὲν ἔλαβα ἀκόμη. Οπως καὶ ἂν εἶναι χαίρω, ὅτι γνωρίζετε ὅλοι κοινῶς τὴν ἀνάκην τῆς παιδείας. καὶ τὴν ἐπιθυμεῖτε ὡς φύλακα τῆς ἐλευθερίας. Ναὶ! φίλε Οδυσσεῦ, τὰ κατορθώματα καὶ σοῦ καὶ τῶν ἄλλων ὁμοίων σου, κατέστησαν τὴν νέαν Ελλάδα ὄχι ὀλιγώτερον θαυμαστὴν τῆς Παλαιᾶς Ελλάδος. Σᾶς ἔμεινε τώρα νὰ τὴν καταστήσετε καὶ σεβαστὴν, στολίζοντες την μὲ τὴν παιδείαν, ἥτις ἔχει νὰ φέρῃ τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀκόλουθον τῆς δικαιοσύνης ὁμόνοιαν, καὶ νὰ ἀναγκάσῃ τὰ ἄλλα Εθνη νὰ σᾶς αἰσθήσωσιν ἀνενοχλήτους καὶ κυρίους νὰ ὀργανίσετε τὴν πολειτείαν σας, ὡς εἶναι δίκαιον, ἐσεῖς μόνοι, ἐπειδὴ καὶ σεῖς μόνοι ἐχύσατε αἵματα δι' αὐτήν.

Χωρὶς τὴν ἱερὰν ταύτην ὁμόνοιαν, πίστευσε τὸν γηραιὸν πατέρα σου, υἱὲ ἀγαπητὲ (ἐπειδὴ μὲ ἔκαμες τὴν τιμὴν νὰ ὀνομασθῇς υἱός μου) ὅτι καὶ ἐὰν παρὰ τὰ ἕως τώρα ἡρωϊκά σας ἀνδραγαθήματα δείξετε ἀκόμη ἡρωϊκώτερα εἰς τὸ ἑξῆς ἄλλα, ἐὰν καὶ ἕως εἰς αὐτὴν τοῦ τυράννου τὴν καθέδραν προχωρήσωσι τὰ ἀνίκητά σας ὅπλα, μὴν ἐλπίζετε τὴν ὁποίαν ἐπιθυμεῖτε, καὶ διὰ τὴν ὁποίαν ἀγωνίζεσθε, ἀνεξαρτησίαν. Ω Θεὲ τρέμει καὶ τὸ σῶμα μου καὶ ἡ ψυχὴ συλλογιζομένου τὰ ἐκ τῆς διχονοίας ἐνδεχόμενα παθήματα, μετὰ τόσας θυσίας, μετὰ τόσους ἀγῶνας, τοὺς ὁποίους καὶ ὁ Λεωνίδας καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς ἤθελαν θαυμάσειν, ἂν ἐπεστρέφαν εἰς τὸν κόσμον, ν' ἀναγκάσετε μὲ τὴν διχόνοιάν σας τοὺς ξένους νὰ ὀργανίσωσι τὴν πολιτείαν σας· ἐσεῖς νὰ φυτεύσετε καὶ μὲ τὰ αἵματά σας νὰ ποτίσετε τῆς ἐλευθερίας τὸ δένδρον, καὶ νὰ ἔλθωσιν ἔξωθεν ἄλλοι νὰ σᾶς διδάξωσι πῶς καὶ πότε πρέπει νὰ γένεσθε τοὺς καρπούς του.'.'.' Στρατιῶται, Στρατηγοὶ, Νομοθέται, Κυβερνῆται, πάσης τάξεως Πολῖται, ὑποφέρετε νὰ πάθη τόσην καταισχύνην ἡ κοινή σας μήτηρ, ἡ Ελλάς; Καὶ ποιαν χάριν ἔχει νὰ σᾶς χρεωστῇ, ὅτι τὴν ἐλευθερώσετε ἀπὸ τοὺς Τούρκους, ἐὰν δεν καταστήσετε καὶ τὴν ἐλευθερίαν της αὐτονόμως ἀνεξάρτητον μὲ τὸν ἱερὸν δεσμὸν τῆς ὁμονοίας; „ Αδελφὸς ὑπὸ ἀδελφοῦ βοηθούμενος, ὡς πόλις ὀχυρὰ καὶ ὑψηλὴ, ἰσχύει δὲ ὥστερ τεθεμελιωμένον βασίλειον " εἶναι λόγια τοῦ Σοφοῦ Σολομῶντος, βεβαιωμένα ἀπὸ τὴν καθημερινὴν πεῖραν.

Οσα λέγω, φίλε Οδυσσεῦ, περὶ ὁμονοίας δὲν ἀπιβλέπουν κατ' εὐθεῖαν ἐσὲ. σὺ ἔδειξες μὲ τὴν ἕως τώρα διαγωγήν σου, ὅτι δὲν ἔχεις χρείαν ἀπὸ τοιαύτας παραγγελίας. Ενδέχεται ὅμως νὰ εὑρίσκονται μεταξύ σας τινὲς, ὄχι κακοὶ στρατηγοὶ, ὄχι κακοὶ πολῖται, ἀλλ' ἄνθρωποι ἀπατημένοι ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς Ελλάδος ἀνθρωπίσκων φαρμακερὰς συμβουλὰς, ἄνθρωποι νομίζοντες, ὅτι ὅστις κρατεῖ ὅπλα, εἶναι καὶ ἐλεύθερος, εἶναι καὶ δυνατὸς, εἶναι καὶ ἀσφαλὴς, διὰ τοῦτο μόνον, ὅτι κρατεῖ ὅπλα. Πλάνην μεγάλην πλανῶνται οἱ ταλαίπωροι. Μόνη ἡ δικαιοσύνη φέρει τὴν ἐλευθερίαν, τὴν δύναμιν, καὶ τὴν ἀσφάλειαν. ὅπλα χωρὶς δικαιοσύνην, γίνονται ὅπλα λῃστῶν, ζώντων εἰς καθημερινὸν κίνδυνον νὰ στερηθῶσι τὴν δύναμιν ἀπὸ ἄλλους λῃστὰς, ἢ καὶ νὰ κολασθῶσιν ὡς λῃσταὶ ἀπὸ νόμιμον ἐξουσίαν. ἡ ἀνδρεία χωρὶς τὴν δικαιοσύνην εἶναι εὐτελὲς προτέρημα. Η δικαιοσύνη ἂν ἐφυλάσσετο ἀπ' ὅλους οὐδὲ χρείαν ὅλως εἶχε τῆς ἀνδρείας, ὡς ἔλεγεν ὁ ἔνδοξος καὶ μέγας Στρατηγὸς Αγισίλαος „ οὐδὲν ἀνδρείας χρήζομεν ἐὰν πάντες ὦμεν δίκαιοι " καὶ αὐτὴ τοῦ Θεοῦ ἡ Παντοδυναμία ἤθελε εἶσθαι χωρὶς ὄφελος διὰ τοὺς ἀνθρώπους, ἂν δὲν ἦτον ἑνωμένη μὲ τὴν ἄπειρον δικαιοσύνην του. . . . . Λανθάνεσαι, φίλε Οδυσσεῦ, ὅταν κρίνεις ἀναγκαίαν τὴν αὐτοῦ παρουσίαν μου. τί ζητεῖς, καὶ τί ἐλπίζεις ἀπ' ἐμὲ; ἐὰν ζητεῖς συμβουλὰς, παρ'

ἐσας ἔγραψα τολλάκις πρὸς ἄλλους καὶ γράφω πρὸς σὲ σήμερον, συμβουλὰς ὄχι τῆς κεφαλῆς μου, ἀλλὰ τῶν σοφῶν προγόνων μας, ἄλλας δὲν ἔχω νὰ δώσω. αὐτὰς καὶ οἱ αὐτοῦ δι-ρίβοντες λέγουν οἱ ὁμογενεῖς εἶναι ἱκανώτεροί μου νὰ σᾶς τας ἐνθυμίζωσιν. Εἰν ζητεῖς πράξεις, ζητεῖς ν' αὐξήσῃς τὴν λύπην μου. Αν εἶχα στρατιωτικὴν ἡλικίαν, χωρὶς ἀναβολὴν ἤθελα τρέξειν νὰ γραφθῶ Στρατιώτης ἰς Παλλάδος, στρατηγούμενος ἀπὸ τὸν Ὀδυσσέα. ἀλλὰ μάθε Στρατηγέ μου, ἂν ἀκόμη δὲν τὸ ἔμαθες, ὅτι ἀπὸ τὴν 27 τοῦ περασμένου Ἀπριλίου ἄρχισα νὰ τρέχω, μὲ πεδαγρικοὺς πόδας τὸ 77 ἔτος τῆς ἡλικίας μου, ἀπὸ τοιούτους στρατιώτας εἶναι βέβαιος ὅτι δὲν ἔχεις χρεία. Τὰ χρέη τὴν Πατρίδα χρέη μου εἶναι τόσον βαρύτερα, ὅσον ἡ Πατρὶς μὲ ἐτίμησε πολὺ πλειότερον ἀπὸ ὅτι ἠξίζαν οἱ μικροί μου κόποι, μὲ τὴν εὐνοιάν της, τὴν ὁποίαν δὲν ἀλλάσσω μὲ τοὺς θησαυροὺς ὅλης τῆς γῆς. Ἀλλὰ δὲν ἔχω πλέον ὁ ταλαίπωρος ἄλλο τι νὰ προσφέρω εἰς αὐτὴν παρὰ εὐχὰς ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας της, καὶ δάκρυα, εἰς ὅλα της τὰ τέκνα, τοὺς ἀληθοῦς νὰ σέβονται τὴν Πατρίδα πλέον παρὰ τοὺς ἰδίους των γονεῖς. Η δέησίς μου εἶναι αὐτοῦ τοῦ φιλοπάτριδος Σωκράτους παραγγελία, τοῦ ὁποίου τοὺς λόγους γράφω μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐπιστολῆς ὁλοκλήρους διὰ νὰ τοὺς κοινωνήσῃς καὶ εἰς Στρατηγούς, καὶ εἰς Στρατιώτας, καὶ πάσης ἄλλης τάξεως Πολίτας, καὶ νὰ τοὺς μεταχειρίζεσθε εἰς ἐπανοσίας σάλπιγγα, ὄχι μόνον πολεμοῦντες Τούρκους, ἀλλὰ καὶ ὁσάκις ἔρχεσθε εἰς ἀνάγκην νὰ πολεμᾶτε τὰ τυραννικώτερα παρὰ τοὺς Τούρκους ἀνθρώπινα πάθη. Ο Θεὸς τῶν δυνάμεων, υἱὲ τῆς Ἑλλάδος Ὀδυσσεῦ, νὰ εὐλογήσῃ τὰ ὅπλα σας διὰ νὰ ἀληθεύσῃ εἰς μὲν ἐσᾶς τὸ „εἷς διώξεται χιλίους" εἰς δὲ τὰς ἐχθρούς σας τὸ „γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ ὀλίσθημα, καὶ Ἄγγελος Κυρίου καταδιώκων αὐτούς."

Ἐκ Παρισίων, 17 Ἰουνίου 1824.

Ο Φίλος καὶ Σοῦ,
καὶ τῆς κοινῆς Πατρίδος,

Α. ΚΟΡΑΗΣ.

Ἰδοὺ τί ἔλεγεν εἰς τὴν φυλακὴν εὑρισκόμενος ὁ Σεβάσμιος Σωκράτης.

„Μητρός σε καὶ πατρὸς καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἁπάντων τιμιώτερόν ἐστι ΠΑΤΡΙΣ καὶ σεμνότερον καὶ ἁγιώτερον καὶ ἐν μείζονι μοίρᾳ καὶ παρὰ Θεοῖς σε καὶ ἀνθρώποις τοῖς νοῦν ἔχουσι, καὶ σέβεσθε δεῖ, καὶ μᾶλλον ὑπείκειν καὶ θωπεύειν Πατρίδα χαλεπαίνουσαν ἢ πατέρα· καὶ ἢ πείθειν, ἢ ποιεῖν, ἃ ἂν κελεύσῃ· καὶ πάσχειν, ἐάν τι προστάττῃ παθεῖν, ἡσυχίαν ἄγοντα, ἐάν τε τύπτεσθαι, ἐάν τε δῆσθαι, ἐάν τε εἰς πόλεμον ἄγῃ τρωθησόμενον, ἢ ἀποθανούμενον, ποιητέα ταῦτα, καὶ τὸ δίκαιον οὕτως ἔχει, καὶ οὐχ ὑπεικτέον, οὐδ' ἀναχωρητέον, οὐδὲ λειπτέον τὴν τάξιν, ἀλλὰ καὶ ἐν πολέμῳ καὶ δικαστηρίῳ καὶ πανταχοῦ ποιητέον ἃ ἂν κελεύσῃ ἡ ΠΟΛΙΣ σε καὶ ἡ ΠΑΤΡΙΣ, καὶ ἢ πείθειν αὐτὴν ᾗ τὸ δίκαιον πέφυκε· βιάζεσθαι δὲ οὐχ ὅτιον οὔτε μητέρα, οὔτε πατέρα· πολὺ δὲ τούτων ἔλαττον τὴν ΠΑΤΡΙΔΑ.

ΠΛΑΤ. Κρίτων 1.

„Θέλει νὰ εἰτῇ: Οτι καὶ ἀπὸ τὸν Παλέρμο καὶ ἀπὸ τὴν Μάλτα καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς προγόνους ἡ ΠΑΤΡΙΔΑ εἶναι πρᾶγμα τιμιώτερον καὶ ἁγιώτερον καὶ σεμνότερον καὶ πλέον ἠγαπημένη κοντὰ εἰς τοὺς Θεοὺς καὶ εἰς τοὺς γνωστικοὺς ἀνθρώπους, καὶ περισσότερον χρεωστεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ εἰρηνεύῃ τὴν Πατρίδα του ὅταν εἶναι κακιωμένη ἐναντίον του, παρὰ αὐτούς· καὶ ὅτι πρέπει νὰ ὑποφέρῃ κανεὶς ὅ,τι τὸν προσπάθῃ αὐτὴ νὰ ὑποφέρῃ, καὶ μακάρι ἂν προσπάθῃ νὰ δαρθῇ καὶ νὰ ἀλυσσοδεθῇ, καὶ μακάρι ἂν τὸν σύρῃ εἰς τὸν πόλεμον διὰ νὰ λαβωθῇ ἢ καὶ νὰ ἀποθάνῃ. Ολα αὐτὰ πρέπει νὰ τὰ κάμῃ ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἔτζι εἶναι τὸ δίκαιον· καὶ μήτε πρέπει κανεὶς νὰ κάμνῃ τόπον εἰς τὸν ἐχθρόν, μήτε πρέπει νὰ φεύγῃ ἀπὸ τὸ σπαλάτεδον, μήτε πρέπει νὰ ἀφήνῃ τὸ πόστον του, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν πόλεμον καὶ εἰς

τὰ κριτήρια καὶ παντοῦ πρέπει νὰ κάμνωμεν ὅ,τι μᾶς προστάζῃ ἡ ΠΟΛΙΣ καὶ ἡ ΠΑΤΡΙΣ· καὶ ἢ νὰ πασχίζωμεν νὰ τῆς ἀποδείχνωμεν τὸ δίκαιον· νὰ βιάζῃ ὅμως κἀνεὶς μήτε τὸν πατέρα του μήτε τὴν μητέρα του δὲν εἶναι δίκαιον Θεοῦ, πολὺ ὀλιγώτερον ἀκόμη τὴν ΠΑΤΡΙΔΑ."

αὐτοὶ εἶναι οἱ λόγοι τοῦ ΓεροΣωκράτη, ἀδελφὲ Οδυσσεῦ, τοὺς ὁποίους ἔκρινα εὔλογον νὰ τοὺς μεταφράσω, ὅπως ἠμπόρεσα, διὰ νὰ ἰδῇ ὁ Κόσμος πῶς πρέπει νὰ φερνώμεθα μὲ τὴν ΠΑΤΡΙΔΑ μας, θέλει νὰ εἰπῇ μὲ τοὺς ΝΟΜΟΥΣ, θέλει νὰ εἰπῇ μὲ ἐκείνους, ὁποῦ ἐδιωρίσαμεν οἱ Λαοὶ τῆς Ελλάδος, φύλακας τῶν Νόμων.

Ο Συντάκτης.

ΑΘΗΝΑΙ, 19 Οκτωβρίου.

Χθὲς βράδυ ἐμβῆκεν εἰς αὐτὴν τὴν Πόλιν ὁ Θεοφιλέστατος Αγιος Ταλαντίου Κύρ. Νεόφυτος, διωρισμένος ἀπὸ τὴν Σ. Διοίκησιν Τοποτηρ τῆς τῆς χαρεμοῦσας Μητροπόλεως τῶν Αθηνῶν. Η Πόλις ὅλη ἠσθάνθη ξεχωριστὴν χαρὰν, ὁποῦ ἀπήλαυσε τοιοῦτον Αρχιερέα, τοῦ ὁποίου καυχῶται νὰ ἦναι καὶ Πατρίς.

Οἱ καλοὶ Πολῖται τῶν Αθηνῶν εἶναι εὐγνώμονες εἰς τὴν Σ. Διοίκησιν, ἡ ὁποία ἔνευσεν εἰς τὴν ζήτησίν των καὶ ἔστειλεν ἐδῶ Πνευματικὸν Ποιμένα τοῦτον τὸν ἱερὸν ἄνδρα ὅστις δακτυλοδεικτεῖται εἰς τὴν Ελλάδα διὰ τὸν ἔνθερμον Πατριωτισμὸν του, καὶ διὰ τὴν ἄλλην του εὐαγγελικὴν καὶ ἀξίαν τοῦ ὑψηλοῦ του βαθμοῦ ἀρετὴν.

ΠΑΡΙΣΙΟΝ, 10 Ιουνίου.

Ενας Ναύτης Αγγλος, ἐπονομαζόμενος, ὁ Κομοδόρος Οβριον· τὰς 5 τοῦ τρέχοντος περὶ τὰς 6 μετὰ τὸ μεσημέριον, ἐμβῆκε μόνος εἰν τὸν Λιμένα τοῦ Καλὲς εἰς ἕνα μικρὸν πλοιαράκι, τὸ ὁποῖον μετὰ βίας ἐχωροῦσεν ἕνα τέταρτον τῆς Τονελλάτας. Οὗτος εἶχεν ἀναχωρήσει ἀπὸ τὸ Δοῦβρες τὴν ἰδίαν ἡμέραν περὶ τὰς 11 ὥρας τῷ πρωΐ.

Διὰ νὰ καταλάβῃ ὁ καθένας μὲ εὐκολίαν τὸν κίνδυνον ὁποῦ αὐτὸς διέτρεξεν, ἀπερνῶντας τὸ κατάστενον τοῦτο μὲ ἕνα τόσον εὔθραυστον πλοιάριον, φθάνει νὰ μάθη, ὅτι τὸ πλοιάριον τοῦτο ἀπὸ τὴν πρύμνην ἕως τὴν πρώρην δὲν ἦτον μακρύτερον ἀπὸ 5 ποδάρια, -- 9 ἀντίχειρας -- καὶ 9 γραμμὰς, μήτε πλατύτερον ἀπὸ 2 ποδάρια καὶ 11 ἀντίχειρας, μήτε ὑψηλότερον ἀπὸ 1 ποδάρι, 4 ἀντίχειρας, καὶ 6 γραμμάς.

-- 11 Τοῦ αὐτοῦ.

Ο Νέος Τάϊμς (Εφημερὶς) περιέχει μίαν Επιστολὴν, μέσα εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκονται συμβουλαὶ ὠφελιμώταται πρὸς ὅσους, μὲ τὸ νὰ τοὺς ἐδάγκασε κἀνένα ζῶον λυσσασμένον, φοβοῦνται νὰ μὴ κτυπηθῶσιν ἀπὸ τὴν λύσσαν. Ο Συγγραφεὺς τῆς Επιστολῆς ταύτης, ὅς τις εἶναι ὁ Κύρ. Αρισσων, ἀναφέρει, ὅτι τὸν ἐδάγκασε τὸν ἴδιον ἕνα Σκυλὶ, τὸ ὁποῖον χωρὶς ἀμφιβολίαν ἦτον λυσσασμένον, ἐπειδὴ τὸ ἴδιον ἐδάγκασε καὶ ἕνα ἄλογον, καὶ τὸ ἄλογον ἔδειξε σημεῖα λύσσας, ὡσὰν ὁποῦ ἐξέσχιζε μὲ τὸ στόμα του τὰ κρέατά του, ἕως ὁποῦ ἐψόφησε, Η δαγκωματία ἄνοιξεν εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ Κυρ. Αρισσων τρεῖς μικρὰς τρύπας, ἀλλὰ πολλὰ βαθείας. Οθεν αὐτός, ὅσον ἠμπόρεσε τὸ ὀγλιγωρότερον, ἔτριψε τὸ δαγκωμένον μέρος μὲ τὸ συνειθισμένον ἁλάτι, τὸ ἐξανάτριψε διάφοραις ἄλλαις φοραῖς, καὶ τέλος πάντων, ἄφησε τὰς πληγὰς σπιροκοκκισμένας μὲ ἁλάτι. Αὐτὸς λοιπὸν μὲ τὸ μέσον τοῦ ἁπλουστάτου τούτου ἰατρικοῦ ἐξέφυγε κάθε ὀλέθριον σύμπτωμα. (Εφημ. τῶν Κορφῶν.)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Τοῦτος εἶναι ὁ Δέκατος Πέμπτος Αριθ. τῆς Εφημερίδος μας, καὶ ἐπειδὴ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Συνδρομητάς μας δὲν ἐπλήρωσαν ἀκόμη τὴν ἑξαμηνιαίαν των συνδρομὴν, κατὰ τὴν Εἰδοποίησίν μας, παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς τὴν στείλωσι μὲ πρῶτον, ἀλλέως δὲν πηγαίνει ἐμπρὸς ἡ ὑπόθεσις.

Εν Αθήναις, 22 Οκτωβρίου 1824.

Ο Συντάκτηρ
Γεώργιος Ψύλλας.

Ε Φ Η Μ Ε Ρ Ι Σ Α Θ Η Ν Ω Ν .

ΑΡΙΘ. 16.

[illegible]

« Η Πατρίς
« ἔναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης. »
(Ν. Ν.)

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 25. Οκτωβρίου 1824.

ΕΚ ΤΗΣ ΤΩΝ Α. Θ. ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΟΜΑΡΧΙΚΟΥΣ ΕΠΑΡΧΟΥΣ.

Κύριε

Ἀνέγνων μὲ τὴν πρεπώδη σας ἐπιστολὴν τὴν ΙΒ Ἀρχὴν [illegible] Ἐφημερίδος, καὶ διατρεχούσης νέας, [illegible] τὸ βάρος τῆς ἐπιτροπείας, στενὸν, ὡς μοῦ καὶ ἐγὼ αὐτῆς τῆς ἀλήθειας, τὰ σᾶς εὐχαριστῶ δι' αὐτὸ. Ἡ κυβέρνησα τῶν Ἑταιρίων Ἐπιστημῶν ἐπέτυχε τὸ ὅτι εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ὑποκειμένων της, καθὼς ἐλπίζω νὰ ἐπιτύχητε εἰς τὸν σεβάσμιόν σας, ἀπὸ τὴν φιλοκαλίαν τῶν Ἀθηναίων. Πρέπουσι οἱ Ἀθηναῖοι νὰ εἰσπράσσωσι πολλὰ ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους, πᾶς δὲν ἔλαβον συνδρομὴν μὲ ὁλίγα μέλη Ἑταιρίαν, [illegible] ὁποῦ σκοπὸς εἶναι τόσον κερδοφελής.

Ὅσον δὲ λέγεις, ὅτι ἠλπίδασας, ὅτι τὸ δεύτερον Νοεμβριανὸν ἡ Ἑταιρία ἔχει νὰ ἀνεγείρῃ ἐδῶ, τὰ εἰσόντα βασίμους. Ἡ Ἑταιρία ὅπου περισσότερον χρειάζεται τὸ Ἔθνος, ἐκεῖ συντείνει καὶ περισσότερον. Κάμμια ἐπαρχία τῆς Ἑλλάδος μόνη δὲν κατεπολέμησε μὲ ὁλεπαλλήλους πολυκρότους τειχοπηδήματα φιλύρων, ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν, αἱ ὁποῖαι ἐδυνάμωσαν μὲ αὐτὰ τὰς περιέρας Ἀθήνας, δίδουν ἀφορμὴν εἰς τὸ Ἔθνος νὰ καυχᾶται καὶ τὴν σήμερον εἰς τὰς Ἀθήνας τὸν. Ἔπεται τὸ λοιπὸν ἡ Ἑταιρία νὰ ἀποβάλῃ κατὰ προτίμησιν χήρας καὶ ὀρφανὰ τοιούτων ἀνδρῶν Πατρῶν ἐκείνων ἐνδόξως πεσόντων εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας πόλεμόν μας, καὶ ἐγὼ ὑπόσχομαι νὰ τὴν παρακινήσω, ἂν ἔχῃ εἰς τοῦτο χρείαν παραπανήσας· ὑπάρχει ὅμως, ἀκόμη ἔλλειψιν χρηματικὴν, διότι εἶναι δουλικός. Ἀπὸ τὴν λιθογραφίαν μας, ὅτι ἐζήτησαν ἀπὸ ἐμᾶς εἰς τὴν στιγμὴν, πόρους ἁμῶς χρηματικοὺς δὲν εἶχε ζητήσει ἕσεν ἕμὴν παρὰ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν. Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θέλει λάβῃ ὅταν ζητήσῃ, ἐπειδὴ χαίρει τὴν γενικὴν προστασίαν τῆς Διοικήσεως, καθὼς εἶναι ἐπόμενον, καὶ τὴν μερικὴν τοῦ κυρίου Χαρτοδούμας Πρωτέρου Κουντουριώτη, ὁ ὁποῖος καὶ ἐξ ἰδίων του κατέβαλεν ἐκατὸν τάλληρα, καὶ πραγματικῶς ἀνεμένομεν νὰ τὴν ὑπερασπίζεται ὡς ἀληθὴς Ἕλλην καὶ ἐνάρετος. Διώρισεν Ἐπιτροπὰς ἡ Ἑταιρία τόσον ἐντὸς τῆς Ἐπικρατείας, ὅσον καὶ ἔξω εἰς τὰ χριστιανικὰ Ἔθνη, ἀπὸ τῶν ὁποίων τὴν φιλανθρωπίαν ἐλπίζει τὰ βοηθήσῃ. Ὁ Κ. Κὸ. Πλακίδας, ὁ ὁποῖος καὶ χρήματα κατέβαλε καὶ ὡς φιλάνθρωπος χριστιανὸς ἠγωνίσθη μὲ ἐνθουσιασμὸν ὑπὲρ αὐτῆς εἰς Ναύπλιον, ὑπεσχέθη βοήθειαν σημαντικὴν ἀπ' Ἀγγλίας, καὶ τὸ ἐλπίζω διὰ τὴν μεγάλην προθυμίαν τοῦ ἀνδρὸς εἰς ὅσα ὠφέλιμα πρὸς τὴν Πατρίδαμας, καὶ διὰ τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα τοῦ Ἀγγλικοῦ Ἔθνους. Ἐν τοσούτῳ δὲ καὶ ὑμεῖς μὲ τὸν Πατριωτικὸν ζῆλον σας ἐλπίζω νὰ αὐξήσητε τὰ

χρηματικὰ μέσα τῆς Ἑταιρείας μας [illegible] διηγηθῇ τὸ [illegible] [illegible] τῶν [illegible] ὑπάρχειν [illegible]

[illegible]

Θ. Νέγρης

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 10 Σεπτ. [illegible]

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ [illegible] ΤΗΣ [illegible]

ΤΩΝ [illegible]

Πρὸς [illegible]

Ἐλληνες [illegible] ἱερὸν [illegible] Νόμου [illegible] [illegible] παράδοξι [illegible]

[illegible]

[illegible] τῶν [illegible] καὶ [illegible] καὶ [illegible] τρόπων [illegible] χρέη, [illegible]

[illegible] τὰς πλέον [illegible] καὶ πιστεύ[illegible] ὅτι θέλουν ἔχει [illegible] Νόμον, [illegible] μὲ τὸ αἷμα [illegible] καθιερώσατε· [illegible] θέλουν ἔχει σκοπὸν [illegible] ἐνεργαστιζόμενοι [illegible] δικαιώματα, [illegible] ἀνάφρασιν [illegible]

[illegible] στερεώσαντες [illegible] καθιερώση [illegible] ὄχι [illegible]

[illegible]

Ταῦτα φρονοῦντες καὶ [illegible] ἐλπίζομεν μὲ πίστιν ὅτι ἡ τρίτη αὐτὴ Περίοδος

τῆς Διοικήσεως θέλει εἶναι ἡ [illegible]
ἀξιεμνημόνη[illegible]
τησίας μ[illegible]
τοῦ Ἑλλη[illegible]

Ἐν Κ[illegible]

Ο[illegible]

Ο[illegible]

([illegible])

Καλάβρετα, 8 [illegible]

Η [illegible] Πατρὸς [illegible]
ρον· ἡ [illegible], διότι [illegible]
φὰς, τὸ [illegible]
λεπο[illegible]

Εἰς [illegible]
κοι [illegible]
στι[illegible]
λότε [illegible]
[illegible]

Τὰ [illegible]

[illegible]

Κα[illegible]
Μᾶς λε[illegible]
Στρατηγὸς [illegible]
τιώτας καὶ [illegible]

μέρη τοῦ Ὀλύμπου, [illegible] καὶ [illegible] ἰδῶ,
[illegible] ἀπορρίπτουν [illegible] αγαῖς τῆς
[illegible] διὰ ὅπου ἤθελεν εἶμαι εὔλογον νὰ
[illegible]ουν.

Εἰς [illegible] τὴν [illegible] Ἑλλάδα [illegible] μόνον
[illegible] Μεσσολογ[illegible] καὶ
[illegible] Λιμνία [illegible]
[illegible] τὴν ζωήν [illegible] διὰ νὰ [illegible]
[illegible] καὶ τὴν εἰς ἐκείνους [illegible]
νὰ ταῖς φυλάξουν· [illegible]
[illegible] τόσον πλῆθος χρισ[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] Ε. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 17
[illegible]

[illegible]

„ φεύγουν, και ειναι ολιγώτερον ολίγοι εκείνοι
„ οπού ήρχοντο . . . . Βυζαντίου . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. Σήμερον όμως . . . . .

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΤΗΣ ΕΝ . . . . ΤΗΣ

ΦΙΛΟΜΟΥΣΟΥ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ,

Τὰ ἐν Ἀθήναις Τμήμα τῆς Φιλομούσου Ἑταιρίας μὴν ὑποπτεύοντα τὸ ὀλέθριον πλέγμα τὸ Ἱερὸν τοῦτο Σύστημα τῆς ἀνθρωπίνης βαθμηδὸν μέσα εἰς ταῖς ἀνωμαλίαις τοῦ πολέμου, ἀλλὰ σπουδάζον . . . . τοῦ πολέμου εἰς τὴν εὐτυχ . . . . ἀπὸ τὴν ἀνωμαλίας ὅπως διέβαινε τὴν . . . . λεγομένης Νεολαίας . . . . ἐνέβαλλον εἰς ἐνέργειαν, κατὰ τὴν διάταξιν μελῶν . . . . βημάτων τῶν σπουδῶν, καὶ ἐπειδὴ ἐπιφανεστέρα τὰ ἀναλάβῃ τὰ θεσπίσῃ τὰ ἔργα τῆς ἡ Φιλόμουσος Ἑταιρία, διὰ τὴν κυβέρνησιν τῆς εἰσάξας ἐκλεχθέντας καὶ Ἐξαρχοι καθὼς τὰ ἀγγέλλουν ἡ ἐχειροτονήσαν τῆς Διατάξαις.

Τὸ σέβας ὅσον ἀπαιτεῖ τῆς συστάσεως τὴν ἀπολαμβάνει ἀπὸ ὅλους ἡ Ἑταιρία αὐτὴ, καὶ ὁ ζῆλος μὲ τὸν ὁποῖον συνέργουν εἰς βοήθειαν καὶ παρόλα ὅλοι οἱ φιλέλληνες, καὶ φιλόμουσοι . . . . ἀποδείχνουν πρωϊότατα τὸ πόσον . . . . εἶναι αἱ σκοπότητες· καὶ ἐκλεκτὸν ἡ ἀξίωσιν ἐπου εἰς ταῖς περιφερείαις . . . . ἐσχάτως διὰ μέσου τοῦ σχολείου τῶν Δηλῶν καὶ μὲ μικρὰς βοήθειας ὁποῦ ἐδώσαμεν εἰς πτωχοὺς μαθητὰς, ὁποῦ ἐσπουδάζαν εἰς τὴν Ὑδρίαν, πολλαπλασιάζει ταῖς ἐλπίδες διὰ τὰ καλὰ, καὶ τὴν . . . . ἐλλείψεων, τὰ ὁποῖα ὑπόσχεται ἡ ἐργασία καὶ τώρα εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ Ἑταιρία αὕτη εἰς τέτοιαν χρυσὴν ἐποχήν.

. . . . . τὰ ἀπὸ λοιπὸν σκοπὸν νὰ ἐξακο-
. . . . . τοὺς
. . . . . ὑ-
. . . . . ς,
. . . . . ὰ
. . . . . αὶ
. . . . . τὴν
. . . . . αὶ
. . . . . δόμει
. . . . . ς τὴν
Ἑλλάδα αὐτὴν . . . . . τα καὶ
. . . . . ς ταῖς ταῖς
Ἐπιτροπ . . . . . ἀπὸ τὸ Βουκουρέστι.

Ἐν Ἀθήναις τὴν α΄ Ὀκτωβ. 1824.

Ὁ . . . . . τῆς Φ. Ἑταιρίας

Ι . . .

Γ΄ . . . . . (Τ Σ)

Λ΄ . . . . . ερεύς.

Δ. Κ. Ἐπτάλης.

Ὁ Γραμματεὺς
Π. Κύβλος.

ΧΑΤΖ . . . . . ΣΙ . . . . .

• Ἐκεῖ . . . . . εἰς τὸν Κ. Ἰω. Βαρβάκην Ψαλιδᾶν . . . . . γέροντας.- Ἐδῶ διὰ . . . . . καὶ τὸ συναισθάνη μὲ ταῖς ἀλ . . . . . ἀφήνοντας τὴν ἀνάπαυσίν των, τὴν στέρησιν ἀπὸ διατρίβων εἰς τὴν Ῥωσσίαν· μήτε . . . . . τελείως τὰς κατηχήσεις τοῦ ταξειδίου, καὶ τῆς ἐδῶ διατριβῆς του. - Λυτὸς ὁ ἄνθρωπος, ἠξεύρει, ... ἐνεργετοῦσε καὶ εἰς τὸν καιρὸν τῆς Τουρ-

. . . . . ς τὴν Πατρίδα μὲ χρήματα . . . . . ἐξοδευμένην εἰς ὠφελιμοὺς τῶν νέων, καὶ . . . . . νὰ πάντα διὰ τὰ γεννικώτατα ὁρμήματα τὸ πατρικόν τῆς Πατρίδος. Ἡ παρουσία του μᾶς ὑπέσχεται πολλὰ καὶ καλὰ πράγματα· μάλιστα εἰς αὐτὰ τὰ περιστατικὰ τόσον δεινὰ, ὁποῦ ἔβρον τοὺς ἀντιπάλους του ἀπέλπιδας καὶ εἰς τὴν ἀνέλπιστον δυστυχίαν, λέγουν, ὅτι τοὺς ἐβοήθησεν ὁ θεὸς εὐνοϊκῶς.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 17.

„ Οἱ Ἕλληνες ἐχουν τὸ δικαίωμα νὰ κινοῦνται καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ τὸ μέσον τῆς τυπογραφίας ὅ,τι στοχάζονται διὰ καλόν „
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Ν'ου. τῆς Ἐπιτ.)

„ Ἡ Παρρησία
εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης. "
(Ν. Ν.)

ΤΕΤΡΑΔΗ, 29. Οκτωβρίου 1824.

ΠΡΟΣ. ΔΙΟΙΚ. ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ ἡ προφύλαξις τῶν δημοσίων χρημάτων εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ ἀναγκαιότερα εἰς τὴν Ἐπικράτειαν, καὶ

Ἐπειδὴ εἰς τοῦτο εἶναι ἀνάγκη νὰ μεταρρυθμισθῇ τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον,

Τὸ Βουλευτικὸν ἐθεσπίσατο

1. Τὸ Ταμεῖον παραδέχεται εἰς τριμελῆ Ἐπιτροπὴν, ἥτις παρασταίνει τὸν Γενικὸν Ταμίαν.

2. Τὰ εἰσοδήματα καὶ γενικῶς ὅλα τὰ δημόσια χρήματα νὰ εἰσάγωνται εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον διευθυνόμενα διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Οἰκονομίας.

3. Γενικῶς αἱ πληρωμαὶ, τόσον εἰς μεταλλικὰ, ὅσον καὶ εἰς συναλλαγματικὰς, νὰ γίνωνται ἀπὸ τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον.

4. Ἡ ἀποδεῖξις τῆς παραλαβῆς νὰ δίδεται ἀπὸ τὸ ταμεῖον ἐπιβεβαιωμένη καὶ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Οἰκονομίας.

5. Εἰς τὰς πληρωμὰς, τὰς ὁποίας τὸ Ταμεῖον θέλει κάμει, ἀπαιτοῦνται,

α. Νὰ γένῃ αἴτησις παρὰ τοῦ ἀναλόγου Ὑπουργείου πρὸς τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

β. Ἡ αἴτησις αὕτη τοῦ Ὑπουργείου, ἂν εἶναι δεκτὴ παρὰ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος, νὰ ἐπικυρωθῇ παρ' αὐτοῦ, καὶ νὰ διευθυνθῇ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας μὲ ἰδιαιτέραν διαταγὴν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

γ. Ἡ αὐτὴ αἴτησις νὰ προϋπογραφθῇ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Οἰκονομίας, καὶ νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὰ κατάστιχα αὐτοῦ.

δ. Οὕτως ἐνδιαθεσμένη ἡ αἴτησις, διευθύνεται πρὸς τὸ ταμεῖον, καὶ πληρόνεται, καὶ μένει φυλαγμένη εἰς τὰ ἀρχεῖα αὐτοῦ.

6. Τὸ ταμεῖον χρεωστεῖ νὰ πληρόνῃ, ὁσάκις ἤθελε παρίστασθῇ ἐπίσημον ἀποδεικτικὸν τοῦ Βουλευτικοῦ διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Οἰκονομίας, τοὺς μισθοὺς τοῦ Σώματος τούτου. Οὕτω; θέλει πληρόνει καὶ τοὺς μισθοὺς τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος, ὁσάκις ἤθελε παρίστασθῇ ἐπίσημον ἀποδεικτικὸν τοῦ αὐτοῦ Σώματος.

7. Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ ταμείου χρεωστεῖ

α. Νὰ κρατῇ ἀκριβῆ κατάστιχα τῆς παραλαβῆς καὶ δόσεως, καὶ ἄλλα δύο καλάστιχα, εἰς τὰ ὁποῖα νὰ ὑπογράφωνται ὅσοι λαμβάνουν καὶ ὅσοι δίδουν χρήματα εἰς τὸ ταμεῖον.

β. Ὅλα τὰ κατάστιχα πρέπει νὰ εἶναι ἐσφραγισμένα μὲ τὴν σφραγῖδα τῆς Διοικήσεως, καὶ ὑπογεγραμμένα παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐκτελεστικοῦ καὶ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως.

γ. Νὰ συναινῇ μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Οἰκονομίας τουλάχιστον ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος πρὸς τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα καὶ νὰ φανερόνῃ τὴν κατάστασιν τοῦ ταμείου.

δ.' Οταν τὸ Βουλευτικὸν ζητήσῃ τὴν κατάστασιν τοῦ ταμείου, νὰ τὴν κάμνῃ γνωστὴν ἀμέσως. καὶ

ε.' Τὸ κιβώτιον τοῦ ταμείου ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ τρεῖς κλειδωνίας διαφορετικὰς, καὶ ἕκαστον Μέλος τῆς Επιτροπῆς νὰ κρατῇ ἓν κλειδίον.

8. Τὰ ὑποκείμενα τῆς Επιτροπῆς διορίζονται ἀπὸ τὸ Εκτελεστικὸν, ἐκλεγόμενα ἀπὸ μίαν σημείωσιν εννέα ὀνομάτων, τὰ ὁποῖα θέλει παῤῥησιάζει τὸ Βουλευτικὸν πρὸς τὸ Εκτελεστικὸν ἀνὰ τρία, διὰ νὰ ἐκλέγῃ τὸ Εκτελεστικὸν ἓν, καὶ μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ πρώτου ἕτερα τρία, καὶ μετὰ τὴν τοῦ δευτέρου τὰ τελευταῖα τρία.

9. Η Επιτροπὴ ἀπαιτεῖται νὰ εἶναι πάντοτε πλήρης· τὴν δὲ ἔλλειψιν τινὸς μέλους, ἢ ἀπουσίαν προσωρινὴν ἀναπληροῖ τὸ Εκτελεστικὸν ἐκλέγον ἀπὸ μίαν σημείωσιν τριῶν ὀνομάτων παῤῥησιαζομένην παρὰ τοῦ Βουλευτικοῦ.

10. Αν ἡ τριμελὴς Επιτροπὴ τοῦ ταμείου, ἢ ἓν μέλος αὐτῆς κατηγορηθῇ ἐνώπιον τοῦ Βουλευτικοῦ, ἢ Εκτελεστικοῦ εἰς ὅσα ἀφορῶσι τὰ χρέη τοῦ ταμείου, καὶ ἡ κατηγορία γενῇ δεκτὴ διὰ τῆς ψήφου τῶν πλειόνων, καθαιρεῖται, καὶ ὡς ἁπλοῦς πολίτης διευθύνεται εἰς τὸ γενικὸν τῆς Ελλάδος Κριτήριον.

11. Ο Ταμείας χρεωστεῖ νὰ πληρώνῃ μόνον κατὰ τὸν τρόπον, καθ' ὃν διατάττεται ἀνωτέρω, ἕως οὗ νὰ συμπληρωθῇ ἡ χρηματικὴ ποσότης τοῦ ὑποθετικοῦ λογαριασμοῦ, ὁ ὁποῖος ἤθελεν ἐγκριθῇ ἀπὸ τὸ Βουλευτικὸν, καὶ παῤῥησιασθῇ εἰς τὸν ταμείαν.

12. Ο παρὼν Νόμος ἀναλλοιωτὸς φυλαττόμενος καταχωρισθήσεται εἰς τὸν Κώδικα τῶν Νόμων.

Εν Ναυπλίῳ, τῇ 14 Ιουλίου 1824.

Ο Αντιπρόεδρος τοῦ Βουλευτ.
Β. Θεοδώρητος.
Ο Α.' Γραμματεὺς,
Ιω. Σκανδαλιδης.

Δικυροῦ ται Ο Προεδρος,
Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.
Ο Προσωρ. Γεν. Γραμματεὺς,
Π. Γ. Ρόδιος.

ΣΥΡΑ, 18 Οκτωβρίου.

Απὸ ἕνα γράμμα ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν μανθάνομεν, ὅτι τώρα ὀγλίγωρα ἀκολούθησε μία λογοτριβὴ μεταξὺ τοῦ Σουλτάνου καὶ τοῦ Αγγλικοῦ Πρέσβεως· ἐπειδὴ ὕστερον ἀπὸ ταῖς συμφωνίαις ὁποῦ ἔκαμεν ὁ Υπουργός τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων Ραὶζ Εφέντης μὲ τὸν εἰρημένον Πρέσβυν διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς Ρωσσίας, ὁ Σουλτάνος ὕστερον ἀπὸ αὐτὸ ἐκαταδίκασε τὸν Ραὶζ-Εφέντην εἰς τὴν ἐξορίαν, καὶ μερικοὶ λέγουν ὅτι καὶ νὰ τὸν ἀποκεφάλισε. διὰ τοῦτο ὁ Αγγλικὸς Πρέσβυς ἀνάφερεν εἰς τὸν Σουλτάνον, ὅτι δεν ἦτον χρεία νὰ ἀποκεφαλίσῃ τὸν ἀθῶον μινίστρον του Ραὶζ-Εφέντην, διατὶ μὲ τοῦτο κτυπᾷ ὅλους τοὺς Ηγεμένας τῶν ἄλλων δυνάμεων· ἀλλὰ ἂν δὲν εἶναι εὐχαριστημένος εἰς ἐκεῖνα ὁποῦ ἐτελείωσεν ὁ Υπουργός του Ραὶζ-Εφέντης καὶ ὁποῦ ὁ ἴδιος αὐτὸς ὑπόγραψεν, τοῦ δίδει τὴν ἄδειαν νὰ ξεσχίσῃ αὐταῖς ταῖς συμφωνίαις, καὶ νὰ ἔχῃ τοὺς Μονάρχας τῆς Εὐρώπης ἐναντίους του. -- Διὰ τοῦτο, ἡ ἐξοχότης του ὁ Κύρ. Μιντζάκης δὲν ἔδειξε ἀκόμη εἰς τὴν Πόρταν τὰ γράμματα ὁποῦ ἔχει διὰ νὰ γνωρισθῇ ὡς Επίτροπος τῶν Υποθέσεων τῆς Ρωσσίας εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἕως οὗ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐκεῖνος, ὁποῦ ἔστειλεν εἰς τὴν Πετρούπολιν διὰ νὰ δώσῃ τὴν ἀνωτέρω εἴδησιν· μάλιστα καὶ ὁ ἴδιος Πρέσβυς τῆς Αγγλίας, ὁποῦ ἦτον διὰ νὰ μισεύσῃ, καὶ βαστᾷ μίαν Κορβέτταν διὰ νὰ ἐμβαρκαρισθῇ, ἐμπόδισε τὸν μισευμόν του διὰ νὰ ἰδῇ τὸ τέλος.

ΝΑΥΠΛΙΟΝ, 20 Οκτωβρίου.

Τὰ Σπετζιώτικα καράβια εὐγῆκαν πάλιν ἐναντίον τοῦ ἐχθρικοῦ Στόλου, ὁποῦ εὑρίσκεται εἰς τὴν Κῶ. Οκτὼ ἀπὸ αὐτὰ ἐδιωρίσθησαν ἀπὸ τὴν Διοίκησιν διὰ νὰ φυλάττουν τὴν πολιορκίαν τῆς Πάτρας.

ΑΙΓΙΝΑ, 25 Οκτωβρίου.

Εχομεν ἐδῶ ἀπὸ Σύραν εἴδησιν ὅτι τὰ Ελληνικὰ καράβια ἔχουν ἀποκλεισμένον τὸν ἐχθρικὸν Στόλον εἰς τὴν Κῶ.

ΑΙΒΟΡΝΟΝ.

Εδῶ δουλεύονται δι' ὀρδινίας τοῦ Μεχμὲτ-Αλῆ-Πασᾶ γούμεναις καὶ ἄλλα διάφορα σχολεῖα διὰ τὸν Σῦλλον του.

Μὲ τὸ νὰ μὴν ἐκφράσθηκα εἰς πλάτος εἰς τὴν πρώτην μου ὁμιλίαν εἰς τὸν Ε. π. Ἀθηνῶν Ἀριθ. 7 διὰ τοῦτο ἀκολουθῶ καὶ ἐκ δευτέρου.

Α.' Ὅσοι ἐκλεγμένοι τῆς Τρίτης Περιόδου ἔχουν χρέος νὰ συναλλάττουν τοὺς Νόμους μας, καὶ νὰ τοὺς ὑπερασπίζονται ὡς ἱεροὺς μὲ τὸ νὰ κερδαίνεται ἀπὸ αὐτοὺς ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Ἑλλάδος. Καὶ βέβαια ἡ Ἑλλὰς λαμβάνει τὴν ἀνεξαρτησίαν της, ἐὰν οἱ Νόμοι συναλαχθοῦν, ἐὰν δὲ ἀμελήθοῦν καὶ καταλήγῃ εἰς τὸν ἔσχατον βαθμὸν, θέλομεν τότε δὲ νὰ εἴμεσθε πάντα ὑπὸ ζυγὸν τυραννίας, ἢ ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς, ἢ ἀπὸ τοὺς ἰδίους ἀδελφούς μας τυραννους, ὅσοι τὴν σήμερον εὑρίσκονται μέσα εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰς τὰ Πολιτικὰ καὶ Πολεμικά. Αὐτὰ τὰ ἀβρήνω νὰ τὰ στοχασθῇ οἱ ΚΚ. Τοποτηρηταί.

Β.' Στοχάζομαι νὰ πηγαίνουν ἀνωφέλευτα τρία μιλλιούνια γρόσ. τὸν χρόνον εἰς Ὑπουργοὺς ἀνωφελεῖς Πολιτικοὺς καὶ Πολεμικοὺς ὁπού εἶναι ἀνωφέλευτοι εἰς τὴν Πατρίδα. Κ' ἐκ τοῦ τὸ παρὸν λοιπὸν αὐτὸ ἂς σταματήσῃ ἡ Σ. Διοίκησις, καὶ ἂς λάβῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, διὰ νὰ εὑρεθοῦν γρόσ. εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Διοικήσεως διὰ τὴν ἄνοιξιν ὁπού ἔχουν σκοπὸν οἱ ἐχθροὶ διὰ νὰ μᾶς ξαναλθουν. Ξεύρω ὅτι ὅσοι δὲν ἔχουν πατριωτισμὸν, καὶ ὅσοι δὲν στοχάζονται τί μέλλει γενέσθαι τῇ ἐπαύριον, σήμερον νὰ εἶναι λυπὰς πλούσιος καὶ αὔριον πτωχὸς, αὐτοὶ δὲν ἔχουν καμμίαν αἴσθησιν, μὰ ἕνα Γ.βέρνο πρέπει νὰ στοχάζεται τί μέλλει γενέσθαι ἐδῶ καὶ πενῆντα χρόνους, ἢ τί πλέον συνόμως καθὼς καὶ τί θὰ γένῃ εἰς τέσσαρας μῆνας. Ἠμπορεῖ νὰ εἰπῇ κανεὶς καὶ τί πρὸς τοῦτο, καὶ αὐτοὶ ὁποῦ τὰ περνουν πατριώτικα εἶναι· θέσεις πατριώτικες εἶναι καὶ δίκαιον ἔχουν· ἐὰν τὸ Ἔθνος μας ἤθελεν εἰς καλάσιασιν, δὲν ἤθελεν αὐτὰ τίποτες. ὅμως τὴν σήμερον ἔχει χρείαν τὸ ταμεῖον μας ἀπὸ πολὺ μικροτέραν ποσότητα, διατὶ ἐξ αἰτίας τοῦ πολέμου δὲν καλλιεργεῖται ἡ γῆ τῆς Ἑλλάδος· καὶ εἶναι φανερὸν ὅτι ὃν δὲν εἶχε χρείαν ἡ Ἑλλὰς δὲν ἐδανειζετο ἀπὸ τὸ Κομιτάτον τῆς Ἀγγλίας μὲ τόσα βερούαλα διάφορα καὶ συμφωνίας· αὐτὰ λοιπὸν ἡμεῖς ἐδανεισθημεν νὰ τὰ ξοδεύσωμεν εἰς χρησιμοποίαλα πράγματα, καὶ ὄχι εἰς ἀρπαγαῖς. ἡμεῖς ἀνόμη δὲν ἠξεύρομεν βεβαίως πότε καὶ εἰς ποίους χρόνους θέλει κάμει ἡ Ἑλλὰς συνθήκας μὲ τὸν Σουλτάνον. καθὼς δείχνουν τὰ πράγματα, ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἡ ἀντιστάθεια ὁποῦ ἔχουν οἱ Ἕλληνες μὲ τοὺς Τούρκους, καὶ ἡ ἀδυναμία τοῦ Σουλτάνου κατὰ τοὺς Ἕλληνας, πολλὰ χρόνια ἔχουν νὰ μᾶς ξεχωρίσουν ἀπὸ τὸν Σουλτάνον. εἶναι φανερὸν ὅτι ὠγράντησαν οἱ δυστυχεῖς Τοῦρκοι ἐξ αἰτίας τοῦ Σουλτάνου. ἐθυσίασαν οἱ Ἕλληνες τὸ ἕν τρίτον τῶν στρατευμάτων του καὶ αὐτὸ γνῶστὸν δὲν βαίνει μὲ τὸ νὰ ἦναι ἀδύνατος, καὶ ἡ αὐστηρότητα του θέλει σώσει τὴν Τουρκίαν.

Γ.' Κύριοι. ξεύρω ὅτι εἶσθε οἱ καλλίτεροι τοῦ Ἔθνους μας καὶ σᾶς ἐγγίζει ἡ κατάχρησις· διὰ τοῦτο παρακαλῶ ἐσᾶς νὰ ἐπιστρέψετε εἰς τὸ καλὸν καὶ συμφέρον τῆς Πατρίδος. εἶναι φανερὰ καὶ ὅσα καλὰ ξεκίνησαν οἱ ἐκτελεσταὶ ὁ Πρόεδρος Κύριος Γεώργιος Κουντουριώτης, ὁ Ἀντιπρόεδρος Κύριος Μαυρογένης, καὶ Κύριος Κολοκοτρώνης, ἐκτυπῶ καὶ ὅσα ἐδιόρθωσαν οἱ ἔξω διὰ τὴν ὑπερίσχυσιν τῆς Διοικήσεως, τὸ ὀττήνιον τὸ Ναυαρεῖνον ἀπὸ Κόρινθον, τὸ ὀπλίτικον τὸ Λουκάϊκον ἀπὸ Καλάβριτα, τὸ ὀπλίτικον τὸ Λαντάϊκον ἀπὸ Βεστιτζαν, αὐτὰ εἶναι χρήσιμα εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα, καὶ ξεζουμισταὶ εἰς τοὺς καλοὺς πατριώτας, ὁ ζῆλος των, ἡ προθυμία των, ἡ ὑπεράσπισις τῶν Νόμων καὶ τὰ ἑξῆς. μόνον νὰ λείψουν τὰ πολλὰ ἔξοδα τὰ ἀνωφελῆ, καὶ νὰ προστάξετε νὰ ἐύγουν τὰ στρατεύματα ὁποῦ ἐδῶ κάθονται ἄνεργα σχεδὸν τρεῖς μῆνας μὲ τὸ νὰ μὴν τοὺς οἰκονομήσαλε τὸν μισθόν τους καὶ τὰ λοιπά.

Ὁ Σ. Γκούρας λυπεῖται ἐκ ψυχῆς βλέποντας τόσους στρατιώτας ἐδικούς του καὶ ξεχω-

ΑΘΗΝΑΙ, 31 Οκτωβ.

Εδῶ εὑρισκόμεθα τούταις ταῖς ἡμέραις εἰς παντοτινὸν θόρυβον ἐξ αἰτίας τῶν πολλῶν Στρατιωτῶν, ὁποῦ ἡ Διοίκησις ἐδῶ ἔστειλε. Παράπονα συχνὰ καὶ λογοτριβαῖς ἀκολουθοῦν, πότε διὰ σπήτια, ὁποῦ οἱ Στρατιῶται πηγαίνουν καὶ πιάνουν χωρὶς τὴν θέλησιν, ἢ εἴδησιν τοῦ οἰκοκυρίου, πότε διὰ ξύλα, ὁποῦ ἁρπάζουν ἀπὸ ταῖς πόρταις τῆς χώρας, τὰ ὁποῖα, ἢ ἕνας πτωχὸς φέρνει μέσα διὰ νὰ τὰ πουλήσῃ νὰ ζήσῃ, ἢ ἕνας οἰκοκύρης τὰ φέρνει διὰ τὴν χρείαν του. Καὶ ἀκόμη, ἂν ἔμεινε πουθενὰ εἰς κανένα σπῆτι παράθυρον, ἢ στύλος, ἢ εἰς τοὺς τοίχους καμμία ξυλοδεσιὰ, τὰ κατακρημνίζουν ὅλα, καὶ ἐκατάντησεν ἡ πόλις μας νὰ ἔχῃ τὸ ἕνα τρίτον ἀπὸ τὰ κτίριά της, χαλάσματα.

Η αἰτία αὐτῶν τῶν καταχρήσεων ἠμπορεῖ νὰ εἶναι καὶ ἡ φυσικὴ κλίσις τῶν Στρατιωτῶν μας εἰς τὸ ἄτακτον, τὸ περισσότερον ὅμως προέρχεται ἀπὸ τὴν ἀνοικονομισίαν, ἢ κακὴν οἰκονομίαν, ὁποῦ γίνεται διὰ αὐτοὺς ἐκ μέρους ὅσων εἶναι διωρισμένοι ἐπάνω εἰς τοῦτο. Τοῦτο τὸ δεύτερον παρατηρούμεν ἀπὸ ἡμέραν εἰς ἡμέραν νὰ ἀληθεύῃ, βλέπωντας τὴν εὐπείθειαν αὐτῶν τῶν Στρατιωτῶν εἰς τοὺς Αρχηγούς των.

Αὐτὴ ὅμως ἡ ἀνοικονομισία, ἢ κακὴ οἰκονομία, ὁποῦ προξενεῖ σήμερον εἰς τὴν πόλιν μας τὸν γογγυσμὸν τοῦ Λαοῦ, καὶ συνίσταται μόνον εἰς κατοικίαις, καὶ ξύλα, -- διατὶ τὰ ἄλλα των ἀναγκαῖα τὰ φροντίζουν ἄνθρωποι διωρισμένοι ἀπὸ τὴν Διοίκησιν, μὲ ἔξοδα τοῦ Εθνους, -- προέρχεται πάλιν ἀπὸ ἐκείνην τὴν γενικὴν αφροντισίαν τῶν κατωτέρων τάξεων εἰς τὰ κοινὰ πράγματα, ἡ ὁποία ἔκαμε καὶ κάμνει ἀκόμη τὴν Ελλάδα νὰ μένῃ ἐκεῖ, ὅπου ἦτον καὶ πρὸ τεσσάρων χρόνων: ἤγουν πέντε δέκα ἄνθρωποι συναγμένοι εἰς ἕνα μέρος ἀποφασίζουν νὰ βαλθοῦν οἱ Στρατιῶται εἰς τὸ τάδε καὶ εἰς τὸ τάδε σπῆτι, χωρὶς κἀνεὶς νὰ προβάλῃ ἐκεῖ μήτε τὸ ἐδικόν του, μήτε τοῦ συγγενοῦς του, μήτε τοῦ φίλου του.

Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον λοιπὸν, ἢ ὁ Στρατιώτης δὲν εὑρίσκει ἐκεῖνο τὸ σπῆτι, ὁποῦ τοῦ ἐδιώρισαν, εἰς καλὴν κατάστασιν, ἢ παραπονεῖται ὁ οἰκοκύρης εἰς τοὺς Επιστάτας, ἢ καὶ -- τὸ χειρότερον -- πληρώνει τὸν Στρατιώτην διὰ νὰ τὸν ξεφορτωθῇ ἀπὸ πάνω του, καὶ τὸν στέλνει εἰς τὸ σπῆτι τοῦ γείτονά του, καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἀλλοῦ, καὶ παράπονα καθημερινῶς, καὶ λογοτριβαῖς ἀκατάπαυστα.

ΑΙΓΙΝΑ, 29 Οκτωβρίου.

Εδῶ συσταίνεται κατ' αὐτὰς διὰ συνεργείας τῶν καλῶν πολιτῶν τῆς Αἰγίνης καὶ τοῦ γενικοῦ Γραμματέως αὐτῆς τῆς Επαρχίας Κ. Ράμφου σχολεῖον κοινὸν τῆς νέας παιδαγωγίας· -- Διδάσκαλος αὐτῆς ἐπροσκαλέσθη ὁ ἐλλογιμώτατος Ιεροδιάκονος Συνέσιος Σμυρναῖος (α), και εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν ἐστάλθη πρὸς αὐτὸν εἰς Ναύπλιον μία τριμηνία τοῦ μισθοῦ του διὰ τὰ ἀναγκαῖα του ἔξοδα· πλὴν τὴν στιγμὴν ὁποῦ ἔφθασεν ὁ ἄνθρωπός μας μὲ τὰ χρήματα εἰς Ναύπλιον, ἕνας συμπατριώτης μας ἐχθρὸς τοῦ Καλοῦ, εἶπεν εἰς τὸν Διδάσκαλον, ὅτι δὲν ἔχομεν σχολεῖον, -- τοῦτο εὐθὺς ὁποῦ ἐμάθαμεν ἐδῶ, ἀπεφασίσαμεν καὶ χθὲς ἀνοίξαμεν τὰ θεμέλια τοῦ σχολείου-- ὑπεσχέθη νὰ καταθέσῃ διὰ τοῦτο μεγάλην ποσόσητα χρημάτων ὁ φιλογενὴς καὶ φιλόμουσος κύριος Γεώργιος Λογιωτάτου -- οἱ κύριοι Νικόλαος Κάτζας καὶ Γεώργιος Χατζόγλους ἀμέσως ἐκατάβαλαν ὅσα καθένας ἐπροαιρέθη, ὁμοίως καὶ ὁ Γεν. Γραμματεὺς. Τὸ σχολεῖον κτίζεται μὲ 30 ποδῶν πλάτος, καὶ 50 μάκρος.

„ Εἶναι μεγάλη τιμή σας, ὦ καλοὶ πολῖται τῆς Αἰγίνης, αὐτὴ ἡ ἀρχὴ, -- καὶ

(α) Κακῇ τύχῃ ὅμως ὁ ἴδιος εἶναι προσκαλεσμένος πρὸ τοῦ ἀπὸ τοὺς Αθηναίους διὰ τοῦ Ιεροδιδασκάλου Γρηγ. Κωνσταντᾶ· ἐπεδιὴ ὑστερεῖται καὶ τὸ ἐδῶ σχολεῖον διδασκάλου τοιούτου διὰ τὴν σπανιότητά των εἰς τὴν Ελλάδα.

ἡὰ εἶναι ἐκ τοῦ ἐναντίου μεγάλησας ἐντροπὴ, ἂν ἀποκάμετε ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἐπιχείρησιν. Τὴν ὁποίαν ἀρχήσατε μὲ τόσον ζῆλον.

ΣΜΥΡΝΗ, 16 Οκτωβ. 1824.

Σήμερον μανθάνομεν μὲ βεβαιότητα, ὅτι οἱ δύω Στόλοι συκωθέντες εἰς τὰ παλαιὰ δια τὴν Αλικαρνασὸν (Μπουντρῦμι) ἀπὸ τὴν Μιτυλήνην, ἀπαντήθησαν μὲ τὸν ἐδικόν μας, καὶ συμπλεχθέντες ἐκυνήγησαν μίαν Κορβέτταν, ἡ ὁποία ἦλθε καὶ ἔπεσεν εἰς Τζεσμὲ, ἔπειτα τῆς ἔδωσαν φωτιὰν οἱ ἴδιοι ἐχθροὶ καὶ τὴν ἔκαυσαν.

Διὰ τὴν λογοτριβὴν τῶν δύω ἀνωνύμων, τῆς Εφημερίδος τῆς Υδρας (ἀριθ 59) καὶ τῆς Εφημερίδος μας, (ἀριθ. 5) ἐλάβαμεν ἀπὸ πολλοὺς φίλους διατριβὰς, αἱ ὁποῖαι μὲ πολὺν ζῆλον διαφεντεύουν τὸν ἐδικόν μας ἀνώνυμον. Δὲν ἐκρίναμεν ὅμως ἀναγκαίαν τὴν ἔκδοσίν των, διὰ νὰ μὴν δώσωμεν αἰτίαν νὰ γεννηθῇ ἀπ' αὐτὸ κἀμμία αἰώνιος λογομαχία εἰς περιστάσεις, ὁπού πρέπει τις νὰ ἐξοδεύῃ τοὺς λόγους καὶ τὴν σκέψιν του εἰς ἄλλα πράγματα ὠφέλιμα εἰς τὴν Πατρίδα καὶ Ανθρωπότητα· - μόνον τοὺς ὕστερους λόγους τῆς διατριβῆς τοῦ φίλου μας Ιω. Ειρηνάιου ἀποφασίσαμεν νὰ κοινοποιήσωμεν, οἱ ὁποῖοι μᾶς φαίνονται συνετοὶ καὶ ἀναγκαῖοι διὰ ὅσους ἐπιχειρίζονται νὰ διδάσκουν τὸν λαὸν τῆς Ελλάδος μὲ τὸ μέσον τῶν Εφημερίδων· εἶναι δὲ οἱ ἑξῆς.

„--Μεγαλητέραν ευεργεσίαν δὲν ἐδύναντο νὰ προσφέρωσιν εἰς τὸ Ελληνικὸν Γένος, οἱ φιλέλληνες, καὶ ὅσοι ὁμογενεῖς Ευεργέται, ἀπὸ ὅσην ἐπρόσφεραν, μετακομίσαντες εἰς τὴν Ελλάδα τὰς φωτοφορούσας ταύτας λυχνίας τῶν Τυπογραφιῶν. δι' ὧν καταφωτίζεται τὸ Γένος εἰς τὸ νὰ βλέπῃ τὰ δικαιώματά του, καὶ νὰ μανθάνῃ τὰ καθήκοντα, διὰ νὰ τρέχῃ ἀπαρεμποδίστως τὴν ὁδὸν τῆς ευνομίας καὶ ἐλευθερίας. Ταύτας ἐνεπίστευσαν εἰς ὑμᾶς, ἀφ' οὗ πρότερον ἐδοκίμασαν τὸν σωφρονισμὸν χαρακτῆρας· τὴν φιλογένειάν σας· τὸν ζῆλον σας· τὴν βαθεῖαν φρόνησιν καὶ πολυμάθειάν σας. Χρέος λοιπὸν ἀπαραίτητον ἔχετε, νὰ βεβαιώνετε διὰ τῶν ἔργων αὐτὴν τὴν καλὴν ὑπόληψιν, μὲ τὸ νὰ ἐκδίδετε διὰ τοῦ τύπου, ὅσα συντελοῦσι πρὸς φωτισμὸν τοῦ Γένους, καὶ ὄχι πρὸς σκοτισμὸν· ὅσα πρὸς οἰκοδομὴν, οὐχ ὅσα πρὸς καθαίρεσιν. Δὲν εἶστε ἁπλοῖ καὶ ἀδιάφοροι ἐργολάβοι τούτου τοῦ ἐγχειρήματος, διὰ νὰ ἀποβλέπετε εἰς τὸ τριάβολον τοῦ ἐφημέρου μισθοῦ, καὶ νὰ μὴν φροντίζετε περαιτέρα. Εἰς τῶν Ελλήνων τὰς ψευδωνύμους τελετὰς, ἄλλοι ἦσαν οἱ δαδοῦχοι, καὶ ἄλλοι οἱ Ιεροφάνται· εἰς ταύτας δὲ τὰς ἱερὰς τῆς τυπογραφίας σας τελετὰς, σεῖς εἶστε οἱ δαδοῦχοι, σεῖς καὶ οἱ Ιεροφάνται· ὡς δαδοῦχοι, δὲν πρέπει νὰ συγχωρῆτε εἰς τοὺς τυχόντας τὸ νὰ ἐπιχέωσιν εἰς τὰς λυχνίας σας, ὁ μὲν χαλὴν καὶ πιχτίαν ἀντ' ἐλαίου, ὁ δὲ ἀκάθαρτα καὶ ἀηδῆ ἐξεμήματα· σκοτίζει μὲ αὐτὰ, δὲν φωτίζει ὁ λύχνος σας. σβέννυται, δὲν ἀνάπτει· ἔλαιον νὰ ἐπιχέετε· καὶ τοῦτο, εἰ δυνατὸν, κεκαθαρισμένον ἐπταπλασίως. ὡς Ιεροφάνται νὰ ἐκφαίνετε τὰ θεμιτὰ εἰς τοὺς μυουμένους· νὰ ἀποκλείετε τῶν ἀνακτόρων σας τὰ βέβηλα καὶ ἀθέμιτα. Δὲν εἶστε σάλπιγγες ἠχοῦσαι, οὐδὲ κύμβαλα ἀλαλάζοντα, ἄψυχα καὶ ἀναίσθητα ὄργανα, καθὼς σᾶς φυσήσει τις ἢ ἐγγίξει τὰς χορδάς σας, οὕτω νὰ σαλπίζετε, ἢ νὰ ἀλαλάζετε ἄμουσα καὶ ἄρρυθμα ἀσηχήματα· οἱ χαρακτῆρες τῆς Τυπογραφίας σας πρέπει νὰ χρίωνται μὲ τὸ γάλα τῆς φρονήσεως, καὶ οὕτω νὰ προβάλλωνται εἰς τὸ ἀρτιγέννητον Εθνος σας τὰ τυπούμενα, ὄχι μὲ τὸ μέλαν τῆς κακοφροσύνης. Δὲν σᾶς ἀδωνει τὸ νὰ λέγετε, ὅτι ἄλλοι εἶναι οἱ γράφοντες καὶ πέμποντες· ἐὰν μεθύων ἐξεμέσω ἐγὼ τὰς ἀκα-

θαρσίας τοῦ στομάχου μου, ὁμοῦ καὶ τὰς ἐκ παλαιῶν χρόνων ἐναποκειμένας κακοχυμίας, ἐὰν νήφῃς σὺ, δὲν πρέπει νὰ τὰς ὑποδέχεσαι ὡς πολυτίμους μαργαρίτας· νὰ τὰς διασπείρῃς πανταχοῦ, καὶ νὰ καταῤῥυπαίνῃς τὸ Ἔθνος σου· μάλιστα τὸ περισσότερον βάρος τῆς κατακρίσεως τῷ δικαίῳ λόγῳ πρέπει νὰ πίπτῃ ἐπάνω σου· ἐπειδὴ ἐγὼ ὀλίγους καὶ τοὺς παρατυχόντας ἐκίνησα εἰς ἀποστροφὴν μὲ τὰ ἐξεμήματά μου, σὺ δὲ κοινοποιῶν αὐτὰ, εἰς ὅλον τὸ Γένος διαβιβάζεις τὴν ἀηδίαν.

Αὐτὴ εἶναι ἡ κρίσις μου καὶ ἡ γνώμη μου, τὴν ὁποίαν στοχάζομαι (ἂν δὲν ἀπατῶμαι) κοινωφελῆ, καὶ ὡς τοιαύτην ἀποστέλλω καὶ εἰς τὴν ἐλλογιμότητά σου, καὶ εἰς τὸ Κοινὸν· ἐὰν ἐκδοθῇ, δὲν συστέλλομαι, οὔτε σοὶ χαριζόμενος ἔγραψα, οὔτε τῷ ἀνωνύμῳ ἀπεχθανόμενος, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας παῤῥησιαζόμενος καὶ τοῦ δικάιου. ἀποδέχομαι δὲ τὴν εὐστάθειαν τῆς γνώμης σου, ὅτι δὲν ἐκινήθης ἀπὸ τὰ γεγραμμένα, οὐδ' ὅσον ἀπὸ βόμβον τῶν ζωϋφίων, ἀλλ' ἀφῆκας τὴν περὶ τούτων κρίσιν εἰς τὸ κοινὸν τῶν πεπαιδεμένων, τὸ ὁποῖον ἀπαθὲς ὂν καὶ φιλοδίκαιον, ἐκ τῶν ἔργων μᾶλλον ζυγοστατεῖ τὰ δίκαια, καὶ ἐπάγει τὴν ψῆφον του· διὸ καὶ ἐκινήθην εἰς ταῦτα οὔτε ἀπὸ φιλοτιμίαν νεανικὴν, οὔτε πρὸς ἐπίδειξιν· πάθη, τὰ ὁποῖα ἐνεκρώθησαν καὶ ἐξέλιπον εἰς τὴν παροῦσαν προβεβηκυῖαν ἡλικίαν μου· ἀλλ' ἀπὸ φιλάδελφον σχέσιν, ἣν ἔχω πρὸς τοὺς λογίους τοῦ Γένους μου· καὶ ἐπιθυμῶ νὰ ἀνασπασθῇ πρόῤῥιζος ἀφ' ἡμῶν ἐξ αὐτῆς τῆς πρώτης καταβολῆς ἡ καλαμεμαχία ἐκείνη σὺν πάσῃ κακίᾳ, ἡ ὁποία εἰς τοὺς παρελθόντας χρόνους ἐκίνησε τόσην ναυτίαν εἰς τὸ Κοινὸν, καὶ ἐπροξένησε τόσην καταισχύνην καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς κορυφαίους τῶν λογίων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους ὅτε καὶ ἐγενήθημεν μυκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ ἡμῶν. Ἡ πάλαι σα ἐποχὴ, καὶ αἱ διατρέχουσαι περιστάσεις χορηγοῦσιν ἄφθονον ὕλην εἰς τοὺς λογίους, ὥστε νὰ συγράφωσιν ὅσα σεμνὰ, ὅσα τίμια, ὅσα κοινωφελῆ· ἀλλὰ καὶ ἀνάγκη ἐπίκειται, εἰς τὸν ἀπαιτούμενον ἤδη τοῦ Γένους καλλωπισμὸν νὰ συνεισφέρῃ ἕκαστος τὸ κατὰ δύναμιν, χρυσὸν, ἄργυρον, λίθους τιμίους· καὶ οὐδεὶς νὰ μένῃ ἀσυντελὴς.

Εἰς ταῦτα παρακαλῶ καὶ κοινῶς ἅπαντας τοὺς λογίους, ἰδίᾳ δὲ καὶ ἐξαιρέτως ὑμᾶς.

Ἀλλὰ πείθεσθε καὶ ὕμμες· ἄμφω γὰρ ἀωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο.

Ἤδη ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν, ἠέπερ ὑμῖν ἀνδράσιν ὡμίλησα· καὶμευ ἤκουον.

Ἀκούετε καὶ ὑμεῖς, νέοι γέροντος, οὗ νέου γέροντες ἤκουον, καὶ εὐτυχεῖτε ἀμφότεροι,,

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 19.

„Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ τὸ μέσον τῆς τυπογραφίας· ὅτι στοχάζονται σιὰ καλόν.„
(Ἐφημ. Χ. τῆ Νόμ. τῆς Ἐπιδαύρ.)

„Ἡ Παρρησία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.„
(Ν. Ν.)

ΤΕΤΡΑΔΗ, 5. Νοεμβρίου 1824.

ΑΘΗΝΑΙ, 4 Νοεμβρίου.

Μὲ μεγάλην μας ἐντροπὴν καὶ λύπην εἴμεθα ἀναγκασμένοι νὰ κοινοποιήσωμεν ἕνα πρᾶγμα, ὁποῦ ποτὲ ἄλλην ὁρὰν δὲν ἀκούσθη εἰς τὸν τόπον μας, μήτε εἰς τὸν καιρὸν τῆς Τυραννίας, ὁσον ἡμεῖς ἐνθυμούμεθα. Δύω ἄνθρωποι εὑρέθησαν σκοτωμένοι -- ὁ ἕνας εἰς τὸν κοινὸν δρόμον, ὁποῦ πηγαίνει εἰς Θήβας, καὶ ὁ ἄλλος κατὰ τὸ μέρος τῶν Μεσογείων. Ὁ πρῶτος ἀπὸ αὐτοὺς εἶναι καλόγηρος, ἢ ἱερεὺς, ἀγνώριστος, ῥιγμένος μέσα εἰς ἕνα ξεροπήγαδον, ὁ ἄλλος εἶναι Ἀθηναῖος -- καὶ ἐπήγαινεν εἰς τὰ χωριὰ μὲ τὰ ζῶα του ὑιὰ νὰ φορτώσῃ σιτάρι, καὶ εὑρέθη ὕστερον σκοτωμένος μὲ τουφέκι.

Διὰ νὰ προφθασθῇ λοιπὸν, τὸ κακὸν πρὶν αὐξήσῃ, καθὼς καὶ ἄλλα ἄτοπα ὁποῦ ἀκολουθοῦν τὴν νύκτα τριγύρω τῆς πόλεως, εἶναι ἀνάγκη νὰ δώσῃ μεγάλην προσοχὴν εἰς τοῦτο τὸ τοπικὸν κυβέρνημα· -- ἐπειδὴ καὶ αὐτὴ ἡ ἀπραξία τῶν κακῶν, εἶναι ἕνα πρᾶγμα, ὁποῦ ἐσύστησε τὸ Ἔθνος μας εἰς τὰ μάτια τοῦ κόσμου, ὡς ἔθνος ὁποῦ ἀξίζει νὰ ἔχῃ καλλήτερην τύχην, παρὰ τὴν σκλαβίαν τῶν Τούρκων.

Πρᾶγμα λοιπὸν ὁποῦ ποτὲ ἄλλην φορὰν δὲν ἔγινεν ἐδῶ, καὶ ἔγινε τώρα πρέπει νὰ ἐξεταχθῇ ὡς καὶ ἀπὸ ποίους ἠμπορεῖ νὰ ἔγινε καὶ ὡς ἠμπορεῖ νὰ ἐμποδισθῇ νὰ μὴν ἀκολουθήσῃ καὶ πάλιν.

Ἡ τοπικὴ Ἀστυνομία νὰ διορίσῃ εἴκοσι, τριάντα παληκάρια νὰ περιέρχωνται ταῖς δημοσιαῖς, νὰ προσέχουν διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν διαβάτων καὶ εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν νὰ παρατηροῦν τὶ εἴδους ἄνθρωποι περνοδιαβαίνουν, ὁποῦ ἂν ἀκολουθήσῃ τίποτε κακὸν, νὰ ἠμποροῦν νὰ συμπεραίνουν ἀπὸ ποῖον ἠμπορεῖ νὰ ἔγινε, διὰ νά προσέχουν εἰς τὸ ἑξῆς καλλήτερα ἴσως δυνηθοῦν νὰ πιάσουν κανέναν ἐπάνω εἰς τὸ κακὸν, ὃ μὴ γένοιτο -- καὶ ἔτζι εὑρίσκονται οἱ κακοί.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ

Γράμματα Ἀξιωματικῶν (τῶν 21 Ὀκτωβρίου) ἀπὸ τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα εὑρισκόμενα τριγύρω τῆς Λέρου μᾶς πληροφοροῦν, ὅτι ὁ στόλος μας ἑτοιμάζετο δια νέαν ναυμαχίαν ἐναντίον τοῦ Ἐχθροῦ φωλευμένου εἰς τὴν Ἁλικαρνασσὸν (Μπουντρῦμι)· ὅτι ὁ ἀρχισυράλη-

γος καὶ ναύαρχος Ιμπραήμ πασᾶς δὲν ἄφησε καθόλου τοὺς ματαίους σκοπούς του. ὅτι ἐπειδὴ τὰ εὐρωπαϊκὰ φορτηγὰ πλοῖα ζητοῦν νὰ ἀναχωρήσουν, μὲ τὸ νὰ ἐτελείωσεν ὁ καιρός τῆς ναυλώσεώς των, ὁ εἰρημένος Ιμπραήμ πασᾶς ἔγραψεν εἰς τὴν Σμύρνην πρὸς τοὺς γενικοὺς Κονσόλους Αγγλικὸν καὶ Αουστριακὸν ζητῶντας νὰ μείνουν ἀκόμη τὰ Εὐρωπαϊκὰ πλοῖα μαζὴ του· καὶ ὅτι ὁ Αουστριακὸς τοῦ ἐπαραχώρησεν ἀκόμη ἕναν μῆνα διὰ τὰ πλοῖα ὁποῦ εἶναι ὑπὸ τὴν σημαίαν [illegible] ἀπὸ τὸν Αγγλικὸν δὲν εἶχε λάβῃ ἀκόμη [illegible] ἀπόκρισιν.

Απὸ πλοῖον φερμένον [illegible] ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ νησία μανθάνομεν ὅτι τὰ Ἑλληνικὰ ἐφάνησαν κατὰ τὸν κόλφον τῆς Αλικαρνασοῦ.

Εἰς ταῖς 21 Οκτωβ. τὴν νύκτα ἔπιασεν ἡ ἐμπροσθοφυλακὴ τοῦ Στόλου μας τὴν σκαμπαβίαν τοῦ Ιμπραὴμ-Πασσᾶ μὲ 12 Κασσιώταις καὶ ἕναν Τοῦρκον Κρητικὸν. Αὐτοὶ λέγουν ὅτι ὁ Ιμπραὴμ-Πασσᾶς εὐθὺς ὁποῦ ἔφθασεν εἰς τὴν Αλικαρνασσὸν, ἐμβαρκάρισε τὰ Στρατεύματα καὶ ἐφόδια, διὰ νὰ περάσῃ εἰς Πελοπόννησον, ὁ σκοπός του εἶναι μάλιστα ἡ Μοθώνη· καὶ ὅτι αἰτία τῆς ἀργοπορίας του εἶναι, διότι δὲν θέλουν νὰ ναυλωθοῦν καὶ δεύτερον τὰ Εὐρωπαϊκὰ πλοῖα, ὅσα εἶναι μὲ σημαίαν Αγγλικὴν, καὶ αὐτὸς ἐπιμένει παρακαλῶντας τους νὰ τὸν ἀκολουθήσουν ἀκόμη διὰ δύω μῆνας, εἰς τὴν ὁποίαν συμφωνίαν τὰ Αουστριακὰ ἔστερξαν. Αὐτὸς προσφέρει μισθὸν εἰς τοὺς Αγγλους ναύτας 20 τάλλαρα τὸν μῆνα ἐμπρός --

Ολα τὰ πλοῖα τοῦ Εχθροῦ πολεμικὰ καὶ φορτηγὰ εὑρίσκονται ἀραγμένα εἰς τὸ Πετέζι, καὶ ἄλλο δὲν προσμένουν, παρὰ νὰ καταπείσουν τοὺς κυβερνήτας τῶν Αγγλικῶν πλοίων.

Ο ἐδικός μας Στόλος διὰ τοὺς σφοδροὺς ἐναντίους ἀνέμους εὑρίσκετο εἰς τὴν Λέρον τὴν 22 Οκτωβρίου, προσμένοντας καιρὸν ἁρμόδιον διὰ νὰ βαλθῇ εἰς κίνησιν.

[illegible] τὴν ΑΝΔΡΟΝ ἐκτίσθη νεωστὶ καὶ ἐσυστήθη Σχολεῖον τῆς Αλληλοδιδακτικῆς συνεργείᾳ τοῦ ἐκεῖ Ἐπάρχου καὶ μερικῶν καλῶν πολιτῶν --- συστάινονται δὲ εἰς τὸ ἑξῆς [illegible] διὰ εὐκολοτέραν [illegible] δοσιν τοῦ [illegible] εἰς [illegible] τὴν [illegible].

Ἐκ διοι τρόπου βοηθείας διὰ τὰς χήρας καὶ ὀρφανὰ ἐκείνων, ὁποῦ ἀπέθαναν διὰ τὴν ΠΑΤΡΙΔΑ, πρὸς τοὺς Αθηναίους.

Φίλτατοι Συμπολίται Αθηναῖοι.

Τὰ ὀρφανὰ καὶ αἱ χῆραι τῶν ἀποθανόντων διὰ τὴν Πατρίδα εἶναι τὸ προκείμενον τῆς ὁμιλίας μου. δὲν ἐφαντάσθην ποτὲ νὰ καυχηθῶ ὅτι ἐγὼ μόνος λυποῦμαι καὶ φροντίζω δι' αὐτὰ, ἀλλὼς ἕνας ἐλεύθερος Πολίτης προβάλλω καὶ ἐγὼ εἰς τὸ Κοινὸν τῶν Συμπολιτῶν μου μίαν γνώμην, ἢ διὰ νὰ εἰπῶ καλλίτερα σᾶς ἐνθυμίζω ἕνα πρᾶγμα καὶ σᾶς παρακινῶ νὰ τὸ ἐνεργήσετε, εἰς τὸ ὁποῖον σᾶς γνωρίζω ὅλους εὐδιαθέτους. Τὸ πόσον ἡμεῖς εἴμεθα ὑπόχρεοι εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀειμνήστους ἀδελφούς μας, μὲ φαίνεται ὅτι δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀρνηθῇ οὐδὲ ὁ πλέον δύστροπος ἄνθρωπος. Τὴν ἐλευθερίαν μας, τὴν ἰδιοκτησίαν μας, καὶ αὐτὴν ἀκόμι τὴν ζωήν μας τὴν χρεωστοῦμεν βέβαια εἰς ἐκείνους. αὐτοὶ τὰς ἀγόρασαν μὲ τὸ αἷμα των, καὶ τὰς ἐντρυφοῦμεν ἡμεῖς σήμερον μὲ τὴν ἄνεσίν μας.

Ἐπειδὴ ποῖος ἀμφιβάλλει ὅτι ἂν αὐτοὶ οἱ ἀθάνατοι ἄνδρες δὲν ἤθελαν πολεμήσει μὲ τόσην ἀνδρείαν εἰς τὸ Χαλάντρι, καὶ ἀποκλείση τοὺς ἐχθροὺς εἰς τὸ Κάστρον· δὲν ἤθελαν πηδήσῃ μὲ ἐκεῖνον τὸν ἀπαραδειγμάτιστον ζῆλον εἰς τὸν Σαρπιτζὲ νὰ τοὺς πάρουν τὸ νερόν, καὶ ἐπομένως δὲν ἤθελαν κάμῃ τόσαις ἄλλαις παληκαριαῖς καὶ ἐφόδους (μεσάλτα) εἰς αὐτὸ τὸ Κάστρον, καὶ στενοχωρήσουν τοὺς ἐχθροὺς ἕως οὗ νὰ παραδοθοῦν τόσον ἀνελπίστως ὡς πρὸς αὐτούς· ἂν λέγω δὲν ἦσαν αὐτοὶ νὰ κάμουν ἐκεῖνα τὰ θαυμάσια κατορθώματα, ποῖος ἀμφιβάλλει ὅτι αὐτὸ τὸ Κάστρον ἤθελεν ἦτον ἀκόμη εἰς χεῖρας τῶν Τουρκῶν, καὶ ἡ Ἐπαρχία ὅλη ἤθελεν ἦτον σήμερον τὸ Ζητοῦνι τῶν ἐχθρῶν; ὅτι δηλ. τὰ ἐμπροσθινὰ μέρη τῆς Ρούμελης ὅσα ἔχουν τώρα καταφύγιον καὶ παρηγορίαν τὰς Ἀθήνας ἤθελεν ἦσαν ξέβαια ὑποταγμένα, καὶ ἀκολούθως τὸ σίνορον καὶ τὸ παντοτινὸν στρατόπεδον τῶν ἐχθρῶν ἤθελεν ἦτον αἱ Ἀθῆναι, καθὼς εἶναι σήμερον τὸ Ζητοῦνι; καὶ τότε ἡμεῖς; ἠθέλαμεν περιφερώμεθα εἴκοσι χιλιάδες ψυχαὶ τὸ ἓν μέρος καὶ τὸ ἄλλο ἀπόλιδες, πεινασμένοι διψασμένοι, γυμνωμένοι, καταφρονεμένοι, καὶ τὸ περισσότερον μέρος ἀπισθαμμένοι ἀπὸ τὴν κακοπάθειαν καὶ δυστυχίαν, ὡσὰν τοὺς Χίους, Αἰβαλιώτας, καὶ ἄλλους. ἐξ ἐναντίας ἐπειδὴ ἐκυριεύσαμεν τὸ Κάστρον ἐν καιρῷ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, καὶ μὲ τὴν θυσίαν τούτων τῶν ἀδελφῶν μας, εὑρισκόμεθα τώρα τρεῖς χρόνους μέσα εἰς τὴν Πατρίδα μας, εἰς τὰ σπήτιάμας, εἰς τὰ κτήματάμας, καὶ ἂν δὲν ζῶμεν εὐτυχισμένα, μόλον τοῦτο ὁπωσδήποτε ζῶμεν ἀναλόγως μὲ τὰς περιστάσεις; καὶ μὲ τὰ μικρὰ εἰσοδήματα τοῦ τόπου μας· μᾶς λείπουν τὐλάχιστον ἐκεῖναι αἱ ξεχωριστὰ δυστυχίαι τῆς ἐξορίας ἀπὸ τὴν Πατρίδα.

Δὲν ἤθελεν ἦτον λοιπὸν ἔργον ἀπάνθρωπον, ἀσυγχώρητον καὶ παρὰ Θεοῦ καὶ πασὰ ἀνθρώπων, ἐὰν ἡμεῖς ἀφ' οὗ ἐκεῖνοι οἱ Μακαρίται μᾶς ἐφύλαξαν καὶ μᾶς φυλάττουν ἀπὸ τόσα δεινὰ καὶ μᾶς ἔχουν σήμερον εἰς τὰ καλά μας, γενόμενοι ἐκεῖνοι θυσία ὑπὲρ ἡμῶν, ἡμεῖς λέγω οὔτε ἠθέλαμεν τοὺς ἐνθυμώμασθε τελείως; νὰ βλέπωμεν σήμερον ταῖς χήραις των καὶ ὀρφανὰ εἰς τὴν πλέον ἐλεεινὴν κατάστασιν, νηστικὰ, ξυπόλητα, ξέσκεπα, καὶ τὸ χειρότερον νὰ ζητοῦν, καὶ ἡμεῖς νὰ ἠθέλαμεν ἀδιαφορῇ; καὶ τί ἤθελαν μᾶς εἰπῇ αὐτοὶ οἱ Νεκροὶ ἂν ἐλάμβαινον ὁμιλίαν; ἀσυνείδητοι! δὲν εἴμεθα ἡμεῖς ὁποῦ ἀπεφασίσαμεν νὰ χύσωμεν τὸ αἷμα μας ὄχι διὰ τὸν ἑαυτόν μας, ἐπειδὴ ἡμεῖς ἐπηγαίναμεν νὰ ἀποθάνωμεν, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐλευθερώσωμεν Ἐσᾶς, τὰ πράγματά σας, τὰ παιδιά σας, καὶ τώρα ἐσεῖς διὰ ἀνταμοιβὴν ἀφίνετε τὰ παιδιά μας νὰ ἀποθαίνουν τῆν πεῖνας; καὶ ποῦ εἶναι ἡ ἐλπίδες μας; ποῦ εἶναι τὰ ταξίματά σας; εἰς τὰ ὁποῖα ἐπιστεύσαμεν καὶ ἀφήσαμεν ὀπίσω τὰ παιδιά μας ἔρημα καὶ σκοτεινά; ἐσεῖς καθ' ἡμέραν φωνάζετε ποῖος διὰ ἕνα σπῆτι ὁποῦ ἔχασεν, ποῖος διὰ ἓν μέρος γρόσιον του ὁποῦ συνεισέφερεν εἰς τὴν Πατρίδα, καὶ ποῖος διὰ τυφὶ ἢ βούτυρόν του, καὶ ζητεῖτε τὴν ἀποζημίωσίν σας· ἀλλ' ἄρα γε καὶ τὸ ἐδικόν μας αἷμα ὁποῦ ἐκαταβάλαμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν Πατρίδα δὲν ἀξίζει τίποτες; καὶ δὲν τὸ ἀναφέρει κανείς; ξέβαια ὁ δικαιοκρίτης Θεὸς δὲν θέλει ὑποφέρει αὐτὴν τὴν ἀδικίαν, καὶ θέλει σᾶς τὸ ἀνταποδώσει καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι. Αὐτὰ φίλοι συμπατριῶται, καὶ ἄλλα περισσότερα πρέπει νὰ φανταζώμεθα ὅτι ἀκούομεν καθημέραν ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἀποθανόντας ἀδελφούς μας· καὶ ἂν δὲν ἔχωμεν πέτρινην καρδίαν, πρέπει νὰ πονέσωμεν, καὶ νὰ προθυμοποιηθῶμεν νὰ κάμωμεν ὅ,τι ἀπαιτεῖ τὸ χρέος μας, πρὸς αὐτούς. Πολλοὶ ἴσως λέγουν ὅτι τοῦτο εἶναι χρέος τῆς Ἐθνικῆς Διοικήσεως νὰ εὕρῃ πόρον ζωῆς ἐν γένει διὰ

τὰ ὀρφανὰ τῶν ὑπὲρ Πατρίδος ἀποθανόντων κατὰ τὸν Ἐπιδαύρειον Νόμον· τοῦτο εἶναι ἀληθὲς· βλέπομεν ὅμως ὅλοι μας ὅτι εἰς τὴν Διοίκησιν αἱ περιστάσεις φαίνεται, καὶ ἡ ἔνδεια τοῦ Ἐθνικοῦ Ταμείου δὲν ἐσυγχώρησαν νὰ κάμῃ ἕως τώρα τίποτες πρὸς αὐτούς· ἀλλ' ἄραγε δὲν ἔχομεν καὶ ἡμεῖς χρέος ξεχωριστὸν πρὸς αὐτούς, ὥστε εἰς ἔλλειψιν ἐκείνης τῆς Ἐθνικῆς Βοηθείας νὰ τοὺς προφθάσωμεν ἡμεῖς τὸ κατὰ δύναμιν; Ἐὰν ἡ Διοίκησις, ἤτε τὸ Ἔθνος ἀπέκτησεν ἀπὸ αὐτὴς τὴν θέσιν τῶν Ἀθηνῶν, καὶ τὰ ἐδῶ Ἐθνικὰ κτήματα, ἀπεκτήσαμεν ὅμως καὶ ἡμεῖς ὁ καθένας τὴν μερικήν του ἰδιοκτησίαν, ὥστε ὅσον χρέος ἔχει τὸ Ἔθνος ἐν γένει πρὸς αὐτούς, ἄλλο τόσον ἔχει περιπλέον καὶ κάθε πολίτης διὰ τοῦτον τὸν λόγον.

Χρέος λοιπὸν ἀναντίῤῥητον, καὶ ἀνάγκη ἀπαραίτητος εἶναι σήμερον εἰς ἡμᾶς νὰ βοηθήσωμεν τὰ ὀρφανὰ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐφονεύθησαν διά τὴν ἐδικήν μας Πατρίδα. ἐγὼ σπεύδω τώρα νὰ σᾶς προβάλλω τρόπον βοηθείας εὔκολον καὶ ἀνάλογον εἰς τὴν περίστασιν, ὁποῖος ἐπροβλήθη καὶ εἰς τὰ περασμένα ἀλώνια, δὲν ἠξεύρω ὅμως πῶς κακῇ τύχῃ δὲν ἐνεργήθη τότε. Φέτο μᾶς ἐχάρισεν ὁ Παναγαθος Θεὸς ὀλίγον λάδι, τὸ ὁποῖον καὶ ἐλαιοτριβεῖται τώρα· νὰ ἀποφασίσωμεν λοιπὸν ὅλοι μὲ κοινὴν γνώμην καὶ εὐχαρίστησίν μας ἕνα μέτρον ἀνάλογον, τὸ ὁποῖον ἐκτὸς τοῦ Δεκάτου νὰ συνάζεται εὐθὺς ἀπὸ τὰ λιοτριβιὰ διὰ βοήθειαν τῶν σκοτωμένων καὶ λαβωμένων διὰ τὴν Πατρίδα: δηλαδὴ ἕνας νοικοκύρης ὁποῦ δίδει εἰς τὸ Ἔθνος ἓν ξεστὶ λάδι δεκατιὰ, νὰ δίδῃ καὶ μίαν ὀκὰ ἢ μισὴν ὀκὰ, παρ. χάριν ἀκόμη διὰ τοὺς σκοτωμένους καὶ λαβωμένους· τὴν ποσότητα τοῦ μέτρου δὲν τὴν προσδιορίζω ἐγὼ· αὐτὴ ἠμπορεῖ νὰ εὑρεθῇ καλλίτερα καὶ ἀποφασισθῇ εἰς κοινὴν σκέψιν. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ ὁποῖος θέλει εἶναι καὶ σχεδὸν ἀνεπαίσθητος εἰς τὸν καθένα, θέλομεν συνάξῃ μίαν βοήθειαν αἰσθαντικὴν διὰ αὐταῖς ταῖς δυστυχισμέναις φαμελιαῖς, ἀρκετὴν διὰ νὰ παρηγορήσῃ ὁπωσοῦν πρὸς καιρὸν τὴν ἀνάγκην των· καὶ πάλιν ἐρχόμενα τὰ ἀλώνια, κάμνομεν τὸ ἴδιον καὶ εἰς τὰ γενήματα· τοῦτο ἂς μὴν τὸ θεωρήσῃ τινὰς ὡς ἕνα δόσιμον καινοφανὲς, ἀλλὰ γενναιότητα ἐδικήν μας προαιρετικὴν καὶ εὐγνωμοσύνην πρὸς τοὺς ἀποθανόντας, διὰ τοῦτον μόνον τὸν χρόνον· διὰ τὴν ὁποίαν θέλομεν ἔχη ἡμεῖς οἱ Ἀθηναῖοι καὶ τὸν ἔπαινον τῶν ἀνθρώπων, φαινόμενοι ἀληθινοὶ ἀπόγονοι τῶν παλαιῶν Ἀθηναίων, οἱ ὁποῖοι μόνοι ἤγειρον Βωμὸν Ἐλέου, καὶ ὁ Θεὸς θέλει εὐλογήσῃ τοὺς καρπούς μας καὶ τοὺς κόπους μας.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 19 Ὀκταβρίου.

ὁ Συμπολίτης σας

Ν. Καρόης.

Ἡ γνώμη αὕτη τοῦ Συμπατριώτου μας ἀγκαλὰ καὶ ἐκδίδεται κατὰ περίστασιν ἀργὰ, μᾶς φαίνεται ὅμως ἀξιέπαινος διὰ τὴν φιλάνθρωπον ἰδέαν της, καὶ ἀξία τῆς Πατρίδος μας νὰ ἐνεργηθῇ. Οἱ Ἀθηναῖοι ἤθελαν ἔχη καὶ ἐκ τούτου τὴν τιμὴν ὅτι αὐτοὶ πρῶτοι ἐκ τοῦ ὑστερήματός των, γενναίως οἰκονόμησαν ἕνα παράμιτον φόρον βοηθείας εἰς τὰ ὀρφανὰ τῶν ἀποθανόντων διὰ τὴν Πατρίδα· καὶ ἤθελαν δώσῃ τὸ καλὸν παράδειγμα καὶ εἰς ἄλλαις Ἐπαρχίαις νὰ κάμωσι τὸ ἴδιον, ἐν ὅσῳ τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ οἰκονομῇ τὴν χρεωστουμένην βοήθειαν εἰς αὐτὰ τὰ ταλαίπωρα ἀδέλφια μας, καὶ δυστυχοῦν τόσον ἀναξίως.

Ε Φ Η Μ Ε Ρ Ι Σ Α Θ Η Ν Ω Ν .

ΑΡΙΘ. 20.

Ο Ἕλλην ἐχων τὸ δικαίωμα ... ἀπὸ τοῦ ἀέρος τῆς πατρίδος του στηρίζεται καὶ ζῇ.

„ Ἡ Πατρὶς εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς Δικαιοσύνης "
(Ν. Ν.)

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 3. Νοεμβρίου 1821.

Ἐκ Πελοποννήσου τῆς Ὀθωμανικῆς.

Τῇδε τῇ ἡμέρᾳ ἐπέρασεν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ ἀρχιεπίσκοπος Παν. Μαυρομιχάλης.

Ὁ θάνατος τοῦ ἀγαθοῦ Πατριώτου τὸν ἐβύθισε εἰς μεγάλην λύπην εἰς ὅλον τὸ Σῶμα τῆς Διοικήσεως, - ὑστερεῖται ἡ Πατρὶς ἕνα ἀπὸ τοὺς σπανίους πολίτας της, διὰ τὴν γενναιότητά του, διὰ τὴν ἀπλότητα καὶ εὐθύτητα τῶν ἤθων του, καὶ ἄλλας πολλὰς ἀρετάς.

Μέσα τῆς ἡμέρας ταύτης ἡ ἀνάμνησις τοῦ θανάτου του, ἐγεννᾶτο εἰς ὅλους τοὺς ἀληθεῖς Πατριώτας, καὶ ἡ ὑπόληψις αὐτοῦ νὰ μετριάσῃ τὰ δάκρυα τῶν χειμάρρων, ἔχρειάσθη πολὺ νὰ παρηγορήσῃ.

Τὴν λιθόλευθον ἡμέραν (30) ἐξέβαλεν ὁ Διοικήτωρ διὰ τὴν Κηφισίαν τὸν ἀντιπροέδρου Μπότσαρην τὴν ἐξῆς διαταγήν

ΠΡΟΣΩ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΟ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΝ ΣΩΜΑ.

Ἐπειδὴ ὁ Ἐκλαμπρότατος Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος ὁ ἐνάρετος καὶ εἰλικρινέστατος Πατριώτης κύριος Παναγιώτης Μπότσαρης, πληρώσας τὸ κοινὸν χρέος, κατέλιπε πένθος ὄχι ὀλίγον εἰς τὸ ἔθνος

Διατάττει...

Α' Ἡ ἐκλαμπρότης του ἀδελφὸς τοῦ λογίζεται ἡμέρα πένθους, καὶ διὰ τοῦτο ἀπαγορεύεται κατ' αὐτὴν πᾶν εἶδος μερικῆς καὶ δημοσίου χαρᾶς.

Β' Θέλει τελεσθῇ παρόντα ἀναλόγως εἰς τὸν λαμπρὸν βαθμὸν τοῦ ἀοιδίμου τούτου Πατριώτου μὲ ὅλα τὰ ἐκκλησιαστικὰ, πολιτικὰ καὶ στρατιωτικὰ τιμάς.

Γ' Ἡ αὐτὴ τελετὴ θέλει τελεσθῇ καθ' ὅλην τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν.

Δ' Ὁ Ἑλληνικὸς Στόλος θέλει διαπεμφθῇ ἡμέραν ὁλόκληρον, καὶ θέλει ῥίψει σαρανταπέντε κανόνια, ἰσάριθμα μὲ τὰ ἔτη τῆς ζωῆς τοῦ μακαρίτου.

Ε' Ὅλα τὰ ἐργαστήρια καὶ αὐτὰ τὰ ὑπουργεῖα Θέλουν εἶναι κλεισμένα δι' ὅλης τῆς ἡμέρας.

5. Ἕκαστος τῶν Ὑπουργῶν νὰ ἐνεργήσῃ ὅ,τι ἀνήκει εἰς τὸν κλάδον του.

Κ.' Ο Γενικὸς Γραμματεὺς νὰ ἐκτελέσῃ τὴν παρὸῦσαν διαταγήν.

Ναύπλιον, 1824 Ὀκτωβ. 29.

Ο ἐπιτροπικὸς Ἀσημάκης Φωτήλας.

Ἀναγνώστης Σπηλιωτάκης

Ἰωάννης Κολέττης.

Ο *προσωρ. Γεν. Γραμ.* Η. Γ, Ῥάλλης.

Αὐτὰ δὲ ταῦτα ἐξετελέσθησαν, ἐπειδὴ ἐν πρώτοις ἄρχισαν νὰ φαίνωνται καθ' ὅλην τὴν πόλιν τοῦ πένθους τὰ σύμβολα. Πενθίμως ἐσήμαναν αἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν, πενθίμως ἐβάλλετο τὰ κανονοστάσια, πένθιμοι σημαῖαι ἔβλεπαν καὶ τὰ εἰς τὸν λιμένα εὑρεθέντα πλοῖα. Ὅτε δὲ ἦλθεν ἡ ῥηθεῖσα ὥρα τῆς πομπῆς, ἡ ὥρα τῆς ἡμέρας, ὅλοι οἱ ἐν πόλει, καὶ οἱ Διευθυνταὶ τῆς Διοικήσεως μετὰ τῶν ἐθνομαρτύρων λαμπρῶν καὶ παντὸς τοῦ Ἱερατείου, οἱ μὲν περιθωρακοῦντες, οἱ δὲ ἐνδεδυμένοι τὴν λαμπροτάτην στολήν, ἐξέβησαν τὸ λείψανον τοῦ μακαρίτου ἀπὸ τὸ Σκηνοθετήριον εἰς τὸν ναὸν τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, ὅπου μετὰ τὰς νεκρωσίμους λιτὰς ἐξεφώνησε λόγον ἐπιτάφιον ὁ κύριος Νικηφόρος Παπαπούκης. Ἐκεῖθεν δὲ ἄραντες τὸν νεκρὸν ἀπ' ὤμων, ἐκ τῶν εὐπατριδῶν τῆς νήσου Σπετζῶν, ἐκόμισαν εἰς τὸν τάφον. Οἱ στρατιῶται τοῦ Στρατηγοῦ Κατζῆ Χρίστου καὶ οἱ τοῦ Στρατηγοῦ καὶ Ὑπουργοῦ Φωτομάρα ἐπροπορεύοντο, μετὰ τούτους ἠκολούθει τὸ ταμπλὸν σύνταγμα ὅλον ἔχον πρὸ αὐτοῦ σημαῖαν δύο ἁμαξωτὰ κανόνια περιστοιχούμενα ἀπὸ τοὺς πυροβολιστάς, καὶ πρὸ τῶν κανονίων ἐφέρετο ἡ στρατιωτικὴ μουσική. Τούτους διεδέχετο τὸ Ἱερατεῖον, καὶ τὰ Σεβαστὰ μέλη τῆς Διοικήσεως. Τοὺς δὲ πάλιν αὐτὸ τὸ λείψανον. καθ' ἣν δὲ στιγμὴν ἐτελεῖτο ὁ ἐνταφιασμός, τὰ βόμβητα στρατιωτικὰ σώματα ἐρρίψαν τρὶς τὰ ὁπλοβόλα των, συντροφευόμενα εἰς κάθε βολὴν ἀπὸ ἑπτὰ βολὰς κανονίων ἀπὸ τὰ κανονοστάσια. Ὅλος ὁ λαὸς τῆς πόλεως παρευρέθη εἰς τὴν ἐκφοράν, καὶ ἀφ' οὗ παρέδωκαν εἰς τοὺς κόλπους τῆς πατρικῆς γῆς τὸ λείψανον τοῦ ἀγαθοῦ πατριώτου, ἕκαστος ἐπιλέγων Αἰωνία σου ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστε καὶ ἀειμνηστε Πατριώτα, ἐπανῆλθεν εἰς τὰ ἴδια.

(Φιλ. τοῦ Νόμου)

24 Ὀκτωβ.

Μετὰ δέκα ἡμερῶν ἔμαθεν ἐδῶ καὶ ὁ μελαγχολώτατος Μαυροκόντος ἀπὸ τὴν Μεσσηνίαν, ὅπου ἦτον ἐκεῖ διπλὰ ἐνδόμυχα ἀπὸ μέσα τοὺς ἀπὸ παντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ἀλλὰ καὶ ἔσω ἀπὸ τὰ στενοχωρημένα Κράλικα καὶ Πρόβισκα καὶ τοὺς ἐξωκλησιάστους Τόπους καὶ μὲ γράμματα διὰ ἐξ μῆνας. Ἐδῶ ἐβάπτισαν ἔτσι 1000 Τάλληροι εἰς τὴν Φιλόθ. Ἑταιρείαν, καὶ ἄλλοι [illegible] περισσότερα. Χρέος νὰ συστήσῃ [illegible] ἀξιολόγους Διδασκάλους [illegible] μόνη τῆς ὅλα τὰ ἔθνη, μαθηταὶ καὶ διδάσκαλοι. Ἀκούομεν ὅτι ἐπῆγε καὶ διὰ ἕνα μέρος σιτηρὰ διὰ τὴν πολιορκημένην Τρίπολιν. Ἡμέρας -- ἐχθρικαὶ ἐγράφομεν διὰ τὴν Πατρίδα μας γράμματα.

Ἀπὸ Τῆνον.

Μᾶς ἔγραφαν, ὅτι ἐκεῖ ἐκ τῶν ἐλλογίμων τοῦ Ἑλληνικοῦ Στόλου, ὅτι ἐπῆρεν τὴν παραμονὴν Παρασκευὴν, Σάββατον, καὶ Κυριακὴν κατὰ τὸ μέρος τῆς Κρήτης - ἔτι ἔπιασαν ἕνα καράβι Εὐρωπαϊκὸν μεγάλον μὲ στόλεμον, διότι δὲν ἠθέλησε νὰ παραδοθῇ ἀλλέως. Εἰς τὸ καράβι εὗρῆκαν πολλοὺς Τούρκους αἰγυπτίους καὶ 25

λία. Λέγεται ὁ καραβὶ νὰ τὸ ἄφησαν Γύρα - Τὸ τέλος ὅμως αὐτῆς τῆς Ναυμαχίας δὲν τὸ ἠξεύρομεν ἀκόμη μὲ ἀσφάλειαν.

Τρίκκαλα, 18 Ὀκτωβ.

Τὰ Στρατεύματα τὰ διωρισμένα εἰς τὴν φυλακὴν τῆς Πάτρας κάθηνται εἰς Διλέστιχα· λειποτακτοῦν καθημερινῶς. καὶ ἂν δὲν πιάσθησαν οἱ μισθοφόροι, ὀλίγοι καιροὶ ἀπέμειναν εἰς τὰ ὅπλα καὶ ἡ Πάτρα μένει ὡς καὶ πρώτερον.

Ἦλθαν τρεῖς ἡμέραις ὁπού ἀπέρασεν κάθε ὁ Φρουντιστὴς αὐτοῦ τοῦ Στρατοπέδου κύριος Λυδέας Καλαμογδάρης ἀπὸ Ναύπλιον μὲ ἑκατὸν χιλιάδες γρόσια πίσω.

Τὸ Στρατόπεδον τῶν Σαλώνων διαλύεται. Τὸ Πελοποννησιακὸν Σῶμα ἦλθεν εἰς Δεμέστιχα.

Λεπτὰ τῆ α Νοεμβρίου.

Εἰς τὸν πρῶτον ἀριθμὸν τῆς ἐφημερίδος μας ὑποσχεθήκαμεν μίαν ἡμέραν ὁπού μᾶς ἦλθε στάλμενη ἀπὸ τὴν Σύραν διὰ ἰδίας ὑπογραφῆς τῶν Τουρκικῶν στρατιωτῶν ὁποῦ ἐπῆγαν εἰς τὸ περιχωρὰ τῆς Σμύρνης, νὰ φέρουσι δεκαεπτὰ ἡμέρας ἀπὸ ἕναν ἀξιόπιστον ἄνθρωπον ἀπὸ ἐκεῖ εἰς Σμύρνην, ὅτι ὄχι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀκούονται εἶναι ἀληθινά. ἐπειδὴ τὰ Τουρκικὰ σπήτια ὁποῦ εἶναι εἰς τὰ χωρία τῆς Σμύρνης, μὲ τὸ νὰ ἐμπολάτσουντε τότε ἀπὸ ἀνθρώπους τοῦ Πασσᾶ ὄχι μόνον δὲν ἔπαθαν ἐκεῖνα ὁποῦ μᾶς ἔγραφαν ἀπὸ Σύραν, ἀλλ' ἔτι καὶ ἐπεράχθησαν καθόλου ἀπὸ τοὺς ἀσκέρηδες. Ὁ ἴδιος ἀξιόπιστος φίλος μας γράφει ἀκόμη, ὅτι οἱ Εὐρωπαῖοι δὲν ἔλειψαν σχεδὸν τελείως ἀπὸ τοῦ νὰ κατοικοῦν εἰς τὰ σπήτια τῆς ἐξοχῆς των εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ χωρία διὰ τὴν αὐστηρὰν κυβέρνησιν ὁποῦ μεταχειρίζεται ὁ Πασσᾶς εἰς τὴν Σμύρνην καὶ εἰς ὅλα τὰ χωρία της.

Εἶναι ὅμως πάντοτε ὁμολογούμενον, ὅτι οἱ Ἕλληνες μακρὰ τόπους ἔξω ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν τῆς Σμύρνης ἀφανίσθησαν καὶ μέλλουν ἀφανισθῆναι τέλειον ἀπὸ τοὺς Τούρκους, ὅσον καὶ ἀπὸ τοὺς Ραγιάδες. Τοῦτο ὅμως δὲν εἶναι παράξενον, ὅταν συλλογισθῇ κανεὶς ὅτι ὁ στρατιώτης τῆς Ἀνατολῆς μήτε πληρώνεται, μήτε τρέφεται καθ' αὐτό, καὶ ὅτι οἱ Ἀρχηγοί του δὲ ἄλλο δὲν προσπαθοῦν παρὰ νὰ πλουτίσουν ἀπὸ τὸ φόμι τοῦ στρατιώτου των.

Πληρωμάτατε Κ. Γ. Ψύλλα.

Εἰς τὸν 18 ἀριθμὸν τῆς Ἐφημερίδος εἴδαμεν νὰ γράφῃς διὰ τοὺς Στρατιώτας, ὁποῦ ἔστειλεν ἐδῶ ἡ Στρατιωτικὴ Διοίκησις διὰ νὰ μείνουν ἕως ὅτου νὰ διορισθοῦν ὅπου τὸ καλέσει ἡ χρεία, θαυμάζομεν τῶν ὁμιλεῖς ὡς ἕνας ἄνθρωπος ἄπειρος τῶν πολιτικῶν περιστάσεων τῆς σημερινῆς Ἑλλάδος, καὶ στοχάζεσθε τὸ ἀπὸ τὸ ἑξῆς.

Πρῶτον ὅτι ἂν ἡ Διοίκησις ἐκαύχιζεν ὅτι βλάπτει, τὸ νὰ σταθοῦν αὐτοὶ εἰς τὴν Πατρίδαμας, δὲν ἤθελε τὸ κάμῃ.

Δεύτερον αὐτὴ ἡ μικρὰ ἀταξίαις ποὺ κατάφερναν δὲν εἶναι ἐλάττωμα μείον τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ τοιοῦτα ἁμαρτίαι τοὺς νὰ ζῇ καὶ εἰς τὴν φωτισμένην Εὐρώπην. δὲν εἶναι λειπὸν αὐτὰ τόσην παράξενα, ὥστε νὰ θαυμασιοῦσι καὶ διὰ τοῦ τόπου, μήτε γενοῦσι κανένας ἄνθρωπος φυσικὰ ἄπειρος, καθὼς τοῦ λέγεις διὰ τοὺς Ἕλληνας Στρατιώτας.

Τρίτον, παραπονεῖσαι διὰ τὴν κακὴν οἰκονομίαν τῶν, ὅσοι εἶναι διορισμένοι ἐπάνω εἰς τὴν Φροντίδα τῶν κοινῶν πραγμάτων,

καὶ ὅτι ὁ Λαὸς γογγύζει, -- μάλιστα διὰ τοὺς πέντε, δέκα, ὁποὺ λέγεις, ὅτι ἀπὸ αὐτοὺς ἐκινδύνευε. Τὰ ἄτοπα.

Εἰς τοῦτο λέγομεν καὶ ἡμεῖς, ὅτι ὁ Λαὸς τῆς Αθηνᾶς δέχεται χωρὶς γογγυσμὸν τὰ Στρατεύματα τῆς Σεβαστῆς Δικαιότητος, δείχνοντας πᾶσαν εὐπείθειαν εἰς τὰς διαταγάς της, καὶ ὁ Λαὸς περιμένει διαταγήν της νὰ ἐκστρατεύσῃ μὲ προθυμίαν εἰς πολιορκίαν τῆς Εὐρίπου, διὰ νὰ βαστοῦν πάλιν καὶ ἐκεῖ οἱ Αθηναῖοι, ἄξιοι τῶν Προγόνων των, καθὼς ἐβεβαίωσαν πραγματικῶς καὶ εἰς τὴν Πατρίδα των, ὑποφέροντας γενναίως τόσα δεινὰ, καὶ τέλος, μὲ τειχοπολέμους κυριεύοντας τὴν Λεκόπολιν. Μήτε στοχάζονται διὰ τίποτες ταῖς ἀταξίαις τῶν Στρατιωτῶν, ἐν ᾧ ἐκεῖνοι ἐλπίζουν ἐντὸς ὀλίγου μεγάλα καλὰ καὶ ἀνδραγαθίαις διὰ τῆς καλῆς κυβερνήσεως καὶ ἡγεμονίας τῶν Ἀρχηγῶν των.

Ἐν Αθήναις τῇ 3 Νοεμβρίου.

ὁ φίλος σου

Ἰω. Π. Ῥαλλῆς (Δημογέρων Αθηνῶν.)

Ὅλα αὐτὰ, φίλε μου, εἶναι ἀληθινὰ, ἀληθέστατα· ἐγὼ ἀποδείχνω ὅμως τίποτε ἐναντίον εἰς ἐσένα, ὁποὺ εἶπες εἰς τὴν Ἐφημερίδαν (ἀριθ. 18) ἐπειδὴ ὁ Λαὸς δὲν γογγύζει ἐναντίον τῶν Στρατιωτῶν τῆς Δικαιοσύνης, (καθὼς τῷ ὄντι δὲν γογγύζει,) πάσχει ὅμως πολὺ ἐξ αἰτίας τῆς κακῆς οἰκονομίας τῶν τριῶν τεσσάρων, ἢ πέντε δέκα -- καὶ μάστυρα εἰς τοῦτο ἔχω ἐσένα τὸν ἴδιον, ὁποὺ λέγεις, ὅτι τὸ σπίτι σου εἶναι πάντα γεμάτον ἀπὸ πτωχαῖς γυναῖκες, ὁποὺ ἔρχονται νὰ σὲ παρακαλοῦν, διὰ νὰ εἰσπῇς νὰ τραβιχθοῦν οἱ Στρατιῶται ἀπὸ τὰ σπήτια των, καὶ νὰ περάσουν εἰς ἄλλα· καὶ τοῦτο ἀδιάκοπα, ἐν ᾧ ἠμποροῦσαν μὲ μίαν καλὴν κυβέρνησιν νὰ ἐξοικονομηθοῦν ἀκόμη πολὺ περισσότεροι Στρατιῶται, χωρὶς νὰ τὸ αἰσθάνεται πόλις τοιαύτη.

Ἐξ οὗ καθ' ὑπόθεσιν ἀφήσαμεν εἰς αὐτοὺς τὰ ἐθνικὰ ὀσπήτια, ἢ ἂν τοὺς ἐμοιράζαμεν μὲ ἀναλογίαν εἰς ταῖς ἐνορίαις, καὶ ἡ ἐνορία τοὺς ἐξοικονομοῦσε μὲ τρόπον ἥσυχον καὶ δίκαιον εἰς τέσσερα, πέντε ὀσπήτια εὐρύχωρα καὶ εὐκολοκάθιαστα μὲ λαχνὸν τραβιγμένα διὰ τὸ δίκαιον -- δὲν θὰ ἐγίνετο κανένα παράπονον, μήτε ἤθελαν κτυπᾷ τὴν πόρταν σας οἱ οἰκοκυραί, ὡσὰν θέλει, νὰ σᾶς κάμουν ῥιτζὰ, διὰ νὰ τοὺς ἐλαφρώσετε.

Ὅτι πάλιν τὸ ἐσυνοπτίσα τοῦτο εἰς τὴν Ἡμερίδα, δὲν τὸ ἐσυνοπτίσα ἀπὸ παράδοξον, ἀλλὰ διὰ νὰ κινήσω τὴν προσοχὴν τῶν ἀνωτάτων εἰς τὸ νὰ διορθώσουν ἀπὸ ὀλίγον, ὅλον τὸν τοιοῦτον τῶν πολλῶν πραγμάτων, διὰ τὰ ὁποῖα ἐμέναμε νὰ οἰκονομήσωμεν εἰς τὸ Στρατιώτας, αὔριον δὲ ἔχομεν πόλεμον, καὶ μὲ τὸν καιρὸν περισσότερα.

Ἐγὼ γνωρίζω ὅτι ἡμπορεῖ γυναῖκες μὲ φαμιλιὰ μεγάλην νὰ ἔχουν τόσα τρόπους μὲ στανιάτσα σὰ εἰς τὰ καλύβια των, καὶ εἶναι ἀναπόφευκτον μὲ ὅλον τὸν ἀδιάκοπον νὰ ἔχουν τὸ κρύον τοῦ χειμῶνος, ὅμως πολλαὶ εἰς ἐθνικὰ μαγαζεῖα, καὶ ἄλλαι κραββατῶν κλεισμένα τὰ ὁποῖα εἶναι κοντὰ καὶ ἄλλαις ὠφελιμώτερα.

Νομίζω ὅτι ἡμπορεῖ νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τὰ ἐθνικοδιόρθωτα νὰ μπαίνουν εἰς τάξιν, διὰ τοῦτο ἐμπερδεύθηκα εἰς αὐτὴν τὴν ὁμιλίαν, ἡ ὁποία μοῦ φαίνεται, νὰ μὴν ἔγινε τοῦ πάκου.

Γ. Ψ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 21.

„Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ τὸ μέσον τῆς τυπογραφίας ὅ τι στοχάζονται διὰ καλόν „
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νομ. τῆς Ἐπιθεώρ.)

„Ἡ Παρρησία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης."
(Ν. Ν.)

ΤΕΤΡΑΔΗ, 12. Νοεμβρίου 1824.

Ἰδέα διὰ τὴν νέαν Παιδαγωγίαν, εἴτε τὸν Ἀλληλοδιδακτικὴν μέθοδον, ἐφευρημένην ὑπὸ τὸν Λανκάστερ.
(μεταφρασμένον ἀπὸ τὸ Ἀγγλικὸν)

Δὲν εἶναι κἀνένας ἄνθρωπος, ὁποῦ νὰ μὴν ἐστοχάσθη τὴν μεγάλην ζημίαν ὁποῦ προξενεῖ εἰς ἕνα Ἔθνος ἡ ἀναθεματισμένη ἀμάθεια, ὅταν ἔρριξε τὰ μάτια του καμμίαν φορὰν ὀλίγον ἔξω ἀπὸ τὴν ἐπιχείρησίν του, καὶ ἐπεριεργάσθη τὸ πολίτευμα τῆς ἀνθρωπότητος εἰς πλάτος χωρὶς τὴν βεβαιοτάτην ἀπόδειξιν τῶν ἀπερασμένων χρόνων ἐπάνω εἰς τοῦτο, τὴν ὁποίαν εὑρίσκεις εἰς κάθε φύλλον βιβλίου ἱστορικοῦ, εἶναι πολλὰ φανερὰ τὰ κακὰ τῆς ἀμαθείας ἀπὸ τὰ ἐγκλήματα (καμπαέτια) καὶ ἀπὸ τὴν κακορριζικιὰν ὁποῦ εὑρίσκεις τόσον πυκνὰ μέσα εἰς ἐκείναις ταῖς τάξαις τοῦ λαοῦ μας, ταῖς ὁποίαις τὰ περιστατικὰ ἀπόκλεισαν ἀπὸ μίαν καλὴν ἀνατροφήν. Πόσον πλῆθος ἀπὸ αὐτὰ τὰ κακὰ πρέπει νὰ στοχασθοῦμεν καρποὺς τῆς ἀμελείας τῶν γονέων, ἀποδείχθη ἀρκετὰ ἀπὸ μίαν ἐξέτασιν καμωμένην τώρα κοντὰ „διὰ ταῖς αἰτίαις, ὁποῦ ἔκαμαν νὰ αὐξήσῃ ἡ κακία καὶ ἡ διαφθορὰ τῶν Νέων εἰς τούτην τὴν Μητρόπολιν (Λόνδραν)„ διότι ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἐξέτασιν ἔγινε φανερὸν, ὅτι οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς καταδίκους, ὁποῦ εὑρίσκοντο μέσα εἰς ταῖς φυλακαῖς μας, δὲν εἶχαν λαβισμένα καμμίας λογῆς διδασκαλίαν· καὶ ἂν μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἀμολόγησαν, ὅτι ἀκολούθησαν ἕνα καιρὸν νὰ πηγαίνουν εἰς τὸ σχολεῖον, πολλὰ ὀλίγοι ὅμως ἠμπορεῦσαν νὰ διαβάζουν καὶ νὰ γράφουν κοινωστάκι καλά.

Εἰς τούτην τὴν ἰδίαν αἰτίαν ἠμπορεῖμεν ἀκόμη νὰ ἀποδώσωμεν αὐτὴν τὴν κακορριζικιὰ, ταῖς μωραῖς συνήθειαις, τὸν χαιμὸν τῆς τιμιότητος μεταξὺ εἰς τοὺς πτωχοὺς, καὶ μάλιστα τοὺς πτωχοὺς ὁποῦ εὑρίσκονται μέσα εἰς ταῖς μεγάλαις πολιτείαις.

Τὸ διάφορον ὁποῦ δίδει ἡ καλὴ παιδαγωγία τῶν πτωχῶν διὰ ταῖς μεσαίαις καὶ ὑψηλαῖς τάξαις τῶν κατοίκων μιᾶς πόλεως, δὲν πρέπει νὰ τὸ στοχασθῇ κανεὶς μικρὸν πρᾶγμα. Μὲ αὐτοὺς εἴμεθα δεμένοι στενὰ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ὁποῦ μᾶς χρειάζεται ἀναγκαίως καὶ διὰ ταῖς ἄλλαις μας συνήθειαις καὶ ὡς καὶ διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ ἑαυτοῦ μας, καὶ αὐτοὺς εἴμεθα

ἀναγκασμένοι νὰ ἐμπιστευώμεθα τὴν κατάστασίν μας, καὶ τὸ μεγαλήτερον ἡ ψυχαῖς τῶν τέκνων μας μορφώνονται ἀπὸ τὴν καλὴν, ἢ κακὴν παιδαγωγίαν, ὁποῦ ἔχουν οἱ δοῦλοί μας. αἱ ὑψηλαὶ τάξεις εἶναι λοιπὸν εἰς μεγάλον χρέος νὰ φροντίζουν διὰ τὴν ἠθικὴν καὶ χριστιανικὴν παιδαγωγίαν τῶν πτωχῶν ὅλων· ἐπειδὴ μὲ τοῦτο αὐτοὶ ἐξευγενιζόμενοι δὲν θὰ καταδέχονται πλέον τὴν μικρὴν τῶν ἐνοριῶν βοήθειαν, καὶ μανθάνοντας νὰ κρατοῦν τοῦ λέγου τῶν θὰ ἀποφεύγουν τὰ κακὰ ἐκεῖνα πηδήματα, ὁποῦ φέρνουν τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν πτωχίαν καὶ εἰς τὸ ἔγκλημα (καμπαέτι), καὶ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον ἕνα μεγάλον μέρος ἀπὸ ὅσα δίδονται εἰς βοήθειαν τῶν [illegible], εἰς τὸ ἑξῆς θὰ λείψουν. Αλλὰ τὸ μεγαλήτερον ἀπὸ ὅλα εἶναι, πῶς ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἄνω εἰρημένου σχεδίου (τῆς παιδαγωγίας τῶν πτωχῶν) θὰ χρησιμεύσει περισσότερον ἀπὸ κάθε τι διὰ νὰ μικρύνῃ τὸ κατάστιχον τῶν ἐγκλημάτων, ὅσα ἕως τώρα δὲν ἠμπόρεσαν, μήτε θὰ ἠμπορέσουν νὰ ἐμποδίσουν οἱ περὶ τούτων Νόμοι, Καὶ ἀκόμη, ἐὰν ἑνωθῇ τοῦτο τὸ σύστημα μὲ τὴν φροντίδα καὶ ζῆλον ὅσων προσπαθοῦν κατὰ τὸ παρὸν νὰ πολλαπλασιάσουν τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἁγίων γραφῶν, εἶναι μεγάλη ἐλπὶς νὰ ἰδοῦμεν, ἀνάμεσα εἰς ὀλίγους χρόνους, ὅσον ἐπιθυμεῖ ἕνας φιλόπατρις καὶ φιλάνθρωπος.

(ἡ συνέχεια ἀκολουθεῖ)

ΑΘΗΝΑΙ, 11 Νοεμβρίου.

Τούταις ταῖς ἡμέραις ἐπεχειρίσθη ἡ Αστυνομία μας τὴν καταγραφὴν τῶν κατοίκων τῆς Πόλεως Αθηνῶν, πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον μὲ μεγάλην δυσκολίαν ἠμπόρεσε νὰ τελειώσῃ. ἐπειδὴ Ο Λαός, μὴν ὤντας συνηθισμένος νὰ μετρᾶται καὶ νὰ λογαριάζεται διὰ ἄλλο τι, παρὰ διὰ δοσίματα καὶ ἀγγαρίαις, ἄλλο δὲν ἔβλεπεν εἰς αὐτὴν τὴν καταγραφὴν, παρὰ κἀνένα ὅμοιον - μάλιστα οἱ περισσότεροι ἐπίστευαν ὅτι ἡ Διοίκησις εἶχεν κατὰ νοῦν νὰ κάμη πάλιν κἀνένα δόσιμον τῆς ψυχῆς, καθὼς τὸν πρῶτον χρόνον τῆς συστάσεώς της. Μὲ ὅλα τοῦτα ἐτελείωσεν ἡ καταγραφὴ καὶ εὑρέθη ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων τῆς Πόλεως, ἐννέα χιλιάδες καὶ σαράντα N. 9,040.

Λογαριάζουν οἱ Ιστορικοὶ τὴν ποσότητα τῶν Κατοίκων τῆς ἰδίας τούτης Πόλεως εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Περικλέους ἕως πεντακόσιαις χιλιάδες N. 500000.

Ἰδοὺ λοιπὸν, ἡ Τυραννία πόσον ἐμίκρυνε τὸν ἀριθμὸν τῶν κατοίκων τῆς Ελλάδος, μὲ ὅλον ὁποῦ ἔζησαν τόσον καιρὸν εἰς ἀδιάκοπον εἰρήνην.

-- 10 Νοεμβ.

Μανθάνομεν, ὅτι ἡ Διοίκησις ἐδιώρισεν εἰς Λιβαδίαν διὰ φρουρὰν τῆς Επαρχίας ταύτης τοὺς Τζαβελέους μὲ τὸ σῶμα τῶν Σουλιωτῶν, δι' ἀναφορᾶς τῶν ἐγχωρίων, ὁποῦ ἔκαμαν εἰς τὴν Διοίκησιν δὶς καὶ τρὶς καὶ πολλάκις.

Ο Στρατηγὸς Οδυσσεὺς θέλει διορισθῇ ἀπὸ τὴν Διοίκησιν, ὅπου τὸ καλέσει ἡ χρεία· μανθάνομεν ὅμως, ὅτι ἔκαμε συνέλευσιν τῶν Επαρχιωτῶν διὰ νὰ τοὺς καταπείσῃ νὰ μὴν στέρξουν εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. Πολλοὶ μάλιστα λέγουν, ὅτι ἑτοιμάσθη νὰ ἐμποδίσῃ καὶ ἀλλέως τὸ ἔμβασμα τῶν Σουλιωτῶν εἰς τὴν Επαρχίαν τῆς Λεβαδίας -- πλὴν ἕως τώρα δὲν ἠκούσθη τίποτες.

10 Νοεμβ.

Επειδὴ καὶ οἱ Στρατιῶται μένουν καὶ τώρα ὀλίγαις ἡμέραις χωρὶς τὸ διωρισμένον σι-

τηρέσιόν των, ὑποπτευόμενοι οἱ ἐντόπιοι μήπως ἀκολουθήσῃ πάλιν διὰ τοῦτο καμμία ἀταξία εἰς τὴν πόλιν μας, ἔγραψαν τὸ ἑξῆς γράμμα πρὸς τὸν Φρούραρχον Σ. Γκούραν --

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΓΕΝΝΑΙΟΤΑΤΟΝ

ΣΤΡΑΤΗΓΟΝ ΓΚΟΥΡΑΝ.

Ἐπειδὴ καὶ ἡ ἀρετὴ, ὁ Πατριωτισμὸς καὶ ἡ πρὸς [illegible] Σ. Διοίκησιν ἄνωθεν εὐπείθεια [illegible] σου σὲ ἀποκατάστησαν [illegible] Ἑλληνικὸν καὶ ἄξιον Πατριώτην, καὶ [illegible] ἡ Σ. Διοίκησις [illegible] τὰ λαμπρά σου ἔρ[illegible] Φρούραρχον Ἀθηνῶν, σὲ ἐτίμησε [illegible] στρατηγίας ἀξίαν· ἡμεῖς δὲ διὰ [illegible] καλῆς καὶ φρονίμου σου κυβερνήσεως [illegible] τὰ καλάσα, καὶ ἔχοντες ἐλπίδας χρηστ[illegible] ρὶς τινὰ ἀμφιβολίαν, ὅτι θέλεις πρ[illegible]τεύσῃ καὶ εἰς τὸ ἑξῆς τὴν πόλιν μας ὄχι ὡς ξένος καὶ ἀδιάφορος εἰς τὰς ἀνάγκας της, ἀλλ' ὡς γηγενὴς Ἀθηναῖος καὶ συμπολίτης μας καὶ θέλεις φροντίζῃ ὄχι ὀλιγώτερον ἀπὸ ἡμᾶς διὰ τὰ κοινὰ συμφέροντα τῆς Πατρίδος μας, σὲ παρακαλοῦμεν, ὁρκίζοντές σε καὶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς Σ. Διοικήσεως· ὡς Πατριώτης καὶ ἀδελφὸς νὰ βοηθήσῃς τὴν Πατρίδα εἰς ταύτην τὴν παροῦσαν τοπικὴν περίστασιν, ἥτις μᾶς ἐπαπειλεῖ τὴν ἀταξίαν τῶν Στρατευμάτων, προσέχων μὲ ἄγρυπνον ὄμμα μὲ τὴν συνηθισμένην σου γενναιότητα, καὶ προσπαθῶν νὰ ἐμποδίσῃς καθ' ὁποιονδήποτε τρόπον κρίνεις εὔκολον καὶ συμφερώτερον εἰς τὴν Πόλιν μας τὴν ἐνδεχομένην ἀταξίαν τῶν στρατιωτῶν δι' ἔλλειψιν ζωοτροφίας των, ἕως ὅτου ἡ Σ. Διοίκησις φροντίζουσα περὶ τούτου, καθὼς δὲν ἀμφιβάλλομεν, ἐξοικονομήσῃ τὸ πρᾶγμα· τοῦ ὁποίου τὴν διόρθωσιν καὶ θεραπείαν ἀπ' ἄλλον τινὰ δὲν ἐλπίζομεν, παρὰ τὴν Γενναιότητά σου· καθότι ποτὲ Γενναιότατε! δὲν πιστεύομεν νὰ ὑποφέρῃ ἡ ἑλληνική σου ψυχὴ τὴν ζημίαν καὶ γογγυσμὸν τῶν συμπατριωτῶν σου Ἀθηναίων.

Εν Αθήναις, τῇ 11 Νοεμβρίου 1824

(Τ, Σ.)

(ὑπογραφαί.)

Ἀπὸ Ὕδραν. 10. Νοεμβριου.

Ὑπερεβεβαιώθημεν καὶ ἀπὸ ἀνθρώπους ἐλθόντας [illegible] καὶ ἀπὸ Μερικῶν γράμματα, ὅτι Ὁ Ἑλληνικὸς Στόλος ὕστερον ἀπὸ τὸν πόλεμον (τὸν τριήμερον) κατὰ τὸ μέρος τῆς Κρήτη [illegible] τὸν ἐχθρικὸν κατὰ τὴν Ἀλ[illegible], ἐπήρε δέκα ἀπὸ τὰ φορτηγὰ, [illegible] ἔφεραν ἑπτὰ εἰς Ὕδραν καὶ τρία εἰς Σπέτζαις, καὶ ἔτζι διελύθη ἡ μεγάλη καὶ ἐξακουστή ἐφετεινή Ἐκστρατεία, ὁποῦ ἐφοβέριζε νὰ καταπίῃ μὲ μιὰν τὴν μικρὴν Ἑλλάδα.

Εἰς τοῦτον τὸν ὑστερινὸν πόλεμον ἀντεπαρετάχθησαν ἐναντίον τῶν ἐδικῶν μας καὶ τὰ Εὐρωπαϊκὰ ναυλωμένα πλοῖα, διὰ νὰ ἐντροπιάσουν τὴν Πίστιν, τὴν Πατρίδα, καὶ τὸ Γένος των, πολεμοῦντες ἐναντίον ἑνὸς ὁμοπίστου Λαοῦ, ὁποῦ ἀγωνίζεται μόνον διὰ τὰ φυσικά του δίκαια.

- Καὶ ὁ Ναύαρχος Ἀνδρέας Μυαούλης ἔφθασεν εἰς Ὕδραν, μὲ τὸ περισσότερον μέρος τῶν Καραβίων τῆς Ὕδρας — τὸν ὑποδέχθησαν μὲ μεγάλην τιμὴν, ἀξίαν τοῦ Πατριωτισμοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἀρετῶν του.

Η μεγαλητέρα ὅμως εὐχαρίστησις εἴμεθα βέβαιοι, τὴν ὁποίαν αἰσθάνεται τοῦτος ὁ καλὸς Πατριώτης, δὲν εἶναι μήτε τὰ κανόνια, ὁποῦ ἐρίχθησαν εἰς τιμήν του, μήτε ἡ ἄλλη παράταξις ἐκκλησιαστικὴ, πολεμικὴ καὶ πολιτικὴ ὁποῦ τοῦ ἔγινεν,

ἀλλὰ εἶναι ἡ βαθεία ἐκείνη καὶ κρυφὴ χαρά τῆς καρδίας του, ὅτι ἠμπόρεσε μαζὴ μὲ τοὺς λοιποὺς καλοὺς κἀγαθοὺς Πλοιάρχους καὶ ναύτας του νὰ ἀντισταθῇ ἐνδόξως ἐναντίον εἰς μίαν τόσον φοβερὰν δύναμιν τοῦ Ἐχθροῦ, καὶ ὅσον τὸ ἀπὸ μέρους του, νὰ ἁρπάξῃ ἀπὸ τὸν ἀφανισμὸν τόσαις χιλιάδες ὁμογενῶν του.

ΕΥΡΙΠΟΣ, 8 Νοεμβ.

Εἰς τὸ νησὶ τοῦτο εὑρίσκονται Τουρκολάτραι καὶ προδόται ἀναρίθμητοι. Σιλικτάραγας τοῦ Ὁμὲρ - Πασσᾶ εἶναι ἕνας κἄποιος Παπᾶ - Κωνσταντῆς· ἕνας ἄλλος Κυριακὸς Βρέτος ἐδιωρίσθη ἀπὸ τὸν Ὁμὲρ Πασσᾶ Καπετάνος διὰ νὰ εὕρῃ τοὺς κλέπτας. Ὁλοι γενικῶς ἐπάνω εἰς τὴν Εὔριπον δὲν θέλουν νὰ ἰδοῦν ἐμπρός των Ὀρδὶ Ἑλληνικὸν (ἂς λογαριάσῃ κἀνεὶς τὶ ἐπέρασαν εἰς ταῖς ἀπερασμέναις ἐκστρατείαις, διὰ νὰ καταλάβῃ, ἂν ἤθελε καὶ αὐτὸς νὰ ἰδῇ Ἑλληνικὸν ὀρδὶ, ἂν ἦτον εἰς τὴν θέσιν των) -

Ὁ Ὁμὲρ Πασσᾶς ἐπληροφορήθη ἀπὸ ἕνα Φράγκον Καπετάνον, ὅτι ἡ ἐφετεινὴ ἐκστρατεία τῶν Ἑλλήνων γίνεται μεγάλη καὶ τακτικὴ· διὰ τοῦτο ἔστειλε τζαμίταις κατὰ τὴν Ἀθήνα καὶ Λιβαδιὰ - ἐξήτησε τοὺς Προεστοὺς τῶν χωρίων, καὶ μάλιστα τῆς Κούμης - ἔχει μεγάλην περιέργειαν νὰ μάθῃ ποία αἰτία ἔκαμε τοὺς Ἐγελέζους νὰ βοηθήσουν τοὺς Ἕλληνας, διὰ τὸ ὁποῖον εἶναι ὅλος τρομαγμένος καὶ εἰς μεγάλην ἀμηχανίαν. Εἶναι ὅμως ὕποπτος κοντὰ εἰς τοὺς ἄλλους Τούρκους τῆς Εὐρίπου -- Τοῦτοι τὸν ὀνομάζουν Γκιαοὺρ - Πασᾶ. Ἐπειδὴ εἶναι ἀληθέστατον, ὅτι τοῦ ἔπιασαν γράμματα, ὁποῦ ἔστελνε εἰς τὰ χωρία διὰ νὰ βαρήσουν οἱ Ἕλληνες τοὺς Γιανιτζάρους. Διὰ τοῦτο καὶ αὐτὸς φοβεῖται πολὺ τὴν καθάιρεσίν του, καὶ λέγει κἄποτε κἄποτε, ὅτι ἕως τὸν Μάρτιον θὰ χάιρεται τὸ μανσοῦπι τῆς Εὐρίπου.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ.

ΑΘΗΝΑΙ, 11 Νοεμβ.

Τὸ Σχολεῖον τῆς Ἀλληλοδιδακτικῆς μεθόδου ἄνοιξεν αὐταῖς ταῖς ἡμέραις μὲ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ φροντίδα τῆς Φιλομ. Ἑταιρίας, εἰς τὸ ὁποῖον, εὐθὺς μὲ τὴν εἰδοποίησιν, ὁποῦ ἔδωκεν εἰς τὸ Κοινὸν τῶν Ἀθηναίων ἡ Φιλόμ. Ἑταιρία, συνέδραμαν ἀρκετὰ παιδιὰ -- μάλιστα πτωχῶν Πολιτῶν, καὶ προχωροῦν εὐκολώτατα εἰς τὸ διάβασμα καὶ εἰς τὸ γράψιμον. Ἕως τὴν σήμερον εἶναι περισσότερα ἀπὸ ἑκατὸν καὶ καθημέραν αὐξάνει ὁ ἀριθμός των --

Ἡ Φιλόμουσος Ἑταιρεία διὰ νὰ συστήσῃ ἀκόμη περισσότερον αὐτὴν τὴν ἐξαίρετην μέθοδον τῆς Παιδαγωγίας, ἐφρόντισε νὰ πάυσῃ καθε ἄλλο κοινὸν σχολεῖον διαφορετικοῦ τρόπου, εἰς τὸ ὁποῖον μέσα χάνουν τὰ ταλαίπωρα παιδιὰ τὸν πολύτιμον καιρόν τους χωρὶς νὰ ἠμποροῦν μήτε ὕστερα ἀπὸ τριῶν, τεσσάρων χρόνων κόπους καὶ ἔξοδα νὰ διαβάζουν καλὰ καὶ νὰ γράφουν.

Ὁμοίως παρεκίνησεν ἡ Φιλόμουσος Ἑταιρία καὶ τοὺς χωρικοὺς διὰ νὰ στέλνουν μέσα τὰ παιδία των εἰς αὐτὸ τὸ σχολεῖον, καὶ συνέρχονται καθημερινῶς.

Οἱ Ἔφοροι τῆς Φιλομ. Ἑταιρίας μὲ προθυμίαν καὶ ἐπιμέλειαν ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὴν πρόοδον αὐτοῦ τοῦ σχολεῖου καὶ μὲ τὴν παρουσίαν των εἰς τῶν μαθημάτων τὴν παράδοσιν ἐμψυχώνουν τὸν Διδάσκαλον καὶ τοὺς μαθητάς.

Τὸ σχολεῖον τοῦτο ἐσυστήθη εἰς ἕνα τζαμὶ εὔμορφον καὶ καλὸν διὰ τὴν θέσιν του, τὸ ὁποῖον εἶχαν διορθωμένον τὸ καλοκαῖρι μερικοὶ Πολῖται ἐξ ἰδίων των.

Καὶ ἡ προστασία τῆς Φιλομ. Ἑταιρίας καὶ ἡ ἐπιμέλεια τοῦ Διδασκάλου μᾶς δίδουν καλαῖς ἐλπίδαις

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 22.

„Οι Ελληνες εχουν το δικαίωμα να κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ τὸ μέσον τῆς τυπογραφίας ὅ,τ. στοχάζονται διά καλόν „
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Επιδαύρ.)

„ Η Παρρησία
εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης."
(Ν. Ν.)

ΣΑΒΒΑΤΩ, 15. Νοεμβρίου 1824.

Εξακολούθησις Διὰ τὴν νέαν παιδαγωγίαν.

Επειδὴ ἡ ἀρχὴ καὶ πρόοδος τῆς εἰς Βρεττανίαν καὶ εἰς τὰ ἔξω μέρη σχολικῆς Εταιρίας δὲν εἶναι εἰς ὅλους γνωστὴ, μὲ ὅλον ὁποῦ οἱ καρποὶ τῶν κόπων της εἶναι τώρα πολλὰ φανεροὶ, ἡ ἀκόλουθος περιγραφὴ ἔγινε διὰ νὰ παρρησιασθῇ εἰς τὸ Κοινὸν, καὶ μὲ αὐτὸ ἡ Επιτροπὴ ελπίζει νὰ ἐξυπνήσῃ τὸν ζῆλον τῶν Φιλοκάλων εἰς βοήθειαν τῆς γενικῆς παιδαγωγίας τῶν ἀνθρώπων.

Απὸ τοὺς 1798 ὁ Ιωσὴφ Λανκάστερ, ἕνας μερικὸς ἄνθρωπος, ἄνοιξε σχολεῖον εἰς τὸ Βορουγ Ροὰδ, ὁποῦ εἶναι εἰς τὰ προάστεια τούτης τῆς Μητροπόλεως (Λόνδρας) εἰς τοῦτο τὸν ἐνθάρρυναν μερικοὶ φιλόκαλοι, καλαβάλλωνλας ἐξ ἰδίων τῶν διὰ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα· ἐπειδὴ ὅμως εἶδεν, ὅτι οἱ μαθηταὶ του αὔξαναν καθημερινῶς εἰς αὐτὸ τὸ πολυάνθρωπον μέρος, ἐβάλθη διὰ νὰ εὕρῃ μίαν μέθοδον διδασκαλίας ὁποῦ νὰ εἶναι εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν ἀπλούστερη, καὶ χωρὶς πολλοὺς κόπους, παρὰ ἐκείνην, ὁποῦ ἐσυνηθίζετο ἕως τότε. καὶ - τὸ πλέον ἀξιόλογον, οἰκονομικώτερην διὰ νὰ τὴν βάλῃ κανεὶς εἰς ἔργον.

Τοῦτο αὐτὸς τὸ ἐκατόρθωσε κατὰ πρῶτον, μοιράζοντας τὸ σχολεῖον του εἰς κλάσσαις, καὶ ἀπάνω εἰς πᾶσαν μίαν ἀπὸ αὐταὶς βάλλωντας ἕνα παιδὶ ἀνωτέρας δυνάμεως διὰ νὰ ἐνεργῇ ὡς Πρωτόσχολος, καὶ πάλιν ὅλες τὰς πρωτοσχόλους τῶν Κλάσεων διορίζωντάς τους ὑποκάτω εἰς τὴν κυβέρνησιν τοῦ ἰδίου Διδασκάλου. -- Μὲ τοὺς τρόπους τούτους ηὗρεν, ὅτι ἕνας Διδάσκαλος ἠμποροῦσε νὰ κυβερνήσῃ ἕνα σχολεῖον μὲ 500, ἢ καὶ 1000 παιδία, μὲ μεγάλην εὐκολίαν καὶ τάξιν. Οἱ τρόποι του διὰ τὴν οἰκονομίαν πάλιν δὲν εἶναι μήτε αὐτοὶ ὀλιγώτερον ἀξιοπερίεργοι. Επειδὴ κάμνωντας τὰ παιδία νὰ γράφουν ἐπάνω εἰς τὴν Αμμον καὶ εἰς πέτρινες μαύρες πινακίδες ἀντὶς διὰ χαρτὶ καὶ μελάνι· καὶ εὑρίσκωντας μίαν σειρὰν τυπωμένων μαθημάτων χρήσιμην διὰ ὅλον τὸ σχολεῖον καὶ μὲ ἄλλαις παρόμοιαις συνεταῖς ἐφεύρεσαις, ἠμπόρεσε να ὀλιγοστεύσῃ τόσον τὰ ἔξοδα τῆς σπουδῆς τῶν γραμμάτων, ὁποῦ ἠμπορεῖ ἕνα παιδὶ νὰ ἀπολαύσῃ - μέσα εἰς ἕνα τέτοιον σχολεῖον -- τὴν πολύτιμον τέχνην τοῦ νὰ διαβάζῃ, νὰ γράφῃ καὶ νὰ λογαριάζῃ, μὲ μίαν τιποτένιαν ἔξοδον ἀπὸ τρία τέσσερα γρόσια τὸν χρόνον.

Εἰς τοὺς 1803, ὁ ἀξιοσέβαστος Μονάρχης μας (Βασιλεὺς τῆς Αγγλιας) — πάντοτε ἄγρυπνος εἰς τὰ ἀληθινὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ του -- ἐτίμησε τὸν Ιωσὴφ Λαν-

κάστερ μὲ τὴν παρουσίαν του, καὶ λαμβάνωντας μίαν ἀκριβῆ ἰδέαν τῆς ποιότητος τοῦ νέου συστήματος, ἐκατάλαβε τὴν μεγάλην ὠφέλειαν ἐποῦ δίδει τὸ σύστημα εἰς τὸ πλῆθος τοῦ πτωχοῦ λαοῦ ἐπάνω εἰς τὰ πράγματα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὰ καλὰ ἤθη. Ὅθεν εἰς τούτην τὴν περίστασιν εἶπεν ὁ Βασιλεὺς τὸν ἀξιέπαινον ἐκεῖνον λόγον, ὁποῦ θὰ δοξάζῃ τὸ ὄνομα Γεωργίου τοῦ Τρίτου εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα "Η ΛΑΛΙΑ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΗΜΠΟΡΗ ΚΑΘΕ ΠΤΩΧΟΝ ΠΑΙΔΙ ΕΙΣ ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΜΟΥ ΝΑ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΗ ΚΑΙ ΝΑ ΓΡΑΦΗ· Ἀπὸ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἡ μεγαλειότης του, ὄχι μόνον ἔκαμε σεβαστὸν μὲ τὴν Βασιλικὴν προστασίαν του, τὸ εἰρημένον σύστημα, ἀλλὰ τὸ ἐσύντρεχεν ἀκόμη καὶ μὲ ἑκατὸν Λίραις τὸν χρόνον--ὁμοίως ἡ Βασίλισσα καὶ ὅλη ἡ Οἰκογένεια του τὸ ἐβοήθησε γενναίως

(ἡ συνέχεια ἀκολουθεῖ.)

ΑΘΗΝΑΙ. 14. Νοεμ.

Ἀκούομεν ὅτι εἰς τὴν Δεσφίναν ἦλθαν οἱ Σουλιῶται, οἱ διωρισμένοι διὰ Φρουρὰ εἰς τὰ μέρη τῆς Λεβαδείας. καὶ ἐν ᾧ πολλοὶ ἐστοχάζοντο, ὅτι ὁ Στρατηγὸς Ὀδυσσεὺς ἑτοιμάζετο νὰ τοὺς ἀντισταθῇ εἰς τοῦτο --ἐπειδὴ ἐκεῖνο ὁποῦ οἱ πολλοὶ ἐπιθυμοῦν, τὸ στοχάζονται καὶ διὰ ἀληθινὸν -- ἀκούομεν τὸν Ὀδυσσέα εἰς τὰ Σάλωνα, εἰς τὸν γάμους τοῦ Ἀντιστρατήγου Νάκου Πανουργιᾶ, καὶ διαλυμένην πᾶσαν ὑποψίαν, ὁποῦ ἐλέγετο νὰ ἦτον ἀναμεταξὺ Ὀδυσσέως καὶ τῶν λοιπῶν Ἀρχηγῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος.

Τοῦτο εὔχεται καὶ ἐπιθυμεῖ κάθε Πατριώτης νὰ ἀκούσῃ καὶ διὰ πᾶσαν ἄλλην φατρίαν, ὁποῦ εὑρίσκεται ἀκόμη εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ νὰ ἡμπορέσῃ τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος νὰ αἰσθανθῇ τὴν γλυκύτητα τῶν καλοκαιρινῶν ἀγώνων καὶ κόπων του.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ.

„Ἀπὸ Θεοῦ ἄρχεσθαι, καὶ εἰς Θεὸν ἀναπαύεσθαι.„

Εἶναι διάδηλον τοῖς πᾶσιν, ὅτι τὸ σῶμα ἄνευ ψυχῆς μένει νενεκρωμένον, καὶ ἀκίνητον· τοιουτοτρόπως καὶ ἡ ἀνθρωπότης ἄνευ τῶν Νόμων τόσον πολιτικῶν, ὅσον καὶ θρησκευτικῶν μένει στερημένη καὶ ἀδικουμένη τῆς δικαιοσύνης, ὥστε ἡ εὐρυθμία καὶ ἡ εὐταξία τοῦ ἀνθρωπίνου βίου εἶναι οἱ Νόμοι, οἵτινες καθυποβάλλουσι τοὺς Κριτὰς νὰ κρίνωσι τὴν δικαιοσύνην, κατὰ τὸ Δευτερονόμιον τοῦ Προφήτου Μωϋσέως.

„Οὐ ἔστι προσωπολήπτης ὁ Θεὸς, κατὰ τὸν μέγαν καὶ κατὰ τὸν μικρὸν κρινεῖς, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ δικαία ἐστι„ ἰδοὺ τὸ, ἀπὸ Θεοῦ ἄρχεσθαι, καὶ εἰς Θεὸν ἀναπαύεσθαι.

Τούτου ἕνεκα κἀγὼ ὁ ταπεινὸς καὶ ἐλάχιστος τῶν Ἀρχιερέων, λαχὼν τὴν θεοφρούρητον ταύτην Ἐπαρχίαν τῶν Ἀθηνῶν τῇ ἀποφάσει καὶ ἐκλογῇ τῆς πανσεβάστου Διοικήσεως, ἣν Κύριος διέποι ἀκλόνητον καὶ ἀνεπηρέαστον πάντὸς ὀδυνηροῦ, καὶ τῇ ἐπιμόνῳ δικαίᾳ ἀπαιτήσει τῶν Ἀθηναίων ἐπαρχιωτῶν, καὶ συμπολιτῶν μου, διακηρύττω εἰς πᾶσαν τὴν Ἐπαρχίαν ταύτην, ὅτι ὅστις τῶν χριστιανῶν τῶν κατ' αὐτὴν διατελεῖ ἱερωμένος, ἢ λαϊκὸς, ἐν ἑκάστῃ Δευτέρᾳ τῆς ἑβδομάδος συγκροτεῖται Σύνοδος Ἀρχιερατικὴ μετὰ τοῦ ἱεροῦ Κλήρου εἰς τὴν Μητρόπολιν τῆς Ἐπαρχίας ταύτης, καὶ εἴτις ἔχει ὑπόθεσιν, ἢ διαφοράν, ἀναγομένην εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Κριτήριον, εἰσερχέτω

θαρρούντως, καὶ θέλει λάβῃ (τῷ θείῳ ἐλέει, καὶ τῇ δυνάμει τῶν ἱερῶν Ἀποστολικῶν, καὶ Συνοδικῶν Κανόνων) τὸ δίκαιόν του· εἴητε δὲ ὑγιαίνοντες καὶ εἰρηνεύοντες ἀπὸ Θεοῦ σὺν τῇ παρ' ἡμῶν εὐχῇ, καὶ εὐλογίᾳ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ ιγ.' Νοεμβ. ᾳωκδ.

Ταλαντίου Νεόφυτος Τοποτηρητὴς Ἀθηνῶν.

ΙΩΑΝΝΙΝΑ, 6 Ὀκτωβ.

Τὰ κατὰ τὴν Γότσισταν συμβάντα, καὶ ἡ προχώρησις τῆς φατρίας τοῦ Καψωμούνη ἕως τῶν πέριξ τῶν Ἰωαννίνων, ἐπροξένησαν πανικὸν φόβον εἰς ταύτης τῆς πόλεως τοὺς κατοίκους. Τὰς 4 τοῦ παρόντος ὁ Ταΐραγας μὲ 200 Σκουταράδες εὐγῆκεν ἀπὸ τὴν πόλιν εἰς ἀπάντησιν τῆς ῥηθείσης φατρίας· ἀφοῦ δὲ ἐπροχώρησε μίαν ὥραν περίπου μακρὰν τῆς πόλεως, οἱ ὁπαδοί του τὸν ἐγκατέλειψαν, ὥστε ἐπιστρέψας μὲ μόνους 3-4 ἐκλείσθη εἰς τὴν ἀκρόπολιν. Ἡ πόλις ἔμεινε σχεδὸν ἔρημος, διότι αἱ πλειότεραι οἰκογένειαι ἢ ἐκλείσθησαν εἰς τὴν ἀκρόπολιν, ἢ κατέφυγον εἰς τὴν ὑψηλὴν Ἀλβανίαν.

Στρατόπεδον Λιγοβιτζίου, 8 καὶ 16 Ὀκτωβ.

Ὁ ἐμφύλιος πόλεμος δὲν ἔπαυσεν, οὐδ' ἐλπίζουν νὰ παύσῃ εἰς Ἀλβανίαν· μεταξὺ τῶν δύω Σιλιχταρίων γίνονται συχνὰ μάχαι, καὶ ἐσχάτως ἐχύθη πολὺ αἷμα καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη, διὰ τοῦτο καὶ ἀφοῦ ἔφθασεν ἐκεῖ ὁ Ἀγος Μουχουρδάρης, ὅς τις ἐστάλη ἐπίτηδες ὑπὸ τοῦ Ὀμὲρ-Πασσᾶ, διὰ νὰ τοὺς συμβιβάσῃ, δὲν ἐκατώρθωσε τίποτε.

Κοντὰ εἰς τοὺς ἄλλους ἐχθροὺς τοῦ Ὀμέρ-Πασσᾶ, εὐγῆκε τώρα καὶ ἄλλος. Ὁ Χασὰν-Πασσᾶς ἀπὸ Βερρίων ἦλθεν εἰς Ἀλβανίαν καὶ ζητεῖ τὸ Μπεράτι, μάλιστα βεβαιόνουν, ὅτι εἰς τὴν πρώτην ἐναντίωσιν ὁποῦ ηὗρε μετεχειρίσθη καὶ αὐτὸς τὴν δύναμιν τῶν ὅπλων, ὥστε δὲν εἶναι ἀμφιβολία νὰ ξεσπάσῃ καὶ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ Ὀμὲρ-Πασσαλίδων ἄλλος πόλεμος.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ, 10 Νοεμβ.

Τὰ πράγματα τῆς Πελοποννήσου, ὁποῦ ἀπὸ καιρὸν ἄρχησαν νὰ θολώνωνται, φαίνονται τώρα πλέον ταραγμένα, καὶ φοβερίζουν πάλιν τὴν Ἑλλάδα μὲ νέαις καταστροφαῖς, καθὼς μαρτυροῦν τὰ ἀπερασμένα. Λόντος, Ζαΐμης, Νοταρᾶς, καὶ Κολοκοτρώνης φαίνονται νὰ βοηθοῦν τὴν ἐπανάστασιν τῶν Ἀρκαδίων ἐναντίον τῆς Διοικήσεως, ζητοῦντες παντοῦ συνέλευσιν Τοπικὴν, καὶ Ἐθνικήν.

Ἀληθινὰ, ἠμποροῦν κατά τι νὰ ἔχουν καὶ δίκαιον, πλὴν δὲν εἶναι αὐτὸς ὁ τρόπος νὰ ζητήσουν τὰ δίκαιά των. Ἐπειτα αὐτὰ τὰ δίκαιά των, ἂν εἶναι ἀληθινὰ, εἶναι γενικὰ δίκαια ὅλων τῶν Ἑλλήνων χωρὶς ἄλλο· διότι δὲν μᾶς φαίνεται ποτὲ, νὰ σταχάζωνται οἱ Πελοποννήσιοι, ὅτι ἔχουν δικαιώματα ξεχωριστὰ ἀπὸ τοὺς ἄλλους λαοὺς τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ἂν τοῦτο εἶναι ἀληθινὸν, ἔπρεπε νὰ γνωρίζωμεν ὅλοι τὸ διατὶ κινοῦνται αὐτοὶ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον, καὶ τότε τὸ πρᾶγμα ἐλελέιωνε χωὶς τὴν παραμικρὰν δυσκολίαν, ἢ κἂν χωρὶς τὴν χύσιν τοῦ πολυτίμου Ἑλληνικοῦ αἵματος, τὸ ὁποῖον ἠμποροῦσε νὰ χυθῇ διὰ νὰ ἐλευθερώσωμεν τὴν Πατρίδα καὶ τὴν Ἐκκλησίαν μας καὶ νὰ ἐκδικηθοῦμεν τόσον

ἄλλο ἀθῶον αἷμα τῶν ὁμογενῶν μας. Διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ἀδελφοὶ, ἂς ἐνθυμηθοῦμεν τί καλὸν ἀπολαύσαμεν ἕως τώρα ἀπὸ αὐτὴν τὴν διχόνοιαν.' Μήπως ἐπιθυμοῦμεν νὰ χάσωμεν ἀπὸ τὴν Ελλάδα καὶ ἄλλην Κρήτην, ἄλλην Κάσσον καὶ ἄλλα Ψαρρὰ; ἢ μήπως δὲν εἶναι ἀρκετὰ γεμάταις αἱ Επαρχίαις, ὁποῦ ἀκόμη μᾶς σώζονται, ἀπὸ ἀδελφούς μας πεινασμένους, γυμνοὺς, ξεσπήτους, ὁποῦ κάιεται ἡ καρδία τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν τοὺς βλέπῃ.'

ΝΑΥΠΛΙΟΝ, 9 Νοεμβ.

Χθὲς ἀνεχώρησεν κρυφίως ἐντεῦθεν ὁ κύριος Ασημάκης φωτίλλας, μέλος τοῦ Εκτελεστικοῦ χωρὶς τὴν προειδοποίησιν ἢ συναίνεσιν τοῦ σώματος, τὸ ὁποῖον διὰ τήν ἀπουσίαν τοῦ Προέδρου, τὸν θάνατον τοῦ Αντιπροέδρου καὶ τὴν ἔλλειψιν αὐτοῦ ἤθελε μείνει ἀτελὲς. Εκατηγορήθη ἐνώπιον τοῦ Βουλευτικοῦ, τὸ ὁποῖον ἀμέσως διώρισεν ἐπιτροπὴν εἰς ἐξέτασιν τῆς κατηγορίας, καὶ ἐν τοσούτῳ, διὰ νὰ μὴν ἀπρακτῇ ἡ Διοίκησις, ἀντικατέστησε δι' ἐκλογῆς εἰς τὸν τόπον τοῦ τὸν κύριον Κωνσταντῖνον Μαυρομιχάλην, ἄνδρα ἔμφρονα καὶ πατριώτην ἄμεμπτον τοῦ ὁποίου ἡ παρελθοῦσα πολιτεία μᾶς ἐπαγγέλεται διὰ τὸ ἐξῆς σημαντικωτέρας ἐκδουλεύσεις εἰς τὰ πράγματα, αἱ ὁποῖαι θέλουν ἐπιβεβαιώσει τὴν δικαίαν καὶ ἀξίαν ἐκλογὴν αὐτοῦ εἰς τὴν Εκτελεστικὴν Αρχὴν.

Σμύρνη. 19. Οκτωβρίου.

Μανθάνομεν ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν, ὅτι οἱ τόποι τῆς Βλαχομπογδανίας δὲν ἐλευθερώθησαν ἀκόμη ἀπὸ τὰ Τουρκικὰ Στρατεύματα.

Οθεν τα πράγματα τῆς Ρωσσίας μὲ τὴν Πόρταν εὑρίσκονται εἰς τὴν ἰδίαν στάσιν.

Ε Φ Η Μ Ε Ρ Ι Σ Α Θ Η Ν Ω Ν .

ΑΡΙΘ. 23.

(Ο. Ἕλληνες ἐχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ τὸ μέσον τῆς τυπογραφίας ὅ,τι στοχάζονται διὰ καλόν „
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Ἐπιδαύρ.)

„ Ἡ Παῤῥησία
εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης."
(Ν. Ν.)

ΤΕΤΡΑΔΗ, 19. Νοεμβρίου 1824.

Ἐξακολούθησις διὰ τὴν Παιδαγωγίαν.

Τὸ σύστημα τοῦτο τὸ ὑποδέχθησαν εἰς ὅλα τὰ μέρη μὲ μεγάλην τινὲς εὐχαρίστησιν οἱ Ἰρλανδέζοι .-- Εἰς τοὺς 1811, ἐσυστήθη εἰς τὸ Δουβλὶν μία Ἑταιρία διὰ νὰ βοηθῇ τοὺς πτωχοὺς εἰς τὸ νὰ προκόπτουν, ὑποκάτω εἰς τὴν προστασίαν τοῦ Δουκὸς τοῦ Κέντ. Ἀπὸ τὸ κατάστιχον τῆς Ἑταιρίας αὐτῆς βλέπει τινὰς ὅτι ἡ ἰδία εὔγαλεν ἑκατὸν ἑπτὰ διδασκάλους, καὶ ἔστειλεν εἰς διάφορα σχολεῖα.

Σκοτία. Εἰς πολλὰ μέρη τῆς Σκοτίας ἐσυστήθησαν σχολεῖα τούτου τοῦ συστήματος, καὶ ἔκαμαν μεγάλην ὠφέλειαν μάλιστα εἰς τὰ πολυάνθρωπα μέρη.

Γαλλία. Ἀναμεταξὺ εἰς τὰ Ἔθνη τῆς Στερεᾶς Εὐρώπης, ὅσα ἐδέχθησαν μὲ ζῆλον αὐτὸ τὸ σύστημα, οἱ Γάλλοι ἔχουν τὸν πρῶτον τόπον. Ἡ Προσοχὴ τοῦ Ἔθνους τούτου εἰς τὸ εἰρημένον σύστημα ἐκεντήθη ἀπὸ τὴν ἔκδοσιν ἑνὸς βιβλίου εἰς τὰ 1815, ὀνομαζομένου "Νέον σύστημα παιδαγωγίας" Καὶ εὐθὺς ὕστερα ἀπὸ τοῦτο ἐνώθησαν μερικοὶ φιλόκαλοι καὶ ἀγαθοὶ ἄνδρες μὲ σκοπὸν νὰ βοηθήσουν τὴν σύστασιν σχολείων παιδαγωγικῶν εἰς ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν τῆς Γαλλίας.

Εἰς τοὺς 1817, ὁ ἀριθμὸς τῶν σχολείων αὐτοῦ τοῦ συστήματος ἦτον ἕως 100. Εἰς τοὺς 1818, εἰς τὸ τέλος τοῦ φευρουαρίου ἔγιναν 369, καὶ τὸν ἀκόλουθον Ἰούνιον ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἄυξησεν ἕως εἰς 900, καὶ ὀλίγον ὕστερον εἰς 900 --Ὁμοίως ἐπροχώρησεν αὐτὸ τὸ σύστημα καὶ εἰς τὸ Πιεμόντε, εἰς τὴν Ἑλβετίαν καὶ εἰς τὴν νῆσον Κόρσικαν. Ὠργανίσθησαν ἀκόμη καὶ διὰ τὰ στρατεύματα, σχολεῖα τούτου τοῦ συστήματος· καὶ ὅταν τὰ Ῥωσσικὰ στρατεύματα εὑρίσκοντο εἰς τὰ σύνορα τῆς Γαλλίας, ἐσυστήθησαν δι' αὐτὰ σχολεῖα τῆς νέας μεθόδου, καὶ λέγεται, ὅτι ἐπροχώρουν θαυμάσια.

Ῥωσσία. ὑποδέχθη καὶ ἐπροστάτευσε τὸ ἀνωτέρω σύστημα. εἰς τὴν Πετρούπολιν ἐδιορίσθη μία ἐπιτροπὴ ἀπὸ τὸν Αὐτοκράτορα διὰ νὰ εἰσάζῃ τὸ σύστημα μέσα εἰς τὰ σχολεῖα τῶν παιδίων τοῦ στρατιωτικοῦ.

(ἡ ἐξακολούθησις εἰς τὸ ἐρχόμενον φύλλον.)

ΑΘΗΝΑΙ. 15. Νοεμβ-

Ἀπὸ Πελοποννήσου μᾶς βεβαιώνουν τὸν θάνατον τοῦ Πάνου Κολοκοτρώνη, καὶ πλήγωμα τοῦ ἀδελφοῦτου Γενάιου, εἰς μίαν

μάχην ἐμφύλιον ἔξω εἰς τὰ περίχωρα τῆς Τριπολιτζᾶς.

Ολοι, ὅσοι ἐγνώρισαν προσωπικῶς τὸν Πάνον Κολοκοτρώνην, τὸν ἐλυπήθησαν ἀπὸ καρδίας, μάλιστα διότι ἐχάθη εἰς τέτοιαν περίστασιν. --

Σήμερον ἦλθαν καὶ διαταγαῖς τῆς Διοικήσεως πρὸς τοὺς ἐδῶ Στρατηγοὺς Γκούραν, Κατζικογιάννην, Καρατάσσον, Αντιστρατήγους, Ρούκην, Δικαῖον, Γάτζον, Χρ. Περιώτην, Λέκκαν, Γριζιώτην, Ν. Παππάζογλουν νὰ περάσουν μὲ τοὺς ἀνθρώπους των, ὅσον τὸ δυνατὸν ὀγλίγωρα, εἰς τὴν Κόρινθον, καὶ ἐκεῖ θέλουν εὕρη διαταγαῖς ἄλλαις διὰ νὰ ἐκτελέσουν. Ετοιμάσθησαν λοιπὸν καὶ ἑτοιμάζονται μὲ μεγάλην προθυμίαν νὰ ἀναχωρήσουν τὸγλιγωρώτερον διὰ τὴν Κόρινθον.

Τὴν ἐξῆς ἐπιστολὴν τοῦ σεβασμιωτάτου Αρχιερέως μας κοινοποιοῦμεν ἐδῶ, διὰ νά γνωρίσῃ ὁ Κόσμος πόσον εὐγνώμονες εἶναι οἱ ἀγαθοὶ Πολῖται τῆς ἑλλάδος εἰς ὅσους μὲ ζῆλον ἀγωνίζονται διὰ τὴν Πατρίδα.

Εκλαμπρότατε Ναύαρχε τοῦ Ελληνι. Στόλου, Κύριε ΑΝ. ΜΙΑΟΥΛΗ, εὐχόμενός σε πατρικῶς κατασπάζομαι.

Τὰ ἀνδραγαθήματα καὶ γενναῖα σόυ κατορθώματα, ἅπερ διὰ τῆς θείας δυνάμεως ἀπετέλεσας μετὰ τῶν γενναίων συμπολιτῶν σου Υδραιων, ἐκπλήττουσι καὶ θαυμάζουσι πᾶσαν ψυχὴν εὐαίσθητον· ἀντήχησε καὶ ἀντηχεῖ τὸ Λίγαιον πέλαγος ἐκ τῶν μεγίστων κατορθωμάτων σου. ἐὰν ἐκεῖνος ὁ Θεμιστοκλῆς ὁ περίφημος, ἔστησε μόνον τὸ τρόπαιον εἰς τὸν Πειρεᾶ, γενμένης τῆς ναυμαχίας του μετὰ τοῦ Ξέρξου εἰς τὴν Σαλαμῖνα, ἡ Εκλαμπρότης σου ἔστησες τόσα τρόπαια καὶ νικητικὰ σημεῖα, ἄλλο μὲν εἰς τὴν Σάμον, ἄλλο δὲ εἰς τὴν Κῶ, καὶ ἄλλο ἀλλαχοῦ, τὰ ὁποῖαεἶναι προφανέστατα καὶ διάδηλα τοῖς πᾶσι, καὶ ἐκπλήττουσι θαυμασίως πάσαν ψυχὴν ἀνθρωπίνην, καὶ μάλιστα ἔμπροσθεν εἰς ὀφθαλμοὺς σημαντικοὺς Εὐρωπαίων. ὦ καύχημα, καὶ κλέος ἀθάνατον τῆς δυστυχοῦ καὶ βεβασανισμένης Ελλάδος. Σὺ γενναιότατε Ναύαρχε τοῦ Ελληνικοῦ Στόλου Κύριε Αν. Μιαούλη, διὰ τῆς κραταιᾶς ἰσχύος καὶ δυνάμεως τῶ Παναγάθου Θεοῦ, καθυπέταξας τοὺς ὑπερηφάνους, καὶ αἱμοβόρους Ισμαϊλίτας, κατετρόπωσας λέγω τοὺς λυσσώδεις λύκους, καὶ αἱμοχαρεῖς· σὺ ἀνεδείχθης τὸ μόνον μέσον ὄργανον τῆς λαμπρότητος καὶ τῆς δόξης τῆς ἀγαπητῆς Πατρίδος Ελλάδος· σὺ θέλεις λάβεις τὰ βραβεῖα, καὶ τὸ στέμμα παρὰ τῶν εὐγνωμόνων συμπατριωτῶν, καὶ μάλιστα παρὰ τῆς Υπερτάτης καὶ Σ. Διοικήσεως, ἥτις μετὰ χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως πνευματικῆς, θέλει καταγράψει τὸ λαμπρὸν ὄνομά σου εἰς βιβλίον αἰώνιον· διὰ σὲ λέγω, ἀποκειται καὶ ὁ οὐράνιος στέφανος παρὰ τοῦ μισθαποδότου Θεοῦ. ἕνεκεν τῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης ἐκδουλεύσεών σου.

Περιττὸν εἶναι τὸ νὰ ἐκτανθῶ εἰς ἐπαίνους τῶν ἀνδραγαθημάτων σου, ἐπειδὴ αὐτὰ εἶναι φανώτερα τοῦ ἡλίου, ἀλλ' ἕως ὧδε μένω μετ' ἀγάπης πνευματικῆς, εὐχόμενός σοι ὑγιείαν, ἰσχὺν καὶ ῥώμην παρὰ τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ. γένοιτο!

Τῇ 18 Νοεμβ. ἐξ Αθηνῶν.

Τῆς Εκλαμπρότητός σου ὅλως πρὸς Θεὸν διάπυρος εὐχέτης καὶ πρόθυμος

Ταλ. Νεόφυτος τοποτηρητὴς Αθηνῶν.

ΣΥΡΑ, 10 Νοεμβ.

Μανθάνομεν ὅτι ὁ τωρινὸς Βασιλεὺς τῆς Φράντζας ἀναβαίνωντας εἰς τὸν Θρόνον τοῦ Βασιλείου, ὥμωσεν εἰς τὸν πολιτικὸν χάρτην τοῦ λαμπροῦ ἐκείνου Εθνους, ἔστερξε καὶ τὴν ἐπιθυμητὴν ἐλευθερίαν τοῦ τύπου, διὰ τὰ ὁποῖα ὁ λαὸς ὑπερευχαριστήθη.

ΤΖΙΑ, 12 Νοέμβ.

Ενα καράβι μισευμένον ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν πρὸ πέντε ἡμερῶν μᾶς λέγει, ὅτι ὁ Μιντζιάκης ἀναχώρησε διὰ τὴν Ρωσσίαν.

Εμρίναμεν ἀναγκαιότατον νὰ ἐκδώσαμεν εἰς τὴν Εφημερίδα μας τὴν ἐξήγησιν (ἔιτε ἀνάπτυξιν) τοῦ πολιτικοῦ μας συστήματος, -- τοῦ Επιδαυρείου νόμου - καμωμένην ἀπὸ τὸν Πατριώτην κύρ, Θ, Νέγρην - ἐπειδὴ οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς Υπηκόους αὐτοῦ τοῦ νόμου, καὶ σχεδὸν ὅλος ὁ λαὸς τῆς Ελλάδος, ὁποῦ πρέπει νὰ κυβερνᾶται μὲ αὐτὸν, ἢ δὲν τὸν γνωρίζει τελείως ἢ δὲν τὸν ἐννοεῖ καλὰ χρειάζεται.

-- Καὶ τί λέγω ὁ Λαὸς! ἄνθρωποι διωρισμένοι μὲ τὴν δύναμιν αὐτοῦ τοῦ Νόμου διοικηταὶ τῶν Επαρχιῶν, φαίνονται ταῖς περισσότεραις φοραῖς ἀνίδεοι αὐτοῦ, καὶ περιπατοῦν ἴσα, ἴσα ἐναντίον του -- ἀπὸ τοῦτο ἀκολουθοῦν τὰ περισσότερα ἄτοπα εἰς τὴν Ελλάδα, ἀπὸ τοῦτο κινοῦνται οἱ Ελληνες πολλαῖς φοραῖς ἐναντίον εἰς τὰ ἴδιά των δικαιώματα καὶ συμφέροντα. ἐπειδὴ δὲν τὰ γνωρίζουν, καὶ μὴ γνωρίζοντάς τα, δὲν ἠξεύρουν νὰ τὰ ὑπερασπισθοῦν.

Μάλιστα εἰς ταύτην τὴν περίστασιν ὁποῦ κινεῖται πάλιν τὸ Εθνος εἰς τὴν στερέωσιν τῆς ἐλευθερίας του -- τοῦτο στενοχάζονται ὅλαις ἡ φατρίαις -- εἶναι κατὰ πολλὰ ἀναγκαιότατον νὰ κοινοποιηθῇ ἡ ἐξήγησις τῶν δικαιωμάτων τοῦ πολίτου Ελληνος.

ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ,

ΥΠΟ Θ. ΝΕΓΡΗ.

Τμῆμα Α΄ Κεφάλ. Α΄

ΠΕΡΙ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ.

α΄ Θρησκεία καθ' αὐτὸ τοῦ Ελληνικοῦ Εθνους εἶναι ἡ τῆς Ανατολικῆς τοῦ Χριστοῦ Εκκλησίας· καὶ αἱ ἄλλαι ὅμως Θρησκεῖαι, ὅλαι χωρὶς ἐξαίρεσιν, εἶναι δεκταὶ, καὶ αἱ τελεταὶ καὶ ἱεροπραξίαι των δὲν ἐμποδίζονται.

ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ.

Εἰς μόνην τὴν Ανατολικὴν τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίαν, ὡς κυρίως ἐκκλησίαν τοῦ Εθνους, γίνονται ὅλαι αἱ τὸ Εθνος ἀφορῶσαι ἐπίσημοι τελεταὶ· ἐκεῖναι, εἰς τὰς ὁποίας παρίστανται τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα, τὸ Εκτελεστικὸν, οἱ Υπουργοὶ· ἐκεῖναι, εἰς τὰς ὁποίας παρίστανται αἱ κατὰ μέρος Εξουσίαι εἰς τὰς Επαρχίας, ὅ,τι λογῆς θρησκείαν καὶ ἂν ἔχῃ ὁ κατὰ μέρος Βουλευτὴς, Εκτελεστὴς, Υπουργὸς, καὶ ἅπας Εξουσιαστὴς. Ημποροῦν ὁμοίως καὶ Λουθεράνοι, καὶ Παπιστάνοι, καὶ Αρμένιοι, κ. τλ. νὰ κατοικήσουν εἰς τὴν Ελλάδα καὶ ἐκκλησίας νὰ ἀνεγείσουν· ἠμποροῦν καὶ Εβραῖοι νὰ κατοικήσουν, καὶ Συναγώγια νὰ οἰκοδομήσουν, καὶ εἰδωλολάτραι Ναοὺς νὰ κτίσωσιν εἰς τὴν Ελ[illegible] συνεκκλησιαζόμενοι σ[illegible], οἱ ἁρμ[illegible] χωρὶς κανένα ἐμπόδ[illegible].

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

Εδόθη ἀπὸ τὸν Νόμον αὐτὴ ἡ ἄδεια, ἐπειδὴ καὶ ἡ Πατρίς μας ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ ξένους νὰ μᾶς φέρουν τέχνας καὶ ἐπιστήμας, νὰ μᾶς διδάξουν δηλαδὴ νὰ γεωργῶμεν τὴν γῆν καθὼς πρέπει, νὰ τελειοποιήσωμεν τὰ ἀτελέστατα ἄροτρά μας, νὰ δουλεύωμεν καλὰ τὸ σίδηρον, νὰ εὐγάζωμεν τὰ μέταλλα ἀπὸ τὴν γῆν μας καὶ νὰ κερδίζωμεν· νὰ μᾶς μάθουν νὰ ῥίπτωμεν τεχνικῶς τὰ κανόνια, νὰ μᾶς μάθουν τὴν τακτικὴν, ἄλλα τόσα καὶ τόσα ἀναγκαῖα εἰς ἓν Εθνος, τὰ ὁποῖα ἡμεῖς διὰ νὰ μάθωμεν σήμερον πρέπει νὰ ξενιτευθῶμεν. Ακόμη, ἐπειδὴ τὸ Εθνος μας ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ πλουσίους ἀνθρώπους νὰ ἔλθουν νὰ κατοικήσουν καὶ νὰ ἐξοδεύουν διὰ νὰ πλουτήσωμεν καὶ ἡμεῖς, καὶ εἰς ὀλίγα λόγια ἐπειδὴ τὸ Εθνος μας ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ πολλοὺς κατοίκους. Η Πελοπόννησος ἠμπορεῖ νὰ θρέψῃ μὲ εὐκολίαν πέντε Μιλλιόνια ἀνθρώπους, καὶ δὲν ἔχει περισσότερον ἀπὸ πεντηκοσίας χιλιάδας ψυχὰς· ἡ Ακαρνανία καὶ ἡ Αἰτωλία τρέφουν δύο μιλλιόνια, καὶ δὲν ἔχουν ἑκατὸν χιλιάδας· ἡ ἄλλη στερεὰ Ελλὰς τρέφει ὑπὲρ τὰ τρία μιλλιόνια, καὶ δέν ἔχει ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδας κατοίκους τὴν σήμερον. Επειτα ἡ Εὔβοια καὶ ἄλλαι τινες Νῆσοι εἶναι ἐπιδεκτικαὶ δύο μιλλιονίων κατοίκων περίπου· μᾶς λείπουν τὸ λοιπὸν δέκα μιλλιόνια καὶ ἐπέκεινα ἄνθρωποι, διὰ νὰ στολισθῇ ἡ Ελληνικὴ γῆ ἀπὸ κατοίκους, καὶ νὰ ἔχῃ τὸ Εθνος εἰσοδήματα ἀρκετὰ διὰ τὰς χρείας του, νὰ κρατῇ Στόλον, Στρατεύματα, Φρούρια, Διοίκησιν, κ. τλ. διὰ νὰ ἔχῃ καὶ τοὐλάχιστον τεσσαράκοντα χιλιάδας στρατεύματα εἰς τὸ τουρβέκι πάντοτε, καὶ ἄλλας πενῆντα, ὅταν εἶναι πόλεμος, χωρὶς δ' αὐτὰ νὰ μένῃ ἡ γῆ ἀγεώργητος, καὶ αἱ ἄλλαι τέχναι νεκραὶ, καθὼς ἀκολουθεῖ τὴν σήμερον ἐξ αἰτίας τῆς ὀλιγανθρωπότητος· νὰ ἔχῃ πέντε χιλιάδας Ναύτας εἰς καιρὸν εἰρήνης, καὶ δεκαπέντε, ἢ εἴκοσι εἰς καιρὸν πολέμου, χωρὶς νὰ παύῃ τὸ ἐμπόριον τῆς θαλάσσης. Αὐτὰ δὲ τὰ δέκα μιλλιόνια τῶν ἀνθρώπων πόθεν πρέπει νὰ ἐλπίζωμεν νὰ μᾶς ἔλθουν; ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς μας χριστιανοὺς, ὅσοι ἀκόμη εὑρίσκονται ὑπὸ τὸν ζυγὸν τοῦ Σουλτάνου; ἀλλ' ὅλοι αὐτοὶ δὲν συμπωσοῦνται τρία μιλλιόνια, καὶ ἔπειτα ἂν ἡμεῖς προχωρήσωμεν εἰς τὴν ἐπικράτειαν τοῦ Σουλτάνου, φυσικῶς ὅσον περισσοτέραν γῆν κερδίσωμεν, τόσον περισσοτέραν ἀνάγκην κατοίκων ἔχομεν, εἰς τρόπον, ὥστε, ἂν ὅλην τὴν Εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν ἐλευθερώσωμεν, κερδίζομεν τὰ τρία μιλλιόνια, ἔχομεν ὅμως ἀνάγκην τότε ἀντὶ δέκα, τριάκοντα, ἢ πεντήκοντα μιλλιονίων ἀνθρώπων· ἂν πάλιν δὲν βάσωμεν νὰ ἐλευθερώσωμεν ἄλλην γῆν ἑλληνικὴν, ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ τρία μιλλιόνια μόλις ἓν νὰ μᾶς ἔλθῃ, καὶ ἀκόμη εἶναι ἀπίθανον - - - δι' αὐτοὺς λοιπὸν τοὺς λόγους, καθὼς γίνεται εἰς τὴν Ρωσσίαν, ἡ ὁποία ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ κατοίκους, καὶ εἰς ἄλλα Εθνη, ἔγινε καὶ εἰς τὴν Ελλάδα, καὶ δίδει ὁ ἑλληνικὸς Νόμος τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὰς θρησκείας, διὰ νὰ συναχθῇ μὲ εὐκολίαν Κόσμος ἐδῶ, καθὼς καὶ ἄλλας εὐκολίας θέλομεν ἰδῇ παρακάτω.

(ἡ ἐξακολούθησις εἰς τὸ ἐρχόμενον φύλλον)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 24.

„Οἱ Ἕλληνες ἐχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦνται καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ τὸ μέσον τῆς τυπογραφίας ὅ,τι στοχάζονται διὰ καλόν „
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Επιδαύρ.)

„ Η Παρρησία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης."
(Ν. Ν.)

ΣΑΒΒΑΤΩ, 22. Νοεμβρίου 1824.

Εξακολούθησις διὰ τὴν παιδαγωγίαν.

Ισπανία. Τὸ πρῶτον σχολεῖον αὐτοῦ τοῦ συστήματος ἀνοίχθη τώρα ὀγλίγωρα εἰς τὴ Μαδρίδ. Προστατεύεται καὶ κυβερνᾶται ἀπὸ μίαν ἐπιτροπὴν ἐξ εὐγενῶν ἀνδρῶν καὶ προκόπτει ἐξαίρετα, κατὰ τὰς εἰδήσεις, ὁποῦ ἔχομεν ἐκεῖθεν.

Γερμανία. Τὸ σιστημα τοῦτο τὸ ὑποδέχθη μὲ ζῆλον εἰς τοὺς τόπους του ὁ μέγας δοὺξ τοῦ Βαϊμὰρ καὶ Εἰσενὰχ εἰς τὴν Σαξωνίαν.

Ασία. Εφέρθη τὸ σύστημα τοῦτο εἰς τὴν Ασίαν ἀπὸ τὴν αὐτοῦ μεγαλειότητα, τὸν Δοῦκα τοῦ Κὲντ, Διοικητὴν τοῦ Βασιλικοῦ Σκοτικοῦ Στρατεύματος. Δέκα χιλιάδες παιδία ἐδιδάσκοντο πρὸ καιροῦ εἰς τὴν Ινδίαν μὲ τὸ εἰρημένον σύστημα.

Αφρικὴ. Ομοίως ἐφέρθη ἡ παροῦσα μέθοδος καὶ εἰς τῆς Αφρικῆς τὸ Γνάδεντὰλ, 170 μίλια μακρὰν τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Καλῆς Ελπίδος. Ομοίως εἰς τὴν Σενγάλιαν ἐπάσχισεν ἡ Γαλλικὴ ἐπιτροπὴ καὶ ἐστερέωσε τέτοια σχολεῖα.

Αμερικὴ. Εἰς τὴν Αμερικὴν ἐφέρθη τὸ σύστημα τοῦτο πολλὰ πρώϊμα. εἰς τοὺς 1806 ἐδιδάχθη αὐτὴ ἡ μέθεδος ἀπὸ ἕναν διδάσκαλον Σμὶθ ὀνόματι εἰς τὴν Νέαν Γιόρκαν. Αὐτὸς ἐτράβιξε τὴν προσοχὴν τῶν φιλοκάλων τῆς εἰρημένης πόλεως, καὶ ἐσύστησαν μίαν ἐπιτροπὴν Παιδαγωγίας, μὲ τῆς ὁποίας τὴν ἐπιμέλειαν ἐκατορθώθησαν σχολεῖα ἀρκετὰ διὰ νὰ διδάσκωνται μέσα 2000 ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ παιδία. Τὸ Νομοθετικὸν σῶμα τῆς Πεννσυλβανίας ἐξέδωκε τώρα ὀγλίγωρα ἕναν Νόμον διὰ νὰ κτισθοῦν σχολεῖα εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς ὅλην τὴν Επαρχίαν τῆς Φιλαδέλφιας μὲ αὐτὴν τὴν μέθοδον, ἡ ὁποία, κατὰ τὸν λογαριασμὸν ὁποῦ δίδει ἡ ἐπιτροπὴ τῆς κοινῆς οἰκονομίας, καλεβάζει τὰ ἔξοδα τῆς σπουδῆς ἑνὸς ἀριθμοῦ παιδίων ἀπὸ 37, 104 τάλλαρα, εἰς 9276. Σχολεῖα αὐτῆς τῆς μεθόδου ἐσυστήθησαν ὁμοίως εἰς τὸ Αλιφὰξ τῆς νέας Σκοτίας, εἰς Γεωργιούπολιν τῆς Κολουμβίας, εἰς τὸ Κινκινάρι, εἰς τὴν Βόστον, εἰς τὴν Βαζιγτὸν, εἰς τὴν ἀλεξανδρείαν, Βαλτιμόραν, Λουίσπολιν, Λέξιγτον καὶ εἰς τὴν Νορφόλκ.

τέλος.

Ενομοθετήθη καὶ ἀπὸ τὴν δευτέραν Εθνικὴν Ελληνικὴν Συνέλευσιν εἰς Αστρος.-

„Συστηματικῶς νὰ ὀργανισθῇ ἡ ἐκπαίδευσις τῆς Νεολαίας εἰς τὴν Ελλάδα καὶ νὰ εἰσαχθῇ ἀπὸ τὴν Διοίκησιν ἡ Αλληλοδιδακτικὴ μέθοδος καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν.„

Εσυστήθησαν ἕως τώρα σχολεῖα αὐτοῦ τοῦ συστήματος εἰς τὴν Ελλάδα: τὰ ἑξῆς, ὁσα εἶναι εἰς ἡμᾶς γνωστά. --

Εἰς τὰς Αθήνας ἕνα, καὶ πολλὰ ὀγλίγωρα γίνεται ἄλλο ἕνα.

Εἰς Τριπολιτζᾶν ἕνα.

Εἰς Πραστὸν ἕνα.

Εἰς Αργος ἕνα.

Εἰς Αἴγιναν ἕνα. (ἀκόμη ἀτελείωτον)

Εἰς Ανδρον δύο.

καὶ σχεδὸν εἰς τὰ περισσότερα νησία τοῦ Αἰγαίου πελάγους ἀπὸ ἕνα.

ΑΘΗΝΑΙ 22 Νοεμβρίου.

Προχθὲς τὴν Τετράδην ἐκίνησαν ἀπ' ἐδῶ τὰ στρατεύματα διὰ τὴν Κόρινθον, κατὰ ταῖς διαταγαῖς ὁποῦ εἶχαν λάβῃ ἀπὸ τὴν Διοίκησιν.

Μανθάνομεν, ὅτι εἰς τὴν Κόρινθον, εὑρίσκεται μέρος ἀντιδιοικητικῶν Στρατευμάτων καὶ κάμνουν ἕνα εἶδος πολιορκίας τῆς Ακροκορίνθου. Λέγεται μάλιστα, ὅτι προσμένεται ἐκεῖ καὶ ὁ Γενναῖος, μὲ 4000, Στρατιώτας ἀπὸ τὴν Καρίταιναν.

Αιγινα, 21 Νοεμβ.

Μανθάνομεν, ὅτι παντοῦ συστατίνονται ἀντιδιοικητικὰ Στρατεύματα, καὶ ὅτι τὸ πᾶν εἶναι σύγχυσις μέσα εἰς τὸν Μωρέαν.

Ἀπὸ Ὕδραν μᾶς λέγουν ὅτι ἐνῆκαν ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν Φεργάδες νέαις διὰ νὰ ἐνωθοῦν μὲ τὸν Στόλον τοῦ Μεχμὲτ-ἀλῆ, ὁποῦ εὑρίσκεται εἰς Μπουντροῦμι, καὶ φοβερίζει ἀκόμη τὴν Σάμον

Τὸ ἑξῆς γράμμα ἐκρίναμεν ἀναγκαῖον νὰ κοινοποιήσωμεν, διατὶ κατὰ τὴν γνώμην μας, εἶναι καλὸν νὰ γνωρίσῃ ὁ Κόσμος ἢ τὴν ἀθωότητα τῶν ὑποκειμένων, ὁποῦ ἐδῶ κατακρίνονται καὶ εἰς τὸ κριτὸν ἠμπορεῖ αὐτὴ ἡ κατάκρισις νὰ τοὺς βλάψῃ πολλὰ, ἢ ἂν εἶναι τῷ ὄντι τέτοιοι, πρέπει κατακρίνονται, νὰ γνωρισθοῦν καὶ ἀπὸ τὸ Κοινόν· ὄχι ὅμως ὡς κακοὶ ἄνθρωποι, μὴ γένοιτο.' μήτε ὡς Τουρκόφρονες, ἐπειδὴ Τουρκόφρονες λέγονται, ὅσοι φρονοῦν καλὰ διὰ τοὺς Τούρκους, ὅσοι ἐπιθυμοῦν τὴν ἐξουσίαν τῶν Τούρκων, πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ποτὲ δὲν πιστεύομεν νὰ γραφῇ εἰς τὸν χαρακτῆρα τῶν ὑποκειμένων, ὁποῦ ἐδῶ ἀναφέρονται, καθὼς λέγει ὁ κατήγορός των, ἀλλ' ὡς ἀνίκανοι ἴσως νὰ εὑρίσκωνται εἰς ἕνα τέτοιον ὑπούργημα τῆς Πατρίδος.

Τὸ ὄνομα τοῦ γράψαντος δὲν φανερώνεται τώρα, διατὶ ἔτζι ἠθέλησεν· εἶναι ὅμως ἕτοιμος νὰ ἀπολογηθῇ, εὐθὺς ὁποῦ ἠθελαν ζητήσῃ κρίσιν οἱ κατηγορούμενοι.

Γ. Ψ.

Πρὸς τὸν σεβασμιώτατον τοποτηρητὴν Αθηνῶν κύριον Νεόφυτον Ταλαντίου τὸν Δεσπότην μου προσκυνῶ δουλικῶς.

Καὶ μὲ τὸ δουλικόν μου σπεύδω νὰ σᾶς ἀναγγείλω, ὅτι χθὲς πρὸς τὸ γεῦμα ἐπέστρεψεν ἀπὸ Ναύπλιον ὁ Ἅγιος Μενδενίτζης ἐνταῦθα ἐφωδιασμένος μὲ διαταγὰς τῆς Σ.

Διοικήσεως ἵνα προστατεύῃ τὴν ἐκκλησίαν Σαλαμῖνος, Μεγάρων, Κουντούρων καὶ Βιλίων. Συνδιαλεχθεὶς οὖν αὐτῷ διεξοδικῶς ἀνεκάλυψα, ὅτι συνεργὸς εἰς τοῦτο ἐστάθη ὁ κύριος Χ. Ζαχ. καὶ τελειοποιητὴς ὁ κύριος Πανοῦτζος Ν. Εἴδετε Δέσποτάμου, Σουλτανοφρονοῦντα Παραστάτην τῶν ἐλευθέρων Ἀθηνῶν; ὅστις μὴ δυνηθεὶς πρότερον νὰ ἀποκρούσῃ τὴν κοινὴν καὶ δικαίαν τῶν Ἀθηναίων αἴτησιν, καὶ νὰ στερεώσῃ τὴν ἑαυτοῦ ἰδιωφελῆ θέλησιν, συνεργεῖ ἀνυποστόλως εἰς τὴν διαίρεσιν τῆς Επαρχίας, ἧς φέρει τὸ πρόσωπον. Καταφρονεῖ ἀφιλοτίμως τὰ δικαιώματα τῆς Πατρίδος του, ἅπερ αὕτη ἀπατηθεῖσα τῷ προενεμπιστεύθη. Προτιμᾷ χαμερπῶς προστάτην τῆς λαμπρᾶς Μητροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν, διάκονον, ἀμαθῆ, ἀσήμαντον, καὶ ξένον, ἢ Ἀρχιερέα πεπαιδευμένον, σημαντικὸν, καὶ αὐτόχθονα· πράξις, ὡς οἶμαι, οὐχὶ μικρὰ εἰς τὸ νὰ διεγείρῃ ἐναντίον του τὴν δικαίαν ὀργὴν τῶν λοιπῶν Πατριώτων, φθάνει μόνον νὰ ἔχουν καὶ πολλὰ μικρὸν σπινθῆρα φιλοτιμίας καὶ αἰσθήσεως.

Επιμένει προσέτι νὰ στείλλῃ καὶ αὖθις εἰς Ἀθήνας μέ δυνατώτερα καὶ περισσότερα τῶν προτέρων προνομίων· καὶ ὑποπτεύω μήπως ὁ Μενδινίτζης ἐστάλθη ὁ πρόδρομος, ἕως οὗ νὰ τελειοποιηθοῦν τὰ ἐνεργούμενα.

Τμῆμα Β.' Κεφάλ. Β,'

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

β.' Οσοι ἐγεννήθησαν καὶ κατοικοῦν εἰς τὴν ἐλευθέραν Ελλάδα χριστιανοὶ ὄντες, Ελληνες εἶναι καὶ ἀπολαμβάνουν ὅλα τὰ πολιτικὰ Δικαιώματα χωρὶς κἀμμίαν διαφορὰν· ὁμοίως καὶ ὅσοι ἔλθουν ἀπέξω, χριστιανοὶ ὄντες καὶ τὴν ἑλληνικὴν φωνὴν πάτριον ἔχοντες, Ελληνες εἶναι καὶ αὐτοὶ, καὶ τὰ αὐτὰ ἀπολαμβάνουν Δικαιώματα. ἀφ' οὗ ὅμως παῤῥησιασθοῦν εἰς τὴν ἐξουσίαν μιᾶς Επαρχίας, καὶ ὁμολογήσουν ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς, παραιτούμενοι ἀπὸ πᾶσαν ἄλλην ὑπεράσπισιν, θέλουν νὰ συγκαταριθμηθοῦν εἰς τοὺς ἐλευθέρους πολίτας Ελληνας.

ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ.

καθὼς εἶναι δίκαιον τῷ ὄντι νὰ ἀπολαμβάνουν τὰ Δικαιώματα τοῦ ἐλευθέρου πολίτου Ελληνος, ὡς γεννημένοι καὶ κατοικοῦντες εἰς αὐτὴν τὴν ἐλευθέραν γῆν χριστιανοὶ, ἀπαράλλακτα δίκαιον εἶναι νὰ τὰ ἀπολαμβάνουν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, ὅσων ἡ Πατρὶς δὲν εἶναι ἐλευθέρα, ἐπειδὴ αὐτὸ τὸ μέρος τοῦ Εθνους, τὸ ὁποῖον τὴν σήμερον εἶναι ἐλεύθερον θείᾳ χάριτι, ἐλευθερώθη μὲ μίαν κοινὴν ἀπόφασιν φιλελευθέρων Ελλήνων ἀπὸ τὰς διαφόρους Επαρχίας τῆς Τουρκίας. Ο Σέρβος, ὁ Βούλγαρος, ὁ Θρὰξ, ὁ Μακεδὼν, ὁ Ηπειρώτης, ὁ Θεσσαλὸς, ὁ Αἰτωλὸς, ὁ Φωκεὺς, ὁ Λοκρὸς, ὁ Βοιωτὸς, ὁ Αθηναῖος, ὁ Εὐβοεὺς, ὁ Πελοποννήσιος, ὁ Ρόδιος, ὁ Κρητικὸς, ὁ Κύπριος, ὁ Ψαῤῥιανὸς, ὁ Λήμνιος, ὁ Σάμιος, ὁ Κῶος, ὁ Τενέδιος, ὁ Μιτυληναῖος, ὁ Χῖος, ὁ Αξιώτης, ὁ Τήνιος, ὁ Αντιοχεὺς, ὁ Σύριος, ὁ Εφέσιος, ὁ Βυδινὸς, ὁ Καισσαρεὺς, ὁ Σμυρναῖος, καὶ οἱ λοιποὶ ὅσοι χριστιανοὶ ὑπὸ τὸν βάρβαρον ζυγὸν τοῦ Σουλτάνου αἰῶνας καταθλιβόμενοι, ἀναστέναζον, ἐσυμφώνησαν καὶ συνεισέφερον ἄλλος ἄλλους καὶ ἄλλος ἄλλους κόπους καὶ κινδύνους χρόνια ὁλόκληρα, ἄλλοι δὲ χρήματα, διὰ νὰ ἐλευθερωθῇ ἓν μέρος τῆς τυραννουμένης γῆς, μὲ σκοπὸν

βέβαια εἰς αὐτὸ νὰ συντρέξουν ὅλοι οἱ ἄλλοι, ὅσοι ἠμπορέσουν, διὰ νὰ συζήσουν ἐλεύθεροι, καθὼς συνηγωνίσθησαν εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῆς ἐλευθερίας. αὐτὸ εἶναι βέβαιον, εἶναι ἀναντιῤῥητον καὶ ἀδιαφιλονείκητον, ἐπειδὴ δὲν ἦτον δυνατὸν ὁ Αντιοχεὺς καὶ ὁ Τραπεζούντιος καὶ οἱ ἄλλοι νὰ ἤλπιζον νὰ ἴδουν ὅλοι ἐλεύθερα τὰ μέρη εἰς τὰ ὁποῖα ἐγεννήθησαν, καὶ μάλιστα τόσον εἶναι βέβαιον, ὅσον οἱ περισσότεροι δὲν εἶχον τὴν παραμικρὰν ἑτοιμασίαν διὰ πόλεμον, ἀλλὰ καταγίνοντο, συμπάσχοντες καὶ συναγωνιζόμενοι εἰς τὸ νὰ ἀνοίξῃ ὁ πόλεμος κατὰ τὴν κοινὴν ἀπόφασιν αὐτῶν εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ νὰ προχωρήσῃ ὅσον αἱ περιστάσεις τὸ συγχωρήσουν, καὶ προβλέποντες οἱ πολλοὶ τὸν ὁποῖον ἔτρεχον κίνδυνον ἀπὸ τὸν Σουλτάνον ἀπεφάσισαν γενναίως νὰ κλίνουν τὸν αὐχένα εἰς τὸ αἱμοβόρον σπαθι του, διὰ νὰ ὀλιγοστεύσουν ὅσα σπαθιὰ ἤθελε στείλη κατ' ἀρχὰς εἰς τὴν Πελοπόννησον. ἀφοῦ λοιπὸν τοιαύτην εἶχον συμφωνίαν ἐκεῖνοι οἱ φιλελεύθεροι ἄνθρωποι, φυσικῶς οἱ ὑπὸ τὸν ζυγὸν ἀκόμη εὑρισκόμενοι χριστιανοὶ ὅταν ἔλθουν εἰς τὴν ἐλευθερωμένην Πατρίδα τῶν ἀδελφῶν των, πρέπει νὰ ἀπολαμβάνωσι τὰ αὐτὰ Δικαιώματα, μὲ τοὺς ὁποίους αὐτοπροαιρέτως ἐπρετίμησαν νὰ ἐλευθερωθῶσι. καὶ βέβαια, ὁ Π. Υψηλάντης λόγ. χ[illegible] ἀρχηγὸς εἰς α[illegible] θαυμαστὴν ὑπόθεσιν τῆς Ελλάδ[illegible] ἄρχησαν [illegible] καὶ ὅπως ἔκρινα [illegible]. ἀλλ' ὁ Υψηλάντης εἶναι Βυζάντιος, πῶς λοιπὸν δὲν ἄρχησεν ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν; ἐπειδὴ τὸ ἔκρινεν ἀδιάφορον, εὐθὺς ὅταν ἕν μέρος ἐλευθερωθῇ. εἶναι τώρα δίκαιον ὁ Υψηλάντης νὰ λέγεται σήμερον ξένος, καὶ νὰ μὴν ἀπολαμβάνῃ τὰ αὐτὰ Δικαιώματα εἰς τὴν ἐλευθέραν Ελλάδα μὲ τοὺς ἐλευθερωθένσας ἀδελφούς του; μὴ γένοιτο!! καθὼς λοιπὸν ὁ Υψηλάντης, οὕτω καὶ ὁ ἄλλος καὶ ὁ ἄλλος ἔχουν τὸ αὐτὸ Δικαίωμα. ὁ Ῥόδιος ἐσυμφώνησε καὶ συνήργησε καὶ ἐξώδευσε διὰ νὰ ἐλευθερωθῇ ὁ Σάμιος καὶ συνεκοινώνησεν εἰς τὴν αἱματοχυσίαν τοῦ Σαμίου μὲ ὅσον [illegible]μα ἔχυσεν ὁ Σουλτάνος τῶν συγγενῶν του, καὶ τώρα ἐρχόμενος εἰς τὴν Σάμον ὁ καλὸς ἐκεῖνος Ῥόδιος, δὲν πρέπει νὰ ἀπολαμβάνῃ τὰ αὐτὰ Δικαιώματα; Διὰ τοῦτο λοιπὸν χαρίζει ὁ Νόμος τὰ αὐτὰ Δικαιώματα εἰς τοὺς γεννηθέντας καὶ κατοικοῦντας τὴν ἐλευθέραν Ελλάδα χριστιανοὺς, μὲ τοὺς ἔξωθεν ἐρχομένους ἀδελφούς των.

(ἡ ἐξακολούθησις εἰς τὸ ἐρχόμενον φύλλον)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 25.

Ο. Ελληνες εχουν τὸ δικαίωμα να κοινοσκιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ τὸ μέσον τῆς τυπογραφίας ὅ,τι στοχάζονται διὰ καλόν „
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Επιδαύρ.)

„ Η Παρρησία
εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης."
(Ν. Ν.)

ΤΕΤΡΑΔΗ, 26. Νοεμβρίου 1824.

ΣΥΡΑ, 18 Νοεμβρίου.

Πλοῖον Ἰόνιον ἐξχόμενον ἐξ Αλεξανδρείας καὶ λεῖπον ἐκ Ῥόδου ἡμέρας 3 μᾶς λέγει ὅτι ὁ Ιμπραήμ-πασσᾶς μὲ τὸν στόλον του καὶ μὲ τὰ φορτηγὰ ἦτον ἀραμένος εἰς τὸν Μαρμαρᾶν ἀντικρὺ τῆς Ῥόδου. ὅτι τοῦ λείπουν 16 μόνον πολεμικὰ πλοῖα καὶ 10 φορτηγὰ, χωρὶς νὰ ἠξεύρουσι τὶ ἔγιναν ἢ ποῦ εὑρίσκονται. ὅτι ἱκανὰ στρατεύματα ἔβγαλεν εἰς Ρόδον ὁλα σχεδὸν ἀρῶστα, καὶ ἀδιακόπως θάπτονται ἕως 20 τὴν ἡμέραν. Τὸ αὐτὸ πλοῖον μᾶς βεβαιόνει προσέτι ὅτι τῇ. 14 τοῦ ἐνεστῶτος ἔφθασεν εἰς Ῥόδον ἀπ' Αλεξανδρείας Γαλλικὴ βασιλικὴ Γολέτα φέρουσα γράμματα ἀπὸ τὸν Μεχμέτ Αλλὴν πρὸς τὸν Ιμπραήμ-πασσᾶν, καὶ ἀμέσως ἐξεκίνησε διὰ τὸν Μαρμαρᾶν, ὅπου εὑρίσκεται ὁ ῥηθεὶς Ναύαρχος. (ὁ Φίλος τοῦ Νόμου)

Ἀπὸ ΚΟΡΙΝΘΟΝ γράφει ὁ Στρατηγὸς Γκούρας τὸ ἀκόλουθον γράμμα.

ΚΟΡΙΝΘΟΣ, 23 Νοεμβ. 1824.

Εὐγενέστατε Επαρχε, καὶ φιλογενέστατοι Δημογέροντες, καὶ Γενναιότατε κύριε Μαμούρη, σᾶς ἀσπάζομαι ἐκ ψυχῆς.

Ἐχθὲς τὸ ἑσπέρας ἔφθασε τὸ Στρατόπεδον τῶν Αθηνῶν εἰς Καλαμάκι. Οἱ εὐγενέστατοι κύριοι Λόντος καὶ Νοταρᾶς ἔστειλαν πρὸς αὐτὸ δύο φορὰς τὴν αὐτὴν νύκτα πρέσβεις μὲ σκοπὸν νὰ τὸ καταπείσουν διὰ στόματος καὶ ἐγγράφως ὅτι ἡ Διοίκησις εἶναι ἄνομος καὶ νὰ μὴν ἐμβῇ αὐτὸ εἰς Κόρινθον.

Η ἀπόκρισις ἐστάθη, ὅτι κατὰ τὴν διαταγὴν τῆς Διοικήσεως ἦτον εἰς χρέος νὰ εἰσέλθῃ ἐκεῖ, καὶ κατὰ τὸ μέσον τῆς αὐτῆς νυκτὸς ἀνεχώρησαν ἡ εὐγενεια των εἰς Βασιλικὰ, κ' ἐμεῖ σήμερον τὸ πρωῒ ἤλθομεν ἐνταῦθα ἀνενοχλήτως.

Σήμερον περὶ τὰς ἐκτὼ ἡ ὥρα, περὶ τοὺς ἑκατὸν ἐστάλθησαν ἐκ τῶν ἡμετέρων νὰ πιάσουν τὰ στενὰ τοῦ Αγιονορίου διὰ νὰ μένῃ ἐλευθέρα ἡ κοινωνία μεταξὺ τοῦ Στρατοπέδου τοῦ ἡμετέρου καὶ τῆς Διοικήσεως.

Η Τυπογραφία τῶν Αθηνῶν ὡς ἐκ μέρους μου, ἄλλας εἰδήσεις δὲν ἠμπορεῖ νὰ μεταδώσῃ εἰς τὸν Κόσμον, εἰμὴ ὅτι κοκκινίζει τὸ πρόσωπόν μου ὅπου καὶ ἂν ἤμαι, ὅπου καὶ ἂν στέκωμαι συλλογιζομένου καὶ ἐποδυρομένου τῶν νῦν Ελλήνων τὴν ἀνοησίαν καὶ ζημίαν· διὸ εὔχομαι καὶ ἐπιμελοῦμαι εἰρήνην, ἥτις μόνη δύναται νὰ φέρῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ σωτηρίαν τοῦ Εθνους.

Ιω. Γκούρας.

ἡ Ἀπόκρισις.

ΑΘΗΝΑΙ, 25 Νοεμβ. 1824.

Γενναιότατε Στρατηγὲ.

Σήμερον ἐλάβομεν τὴν ἐπιστολήν σας καὶ εἴδομεν τὸν αἴσιον φθασμόν σας εἰς Κόρινθον, ὁμοίως καὶ τὴν ἀποστολὴν τῶν ἀντιπατζιωτῶν, διὰ νὰ ἐμποδίσουν τὴν εἴσοδον τοῦ Στρατοπέδου εἰς Πελοπόννησον μὲ τὰς ψευδεῖς, καὶ ἀνυπάρκτους προφάσεις των. ἡ θεία παντοδυναμία, ἡ ὁποία ἀπεφάσισε τὴν ἐλευθερίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, καὶ ἠξίωσε τοὺς Ἕλληνας νὰ κατορθώσουν τόσα ἔνδοξα κατορθώματα ἐναντίον τῶν Τυράννων, δὲν θέλει βέβαια ἀφήσει χωρὶς ἐκδίκησιν καὶ τοὺς ἰδιοτελεῖς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι διὰ τὴν αἰσχροκέρδειάν των, φέρονται ἐναντίον τῆς ἱερᾶς καὶ ἀμωμήτου πίστεώς μας,(1) ἐναντίον τῶν ἐθνικῶν Νόμων καὶ ἐθνικῶν δικαιωμάτων. ἂν οἱ ἀληθινοὶ Πατζιῶται ἔχυσαν τόσον πολύτιμον αἷμα διὰ νὰ συστήσουν νόμους, θέλει ὑποφέρουν ποτὲ νὰ τοὺς βλέπουν καταφρονεμένους καὶ καταπατημένους ἀπὸ ὀλίγους τετυφλωμένους διὰ τὴν αἰσχροκέρδειαν; ὄχι βέβαια. ἄρματα ἐναντίον τούτων, καὶ ἄρματα πλησίον· ἀφήνομεν νὰ λέγωμεν, ὅτι ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀρκετὴ διὰ νὰ ἀφανίσῃ τοὺς τοιούτους παρανόμους. Αὐτὰ τὰ λέγομεν, ὄχι συμβουλεύοντες, (διότι τὰ φρονήματά σου εἶναι εἰς ὅλους φανερὰ) ἀλλὰ τὰ αἰσθήματά μας μᾶς τὰ ὑπαγορεύουν. παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς γράφετε συνεχῶς καὶ ἡμεῖς θέλομεν κάμει προσεκτικῶς τὰ χρέη μας. Ἐδῶ ἔχομεν ἀκμὴν ἡσυχίαν, μένομεν μὲ εἰλικρίνειαν καὶ σέβας.

Οἱ Πατριῶται

Γιάννης Μαμούρης. Νι. Ζαχαρίτζας.
Ἰω. Π. Βλάχου.
Ἰω. Πάλλης.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Ἐφημερίδος τῶν Ἀθηνῶν, Κύριον Ψύλλαν.

Ἐκ τοῦ περὶ τὰς Πάτρας τὰς Παλαιὰς Στρατοπέδου.

27 Ὀκτωβ. 1824.

Δὲν ἔχω ἰδῆ τὴν Προκήρυξιν τῆς Ἐφημερίδος σου, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἠξεύρω μὲ ποῖον τρόπον νὰ σὲ προσκαλέσω εἰς τὸ νὰ καταχωρήσῃς εἰς αὐτὴν τὴν παροῦσαν μου πρὸς τὸ Ἔθνος διαμαρτύρησιν, ἀλλὰ σὲ προσκαλῶ μὲ ταῦτο" εἰς τὴν ἐν Ἄστρει δευτέραν τῶν Ἑλλήνων νομοθετικὴν συνέλευσιν ἤκουσον ἕνα Ψύλλαν δημηγοροῦντα σπουδαίως, καὶ ὑπερασπιζόμενον τὴν ἐλευθερίαν τοῦ Τύπου ἂν λοιπὸν αὐτὸς ὁ ἴδιος Ψύλλας εἶναι ὁ συντάκτης τῆς Ἐφημερίδος τῶν Ἀθηνῶν, εἶμαι ἀδιαλείπτως πληροφορημένος, ὅτι θέλεις κατοχωρήσει εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν τὴν διαμαρτύρησίν μου, εὔσχημον μάλιστα οὖσαν, καὶ μὴ ἐπεμβαίνουσαν εἰς προσωπικὰς ὕβρεις.

ὁ Πατριώτης Ἀνδ. Λόντος.

Πρὸς τοὺς Παραστάτας καὶ ἀντιπροσώπους τῶν Ἐθνους καὶ πρὸς τὸ Πανελλήνιον.

Η Διοίκησις τρία Στρατόπεδα διετάξατο ἐν Πελοποννήσῳ, πρὸς ἀντίκρουσιν τῶν ἐπαπειλουμένων αἰγυπτιακῶν ἐχθρικῶν

(1) διὰ ποῖον λόγον;

δυνάμεων, ἕν περὶ τὸν Μεσσηνιακὸν κόλπον, ἕτερον περὶ τὴν Ηλίδα, καὶ τρίτον περὶ τὰς Πάτρας· τὸ ἔσχατον ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὴν τῶν ἐνδεχομένων ἀποβάσεων ἀντίκρουσιν, νὰ ἐνασχολῆται καὶ εἰς τὸν Πατρῶν τὴν Πολιορκίαν.

Εἰς τὸ περὶ Πάτρας Στρατόπεδον, διετάχθην παρ' ἀξίας Αρχηγός, καὶ διεφθυντὴς ἐγὼ διὰ τῆς ἀπὸ 14 Ιουλίου ὑπὸ ἀριθ. 2738 διαταγῆς. ἅμα λαβὼν τὴν διαταγὴν ταύτην ἤρχησα νὰ ἑτοιμάζωμαι, καὶ μόλις κατὰ τὴν 8 Αὐγούστου ἔφθασαν εἰς Καλάβρυτα οἱ διορισθέντες, Φροντιστὴς, Μισθοδότης, καὶ Επιθεωρητὴς τοῦ Στρατοπέδου τούτου, καὶ διευθύνοντο εἰς Πάτρας (ὡς περὶ τούτων καὶ ἄλλων ἐμπεριστατωμένως ἀνεφέρθην πρὸς τὸ Υπουργεῖον τῶν πολεμικῶν διαῖτῶν περὶ τὸν Αὔγουστον ἀναφορῶν μου) φέροντες μεθ' ἑαυτῶν εἰκοσιπέντε χιλιάδας μόνον γρόσια, ποσότητα, διὰ τῆς ὁποίας μόλις ἤθελον ἐξοικονομηθῆ πέντε ἡμερῶν τροφαὶ τῶν εἰς τὸ Στρατόπεδον τοῦτο παρὰ τῆς Διοικήσεως διορισθέντων Στρατευμάτων.

Εγὼ προβλέπων τὴν ἐκ τῆς ἐλλείψεως ταύτης ἄφευκτον ἀμηχανίαν, καὶ ταχείαν διάλυσιν τοῦ Στρατοπέδου τούτου, ἀμέσως ἀνεφέρθην πρὸς τὴν Διοίκησιν, καθυποβάλλων ὑπ' ὄψιν της ὅσα τὸ χρέος μου ἀπῄτει, ἀλλ' εἰς ἀπάντησιν δὲν ἤκουσα ἄλλο, εἰμὴ, ὅτι ἡ Διοίκησις ἔλαβε τὰ ἀνάλογα μέτρα, καὶ τὸ „διατὶ ὁ Αρχηγὸς, ἐναντίον τῶν ἐλπίδων καὶ τῆς περὶ αὐτοῦ ὑπολήψεως τῆς Διοικήσεως, δὲν κινεῖται, εἰς καιρὸν ὅπου ἡ Διοίκησις ἐφρόντισε νὰ στείλῃ καὶ Φροντιστὴν, καὶ Μισθοδότην ἐφωδιασμένους μὲ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα;"

(ἡ ἐξακολούθησις εἰς τὸ ἐρχόμενον φύλλον)

ἐξακολούθησις τῆς ἐξηγήσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τῶν Ελλήνων.

Εως ἐδῶ ἄρα ὁ Νόμος εἶναι Φυσικὸς εἶναι Δίκαιος, εἶναι Νόμος, τὸν ὁποῖον ἄνθρωπος εἰς τὸν Κόσμον δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀναιρέσῃ καθὼς ὅλοι μας καταλαμβάνομεν. Λεγει δὲ μετὰ ταῦτα ὁ αὐτὸς Νόμος ὅτι ὅσοι δὲν εἶναι γεννημένοι κάτοικοι Χριστιανοὶ ἀπολαμβάνουν τὰ αὐτὰ Δικαιώματα, ἀφ' οὗ παρρησιασθοῦν εἰς τὴν ἐξουσίαν μιᾶς Επαρχίας, καὶ ὁμολογήσουν, ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς θέλουν νὰ συγκαταριθμηθοῦν εἰς τοὺς ἐλευθέρους πολίτας Ἕλληνας. Τοῦτο ἔγινε μὲ σκοπὸν νὰ ἐκλείψῃ μία πιθανὴ κατάχρησις. Ενας Λ. Χ. τὴν ἑλληνικὴν φωνὴν πάτριον ἔχων καὶ εἰς Χριστὸν πιστεύων, καθὼς ἕνας Σμυρναῖος, ἕνας Κεφαλληνεὺς, ἕνας τῶν παλαιῶν Μετοίκων Ελλήνων εἰς τὰς διαφόρους ἐπικρατείας τοῦ Κόσμου, ἀναχωρῶν ἀπὸ ὅπου κατοικεῖ ὡς ὑπήκοος ἐκείνης τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενος ὡς τοιοῦτος ἐδῶ, δύναται νὰ ἀπολαμβάνῃ τὰ πολιτικὰ Δικαιώματα εἰς τὴν Ελλάδα ὅσον θέλει, καὶ ἔπειτα ἢ διὰ νὰ ἀποφύγῃ μίαν παιδείαν, ἢ νὰ μὴν ὑποφέρῃ ἕνα βάρος, κηρύττεται ξένος ὑπήκοος, καὶ ἀπατᾷ οὕτω τὴν Ελληνικὴν κοινωνίαν, κερδίζων Δικαιώματα καὶ μὴν καταβάλλων χρέη. Εἰς ἀποφυγὴν λοιπὸν ταύτης τῆς σημαντικῆς καταχρήσεως ὁ Νόμος προσδιώρισε τοῦτο, τὸ ὁποῖον οἱ κατὰ μέρος Επαρχοι πρέπει νὰ ἐνεργοῦν, ἔχοντας χωριστοὺς Κώδικας τῶν νέων Πολιτῶν Ελλήνων. λαμβάνοντας ἀπὸ καθένα αὐτῶν ἔγγραφον τὴν ὁμολογίαν, καὶ δίδοντας εἰς ἕκαστον αὐτῶν ἔγγραφον τὴν ἀπόδειξιν τῆς συγκαταριθμήσεως. Τοῦτο δὲ πρέπει νομίζω, νὰ γίνεται ὄχι μόνον πρὸς τὸν Σμυρναῖον κ.τ.λ. ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν αὐτόχθονα ἐλευθέρας Επαρχίας, ὅταν δὲν ἐχρημάτισε κατὰ συνέχειαν κάτοικος εἰς τὴν Πατρίδα του, ἐπειδὴ καὶ ἕνας Πελοποννήσιος, ἢ Νησιώτης πρὸ χρόνων κα-

τοικῶν εἰς μίαν Πόλιν τῆς Ρωσσίας λόγου χάριν καὶ ὑπήκοος Ρῶσσος ἀναγνωρισθεὶς, δύναται νὰ κάμῃ τὸ αὐτὸ ἄτοπον μὲ τὸν Σμυρναίων βεβαιότατα.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

Εἶναι ἀτελὴς αὐτὸς ὁ Νόμος ἐφ' ὅσον περιορίζει τὴν ἀπόλαυσιν τῶν αὐτῶν Δικαιωμάτων εἰς τοὺς ἔχοντας Πάτριον τὴν Ελληνικὴν Φων[illegible], ἐν ᾧ ὁ Καισσαρεὺς ὁμιλεῖ τούρκικα, [illegible] Βούλγαρος Βουλγάρικα. καὶ ἐν τοσούτῳ ὁ Καισαρεὺς καὶ ὁ Βούλγαρος ἔχουν, καθὼς ἀπεδείχθη, ἀπαράλλακτα τὰ Δικαιώματα μὲ τὸν Ῥόδιον καὶ τὸν Κύπριον. τὸ ὀρθὸν εἶναι νὰ προστεθῇ εἰς τὸν Νόμον „καὶ ἐν γένει [illegible] οἱ ὑπὸ τὸν Τουρκικὸν ζυγὸν χριστιανοί . . . "

Ολαι αἱ παρατηρήσεις, αἱ ὁποῖαι μὲ ἔγιναν εἰς τὴν ἐν Αστρει ἐθνικὴν συνέλευσιν ἐναντίον τῆς τοιαύτης προσθήκης, ὁμολογῶ ὅτι δὲν μὲ κατέπεισαν, καὶ ἐπιθυμῶ τὴν προσθήκην κατὰ τὸ δίκαιον εἰς τὸν Νόμον.

παρ. ιβ'. Ολοι οἱ Ελληνες εἶναι ἴσοι ἐναντίον τῶν Νόμων, χωρὶς καμμίαν ἐξαίρεσιν ἢ διαθροῦ, ἢ πλούτου κ. τ. λ.

ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ,

Οἱ ἐπὶ [illegible] τυραννίας χρηματίσαντες Προεστῶτες, τοὺς ὁποίους τήμερον ὁ κοινὸς λαὸς ἀπὸ ἀμάθειαν εἰς μερικὰ μέρη, ἀντὶ νὰ ὀνομάζῃ ἀδελφούς, ἄρχοντας ὀνομάζει, ἐπειδὴ δὲν ἔμαθεν ἀκόμη, διὰ τὴν ἀβάσταχτον ἀμέλειαν τῆς Διοικήσεως, ὅτι οἱ Νόμοι μας δὲν γνωρίζουν ἄρχοντας, διότι ὅταν γνωρίσουν ἄρχοντας, πρέπει φυσικῶς νὰ γνωρίσουν καὶ ἀρχομένους, πρᾶγμα πολλὰ ἐναντίον εἰς τὴν ἐλευθερίαν· ἄρχοντες εἰς τὴν Ελλάδα τὴν σήμερον δὲν εἶναι, εἰμὴ οἱ Νόμοι, καὶ ὅλοι [illegible] Ελληνες εἶναι ἄρχοντες μὲν τῆς ἐλευθερίας, τὴν ὁποίαν ἐκέρδησαν μὲ τὰ ἴδιά των αἵματα, ἀρχόμενοι δ' ἀπὸ τοὺς Νόμους, τοὺς ὁποίους αὐτοθελήτως ἔβαλαν εἰς τὸ Κεφάλι των αὐτοί, λέγω, οἱ καταχρηστικῶς λεγόμενοι ἄρχοντες καὶ οἱ ζευγῖται, οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ἰδιῶται, οἱ πτωχοὶ καὶ οἱ πλούσιοι, οἱ προκομμένοι καὶ οἱ ἀμαθεῖς, ὅλοι ἐν γένει, ὅλοι οἱ Ελληνες εἶναι ἴσοι καὶ δὲν διαφέρουν εἰς τίποτε, ὅταν παρρησιασθοῦν εἰς τὸ Κριτήριον· καὶ οἱ Νόμοι ἐνεργοῦν ἀπαράλλακτα εἰς αὐτοὺς καὶ ἐκείνους, καὶ οἱ Κριταὶ καμμίαν διάκρισιν μεγάλου καὶ μικροῦ δὲν ἠμποροῦν νὰ κάμουν. ὃς ὑποθέσωμεν ἕνα Νόμον νὰ λέγῃ „ὅποιος εὑρίσκῃ ἕναν ἄλλον, τρώγει εἰκοσιπέντε ξυλιαῖς εἰς τὰ [illegible]„ καὶ ἕναν παλωματὴν νὰ εὑρίσκῃ ἕναν πραγματευτήν· ἐνάγει ὁ εὑρισμένος πραγματευτὴς [illegible] Κριτήριον ἐναντίον τοῦ εὑρίστου του παλωματᾶ, καὶ ὁ Κριτὴς δὲν δύναται νὰ [illegible], ὅτι ἐπειδὴ ὁ πραγματευτὴς εἶναι [illegible] καὶ πλούσιος καὶ σημαντικὸς, ὁ δὲ παλωματᾶς μικρὸς καὶ πτωχὸς καὶ ἀσήμαντος ἄνθρωπος, ἀντὶ νὰ φάγῃ εἰκοσιπέντε ξυλιαῖς, ὁ παλωματᾶς πρέπει νὰ φάγῃ εἰκοσικτῶ, ἢ τριανταδύω, ἢ ἑκατὸν, ἀλλ' ὅσα ὁ Νόμος προσδιορίζει, τόσας μόνον [illegible] ἐπειδὴ ὁ νόμος εἶπεν „[illegible] δὲν διακρίνει, βλέπετε, μικρὸν [illegible] πλούσιον καὶ πτωχὸν, σημαντικὸν καὶ ἀσήμαντον, ἀλλ' ὅλους ἴσους τοὺς θωρεῖ μέσα εἰς τὸ Κριτήριον. ἂν πάλιν ἕνα, ἀξιωματικὸν, [illegible] ἕναν παλωματᾶν, ἢ ἕνας ἄρχων [illegible] ἐγγυᾶται, καὶ ἐνέχυσεν ὁ παλωματᾶς καὶ ἐγγυᾶτης εἰς τὸ Κριτήριον ἐναντίον τοῦ [illegible] καὶ τοῦ Ἄρχοντος, ὁ Κριτὴς [illegible] ἠμπορεῖ οὔτε νὰ σηκώσῃ, οὔτε κἂν [illegible] μετριάσῃ ταῖς εἰκοσιπέντε ξυλιαῖς [illegible] εἰς τὸν Ἀξιωματικὸν καὶ εἰς τὸν Ἄρχοντα, ἀλλὰ, καθὼς ὁ Νόμος διορίζει τρώγουν ταῖς εἰκοσιπέντε των ξυλιαῖς καὶ ὁ Ἀξιωματικὸς καὶ καὶ ὁ Ἄρχων. Τοῦτο εἶναι ἓν ἀπὸ τὰ ἱερώτερα δικαιώματα τῶν [illegible] ἀνθρώπων, καὶ ὀνομάζεται ΙΣΟΝΟΜΙΑ. Οπίσω ἀπὸ τοὺς Ελληνας [illegible] νὰ ἰδῇ τὴν Ισονομίαν εἰς τὴν Ελλάδα καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν, αὐτὸς, μόνος αὐτὸς ἠμπορεῖ νὰ εἰπῇ ὅτι εἶδε τὴν ἐλευθερίαν, διὰ τὴν ὁποίαν τόσα καὶ τόσα ἐδοκίμασαν καὶ δοκιμάζουν οἱ πτωχοὶ Ελληνες.....

(ἡ ἐξακολούθησις εἰς τὸ ἐρχόμενον φύλλον)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 26.

„Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ τὸ μέσον τῆς τυπογραφίας ὅ,τι στοχάζονται διὰ καλόν „
(Παράγρ. Ζ τοῦ Νόμ. τῆς Επιδαύρ.)

„Η Παῤῥησία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης."
(Ν. Ν.)

ΣΑΒΒΑΤΩ, 29. Νοεμβρίου 1824.

ΑΘΗΝΑΙ, 26 Νοεμβ. 1824.

Γενναιότατε Στρατηγέ.

Ελαβον τὴν ἀπὸ 23 Νοεμβ. πρὸς ἐμὲ, καὶ τοὺς κυρίους Δημογέροντας καὶ Αντιφρούραρχον ἀδελφικήν σου ἐπιστολὴν, καὶ ὑπερεχάρην ἰδὼν ἐπικυρουμένην ἐμπράκτως τὴν πρὸς τοὺς Νόμους καὶ τὴν Σ. Διοίκησιν εὐπείθειάν σου καὶ φιλογένειαν, καὶ τὴν ὁποίαν ἀπὸ πρώτης ἀρχῆς συνέλαβον ὑψηλὴν ἰδέαν περὶ τῶν εὐγενῶν αἰσθημάτων, καὶ πατριωτικῶν ἀρετῶν σου.

Εὰν ὁ κρότος τῶν νικηφόρων σου ὅπλων εἰς τὰς διαφόρους ἐνδόξους συμπλοκάς σου μὲ τοὺς αἱμοβόρους τυράννους μας ἀντήχησε πολλάκις εἰς τῶν Ελλήνων καὶ Τούρκων τὰς ἀκοὰς, ἀλλ' οἱ ἀγῶνες, ὅσους θέλεις ἀγωνισθῇ διὰ νὰ καταδαμάσῃς τῆς διχονοίας τὸ τέρας, τὸ ἀσυγκρίτως ἐπικινδυνώτερον καὶ ἀπὸ αὐτὸν τὸν Σουλτάνον ὡς πρὸς τοὺς Ελληνας, διασαλπιζόμενοι καὶ εἰς τὴν φωτισμένην Εὐρώπην διὰ τῆς φήμης, πολὺ λαμπρότερον θέλουν σ' ἀποδείξει, καὶ σὲ ὑπόσχονται ἀναμφίβολον τὴν καταγραφὴν τοῦ ὀνόματός σου εἰς τῆς ἀθανασίας τὸν ναὸν διὰ τοῦ καλάμου τῆς Ιστορίας. Οθεν μὲ δάκρυα λύπης μὲν διὰ τὰς ἀπευκταίας ταύτας περιστάσεις τοῦ Εθνους μας, ἀλλὰ καὶ ἐνθουσιασμοῦ συγχρόνως διὰ τὰ πατριωτικάσου αἰσθήματα, ἐπεύχομαι εἰς τοὺς ἄχρι τοῦδε τροπαιούχους βραχίονάς σου εἰς τὸ ἑξῆς νὰ συντείνωσιν εἰς τὸ νὰ συνδέσωσιν ὅσον τὸ δυνατὸν σφιγκότερον τὰ διεστῶτα μέλη τοῦ πολιτικοῦ ἡμῶν σώματος, διὰ νὰ μὴ προξενήσωμεν, ὃ μὴ γένοιτο, διὰ τῆς φθοροποιᾶς διχονοίας μας εἰς μὲν τὸν ἐχθρὸν χαρὰν, εἰς δὲ τοὺς φιλέλληνας λύπην, καὶ τελευταῖον ἀμαύρωσιν τῆς εθνικῆς ἡμῶν δόξης ὡς πρὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς φωτισμένης Εὐρώπης, ἥτις ἀτενίζει προσεκτικότατα τὴν Ελλάδα, καὶ τὰς διαφόρους φάσεις τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως.

ὁ πατριώτης

Μηχαὴλ Σοῦτζος.

Γράμμα τοῦ ἀντιστρατήγου Δ. Δικαίου.

Αγιονόρι, 14 Νοεμβρ.

Μόλις ἐφθάσαμεν ἔξω τῆς Κορίνθου, καὶ οἱ ἀντιδιοικηταὶ μᾶς ἔστειλαν πρέσβεις τὸν Κύριον Μανολάκην Σπυρίδωνος Λειβαδίτην καὶ τὸν Σκίπην, νὰ μᾶς παραστήσουν τρόπον τινὰ, ὅτι δικαίως καὶ νομίμως κινοῦνται κατὰ τῆς Διοικήσεως καθ' ὅτι λέγουν, ὅτι εἶναι παράνομος, καὶ ἀπὸ τὴν πρώτην Περίοδον δὲν τὴν γνωρίζουν. Ζητοῦν λογαριασμὸν δεκατριῶν μιλιονίων ὁποῦ ἦλθαν εἰς τὴν Διοίκησιν καὶ ἄλλα τριάντα. καὶ

μὲ αὐτὰ ἐπάσχισαν νὰ μᾶς ἐξαπατήσωσι. Πλὴν ἅμα ὁποῦ μᾶς εἶδαν τόσον δυνατοὺς, φόβος καὶ τρόμος τοὺς ἐκυρίευσεν (τότε πλέον καὶ ὁ Σοφιανόπουλος ἔπαυσε νὰ μοῦ λέγῃ μυστικῶς τὸ "Ζωγρεῖσθε") ἔφυγαν λοιπὸν ἀπὸ Κόρινθον διὰ νυκτὸς· ἄνοιξαν τοὺς δρόμους τοῦ ἁγίου Γεωργίου καὶ Αγιονορίου, καὶ οὕτως ἡμεῖς μὲ δραστηριότητα εἰσήλθομεν εἰς Κόρινθον καὶ ἐπιάσαμεν καὶ τὸ Αγιονόρι διὰ νὰ ἔχωμεν ἀνταπόκρισιν μὲ τὴν Σ. Διοίκησιν.

Πρὸς τούτοις ἔστειλαν καὶ γράμμα πρὸς τὸν Στρατηγὸν Γκούραν καὶ ἐπαραπονοῦντο ὅτι δὲν ἐβάσταξε τὴν "μπέσα", ὁποῦ τοὺς ἔγραφε, καὶ αὐτοὶ ἐνόμιζαν ὅτι ἔχουν γεραῖς ταῖς πλάταις, ἀλλέως ἤθελαν ὑπάγῃ πρὸ καιροῦ εἰς Αργος νὰ πελαγώσουν τὰ Ντουμάνια καὶ τὰ Στενοβράκια· ἀλλὰ τώρα πηγαίνουν εἰς τὰ σπήτια των, τὰ ὁποῖα τοὺς ἔφτιασαν οἱ προπάτορίς των, καὶ δὲν ἀφήνουν κανέναν νὰ τοὺς τὰ χαλάσῃ. Αὐτὰ ἔγραφαν τοῦ Σ. Γκούρα, ἔγραφαν καὶ τὸ "Σπολλάετη" καὶ δὲν τὸ ἤλπιζαν, καὶ τέτοια.

Ημεῖς βαστοῦμεν κατὰ τό παρὸν τὸ Αγιονόρι. Μᾶς εἶπεν ἕνας, ὅτι ἡ Τροπολιτζᾶ πολιορκεῖται ἀπὸ τὸν Κολοκοτρώνην, πλὴν δὲν ἠξεύρομεν, ἂν εἶναι ἀληθινὸν. (1)

ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙ. 17 Οκτωβ. 1824.

Τὰ πολεμικὰ τούτων τῶν μερῶν εὐτύχησαν καὶ ἐφέτος. εἶναι ἀληθὲς, ὅτι παρὰ τοὺς ἀκροβολισμοὺς κἀνένας σημαντικὸς πόλεμος δὲν ἔγινε, ἀλλ' ἐν ᾧ καὶ εἰς αὐτοὺς τούτους τοὺς ἀκροβολισμοὺς ἐφάνησαν πάντοτε ἀνώτεροι οἱ ἐδικοίμας, καὶ ἐν ᾧ δὲν ἔλειψαν νὰ ζωγροῦν ἐχθροὺς καὶ νὰ ἁρπάζουν καθημέραν ἄλογα καὶ ἄλλα ζῶα αὐτῶν, τοῦτοι μήτε βῆμα δὲν ἐπροχώρησαν· καὶ οὕτως ἠμπόρεσαν οἱ ἐδικοί μας νὰ θερίζουν καὶ νὰ συνάζουν ἡσύχως τὰ ἀραποσίτιά των, τὰς ἐλέας των καὶ τοὺς λοιποὺς καρπούς τῶν ἱδρώτων των. Ταῦτα τὰ καλὰ χρεωστοῦνται εἰς τὴν φρόνησιν, ἐπιμονὴν καὶ ὑπομονὴν τοῦ κυρ Α. Μαυροκορδάτου, ὅς τις ὄχι μόνον ἐδυνήθη νὰ σώσῃ τὴν Δυτικὴν Ελλάδα ἀπὸ τὴν εἰσβολὴν τοῦ ἐχθροῦ, ἀλλὰ κατώρθωσε νὰ ἐπαναστατήσουν καὶ ἄλλα μέρη, τὸ ὁποῖον ἐπαραζάλισε τοὺς βαρβάρους. καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα δὲν θέλομεν ἀργήσει νὰ ἀκούσωμεν τὴν διάλυσιν τοῦ Στρατοπέδου τοῦ Ομὲρ-Πασσᾶ. Καὶ τούτη ἡ διάλυσις θέλει γενῆ εὐθὺς ὁποῦ ἐπιστρέψει ὁ Ομέρης ἀπὸ Πρέβεζαν, ὅπου εὑρίσκεται διὰ νὰ ἡσυχάσῃ τοὺς ἐκεῖ δυσαρεστημένους Αλβανοὺς, ἐλθόντας ἀπὸ Ναύπακτον μὲ τὸν Χασᾶν-Πασσᾶ διὰ νὰ λάβωσι τοὺς μισθούς των.

Εἰς τὴν ἀλβανίαν εἶναι μεγάλαι διχόνοιαι, ἄναψαν οἱ ἐμφύλιοι πόλεμοι καὶ καθ' ἡμέραν χύνεται αἷμας (2)

Εἰς τὸν Φίλ. τοῦ Νόμου ἀναγινώσκομεν τὴν ἀκόλουθον Προκήρυξιν διὰ τὸν θαλάσσιον ἀποκλεισμὸν τῶν φρουρίων Πάτρας καὶ Ναυπάκτου ἀπὸ μέρους τῆς Ιωνικῆς Διοικήσεως.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ.

ΙΠΠ. ΜΑΡΙΝΟΣ ΒΕΓΙΑΣ.

Εκ μέρους τῆς Αὐτοῦ Υψηλότητος τοῦ ΠΡΟΕΔΡΟΥ καὶ τῶν Εκλαμπροτάτων ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ τοῦ Ενωμένου Κράτους τῶν Ιονικῶν Νήσων κτλ. κτλ. κτλ.

Η Αὐτοῦ Εξοχότης ὁ Λὸρδ Μέγας Αρμοστὴς μὲ τὸ νὰ παρέλαβε μίαν Γνωστοποίησιν ἐκ μέρους τῶν Υποκειμένων ὁποῦ ἐνεργοῦν τὰ καθήκοντα τῆς Διοικήσεως εἰς τὴν Ελλάδα, διαλαμβάνουσαν, ὅτι διὰ προσταγῆς τῶν εἰρημένων ἐσυστή-

---

(1) ἀπὸ τὸν Φίλον τοῦ Νόμου βεβαιωνόμεθα ὅτι ἀληθινὰ πολιορκημένη εἶναι.

(2) Τὶ τὸ ὄφελος, ὁποῦ πάσχομεν καὶ ἡμεῖς τὸ ἴδιον πάθος.

θη μία ἀποκλεισις, ἤτι θαλάσσιος πολιορκία, ἔμπροσθεν τῶν λιμένων τῆς Πάτρας καὶ τοῦ Ναυπάκτου, ἀπὸ μίαν ναυτικὴν δύναμιν συνισταμένην ἀπὸ πλοῖα τακτικὰ ἐπὶ τούτῳ διωρισμένα, καλὰ τοὺς Νόμους τῶν Εθνῶν, διὰ τοῦτο διδεται προσταγὴ διὰ τῆς παρούσης ὅτι ὅλα τὰ πλοία ἤ βάρκες, ὁποίου δήποτε εἴδους ἢ μεγέθους, καὶ σκεπασμένα ὑπὸ Ιονικὴν σημαίαν, πρέπει νὰ σεβασθῶσι τὴν εἰρημένην ἀπόκλεισιν μὲ τὸν πλέον ἀυστηρὸν καὶ ἀκριβῆ τρόπον.

Ηπαρεῖσα θὰ ἐυαπωθῆ καὶ εἰς τὰς δύω γλώσσας τὴν Απλοελληνικὴν καὶ τὴν Ιταλικὴν, θὰ δημοσιευθῆ καὶ καρφωθῆ πρὸς γενικὴν εἰδοποίησιν.

Κορφοὶ, 17 Νοεμβρίου 1824.

Ἐξ' Επιταγῆς τῆς ΒΟΥΛΗΣ
ΠΟΝΣΟΝΒΗΣ

Ἐξ' ἀπορ. τῆς ΒΟΥΛΗΣ εἰς τὸ Γενικὸν Διαμέρισμα.

Ἐξακολούθησις τῆς ἐξηγήσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τῶν Ελλήνων, ὑπὸ Θ. Νέγρη. (1)

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Εἰς τὰ περισσότερα μέρη τοῦ κόσμου δὲν εὑρίσκεται Ισονομία, ἀλλ' ὁ Νόμος κάμνει διαφορὰς μεταξὺ τῶν διαφόρων κλάσεων τῶν Καθεικων, καὶ εἰς ἄλλας χαρίζει προνόμια, καὶ ἄλλας καταδικάζει εἰς περισσότερα χρέη. ἐνθυμοῦνται πολλὰ καλὰ καὶ δὲν ἀλησμόνησαν βεβαιότατα οἱ ἕλληνες, ὅτι εἰς τὸν καιρὸν τῆς δουλείας των, ἂν ἕνας παλικαρᾶς ὕβριζεν ἕναν ἄρχοντα, καὶ ἡ ὑποθεσις ἔφθανεν εἰς τὸν Καδῆν, ὁ παλικαρᾶς ἐφυλακόνετο καὶ ὑβρίζετο καὶ χρηματικῶς ἐζημιόνετο καλὰ τὴν θέλησιν τοῦ καδῆ· καὶ ὅτι ἂν ἕνας ἄρχων ὕβριζεν ἕναν παλικαρᾶν, ὁ παλικαρᾶς δὲν εἶχε κριτὴν ἐναντιον τοῦ ἄρχοντος διὰ τὰς ὕβρεις. ἡ τοιαύτη ἀνισότης τῶν ἀνθρώπων ἐνώπιον τῶν νόμων δὲν συμβιβάζεται μὲ τὴν ἀληθῆ ἐλευθεριαν βεβαιότατα, δι' αὐτὸ ἔλειψεν ἀπὸ τὴν Ελλάδα, καὶ ἀπεφασίσθη ὅλοι οἱ ἕλληνες νὰ εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τῶν νόμων, διὰ νὰ εἶναι ὅλοι οἱ Ελληνες εἰς τὸ ἑξῆς ἐλεύθεροι, καὶ ὄχι ἄλλοι νὰ εἶναι περισσότερον ἀπὸ ὅτι πρέπει ἐλεύθεροι, καὶ ἄλλοι ὀλιγώτερον. ἄλλοι ἂν σφάλωσι, νὰ καλαδικάζωνται καὶ ἄλλοι νὰ σφάλλουν, καὶ να ἀθωόνωνται· ἄλλοι νὰ ἔχουν Νόμους εἰς τὸ Κεφάλι των, καὶ ἄλλοι νὰ καταπατοῦν τοὺς Νόμους, ὡσὰν νὰ ἔπλασεν ὁ Θεὸς τὸν Κόσμον ἀπὸ δύο διαφορετικὰ εἴδη χώματος, καὶ εἰς ἄλλους νὰ ἔδωκε τὸ πανάγιόν του φύσημα, καὶ ἀπὸ ἄλλους νὰ τὸ ἐστέρησεν. ὄχι, ὄχι· ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἐπλάσθησαν ἐπίσης καθ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ, καὶ ὅλοι πρέπει νὰ ἔχουν ὅμοια χρέη καὶ ὅμοια δικαιώματα. διὰ αὐτὸ λοιπὸν καὶ ὁ παράγραφος γ.' ἀπεφάσισεν, ὅλοι οἱ Ελληνες νὰ εἶναι ἴσοι ἐνώπιον εἰς τὸν Κριτὴν, ἂς εἶναι καὶ ὁ ἕνας ἀξιωματικὸς, ὁ δὲ ἄλλος Ιδιώτης, ὁ ἕνας Πλούσιος, καὶ ὁ ἄλλος Πτωχός. Εὐγενεῖς δὲν καταδέχονται νὰ ἀναγνωρίζουν οἱ Ελληνες, ἐπειδὴ ὅλοι εἶναι ἀπὸ ἕνα Γένος, καὶ Γένος λαμπρὸν, εἶναι Ελληνες.'

(ἡ ἐξακολούθησις εἰς τὸ ἐρχόμενον φύλλον)

---

(1) Μὲ μεγάλην θλῖψιν ψυχῆς ἀκούσαμεν πρὸ δύω ἡμερῶν τὸν θάνατον καὶ τοῦτου τοῦ ἀγαθοῦ Πατριώτου, ὁπου ἀγωνίσθη τόσον διὰ τὴν σύστασιν καὶ στερέωσιν τῆς Εθνικῆμας Νόμου ἀπ' ἀρχῆς, ἕως τῆς τελευταίας του ἀναπνοῆς ὁμιλοῦντας καὶ γράφωντας ἕσα συντείνουν εἰς στερέωσιν τῆς πολυτίμου ἐλευθερίασμας. Αλλὰ καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του ἀκολουθεῖ ἰδὲ διὰ τῆς παούσης ἐξηγήσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τῶν Ελλήνων νὰ συνεργῆ εἰς τὴν στρέωσιν τοῦ πολιτικοῦ μας συστήματος - Μὲ αὐτὸ ἐστοχάσθη ὅτι ὠφελεῖ καὶ ὠφέλησε χωρὶς ἄλλο τὴν Πατρίδα, καὶ διὰ αὐτὸ βέβαια ἡμνήμη του εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀγαθῶν πολιτῶν θὰ μενῃ αἰωνία.

Εξακολούθησις τῆς διαμαρτυρήσεως τοῦ κν. Α. Λόντου.

Κατὰ τὴν 26 τοῦ αὐτοῦ, κλινήρης ὢν εἰς Διακοπτὸν ἐκ τῆς συμβάσης μοι ἀσθενείας, παρευρισκομένου καὶ τοῦ Στρατηγοῦ Κυρίου Ἰωάννου Νοταρᾶ, εἶδον φθάσαντας ἐκεῖ τὸν φροντιστήν, μισθοδότην καὶ ἐπιθεωρητὴν διὰ νὰ μὲ πληροφορήσουν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ἐτοιμασίας. μοὶ εἶπον ὅτι, μέρος ἐκ τῶν 25 χιλιάδ. γροσίων, εἶχον ἐξοδεύσει εἰς σιτηρέσια τῶν Πατραίων στρατιωτῶν, μέρος εἰς ἀγώγια, καὶ μέρος εἰς πρόβλεψιν ὀλίγων τροφῶν, τὰς ὁποίας εἶχον τοποθετήσει εἰς μέρη ἀπωτάτα τῶν Πατρῶν, ὅτι διὰ σιτηρέσια ὀβολὸν δὲν εἶχον, καθὼς οὔτε δι' ἀγώγια εἰς μετακόμισιν τῶν ὀλίγων αὐτῶν τροφῶν ὁποῦ ἔκαμε χρεία, καὶ ὅτι διὰ τὴν μετακόμισιν αὐτῶν ἦτον χρεία προθεσμίας μέχρι τῆς ἐνδεκάτης Σεπτεμβρίου τοὐλάχιστον.

Τοῖς ἔδωσα χίλια γρόσια, τοὺς ἔδωσα στρατιώτας, καὶ τοὺς ἔστειλα νὰ ἐκτελέσουν τὰ χρέη των τάχιστα καὶ κατὰ τὴν 27 τοῦ αὐτοῦ ἀνεφέραμεν συμφώνως μετ' αὐτῶν πρὸς τὴν Διοίκησιν περὶ τούτων, ἀλλὰ μετὰ βίας ἐστάλλησαν εἰσέτι τριάκοντα χιλιάδες γρόσια.

Ἐξεστράτευσα εἰς τὴν παρ' αὐτῶν διοθεῖσαν προθεσμίαν μετὰ τῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν μου διατεταγμένων, ἀλλ' ἅμα εἰς Καλάβρυτα φθάσας ἔλαβον ἀναφορὰν τῶν (τῆς ὁποίας τὸ ἴσον ἀμέσως τότε ἐπεμψα πρὸς τὴν Διοίκησιν) διὰ τῆς ὁποίας μὲ εἰδοποίουν νὰ μὴ προχωρήσουν τοὐλάχιστον τέσσαρας ἡμέρας εἰσέτι, ὡς ἀνελοίμων ἔτι ὅλων τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων τῶν στρατευμάτων.

Ἐγὼ καὶ μὴ θέλων ἐπροχώρησα, ἔφθασα ἐδῶ κατὰ τὴν ιγ.' Σεπτεμβρίου. ἐζήτησα εὐθὺς παρὰ τοῦ φροντιστοῦ ὑποθετικὸν λογαριασμόν· εἶδον ὅτι εἶχον 14500 γροσίων γεννήματα εἰς Αλῆ Τζελεπῆ, χωρίον Γαστούνης, καὶ ἄλλα μακρυνὰ χωρία, 1253 ὀκάδες τυρὶ, 18500 γρόσια σταλέντα εἰς Ζάκυνθον διὰ παξιμάδι, καὶ 10000 μένον γρόσια μετρητὰ, τὰ δὲ λοιπὰ ἐξοδευμένα ἐκεῖ, ὅπου ἡ Διοίκησις θέλει παρ' αὐτοῦ πληροφορηθῆ.

Βλέπων λοιπὸν, ὅτι τὰ εἰς Αλῆ Τζελεμπῆ εὑρισκόμενα γενήματα καὶ διὰ τὸ μάκρος τοῦ διαστήματος, καὶ διὰ τὴν ἐρήμωσιν τῶν μερῶν τούτων, καὶ μάλιστα διὰ τοὺς τότε ραγδαιοτάτους ὑετοὺς δυσκόλως μετεκομίζοντο ἐνταῦθα, τὸν διέταξα νὰ προβλέψῃ ἐκ τῶν ἀναχειρας δέκα χιλιάδων γροσίων ἀπὸ τὰ ἐδῶ πλησίον μέρη γεννήματα διὰ νὰ μὴ πεινάσουν οἱ στρατιῶται, καὶ τὰ εἰς Αλῆ τζελεπῆ νὰ μείνουν ἐκεῖ διὰ νὰ δίδωνται εἰς τροφὴν τῶν Πατραίων Στρατιωτῶν μέχρις αἰσιοτέρας πρὸς μετακόμισιν εὐκαιρίας, ὥστε τὰ ἀνὰ χεῖρας τοῦ φροντιστοῦ ὀλίγα χρήματα ἦτον ἤδη ἐξωδευμένα εἰς τροφὰς καὶ σιτηρέσια τῶν Στρατιωτῶν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν.

Ηναγκάσθην νὰ πέμψω πρὸς τὴν Διοίκησιν τὸν μισθοδότην κατὰ τὴν 20 Σεπτεμβρίου, φανερώσας τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων δι' ἀναφορᾶς μου, καὶ παραγγείλας αὐτὸν νὰ τὴν ἐκθέσῃ καὶ διὰ ζώσης φωνῆς, καὶ ἀφ' ἧς ἐμίσευσεν ἐντεῦθεν, δὲν ἔλειψα τὰ ἀδύνατα δυνατὰ πράττων, πρὸς διατήρησιν τῆς εὐταξίας τοῦ Στρατοπέδου, καὶ πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων, μετρήσας πρὸς τὸν φροντιστὴν κατὰ τὸν παρ' αὐτοῦ ὑπογεγραμμένον κατάλογον γρόσια 25000 καὶ τόσα, ἐξ ἰδίων μου πρὸς ἐξοικονόμησιν τροφῶν, καὶ πείσας τοὺς λοιποὺς Στρατηγοὺς, καὶ ἀξιωματικοὺς νὰ ἐξοικονομήσουν τὰ λοιπὰ ἀναγκαῖα ἐξ ἰδίων των μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ Μισθοδότου —

(ἡ ἐξακολούθησις εἰς τὸ ἐρχόμενον φύλλον)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 27.

„Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ με τὸ μέσον τῆς τυπογραφίας ὅ,τι στοχάζονται διὰ καλόν „
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Επιδαύρ.)

„ Η. Παῤῥησία
εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.
(Ν. Ν.)

ΤΕΤΑΡΤΗ, 3 Δεκεμβρίου 1824.

ΑΘΗΝΑΙ 2 Δεκεμβρίου.

Εμάθαμεν ἀπὸ Ναύπλιον, ὅτι ἡ Διοίειχε στείλη τὸν Υπουργὸν τῆς Θρησκείας εἰς ἀντάμωσιν τοῦ Κυρ. Ανδρέα Ζαήμη. Αὐτὸς ὁ τρόπος μᾶς φαίνεται, ὅτι ἠμπορεῖ νὰ δώσῃ καλλήτερον καὶ εὐκολώτερον τέλος εἰς τὰ τρέχοντα, παρὰ ὁ ἐμφύλιος πόλεμος, ὁ ὁποῖος ἀντὶ νὰ ἐξαλείψῃ τὰ πάθη, ἀνοίγει νέας πληγὰς, καὶ προξενεῖ ἀφορμὰς αἰωνίων ταραχῶν εἰς τὴν Πατρίδα.

Μανθάνομεν ἀκόμη, ὅτι ἔφθασεν εἰς Ναύπλιον ὁ Πρόεδρος τοῦ Εκτελεστικοῦ, Κύρ. Γεώργιος Κουντουριότης. Η παρουσία καὶ τούτου τοῦ ἀγαθοῦ πολίτου εἰς τὴν καθέδραν τῆς Διοικήσεως μᾶς διδει μεγάλην παρηγορίαν.

Απὸ Κόρινθον 1 Δεκεμβρίου.

Μανθάνομεν ὅτι ὁ Στρατηγὸς Γκούρας ἔστειλε πρὸς τὸν Στρατ. Νικήταν εἰς Αγ. Γεώργιον νὰ ὁμιλήσῃ διὰ τὰ τρέχοντα, νὰ τὸν παρακινήσῃ εἰς τὴν διόρθωσιν αὐτῶν τῶν κακῶν, ὅτι ἠμπορεῖ νὰ γένῃ μὲ τὸν λόγον παρὰ μὲ τὸ πῦρ καὶ μὲ τὸν σίδηρον. Πάντοτε καὶ εἰς τοὺς λόγους του και εἰς τὰ γράμματά του καὶ εἰς τὰ ἔργα του ἄλλο δὲν φαίνεται, παρὰ ἡ εἰρήνη καὶ ἡ ὁμόνοια, καὶ ἀπὸ τοῦτο ἐλπίζομεν πολλὰ καλά.

Απὸ Λεβαδίαν.

Σήμερον μᾶς λέγουν, ὅτι εὐγῆκαν ἀπὸ Ζοιτοῦνι ἀρκετοὶ Τοῦρκοι, καὶ κατέβησαν ἕως εἰς τὴν Βουντουνίτζαν. Εχομεν μεγάλην ὑποψίαν, μήπως αὐτοὶ οἱ Τοῦρκοι περάσουν εἰς Εὔριππον, κατὰ τὴν ζήτησιν τοῦ Ομὲρ-Πασᾶ, καὶ ἐκεῖθεν ὁρμήσουν καὶ βλάψουν τὰ περίχωρα τῆς Αττικῆς, τώρα μάλιστα, ὁποῦ μανθάνουν, ὅτι μέγα μέρος ἀπὸ τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν τοῦ τόπουμας εὑρίσκεται μέσα εἰς τὴν Πελοπόννησον. Καὶ ἂν τοῦτο ἀκολουθήσῃ, μὴ γένοιτο, ἰδοὺ φανερὰ τὸ τὶ κερδίζομεν ἀπὸ τὰ ἐμφύλια ἀνακατώματα.

Εξακολούθησις τῆς ἐξηγήσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τῶν Ελλήνων ὑπὸ Θ. Νέγρη.

ΠΑΡΑΓ. Δ.

Οσοι ἀπὸ ἄλλα μέρη τοῦ Κόμου θελήσουν νὰ ἔλθουν εἰς τὴν Ελλάδα διὰ νὰ κατοικήσουν διὰ πάντα εἰς αὐτὴν ἢ νὰ διατρίψουν μερικὸν καιρὸν μοναχὰ εἰς αὐτὴν, ὅλοι αὐτοὶ εἶναι ἴσοι μὲ τοὺς Ελληνας ἐνώπιον τῶν Νομων.

ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ.

Ηλθεν ἕνας Ρῶσσος καὶ διατρίβει εἰς τὴν Ελλάδα μερικὸν καιρὸν· ἦλθε καὶ ἕνας Ιταλὸς πραγματευτὴς, ἄνοιξεν οἶκον ἐμπορικὸν καὶ ἐκατοίκησεν εἰς τὴν Ελλάδα. Τόσον ὁ πάροικος Ρῶσσος, ὅσον ὁ κάτοικος Ιταλὸς, ἂν ἔχωσι κἀμμίαν διαφορὰν μὲ ἕνα Ελληνα, καὶ παῤῥησιασθῶσιν εἰς τὸ Κριτήριον, ὁ Κριτὴς δὲν ἠμπορεῖ

νὰ μετριάσῃ τὴν παιδείαν πρὸς τὸν Ρῶσσον, ἐπειδὴ εἶναι πάροικος, εἶναι Μουσαφίρης, οὔτε νὰ τὴν αἰξήσῃ, ἐπειδὴ ὁ Ρῶσσος εἶναι ἀλλοεθνὴς, εἶναι ξένος, οὔτε πρὸς τὸν Ιταλὸν, ἐπειδὴ εἶναι κάτοικος, ἀλλ' ἂν ἔσφαλεν ὁ Ρῶσσος πρὸς τὸν Ελληνα, παιδεύεται καθὼς γράφει ὁ Νόμος, ἂν ἔσφαλεν ὁ Ελλην πρὸς τὸν Ρῶσσον, παιδεύεται ὁ Ελλην ἀπαράλακτα, ἂν ἔσφαλεν ὁ Ιταλὸς πρὸς τὸν Ελληνα, παιδεύεται, καθὼς καὶ ὁ Ελλην ἂν ἔσφαλε πρὸς τὸν Ιταλόν.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

Νὰ τὸ εἰπῶ μὲ ὀλίγα λόγια.' ἐπειδὴ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἐπλάσθησαν κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ, τὸ δίκαιον εἶναι νὰ ὑπόκεινται ὅλοι ἴσια εἰς τοὺς Νόμους, καὶ ἐπειδὴ οἱ Ελληνες ἐς φιλελεύθεροι εἶναι καὶ Φιλοδίκαιοι, διότι ἡ Δικαιοσύνη εἶναι Μήτηρ καὶ Προστάτις τῆς ἐλευθερίας, δέχονται βέβαια μὲ εὐχαριστησίν των νὰ εἶναι ἴσοι, καθὼς μετοξύ των, οὕτω καὶ μὲ τοὺς ἀλλοεθνεῖς εἰς τὰ Κριτήρια. Καὶ ὁ μὲν κολὶς Διοικητὴς βλέπει τὸν Ελληδα καὶ τὸν ξένον, καὶ διακρίνει τὸν Ελληνα, ἐνδυμεῖται τοὺς κόπους του, τὰς ζημίας του, ὅλα ὅσα ἐδοκίμασε διὰ νὰ ἐλευθερωθῇ ἡ Πατρὶς, τὸν τιμᾷ τὸν περιποιεῖται, καὶ φροντίζει πῶς νὰ κερδίζῃ πάντοτε ὁ Ελλην, καὶ νὰ εἶναι ἔμπρὸς ἀπὸ τὸν ξένον εἰς ὅλα τὰ πάντα· ὁ δὲ δίκαιος Κριτὴς βλέπει τὸν Ελληνα καὶ τὸν ξένον, νὰ παρρησιάζωνται ἐνώπιόν του, καὶ κλείει τὰ μάτια νὰ μὴ διακρίνῃ τὸν Ελληνα, ἀλλ' ἀκούει μόνον μὲ προσοχὴν καὶ παιδεύει καθὼς οἱ Νόμοι ἀποφασίζουν τόσον τὸν Ελληνα, ὅσον τὸν Ρῶσσον καὶ Ιταλὸν καὶ πάντα ἄνθρωπον· ὁ Διοικητὴς κυττάζει τὸν ἄνθρωπον καὶ διορίζει, ὁ Κριτὴς βλέπει τὸ σφάλμα καὶ ἀποφασίζει.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Ε.'

Κάθε Ελλην ἐμβαίνει καὶ προχωρεῖ τόσον εἰς τὰ πολιτικὰ, ὅσον εἶναι τὰ στρατιωτικὰ, καὶ ἀπολαμβάνει ὅλας τὰς τιμὰς, φθάνει μόνον ἀφανῆ ἄξιος.

ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ.

Κάθε Ελλην ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ καὶ Δημογέρων, καὶ Επιστάτης, καὶ Ἔπαρχος, καὶ Βουλευτὴς. καὶ ὅτι πολιτικὸν ἀξίωμα ἔχει ἡ Πατρὶς μας. Ακόμη ἠμπορεῖ κάθε Ελλην νὰ γίνῃ καὶ στρατιώτης, καὶ Δέκαρχος, καὶ Εκατόνταρχος, καὶ Χιλίαρχος, καὶ Στρατηγὸς· καὶ πάλιν ὁ χιλίαρχος ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ Διοικητὴς, καὶ ὁ Διοικητὴς χιλίαρχος· ἀκόμη κάθε Ελλην ἠμπορεῖ νὰ ἀξιωθῇ ὅσα βραβεῖα καὶ ὅσας τιμὰς ἔχει ἡ Πατρὶς διὰ τὰς λαμπρὰς ἐκδουλεύσεις τῶν τέκνων της· ἐπειδὴ ὅμως ἂν ἕνας ἄπρακτος διόλου εἰς τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις γίνῃ ἕξαφνα Διοικητὴς, δὲν ἠξεύρει νὰ οἰκονομήσῃ τὰ Κοινὰ καὶ ἐνοχλοῦνται οἱ λαοὶ, καὶ ἐπειδὴ ἂν ἕνας ἀνδρεῖος ἀπὸ παλαμιὰν γίνῃ Στρατηγὸς, μὴ γνωρίζων τὸ τί ἔχει νὰ κάμῃ διὰ νὰ κερδίσῃ τὸν ἐχθρὸν, κατάτι, καὶ τὸ μὲν στράτευμα ἐξολοθρεύεται ὁ δὲ ἐχθρὸς προχωρεῖ καὶ κινδυνεύει τὸ Εθνος, καὶ τέλος ἐπειδὴ ὅταν ἕνας χωρὶς νὰ κάμῃ κἀνένα ἀνδραγάθημα, καὶ λαμπρὰν δούλευσιν εἰς τὴν Πατρίδα, ἀξιωθῇ ἕνα βραβεῖον ἴσιον μὲ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχει ἕνας ἄλλος διὰ τὰς ἐκδουλεύσεις καὶ ἀνδραγαθήματά του, κἀκεῖνος βλέπει καὶ τοὺς δύο αὐτοὺς, καὶ λέγει ἐς τὸν νοῦν του, ὅτι ὁ ἄξιος καὶ ἀνάξιος ἔλαβαν τὸ ἴδιον βραβεῖον, καὶ μὲ αὐτὸ νεκρώνεται ἡ φιλοτιμία καὶ κἀνένας δὲν φροντίζει νὰ φανῇ ἄξιος τῆς τιμῆς ἐκείνης, καὶ τίποτε καλὸν εἰς τὸ Εθνος δὲν ἔχει τινὰς νὰ ἐλπίζῃ. διὰ ὅλα αὐτὰ ὁ Νόμος ἀποφασίζει, ὅτι τότε μόνον νὰ προχωρῇ εἰς τὰ πολιτικὰ, εἰς τὸ στρατιωτικὰ, καὶ τότε μόνον νὰ ἀπολαμβάνῃ τὰς τιμὰς, ὅταν φανῇ ἄξιος διὰ νὰ προχωρήσῃ καὶ νὰ τιμηθῇ.

(ἡ ἐξακολούθησις εἰς τὸ ἐρχόμενον φύλλον)

Εξακολούθησις τῆς διαμαρτυρήσεως τοῦ κυρ Α. Λόντου.

Ηλθε κατ' ἐκείνας τὸ παξιμαδι, ἐκ Ζακύνθου, ἀλλ' εὐγῆκεν εἰς Γλαρέντζαν, καὶ ἡ ἐδῶ μετακόμισίς του ἐστάθη ἀδύνατος,

διότι κατὰ μὲν γῆν, καὶ ὁ κάμπος ὅλος εἶναι ἔρημος, καὶ τὰ πλησίον τῆς Γαστούνης εὑρισκόμενα ζῶα χρησιμεύουν εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ ἐκεῖ Στρατοπέδου, κατὰ δὲ θάλασσαν, μεταξὺ παλαιῶν Πατρῶν καὶ Μισολογγίου, περιπλέουν τὰ ἐχθρικὰ πλοῖα.

Ἔφθασε τέλος καὶ ὁ περιμενόμενος Μισθαποδότης κατὰ τὴν 13 τοῦ παρόντος μηνὸς φέρων μεθ' ἑαυτοῦ γρόσια 100000 μόνον, ἐκ τῶν ὁποίων, τὰς μὲν 50000 ἔδωσεν, ὅπου ἐχρεωστοῦντο μὲ ὅλην τὴν ἀκριβῆ ἔρευναν καὶ παρατήρησιν τῶν χρεωστουμένων, διότι τῇ ἀληθείᾳ, καὶ Στρατηγοὶ, καὶ ἀξιωματικοὶ, καὶ αὐτοὶ οἱ ἁπλοὶ Στρατιῶται ἦσαν γεμάτοι ἀπὸ φιλοτιμίαν, καὶ δὲν καταδέχοντο τὴν παραμικρὰν κατάχρησιν, καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς εἰς τὴν οἰκονομίαν διορισμένους δὲν ἐπιτρέπετο τὸ παραμικρὸν ἀνεξετάστως.

Ἐθεωρήθησαν δὲ ἐπ' ὄψει πάντων καὶ οἱ Στρατιωτικοὶ λογαριασμοὶ μὲ ἀκριβείαν ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐξεστράτευσαν ὁ καθεὶς τῶν Στρατηγῶν καὶ λοιπῶν ἀξιωματικῶν, καὶ εὐγῆκε νὰ λάβουν τὰ Στρατεύματα διὰ δεδουλευμένους μέχρι τῆς 15 τοῦ ἐνεστῶτος μισθοὺς των γρόσια 84000 καὶ τόσα, (ἐξαιρουμένου τοῦ ἐδικοῦμου σώματος, τὸ ὁποῖον δὲν ἐμπεριελήφθη εἰς τὸν λογαριασμὸν, διότι δὲν ἠθέλησα νὰ λάβω τὸ ἀναλογοῦν αὐτῷ μέρος, διὰ νὰ ἱκανοποιηθοῦν ὁπωσοῦν οἱ λειποὶ) ὥστε διδομένων τῶν ἐναπολειφθέντων χρημάτων, τὸ Στρατόπεδον διελύετο κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν, διότι, ἐκτὸς ὅτι δὲν ἐξήρκουν εἰς ἀποπλήρωσιν τῶν δεδουλευμένων μισθῶν, πρὸς τούτοις, οὔτε διὰ τροφὰς, οὔτε διὰ σιτηρέσια ὁβολὸς ἔμενεν.

Ἀλλὰ φιλοτιμηθέντων τῶν Στρατηγῶν καὶ Ἀξιωματικῶν ἁπάντων, καὶ πολεμικοῦ συγκροτηθέντος συμβουλίου, ἀπεφασίσθη νὰ λάβουν τὸ μικρὸν ἐκεῖνο μέρος τῆς ἀναλογίας τοῦ μισθοῦ των, ἐκ τῶν ἐναπολειφθέντων χρημάτων, διὰ νὰ δυσωπήσουν ὁπωσοῦν πρὸς καιρὸν τοὺς στρατιώτας των, ἀφίνοντες ὀκτὼ χιλιάδες γρόσια ἐξ αὐτῶν, διὰ τῶν ὁποίων νὰ ἐξοικονομηθῇ ἕνδεκα ἡμερῶν ἀλεῦρι τῶν στρατιωτῶν, καὶ τῶν ἀλόγων κριθάρι, καὶ τὰ σιτηρέσια τῶν στρατιωτῶν δι' αὐτὰς τὰς ἡμέρας νὰ ἐξοικονομήσουν ἐξ ἰδίων των οἱ Ἀξιωματικοὶ, καὶ διὰ κοινῆς ἀναφορᾶς εἰδοποιήθη ἡ Διοίκησις περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ Στρατοπέδου, καὶ περὶ τῆς γενομένης ἀποφάσεως, ὅτι δηλ. εἰς τὴν προθεσμίαν ταύτην τῶν ἕνδεκα ἡμερῶν, ἐὰν δὲν πέμψῃ χρήματα ἀνάλογα εἰς ἀποπλήρωσιν τῶν δεδουλευμένων στρατιωτικῶν μισθῶν, καὶ εἰς πρόβλεψιν τροφῶν καὶ σιτηρεσίων τοὐλάχιστον ἑνὸς μηνὸς, καὶ τῶν ἀναγκαίων τοῖς στρατιώταις σκηνωμάτων, (διότι τῶν στρατιωτῶν μέχρι τοῦδε ὑπαιθρίων τῶν περισσοτέρων διανυκτερευόντων, δὲν ἐδυνάμεθα νὰ προχωρήσωμεν εἰς Πάτρας, καὶ ἐκ τούτου κατηναλίσκετο ὁ Ἐθνικὸς θησαυρὸς ἐπὶ μεταίῳ) τὸ στρατόπεδον ἀφεύκτως θέλει διαλυθῇ.

Ἦλθε τέλος καὶ ἡ εἰρημένη προθεσμία, καὶ οὔτε χρήματα, οὔτε ἀπάντησις ἐφάνη· ὅθεν οἱ Στρατηγοὶ καὶ Ἀρχηγοὶ τῶν ταγμάτων ἐκ τῆς ἀνάγκης βιαζόμενοι, ἀναφερθέντες εὐτάκτως πρός ἐμὲ, καὶ διαμαρτυρηθέντες διὰ τῆς ἀπὸ τῆς 26 τοῦ παρόντος διαμαρτυρικῆς των, (2) ἐναντίον οὗτινος ἀνήκει, διαλύονται ἤδη ἀκουσίως καὶ μὲ ἄκραν των δυσαρέσκειαν—

(ἡ ἐξακολούθησις εἰς τὸ ἐρχόμενον φύλλον)

---

(2) Ἐξοχότατε Στρατηγὲ Κύριε Ἀνδρέα Λόντε.

Ἐπειδὴ σήμερον εἶναι ἡ εἰκοστὴ ἕκτη τοῦ Παρόντος μηνὸς, τὸ τέλος τῆς προθεσμίας τῶν ἕνδεκα ἡμερῶν, καθ' ἃς ὑποσχέθημεν διὰ Γενικῆς Ἀναφορᾶς μας πρὸς τὴν Διοίκησιν νὰ ἐξοικονομήσωμεν τὰ σιτηρέσια τῶν στρατιωτῶν μας καὶ νὰ περιμείνωμεν τὴν ἀπάντησιν καὶ χρήματα παρὰ τῆς Διοικήσεως εἰς ἀπόδοσιν τῶν μέχρι τοῦδε στρατιωτικῶν μισθῶν, καὶ εἰς ἐξοικονόμησιν

τῶν ἀκολούθως πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων τοῦ στρατοπέδου καὶ τῶν ἀναγκαιούντων σκηνωμάτων, καὶ μέχρι τοῦδε, τοῦ ἑσπέρας πλησιάζοντος, δὲν ἐστάλησαν τὰ ἀναγκαῖα καὶ ἀνάλογα χρήματα, καὶ ἑπομένως, οὔτ' οἱ στρατιῶται μας ὑστερούμενοι ἀπὸ τοσούτου καιροῦ τῶν μισθῶν των ὑπαίθριοι, καὶ τοσοῦτον σκληραγωγούμενοι δύνανται νὰ ἀνθέξωσι νήστεις, οὔτ' ἡμεῖς δυνάμεθα νὰ ἐξοικονομήσωμεν τὰ σιτηρέσια τῶν Στρατιωτῶν μας περι πλέον, καὶ νὰ τοὺς δυσωπήσωμεν νὰ περιμείνουν εἰσέτι, καὶ ἐπειδὴ ἈΝΑΓΚΑΙΣ ΚΑΙ ΘΕΟΙ ΠΕΙΘΟΝΤΑΙ διὰ τοῦτο σᾶς εἰδοποιοῦμεν διὰ τῆς παρούσης μας ὅτι τὴν αὔριον ἀναχωροῦμεν ἐντεῦθεν μὲ ἄκραν μας δυσαρέσκειαν, καὶ βιαζόμεθα νὰ διαμαρτυρηθῶμεν κατὰ Πατριωτικὸν χρέος δημοσίως εἰς τὸν πληρέστατον τρόπον ἐναντίον οὗτινος ἀνήκει, τόσον διὰ τὴν ἐκ τῆς ἐλλείψεως ταύτης μέχρι τοῦδε ἐπὶ ματαίῳ γενομένην ἐν τῷ στρατοπέδῳ τούτῳ τοῦ ἐθνικοῦ θησαυροῦ κατανάλωσιν, καὶ διὰ τὴν πρὸς τοὺς ὁμογενεῖς μας κατοίκους τῶν Ἐπιρχῶν, Καλαβρύτων, Καρίτενας, Κορίνθου, Βοστίτζας, καὶ Πατρῶν, ἐκ τῆς διόδου καὶ ἐπανόδου τοσούτων Στρατευμάτων γενομένην ζημίαν, ὡσὰν καὶ διὰ τὸν μέχρι τοῦδε ἐπὶ ματαίῳ δαπανηθέντα εἰς τὴν τῶν ἐχθρικῶν φρουρίων Πατρῶν πτῶσιν τοσοῦτον συντείνοντα τιμαλφέστατον τοῦτον καιρὸν, καὶ τὴν ἐκ τῶν παρὰ τῶν ἐν τοῖς φρουρίοις τούτοις ἐχθρῶν, ἐνδεχομένων ἐπιδρομῶν πρὸς τοὺς ὁμογενεῖς μας μετὰ τὴν ἐντεῦθεν ἀναχωρησίν μας ζημίαν, κ. τ. ...

Ἀντίγραφον τῆς παρούσης μας παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς ἐγχειρισθῇ εἰς ἀσφάλειαν ἑκάστου ἐξ ἡμῶν, καὶ εἰς ἀπόδειξιν ἐν καιρῷ τῷ προσήκοντι τῶν αἰτίων τῆς ἐλλείψεως ταύτης, καὶ μένομεν.

τὴν 26 Ὀκτωμβρίπο 1824 ἐκ τοῦ Στρατοπέδου.

Ιωάννης Νοταρᾶς. Βασίλης Πετιμεζᾶς. Κωνσταντῖνος Πετιμεζᾶς.
Πάνος Θου. Κολοκοτρώνης. Δημήτριος Δελιγιάννης. Ασιμάκης Σκαλτζᾶς.

Πρὸς τὸν Στρατηγὸν ΓΚΟΥΡΑΝ

Ω Στρατηγὲ περίφημε καὶ Γκούρα ξακουσμένε,
Πιστὲ τῆς Διοικήσεως κ' Εθνους ἠγαπημένε.
Σὺ τρέχεις πάντα στὰ καλὰ, καὶ τὰ κακὰ ἐχθρεύεις,
Πλούτη σὰν ἄλλους καὶ ἁρπαγὰς ποτέσου δὲν γυρεύεις.
Η Πρόνοια σ' ἐφύλαξε σ' αὐτὴν τὴν ἐποχήν μας.
Καὶ πρέπει νὰ σὲ θρέψωμεν μέσα εἰς τὴν ψυχήν μας.
Ολοι τοὺς ἐγνωρίσανε τοὺς Ιεροὺς σ' ἀγῶνας,
Καὶ τ' ὄνομά σ' ἀθάνατον τ' ἀφίνεις στοὺς αἰῶνας.
Γιὰ τοῦτο καὶ ἡ Αθηνᾶ μὲ θέλησίν της ὅλην,
Στὴν σκέπην σ' ἀφιέρωσε τὴν Ιερόντης Πόλιν.
Ναοὶ της τὸν ὑπέρλαμπρον Μουσο -- κατοικημένον,
Απὸ Τυράννους κι' ἀσεβεῖς νῦν καταχαλασμένον.
Καὶ σοῦγινε καὶ σύντροφος, ὡς μέντων Τηλεμάχου,
Τὰ δίκαια νὰ ἀγαπᾶς, τὰ δίκαια ὑπερμάχου.
Πρόσεχε Γκούραμου κλεινὲ, τοὺς Ιερούς μας Νόμους,
Οποῦ τοὺς ἀπολαύσαμεν μὲ κόπους καὶ μὲ πόνους.
Εχύσαμ' αἷμα ποταμοὺς, γιὰ Νόμους καὶ Θρησκεία,
Νὰ τοὺς ἐπτερεώσωμεν, νὰ λείψ ἡ Τυραννία.
Καὶ τώρ αἰφνήδια βλέπομεν Αντάρτας πολεμοῦντες,
Νὰ τοὺς καταπατήσουνε οἱ Τυραννοφρονοῦντες.
Αλλοι γιὰ αἰσχροκέρδιεαν, ἄλλοι δοξομανίαν,
Ζητοῦν ν' ἀνανεώσουνε πάλιν τὴν Τυραννίαν.
Χριστὲ Θεὲ μου Βασιλεῦ, σὺ μόνος τοὺς γνωρίζεις,
Στοὺς πταίστας ῥίξε Κεραυνοὺς καὶ νὰ τοὺς ἀφανίσῃς.
Νὰ παύσουναι τὰ σκάνδαλα, οἱ ἐμφύλιοι πολέμοι,
Οποῦ τ' ἀκοῦν' οἱ φίλοι μας καὶ ἡ καρδιά τους τρέμει.
Ελπίζω ὅμως στὸν Θεὸν, ἡ φρόνησίς σου ἡ τόση,
Μὲ τρόπους γνωστικώτατους θέλει τὰ διορθώσει.
Στὸν Κόσμ ἄλλο καλήτερον δὲν εἶν' ἀπτὴν ἀγάπη,
Οὔτ' ἄλλ' ἀξιομίσητον εἶναι ἀπὸ τὰ πάθη.

Σπύρος Βουκκ

Ε Φ Η Μ Ε Ρ Ι Σ Α Θ Η Ν Ω Ν.

ΑΡΙΘ. 28.

„Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ντροπιάσουν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους τοὺς τυράννους τους· τὸ μέσον τῆς τυπογραφίας ὅ,τι στοχάζονται ἀπὸ καλόν.„
(Παράγρ. 7. τοῦ Νόμ. τῆς Ἑλλην. Ἐλευθ.)

„Ἡ Παρρησία
εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.„

Ἐν Ναυπλίᾳ, 6 Νοεμβρίου 1824.

ΑΘΗΝΑΙ, 3 Δεκεμβρίου.

Ὁ Πασᾶς Ἀναστασόπουλος [illegible] ἀπὸ τὴν λιμνοθάλασσα ἀπὸ τὴν [illegible] καὶ ἐμπῆκε εἰς [illegible] εἰδοποιήθη ὅτι ἐσυνεφωνήθη ἐν Σουλτανίῃ μὲ τὸν δόκτορα Μαζέλλα τὸ [illegible] διὰ τῆς ὑπάτους τοῦ Βασιλέως μας μὲ τὸν Σουλτάνον.

Τοῦτο ὅμως τὸ ἐναντιώνεται κατὰ τὰς συνηθείας τῶν Τούρκων καὶ μόνον ἐλλείπεται, καὶ τὰ ὁποῖα ἐὰν ἔλθουν τὸ συστήσουν, ἄλλον μὲ αὐτὸ [illegible] ὑπάρχουν -- Διατί; Διὰ ἡ ἐπανάστασις τῶν Τούρκων δὲν εἶναι ἀκόμη ἡμέρα.

Ἡ Ἐρετινὴ ἐκατεστάθη ἐλεημοσύνη εἰς τὰς γιγαντιαίας θαλασσινὰς νύκτας καὶ περισσότερον [illegible] τῆς καταστάσεως τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου ἐδόθησαν ὁ Σατράπης τῆς Ἰωνίας, ὅστις ἔβγαλε εἰς τὰς Ἀθήνας τὰ ὁποῖα συνήθως καὶ εἰς τὰς ἄλλους διατάγματα τοῦ ἀρίστου Βασιλέως Μωαμέθ (ἀκριβοῦ μου φίλου) δὲν ἐπαράσσε νὰ περιχωρήσῃ περισσότερον ἀπὸ τὴν Ρόδον, ἀλλὰ μὲ ἀείμνηστον ἐντροπὴν χάνοντας τὸ πᾶν, ἔφυγεν εἰς τὴν Βασιλείαν μεγαλώτατον ζῶον.

Οἱ βάρβαροι αἱμοδῖψοι, ἦτον τόσον θάρσαιοι νὰ βάψωσι τὰ σπαθιά των εἰς τὸ αἷμα τῶν ἀθώων Σαμιώτων, ὅπου ὁ Καπ. [illegible] εἶχε λάβει τουφήγγια ἀπὸ τὸν Καπ. Νικ. τὸν Μιλόσοβιτζ εἰς πραγματείας ἕως τὴν χθ. Ἰουν. ὑποσχόμενος εἰς αὐτὸν ἀπὸ τὸ λιμεροχώριον νὰ τὸν φρονεύσῃ [illegible] Σάμιον νὰ τὸν φρονεύσῃ [illegible] Νικτάλης ἔμαθε [illegible] τῶν Ψαριανῶν ναυτικῶν ἐπαυλίσησαν τὴν ἐκστρατείαν [illegible] καὶ οἱ εὐτελεῖς κέρ[illegible] καὶ τιμὴν καὶ Θρησκείαν.

Πολλὰ ὁμιλήθη εἰς τὴν Ἱστορίαν ἀπὸ τὸ [illegible] εὐνοῦχον τοῦ μόνου Τυράννου [illegible] Ταυτιμὶδ σλαυροβόροι, ἱππεῖς, [illegible] ἐσυλήθησαν, ἀλλὰ εἰς τὸ πλοῖον ἔγιναν „ἄνεμος ἀνέμου.„

Τί δὲ νὰ καταλάβατε ξηρᾶσε καὶ θαλάσσης διακολαγεῖν τὴν εὐτέλειαν τῶν Ἑλλήνων, καὶ μόνοι γνωστὸν, πόσον ἦλθεν [illegible] εἰς τὴν ψυχήν τους ἡ ἐκδίκησις τῆς Τυραννίδων καὶ Πίστεως, ὅπου ὁ Τύραννος ἀδίκως τοὺς ἐκαταπάτησε.

Ἕλληνες! εἶστε ἄξιοι τῶν Προπατόρων σας, ἡ γενναιότης σας ἡ ἀφοβία σας καὶ ὁ ἡρωϊσμός σας σᾶς κάμνουν ἀνικήτους καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ Θάλασσαν ἐναντίον τοῦ Τυράννου τοῦ Βυζαντίου· ὁ καιρὸς ἔφθασεν πρέπει νὰ νικήσετε καὶ νὰ καταπατήσετε τοὺς μισοσπαρεῖς Νόμους, ὅπου ἡ θέλησις ἑνὸς Σατράπου, μὲ τὴν ἀξίνην εἰς

τὸ χ'ρι, σὰς ἔκαμε νὰ ὑπακούετε. Δότε δίξαν εἰς τὴν Ὑψιστον Δύναμιν ὁποῦ βιγ-θῆ τὰ Ἱερότας δικαιώματα. Η Ομόνοια καὶ ἡ εἰς τοὺς Νόμους εὐτείθεια ἂς εἶναι τὸ δόγμασας, καὶ μὴ φοβεῖσθε τί'ποτες.

ὁ ἐν Αθήναις Φιλέλλην.

Δύω στρατιῶται πληγωμένοι ἐλθόντες σήμερον ἀτὸ Κόρινθον, μᾶς λέγουν, ὅτι οἱ ἐδικοί μας ἐπολέμησαν μὲ τοὺς ἐναντίους τῆς Διοικήτεως εἰς Ἅγιον Γεώργιον καὶ ἐσκοτώθησαν καὶ ἀτὸ τὰ δύο μέρη καὶ ἐπληγώθησαν καὶ χωλαναὶ ἐπολλοὶ ἀτῆτην· Διάκρισις ὅμως τῆς νίκης κάμμια δὲν ἔγινε.

Περιμένεται ἐκεῖ ὁ κὺρ Ιωάννης Κολέττης μὲ μίαν ἄλλην στρατιωτικὴν δύναμιν ἀπὸ Ναύπλιον, καὶ μὲ ἕξ κανόνια.

Ἀπὸ Ναύπλιον.

Λέγουν ὅτι ἤρθασαν ἐκεῖ ἐκατὸν πενῆντα χιλιάδες τάλληρα, βούλεια, ὁποῦ στοιβάρουν οἱ Αμερικάνοι εἰς τὴν Γένοβαν, διὰ νὰ ἐξοδευθῆ θέλει εἰς τὸν λεγόμενον ἀγῶνα· πλὴν τώρα τί θὰ γένουν καὶ αὐτὰ τὰ χρήματα, καὶ ἀτὸ τὸ δάνειον ἂν ἔλθῃ κανένα μέρος, καλόνας τὸ παλαμβάνει. Καὶ εἰς τὸ ἑξῆς τίνος ἠμπορεῖ νὰ ἐλπίσῃ τέτοιαις βοήθειαις ἀπὸ τοὺς φιλέλληνας;

ΣΥΡΑ 1 Δεκεμβρ.

Εἰς τὴν ἀγορήν μας λέγεται σγουρόν, ὅτι εἰς τοὺς Κορβοὺς ἤρθασαν ὁ Κύρ. Κόμης Καποδίστριας, ὁ Πρίγκηψ Αλεξάνδρος, Υψηλάντης καὶ ὁ Βαρὸν Στρογγανόφ, ἐρχόμενοι εἰς τὴν Ελλάδα. Μὲ ὅλον ὁποῦ αὐταῖς ἠείδησαις δὲν εἶναι τόσον βεβαίαις, εἶναι πολλὰ πιθαναῖς, καὶ ὄχι μόνον αὐτοὺς τοὺς ἄνδρας ἠμπορεῖ νὰ τραβίξουν οἱ Ελληνες εἰς τοῦ λόγου των μὲ τὸ καλόν τους θέρσιμον, ἀλλὰ καὶ ἄλλους πολλοὺς καὶ ἀγαθούς. Ναὶ τὰ ἀπειρασμένα ἔργα των εἶναι δυνατὰ νὰ τοὺς καλαστήσουν ἀγαπητοὺς καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἐχθρούς των. Ομως.... τὰ σημεινάδια ποὺ τὰ ἐξορίζουν καὶ τοὺς Φιλέλληνας, ἀφανίζουν καὶ τὴν δόξαν τῶν ἱερατρένων

Βραχυλόγησις τῆς ἐξηγήσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τῶν Ελλήνων ὑπὸ Θ. Νέγρη.

ΣΥΝΨΙΣ.

Εἰς ὅταν μέρη τοῦ Κόσμου οἱ νόμοι δὲν σταθίλωσι τὸ κοινὸν ὄφελος, δὲν εἶναι ὁ Νόμος. Δημοκρατία καὶ ἐλευθερία, καθὼς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐμβαίνῃ καὶ νὰ ἐμπορῇ εἰς ὅλα μὲ τὴν ἀνθρωπίνην εὐκολίαν. Ἐλλοὶ ἤλθοσιν ἕνα ἄνθρωπον μὲ πολλὴν ὀρετὴν νὰ μὴν ἠμπορῇ νὰ γένῃ ἡ Πολιτεία, ὁ Κόσμος, ἡ Μοναρχία, ἡ ἄλλην τινὰ κοινὴν ὠφελίαν νὰ λέβῃ ἐπειδὴ ὁ Πατὴρ τοῦ ἐμὸν μάγειρος. ἀλλοῦ πάλιν ἕνας ἀξιόλογος πολίτης νὰ μὴν γένεται Μινίστρος ἐπειδὴ δὲν εἶναι εὐγενής, ἀλλ' εἶναι πραγματεύτης. καὶ εἰς ἄλλους ἀέρας ἐπὶ τῆς πρώτης Τυραννίας, ὅλοι Ελλην στα πολίτικα, συνήθειαν καὶ νὰ εἴχε, δὲν ἦτον, ἀλλὰ ἦν ἀλήθεια. εἰς τὸ χρι τοῦ λαὸ νὰ δὴν κάμῃ Κατζάντηρ, ἐπειδὴ αὐτὸς ἐμονήθη τεχνίτης, καὶ οἱ Παλαιοὶ Κατζαπασάδες τὸν παρέτεγναν καὶ ἐχάνετο. Ἕνα παλαιὸν καὶ ἕξυπνον στὸν παλαιόν δὲν ἠμπορεῖτε νὰ σταλῇ εἰς τὸ σπίτι τοῦ Καπιτάνου του ἂν ἀπέθνησκεν, ἐλλὰ τὸ παιδὶ ἐκείνου καὶ τυφλὸν νὰ ἦτον, διαδέχετο τὴν κατιτανίαν, ἐπειδὴ ἦτον καπετανόπαιδον. Τὰ τοιαῦτα δὲν εἶναι σπάνια εἰς τὸν κόσμον διὰ τὴν δυστυχίαν τῆς ἀνθρωπότητος. Οσου δ' ἡ ἀξιότης δὲν εἶναι τὸ μόνον μέτρον τῶν δικαιωμάτων, ἐκεῖ δὲν εἶναι δημοκρατία, ἐκεῖ εἶναι βδελυρὰ ἀριστοκρατία, ἢ θεοκατάρατος ὀλιγαρχία, καὶ τέτοιος λαὸς ποτὲ δὲν εὐτυχεῖ, ἐπειδὴ ποτὲ δὲν ξυπνᾶ. ἀλλὰ πάντοτε κοιμᾶται καὶ δυστυχεῖ, τὰ πρωτεγήματα ὅταν δὲν τιμῶνται, χάνονται, καὶ ὅταν τιμῶνται, τότον αὐξάνουσι. Διὰ αὐτὸ λοιπὸν οἱ Ελληνες ἀπεβάτισαν καὶ ἔ-

κημαν νόμον, ὅποιος εἶναι ἄξιος, ἐκεῖνος νὰ εἶναι δεκτὸς καὶ εἰς τὰ πολιτικὰ καὶ εἰς τὰ στρατιωτικὰ, καὶ εἰς ὅλας γενικῶς τὰς τιμὰς τῆς Πατρίδος. Η Ελλὰς εἶναι κοινὸν πατρὶς τῶν Ελλήνων, δὲν ἔχει τέκνα, προγόνια καὶ μοίλους. Ολοι οἱ Ελληνες εἶναι ἀδελφοὶ γνήσιοι, καὶ ὅλοι χρεωστοῦν νὰ δουλεύουν τὴν Πατρίδα, ὅσον ἠμπορεῖ καθένας, καὶ ὅλοι νὰ ἀπολαμβάνουν τὰ καλὰ τῆς Μητρός των, ὅσον δουλεύει καθένας.

ΠΑΡΑΓΡ. Στ'

Κάθε Ελλην καὶ κάθε ἄνθρωπος εἰς τὴν Ελλάδα εὑρισκόμενος, ἔχει τὰ κτήματά του, τὴν τιμήν του, καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς του ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νόμων.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

Κάθε ἄνθρωπος εἰς τὴν κτῆσιν τῶν ἀγαθῶν τούτων εὑρίσκεται εἰς τὸν κόσμον. Ο αὐτὸς, εἶναι ἀδύνατον! Βλέπετε ὅλοι ὅτι ἡ ἀτέλειος ἀνθρωπίνη ἐπιθέσει θὰ τιμωρεῖ εἰς ὅλους, ἐπειδὴ τότε ἕνας ὁ ὁποῖος ἀρπάζει τοῦ ἀδυνάτου τὰ πράγματα, καταπατεῖ τὴν τιμήν του, καὶ πλήττει τὸν παιδίον καὶ εἰς τὸ σῶμα, καὶ στάλλει, πάντε ἀδύνατοι ἀνθρώποι κάνουν τὰ ἴδια εἰς ἐμὲ, καὶ αὐτὸς ἐγὼ μὲ ὅλον ὅτι εἶμαι εὐτυχὴς καὶ ἄλλος δυστυχὴς, καὶ τὸν ἄλλον ὥραν ἐγὼ γίνομαι δυστυχὴς, καὶ εὐτυχοῦν ἄλλοι, αὐτὰ οἱ ἄνθρωποι βλέποντες, ἀπεράσισαν καὶ ἔκαμαν συμφωνίας μεταξὺ των νὰ τύπτουν νὰ συμπολιτεύωνται διὰ νὰ ζοῦσιν ἥσυχοι, ὡς ἀδελφοὶ εἰς ἕνα τόπον, καὶ αὐταὶ αἱ συμφωνίαι ὀνομάζονται ΝΟΜΟΙ.

Καὶ πάλιν βλέποντες ὅτι οἱ Νόμοι γραμμένοι εἰς τὸ χαρτὶ, τίποτε δὲν κατορθώνουν ἂν δὲν εἶναι ἄνθρωπος, νὰ ἐνεργήσῃ· ἔκαμαν δευτέραν ἀπόφασιν νὰ ἐκλέγουν μεταξὺ των ἀνθρώπους, τιμίους καὶ ἐναρέτους καὶ νὰ τοὺς διορίζουν νὰ προστέχουν, ὅποιος παραβῇ μίαν ἀπὸ αὐτὰς τὰς συμφωνίας νὰ παιδεύεται· τοὺς διορίζουν δηλαδὴ ἐνεργητὰς τῶν Νόμων, καὶ αὐτὸ ὀνομάζεται Διοίκησις.

Στὴν λοιπὸν οἱ ἄνθρωποι ἐσυμφώνησαν κρίνους κριτὰς πρᾶγμα νὰ μὴν ἁρπάζῃ τὴν τιμὴν νὰ μὴ πάῃ, καὶ τὸ σῶμα, τὸν νὰ μὴ πειράξῃ, καὶ τὰ λοιπὰ φυσικὰ πλοῦτα· αὐτοὺς νόμους νὰ τοὺς ἐφυλάττουν διὰ τὰ κτήματα, τὴν τιμὴν καὶ τὴν ζωήν.

(Ἡ ἀναλυθῆσις εἰς τὸ ἐρχόμενον φύλλον)

Ἐξακολούθησις τῆς διαμαρτυρήσεως τοῦ κυρ Α. Λόντου.

Ἐγὼ δὲ μ' δυνάτον μόνος μου νὰ ἐπιμείνω νὰ σταθῶ, ἀπερχομαι εἰς τὰ ἴδια. προδιαμαρτύρομαι δὲ ἐνώπιον τοῦ Ἔθνους μου εἰς τὸν πλησιέστατον τρόπον δημοσίως ἐναντίον αὐτῶν ἀφ' οὗ διὰ τὰς ἐκ τύπου γενησομένας εἰς τὴν πατρίδα ζημίας, καὶ διὰ τὰς ἀκολούθους ἐπιγενησομένας, καὶ ἐπιμαρτύρομαι τὴν ἀλήθειαν, ὅτι μόναι αἱ ἐλλείψεις τῶν δικαίων, διλύουσι τὴν πολιορκίαν ταύτην.

Τοῦτα Κύριοι, εἶναι τὰ αἴτια, τὰ ὁποῖα διλύουν τὸ περὶ τῆς πόλεως σιγαλίπεδον ὅτι" Η ΑΝΑΓΚΗ ΝΟΜΟΝ ΟΥΚ ΕΧΕΙ" Αλλ.. δὲν εἶναι χρεία τάχα νὰ ἐξετάσωμεν καὶ τὰς ἀρχὰς, τούτων τῶν αἰτίων;

Εἶναι ὁμολογούμενον, ὅτι ἡ Διοίκησις ἔλαβεν ἐκ τοῦ Δανείου (τὸ ὁποῖον ἔγινεν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ελληνικοῦ Ἔθνους, εἰς βάρος τῆς Εθνικῆς γῆς) καὶ ἐξ ἄλλων διαφόρων Εθνικῶν πόρων, οἷον ἐκποιήσεων καὶ προσόδων, ἱκανὰ χρήματα· καὶ ἐπειδὴ παραβλέπωνται μ ὅλον τοῦτο αἱ προφάσεις καὶ οὐσιώδεις ἀνάγκαι τοῦ ἔθνους, καὶ δὲν ἐφάνη μέχρι τοῦδε λογαριασμὸς, ἐξέρχονται ἐπαναγκὲς οἱ κάτωθεν λογαριασμοί.

Α.' Η ὅτι τὰ χρήματα καταχρηστικῶς ἐξοδεύθησαν εἰς ἀγοράς σαμαρίτων, εἰς ἀμαξὰς παραλόγους δορυφόρων, καὶ εἰς ἄλλας διατρόπους ἰδιοτελείας τῶν, ὅστις θέλουν παρανόμως νὰ κατέχουν τοὺς τύπους τῶν διαφόρων ὑποχρεωμάτων.

Β.' Η ὅτι ὁ εἰς τοὺς ὁπλίτας ἐνεστιστεύθησαν παρὰ τοῦ ἔθνους τὰ χρήματα, παθητικῶς φερόμενοι πρὸς ἐμὲ καὶ πρὸς τοὺς λοιποὺς τοὺς εἰς τὸ κατὰ τὰς παλαιάς; Πάντες Στρατιῶται διαταχθέντας Στρατηγοὺς ἔχομεν ἀπὸ τῶν ἀπελλίθων ἐκτεθησαμένων ὑποδύεσθαι δὲν ἠχοήσησαν τοὺς ἀναλόγους πόνους, θὰ καὶ μὲν εὐδοκιμήσῃ τὸ ἔργον ἡμῶν, καὶ νὰ ἀποδειχθῶμεν ἀνάξιοι, καὶ ἐτιμώμεθα νὰ πειραχθῇ ἡ ὑπόληψίς μας.

Ἐὰν ἐστοχάζετο ὁ πρῶτος· ὑμεῖς, Κύριοι, χαρακτηρίσατε νὰ προσκαλέσητε τὸ Ἔθνος εἰς Γενικὴν συνέλευσιν διὰ νὰ ζητήσῃ τὸν λογαριασμόν, ποῦ εἶναι ἐξοδευμένα τὰ ἐθνικὰ αὐτὰ χρήματα, καὶ πρέπει νὰ ἐξοδευθοῦν ἐπειδὴ τὰ προσφερόμενα, καὶ νὰ ἐμπιστευθῇ τὴν πραγματοθήκην του ταύτην εἰς χεῖρας ἀναρετωτέρας, διὰ νὰ ἐλπίσῃ τὴν πρόοδόν του.

Ἐὰν ὁ δεύτερος· διατὶ ὑμεῖς, οἵτινες ὠνομάσθητε Πατέρες τοῦ Ἔθνους, νὰ φθάσετε εἰς τοιαύτην ἀβελτηρίαν, ὥστε νὰ ἀφίσετε εἰς τὴν Βίραν τῶν ἐλευθέρων Νόμων νὰ προχωρήσῃ ἡ βία καὶ τὸ ἀδίκημα, τὰ ὁποῖα βασιλεύουν εἰς τὴν Οθωμανικὴν Πόρταν— (ἐπειδὴ παρ' αὐτῇ μόνῃ ἀκολουθοῦν τοιαῦται ῥαδιουργίαι, οἷον, οἱ Μινίστροι τοῦ Οθωμανικοῦ Κράτους ἐμπορεύονται πρὸς τοὺς ἐν ὑπουργήμασιν ἄλλα τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπουργήματός των συντελοῦντα, καὶ οὕτως ἐπισύρουν τὴν ὀργὴν τοῦ Σουλτάνου κατ' αὐτῶν. καὶ τοὺς σφάζει) κατὰ τῆς ὁποίας ἐλάβομεν τὰ ὅπλα; Διὰ τί νὰ θυσιάζονται τὰ Ἑλληνικὰ χρήματα, καὶ ἡ ὑπόληψις τῶν ἀγωνιζομένων ὑπὲρ τῆς Ἐλευθερίας τοῦ Ἔθνους.... ΕΙΣ ΤΑ ΠΑΘΗ, καὶ εἰς τὸν ὑποκειμενόμενον ἐν τῇ Στιβυτικίᾳ, καὶ τοῦ Διστατικοῦ; ποῖα εἶναι τὰ αἴτια, ὁποῦ ἔκαμαν μὲ τόσην ἀφροντισίαν καὶ παραμέλησιν τὸ περὶ τῶν Πατρικῶν Δικαίων; Ἢ δὲν εἶναι μεγαλήτερα ἀστοχήματα τοῦ Κράτους τὰ νὰ κρατοῦνται πρὸς τὸν σκοπὸν τὰ χρέωσα τῶν Πατρίδων;

Λοιπὸν κανὲν δὲν φαίνεται, εἰ μὴ ὅτι ἔλειπεν καὶ Θεὸς ἀπὸ τὸν νοῦν τους, καὶ τοὺς λοιποὺς θεωροῦντας ἐν αὐτῷ τὸ ὅτι ἀπόκειται στοιχεῖον μὲ πολὺ ὄνομα, καὶ ὅταν βλέπουν τόσα ἄδικα διὰ ἔργα, καὶ τόσην ἄνομον ἐπιφορὰν ζητεῖται εἰς τοὺς πονηροὺς Χριστιανούς, ὁποῦ γκιτονεύουν τὰς Πάτρας, νὰ διαλύσουν τὸ στρατόπεδον διὰ νὰ αὐξήσουν τὴν ὑπόληψιν. Τοιοῦτον τὸ ἀμάρτητον, ἀλλ' ἡ ὑπόληψις, Κύριοι, ἡ ὁποία ἀπαιτεῖ μὲ χύσιν αἱμάτων καὶ μὲ θυσίαν διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Πατρίδος, δὲν ἐνεμπορεύτη ἀπὸ ἁμαρτίαν τῶν παθῶν, οὔτε εἰ καὶ τῆς Ἑλλάδος εἶναι τόσον ἀναισθητοι. Ἔχουν καὶ βία καὶ ἀσθένειαν.

(ἡ ἐξακολούθησις εἰς τὸ ἐρχόμενον φύλλον.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 29.

„Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα τοῦ κοινοῦ παιδοῦ καὶ μὲ ἀλήθειαν τιμῶνται καὶ μὲ τὸ μέσον τῆς τυπογραφ. ἐξ ὅτι στηρίζονται. διὰ καλὸν „
(Ἀπόφθεγμ. Κ. τοῦ Νέα. τῆς Παιδείας.)

ΤΕΤΡΑΔΗ, 10 Δεκεμβρίου 1824.

ΑΘΗΝΑΙ, 9 Δεκεμβρ.

Διὰ νὰ κατήσω τὴν βουλὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους ἐκαστέου ἐκείνων, ὁποῦ ταράττουν καθημερινῶς τὴν Διοίκησιν, τοὺς Νόμους, τὸ Ἔθνος, καὶ πάσχουν νὰ χάνεται καὶ ὁ πολύτιμος καιρὸς καὶ τὰ εἰσοδήματα τοῦ Ἔθνους εἰς ἐμβρόντους μάχας, εἶπα τοῦτο ἐκεῖνο εἰς τὴν ἐπιχείρησίν μου. ἐκεῖνο τὸ ἐπιφώνημα „τοῦλος ἀπὸ τοὺς φιλέλληνας εἰς τὸ ἔξω ἔχει νὰ μὴ δουλέψῃ" Ὡσὰν νὰ ἔλεγε „Ἕλληνες, ἐσεῖς διὰ τὴν παλαιάν σας τιμὴν τῶν προγόνων σας, διὰ τοὺς μεγάλους θυσίας σας, καὶ διατὶ εἶσθε καὶ ἠμπορεῖτε νὰ γενῆτε Ἔθνος λαμπρὸν ἀμέσως εἰς τὰ ἄλλα Ἔθνη τῆς Εὐρώπης, διὰ αὐτὰ ἐσυστήσατε τὸ ἡθικόν σας κρέδιτον μεταξὺ τῶν πολιτευμένων λαῶν, καὶ σᾶς ἔρχεται παντοῦ λόγος φιλανθρώπους καὶ φιλελευθέρους διαθέσεις σημαντικαῖς, διὰ νὰ ἠμπορέσετε εὐκολώτερα νὰ κατορθώσετε τὸν σκοπὸν τῆς ἐλευθερίας σας. Ἂν ὅμως ἐσεῖς ἀκολουθῆτε τυφλὰ ἐκείνους, ὁποῦ διὰ τὰ ἰδιά των πάθη ζητοῦν νὰ ταράττουν τοὺς Νόμους καὶ τὴν Διοίκησιν, ἢ ἂν στέκεσθε καὶ ἀδιαφορεῖτε, βλέποντας μὲ κρυὰν ψυχὴν τὸν Νόμον νὰ κινδυνεύῃ διὰ τὰ κατηγόρια τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου· ἂν δὲν κάμετε τρόπους παντοίους διὰ νὰ στερεωθοῦν μίαν φορὰν οἱ Νόμοι καὶ ἡ Διοίκησις καὶ νὰ μὴν ἠμπορῇ ὁποιος θέλει νὰ σηκώνῃ ἅρματα, ὅταν βλέπῃ τὸ κέφι του, καὶ ἐσεῖς νὰ γένεστε, κατὶ νὰ ἀδιαφορῆτε ἂν τοῦτο δὲν κάνετε, βέβαια τότε γένετο καὶ τὴν ὑπόληψιν τοῦ πόσμου, τραβᾶτε μέν καὶ οἱ ὁλίγοι σας ἀπὸ τοῦ νὰ σᾶς θεωροῦν καὶ εἰς τὸ τέλος τότε εἰς σκλαβίαν χειρότερην ἀπὸ τὴν πρώτην.

Τῶτα ἔτον τὸ κήρυμά μου, ὅταν ἔγραφε τὸ χάρτιον ἐντὸς τὸ ἄρθρον, ὁποῦ ἐτάραξε τόσον ταῖς ψυχαῖς ----- ἢ φθονερῶν, ὁποῦ ζητοῦν νὰ βλέπουν τὴν ἐπίληψιν τῆς Ἡμερησίδος μου, ἢ ἄλλων, ὁποῦ ἔχουν τὴν μαλίστραν σὺν σκιάν, καὶ κάθε λόγος, ὁποῦ φαίνεται νὰ βλάπτῃ ἐκαυτόν των.

Γ. Ψύλλας.

ΥΔΡΑ, 5 Δεκεμβ.

Μανθάνομεν ἀπὸ γράμματα τῆς Ἐπιτροπῆς εἰς Ἀγγλίαν, ὅτι οἱ Ἀμερικάνοι μᾶς στέλλουν ἕνα καράβι ἀμερικάνικον μὲ 24 κανόνια, καὶ ὅτι ἔχουν σκοπὸν νὰ μᾶς στείλουν καὶ φρεγάδες.

Λέγουν ἀκόμη, ὅτι μὲ τοῦ νὰ μὴν δέχεται ἡ Πόρτα μὲ κάνεναν τρόπον νὰ ἀδειάσῃ τὴν Βλαχομπογδανίαν, ἡ Ρωσσία εἶναι ἑτοιμαζόμενον νὰ τῆς κηρύξῃ τὸν πόλεμον.

ΤΗΝΟΣ, 13 Νοεμβρίου.

Ἀπὸ Τριέστι γράφουν, ὅτι δὲν ἔγινε τὶς συνδρομὴ διὰ τὴν Ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν, ἐπειδὴ ἡ ἐκεῖ Αστυνομία, εἶχεν αὐστηρὰς ἐπιταγὰς ἀπὸ Βιένναν, ὅσαι Ἑλληνικαὶ Ἐφημερίδες εἰσέρχονται εἰς Τριέστι, νὰ τὰς λαμβάνῃ, καὶ στέλνῃ εἰς Βιένναν, καὶ οὕτω οἱ ἐκεῖ ἐμπορεῖς μας, μὴ καταφαινόμενον μεγάλην, δὲν τολμοῦν νὰ γράφωσιν συνδρομητὰς· μὲ ὅλον τοῦτο, μᾶς λέγουν οἱ αὐτοὶ, ὅτι εἰς ὀλίγον διάστημα ἐλπίζουν νὰ ἀλλάξῃ φρόνημα ἡ Αὐστρία.

Εἰς τὴν Βενετίαν ἐξεδόθη προκήρυγμα, ὅτι ἄσειον κάθε μὲ σημαίαν Λουκκιακὴν, ἤθελε κυλιωθῇ ἀπὸ τοὺς Τούρκους, καὶ διὰ τὰ ἀποτελειώματα ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας φρούρια διατίγη, ὁποὺ ἀνήκουν τὸ βραδὺ λάθη ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας, οὐδεμίαν ὑπεξάσπισιν ἔχει ἀπὸ τὴν Διοίκησιν των.

Ο Νέος Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, ἐσυγχώρησε τὴν ἐλευθερίαν τοῦ τύπου. τοῦτο εἶναι ἀληθέστατον.

ΚΟΥΤΖΟΜΑΔΙ 4 Δεκεμ.

Περικοπὴ ἀπὸ ἕνα γράμμα τοῦ Στρατηγοῦ Γκούρα.

.... Καλὸν ἦτον νὰ γένῃ ἡ ἡσυχία, πλὴν εἶναι τὸ μόνον ἀδύνατον τώρα, ἐσπειδὴ καὶ αἱματώθησαν καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη. αὐτοὶ ζητοῦν συνέλευσιν χωρὶς νὰ εἶναι ἀνάγκη τώρα νὰ γένῃ. ἔξοδα μεγάλα ἐξ αἰτίας των γίνονται, καὶ ποῖος θὲ νὰ τὰ πληρώσῃ; Τὸ Ἔθνος βέβαια, ἂν δὲν καταλαμασθῶσιν αὐτοὶ, καὶ ὑποχρεωθῶσι νὰ πληρώσουν ὅλα αὐτὰ τὰ ἔξοδα. — Ποία ἠμπορεῖ νὰ γένῃ, ἢ νὰ εἶναι καλλιωτέρα δόξα εἰς ἐμὲ, παρὰ ἐκείνη τοῦ νὰ στερεωθῶσιν οἱ νόμοι; — Ημεῖς κινηθέντες ἀπὸ τὴν Κόρινθον, ἤλθομεν ἐνταῦθα εἰς Κουτζουμάδι, τὸ ὁποῖον εἶχον πιάσῃ αὐτοὶ, τοὺς ἐκυπήσαμεν, ἐσκοτώθησαν ἀπ' ἐκείνους. περὶ πεν 30 καὶ λαβωμένοι πολλοὶ περισσότεροι, ἐπιάσαμεν καὶ πολλοὺς ἀπ' αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐστείλαμεν εἰς τὴν Διοίκησιν, ἀπὸ ἡμᾶς ἐσκοτώθησαν τρεῖς, καὶ ἄλλοι τόσοι λαβωμένοι. τοὺς ἐυγάλαμεν ἀπὸ τοῦτο τὸ χωρίον, καὶ τοὺς ἔχομεν πολιορκημένους εἰς τὸ χωρίον Ἁγίου Γεωργίου, ἀφίνει τοὺς ἐξολοθρεύσωμεν, καὶ εἰς εἴκοσι ἡμέρας θέλουν τελειώσει ὅλα καὶ εὐχὴν τῆς Πατρίδος καὶ τῆς Διοικήσεως.

Ἐξυπηρετήθη, τῆς ἀφηγήσεως τῶν πολιτικῶν διακυμάνσεων τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ Θ. Νέγρη.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

Ὅταν βλέπῃς, ἀδελφὲ εἰς ἕνα μέρος νὰ ἁρπάζωνται τὰ ξένα πράγματα, νὰ καταπατᾶται ἡ τιμὴ καὶ νὰ κινδυνεύῃ τὸ σῶμα ἀνθρώπων, ἠμπορεῖς νὰ εἴπῃς "ἐδὰ βασιλεύει ἡ Τυραννία;" ναὶ! βέβαια αὐτοῦ εἶναι Τυραννία, ἐπειδὴ αἱ συμφωνίαι τῶν ἀνθρώπων αὐτοῦ δὲν φυλάττονται. Ἐνθυμοῦνται οἱ Ἕλληνες τοὺς Τυράννους των. Αὐτοὶ ἥρπαζαν τὴν κατάστασιν τῶν ἀνθρώπων ὅλαν ὅλαν. αὐτοὶ κατεπατοῦσαν καὶ θεοὺς τὴν τιμὴν, ἁρπάζοντες τὴν φιλτάτην γυναῖκα ἀπὸ τὸ τιμαλφὲς πλευρὸν τοῦ ἀνδρός, τὴν ἀθῶαν θυγατέρα ἀπὸ τὰς ἀγκάλας τῆς Μητρός, τὸν υἱὸν ἀπὸ τοὺς κόλπους τοῦ πατρὸς, ὑβρίζοντες καὶ περιφρονοῦντες μὲ ὅλους τοὺς τρόπους καθένα, ὅταν ἤθελον. Αὐτοὶ ἐξύλιζον, ἐφυλάκωνον, ἐξόριζον, ἐπλήγωνον, ἐσκότωναν, ὅταν ἤθελον, καὶ ὅποιον. εἰς ἐκείνην λοιπὸν τὴν τρομερὰν ἐποχὴν τῆς δουλείας, δὲν ἐφυλάττοντο αἱ συμφωνίαι τῶν ἀνθρώπων, καὶ δι' αὐτὸ ὠνομάσθη ἡ ἐποχὴ ἐκείνη (Τυραννία; ἐποχὴ) ἡ ἐποία μὲ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, καὶ μὲ τὴν ἀνδρείαν τῶν Ἑλλήνων, παρῆλθεν, ἀπέρασε καὶ ἐλεύθεροι εἰμεθα.

ΠΑΡΑΤΡ.

Η διανομὴ ὅλων τῶν δοσιμίων πρέπει νὰ γίνεται εἰς ὅλους τοὺς κατοίκους, καὶ νὰ γίνεται κατὰ τὴν ἡλικίαν καθενός. δόσιμον ὅμως δὲν λαμβάνεται χωρὶς νὰ ἐκδοθῇ Νόμος, καὶ πάλιν Νόμος περὶ δοσίματος δὲν ἐκδίδεται, παρὰ μόνον εἰς ἕνα χρόνον.

ΜΕΤΡ.

Κάθε μέρος τοῦ χθόνος, πλούσια ἐπαρχία, πλουσία χώρα, κτῆσις ἐνὸς μόνου ἔχει νὰ δώσῃ ὅσα ὁλόκληρον τὸ Ἔθνος· διότι εἶναι ἀνάγκη καὶ τὰ ἴδια δικαιώματα. ἂν ἐπρεπεν ἡ χώρα νὰ πληρώσῃ δόσιμον, χωρὶς νὰ ἐξετάσουν καὶ ἡ Βουλὴ καὶ τὸ ἐγκεφαλόγραμμα· οὔτε πόλις τὰ καλάθρυτα τὰ πληρώσουν, καὶ αἱ ἄλλαι Ἐπαρχίαι· ὄχι οὔτε πάλιν τὸ Διοίκημα χωρὶς καὶ τὰ λοιπὰ μέρη — οὔτε πάλιν ὁ Νόμος καὶ ὁ Κόσταρος, χωρὶς μόνοι οἱ λοιποὶ συμπολίται ἀλλά, πάλιν ὅλα τὰ μέρη τῆς Πατρίδος καὶ ὅλοι οἱ κάτοικοι δὲν ἠμποροῦν νὰ πληρώσουν ὅλα, ἐπειδὴ ἡ κατάστασις τῶν διαφόρων μερῶν τῆς Πατρίδος, καὶ τῶν διαφόρων ἀνθρώπων δὲν εἶναι ἴσαν ὅμοια. διὰ αὐτὸ λοιπὸν διορίζει ὁ Νόμος νὰ μοιράζωνται τὰ δοσίματα, εἰς ὅλην τὴν ἐπικράτειαν, καὶ πάλιν εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, κατὰ τὴν δύναμιν καθενὸς μέρους, καὶ καθενὸς ἀνθρώπου· ὅ,τι ἠμπορεῖ νὰ δώσῃ ἡ Λύδρος δὲν ἠμπορεῖ νὰ δώσῃ ἡ Λύρος. Ἡ Λύδρος λοιπὸν καταβάλλει περισσότερα, καὶ ἡ Λύρος ὀλιγώτερα· ὅτι πάλιν ἠμπορῶ νὰ καταβάλω ἐγὼ ὁ πλούσιος, δὲν ἠμπορεῖς νὰ καταβάλῃς καὶ σὺ ὁ πτωχότερός μου. Ὅλα ὅμως τὰ μέρη καὶ ὅλοι ἐν γένει, οἱ ἄνθρωποι ἐπειδὴ μία εἶναι ἡ πατρὶς, καὶ ὅλοι ἡμεῖς γνήσιοι ἀδελφοὶ τέκνα τῆς αὐτῆς Πατρίδος, ὅλα τὰ μέρη καὶ ὅλοι ἡμεῖς πρέπει νὰ καταβάλωμεν

πολὺν καὶ πολὺς πολλά. πολὺν καὶ πολὺς ὀλίγα. Ἀλλὰ δύσματα ἀντιφθόμενα νὰ λαμβάνωνται ἀπὸ τὸ Ἔθνος δὲν εἶναι δίκαιον, ἐπειδὴ τὰ χρήσιμα εἶναι γλυκὺ καὶ ὄφελος πάντα μόλις πρέπει τὸ γλυκὺ τὸ δάκτυλόν του. Οἱ δὲ λαὸς πίθου νὰ χωρῇ τὰ δίκαια, ὅτα ἀπεφασίσθησαν ἀπὸ τὸν Διοικητὸν διὰ τὰς κοινὰς χρείας τοῦ Ἔθνους, αὐτὸ ὅτα ἠμποροῦν οἱ διάφοροι ὑπουργοὶ νὰ περιέχουσιν αὐτὸ αὐτογραφίαν, καὶ μὴ αὐτὸν τὸν τρίτον, ἐν ᾧ ἡ Λύδρος ἀπεφασίσθη νὰ δώσῃ δύω χιλιάδας χρύσια, ἠμπορεῖ τὰ δώσῃ τοῦτε χωρὶς νὰ πρέπει, δι αὐτὰ ἀπεφασίσθη, ὥστε δόσιμον, νὰ μὴ λαμβάνεται χωρὶς νὰ γίνῃ Νόμος, ὁ ὁποῖος νὰ προδιορίζῃ τὴν ποσότητα, καὶ τὸν τρόπον τῆς συλλογῆς. Ὅταν λοιπὸν παρέρχεται μία περίστασις ἀπὸ ὅταν Ἐπαρχία καὶ ζητεῖται δόσιμον τριῶν παρδῶν, ἡ Ἐπαρχία ἔχει τὸ δικαίωμα, νὰ ζητήσῃ νὰ δῇ τὸν Νόμον, καὶ τότε καταλαμβάνει τὴν ἀλήθειαν κατὰ πόσον. Καὶ ἂν ὁ Ἔπαρχος ἀντὶ Νόμου παρουσιάσῃ μίαν διαταγὴν ἐνὸς Ὑπουργοῦ, δὲν δίδει ἡ Ἐπαρχία τίποτε. Ἔπειτα ἠμπορεῖ νὰ συμβῇ καὶ μία ἄλλη ἀδικία· ἠμπορεῖ ἐφέτος ἡ Ἔπαρχία, ἢ μία Ἐπαρχία, ἢ ἕνα χωρίον, ἢ ἕνας ἄνθρωπος, νὰ εἶναι εἰς δυστυχίαν ἐξ αἰτίας τινὸς περιστάσεως, καὶ ἴσον ἐνχόμενον χρόνον νὰ εὐτυχήσῃ, ἢ τὸ ἐναντίον, ἐφέτος νὰ εἶναι εὐτυχὴς, καὶ τοῦ χρόνου νὰ δυστυχήσῃ, καὶ ἡ Διοίκησις, μὲ τὰ παλαιά της κατάστιχα νὰ γελασθῇ καὶ νὰ προσδιορίσῃ τὴν ἰδίαν ποσότητα εἰς ἕνα μέρος, ἢ ἕνα ἄνθρωπον, καὶ νὰ προξενηθῇ ἀδικία. αὐτὸ λοιπὸν τὸ κακὸν διὰ νὰ ἐμποδισθῇ, ἐπροσδιορίσθη κάθε χρόνον Νέος Νόμος νὰ γίνεται διὰ δοσίματα καὶ ὁ περισσὸς Νόμος νὰ μὴν ἀξίζῃ διὰ ἐφέτος, οὐδ' ὁ ἐφετινὸς τοῦ χρόνου διὰ δόσιμον. Εἰς τὴν τριμερὰν ἐπιχὴν τῆς τυραννίας ὅ,τι πρᾶγμα ἐγίνετο μιαν φοράν, ἔπρεπε νὰ γίνεται πάντοτε, καὶ εἰς [illegible] πράγματα μάλιστα αὔξησις κάθε χρόνου [illegible] καὶ ποτὲ ἐλάττωσις· ἐπειδὴ ὁ

Τίγκανος δὲν εἶναι πατὴρ τῶν ἀνθρώπων, εἶναι λύκος, καὶ ζητεῖ νὰ καταφάγῃ τὸ πρόβατον, εὐθὺς ὅταν κατὰ παραχώρησιν Θεοῦ φθάσῃ καὶ εἰσχωρήσῃ.

(Ἡ ἐξακολούθησις εἰς τὸ ἐρχόμενον φύλλον)

Ἐξακολούθησις τῆς διαμαρτυρήσεως τοῦ κυρ. Α. Λόντου.

Ἐγὼ διαμαρτύρομαι Θεὸν καὶ ἀνθρώπους, ὅτι ἀπαρχῆς τοῦ Ἱεροῦ μας Πολέμου ἔλαβον τὰ ὅπλα εἰς χεῖρας, καὶ ὡς Στρατιώτης ἀπεφάσισα νὰ ἐουλεύσω τὴν Πατρίδα μου, μεμακρυσμένος ἀπὸ τὰς ἰδιοτέλειας, καὶ πάντοτε ἀναμίξ μὲ τοὺς ἀγωνιστὰς Πατριώτας καὶ ἔβαλα χέρι μὲν τοὺς Κύριους Λεβρίαν Ζαΐμην Κουστοῦμπαν μὲ ἄνδρας μεγάλους καὶ θείους, ἐὰν ἔπρεπε στρατιώτας, εἰς τὴν Δέσιν Σκόλου ἵνα νὰ σύρθῃ εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῶν Πατρῶν, καὶ ἔκαμα φύλαξιν τὴν ἐπαρχίαν τῆς Βοστίτζης, καὶ τὰ ἀνατολικὰ χωρία Πατρῶν. Ἔτρεξα, ὅπου ἡ ἀνάγκη τῆς Πατρίδος μὲ ἐκάλεσε, καὶ μάρτυρες τούτων μου τῶν Πράξεων εἶναι, τὸ Σάλωνα, τὸ Λεβιδῆκι, τὸ Δεσολόγι, καὶ αἱ γειτονικαὶ Ἐπαρχίαι.

Κατὰ τὸ ἀπελθὸν ἔτος, σεῖς μὲ ἐγράψατε, ὅτι τὸ Πολίτευμα παρεδόθη, καὶ τὰ Φρούρια δὲν δίδονται εἰς τὴν Διοίκησιν, καὶ εἶναι χρεία νὰ τρέξω ἐνωπίον διὰ τὴν ὑποτάξισιν τῶν Νόμων· ἔδραμον μὲ ὅλην τὴν ταχύτητα, καὶ τὴν ἀπαιτουμένην ἀρεστηριότητα· ἔλαβον τὴν Λιμοκόζωνα ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ καταληστεύοντος αὐτὴν Χαλιώτου, καὶ εἰσήγαγον ἐν αὐτῇ τὴν Φρουρὰν τῆς Διοικήσεως.

Μ' ἐπρόσταξεν ἡ Διοίκησις νὰ παραλάβω τοὺς Ἀντιστρατήγους Ἰω. Νοταρᾶν, καὶ Ν. Πετιμεζᾶ, καὶ νὰ διευθυνθῶ εἰς Τριπολιτζᾶν, νὰ ἑνωθῶ μὲ τὸν Στρατηγὸν Γ. Γιατράκον, διὰ νὰ ἐλευθερώσωμεν τὴν περιτειχισμένην Τριπολιτζᾶν, κατακρατουμένην ἀπὸ τοὺς ἀντιπολιτευομένους, δὲν ἀφήρησα οὔτε κόπους, οὔτε κινδύνους, ἀλλ' ἐκινήθην προθύμως, ὅπου μ' ἐδίετατεν, ἠπερισσοτέρα χαρὰ τοῦ ἔθνους μου, καὶ μὲ ὑπέφερνα ἔξοδα, καὶ χύσιν αἵματος τῶν συστρατιωτῶν μου, κατόρθωσα, ὥστε ἐκατὸν ἐνόπλους ἄνδρας ὁδηγούμενος ἀπὸ τοὺς δυνατωτέρους Πολιτικοὺς, καὶ Στρατιωτικοὺς τῆς Πελοποννήσου, νὰ ἐξέλθωσι τῆς περιτειχισμένης ταύτης πόλεως καὶ νὰ μείνῃ αὐτὴ εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς Διοικήσεως.

Κατῆλθον μετὰ ταῦτα εἰς τὸ Ἄργος, μετὰ τοῦ Ἀντιστρατήγου Νοταρᾶ, διὰ νὰ παραγορήσω τὴν πεῖναν καὶ τὴν γύμνωσιν τῶν συστρατιωτῶν μου, νὰ ἐξαγοράσω τὸ φρόνημά μου ἐπὶ τὴν Διοίκησιν καὶ νὰ λάβω νέας διαταγὰς, διὰ νὰ ὑπερασπίσω τὰ συμφέροντα τῆς Πατρίδος. Ἐξηγήθην μὲ ὅλην τὴν Πατριωτικὴν εἰλικρίνειαν, καὶ μὲ ὅλον τὸ σθένος. Ἡ Διοίκησις εἶδε τὰ ἔγγραφά μου, οὔτε ἐγὼ δὲν ἐμετρίασα, οὔτε τὴν θυσίαν τῆς ζωῆς μου διὰ τὴν στερέωσιν τῆς εἰρήνης, μεγαλωτέραν τὰ ὁποῖα ἔλαβον κατὰ νοῦν, τὰ στήσω ὁμόνοιαν εἰς τοὺς Ἕλληνας καὶ ἕνωσιν, πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντα καὶ τὴν δόξαν τῶν προγόνων, ἐγὼ μόνον δὲν ἤκουσα τὴν ἄδικον κλῆσιν μου ἀλλ' ἔδραμα καὶ φυγόντως, καὶ στιλεϊδῶς μὲ ἐπεῖραζαν.

Πάντα ἐπόμενα διὰ τὰ φίλτρον τῆς Πατρίδος· ἔγινα ὡς κωφός, καὶ μὴ βλέπων, καὶ ἡ Ἴρις ἐλησμόνησεν ἐμοῦ εἰς τὴν στερέωσιν τῶν Νόμων. Ἐμὲ ἐκράτησαν ἐπανὼ ἡμέρας εἰς τὸ Ἄργος, καταναλισκόμενον ἀπὸ τὰ ὑπέρογκα ἔξοδα, τοὺς δὲ ἀντιπολιτευομένους μεταχειρίζοντο δολίως μὲ ὑποσχέσεις διὰ νὰ τοὺς σύρουν τρόπῳ εἰρηνικῷ. Ὅποῖος δὲ ὁ σκοπὸς τούτου τοῦ ἐπιτηδεύματος, κάθε φρόνιμος Πατριώτης, καὶ ἁπλοῦς θεωρῶν τὰ τράγματα, γνωρίζει. Ἐν τοιούτῳ οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ἐθεώρησαν καλῶς τὴν ματαιότητα ταύτην καὶ αὖθις ἐνεψήφισαν μὲ ἰσχυρὰς δυνάμεις, διὰ νὰ κινήσουν τὰ καθεστῶτα. ἐγὼ πάλιν ἔτρεξα εἰς Τριπολιτζᾶν, πρικατέλαβον τὴν πόλιν ἐκείνην, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ ἀντιπολιτευόμενοι, ἂν δὲν ἐπρόφθανα ἤθελον εἰσβάλῃ μετὰ μίαν ἡμέραν. Ὁ δὲ ἀντιστράτηγος Ι. Νοταρᾶς, ἔμεινεν εἰς Ἄργος, διὰ νὰ ἀντικρούσῃ τὸ κίνημα, ἐσωθῆ ἔγινε καὶ καθ' ἐκείνης τῆς Πόλεως.

(ἀκολουθεῖ.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 30.

„Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ τὸ μέσον τῆς τυπογραφίας ὅ,τι στοχάζονται διὰ καλόν „
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Επιδαύρ.)

Παῤῥησία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΣΑΒΒΑΤΩ 13 Δεκεμβρίου 1824.

ΑΓΙΩΡΓΗΣ 10 Δεκεμβρίου 1824.

Γράμμα τοῦ Στρατηγοῦ Στάθη Κατζικογιάννη πρὸς τὸν κύρ Αναστ. Λοιδωρήκη.

Καὶ ἐρωτῶντας διὰ τὴν ὑγείαν σας, σᾶς φανερόνω, ὅτι καὶ ἡμεῖς ὑγιαίνομεν ἕως ὥρας. Τὰ νέα εἶναι τὰ ἀκόλουθα· ὁ ἀδελφός μας Κατ. Γκούρας, πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὸ χωρίον Κουτζομάδι, μὲ σκοπὸν ὁποῦ νὰ κλείσωμεν τὸ Αρχοντόπουλον εἰς τὸν Αγ. Γεώργιον, καὶ ἐγὼ ἔμεινα ἐδῶ μὲ τὸν Κύριον Κολέτην ἀς σωματοφύλακας· καὶ ἀφ' οὗ ἔφυγεν ὁ Γκούρας τὴν ἄλλην ἡμέραν ἦλθεν καὶ ὁ Νάκος τοῦ Πανουργιᾶ καὶ τὸ παιδὶ τοῦ Διοβουνιώτη, καὶ ἀφ' οὗ ὡμιλήσαμεν τολλὰ μὲ τοὺς Αντάρτας τοὺς εἴπαμεν ὅτι τὴν ἄλλην ἡμέραν εἴχαμε σκοπὸν νὰ τοὺς διφθοῦμεν ἐπάνωτους, καὶ ἐκείνην τὴν νύκτα, εἰς τὰ ἓξ ὥρας τῆς νυκτός, ἔφυγαν ἀπὸ τὸ Χωρίον ἁγιώργη, καὶ ἤλθαμεν ἡμεῖς ἀμέσως. Αὐτὸς ἀντὶς διὰ νὰ πάγῃ στὰ Τρίκκαλα στὸ σπῆτι του καθὼς ἐλπίζαμεν, ἐπῆγεν εἰς χωρίον Καστανιὰ καὶ ὁ Πατέρας του ὁ Νοταρᾶς ἐπῆγεν στὸν Καπετᾶν Γκούραν, καὶ ἐπροσκύνησεν, καὶ ἔστειλεν ἔπειτα τὸν Γριζιώτην καὶ τὸν Εὐμορφόπουλον, καὶ τὸν Ρούκην, καὶ ἐπιασαν τὰ Τρίκκαλα, καὶ σήμερον ἐπῆγε καὶ ὁ Ιδιος, καὶ αὔριον θὰ πάμε καὶ ἡμεῖς μὲ τὸν Κολέτην ἐκεῖ νὰ ἑνωθοῦμεν ὅλοι.

Μᾶς εἶπαν πρὸς τούτοις ὅτι τὸ Αρχοντόπουλον ἐσελινιάσθη. Τούτην τὴν στιγμὴν ἦλθε γράμμα ἀπὸ τὸν Γκούραν, καὶ γράφει, ὅτι ἐπειδὴ καὶ ἀρρώστησεν, ἐπῆγεν στο σπῆτι του στὰ Τρίκκαλα μὲ ἄδειαν τοῦ Γκούρα·

ὁ Αδελφός σου

Στάθης Κατζικογιάννης.

Πρὸς τὸν Γενναιότατον Στρατηγὸν καὶ Ὑπέρμαχον τῶν Νόμων Κ. Ιω. ΓΚΟΥΡΑΝ.

„Κακιστέον τὴν κακίαν, καὶ ἐπαινετέον τὴν ἀρετὴν.“ Εἶπεν ἕνας Σοφός.

Ἀπὸ τοῦτον τὸν δίκαιον καὶ κοινωφελῆ Νόμον, ἀπὸ τοῦτο τὸ ἱερὸν χρέος κάθε πολίτου κινούμενοι καὶ ἡμεῖς, ἐρχόμεθα ἤδη νὰ Σοῦ προσφέρωμεν ὀλίγους τινας εἰλικρινεῖς καὶ ἀθώους ἐπαίνους ἀφ' ὅσους πρέπουν εἰς τὴν ἀρετὴν τὴν ὁποίαν ἔδειξες καὶ δεικνύεις ὁλοὲν εἰς αὐτὰς τὰς περιστάσεις τῆς Πατρίδος. Καὶ ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁ φθονερὸς καὶ κακότροπος ἄνθρωπος ὅς τις δύναται νὰ ἀρνηθῇ αὐτήν σου τὴν ἀρετὴν, ὦ Γενναῖε τῆς Ελλάδος Στρατηγὲ! ὁ ὁποῖος μόλις ἤκουσες τὴν Πατρίδα νὰ πάσχῃ ἀπὸ

μερικὰ τέκνα της ἀχάριστα, τοὺς ἱερούς μας Νόμους νὰ βιάζωνται ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τῆς ἰσονομίας καὶ φίλους τοῦ δεσποτισμοῦ καὶ τῆς ἰδιοτελείας, μόλις ἤκουσες τὴν ἐπικαλῶσαν σε φωνὴν, καὶ ἀμέσως ἔτρεξες μὲ ἀπαραδειγμάλ.στον ζῆλον, ἐπαρρησιάσθης ὅπου ἡ ἀνάγκη μὲ γυμνὸν ξίφος, πρόθυμος νὰ σώσῃς τὴν φιλτάτην Πατρίδα Σου ἀπὸ τὰς ἐσωτερικοὺς βιαστάς της καθὼς πολλάκις τὴν ἔσωσες καὶ ἀπὸ τοὺς ἐξωτερικούς. Αἱ Θερμοπύλαι μαρτυροῦν τὰς καλὰ τῶν Βαρβάρων ἀνδραγαθίας Σου εἰς καιρὸν χρισίμων περισπάσεων. Ὁ Μαραθὼν δεικνύει νέον τρόπαιον ΓΚΟΥΡΑ κοντὰ εἰς ἐκεῖνο τὸ παλαιὸν τοῦ Μιλτιάδου. Ἰδοὺ καὶ τώρα ἄλλοι θρίαμβοί Σου ἐνδοξότεροι διὰ τὴν σταθερώσιν τῶν Νόμων καὶ τῆς Βασιλῆς τοῦ Ἔθνους Βουλῆς, ὅπερ ἐστὶ, διὰ τὴν σταθερώσιν τῆς ἐσωτερικῆς εὐδαιμονίας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἀληθοῦς ἀνεξαρτησίας του. Ναὶ Σ. ἀληθινὲ Ὑπέρμαχε τῆς ἐλευθερίας! αὐτὴ πρέπει νά εἶναι πάντοτε ἡ βάσις ὅλων τῶν στοχασμῶν Σου καὶ κινημάτων Σου, ὅτι χωρὶς Νόμους, χωρὶς Διοίκησιν, χωρὶς τὴν ἀπαιτουμένην τῶν λαῶν εὐπείθειαν, εἶναι ἀδύνατον νά ὑπάρξῃ Ἔθνος, καὶ νά εἶναι ἀσφαλὴς ἡ ἐλευθερία καὶ εὐτυχία του.

Οὐ γὰρ ποτ' οὔτ' ἂν ἐν Πόλει Νόμοι καλῶς
Φέροιντ' ἂν ἔνθα μὴ καθεστήκῃ δέος.
Οὔτ' ἂν στρατὸς γε σωφρόνως ἄρχοιτ' ἔτι
Μηδὲν δέους πρόβλημα μηδ' αἰδοῦς ἔχων.
Ἀλλ' ἄνδρα χρὴ, κἂν σῶμα γεννήσῃ μέγα;
Δοκεῖν πεσεῖν ἂν κἂν ἀπὸ σμικροῦ κακοῦ.
Δέος γὰρ ᾧ πρόσεστιν, αἰσχύνη θ' ὁμοῦ
Σωτηρίαν ἔχοντα τόν δ' ἐπίστασο.
Ὅπου δ' ὑβρίζειν, δρᾶν θ' ἃ βούλεται, πάρα,
Ταύτην νόμιζε τὴν Πόλιν χρόνῳ ποτὲ
Ἐξ οὐρίων δραμοῦσαν ἐς βυθὸν πεσεῖν.

Ἤγουν

Οὔτε ἕνα στράτευμα ἠμπορεῖ νὰ κυβερνηθῇ μὲ εὐταξίαν, ὅταν δὲν ἔχει φόβον, μήτε ἐντροπὴν μεγαληπέρου. Οὔτε μία Πόλις ⟨τὸ ἴδιον καὶ μία Αὐτοκράτειρα⟩ ἠμπορεῖ νὰ ὑπάγῃ καλὰ καὶ εὐτυχισμένα, ὅταν οἱ ἄνθρωποι δὲν ἔχουν φόβον καὶ σέβας πρὸς τοὺς Νόμους. κάθε ἕνας δὲ ὅσον μεγάλος καὶ δυνατὸς ἂν γένῃ, νὰ στοχάζεται ὅτι ἠμπορεῖ να καταδικασθῇ καὶ νὰ πέσῃ, καὶ ἀπὸ ἕνα μικρὸν κακὸν ὅπου ἤθελε κάμῃ. ἐπειδὴ ἐκεῖνος μόνον ἔστις ἔχει φόβον διὰ νὰ κάμῃ τὸ κακὸν καὶ ἐντροπὴν, ἐκεῖνος δὲν φοβεῖται ποτὲ νὰ πάθῃ πίπτοτες. Ὅπου δὲ εἶναι εἰς τὸ χέρι τοῦ καθενὸς νὰ κάμνῃ ὅ,τι θέλει, καὶ οὔτε φόβος τῶν Νόμων εἶναι, οὔτε καταδικάζονται ὅσοι κάμνουν πράγματα παράνομα καὶ κακὰ, μὴν ἀμφιβάλλῃς ὅτι ἐκείνη ἡ Πόλις θέλει ἔλθῃ καιρὸς ἀπὸ ἐκεῖ ὁποῦ εἶναι εὐτυχὴς νὰ δυστυχήσῃ, καὶ νὰ βυθισθῇ ἐξ ὁλοκλήρου.

Τοῦτοι εἶναι λόγοι τοῦ Γέρου Σοφοκλέους τοὺς ὁποίους ἐφώναζε πρὸς τοὺς δημοτικωτάτους Ἀθηναίους μέσα εἰς ἐκεῖνο τὸ ἀξιόλογον Σχολεῖον τοῦ λαοῦ, τὸ θέατρον. καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀναφέραμεν ἐδῶ ὄχι διὰ νὰ Σὲ μάθωμεν τοιαῦτα καλὰ αἰσθήματα, ἐπειδὴ Σὲ γνωρίζομεν κατὰ καλὴν τύχην ὅτι εἶσαι φυσικὰ εὐαίσθητος καὶ φίλος τῶν καλῶν, ἀλλὰ διὰ νὰ ἀκούσῃς αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀπὸ τὸ στόμα ἑνὸς τοιούτου Σοφοῦ προγόνουμας. Ὁποιος λοιπὸν εἰς τὴν Ἰσόνομον Πολιτειαν τῆς Ἑλλάδος δὲν θέλει νὰ ὑποκύπτει εἰς τοὺς καθεστῶτας Νόμους καθὼς καὶ οἱ ἄλλοι ὁμοιοί του Συμπολῖται, ἀλλὰ θέλει νὰ κάμνῃ μὲ βίαν πράγματα ἔξω τῶν Νόμων, καὶ νὰ φέρῃ μάλιστα καὶ ὅπλα κατ' αὐτῶν, ἐκεῖνος δὲν εἶναι Ἕλλην, εἶναι σπέρμα καὶ ἀνάθρεμμα Μωαμεθανικὸν, ἐκεῖνος πολεμεῖ τὴν ἐλευθερίανμας, ὀργανίζει τὴν πῶσιν καὶ καταστροφήνμας μὲ τὰς ἐμβυλίους ταραχὰς καὶ αἱματοχυσίας, ἐκεῖνος πρέπει νὰ δοκιμάσῃ ὁλην τὴν αὐστηρότητα τῶν Νόμων διὰ παράδειγμα καὶ ἄλλων, ἐκεῖνον εἶναι ἀνάγκη νὰ πολεμήσωμεν ἡμεῖς ὅλοι καὶ νὰ τὸν καταδιώξωμεν χειρότερα παρὰ ἕνα ἡγεμόνα Ξένον πολέμιον τῆς Ὑπάρξεώς μας. ἐπειδὴ κανεὶς δὲν ἀμφιβάλλει, ὅτι οἱ ἡγεμόνες ὅλοι τῆς Τουρκίας μετὰ τοῦ Σουλτανουλων ἡνωμένοι δὲν δύνανται πλέον νὰ μᾶς βλάψωσιν ὅσον, ὅσον οἱ τα-

ραχοποιοὶ οὗτοι καὶ πανοῦργοι ἀντιπατριῶται. Δόξα καὶ τιμὴ λοιπὸν εἰς ἐσὲ Στρατηγὲ Γκούρα, ὅστις μὲ τοιαύτα πατριωτικὰ αἰσθήματα ἔγινες ὁδηγὸς τόσων Ελληνικῶν δυνάμεων, καὶ κυνηγᾶς τούτους τοὺς ἀντάρτας τῶν Νόμων καὶ τῆς Διοικήσεως τοῦ Εθνους σου. Σὺ τετήρηκας τὴν πίστιν, τετέλεκας τὸν καλὸν δρόμον· ἀφ' οὗ κατεπολέμησας τὰ ἀπάνθρωπα μιάσματα τοῦ Μωάμεθ, τὰ ὁποῖα ἐτυράνουν τόσους αἰῶνας τὴν φιλτάτην Πατρίδα σου, ἀγωνίζεσαι τώρα μὲ ὄχι ὀλιγώτερον ζῆλον νὰ στερεώσης εἰς αὐτὴν Βασιλέα τὸν Νόμον ἐμπιστευόμενον εἰς μόνους τοὺς Παραστάτας τοῦ Εθνους, καὶ δὲν συγχωρεῖς τὸν δεσποτισμὸν πάλιν τῶν ὀλίγων, ἢ τὴν χειροτέραν ἀναρχίαν.

Μήτ' ἄναρκτον βίον·
Μήτε δεσποτούμενον
αἰνέσῃς.
Ἅπαντι μέσῳ τό κράτος
Θεός ὤπασε. . . . . .

Λοιπὸν ἀπόκειταί Σοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὅν ἀποδώσει Σοι ὁ Κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅν ἀποδώσει Σοι ἡ Ελλὰς εὐγνωμονοῦσα, συγκατατάττουσα τὸ ὄνομά Σου, μετὰ τῶν ἀθανάτων Θρασυβούλων, Πελοπιδῶν, καὶ Τιμολεόντων της.

Χαῖρε, καὶ εὐτύχει! ὦ περισπούδαστε τῆς Ελλάδος Στρατηγέ!

Εν Αθήναις, τῇ 10 Δεκεμβρ. 1824.

Οἱ Φίλοι Σου Πατριῶται

Α. Πετράκης.
Ν. Καρόρης.

Εξακολούθησις τῆς ἐξηγήσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τῶν Ελλήνων ὑπὸ Θ. Νέγρη.

ΣΗΜΕΙΩΣ.

Τὸ χρηματικόν μας δὲν εἶναι εἰς τὴν παραμικρὰν εὐταξίαν ἀκόμη, καὶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀταξίαν προέρχονται πολλὰ ἄτοπα. διὰ νὰ δοθῇ τάξις εἰς τοῦτο πρέπει τὸ Εθνος νὰ ἀκριβολογήσῃ πρῶτον μὲν πόσα εἰσοδήματα ἔχει, καὶ δεύτερον πόσα ἄφευκτα ἔξοδα, καὶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν σύγκρισιν ἀφ' οὗ εὕρη ἂν περισσεύουν χρήματα, ἢ ἂν δὲν φθάνουν, νὰ στοχασθῇ καὶ ποθεν ἔχει νὰ θεραπεύεται ἐτησίως αὐτὴ ἡ ἔλλειψις, ἢ πῶς ἔχουσι νὰ οἰκονομῶνται τὰ περισσεύματα. ἐν ὅσῳ δὲν κάμῃ τὸ Εθνος αὐτὴν τὴν ἐξέτασιν, ἢ πρέπει νὰ ἀφίνῃ ἁπαλὸν τὸ σχοινὶ, καὶ νὰ χορεύουν ὅπως θέλουν οἱ διοικοῦντες ἢ νὰ τὸ μαζώξωμεν μὴ διδοντάς τους ἄδειαν, οὔτε Νόμον περὶ δοσιμάτων καὶ δανείων νὰ ἐκδίδουσιν, οὔτε χρήματα νὰ συνάζωσιν· καὶ τότε κινδυνεύομεν νὰ μείνωμεν εἰς κἀμμίαν περίστασιν χωρις ὀβολὸν. Ως πατριώτης προβάλλω νὰ ἐξυπνήσῃ τὸ Εθνος καὶ νὰ ἰδῇ ποῦ τρέχει εἰς τὸ χρηματικὸν; νὰ μετρήσῃ τὰ ἔξοδάτου, νὰ λογαριάσῃ τὰ εἰσοδήματά του, καὶ ἐπιθυμῶ νὰ μὴν ἀποφασίσῃ ὅλον ἕνα δάνεια νὰ ζητῇ ἀπὸ τὰ ξένα ἔθνη διὰ νὰ οἰκονομῆται. δὲν φρονῶ ὅτι δὲν πρέπει καὶ ὑπέρογκα χρέη νὰ κάμωμεν διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς ἀνεξαρτησίας μας, ὅ, τι καὶ ἂν ἐξοδεύσωμεν δι' αὐτὴν εἶναι τίποτε κατ' ἀλήθειαν. Η Ανεξαρτησία εἶναι ἀτίμητος. φρονῶ ὅμως ἀδελφοὶ Ἕλληνες, φρονῶ ὅτι ἀδικοῦμεν τὰ παιδιάμας, ἂν ἡμεῖς δὲν οἰκονομῶμεν σήμερον τὰ χρήματά μας, ἂν ἀφίνωμεν τὰ εἰσοδήματά μας νὰ διασκορπίζωνται, ἂν αὐξάνωμεν τὰ χρέη μας σήμερον, ἐν ᾧ δυνάμεθα μὲ φρόνησιν φερόμενοι εἰς ὅλα αὐτὰ, καὶ οἰκονομοῦντες τὸ χρηματικόν μας νὰ ἀφήσωμεν ὀλιγώτερον βάρος χρέους εἰς τά παιδιά μας νὰ πληρώσουν. Εἰς ἕνα λόγον ἀδελφοὶ Ελληνες, συνιστῶ στενώτατα εἰς τὴν προσοχήν σας τὴν ὑπόθεσιν τοῦ χρηματικοῦ μας, διὰ νὰ μὴν εὑρεθῇ αἰφνιδίως τὸ Εθνος μας βυθισμένον εἰς ὑπέρογκα χρέη χωρὶς νὰ πρέπη. ὅσα συνάζονται ἀπὸ τὸ Εθνος νὰ μαζόνωνται εἰς τὸ ἐθνικὸν Ταμεῖον, καὶ τὰ στρατεύματα νὰ συνάζωνται ἀπὸ τὸ πολεμικὸν ὑπουργεῖον, νὰ λαμβάνουν τοὺς μισθούς των ἀπὸ τὸ ἐθνι-

ΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΚΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

κον Ταμεῖον καὶ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα των· χωρὶς νὰ ἀνακατόνεται εἰς αὐτὸ οὔτε Καποδίστριας, οὔτε ἄλλος κἀνένας, διὰ νὰ μὴν ἀδικῆται κἀνένας στρατιώτης, ἢ ἀξιωματικὸς, καὶ διὰ νὰ γνωρίζῃ τὸ ἔθνος, πόσα στρατεύματα ἐθέλησ' ἐξοπλίσουν, πότον καιρὸν, καὶ ὅτι καλύτερα ἔλαβε καὶ καθενὸς νὰ γνωρίζεται καὶ αὐτὸ ἀνάμεσά του τὸ ὄνομα. αὐτὰ στοχάζομαι ὅτι πρέπει ἀφεύκτως νὰ γένουν πρῶτον καὶ ἔπειτα νὰ στοχασθῇ τὸ Ἔθνος ἂν θὰ ἐξακολουθήσῃ ἀνυπόμονα τὰ πολυέξοδα κανόνια καὶ τὰ παχύλογα ταῦτα, τὰ ὁποῖα ἐνοχλοῦν μεγάλως τὸν λαὸν τὴν σήμερον, ἐπιφέρουν καὶ τώρα ἴσως τοὺς ἐπιτελεσμένα καὶ μὲ τὸν καιρὸν ἀκόμη χειρότερα. Τρέχω ἐγὼ μὲ τοσούτους στρατοβίλακας ἀπὸ ἓν εἰς ἄλλο μέρος νὰ ἀνταμωθῶ μὲ ἕνα μου φίλον, καὶ καλὴν ὥραν ἐμπαίνω εἰς τὸ χωρίον, καὶ δὲν ἐμπορῶ νὰ εὕρω τίποτε σταφίδα νὰ φάγω, ἀλλὰ θέλω καὶ βόδι, θέλω καὶ ξύλα νὰ θερμανθῶ, θέλω νὰ ἀκούσω ἡ σύνοδός μὲ ἐξοδίτης καὶ νὰ μὴ δίδω καὶ τοσοῦτα καὶ ὅλα, νὰ εὐχαριστήσω, χρυσὸν δὲν δίδω οὐδ' ὀβολόν· ἔπειτα νὰ λείψῃ καὶ ζῶα ἀμίσθι, καὶ ἐμπαίνουν εἰς τὰς πόλεις νὰ κάθημαι μῆνας ὁλοκλήρους, καὶ νὰ λαμβάνω ταῖνια ἀπὸ τοὺς Ἐπάρχους χωρὶς κἀνένα λόγον. Τί ἐκτύλου γένεται; πρῶτον μὲν ἐρημώνουν τὰ χωρία, ἐπειδὴ οὔτε σπῆτι θέλει νὰ κτίσῃ ὁ γνωμικὸς οὔτε σπιτικὸν νὰ ἀποκτήσῃ, οὔτε ζῶον νὰ ἔχῃ οὔτε μίαν κοίτην, διὰ νὰ μὴ γίνωνται αἰτία καὶ ὄχι μόνον ζημιώνεται, ἀλλὰ ἔχει καὶ ὀλημερὶς νὰ φιλεύῃ τοὺς ξένους. Δεύτερον δὲ ὅταν δὲν ἔχῃ ζῶον, ταλαιπωρεῖται εἰς τὴν ζωήν του, καὶ τελευταῖον ἡ Διοίκησις διὰ νὰ εἰσπράττῃ τὰ παράλογα ἔξοδα, διανοίγεται τάλαρα ἀπὸ τὰ ξένα ἔθνη.

Ἐξακολούθησις τῆς διαμαρτυρήσεως τοῦ κύρ Α. Λόντου.

Ὁ Θεὸς εὐδόκησε, καὶ οἱ μὲν ἐλθόντες εἰς τὸ Ἄργος, ἀντιπολεμηθέντες ἀπὸ τὸν Ναυπλιῶν, ἐπέστρεψαν ἄπρακτοι εἰς τὰ ἴδια, οἱ δὲ κατὰ τὴν Τριπολιτζὰν δὲν ἐδυνήθησαν νὰ τελειώσουν καὶ αὐτοὶ τὸν σκοπόν των· ἐπροστάχθη τότε καὶ ὁ Κύριος Ἀνδρέας Ζαΐμης νὰ κινηθῇ, τὸ ἔγραψα καὶ ἐγὼ καὶ ἐκινήθη· ἦλθαν εἰς Τριπολιτζὰν ἦλθον τότε Μάϊος, ἐτέλειωνε τὸ ἔαρ, καὶ ἤρχετο τὸ θέρος· ὅσοι ἀρχηγεῖς, εὑρίσκοντο εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ ὁλογενεῖς Φιλέλληνες, ἔγραφον μὲ τὰ θαυμάσια εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τὰς μεγάλας ἐτοιμασίας τοῦ Σατράπου τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐβούλευον τοὺς ἕλληνας, νὰ πείσουν τὸν ἀμύλιον Πόλεμον, καὶ νὰ διώσουν τὴν προσοχήν των εἰς τὸν ἐχθρόν.

Οἱ κατὰ τὴν στερεὰν Ἑλλάδα ἐξορμήσαντες ἐχθροὶ εἶχαν ἀφήσῃ τὴν Ἀθήναν, καὶ τὸ Ζητοῦνι, καὶ ἀπελπίσαν τὴν Λαμίαν· οἱ λαοὶ καὶ τὰ στρατεύματα ἄρχησαν νὰ συναισθάνωνται τὸ κακὸν, καὶ νὰ γογγύζουσι· σύναξις ἔγινεν μετὰ τῆς ἐν Τριπολιτζᾷ τότε τριμελοῦς ἐπιτροπῆς τῆς Διοικήσεως, ἐσυμφωνήσαμεν νὰ ἀλλάξωμεν τὸν τρόπον τῶν σκοπῶν, ἀ νὰ μεταχειρισθῶμεν τὴν βίαν τοῦ λόγου, καὶ οὕτως ἐλάβομεν ἔγγραφον τὴν αἴτησιν τῆς ἐπιτροπῆς, ὡμιλήσαμεν μὲ τοὺς ἀντιπολιτευομένους, ἐπείσθησαν νὰ δώσουν τὸ σύμφωνόν του Ναυπλίου εἰς τὴν Διοίκησιν δι' ἡμῶν, καὶ νὰ γνωρίσωσι τοὺς Νόμους, καὶ οὕτως ἐκεῖνοι ἐπανῆλθον εἰς τὰ ὁλα, καὶ ἡμεῖς κατέβημεν εἰς Ἄργος, διὰ νὰ παραλάβωμεν τὸ φρούριον ἵνα τὸ παραδώσωμεν εἰς τὴν Διοίκησιν· ὅσα συνέβησαν τότε εὑρίσκονται καταγεγραμμένα εἰς τὰ πρακτικὰ τοῦ Βουλευτικοῦ Σώματος, καὶ τὰ γνωρίζουσιν ἀκριβῶς, ὅσοι τῶν Πατριωτῶν δὲν ἔπαθον ἀργυράγχην.

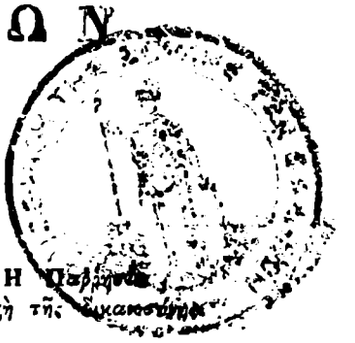

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΡΙΘ. 31.

„Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ τὸ μέσον τῆς τυπογραφίας ὅ,τι στοχάζονται διὰ καλόν „
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νομ. τῆς Επιδαύρ.)

„ Η Παρρησία
εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης

ΤΕΤΡΑΔΗ 17 Δεκεμβρίου 1824.

ΑΘΗΝΑΙ 16 Δεκεμβρίου.

Μᾶς εἶπαν ἄνθρωποι φερμένοι ἀπὸ Εὔριππον, ὅτι ἀναχωροῦν ἐκεῖθεν καθημερινῶς φαμηλίαις Τουρκῶν διὰ τὴν Θεσσαλονίκην.

Τοῦτο δὲν εἶναι μήτε ἀπίθανον, μήτε χωρὶς λόγον ἀπὸ μέρους τῶν Τουρκῶν· ἐπειδὴ ἐβεβαιώθησαν, καθὼς ἄλλο τε ἐμάθαμεν, ἀπὸ πλοῖα Εὐρωπαϊκὰ. ὅτι ἡ Διοίκησίς μας εἰς τὸ ἑξῆς ἔχει νὰ βάλῃ ὅλην τὴν προσοχήν της εἰς τὴν ἀπόκτησιν τῶν φρουρίων τῆς Π. Πάτρας, καὶ τῆς Εὐρίππου.

Περικοπὴ γράμματος τοῦ Στρατηγοῦ Δ. Εὐμορφόπουλου πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Εφημερίδος Αθηνῶν, Διὰ τὰ κακὰ ὁποῦ ἐδοκίμαζαν οἱ ταλαίπωροι κάτοικοι τῶν χωρίων τῆς Κορίνθου ἀπὸ τὸ στράτευμα τοῦ Ι. Νοταρόπουλου.

Τρίκκαλα 11 Δεκεμβρίου.

Φίλε Συντάκτα.

Ἐπειδὴ καὶ σὲ νομίζω φίλον τῆς ἀρετῆς καὶ ἐραστὴν τῆς ἀληθείας, κρίνω χρέος μου νὰ σὲ ἰδεάσω, ὅσα εἰς τὴν ἐν Πελσποννήσῳ ὀλιγοχρόνιον διαγωγήν μου εἶδον καὶ ἤκουσα.

Εγὼ διατάχθηκα παρὰ τοῦ Γενναιοτάτου Σ. Γκούρα νὰ κυριεύσω τὰ παρὰ τῶν Αντιδοικητικῶν κατακρατούμενα Βασιλικά. Οσα λοιπὸν χωρία ἐπέρασα μὲ ὑποδέχοντο μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλας, καὶ μοῦ ἐδιηγοῦντο μετὰ θερμῶν δακρύων τὰ ἀνεκδιήγητα δεινὰ καὶ ζημίας, ὁποῦ ἀπὸ τοὺς καλοὺς πατριώτας Λόντον καὶ Νοταρόπουλον ἐδοκίμασαν, τόσον ὁποῦ ἐμακάριζαν τὴν τυραννίαν τοῦ Κιαμὴλ-Μπεη, ὡς πολλὰ μικροτέραν τῆς τοῦ Νοταρόπουλου. . . .

Εἰς Βελίναν ἔτυχε νὰ κατοικήσω εἰς τὸ σπῆτι ἑνὸς Ιερέως, τόνομα Παπᾶ-Ιωάννου, ὅστις μὲ ὑπεδέχθη μὲ μεγάλην του εὐχαρίστησιν, καὶ μ' ἐδιηγήθη δεινοπαθῶς, ὅσα ἤδη νεωστὶ εἶχε δοκιμάση ἀπὸ τὸν Νοταρόπουλον. Εν ᾧ πολλὰς ἡμέρας ἔτρεφεν ἀρκετοὺς στρατιώτας του ἐξ ἰδίων του εἰς τὸ ὀσπήτιόν του, ἐν ᾧ αὐτοὶ ἐκακομεταχειρίσθησαν τὰ πλειότερα τῶν ὑπαρχόντων του, ἀπετόλμησαν ἀναισχύντως νὰ παραβιάσουν τὴν νύμφην του καὶ θυγατέρας του εἰς αἰσχροπραγίαν. Ο σεβάσμιος Ιερεὺς δὲν ἐδυνήθη νὰ ὑποφέρῃ τὸ τοιοῦτον πρᾶγμα, ὡσὰν ὁποῦ τοῦ ἔβλαπτε τὸ πολυτιμώτερον πρᾶγμα: τὴν τιμὴν· ὅθεν ἀνήγγειλεν αὐτὸ πρὸς τὸν Στρατηγόν τους Κύρ. Νοταρόπουλον, ὁ ὁποῖος ἀντὶ νὰ τὸν ὑπερασπισθῇ καὶ νὰ τὸν βοηθήση, ἀντὶ νὰ θεραπεύσῃ τὸ κακὸν, (1) διὰ παραμυθίαν τοῦ δυστυχοῦς Ιερέως

---

(1) Πολλὰ ἀμφιβάλλομεν, ἂν εἶχε δύναμιν νὰ τὸ ἐμπ.δίση, ἢ νὰ τὸ διορθώση.

τοῦ ἐπῆρε δύω χιλιάδες γρόσια καὶ τοῦ ἔκαυσε καὶ τὸ σπήλιόν του.

Ἔτι ἐπληροφορήθην καὶ ἀπὸ ἄλλους καλοὺς Πατριώτας, ὅσα ἔκαμεν εἰς μερικοὺς Προκρίτους Ζαχουλίτας, ἀποσασίζοντας νὰ πληρώσῃ ἡ Πτεργιάννα τὸν Κόμπον τὸν (καθὼς αὐτὸς τὸν εἶχε βάλει εἰς τὸ διορισμένον βάρος τούτων τῶν ἡμερῶν) τὰ χίλια γρόσια. Πέντε ἐκ τῶν Προκρίτων Ζαχουλίτων ἀνεχώρησαν ἀπὸ ταύτην εἰς τὴν Σ. Διοίκησιν διὰ νὰ ἀποδείξῃ τὴν παρανομίαν ταύτην. ἀλλ' ὁ κύρ. Νταρίσιουλος, ἀφ' ὅ ἐπληροφορήθη ταῦτα, ἐβγῆκεν εἰδὸς, καὶ καλέκαυσε τὰ ὑποκείμενά των, μίαν εἰς τὰ ὁποῖα κατέκαυσε καὶ μίαν γυναῖκα, καὶ μίαν ἐδόσευτε μὲ δυσκολίαν νὰ πιάσῃ τοὺς ἄνδρας των. Ἔβγηκε νὰ πιάσῃ καὶ τὸν γράψαντα τὴν ἀναφορὰν (κἀτσιον Βησαρίωνα) καὶ μὲ τὸν δὲν ἠδυνήθη, κατέκαυσε τὰ ὑποκείμενά του. ἀφ' ὅ ἐβγήκασε πρῶτα, ὅσα τοῦ ἔβρισαν πολλὰ.

Καὶ εἰς τὰ Τρίκαλα, ὅταν ἔφθασα τώρα, καὶ ἔλεγα νὰ πάω νὰ τοὺς διαφωσὰν εἰς τοὺς λόγους τοὺς καλοὺς, στοχαζόμενος, ὅτι τοὺς ἐμετάχειριζετο καλλήτερα, ὡς συμπολίτας του, ἤκουσα καὶ εἶδα χειρότερα.

Τὸ λοιπὸν, ἀφ' οὗ ὁ γενναῖος καὶ φιλογενὴς ἰσπαρτιάτης Τσόλος δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐκτελέσῃ τοὺς σκοποὺς του, καὶ εἶδε ματαιωμένα ὅλα του τὰ κινήματα, ἦλθεν ἐδῶ τὰς 9. τοῦ Παρόντος μηνὸς, προσπαθῶν εἰς τὴν Διοίκησιν καὶ λέγων, ὅτι ἀπατήθη παρ' ἄλλων. Ἐστάλθη δὲ εἰς τὴν Διοίκησιν χθὲς μὲ μίαν φρουρὰν Ντελήδων, τῆς ὁποίας κεφαλὴ ἦτον ὁ ἀντιστράτηγος Ι.· Ρούφος.

ΛΕΒΑΔΙΑ 9 Δεκεμβρίου.

Τὴν Κυριακὴν εὐρήκαμεν ἀπὶ τὸ Ζητοῦνι ψεζοῦρα καὶ καβαλαρία ὅλο Ἀρβανίτας καὶ Γκέγγιδες ἕως τρεῖς χιλ. εἰς τὸν Πλατανᾶ, καὶ ἕως τώρα δὲν ἔχομεν εἴδησιν πᾶ εἰς κάμουν τὸ κίνημά των. Ὁ Σλεσταγὸς Ὀδυσσεὺς ἔστειλε τὸν Πέτρον Μαύρομιχαλην καὶ Κόλια Σουλιώτην μὲ ἑκατὸν ὁπλαράτας εἰς τὰ μέρη τοῦ Ταλαντίου, καὶ ὁ ἴδιος στέκει ἐδῶ διὰ νὰ ἰδῇ τὸ κίνημα τῶν Τουρκῶν, καὶ νὰ τοὺς βαρήσῃ.

Οἱ Τοῦρκοι ἔμαθαν ὅλα μας τὰ κινήματα καὶ εἰς τὸ παραμικρὸν, καὶ καλὰ φαίνεται ἀπὸ ἕνα γράμμα ἀνώνυμον, τὸ ὁποῖον ἐστάλθη ἀπὸ Φερσάλα μὲ ξάργον ἄνθρωπον εἰς τὰ παιδιὰ τοῦ Διβουνιώτη, οἱ Τοῦρκοι ἔχουν σκοπὸν νὰ κάμουν τὸ κίνημά των τώρα τὸν χειμῶνα. Ὁ Θεὸς νὰ φωτίσῃ τοὺς Ἕλληνας νὰ ἐνωθοῦν διὰ νὰ προφυλαχθοῦν ἀπὸ τὸν κίνδυνον.

Τὸ ἀνώνυμον Γράμμα.

Ἀπὸ Φέρσαλα, 24 Νεμβρίου 1824.

. . . . . Ἔχετε τὸν νοῦν σας, μὴν κατανυηθῆτε φεύγοντας τώρα τὸν χειμῶνα διὰ τὴν ἀμέλειαν καὶ ἀφροντισιὰν σας. Καὶ μοῦ φαίνεται (ὁ Θεὸς φυλάξοι) τώρα τὸν χειμῶνα θὰ σᾶς τζακίσουν τὸ καράβι.

Ἐλυτρώσαμεν χάριτι Θείᾳ ἀπὸ τὸ ἔβρος τῶν ἀσκεριῶν· ἐπειδὴ καὶ ὁ Ντελὴ Μαζούτης μὲ δύω χιλ. Ντιμιτζαλίδες Γκέγγιδες ἐπῆγεν εἰς τὸ Ζητοῦνι. καὶ ἀπὸ ὀλίγον ὀλίγον πηγαίνουν καὶ οἱ ἄλλοι εἰς τὸ Ζητοῦνι καὶ Πατρανζῆκι καὶ Ἐξαμπόν. Εἶναι καὶ ἕως τέσσαρες χιλ. Γκέγγιδες, Ντελήδες καὶ Ἀρβανίταις, ὡς καψίσιδες, οἱ ὁποῖοι φέρνουν γύρω εἰς τὸν κόλπον Λάμψακας, Φερσάλων καὶ Τρικκάλων. Ὁ Δερβὶς-Πασᾶς Σερασκιέρης θὰ σταλῇ εἰς τὸ Ζητοῦνι νὰ διορίσῃ τὰ στρατεύματα. Ὁ Ἀμπὰζ-Πασᾶς κεφάλι εἰς τοὺς Γκέγγιδες· θέλουν ὅτι ἔρχεται καὶ ὁ Ἰσμαὴλ-Πασᾶς Πλιάσας, ἢ Τρικκάλων Βαλῆς, ἢ Ἰωαννίνων· καὶ διὰ τὸν Μεχμὲτ Ρεσὶτ-Πασᾶν λέγουν, ὅτι ἔγινε Ρούμελη Βαλῆς. Καπετὰν-Πασᾶν λέγουν πῶς ἔκαμαν τὸν υἱὸν τοῦ Μεχμὲτ-Ἀλῆ καὶ ἄλλοι λέγουν τὸν Λουμπούτην.

Εξακολούθησις τῆς ἐξηγήσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τῶν Ελλήνων ὑπὸ Θ. Νέγρη.

Οἱ Στρατιῶται σήμερον φωνάζουν, ἁρπάζουν ταίνια, καὶ δὲν συλλογίζονται ὅτι αὐτοὶ αὔριον ἔχουν νὰ πληρώσουν τὰ χρέη τοῦ Εθνους, ἐπειδὴ αὐτοὶ εἶναι καὶ Στρατιῶται καὶ Γεωργοὶ καὶ Εμποροι καὶ Πολῖται. εἰς αὐτὰ λοιπὸν πρέπει νὰ δοθῇ μία τάξις ἀπὸ τώρα διὰ νὰ μὴ μετανοήσωμεν ἀνωφελῶς αὔριον. Δὲν ἦτον ἄραγε καλήτερον, νὰ ἀποφασίση τὸ Εθνος νὰ δίδῃ ἕνα τι τὸν χρόνον καὶ νὰ οἰκονομῶνται τῶν περιφερομένων Στρατιωτῶν τὰ ἔξοδα, χωρὶς νὰ ἐνοχλῆται εἰς ἄλλο τι ὁ κάτοικος, εἰ μὴ μόνον εἰς τὸ νὰ δίδῃ τόπον νὰ κοιμῆται ὁ Στρατιώτης, καὶ φυτίαν νὰ θερμαίνεται τὸν χειμῶνα, νὰ κτισθῶσι ξενοδοχεῖα ἀπὸ τόπον εἰς τόπον. καὶ εἰς αὐτὰ νὰ εὑρίσκῃ ὁ διαβάτης νὰ ἀγοράζῃ ὅ, τι θέλει; πρέπει ὅμως νὰ καταβάλουν ὅλοι κατὰ τὴν δύναμιν τοῦ καθένας, ἄλλος δηλαδὴ δύο χιλιάδας γρόσια καὶ ἄλλος εἴκοσι παράδες τὸν χρόνον, διὰ νὰ φυλαχθῇ τὸ δίκαιον καθὼς διαλαμβάνει ὁ Νόμος.

ΠΑΡΑΓΡ. Η.'

Κάθε Ελλην ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ λέγῃ, νὰ παρασταίνῃ, νὰ γράφῃ, καὶ νὰ τυπώνῃ ἀναφανδὸν ὅ, τι ἔχει εἰς τὸν νοῦν του. ἐμποδίζεται ὅμως ἀπὸ μόνα τρία.

α.' Νὰ ἀναφέρῃ ποτὲ τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν.

β.' Νὰ κατατρέχῃ ὅσα ὅλοι κοινῶς οἱ ἄνθρωποι ἐγνώρισαν καλὰ καὶ ὠφέλιμα.

γ.' Νὰ θεατρίζῃ ὀνομαστὶ τὸν ἄνθρωπον.

ΕΠΕΞ. Εγὼ ὁ ὁποῖος ἔφαγα τὰ σήδερα ἕως νὰ ἰδῶ κρημνισμένην τὴν Τυραννίαν, διὰ νὰ εἶμαι ἐλεύθερος, εἶναι ποτὲ δίκαιον νὰ ἐμποδίζωμαι νὰ λέγω εἰς τὰς συναναστροφὰς, νὰ παρασταίνω μὲ χειρονομίας, νὰ κηρύττω εἰς τὸν Λαὸν, καὶ εἰς τὸν Κόσμον νὰ φανερώνω ὅ, τι θελήσω; ὄχι ποτὲ, ὄχι! δὲν ἐμποδίζομαι βεβαιότατα. πρέπει νὰ ἔχω καὶ αὐτὴν τὴν ἐλευθερίαν, καὶ δι' αὐτὸ μοῦ τὴν ἔδωκεν ὁ Νόμος. ἀλλ' ἂν μὲ αὐτὴν τὴν ἐλευθερίαν ἀρχήσω νὰ ἐξετάζω τὰ μυστήρια τῆς Ἁγίας ἡμῶν Πίστεως, καὶ λοιπὰ αὐτῆς, καὶ ἄλλος πάλιν ἀρχίσῃ νὰ μὲ ἐναντιόνεται, τὶ παράξενον νὰ γεννηθῇ κἀμμία Νέα αἵρεσις, καὶ νὰ γίνω τότε αἰτία σκανδάλου πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου, ἄξιος δὲ κολάσεως ψυχικῆς τὸ φρικτότερον πάντων. ἂν πάλιν ἀρχήσω νὰ ἐξετάζω τὰ θρησκευτικὰ δόγματα τῆς δυτικῆς τοῦ Χριστοῦ Εκκλησίας, ψυχραίνω τοὺς Ελληνας ἀδελφούς μου. οἱ ὁποῖοι εἶναι ἐκείνου τοῦ δόγματος, καὶ ἰδοὺ ὅτι κάμνω κακὸν εἰς τὸ Εθνος μου. Δὲν εἶναι λοιπὸν καλήτερον νὰ ἀποφύγω τὸν κίνδυνον, καὶ νὰ μὴν ὁμιλῶ διὰ τὴν Χριστιανικὴν θρησκείαν διόλου, οὔτε διὰ μυστήρια, οὔτε διὰ τελετὰς καὶ λοιπὰ αὐτῆς; καλήτερα βεβαιότατα. ἀλλὰ μερικοὶ Ιερεῖς καὶ Αρχιερεῖς μοῦ σφάλουν, ἀνακατονόμενοι εἰς τὰ πολιτικὰ, φατριάζοντες, ζῶντες ἄσεμνον βίον τὴν σήμερον. φωνάζω ἐναντίον αὐτῶν, δίδω τὸν Κόσμον νὰ καταλάβῃ τὴν παρανομίαν, διὰ νὰ ἀναγκασθῶσι νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν κανονικὴν ζωήν των διὰ τὴν ψυχικήν των σωτηρίαν καὶ κοινὴν ὠφέλειαν. αὐτὸ τὸ κάμνω ἐπειδὴ δὲν ἀνακατόνομαι εἰς τὰ Εκκλησιαστικὰ αὐτῶν χρέη, ἀλλ' ἐπειδὴ πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἀπεστάτησαν, καὶ ἅρπασαν τὰ κοσμικὰ, τοὺς ἀναγκάζω μὲ αὐτὸ νὰ ἐπιστρέψωσιν -- ὅθεν κατὰ συνέργειαν τοῦ Διαβόλου ἐπλανήθησαν.

ἡ ἐξακολούθησις εἰς τὸ ἐρχόμενον φύλλον

Εξακολούθησις της διαμαρτυρήσεως τοῦ κύρ Α. Λόντου.

Τέλος ἡ Διοίκησις ἐμβῆκεν εἰς τὸ Ναύπλιον, καὶ ἡμεῖς οἵτινες ἐδυνάμεθα νὰ βα-

στάσωμεν τὸ φρούριον, (α) ὄχι δὲν τὸ ἐκάμαμεν, ἀλλ' οὔτε οἰκήματα δὲν ἐζητήσαμεν νὰ καθήσωμεν τὰς ὀλίγας ἡμέρας, ὅσας ἐμείναμεν ἐκεῖ. οἱ ἀνδρεῖοι Ψαριανοὶ, τὸ προπύργιον τῆς Ἑλλάδος, ἔγραφον καθημερινῶς πρὸς τὴν Διοίκησιν παριστῶντες τὰ κινήματα τοῦ Ὀθωμανικοῦ Στόλου, ἀλλὰ μέλη τινὰ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ τῆς Ἑλλάδος κατεγίνοντο εἰς τὸ νὰ εὐγάλωσι τὴν Μπουμπουλίναν ἀπὸ τὸ Ναύπλιον. ἡμεῖς τέλος ἀνεχωρήσαμεν ἀπὸ τὸ Ναύπλιον κατ' ἐπιταγὴν τῆς ἰδίας Διοικήσεως (ὅτε σεῖς οἱ Παραστάται τοῦ Ἔθνους μοὶ ἐπέμψατε τὸ ὑπὸ ἀριθ. 920 ἐπίσημον ἔγγραφον τοῦ Σ. Βουλευτικοῦ Σώματος) (1) καὶ ἤλθομεν εἰς τὰ ἴδια, ἵνα ἑτοιμασθῶμεν διὰ νὰ κινηθῶμεν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ· μόλις ἐφθάσαμεν, καὶ διεδόθη ἡ πικρὰ καὶ ὀλεθρία εἴδησις ὅτι τὰ Ψαρρὰ κατεκυριεύθησαν ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς.

Ἐρθασαν καὶ ἀπὸ τὴν Ρούμελην ἀπεσταλμένοι, καὶ ἀνήγγειλαν, ὅτι 50. χ.' Τοῦρκοι ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Δερβὶς Πασᾶ ἐπλησίασαν εἰς τὴν Γραβιὰν· Διετάχθη ἡ Διοίκησις τόσον ἐμὲ καθὼς καὶ τὸν Στρατηγὸν Γ. Ν τζᾶν, διὰ νὰ στείλωμεν εἰς τοὺς ἀντίπεραν κινδυνεύοντας ἀδελφούς μας βοήθειαν. ἄνευ τῆς παραμικρᾶς ἀναβολῆς ἑτοιμάσαμεν τοὺς τεταλαιπωρημένους καὶ γεγυμνωμένους Στρατιώτας μας, καὶ ἐστείλαμεν ἑπτακοσίους εἰς τὸ Ταμπούρι τῆς Ἀμπλιανης. ἤρχετο καὶ ὁ Στρατηγὸς Κίτζος Τζαβέλας, καὶ ἐγὼ μὲ πολλοὺς τρόπους τὸν κατέπεισα νὰ στρέψῃ τὰ ὅπλα του κατὰ τῶν Ἐχθρῶν. μὲ ἠκουσεν ὁ Ἀνδρεῖος Στρατηγὸς, καὶ καλὸς Πατριώτης (καθὼς ἀποδεικνύεται διὰ τῶν ἀνὰ χεῖρας μου ἐγγράφωντου) καὶ ἀντὶ νὰ ὑπάγῃ εἰς Νάυπλιον, ἐπῆγεν εἰς τὸ Ταμπούρι Ἀμπλιανης, ὅπου ἀπεκρούσθησαν θαυμασίως οἱ προσβαλόντες Ἐχθροὶ, καὶ ἐγένετο ἡλαμπρὰ Νίκη τῆς 14 Ἰουλίου. Μετὰ ταῦτα μ' ἐδιέταξεν ἡ Διοίκησις ἀρχηγὸν εἰς τὸ Στρατόπεδον τὸ περὶ τὰς Πάτρας. Τόσον ἐγὼ καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ Στρατηγοὶ τοῦ αὐτοῦ Στρατοπέδου ἐτρέξαμεν ὁλεπροθύμως, ἀλλὰ τί μετὰ ταῦτα ἠκολούθησε φαίνεται ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων.

Διάφοροι μεμψιμοιρίαι ἤρχησαν νὰ διασπείρωνται, ὅτι ἡμεῖς συνυπακουόμενοι μὲ τὸν Στρατηγὸν Κολοκοτρώνην θέλομεν νὰ διαταράξωμεν τὰ πράγματα. Οὔτε ὁ Κολοκοτρώνης, οὔτ' ἡμεῖς ἐφαντάσθημεν ποτὲ τοιοῦτον τί, μάλιστα ἡ εὐπείθεια τοῦ Κολοκοτρώνη πρὸς τοὺς Νόμους ἀπεδείχθη τρανοτάτη, ἐπειδὴ πρῶτοι οἱ υἱοί του ἔτρεξαν εἰς τὸ Στρατόπεδον τῶν Πατρῶν καὶ ἐπιταγὴν τῆς Διοικήσεως.

περίοδος β.' Αριθ. 920.

(1) ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ.

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τῷ στρατηγῷ Ἀνδρέᾳ Λόντῳ, τῷ καλῷ καὶ λαμπρῷ καὶ ὑπὲρ τῆς στερεώσεως τῶν Νόμων ἀγωνισαμένῳ, ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων χάριτας μεγίστας ὁμολογεῖ, ἐπιτρέπουσα αὐτῷ, ὅπως καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ ἀγωνισαμένοις ὑπαλλήλοις ἀντιπαρέξῃ ἔγγραφα ἐνδεικτικὰ τῆς ἀριστείας, ἅπερ, ἀντὶ τῶν παρὰ τῆς Διοικήσεως διδομένων ἐπισήμων ἔσονται. ἐξεδόθη τῷ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ εἰκοστῷ τετάρτῳ ἀπὸ Σωτῆρος, καὶ τετάρτῳ ἔτει τῆν Ἀνεξαρτησίας. Ἐν τῷ κατὰ τὸ Ναύπλιον Βουλευτηρίῳ, μεσοῦντος τοῦ Μηνὸς Ἰουνίου.

Ο Αντιπρόεδρος
Βρισθένης Θεοδώρητος.
Ο Πρῶτος Γραμματεὺς
Ιω. Σκανδαλίδης.

(α) Πῶς ἐδύνασθε νὰ βαστάξετε τὸ Φρούριον τοῦ Ἔθνους;

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΡΙΘ. 32.

„Οι Ελληνες εχουν τὸ δικαίωμα να κοινον ποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ τὸ μεσον τῆς τυπογραφιας ὅ,τι στοχάζονται διά καλόν „
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Επιδαύρ.)

„Η Παρρησία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης

ΒΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΣΑΒΒΑΤΩ 20 Δεκεμβρίου 1824.

Ακολουθία τῶν πρακτικῶν τοῦ Σ. Ιωάννου ΓΚΟΥΡΑ ἐν τῃ ἐπαρχίᾳ τῆς Κορίνθου.

Βλέπων λοιπὸν τὸ ἀμετάθετον τῆς ψυχῆς φρόνημα τούτου τοῦ Αρχοντος, καὶ στοχαζόμενος τὴν εἰς τὸ ἀντιδιοικητικὸν του σύστημα μεγίστην προσκόλλησιν, καὶ πρὸς τοὺς ἀποστάτας ἔνθερμον αὐτοῦ ζῆλον, ἄρχισα νὰ σκαλίζω τὰ χαρτίαμου, καὶ νὰ παρατηρῶ προσεκτικῶς τὰς ὁδηγίας καὶ διαταγὰς τοῦ Σ. Εκτελεστικοῦ Σώματος, καὶ τοῦ παῤῥησιάζοντος αὐτὸ εἰς τοῦτα τὰ μέρη ἐκλαμπροτάτου Κυ. Ιωάννη Κολέτη, ὅθεν καὶ ἐκινήθην ὡς κάτωθεν φαίννεται.

Γενναιότατε Σ. Κύριε Ιωάννη Νοταρᾶ.

Ο ἐκλαμπρότατος κύριος Ιωάννης Κολέτης πληρεξούσιος τοὺ Σε. Εκτελεστικο Σώματος μὲ ἀναγγέλει μὲ διαταγήντου τῶν 8 τοῦ τρέχοντος γραμμένην ἀπὸ τὸν Αγιον Γεώργιον νὰ σᾶς στείλω εἰς τὴν Σ. Διοίκησιν. Λοιπὸν Ιδοὺ ἔρχεται αὐτοῦ ὁ Στρατηγὸς Ευμορφόπουλος, καὶ Κύ. Ν. Γριζιώτης διὰ νὰ σᾶς ἀναγγείλουν τὴν ἀπόφασιν ταύτην, καὶ διορίζω τὸν Αντιστρατηγον κύρ Ιωάννην Ρουκην νὰ σᾶς συνφεύσῃ ἕως ἐκεῖ.

Τὴν 10 Νο. 1824
Τρίκαλλα ὡρα 6. τῆς ἡμέρας.
Ιωάννης Γκούρας.

Γενναιότατε Αντιστράτηγε Κύριε Ιωάννη Ρούκη.

Αμα λάβης τὸ παρόνμου νὰ περιλάβης τὸν Σ. Κ. Ιωάννην Νοταρᾶν καὶ νὰ τὸν συντροφεύσης ἕως Ναύπλιον ἐντίμως, ἕως νὰ τὸν παραδώσῃς πρὸς τὸ Σ. Εκτελεστικὸν Σῶμα.

Τὴν 10 Δε. 1824. Τρίκαλλα ὡρα 6 τῆς ἡμέρας.

Ιωάννης Γκούρας.

Πρὸς τό Σε. Εκτελεστικὸν Σῶμα.

Κατὰ τὴν πρὸς ἐμὲ διαταγὴν τοὺ Εκλαμπροτάτου Κυ. Ιωάννη Κολέτη πληρεξουσίου τοῦ Σ. Εκτελ. Σώματος κ.τ.λ., ὡς διαλαμβάνει ἡ μὲ τὸν Ρούκην ἀναφοράμου. ὡρα, 6 τῆς 10 τοῦ τρέχοντος Δεκεβ. Τρίκαλα
Ιωάννης Γκούρας.

Αξιωματικοὶ καὶ Στρατιῶται οἱ εὑρισκόμενοι ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Στρατηγοῦ Ιωάννου Νοταρᾶ.

Κατὰ τὰς διαταγὰς τοῦ Σ. ἐκτελ, Σώματος τῆς Διοικήσεως, ὁ Στρα. Ιωάννης

Μεταξᾶς στέλλεται εἰς τὸ Ναύπλιον. Οσοι ἀγαπᾶτε, ἔλθετε νὰ ἀνταμωθῆτε μὲ τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ τὸ Στράτευμα τῆς Σ. Διοικήσεως. Οσοι πάλιν δὲν ἀγαπᾶτε, ἔχετε τὴν ἄδειαν νὰ πηγαίνετε ὅπου θέλετε.

τὴν 10 Δεκεμβ. ὥρα 6 τῆς ἡμέρας 1824, Τρίκαλα.

Ιωάννης Γκούρας.

Αθῆναι 19 Δεκεμβρ. 1824.

Τὸ ἑξῆς τραγοῦδι μᾶς ἐδόθη ἀπὸ ἕναν φιλον μας Αγγλον, ὁ ὁποῖος καὶ εἶπεν ὅτι τὸ τραγοῦδι οτυῦτ εἶναι ποίημα μιᾶς γυναικὸς Ελληνίδος.

Εἰς τὸν θάνατον,
τοῦ Λόρδ Βάϊρον.

Τοὺς λαμπροὺς ὕμνους τῆς νίκης ἀφίνων
Κλαυθμὸν ἠχεῖ Ηρώων ὁ Στρατὸς,
Πικρὰ λυποῦνται ψυχαὶ τῶν Ελλήνων,
Τ' ἀκούει μακρόθεν καὶ χαίρ' ὁ ἐχθρός.

Ο' Φίλος ἦλθε· πλὴν μύλις τὸν εἶδαν
Σκάφτουν κλαίοντες τὸν τάφον αὐτοῦ.
Ιδοὺ τὸ τέλος ἐνδόξων ἐλπίδων
Καὶ τὸ Τροπαῖων θανάτου σκληροῦ.'

Ηλθε νἀπνεύσῃ ὡς ἄλλος Τυρταῖος,
Εἰς κάθε στῆθος Πολέμων ὁρμὴν.
Πλὴν φεῦ.', ὁ Βάρδος ἐλπίσας ματαίως,
Ιδοὺ μέν' εἰς αἰώνιον σιωπὴν.

Ω'ς δένδρον κεῖτ' ὁπ' ἐκόσμει μεγάλως,
Τὴν Κορυφὴν Μουσικοῦ Παρνασοῦ.
Νῦν πρὸ ποδῶν φθειρωντάς του τὸ κάλλος,
Πεσὴ τὸ ἔρριψ' ἀνέμου σφοδροῦ.

Ελλὰς, ἐὰν τὸ σῶμα τ' ἡ Αγγλία,
Νὰ φέρ' εἰς μνῆμα ζητᾷ Πατρικὸν.
Εἰπὲ, Μουσῶν ὦ Μητέρα γλυκεῖα,
"Εἶναι τέκνον μου ὁ υἱὸς τῶν Μουσῶν."

"Καταφρονῶν τῶν ἐρώτων τοὺς θρήνους,
"Ηδονῆς μὴν ἀκούων τὴν φωνὴν."
"Εζήτ' ἐδῶ Ηρώων τοὺς κινδίνους,
"Τάφον ἂς ἔχ' Ηρώων ς' τὴν γῆν."

Εξακολούθησις τῆς ἐξηγήσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τῶν Ελλήνων ὑπὸ Θ. Νέγρη.

Αν πάλιν ἀρχίσω νὰ μέμφωμαι καὶ νὰ περιγελῶ ὅσα κοινῶς οἱ ἄνθρωποι γνωρίζουν καλὰ καὶ ὠφέλιμα, ἠμπορῶ νὰ παρασύρω κανένα ἀπλούστερον· καὶ νὰ προξενήσω κακὸν. Νὰ καθήσω νὰ ὁμιλῶ ἐναντίον εἰς τὸ Ιερὸν χρέος τοῦ ἀνθρώπου, τὸ ὁποῖον εἶναι "νὰ μὴν ἀπατᾷ ποτὲ κανένας κανένα ἄνθρωπον, ἀλλ' ὅσον ἠμπορεῖ τῆς ἀλήθειαν νὰ λέγῃ" ἠμπορῶ νὰ κάμω κανένα νὰ ἀπιφασίσῃ νὰ καταπατῇ τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ γένῃ ἀπαταιὼν. καὶ ἰδοὺ ζημία εἰς τὸ Εθνος. Εἶναι ὅμως καὶ μερικὰ, τὰ ὁποῖα φαίνονται μὲν ὅλι κοινῶς παρεδέχθησαν καὶ αὐτὰ δὲν εἶναι τῶ ὄντι κοινωφελῆ, αὐτὰ ἐγὼ δὲν τὰ παρατρέχω, ἀλλὰ τὰ ἀνακατώνω τὰ ξεδιαλύω, καὶ γνωρίζεται ἡ ἀπάτη ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους. πολλοὶ λέγουν, "τὸν συγγενῆ μου δὲν τὸν παραιτῶ ποτὲ νὰ κακοπάθῃ ἀπὸ ὁποιον καὶ ἂν εἶναι". Αὐτὸ φαίνεται τῶ ὄντι λιμὸν καὶ ἀξιόλογον φρόνημα, ἀλλ' εἶναι ἀπατηλὸν, ἐπειδὴ πάντοτε δὲν ἀξίζει. ἔχω ἕνα ἀδελφὸν καὶ αὐτὸς ἀπεδείχθη φανερὰ ὅτι ἔκαμεν ἕνα κακὸν εἰς τὸ ἔθνος καὶ ὅλοι ἀπεφάσισαν νὰ τὸν παιδεύσουν. Ἐγὼ εἰς τοιαύτην Περίστασιν δὲν πρέπει ἐνθυμούμενος ἰδιαιτέραν συγγένειαν, νὰ βοηθῶ τὸν κακεργάτην, ἀλλὰ πρέπει συλλογιζόμενος, ὅτι εἶμαι μέλος τοῦ αὐτοῦ ἔθνους, πρέπει νὰ ἑνωθῶ μὲ ὅλους, καὶ περισσότερον ἀκόμη νὰ τὸν κατατρέχω. ὅλος ὁ Κόσμος ἐπαινεῖ καὶ μακαρίζει τὴν Μητέρα τοῦ Παυσανίου, ἐπειδὴ ὅταν ἔμαθεν ὅτι ὁ υἱὸς της ἐφονεύθη Προδότης, πρώτη ἔβαλε τὴν Πέτραν εἰς τὴν θύραν τοῦ Ναοῦ, ὅπου κατέφυγεν ὁ κακὸς ἐκεῖνος υἱὸς, διὰ νὰ κλεισθῇ ὁ ναὸς καὶ νὰ ἀποθάνῃ ἀπὸ τὴν πεῖναν. ἀπὸ αὐτὰ τὰ δύο παραδείγματα καταλαμβάνει καθένας ποῖα εἶναι τὰ κοινῶς καλὰ καὶ ὠφέλιμα ἀναγνωριζόμενα, τὰ ὁποῖα καὶ δὲν πρέπει νὰ ἀναιρῶμεν, ἀλλὰ μάλιστα νὰ ἐπιβεβαιώνωμεν, καὶ ποῖα εἶνε

τὰ ἀπατηλὰ, τὰ ὁποῖα φαίνονται καλὰ, καὶ δὲν εἶναι καλὰ πάντοτε, καὶ τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἀναιρῶμεν, διὰ νὰ γνωρίσῃ ὁ Κόσμος τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ μὴν ἀπατᾶται. Ἂν τέλος πάντων ἐπιχειρισθῶ νὰ ὑβρίζω φανερὰ ἀνθρώπους ὀνομαστὶ, καὶ αὐτοὶ ὑβρίζουν ἐμὲ καὶ ἄλλους, καὶ ἄλλους ἄλλοι, ἰδοὺ ὅτι τὸ Ἔθνος ἔχει νὰ σηκώσῃ τὴν ὑπόληψιν ἀπὸ ὅλους ἡμᾶς, καὶ ὁ Κόσμος ἀπὸ τὸ Ἔθνος μας, διότι μᾶς βλέπει νὰ ὑβριζώμεθα ἀναισχύντως, ἐκτὸς καὶ ἄλλων ἀτοπημάτων, τὰ ὁποῖα ἠμποροῦν νὰ προξενηθοῦν ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἐλευθερίαν τῆς προσωπικῆς ὕβρεως, καὶ δι' αὐτὸ ὁ Νόμος μοῦ τὸ ἐμποδίζει, καθὼς καὶ πρέπει. εἶμαι ὅμως ἐλεύθερος νὰ εἰπῶ καὶ νὰ παραστήσω καὶ νὰ δημοσιεύσω μίαν αἰσχουργίαν, ἕνα ἄτοπον ἔργον, μίαν παρανομίαν ἑνὸς ἀνθρώπου, καὶ νὰ μὴν κρύψω τὸ ὀνομά μου, ὅταν εἶμαι βέβαιος εἰς τὰς ἀποδείξεις μου καὶ δὲν φοβοῦμαι, ἂν μὲ ἐγκαλέσῃ ὁ κατηγορούμενος νὰ ἀναφανῶ συκοφάντης. Εἰς αὐτὸ δὲν μὲ ἐμποδίζει ὁ Νόμος, ἐπειδὴ καθὼς ὁ ἐνάρετος ἄνθρωπος, ὅσον ἐπαινεῖται καὶ ἐκθειάζεται τὸ ὄνομά του εἰς τὸν Κόσμον, τόσον ἐνθουσιαζόμενος, αὐξάνει τὸν ζῆλον του καὶ ἐξυπνᾶ καὶ εἰς ἄλλον τὸν ἔρωτα τῆς ἀρετῆς, καὶ πολλοὶ προσπαθοῦν νὰ τὸν μιμηθῶσι, μὲ τὸ ὁποῖον αὐξάνει ἡ ἀρετὴ· ὁμοίως καὶ τὸν κακοποιὸν, ὅσον δυσφημεῖς τόσον αὐτὸς μὲν ἂν δὲν σωφρονίζεται, ζημιόνεται ὅμως τὴν ὑπόληψιν, καὶ ἀδυνατεῖ νὰ κάμη τὸ κακὸν, οἱ δὲ ἄλλοι τρομάζουν καὶ ἀπέχουν ἀπὸ τὴν κακίαν. Οἱ Ἕλληνες τὸ λοιπὸν εἶναι ἐλεύθεροι νὰ λέγουν, νὰ παραστήνουν, νὰ γράφουν, καὶ νὰ τυπώνουν ἀναφανδὸν ὅ, τι ἔχει εἰς τὸν νοῦν του καθένας· τὴν Χριστιανικὴν μόνον θρησκείαν, ὅσα κοινῶς οἱ ἄνθρωποι ἀναγνώρισαν καλὰ, καὶ τὴν προσωπικὴν ὕβριν, καθὼς εἴπομεν, ἀποφεύγουσι, διὰ τὸ κοινὸν τοῦ Ἔθνους ὄφελος.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Ποτὲ Ἔθνος δὲν εἶναι ἐλεύθερον ἂν δὲν ἔχῃ τὴν ἄδειαν ἀπὸ τοὺς Νόμους νὰ λέγῃ νὰ παρασταίνῃ νὰ γράφῃ καὶ νὰ τυπώνῃ ὅ, τι ἔχει εἰς τὸν νοῦν του ἀναφανδὸν. Οἱ Ἄγγλοι καθημέραν μεταχειρίζονται αὐτὴν τὴν ἐλευθερίαν ἐναντίον τοῦ Βασιλως, Λόρδων, Μινίστρων καὶ λοιπῶν, τὴν μεταχειρίζονται ἄχρι κόρου· καὶ ἐπειδὴ ὁ Νόμος τοὺς τὸ ἔχει συγχωρημένον, κανένας δὲν τολμᾷ νὰ ἐμποδίσῃ κανένα. Εἰς τὴν Ἰταλλίαν ὅταν ὁ Βασιλεὺς ἄρχισε νὰ ὀλιγοστεύσῃ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ Ἔθνους, εὗρε τὸν καιρὸν καὶ πρῶτον ἐμπόδισεν αὐτὴν τὴν ἄδειαν τοῦ Νόμου, εἰς τὸ νὰ ἐκφράζονται ἀνεμποδίστως οἱ ἄνθρωποι. Λοιπὸν καὶ οἱ Ἕλληνες ἂν θέλωσιν ἐλευθερίαν, πρέπει νὰ προσέχωσι πολλὰ καλὰ νὰ μὴν ἀναιρεθῇ ποτὲ αὐτὸς ὁ Νόμος. Γνωρίζω ὅτι ἡτοιαύτη ἄνεσις τοῦ ἔθνους ταράττει ὀλίγον τοὺς δεσποτικοὺς, ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν θέλουν νὰ ἐξυπνήσῃ ὁ Λαὸς ποτὲ, διὰ νὰ μὴν γνωρίσῃ τὸ τὶ ἀξίζουν· καὶ τοὺς ἀποβάλῃ καὶ ἀδυνατήσουν, τὸ γνωρίζω πολλὰ καλλὰ. γνωρίζω ὅμως ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξυπνήσῃ ὁ Λαὸς, νὰ ἰδῇ καὶ νὰ πληροφορηθῇ ὅσα πρέπει, διὰ νὰ καταλάβῃ ποῖα πρέπει νὰ ἀγαπᾷ καὶ ποῖα νὰ ἀποστρέφεται, καὶ προτιμῶ τὸ συμφέρον τοῦ λαοῦ ἀπὸ τὸ συμφέρον ὀλίγων ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι κερδίζουν ἀπὸ τὸν ὕπνον τοῦ λαοῦ διὰ νὰ κάμνουν τὰς ἰδιωφελεῖς θελήσεις των. ἂς μὲ συγχωρήσωσι τὸ λοιπὸν, ἂς ὑπεραδπίζωμαι τὴν ἐλευθερίαν αὐτὴν, καὶ ἂς φροντίσωσι νὰ γίνωσιν ἄξιοι Ἕλληνες, διὰ νὰ μὴν ὑποπτεύωνται τίποτε· ὁ ἐνάρετος δὲν φοβεῖται τὴν ἐλευθερίαν ταύτην...' Ἂς ἐπιμεληθοῦν δὲ οἱ προκομμένοι καὶ καλοὶ Πατριῶται νὰ πολαπλλασιασθοῦν μίαν ὥραν προτήτερα αἱ ἐλεύθεροι ἐφημερίδες καὶ συγγράμματα, νὰ ἐκδίδωνται εἰς τὴν ἁπλῆν γλῶσσαν, διὰ νὰ διδάσκεται ὁ ἐλεύθερος Ἕλλην τὰ μεγάλα του καὶ ἱερὰ δικαιώματα, νὰ γνω-

χίση ὅτι δὲν ἔχει εἰς τὸ ἐξῆς νὰ κολακέυη κἀνένα, νὰ φοβῆται κἀνένα, εἰ μὴ τοὺς Νόμους, τοὺς ὁποίους αὐτὸς ἔκαμε καὶ κἀνένας χωριστὰ δὲν ἠμπορεῖ νὰ χαλάση.

ἡ ἐξακολούθησις εἰς τὸ ἐρχόμενον φύλλο

Ἐξακολούθησις της διαμαρτυρήσεως τοῦ κύρ Α. Λόντου.

Αἱ διαφωνίαι ἀπὸ τὼς ἀνθρώπους εἶναι ἀναπόφευκτοι, καὶ δὲν εἶναι παράδοξον ἂν καὶ εἰς τὴν Ελλάδα ἔβρεξαν διαιρέσεις· τὰ πάθη ὅμως ὅλαν μένουν ἀνεξάλειπτα, εἶναι ἀξιοκαταγόητον καὶ φρικῶδες πρᾶγμα. Ταῦτα εἶχον παύση, καὶ ὅλοι θυσιάσαντες τὰ ἰδιαίτερα, ἠθέλησαν νὰ κινηθοῦν μὲ σύμπνοιαν πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον.

Αλλ' ἡ Διοίκησις, ἥ ὁποία ἔπρεπε νὰ βλέπη μὲ εὐχάριστον ὄμμα, καὶ νὰ περιθάλπη ὡς Τέκνατης, ὅλους τοὺς Πατριώτας, συναισθανθέντας τὰ κοινὰ συμφέροντα, παρεχώρησεν ἀβελτέρως πως εἰς τινα τῶν μελῶν της νὰ ἀναζωπυρήσουν τὰ πάθη, καὶ θὰ ὑπερισχύση διὰ τῆς διαφθορᾶς ἡ δυναστεία τόσον, ὥστε νὰ παραδιασθῆ τὸ ἀπαραβίαστον πολίτευμα τῶν Ελλήνων ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἐκτελεστικοῦ σώματος.

Εντεῦθεν θριαμβούουσα ἡ κακία ἐξωπλίζει τὸν Υπουργὸν τῶν ἐσωτερικῶν ..... καὶ κινεῖται κατὰ τῆς Αρκαδίας, μ' ὅλον ὅτι οἱ Αρκάδες ἔδειξαν τὴν πρὸς τὴν Διοίκησιν ἐυπειθειάν των, διὰ τῆς πρὸς τὸ Β ο υ λ. Σῶμα ἀναφορᾶς των, ζητῶντες νὰ κριθῶσι μὲ τοὺς ἐνάγοντας αὐτούς.

Μόνοι οἱστερημένοι αἰσθήσεων δύνανται... νὰ βλέπωσι μὲ ἀδιαφορίαν τὰ δεινὰ ταῦτα, οἱ δ' ἐχέφρονες πατριῶται, ὅσοι ὤμωσαν κατὰ τῆς ἀνομίας καὶ δυναστείας, κινοῦνται ἀπὸ τὸ αἴσθημάτων, νὰ διακηρύξωσι μὲ στεντόρειον φωνὴν, ὅτι,, Τῶν Ε λ λ η ν ι κ ῶ ν Ν ό μ ο ν παραδιαζομένων ὁ τῆς Πατρίδος ὅλεθρος ἄφευκτος.

Τούτου ἕνεκεν ἐκθέτω κἀγὼ πρὸς τὸ Πανελλήνιον ταῦτα, ὄχι δοξομανῶν, ὅτι ἀντὶ τῆς ὀφειλομένης εὐγνωμοσύνης, μοὶ ἀπεδόθη ἀγνωμοσύνη, ἀλλ' ἵνα ληφθῶσι, διὰ τελείας καὶ γενικῆς τοῦ Εθνους σκέψεως, ὅσα συντελοῦσι πρὸς σωτηρίαν τῆς Πατρίδος μέτρα.

Τὴν 17 Οκτωμβρίου 1284

Εκ τῆ περὶ τὰ; παλαιὰς Πάτρας Στρατοπέδου.

ὁ Πατριώτης
Ανδρέας Λόντος.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΡΙΘ. 33.

„Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ τὸ μέσον τῆς τυπογραφίας ὅ,τι στοχάζονται διὰ καλὸν „
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Επιδαύρ.)

„Η Παρρησία
εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης

ΤΕΤΡΑΔΗ 24 Δεκεμβρίου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΑΘΗΝΑΙ, 23 Δεκεμβρίου

Μανθάνομεν ἀπὸ Ναύπλιον, ὅτι τὸν Αντάρτην Ιωάννην Νοταρόπουλον τὸν ἄφησεν ἡ Διοίκησις νὰ μένη εἰς φύλαξιν τοῦ θείου του κὺρ. Πανούτζου Νοταρᾶ, ὁ ὁποῖος ἔδωκεν ἐγγύησιν δι' αὐτὸν εἰς τὴν Διοίκησιν.

Δι' αὐτὸ ἀκούομεν πολλοὺς καὶ καλοὺς Πατριώτας νὰ γογγύζουν, βλέποντες τὸ δίκαιον τῆς Ισονομίας, διὰ τὸ ὁποῖον ἐβάλαμεν ὅλον μας τὸ εἶναι εἰς τὸν φοβερώτατον κίνδυνον, νὰ χωλαίνη ἀκόμη καὶ ὕστερον ἀπὸ τόσους ἐσωτερικοὺς καὶ ἐξωτερικοὺς ἀγῶνας. Πῶς; ἐπειδὴ ὀλίγαις ἡμέραις προτήτερα ἐμάθαμεν, ὅτι τὸν καπ. Στάϊκον, τὸν ὁποῖον ἔπιασεν εἰς μίαν μάχην κοντὰ εἰς τὴν Τριπολιτζᾶν ὁ Καπ. Βάσσος τὸν ἐφυλάκωσεν εὐθὺς ἡ Διοίκησις εἰς τὸ Βοῦρτζι.

Ημεῖς δὲν ἠξεύρομεν νὰ κρίνωμεν ποῖα αἴτια ἔκαμαν νὰ γένῃ τὸ πρᾶγμα τοιουτοτρόπως, βλέπομεν ὅμως ὅτι ἀπὸ δύω ἀνθρώπους ἐξ ἴσου ἐγκληματικοὺς καὶ πιασμένους ἐπάνω εἰς τὸ κακὸν ὁ ἕνας ῥίχνεται εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ ὁ ἄλλος συγχωρεῖται νὰ περιφέρεται μέσα εἰς τὸ Ναύπλιον ἐλεύθερος, μόνον ὑπὸ τὴν φύλαξιν τοῦ θείου του.

Καὶ αὐτὸς ὁ γογγυσμὸς θὰ διαρκεῖ καὶ τὸ ἀποτέλεσμά του ἠμπορεῖ νὰ εἶναι κακὸν διὰ τὸ ἔθνος, ἂν δὲν παρρησιασθοῦν εἰς τὸ Κοινὸν τὰ αἴτια διὰ τὰ ὁποῖα τοῦτο γίνεται.

Σήμερον βλέπομεν καὶ εἰς τὸν φίλον του Νόμου μίαν ἐπιστολὴν τοῦ Σ. Γκούρα πρὸς τὴν Διοίκησιν διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, γραμμένην μὲ ἕνα ὕφος πολλὰ πατριωτικὸν καὶ πολλὰ δυνατὸν τρόπον τινὰ ὡς πρὸς ἕνα Στρατηγὸν τῆς Διοικήσεως. Εἶναι ὅμως, στοχαζόμεθα, ὑπαγορευμένη ἀπὸ ἕνα Φιλοδίκαιον αἴσθημα, τὸ ὁποῖον εὑρίσκομεν εἰς τὸ πνεῦμα ὅλου τοῦ Εθνους. Ἰδοὺ οἱ λόγοι του . .

„ . . . . Οἱ Νόμοι τῶν Ελλήνων ἂν ἔχουν
„ βάσιν τὴν δικαιοσύνην, τώρα θὰ φα-
„ νῆ. Ἂν ἀπὸ ψευδῆ ἰδέαν φιλανθρωπι-
„ ας καὶ πολιτικὴν διλικατέτζαν δὲν θε-
„ λήσουν οἱ νομοκράτορες νὰ παιδεύσουν
„ τοὺς ἀντιδιοικητὰς τούτους καὶ τοὺς
„ ἀκολουθήσαντας καὶ ἀκολουθοῦντας αὐ-
„ τοὺς μὲ τὰ φρονήματα, ἂν θελήσουν
„ νὰ τοὺς κάμουν χατῆρι, ἂς μάθουν ὅτι
„ τὸν ἐρχόμενον χρόνον θὰ κάμουν χα-
„ τῆρι καὶ ἐμένα· διότι ὅταν ἡ κακία
„ μένῃ ἀτιμώρητος, τὴν μιμοῦνται εὐ-
„ κόλως καὶ ἄλλοι.

„ Κύριοι! τοῦτα τὰ χωριάτικα λόγι-

„ ἀ μὴ τὰ καταφρονῆτε, διότι οἱ Ελ-
„ ληνες δὲν εἶναι πουλημένα κρέατα διὰ
„ νὰ παραδίδωνται εἰς τὴν καταφρόνησιν
„ τοῦ Ζαΐμη, εἰς τὴν ἀσωτείαν τοῦ Λόν-
„ του, καὶ εἰς τὴν ἀλωπεκὴν τοῦ Νο-
„ ταρᾶν ἀφίνω τὴν φιλοχρηματίαν τοῦ
„ Κωλοκοτρώνη, καὶ τὴν ἀνοησίαν τοῦ Νι-
„ κήτα, ὡς γνωστότατα. Αφ' οὗ ἔγδυσε
„ τὴν Ελλάδα πέμπωντας τὰ πλούτη τῆς
„ Γαστούνης εἰς Ζάκυνθον ὁ θεοσεβέστατος
„ Σισίνης, ἔχει τώρα τὸν υἱόν του μὲ 300
„ νὰ καταπολεμῇ τοὺς Νόμους βοηθῶν
„ τὸν Ζαΐμην περὶ τὴν Κερπενήν.

Τὴν 16 Δεκεμβρίου 1824 πρώτῃ ὥρᾳ τῆς πρωΐας, Λύκουρα.

Ιω. Γκουρας

Αρχησαν πάλιν νὰ παραπονοῦνται οἱ Στρατιῶται μας δι' ἐλλειψιν τροφῶν, ὁποῦ ὑποφέρουν τώρα 25 ἡμέραις.

Ο' Φρούραρχος τοὺς ἔγραψε νὰ λάβουν τὰς τροφὰς των, ἀπὸ τὸ Επαρχεῖον, τὸ Επαρχεῖον προβάλλει ἔλλειψιν καὶ ἀναργυρίαν.

Οἱ Πολίται, ὁποῦ ἐνθυμοῦνται τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐλλείψεως ταύτης, εἶναι πάντα εἰς ἀνησυχίαν διὰ τὴν ὑποψίαν των.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

ΛΟΝΔΡΑ

24. Νοεμβ.

Τὰ ἐκ Παρισίου ἐλθόντα ἐχθὲς ἰδιαίτερα γράμματα μᾶς βεβαιόνουσιν, ὅτι αἱ πρωτεύουσαι Ευρωπαϊκαὶ δυνάμεις ἔχουσι τὴν καλὴν γνώμην νὰ ἐμβῶσιν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν εἰς συνομιλίαν μὲ τὴν Πόρταν, μὲ σκοπὸν διὰ νὰ δώσωσι τέλος εἰς τὸν αἱματώδη πόλεμον ὁποῦ τρέχει μεταξὺ αὐτοῦ τοῦ Βασιλείου καὶ τῶν Ελλήνων. ἡ Αυλήμας εἶναι βοηθὸς εἰς αὐτὸν τὸν σκοπὸν, καὶ θέλει λάβει μέρος πολλὰ δραστήριον εἰς αὐτὰς τὰς ὁπιλίας ὁ Κύριος Στραττφορδ — Κάνιγκ ἐπιφορτισμένος νὰ παρρησιάσῃ τὰς ὑποθέσεις τῆς Αγγλίας εἰς αὐτὴν τὴν λογοτριβὴν ἀνεγώρησε τὴν Παρασκευὴν διὰ τὴν Βιέναν.

Πασιαλῆκι τῆς Τρίπολης. Συρίας καὶ Λαοδικίας.

Μανθάνομεν ὅτι μεγάλαι ἀκαταστασίαι μαστιζουσιν αὐτὰ τὰ μέρη, καθὼς ὅμως ἐβεβαιώθημεν αὐταὶ ἔλαβον ἀρχὴν ἀπὸ τὸν Απτουλὰχ — Πασιᾶ καὶ συνομήτας του, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ὁ πιστότερός του Μουσταφᾶς — Μπαρμπάρας ἐκατοικοῦσεν εἰς ἕνα Κάστρον, καὶ βλέπωντας τὸν ἐχθρόν του Αλῆ — Μπέη νὰ πολιορκῇ τὴν Τρίπολιν, καὶ στεχαζόμενος ὅτι πέρνωντας ὁ Αλῆς τὴν πόλιν, ἤθελε τὸν φονεύσῃ, ἔφυγε καὶ ἐπῆγε μὲ τὸν Ομὲρ-Μπεκήρι. ἡ Τρίπολις ὅμως ἐκυριεύθη ἀπὸ τὰ ἅρματα τοῦ ἀποστάτου Μουσελήμη, τὸν ὁποῖον εἶχεν ἐξορίσῃ προτητερα ὁ Αλή — Μπεης. ἡ Πόλις ἐλαφυραγωγήθη, καὶ ὁ δρόμος τῆς Τρίπολης πρὸς τὸ Μπεϊρούδ ἦτον γεμάτος ἀπὸ τοὺς φυγάδας, καὶ ὁ Μουσελήμης τοῦ Μπεϊρούδ ἐξαρμάτωσεν ὅλους τοὺς καταφεύγοντας εἰς αὐτόν.

Πασαλήκι τοῦ Αγί. Ιω. τοῦ Ακρη καὶ Ορους Λιβάνου.

Εἰς ὀλίγον καιρὸν αὐτὸ τὸ Πασαλήκι θέλει κατασταθῇ ἕνα νέον Θέατρον μεγάλων ἀκαταστασιῶν. Μία ἐπανάστασις θέλει ἀκολουθήσει, ἡ ὁποία θέλει φέρει μεγάλην σύγχυσιν εἰς τὸν Σουλτάνον.

Η Οθωμανικὴ Διοίκησις ἀπέδειξε τὴν κακοευχαρίστησιν ὁποῦ ἔχει πρὸς τὸν Απτολὰχ — Πασιᾶ, διὰ ὅσα ἀκολούθησαν εἰς τὴν Λαοδικίαν καὶ Τρίπολιν, διὰ τοῦτο ὁ αὐτὸς Πασιᾶς κάμνει μεγάλας πολεμικὰς ἑτοιμασίας. καὶ ὁ Εμὴρ — Μπε-

ἀφῆς ἀπὸ δεισιδαιμονίαν καὶ δὲν ἄλλον ἔρχει εἰς τὴν ἐξυπηρέτησίν του.

Εἰς τὸ Μπεϊρούθι ἐπροκηρύχθη ἕνα ἀνάθεμα Πατριαρχικὸν ἐρχόμενον ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν, διὰ τοῦ ὁποίου ἀναθεματίζονται, ὅσοι εἰς τὸ ἑξῆς βίβλους διδάσκει ἡμῶν φραγκικὰς καὶ ἄλλα βιβλία ἀπὸ μεταφράζονται ἀπὸ τοὺς ἱεροκήρυκας Ἀγγλίας.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ, τῆς Περσίας.

Τελευταῖα τοῦ Κεμπῖζ, Μεγάλου Ἀπεσταλμένου Ρώσσου μᾶς ἐνημέρωσαν ὅτι σπάθη ἑνὸς τσαρικοῦ ἐπιστάτου ἐβάστηξε ἓξ ἡμέρας καὶ ἓξ ἀκολούθους νύκτας, ἐβρίθητε δὲ τὴν φυσικὴν χάριν καὶ τοὺς ἐγκατοίκους αὐτῆς, ἐκτὸς μόνον πενταπόσιοι ὁποῦ ἐχλύτωσαν.

Τὸ Καπούλι, Πόλις ποῦ εὑρίσκεται μεταξὺ τοῦ Μπόμπαϋ καὶ Κύρατζ ἐμείνε ἐδυδεκάλεπτα μετὰ τῶν ἐγκατοίκων ἐξ αἰτίας τοῦ ἰδίου σεισμοῦ, καὶ ὅτε Βουτὰ ἦτον τριγύρου ἔγινεν ὅλα Κόμποι καὶ πλέον Βουτὰ δὲν φαίνεται.

Ἐξακολούθησις τῆς ἐξηγήσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ Θ. Νέγρη.

ΠΑΡΑΓΡ. Θ.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα οὔτε Πωλεῖται οὔτε ἀγοράζεται ἄνθρωπος. ὅποιος δ' ἀγορασθῇ ἔξω ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα Τούρκου γυναῖκα ὅσον ἄνδρας ὅποιας θρησκείας ἂν εἶναι, ὅταν πατήσῃ τὸ Ἑλληνικὸν Ἔδαφος ἐλεύθερος γίνεται, καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὸν λάβῃ ὀπίσω ὅποιος τὸν ἀγόρασε.

ΕΠΕΞ. Σκλάβος εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν εἶναι οὔτε γυναῖκα, οὔτε ἄνδρας, οὔτε Τοῦρκος, οὔτε Ἑβραῖος, οὔτε Χριστιανός, οὔτε μαῦρος, οὔτε ἄσπρος, κανένας ἄνθρωπος· καὶ μόνε νὰ πατήσῃ, μόνε νὰ ἀγγίξῃ τινὰς ὁλίγαι ἄνθρωπον. ἀκόμη ἐνῶσω ἐγὼ εἰς τὴν Αἴγυπτον εὑρισκόμενος, ἠγόρασα μίαν γυναῖκα, ἢ ἕνα ἄνδρα, ὅταν ἔλθω ἐδῶ, ἐκεῖνοι εἶναι ἐλεύθεροι, καὶ ἂν μοῦ φύγουν, δὲν ἠμπορῶ νὰ παρόησιασθῶ εἰς τὸ Κριτήριον καὶ νὰ τοὺς ζητήσω. ἐπειδὴ εἰς τὴν Ἑλλάδα σκλάβος δὲν εἶναι, ἀλλ' ὅλοι εἶναι ἐλεύθεροι.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Εἶναι ἀπαίσιον νὰ φαντασθῇ ἄνθρωπος ὅτι λαὸς ἐλεύθερος θέλει ὑποφέρει νὰ βλέπῃ τὸ αἰσχρὸν θέαμα νὰ πωλεῖται, ἢ νὰ ἀγοράζεται ἄνθρωπος. Καθὼς ἕνας Σάξων ἄνθρωπος ἀγανακτεῖ νὰ βλέπῃ ἀσέλγειαν, οὕτω καὶ ἐλεύθερος ἄνθρωπος δὲν ὑποφέρει νὰ βλέπῃ σκλάβον. ὁποιος δὲ καυχᾶται ὅτι εἶναι ἐλεύθερος καὶ ὑποφέρει αὐτὸ τὸ αἰσχρὸν θέαμα τῆς σκλαβίας, μὰ τὴν ἀλήθειαν δὲν αἰσθάνεται τὸ τί εἶναι ἡ ἐλευθερία, ἀλλ' ἔτυχε καὶ εἶναι ἐλεύθερος· καθὼς ἠμπορῶ νὰ εἰπῶ καὶ διὰ τὸν Σάξονα, ὁ ὁποῖος ὑποφέρει τὴν ἀσέλγειαν, ὅτι εἶναι Σάξων, ἐπειδὴ ἢ ἐγέννησεν καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀσελγήσῃ, ἢ δὲν εὑρίσκει νὰ ἀσελγήσῃ.

ΠΑΡΑΓΡ. Ι'.

Κανένας δὲν ἠμπορεῖ νὰ βιάσῃ Ἕλληνα νὰ μὴ κριθῇ ὅπου προσδιορίζει ὁ Νόμος.

ΕΠΕΞ.· ὁ Νόμος λέγει ὅτι εἰς πᾶσαν Ἐπαρχίαν εἶναι Κριτήριον, ὅπου παρέδησιάζονται αἱ διαφοραὶ τῶν κατοίκων τῆς Ἐπαρχίας ἐκείνης, κ. τ. λ: Ἐγὼ διαφέρομαι μὲ ἕνα Κάτοικον τῆς ἐπαρχίας Ναυπλίου, καὶ θέλει νὰ ἐνάξω εἰς αὐτῆς τῆς Ἐπαρχίας τὸ Κριτήριον, ἐνάγω εἰς τὸ Κριτήριον τῶν Θηβῶν, καὶ ζητῶ μὲ τὴν βίαν νὰ φέρῃ τὸν ἐναγόμενον ἐκεῖσε νὰ κρισολογηθῶμεν· αὐτὸ δὲν γίνεται. Ενας ἄλλος κατηγορεῖται εἰς προδότης, καὶ ὁ Νόμος προσδιορίζει νὰ

κριθῇ εἰς τὸ Κριτήριον τῆς Ἐπαρχίας, ὅπου εὑρέθη. ἡ Διοίκησις δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὸν βιάσῃ νὰ παρρησιασθῇ εἰς ἕτερον Κριτήριον.

ΣΗΜΕΙ. Τὰ Κριτήρια κρατοῦν τὴν ἀτομικὴν ἐλευθερίαν τῶν ἀνθρώπων. Μεγάλη λεπτὴ προσοχὴ χρειάζεται ἐς τὸ νὰ ἐμποδίζεται πᾶσα κατάχρησις εἰς τὰς κρίσεις. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἐγὼ ὁ ἐνάγων δὲν ἠμπορῶ νὰ δωροδοκήσω τοὺς ἐναρέτους Κριτὰς τοῦ Ναυπλίου καταφεύγω εἰς τοὺς Κριτὰς τῶν Θηβῶν, οἱ ὁποῖοι δωροδοκοῦνται, καὶ βιάζω τὸν ἐναγόμενον νὰ παρρησιασθῇ εἰς ἐκεῖνο τὸ Κριτήριον, διὰ νὰ κερδίσω. Καὶ πάλιν ἡ Διοίκησις ἔχουσα εἰς τὸ στομάχι ἕνα Ἕλληνα ἐπειδὴ εἶναι καλὸς Πατριώτης καὶ δὲν ὑποφέρει καὶ κατηγορεῖ τὰς ἀταξίας αὐτῆς ἀναφανδὸν, καὶ ἀνοίγει τὰ μάτια τοῦ λαοῦ εἰς ὅσα ἡ Διοίκησις δὲν θέλει νὰ καταλάβῃ ὁλαὸς· αὐτὸν τὸν Ἕλληνα νὰ τὸν παιδεύσῃ ἡ Διοίκησις, ἐπειδὴ ὁμιλεῖ καὶ γράφει ἐλεύθερα. δὲν ἠμπορεῖ, οἱ Νόμοι τὴν ἐμποδίζουν. καταφεύγει λοιπὸν εἰς ἄλλο· κατασκευάζει μίαν συκοφαντίαν προδοσίας ἐναντίον του, καὶ ἐπειδὴ φοβεῖται μήπως τὸ Κριτήριον γνωρίσῃ τὴν συκοφαντίαν καὶ ἀθωώσῃ τὸν καλὸν Πατριώτην, βιάζει τὸν ἄνθρωπον νὰ κριθῇ ὄχι εἰς ὁποῖον Κριτήριον διορίζει ὁ Νόμος, ἀλλ' εἰς ὁποῖον Κριτήριον θέλει αὐτὴ, διὰ νὰ καταδικασθῇ ἀδίκως, καὶ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ χαθῇ ὁ ἐχθρὸς τῶν καταχρήσεων τῆς Διοικήσεως, ὁ φίλος τῶν καλῶν καὶ καλὸς πατριώτης ἐπὶ ἄλλῳ προσχήματι, ὥστε νὰ μὴν κατηγορηθῇ διόλου ἡ Διοίκησις. Αὐτὰ λοιπὸν τὰ κακὰ διὰ νὰ μὴν γίνωνται, ὁ Νόμος ἐμποδίζει νὰ βιασθῇ κανένας νὰ μὴν κριθῇ εἰς ὁποῖον Κριτήριον θέλει νὰ κριθῇ.

ιά. Ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὴν ἄδειαν νὰ γράφουν εἰς τὸ Βουλευτικὸν, διὰ ὁποιανδήποτε ὑπόθεσιν.

ΕΠΕΞΕΙΓΗΣΙΣ.

Ἕνας ἔχει μίαν γνώμην νὰ προβάλῃ εἰς τὴν Διοίκησιν, ἢ ἕνα παράπονον νὰ παραστήσῃ, ἢ μίαν ἴδησιν νὰ φανερώσῃ, καὶ θέλει ἐγγράφως νὰ παρρησιασθῇ, ἔχει τὴν ἄδειαν ἀπὸ τὸν Νόμον, γράφει ὅ,τι θέλει, καὶ ὑπογράφει καὶ στέλλει εἰς τὸ Βουλευτικὸν, χωρὶς τὸ παραμικρὸν ἐμπόδιον ἀπὸ τὸν Νόμον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

Εἰς τὸ Βουλευτικὸν ἔχει καθένας τὴν ἄδειαν νὰ γράψῃ ὅτι θελήσῃ, ἐπειδὴ τὸ Βουλευτικὸν εἶναι αὐτὴ ἡ ψυχὴ τοῦ Ἔθνους, καὶ αὐτὸ πρέπει νὰ ἔχῃ ἀνοικτὰ τὰ μάτιά του εἰς ὅλα. ἔπειτα αὐτὸ ἔχει κυρίως τὴν Νομοθετικὴν δύναμιν, καὶ πολλὰ συμβαίνει νὰ ἀκούσῃ διαφόρους γνώμας, καὶ διάφορα τῶν ἀνθρώπων παράπονα. Ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ ἡ Ἑλλὰς νὰ ἔχῃ πάντοτε Βουλευτικὸν ἄξιον νὰ φυλάττῃ καὶ νὰ προφυλάττῃ τοὺς καθεστῶτας Νόμους καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῶν Λαῶν. Τὸ δὲ λοιπὸν τῆς ἀναπτύξεως θέλει δημοσιευθῇ εἰς ἓν Νομικὸν συγγραμμάτιον, τὸ ὁποῖον πλησιάζει εἰς τὸ τέλος του.

Θ. Νέγρης.

Ἐν Ἄργει, τῇ 9 Νοεμβ. 1824.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 34.

Ω. Ἕλληνες ἐχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοιμῶνται καὶ ὡς ἄλλοι τύραννοι καὶ ὡς τυραννοκτόνοι· ἀλλὰ ἡ διαφορὰ εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Ἐπιθεώρ.)

ΣΑΒΒΑΤ 10 Ἰανουαρίου 1825.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ 3 Δεκεμβ. 1824

Ἀπὸ Γράμμα ἰδιαίτερον.

Οἱ Φίλοι μας δὲν παύουσι ἀπὸ νὰ συρρέωσιν εἰς συνέλευσεις καὶ ἑταιρείας, νέαι διοργανίζονται ἑταιρεῖαι, μυστικώτατα τοῦ Λαοῦ ἐναντίον τοῦ Σουλτάνου καὶ τῶν Διοικούντων. ὀργὴ τῶν Διοικούντων ἐναντίον τοῦ Ἰμπραήμ -- πασᾶ υἱοῦ τοῦ Μεχμὲτ -- Ἀλῆ. Τί τὸ ποιητέον διὰ τὸν κίνδυνον τῶν Γκιαουρόδων; ζόχι πλέον τῶν κλεπτῶν; Νὰ τοὺς βάλωμεν (λέγουν) τὸν Μωσέα, ἀφοῦ τοὺς σὰν ἐκεῖνος Μολδοβλαχο ἔχουν. Μὰς ἔκαμαν τὴν λέμπδα ὅλην καὶ διὰ τοῦτο δὲν τὴν βλέπομεν νὰ ἐμοῦ μουα.

Ἡ Μολδοβλαχία ἔμεινεν ἐλεύθερα ἀπὸ Τουρκικὰ Στρατεύματα καὶ ὁ Μιντζιάκης ἑτοιμάζεται νὰ παρησιασθῇ εἰς τὸν Ρεΐζ--ἐφέντην.

Τὰ ἀπὸ Ρωσίας ἐλθόντα ὑστερινὰ γράμματα μηνύουν τὸν μολυσμὸν τῆς πόλεως Ἰσμαὴλ ἀπὸ τὴν Πανώλην νόσον. Ἀκόμη, ὅτι ὁ Πεταμὸς Νιέσερ πλημμυρίσας ἐκατάπόντισε τὴν Πετρούπολιν, ἔπνιξε δέκα χιλ. ψυχὰς, ἀφάνισε τὸν Βασιλικὸν Στόλον καὶ τὸ Βασιλικὸν Ναυτηγεῖον, ἐνοῦ καὶ πολλοτάτας καὶ πλουσιωτάτας πραγματείας.

Περικοπὴ γράμματος ἰδιαιτέρου ἀπὸ Λιβόρνου.

1824. Δεκεμβρ. 8.

Ἀπὸ τὴν Λόνδραν γράφουσιν, ὅτι μερικοὶ πλούσιοι, φιλέλληνες Ἀγγλοι στέλλουν δωρεὰν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν γένος ἓξ Φρεγάδες καὶ ἀρκετὰ μιλιούνια φράνκα. Ὁμοίως καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ ἔμβασαν ἐσχάτως εἰς τὴν Λόνδραν διὰ τὴν Ἑλλάδα ἓξ χιλ. λίραις Στερλίναις. Καὶ ἂν εἶναι σύμφωνον τὸ Ἑλληνικὸν Γένος, ἀφεύκτως θὰ ἰδῇ τὴν ἀνεξαρτησίαν του, ὅτι καὶ αἱ Εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις τώρα σκέπτονται καὶ τὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ εἴθε ἐν τάχει ἀγαθὸν τέλος.

ΕΛΛΗΝΕΣ.

Ἀπὸ τὰς ἄνωθεν εἰδήσεις, ὁποῦ ἐλπίζω νὰ εἶναι βέβαιαις, καθαρὰ καταλαμβάνετε, πόσον σᾶς ὀφελεῖ ἡ ἀδελφικὴ ἕνωσις, τὸ νὰ ἀγαπᾶσθε δηλαδὴ ἕκαστος τὴν ἰδιάντου εὐτυχίαν μὲ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς εὐτυχίας καὶ τῶν ἄλλων ὁμογενῶν του. ἐξ ἐναντίας δὲ πόσον σᾶς βλάπτει, τὸ νὰ ἦστε διαχωρισμένοι, τὸ νὰ

ζητῇ ἕκαστος τὴν εὐτυχίαν του μὲ τὴν δυστυχίαν τῶν ἄλλων ἀδελφῶν του. Ἡ ἀδελφικὴ ἕνωσις σᾶς δίδει τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς σας, τῆς θρησκείας καὶ τιμῆς σας, καὶ τοῦ ἔχειν σας, καὶ περιπλέον σᾶς προξενεῖ τὴν ὀγκάσην καὶ βοήθειαν τῶν εὐερωτισμένων Εὐρωπαίων, καὶ σᾶς κάμνει βεβαίως νὰ ἐλπίζετε ὅσον ὄπω τὴν ἀνεξαρτησίαν σας· καὶ ἡ διχόνοιαις σας ἀπὸ τὸν ἄλογον ἐγωισμόν σας ἠμπορεῖ νὰ σᾶς στερήσουν πάντα τὰ ἄνω εἰρημένα ἀγαθά.

τῇ 3 Ἰανουαρ.· 1825

Ενας Φιλέλλην ἐν Αθήναις

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΝΑΥΠΛΙΟΝ. Τῇ 30 Δεκεμβρ.

Τὰ Πελοποννησιακὰ στράγματα ἔλαβαν σχεδὸν τέλος, διότι ἀπὸ τοὺς ἐναντίους ἄλλοι ἐπροτίμησαν καὶ ζητοῦν συγχώρησιν, καὶ ἄλλοι ἔφυγαν.

Σήμερον ἦλθε καὶ ὁ Κολοκοτρώνης νὰ ζητήσῃ συγχώρησιν. Ηλθε καὶ ὁ Ἀναστάσιος Λόντος. Ο δὲ ἀδελφός του μετὰ τῶν Ζαΐμιδων καὶ Σισίνιδων ἐπέρασαν, καθὼς λέγουν, εἰς τὰ Ιωνικὰ νησία.

Εἰς ὀλίγας ἡμέρας ἔρχεται καὶ ὁ Μαυροκορδάτος ἀπὸ Μεσολόγγι, τὸν ὁποῖον ἐπροσκάλεσεν ἡ Διοίκησις διὰ νὰ ἔλθῃ νὰ λάβῃ τὴν γενικὴν Γραμματείαν καὶ τὰς ἐξωτερικὰς Υποθέσεις.

ΤΡΙΚΚΑΛΑ 25 Δεκεμβρίου,

Ο Βουλευτὴς Γ. Καλαξὰς ἐκ τοῦ Αἰτωλικοῦ τῆς Κορίνθου, ἀποσταλεὶς παρὰ τῆς Σ. Διοικήσεως μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Θρησκείας κυρ· Ιωσὴφ Ανδρούσης, ἵνα ὁμιλήσωσι μὲ τοὺς κυρ. Ανδρέαν Ζαΐμην καὶ λοιποὺς, ἐκ τῆς ταλαιπωρίας τοῦ δρόμου καὶ ἐλλείψεως τῶν ἀναγκαίων ἐνδυμάτων δι' ἀχρηματίαν, καὶ μᾶλλον μὴ εἰσακουσθεὶς εἰς τὰς ἀφελίμους τῇ Πατρὶ συμβουλάς του, αἰσθανθεὶς καιρίως τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἐπαπειλουμένου ἐμφυλίου πολέμου, καὶ ἐπιστρέφας εἰς Τρίκκαλα, ὅτε καὶ τὰ τῆς Διοικήσεως Στρατεύματα ὁδηγούμενα παρὰ τοῦ ὀγκοτάτου Στρατηγοῦ Γ. Γκούρα εὐ[illegible] ἀσθενήσας ἐν πλευροπνευμονίᾳ ἐξεμέτος τῇ εἰκοστῇ τριτῇ δεκεμ. κατῆλθε εἰς τὴν Μητέρα του Γῆν ἐξ ἧς ἐπλάσθη τῷ 43 ἔτει τῆς ἡλικίας του· ἀνὴρ ἀγαθὸς, φιλόπατρις, φιλελεύθερος, ἀκτήμων, εὐθρμος ὑπερασπιστὴς τῶν Νόμων καὶ Ιατροφιλόσοφος. Υστερήθη ἡ Πατρὶς καὶ κατ' ἐξοχὴν ἡ Κόρινθος τοιοῦτον Πατριώτην ἄριστον, ὃς ὁ θρηνεῖ καὶ θρηνήσει αἰσθανομένη τὴν ἀπώλειάν του. Ἐλθὲ ἡ Σ. Διοίκησις διὰ τὰς σπουδὰς αὐτοῦ ἐνδυμίσεις πρὸς τὴν Πατρίδα, ἂς κατ' ἀρχὰς τὰ ἱερὰ μιᾶς τοιαύτης ἡλικίας ὅλιδον, ἀποδείξωσι πόσον τῶν σοφῶν τὸ ἔθνος ἀναγκαίων [illegible] χήρᾳ σύζυγός του, καὶ τέκνοις αὐτοῦ τέκνοις, Δημοσθ. Αθανασίῳ καὶ Θεμιστοκλεῖ. Τὰ ἐπίλοιπα [illegible] καὶ στερήματα καὶ αὐτῇ τῇ στενοχωρίᾳ λύσεως, ἐμπιστεύονται εἰς Θεὸν καὶ [illegible] ἀνωφελῶς ἐκ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ καὶ φίλων.

Περὶ τοῦ Μακαρίτου Θ. Νέγρη ὑπὸ Γεωγραφίου Κωνσταντᾶ

Θ. ὁ Νέγρης γένημα καὶ θρέμμα τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀπὸ εὐγενείαν τῆς δευτέρας τάξεως τῶν ἀρχοντικῶν· βιλομαθὴς παιδιόθεν ἐνησχολήθη εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ εἰς τὴν Γαλλικὴν, καὶ ἔλαβεν ἱκανὴν μὲν ἐπίδοσιν, ἀλλ' ἐπιπόλαιων καὶ εἰς τὰς δύω. ἐχρημάτισεν ἰδιαίτερος καὶ μυστικὸς Γραμματεὺς τοῦ μακαρίτου αὐθέντου Σκαρλάτου Καλλιμάχη εἰς τὴν τελευταίαν αὐθεντίαν τῆς Μπογδανίας. Μετὰ τὴν καθαίρεσιν τῆς αὐθεντίας, καὶ ἔβη μετὰ τοῦ αὐθέντου εἰς Κωνσταντινούπολιν. Καὶ ὅταν ἔλαβε τὴν μεγάλην

δραγομανίαν ὁ Πεϊζαδὲ Γιάνκος Καλλιμάχης, ὠργανίσθη νὰ σταλθῇ ὁ Νέγρης εἰς τὸ Παρίσι εἰς τόπον πρέσβεως· ἐν τούτῳ ὅμως ἔσπασεν ἡ ἀποστασία τῆς Βλαχομπογδανίας· τὰ πράγματα ἀνεκατάθησαν· ἀλλ' ὁ Νέγρης μὲ τὴν παρουσίαν τοῦ πνεύματός του ἐδυνήθη νὰ εὕγῃ ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν· κατέβη εἰς Ὕδραν μὲ ἄλλους συνεταίρους τὸν περὶ τὰ μέσα Μαρτίου 1821, ἔνθα διεφημίσθη ὅτι ἦλθεν ἀνεψιὸς τοῦ Ὑψηλάντου καὶ παρ' αὐτοῦ ἀποσταλμένος εἰς τὴν Ἑλλάδα. Μὴ ὠφεληθεὶς ὅμως ἐκ τούτων, ἐπέρασεν εἰς Πέτζας ἐνδεδυμένος στολὴν περσικοτουρκικὴν ἀλλόκοτον, ὅπου παρ' ὀλίγον κατεκομματιάσθη ἀπὸ τοὺς Πετζιώτας, οἱ ὁποῖοι ὄντες τότε εἰς τὸν πρῶτον βρασμὸν τῆς μεταβολῆς τὸν ἐξέλαβον ὡς τοῦρκον, ἢ κατάσκεπον τουρκικόν. Φίλοι του καὶ γώριμοι ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως εὑρεθέντες, μὲ πολὺν κόπον τὸν ἐγλύτωσαν ἀπὸ τὴν ὁρμὴν τῆς ἐνθουσιασμένου λαοῦ. Ἐκεῖθεν κατέβη εἰς Καλαμάταν, ὅπου πωλήσας τὰ ἐνδύματά του ἐπλήρωσε τὸν ναῦλον, μεταβαλὼν σχῆμα καὶ στολὴν πλέον ἀλλόκοτον τῆς προτέρας, καὶ διέτριβεν ἐκεῖ Δημάρμενος δόξαν καὶ τύχην. ἐν τούτῳ ἦλθεν εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ ὁ Δημήτριος Ὑψηλάντης· ἀνέβη ἀπὸ Καλαμάταν εἰς Τριπολιτζὰν ὁ Νέγρης, ἀντάμωσε τὸν Ὑψηλάντην, συνομίλησαν, ἀλλὰ δὲν ἠμπόρεσαν νὰ συμβιβασθῶν τὰ ζηνοκαλάτου, ὅθεν ὑποστρέψας εἰς Καλαμάτα διέτριβεν ἐκεῖ ἕως ὅτου ἦλθεν ὁ Πεϊζαδὲ Κωνσταντίνος Καραντζιᾶς, εἰς τὸν ὁποῖον προσκολληθεὶς ἐπέρασε μετ' αὐτοῦ εἰς Μεσολόγγιον ἀπηνώθη μὲ τὸν Μαυροκορδάτον. Μὲ αὐτὸν λοιπὸν καὶ μὲ τὸν Καραντζιὰν ἐπέρασαν εἰς Πελοπόννησον, καὶ ἀνέβησαν οἰτρεῖς ἕως εἰς Βυτίναν τῆς Ἀρκαδίας. Καὶ ὁ μὲν Καραντζιὰς καὶ Νέγρης ἔμειναν αὐτοῦ. Ὁδὲ Μαυροκορδάτος ἦλθεν εἰς Τριπολιτζὰν εἰς ἀντάμωσιν τοῦ Ὑψηλάντου. Εἰς Τριπολιτζὰν εὑρέθησαν ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τὴν ἀνατολικὴν Ἑλλάδα πρὸς τὸν Ὑψηλάντην, μὲ τοὺς ὁποίους ἐνώθησαν καὶ ἄλλοι πέντε φιλογενεῖς Ἕλληνες, ἀπὸ τοὺς ὁποίους τινὲς ἔχοντες ὑπόληψιν πρὸς τὸν Μαυροκορδάτον, κατέπεισαν καὶ τοὺς λοιποὺς καὶ κατώρθωσαν νὰ λάβουν εἰς τὴν ἀνατολικὴν Ἑλλάδα τὸν Μαυροκορδάτον διευθυντὴν τῶν ἐκεῖ πραγμάτων. ὁ Μαυροκορδάτος ἐσύστησεν εἰς αὐτοὺς καὶ τὸν Νέγρην, λέγων ὅτι ἦτον ἱκανὸς καὶ νὰ ὁμιλήσῃ καὶ τὰ γράψῃ, καθὼς καὶ τῷόντι ἦτον. Οἱ Λογάδες λοιπὸν τῆς ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, μὲ τοὺς τρεῖς αὐτοὺς ἄνδρας ἐπέρασαν εἰς Σάλωνα, διὰ νὰ κάμουν συνέλευσιν καὶ νὰ συστήσουν τὴν τοπικὴν Διοίκησιν. Ἀλλ' ὁ Μαυροκορδάτος προσκληθεὶς ἀπὸ τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα, μετέβη ἐκεῖ μὲ τὸν Καραντζιὰν, καὶ ἄφισεν εἰς Σάλωνα τὸν Νέγρην. Οἱ Λογάδες ὅμως τῆς ἀνατολι· Ἑλλάδος μὴν ἔχοντες τόσην ὑπόληψιν εἰς τὸν Νέγρην, περιέμενον τὸν Μαυροκορδάτον νὰ ἔλθῃ διὰ νὰ ἀρχίσῃ ἡ συνέλευσις. ἐντούτῳ ἔφθασεν ὁ ἐχθρικὸς Στόλος καὶ ἔκαυσε τὸ Γαλαξίδι. οἱ Λογάδες φοβούμενοι μὴ εἰσχωρήσῃ ὁ ἐχθρὸς εἰς τὰ χωρία τῆς Σάλωνος, ἀνέβησαν εἰς Ράχοβαν, κώμην τὸ πάλαι μὲν τῆς Φωκίδος, ὑποτελοῦσαν ὅμως εἰς Λεβαδίαν. Ὁδὲ Νέγρης βλέπων ὅτι δὲν τὸν εἶχαν εἰς ὑπόληψιν οἱ Λογάδες, κατέφυγεν εἰς Μεσολόγγιον. ὁ Λαὸς τῆς Σάλωνος ὑποπτεύωντας ὅτι οἱ πρώτιστοί τους ἐδίωξαν τοὺς Λογάδας καὶ τὸν Νέγρην, ἐκινήθησαν εἰς ἐπανάστασιν κατὰ τῶν πρωτίστων, οἱ ὁποῖοι βιασθέντες, ἔστειλαν προσκλητικὰ πρὸς τοὺς εἰς Ράχοβαν Λογάδας καὶ πρὸς τὸν Νέγρην. Ἀλλ' οὔτε οἱ Λογάδες ἐγύρισαν εἰς Σάλωνα, οὔτε ὁ Νέγρης, οἱμὲν, διότι ἤθελον τὸν Μαυροκορδάτον. ὁδὲ Νέγρης γνωρίζων τὴν ἀνυπολήψιαν, εἰς τὴν ὁποίαν τὸν εἶχον. Διέτριψαν λοιπὸν οἱ Λογάδες εἰς τὴν Ρά-

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

χθὲν τεσσαράκοντα ἡμέρας, γράψαντες κοσμημέραν προσκλητικὰ πρὸς τὸν Μαυροκορδάτον, καὶ στέλλοντες ἐπαλλήλους πρέσβεις. Οὗτε, ἔγραφεν ἀποτόμως ὅτι ἀσχολούμενος εἰς πράγματα μᾶλλον ἐπείγοντα καὶ συμφερώτερα εἰς τὸ ἔθνος, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἔλθῃ, ἀλλὰ στέλλει τὸν Νέγρην, καὶ δι' αὐτοῦ νὰ διευθετηθοῦν τὰ τῆς Ἀνατολικῆς. Ὁλονυχὶς λαιτὶν καὶ μὲ θέλοντες οἱ Λεγάτοι, κατέβησαν εἰς Σάλωνα. Ἦλθε καὶ ὁ Νέγρης καὶ ἄνοιξεν ἡ τῶν Σαλώνων συνέλευσις περὶ τῆς ἀρχῆς Νοεμβρίου 1821, εἰς τὴν ὁποίαν μετεσχηματίσθη ὁ Νέγρης ὅλην τὴν διπλωματικὴν καὶ πανουργίαν, διὰ νὰ καταστήσῃ τὸν τοὺς πολιτικούς, ὅσον καὶ τοὺς στρατιωτικοὺς νὰ δεχθοῦν ἐκεῖνον τὸν ὀργανικὸν χάρτην τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, καὶ νὰ συστηθῇ ἡ τοπικὴ Διοίκησις, ἡ ὁποία ἐπαιδεύετο ὑπὸ τοῦ Ἀγγλου Ἡγεμόνος. Χωρὶς τῆς ἀλλοτινῆς τοῦ Νέγρη οὔτε χάριτην ἠθέλησαν οἱ Ἀνατολικοελλαδῖται, οὔτε Διοικητὰς ἐπιτρόπους ἐστοχάσθησαν νὰ ἐκλέξουν καὶ ὁ Μαυροκορδάτος ἐστοχάσθη νὰ ἐπιστρέψῃ τὴν Κεφαλονίαν τῆς Δύσεως Ἑλλάδος, καὶ περὶ τὰ τέλη τοῦ Νοεμβρίου ἐστάλησαν καὶ οἱ Ἀνατολικοελλαδῖται, καὶ οἱ Δυτικοελλαδῖται εἰς τὸ Ἄργος, διὰ νὰ συγκροτηθῇ ἡ ἐθνικὴ συνέλευσις. Διὰ εὐκόλυνσιν τῆς Πελοποννησιακῆς πράγματα ἐνῶ κάτω. Μὲ τὴν ἐπισημον ἀφ. καὶ μὲ τὴν ἐπιμονὴν τῶν Λεγάτων Τόρας, Πετζῶν καὶ Ψαρῶν ἐξαμαλιθήσαν ὑφ' ὅσον τὰ γράμματα, καὶ συνεκροτήθη ἡ ἐν Ἐπιδαύρῳ ἐθνικὴ συνέλευσις· ἐγράφη ὁ τῆς Ἐπιδαύρου ὀργανικὸς Νόμος. καὶ ἐστηρίχθη ἡ τῆς Ἑλλάδος Διοίκησις, εἰς ὅλα αὐτὰ ἐστάθη θερμὸς συνεργάτης καὶ ὁ Νέγρης· ὅστις ἐψηφίσθη ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας καὶ Μινίστρος τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων ὑπὸ τῆς ἐθνικῆς συλεύσεως. ἀνομάσθη ὑπ' ἐαυτοῦ καὶ ὑπὸ ὅρος τοῦ συμβουλίου τῶν μινίστρων. καὶ ἀπελάμβανεν αὐτὰς τὰς τιμὰς καὶ τοὺς τίτλους ἕως τῆς ἐν Ἀστρει δευτέρας ἐθνικῆς συνελεύσεως, τῆς ὁποίας καὶ αὐτῆς διωρίσθη πρόεδρος Ἀρχιγραμματεύς, καὶ εἶναι γνωστοὶ οἱ πόνοι, ὅσους εἰς τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο ὑπέφερεν. εἶναι γνωστὴ ἡ τύχη ὑπὸ ἐξουσίαν εἰς τὰς συνεδρίας. καὶ εἰς τὸ κυκλικὸν τῆς συνελεύσεως, φανεται ἡ ὑπογραφή του εἰς τὴν διανομὴν τῆς συνελεύσεως, ἡ ὑπερία ἔκαμε κρίσιν καὶ εὗρεν ὑπόληψιν εἰς τὸ Γένος κοντὰ εἰς τὰ συμφέροντα τῆς Κυβερνήσης Ἑλληνικῆς καὶ μάλιστα τοὺς φιλέλληνας. ἐσύλευσε τὴν Πατρίδα μὲ ζῆλον εἰς ὅλην τὴν διάκεισιν τῆς πρώτης Περιόδου. ἐδοκίμασε ταλαιπωρίας. ὑπέφερεν ἀνδρείως ὡς ὅλα τὰ μέλη τῆς Περιόδου. Λύτα ὅμως ἐφάνη ἀπὸ ἔχθη ἐκ τῶν ὑστέρων, ὅτι δὲν ἦτον ἐλληνικοὺς ζήλου καὶ πατριωτισμοῦ, ἀλλ' ἰδιοτελείας· καὶ μέμφεται μὲν καὶ τὸ Ἔθνος ὅσου τὸν ἀπέβαλε, ὅλου εἰς τὴν δευτέραν Περίοδον, μέμφεται ὅμως περισσότερον αὐτόν, ὅστις, ἐν ἦτον τῷ ὄντι πατριώτης, ἠμπορεῖτο νὰ δείξῃ ἀφιλοκέρδειαν, καὶ νὰ περιμένῃ ἕως νὰ γνωρίσῃ τὸ Ἔθνος τὴν χρείαν του, τὸ ὁποῖον συλλογᾶται ἐμέλλε νὰ ἀναλογισθῇ, καὶ ὄχι νὰ σταθῇ ἀνθρ μὲ ἀντάρτας. καὶ νὰ ἀντιπαλεύσῃ, τὸ ὁποῖον τὸν ἔκαμε μισητὸν εἰς ὅλον τὸ Ἔθνος. καὶ ἴσως ἴσως καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς Λυτάρτας. Ἀλλ' ἔχομεν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τὰ πάθη μας, καὶ ἄγγελοι δὲν εἴμεθα, οὔτε Σιλόσοφοι νὰ τὰ καταδαμάζωμεν

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΡΙΘ. 35.

Οἱ Ἕλληνες ἐχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ τὸ μέσον τῆς τυπογραφίας ὅ,τι στοχάζονται διὰ καλόν.
(Ἀπόσπ. Ἀπὸ τὸν Νόμ. τῆς Ἐπιδαύρ.)

„ Ἡ Παρρησία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς ἐλευθερίας.

ΤΕΤΡΑΔΗ 14 Ἰανουαρίου 1825.

ΑΘΗΝΑΙ, 9 Ἰανουα. 1825

Σήμερον ἔγινε μία μικρὴ (α) Συνέλευσις εἰς τὸ τζαμὶ τοῦ Παζορίου, ὅπου ἀνεγνώσθη Διακήρυξις πρὸς τοὺς προκρίτους καὶ λοιποὺς κατοίκους τῆς Ἐπαρχίας Ἀθηνῶν, διὰ τὴν κατοίκησιν τοῦ Πειραιᾶ ἀπὸ τοὺς Ψαρριανούς.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς Διαταγῆς ἔγινε σκέψις καὶ πολλὴ λογοτριβὴ μεταξὺ τῶν συνελθόντων. πρῶτον, ἂν ὁ κατοικισμὸς τοῦ Πειραιᾶ ἀπὸ τοὺς Ψαρριανοὺς θὰ ὠφελήσῃ, ἢ θὰ βλάψῃ τὴν πόλιν καὶ ὁλην τὴν Ἐπαρχίαν. καὶ Δεύτερον Ἂν ἠμποροῦν καὶ Ἀθηναῖοι νὰ συγκατοικήσουν εἰς τὸν Λιμένα μαζὴ μὲ τοὺς Ψαρριανούς.

Εἰς τὸ πρῶτον ζήτημα, ἂν καὶ μερικοὶ ἀπὸ τοὺς παρευρεθέντας ἦτον ὅλως διόλου τῆς γνώμης, ὅτι ὁ κατοικισμὸς τοῦ Πειραιᾶ θὰ βλάψει πολλὰ τὰ συμφέροντα τῆς πόλεως διὰ τὴν μετάστασιν τοῦ Ἐμπορίου, ὕστερον ἀπὸ μίαν μεγάλην λογοτριβήν. ἐσυμφώνησαν τέλος πάντων ὅλοι οἱ συνελθόντες, ὅτι ἡ Ἐπαρχία τῆς Ἀττικῆς μὲ τὸν κατοικισμὸν τοῦ Λιμένος ἀπὸ τοὺς Ψαρριανοὺς δυναμώνει ἀρκετὰ,

(α) Ἐπειδὴ, διὰ νὰ ὀνομασθῇ τῷ ὄντι Συνέλευσις Ἐπαρχιακὴ καθὰς ἦτον δίκαιον νὰ γένῃ εἰς μίαν τοιαύτην περίστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν, καθὰς ἡμεῖς στοχαζόμεθα, ἐμβαίνει εἰς νέαν ἐποχὴν εὐτυχίας καὶ δόξης ὁ τόπος μας, ἔπρεπε μᾶς φαίνεται, εἰς πᾶσαν τέτοιαν μεγάλην Ἐπαρχικὴν Συνέλευσιν οἱ Ψηφοφόροι νὰ πέρνωνται τρόπον τινὰ κατὰ τὴν ἐξῆς ἀναλογίαν.

Ζευγίται	50	Ψηφοφόρους,	Πραγματευταὶ καὶ Τεχνῖται	50	Ψηφοφόρους
τὸ ὅλον	100		διὰ τὸ ἥσυχον.		

Ἐπειδὴ τοῦτο εἶναι ἀληθέστατον, ὅτι εἰς τὰ ἔξοδα καὶ ἄλλας ἀνάγκας τῆς Ἐπαρχίας οἱ Χωριάται συνεισφέρουν πάντα τὸ ἥμισυ· οἱ Χωριάται ὅμως εἶναι ὅλοι Ζευγίται.

Ἐπειτα καὶ ἐδῶ εἰς τὴν πόλιν ἔχομεν ἕνα μεγάλον ἀριθμὸν Ζευγίτων· ὥστε τὸ δίκαιον εἶναι νὰ δίδεται ἀπὸ τούτους εἰς τὰς Συνελεύσεις τὸ ἥμισυ τοῦ Ὅλου τῶν ψήφων.

Καὶ ἂς μὴν εἰπῇ κανείς, ὅτι αὐτοὶ δὲν καταλαμβάνουν τὰ πράγματα, καὶ διὰ τοῦτο ἠμποροῦν ἀντὶ νὰ ὠφελήσουν, νὰ βλάψουν· ἐπειδὴ ἀληθινὰ, αὐτοὶ δὲν καταλαμβάνουν τὰ πράγματα, ὅταν ὅμως αἱ Συνελεύσεις γίνωνται μὲ τὴν πρέπουσαν τάξιν, καὶ διαφιλονεικοῦνται αἱ ὑποθέσεις ἐλευθέρως ἀπὸ ἐκείνους ἐπειδὴ ἐκεῖνοι ἔχουν καλήτερα, τότε στοχάζομαι, ὅτι καὶ αὐτοὶ γίνονται ἀρκετὰ νὰ κρίνωσι τὸ καλὸν καὶ τὸ κακὸν μιᾶς ὑποθέσεως, καὶ νὰ ἀποφασίσουν κατὰ τὸ Δίκαιον καὶ συμφέρον τῆς Κοινότητος· ἐπειδὴ καὶ

καὶ δυναμώνωντας εὐτυχεῖ, κτλπ. (β)

Εμεινε λοιπὸν τὸ δεύτερον ζήτημα, διὰ τὸ ὁποῖον οἱ Συνελθόντες ἐδιώρισαν δέκα Υποκείμενα, νὰ παραστήσουν εἰς τοὺς ἀπεσταλμένους τῶν Ψαρριανῶν τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ Λαοῦ τῶν Αθηνῶν εἰς τούτην τὴν ἀπόφασίν των, τοῦ νὰ κατοικήσουν εἰς τὴν Επαρχίαν των, καὶ εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν να τοὺς ἐρωτήσουν, ἂν δὲν θὰ ἔχουν τὸ Δικαίωμα καὶ ὅσοι Αθηναῖοι, ἢ καὶ Ξένοι θελήσουν, νὰ συγκατοικήσουν μὲ αὐτοὺς εἰς τὸν Πειραιᾶ· καὶ ὅτι ὁ Πειραιᾶς εἶναι σύνθετος ἀπὸ γῆν Εθνικὴν Μοναστηριακὴν καὶ ἰδιόκτητον.

Οἱ Ψαρριανοὶ εἰς ὅλα αὐτὰ ἀπεκρίθησαν πολλὰ φρόνιμα, καὶ τὸ πρᾶγμα ἐκατάντησε εἰς τὸ νὰ ἰδοῦν οἱ ἴδιοι τὴν θέσιν τῆς Εθνικῆς, Μοναστηριακῆς καὶ ἰδιοκτήτου γῆς τοῦ Πειραιᾶ.

Τὴν ἄλλην ἡμέραν κατέβησαν λοιπὸν, οἱ Απεσταλμένοι τῶν Ψαρριανῶν μὲ μερικοὺς Αθηναίους· ἐθεώρησαν τὸν Πειραιᾶ. Εμέτρησαν τὸν ἰσθμὸν, ὁποῦ μέλλει νὰ τειχισθῇ διὰ ἀσφάλειαν, καὶ ἀπεκρίθησαν εἰς τοὺς Αθηναίους, ὅτι ἡ ἐπιτηδειωτέρα διὰ αὐτοὺς θέσις τοῦ Πειρεᾶ εἶναι ἡ Μοναστηριακὴ, ἡ ὁποία καὶ εἶναι τὰ δύο τρίτα τοῦ Ολου.

Ἐσυμφώνησαν λοιπὸν νὰ στείλωσι καὶ τὰ δύω μέρη πρὸς τὴν Διοίκησιν νὰ διατάξῃ περὶ τούτου, ὅπως ἤθελε κρίνη συμφερώτερον καὶ δικαιότερον.

Πρὸς τὸ Σεβαστὸν Εκτελεστικὸν Σῶμα.

Αφ, οὗ ὀκτὼ ὥρας πρὶν φθάσω εἰς Κερπενὴν, ἔφυγον ἐκεῖθεν οἱ Αποστᾶται καὶ φθορεῖς τῆς Ελλάδος, ὁ Ανδρέας Ζαήμης καὶ Μιχαλάκης Σισίνης, τρέξας καταπόδι των ἔφθασα εἰς τὸ χωρίον Λαγανᾶ καὶ τὰ πέριξ, ἑπτὰ ὥρας ἀπέχοντα τῆς Πόλεως Γαστούνης, τὴν εἰκοστὴν τοῦ παρόντος, ἡ ὥρα περὶ τὰς δέκα τῆς ἡμέρας.

Τὴν 28. τοῦ αὐτοῦ Μηνὸς ἀπὸ Λιβάρτζι καὶ τὴν 29. ἀπὸ Δύβρην ἄρχισα καὶ ἐγὼ, καὶ οἱ περὶ ἐμὲ φίλοι μακρόθεν ἀνταπόκρισιν μὲ τὸν Σεβάσμιον τοῦ ἀποστάτου Μιχαλάκη Σισίνη γέροντα, μὲ τὸν θεοσεβέστατον, λέγω, Γεώργιον Σισίνην, μὲ σκοπὸν νὰ πληροφορηθῶ, ἂν καὶ αὐτὸς θὰ κυνηγήσῃ τοὺς ἀπὸ τὸ Βασίλειόν του διαβαίνοντας ἀναγανὸν Αποστάτας, ἢ ἔμελε νὰ ἀναβανῇ καὶ αὐτὸς ὁμοίως καὶ τῶν φρονημάτων καὶ τῶν πράξεων μὲ τοὺς ὑποκριτὰς Σωτήριον Νοταρᾶν καὶ Ασημάκην Ζαήμην. Αἱ πρὸς ἐμὲ καὶ πρὸς τοὺς φίλους ἀποκρίσεις του ἦταν τοιαῦται, ὡς τὰ πρακτικά μου θέλουν ἀκολούθως, σᾶς πληροφρήσει. ὥστε μὲ ἔκαμνον νὰ τὸν νομίζω σύμμαχον εἰς τοὺς κατὰ τῶν Αντιδιοικητῶν τούτους ἀγῶνας. Μ' ἐζήτησε νὰ τοῦ στείλω εἰς Γαστούνην ἄνθρωπον νὰ ὁμιλήσῃ, καὶ τοῦ ἔπεμψα τὸν Ιατρὸν καὶ φίλον μου Σοφιανόπουλον, ὁ ὁποῖος, ἀφ' οὗ ὁμίλησαν, ἐπέστρεψε μαζὺ μὲ τὸν Στρατηγὸν Χρύσανθον, ὅστις ἤρχετο να μὲ ὑποδεχθῇ μίαν ὥραν ἔξω τῆς πόλεως, ἐν ᾧ προλαβόντως μ' ἐπροσκάλεσε νὰ ἔμβω μέ-

---

ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, εἶναι ὁμολογούμενον, ὅτι αὐτοὶ εἶναι δίκαιοι καὶ σωστοὶ δι' ἁπλότητα.

Τοῦτα τὰ ὀλίγα λόγια ἐστοχάσθηκα νὰ εἰπῶ εἰς τούτην τὴν περίστασιν ἐπειδὴ εἶμαι μὲ τὴν γνώμην, ὅτι ποτὲ δὲν ἠμποροῦν νὰ κυβερνηθοῦν ἐν γένει τὰ πράγματά μας καθὼς πρέπει, ἐν ὅσῳ ἡ κάθε Επαρχία δὲν ἀρχίσει νὰ ἔμ[illegible] εἰς τὴν πρέπουσαν εὐταξίαν.

Γ. Ψ.

(β) Μεταξὺ τῶν συνελθόντων ἕνας πολίτης ἔδειξεν ἀπὸ τὴν παλαιὰν ἱστορίαν καὶ ἀπὸ τὰ μεγαλοπρεπῆ λείψανα τῆς Αρχαιότητος εἰς τούτην τὴν Πόλιν, πόσον εὐτυχισμένοι ἦσαν οἱ Πρόγονοί μας, ἀφ' οὗ εὐτύχησαν νὰ κάμωσι τὴν θαλάσσιον δύναμίν των καὶ νὰ δοθῶσιν εἰς τὸ Εμπόριον.

σα μὲ ἑκατὸν μόνον συντρόφους ἡ ἀυθεντία του, ὁ Κύριος Γεώργιος Σισίνης.

Αλλ' ἐν ᾧ ἐχωρίσθη ἀπ' ἐμὲ ὁ Στρατηγὸς Σισίνης Χρύσανθος, ὑποκρινόμενος ὅτι ἔρχονται Τεῦρκοι ἀπὸ Πάτρας εἰς Γαστούνην, ἐπῆγεν ἡ γεναιότης του νὰ ἀντιπαραταχθῇ εἰς αὐτοὺς, ἐγὼ δὲ ἐμβαίνων εἰς Γαστούνην, ἔμαθον καὶ εὗρον παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα ἀναχωρημένον ἐκεῖθεν τὸν Κύριον Γεώργιον Σισίνην, καὶ φεύγοντα ὑπ' οὐδενὸς διωκόμενον σπουδαίως.

Τὴν εἰκοστὴν τοῦ παρόντος πρὸς τὸ δειλινὸν οἱ ἐγκάτοικοι τῆς Πόλεως Γαστούνης παρήγγειλον εἰς τοὺς Αντιδιοικητὰς Ανδρέαν Ζαήμην καὶ Μιχαλάκην Σισίνην, εὑρισκομένους εἰς τὰ περιξ τῆς Πόλεως χωρία, ὅτι δὲν τοὺς θέλουν νὰ ἔμβουν εἰς τὴν Πόλιν των. Αλλ' ὁ φρόνιμος Γέρων Σισίνης, ἔχων πᾶσαν τὴν τούτων θρονιτίδα καὶ πρὸ ἡμέρων [illegible] τοὺς ἐμβαρκάρισεν ἐν καιρῷ διὰ Καλάμι, ὡς ἅδεται.

Ο Πατὴρ τοῦ Αποστάτου Σισίνη, τὴν 26 τοῦ παρόντος τὸ [illegible] εἰς τὸν οἶκον του τὸν Αντιπατ[illegible] Σταμαλελόπουλον, μὲ σκοπὸν [illegible] κτυπήσῃ τὰ εἰς τὴν Γαστούνην [illegible] Σ. Διοικήσεως Στρατεύ[illegible] συναρεχώρησε μαζύ του, [illegible] ἔφυγεν ἐντεῦθεν καὶ ὁ Ἔπαρχος Γαστούνης Κ. Ανδρέας Κα[illegible].

Εκ τούτων [illegible] σκωπεραίνει κάθ' ἕνας εὐκόλως, ὅτι οἱ [illegible] κατάργησιν τῆς Ελληνικῆς Διοικήσεως, „πᾶνε στὸν Διάβολον καὶ φεύγουσιν" ἐλεγχόμενοι ἀπὸ τὸ συνειδὸς, ὑπ' οὐδενὸς διοκώμενοι.

Ο Ἄσωτος Αντιπατριώτης Ανδρέας Λόντος ἐχθὲς ἐφάνη εἰς Χωρίον τῆς Γαστούνης καὶ ἂν δὲν πιασθῇ ταύτην τὴν νύχτα, φαίνεται ὅτι ὁ Πατὴρ τῆς Αποστασίας ταύτης, ὁ Γέρων Σισίνης ἔλαβε καὶ τὴν περὶ τῆς σωτηρίας τούτου ἀπαιτουμένην πρόνοιαν, γνωρίζων τὰς θέσεις καὶ ἔχων ἀκόμη εἰς τοὺς Λαοὺς τὴν Τυρανικήν του ἐπιῤῥοὴν, ὡς εἶναι ἀκόλουθον.

Εἰς τὴν Επαρχίαν Γαστούνης, καὶ εἰς τὸν Σταῦλον τοῦ μυθολογουμένου Αὐγίου, ἐσυνάχθη ὅλη ἡ Τυραννικὴ κόπρος καὶ ἔπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν, δυνάμει μόνον τοῦ ἤχου τῶν ὅπλων τῆς Ελληνικῆς Διοικήσεως. Καὶ ἀντὶ νὰ παλαγώσωσιν οἱ Τύραννοι τὰ ντουμάνια καὶ τὰ στενοβράκια, ὡς μ' ἔγραφον εἰς Κόρινθον, ἔπεσον αὐτοὶ οἱ ἴδιοι εἰς τὰ νερὰ τῶν παραθαλασίων τῆς Γαστούνης, χωρὶς νὰ ἠμπορέσῃ νὰ εἰδῇ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, διὰ νὰ παρηγορηθῇ. Επεσα, λέγω εἰς τὰ νερὰ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα βρομοῦν ἀπὸ τὴν παλαιὰν ἐκείνην δυσωδίαν τῶν ἀποπλυμάτων τῶν Αυγίων Σταύλων.

Ηδη ἔχω σκοπὸν, ἀφ' οὗ τὰ παράλια Γαστούνης καὶ Πύργου πιάσω, νὰ ὁδηγήσω τὰ ὅπλα τοῦ Εθνους εἰς τὴν Επαρχίαν τῆς Καριτένης ἀπὸ τὸ δυτικὸν μέρος. ἀπὸ δὲ τὸ ἀνατολικὸν νὰ εἰσβάλωσι τὰ εἰς Καλάβρυτα, καὶ ἀπὸ τὸ νότιον τὰ τῆς Τριπολιτζᾶς, διὰ νὰ ξεπατωθῇ καὶ ἡ εἰς λαγκάδια πρὸ αἰώνων στερεωμενη Τυραννία τῶν Ντελιγιαννέων ἥτις βιασθεῖσα νὰ πέσῃ εἰς τὴν θάλασσαν ν' ἀποπνιγῇ, ὡς τὰ γουρούνια τῆς ἀγέλης τοῦ θείου καὶ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἀπεπνίγη.

Τούτου ἤδη τελειοθέντος, πρὶν ἐπιστρέψω εἰς τὴν φαμελίαν μου, θὰ παρακαλέσω τὴν Σ. Διοίκησιν νὰ μοὶ δώσῃ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν μου τέσσαρες χιλιάδες στρατεύματα, ὁποῦ ἐγὼ γνωρίζω, διὰ νὰ δοκιμάσω ἕνα μῆνα τὴν τύχην τοῦ Εθνους, πολιορκῶν τὰς Πάτρας, ὅπου νὰ παρευρεθῇ καὶ ὁ Εκλ, Πρόεδρος τοῦ Εκτελεστικοῦ

THE SOYAKE TON ΕΛΛΗΝΩΝ

Σώματος μὲ δύο ἄλλα μέλη, ὥστε εἰς αὐτὸ τὸ ὀλίγον διάστημα, μέσον τῶν ὅπλων καὶ τῶν λαγουμίων, ἢ νὰ γινοῦν αἱ Πάτραι Ἐπαρχία τῆς Ἐλευθέρας Ἑλλάδος, ἢ ἐγὼ νὰ μείνω ἐκεῖ Θῦμα. Ἐν τούτῳ ὅμως τῷ μεταξὺ, ἐπειδὴ οἱ ἀπολιόρκητοι τῶν Πατρῶν Τοῦρκοι ἐξερχόμενοι καθημερινῶς φθάνουν ἕως εἰς τὰ πέριξ τῆς πόλεως Γαστούνης, κάοντες, σκοτώνοντες καὶ λεηλατοῦντες, εἶναι ἀνάγκη νὰ συστηθῇ προσκαίρως ἕνα στρατόπεδον εἰς τὰ σύνορα Πατρῶν καὶ Γαστούνης, διὰ νὰ ἐμποδίζῃ τὰς δυστυχίας πλέον ἀπὸ τοὺς δεινῶς πάσχοντας ἤδη χρόνους τέσσαρους λαοὺς τῆς Ἐπαρχίας.

ΣΣ. Ἐκτελεσταὶ! ἐλπίζουν ὅλοι οἱ Ἕλληνες, ὅτι ἡ ἐκούσιος τῶν ἀποστατῶν ἐξορία, θέλει ἐπικυρωθῇ διὰ βίου ἀπὸ τὰ Σεβαστὰ Σώματα Ἐκτελεστικὸν καὶ Βουλευτικὸν διὰ θεσπίσματος.

Τῇ 22 Δεκεμβρίου τοῦ 1824

Γαστούνη.

Ι. Γκούρας.

Πρὸς Τὸν Θεοσεβέστατον Κύριον Σισίνην Γεώργιον.

Εὑρῆκα εἰς τὸ σπῆτί σου Ταῖς Βούλαις τῆς καλπουζανίας σου, καὶ διὰ νὰ μὴ Τύχῃ καὶ δὲν Τὸ πιστεύσεις, ἰδοὺ ὁποῦ σοῦ Ταῖς σημειόνω ἐπάνω εἰς τὸ χαρτὶ τοῦτο, μὲ Ταῖς ὁποίαις ἐβούλενες εἰς Τὸ μέτωπον καὶ εἰς Τὴν καρδίαν ὅλους Τοὺς δυστυχεῖς ἐγκατοίκους Τῆς Ἐπαρχίας Γαστούνης, καὶ ὅλους τοὺς Ἕλληνας.

Εὗρῆκα πρὸς τούτοις καὶ τὰ γράμματά σου, μὲ Τὰ ὁποῖα ἐσυμβούλενες καὶ ἐπροσκάλεις Τοὺς ἀποστάτας Μιχαλάκην Σισίνην καὶ Ἀνδρέαν Ζαΐμην, καὶ τοὺς Τὰ ἐστελνες εἰς Τὴν Δύβρην.

Λοιπὸν σήμερον πηγαίνει καὶ ὁ Στρατηγός σου Χρύσανθος εἰς Ναύπλιον, συντροφεύοντας ὅλα Ταῦτα τὰ μιαρὰ λείψανα διὰ να τὰ παραδώσῃ ἀσφαλῶς εἰς τὴν παρακαταθήκην τοῦ ἔθνους.

Καλὸν ἦτον νὰ γυρισῃς ἐδῶ, ὅπου σὲ ζητοῦν οἱ συνεπαρχιῶται σου· καὶ σὲ ἐπιθυμοῦν ὅλοι οἱ συναλληλοῦται σου σεβάσμιοι Γέροντες. Σὲ παρτερεῖ καὶ ἐκεῖνος, ὁποῦ μὲ βίαν τοῦ ἐπῆρες Τὴν ὡραίαν του γυναῖκα καὶ Τὴν χαίρεσαι. Αὐτὸς εἶναι ὁ Ἀντωνάκης Δημακόπουλος. Δὲν εὐχαριστήθης, ἐνάρετε Γέροντα, νὰ τοῦ ὑστερήσῃς Τὴν γλυκυτάτην συμβίαν μόνον, ἀλλὰ Τοῦ ἄρπαξες μὲ βίαν καὶ Τὸ κοριτζάκι του, χρόνων ἑνὸς, ἴσως νὰ Τὸ μεταχειρισθῇς εἰς τὰ Χριστιανικάσι Γηρατεία· Καλὲ ἄνθρωπε, διατὶ ἐκάθησες εἰς Ζάκυνθον, ἀντικρὺ Τῆς Ἐπαρχίας σου, καθὼς ὁ Ἀδὰμ ἀπέναντι Τοῦ Παραδείσου.

Τῇ 26 Δεκεμβρ. 1824 Γαστούνη.

Ὁ Σ. Ἰωάννης Γκούρας.

Γενναιότατε Στρατηγὲ Κύριε Χρύσανθε Σισίνη

Κατάγεσαι κατὰ δυστυχίαν ἀπὸ Ταὶς οἰκογενείας ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι ὥμωσαν Τὴν καταργησιν Τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως. Θέλει ἀνάγκη νὰ πηγαίνῃς εἰς Ναύπλιον, διὰ νὰ δώσῃς λόγον τῶν πράξεών σου ἔμπροσθεν τῶν Νόμων, νὰ δικασθῇς ἂν φανῇς ἄδικος, καὶ νὰ τιμωρηθῇς, ἂν ἀποδειχθῇς ὑπεύθυνος, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἀνθρωποτήτος καὶ τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Γενναῖος ἀντιστράτηγος Κύριος Μακρογιάννης θέλει σᾶς συνοδεύσει ἕως ἐκεῖ.

Τῇ 23 Δεκεμ. 1824 Γαστούνη.

Ὁ Στρατηγὸς

Ἰω. Γκούρας.

Γενναιότατε Ἀντιστράτηγε Κύριε Μακρογιάννη

Λάμα λάβετε τὸ παρόν μου νὰ συνοδεύσετε ἀσφαλῶς καὶ τιμίως εἰς τὸ Σ. Ἐκτελεστικὸν Σῶμα εἰς Ναύπλιον τὸν Γενναῖον Στρατηγὸν Κύριον Χρύσανθον Σισίνην, καὶ νὰ μὲ στείλῃς ἀπόδειξιν ἀπὸ τὸ τοιοῦτον Σ. Σῶμα, ἂν ἐφέρθης ὡς εἶπον.

Τῇ 28 Δεκεμβ. 1824 Γαστούνη.

Ὁ Στρατηγός.

Ἰω. Γκούρας.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΡΙΘ. 36.

Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ τὸ μέσον τῆς τυπογραφίας, ὅ,τι στοχάζονται διὰ καλόν „
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Ἐπιθεωρ.)

εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς

ΣΑΒΒΑΤΩ 17 Ἰανουαρίου 1825.

ΑΘΗΝΑΙ, 13 Ἰανουαρ,

Ἀπὸ Ὕδραν μανθάνομεν, ὅτι οἱ Ἀντάρται, ὅσοι κατέφυγαν εἰς Μεσολόγγι ἐπιάσθησαν καὶ στέλνονται εἰς Πλὴν Διοίκησιν.

Ὅτι καὶ ὁ Σισίνης, ὁποῦ κατέφυγεν εἰς τὴν Ζάκυνθον, μὴν ἠμπορῶντας νὰ ὑποφέρῃ τὴν ἀτιμίαν, ὁποῦ τὸν περικυκλώνει ἐκεῖ, σκοπεύει νὰ ἔλθῃ καὶ αὐτὸς εἰς Ναύπλιον.

Καὶ ἔτζι ἐτελείωσαν πάλιν τὰ πράγματα, καθὼς ἦτον δίκαιον καὶ ἐπιθυμητὸν, μὲ τὴν στερέωσιν τῶν Νόμων καὶ τῆς Διοικήσεως. Διότι ἂς τὸ ξαναειποῦμεν πάλιν, καὶ δίκαια ἂν εἶχαν ἐκεῖνοι, ὁποῦ ἐσήκωσαν ἅρματα ἐναντίον τῆς Διοικήσεως, πάντα μὲ αὐτό τους τὸ φέρσιμον καταδικάζονται ὡς Ἀντάρται καὶ Νομομαχαστάι. Εἶχαν τρόπους ἄλλους μυρίους νὰ παρρησιάσουν εἰς τὸ ἀδέκαστον Κριτήριον τῆς Κοινότητος τοῦ Ἔθνους τὰ δίκαιά των, δηλαδὴ, τὰ δίκαια ἐκεῖνα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα παρακινούμενοι ἐξέπεσαν εἰς τὸν βάρβαρον τρόπον τοῦ νὰ τὰ ζητήσουν μὲ τ' ἅρματα εἰς τὰ χέρια. Καὶ ἀπὸ ὅλους αὐτοὺς τοὺς τρόπους, ἀγαθῇ τύχῃ, εὐτύχησε σήμερον ἡ Ἑλλὰς νὰ ἔχῃ τὸν μεγαλήτερον· ταῖς Τυπογραφίαις καὶ Ἐφημερίδες, μὲ ταῖς ὁποίαις ἠμπορεῖ κάθε Πολίτης νὰ συσταίνῃ εἰς τὸ Ἔθνος του, ὅ, τι στοχάζεται καλὸν, δίκαιον, καὶ κοινωφελὲς. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον φωτιζόμενοι κατ' ὀλίγον, ὀλίγον οἱ φυσικὰ ἔξυπνοι Λαοὶ τῆς Ἑλλάδος ἠμποροῦν νὰ ζητήσουν τότε ἀπὸ τὴν Διοίκησίν των ὅ, τι ἐπιθυμήσουν πρὸς στερέωσιν τῆς Ἐλευθερίας καὶ Ἰσονομίας των, θέλεις Συνέλευσιν Ἐθνικὴν διὰ διόρθωσιν τοῦ Πολιτεύματός μας, θέλεις νόμους μερικοὺς διὰ ὁδηγίαν τῶν πράξεών μας.

Ἀλλ' ἔμελλεν ἴσως νὰ γνωρίσῃ τὸ Ἔθνος μίαν φορὰν τοὺς κακοὺς καὶ Τυραννόφρονας Ἀρχηγούς του, οἱ ὁποῖοι πέντε χρόνους τώρα ἦσαν κρυμμένοι ὑποκάτω εἰς τὸ σκέπασμα τοῦ πατρωτισμοῦ καὶ τῆς Φιλονομίας, καὶ μὲ αὐτὸ τὸ φέρσιμον ἀπελάμβαναν ὅλον τὸ σέβας καὶ τὴν ὑπόληψιν ἑνὸς μεγάλου μέρους τῶ Ἐθνους· πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἠμποροῦσε νὰ βλάψῃ πολλὰ τὴν Ἐλευθερίαν καὶ Ἰσονομίαν μας. Δὲν εἶναι τοῦτοι ἐκεῖνοι ὁποῦ διεφημίζοντο ὡς ὑπερασπισταὶ τῶν Νόμων; Δὲν εἶναι τοῦτοι ἐκεῖνοι, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ Βουλὴ τοῦ Ἔθνους, ὡσὰν νὰ εἰπῇς, αὐτὸ τὸ Ἔθνος ἐπρόσφερεν ἐγγράφως τόσον σέβας καὶ ὑπόληψιν;

Εὐχόμεθα ὅμως, ὁποῦ αὐτὸ τὸ πάθημα νὰ μᾶς γένῃ εἰς τὸ ἐξῆς μάθημα,

καὶ νὰ μᾶς κάμῃ προσεκτικοὺς εἰς τὰ φερσίματα τῶν Ἀρχηγῶν μας· ἐπειδὴ αὐτὴ εἶναι μία αἰώνιος ἀλήθεια, ὅτι ὁ ἄνθρωπος πάντα ζητεῖ νὰ μεταχειρισθῇ τοὺς τρόπους ἐκείνους, ὁποῦ τοῦ δίδονται διὰ τὴν εὐτυχίαν τῶν ἄλλων, πρὸς ὄφελος ἐδικόν του, τόσον, ὅσον τοῦ εἶναι δυνατὸν. Ἀκόμη, πρέπει νὰ στοχασθοῦμεν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι εὐμετάβλητος καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ὁποῦ σήμερον εἶναι ἅγιος Αντώνιος, ἔρχεται καιρὸς, ὁποῦ γίνεται Διάβολος. Διὰ τοῦτο λοιπὸν πρέπει τὸ Εθνος καὶ οἱ Τοποτηρηταί του, οἱ ὁποῖοι ποτὲ δὲν ἠμποροῦν νὰ ἔχουν ἄλλα συμφέροντα ξεχωριστὰ, παρὰ τὰ κοινὰ συμφέροντα, πρέπει νὰ προσέχουν πάντα, μήπως μᾶς ἀναγκάσουν καὶ ἄλλοι εἰς τὸ ἑξῆς νὰ χάνωμεν τὸν πολύτιμον καιρὸν καὶ τοὺς μικροὺς χρηματικούς μας πόρους εἰς τὴν πικρὴν εὐχαρίστησιν τοῦ νὰ ἐξολοθρεύουν Ελληνες Ελληνας.

Γ. Ψ.

Εἰς τὴν Εφημερίδα Αθηνῶν τὴν ὑπ' ἀριθμῷ 33. φαίνονται πολλοὶ, μάλιστα καὶ ἐκ τῶν ἀρίστων Πατριωτῶν νὰ νομίζουν τὴν Σ. Διοίκησιν παραβλάψασαν τὴν Ισονομίαν μὲ τὴν διαφορετικὴν παίδευσιν δύω ὑποκειμένων. τοῦ Κ. Στάϊκου, καὶ Αρχοντόπουλου Νοταρόπουλου, ὁποῦ καὶ οἱ δύω αὐτοὶ ἔπραξαν ἕνα καὶ τὸ αὐτὸ ἁμάρτημα· ἐπειδὴ βλέπουν τὸν πρῶτον φυλακωμένον εἰς τὸ Βοῦρτζι, καὶ τὸν Νοταρόπουλον εἰς ὅλον τὸ Ναύπλιον καὶ ἐλανθάσθηκαν πολὺ εἰς τὸν τοιοῦτον στοχασμόν τους, ἐπειδὴ δὲν ἐνθυμήθηκαν,

α.' Οτι οἱ Ενοχοι αὐτοὶ μὲ τὸ νὰ ἔβλαψαν μὲ τὸ ἁμάρτημά τους ὅλον τὸ Εθνος, ἔπρεπε καὶ νὰ κριθοῦν, καὶ νὰ κατακριθοῦν ὄχι ἀπὸ τὴν Διοίκησιν, ὁποῦ δὲν εἶναι δουλεία της νὰ κρίνῃ τὰ παρόμοια ἐγκλήματα, ἀλλ' ἀπὸ ὅλον τὸ Εθνος, διότι τὸ Ελληνικὸν Εθνος ἕως ὥρας δὲν ἐσύστησε ἀνώτατον Κριτήριον, ὁποῦ νὰ κρίνῃ καὶ τὰ παρόμοια ἐγκλήματα (α)

β.' Καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἐστοχάσθηκαν ὁποῦ ἡ Σ. Διοίκησις δὲν ἔγινε κριτὴς τῶν ῥηθέντων Ενόχων, ἀλλ' οὔτε αὐτὸ ὁποῦ βλέπομεν νὰ τοὺς γίνεται, εἶναι ἡ πρέπουσα αὐτῶν παιδεία.

Η Σ. Διοίκησις ἀφ' οὗ τοὺς ἔπιασεν εἰς τὸν ἀδικώτατον κατὰ τῆς Πατρίδος πόλεμον, τοὺς φυλάττει διὰ νὰ τοὺς παραδώσῃ ἐν καιρῷ εἰς τὸ Εθνος, ὅταν συνέλθῃ. Καὶ τοῦ μὲν Αρχοντόπουλου ἐδιώρισε διὰ φυλακὴν ὅλον τὸ Ναύπλιον, ἐπειδὴ δὲν εἶχε δι' αὐτὸ κἀμμίαν ὑποψίαν μήπως καὶ φύγῃ, διὰ δύο δίκαια, πρῶτον διότι αὐτὸ ἀπὸ λόγου του ἐπῆγε καὶ ἐπρόσπεσεν εἰς τὰ ἅρματα τῆς Διοικέσεως, καὶ δεύτερον διατὶ ἔγινεν ἐγγυητὴς δι' αὐτὸ ὁποῦ νὰ μὴ φύγῃ, ὑποκείμενον ἐν πολλῇ ὑπολείψει ὁ θεῖος του κύρ. Πανοῦτζος Νοταρᾶς. Τὸν δὲ Κ. Στάϊκον ἐφυλάκωσαν εἰς τὸ Βοῦρτζι, διότι εἶχαν δι' αὐτὸν μεγάλας ὑποψίας μήπως καὶ φύγῃ διὰ δύω αἰτίας, ἡ μία διατὶ ἐπιάθη μαχόμενος, καὶ ἔπειτα διὰ νὰ

(α) Ὁ φίλος στοχάζεται τοιουτοτρόπως... „ τὸ Δικανικὸν εἶναι ἀνεξάρτητον. ὡς τοιοῦτον πρέπει νὰ ἐκλέγωνται τὰ ὑποκείμενα, ὁποῦ μέλλουν νὰ τὸ ἐνεργοῦν, ὄχι ἀπὸ τὴν Διοίκησιν, ἀλλὰ ἀπὸ Εθνικὴν Συνέλευσιν. Διὰ τοῦτο λέγει ὅτι τὸ Εθνος ὅλον πρέπει νὰ τοὺς κρίνῃ, θέλει νὰ εἰπῇ, ὅτι τὸ Εθνος πρέπει εἰς μίαν συνέλευσιν νὰ ἐκλέξῃ τὰ μέλη τοῦ ἀνωτάτου Κριτηρίου καὶ νὰ τὸ συστήσῃ." Διὰ τούτην τὴν περίστασιν ὅμως στοχαζόμεθα ὅτι τὸ καλλήτερον πρᾶγμα, ὁποῦ ἠμποροῦσε νὰ γένῃ, ἦτον τὸ Κριτήριον τῶν Ορκομωτῶν (juris), τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ ψηφισμένον ἀπὸ τὴν δευτέραν Εθνικὴν Συνέλευσιν.

μὴν ἔτυχε τοιοῦτος ἐγγυητὴς καὶ διὰ αὐτὸν. Καὶ εἶναι πρᾶγμα βέβαιον, ὁποῦ καὶ αὐτὸς ἂν ἐτύχαινεν ἔκτοτε, καὶ τώρα, καὶ ὅποτε ἂν λάβῃ τοιοῦτον ἐγγυητὴν, θέλει ἔβγη, καὶ θέλει εἶναι καὶ αὐτοῦ φυλλακὴ ὄχι πλέον τὸ Βοῦρτζι, ἀλλ' ὅλον τὸ Ναύπλοιον, ὡς καὶ τοῦ Αρχοντόπουλου.

Οὕτως ἐγὼ κρίνω περὶ τούτου, καὶ αὐτὸ νομίζω νὰ εἶναι ἡ καθαυτὸ ἀλήθεια· καὶ διὰ τοῦτο ὁμολογω, ὅτι καὶ ἡ ἰσονομία δὲν παρεβλάφθη, καὶ ἡ Διοίκησις εἶναι ἀθῶα, καὶ ἀκριβὴς φυλάκτρια τῆς Ἰσονομίας.

Καὶ λέγω τὸν στοχσμόνμου διὰ νὰ συκώσω ἀπὸ τὴν μέσην τὴν ὀλίγην ὑπόληψιν τῆς Σ. Διοικήσεως, προερχομένην ἀπὸ τὴν ῥηθεῖσαν ἀβασάνιστον κρίσιν, ὁποῦ τοῦτο φέρει βλάβην οὐ μικρὰν εἰς τὸ Ελληνικὸν Εθνος.

ὁ Εν Αθήναις Φιλέλλην·

Τῇ 30 Δεκεμβρί. 1824

ΤΗΝΟΣ

14 Δεκεμβρίου 1324

Φίλε Γ.

Εὰν καὶ ἡφιλογενή σου Ψυχὴ δὲν συνησθάνετο τὴν αὐτὴν ἐσωτερικὴν χαρὰν, ἣν καὶ ἡ καρδία τοῦ φίλουσου αἰσθάνεται, ἴσως εἰσέτι ἡ αὐτὴ χαρὰ ἤθελεν ὑπάρχη περιορισμένη εἰς τὴν καρδίανμου, ἀλλ' ἐπειδὴ οιδα, ὅτι καὶ ψυχήσου μανθάνουσα τὰ τῆς Πατρίδος μας, εἰς ἄκρον θέλει χαροποιηθῇ, μετοχετεύω καὶ εἰς ἐσὲ τὸν φίλονμου, τὰ αἴτια τῆς αὐτῆς χαρᾶς διὰ νὰ γίνης καὶ ἐσὺ κοινωνός μου. Διὸ φίλε, Σοί κοινοποιῶ, ὅτι ὁφιλογενὴς, καὶ καλοκἀγαθος Επαρχός μας κύριος Δρόσος Μανσόλας, ἀφ' οὗ πρῶτον ἐνέπνευσεν εἰς ὅλους ἡμᾶς τὴν κοινὴν φιλίαν, καὶ ἡσυχίαν, ἐσύστησεν ἐξ ἰδίωντου ἐξόδων, διδάσκαλον τῆς ἀλληλοδιδακτικῆς σχολῆς, ἥτις πρὸ δύω ἤδη χρόνων ἐκτίσθη, καὶ ἠμελήθη, διὰ νὰ φωτίση ἐκ τούτου τοὺς συμπατριώτας μας νέους καὶ νέας. Πῶς δύναμαι λοιπὸν, φίλεμου, νὰ ἀτοσιωπήσω καί νὰ μὴν ἐγκωμιάσω τὴν φιλογενεστάτην ψυχὴν τοῦ τοιούτου ἀνδρὸς, ἐκείνην τοῦ εὐγενοῦς ἐπιστάτου μας Γ. Πόμερ, καὶ τῶν εὐγενῶν προκρίτων τῆς Πόλεώς μας, διὰ τὴν κοινὴν εὐταξίαν, εὐνομίαν, καὶ ἡσυχίαν ὁποῦ ἐνέπνευσαν εἰς τοὺς συμπατριῶτας μας, διὰ τὴν εὔτακτον ἀνόρθωσιν τῶν ἀνωμάλων ὁδῶν τῆς Πόλεώς μας, μιμούμενοι ἐκείνην τῆς πεφωτισμένης Εὐρώπης; ἂν λοιπὸν αἱ τοιαῦται των φροντίδες, ὦ φίλε μου. ἐπεριορίζοντο εἰς ταύτας των μόνον τὰς πράξεις, καὶ μὲ αὐτὰς ηὐχαρίστουν τὸ ἐνθερμον τῆς φιλογενείας των, ἴσως κἀγὼ τότε ἀφ οὗ τοὺς ὠνόμαζον, Σωτῆρας τῆς Πατριδος μας, ἠδυνάμην μὲ αὐτὸ τὸ γλυκὺ ὄνομα νὰ ἐκπληρώσω μέρος τῆς ἀπεριορίστου μοι πρὸς αὐτοὺς εὐγνωμοσύνης· ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ὕστερον ἀπὸ ὅλας των ταύτας τὰς ἀγαθοεργίας, θέλουν γίνονται διὰ τῆς συνεργίας των καὶ θεατρικὰι παραστάσεις, ὅπου θέλουν παριστῶνται αἱ πράξεις τῶν προγόνων μας, Θεμιστοκλέων, Ιοκάστης, Ορέστου, καὶ λοιπῶν, διὰ νὰ εἰσαχθῇ ἐκ τούτων εἰς τὰς ψυχὰς τῶν

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Συμπατριωτῶν μας, ἡ ἀγάπη τῆς Πατρίδος, ἡ ἐκδίκησις κατὰ τοῦ Τυράννου, καὶ ἡ καταφρόνησις εἰς τοὺς κινδύνους, διότι αἱ τοιαῦται θεατρικαὶ παρασάσεις θεάτρων γίνονται διδασκαλίαι ἠθικαί. Πῶς λοιπὸν φίλε μου, νὰ ἀποσιωπήσω, καὶ νὰ μὴν τοὺς ὀνομάσω κοινοὺς εὐεργέτας τῆς νήσου μας; ποῖος ἄραγε λογικὸς ὢν ἀφ' οὗ ἴδῃ ὅλας αὐτάς των τὰς ἀγαθοεργίας, καὶ ἀρετὰς, δὲν ἤθελε τοὺς ἐγκωμιάσῃ; αὐτοὶ φροντίζουν, φίλε μου, νὰ συστηθῇ καὶ μία ἄλλη σχολὴ εἰς τὸν Ναὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. οἱ τοιοῦτοι πλησιάζουσιν εἰς τὴν δυνατὴν εὐδαιμονίαν, διότι βλέπουσι τοὺς Συμπατριώτας των πεφωτισμένους, τὴν Πατρίδα μας πεπλουτισμένην, καὶ τὴν κοινὴν φήμην ἐγκωμιάζουσαν αὐτούς. Εἴθε, φίλτατέ μοι, καὶ οἱ λοιποὶ Πουργοι, καὶ πρόκριτοι τῶν λοιπῶν Ελληνικῶν Πόλεων, νὰ γίνωσι ζηλωταὶ τοιούτων ἀρετῶν, καὶ ἀφ' ἃ ἐγκαταλείψωσι τὴν μερικὴν τοῦ ἑαυτοῦ των ἰδιοτέλειαν, ἥτις τοὺς καθιστᾷ δυστυχεστάτους, καὶ κοινοφθορεῖς, νὰ φρονλίσωσιν (ὡς αὐτοὶ) διὰ τὸ κοινὸν καλὸν τῆς κοινῆς ἡμῶν Πατρίδος καὶ μερικῶς, καὶ γενικῶς, καὶ τότε ἐλπίζω νὰ ἰδῶμεν τὸ πάλαι ἔκλαμπρον ἡμῖν Γένος, νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀρχαίαν τοῦ δόξαν. Αὗται, φίλε μου, εἶναι αἱ ἀρεταὶ τῶν τοιούτων Ανδρῶν, καὶ καλοκἀγάθων Συμπατριωτῶν μας, καὶ ἰδοὺ σὲ ταῖς κοινοποιῶ διὰ νὰ εὐγνωμωνῇς καὶ ἐσὺ, καθὼς καὶ ἐγὼ πρὸς αὐτοὺς διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς Πατρίδος μας.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΡΙΘ. 37.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ τὸ μέσον τῆς τυπογραφίας ὅ,τι στοχάζονται διὰ καλόν „
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Επιδαύρ.)

„ Η Παρρησία
εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΤΕΤΡΑΔΗ 21 Ιαννουαρίου 1825.

ΑΘΗΝΑΙ. 20 Ιανουαρ. 1825.

Ἀπὸ πολὺν καιρὸν ψιθυρίζονται ἐδῶ κἄποια καμώματα τοῦ Οδυσσέως, τὰ ὁποῖα ἂν εἶναι ἀληθινὰ δικαιολογοῦν δυνατὰ ἐκείνους, ὅσοι καὶ πρὸ τοῦ ἀκόμη νὰ ἀκουσθῇ ὅτι ἐπιχειρίσθη τὰ τέτοια, ἔβαζαν στίχημα, ὅτι αὐτὸς πάντα ἐκεῖνα μελετᾶ. Ἤγουν, ἕως προχθὲς ἠκούετο ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ὅτι ὁ Οδυσσεὺς ἔλαβε φερμάνι ἀπὸ τὸν Σουλτάνον νὰ διοικῇ τοὺς τόπου, ἀπὸ Ζειτοῦνι ἕως Εὔριπον, οἱ ὁποῖοι νὰ δίδουν εἰς τοὺς Τούρκους μόνον τὸ χαράτζι καὶ τὴν Δεκατιάν. Εἶναι ὅμως τώρα δύω, τρεῖς ἡμέραις, ὁποῦ τὸ πρᾶγμα ἄρχησε νὰ κοινολογεῖται, καὶ πολλοὶ ἐρχόμενοι ἀπὸ Λεβαδίαν βεβαιώνουν, ὅτι ὁ Οδυσσεὺς ἔκαμε νὰ προσκυνήσουν εἰς τοὺς Τούρκους τῆς Εὐρίπου μερικὰ χωρία τοῦ Ταλαντίου, ὅτι ἔστειλεν ἕναν Αρματωλόν του εἰς τὸ Ξεροχῶρι, ὅτι ἔλαβε συνομιλίαν μὲ τὸν Ομὲρ-Πασσᾶν, ὅτι ἔδωκε δοκιμαίς εἰς τοὺς Τούρκους, νὰ προσκαλέσουν ἀπὸ τὸ Ζητοῦνι ἕνα σῶμα Αρβανιτων, καὶ μὲ αὐτὸ νὰ δοκιμάσουν τὴν τυχὴν των, τώρα τὸν χειμῶνα, ἐναντίον των γειτονικῶν τόπων.

Ὅλα αὐτὰ λέγονται τώρα πλέον παρρησία ἐδῶ καὶ οἱ Αρχηγοί μας ἄρχησαν μὲ τὰ σωστά των νὰ δίδουν εἰς αὐτὰ πίστιν, καὶ νὰ πέρνουν τὰ μέτρα των.

Σήμερον ἔγινε μία Συνέλευσις, ὅπου ὡμιλήθησαν πολλὰ διὰ αὐτὸ τὸ πράγμα καὶ ἐγράφθη μία ἀναφορὰ περὶ τούτου πρὸς τὴν Διοίκησιν.

Η ἐδικήμας γνώμη ὅμως διὰ τούτην τὴν ὑπόθεσιν εἶναι· ὅτι ἀληθινὰ πρέπει νὰ εἴμεθα πάντα προσεκτικοὶ, μὲ τὸ νὰ ἔχωμεν ἕνα δυνατὸν θηρίον εἰς τὸ πλευρόν μας (τοὺς Τούρκους τῆς Ευρίπου), οἱ ὁποῖοι ἠμποροῦν νὰ μᾶς βλάψουν βέβαια τά ἀδύνατα χωρία μας, ὅταν ἡμεῖς ἀλησμονήσωμεν, ὅτι ἔχομεν πόλεμον, καὶ πόλεμον τετοιον· ναὶ ἠμποροῦν λέγω, νὰ μᾶς βλάψουν τὰ ἀδύνατα μέρη καὶ χωρὶς ταῖς ὁδηγίαις τοῦ Οδυσσέως. Διὰ τοῦτο ἡ γνώμη μας ἦτον πάντοτε, νὰ διορισθῇ μία φρουρὰ χωριάτων καὶ πολιτῶν πρὸς τὸ μέρος τῆς Εὐρίπου, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ πηγαίνουν κατὰ χρέος, μὲ συναλαγὴν, ὅσοι ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῆς Επαρχίας μας εἶναι εἰς ἡλικίαν νὰ βαστοῦν ἅρματα, νὰ λαμβάνουν μόνον τὴν τροφήν τους ἀπὸ τὸ Κοινὸν, χωρὶς νὰ τοὺς δίδεται μισθὸς, ἐπειδὴ πλέον δὲν εἴμεθα εἰς κατάστασιν νὰ πληρώνωμεν.

Η συναλαγὴ αὐτὴ ἠμπορεῖ νὰ γίνεται κάθε 15 ἡμέραις, ἕως οὗ ἡ Διοίκησις, ἀφ' οὗ ἤθελεν ἐλαφρωθῇ ἀπὸ ταῖς πολλαῖς καὶ μεγάλαις φροντίδαις της, νὰ ἀποφασίσῃ κἀμμίαν ἐπιχείρησιν τακτικώτερην διὰ τὸ μέρος τοῦτο.

Ἔπειτα, ἀφ' οὗ καὶ τοῦτο γένῃ, νὰ μὴν μείνωμεν ἕως ἐδῶ, ἀλλὰ νὰ καλαγραφθοῦμεν ὅλοι, ὅσοι εἴμεθα εἰς ἡλικίαν νὰ βαστοῦμεν ἄρματα, νὰ μοιρασθοῦμεν εἰς τόσα σώματα, νὰ ἐκλέξωμεν τοὺς Ἀρχηγούς μας τὸ κάθε σῶμα, καὶ νὰ εἴμεθα ἕτοιμοι εἰς κάθε κίνδυνον τῆς φρουρᾶς, ὁποῦ ἤθελε διορισθῇ κατὰ τὸ μέρος τῆς Εὐρίπου, ἢ εἰς κάθε ἄλλο κίνημα τῶν Ἐχθρῶν ἐναντίον τῆς Ἐπαρχίας μας, νὰ εὐγαίνωμεν ἐμπρός των καὶ νὰ τοὺς κόπτωμεν τὴν ὁρμὴν.

Ὅσον διὰ τὸν Ὀδυσσέα ὅμως, λέγομεν πάλιν τὴν γνώμην μας, ὅτι ποτὲ δὲν πιστεύομεν νὰ φθάσῃ εἰς μίαν τέλειαν ἀπάνθρωπην καὶ εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν ἀνόητην ἀπόφασιν, νὰ παραδώσῃ (ἂν ἠμποροῦσε πρῶτον) ἕνα τόσον πλῆθος ὁμογενῶν ἀδελφῶν του εἰς τὴν βαρβαρικὴν σκληρότητα τῶν Τουρκῶν. Καὶ μὲ ὅλον ὁποῦ στοχαζόμεθα, ὅτι ἠμπορεῖ νὰ εἶναι κάποια ἀλήθεια εἰς τὰ ἀνωτέρω, πάλιν ὅμως, δὲν ἠμποροῦμεν νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι αὐτὸς τὰ κάμνει ἀληθινὰ πρὸς ἐξολοθρεμὸν τῶν ἀδελφῶν του, ἀλλ' ἴσως πολιτεύεται πάλιν καὶ τώρα τοὺς Τούρκους, ἵνα ἠξεύρει διὰ ποῖον τέλος, καθὼς ἔκαμε πρὸ τριῶν χρόνων εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ. Πλὴν πάλιν καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἠμπορεῖ νὰ μὴν εἶναι ἀξιοκαλάκριτος, ὁποῦ παρὰ γνώμην τῆς Διοικήσεως ἐπιχειρίζεται τὰ τέτοια καπάκια, καθὼς αὐτὸς τὰ ὀνομάζει.

Γ. Ψ.

Ἀναφορὰ τῶν Ἀθηναίων πρὸς τὴν Σ. Διοίκησιν. διὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Πειραιᾶ.

ΣΕΒΑΣΤΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ.

Πρὸ ἡμερῶν ἐφάνησαν ἐνταῦθα ἀπεσταλμένοι τῶν Ψαρριανῶν παρρησιάζοντες πρὸς ἡμᾶς Διαλαγὴν τῆς Σ. Διοικήσεως, διὰ τῆς ὁποίας ἀποφασίζεται νὰ κτίσωσι Πόλιν εἰς Πειραιᾶ οἱ Ψαρριανοὶ καὶ νὰ κατοικήσωσιν ἐκεῖ. Τὸ πρᾶγμα τοῦτο, ὅσον νομίζεται ὠφέλιμον εἰς τὸ Ἔθνος, ἀρχὴ νέας δόξης καὶ εὐτυχίας τῆς Πατρίδος μας, τόσον ἐχαροποίησε καὶ ὅλους ἡμᾶς, καὶ ἀπεδέχθημεν εὐπειθῶς τὴν Διαταγὴν αὐτὴν τῆς Σ. Διοικήσεως. Ὁ Λαὸς τῶν Ἀθηνῶν ἔκλεξεν ἐπιτροπὴν, ἡ ὁποία ἐξήγησε τὰ τοιαῦτα τοῦ αἰσθήματα πρὸς τοὺς ἀπεσταλμένους Ψαρριανούς· τοὺς ἐσυνώδευσε εἰς τὸ νὰ περιεργασθοῦν τὸν Πειραιᾶ, καὶ νὰ ἐκλέξωσι τὸ μέρος τῆς ἐθνικῆς Γῆς, τὸ ἁρμοδιότερον διὰ τὸν σκοπόν τους.

Οἱ ἀδελφοί ὅμως οὗτοι, ἀντὶ νὰ ἐκλέξωσι τὸν τόπον ὅπου ἦτον καὶ ἡ παλαιὰ Πόλις τοῦ Πειραιῶς, ἢ ἄλλον, ἐζήτησαν ἐπιμόνως καὶ ζητοῦν, διὰ νὰ κτίσωσι τὴν νέαν πόλιν των εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον συνίσταται ἀπὸ Γῆν ἰδιόκτητον καὶ Γῆν τοῦ Μοναστηρίου τοῦ Ἁγίου Σωτῆρος, προβάλλοντες ὅτι διὰ μὲν τὴν ἰδιόκτητον, ἡ Διοίκησις δίδει ἄλλην, εἰς τὰ ἄτομα ἐκεῖνα εἰς τὰ ὁποῖα ἀνήκει, ἐκείνη δὲ τοῦ Μοναστηρίου προσδιορίζεται παρὰ τῆς Διοικήσεως εἰς αὐτούς, πράγματα τὰ ὁποῖα ἐφάνησαν ἄδικα πρὸς τὸν Λαόν μας καὶ δυσπαράδεκτα, ἐπειδὴ καὶ ἕνα μέγα μέρος Ἀθηναίων σχεδιάζει, πρὸ χρόνων νὰ μετοικήσῃ εἰς τὸν Πειραιᾶ, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ ἠγόρασαν πολλοὶ γῆν ἐδικήν των, ἐπιθυ-

μῦντες νὰ ἀπολαύσωσι καὶ αὐτοὶ τὰ καλὰ τοῦ ἐμπορίου κατοικοῦντες εἰς τὸν Λιμένα τοῦτον, καὶ αὐτῶν τὸ παράδειγμα ἐμελλον νὰ ἀκολουθήσουν καὶ ἄλλοι πάμπολλοι Αθηναῖοι.

Ενεκα τούτου ὁ λαὸς τῶν Αθηνῶν συγκροτήσας κοινὴν συνέλευσιν ἀναφέρεται πρὸς τὴν Σ. Διοίκησιν καὶ παρακαλεῖ, ὡς κοινὴ μήτηρ νὰ οἰκονομήσῃ τὸ συμφέρον καὶ τῶν δύω γυησίων τέκνων της Ψαρρίανῶν καὶ Αθηναίων, χωρὶς οὔτε τὸ ἕν καλὸν νὰ λείψῃ, οὔτε πρὸς τοὺς ἄλλους νὰ γένῃ ἄδικον, καὶ νὰ προσδιορίσῃ ἓν μέρος μὲν τῆς ἐθνικῆς γῆς διὰ νὰ κτισθῇ ἡ τῶν Ψαρρίανῶν Πόλις, ἐκείνη δὲ τοῦ Μοναστηρίου, ἐπειδὴ ἔχουσι περισσότερον δικαίωμα δι' αὐτὴν οἱ Αθηναῖοι, ἥτις εἶναι ἀφιερώματα τῶν Πατέρων των, νὰ μείνῃ διὰ τοὺς Αθηναίους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀπόφασιν νὰ κατοικήσωσι καὶ αὐτοὶ εἰς τὸν λιμένα. Περὶ τῆς ἰδιοκτήτου, οὐδεὶς λόγος, ἐπειδὴ εἶναι εἰς ὅλους γνωστὸν ὅτι οἱ Νόμοι ἐγγυῶνται τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἰδιοκτησίας τῶν Πολιτῶν, καὶ ποτὲ δὲν τὴν ἀφαιρῶσι.

Η Σ. Διοίκησις δὲν ἀμφιβάλομεν ὅτι θέλει ἀναπαύσει τὰ δίκαια καὶ τῶν Αθηναίων περιθάλπουσα καὶ κατοικίζουσα ἐν ταυτῷ καὶ τοὺς Ψαρρίανοὺς εἰς τὴν Εθνικὴν Γῆν τοῦ Πειρεῶς, τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ εἰς ἡμᾶς ἐπιθυμητὸν, καὶ εἰς τὸ Εθνος ὠφέλιμον.

Στέλλονται παρὰ τῆς Πατρίδος καὶ ὁ Πανοσιότατος Κύρ. Συμεὼν Ηγούμενος τοῦ Αγίου Σπυρίδωνος, καὶ ὁ Αγγελάκης Καντζελέρης, νὰ παρρησιάσωσι καὶ διὰ ζώσης φωνῆς πρὸς τὴν Σ. Διοίκησιν, τὰ δίκαια ταῦτα τῶν Αθηναίων.

Εν Αθήναις τῇ 21 Ιανουαρ. 1825.
Υποσημειούμεθα μὲ τὸ ἀνῆκον σέβας.

(Τ. Σ.) Υπογραφαὶ.

21 Ιανουαρίου

Τούλαις ταῖς ἡμέραις ἐσυστήθη ἐδῶ ἀπὸ τὴν Επιτροπὴν τῶν Σχολείων τῆς Εταρχίας μας, Διδάσκαλος τῆς Ιστορίας καὶ τῶν Φιλοσοφικῶν Επιστημῶν, ὁ κύριος Γεώργιος Γενναδίος, ὁ ὁποῖος ἐμαθήτευσεν εἰς τὴν Ακαδημίαν τῆς Λειψίας, καὶ ἐστάθη Διδάσκαλος πρὸ τινῶν χρόνων εἰς τὸ Βουκορέστι καὶ εἰς τὴν Οὐνσσὸν, καὶ χαίρει μίαν καλὴν ὑπόληψιν μεταξὺ τῶν πεπαιδευμένων τοῦ Γένους μας.

Εἶναι δὲ ἕως τώρα εἰς τούτην τὴν Πόλιν σχολεῖα τὰ ἑξῆς.

α. Σχολεῖον τῆς νέας παιδαγωγίας (ἀλληλοδιδακτικῆς) ἀπὸ 250 παιδία, Διδάσκαλος τοῦτου εἶναι ὁ Ιεροδιάκονος Συνέσιος Σμυρναῖος. ὁ μισθός του εἶναι γρόσια 1200 τὸν χρόνον.

β. Αλλο Σχολεῖον τῆς Αλληλοδιδακτικῆς. Διδάσκαλος ὁ κύρ. Νεόφυτος Νικηλόπουλος. ὁ μισθός του εἶναι γρόσια 1000 τὸν χρόνον.

γ. Σχολεῖον τῆς Ελληνικῆς Γλώσσης Διδάσκαλος ὁ κύρ. Διονύσιος Σουρμελῆς, μὲ μισθὸν 1000 γρ. τὸν χρόνον.

δ. Σχολεῖον τῶν Υψηλοτέρων μαθημάτων διὰ τὴν Ελληνικὴν Γλῶσσαν. Διδάσκαλος ὁ κύριος Ιωάννης Εἰρηναῖος, ὁ ὁποῖος διδάσκει ἐν ταυτῷ καὶ τὴν Ιταλικὴν Διάλεκτον. ἔχει μισθὸν γρ. 1200 τὸν χρόνον.

ε. Σχολεῖον τῆς Ιστορίας καὶ τῶν φιλοσοφικῶν Επιστημῶν. Διδάσκαλος ὁ κύρ. Γεώργιος Γεννάδιος, ὁ μισθός του εἶναι γρ. 2500 τὸν χρόνον καὶ ἡ τροφήτου ξεχωριστὰ.

Τὰ ἀνωτέρω κοινὰ σχολεῖα, τὰ ὁποῖα εἰς τὸ διάστημα τούτου τοῦ χειμῶνος, μέσα εἰς ταῖς ἀνησυχίαις τοῦ πολέμου καὶ

τῶν ἄλλων ταραχῶν, ἐσυστήθησαν εἰς τούτην τὴν Πόλιν, εἶναι δυνατὰ μαρτύρια τῆς παλαιᾶς φιλομαθείας καὶ φιλοκαλίας τῶν Αθηναίων καὶ φέρνουν τιμὴν καὶ ὠφέλειαν εἰς ὅλην τὴν Ελλάδα.

Γ. Ψ.

Γράμμα τοῦ Γενναιοτάτου Ναυάρχου

Α. Μιαούλη πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Αγιον Ταλαντίου.

Τοποτηρητὴν Αθηνῶν.

Τὴν ὑμετέραν Πανιερολογιότητα εὐλαβῶς προσκυνῶ.

Ασμένως ἔλαβον τὴν ἀπὸ 18 τοῦ ἄρτι ἐκπνεύσαντος πανίερον εὐχετικήν της.

Πανιερώτατε. αἱ ἐφετειναὶ λαμπρόταται κατὰ τῶν Κολοσσαίων ἐκείνων τῶν ἀσεβῶν ἐχθρικῶν δυνάμεων νίκαι τοῦ Ελληνικοῦ Στόλου, ἐξέστησαν τῷ ὄντι καὶ αὐτῶν τῶν πολυμαθῶν Εὐρωπαίων τοὺς νόας. ἀλλὰ δὲν ὑπῆρξαν βέβαια, παρὰ ἔργα δεξιᾶς τοῦ Υψίστου. Ο ὑψηλὸς μόνος τοῦ Παντοδυνάμου βραχίων ἦτον καὶ εἶναι δυνατὸς νὰ καταστρέψῃ τοιαύτας καὶ τοσαύτας γιγαντιαίας δυνάμεις. ἐγὼ δέν ὑπῆρξα, παρὰ ἁπλοῦν ὄργανον τῶν ὅσων ἡθέλα αὐτοῦ πρόνοια πρὸ αἰώνων ὑπὲρ τῆς ἀνακτήσεως τῆς ἐλευθερίας τοῦ περιουσίου Χριστεπωνύμου τῆς Ελλάδος λαοῦ προωρίσατο. Καὶ εἰς τοῦτο ἄλλο δὲν ἔκαμα παρὰ τὸ πατριωτικὸν καὶ Χριστιανικὸν χρέος μου, εὐχαριστῶν καὶ δοξάζων τὴν θείαν αὐτοῦ Αγαθότητα, ὅτι δι' ἐμοῦ ἐξελέξατο νὰ καταισχύνῃ καὶ νὰ ταπεινώσῃ τὴν ἀλαζόνα τῶν ἀδιαλάκτων τοῦ Θείου αὐτοῦ Ονόματος Εχθρῶν καὶ ἐπηρμένην ὀφρύν.

Μένω δὲ εὐγνωμονέστατος καὶ πρὸς τὴν ὑμετέραν Σεβασμιότητα, ὅτι δὲν ἔλειψε ποτὲ ἀπὸ τοῦ νὰ μὲ συντροφεύῃ μὲ τὰς θεοπειθεῖς αὐτῆς Εὐχὰς εἰς τοὺς κατὰ τῶν Εχθρῶν ἀγῶνας μου. καὶ εἶμαι βέβαιος, ὅτι καὶ εἰς τὸ ἑξῆς δὲν θέλει μὲ ὑστερήσει τῆς τοιαύτης χάριτος, ἱκετεύουσα πάντοτε πρὸς κύριον ὑπὲρ ἐνισχύσεως τῶν ὑπὲρ τῆς Πατρίδος ἀγωνιζομένων καὶ ὑπὲρ Στερεώσεως τῆς Σ. Διοικήσεως

Μένω μὲ ὅλον τὸ σέβας
Τῆς ὑμετέρας Πανιερολογιότητος
Τέκνον εὐπειθέστατον
Ο Πατριώτης
Ανδρέας Μιαούλης

Εἰς Σύραν ὁ Κύ. Νικόλαος Λεονάρδος ἔχει τοὺς Πίνακας τῆς Αλληλοδιδακτικῆς, καὶ τοὺς πωλεῖ ἀνὰ 25 γρόσια τὸ σῶμα συνιστάμενον ἀπὸ 72 Πίνακας.

Ἐ Φ Η Μ Ε Ρ Ι Σ Α Θ Η Ν Ω Ν.

ΑΡΙΘ. 38.

Οἱ Ἕλληνες ἐχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ τὸ μέσον τῆς τυπογραφίας ὅ,τι στοχάζονται διὰ καλόν „
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Ἐπιδαύρ.)

εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΣΑΒΒΑΤΩ 24 Ἰαννουαρίου 1825.

ΑΘΗΝΑΙ. 23 Ἰαννουαρίου.

Ἀπὸ Εὔριπον μᾶς λέγουν, ὅτι οἱ ἐκεῖ Τοῦρκοι δὲν εἶναι περισσότεροι ἀπὸ 1500, ἀπὸ τοὺς ὁποίους τριακόσιοι μόνον εἶναι ξένοι. καὶ ἀπὸ τούτους πάλιν 60 - 70 εἶναι Ἀρβανίται, σωματοφύλακες τοῦ Ομέρ - Πασσᾶ.

Μᾶς βεβαιώνουν, ὅτι οἱ ἐντόπιοι Τοῦρκοι δὲν ἀγαποῦν καθόλου τὸν Ομέρ-Πασσᾶν, ἀλλὰ μάλιστα τὸν καταλοέχουν, καὶ Γκιαούρ - Πασᾶν τὸν ὀνομάζουν. Μίαν φοραν ἐπῆγε κρυφίως ἕνας καπετάνος Ἑλληνας ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὸ περίφραγμα τῆς Πόλεως τῆς Εὐρίπου, καὶ εὑρίσκοντας ἐκεῖ ἕνα Τοῦρκον, τὸν ἐσκότωσε καὶ ἀνεχώρησεν. Τότε οἱ Τοῦρκοι ὅλοι ἄναψαν ἀπὸ θυμὸν, καὶ ἐζήτησαν τὴν ἄδειαν ἀπὸ τὸν Πασσᾶν νὰ εὔγουν ἔξω, καὶ νὰ σκοτώσουν ὅλους τοὺς χριστιανοὺς, ὁποῦ εὕρουν εἰς τὰ χωρία. ὁ δὲ Πασσᾶς τοὺς ἐμπόδισε, λέγοντάς τους νὰ πάρουν τὰ μέτρα των καὶ νὰ κυτάξουν μόνον νὰ φυλάξουν τὸ κεφάλι των. αὐτοὺς τοὺς βοηθοῦν, εἶπεν, οἱ Εγγλέζοι μὲ χρήματα καὶ μὲ φρεγάδες. Αὐτὸς ὁ Πασσᾶς ἐν γένει ἔχει μεγάλαις ἰδέαις διὰ τὴν ὑπόθεσίν μας. διὰ τοῦτο δὲν ἀρέσκει εἰς τοὺς ὁμογενεῖς του· μὲ ὅλον ὁποῦ ἐφάνη εἰς πᾶσαν περίστασιν καλὸς καὶ ἀνδρεῖος Τοῦρκος.

Προχθὲς ἀκούσαμεν ἀπὸ Σαλαμῖνα, ὅτι κατεβαίνει βέβαια ἕνας ἄλλος Πασσᾶς εἰς Εὔριπον, καὶ σκόνεται ὁ Ομέρης.

Προχθὲς ἐπιασαν οἱ Σκουρτανιῶταις ἕναν Τοῦρκον εἰς τὸν Ανηφορίτην. ὁ Τοῦρκος λέγει, ὅτι εἰς τὴν Εὔριπον ἔχει στελμένους ὁ Οδυσσεὺς 200 ἀνθρώπους καὶ γυρίζουν ἐπάνω εἰς τὸ νησὶ μαζὶ μὲ ἄλλους τόσους Τούρκους, ὡς ἀρματωλοὶ πρὸς διαφέντευσιν τοῦ Νησίου.

Ολι προσμένουν καὶ ἄλλην δύναμιν ἀπὸ τὸ Ζοιτοῦνι διὰ νὰ ὑποτάξουν ἀκόμη καὶ τὰ Βλαχοχώρια, ὁποῦ στέκουν μόνοι εἰς τὰ ἄρματα καὶ διαφεντεύονται.

Εἰς τὸν Λιμένα τῆς Αττικῆς Ράφτην ἔφθασεν ἀπὸ κακοκαιρίαν ἕνα Καράβι ἀπὸ Οδέσσαν μὲ σημαίαν Ρωσσικὴν· ὀνομαζόμενον ἅγιος Νικόλαος καὶ Γεράσιμος. Καπετάνος Ανδρέας Πανὰς Ντουλτζινίανος. Κύριός του Νικόλαος Χριστοδουλος ἀπὸ Οδέσσαν. Τὸ Καράβι ἦτον φορτωμένον σιτάρι ταϊγανίσιο χιλ. ἐννέα. Εἰς ταῖς 12. Ἰαννουαρίου, τρεῖς ἡ ὥρα τῆς νυκτὸς ἕνα Αστροπελέκι ἔπεσε μέσα εἰς τὸ Καράβι καὶ ἐσκόρπισεν ἕως εἰς τὸν πάτον, τὸ ὁποῖον φέροντας μεγάλην ζημίαν, ὁ Κα-

πετάνιος ἐβιάσθη νὰ τὸ ῥίξῃ ἔξω. Αγαθῆ του τύχῃ ἐυρέθη εἰς τὸν Λιμένα ἕνα Ιμβρίκι Βασιλικὸν Αουστριακὸν, καὶ ἐγλύτωσε τὸ ἄνω εἰρημένον Καράβι. Τὸ κάρικον ἔλαβε ζημίαν. Μερικὸν ἐπουλήθη εἰς Υδραΐϊκα καΐκια πρὸς 2 γρ. καὶ μισὸν τὸ κοιλὸν. Καὶ πέντε χιλ. κοιλὰ ἐπούλησαν εἰς ἕναν Δημήτριον Τζιώτην πρὸς 2 γρόσια.

Εκδίδομεν τὴν ἀκόλουθον Επιστολήν, τὴν ὁποίαν ἕνας φίλος μας γράφει εἰς Μεδιόλανα, ἐπειδὴ τὴν ἐκρίναμεν ἀξίαν φωτὸς.

ΑΘΗΝΑΙ.

Τὴν 22 Ιαννουαρίου. 1825.

Απ' ὅσα μὲ γράφεις, φίλε, μανθάνω, ὅτι καὶ εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Ιταλίας ἀντήχησεν ὁ κροτος τῶν ἐμφυλίων πολέμων μας, καὶ κατετάραξε τὰς εὐαισθήτους τῶν αὐτῶ εὑρισκομένων Πατριωτῶν καὶ φιλελλήνων ψυχὰς.

Δικαίως ταράττεσθε ὅσοι μακρὰν τῶν Ελληνικῶν πραγμάτων, ἀκόμη ἀγνοεῖτε τὸ αἴσιον τέλος τῶν ἐσωτερικῶν μας συγχύσεων, καὶ τὸν λαμπρὸν θρίαμβον τῆς εὐνομίας κατὰ τῆς ἀνομίας, καὶ τῶν διοικητικῶν ὅπλων κατὰ τῶν Ανταρτῶν, θρίαμβον, τὸν ὁποῖον κατώρθωσεν ἡ δραστηριότης, ἡ σταθερότης καὶ γενναιότης ἑνὸς καὶ μόνου Ανδρὸς, τῶ ἐκλαμπροτάτου, λέγω, Προέδρου μας.

Ο αὐτὸς ἐκεῖνος λαμπρὸς Ανὴρ καὶ ἀγαθὸς Πατριώτης, ὅστις πέρυσι προεδρεύων, διὰ τῆς γενναιότητος αὐτῶ ἐστήριξε τὴν κλονουμένην Διοίκησιν, καὶ ἀνέστησε τοὺς Νόμους, οἱ ὁποῖοι κατεπατοῦντο ἀπὸ ὀλίγα ἰδιοτελῆ καὶ δεσποτικὰ ἀνθρωπάρια, ὁ αὐτὸς, λέγω, οὗτος Ανὴρ, καὶ τοῦτο τὸ ἔτος προεδρεύων τῆς Ελλάδος κατ' εὐτυχίαν, κατέβαλε τὴν Υδραν τῆς Ανταρσίας, καὶ ἀναλαβὼν γενναίως τοὺς οἴακας τῆς Ελληνικῆς κυβερνήσεως, κατεύθυνεν ἀσφαλῶς τὸ κατακλυδονιζόμενον πολιτικὸν ἡμῶν πλοῖον εἰς τὸν ἀκύμαντον Λιμένα τῆς εὐνομίας.

Καὶ τὰ μὲν ἐσωτερικά μας τοιαῦτα, αἱ δὲ ἐξωτερικαὶ ἡμῶν σχέσεις μὲ τὴν φωτισμένην Εὐρώπην, εἶναι ἐλπιζόμενον νὰ διευθετηθῶσιν ὠφελίμως καὶ κατ' εὐχὴν, διὰ τῆς παρουσίας τοῦ λαμπροῦ μας Μαυροκορδάτου εἰς τὴν καθέδραν τῆς Διοικήσεως. Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν φθάσας ὁ νεωστὶ διορισθεὶς Γενικὸς Αστυνόμος τῶν Αθηνῶν, Κύριος Πάνος Μοναστηριώτης μᾶς εἰδοποίησεν, ὅτι ἡ Σ. Διοίκησις περιέμενεν ἀνυπομόνως τὸν περικλεῆ τοῦτον Ανδρα, διὰ νὰ παραδώσῃ πρὸς αὐτὸν τὰς ἡνίας τῆς διευθετήσεως τῶν ἀξιολογοτέρων πραγμάτων της, πρὸ πάντων δὲ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεών της. Ηδη δὲ μανθάνομεν, ὅτι καὶ κατευοδόθη εἰς Ναύπλιον.

Περιττὸν νομίζω νὰ διηγῶμαι πρὸς Ελληνα τοῦ λαμπροῦ Ανδρὸς τούτου τὰς πρὸς τὴν Πατρίδα σημαντικὰς ἐκδουλεύσεις καὶ τὸν σπάνιον Πατριωτισμὸν, ὅστις τὸν διακρίνει ἀπὸ τοὺς ἄλλους ὁμογενεῖς, ἐν ᾧ ἡφωτισμένη Εὐρώπη ἀντηχεῖ τὸ κλεινὸν αὐτοῦ ὄνομα, τὸ ὁποῖον συνέτεινε καὶ συντείνει ὄχι ὀλίγον εἰς τὸ νὰ συστήσῃ εἰς τὰς ἀπαθεῖς καὶ φιλανθρώπους ψυχὰς τῶν χριστιανικῶν λαῶν τὴν ὁσιότητα τοῦ Ιεροῦ ἡμῶν Αγῶνος.

Τόσον δὲ μόνον κρίνω χρέος μου φιλικὸν πρὸς παρηγορίαν σου νὰ σημειώσω, ὅτι ἡ μὲν δραστηριότης, σταθερότης καὶ γενναιότης τοῦ Εκλαμπροτάτου Προέδρου μας διεῤῥύθμισε καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ὅτι μᾶλ-

λον ἐλπίζομεν ὅτι θέλει διαρρυθμίσει τὰ ἐσωτερικὰ ἡμῶν εἰς τὸ εὐνομώτερον, ἡ δὲ Πολιτικὴ φρόνησις καὶ ἐμπειρία τοῦ λαμπροῦ μας Μαυροκορδάτου θέλει διευθετήσει κατὰ τὸν εὐκταιότερον τρόπον τὰς σχέσεις τῆς Ἑλλάδος μὲ τοὺς λοιποὺς Χριστιανικοὺς Λαούς. ὑγίαινε.

ὁ Πατριώτης Μ. Σ.·

ΑΙΓΙΝΑ.

18. Ἰαννουαρ. 1825.

Ἀπὸ Σύραν ἔχομεν εἰδήσεις, ὅτι εἰς Κωνσταντινούπολιν ὁλόενα ἑτοιμάζει δυνάμεις ἐναντίον μας ὁ Σουλτάνος, ὥστε ἤμεραν καὶ νύκτα ἐργάζονται εἰς τὸν ταρσανᾶ μὲ μασσαλάδες.

Ὅτι ὁ Αἰγυπτιακὸς στόλος, παραλαβὼν καὶ ἐκεῖνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπῆγεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν διὰ προσταγῆς τοῦ Μεχμὲτ Ἀλῆ, μὲ τὸ νὰ ἔμαθεν, ὅτι καὶ αὖθις ἐδιορίσθη Σεραskέρης ὁ Τοπτὰλ-Πασσᾶς.

Ἠκολούθησαν δὲ καὶ κάποιαι ταραχαὶ εἰς τὴν Σύραν μεταξὺ Κεφαλληναίων καὶ τῶν ἀνθρώπων τοῦ νέου ἐκεῖ σταλέντος Ἐπάρχου Ὑδραίου, καὶ ἐσκοτώθησαν μερικοὶ καὶ ἀπὸ τὰ δύω μέρη.

Ἐξ αἰτίας αὐτῆς τῆς ταραχῆς ἐπατήθησαν πολλὰ μαγαζία καὶ ἐζημιώθησαν ἀρκετὰ μερικοὶ ἔμποροι.

Ὁ Ἱερολογιώτατος κύριος Γρηγόριος Κωνσταντᾶς, ἔφορος τῆς παιδείας ἐπρόβαλεν ἕνα σχέδιον τῶν χρεῶν του πρὸς τὸ σεβαστὸν Βουλευτικὸν σῶμα, τὸ ὁποῖον ἐνεκρίθη καὶ ἐστάλθη εἰς τὸ Ἐκτελεστικὸν μετὰ προβουλεύματος διὰ νὰ ἐνεργηθῇ. τὸ δὲ σχέδιον εἶναι τοῦτο

ὁ Ἔφορος τῆς παιδείας, ὀφείλει

ά. Νὰ περιέλθῃ καὶ νὰ ἐπισκεφθῇ αὐτοπροσώπως ὅσα τῶν σχολείων συγχωροῦν αἱ περιστάσεις, καὶ ὁ καιρὸς, καὶ ἐπὶ σχολῆς καὶ ὅλα, ὅσα εἶναι δυνατὸν.

β. Ἐν τοσούτῳ δὲ νὰ πληροφορηθῇ πόσα σχολεῖα εὑρίσκονται πρὸς τὸ παρὸν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν τόσον τῆς Ἀλληλοδιδακτικῆς Μεθόδου, ὅσον καὶ τῶν λοιπῶν μαθήσεων. καὶ ποῦ τὸ κάθε, καὶ νὰ ἰδεάσῃ τὴν Διοίκησιν.

γ. Νὰ φροντίσῃ νὰ πληροφορηθῇ περὶ τῶν εἰς αὐτὰ διδασκόντων διδασκάλων, καὶ τῆς αὐτῶν διαγωγῆς καὶ ἱκανότητος. Καὶ περὶ τῶν μαθημάτων ὁποῦ παραδίδονται εἰς κάθε σχολεῖον, καὶ περὶ τῆς τάξεως καὶ μεθόδου τῆς παραδόσεως, καὶ νὰ εἰσάξῃ, ὅπου λείπει, μέθοδον τὴν ἁπλουστέραν, εὐκολωτέραν καὶ ἐπιτηδειοτέραν νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν ἐπίδοσιν τῶν νέων καὶ εἰς ἄλλας μὲν μαθήσεις, ἐξαιρέτως ὅμως εἰς τὴν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, διὰ νὰ μὴν κατατρίβωσιν εἰς αὐτὴν οἱ νέοι ἀνωφελῶς τὸν πολύτιμον καιρὸν τῆς ἡλικίας των.

δ. Νὰ λάβῃ πρόνοιαν μετὰ τῶν ἐπιτρόπων τῶν σχολείων καὶ δημογερόντων ἑκάστου τόπου, διὰ νὰ διορίζωνται παντοῦ διδάσκαλοι τίμιοι, χρηστοήθεις, ἐνάρετοι, ἐπιμελεῖς, θεοσεβεῖς, σώφρονες, ὥστε νὰ δίδουν καλὸν παράδειγμα, καὶ νὰ ἐμπνεύσουν τὴν ἀρετὴν καὶ τὸν πατριωτισμὸν εἰς τοὺς νέους, καὶ προκομμένοι ὅσον ἐνδέχεται, ἕκαστος εἰς τὸ εἶδος του, διὰ νὰ μὴν καταργῆται ὁ τόπος καὶ παραλύεται ἡ νεότης.

ε. Νὰ συνεννοηθῇ μὲ τοὺς ἐπιτρόπους καὶ διδασκάλους τῶν σχολείων ἑκάστου τόπου, καὶ νὰ ἐπιμεληθῇ μετ' αὐτῶν, ὥστε καὶ τὰ ὄντα σχολεῖα νὰ μεταβληθῶσιν εἰς τὸ κρεῖττον, καὶ ὅπου δὲν ὑπάρχουσι, καὶ ὁ τόπος εἶναι ἱκανὸς νὰ συστήσῃ, νὰ συστηθῶσι καὶ Ἀλληλοδιδακτικὰ, καὶ ἁπλῶς διδακτικὰ, ἀνάλογα μὲ τὴν δύναμιν καὶ κατάστασιν τοῦ τόπου.

(ἀ φίλ: τῆ Νόμου.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 39.

Οι Ελληνες εχουν το δικαίωμα να κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ τὸ μέσον τῆς τυπογραφίας ὅ,τι στοχάζονται διὰ καλόν „
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Επιδαύρ.)

„ Η Παρρησία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΤΕΤΡΑΔΗ [illegible] Ιανουαρίου 1825.

ΝΑΥΠΛΙΟΝ 26 Ιαννουαρ.

Τὰ Στρατεύματα διορίζονται ὁλοένα παρὰ τῆς Διοικήσεως νὰ τραβίξουν ὅλα καὶ τὴν παλαιὰν Πάτραν, τῆς ὁποίας ἡ ἐλευθέρωσις θέλει εἶναι βέβαια νέος δρόμος εἰς τὴν στερέωσιν τῶν πραγμάτων μας. ἐπειδὴ ἡ θέσις τοῦ τόπου τούτου εἶναι τοιαύτη, ὥστε ἐλευθερονόμενος φέρει τὴν ἀσφάλειαν ἑνὸς μεγάλου μέρους τῆς Δυτικῆς καὶ Ανατολικῆς Ελλάδος, καθὼς Μεσολογγίου, Ναυπάκτου, Γαλαξειδίου, Σαλώνων, καὶ τῶν λοιπῶν, καὶ τῶν ἀπέναντι τῆς Πελοποννήσου τόπων.

Ἐκτὸς τούτου, ἡ θέσις τῆς παλαιᾶς Πάτρας εἶναι τόσον ἁρμοδιωτάτη διὰ τὸ ἐμπόριον, ὁποῦ εἶχε κατασταθῆ ἐσχάτως μία ἀπὸ τὰς σημαντικὰς ἐμπορικὰς Πόλεις τοῦ Βασιλείου τῆς Τουρκίας.

Πολλάκις ἦλθεν εἰς τὴν ἀκμὴν καὶ τοῦτος ὁ τόπος νὰ πέσῃ εἰς τῶν Ελλήνων τὰς χεῖρας· δὲν ἄφησαν ὅμως αἱ ἀκαταστασίαις μας καὶ ἡ κακία μερικῶν Ξένων. Τώρα ὅμως ἐλπίζομεν εἰς τὴν ὁραστήριον ἐπιμονὴν τῆς Διοικήσεώς μας καὶ εἰς τὴν εὐταξίαν καὶ εὐπείθειαν τῶν στρατευμάτων μας νὰ ἰδοῦμεν πολλὰ ὀγλήγορα τὴν πτῶσιν του.

ΑΘΗΝΑΙ.

27. Ιαννουαρ. 1825.

Ο Στρατηγὸς Γκούρας εὑρίσκεται εἰς Πύργου, περιμένων διαλαγὴν τῆς Διοικήσεως διὰ νὰ ἐκστρατεύσῃ εἰς τὴν παλαιὰν Πάτραν.

Εἶναι ἀξιέπαινος ὁ ζῆλος τούτου τοῦ Ανδρὸς, τὸν ὁποῖον πάντοτε ἔχει πρὸς τὰ καλὰ. μόλις ἔλαβεν ὀλίγην ἡσυχίαν ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ πολέμου, καὶ ἐνθυμήθη εὐθὺς τὴν ἀνάγκην τοῦ φωλισμοῦ τῆς Νεολαίας τῆς Πατρίδος Οθεν ὡς μέλος καὶ Εφορος τῆς [illegible] Αθήναις Φιλομούσου Εταιρείας ἄρχησε νὰ συστήσῃ τὸ κοινωφελὲς τοῦτο σύστημα εἰς τοὺς Φιλοκάλους, καθὼς ἀπὸ τὴν ἰδίαν του ἐπιστολὴν εἰς τὴν ἐφορίαν φαίνεται.

Φιλογενέστατοι Εφοροι τῆς Φιλομούσου Εταιρείας Αθηνῶν.

Μὲ τὸν Πεζοδρόμον νὰ μὲ στείλετε τριάντα Διπλώματα ὑπογεγραμμένα καὶ ἐσφραγισμένα· τὰ μὲν δέκα νὰ εἶναι τῆς τάξεως τῶν Ευεργετῶν, τὰ δὲ εἴκοσι τῆς τάξεως τῶν Συνηγόρων, ὑπογεγραμμένα ὡς εἶπον ἀπὸ τὴν Εφορίαν καὶ ἐσφραγισμένα μὲ τὴν σφραγίδα τῆς Ελαιρείας. Τὰ δὲ ὀνόματα τῶν Συνδρομητῶν

γράφονται ἐδῶ, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐλπίζω νὰ ἐπιτύχω.

Νὰ μὲ εἰπῇ ἡ Φιλόμουσος Ἑταιρεία περὶ τούτοις, ἂν τὸ Σχολεῖον ἔχῃ ἔλλειψιν χρημάτων, νὰ κάμω νὰ οἰκονομηθῇ ἵνα μὴ διὰ τοῦτο συνέδῃ ἐμπόδον.

Πύργος τῇ 16 Ἰαννουαρ. 1825.

ὁ Ἀδελφὸς Ἰωάννης Γκούρας.

ΑΝΔΡΕΣ ΕΛΛΗΝΕΣ.

Σεῖς μοναδὺ εἶστε τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος. Σεῖς μόνοι ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ νομοθετῆτε ἀπαραβάτως ὅσα σᾶς τιμοῦν, ὠφελοῦν, καὶ σᾶς σεβαστύνουν. Εἰς τὸ χέρι σας εἶναι ὅλα τὰ ἀξιώματα, καὶ ὑπουργήματα, καὶ οἱ προσβασμοὶ εἰς αὐτὰ κατὰ τὸν νόμον σας. Σεῖς ἔχετε νὰ συνέρχεσθε ταχτικὰς κατὰ τὴν προσθεσμίαν σας, καὶ ἐκτάκτως, ὅταν ἡ χρεία τῆς Πατρίδος τὸ καλέσῃ.

Προθεσπίσατε τὴν ταχτικὴν συνέλευσίν σας διὰ νὰ ἐξετάζετε τὰ ἀπερασμένα δοκιμάζοντάς τα ὡσὰν εἰς λιθίον λίθον (εἰς μέγκι) εἰς τὴν ἰσονομίαν σας, ἡ ὁποία εἶναι ἀρχὴ καὶ θεμέλιον κάθε ἐλευθέρου Ἔθνους. Καὶ μὲ τὰ προγεγενημένα νὰ κανονίζετε τὸ μέλλον εἰς τὰ συμφέροντάσας, εἰς ὅσα τιμοῦν, ὠφελοῦν, καὶ στερεώνουν τὸ Ἔθνος σας, ἀφαιρῶντα, καὶ προσθέτωντας εἰς τὸν Νόμον σας,

Σεῖς μόνοι δυνάμενοι νὰ συνέλθετε ὅλοι μαζὺ, ἐκλέγετε ἕκαστος ἀπὸ τὴν Ἐπαρχίαντου τοὺς πληρεξουσίους του, ὅπως συνελθόντες ἐκεῖνοι ἐκτελέσωσιν ὅλον ἐκεῖνο, ὁποῦ σεῖς ὅλοι μαζὺ, ἂν συνήρχεσθε ἠθέλατε ἐκτελέσῃ.

Ἐγὼ διάπυρος ἐπιθυμητὴς τῶν καλῶν τῆ Ἑλληνικῆ Ἔθνους, σσοχαζόμενος τὴν ἀκόλουθον γνώμην μου χρήσιμον εἰς τὰ συμφέροντά σας, εἰς τὴν τιμὴν, ὠφέλειαν, καὶ στερέωσιν τῆ Ἔθνους σας, ἐπειδὴ τοὺς πληρεξουσιους σας ἀκόμη δὲν ἐκλέξατε, καλὸν ἔκρινα νὰ τὴν προεκθέσω εἰς τὴν κρίσιν σας ὅλων. διὰ νὰ νομοθετηθῇ ἔπειτα, ἂν τὴν κρίνετε τοιαύτην, εἰ δὲ μὴ νὰ ἀπορριφθῇ. Αλλ' ὅμως πρὶν νὰ τὴν ἀκούσετε, ὠφέλιμον ἐνόμισα νὰ σᾶς προϊδεάσω τοὺς ἑξῆς μου στοχασμούς.

Τὸ Ἑλληνικὸν Γένος διὰ νὰ πραγματευθῇ τὴν ἐλευθερίαν του, μὲ ἄλλης λογῆς καπιτάλια, τέτοιον ἐμπόρευμα δὲν ἠμπορῆσε νὰ κάμῃ, εἰμὴ μὲ τὴν καταβολὴν τῆς ζωῆς καὶ τῆς περιουσίας.

1. Καὶ ὅσους ἔκαμε τέτοιαν καταβολὴν, αὐτὸν ἐγὼ τὸν στοχάζομαι ἀληθινὸν Σύντροφον, Συμπατριώτην, καὶ Ἕλληνα, θέλεις εἶναι γέννημα καὶ Ὀρέμμα τῆς Ἑλλάδος, θέλεις εἶναι ἑτέρας ὁποίας δήποτε Πατρίδος. καὶ

2. Ὅσους τὸ ἐβοήθησεν ἢ χαριζόμενος, ἢ δανειζωντός τὸ ἀπὸ τὴν περιουσίαντου, αὐτὸν ἐγὼ τὸν λέγω φίλον του μόνον, ὁποίας δήποτε Πατρίδος καὶ ἂν εἶναι.

3. Ὅποιος οὔτε καταβάλε τὴν ῥηθεῖσαν καταβολὴν (1), οὔτε ἐχάρισε, ἢ ἐδάνεισεν ἀπὸ τὴν περιουσίαν του (2), αὐτὸν ἐγὼ τὸν στοχάζομαι οὐδέτερον θεατὴν καὶ ξένον, ἂν καὶ ἤθελεν εἶναι καὶ ἀπὸ τὸν Ὀμφαλὸν τῆς Ἑλλάδος.

4. Ἐκ τῶν ἀληθινῶν συντρόφων (1), ἐκεῖνος ὁπῦ μετανόησεν καὶ ἔλαβε τὰ Καπιτάλια του, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς μέρος ἀσφαλὲς διά νὰ ἡσυχάσῃ, ἢ καὶ νὰ κάμῃ τὸν πραγματευτὴν, αὐτὸν πλέον δὲν τὸν νομίζω Σύντροφον, καὶ Ἕλληνα, ἀλλὰ ξένον καὶ προδότην.

5. Ὁποιος δὲ τὰ τιμιώτερα ἀπὸ τὰ κινητὰ πράγματά του (διατὶ τὰ ἀκίνητα δὲν τᾶ ἦτον δυνατὸν.) ἢ καὶ τὴν φαμελιαν του μετεκόμισεν εἰς ἄλλην ἐπικράτει-

αν διὰ νὰ τὰ ἀσφαλίσῃ, καὶ ἀτός του ἔμεινεν ἐδῶ, στοχάζομαι, ἔχω ὅλον τὸ δίκαιον, τὸν τέτοιον νὰ τὸν ὀνομάσω φυγάδα· διατὶ μὲ τὸ σῶμα του μόνον εἶναι ἐδῶ, εἰ δὲ μὴ τήν ψυχὴν του εἶναι ἐκεῖ ὁποῦ ἐπῆγε τὸ βιό του. ὅπου ὀθησαυρὸς ἡμῶν ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ Καρδία ἡμῶν". εἶναι ὅμως ὀχειρότερος. διαλὶ ὀφυγὰς τοῦ (4) στοχασμοῦμου ἔβλαψε τὴν σωτηρίαν μὲ τὸ νὰ τὴν ὑστέρησε μόνον τὰ ἰδικάτου προκαταβληθέντα καπηλάλια, ἠδὲ τοῦτος τὴν βλάβει μὲ τὸ νὰ τῆς στερῇ καθημερινῶς καὶ τὰ ἐδικάτης Καπιτάλια καὶ κέρδητης μὲ ταῖς διάφοραις κλεψιαῖς, καὶ ἁρπαγαῖς του, ὁποῦ τοῦ ταῖς εὐκολύνουν τὰ ἀξιώματα καὶ ὑπουργήματα, ὁποῦ ἐπὶ τούτου λαμβάνει διὰ νὰ πολυπλασιάζῃ τὸν ἐκεῖ θησαυρόντου, διὰ νὰ ἀπαντᾷ εἰς ὑπερπερισσοὺς χρέους τὰ βαρειὰ ἔξοδάτου. Ἐξαιρῶ ὅμως ἐν Γένει ὅλους τοὺς Σουλιώτας, καὶ ἂν στοχασθῆτε κἀνένα ἄλλον, ὁποῦ νὰ ἔτυχε καὶ αὐτὸς τὰς αὐτὰς ἀνάγκας μὲ τοὺς Σουλιώτας, τοὺς ἀληθινοὺς Πατριώτας, Ἕλληνας καὶ πιστοὺς συντρόφους.

6 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἀθέτησε τοὺς ὅρκους του καὶ τοὺς νόμους τοῦ Ἔθνους του κατεπάτησε, καὶ γενόμενος τῶν νόμων ἀνώτερος, διὰ νόμον ἐπάνω εἰς τοὺς ὁμογενεῖς του ἔβαλε τὰ πάθη του, καταχρώμενος καὶ τὰ κοινὰ τῆς Πατρίδος πράγματα, τοῦτον ἐγὼ τὸν στοχάζομαι Τύραννον, καὶ δὲν τὸν ὀνομάζω Ἕλληνα· ἀλλὰ Τοῦρκον σωστώτατον τῆς Ἀσίας, καὶ φανερὸν ὅτι ἐκίνησε τὸν Πόλεμον κατὰ τοῦ Τυράννου ὄχι μὲ τὴν καθαίρεσιν τῆς Τυραννίας νὰ ἐλευθερώσῃ τὴν Πατρίδα του· ἀλλὰ μὲ τοὺς ἀγῶνας, καὶ τῶν ἄλλων ταῖς θυσίαις νὰ τὴν τυραννήσῃ αὐτὸς.

Αὐτοὶ λοιπὸν εἶναι οἱ στοχασμοί μου, ἔπειτα βλέπω,

ά. Τοὺς μὲν πιστοὺς συντρόφους καὶ ἀληθινοὺς Ἕλληνας Πατριώτας (1) τοὺς φανερὰ δυστυχήσαντας ὑπὲρ τῆς πατρίδος, διὰ τὴν ἐλευθερίαν της, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καταφρονεμένους καὶ ὑστερημένους ὡς καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπιουσίου Ἄρτου.

β. Τοὺς δὲ ἀδιαφορήσαντας θεατὰς(3), τοὺς προδότας καταγυμνωτὰς (5) καὶ τοὺς αὐτόχρημα τούρκους (6), νὰ τιμῶνται καὶ νὰ ἀξιόνωνται, καὶ εἰς διάφορα ὑπουργήματα τῆς Πατρίδος νὰ πέμπωνται καὶ νὰ ἔχουν ἀπολαύσεις χρηματικὰς καὶ ἀναπαύσεις περισσὰς.

Οποῦ τὸ πρῶτον ἀτιμάζει πολλὰ τὸ Ἔθνος, κάμνωντάς το νὰ τὸ στοχάζωνται ἄδικον καὶ ἀχάριστον. Καὶ τὸ δεύτερον, τὸ κάμνει νὰ πάσχῃ, καὶ νὰ προσμένῃ ὅσον οὔπω τὸν ἐξολοθρευμόν του μὲ ἀτιμίαν του περισσὴν καὶ αἰώνιον.

Ἡ γνώμη μου λοιπὸν εἶναι·

Τὰ ἀξιώματα καὶ ὑπουργήματα νὰ μὴν ἐμπιστεύωνται εἰς ἄλλον, ἀμὴ εἰς τοὺς πιστοὺς συντρόφους πατριώτας (1), κατὰ τὴν ἀξιότητα ὁποῦ ἔχει ἕκαστος. διαλὶ μὲ τοῦτον τὸν τρόπον πρῶτον αὐτοὶ ἀπολαμβάνουν τὰ μέτρια ἐξοδά τους καὶ παύουν ἀπὸ τοῦ νὰ γογγύζουν κατὰ τοῦ Ἔθνους. Ἔπειτα μὲ τὴν πιστὴν καὶ πρόθυμον αὐτῶν δούλευσιν ἀποφεύγει καὶ τὸ Ἔθνος ὅλα ἐκεῖνα τὰ δεινὰ ὁποῦ ἐδοκίμασεν ἕως τώρα καὶ θέλει προχωρεῖ εἰς τοὺς τιμίους καὶ δικαίους σκοπούς του, καὶ θέλει ἐλπίζει τὴν ἀνέξαρτησίαν του, καὶ ἑπομένως τὴν ἐλευθερίαν του, τοὺς καρποὺς τῶν ἀπείρων ἀγώνων καὶ θυσιῶν του. καὶ ὄχι πλέον νὰ προσμένῃ τὸν τέλειον ἐξολοθρευμόν του.

Ἐξ ἐναντίας δὲ ἐὰν ἀμελήσετε, καὶ ἀδιαφορήσετε, τότε καὶ εἰς τὸ ἑξῆς θέλει φανοῦν ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπουργοὶ περισσοὶ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ὡς καὶ πρότερον ὅμοιοι μὲ τὰ ὑποκείμενα τοῦ 3:5:6: στιχασμοῦ μου, τότε καὶ ἐγὼ προβλέπω μὲ λύπην μου περισσὴν, ἄφευκτον καὶ τὸν παντελῆ ἐξολοθρευμὸν σας. διατί τότε σᾶς προβλέπω ὅπου θέλει εἶστε παντελῶς γεγυμνωμένοι ἀπὸ χρήματα, ἀκόμη καὶ ἀπὸ πολλὰ ἀνδρεῖα καὶ σοφὰ ὑποκείμενα, ἐξ αἰτίας τῶν ἐπακολουθησομένων ἁρπαγῶν, καὶ κλοπῶν, καὶ τῶν ἐμφυλίων πολέμων· διατὶ τὰ ἴδια αἴτια γενοῦν τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα, καὶ ἐπάνω εἰς τοὺς ἐμφυλίους πολέμους σας δὲν εἶναι πρᾶγμα παράδοξον νὰ σᾶς πέση καὶ ὁ ἐχθρός σας. στοχάζεσθε νὰ ἔχετε πάντοτε τὴν ὁμοίαν τύχην, καὶ ὁ ἐχθρὸς νὰ σᾶς ἔρχεται ὅταν ἐσεῖς παύετε ἀπὸ τοῦ νὰ πολεμῆτε ἀναμεταξύ σας; Καὶ συμφωνίαν τέτοιαν μὲ αὐτὸν ἂν εἴχατε, πάλιν νὰ τὸν πιστεύσετε δὶν ἠμπορούσατε, διατὶ ἠξεύρετε πολλὰ καλὰ τὸν ἐχθρόν σας πόσον ἄπιστος εἶναι.

Λάβετε λοιπὸν Φίλοι· τὰ ἀναγαῖα μέτρα ἐπάνω εἰς τοῦτο, ὅπου σᾶς λέγω καὶ συμπαθᾶτεμε.

ὁ ἐν Αθήναις Φιλέλλην.

Μὲ ἄκραν μου χαρὰν ἀνέγνωσα εἰς τὸν 89 ἀριθμὸν τοῦ Φίλου τοῦ Νόμου, ὅτι εἰς τὸ ἐν Ναυπλίῳ Βουλευτικὸν συνέδριον τῇ 8 Ιαννουαρίου ἀνεγνώσθη σχέδιον τοῦ Γενικοῦ Εφόρου τῆς Παιδείας Κ. Γρηγορίου Κωνσταντᾶ καὶ ὅτι τοῦτο ἐνεκρίθη ὁμοφώνως παρ' ὅλου τοῦ Σεβ. Σώματος καὶ οὕτω νὰ ἐξακολουθήσῃ ὁ ῥηθεὶς τὸ ἔργον του καλὰ τὰ ἐκεῖ κεφάλαια· ἐγὼ δὲ λαμβάνω τὸ θάῤῥος, καὶ περὶ τούτου αἰτοῦμαι συγγνώμην, νὰ ἐκθέσω τὴν γνώμην μου. Ομιλογῶ δὲ ὅτι τὸ "γνῶθι σαυτὸν τοῦτ' ἔπος μὲν οὐ μέγα. Οσον δὲ δεινὸν Ζεὺς μόνος ἐπίσταται Θεῶν.

Τιμὴ μὲν καὶ ἔπαινος εἰς τὸ Ελληνικὸν, ὅτι καὶ μεταξὺ τῶν πολλῶν του καὶ δεινῶν περιστάσεων, καῖ αὐτὰς τὰς ἡμέρας τοῦ Αρεως, τὰς πάσης Παιδείας ἀντικρουστικὰς καὶ πολεμίας, φυλάττον ἀπαραμείωτον τὴν πρωτογονικὴν φιλοκαλίαν καὶ τὸ φιλόμουσον, ὡς πατρικὴν φυσικὴν κληρονομίαν, ἐφιλοτιμήθη, κοντὰ εἰς τὰς ἄλλας ἀγαθοπραξίας του, νὰ συστήσῃ καὶ Σχολεῖα πρὸς ἐκπαίδευσιν τῆς Νεολαίας (μάλιστα δὲ αἱ Αθῆναι φέρουσι τὰ πρωτεῖα μεταξὺ τῶν ἄλλων Πόλεων τῆς Ελλάδος) χωρὶς νὰ δειλιάσῃ τὴν ῥομφαίαν τοῦ Αρεως· ἡ δὲ Σ. Διοίκησις, ὡς φιλόστοργος Μήτηρ, ἐπαγρυπνοῦσα, καὶ φροντίζουσα, καὶ περὶ τῆς ἐπιδόσεως καὶ προόδου τῆς Νεολαίας, καλὸν μὲν ἔργον καὶ ἐπωφελὲς ἔπραξεν, ἐκλέγουσα Γεν. Εφορον τῆς Παιδείας, ἀδύνατον ὅμως καὶ ανίκανον πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν φιλοκάλων σκοπῶν της, καθ' ὅτι εἶναι δύσκολον κατ' ἐπιτελεσφόρητον ἑνὸς μόνος ἄνθρωπος νὰ διαπράξῃται ὅλα ἐκεῖνα ὅσα ἀπαιτοῦνται εἰς ὀρθὴν ἐπωφελῆ, καὶ ὑγιαίνουσαν τῆς παιδείας διδασκαλίαν, ἔργον, τὸ ὁποῖον ὄχι μόνου ἑνὸς ἀνδρὸς, ἀλλὰ πολλῶν δεῖται. διὸ τοὐλάχιστον ἔπρεπε νὰ εἶναι τρεῖς Γεν. Εφοροι τῆς Παιδείας, ἄνδρες πεπαιδευμένοι, καὶ κριτικοὶ, ἔχοντες καὶ τὴν ἔμφυτον πολιτικὴν σύνεσιν, χωρὶς τῆς ὁποίας δὲν γίνεται τὶ τῶν δεόντων, διὰ νὰ δυνηθῶσι καὶ Σχολεῖα νὰ συστήσωσι καὶ τὴν εὐκολοτέραν καὶ ἁπλουστέραν, καὶ εὐμεθοδεστέραν τέχνην τῶν Ελληνικῶν γραμμάτων νὰ εἰσαγάγωσι. καθότι τὸ ἔργον εἶναι μέγα καὶ κοπώδες καὶ διὰ τὸ δοκῶν καὶ ἰδιογνωμίαν ἑκάστου διδάσκοντος.

Διονύσιος Σουρμελῆς.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 40.

Ο. Ελληνες εχουν τὸ δικαίωμα να κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ τὸ μεσον τῆς τυπογραφιας ὅ,τι στοχάζονται δι[illegible] καλόν „
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Επιδαύρ.)

„ Η Παῤῥησία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΣΑΒΒΑΤΩ 31 [illegible]ουαρίου 1825.

ΝΑΥΠΛΙΟΝ. 30 Ιαννουαρ. 1825.

Η ἀρχοπορία τοῦ ἐκλ. προέδρου τοῦ ἐκτελεστικοῦ σώματος εἶναι περισσότερον ἐξ αὐτ[illegible] ἐπιμασίας τοῦ Στόλου, ὁ ὁπ[illegible] εὔγη πολλὰ ὀγλίγωρα πρὸς [illegible] τοῦ Αἰγυπτιακοῦ, ὁποῦ ἐφάνη ἐ[illegible] ἀπὸ τὴν Ρόδον.

[illegible]ατεύματα τῆς Διοικήσεως, ὁποῦ [illegible]ονται τώρα ἕως 12000, εἶναι ἀπο[illegible] ὅλα διὰ τὴν Παλαιὰν Πάτραν, [illegible] τρεῖς χιλιάδες, αἱ ὁποῖαις εἶναι [illegible]μισμέναις διὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Ε[illegible]του.

Εἶναι πολλὰ ἐλπιζόμενον τὸ νὰ πέσῃ ἡ Πάτρα ὀγλίγωρα εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ελλήνων, ἐπειδὴ κατὰ τὴν μαρτυρίαν ἑνὸς Τούρκου, τὸν ὁποῖον ἔπιασαν οἱ ἐδικοί μας εἰς ἕναν ἀκροβολισμὸν δὲν ἔχουν τροφαῖς, παρὰ διὰ ἕναν ἥμυσι μῆνα ἀκόμη· ὅτι οἱ Τοῦρκοι οἱ Μωραΐται εὔγαλαν ἀπὸ τὸ Φρούριον ὅλους τοὺς ξένους, καὶ τοὺς ἔβαλαν εἰς τὴν χώραν.

Αλλο δὲν προσμένεται ἐδῶ, παρὰ ἡ παρουσία τοῦ Προέδρου, διὰ νὰ κινηθῇ ἡ ἄνω εἰρημένη ἐκστρατεία, εἰς τὴν ὁποίαν θέλει εὑρίσκεται καὶ ὁ ἴδιος Πρόεδρος.

ΑΘΗΝΑΙ. 31 Ιαννουαρ.

Ακούομεν, ὅτι οἱ Ψαῤῥιανοὶ ἔλαβαν καὶ ἄλλην διαταγὴν ἀπὸ τὴν Διοίκησιν διὰ τὴν κατοίκισιν τοῦ Πειραιᾶ, καὶ ἔρχονται ὀγλίγωρα διὰ νὰ μετρήσουν τὸν ἰδιόκτητον τόπον, ἐπάνω εἰς αὐτὴν τὴν χερσόνησον.

Λέγεται ἀκόμη, ὅτι καὶ τὰ καράβιάτων ὅτα εὑρίσκονται εἰς Πῶρον καὶ εἰς Σύραν, καὶ ἑτοιμάσθησαν διὰ νὰ εὔγουν εἰς ἀπάντησιν τοῦ Αἰγυπτιακοῦ Στόλου, θέλει ἔλθουν ἐδῶ, καὶ ἀπ' ἐδῶ νὰ κινηθοῦν ἐναντίον τοῦ νέου Ξέρξου.

Τὰ περιστατικὰ τοῦτα μᾶς ἐνθυμίζουν τὰ λαμπρὰ ἔργα τῶν Προγόνων μας, καὶ οἱ τόποι θέλει αὐξήσουν εἰς ταῖς αἰσθαντικαῖς ψυχαῖς τῶν θαλασσηνῶν μας τὸν Πατριωτισμὸν και τὸ κατὰ τῶν βαρβάρων μῖσος.

Ναὶ, ἄνδρες Ψαῤῥιανοὶ! εἰς τὴν ἰδίαν περίστασιν, καθὼς εἶναι ἡ ἐδική σας, ἦσαν καὶ οἱ πρόγονοί μας τότε, ὅταν ὁ ἐχθρὸς στενοχωρῶντας τους ἀπὸ ὅλα τα μέρη, τοὺς ἀπόκλεισε μὲ τὸν στόλον του εἰς τὰ στενὰ τῆς Σαλαμίνος. Και αὐτοὶ ἦσαν χωρὶς πόλιν, διότι τὴν εἶχε καταστήσει στάκτην ὁ φοβερὸς ἐχθρός των. Η ἀνδρία των ὅμως καὶ ἡ γενναία των σταθερότης ἔσωσε καὶ τας Αθήνας, καὶ τὴν Ελλάδα ὅλην ἀπὸ τας ἀλύσσους, ὁπ' ἔφερνε μαζή του ὁ ἐχθρὸς, καὶ ἀνεγεν-

νήθησαν πάλιν αἱ Αθῆναι καὶ ἡ Ελλας ὡσὰν ὁ Φοῖνιξ ἀπὸ τὴν στάκτην του.

Γενναιότατε Στρατηγὲ, καὶ σεβαστέ μοι φίλε.

Ο σοφολογιώτατος κύριος Γεώργιος Γεννάδιος πρὸ ἑνὸς ἤδη μηνὸς ἐτίμησε τὸ ποτὲ κλεινὸν τῶν Αθηνῶν ἔδαφος. Η ἐδῶ παρουσία τοῦ σοφοῦ ἀνδρὸς τούτου ὑπόσχεται ἐντὸς ὀλίγου ν' ἀνακαλέσῃ εἰς ταύτην τὴν Πόλιν τὰς ἐννέα ἀδελφὰς, αἱ ὁποῖαι ἀπελπισμέναι ἐγκτάλιπον πρὸ πολλῶν αἰώνων τὴν φίλην αὐτῶν κατοικίαν, τὴν ἤδη κατὰ δυστυχίαν καλυπτομένην ἀπὸ τὸ σκότος τῆς ἀμαθείας καὶ βαρβαρότητος. Αλλ εἰς βελτίωσιν καὶ στερέωσιν τοῦ ἐδῶ ἀρτισυστάτου Σχολείου ἀνάγκη πᾶσα νὰ συντρέξῃ καὶ ἡ προθυμία τῶν ἐγκτοίκων, καὶ ἡ ὑπεράσπισις ἀνδρῶν δυναμένων καὶ ἀφ' ἑαυτῶν νὰ βοηθήσωσι, καὶ τὴν μητρικὴν τῆς σεβασ. ἡμῶν Διοικήσεως κηδεμονίαν νὰ στρέψωσιν εἰς ἀπαρτισμὸν τούτου τοῦ ἱεροῦ καταστήματος. Καὶ τὴν μὲν περὶ τὰ καλὰ προθυμίαν τῶν ἐγκτοίκων, ἂν καὶ ἦναι ἐπὶ τοῦ παρόντος μικρὰ, καὶ ὄχι τόσον ἀξία τῶν ἀπογόνων τοῦ Σωκράτους καὶ Πλάτωνος, ἐλπίζω ὅμως, ὅτι θέλει αὐξήσει ἡ φιλομουσία καὶ φιλοκαλία τοῦ λαμπροῦ Γκούρα, ὅστις εἰς μέσον τῶν θορύβων τοῦ Αρεως εὑρίσκει πάντοτε εὐκαιρίαν νὰ σκέπτεται καὶ νὰ φροντίζῃ ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῶν τοιούτων καταστημάτων. Επειδὴ δὲ ἡ Γενναιότης σου δύνασαι καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ νὰ βοηθήσῃς, καὶ πρὸς τὴν ὑπερτάτην ἡμῶν Διοίκησιν μαζί μου νὰ μεσιτεύσῃς διὰ ν' αὐξηθῶσιν οἱ πόροι τούτου τοῦ ἱεροῦ καταστήματος, γνωρίζων τὴν περὶ τὰ καλὰ φυσικὴν ῥοπήν σου καὶ την γενναίαν φιλοτιμίαν σου, δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι θέλεις συντρέξει μ' ὅλας σου τὰς δυνάμεις εἰς τὸ ἔνδοξον τοῦτο κατόρθωμα, διὰ τὸ ὁποῖον θέλεις στεφθῇ μὲ δάφνας λαμπροτέρας καὶ ἀπὸ ἐκείνας τοῦ Αρεως.

Τὴν 30 Ιανν. 1825. Αθῆναι.

Ο Πατριώτης.
Μιχαὴλ Σοῦτζος.

Γενναιότατε Στρατηγὲ Γούρα.

Τὸν Σεπτέμβριον ἔλαβα εἰς Ναύπλιον παρὰ τοῦ εὐγενεστάτου Επάρχου τῶν Αθηνῶν, κυρίου Μ. Σούτζου, προσκλητικὸν νὰ ἔλθω εἰς τὰς Αθήνας διδάσκαλος. Αλλ' ἐπειδὴ μ' ἐμπόδισαν καὶ ὁ γενικὸς ἔφορος τῆς παιδείας καὶ ἄλλοι φίλοι, νομίζοντες συμφερώτερον ν' ἀναδεχθῶ τὸ εἰς Αργος συσταινόμενον Κεντρικὸν σχολεῖον, σκοπὸν εἶχα ἐγγράφως ν' ἀποποιηθῶ τὴν πρόσκλησιν, ἂν δὲν μὲ κατεκυρίευεν ἡ ἐκεῖ ἐπικρατοῦσα ἐπιδημία. Διατρίβων δὲ εἰς Σέφνον, ὅπου εἶχα παραμερήσει πρὸς ἀνάρρωσίν μου, ἔλαβα καὶ δεύτερον προσκλητικὸν παρὰ τῆς ὁλομελείας τῶν ἐπιτρόπων τοῦ σχολείου. Τότε φοβούμενος τὴν εἰσέτι θερίζουσαν ἐκεῖ ἐπιδημίαν, ἀπεφάσισα νὰ ἔλθω, ἐν ᾧ δὲν εἶχα ἐλπίδα δραστηρίου καὶ σπουδαίας συνδρομῆς εἰς στερέωσιν καὶ βελτίωσιν τοῦ σχολείου ἀπ' ἄλλον, εἰμὴ μόνον ἀπὸ τὸν Επαρχον, τὸν ὁποῖον ἐγνώριζα προσωπικῶς ἀπὸ τὸ Βουκουρέστιον ἀκόμη, καὶ ἀπο τὴν γενναιότητά Σου, τὸν ὁποῖον ἡ Θεὰ Φήμη ἐκήρυξεν εἰς τὴν φωτισμένην Εὐρώπην ἀνδρεῖον πολεμιστὴν. καὶ τώρα ἑτοιμάζεται νὰ διασαλπίσῃ εἰς τὰς ἀκοὰς τῶν ἀγαπώντων εἰλικρινῶς τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ελλάδος καὶ τὴν εὐνομίαν αὐτῆς, καὶ νὰ συστήσῃ εἰς τὴν ἀγάπην αὐτῶν, ὡς ὑπέρμαχον τῶν νόμων, μόνης πηγῆς τῆς κοινῆς ὅλου τοῦ Εθνους καὶ μερικῆς ἑνὸς ἑκάστου εὐδαιμονίας.

Αλλὰ ποῖος δίκαιος κριτὴς τῆς συνεπείας τῶν πράξεων ὁποίου δήποτε ἀνθρώπου

δὲν θὰ σὲ θυμάσῃ, Γάλλε, ὅταν ἀκούσῃ ἀπὸ τὴν ἑκατόμβωνον Φήμην, ὅτ. καὶ εἰς τὸ μέσον τῶν Θερμῶν τοῦ Λρεως, ὄχι μόνον ἐνθυμεῖται, ἀλλὰ καὶ προνοεῖς διὰ τὸ σχολεῖον καὶ διὰ τὴν ἐξάπλωσιν τῆς Φιλομούσου Εταιρίας; Ναὶ, δίβαια θὰ σὲ θαυμάσῃ· διότι παιδιόθεν μακρυσμένος διὰ τὴν Τυρκωνίαν ἀπὸ πόλεις, ὅπου συνεθίζουν μάλιστα νὰ ἐμπολογῶσιν οἱ ἀπαγγελόμενοι τῆς νεολαίας τὴν ἐκπαίδευσιν, δὲν εὐτύχησες νὰ στολίσῃς τὸν νοῦν Σου μὲ τῆς παιδείας τὰ κάλλη, καθὼς ἔτυχε θέλες τὴν καρδίαν σου νὰ μισῇ τοὺς Τυράννους τῶν ὁμογενῶν σου, καὶ μυαμέθανους καὶ ψευδωνύμους χριστιανοὺς, καὶ ἐξήτησες τὸν δρόμον Σου νὰ τοὺς κτυπᾷ, καὶ ἐγύμνασες τὸ σῶμα Σου εἰς τὴν σκληραγωγίαν, τὴν ἀπαραιτήτως ἀναγκαίαν εἰς τοὺς ἐπιχειρίζομένους τὸ τοιοῦτον ἔνδοξον ἔργον.

Ἀφ οὗ δὲ ἦλθα ἐδῶ, μετὰ δέκα ἡμέρας καὶ μετὰ δύω συνελεύσεις καὶ συνομιλίας μετὰ τῶν ἐνδημούντων ἐπιτρόπων τοῦ σχολείου, ἀπεφασίσθη ν' ἀναδεχθῶ τὴν ἀρχιδιδασκαλίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου καὶ τὴν ἐπιστασίαν τῶν Λλληλοδιδακτικῶν σχολείων. Μετὰ δὲ τοῦτο ἐπεστρέφθην τὸ μόνον εἰς ἐνέργειαν τόρα Λλληλοδιδακτικὸν σχολεῖον· ἐπειδὴ τὸ ἄλλο ἀκόμη δὲν ἄνοιξε διὰ τὴν δυσκολίαν νὰ ἑτοιμασθῶσι τ' ἀναγκαῖα καὶ τὰ ὅπλα. Ἐκεῖνο ἔχει ὑπὲρ τοὺς 250 μαθητὰς, ἐν ᾧ εἶναι χωρητικὸν μόνον 132 καὶ διὰ τοῦτο ὁ διδάσκαλος, ὁ κύριος Συνέσιος, ἀνὴρ ἄξιος εἰς τὸ ὅσιον ἐπαγγέλλεται ἔργον, ὡς εἰδήμων κα τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης κ' ἔμπειρος τῆς ἀλληλοδιδακτικῆς μεθόδου, δὲν δύναται νὰ ῥυθμίσῃ αὐτὸ τοιουτοτρόπως, ὥστε οἱ μαθηταὶ νὰ κινῶνται εὐλάκτως καὶ γοργῶς, καὶ αὐτὸς νὰ ἰδῇ τοὺς ἐλπιζομένους καρποὺς ἀναλόγους τῶν κόπων του. Καὶ τὰς μὲν ἐλλείψεις ταύτας θ' ἀναιρέσῃ ἡ μετ' ὀλίγον ἔναρξις τοῦ ἄλλου ἀλληλοδιδακτικοῦ. Οἱ πίνακες ὅμως τῶν ὁποίους ἐξέδωκεν ὁ κύριος Γ. Κλεόβουλος, εἶναι μόνον διὰ τὴν ἀνάγνωσιν, καὶ δι' αὐτὴν ἀνίκανοι. Ὅθεν ἐλπίζομεν, ὅτι ὁ γενικὸς Ἔφορος τῆς παιδείας, κύριος Γρηγόριος Κωνσταντᾶς, θὰ φροντίσῃ νὰ ἐκδοθῶσι πίνακες ἀλληλοδιδακτικοί, α'. διὰ τὴν ἀριθμητικὴν· ἐπειδὴ, οἱ ἐκδοθέντες εἰς Ἰάσιον ἀπὸ τὸν κύριον Γ. Κλεόβουλον δὲν εὑρίσκονται εἰς τὴν Ἑλλάδα. β'. διὰ τὴν καλλιγραφίαν. γ'. διὰ τὴν ἱστορίαν. δ'. διὰ τὴν γεωγραφίαν. ε'. διὰ τὴν ἱερὰν ἱστορίαν καὶ κατήχησιν· ἐπειδὴ τὴν Θρησκείαν πρέπει ἐξαιρέτως νὰ ἐγκολάψωμεν εἰς τὰς ἁπλᾶς τῶν νέων Ψυχὰς, βλέποντες πόσων ἀδικημάτων καὶ ἀνοσιουργημάτων ἔγεινε πηγὴ ἡ ἀνομία αὐτῆς εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἡλικιωμένων, Πολιτικῶν καὶ πολεμικῶν, Ἱερωμένων καὶ Λαϊκῶν. 6) ὁδηγητικὴν ἐτοιμὴ τὰ ὀλίγα Λλληλοδιδακτικὰ Σχολεῖα, ὅσα εἶδα εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἶναι σχεδὸν μόνον Σχολείων, ἐκτὸς τοῦ τῶν Λθηνῶν, καὶ οἱ Διδάσκαλοι τόσον ἀμαθεῖς, ὥστε δικαίως ἠμπορεῖ τις νὰ μὴ πιστεύῃ ὅτι ἐδιδάχθησαν ἢ κἂν εἶδαν τὴν μέθοδον ταύτην. Ἂν καὶ ἔχουσι πολλοὶ καὶ διπλώματα ἀποδεικτικὰ τῆς σπουδῆς των.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἀλληλοδιδακτικῶν Σχολείων. εἰς δὲ τὸ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον μαθητεύουσιν ὀλίγοι πρὸς τὸ παρὸν μαθηταὶ, καὶ αὐτοὶ ἐξεταχθέντες ἐφάνησαν παντάπασιν ἀδύνατοι. ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἠμπορῶ δικαίως ν' ἀποδώσω εἰμὴ εἰς τὴν ἀκαταστασίαν, ἡ ὁποία διὰ τὰς συχνὰς μεταναστάσεις τοὺς ἔκαμαν ὄχι μόνον νὰ μὴ μάθωσιν, ἀλλὰ καὶ ν' ἀπομάθωσιν. Ὅθεν εἰς τοιούτους μαθητὰς δὲν ἔκρινα συμφέρον νὰ παραδώσω οὔτε φιλοσοφίαν οὔτε Ἱστορίαν γενικὴν, ἐὰν δὲν προγυμνασθῶσιν, εἰς τὴν γλῶσσαν τὴν Ἑλληνικὴν καὶ εἰς τὴν Γραφὴν. Ἐπειδὴ πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ καταλάβωσι τὴν ἀπὸ Καθέδρας διδασκαλίαν συστηματικῆς Φιλοσοφίας καὶ Ἱστορίας, ἐνῶ ἀγνοοῦσιν τὴ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Υλων τῆς γλώσσης. δὲν λέγω τοὺς χρονικοὺς ὅρους; ἢ πῶς θὰ ἐξαρκέσωσι τὸ γράφωσι τὸ κείμενον τῆς παραδόσεως, τὸ ὁποῖον δὲν θὰ εἶναι ὀλιγώτερον μιᾶς κέλλας καὶ τῶν δύω μαθημάτων, κ' ἔπειτα ἐπὶ παραδόσεως νὰ προφθαίνωσι τὴν φωνὴν τοῦ διδασκάλου σημειόνοντες τ' ἀναγκαιότερα εἰς ἀνάπτυξιν τοῦ κειμένου; ἐπειδὴ βιβλία διδακτικὰ δὲν ἔχομεν εἰς τὴν Γλῶσσαν ἡμῶν οὔτε διὰ τὴν Ἱστορίαν, οὔτε διὰ τὴν Φιλοσοφίαν. Διότι ἡ τοῦ Δυμαιρῶνος, ἡ μεταφρασμένη ἀπὸ τὸν κύρ. Α. Σταγειρίτην, εἶναι παντάπασιν ἀνεπιτηδεία καὶ ὡς τοιαύτη πρὸ πολλοῦ λησμονισμένη καὶ εἰς αὐτὴν, τὴν Γαλλία ὅπου κοίτεται πλέον εἰς τὴν κόνιν τῶν βιβλιοθηκῶν, ἐντρύφημα τῶν σαράκων. Ἔπειτα οὐδ' αὐτὴν δὲν ἔχομεν ἐδῶ. Τὰ δὲ στοιχεῖα τοῦ Λοββᾶ Σταυίου, τὰ μεταφρασμένα παρὰ τοῦ κυ. Γρηγορίου Κωνσταντᾶ, εἶναι καὶ ἀνάξια τῆς καταληπτικῆς δυνάμεως παντάπασιν ἀρχαρίων, καὶ δυσεύρετα εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἴσως δὲ καὶ ἀλλοῦ.

[illegible] λοιπὸν ἔχω, αὐτοὺς μὲν τοὺς [illegible] νὰ διαιρέσω μόνον εἰς τρεῖς τάξεις τὰς ὁποίας θὰ κατατάττω καὶ [illegible] θὰ ἔρχωνται εἰς τὸ ἑξῆς. [illegible] ἐξαμηνιαῖον διάστημα παρὰ τὴν [illegible] γλῶσσαν καὶ γραμματικὴν θὰ [illegible] ἐπιτομὴν τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου [illegible] Ἑλληνικῆς ἱστορίας. Ἀπὸ δὲ τοὺς [illegible] τοῦ ἀλληλοδιδακτικοῦ σχολείου [illegible] ἕως ἐπενῆντα, ὅσοι ἀναγινώσκει καὶ γράφουσιν ὁπωσοῦν ἐλευθερότερα [illegible] σχηματίσω μίαν τάξιν. Εἰς τούτους δὲ θὰ παραδώσω στοιχειωδῶς τὰς [illegible] τῶν εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον ἀναγκαίων γνώσεων, καθὼς ἐμπεριέχονται εἰς [illegible] ἀπερίοδον τῆς παιδικῆς Ἐγκυκλοπαιδείας, ἐκδομένης ἀπὸ ἐμένα καὶ Γ. τὸν [illegible], καὶ τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῶν νὰ κάμω [illegible] τὰ τὴν Σωκρατικὴν μέθοδον. Ἐπειδὴ [illegible] ἐκ τῶν μαθητῶν πολλοὶ εἶναι ἀπὸ [illegible] γονέων, ἔστερξαν οἱ ἐπίτροποι νὰ [illegible] εἰς Σύραν πεντακόσια γρόσια, [illegible] ἀγορασθῶσιν, ὅσα σώματα εὑρίσκονται ἐκεῖ, καὶ ἀπ' αὐτὰ νὰ δίδωνται [illegible] μόνον εἰς τοὺς πτωχοὺς κ' [illegible] ἐλεῖς μαθητάς. Ὅσα δὲ σώματα χαρισθῶσιν. ἐγὼ τ' ἀποδίδω εἰς τὸ σχολεῖον τὴν ἀνοίξιν, ὅτε προσμένω νὰ μοῦ ἔλθωσιν, ἀπὸ Ὀδήσσου ἕως τριακόσια σώματα.

Ἐπειδὴ λοιπὸν θὰ μᾶς χρειασθῇ καὶ ἄλλο ἀκροατήριον, καὶ τοῦ σχολείου οἱ πόροι δὲν ἐξαρκοῦσιν, ἔργον ἄξιον τῆς περὶ τὰ καλὰ σπουδῆς Σου θὰ κάμῃς, ἐὰν στείλῃς 1000 γρόσια, διὰ νὰ γείνῃ τοῦτο καὶ ἄλλα τινὰ ἀναγκαῖα εἰς τὸ ἀλληλοδιδακτικὸν σχολεῖον. Ἐγὼ προβάλλω τοῦτο πρὸς Σὲ, διὰ τὴν ἀπροφάσιστον πρὸς τοὺς διδασκάλους ἔυνοιάν Σου καὶ ἑτοιμότητα εἰς τοιαύτας ἀγαθοεργίας. Ἂν ἔβλεπα, ὅτι οἱ ἐδῶ φιλότιμοι περὶ τὰ καλὰ εἶχαν καὶ τὴν εὐπορίαν συνεργὸν εἰς τὴν προαίρεσίν των, ἢ εἰς τῶν εὐπορούντων τὰς ψυχὰς δὲν ἦτον νεκρωμένη ἢ κἂν ναρκωμένη ἡ φιλοτιμία, εἰς τούτους βέβαια θὰ ἐπρόβαλλα νὰ κάμωσι τὴν μικρὰν ταύτην προσφορὰν εἰς τὸ Ἰατρεῖον τῶν ψυχῶν, τὸ ὁποῖον ὀργανίζεται εἰς τὴν πατρίδα τῆς σοφίας.

Βλέπω δὲ, ὅτι ἡ ἐπιστολή μου λαμβάνει ἔκτασιν ὡς πρὸς ἄνδρα τόσον πολυάσχολον, ὅσον εἶσαι Σὺ, Γκούρα, τολυπεύων κακὸν ὄλεθρον εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῆς πίστεως καὶ πατρίδος, τοὺς ὁποίους τόσον καιρὸν τόρα ἔσωσεν ἡ κακόνοια δημοβόρων ἀνθρώπων. Ὅθεν σπεύδω νὰ τὴν τελειώσω, εὐχόμενος εἰς Σὲ, νὰ γένῃς ἄξιος τῶν ἐλπίδων, ὅσας τρέφουσι περὶ Σοῦ οἱ ἀληθινοὶ φίλοι τῆς εὐνομίας ἀφοῦ Σε εἶδαν τρεχοντα μὲ τόσην προθυμίαν, ὅπου ἡ Σ. Διοικησις Σ' ἔκραξε, καὶ πατάξαντα μὲ τόσην ἀνδρίαν τοὺς τολμήσαντας ν' ἀντισταθῶσιν εἰς τὰ ὅπλα, τὰ ὁποῖα ἡ πατρὶς Σ' ἐμπιστεύθη, καὶ γινόμενον πρὸς τοὺς συστρατήγους καὶ παντὸς βαθμοῦ στρατιωτικοὺς ἀρχηγοὺς παράδειγμα πειθαρχίας, χωρὶς τὴν ὁποίαν, ὅσιν ἀνδρειότεροι εἶναι οἱ στρατιῶται, τόσον ἐπιβλαβέστεροι γίνονται καὶ εἰς τὴν πατρίδα καὶ εἰς ἑαυτοὺς. Υγίαινε, νίκα καὶ λάμπρυνε καὶ τὴν πατρίδα καὶ τὄνομά σου.

ἀπὸ Ἀθήνας, τὴν 30. Ἰαν. τοῦ 1825.

Γεώργιος Γενναδιος.

Ε Φ Η Μ Ε Ρ Ι Σ Α Θ Η Ν Ω Ν .

ΑΡΙΘ. 41.

Η Παίδεια
εἶναι ἡ μήτηρ τῆς δικαιοσύνης.

ΣΑΒΒΑΤΟ 14 Φεβρουαρίου 1825.

ΑΘΗΝΑΙ.

16 Δεκεμβρ. 1825

Ὅτι ἀπὸ πασᾶς, ὅπου ὑγέχει ἐδῶ ἡ [illegible] ἀπὸ τὸν Ὀθωμὲρ — Πασσᾶς Βριδ[illegible] διὰ συμμαχίαν μὲ τοὺς Βλάχους, κατατρέχεται ἀπὸ τὴν Πόρτα.

Ὅτι κατατρέχεται ἀπὸ τὴν Πόρταν, τοῦτο δὲν φαίνεται παράξενον εἰς ὅλους ὅσοι γνωρίζουν τὴν Τουρκικὴν Διοίκησιν· ὅτι ὅμως ἐζήτησε τὴν ἐδικήν μας συμμαχίαν, τοῦτο τώρα μόνον ἠμπορεῖ νὰ εἶναι ἀπορίαν, διότι τὰ πράγματά μας κατευθύθησαν καλὰ ἐπιθυμοῦσαι οἱ φίλοι τῆς Ἐλευθερίας, ἐπειδὴ πρωτήτερα δὲν ἠμπορούσεν ἕνας Ἕλλην νὰ ἀποφασίσῃ πρᾶγμα τέτοιον.

Τώρα μανθάνομεν ἀπὸ Ναύπλιον, ὅτι πρὸ ἡμερῶν ἔφθασεν ἐκεῖ ὁ Στρατηγὸς Ράγκος φέρωντας μήνυτον καὶ ἕναν Γραμματικὸν τοῦ Ὀμὲρ — Πασσᾶ διὰ νὰ ὁμιλήσῃ πρὸς τὴν Διοίκησιν· δὲν ἠξεύρομεν ὅμως τί.

Ἀπὸ Ὕδραν μανθάνομεν, ὅτι ἐκεῖ ἔστειλεν ἡ Διοίκησις εἰς τὸ Μοναστήριον τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ τοὺς Ἀρχηγοὺς τῆς Ἀποστασίας, Κολοκοτρώνην καὶ τοὺς λοιποὺς.

Πρόχθες ἦλθαν ἐδῶ ἀπεσταλμένοι τῶν Ψαρριανῶν, ὁμοῦ μὲ τὸν Ἔπαρχον τῶν Σαλώνων, κύρ. Κωνσταντῖνον Δελιγιάννην διὰ νὰ μετρήσουν τὴν ἰδιόκτητον καὶ Μοναστηριακὴν γῆν τοῦ Πειραιᾶ. Ἔδωκαν λοιπὸν Προκήρυξιν εἰς ὅσους ἔχουν γῆν εἰς τὸν Πειραιᾶ, νὰ κατέβουν νὰ τὴν δείξουν.

Μετὰ τοῦτο, λέγουν, ὅτι εὐθὺς θέλουν ἀρχίσει τὴν εἰσοδομὴν τοῦ τείχους πρὸς ὀχύρωσιν τῶν λιμένων, καὶ τῆς μελλούσης πόλεως.

ΣΥΡΑ. 26. Ἰανουαρίου.

Ἀπὸ πλοῖον ἐλθὸν πρόχθες ἐνταῦθα ἐκ Κρήτης ἐβγήκη ἡ εἴδησις, ὅτι ὁ Αἰγυπτιακὸς Στόλος εὑρίσκετο μεταξὺ Ρόδου καὶ Μαρμάρη, ὅπου ἐπερίμενε νὰ ἐμβιβάσῃ εἰσέτι 4.000 στράτευμα. Κοινὴ φωνὴ εἶναι ὅτι σκοπεύει διὰ Μεθωκόρωνα.

Ἀπὸ πλοῖον δὲ Σπετζιώτικον ἐρχόμενον ἀπὸ τὰ μέρη τοῦ Δαμνιάτου μὲ λείας, ἐμάθαμεν, ὅτι πρό τινων ἡμερῶν ἀνεχώρησαν ἀπὸ Ἀλεξάνδρειαν τινὰ πολεμικὰ πλοῖα μὲ ὀλιγώτατα στρατεύματα διὰ τὴν Κρήτην. Ἀθετται λόγος, ὅτι μέλ-

λει καὶ ὁ Μεχμέτ Ἀλῆς αὐτὸς νὰ ἐκστρατεύσῃ· ἀπέθανον ὅμως.

(Ὁ φίλος τοῦ Νόμου.)

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Ἐφημερίδος Ἀθηνῶν.

Ἐπληροφορήθημεν ὅτι τὴν Τετράδην τῆς ἀποκρέω, ὅτι ἕνας Στρατιώτης τοῦ Ὀδυσσέως Λουπᾶς -- Μπατζακούτζας Διστομίτης ἐφόνευσεν ἕνα Δημογέροντα Χαραλάμπην Νακατούρα ὀνομαζόμενον, ζητῶντας του γρόσια Τούρκικα ὁποῦ εἶχε φάγη. Καὶ ἦτον ἐξεσταλμένος ἀπὸ τὸν Ὀδυσσέα, διὰ νὰ τὸν φονεύσῃ- καὶ αὐτὸς τοῦ ἐπροβάλε αὐτὴν τὴν αἰτίαν, καὶ οὕτως ἐφονεύθη ἀδίκως.

Προσέτι μανθάνομεν ὅτι ἡ Ἀστυνομία Ὕδρας ἔπιασεν ἕναν Τοῦρκον κατάσκοπον τοῦ Μεχμὲτ--Ἀλῆ, ὁ ὁποῖος ἦτον ἐνδυμ- Ἰταλικά.

Προσέτι μανθάνομεν ὅτι ὁ Ὀδυσσεὺς ἔπεμψεν μερικοὺς Στρατιώτας του τελτίλι διὰ νὰ δολοφονέψουν ἕναν ἐχθρόντου εὑρισκόμενον ἐδῶ· ἡ Γ.· αὐτὴ Ἀστυνομία ὅμως δὲν ἔλλειψε νὰ λάβῃ τὰ ἀναγκαῖα ἐχαστήρια μέτρα διὰ νὰ συλλάβῃ τούτους.

Ἀκόμη μᾶς λέγουν ἄνδρωποι ἀπὸ Λειβαδίαν, ὅτι στρατολογεῖ ὁλόενα ἀπὸ τὰ πάροξ τῶν ἐκεῖ μερῶν, καὶ ὅτι πρεχθὲς ἐνύχτε καὶ ὁ Γραμματικός του ἀπὸ Εὔριπον.

ὁ Γεν. Ἀστυ[illegible] Ἀθηνῶν
καὶ Φίλος σου
Π. Μοναστηριώτης.

Γράμμα τῶν Ἐφόρων τῆς ἐν Ἀθήναις Φιλομούσου Ἑταιρίας Πρὸς τὸν Στρ. Γκιξάν.

Γενναιότατε Στρατηγὲ!

Ἡ Φιλόμουσος Ἑταιρεία εἶδε μὲ μεγάλην χαρὰν της τὸ ἀπὸ 16 τοῦ περασ- σμένου Γράμμα σου, τὸ ἀνέγνωσε μὲ προσοχὴν καὶ ἐγνώρισε τὸν καιρὸν ξύλεν σου, τὸν ὁποῖον ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀναφορᾶς της Ἔδειξε μὲ εὐαρέστησιν της εἰς τὸ ὑποκείμενόν του, εἶδεν εὐχαρίμως σᾶς ἀποδίδει ὁλόψυχα τὰς εὐχαριστίας, διότι ἐλπίζει καὶ φαίνεται θερμὸς ὑπερασπιστὴς εἰς τοὺς κοινωφελεῖς σκοπούς της.

Ἡμεῖς οἱ ὑποστεργοῦσι μετὰ τῆς Γενναιοτητός σου τὴν διάκρισιν τῆς Ἑταιρείας ταύτης, δηλώνομεν, ὅτι ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις της δὲν [illegible] νὰ ἐκπληρώσωμεν κατὰ τὸ μέρος μας ὅσα καλὰ ἐπαγγέλεται τὸ ὑποκείμενόν της σκοπὸν, εὐθὺς εἰς μεγάλην ὀλιγοστειαν, μὴ συγχωρούμενοι, καὶ ἀπὸ τὰς ὑποσχέσεις, περιστάσεις νὰ ἐκπληρώσωμεν καὶ ὅπως ἔπρεπε, διὰ νὰ [illegible] τοὺς γυμνασιακοὺς πόρους της, διὰ νὰ καταβάλωμεν κἂν τὰ σημερινὰ [illegible], τὰ ὁποῖα εἶναι ἀφεύκτως ἀναγκαῖα διὰ τὸν [illegible] Σχολὴν καὶ διὰ τὰ τοῦ Παναθηναϊκοῦ.

Λοιπὸν τὸν στερεώσεως ἐπιμείναμεν πρὸ πολλοῦ τὸ σοῦ [illegible] ἡδέλφωσεν ὅμως [illegible] ἀνάγκες, ἀναγκασθέντες ἐκ τοῦ [illegible] λοιπὸν ἀφορμὴν ἀπὸ [illegible] διὰ τῆς ὁποίας [illegible], νὰ μάθῃς, καὶ μανθάνουσιν νὰ [illegible] διὰ νὰ ἀποξενεύσῃς πάσαν χριστιανὸν, εἰς τὴν Ἑταιρίαν, ἐνῶ καὶ [illegible] τὴν κατάστασιν μας νὰ [illegible] μεν, μὲ ὅλον ἐκεῖ τὸ θέλημα [illegible] δὲν σοῦ τὸ ἀπ[illegible], [illegible] ἐφάνης ὀλίγον ἀπὸ τὸν [illegible] εἰς τὴν πρόοδον, καὶ καλὸν [illegible] Συστήματις τούτου, τοῦ ὁποίου [illegible] καὶ φίλος ἐλεγόμενος, ἐπειδὴ [illegible] ἐκλελεγμένος. ἐπὶ τούτῳ λοιπὸν [illegible] λοντας ὅσα διπλώματα ἐξῆτ[illegible],

περιπλείομεν, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ ἐπιτροπικὸν εἰ, ὅλα αὐτὰ τὰ μέρη, μὲ τὴν δύναμιν τοῦ ὁποίου νὰ ἐξαπλώσῃς, ὅσον ἠμπορεῖς, καὶ ὅπου γνωρίζεις, διὰ νὰ συστήσῃς βοηθοὺς τῆς Εταιρίας ταύτης, ἡ ὁποία ἔχει μεγάλην ἀνάγκην.

Εἴμεθα παραβέβαιοι, ὅτι ὡς φιλόκαλος, καὶ τὸ βάρος τοῦτο θέλεις δεχθῇ μὲ εὐχαρίστησιν, καὶ ἡμᾶς θέλεις παρηγορήσῃ μὲ τὴν βραστήριον ἐνέργειαν, καὶ προθυμίαν σου.

Πρὸς τούτοις παρακαλοῦμεν νὰ διορίσῃς ἕνα ὁποίον κάνεις νὰ συνάξῃ τὴν συνδρομὴν τῶν συνδρομητῶν, τῶν ὁποίων τοῦ περιγλείεται ὁ κατάλογος· καὶ νὰ μᾶς ἐμβάσῃς ταύτην μὲ πρώτην ἀσφαλῆ εὐκαιρίαν, διὰ νὰ προφθάσωμεν τὴν ἀνάγκην τῆς Εταιρίας. Υγίαινε.

Εν Αθήναις
Τῇ α' Φευρουαρ.' 1825

Οἱ Αδελφεί σου
Οἱ Εφοροι τῆς Φ. Εταιρίας.

Κρίνομεν ἀναγκαῖον πρὸς διδασκαλίαν τῶν λαῶν τῆς Ελλάδος νὰ ξανατυπώσωμεν εἰς τὴν ἐφημερίδα μας μέρος ἀπὸ τὰ προλεγόμενα εἰς τοῦ Βεκκαρίου τὸ περὶ ἀδικημάτων καὶ ποινῶν, τοῦ σεβασμίου γέροντος Κοραῆ, ἀπὸ τὴν δευτέραν ἔκδοσιν τοῦ εἰρημένου βιβλίου, (1823 ἐν Παρισίοις).

Οἱ χρυσοὶ λόγοι τοῦ ἀνδρὸς τούτου παρασταίνουν ἐξαίρετα τὰ καλὰ τῆς Ιασαμίας, καὶ θαυμάσια ζωγραφίζουν τὰ φοβερὰ ἀποτελεύματα τῆς ἀλαζονικῆς εὐγενείας καὶ πολιτικῆς ἀνισότητος.

Ἀδ[illegible] φιλόκαλος ἔλαβεν ἀφορμὴν εἰ[illegible] τῆς [illegible]λίας του νὰ εἰπῇ μ[illegible] τῆς Εὐγενείας τῶν μνημάτων (καθὼς ὀνομάζει μεταφορικῶς τὴν ἐπάρατον εὐγένειαν, ὁποῦ καυχᾶται εἰς Πατραγαθίας καὶ ὄχι εἰς ἀνδραγαθίας.) ἐπαναλαμβάνει τὸν λόγον του, καθὼς ἀκολουθεῖ.

"Τάν τις ἀτερῆ, διὰ τὶ κ' ἐδῶ καὶ ὅπου ἄλλοῦ ἔλαβε ἀφορμὴν νὰ λαλήσω περὶ πολιτείας, ἀνακυκλεύω καὶ λέγω [illegible] λάκις τὰ αὐτὰ κατὰ τῆς ἀλαζονικῆς [illegible] γενείας, κατὰ τῆς φιλαρχίας, καὶ [illegible] σης ἄλλης πολιτικῆς [illegible] ἀνισότητος, τὸν πακακαλῶ νὰ [illegible] τὸ μέγεθος τῆς ἐπιχειρήσεως [illegible] ὀλιγότητα τῶν ἀναγκαίων [illegible] μεν τὴν ἐπιχείρησιν εἰς εὐτυχῆ [illegible]

Αν ἡ ἐπιχειρησίς μας δὲν ἐκκόπεν [illegible] λο παρὰ τὴν καταστροφὴν [illegible], εἴχαμεν νὰ παρηγορώμεθα καὶ [illegible] ἐκατώρθωσαν ἕως τὴν ὥραν ταύτην [illegible] ρᾶς καὶ θαλάσσης οἱ γενναῖοι τῆς [illegible] ληνικῆς ἐλευθιρίας ὑπέρμαχοι, [illegible] τὴν ἐλπίδα ὅσων ἀκόμη μέλλουν [illegible] κατορθώσωσι. Τὸ δύσκολον ὅμως τῆς [illegible] πιχειρήσεως στέκει ὄχι μόνον εἰς [illegible] σύντριψιν τοῦ τυραννικοῦ ζυγοῦ, ἀλλὰ πολὺ πλέον εἰς τὴν σύνδεσιν καὶ [illegible] νάρμοσιν νέας πολιτείας τοιαύτης, ὁποίας οἱ πολῖται μήτε νὰ ὑποτάσσωνται, μήτε νὰ κινδυνεύωσι τοῦ λοιποῦ νὰ ὑποταχθῶσιν εἰς κανὲν ἄλλον ζυγὸν παρὰ τὸν ζυγὸν τῶν νόμων.

Εἰς κατάστασιν τοιαύτης Πολιτείας χρειάζονται ἀπαραιτήτως δύο μόνα [illegible] σεις πολιτικαὶ, καὶ ἀρεταὶ ἠθικαὶ [illegible] οὐδ' αὐταὶ ἀρκοῦν, ἂν δὲν ἦναι [illegible] μέναι εἰς μέγα μέρος τοῦ Εθνους. Ματαίως ὁ Νομοθέτης ἤθελ' ἔχειν καὶ [illegible] δύω, ἂν δὲν εὕρῃ εἰς τὸ Εθνος του καὶ πολλοὺς ἄλλους ὁμοίους του ἑτοίμους νὰ συνεργήσωσι μὲ αὐτὸν, καὶ νὰ [illegible] λογον καὶ μὲ τὸ παράδειγμα τῆς

διαφθοράς των τους λεπτούς Πολίτας. Τί δέν ώφελεί νά έχη τήν άγλαοκαρδίαν τού Σόλωνος, καί τά καυχάται ώς έκείνος.

Άλλ' ήμεις αύτοί ας διαιωνίσωμεν
Τής άρετής τόν σπόρον,

ή νά λέγη μ' έκείνον.

Χίλιοντα δ' έμοῦ μου ἔχει, ἀσκὸς δὲ πεπ τηται
Οἰνου,

Τί τόν φέλος λέγω, όπου τά χρυσά ταύτα λόγια λέγονται. Εἰς ἐλίγους, τοῦ ὁποίου μόνα μ[illegible] εἰς τήν πλειοψήφιαν; Τί τόν [illegible] τήν ἐπιθυμίαν τοῦ [illegible] τῆς ζωῆς του, ὅ[illegible]

τῆς [illegible]

Π[illegible], [illegible], [illegible] ἀρκοῦν
Ο[illegible]

εἰς τό νά [illegible] ἀπ' ἐλπίδος τήν ἰσοτιμίαν;

[illegible] εἰς τάς δ[illegible] πόλεις, ἀλ[illegible] τήν θεσπεσίαν τοῦ [illegible] ἐφρίσκοντο εἰς τήν [illegible] μέ τόν Σόλωνα, καί ὅτε ἔγινε τοῦ Σόλωνος εἰς τήν πολιτείαν ἐπιστήμων· καί ας σκεφθῆ, ἂν ἐσυνήθιζαν αὐτάς αἱ βουλαί καί τό παράδειγμά των νά γαληνίσουν τάς ἀπό τριάκοντα ἔτη μέχρι τῆς σήμερον γενομένας ταραχάς τῆς Πύλου. Καί γράφοντες, καί ὑπαγορεύοντες ἐπί τοῦ βήματος οἱ φιλόσοφοί των, σπουδάζουν νά δείξουν, ὅτι ἓν ἀπό τά πολλά καί μεγάλα κακά. Τό μεγαλήτερον ἴσως, τῆς ἀπολύτου τῶν ἡγεμόνων ἐξουσίας, εἶναι καί τῶν δικαστηρίων ἡ ἀταξία. καί μ' ὅλον τοῦτο οἱ ἀδυσώπητοι ἐχθροί τῆς ἰσονομίας προκρίνουν τήν ἀπόλυτον ἐξουσίαν ὄχι διότι δέν βλέπουν καί αὐτοί τόν κινδυνον τῆς τιμῆς καί τῆς ζωῆς των, κρινόμενοι εἰς τοιαῦτα δικαστήρια· δέν εἶναι ἴσων μοιρῶν· ἀλλά διότι, γινομένου ἀνορθώπου τῆς ἀπολύτου ἐξουσίας, ἀπαιτοῦσιν, ὡς ἔλεγα, βλάκων καί πολλῶν, μέ τά ὁποῖα βαδίζοντες τούς νόμους, ἔχουν πῶς νά ἀποβύγουν καί τῶν δικαστηρίων τόν κίνδυνον.

Διά νά πείσουν καί αὐτούς τούς ἡγεμόνας τούς ἐπιθυμοῦντας νά διορθώσουν τάς πολιτείας των, νά ἀπέχουν ἀπό τήν σωτήριον ταύτην ὁδόν, δέν κινδυνεύουν νά συκοφαντῶσι τούς λαούς ὡς τυράννους νά στασιάσουσιν, ἂν ἔλεγε κανείς μέ ἀπόλυτον ἐξουσίαν; Καί πόσοι εἶναι οἱ τυράννοι; εἶπα; Μικρά μέρος τῆς γῆς διαδοχήν βλέπομεν, ἀναβαίνοντας εἰς γαληνότερον, εὐκαιρότερον ὅμως μέρος τούς λαούς.

[illegible] ἐστασίασαν κατά [illegible] μέ ἡγεμόνας; Ἡ καταφρόνησις καί ἀνικανότης τῶν ἀπό τῆς πολιτείας, κυλλων τούς ὅσους εἰς ἀνταπόκρισιν, μήν ὑπάρχοντες τά βλέφωνα τήν σταθερά νά μετακομίζεται τόν Βύγενεῖ καί μοναχοῦ τῆς ἡμέρας, καί αὐτούς ὡς ληστάς. Ὅλα τά ὄνειρα τῆς κοινότητος κατεβλήθησαν τόν λαόν, ὅλα τά κλάδη, καί τόν ἐβρύσαν τά λαοῦ, ἐμπιπάζοντο εἰς τούς Βύγενεῖς, ἡ ἐμπάζοντο ἀπό τούς Μονταγιού. Οἱ Βύγενεῖς, παρακτός ὅτι ἦσαν ἐλεύθεροι ἀπό φόβον, ἐσβαστρίσθησαν ἀφ' ὅλα τά ἐκκλησιαστικά, πολιτικά, δικαστικά, καί στρατιωτικά ἀξιώματα. Τοιοῦτον κόσμον μοῖρας νά πῶς ἐδύνατο νά τήν ὑποφέρῃ ὁ λαός; καί ἔχει δικαίου, διότι κατάντησεν ἀπό μόνον τόν ὁρισμόν λόγιον, νά μήν ἐλπίσῃ τελευταῖον καί νά ζητήσῃ τήν δικαίαν ἀνάλογον ἰσομοιρίαν καί τῶν πόνων καί τῶν καμάτων τῆς πολιτείας; Λύτη καί ὄχι ἄλλη ἐχρημάτισεν ἡ αἰτία τῶν ταραχῶν τῆς Βυζάντης, ἡ πλεονεξία τῶν Βυγενῶν καί τῶν Μοναχῶν. Καί ἔτσι πάλιν σας χρεύω νά τάς διεγείρωσι καί θέλουσι νά πολεμηκτάσιν ὡς πρότερον.

(ἀκολουθεῖ.)

Ε Φ Η Μ Ε Ρ Ι Σ Α Θ Η Ν Ω Ν .

ΑΡΙΘ. 42.

ΣΧΟΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΩΝ

... καὶ ... καὶ ... καὶ νὰ τὸ ... τῆς τυπογρ. ... στειλθοῦνται ... ἀπὸ κανένα. "
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Ἐπιθεωρ.)

" Ἡ Παιδεία
εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς ἐλευθερίας.

ΤΕΤΡΑΔΗ 18 Φεβρουαρίου 1825.

ΑΘΗΝΑΙ. 17 Φευρουαρ.

Ἀπὸ τὴν ἐπέρασμένην ἐβδομάδα ἐσχημάτισαν τὰ περὶ Ὀδυσσέως καὶ Τουρκοβουνιῶν ὅλας ἔμειναν συγχύτερα, καὶ νὰ ἐπιβεβαιώνωνται τοὐναντίον. παρὰ πρωΐ.

Ἀπὸ κυύντουρα μᾶς ἦλθε τὴν περασμένην ἔνα γράμμα, ὅτι ὅλῳ ἤμεσυν χριστιανοὶ Τοῦρκοι εὑρίσκονται εἰς τὴν Νάξον, καὶ ὁ Ὀδυσσεύς στρατολογεῖ. καὶ γυρίζει Ἀθήνας καὶ Δερβενοχώρια.

Τὴν κυριακὴν μᾶς γράφουν ἀπὸ τὸ Ἰδιμέρος, ὅτι εἰς τὰς Θήβας κατέβησαν τὰ χιλιάδες Τοῦρκοι. Ὅθεν ἡ πόλις μας ἄλλην εἰς τάξιν νὰ διαφεντευθῇ, ὅλοι ἀρνιανίδηκαν, καὶ ὅλοι περιβάλονται τὴν νύχτα τρυγύρω εἰς τὸ τεῖχος· ὁμοίως καὶ οἱ ὑριάται οἰκοσύμησαν τὰ πρόγματά των, καὶ εἰρίσκεται εἰς τὰ ὄρματα.

Ἕνας Εὐρωπαῖος, Κόμης Σάντα Φόξας ... ἔνομα εἰρισκόμενος ... καὶ ὤντας ἕτοιμος νὰ ἀναχωρήσῃ διὰ Καύπολιν, θελέτωντας τὴν προθυμίαν τῶν Ἑλλήνων εἰς ὑπεράσπησιν τῆς Πατρίδος των, ἀνέβαλε τὸ ταξιδίον του, καὶ ἀπεφάσισε νὰ συμπολεμήσῃ, νὰ συμπολιορκηθῇ καὶ νὰ συναποθάνῃ μὲ τοὺς Ἀθηναίους. ἐπρόσφερε τὸν ἑαυτόν του εἰς τὴν τοπικὴν Διοίκησιν, νὰ μεταχειρισθῇ εἰς ὅτι ἤθελε τὸν γνωρίσῃ χρήσιμον. καὶ ἐπερπατοῦσε χαμηλόφρονος εἰς τὴν ἀγορὰν, τραγουδῶντας τὸ "Δεῦτε παῖδες τῶν Ἑλλήνων."

Τὴν πέμπτην τῶν 15 φευρουαρ. μᾶς ἔγραφεν ὁ Κωνστὰν Σκουρτανιώτης, ὅτι ἀλληθινὰ τοῦρκοι ἐπέρασαν εἰς Εὔριπον. ὄχι ὅμως πολλοί, ὅσους ἔγραφον οἱ Κουντουριῶται, καὶ ὅτι νὰ προσέχωμεν περισσότερον ἀπὸ Τουρκαίους, παρὰ ἀπὸ Τούρκους.

Σήμερον ἤλθες πάντες, λαμβάνομεν ἕνα γράμμα ἀπὸ τὸν ἴδιον Ὀδυσσέα, ὁποῦ μᾶς ζητεῖ τὰ χρεωστάτου. (14. χιλιάδες.)

Τὰ σπίτια ἐβάπτισε τὸ Κοινὸν, καὶ ἀγόρασε σιτάρι διὰ τὴν Ἀκρόπολιν, καὶ ὅτι ἂν δὲν τοῦ τὰ δώσωμεν, θὰ στείλῃ νὰ μᾶς κόψῃ τὸν λόγγον καὶ τὰ σπαρτὰ, καὶ ὅτι νὰ μὴν θελήσουν δύο, τρία ἄτομα νὰ πάρουν τὸν Κόσμον εἰς τὸν λαιμόν τους. Ὅ,τι ἂν ἐπῆρεν ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους, ἢ τζερεμέδες, ἢ λάφυρα ἀπὸ τὸ Φραγκιόντους νὰ κάμουν τὸν λογαριασμὸν, νὰ κρατήσουν ὁποῦ τὴν εἰρηνεύουν ποσότητα, καὶ νὰ τοῦ ἀπεριλείπουν τελευταῖον μεταξὺ εἰς πέντε ἡμέρας· καὶ νὰ μὴν τοῦ δείχνουν τὴν Διοίκησιν, ἐπειδὴ αὐτὸς δὲν ἐδάνεισε τὴν Διοίκησιν, καὶ ὅτι ἐμπρὸς εἰς τὸ δίκαιόν του δὲν φοβεῖτε μήτε τὸν Θεὸν, καὶ δὲν τοῦ βάζῃ χέρι ἀπὸ τὸ δίκαιόν του, ἂν κάμῃ χρεία νὰ βάλῃ κάτω καὶ ὅσα ἔχει καζαντίσει ἕως τώρα.

Ἔγραψε καὶ ξεχωριστὰ πρὸς τὸν στρατάρχην τῆς παρούσης Ἑλλάδος νὰ παραστήσῃ τὰ δύο εἰρηνικὰ στόλια, διὰ νὰ τοῦ ἀποσταθῇ ἀποφασιστικὸς εἰς πέντε ἡμέρας. Ζητεῖ ἀείμνηστος καὶ τὸ λαιμόν του ἕναν Χειρουργὸν Τοῦρκον, Βαλαντινιάνον.

Ἰδοὺ τὰ ὑδιάτου γράμματα.

Κύριοι Πρόκριτοι τῶν Ἀθηνῶν ἀδελφικῶς σᾶς ἀσπάζομαι.

Σᾶς ἔχω στήλει τόσα γράμματα διὰ νὰ μοῦ στείλετε τὰ γρότσια μου καὶ τοῦ λόγου σας μοῦ δείχνετε τὴν Δυσίκησιν. Ἐγὼ τῆς Δυσικήσεως γρότσια δὲν ἔχουσι σπουδὰ σᾶς. καθὼς στέκει εἰς τὰ γράμμάου καὶ ἡ ὁμολογία σας καὶ στέκουν καὶ εἰς ἐσᾶς τὰ γρόσιαμη εἰς ἐφόδια ἰὰ κάστρου, λοιτὸν ἐνόσῳ τὸ γράφω καὶ στούτην τὴν θυρὰν ἀνοίγῃ, ὅτι νὰ μοῦ στείλετε τὰ Γρόσιά μου καὶ τὸν Γιατρόν μου ὁπού μοῦ βαστᾶτε, ἢ νὰ ἠξεύρετε ὁποῦ θὰ στείλω νὰ σᾶς κάψουν τὰς ἀλιαῖς καὶ τὰ σπαστὰ, καὶ μὴν βασανίζεσθε μὲ τὴν Δυσίκησιν, ὅτι ἐγὼ εἰς τὸ λόγιόν μου ἐπανωκῶ ὅν φοβῶμαι ἀπὸ τὸν Θεόν. Λοιπὸν νὰ ἠξείρετε τοῦτο ὅτι σᾶς Πρότσι καὶ Γιατρόν μου δὲν πρατεῖτε, ὅτ. ἀποφασίζω καὶ χάνω ὅτι καὶ ἂν ἔχω καξαντίσῃ ἕως τωρα, πλὴν ἀπὸ αὐτὰ δὲν τραβῶ χίζι ἀπὸ ἐσᾶς καὶ σὲ πέντε ἡμέρας προσμένω ἀπόκρισίν σας. ἢ μὰ τὰ στέλετε ἢ ἐγὼ, οὐδὲ πόλιν καὶ σᾶς ἔχω πάρει τίποτες ἰδιπιὰ, ἢ σχερεμίδες ἢ ἀπὸ τοῦ κάστρου σας πράγματα, κάμετε λογαριασμὸν καὶ βαστάξετε. σᾶς λέγω τοῦτο μόνον ὅτι μὴν θέλετε δύο τρία ἄτομα νὰ πάρετε καὶ τὸν ἐπίλοιπον λαὸν τῆς ἐπαρχίας εἰς τὸν Λεμνόν σας. καὶ ὑγιενεῖε.

1825 Φευρουαρ.· 13 στεβενίκο.

Ὀδυσσεὺς Ἀνδρίτζου.

Φίλε χαίρε.

Λάβε αὐτὸ τὸ γράμμα ἀπὸ ἐσένα τὸ στόλιο μεγὴ διὰ τὰ [illegible] μὴν τὸ κ' ἐσὺ νὰ διὰ νὰ ἔχῃς βεβαίωσιν ὅπου κανεὶς τὸς εἶδε νὰ τὸ ἐξέβγουν ἀπὸ ἐκεῖνα ἔσπασμα ἄτομα τῆς ἐπαρχίας σας ἀπὸ μὰ ἔκαστὸν νὰ λάβαιμον καὶ ἐγὼ εἰ κάθε καλὸν νὰ μὴν ἔχῃ κανὲν ἀφόβο. καὶ προσμένω ἀπόκρισιν κατὰ τὴν ἀνάγκην ἀπὸ Γράφω εἰς τὸ Ἄ φόν.

ὑγίενε.

1825 Φευξουαρ· 13. Στεβένικο

ὁ φίλος σου

Ὀδυσσεὺς Ἀνδρίτσου.

Ἀπόκρισις Τῶν Ἀθηναίων πρὸς αὐτὸν.

Στρατηγὲ Ὀδυσσεῦ!

Ἐλάβαμεν τὸ ἀπὸ 13 Φευρουαρίου γράμμα σου, ὅπου τοῦ ὁποίου ζητεῖς ἀπὸ τὴν πόλιν λεβέντ Τ. κάστρ Σὸν, μὲ τὰ ὁποῖα ἠγρεύτῃ, στέκει εἰς ἐβουλήσιν τοῦ χριστοῦ, τοῦ τὸν Ἰακωβ Σὸν, τὰ ὁποῖα [illegible] Σὲ ἀπόκρισιν, μᾶς γράφεις νὰ ἠξεύρωμεν ἀκόμα, καὶ τὰ σπαστά μας. Δι' αὐτὰ καὶ πρώτον Σὲ ἐγράψαμεν, καὶ τώρα Σὲ λέγομεν, ὅτι τὸ χρωστοῦμεν ὅλα τὰ Γιαννίτης μὲν Δεμήτρης, καὶ ὁ Ἰατρὸς ἐκρίθηκεν εἰς τὸ φρούριον εἰς Ἰατρὸς τῶν φυσιγγίων, καὶ ἀπολύθησαν εἰς δούλεψιν τῆς Δυσικήσεως. Ὅθεν πρὸς τὴν Σ' ἔκστὴν Δυσίκησιν Σ' εἰσαραπαλύσαμεν καὶ Σὲ παρακαλοῦμεν νὰ γράψῃς, καὶ αὐτὴ ὡς δικαία καὶ φιλόστοργος Μήτηρ δὲν καταδέχεται νὰ Σ' ἀδικήσῃ. Ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ γράφομεν πρὸς αὐτὴν περὶ τοῦ ζητήματός Σου, καὶ εἴμεθα εὐέλπιδες νὰ εἰσακουσθῶμεν, καὶ εἰς 20 ἡμέρας νὰ λάβῃς τὸ δίκαιόν Σου. Τοῦ,

κωλύει, νὰ καὶ τὰ ἐπιχειρήματάς δὲν προ-
μηνύει τὰ τέλη τοῦ κόσμου καὶ μετ-
ὰ ἐκεῖνον τὸν ὕπνον [illegible] ἐξ
ὅλων τούτων ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐννοεῖ
ἡ ἔκθεσις τοῦ ἐπιτρόπου τῶν σχολείων
εἶναι ὅτι ἡ γλῶσσα ἡμῶν, τὸ ἰδίωμα
ἡμῶν, ἡ ἱστορία ἡμῶν καὶ ἡ φιλολογία
ἡμῶν δὲν ἔχουσι καμμίαν ἀξίαν διὰ τὴν
ἐκπαίδευσιν τῶν παίδων μας. Ἀλλὰ
τοῦτο εἶναι ἀληθὲς ἢ ψεῦδος; Ἂν εἶναι
ψεῦδος, ἂς μᾶς τὸ ἀποδείξῃ ὁ κύριος
ἐπίτροπος· ἂν εἶναι ἀλήθεια, ἂς μᾶς
εἴπῃ ἐπὶ τέλους καὶ ἡμεῖς τί ἐφταίομεν
διὰ τὴν ἀμάθειαν τῶν παίδων μας.

Ἀθῆναι 17 φεβρουαρ. 1888.

ΟἹ ΠΡΟΚΡΙΤΟΙ ΑΘΗΝΩΝ.

Ἐξακολουθήσεις τῶν ἀπολογισμῶν τῶν Κυρῶν.

Ἀλλ' ἂν εἰς τὰ φιλτατώνια Πάνη, εἰς τὰ
ὁποῖα σύρονται καὶ γαϊδοῦρες Πελ-
τινῶν, καὶ ἐφτανὲ ἦναι, ἀπ' ὅπου ὁ
σκοπὸς νὰ διορθωθῶσιν αἱ Πελτιναῖαι,
καὶ τί χρεία τόσον κόπους νὰ διατι-
βῶσι αἱ διορθώσεις, ἀφ' ὅτου ἔχομεν τὸ
προνόμιον ἡμεῖς, στερημένοι ἀλόγου ἀπὸ
φύσεως;

Μὴν ἔχοντες, ὡς λέγω, ἐγὼ καὶ
τὴν ἐπιείκειαν ἐπιστεύθην ὅτι
ἐκεῖνοι οἱ κύριοι εἰς τὴν μετ-
αξὺ ἡμῶν ἀντίθεσιν τῶν γλωσσῶν ἐπῆραν
τὸ μέρος τῶν ἑλληνομαθῶν καὶ ἐπι-
βάλλουν τὴν ἑλληνικὴν ἐπίτηδες καὶ
ἀπὸ τὴν ἀνάγκην τοῦ ἐπιτηδεύματος
ἐπειδὴ ἐκεῖνοι ἔχουν τὴν γλῶσσαν
καὶ τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν φιλολογίαν
ἐπιτηδευμένην, καὶ ἐπειδὴ ἡμεῖς δὲν
ἔχομεν τίποτε ἀπὸ ὅλα αὐτά, καὶ
ἐπειδὴ ἐκεῖνοι μᾶς πιστεύουν ἀνεπιτη-
δεύτους καὶ ἀμαθεῖς, ἐπειδὴ ἐκεῖνοι
μᾶς τὸ κατασταίνουν ὅτι εἴμεθα ἀνί-
κανοι νὰ μάθωμεν τὴν ἑλληνικὴν καὶ
ἐπειδὴ ἐκεῖνοι μᾶς ἐμποδίζουν νὰ
ἐπιτύχωμεν τὸ κατόρθωμα τοῦτο τὸ
μεγάλον καὶ δυνάμεως· διὰ ταῦτα καὶ
ἐπειδὴ ἐκεῖνοι τὸν δυτικὸν χιτῶνα δὲν
τὸν δύνονται ἐμπρὸς ἡμῶν ἢ ἀπίσω εἶναι βέβαια μέρα
εἰς τὸν νὰ δὶ ἡμᾶς.

Λοιπόν, τί τὰ θέλομεν, ἔχομεν ἀμπέλιον
ἄλλο φυλερὸν τὴν ἀκαταθύμητον μας κα-
τάστασιν, ἥτις ὄχι μόνον μᾶς ἐβύθισεν
ὅλους μὲ τὰ καθημερινὰ τῆς ἀνομίας
ἀποκαλύμματα, ἀλλὰ καὶ μᾶς ἐστέρη-
σεν ὅλα τὰ μέσα ν' ἀποκτήσωμεν πο-
λιτικὰς καὶ φιλικὰς γνώσεις. Πόθεν εἰ-
χαμεν νὰ τὰς διδαχθῶμεν; Ὄχι ἐξέδαια
ἀπὸ τὰ σχολεῖα μας, τὰ ὁποῖα μόλις
ὀλίγον χαμόδα τὴν ἀκαταθύμητον τοῦ
γραμματικοῦ σχολιασμοῦ, καὶ ἐμβύθι-
σαν εἰς ὀλίγας τινὰς μαύρας καὶ
ξηρὰς ἐπιστήμας. Ὄχι ἐξέδαια ἀπὸ
τὸ Πανεπιστήμιον, κλῆμα τῆς ἀληθοῦς
Ἑλληνικῆς καὶ Εὐρωπαϊκῆς, κλῆμα ὅμως ἐ-
ξηγουμένων ἀπὸ ἐδασκάλους, τῶν ὁποίων
οἱ πλεῖστοι ἦσαν τὴν ἐποχὴν ὄχι
διάφοροι ἀπὸ τοὺς κοσμικούς, καὶ τὴν
γνῶσιν τοιοῦτοι, ὥστ' ἐδύνατο πᾶς ἄνας
νὰ τοὺς ἐξαπατήσῃ, χωρὶς νὰ τοὺς συκο-
φαντήσῃ. Λοιπὸν γινώσκεις ἀναγινώσκεις; Γενόμενοι καὶ ἀναβρασμοὶ καὶ αὐτοὶ, καθὼς ἡμεῖς, εἰς τὰς ἐυλίας τῶν χρόνων; Ποῦ ἐδύνατο νὰ ἔρχωνται βιβλία ἐλευθερώτερα παρ' ἡμῖν; Ἢ ἐκ τῶν βουλευτῶν ἐδίνομεν ἀκόμη φροντίδα; Ἀλλοίμονον ἂν ἐδίναμεν τὰς ἐξαλλοιὰς εἰς τὸν ἀγῶνα, διὰ νὰ ἠτήσῃ ἡ καὶ ἡ καλλιτέρα γραμματικὴ ἢ ἀκόλουθος ὑμῶν καὶ ἡμῶν τις, καὶ νὰ κατηγορηθῇ μεγαλοφώνως, ὅτι ἐμπιστεύθη λογιὸν καὶ κοσμοπόλιτον, μὴ γνωρίζοντα πόρρω, τὸν λόγον του καὶ πρέπειν ἀδύνατον ἄλλον παρὰ τὸν νόμον;

Ἡ παραλύθημα μας κατάστασις ἐξ ἀνάγκης πρέπει νὰ ἔχῃ, διὰ πολλοὺς ἴσως καὶ ἀδίκους, ἐμπρόσθιον καὶ ὀπίσθιον. Ἐμπρόσθιον εἶναι τὴν μέλλουσαν ξένην καὶ πολιτικὴν μας, ἂν δὲν ἐπινοήσωμεν κανένα τρόπον νὰ φραξώμεν τὴν ἐπιρροήν, ἢ καὶ νὰ συντάξωμεν τὸν χρόνον αὐτῆς. Ἔν ὀπίσθιον εἶναι ὅτι ἕνας νὰ μάθῃ ὅτι δὲν γνωρίζει, ἀσυγκρίτως δυσκολώτερον ἀποφαίνεται καὶ ἀληθεύει ὅ, τι μία φορὰ ἐμάθε, καὶ μάλιστα, ἐὰν ἔλαβε τὸ μάθημα, κατὰ διαδοχήν, ἀπὸ πατέρας, πάππους, καὶ προπάππους πολλούς. Εἰς τοιαύτην περίστασιν ἡ παλαιωθεῖσα ἕξις μεταβάλλεται εἰς φύσιν. Ἂν εἶναι πρᾶξις, νομίζεται τόσον ἀναγκαία, ὅσον ἡ τροφὴ, ἡ σιτέπη, καὶ κάτ' ἄλλη φυσικὴ τοῦ σώματος χρεία ἂν εἶναι δίχα ψευ-
δοῦς πιστεύεται ἴσα μὲ τὰς πλέον ἀναντιρ-

ρήτους ἀληθείας (α). Νὰ ζητῇς νὰ ἀπομάθῃς τὸν ἀναθραμμένον καὶ μαθημένον εἰς τοιαύτας δόξας καὶ πράξεις εἶδαι τι αὐτὸ καὶ νὰ ζητῇς νὰ τοῦ ἀποσπάσῃς τὴν συνήθειαν ἀπὸ τὸ σῶμα. Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ συνδέσῃς εἰς τὸν αὐτὸν ζυγὸν τὸν συνειδισμένον νὰ ὀνομάζεται λυθέντης μὲ τὸν μισητὸν αὐτοῦ ὑπηρέτην, τὸν ἄπιστον συνήθειαν ἀνόμοιόν βοῦλιαν; πῶς τὸν δυναστεύμενον, διὰ μόνον τὸν πλοῦτον, Ἄρχοντα, μὲ τὸν πένητα, εἰς τὸν ὁποῖον ὅμως δὲν ἔχει κανὲν ἀρχῆς οὐδὲ ἐξουσίας δίκαιον; εἰς τὸν Ἀτελεπῆν; πῶς τὸν Βειζάδην (β), καὶ ἄλλους ὅσοι ἐσεμνύνοντο εἰς βορβόρου ὄνειρον θαυμασιώτατα ὀνόματα; πῶς καὶ αὐτοὺς, ὅσοι, οὔτε χρηματίσαντες, οὔτε κολυμήσαντες ποτὲ νὰ ὀνομασθῶσι τίποτε ἀπὸ τὰ νομιζόμενα ταῦτα λαμπρὰ, ἀνεβλάστησαν ἀπροσδοκήτως τώρα εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ δυστυχίαν τῆς Ἑλλάδος, καὶ λαλοῦν εἰς τοὺς ὁμογενεῖς, γλώσσαν δυνατῶν, τοὺς προστάσουν ῥητῶς νὰ ἀκολουθῶσιν ἀπαραβάτως τὰς ὁποίας, δήποτε διαταγάς των καὶ τοὺς φοβεσίζουν μὲ κολάσεις, ἐὰν παροργίσωσι τὴν καλοσύνην των; Τοιαύτην γλῶσσαν ἐλαλοῦσαν οἱ πρὸ μικροῦ στρατηγήσαντες τὸν ἀφανισμὸν τῆς Χίου.

Τὶς ἐχειροβόνησε λοιπὸν τοιούτους στρατηγοὺς; Ἂν ἐστρατήγησαν αὐτεπαγγελτως, ἔπρεπε νὰ κρίνωνται ἀπὸ τὴν πολιτείαν των. Ἂν πάλιν ἐδιορίσθησαν ὑπὸ τῶν ἐξουσιαστῶν τοιούτων στρατηγῶν, ἐκεῖνοι τὴν βλακείαν των, ἢ τὴν ἀπιστίαν, ἢ τὴν ἔχθραν πρὸς τὸ ἔθνος, ἢ τὸ στρατήγημα τὸ ἐπάγγελμα. Ἢ ἐκεῖνον ἤκουστε πολλάκις καὶ μόνον τὸν πρωτομάστορα ἢ ἀρχιτέκτονα, νὰ διορισθῇ διὰ στρατηγὸν τὴν πατρίδα, ποῦ ἔχει νὰ εὕρῃ ἀξιοπρεπῆ δικαστὴν; πῶς ἔχει νὰ συγκροτήσῃ δικαστήριον τοιοῦτο, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ τιμὴ καὶ ἡ ζωὴ τοῦ δικαζομένου πολίτου νὰ κρίνεται ὄχι ἀπὸ καλωσύνην ἢ κακωσύνην, ὄχι ἀπὸ τὰς οὐσιώδεις θήποτε διαταγὰς τοῦ δικαστοῦ, ἀλλ' ἀπὸ τὴν μόδαν καὶ ἀθέλητα τὸ νόμιμον χωρὶς πόθεν, πρῶτον πάντων, νὰ ἐκλέξῃ τοιούτους δικαστὰς νὰ δώσουν νόμους τοιούτους, ἐν τῶν ὁποίων νὰ γένωνται ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ αὐτῆς εἴδους, εἰς τοὺς πολ[illegible]

Ὁ τόπος ἄλλα δὲν εἶναι παρὰ αὐτοὶ ὁ τόπος ἐγκωμιάζουν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον. Ἀλλ' ὁ ἕνας λόγος εἶναι τοσοῦτον ἀχρεῖος ἐπὶ τῆς κατηφορίσεως εἰς τὴν τυραννίαν, ὡσὰν ἐγκωμιάζῃς εἰς τὴν ὀστεοφθορίαν ὑδρωπῆν. Ὅπου ἐξαφίστανται ἀνόητοι ἀπὸ τόσους ἐκ αὐτοὺς, νὰ ὑπερφέρωνται νὰ ἀποδώσουν εἰς αὐτὰ ἔτι ἀκόμη τὰ ναπαίσια ἐγκώμια.

ἀπολαυδεί.

(α) "Χαλεπὸν ὅτις τοῦ διδάσκειν, τῷ παντὶ χαλεπώτερον τὸ μεταδιδάσκειν. ἔδιδας τι καὶ ἔδιον πολλοῖς χρόνοις ὡσὶ τὰ ψευδῆ ἀκηκοίες. καὶ μὴ μόνον αὐτοῖς ἐξηπατήμενοι, ἀλλὰ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν καὶ οἱ πάππους καὶ σχεδὸν πασῶν οἱ πρόσθεν· οἱ γὰρ ἐσὶ ῥᾴδιον ἰδίων ἀφελέσθαι τὴν ἕξιν, ἐν ὃν πάνυ τις βεβιωμένῳ."
Δίων ὁ Χρυσόστ. λόγ. α'. σελ: 397

(β) Πῶς καὶ αὐτὸν τὸν Χανιώτην, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς ἐφανιάζετο τὴν προσκύνησιν τοῦ ἁγίου τάφου, ὡς θρησκευτικὴν εὐγένειαν. καὶ ἐκαθαρόνει τὸν, ὅς τις δὲν εἶχε τέσσαρας, ἢ πέντε χιλιάδες γρόσια νὰ καλαχινεύσῃ εἰς τῶν ἀγιοταφιτῶν τοὺς φράγγας. Εἰς τοὺς χρεωστοῦντας νὰ τὸν ἐλευθερώσωσιν ἀπὸ τοιαύτην φανιάσιαν, ἐσύμφερε μᾶλλον νὰ τοῦ κολακεύσασι τὴν μαρίαν. Ὅθεν ἐρώταξαν καὶ αὐτοὶ ἐπ' ἐκκλησίας, εἰς ἐπίκοον ὅλου τοῦ λαοῦ δεξιολογεύμενοι τὸν χατσῆν, "ὑπὲρ ὑγείας τοῦ βαΐλου τοῦ Θεοῦ .... Προσκυνηδοῦ." Πόσα λοιπὸν χρειάζονται νὰ μᾶς ἀναβαπτίσωσι, καὶ νὰ μᾶς καθαρίσωσιν ἀπὸ τόσους μολυσμούς!

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 43.

Οι Ελληνες εχουν το δικαίωμα να κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ τὸ μέσον τῆς τυπογραφίας ὅ,τι στοχάζονται διὰ καλόν „
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Επιδαύρ.)

είναι (ἡ) ἐλευθερία καὶ ἡ σωτηρία τῆς Ἑλλάδος.

ΣΑΒΒΑΤΩ 21 Φευρουαρίου 1825.

ΑΘΗΝΑΙ. Τῇ 19. Φευρουαρ. 1825.

Εμάθαμεν ἀπὸ Ναύπλιον, ὅτι ὁ Αἰγυπτιακὸς Στόλος ἔφθασεν εἰς Μεθωκόρωνα ὅπου ἐξεβαρκάρισε ἕνα δυνατὸν σῶμα Στρατιωτῶν τὸ ὁποῖον ὡρμήνευσε ὁρμέως, κατεπάνω εἰς τὸ Νεόκαστρο.

Συγχρόνως ἐμάθαμεν, ὅτι ἐκτυπήθη ἀπὸ ἕνα σῶμα Ελληνικὸν καὶ ἐνικήθη ὡς λέγουν.

21. Φευρουαρίου.

Ἀπὸ Μέγαρα μαθαίνομεν, μέ κάποιαν ἀκριβολογίαν, ὅτι ἀλήθεια οἱ Τοῦρκοι εἰς Μεθωκόρωνα ἐκτυπήσουν δυνατὰ, ἡμάχη ἐστάθη ἀσελλὰ πεισματώτη. Οἱ ἐδικοίμας ὡρμησαν ἕως εἰς τὰ τζαιτήρια τῶν Τουρκῶν, καὶ μὲ ἕναν λόγον, ἀυτὴ ἡμάχη λέγουν ὅτι ὁμοιάζει μὲ ἐκείνην τοῦ Μάρκου Μπότζαρη. Λέγουν ὅτι ἐσκοτώθη ὁ Καπετὰν Γάτζος Ολύμπιος, ἄνδρας καλὸς, καὶ εἰς πολλαῖς ἄλλαις περιστάσαις τῆς Πατρίδος χρησιμεύσας.

ΥΔΡΑ. 19. Φευρουαρ.

Σήμερον αἴριον ξεκινοῦν ἀπὸ τὸν Λιμένα μας, πενῆντα καράβια, πρὸς τὸ μέρος τῶν Μεθωκορώνων. Ἄλλα τριάντα ἑτοιμάζονται διὰ τὴν Σάμον.

Φίλε.

Πρωΐ τὴν ὥραν ὅτε ἤλθα εἰς Αθήνας, σταλμένος ἀπὸ τὴν Σ. Διοίκησιν διὰ νὰ διασχοινίσω τὸν τόπον, ὅπου μέλλει νὰ κτισθῇ Νέα Πόλις πρὸς κατοίκησιν τῶν ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἐλευθερίας ἀναστατωθέντων γενναίων Ψαριανῶν, μὲ ἐζήτησες νὰ σὲ στείλω τὴν σημείωσιν τοῦ διασχοινισμοῦ. Οθεν δὲ στέλλω, φίλε, ταύτην, εὐχόμενος νὰ προλάβωμεν τὰ καθ' ἡμῶν κινήματα τοῦ ἐχθροῦ, καὶ νὰ τὸν ἀποκρούσωμεν μακρὰν, διὰ νὰ δυνηθῶσιν οἱ ἀναξίως δυστυχήσαντες νὰ κτίσωσι τὸ τεῖχος ἀνεμποδίστως, καὶ νὰ ῥυμοτομήσωσι τὴν πόλιν, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἐπισυνάξωσι τὰς ἐδῶ κ' ἐκεῖ σκορπισμένας οἰκογενείας των. Ο οἰκισμὸς τῶν Ψαριανῶν εἰς τὸν Πειρεᾶ ὑποσχέται καὶ εἰς τὴν Αττικὴν μερικῶς, καὶ εἰς ὅλην τὴν Ελλάδα κοινῶς, μεγάλας τὰς ὠφελείας καὶ πολυειδεῖς. Εἰσεῖδὲν σὲ ξανθάνει, ὅτι τῆς Ελλάδος ἡ κυριωτέρα δύναμις ἦτον εἰς τοὺς ἀρχαίους αἰῶνας τῆς λαμπρότητός της, καὶ τώρα εἰς τὴν ὀργανιζομένην ἀνεξαρτησίαν της πρέπει νὰ εἶναι, ἡ θαλασσία. Δὲν λέγω δὲ τοῦτο ὡς ἀσημάντων τάχα τῶν Ελλήνων εἰς τοὺς κατὰ γῆν ἀγῶνας. διότι ὀλίγοι τῶν προγόνων μας τῶν παλαι-

ον καιρὸν κατετρόπωσαν ἀπείρους μυριάδας ἐχθρῶν ἐπιβουλευσάντων τὴν ἐλευθερίαν των· καὶ τόρα πάλιν ἀκόμη ὀλιγώτεροι καὶ τῶν ἀναγκαίων πολὺ ἐνδεέστεροι ἀλλοῦ μὲν ἠφάνισαν πανταπασιν, ἀλλοῦ δὲ κατέθραυσαν, καὶ ἀλλοῦ ἀπέκρουσαν στίφη πολυάριθμα ἐχθρῶν ἐμπειροπολέμων καὶ ἱκανῶν μόνον μὲ τὸ ὄνομά των εἰς ἄλλους νὰ ἐμπνεύσωσι φόβον καὶ τρόμον. Αλλὰ διὰ τὴν γεωγραφικὴν θέσιν τῆς πατρίδος ἡ Θάλασσα μάλιστα ἠμπορεῖ καὶ νὰ τὴν σώσῃ, καὶ νὰ τὴν πλουτίσῃ, καὶ νὰ τὴν ἐξευγενίσῃ. Οθεν σοφώταλα ἡ Σ. Διοίκησις ἀπεφάσισε νὰ πλησιάσῃ τὰς τρεῖς μεγάλας πηγὰς τῆς θαλασσίου δυνάμεώς της, τὴν Τῦραν, τὰς Πέτζας, καὶ τὰ Ψαρὰ, συνοικίζουσα τοὺς Ψαριανοὺς εἰς τὸν Πειραιᾶ. ὑγίαινε.

ὁ ἀδελφός

Κων. Δελιγιάννης.

Σημείωσις τῶν Θεμελίων τοῦ παλαιοῦ τείχους, ἐπάνω τῶν ὁποίων θὰ κτισθῇ τὸ νέον Τεῖχος.

Ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ παλαιοῦ τείχους εἰς τὸν λιμένα ἀντίκρυ τοῦ Κανθάρου ἕως τῆς πύλης τοῦ Πειραιῶς τῆς πρὸς τὸν λιμένα βήματα. 750

Ἀπ' αὐτὴν ἕως εἰς τὴν πύλην τῆς μεσογείου Μουνυχίας βήματα. 450

Ἀπὸ τὴν πύλην τῆς Μουνυχίας ἕως εἰς τὴν πύλην τῆς ἀκροπόλεως· βμ. 400

Ἀπὸ τὴν πύλην τῆς ἀκροπόλεως ἕως εἰς τὸν προμαχῶνα. βμ. 400

Ἀπὸ τὸν προμαχῶνα ἕως εἰς τὴν πύλην τῆ Φαληρέως. βμ. 360

Καὶ ἀπὸ τὴν πύλην τοῦ Φαληρέως ἕως εἰς τὸ Φαλήριον ὁπῆ καλαντᾶ εἰς τὴν θάλασσαν· βμ. 200

ὅλα βήματα 2560.

τῇ 12 Φευρουαρίου. 1825

ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ.

Εξαγλώθησις τῶν προλεγομένων τῆ Κοραῆ.

Καὶ ἐὰν εἰς τόσας ἀπανταῖ τόσας δυσκολίας πῶς ἐχομεν ἡμεῖς νὰ σιήσωμεν ἡγεμόνα, νόμων καὶ κανόνα τῆς διαγωγῆς μας τὸν ὀρθὸν λόγον, πνιγμένον ἄλλα τόσα σχεδὸν ἔτη ἀπὸ τὴν θηριώδη τῶν Τούρκων ἀλογίαν, χωρὶς νὰ ἀναφέρω τὸν πρὸ αὐτῶν πολὺ μακρότερον χρόνον, ὅτι οἱ Γραικορωμαῖοι δεσπόται ἑτοίμαζαν εἰς τοὺς Τούρκους τὴν ὁδὸν τῆς Ελλάδος;

"Λύσε μας λοιπὸν τὴν τόσην ἀπορίαν
" (ἤθελε τις εἰπεῖν) σὺ, ὅστις μᾶς φέ-
" ρης εἰς τόσην ἀπελπισίαν. Ὅτι, ὅλους
" ἄλλου πολὺ, ἄλλου ὀλίγον, κατὰ τὸ
" μέτρον τῆς ἡλικίας καθενὸς, μᾶς ἔ-
" φθειρε τὸ Τουρκικὸν διδασκαλεῖον, δὲν
" ἔχομεν χρείαν νὰ τὸ μάθωμεν ἀπὸ σὲ.
" Η ὀχληρὰ συνείδησις τὸ φωνάζει κα-
" θημέραν εἰς ὅλους μας. Η φθορὰ εἶ-
" ναι πολλὴ, καὶ εἰς τοὺς πρεσβυτέ-
" ρους τὴν ἡλικίαν τόσον πλειοτέρα,
" ὅσον μακρότερον ἐπιστίσθησαν τὰ Του-
" ρκικὰ μαθήματα. Τί θέλεις, τί ζη-
" τεῖς; νὰ σφάξωμεν ἐκ τῶν κακομαθη-
" μένων τούτων ὅσους ἀφῆκαν οἱ Τοῦρ-
" κοι; Τοιαύτη γεροντοκτονία εἶναι ἄνο-
" μος."

Οχι μόνον ἄνομος ἀποκρίνομαι), ἀλλὰ καὶ μωρὰ, διότι δὲν ἐλπίζεται κἀνὲν ὄφελος ἀπ' αὐτὴν. Οἱ σφαγεῖς αὐτοὶ εἶναι τέκνα καὶ μαθηταὶ τῶν γε-

ρόντων, μαθηταὶ τόσον ἐπικινδυνώτεροι, ὅσον εὐρωστότεροι παρὰ τοὺς γέροντας. ἴως ποῦ μέλει νὰ σταθῇ τοιαύτη ἀκερδὴς σφαγὴ;; Ἀρκετὴν ὠφέλειαν εἰς τὸ παρὸν θέλομεν ὠφεληθῇ, ἂν ὁμολογήσωμεν τὴν ἀῤῥωστίαν μας· ὁμολογίαν, ἐκ τῆς ὁποίαν κρέμεται ἡ θεραπεία της, καὶ τὴν ὁποίαν δὲν πρέπει νὰ ἐντρέπεται, ὅς τις ἀληθῶς ἀγαπᾷ τὴν Πατρίδα του.

Αἱ ἀπὸ ἐπιδημικας ἀῤῥωστίας ἐνοχλόμενοι πόλεις, προσκαλοῦν ἔξωθεν, ὅταν δὲν ἔχωσιν ἐντοπίους ἱκανοὺς ἰατροὺς. Τὸ αὐτὸ χρεωστοῦν καὶ τὰ ἔθνη να κάμνωσιν εἰς τὰς ἠθικάς των ἀῤῥωστίας; καὶ τὸ ἔκαμαν πολλάκις, προσκαλέσαντες ξένους Νομοθέτας. Ὁ Πλάτων ἐκαλέσθη καὶ ἀπὸ τοὺς Κυρηναίους καὶ ἀπὸ τοὺς Ἀρκάδας, νὰ γένῃ νομοθέτης αὐτῶν.

Τὸν ἐμπόδισε νὰ δεχθῇ τὴν πρόσκλησιν ἡ ἀνίατος τῶν καλεστῶν ἀῤῥωστία. Τοὺς Κυρηναίους ἀπεδάλε, διὰ τὴν ὑπερδολικὴν αὐτῶν τρυφὴν, μὴν ἐλπίζων νὰ τοὺς ἀποσπάσῃ ἀπ' αὐτὴν. Τοὺς Ἀρκάδας ἠρώτησε πρῶτον, πῶς ἔχουν πρὸς τὴν ἰσονομίαν. Οταν ἀπεκριθησαν, ὅτι τὴν ἀποστρέφονται, τοὺς ἀπεστράφη καὶ αὐτὸς, καὶ τοὺς ἀφῆκε νὰ ζαλίζωνται εἰς τὸν κλύδωνα τῆς ἀνισότητος, ἐωσοῦ κατεδυθίσθησαν εἰς τὴν δουλείαν ἀπὸ τοὺς Μακεδόνας.

Καὶ αὐτῶν τῶν ἐπισημοτέρων Εθνῶν οἱ ἐντόπιοι νομοθέται, θέλοντες νὰ ἰσχυροποιήσωσι τοὺς νόμους των ἔπραξαν ὡς νὰ ἦσαν ἔξωθεν καλεσμένοι. ἀφ' οὗ τοὺς ἔθεσαν, ἐξενώθησαν ἐκουσίως ἀπὸ τὴν Πατρίδα, ἄλλοι πρὸς καιρὸν, καὶ ἄλλοι ἀϊδίως. Ὁ Λυκοῦργος μετὰ τὴν νομοθεσίαν, ἀναχωρεῖ, οὐδ' ἐπιστρέφει πλέον εἰς τὴν Λακεδαίμονα, ἀλλ' ἀποθνήσκει εἰς τὴν Κρήτην. Ὁ Σόλων δίδει νόμους εἰς τοὺς Αθηναίους, καὶ ἀφήνει πάραυτα τὰς Θήνας, οὐδὲ τὰς ἐξαναβλέπει, πλὴν μετ πολλοὺς χρόνους. Πρᾶγμα παράξενον. Τὸ ὁποῖον ἴσως οὐδ' αὐτὸς ὁ Πλούταρχος ἐκατάλαβεν, ἱστορῶν τὸν βίον τοῦ Λυκούργου, μ' ὅλον ὅτι μᾶς ἔδωκεν ἀφορμὴν νὰ τὸ καταλάβωμεν εἰς τὸν βίον τοῦ Σόλωνος.

Η πηγὴ τῶν παθῶν μας ὅλων, ἡ Φιλαυτία, δὲν ὑποφέρει νόμους, ἢ ὑποταγὰς ἄλλων, καθεὶς ἐπιθυμεῖ νὰ γίνεται, εἰ δυνατὸν, ἴδιός του νομοθέτης, ἢ ἄρχων, καὶ τόσον πλειότερον, ὅσον εἶναι πλέον διεφθαρμένος. Κατανεύοντες νὰ λάδωσι νόμους ἀπ' ἄλλον, δὲν ὑποφέρουν ὅμως νὰ βλέπωσι τὸν νομοθέτην ἐμπροσθέν των καθημέραν, χωρὶς νὰ τὸν μέμφωνται, εὑρίσκοντες μυρίας ἀφορμὰς νὰ κρίνωσι τοὺς νόμους του. Αλλος τὸν συμβουλεύει νὰ προσθέσῃ τι ὡς ἀναγκαῖον, ἄλλος νὰ τὸ ἀφαιρέσῃ ὡς περιττὸν. ἄλλος ζητεῖ τὴν ἐξήγησιν καὶ τὴν αἰτίαν τούτου, ἢ ἐκείνου τοῦ νόμου, καὶ ἄλλος τὴν παντελῆ κατάργησιν· εἰς ἕνα λόγον, φαντάζεται καθεῖς, ὅτι πολὺ καλητέρους νόμους ἤθελ' αὐτὸς θέσειν, ἂν ἐψηφίζετο νομοθέτης ἀντ' ἐκείνου. Πρόσθες ἀκόμη, ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ νομοθέτης τρέχει κίνδυνον νὰ μετακινῇ καθημέραν τοὺς νόμους του, δι' οὐτιδανὰς αἰτίας· τρέχει κίνδυνον ἀκόμη, διὰ τὴν ἔμφυτον εἰς ὅλους φιλαυτίαν, νὰ φαντασθῇ ἀνώτερος τῶν ὁπίσω βλέπει καθημέραν συμπολιτῶν του, καὶ ἀκολούθως νὰ καταφρονήσῃ πρῶτος τοὺς ὁποίους ἔδοκε νόμους εἰς τὴν πατρίδα του. Καὶνὲν ἀπὸ ταῦτα δὲν ἔχουν νὰ φοδῶνται οἱ πολῖται, ὅταν ἦναι ξένος, ἢ ἀπόδιμος ὁ νομοθέτης. Τοιάυτη εἶναι τῶν ἀνθρώπων ἡ φύσις· καὶ τὴν ἀλήθειαν ταύτην, ὅς τις πάσχει νὰ τὴν κρύψῃ, πάσχει πρῶτον ἑαυτὸν νὰ πλανήσῃ.

Οτι ἐντόπιον νομοθέτην ἱκανὸν νὰ κλίνῃ πολιτείαν δὲν ἔχομεν ἀκόμη καμένα,

ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΕΤΣΟΒΙΟΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΝ

κανεὶς ἄλλος δὲν τολμᾷ νὰ τὸ ἀρνηθῇ πλὴν ὅστις δὲν ἐσυλλογίσθη ποτὲ πόσον εἶναι δύσκολον πολιτείας εὔνομος οἰκοδομὴ, οὐδὲ πόσας γνώσεις χρεωστεῖ νὰ ἔχῃ ὅστις μέλλει ἀ τὴν οἰκοδομήσῃ, καὶ πόσην δύναμιν, διὰ νὰ ἀντιστέκῃ εἰς ὅσους δὲν συμφέρει ἡ εὐνομία. Λεωνίδαι καὶ Μιλτιάδαι δὲν λείπουν ἀπὸ τὸ γένος μας, ἃς οὐδ' ἔλειψαν ἀπὸ κἀνὲν ἄλλο ἔθνος ὁσάκις ἠθέλησε νὰ ἀποκτήσῃ ἢ νὰ σώσῃ τὴν ἐλευθερίαν του. Σόλωνες, Ἀριστεῖδαι, καὶ οἱ τοιοῦτων ὅμοιοι μᾶς λείπουν· πρᾶγμα τόσον ὀλιγώτερον παράδοξον, ὅσον οὐδ' αὐτὰ τὰ φωτισμένα ἔθνη τῆς Εὐρώπης πλημμυροῦν ἀπὸ Σόλωνας, καὶ Ἀριστείδας. Οἱ Λεωνίδαι καὶ Μιλτιάδαι εἶναι ἱκανοὶ νὰ λαπιδώσωσι τυράννους, ἀλλὰ μόνοι Σόλωνες καὶ Ἀριστείδαι δύνανται νὰ ἀναστήσωσι πολιτείαν εὔνομον εἰς τόπον τῆς ἀνομίας. Ἐὰν εἰς τοὺς πρὸ πολλοῦ φωτισμένους Εὐρωπαίους δὲν εἶναι πολὺς ὁ ἀριθμὸς τῶν τοιούτων, εἰς ἡμᾶς πόθεν εἶχαν νὰ βλαστήσωσι τόσον ἐγρήγορα. Ὄχι βεβαίως ἀπὸ τὸ Τουρκικὸν σχολεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐμαθητεύθη τεσσαράς σχεδὸν ἑκατονταετηρίδας τὸ λαλαπώσων γένος.

Τί μᾶς ἐμποδίζει λοιπὸν νὰ προσκαλέσωμεν ἕνα ἢ καὶ δύω ἀπὸ τοὺς εὑρισκομένους εἰς τὰ φωτισμένα ἔθνη ἐπιστήμονας τῆς ἀληθινῆς πολιτικῆς, ἤγουν τῆς ἑνωμένης μὲ τὴν Ἠθικὴν Πολιτικῆς; Εὑρίσκονται, ἂν καὶ ὀλίγοι, ὡς εἶπα, εὑρίσκονται ὅμως τοιοῦτοι μεταξὺ τῶν Γάλλων, τῶν Ἀγγλων, καὶ πολλοὶ πλειότεροι μεταξὺ τῶν Ἀγγλαμερικανῶν. Ἀπὸ τούτους μάλιστα τοὺς τελευταίους ἦτον ἄξιος εὐχῆς νὰ προσκαλεσθῇ ὁ μέλλων νομοθέτης τοῦ πολιτικοῦ συστήματος. ἡ βαθυτάτη εἰρήνη, τὴν ὁποίαν ἀπολαύει τὸ μακάριον ἔθνος τοῦτο, ἀποδείχνει ἀναντιῤῥήτως ὅσην ἐλαβαν φροντίδα ἀπ' ἀρχῆς νὰ μὴν ἀφήσωσι ποτὲ σαθρὸν εἰς τὴν οἰκοδομὴν τῆς πολιτείας των. Δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι ἡ τοιαύτη ἔντιμος προσκλησις δὲν κινδυνεύει νὰ ματαιωθῇ. Οὔτ' ὡς τρυφηλοὺς νὰ μᾶς ἀποδείλῃ ἔχει ὁ προσκαλούμενος, ὡς ἀπέβαλεν ὁ Πλάτων τοὺς Κυρηναίους, ἐπειδὴ δὲν μᾶς ἐσυγχώρησεν ἡ Τυραννία νὰ τρυφήσωμεν ποτὲ, καὶ τῆς ἰσονομίας τὴν ἀγάπην, διὰ τὴν ἀποστροφὴν τῆς ὁποίας ἀπεστράφη τοὺς Ἀρκάδας ἐκεῖνος, μόνος ξένος νομοθέτης δύνατκι νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς ψυχὰς ἀνδρῶν βαρημένων ἀπὸ τὴν Τουρκικὴν ἰσονομίαν. ἀκολουθεῖ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 44.

Οι Ἕλληνες ἐχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦν καὶ εἰς ἄλλους τύπους καὶ εἰς τὸ μέσον τῆς τυπογραφίας ὅ,τι στοχάζονται διὰ καλόν.
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Ἐπιθεώρ.)

Ἡ Παῤῥησία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΤΕΤΡΑΔΗ [illegible] Φευρουαρίου 1825.

ΑΘΗΝΑΙ. 24 Φεύρουαρ.

Ἀπὸ Ναύπλιον μᾶς ξαναλέγουν τὴν εἴδησιν τῶν Μεθωκορώνων σχεδὸν σύμφωνην μὲ ἐκείνην ὁποῦ ἐφανερώσαμεν εἰς τὴν ἀερασμένην Ἐφημερίδα, καὶ ὅτι τοὺς Τέκνους τοὺς ἔχουν πολιορκημένους εἰς τὰ ἴλια σπήτια.

Τὰ Καϛάβια τὰ Αἰγυπτιακὰ λέγουν, οἱ ἔφυγαν εὐθὺς ξεδαρκέσοντα, τὸ Στόλευμα διὰ νὰ φέρουν καὶ ἄλλο.

Ὁ στρατηγὸς Γκούρας γράφει πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, ὅτι εὐθὺς ὁποῦ ἔλαβεν τὰ γράμματά των, ἔστειλεν ἄνθρωπον εἰς Γαστούνι καὶ Πύργον, διὰ νὰ ξεκινήσῃ ἐκεῖθεν τὰ στὴν ὁδηγίαν του Στρατεύματα πρὸς μέρος τοῦ Κορινθιακοῦ Κόλπου, καὶ ἐκεῖθεν νὰ περάσουν εὐθὺς εἰς Λεβαδίαν, ὁποῦ ἔμελλε νὰ κινήσῃ ἀπὸ Ναύπλιον προχθὲς, ἢ χθὲς.

Προχθὲς ἔγραψεν ὁ Ὀδυσσεὺς εἰς τοὺς συντουρκιώτες νὰ μὴ φοβηθοῦν, μηδὲ νὰ πραχθοῦν καθόλου ἐξ' αἰτίας του, ἐπειδὴ ἂν ἔγει, αὐτὸς δὲν ἔχει νὰ κάμῃ μὲ κανέναν ἄλλον, παρὰ μὲ τοὺς Ἀθηναίους μόνον, εἰδὴ τοῦ Γαστοῦνι τὸ δίκαιον του.

Χθὲς τὸ ἑσπέρας ἔλαβε γράμμα ὁ Κατὰ Θανάσης Σκουρλαντώτης ὁποῦ γράφει ὅτι 200 Τοῦρκοι εὐγῆκαν ἀπὸ Εὔρυπον εἰς τὴν Θήβαν διὰ νὰ ἑνωθοῦν μὲ τὸν Ὀδυσσέα. Ὁ Πατᾶς ὁ ἰδιος λέγουν, ὅτι θέλει εὔγῃ διὰ θαλάσσης εἰς τὸν Μαραθῶνα, καὶ ἔτζι νὰ κινηθοῦν καλὰ τῆς Ἀττικῆς.

Τὴν ἰδίαν λοιπὸν εἴδησιν γράφουν καὶ ἀπὸ Μέγαρα σήμερον τὴν αὐγὴν (25 φευρουαρ.) εἰς Μέγαρα ὅμως εὑρίσκονται ἕως 1500 σταλιῶται, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ σταλιηγοῦ Σπάθη Κατζικογιάννη, ἕτοιμοι νὰ ἔμβουν ἐμπρὸς εἰς κάθε κίνημα τῶν ἐχθρῶν, καὶ καθημέραν συνάζονται περισσότεροι.

Ὁ Γκούρας γράφει εἰς τὸ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους γράμμα του, ὅτι ἐλπίζει εἰς τὴν παντοδύναμον βοήθειαν νὰ τὸν στείλῃ καὶ τοῦτον (ἐννοῶντας τὸν Ὀδυσσέα) καθὼς καὶ τοὺς ἄλλους, εἰς τὴν παρακαταθήκην τῶν νόμων.

Ἐξακολούθησις τῶν προλεγομένων τῆ Κορακῆ.

Τοιαύτης νομοθεσίας ἐρχομένης ἔξωθεν τὸ κάλλιστον, τὸ πράτιστον καὶ τὸ πλέον ἐπιθυμητὸν ἀποτέλεσμα εἶναι τοῦτο, ὅτι ἔχει νὰ καταπραΰνῃ τὰ πάθη, νὰ χαλινώσῃ τὰς ὁρμὰς τῆς φιλαρχίας καὶ τῆς πλεονεξίας, καὶ νὰ ἀναγκάσῃ ὅλους εἰς ὁμόνοιαν. Τοιαύτην νομοθεσίαν θέλουν δεχθῆ

οἱ δημοτικοὶ, ὡς μέσον νὰ μὴν δουλωθῶσιν εἰς τοὺς ὀλιγαρχικοὺς, οἱ ὀλιγαρχικοὶ, ὡς ἐξισούμενοι μὲ τοὺς ἀδελφούς των. ὄχι ἀπὸ βίαν ἀδελφῶν, ἀλλ' ἀπὸ συμβουλὴν ξένων, καὶ ὅλοι ἀνλάμα, ὡς χαλινὸν εὐνομίας, ἴδ ὁποίου τοὺς χαλινοποιοὺς δὲν βλέπουν παρόντας. Ἡ ἀπατῶμαι πολὺ, ἢ ἀπὸ τοιαύτην θεραπείαν κρέμεται ἡ παροῦσα καὶ μέλλουσα σωτηρία τῆς αὐτ··ίας, ἂν ἀληθῶς ἐπιθυμῶμεν νὰ μένωμεν αὐτόνομοι.

Ας ἐξετάσωμεν τώρα πό··ον κίνδυνον τρέχομεν, ἂν φανῶμεν, ὅτι εἴμεθα καλοὶ νὰ συγκροτήσωμεν αὐτοὶ πολιτείαν εὔνομον, χωρὶς βοήθειαν καὶ συμβουλὴν ἀλλογενῶν, ἐμπείρων πολιτικῆς ἐπιστήμης ἀνδρῶν.

Οἱ ὀλιγαρχικοὶ, καὶ ὀλιγαρχικὴ, ὀνομάζω, ὄχι μέρος τι χωριστὸν καὶ σημειῶδες τοῦ γένους. ἀλλ' ὅσοι διὰ πλοῦτον δικαίως ἢ ἀδίκως ἀποκτημένον, διὰ δύναμιν, παρασχίζουσαν νὰ ἀνασηκωθῇ, ἀφ' οὗ κατέπεσε μὲ τοῦ τυράννου τὴν πτῶσιν, ἢ γεννηθεῖσαν ἀναγκαίως, ἀπὸ τας χρείας τῆς νέας πολιτείας, ὁποία εἶναι τῶν στρατηγῶν ἡ δύναμις, ἢ καὶ διὰ παιδείαν, διαφέροντες ἀπὸ τοὺς ἄλλους, μεταχειρίζενται καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν παιδείαν εἰς καταφρόνησιν τῶν ἄλλων. Οἱ ὀλιγαρχικοὶ λέγω, ποτισμένοι τὰ μαθήματα τοῦ τουρκικοῦ σχολείου, κινδυνεύουν νὰ φαντασθῶσιν, ὅτι τῶν δημοτικῶν τὰ αἵματα ἐχύθησαν δι' αὐτοὺς, αἱ λαμπραὶ νίκαι διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης κατὰ τῆς ἀνόμου Τουρκικῆς ἐξουσίας ἔγιναν, διὰ νὰ ἐξουσιάζωσιν αὐτοὶ, εἰς ἕνα λόγον, νὰ σφετερισθῶσιν ὅλου τοῦ ἔθνους τὴν δύναμιν καὶ δόξαν, περιορίζοντες αὐτὴν εἰς ὀλίγας τινὰς οἰκογενείας, ὡς δὲν ἐδίστασαν τινὲς ἐξ αὐτῶν νὰ ἰδιοποιηθῶσι καὶ αὐτὴν τὴν πρόνοιαν τῆς παιδείας καὶ προπαρασκευῆς εἰς τοὺς σημερινοὺς ἀγῶνας τοῦ γένους. Τοῦτα δὲν εἶναι γεννήματα τῆς φαντασίας μου. Ἐκηρύχθη πρὸ ὀλίγου διὰ τοῦ τύπου εἰς ἀνδρὸς ἀξιολόγου ἀξιόλογον σύγγραμμα, ὅτι ὅσα μέσα ἐμεταχειρίσθη τὸ ἔθνος, νὰ προετοιμασθῇ διὰ τοῦ φωτισμοῦ τῆς παιδείας εἰς τὸν δικαιότατον κατὰ τοῦ τυράννου πόλεμον, ἦσαν τῶν ἐπονομαζομένων Φαναριωτῶν ἔργα καὶ βουλεύματα. Δὲν κατηγορῶ τοὺς Φαναριώτας, ὡς κήρυκας τοιαύτης ἀλαζονείας. πολλοὺς ἐξ' αὐτῶν ἐγνώρισα τιμίους ἄνδρας, οὐδ' ἀμφιβάλλω, ὅτι αὐτοὶ πρῶτοι ἠγανάκτησαν διὰ τὴν ἀναίδειαν ἐκείνου, ὅς τις ἐτόλμησε νὰ προσάψῃ εἰς αὐτοὺς τόσον ἀδίκου σφετερισμοῦ ὄνειδος. Αλλ' ἐπειδὴ ὁ Γάλλος συγγραφεὺς οὔτε νὰ πλασῃ, οὔτε νὰ ὀνειρευθῇ τοιαῦτα παραμύθια ἦτο δυνατὸν, ἀπ' ἐκείνους ἐξ ἀνάγκης κανεὶς μωρὸς (καὶ μωροὶ πού δὲν εὑρίσκονται.) πρέπει νὰ εἶναι, ὅς τις ἐμεταμόρφωσε τοὺς Ζωσιμάδας, τοὺς Καπλάνας, τοὺς . . . . καὶ τὸν καλὸν Βαρβάκην εἰς Φαναριώτας, καὶ ἐπροσπάθησε νὰ πιστώσῃ καὶ αὐτοὺς τοὺς ξένους, ὅτι ἀπ' αὐτῶν αἱ πλουσιοπάροχοι εἰς τὴν παιδείαν τοῦ γένους δωρεαὶ, ἦσαν Φαναριωτῶν εὐεργεσίαι. ὅτι τὰ γυμνάσια τῶν Ιωαννίνων, τῶν Κυδωνιῶν. τῆς Χίου, ἐθεμελιώθησαν κ' ἐπροικίσθησαν ἀπὸ Φαναριώτας. ὅτι ἂν ἐσυνήργησαν τί ποτε οἱ ἄλλοι, ἀπ' αὐτοὺς ὁδηγούμενοι, αὐτῶν τὰ ἴγνη πατοῦντες, καὶ αὐτοὺς ἔχοντες τοῦ καλοῦ παράδειγμα, τὸ ἐσυνήργησαν. Τόσος εἶναι ὁ ἀπὸ τῶν ὀλιγαρχικῶν κίνδυνος.

Οἱ δημοτικοὶ πάλιν, μαθηταὶ καὶ αὐτοὶ τοῦ Τουρκικοῦ σχολείου, ἀλλὰ μαθηταὶ τῆς κατωτέρας τάξεως, συνηθισμένοι νὰ ὑποφέρωσι καὶ τῶν διδασκάλων Μουσουλμάνων τὰς ἀνομίας, καὶ τῶν ἀνωτέρων μαθητῶν ὁμογενῶν τὴν καταφρόνησιν, αἰσθάνονται πρώτην φορὰν σήμερον τὴν ὁποίαν τοὺς ἔδωκεν ἡ φύσις δύναμιν, καὶ τὴν μεταχειρίζονται νὰ ραβδίζωσιν (ζεῦγε τους.) τοὺς ὑπερηφάνους διδασκάλους των. Αλλὰ

φρονηματισμένοι διὰ τὰς κατὰ τῶν βαρβάρων νίκας, τόσον δικαιότερον τῶν ὀλιγαρχικῶν, ὅσον καὶ τὰς οὐσίας των κατεδαπάνησαν, καὶ τὸ αἷμα των ἔχυσαν εἰς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα τοῦτον, κινδυνεύουν καὶ αὐτοὶ νὰ φαντασθῶσιν, ὅτι τῆς Ελλάδος ἡ ἐλευθερία χρεωστεῖται εἰς μόνους αὐτοὺς νὰ διχονοήσωσι καὶ νὰ στασιάσωσι κατὰ τῶν ἰδίων ἀδελφῶν, καὶ μὲ πρόφασιν ὅτι πολεμοῦν τὴν ὀλιγαρχίαν, νὰ κατασθήσωσιν αὐτοὶ τὴν χειρίστην ὅλων τῶν πολιτικῶν καταστάσεων πολυαρχίαν.

Χρέος μου νομίζω ἀπαραίτητον νὰ μὴ κρύψω τίποτε ἀπ' ὅσα συλλογίζομαι τὴν ὥραν ταύτην ἐνδεχόμενον νὰ γεννηθῶσι κακὰ ἀπὸ τὰς διχονοίας μας. Βαρημένον ἀπ' αὐτὰς τὸ γένος κινδυνεύει νὰ ἀνατρέψῃ ἑκουσίως τὴν ὁποίαν ἐσύστησε κ' ἐκήρυξεν εἰς ὄνομα τοῦ θεοῦ πολιτείαν αὐτόνομον. καὶ νὰ ζητήσῃ Βασιλέα, ἢ νὰ ἠναγκασθῇ νὰ τὸν δεχθῇ ἀπὸ ξένων πρυσταγάς. Δὲν κατηγορῶ τὸ εἶδος τοῦτο τῆς πολιτείας, ἄπαγε. Βλέπω πολλὰ τῆς Εὐρώπης ἔθνη βασιλευόμενα καὶ εὐδαιμονοῦντα· ἢ διότι εὐτύχησαν νὰ κυβερνῶνται ἀπὸ βασιλεῖς προνοητὰς τοῦ κοινοῦ συμφέροντος, ἢ διότι ἔμυξαν τὴν βασιλείαν μὲ τὴν δημοτικὴν πολιτείαν.

Αλλ' εἰς ἡμᾶς, ἔθνος μικρὸν, ἔθνος πτωχὸν, ἔθνος μόλις ἐλευθερωμένον ἀπὸ τύραννον λῃστὴν, ὅστις μᾶς ἀφῆκεν, ὄχι θησαυροὺς χρημάτων, ἀλλὰ θησαυροὺς κόπων καθημερινῶν καὶ μεριμνῶν, πῶς ν' ἀναστήσωμεν γεωργίαν, τέχνας, ἐπιστήμας, ἐμπόριον, πῶς νὰ δώσωμεν εἰς τὰ τέκνα μας ἀνατροφὴν καὶ παιδείαν ὁλότελα διάφορον ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἠναγκάσθημεν ν' ἀνατραφῶμεν ἡμεῖς Τουρκικὴν ἀνατροφὴν, εἰς βραχυλογίαν, πῶς νὰ ἀναγεννήσωμεν, ὅσα ὁ τύραννος ἐνέκρωσε. πολλὰ καὶ μεγάλα μέσα τῆς εὐδαιμονίας. εἰς ἡμᾶς, λέγω, συμφέρει νὰ παραβλέψωμεν ὅλα αὐτὰ, καὶ νὰ ἀρχίσωμεν ἀπὸ τὴν φροντίδα, πῶς νὰ φυτεύσωμεν εἰς τὸ μέσον μας Βασιλέα, καὶ νὰ ἀνακτήσωμεν εἰς τῆς ἐρημωμένης Ελλάδος τὰ ἐρείπια, βασιλικὴν αὐλὴν, πρᾶγμα βαρυδάπανον, ἀπὸ μόνα τὰ πολυπληθῆ καὶ πλούσια ἔθνη δυνατὸν νὰ βασταχθῇ καὶ ἱκανὸν ἀκόμη ν' αὐξήσῃ τὴν φιλοτιμίαν μας, ἐπειδὴ ἀπὸ τὴν αὐλὴν, ὡς ἀπὸ Χαρώνειον ἄντρον, ἀποπνέουν οἱ μεφιτικοὶ καὶ δηλητήριοι τῆς κακοηθείας ἀτμοὶ, τόσον ταχύτεροι νὰ διαδοθῶσι καὶ εἰς ἡμᾶς, ὅσον εἴμεθα ὀλιγώτεροι τὸν ἀριθμόν;

Οστις δὲν γνωρίζει βασιλέων αὐλὰς, οὐδὲ ποίου εἴδους ἄνθρωποι εἶναι οἱ λεγόμενοι αὐλικοὶ, ἂς ἀκούσῃ τὴν περὶ αὐτῶν κρίσιν τοῦ ἐνδόξου Μοντεσκιὼ. " Φιλοτιμία " ἐνωμένη μὲ ἀργίαν, χαμέρπεια μὲ ὑπερηφά- " νειαν, ἐπιθυμία πλούτου χωρὶς κόπους, " ἀποστροφὴ τῆς ἀληθείας, κολακεία, " πρόδοσία, ἀπιστία ἄρνησις συνθηκῶν ἢ " ὑποσχέσεων ὁποίων δήποτε, καταθρόνησις " τῶν καθηκόντων τοῦ πολίτου, φόβος τῆς " χρηστότητος τοῦ ἡγεμόνος, ἐλπὶς " ὠφελείας ἀπὸ τὰ πάθη του, καὶ τὸ " χειρότερον, καθημερινὴ φροντὶς νὰ πε- " ριγελῶσι καὶ νὰ περιπαίζωσι τὴν " ἀρετὴν. Ὅλα ταῦτα ἐχαρακτήρισαν πανταχοῦ " καὶ πάντοτε τοὺς πλειοτέρους αὐλικοὺς. " Αλλ' ὅταν οἱ πλειότεροι ἀπὸ τοὺς " προέχοντας τοῦ ἔθνους καταντήσωσιν " εἰς τόσην ἀχρειότητα, δυσκολώτατα εὑ- " ρίσκεται πλέον ἀρετὴ εἰς τοὺς κατω- " τέρους. ὅταν ἐκεῖνοι μεταχειρίζωνται τὴν " ἀπάτην καὶ τὸν δόλον, δύσκολα φυλάσ- " σουν ψυχῆς ἁπλότητα οἱ ὑποδεέστεροι ,,. Τοιοῦτοι θέλουν εἶσθε οἱ μέλλοντες νὰ δορυφορῶσι τὸν βασιλέα μας αὐλικοὶ, καὶ τοιοῦτον συμφέρει εἰς αὐτοὺς νὰ προθυμῶνται νὰ τὸν κάμωσιν, ἂν τὸν εὕρωσιν ἀνόμοιον αὐτῶν.

Καὶ πόθεν ἔχομεν νὰ ζητήσωμεν τὸν βασιλέα τοῦτον; Απὸ κἀμμίαν ἡγεμόνων Αμφικτυονίαν; ἀλλὰ γνωρίζοντες τὴν καταστασίν μας, πιθανὸν ὅτι μέλλουν νὰ μᾶς περιγελάσωσιν, ἀποροῦντες τὴν αὐτὴν ἀπορίαν, τὴν ὁποίαν ἠπόρησαν οἱ Ρωμμαῖοι, ὅτε οἱ μωροὶ Καππαδόκαι ἐζητοῦσαν ἀπ' αὐτοὺς βασιλεα. Απὸ τὸν Θεὸν; ἀλλὰ, δέν εἶναι φόβος μήμας ἀποκριθῇ ὅτι ἀπεκρίθη ὀργιζόμενος εἰς τοὺς Ιουδαίους, οἱ ὁποῖοι μὴν ἀρκούμενοι εἰς τὸ Συνέδριον καὶ τοὺς Κριτάς των, ἐφώναζαν, " Κατάστησον ἐφ' ἡμᾶς βασιλέα δικάζειν ἡμᾶς, καθὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη: Ιδοὺ τὶ τοὺς ἀποκρίνεται ὁ Θεὸς διὰ τοῦ Σμουὴλ. " Ακουε τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ, καθα ἂν λαλῶσί σοι, ὅτι οὐ σὲ ἐξουθενήκασιν, ἀλλ' ἢ ἐμὲ ἐξουθενήκασι τοῦ μὴ βασιλεύειν ἐπ αὐτῶν . . . . Πλὴν ὅτι διαμαρτυρόμενος διαμαρτυρῆ αὐτοῖς, καὶ ἀπαγγελεῖς αὐτοῖς τὸ δικαίωμα τοῦ βασιλέως, ὅς βασιλεύσει ἐπ' αὐτοὺς . . . Τοὺς υἱοὺς ὑμῶν λήψεται, καὶ θήσεται αὐτοὺς ἐν ἅρμασιν αὐτοῦ, καὶ ἐν ἱππεύσιν αὐτοῦ, καὶ προτρέχοντας τῶν ἁρμάτων αὐτοῦ. Καὶ θήσει αὐτοὺς ἑαυτῶ ἑκατοντάρχους καὶ χειλιάρχους, καὶ θερίζειν θερισμὸν αὐτοῦ, καὶ τρυγᾶν τρυγητὸν αὐτοῦ, καὶ ποιεῖν σκεύη πολεμικὰ αὐτοῦ, καὶ σκεύη ἁρμάτων αὐτοῦ· καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν λήψεται εἰς μυρεψοὺς καὶ εἰς μαγειρίσσας καὶ εἰς πεσσοῦσας. Καὶ τοὺς ἀγροὺς καὶ τοὺς ἀμπελῶνας ὑμῶν καὶ τοὺς ἐλαιῶνας ὑμῶν τοὺς ἀγαθοὺς λήψεται καὶ δώσει τοῖς δούλοις ἑαυτοῦ. Καὶ τὰ σπέρματα ὑμῶν καὶ τοὺς ἀμπελῶνας ὑμῶν ἀποδεκατώσει, καὶ δώσει τοῖς εὐνούχοις αὐτοῦ, καὶ τοὺς δούλους ὑμῶν καὶ τὰς δούλας ὑμῶν, καὶ τά βουκόλια ὑμῶν τὰ ἀγαθὰ, καὶ τοὺς ὄνους ὑμῶν λήψεται, καὶ ἀποδεκατώσει εἰς τὰ ἔργα αὐτοῦ. Καὶ τὰ ποίμνια ὑμῶν ἀποδεκατώσει, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθε αὐτῶ δοῦλοι. Καὶ βοήσεσθε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ προσώπου βασιλέως ὑμῶν, οὗ ἐξελέξασθε ἑαυτοῖς, καὶ οὐκ ἐπακούσεται κύριος ὑμῶν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὅτι ὑμεῖς ἐξελέξασθε ἑαυτοῖς βασιλέα. ,,

" Η ζωγραφημένη ὅμως αὕτη ἀπὸ τὸν Θεὸν εἰκὼν ⟨ ἤθελε τὶς εἰπεῖν ⟩ ὁμοιάζει πλέον δεσπότας Τούρκους, παρὰ βασιλεῖς χριστιανοὺς· οὐδὲ μᾶς ἐμώρανε τόσον ὁ Θεὸς, ὥστε νὰ βάλωμεν εἰς τόπον τοῦ τυράνουμας ἄλλον ὅμοιον αὐτοῦ, ἢ καὶ χειρότερον τύραννον. Αν ἀποφασίσωμεν νὰ βασιλευώμεθα, αὐτὸ τὸ συμφέρον μᾶς διδάσκει νὰ ἐκλέξωμεν ὅμοιον τῶν σήμερον βασιλουόντων εἰς τὴν φωτισμένην Εὐρώπην ἡγεμόνων κἀνένα, βασιλέα νόμιμον, βασιλέα πρᾷον, βασιλέα τῆς κοινῆς εὐδαιμονίας προνοητην. ,, Εγὼ προσθέτω, καὶ βασιλέα ἄγγελον. καὶ τοῦτο μάλιστα μὲ φοβίζει.

Η παροῦσα μας κατάστασις εἶναι τοιαύτη ὥστε, καὶ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ ἂν καταβῇ νὰ μᾶς βασιλεύσῃ, κινδυνεύομεν νὰ τὸν μεταμορφώσωμεν εἰς διάβολον. Μαθημένοι νὰ προσκυνῶμεν Τούρκους, τόσον προθυμώτερον θέλωμεν μεταβάλειν εἰς ἀνθρωπολατρείας τὰς προσκυνήσεις, ὅσον εἶν' ἀνομιότερος τῶν Τούρκων ὁ προσκηνούμενος, καὶ ὀλιγώτερον ἀναγκασμένη ἡ προσκύνησις. Οτι καὶ μόνη ἡ τοιαύτη λατρεία ἀρκεῖ νὰ σαλεύσῃ καὶ τοῦ φρονιμωτάτου τὰς φρένας, δὲν εὑρίσκεται νομίζω ὅς τις δὲν τὸ καταλαμβάνει. Αλλ' εἶν' ἓν ἄλλο εἶδος προσκυνητῶν, τῶν ὁπόιων ἴδετ' ἀνωτέρω τὴν εἰκόνα ζωγραφιμένην ἀπὸ τὸν Μοντεσκιὼν, καὶ οἱ ὁποῖοι προσκυνοῦν ὄχι διότι σέβονται τὸν προσκυνούμενον, ἀλλὰ διότι ἐλπίζουν πλοῦτον, δύναμιν, ἀξιώματα, ἢ καὶ ξηρὺς τίτλους ἀξιωμάτων.

ἀκολουθεῖ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 45.

Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ τὸ μέσον τῆς τυπογραφίας ὅ,τι στοχάζονται διὰ καλόν „
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Επιδαύρ.)

„ Ἡ Παῤῥησία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΣΑΒΒΑΤΩ 28 Γενρουαρίου 1825.

Ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα τοῦ Μεσολογγίου.

Πολλάκις κατ' ἐπανάληψιν ἀνεφέραμεν εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Χρονικὰ ὅτι ἡ Ἀλβανία κάμνει μεγάλας ἑτοιμασίας διὰ μίαν νέαν εἰσδρομὴν εἰς ταῦτα τὰ μέρη. Περὶ τούτων ἔχομεν καὶ νεωτέρας βεβαιωτικὰς εἰδήσεις, ἐκ τῶν ὁποίων μάλιστα συμπεραίνεται, ὅτι οἱ Ἀλβανοὶ, δὲν θέλουν προσμένει ὡς ἄλλοτε, τοὺς μηνας Ἰούνιον καὶ Ἰούλιον διὰ νὰ εἰσβάλουν εἰς τὰς πεδιάδας μας. Οἱ ἀρχηγοίτων διωρισμένοι ἀπὸ τὴν Πόρταν εἶναι οἱ πλέον ἀξιώτεροι μεταξὺ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἀπολαμβάνουσι μεγάλην ὑπόληψιν εἰς τὴν Ἀλβανιαν, οἷος μάλιστα νομίζεται πρὸ πάντων ὁ Ἄγος Μουχουρτάρης, ὅστις ὠνομάσθη καὶ Σερασκιέρης τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰμπραΐμ-Πασᾶ. Τοῦτο καὶ ἄλλα τινὰ περίεργα μανθάνομεν ἐκ τῶν ἐφεξῆς ἐπιστολῶν, τὰς ὁποίας κατ' αὐτὰς ἐλάβομεν.

Κορφοὶ 17 (26) Ἰαννουαρίου.

Ο υἱὸς τοῦ Ἰμπραΐμ Πασᾶ ἦλθε διωρισμένος μὲ Βασιλικὸν φερμάνι, Βεζίρης εἰς Μπεράτι, καὶ Πασᾶς τῆς Αὐλῶνος. Σερασκιέρην ἐδιόρισεν ἡ Πόρτα τὸν Αγο-Μουχουρτάρην εἰς τὸν εἰρημένον υἱὸν τοῦ Ἰμπραΐμ Πασᾶ, διὰ νὰ συνάξῃ στρατεύματα· τὸν δὲ Σεΐν-Μπέην ὀνόμασεν ὅλης τῆς Τταμουριᾶς μέχρι τῆς Πάργας Μουσελίμην. Οἱ Τσάμιδες ἑτοιμάζονται καὶ αὐτοὶ· τοὺς ἦλθαν μάλιστα καὶ ἔξοδα Βασιλικὰ διὰ νὰ συνάξουν στρατεύματα. Ο Ομὲρ Πασᾶς περνᾶ βέβαια εἰς Θεσσαλονίκην. εἰς δὲ τὰ Ἰωάννινα ἔρχεται ὁ Ισμαΐλ-Πλιάσας. Τὸ σχέδιόν τους εἶναι νὰ στρατεύσουν ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ Ξηρομέρου καὶ ν' ἀπεράσουν εἰς Ναύπακτον.

19 (31) τοῦ ἰδίου.

Ο Ρούμελης ἦλθεν εἰς Λάρισσαν καὶ συνάζει στρατεύματα, τὰ ὁποῖα θέλουν συναθροισθῇ τὸν ἀριθμὸν εἴκοσι χιλιάδες, διορίζων ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν τὸν Δερβὶς-Πασᾶν, Μπεκὴρ Πασᾶν, Μπερκόφτσαλην καὶ Ισμαΐλ-Πασᾶν, οἱ ὁποῖοι θέλουν ἐπιπέσει ἀπὸ τρία μέρη εἰς Πελοπόννησον. αὐτὸς δὲ εἰς ὀλίγας ἡμέρας μεταβαίνει εἰς Ἰωάννινα διὰ νὰ συνάξῃ μὲ χονδροὺς καὶ ἑτοίμους μισθοὺς δεκαπέντε χιλιάδας Αλβανοὺς μεταξὺ τῶν ὁποίων πέντε χιλιάδας ἱππεῖς, καὶ ἔπειτα νὰ ἐφορμήσῃ περὶ τὰ μέσα Μαρτίου κατὰ τῆς πόλεως τοῦ Μεσολογγίου· ἔχει δὲ προσταγὴν βασιλικὴν νὰ ἀφίσῃ εἰς κάθε στένωμα ἀρκετοὺς στρατιώτας διὰ ὀπισθοφύλαξιν, καὶ κατ' ἐξοχὴν εἰς τὸ στενὸν τοῦ Μακρυνόρους δύω χιλιάδας.

Ο Ομὲρ-Πασᾶς ἀναχωρεῖ ἀφεύκτως ταύτην τὴν ἑβδομάδα εἰς τὸν τόπον τοῦ προσδιορισμοῦ του, [illegible] εἰς Θεσσαλονίκην.

Εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν γίνονται μεγάλαι ἑτοιμασίαι διὰ τὴν ἐφετεινὴν ἐκστρατείαν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου.

Ολα ταῦτα ὅσα σᾶς γράφω εἶναι βέβαια, καὶ δὲν ἀμφιβάλλουν ἅπαντες οἱ καλοὶ πατριῶται καὶ οἱ φίλοι τῆς Ελλάδος ὅτι θέλουν ληφθῇ ἐγκαίρως, ὁπόθεν ἀνήκει, τὰ ἀναγκαῖα μέτρα· τώρα μάλιστα ὅτε ἡ, Ελληνικὴ Διοίκησις ἴσχυσε νὰ καταστρέψῃ τοὺς ἐσωτερικοὺς ἐχθροὺς τῆς Πατρίδος καὶ μὲ τὸ μέγα τοῦτο παράδειγμά της ἔδειξεν εἰς τὸν φωτισμένον κόσμον ὅτι τὸ Ελληνικὸν ἔθνος θέλει νὰ ζῇ ὑπὸ νόμους, καὶ νόμους δικαίους, ἐγγυουμένους τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν του.

Εξακολούθησις τῶν προλεγομένων τοῦ Κεραῆ.

Εἰς τοιούτους προσκυνητὰς δὲν συμφέρει κατ' οὐδένα τρόπον βασιλεὺς ἄγγελος. ὅθεν ἡ πάσα των σπουδὴ θέλ' εἶσθαι νὰ τὸν καταστήσωσι τοιοῦτον ὥστ' αὐτοὺς καὶ ὄχι τοὺς ἀξίους, νὰ ἐκλέγῃ, αὐτοὺς νὰ προτιμᾷ, καὶ εἰς αὐτοὺς νὰ ἀσωτεύῃ τοὺς ἱδρῶτας τοῦ ἔθνους, καὶ τελευταῖον νὰ τὸν καταπείσωσι μηδὲ νὰ ἐνεργῇ πλέον τίποτε χωρὶς αὐτῶν τὴν συμβουλὴν καὶ θέλησιν. [illegible]ουτοτρόπως οἱ ταλαίπωροι Γραικοὶ ἀντ' ἑνὸς καλεσμένου βασιλέως, μέλλουν νὰ δεσπόζωνται ἀπὸ τόσους αὐτοκλήτους τυραννίσκους, ὅσους ἔχει κόλακας ὁ βασιλεύς. νὰ ὑποφέρωσι τὴν καθημερινὴν ὑπερφρόνησιν αὐτῶν, καὶ νὰ ἐργάζωνται καθημέραν διὰ νὰ καταπλουτίζωσι μὲ κόπους ἀκαταπαύστους πολλῶν Σαρδαναπάλων ἀργίαν. Καὶ ἐπειδὴ ἡ ταλαιπωρία των γεννᾶται ἀπ' ἀνοησίαν, οὐδ' ἀπὸ τὸν Θεὸν πλέον ἔχουν νὰ ἐλπίζωσι βρήθειαν, τοῦ ὁποίου ἀλησμόνησαν τοὺς λόγους, "Οὐκ ἀκούσεται κύριος ἡμῶν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὅτι ἡμεῖς ἐξελέξασθε ἑαυτοῖς βασιλέα."

Εἰς τὴν ἐξουσίαν μας εἶναι ν' ἀποφύγωμεν ὅλους τούτους τοὺς κινδύνους, ἐὰν ἀποφασίσωμεν νὰ προσκαλέσωμεν ξένον νομοθέτην, καὶ νὰ τὸν παρακαλέσωμεν τὴν ὡραιωτάτην παράκλησιν τοῦ φιλοπάτριδος Κωμικοῦ, νὰ μᾶς συγκεράσῃ ὅλους καὶ ὀλιγαρχικοὺς καὶ δημοτικοὺς εἰς ἕνα χυλὸν, τὸν σωτήριον χυλὸν τῆς Ισονομίας,

Μίξον δ' ἡμᾶς
Τοὺς Ελληνας πάλιν ἐξ' ἀρχῆς
Φιλίας χυλῷ, καὶ ξυγγνώμῃ
Τινὶ πρᾳοτέρᾳ κέρασον τὸν νοῦν.

Τότε παραβλέποντες ὅλοι τῆς φιλαυτίας τοὺς πειρασμοὺς, θέλομεν μετὰ χαρᾶς ἀκούσειν τὴν ξένην φωνὴν, ὡς φωνὴν Θεοῦ. οἱ ὀλιγαρχικοὶ συλλογιζόμενοι, ὅτι χωρὶς τῶν δημοτικῶν τὰς ἀφθόνους χρηματικὰς καὶ ζωϊκὰς θυσίας, ἤθελαν ἀκόμη τρέμειν μὲ τὰς χεῖρας σταυρομένας καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς πηγμένους εἰς τὴν γῆν ἔμπροσθεν κτηνῶν ἀνθρωπομόρφων. καὶ οἱ δημοτικοὶ πάλιν, ὅτι διὰ τὴν ἐλευθέρωσιν ταύτην ἡ ἐλλὰς δὲν τοὺς γνωρίζει κἀμμίαν χάριν, ἂν αὐτοὶ πρῶτοι δὲν δέσωσι τὸν αὐχένα των εἰς τὸν ζυγὸν τῶν νόμων, ἀπὸ τοὺς ὁποίους μόνους κρέμεται ἡ εὐδαιμονία τῆς Ελλάδος.

Οἱ νόμοι εἶναι ἡ κοινὴ τοῦ ἔθνους θέλησις καὶ συνθήκη. ὅταν ἄρχωσιν αὐτοὶ, τὶς τολμᾷ νὰ σφετερεισθῇ τὴν ἐξουσίαν τῶν νόμων, ἢ τὶς ἔχει δίκαιον νὰ παραπονεθῇ, ὅτι ἄρχεται ἀπὸ ἀνθρώπους; Τὸ στάδιον τῆς ἀρετῆς ἀνείγεται εἰς ὅλους κοινὸν εἰς ὅλους συγχωρεῖται νὰ τὸ τρέξωσι, καὶ νὰ ἀπολαύωσι καθεῖς τὰ χρεωστούμενα εἰς αὐτὸν βραβεῖα ἀπὸ τὰς χεῖρας τῆς Πατρίδος, ἂν τὸ τρέχωσι διὰ τὴν ὠφέλειαν αὐτῆς. Ἡ πατρὶς δὲν ἐξετάζει πῖοα ἦσαν τὰ φρονή-

ματα τῶν τέκνων της, ὅταν ἐδούλευαν τυράννους, ἀλλὰ τί φρονοῦν τὴν σήμερον ἐλευθερωμένοι ἀπὸ τὸ σχολεῖον τῆς τυραννίας.

Τὸ κακὸν σχολεῖον τοῦτο ἔφθειρε βέβαια πλειότερον τοὺς καὶ πλειότερον συνανασταφέντας μὲ τὸν τύραννον. ἀλλὰ δὲν ἔφθειρε μόνους αὐτοὺς. ὅλους μᾶς ἐμόλυνε μὲ τὴν βαφὴν τῆς ὀλιγαρχίας. Μικρὰ προτερήματα μᾶς ἔκαμναν ὀλιγαρχικοὺς. ὁ πλοῦτος ἤρκει νὰ ἐξάψῃ εἰς τὰς ψυχάς μας τὴν ὀλιγαρχίαν. τὸ παραμικρὸν ἀρχικὸν ἐπάγγελμα, τὴν δεσποτίαν. τοῦ παραμικροῦ χωρίου ὁ προεστὼς ἢ δημογέρων ἐμεταμορφώνετο εἰς τυραννίσκον. καὶ τυραννίσκον τόσον ἀνομώτερον, ὅσον ἐτυράννει τοὺς ὁμογενεῖς καὶ ὁμοθρήσκους του, καὶ τόσον γελοιότερον, ὅσον ἐκινδύνευεν αὐτὸς πᾶσαν ὥραν νὰ ἀτιμασθῇ, νὰ ξυλοκοπηθῇ, ἢ καὶ νὰ κρεμασθῇ ἀπὸ τοὺς ἀσεβεστάτους ἀλλογενεῖς τυράννους. Μόλις ἐλευθερωθέντες ἀπ' αὐτοὺς, ἐδείξαμεν, ὅτι μόνα μας τὰ σώματα ἐλευθερώσαμεν ἀπὸ τὰς ὕβρεις των, ἀλλ' ὄχι ἀκόμη καὶ τὰς ψυχάς μας ἀπὸ τὰ τυραννικά των φρονήματα. ὡς τὸ μαρτυρεῖ ὁ Ἀσιανὸς κόμπος τῶν ὁπόιων ἔλεγ' ἀνωτέρω Στρατηγὸν τῆς Χίου. ὡς τὸ μαρτυρεῖ ἡ δίψα τῶν τίτλων, καὶ πολλὰ ἄλλα ὀλιγαρχικῆς ἀῤῥωστίας συμπτώματα, τὰ ὁποῖα παρατηροῦν μὲ λύπην οἱ γνήσιοι τῆς ἐλευθερίας ἐρασταὶ.

Ἀδύνατον πρᾶγμα φαντάζονται ὅσοι μὲ τοιαύτην ψυχῆς διάθεσιν ἐλπίζουν νὰ φυλάξωσι τὴν μὲ τόσους κόπους ἀποκτημένην ἐλευθεριαν. Μόνη ἀσφαλῆς αὐτῆς φυλακὴ εἶναι ἡ δικαιοσύνη. καὶ οὐδ' αὕτη ἀρκεῖ ἂν καθεῖς ἀρκεῖται νὰ μὴν ἀδικῇ τοὺς ἄλους, μηδὲ φροντίζει νὰ ἐμποδίζῃ καὶ τὰς ἀδικίας τῶν ἄλλων, τρέχων εἰς βοήθειαν τῶν ἀδικουμένων.

Εγνώρισαν καθὼς ἄλλας πολλὰς καὶ τὴν ἀλήθειαν ταύτην οἱ παλαιοὶ φιλόσοφοι, τὴν ἐκήρυξαν ἐπὶ σκηνῆς οἱ ποιηταὶ, τὴν ἐβεβάιωσεν ἡ πτῶσις τόσων ἀδικων πολιτειῶν, ἀλλ' ἀπὸ κἀνένα δὲν ἐπαραγγέλθη τῆς δικαιοσύνης ἡ ἀνάγκη τόσον ζωηρὰ, ὅσον ἀπὸ τὸν ἐπονομασθέντα Ηλιον τῆς δικαιοσύνης ΧΡΙΣΤΟΝ. Ας ἐξετάσωμεν πρῶτον τοὺς φιλοσόφους καὶ ποιητὰς.

Ελεγεν ὁ Σόλων, ὅτι ἐκείνη ἡ πόλις καὶ τοικεῖται κάλλιστα εἰς τὴν ὁπόιαν οἱ μὴ ἀδικούμενοι ἀγανακτοῦν ἴσα μὲ τοὺς ἀδικουμένους κατὰ τῶν ἀδικοῦντων. "Οἰκεῖται κάλλιστα τῶν πόλεων, ἐν ᾗ τῶν ἀδικουμένων οὐχ ἧτον οἱ μὴ ἀδικούμενοι προβάλλονται καὶ κολάζουσι τοὺς ἀδικοῦντας." καὶ διὰ τοῦτο μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐνομοθέτησε καὶ τὴν ἄδειαν. ἂν κανεῖς ἀδικημένος δὲν ἐφρόντιζε νὰ ζητήσῃ τὴν ἐκδίκησιν ἀπὸ τοὺς νόμους, νὰ ἐγκαλῇ ἄλλος, ὅς τις ἤθελ' ἀντ' αὐτοῦ, καὶ νὰ σύρῃ εἰς τὸ δικαστήριον τὸν ἀδικοῦντα, θέλων ⟨λέγει ὁ Πλούταρχος⟩ νὰ συνειθίσῃ μὲ τοῦτο τοὺς πολιτας νὰ συναισθάνωνται καὶ νὰ συμπονῶσιν ὡς ἑνὸς σώματος μέλη, τὴν βλάβην καθενὸς μέλους. "Ορθῶς ἐθίζοντος τοῦ νομοθέτου τοὺς πολίτας, ὥσπερ ἑνὸς μέλη σώματος, συναισθάνεσθαι καὶ συναλγεῖν ἀλλήλοις.

Τὸ αὐτὸ ἐνόει καὶ ὁ Πλάτων μὲ τὸ πολλὰ εὐκατάληπτον εἰς καθένα παράδειγμα τοῦτο. Καθῶς ὅστις πληγωθῇ τὸν δάκτυλον, δὲν λέγει, πονεῖ ὁ δακτυλός μου, ἀλλὰ πονῶ τὸν δάκτυλον, ἐπειδὴ ὅλος ὁ ἄνθρωπος αἰσθάνεται τὸν πόνον, παρόμοια καὶ ἡ δικαίως συγκροτημένη πολιτεία ὅταν ἓν ἀπὸ τὰ μέλη της πάσχῃ, χρεωστεῖ ὅλη νὰ συμπάσχῃ καὶ νὰ συμπονῇ, καθὼς ἐξεναντίας νὰ συγχαίρῃ καὶ νὰ συνεφρένεται, ὅταν συμβαίνει τι χαροποιὸν εἰς κἀνένα της πολίτην. Αλλοῦ πάλιν διαιρεῖ τὴν δικαιοσύνην εἰς τρεῖς βαθμοὺς. Ο κατώτατος εἶναι, νὰ μὴν ἀδικῇ κἀνεῖς κἀνένα· ὁ μετ' αὐτὸν, νὰ μὴ συγχω-

BIBLIOTHEK THE BOYAL ... N E. ...

ρῇ μηδ' εἰς τοὺς ἄλλους νὰ ἀδικῶσιν. ὁ ἀνάταλις νὰ συντρέχῃ καὶ νὰ συμβοηθῇ τοὺς κολάζοντας τὴν ἀδ[illegible].

Τρεῖς σχεδὸν ἑκατοντάετηρίδας μετὰ τὸν Σόλωνα ἐνδύμιζεν ἀπὸ σκηνῆς ὁ κωμικὸς Μένανδρος εἰς τοὺς Ἀθηναίους σεσηχυσγημένον τὸν νόμον τοῦ Σόλωνος. Ἀλλὰ, πῶς εἶδον δυνατὸν νὰ σωφρονισθῶσι πλέον οἱ Ἀθηναῖοι, ἀφ' οὗ ἡ ἀρρωστία τῆς πολιτείας των ἐγαγγραινώθη διὰ τὰς καθημερινὰς ἀδικίας, διὰ τὰς ὁποίας ἦσαν ἤδη καὶ μονονοὺχι παντάπασι δουλωμένοι εἰς τοὺς Μακαιδόνας;

Μετὰ τοὺς ποιητὰς καὶ φιλοσόφους τῶν Ἑλήνων, λοιπὸν ἔμεινε νὰ ἐξετάσωμεν τί λέγει περὶ τῆς δικαιοσύνης ὁ Χριστὸς. Παρατρέχω τἄλλα του πολλὰ περὶ αὐτῆς παραγγέλματα, ἀρκούμενος εἰς ἓν ἀπ' αὐτὰ τὸ "Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες "τὴν δικαιωσύνην· ὅτι αὐτοὶ χορτασθή "σονται." τοῦ ὁποίου δὲν ἠξεύρω ἂν κἀνεὶς ἀπὸ τοὺς ἱεροκήρυκας ἢ πνευματικούς μας διδασκάλους ἐκατάλαβεν ἀκόμη, ἢ μᾶς ἔδωκε νὰ καταλάβωμεν, ὡς ἔπρεπε, τὴν δύναμιν. Ἀλλὰ καὶ ἂν μάς τὸ ἔκαμε καταληπτὸν, πῶς εἶχε νὰ ἀνάψῃ τὴν πεῖναν καὶ τὴν δίψαν τῆς δικαιοσύνης εἰς ψυχὰς δούλων κυβερνωμένων ἀπὸ πεινῶντας καὶ διψῶντας ἀδικίαν τυράννους;

Δύο τινὰ σημειώσεως ἄξια φαίνονται εἰς τὸν Μακαρισμὸν τοῦτον. Πρῶτον, ὅτι τῆς προτάσεως αὐτοῦ τὸ ὑποκείμενον δὲν ἐξεφράσθη ἁπλῶς, Μακάριοι οἱ δίκαιοι, καθὼς εἶπε, Μακάριοι οἱ πραεῖς, Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί. Δεύτερον, ὅτι ἐξεφράσθη μὲ μεταφορὰν παχύτολον, δανεισμένη ἀπὸ δύο χρείας ἢ ἐπιθυμίας σωματικάς, τὴν πεῖναν καὶ τὴν δίψαν· τῶν ὁποίων τυραννικωτέραν ἄλλην δὲν αἰσθάνεται κἀμμίαν ὁ ἄνθρωπος, ἐπειδὴ ἀπειθήσει, ἂν καταπιέσῃ εἰς ἀνάγκην νὰ μὴν ἔχῃ πῶς νὰ τὰς πληρώσῃ.

ἀκολουθεῖ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 46.

Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ τὸ μέσον τῆς τυπογραφίας ὅ,τι στοχάζονται διὰ καλόν „
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Ἐπιδαύρ.)

„ Η Παῤῥησία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΤΕΤΡΑΔΗ 4 Μαρτίου. 1825.

ΑΘΗΝΑΙ. 3 Μαρτίου.

Σήμερον εἰς τὰς 10 ἡ ὥρα τῆς ἡμέρας, ἔφθασεν ἐδὼ ὁ Στρατηγὸς Ἰωάννης Γκούρας, πολυπόθητος, μάλιστα εἰς ταῖς παρούσαις ταραγμέναις περίστασαις τῆς Ἐπαρχίας τούτης. Τὸν ὑποδέχθησαν δὲ μὲ μεγάλην χαρὰν, καὶ τὸν ἐπρ[illegible]ησαν οἱ ἄρχοντές μας, καὶ τὸ Φρούριον τὸν ἐτίμησε μὲ δώδεκα κανόνια.

Ἀπὸ αὐτὸν ἐμάθαμεν, ὅτι Ὑπουργὸς τῶν Πολεμικῶν διορίσθη ὁ Κύριος Ἀδὰμ Δούκας.

3 Μαρτίου.

Τὴν ἀπερασμένην νύκτα, ἐταράχθησαν ὑπερβολικὰ τὰ περίχωρα τῶν Ἀθηνῶν, τόσον, ὥστε πολλοὶ ἀπὸ τοὺς κατοίκους των κατέφυγον ἐδὼ σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις. ἡ αἰτία ἦτον, ἐπειδὴ ἔμαθαν ὅτι ἕνα σῶμα στρατιωτῶν ἐλεηλάτησε τὰ χωρία ὁποῦ εὑρίσκονται εἰς τὰ σύνορα τῶν Θηβῶν καὶ τῆς Ἀττικῆς. τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐβεβαιόθημεν, ὅτι αὐτοὶ ἦτον στρατιῶται τοῦ Ὀδυσσέως ἕως τριακόσιοι οἱ ὁποῖοι ἔβαλαν ἐμπρὸς ὅσα ζωντανὰ καὶ ἄνδρας ἠμπόρεσαν νὰ πιάσουν· πολλοὶ στοχάζονται, ὅτι νὰ μὴν ἦτον μόνον τοῦ Ὀδυσσέως στρατιῶται, οἱ ἄνω εἰρημένοι, ἀλλὰ ἀνακατωμένοι καὶ μὲ Τούρκους, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀκόμη χειρότερον.

Α.' Ὀδυσσεῦ, Ὀδυσσεῦ.' Πόσον ἦτον καλήτερον διὰ ἐσὲ, διὰ τὴν Πατρίδα, διὰ τὴν ἀνθρωπότητα ὅλην, ἀνίσως ὅταν εἰς τὸ Χάνι τῆς Γραυτιᾶς πολεμῶντας μὲ μίαν φούκταν Στρατιωτῶν, ἐναντίον πεντε χιλιάδων πολεμικοτάτων ἐχθρῶν, ἤθελες πέσῃς θυσία τῆς ἐλευθερίας τῆς Πατρίδος.' ἢ πάλιν εἰς τὸ Δαδὶ ἀνακατωμένος ἀνάμεσα εἰς χιλιάδας Τούρκων, ἤθελες κλείσῃς τὰ μάτιά σου πληγωμένος ἀπὸ κἀνένα θανατηφόρον ἐχθρικὸν βόλι.' κρίμα ὅμως εἰς τὸ ὄνομά σου, εἰς τοὺς κόπους σου, καὶ εἰς ταῖς μεγάλαις ἐλπίδαις ὁποῦ ἡ Πατρὶς, καὶ ἡ χριστιανοσύνη ὅλη ἔλαβε διὰ λόγου σου.

Τὶ ἠμπορεῖ κἀνεὶς νὰ ἀπολογηθῇ εἰς τοὺς ἐχθρούς σου, ὁποῦ ἀπαρχῆς ἐδυσφήμιζαν τὸ ὄνομά σου, καὶ παρεξηγοῦσαν τὰ καμώματά σου ὅλα, καὶ τοὺς λόγους σου ὅλους, ὅσον καλοὶ καὶ Πατριωτικοὶ καὶ ἂν ἦτον. ἐσὺ ὁ ἴδιος σήμερον ἐπιβεβαιώνεις τοὺς λόγους των μὲ τοῦτα τὰ φερσίματά σου.

Χιλιάδες δίκαια καὶ ἂν εἶχες διὰ νὰ εἶσαι ψυχραμένος ἐναντίον μερικῶν ὑποκειμένων ἀξιωματικῶν τοῦ Γένους σου, δὲν ἠμποροῦσαν νὰ ἀθωώσουν τοῦτα τὰ ἔργα σου.

Εἶναι ἑκατὸν φοραῖς ἀξιώτερος συγχωρήσεως καὶ ἐλέους ὁ Κολοκοτρώνης καὶ οἱ ὁπα-

δοίτου, παρὰ ἐσὺ, διατὶ τέλος πάντων ὅσα ἔκαμαν, τὰ ἔκαμαν μόνοι των, χωρὶς νὰ ἀνακατώσουν τὴν ὑπόθεσιν μὲ τὸν ἐξωτερικὸν ἐχθρὸν. Ποῖος ὤμως ἠμπορεῖ νὰ ἀκούσῃ, χωρὶς νὰ ἀνατριχιάσῃ ἀπὸ ὀργὴν ποῖος ἠμπορεῖ νὰ ἀκούσῃ τὸν Οδυσσέα κατατρέχοντα μαζὺ μὲ τοὺς Τούρκους, τοὺς ὁποίους ὁ ἴδιος ὁρκώθη ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Κόσμου, νὰ ἐξορίσῃ ἀπὸ τὴν Πατρίδα του; ποῖος ἠμπορεῖ νὰ ἀκούσῃ χωρὶς ἀγανάκτησιν ἐκεῖνον τὸν ἄνδρα, τὸν ὁποῖον ἕως τώρα ἐπίτροποι τῶν φιλελληνικῶν Κομητάτων τῆς Εὐρώπης ἐκήρυξαν ὡς μόνον ἔξοχον μεταξὺ τῶν παληκαρίων καὶ τῶν φρονίμων πατριωτῶν τῆς Ελλάδος; Εἶναι γεμάτον τὸ βιβλίον τοῦ Κολονέλου Σταυχὼπ περὶ τῆς Ελλάδος, ἀπὸ τὸ καλόν σου ὄνομα Οδυσσεῦ! δὲν εἶναι κἀνένα φύλλον τοῦ εἰρημένου βιβλίου ὁποῦ νὰ μὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομά σου μὲ ἔπαινον. πόσον θέλει κοκκινίσει αὐτὸς ὁ ἀγαθὸς ἄνδρας, ὅταν τοῦ εἰποῦν εἰρωνικῶς οἱ φίλοι του "ἰδοὺ ὁ Ηρωάς σου, ἰδοὺ ὁ Βαζινγγτόν σου, ἰδοὺ ὁ Βολιβάρης σου."

Τί ἔχεις νὰ ἀπολογηθῇς; ἠμπορεῖς νὰ προβάλῃς ταῖς δέκα πέντε χιλιάδες ψωρόγροσα, ὁποῦ σοῦ χρεωστοῦν οἱ Αθηναῖοι, καὶ τὸν Ιατρόν σου ὁποῦ σοῦ κρατοῦν; Α! βέβαια ὄχι!

Μένει λοιπὸν νὰ ἀπολογηθῇς εἰς τὴν Πατρίδα μὲ τὰ ἔργα σου, ἀπολογίαν ἐξομολογήσεως καὶ μετανοίας. Ναὶ! εἶναι καιρὸς ἀκόμη νὰ ἀνοίξῃ ἡ Πατρὶς τὰς ἀγγάλας της, νὰ σὲ δεχθῇ, ὡσὰν ὁ καλὸς Πατὴρ τοῦ Εὐαγγελίου τὸν ἄσωτον υἱόν του. νὰ σφάζῃ τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν, καὶ νὰ καλέσῃ ὅλους τοὺς φίλους της εἰς αὐτὴν τὴν χαράν της. βέβαια, βεβαιότατα. χαρὰ θέλει εἶναι εἰς τὴν Πατρίδα ὁλην, εἰς τὸν Χριστιανικὸν Κόσμον ὅλον, καὶ εἰς αὐτὸν τὸν Οὐρανὸν ἡ μετάνοιά σου.

ΑΘΗΝΑΙ 3 Μαρτίου.

Ἀπὸ Κωσταντινούπολιν μᾶς φανερώνουν τὰς ἑτοιμασίας τοῦ Στόλου, ὁ ὁποῖος θέλει εἶναι σύνθετος ἀπὸ δέκα ἓξ πολεμικὰ Καράβια, Φεργάδες, Κορβέτες καὶ Βρίκια, καὶ πολλὰ ἄλλα φορτηγά.

Μανθάνομεν ὅτι εἰς τὰ Σάλωνα εὐγῆκεν ἀπὸ Πελοπόννησον ὁ Αντιστράτηγος Ιωάννης Ρούκης, μὲ Στρατιώτας 1500. ὅτι καὶ εἰς τὸ Δίστομον εὐγῆκεν ὁ Στρατηγὸς Νικόλαος Γριζώτης μὲ 500. Εἰς Μέγαρα στέκει πρὸ ἡμερῶν ὁ Στρατηγὸς Στάθης Κατζικογιάννης.

Οἱ Τοῦρκοι ὁποῦ ἦλθαν ἀπὸ Ζητοῦνι εἰς τὴν Εὔριπον, ἔλαβαν μίαν κἄποιαν λογοτριβὴν μὲ τὸν Πασᾶν, καὶ ἔτζι διακόσιοι Καβαλαραῖοι ἐπέρασαν ἀπὸ τὰς Θήβας, καὶ ἐμβαρκαρίσθησαν εἰς Ντομπρέναν διὰ νὰ ἐπιστρέψουν ὅθεν ἦλθαν· ὁ Πασᾶς τοὺς ἀπόστησεν εἰς τὸν Οδυσσέα διὰ νὰ τοὺς ὁδηγήσῃ νὰ ἀπεράσουν ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ μέρη, ὅπου δὲν εὑρίσκονται Ελληνες μὲ ἅρματα· αὐτὸς τοὺς ἐφίλευσεν εἰς τὴν Ντομπρέναν, καὶ ἀνεχώρησαν πολλὰ εὐχαριστημένοι ἀπὸ λόγου του.

ΣΥΡΑ 26. Φευρουαρίου.

Ἀπὸ ἕνα πολεμικὸν Βρίκι Ολανδικὸν, ἐρχόμενον ἀπὸ Αλητζέρι διὰ τὴν Σμύρνην, ἐμάθαμεν, ὅτι ὁ Δεῖς τοῦ Αλητζερίου ἁρματώνει δώδεκα Καράβια πολεμικὰ, καὶ ἕνα Ντελήνι, καὶ δώδεκα ἄλλα καράβια ἑτοιμάζει φορτηγὰ. αὐτὸς ὁ μικρὸς Στόλος ἑτοιμάζεται διὰ τοῦτα τὰ μέρη, ἀφ' οὗ ἐζήτησεν ὅμως πρῶτον, νὰ εἶναι ἀνεξάρτητος ἀπὸ τὸ κυβέρνημα τοῦ Καπετᾶν Πασᾶ.

Εἰς τὸν Αναγαρᾶ ἀπὸ φουρτούναν ἐτζακίσθησαν μία Φεργάδα καὶ δύω Βρίκια. μία Κουρβέτα ἔχασε τὰ κατάρτιά της,

καὶ ἐσάθη εἰς Λάμψακον, ἄλλαις δύω Φεργάδες ἐχάθησαν εἰς Βάρναν.

ΝΑΥΠΛΙΟΝ. 27 Φευρουρ.

Η εἴδησις ὁποῦ ἐσπάρθη εἰς τὰς Αθήνας διὰ τὴν νίκην τῶν ἐδικῶν μας κατὰ τῶν Μουσουλμάνων, ὁποῦ ἐξεβαρκάρισεν ὁ Αιγυπτιακὸς Στολος εἰς Μωθοκώρωνα, δὲν ἦτον τόσον σωστὴ, ἀλλὰ τώρα ἠμποροῦμεν νὰ κοινοποιήσωμεν ὡς πρᾶγμα βέβαιον, μαθημένον τώρα γλίγωρα, ὅτι οἱ Ελληνες ἔσπρωξαν πολλὰ ζωντανὰ τοὺς ἄνω εἰρημένους Τούρκους.

ΚΩΝΣΤΑΝΤ. ΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Φευρουαρ. 3.

Ο Σουλτάνος εἶναι δεσμένος πάλιν εἰς τὸ νὰ ἑτοιμαση ἕναν Στόλον ἐναντιον τῆς Ελλάδος, καὶ καθημερινῶς στελνει ζωοτροφίας εἰς Πρέβεζαν, καὶ εἰς τὸν Κόλφον τοῦ Βόλου.

Απόκρισις τοῦ Στρατηγοῦ Ιωάννη Γκούρα πρὸς τὸν ελλογιμ. Κύρ. Γεννάδιον.

Φίλε τῆς παιδείας.

Ο εἰς Αθήνας ἐρχομός σου πρέπει νὰ νομισθῇ ἐπιστροφῆς ἐπιθυμια τῶν μουσῶν εἰς τὰ πατρῷα καὶ μητρῷα των οἰκήματα. ἀγνοῶν ὅτι αὐτοῦ ἦλθες, δὲν ἐπρόλαβα νὰ σὲ συγχαρῶ, καὶ νὰ σ' ἐπευχηθῶ τέλος καλὸν εἰς τὰ φρόνημα ὑπὲρ τῆς παιδείας ἐπιχειρηθέτά σου. σοῦ εἶμαι εὐγνώμων δι' ὅσα περισσότερα παρὰ τὸ δέον μ' ἀποδιδεις καλὰ ἔργα, ἐνῷ αὐτὰ εἶναι δῶρα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κόπος ὅλων τῶν καλῶν Ελλήνων. ἡ εὐχὴ τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως ἐφορεύει εἰς ὅλα, κ' ἐγὼ δὲν ἐστάθην, εἰμὴ ἁπλοῦς πληρωτὴς τῶν διαταγῶν της.

Η ἔκθεσις τῆς παραδόσεως τῶν μαθημάτων σου, δι' ἐμὲ εἶναι πάντη περιττὴ σὺ καὶ οἱ λοιποὶ ὁπαδοὶ τοῦ ὀρθοῦ λόγου γνωρίζουν πῶς πρέπει νὰ κυβερνῶνται αἱ ἁπαλαὶ τῶν νέων ψυχαὶ, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐλπίζεται ἡ ἀληθινὴ τῆς Ελλάδος εὐδαιμονία εἰς τὸ ἑξῆς. λάβε ἀπὸ τὸν παρόντα τὰ ὁποῖα μὲ προβάλλεται ὅτι χρησιμεύουν εἰς τὸ γυμάσιόν σου χίλια γρόσια καὶ μὲ ὑποχρεόνεις μεγάλως νὰ μὲ διδῇς συχνὰ ἀφορμὰς, διὰ νὰ συντρέχω τὴν παιδείαν, τὴν μόνην ἀναγκαίαν τὴν σήμερον εἰς ἡμᾶς μὲ ὅσα μέσα δύναμαι, ἀφοῦ εἶμαι ἔνθερμος αὐτῆς ζηλωτὴς καὶ φίλος εἰλικρινὴς τῶν μυστικῶν ὁπαδῶν της.

Μὲ τὸν ἐπιφέροντα τὸ παρόν μου Γραμματέα τοῦ Επάρχου Αθηνῶν τὰ ἀνωτέρω γρόσια χιλια.

Ο ἀδελφός σου
Ιω. Γκούρας.

Εξακολούθησις τῶν προλεγομένων τοῦ Κοραῆ.

Τὶ λοιπὸν ἠθέλησε νὰ μᾶς δείξῃ μὲ τὴν παράδοξον ταύτην μεταφορὰν; Ὅτι τὴν αὐτὴν χρειαν τῆς δικαιοσύνης ἔχει τὸ πολιτικὸν σῶμα, τὴν ὁποίαν ἔχει τῆς τροφῆς τὸ φυσικὸν· ὅτι καθὼς τοῦτο παύει νὰ ζῇ, εὐθὺς ὁποῦ τοῦ λείψῃ ἡ σωματικὴ τροφὴ, παρόμοια παύει καὶ διαλύεται ἡ πολιτικὴ συμβίωσις καὶ κοινωνία τῶν πολιτῶν, εὐθὺς ὁποῦ παύσωσι νὰ τρέφωνται μὲ τὴν δικαιοσύνην· ὅτι δὲν εἶν' ἄξιος νὰ μακαρίζεται ὅστις ἀρκεῖται νὰ μὴν ἀδικῇ τοὺς ἄλλους διὰ τὸν φόβον τῶν νόμων, οὐδ' ἀκόμη ὅστις, ἔχων ἐξουσίαν νὰ τοὺς παραβῇ, δὲν τολμᾷ ὅμως νὰ ἀδικήσῃ κἀνένα. ἀλλ' εἰς ἐκεῖνον μάλιστα ἁρμόζει τόνομα τοῦ μακαρίου, ὅστις πεινᾶ καὶ διψᾶ τὴν δικαιοσύνην, ἤγουν ὅστις παραβλέπων τὰ ἰδιά του συμφέροντα (ἂν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποτεθῶσιν ἄλλα τὰ συμφέροντα παρὰ τὰ δίκαια) περιβλέπει γύρωτου, καὶ ἐξετάζει, ἐὰν ἀδικῆται ἄλλος

ἴις ἀπὸ τοὺς συμπολίτας, διὰ νὰ τρέξῃ εἰς βοήθειαν του, ὡς ἀναγγάζεται νὰ τρέξῃ εἰς τροφὴν ὁ πεινασμένος καὶ ποτὸν ὁ διψασμένος. Τοιαύτη εἶναι ἡ ζωοποιοῦσα τὰς πολιτικὰς κοινωνίας παντέλειος δικαιοσύνη, τὴν ὁποίαν ἐκατάλαβαν, ὡς ἴδαμεν, οἱ παλαιοὶ νομοθέται, ἀλλὰ κανεῖς δὲν ἐπαράστησε τόσον ζωηρὰ, ὅσον τὴν εἰκόνισεν ὁ νομοθέτης Χριστὸς, παραβάλλων μὲ τὴν πεῖναν καὶ τὴν δίψαν τὴν ἀπαραίτητον αὐτῆς ἀνάγκην.

Ἐπιθυμεῖτε, φίλοι ὁμογενεῖς, νὰ ζήσῃ καὶ νὰ ἀνδρευθῇ ἡ νεογέννητος πολιτεία μας; Τρέφετέ την μὲ δικαιοσύνην, ποτίζετέ την μὲ δικαιοσύνην. Ἡ δικαιοσύνη φυλάσσει τὴν εἰρήνην, καὶ ἡ εἰρήνη σώζει τὴν ἐλευθερίαν. Αν ἡ ἐλευθερία ἀπεκτᾶται μὲ τὸν πρὸς τοὺς τυράννους πόλεμον, νὰ φυλαχθῇ ὅμως εἶναι τῶν ἀδυνάτων, ἐὰν δὲν εἰρηνεύωσι πρὸς ἀλλήλους οἱ πολῖται. καὶ εἰρήνην πρὸς ἄλλον νὰ ἔχῃ δὲν ἠμπορεῖ ὅστις δὲν εἰρηνεύσῃ πρώτην τὴν ψυχήν του, ἀποκλείων ἀπ' αὐτὴν ὅλας τὰς πλεονεκτικὰς ἐπιθυμίας ἐκείνας, ὅσαι τὴν μεταβάλλουν εἰς στρατόπεδον, καὶ τὴν πολεμοῦν ὡς τυράννου Στρατιῶται, κατὰ τὴν προσφυῆ μεταφορὰν τοῦ Ἀποστόλου. Μόναι συγχωρημέναι ἡδοναὶ εἰς τὸν πολίτην νομίζονται, ὅσαι δὲν ταράσσουν τὴν γαλήνην τῆς ψυχῆς του, καὶ τοιαῦται εἶναι ὅσαι δὲν βλάπτουν τὴν πρὸς τοὺς συμπολίτας δικαιοσύνην.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 47-48.

Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦν καὶ με ἄλλους τρόπους, καὶ με τὸ μέσον τῆς τυπογραφίας ὅ,τι στηγάζονται [illegible] „
([illegible] Ζ. τοῦ Νέμ. τῆς Ἐπιδαίρ.)

„ Η Παθρησία [illegible] ἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΤΕΤΡΑΔΗ 11 Μαρτίου. 1825.

ΒΙΟΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐξομολόγησις τοῦ Σ. Γκούρα εἰς τὸν λαὸν τῆς Αθήνας.

Αδελφοὶ Αθηναῖοι,

Εδῶ εἶναι πολλοὶ, ὁποῦ γυρίζουν καὶ φοβίζουν τὸν Λαὸν τῆς Αθήνας, λέγωντας, ὅτι ἐγὼ διαφεντεύω τοὺς Δημογέροντας, τὸν Ἔπαρχον καὶ ὅλους ἐκείνους, ὁποῦ κλέφτουν τῆς Πατρίδας τὰ εἰσοδήματα.

Αὐτὸ μοῦ πειράζει τὴν ὑπόληψιν δυνατὰ, ἐγὼ δὲν διαφεντεύω μήτε Ἔπαρχον, μήτε Δημογέροντας. Εἶμαι κ' ἐγὼ ἕνας σὰν ἐσᾶς, ἁπλοῦς πολίτης. Λοιπὸν ἐσεῖς πρέπει νὰ ἀνοίξετε τὰ μάτια σας, καὶ νὰ προσέχετε νὰ μὴ σᾶς γελᾷ ὅ ἕνας καὶ ὅλλος.

Ο πατριώτης σας
Ἰωάννης Γκούρας.

Τὴν 11 Μαρτ. 1825
Αθῆναι.

Η ἐνταῦθα Ἑταιρεία τῶν Φιλομούσων, ἡ ὁποία [illegible] καὶ τὴν πρόνοιαν τῶν κατὰ [illegible] σχολείων, φροντίζουσα νὰ κα[illegible] καὶ ἄλλα κοινωφελῆ Καταστή[illegible] τῆς Αλληλοδιδακτικῆς, [illegible] πιστημῶν, ἐπρόβαλε προλα[illegible] τὴν Πατρίδα νὰ ζητήσῃ ἀπὸ [illegible] Διόκησιν τὴν ἄδειαν διὰ [illegible] Κτίρια διὰ νὰ τὰ μεταχειρισθῇ εἰς σύστασιν Σχολείων. Ἡ Πατρὶς πεπεισμένη εἰς τοὺς κοινωφελεῖς σκοπούς τῆς Εταιρείας ταύτης ἀνέφερεν εἰς τὴν Σ. Διόικησιν περὶ τῆς ἀδείας τῶν εἰρημένων Εθνικῶν κτιρίων, ὅθεν ἡ Σ. Διόικησις ἐπαγρυπνοῦσα καὶ εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τῆς Νεολάιας, καὶ συντρέχουσα εἰς τὴν περὶ τὰ καλὰ προθυμίαν τῶν Αθηναίων, διέταξε τὴν χρῆσιν τριῶν τζαμιῶν εἰς Δημόσια καταστήματα.

Η Πόλις τῶν Αθηνῶν αἰσθάνθη κοινὴν εὐχαρίστησιν καὶ ἀπέδωκε τὴν προσήκουσαν εὐγνωμοσύνην εἰς τὴν πρόνοιαν τῆς Σ. Διοικήσεως.

Ιδοὺ αἱ Διαταγαὶ.

Περίο: Γ:
Αριθ:

Προσωρινὴ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος.
Τὸ Εκτελεστικὸν Σῶμα.

Επειδὴ ἡ Πόλις τῶν Αθηνῶν ὑπῆρξε ποτὲ καθέδρα τῶν ἐπιστημῶν, καὶ τῆς φιλοσοφίας, καὶ ἐπειδὴ ἡ Διοίκησις προσπαθεῖ νὰ εἰσάξῃ τὸν φωτισμὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ κατεξοχὴν ἐπιθυμεῖ νὰ φθάσῃ ἡ Πόλις αὕτη εἰς τὴν ἀρχαίαν της δόξαν, καὶ λαμπρότητα, βλέπει δὲ καὶ τὸν εἰς τοῦτο ζῆλον, καὶ προθυμίαν τῶν κατοίκων αὐτῆς, συναινέσει καὶ τοῦ Σ. Βουλευτικοῦ Σώματος,

Διατάττει.

ά. Τὸ τζαμὶ τοῦ Σταυροπάζαρου διορίζεται Σχολεῖον τῆς Ἀλληλοδιδακτικῆς Μεθόδου.

β' Τὸ τζαμὶ τῆς Κολώνας Βιβλιοθήκη Δημόσιος.

γ'. Τὸ τζαμὶ τοῦ Ῥοδακιοῦ Σχολεῖον τῶν Ἐπιστημῶν.

δ'. Ἡ περὶ αὐτὸ γῆ, Κῆπος Βοτανικὸς.

ε'. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ τῆς οἰκονομίας νὰ ἐνεργήσωσι τὴν παροῦσαν Διαταγήν.

ἐν Ναυπλίῳ τῇ 18 Νοεμβρ. 1824.

ὁ ἐπίτροπικὸς, Ἀναγνώστης Σπηλιωτάκης.
Κ. Μαυρομιχάλης.
Ἰωάννης Κολέτης.

Ὁ Προσωρι. Γ. Γραμματεὺς.
Π. Γ. Ῥόδιος.

Περίοδ. Γ.
Ἀριθ:

Προσωρινὴ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν

Πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν Ἀθηνῶν.

Ἡ Σεβαστὴ Διοίκησις, ἥτις φροντίζει μὲ ὅλας της τὰς δυνάμεις ν' ἀνακαλέσῃ τὰ φῶτα εἰς τὴν Ἑλλάδα, βλέποντα ὅτι ἀγωνίζεσθε μὲ μεγάλον ζῆλον καὶ προθυμίαν, διὰ νὰ συστήσετε εἰς τὴν πόλιν σας διάφορα καταστήματα τῆς παιδείας, μὲ διαταγὴν ὑπ' ἀριθ.' 1119, (τῆς ὁποίας τὸ ἀντίγραφον ἐγκλείεται ἐνταῦθα) ἀφιερόνει,

ά'. Τὸ Τζαμὶ τῶ σταυροπαζάρου διὰ Σχολεῖον τῆς Ἀλληλοδιδακτικῆς Μεθόδου.

β'. Τὸ Τζαμὶ τῆς Κολόνας διὰ Δημόσιον Βιβλιοθήκην.

γ'. Τὸ τζαμὶ τοῦ Ῥοδακίου διὰ Σχολεῖον τῶν Ἐπιστημῶν.

δ'. Τὴν περὶ τοῦτο γῆν διὰ κῆπον Βοτανικὸν.

Τὸ Ὑπουργεῖον σᾶς ἀναγγέλει ταῦτα, εὐχόμενον, ἡ ποτὲ Καθέδρα τῆς σοφίας καὶ τῶν Ἐπιστημῶν, πόλις τῶν Ἀθηνῶν, νὰ ἀναλάμψῃ ἐντὸς ὀλίγου.

τὴν ά'. Δεκεμβρίου 1824.
Ἐν Ναυπλίῳ.

εἰς ἀπουσίαν τοῦ Ὑπουργοῦ
τῶν Ἐσωτερικῶν,

Ὁ Γ.' Γραμματεὺς
Γεώργιος Γλαράκης.

Περίδ: Γ:
ἀριθ: 367.

Προσωρινὴ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας.

Πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως Ἀθηνῶν

Ἡ Σεβαστὴ Διοίκησις ἐπαγρυπνοῦσα δι' ὅλα τὰ εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ ἔθνους συμβάλλοντα συντελεστικὰ μέσα, καὶ πολὺ περισσότερον διὰ τὴν ἀνακάλεσιν τῆς παιδείας καὶ τῶν φώτων εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἥτις ποτὲ ἀπέστελλεν αὐτὴν ἀλλαχοῦ, διὰ νὰ φωτισθῶσι, καὶ ἀποκατασταθῶσι τὰ τέκνα αὐτῆς ἀληθεῖς τῶν προγόνων των ἀπόγονοι, διὰ τῆς ὑπ' ἀρ.1119 Σεβαστῆς Ἐπιταγῆς τῆς ὁποίας σᾶς ἐγκλείεται τὸ ἀντίτυπον,

Διατάττει,

ά'. Τὸ τζαμὶ τοῦ Σταυροπαζάρου διορίζεται Σχολεῖον τῆς Ἀλληλοδιδακτικῆς Μεθόδου.

β'. Τὸ τζαμὶ τῆς Κολώνας Βιβλιοθήκη δημόσιος.

γ'. Τὸ τζαμὶ τοῦ Ῥοδακίου Σχολεῖον τῶν Ἐπιστημῶν.

δ'. ἡ περὶ αὐτὸ γῆ κῆπος Βοτανικὸς.

Ἡ Ὑπουργεῖον σᾶς γνωστοποιεῖ τὴν διαταγήν αὐτήν, ἐπευχομένου σας ταυτοχρόνως νὰ ἀποκατασταθῇ ἡ πόλις ἡμῶν, οἵα ποτὲ ὑπῆρξε, μήτηρ δηλαδὴ τῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῆς Φιλοσοφίας.

ἐν Ναυπλίῳ τῇ 2 δεκεμβρίου.
1833.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Οἰκονομίας.
Νικόλαος Πανηρίσσουλος.

Ὁ Πρωτ. Γ. Γραμ. τῆς Οἰκονομίας,
Νικόλαος Οἰκονόμου.

---

6 Μαρτίου.

Πάλιν χθὲς ἐμάθαμεν ἄλλο κύημα τῶν καλῶν παληκαρίων τοῦ Ὀδυσσέως, τὸ ὁποῖον ἔκαμεν εἰς τὸν Κάμπον, καὶ ἐτάραξαν τὰ ἀδύνατα μέρη τῶν περιξ τῆς Ἀττικῆς.

Εἶγε τὰς παληκαρίδες μου! Νά, εἰς πόσους κόπους τὰς ἐλπίδες της ἡ δυστυχισμένη Πατρίς! καλὰ, ὅταν διὰ τὸν Λοχαγόν σας, αὐτὸς εἶναι βέβαια ἀδικημένος θανάσιμα, ἐπειδὴ οἱ Ἀθηναῖοι τοῦ κρατοῦν 15 χιλ. γρόσια καὶ τὸν Ἰατρόν του. Ἀμ ἐσεῖς καλὰ παληκάρια, τί παράπονον ἔχετε ἀπὸ τὸν Κόσμον, καὶ τὸν ταράττετε, καὶ τὸν κακοποιεῖτε μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον; Τί στοχάζεσθε, ἔχει πολὲ νὰ τὸ ἀλησμονήσῃ τὸ Γένος; ἢ φαντάζεσθε τάχα, ὅτι ἠμπορεῖτε νὰ τὸ ξεσκάτελε κλέφτικα ἐπάνω εἰς τὰ βουνὰ, καθὼς τὸ ἐκάμνατε εἰς τὸν καιρὸν τῆς Τουρκίας, ὅτοι δὲν ἠμπορούσαμεν πλέον νὰ ὑποφέρωμεν ταῖς τυραννίαις τῶν Τούρκων; ἀλλοίμονον εἰς ἐσᾶς δυστυχισμένοι! Ὁ ἴδιος Ἀρχηγός σας εἶν' ἐκεῖνος, ὁποῦ, εἴτε τοῦ Στρατηγοῦ Παναγιᾶ εἰς τὸ Ἄστρος ζόταν τιμῶτος χωρατεύοντας κατὰ τὴν συνήθειάν του, τοῦ εἶχεν εἰπωμένη εἰς κάποιους λόγους ὅτι, ἂν καλατζεχθοῦμεν, τιμνομεν τὴν παλαιάν μας τέχνην, ὅπου δὲν ἐφοβήθημεν ἕναν Ἀλῆ-πασσᾶν) "μὴ στοχασθῆς, ὅτι ἠμπορεῖς νὰ παίζῃς μὲ τὸ γένος, καθὼς ἔπαιζες μὲ τὸν Ἀλῆ-πασσᾶν. Τότε κἀμὲ χωρίον χριστιανὸς σὲ ἐσύντρεχεν εἰς ταῖς ἀνάγκαις σου τρυβόλως, τώρα ἔχεις νὰ φοβεισαι καὶ ἀπὸ τὰ κλαδιὰ τῶν βουνῶν."

Αὐτὰ τὰ εἶπεν ὁ Ἀρχηγός σας πολλὰ φρόνιμα, καὶ τὰ στοχάζετο. ἀνάμνησιν αὐτὰ εἰν τὴν ψυχήν του· διὰ τοῦτο καὶ ἐγνώριστε τὴν περιβόητη σπηλιάν του μὲ τόσους ζιζερέδες. Ἀμ ἐσεῖς ἄλλοι, ὅταν ἡ καπετάνια τοῦ ἔθνους πέση καπετάνιος σας, στοχάζεσθε, ὅτι εὐθὺς ἡ τράπα ἠμπορεῖ νὰ σᾶς χωρέσῃ καὶ νὰ σᾶς βολέψῃ καλά; Ἴσως τάχα, στοχάζεσθε, ὅτι ἠμπορεῖτε νὰ δικαιολογηθῆτε εἰς τὸ Διπλωματικὸν συστήμιον τῆς Ἀλληλίας, ὅτι αὐτὸς μὲ ὅλαν σᾶς ἔβαλεν εἰς αὐτὸν τὸν δρόμον; Ἡ βία δὲν εἶναι λογικὴ πρόφασις, νὰ νὰ σᾶς δικαιολογήσῃ. Ἄχι. ἕναν στρατιώτην μὲ τὸ τουφέκι δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὸν ἀλησταίνῃ, νὰ ἔβγῃ εἰς τὰ θελήματά του· εἶναι χιλιάδες δοῦλοι, ἀναγκασμένοι δι' αὐτόν. Λέγετε, ὅτι ἠμπορεῖτε νὰ κατεβῆτε ἡ Σαμαρίδαις σας, ὅταν ἔσεις εὑρίσκεσθε, ταῖς ἀφήσετε εἰς τὰ χέρια τοῦ τυράννου· καὶ τοῦτο νόμον εἶναι τὸ μεγαλήτερόν σας δικαίωμα; ἀλλὰ πρέπει νὰ στοχασθῆτε πάλιν, ὅτι ἐκεῖνος ὁποῦ πιστεύει καὶ στηλεμᾶ τὴν πατρίδα του ὁλοχαρῶς τοῦ πατρός του, ἢ τῆς μητρός του, δὲν εἶναι ἄξιος τοῦ χριστιανικοῦ ὀνόματος, εἶναι Τοῦρκος, εἶναι . . . μιλέτ; τῆς Πατρίδος του, ἄξιος τῆς ὀλοτέλειας τιμωρίας.

Στέρα, στέρα, ἐλεν ἐσεῖς ὅλοι ἕνα-υθε χριστιανοὶ ἤκου ἀπ' ἐσᾶς οἱ περισσότεροι ἦσαν ἄνθρωποι, καὶ ἐχρεώστουν νὰ σᾶς εἶδος ἀνδρώτου, ἀκολουθοῦντες μὲ κ[illegible] ψυχὴν τὰ θελήματά του, καὶ ἐκάμνατε

νὰ μὴν εὑρίσκετε Χριστιανοὺς νὰ βλάπτετε.

Καὶ τί ἔκαμεν ἡ Διοίκησις, ἢ τὸ Ἔθνος (λέγετε) τῶν Στρατιωτῶν, ἐπειδὴ ἀπὸ καιρόν, εἰς καιρὸν ἐβάλλοντο ἐπάνω εἰς τοὺς Ἀντάρτας; Ἡμεῖς πεθάνομεν τώρα τὸν λιτρέμας, καὶ τὸ ταλιμπάς, ἐβάλλομεν ἀντάμα, καὶ τὰ σπλάτζνα, ἐπειδὴ μᾶς ἔκαμνον πλέον στόμα. καὶ ὕστερα, ἂν ἤθελαν ἦρ' σφυρί· ἐκεῖνοι, αὐτοὶ ἂς εἶναι. Ἀλλὰ παιδιά, βαλκάνιοι! διατί ζῶμεν λοιπὸν ἐμεῖς καὶ πηχλέ, γαλήνην, διὰ τοῦτο δὲν πρέπει καὶ αἴσιον καὶ μεθύσιον; Καὶ τὸ στοιχεῖον, ὅπου ἐρχόμεθα μίαν φορὰν ἡ Διοίκησις νὰ διατάξῃ τοὺς Στρατιώτας ὅλων ἀνεξαιρέτως καὶ μὲ κλωτσιὰ νὰ διανοίγῃ ἕνα ἀπὸ κάθε ἕνα, κάθε ἐκκλησίαν καὶ εἰκονίσματα; Πῶς ἄλλως τε χρήσιμεύει νὰ σταυρόβαλλαι ἡ Διοίκησις, νὰ βλέπῃ τοὺς ἀπὸ ἐκεῖ ἀπὸ πάνω αὐτὴν τὴν τρόπον; Ἢ τάχα τοῦτα στοχάζεσθε, ὅτι δὲν ἔχει ἀνάγκην τὴν ὑλαμάν νὰ τὸ βαλῇ εἰς ἔργον; Ἐκατέβασε πάντα καὶ σ' ἐμένα, ὡσὰν ἀπὸ ἐκεῖ νὰ τὸν ἔχῃ συσταλτάς τῆς, νὰ εἶπε δῆθεν πατέρους ἄλλους τοῦ Λαχανᾶ, καὶ νὰ τοὺς βγάλῃ ἀπὸ τὰ χέρια των τέτοια κάσσα, καθὼς εἶναι τοῦ Ναυπλίου, τῆς Κορίνθου καὶ τῆ. Τσιπλιτζῆς ἠμπόρετε δεύτερον νὰ ξεβράζωσῃ ἀπὸ τὴν Ἰλλυδα Λαχεντας βιζωμένους πολὺ αἰώνων ἐπάνω εἰς τὸν Μωρέαν, καὶ τί στοχάζεσθε διὰ λόγου σας;

Ὕστερα ἀπὸ ὅλα τοῦτα, ἐσεῖς τί κερδίζετε; μήπως κερδίζετε ὄνομα καὶ ἔπαινον Παλληκαριᾶ! ὦ τὴν καλὴν παλληκαριάν! Τοῦτα τὰ ἔργα εἶναι ἀτόμων κλεφτῶν δειλῶς ἐπιχειρήσεις. ποῖα παλληκαριὰ νὰ [illegible] τριακόσια τυφέκια, ἐπάνω [illegible] ὁπλισμένων γυμνῶν, καὶ νὰ τὸ λεηλατήσουν;

[illegible] ἀλλὰ ἐλᾶτε εἰς τὸν νοῦν σας· στοχάσθητε ποῦ πηγαίνετε νὰ βρῆτε τοῦ λόγου σας τὴν κατάραν καὶ ἀπιμάνι ὅλου [illegible] εἰς τὴν ὀργὴν τοῦ Ἔθνους καὶ [illegible], εἰς τὴν αἰώνιον κίλασιν τῆς ἀλλης ζωῆς, καὶ μὲ ἕναν λόγον εἰς τὸν παντέλειον ἀφανισμόν σας.

Μία ἐσοδία μᾶς ἔρχεται ἀνάμεσα τοῦτην τὴν στιγμὴν εἰς τὸ κεφάλι, ἡ καθ' ἡμᾶς δὲν θέλει νὰ τὴν ἀποστύσῃ, ἀφ' ὅτου στοχαζόμεθα διὰ καλὸν νὰ τὴν ἐπιχειρήσωμεν καὶ αὐτὴν, μίαν φορὰν, ἐπειδὴ ἠμπορεῖ νὰ γενῇ καὶ αὐτὴ εἰς τὸ κεφάλι τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡμπορεῖτε νὰ στοχασθῆτε, "Ὅτι ἡ Διοίκησις τῆς Ἰλλάδος, καθὼς εἶναι τώρα, δὲν μᾶς ἀρέσει. ἐμεῖς ἐπιθυμοῦμεν τὰ ἄγμαστα καὶ ἀρχαιοθήρατον. Ἐκεῖνα ἐμᾶς δὲν τὰ βλέπωμεν. διὰ τοῦτο ἀπιστοῦμεν μὲ κάθε τρόπον νὰ ἐξαλάψωμεν τὸν λεκὸν μας ἀπὸ τὸν ἕνα τὸν τρόπον Διοίκησιν. καὶ μὲ κάθε τρόπον νὰ τὴν ταπεινώσωμεν, ὅπου ἠμπορεῖ νὰ τὴν ἀναβάσωμεν, ἢ ἐμεῖς νὰ . . . . . ἐκεῖνα ἐπάνω" νὰ χαθῶμεν; Ἴσεσθε καὶ τοῦτο. διατί τότε, ὅπου ἐγεννήθητε Ἕλληνες νὰ ἀναπαυθῆτε εἰς τὴν Πατρικὴν σας τὴν ἀπόφασιν. ἀκολουθήσατε λοιπὸν νὰ μᾶς εἰπῆτε τὴν ἀλήθειαν "Ἂν μᾶς κυνηγήσῃ ἡ Διοίκησις ἀπὸ τοὺς κάμπους, ἔχομεν τὰ βουνὰ, ἂν μᾶς εὐγάλῃ καὶ ἀπὸ τὰ βουνὰ, καὶ ἡ γνώμη της εἶναι, νὰ μᾶς δεκατίσῃ, καθὼς στοχάζεσθε, καὶ ἄλλος τρόπος δὲν μᾶς μένει. ἐμεῖς καταδεχόμεθα εἰς τὴν προστασίαν τῶν Τούρκων." Ἐκεῖ εἶναι καὶ ἡ ἐδική μας ὑπόθεσις.

Ἀκοῦ ἐκεῖνοι οἱ Τοῦρκοι, τοὺς ὁποίους τὸ Γένος μας ἐκυνήγησε τόσον καιρόν, στοχάζεσθε, ὅτι εἶναι δυνατὸν, νὰ ἠμποροῦν νὰ βλέπουν εἰς τὸ μάτι των Ἕλληνας, καὶ Ἕλληνας ἀρματωμένους, τῶν ὁποίων τὰ σπαθιὰ εἶναι ἀκόμη νωπὰ ἀπὸ τὸ αἷμα Τούρκικον; ἢ θαρρεῖτε ὅτι τὸ αἷμα τῶν ἀθώων ἀδελφῶν σας, τῶν ὁποίων ἤρχα ἑτοιμάζεσθε νὰ κτυπήσετε, εἶναι ἀκόμη νὰ πλύνῃ τὸ πρόσωπον; ἔτσι ἐστοχάσθησαν νὰ φωνάξῃ εἰς τὰ αὐτιὰ τῶν ἰδίων ἐχθρῶν μας

ἀκολουθεῖ Παράρτημα

ἐκδίκησιν ἐναντίον σας. καὶ νὰ τοὺς κάμνη νὰ σᾶς κυττάζουν ὡς Πατροκτόνους καὶ ἀδελφοκτόνους, ἀξίους μιλιουνίων θανάτων. Κἀνένα ἔθνος δὲν ἀγάπησε ποτὲ, μήτε ἠμπορεῖ νὰ ἀγαπήσῃ μὲ τὴν καρδιάν του ἕναν προδότην τῆς Πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος του. Ἂν εἰπῆτε, ὅτι τουρκεύετε (τὸ ὁλοΰστερον κίνημα τῆς ἀπελπισίας σας), νὰ εἶσθε ὑπερβέβαιοι, ὅτι οἱ Τοῦρκοι καὶ εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Προφήτου καὶ Νομοθέτου των Μωάμεθ ἂν σᾶς ἰδοῦν, θὰ τρύξουν τὰ δόντιά των ἀπὸ ἀγανάκτησιν, καὶ ἐμπρός του θὰ σᾶς καταξεσχίσουν.

Ενα ἄλλο! Οσον οἱ Τοῦρκοι βλέπουν τὸν ἑαυτόν τους περιτριγυρισμένους ἀπὸ Χριστιανικὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα μᾶς συμπονοῦν εἰς τὰ βάσανά μας, χαίρονται εἰς τὴν εὐτυχίαν μας, καὶ καρδιοκτυποῦν, πότε νὰ μᾶς ἰδοῦν ἐλευθέρους· καὶ στοχαζόμενοι ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, ὅτι πάντοτε, ὅταν ἕνα Χριστιανικὸν Βασίλειον ἀνοίξῃ πόλεμον μαζή τους, οἱ Ελληνες θὰ μουγγρύζουν ὑποκάτω εἰς τὸν ζυγὸν, καὶ ὅσον τοὺς εἶναι δυνατὸν, θὰ ἀνατινάζονται, διὰ νὰ τὸν κρημνίσουν ἀπὸ τὴν ῥάχιν των· αὐτὰ ἐν ὅσῳ στοχάζονται οἱ Τοῦρκοι, ποτὲ δὲν ἠμποροῦν νὰ ἐλπίζουν οἱ Χριστιανοὶ Ελληνες, ὅτι θὰ περάσουν εἰς τὸ ἑξῆς μίαν ἡμέραν, μίαν ὥραν, μίαν στιγμὴν χωρὶς ἀναστεναγμοὺς καὶ δάκρυα. Καὶ πάλιν εν ὅσῳ ἐνθυμεῖται ὁ Αθηναῖος Τοῦρκος, ὁ Λειβαδίτης, ὁ Μωραΐτης σκοτομένον τὸν ἀδελφόν του, ἢ τὸν υἱόν του, ἢ τὸν πατέρα του, καὶ βλέπει ἐμπρός του ἕναν χριστιανὸν μὲ τὰ μάτια ἀνοικτὰ, μὲ ζωὴν εἰς τὸ πρόσωπόν του, ποτὲ δὲν θὰ λησμονήσει, ὅτι καὶ τοῦτος εἶναι υἱὸς, ἢ ἀδελφὸς ἢ συγγενὴς ἐκείνου, ὁποῦ μοῦ ἔφαγε τὸν ἀδελφὸν, τὸν υἱὸν καὶ τὸν πατέρα μου. Ναὶ, εἰς τὸ πρόσωπόν σου χριστιανὲ, θὰ βλέπει τὴν εἰκόνα ἐκείνου τοῦ παληκαρίου, ὁποῦ τὸν ἐξώρισεν ἀπὸ τὸν τόπον ὅπου ἐγεννήθη καὶ ἀνετράφη· μὲ ἕναν λόγον, θὰ βλέπει ὁ Οφις τὴν οὐράν του κομμένην, καὶ κάθε στιγμὴν θὰ ἔχει ἕτοιμον τὸ φαρμάκι του διὰ νὰ τὸ χύσῃ κατ' ἐπάνω σου. φυλάξου λοιπὸν, χριστιανὲ, φυλάξου καλὰ, ἂν θελήσῃ ἀπὸ τώρα καὶ πέρα νὰ μεταχειρισθῇ ὁ θηριόκαρδος ἐχθρός μας τούτην τὴν πολιτικὴν, ὁποῦ τὸν ἐσυμβούλευσαν καὶ τὸν συμβουλεύουν ὁλημερνῶς οἱ γνωστικοὶ φίλοι του. Αφ' οὗ ἕως τώρα ἀπέκαμε πλέον καὶ ἀπελπίσθη νὰ μᾶς ῥίξῃ ἄλλην μίαν φορὰν, εἰς τὴν πρώτην φυλακὴν, ὁποῦ μᾶς ἐκράτει ἁλυσσοδεμένους, δὲν τοῦ μένει ἄλλο, παρὰ νὰ φορέσῃ ὁ λύκος σχῆμα προβάτου, διὰ νὰ δοκιμάσῃ μὲ τοῦτον τὸν τρόπον νὰ μᾶς βάλῃ εἰς τὰ νύχια του· καὶ ἂν δὲν σὲ θανατώσῃ ὡς τὸ τέλος, θὰ σὲ σηκώσει ἀπὸ τὴν γῆν τῶν πατέρων σου, ἀπὸ τὴν γλυκειὰν καλύβαν σου, καὶ θὰ σὲ κουβαλήσει μὲ τὴν ἄλυσσον εἰς τὸν λαιμὸν δὲν ἠξεύρω ποῦ, χωρίζωντας πατέρα ἀπὸ υἱὸν, ἀδελφὸν ἀπὸ ἀδελφὴν, διὰ νὰ σὲ μεταχειρίζεται ἢ σκλάβον αἰώνιον τῶν ὑποστατικῶν καὶ τῶν ἀλόγων του, ἢ τὸ χειρότερον, διὰ ταῖς ἐντροπιασμέναις ἀφύσικαις ἐπιθυμίαις του.

Ακουσε, καὶ φρίξε, συλλογίσου καὶ ἀνατρίχιασε! ὅταν ὁ Τούρκικος Στόλος εὔγαινε κἄποτε εἰς τὰ νησία τῆς ἄσπρης θάλασσας, οἱ χριστιανοὶ ἦτον ἀναγκασμένοι ὄχι μόνον ταῖς γυναίκες, ταῖς θυγατέραις καὶ τοὺς υἱούς των νὰ κρύπτουν, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ ἄλογα θηλυκὰ κτήνη των ἀπὸ τὴν ἀφύσικην ὁρμὴν τῶν Τούρκων ναυτῶν. Εσεῖς μάλιστα, ὁποῦ ἐτύχατε κακῇ τύχῃ, ὑποκάτω εἰς δυνατοῦ τυράννου ἐξουσίαν (τοῦ Αλῆ πασᾶ), ἐνθυμεῖσθε πολλὰ καλὰ, πόση δυστυχία διὰ ἕναν ἄνδρα νὰ ἐτύχαινε γυναῖκα εὔμορφην, ἢ διὰ ἕναν πατέρα, νὰ τοῦ χάριζεν ἡ φύσις θυγατέρα, ἢ υἱὸν μὲ ὀλίγον κάλλος. Καὶ τοῦτο πότε; τότε, ὅταν ἐβασίλευε ἀναμεταξὺ Ελλήνων καὶ Τουρκῶν βαθειὰ εἰρήνη, ὅταν ἀκόμη ὁ Τοῦρκος δὲν εἶχε κἀνένα παράπονον ἀπὸ τον Ελληνα. Ὦ οὐρανὲ, ἂν ἔμελλε ποτὲ νὰ φθάσουν Χριστιανοὶ εἰς τόσην ἀνοησίαν, ὥστε νὰ στοχασθοῦν, ὅτι ἠμποροῦν πάλιν νὰ προσκυνήσουν τοὺς Τούρκους, νὰ σφενδονίσῃς καλλήτερα ἐπάνω εἰς ταῖς κεφαλαῖς των τοὺς κεραυ-

νούς σου ὅλους, τὴν ὀργήν σας ὅλην, παρὰ νὰ βαστάξῃς ἕνα παρόμοιον. Καλλήτερα, μαύρη γῆ, νὰ ἀνοίξῃς τὰ σπλάχγνα σου νὰ τοὺς καταπίῃς, παρὰ νὰ ἀφήσῃς νὰ ῥυπώνεται τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τὰ κακὰ, ὁποῦ τοὺς ἀναμένουν.'

Καλλοὶ ἄνθρωποι, γυρίσατε ὀλίγον τὰ μάτια σας πρὸς τὸ ἔθνος σας, πρὸς τὴν Πατρίδα σας, ἰδέτε πῶς ἀκόμη σᾶς ἀναμένει μὲ καρδιοκτύπι καὶ μὲ ἀνοικταῖς ἀγκάλαις νὰ σᾶς σφίξῃ εἰς τὸ στῆθος της, νὰ καταβρέξῃ τὰ πρόσωπά σας μὲ δάκρυα χαρᾶς. Τοῦτο μὴν τὸ νομίσετε ἀδυναμίαν της· τοῦτο εἶναι τὸ φυσικὸν φίλτρον, τοῦτο εἶναι, ὅτι ἀγαπᾶ τὰ τέκνα της νὰ μετανοήσουν καὶ νὰ σωθοῦν, τοῦτο εἶναι, ὅτι μὲ μεγάλον της πόνον ἀποφασίζει κἄπιτε νὰ κόπτη ἀπὸ ὅλον τὸ σῶμα κανένα παπισμένον μέλος, διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ὅλου.

Παύομεν ἐδῶ, καὶ γονατιστοὶ παρακαλοῦμεν τὸν Πολυεύσπλαγχνον νὰ σᾶς δώσῃ φώτισιν, νὰ ἰδῆτε τὸν κινδυνον τῆς ζωῆς καὶ τῆς ψυχῆς σας, καὶ νὰ ἐπιστρέψετε εἰς τὸν δρόμον τὸν ὁποῖον ὅλον τὸ Γένος σας ἀποφάσισε νὰ περιπατήσῃ.

Γκστρατεία τῶν Διοικητικῶν Στρατευμάτων ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Στρατηγοῦ Γκούρα κατὰ τῶν Ανταρτῶν.
(ᾠδὴ Παναγιώτου Καλεβρᾶ.)

Τὸ ἀκατάστατον τῆς Ελλάδος
εἰς τὸ κριτήριον τῆς Παλλάδος
ἐθεωρήθη ἀπὸ Θεοὺς.
Πολλοὶ ὡρκόθησαν μὲ μανίαν
νὰ καταστρέψουν ἐλευθερίαν,
Ελλήνων Γένος καὶ τοὺς Ναοὺς.
Η ἀρρωγὸς δὲ τῶν Αθηναίων
μὴν ὑποφέρουσα τοῦτο πλέον,
αὐτῶν ἀπόφασιν τὴν σκληρὰν,
ἐπαρακίνησ' εὐθὺς τὸν Ἄρην
τὰ ἅρματάτου διὰ νὰ πάρῃ,
ὡς ἔχει χάρι τὴν τρομερὰν,
νὰ καταθραύσῃ ὑπεναντίους
φθορᾶς καθ' ὅλα τοὺς προταιτίους,
εἰς τὴν Ελλάδα τὴν δυστυχῆ
διὸ ἐκίνησεν ἐν τῷ ἅμα
ἵνα ἰατρεύσῃ τὸ μέγα τραῦμα,
ὡς ἦν ἁρμοδιος ἐποχὴ.
καὶ πολεμῶντας τοὺς ἀφανίζει.
τοὺς συνομότας διασκορπίζει.
τοὺς συλλαμβάνει καὶ ζωντανοὺς.
εὐθὺς τοὺς πέμπει εἰς τὴν Ναυπλίαν
ἵνα κριθῶσι μ' εὐθυδηκίαν,
κατὰ τοὺς νόμους τοὺς ἱεροὺς.
ὅθεν πρεπόντως δοξολογοῦμεν
μὲ σέβας μέγα ὑμνολογοῦμεν,
τὴν προστάτριαν ἡμῶν θεὸν,
Ηρωα Γκούραν κ' αὐτὸν τὸν Αρην
ὡς ἔχει πάντα αὐτὴν τὴν χάριν
νὰ κατατρέχῃ κακὸν λαὸν.
Ανασσα δεῦρο πάντων τῶν ὄντων
πρὸς σὲ ἁπάντων τῶν προστρεχόντων,
μὴ διαλειπῃς διηνεκῶς.
φώτιζε πάντοτ' Ελλήνων γνώσεις
καὶ τὴν ὁμόνοιαν νὰ τοὺς δώσῃς
πολεμικῶς καὶ Πολιτικῶς.

Η Θαλάσσιος ἐκστρατεία
(ᾠδὴ τοῦ αὐτοῦ.)

Μεταξὺ δεινῶν μεγίστων
ἀνηκούστων ἀνελπίστων,
ἡ λαμπρὰ πάλαι Ελλὰς
πάντοτε βεβυθισμένη
εἰς διχόνοιας πνιγμένη,
καὶ εἰς συμφορὰς πολλὰς.
ἀλλ' ὁ Ηρωας Υδραῖος
ὁ Μιαούλης ὁ Γενναῖος,
προσπαθεῖ τὸ δυνατὸν.
ὡς ἀπόγονος ἐκείνων
τῶν Ηρώων τῶν Ελλήνων,
εἰς τὴν γῆν ἐξακουστῶν.
ὅθεν προσκαλεῖ ἐντόνως
κάθε Ναύαρχον συντόμως,
εἰς τὸν Πόλεμον αὐτὸν.
θέλων πάλιν νὰ τιμήσῃ
τὴν Ελλάδα ν' ἀναστήσῃ,
ὅσον εἶναι δυνατὸν.
ὅλους τοὺς ἐνθουσιάζει
μετὰ ταῦτα τοὺς φωνάζει,
ἤτοι τὰν ἢ ἐπὶ τὰν.
πόλεμον φρικτὸν σταφνίζουν
πλοῖα ἐχθρικὰ φλογίζουν,
κ' εἰς τὰ νέφαλα πετᾷν.
δεῦτε τοίνυν εἰς τὸν ὕμνον
ὅσοι εἶσθε τῶν Ελλήνων,
νὰ ὑμνήσωμεν καλῶς,
τὸν Ανδρέαν τὸν Μιαούλη
ἐπαινέσωμεν δὲ ὅλοι,
ἐπὶ πᾶσιν ἀσφαλῶς.

Ε Φ Η Μ Ε Ρ Ι Σ Α Θ Η Ν Ω Ν .

ΑΡΙΘ. 49.

Ο Ἕλληνες ἐχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ ὄχι μόνον τὰς τυπογραφίας ὅτι στοχάζονται εἰς καλόν. „
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Ἐπιδάνο)

„ Ἡ Παιδεία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΣΑΒΒΑΤΩ 14 [illegible]. 1825.

Ἀθῆναι. Τῇ 11 Μαρτίου.

Σήμερον ἐξεστράτευσε καὶ ὁ Στρατηγὸς Γκούρας, κατὰ τὰς διαταγὰς τῆς Διοικήσεως πρὸς τὰ μέρη τῆς Λειβαδίας. Μαζὶ μὲ αὐτὸν ἐπῆγεν ἐκεῖ καὶ τὰ μέρη καὶ ὁ εὐγ. κ. Παναγιώτης Λειβαδάρης, διορισμένος Ἔπαρχος τῶν τριῶν Ἐπαρχιῶν, Θήβας, Λεβαδίας, καὶ Γαλαντίου, ἡ ὁποίαις τάχα τόσον καιρὸν ἐδιοικοῦντο μόνον ἀπὸ τὴν μαχαίραν.

Παύσαμεν ἀπὸ πέλλυς νὰ ἀναφέρουν τὸ ὄνομα τοῦ εἰρημένου κυρ. Παναγιώτη μὲ εὐχαριστησιν καὶ εὐθυμίαν, καὶ εἰς ἡμᾶς ἄρεσεν ὁ χαρακτῆρας του, μὲ ὅλον ὁποῦ δὲν ἠμπορέσαμεν νὰ τὸν ἰδοῦμεν, παρὰ μόνον ὀλίγαις στιγμαῖς. Στοχαζόμεθα ὅμως, ὅτι ἄνθρωποι τέτοιοι, εἰς περιστασεις τέτοιαις, ἂν εὐτυχήσουν νὰ ἰδοῦν καὶ μίαν κάποιαν εὐθυμίαν, καθὼς αὐτος, πάντα θέλουν ἔχει εἰς τὴν ψυχήν των βαθειὰ τυπωμένον τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ παιγνίδευουν καὶ αὐτοὶ, ὅσον δυνατὸν, νὰ ἰδοῦν τὴν Πατρίδα των εἰς τὴν ἰδίαν εὐτυχίαν. διὰ τοῦτο ἔχομεν δίκαιον νὰ ἐλπίζωμεν πολὺ ἀπὸ τὸν εἰρημένον ἄνδρα.

Ἀπὸ Ναύπλιον μᾶς λέγουν, ὅτι ὁ Αἰγυπτιακὸς Στόλος ἐξεβαρκάρισε καὶ ἄλλο στράτευμα εἰς τὴν Μεθώνην ἕως 10 χιλιάδες. Ἀπὸ μίαν ἄλλην εἴδησιν ὅμως, ὅτι ὁ ἐκλ. Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ἐτοιμάζεται ἀπὸ ἡμέραν τὴν ἡμέραν νὰ ἐκστρατεύσῃ διὰ τὴν Π. Πάτρας, συμπεραίνομεν, ὅτι ἡ αὐτὴ ἡ εἴδησις διὰ ταῖς 10 χιλ. εἶναι ψεῦμα, ἢ ὅλι εἶναι πολλὰ ἀδύνατοι.

Ἀπὸ γράμμα τοῦ Στρ. Στάθη Κατζικογιάννη.

Ντεμπρένα. 13 μαρτιου.

. . . . Ἐγὼ ἤρθα εἰς τὰς 10 Μαρτίου, τρίτη Σαββάτου, νυχτὸς ἡ ὥραις 4 εἰς Ντομπρένα μόνον μὲ τὸ σῶμα τὸ ἐδικόν μου: μὲ 300. εἰ δὲ τοὺς λοιπούς 200 τοὺς ἔχω στειλη μαζὺ μὲ τὸν ἀντιστράτηγον Δημήτ. Κατζικογιάννην. Ἐρχάμενος, εἰς τὸν δρόμον τοῦ χωρίου, εἰς μίαν ἐκκλησίαν εἶχε τὰ καραούλιά του ὁ Ἀντίχριστος Ὀδυσσέος, καὶ βλέποντάς με, εὐθὺς τοῦ εἶπαν καὶ ἐσηκώθη καὶ ἔβαλε αὐτὸς τὸ ἕνα μέρος, καὶ ἐγὼ τὸ ἄλλο ἐμβῆκα, καὶ τοῦ ἐκράτησα καὶ τὸ κανόνι του, χωρὶς νὰ προφθάσῃ νὰ τὸ σηκώσῃ, καὶ ἂν τὸν πρόφθανα μέσα ἐδῶ εἰς Ντομπρένα, ἦτον καλήτερον ἀκόμη, ὅτι ἤθελα τὸν ἔδινα τοῦ Διαβόλου.

Ὁ Ἀντιστράτηγός μου Δημ. Κατζικογιάννης ἔπιασε τὴν Ἀράχοβα, Δίστομον, Ἅγιον Λουκᾶν καὶ Δαύλιαν μὲ τοὺς λοι-

ποὺς. καὶ ἐλπίζω εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὴν δύναμιν τῆς Σεβ. Διοικήσεως, ὅτι δὲν θέλει γλυτώσει.

Αθῆναι. Τῇ 10. Μαρτίου. (α)

Ιδοὺ λοιπὸν, ὦ συμπατριῶται, ἡ ὑποψίαις σας, ἡ ὁποίαις ἀληθινὰ ἦτον θεμελιωμέναις εἰς δίκαια δυνατὰ, ἰδοὺ αὐταῖς ἡ ὑποψίαις σηκωμέναις ἀπὸ τὴν μέσην μὲ τὴν πατριωτικὴν ἀνοικτὴν ἐξομολόγησιν τοῦ ἀγαθοῦ Γκούρα. εἶπα ταῖς ὑποψίαις σας θεμελιωμέναις ἐπάνω εἰς δυνατὰ δίκαια, ἐννοῶντας τοὺς ἰδίους φοβερισμοὺς ὁποῦ ἀναφέρει ὁ Σ. Γκούρας, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν ἐτριγύριζαν βωβὰ ἀναμεταξύ σας, χωρὶς νὰ ἔχῃ εἴδησιν ὁ καλὸς ἄνθρωπος, μὲ τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα σᾶς ἔκαμναν μερικοὶ νὰ τραβᾶτε χέρι ἀπὸ τὰ παλαιὰ φυσικὰ δίκαιά σας. τὰ ὁποῖα βέβαια σᾶς ἄφησαν κατὰ διαδοχὴν ἐκεῖνοι οἱ πρόγονοί σας, ὁποῦ ἔδειξαν ταῖς ἀρχαῖς τῶν δικαιωμάτων τοῦ πολίτου εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ τὰ ὁποῖα μήτε ὁ Τοῦρκος τύραννος ἠμπόρεσε νὰ σᾶς ἁρπάξῃ. ἐνθυμεῖσθε πολλὰ καλὰ πόσην δύναμιν εἴχατε καὶ ὑποκάτω εἰς τοὺς πλέον μεγάλους φοβερισμούς των, νὰ ἐκλέγετε τοὺς παραστάτας τῶν δικαιωμάτων σας καὶ τοὺς κυβερνήτας σας, κατὰ τὴν θέλησιν σας.

Ναὶ ἡ ὑποψίαις σας, πάλιν τὸ λέγω, ἦτον θεμελιωμέναις εἰς ταῖς φοβέρταις μερικῶν, ὁποῦ ταῖς ἔσπερναν διὰ τὸ σημφέρον τους εἰς τὸν λαὸν, καὶ ὄχι εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἀνδρὸς, τοῦ ὁποίου ἐκεῖνοι ἔκλεφταν κρυφὰ τὸ σπαθὶ, διὰ νὰ τὸ δείχνουν, καὶ νὰ σᾶς τρομάζουν. ἠμπορεῖτε νὰ εἰπῆτε, ὅτι κάποτε ὁ Γκούρας τοὺς ἐδιαφέντευσε· καὶ τοῦτο ἠμπορεῖ νὰ εἶναι ἀληθινὸν, καὶ ἄνθρωπος στὸν κόσμον δὲν ἠμπορεῖ νὰ ζήσῃ χωρὶς κἀνένα σφάλμα, ἐνθυμεῖσθε ὅμως καὶ πόσον ἐκεῖνοι τὰ ἐμεγάλωναν. πόσον ἔκαμναν τὸν κόσμον νὰ βλέπῃ στοῦ καλοῦ Γκούρα τὸ πρόσωπον τὸν θάνατόν τους. ἐνθυμεῖσθε τὰ τζεκούρια, ταῖς ἄλυσσαις, τὴν φωτιὰ, ποῦ ἤθελε νὰ βάλῃ (ἔλεγαν) ὁ Γκούρας στὴν χώραν, γιὰ κεῖνο τὸ παλιόχαρτο, ποῦ εὑρέθη εἰς τὸ παζάρι. ⟨β'⟩

Τούτη λοιπὸν ἡ κακομεταχείρησις τοῦ ὀνόματος τοῦ Γκούρα, φυσικῷ τῷ λόγῳ, δὲν ἠμπορεῦτε νὰ βαστάξῃ περισσότερον, ἀφ' οὗ μάλιστα ὁ ἴδιος τοῦτος ἄνδρας ἄρχησε νὰ κηρύττεται πλέον παῤῥησίᾳ εἰς τὸ Γένος ἐχθρὸς κάθε κακοῦ πατριώτου καὶ φίλος τῶν Νόμων καὶ τῆς νόμιμης Διοικήσεως.

Εἴδατε τὸ φέρσιμόν του εἰς ταῖς ἀπερασμέναις περιστάσαις· εἴδατε τὴν πρὸς ἐσᾶς ἐξομολόγησιν του· διὰ τοῦτο, ἂν δὲν θελήσετε μήτε τώρα νὰ σκεφθῆτε καθὼς πρέπει, διὰ τὴν καλὴν κυβέρνησιν τῆς Πατρίδος, δὲν ἔχετε πλέον εἰς τὸ ἑξῆς κἀνένα δίκαιον νὰ παραπονεθῆτε, μήτε θέλει δώσει πλέον ἀκρόασιν ἀπὸ τώρα καὶ πέρα κἀνένας φρόνιμος ἄνθρωπος εἰς τὰ κρυφά σας μουρμουρίσματα. σᾶς εἶναι ἀνοικτοὶ ὅλοι οἱ νόμιμοι δρόμοι διὰ νὰ διορνάσετε τὰ χαλασμένα, καὶ νὰ προσπαθήσετε νὰ ζήσετε, ὅσον δυνηθῆτε, ἥσυχοι καὶ εὐτυχισμένοι.

Η γνώμη μου ἐδῶ δὲν εἶναι νὰ σᾶς ἀποδείξω τοὺς Δημογέροντας κακοὺς ἀνθρώπους, μήτε νὰ σᾶς παρακινήσω νὰ τοὺς ἀλλάξετε. εἰς τοῦτο εἶσθε νοικοκυραῖοι, καὶ ἠμπορεῖτε νὰ σκεφθῆτε καὶ νὰ ἀποφασίσετε οἱ περισσότεροι· ἀγκαλὰ, νὰ εἰποῦμεν καὶ τὴν ἀλήθειαν, τὸ νὰ στέκουν πολὺν καιρὸν οἱ ἴδιοι ἄνθρωποι εἰς ἀξιώματα, εἶναι πρᾶγμα ἐπικίνδυνον· ἐπειδὴ, ἂς ἀφήσωμεν ὅλα τὰ ἄλλα, ὅταν κατὰ δυστυχίαν αὐτοὶ πά-

---

α Τὸ ἀκόλουθον ἦτον γραμμένον διὰ νὰ τυπωθῇ εἰς τὸ ἀπερασμένον φύλλον, καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐχώρεσεν ἔμεινεν διὰ τώρα.

-β'- τοῦτο ἦτον ἕνα γύμνασμα ἑνὸς μαθητοῦ τῆς Ρητορικῆς γραμμένον εἰς τοὺς 1816. ἐναντίον ἑνὸς κακοῦ Βοϊβόντα. χωρὶς νὰ ὀνομάζῃ κἀνέναν· τοῦτο τὸ ἐπαραξήγησαν ὅτι ἦτον γραμμένον ἐναντίον τοῦ Στρ. Γκούρα.

θυνο τύποτες, δὲν εὑρίσκει ὁ τόπος, καὶ ἄλλους ἀνδρώπους ἔμπειρους διὰ νὰ βάλη ἀπὸ πάνω τους.

Ὁ σκοπός μου εἶναι μόνον νὰ σᾶς εἰπῶ, ὅτι ἂν διορίζετε κανέναν ἄνδρωπον εἰς κάμμιαν κοινὴν ὑπόθεσιν τοῦ τόπου σας, ὅσον τίμιος καὶ ἂν εἶναι, πάντα πρέπει νὰ τὸν βάνετε ὑποκάτω εἰς κανένα νόμον, ὁπόταν βέβαια δὲν θὰ εἶναι τούρκικος, καὶ κοντὰ εἰς τὸν νόμον νὰ γράφετε καὶ τὴν τιμωρίαν ὁπού τοὺς ἀκολουθεῖ, ὅταν τὸν πατήσουν· καὶ μὲ τοῦτον τὸν τρόπον στοχάζομαι ὅτι θὰ ἠμπορέσετε νὰ ἰδῆτε ὀλίγον ὡς καὶ τοῦτος ὁ δυστυχισμένος τόπος.

Ἐμεῖς βλέπομεν ἕναν ἄνδρωπον νὰ κλέπῃ ἕνα δουλευτήν, καὶ χωρὶς συναναίας νὰ μὴν στέκῃ μήτε τὸ ἕνα, μήτε τὸ ἄλλο μέρος· καὶ εἰς μίαν πολιτείαν νὰ διοικῶνται κυβερνῶνται, καὶ νὰ ἀφήνωνται εἰς τὴν καλήν των πρόαιρεσιν, χωρὶς συμβουλίας, χωρὶς νόμων; Θὰ εἰπῆς, ὅτι ἡ Διοίκησις ἔχει νόμον κοινὸν δι' αὐτούς, ναί· ἔχει κοινὸν νόμον δι' αὐτούς, δὲν εἶναι ὅμως ἀρκετὰ ἐξηγημένος αὐτὸς ὁ νόμος, εἶναι στενὸς πολλά, καὶ ἡ καθε ἐπαρχία ἔπρεπε νὰ κτίζῃ ἐπάνω εἰς τὸν ἰδιον τοῦτον νόμον, καὶ ἔξω ἀπὸ αὐτὸν, φθάνει νὰ μὴν σταθῇ ὁ Νόμος τῆς Ἐπιδαύρου, ἐπρεπε λέγω νὰ κτίζῃ ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἐξαίρεσιμα, ὁπού εἶναι ἀναγκαῖα, διὰ νὰ ἀποτύχῃ τὴν ὁρμὴν τῶν παθῶν ἐναντίον εἰς τὰ δικαιώματα, εἰς τὴν ἀσφάλειαν καὶ ἰσονομίαν τῶν πολιτῶν. Πολλαῖς φοραῖς τὸ εἴπαμεν, καὶ πάλιν τὸ ξαναλέγομεν, ὁ ἄνδρωπος δὲν εἶναι ἄγγελος· ξεπέφτει. καὶ μάλιστα, ὅσον περισσότερην δύναμιν ἔχει, τόσον εὐκολώτερα ξεπέφτει. Τοῦτο κανεὶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὸ ἀρνηθῇ, παρὰ ὁποιος ἀρνεῖται ὅτι ἔχει σταῖς φλέβαις του αἷμα. Ἂν εἰπῇς καὶ ἄγγελον, καὶ οἱ ἄγγελοι, μᾶς λέγει ἡ Ἐκκλησία, ὡς καὶ ἐκεῖνοι ἐξέπεσαν, καὶ ἔγιναν πονηροὶ δαίμονες, ὁπού πειράζουν τὸν Κόσμον.

Τὰ περισσότερα τὰ ἀφήνω εἰς τὴν ἐδικήν σας σκέψιν καὶ φυσικὴν ἐξυπνάδα, ἡ ὁποία πάντα, ὅταν ἠθελήσατε νὰ τὴν ἐπάσετε ὅλοι μαζῆ, σᾶς ἔδειξεν ἀληθινὰ ἀγαπήσεις, καὶ νὰ εὕρετε τὴν ἡσυχίαν καὶ εὐτυχίαν εἰς τὸν Τόπον μας. Γ Ψ

Κύριε σύνταξε τῆς Ἐφημερίδος τῶν Ἀθηνῶν.

Παρακαλῶ νὰ καταχωρήσετε εἰς τὸ φιλελεύθερόν σας φύλλον τὴν παροῦσαν μου ἀπάντησιν εἰς τὴν κατὰ τὴν 11. τοῦ τρέχοντος ἐκδοθεῖσαν μου μαλόγησιν τοῦ Κ. Κ. Ἰωάν. Γκούρα.

Μ.Σ.

Κατὰ τὴν 11. τοῦ τρέχοντος ἐφάνη εἰς τὴν ἀγγλικὴν στηλωμένην γράμμα ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὸν Γενναιότατον Κ. Κ. Ἰωάννην Γκούρον, εἰς τὸ ὁποῖον λέγει, ὅτι ἐπαραπονέθησάν τινες, ὅτι ὑπερασπίζεται τὸν Ἐπαρχον, τοὺς Δημογέροντας καὶ ἄλλους ὅσοι κατατρέχουσι τὰ δημόσια. Ὅθεν ἡ Γενναιότης του εἰδοποιεῖ τὸ Κοινὸν νὰ προσέχῃ εἰς τοὺς ψευδεῖς δημοσιάρους, ὡς μὴ ὑπερασπίζωμεν μὴ ὑπερασπιζόμενοι ἀπ' αὐτὸν, ὃς δὲν εἶναι ἄτιμος πολίτης

Ἂν, ὅσα περιέχει τὸ στιλπνευτικὸν τοῦτο γράμμα, ἔκαμνεν εἴδησιν ὁ γενναιόδωρος Σπουδαῖος νὰ εἴτε κατ' ἰδίαν πρὸς τοὺς στηλοκόπους, ἤθελε τὸν εἶναι εὔκολα νὰ πληροφορηθῇ, ὅτι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι τὴν ἐφιθύρισαν ταῦτα, εἶναι ἐγγυηταὶ θαυμάσιαι τῆς εὐνομίας, τῆς εὐταξίας, τῆς ὑπολήψεως τῆς Γενναιότητός του καὶ τῆς Πατρίδος αὐτῆς. Ἐπειδὴ ἐκεῖνοι, θέλοντες νὰ ζῶσι καὶ νὰ πλουτῶσιν ἀπὸ τὴν γύμνωσιν τῶν ἀθλίων Ἑλλήνων, ἢ ἀπὸ τὴν σφετέρισιν τῶν δημοσίων πρόσοδων τῶν ἀνηκουσῶν εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον, καὶ μὴν εὑρίσκοντες τρόπον, νὰ πληρώσωσι τὴν μιαρὰν καὶ ἀνίσιον αὐτῶν ἐπιθυμίαν, ἐν ὅσῳ ἐνεργεῖται, ὅσον ἐνδέχεται εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις, ἡ

σωτηριώδης τῶν νόμων ἐξουσία διὰ τῶν παρὰ τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως διωρισμένων ὑπουργῶν, ἐσοφίσθησαν νὰ διαβάλωσι τούτους πρὸς τὸν Στρατηγὸν, ὅς τις τοσάκις ἔδειξεν, ὅτι σέβεται τὴν Διοίκησιν, ἀγαπᾶ τὴν φύλαξιν τῶν νόμων, καὶ οὕτω νὰ δυνηθῶσι νὰ συνταράξωσι τὰ πράγματα, διὰ νὰ εὕρωσι καιρὸν εἰς τὴν ταραχὴν ταύτης νὰ ἀδικήσωσι καὶ ν' ἀνοσιουργήσωσι, φωνάζοντες ὑπὲρ δικαιοσύνης καὶ ὁσιότητος.

Εἰ μὲν τὸ στηλιτευτικὸν γράμμα δὲν ἐτινάζετο ἀπὸ τὴν στήλην τῆς ἀγορᾶς εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς πόλεως, καὶ δι' αὐτῆς δὲν ἐκοινοποιεῖτο εἰς τὸ Πανελλήνιον, ἔπρεπε βέβαια νὰ προσμείνω τὴν ἐπάνοδον τοῦ Στρατηγοῦ, διὰ νὰ τὸν ἀπαλλάξω ἀπὸ τὴν ἀπάτην, λέγων πρὸς τὴν Γενα ότητά του τοὺς ἀναγκαίους εἰς πληροφορίαν του λόγους. Επειδὴ ὅμως κατηγοροῦμαι πλέον εἰς ὅλον τὸ ἔθνος καὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ὅς τις προσέχει εἰς τὰς πράξεις ἑνὸς ἑκάστου Ελληνος διὰ νὰ ἰδῇ πόσης, καὶ πόσης ἐλευθερίας εἶναι οἱ Ελληνες ἄξιοι, διὰ τοῦτο χρεωστῶ καὶ διὰ τὴν ἰδίαν ἐμαυτοῦ τιμὴν καὶ διὰ τὴν τῆς Σ. Διοικήσεως, ν' ἀπολογηθῶ εἰς τὸ Πανελλήνιον ἐγὼ μόνος. πρῶτον μὲν, διότι οἱ Δημογέροντες, οἱ συγκατηγοροῦμενοι ὡς δημοφάγοι, δὲν ἐνέχονται παντάπασιν εἰς τὰς δοσοληψίας τῶν ἐθνικῶν προσόδων, ἀφ' ὅτου ἦλθα ἐδῶ, ὡς μὴν ἔχοντες ἀπὸ τὸν ὀργανικὸν νόμον ἀδειαν εἰς τοῦτο. δεύτερον δὲ, διότι οἱ Επιστάται, τοὺς ὁποίους βεβαια τὸ γράμμα τὸ στηλιτευτικὸν αἰνίττεται ὡς συναδικητάς μου, ἐπλήρωσαν ἀκριβέστατα, ὅσα ὁ ὀργανικὸς τῶν Ελληνικῶν Επαρχιῶν νόμος διατάττει, εἰς τὸν ιθ.'--, κ5 .', καὶ παρατηρητὴς τῶν πράξεων αὐτῶν καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν, ἐγὼ εἶμαι κατὰ τὸν θ.' τοῦ ὀργανικοῦ τῶν Επαρχιῶν νόμου.

Εγὼ εἶμαι διωρισμένος παρὰ τῆς Σεβ· Διοικήσεως κατὰ τὸν 5 .' τοῦ αὐτοῦ νόμου, καὶ παριστάνω τὴν Σ. Διοίκησιν κατὰ τὸν ζ.'. χρεωστῶ μόνον εἰς αὐτὴν ν' ἀναφέρωμαι διὰ τὰ ὅσα πράττω κατὰ η.' καὶ ὅταν φανῶ παραβάτης τῶν χρεῶν μου αὐτὴ μὲ μετακαλεῖ, διὰ νὰ μὲ τιμωρήσῃ κατὰ τὸν λδ.'

Κατὰ τοὺς ἀνωτέρω παραγράφους τοῦ ὀργανικοῦ νόμου, εἰς τὴν Διοίκησιν μόνην χρεωστῶ νὰ δίδω λόγον τῶν πράξεών μου καὶ λογαριασμὸν τῶν δοσοληψιῶν.

Η Σ. Διοίκησις ἠξεύρει βέβαια ἐὰν εἰς ὅσον διάστημα ἐπαρχεύω εἰς Αθήνας, ἔγινα τῆς ὀργῆς της ἄξιος.

Αλλὰ δὲν εἶναι δύσκολον νὰ καταλάβῃ τοῦτο καὶ πᾶς τις ἄλλος, ἐὰν θελήσῃ νὰ κάμῃ τὸν ἁπλούστατον τοῦτον συλλογισμὸν. Ο ἔπαρχος, ὅταν πταίῃ, τιμωρεῖται ἀπὸ τὴν Διοίκησιν κατὰ τὸν νόμον. Η Διοίκησις δὲν ἔχει κἀνένα λόγον νὰ παραβλέτῃ τὰς καταχρήσεις τοῦ Επάρχου ὡς μὴ ἔχοντος μήτε δύναμιν στρατιωτικὴν, μήτε σχέσιν φιλικὴν, ἢ συγγενικὴν μὲ τοιοῦτόν τινα Ο Επαρχος ἄρα, ὡς μὴ μετακαλούμενος πρὸς ἀπολογίαν, ἢ τιμωρίαν, δὲν εἶναι παραβάτης τῶν χρεῶν, τὰ ὁποῖα ὁ νόμος τοῦ προσδιορίζει. Ἴσως ὅμως εἰπῇ τις, ὅτι δὲν τὸν μετακαλεῖ ἡ Διοίκησις, ὡς ἀγνοοῦσα τὴν πολιτείαν του. Αλλ' ἡστέρησις στρατιωτικῆς δυνάμεως καὶ τὸ ἄσχετον αὐτοῦ πρὸς τοιούτους ἀνθρώπους, διὰ τὰ ὁποῖα καὶ ἡ Διοίκησις δὲν τὸν ἀφίνει ἀτιμώρητον, ἐὰν παρανομήσῃ, αὐτὰ δίδουσι θάρρος εἰς κάθ' ἕνα νὰ τὸν ἐγκαλέσῃ, ὅταν ἀνακαλύψῃ ἀδικίαν ἢ παρανομίαν τινὰ αὐτοῦ.

ἐξακολουθήσις εἰς τὸ Παράρτημ

ἀκολουθεῖ Παράρτημα

Διὰ νὰ δώσω λοιπὸν καὶ εὐκολίαν εἰς τοὺς ὁρεγομένους νὰ μ' ἐγκαλέσωσιν, ἐὰν ἔρωσιν εἰς τὰς πράξεις μου ἀφορμὴν πρὸς τοῦτο, δημοσιεύω περίληψιν τοῦ λογαριασμοῦ τῆς διὰ τῶν Ἐπιστατῶν διοικήσεώς μου, καθὼς ἐπαρουσιάσθη, ὅπου ἐύμοις μὲ ὡφελήσει. Θέλω παρακαλῶ τοὺς πολίτας Ἀθηναίους καὶ λοιποὺς κατοίκους τῆς Ἀττικῆς νὰ περιεργασθῶσιν αὐτὴν μου τὴν περίληψιν, καὶ ὅσοι ἀποροῦσιν εἰς ὁμμίαν ποσότητα, νὰ πηγαίνωσι πρὸς τοὺς Ἐπιστάτας ταύτης τῆς Ἐπαρχίας διὰ νὰ ἰδῶσι τὴν ὀνομαστὶ λεπτομέρειαν αὐτῆς, καὶ ἐὰν καταλάβωτιν ἀδικίαν τινὰ ἢ ψεῦδος εἰς αὐτὴν ν' ἀναθεωρήσι περὶ τούτου πρὸς τὴν Σ. Διοίκησιν.

Ὁ Πατριώτης
Μιχαὴλ Σούτζος.

Τὴν 14 Μαρτίου, 1825.
Ἀθῆναι.

Ὁ Λογαριασμὸς τῶν προσόδων τῆς Ἐπαρχίας Ἀθηνῶν ἐστάρων διμήνου ἀπὸ α.' Ἰουλίου 1824. ἕως τέλους Φευρουαρίου 1825.

Λόγισμα.

Ὅσα ἀπὸ τὰ ἐνοίκια τῶν Ἐθν. Ἐργαστ. ἀπὸ 15 Αὐγούστου ἕως γρόσ.	παρ.	
τέλους Μαρτίου, ὡς εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν προσόδων φαίνονται ὁμοῦ.	12452:	20.
Ὅσα ἀπὸ τοὺς Ἐθν. Μύλους ἕως τέλους Ἀπριλίου	18857:	11.
Ἀπὸ τὰ Νερὰ Κηφισσίας καὶ Χάρας. -α'-	1664.	
Ἀπὸ τοπιάτικα.	712.	20.
Ἀπὸ τὰ Ἐθν. Περιβόλια.	30613.	10:
Ἀπὸ Μελισσάτικα.	524:	24:
Ἀπὸ Ἐθνικὰ χωράφια. -β'-	9393:	
Ἀπὸ δάσον προβάτων τῆς ἀπερασμένης χρονιᾶς. . .	987.	20.
Ἀπὸ δέκατα καὶ Ἐθν. Κριθάρια.	18756:	
Ἀπὸ τὸ Τελώνιον.	241:	
Ἀπὸ τὰ Ἐθν. Σταφύλια.	1707:	32:
Ἀπὸ ἐλαιοκόκκι.	3000:	
Ἀπὸ ῥιζάρια Ἐθν. καὶ δέκατα.	1142.	25.
Ἀπὸ ἀλιμιαῖς.	144.	11.
Ἀπὸ δεκάτου καπνοῦ.	969.	30
Ἀπὸ ἀμπελάτικα Καταδέματος καὶ Μεσογείου. . .	416.	36.
Ἀπὸ βαμβακιάτικα.	1098.	1.
Ἀπὸ δέκατον τῶν ἐλαιῶν ὁπὸ ἐμβαρκαδίσθησαν. . .	343.	
Ἀπὸ τρεῖς Καριδιαῖς Ἐθν. ξηραῖς. . . .	36.	
Ἀπὸ ἓξ Ἐθν. Βοϊδια.	480.	
Ἀπὸ ἐνοίκια Ἐθν. Ὀσπητίων. -γ'- . .	428.	20.

α'- Τὸ νερὸν τῆς χώρας ὅμως, δὲν εἶνει ἐθνικὸν· εἶναι νερὸν τῆς Κοινότητος, καὶ τὸ ἐμπαχειρίζονται ἕως τώρα διὰ ταῖς ἐθνικαῖς ἀνάγκαις. - ὁ συντάκτης.-

β'- Ἀπὸ ταύτην τὴν ξύλωσιν πρόσταξεν ἔπρεπε νὰ ἔρθουν εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον πρόσοδος 240. γρόσια μόνον. πέρασι 400. ἐφέτος τὸ ἐπιστάλασιν.

γ'- Εἰς ταύτο τὸ εἶδος τῶν προσόδων οἱ Ἐπιστάται δὲν ἐφύλαξαν τὸ χρέος των· ἐγὼ ὁ ἴδιος εἶμαι ἀδικημένος ἀπὸ αὐτούς. - ὁ συντάκτης.-

Απὸ Εθν. Λάδι Ξεστία 218. πρὸς 8 γρ. . . . 1744.
Απὸ Πασαπόρτια τῆς Γεν. Αστυνομίας. . . 46.
Απὸ δέκατον Βελανιδίου τῶν Μεσογειων Καντάρ. 49. πρὸς 8 . . 392.
Οσα χρεωστοῦνται εἰς διαφόρους ὑπαλλήλους Υπουργοὺς τῆς Επαρχίας καὶ δανειστὰς, ἐκτὸς τῶν Δημογερόντων και Επιστατῶν, οἵτινες δὲν ἔλαβον μέχρι τοῦδε τοὺς μισθοὺς των. . . 14456.

γροσ. 120607.

Ητοι ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδ. ἑξακό ια ἑπτὰ γρόσια.

Τῇ 14 Μαρτίου 1825. Μιχαὴλ Σοῦτζος.
Εν Αθήναις.

Δόσις.

Εἰς τὸν Στρατηγὸν Γκούραν διὰ χρέος παλαιὸν πρὶν τοῦ διορισμοῦ μου εἰς τὸ Επαρχεῖον Αθηνῶν κατὰ τὸν λογαριασμόν του. . . γρό. 21354. 28.
Εἰς διαφόρους ἀνθρώπους διὰ χρέος προτητερινόν. . . 1596. 20.
Εἰς τὸν Στρ. Κατζικογιάννην καὶ Ν. Παπαζόγλου κατὰ τὴν Σεβ. διατ. 9000.
Εἰς σιτηρέσια στρατιωτῶν Στρ. Κατζικογιάννη εἰς Κολοπύθισσαν, τῶν Λέκιδων και τακτικῶν. . . . . 2907. 6.
Εἰς σιτηρέσια τῶν σταρτιωτῶν τοῦ Πολιτάρχου καὶ μισθοὺς αὐτῶν καὶ τοῦ ἰδίου. . . . . ; 16698. 30.
Εἰς - - - - τῶν στρατιωτῶν Δημογερόντων Επισ. καὶ Κρητηρίου. 5620. 5.
Εἰς - - - - - καὶ μισθοὺς Γεν. Αστυνόμου, ὑπαστυνόμου καὶ γραμ. ἐκτιμητοῦ καὶ Λιμενάρχου. . . . 3276.
Εἰς - - - τῶν Καπιτάνων μπουρτζίων 1400.
Εἰς τὰ κονάκια Στ. Γκούρα, Στ. Κατζικογιάννη, Ρούκη, Παγώνα, Σοφιανόπουλου καὶ λαδι τῶν στρατιωτῶν Φρουρ. 9576 . 34
Εἰς σιτηρέσια Επάρχου, Γεν. Γραμματέως, Δημογερόντων Επιστατῶν καὶ διδασκάλου. . . . . 6443. 24.
Εἰς ἔξοδα τοῦ Επιστάτου τοῦ Εθν. ἐλαιῶνος, ἐκτιμητῶν, γραμματικῶν καὶ ὅλων τῶν ὑπαλλήλων των. 5432. 39.
Εἰς ἔξοδα διάφορα τοῦ Κάστρου καὶ τοῦ προδόκτου. . 2485. 12.
Εἰς τοὺς Ιατροὺς Βιτάλη καὶ Χασάναγα. . . . 1200.
Εἰς ναῦλον τῶν δεκατιῶν ὁποῦ ἔφεραν ἀπὸ Μεσόγ. καὶ τοῦ Εθν. ἅλατος. 1400.
Εἰς διόρθωμα ὡρολογίου τῆς πόλεως. . . . 830.
Εἰς σιτηρέσια καὶ μισθοὺς διαφόρων ὑπηρετῶν τοῦ Φρουρίου καὶ τῆς πόλεως, ἤτοι πρωτομαστόρων, δραγατῶν, τελάλιδων καὶ τ. λ. 2960. 6.
Εἰς σιτάρι διὰ σιτηρέσια τῶν στρατιωτῶν πολιτάρχου καὶ ὅλων τῶν εἰς φύλαξιν καὶ ὑπηρεσίαν τῆς πόλεως. . . 8707. 27.
Εἰς τὰς φαμηλίας τῶν ὑπὲρ πατρίδος φονευθέντων καὶ λαβοθέντων. -α'- 1000.
Εἰς ἐπανόρθωσιν Μύλων καὶ Εργαστηρίων. . . 1484. 30.
Εἰς Μισθοδότην διὰ σιτηρέσια τῶν εἰς τὸ Φρούριον στρατιωτῶν. 10081. 30.
Εἰς μισθοὺς Επάρχου Γεν. Γραμ. καὶ ὑπογραμματέως. . 2392. 20.
Εἰς ἔξοδα λιανικὰ διάφορα. . . . 4757. 29.

γρόσ. 120607.

Τῇ 14 Μαρτίου 1825. Μιχαὴλ Σοῦτζος.
Αθῆναι.

α'- Εἶναι παράνω ἀπὸ ταῖς διακόσιαις. ὁ συντάκτης.

Ε Φ Η Μ Ε Ρ Ι Σ Α Θ Η Ν Ω Ν .

ΑΡΙΘ. 59.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΤΗΣΔΕ [illegible] 1885.

Α Θ Η Ν Α Ι 16 Μαΐου.

Ο Στρατηγὸς Γκύρας [illegible] ἐπὶ μυριάδων ἐτῶν, ἐξ ὧν ἐπὶ [illegible] ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων, ἄγων ζήλιγκα [illegible] ἀπὸ τὰ στρατεύματα τῆς Διοικήσεως. Τοὺς καλεῖ σήμερα διὰ τὴν ἑορτήν. Ἐπειδὴ ἄκουσα τὸν ἐπὶ τῆς ἀφίξεως αὐτοῦ λόγον τῆς Ἀττικῆς. Ἐν αὐτῷ, ὡς τοὺς κατοίκους ἄλλων ἐπαρχιῶν, ἐπαινεῖ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν αὐτῶν πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ τὴν εὐχὴν τῆς Ἑλλάδος ὅλης, ὅλοι τελειώσει καὶ τοῦτο τὸ ἔθνικὸν ἔργον, ὡσὰν καὶ τὰ προηγούμενα, καὶ ὁ Ὀθωμανὸς θέλει στείλει εἰς τὴν ἐπαναπατρίσιν τῶν νέων.

Ἐλὰ ἐκλέξωμεν καὶ τὴν Α. ἐφορείαν, ὅπως ἔκαμε πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν Ἐπαρχιῶν Λειβαδίας, Ταλαντίου, Θηβῶν καὶ Λιβαδίου.

Π Ρ Ο Κ Η Ρ Υ Ξ Ι Σ .

Τοῦ Στρατηγοῦ Γκύρα

Πρὸς τοὺς ἐγκατοίκους τῶν Ἐπαρχιῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Νήσου Εὐβοίας. -

Εἶναι εἰς τὸν νοῦν ὁλονῶν, μας ἀδελφοὶ ὁμοπαθεῖς, ὅσας συμφορὰς ἐδοκιμάζαμεν, [illegible] ἀγοντας τὸν Τήν- [illegible] ὁ πολὺς πατέρας ὅλων τῶν [illegible] ἔμπνευσε τὸ πλεύτερον μέ- [illegible] ἀπεμάσσουν καὶ [illegible] ἀπεστράξουν τὸν ζυγὸν [illegible] τυραννικοτάτης. εἰς τὸ [illegible] τοῦ παλαιοῦ ἔθνους μας. Τυράννου [illegible] οἱ βιλάνθρωποι Πρόγονοι [illegible] συμφοίαν, καὶ τοῦ [illegible] ἐδέχθησαν ὡς εἰς [illegible] τοῦ Τίτου, διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν τὰ ἐθνικὰ μας δίκαια καὶ νὰ γνωρισθῶμεν [illegible] ἀπὸ τὸν Ἀνάμεσον Σουλτάνου τὴν θέλησιν, καὶ Ἔθνος μα- [illegible] καὶ εἰς τὰ αἵματά κυλισμένων τῶν [illegible] συγγενῶν, διὰ τὴν ὑπεράσπισιν [illegible] τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Πίστεως, διὰ τὴν [illegible] τῆς ὁποίας, καὶ αὐτὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἔχυσεν ὡς λύτρωσιν τὸ Παναγιον αὐτοῦ αἷμα.

Εἶναι ἀπόψις εἰς τὸν νοῦν ὁλονῶν μας, καὶ ἐμπεσοῦσιν εἰς τὰ ὀμμάτιά μας, ὅσας συμφορὰς ὑπεθέσαμεν, ἀφ' οὗ εἰς τὸν ὑπὲρ Πίστεως ταύτην καὶ ὑπὲρ Πατρίδος ἀγῶνα ἐμβήκαμεν. Πόλεις καταβαπτισμέναι καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα, Χωρία κατακρημνισμένα, Ἐπαρχίαι ἐρημωμέναι καὶ Νησία ὁλόκληρα ἀφανισμένα παρίστανται εἰς Περιηγητὰς ὁμογενεῖς καὶ ἀλλογενεῖς τρομερὰ θεάματα. Ἀλλὰ ποία Ἐπαρχία, Πόλ-

...ν καὶ χωρίον, ἢ νὰ εἶπώ καλήτερα, ...
...ἡ ἀκαταίσια δὲν βλέπει καὶ' ἡμέραν ἐνώ-
...πιόν της τὴν τάξιν τῶν εἰκείου καὶ συγγενῶν
...της, εἶπεν, ἀπάφη ἐσυλλογίσθην ἐναντίον
...τὸν τυράννων μας Τούρκων; Ἑλληνικὰ πένθι-
...μα ἐφόρεσεν ὅλη ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τὴν ἀπάνθρω-
...πίαν καὶ μαιμούδιαν γνώμη τοῦ Σουλτάνου.
Κλαίουν παντοῦ τὰ ὀρφανὰ τῶν ὁσίων μου
Ἑλληνίδων καὶ γυναῖκες Κεφάλαι ἀπὸ καὶ
ἐσπέρας ἀναβαίνουν εἰς τὸν Οὐρανὸν κατ'
αὐτῆ.

Οἰκογένειαι σημαντικαὶ, διὰ τὴν Πολι-
τικὴν τῶν Ἀρετὴν· Πλοῦται ἀμυθητοι κα-
ταβροχθίζονται ζωῆς καὶ θανάτου· Ἀθῶαι
ψυχαὶ, πνέουσαι διαπύαν ἐνώπιον τοῦ
Τούρκου, καὶ διὰ τὸ κρῖμα κόσμου, καὶ
διὰ τὰς πικρίας μας· αὐτὸ τὸ
Ἔθνος ὁλόκληρον, ὑπὸ τὸ βάρος τῆς Ἐ...
νικῆς ἡμῶν διοικήσεως, ἔστησαν τύπους
καὶ ξηρὰν καὶ θάλασσαν ἀναντίον ὅλου
τοιούτου ἀθώου Ἔθνους τῶν Τούρκων· τὰ
ὑπὲρ τῶν ἀνθρωπίνων δικαίων ταῦτα ἡμῶν
τρόπαια, οἱ ὑπερασπισταὶ τῆς ἀνθρωπότη-
τος ἐπαίνεσαν, μὲ σκοπὸν νὰ μᾶς ἐμβυχώ
σουν ὅλους εἰς τοὺς ἀγῶνας μας. καὶ οἱ
φιλοι τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τῆς δικαιοσύ-
νης. Αλλ' εὐρέθησαν κατὰ δυστυχίαν με-
ταξὺ ἡμῶν ἄνθρωποι, ἀνάξιοι εἰς τὸν
συμφορὰς καὶ ἀνάγκας καθ' ἡμῶν, καθεὶ
εἰς διλανθρώπους ἐπαίνους, συνεθισμένοι
ἀπὸ τὸ σχολεῖον τοῦ Σουλτάνου, νὰ ἀδι-
κοῦν καὶ νὰ θλίπουν τὰς ὅλας των τὸν
πλάξεις τὸ ἴδιον, ἀλλ' ὄχι τὸ καλὸν τοῦ
Ἔθνους συμφέρον, καὶ ὠμήσαν πόρρω καὶ
φθάσαν νὰ σβύσουν αὐτὸν τὸν λάμπον τῆς
φωτιζούσης ὅλην τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα
Διοικήσεως, καὶ νὰ μᾶς ἀφήσουν πάλιν
εἰς τὸ φρικῶδες τῆς τυραννίας σκότος, ἢ
εἰς τῆς Ἀναρχίας τὸ σκοτεινὸν βάραθρον
νὰ μᾶς κρημνίσουν. εὐλογοῦμαι νὰ ἀναβρύ-
ω δάκρυα τοιούτων ὁμογενῶν· τοὺς ὁποί-
ους καὶ ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Εὐρώπη ἐβαλμά-
τωσαν εἰς τοὺς πικρελθόντας τέσσαρας τῶν
ἀγῶνων μας χρόνους· ἐντρέπομαι τόσον ...
...τέρων τὰ δάκρυά των, ἐφ' οἷς καὶ Ὄλυμπος καὶ ἐμοῦ καὶ τοῦ Ἔθνους ἐστάθησαν εἰς πολλὰς καὶ δεινὰς τῆς Πατρίδος περιστάσεις. Τῶν περισσοτέρου Πάτου Κωνσταντινοῦ τὰ δάκρυα ἔγιναν γνωστὰ εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ἡ Ἱστορία τὰ ἐναπέθεσεν εἰς βιβλίους τῆς παγκοσμιογενεᾶς καὶ εἰς τὴν Κιβωτὸν τῶν ἐπερχομένων.

Πρέπει νὰ γνωσθῇ καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην, ὁ μέγας καταπατητὴς, ὁ Ὀδυσσεὺς Ἀνδρούτσος ἔδωσεν ἐντολὴν νὰ ἀποστατήσῃ μόνος κατὰ τοῦ Σουλτάνου τοῦ Ἔθνους Διοικήσεως, ἀλλὰ διὰ τὸ πάθημα τῶν κατοίκων μὲ τοὺς Τούρκους, ἐσυμφώνησε μαζὶ των τὴν τιμὴν κατὰ τῆς Χριστιανικῆς ἡμῶν Πίστεως καὶ Πατρίδος, καὶ ἐδέχθη νὰ συστήσῃ εἰς αὐτοὺς αἱ Ἑλληνικαὶ Φρουραὶ Ἀθηνῶν, Καλαμῶν καὶ πᾶσα ἡ Πελοπόννησος τὸ ἀπάνθρωπον καὶ ἀλόγιστον εἰς ὅλους Ἕλληνας, τὸ παράδειγμα ἔφερεν εἰς ἀγανάκτησιν καὶ αὐτὴν τὴν Δύσιν, ἔτι μὲ ἓξ χιλ. Στρατεύματα ἐκυρίευσαν τὴν ἐξωτικὴν τῆς Τουρκο-Ρωσσίας, τὴν Ἑλλάδα, ὑπὸ τὸν ἀπολυθοῦν, καὶ εἰς ἐλάχιστον ὅλον ἐκατὸν ἔτος ἐστερεώθη φιλοτελεμοῦν μαζὶ τοῦ ἐναντίου τῆς Εὐρώπης.

Αλλοίμονον ἐμοῦ! πιστεύω νὰ σᾶς ἀναφέρω ὅτι δὲν εἶναι μαλάκια, καὶ μᾶς ἐνήργει πάντα μὲ Ὀθωμανὰ δαύματα. Ὁ Χριστὸς, διὰ τοῦ ὁποίου τὴν Πίστιν ἐμαρτύρησα, εἶπε αὐτὴ καὶ ἐαυτὴν ἡ ἀλήθειαν, ὁ δὲ Διάβολος εἶναι αὐθέντρια ἡ ἀλήθεια. ἡμεῖς ὡς ὀπαδοὶ τοῦ Χριστοῦ βλέπομεν καθημερινὰ θαύματα. ὁ Ὀθωμανὸς, ὡς ὀπαδὸς τοῦ Διαβόλου, ἔχει νὰ χαθῇ καὶ νὰ δοκιμάσῃ ὀφθαλμοφανῶς τοῦ Θεοῦ τὴν ὀργήν. Η ἐυχὴ τῆς Πατρίδος εἶναι ἐυχὴ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ-

κατάστασις ἐξαλείφει ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς ὅσους ἐναντιώνται εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν, εἰς τὴν δόξαν καὶ εἰς τὸν δικαιοκράτην κατὰ τοῦ ἀγρίου Σουλτάνου φιλανάκτησίν της.

Ἡ Ἀναρχικὴ Ἑλλὰς καὶ ἡ Εὐρώπη ἐρημάζουσιν, ὅταν ποτὲ δὲν ἠθέλησεν ἐπίτηδες Τουρκικὴ Οὐδυσσεία, νὰ ἀφήσῃ τὴν σκληρότητα τῆς ψυχῆς του, καὶ νὰ ἐσπλαγχνισθῇ τῆς παναγίστης ἀνθρωποτήτος τὰς συμφοράς. Ἡ Διοικητὴ Διοίκησις ἔλαβε πᾶσαν φροντίδα διὰ τὴν ἀσφάλειαν αὐτοῦ τοῦ σημαντικοῦ μέρους τῆς Ἑλλάδος.

Ἀνάγκη λοιπὸν μικρὰ καὶ μεγάλαι νὰ ἑνωθῶμεν, καὶ εἷς μετὰ τοῦ ἑνὸς τὸν ἄγριον στρατήγημα τοῦ Βουνοῦ νὰ ἐναντιωθῶμεν ἐναντίον τοῦ βλαστήμου Τούρκου Ὀθωμανοῦ, καὶ τοῦ συμβούλου του μισητοῦ Ἄγγλου Τρελλόου.

Τῇ 16 Μαρτίου 1823.

Λεβάδεια.

Στρατηγὸς
Ἰωάννης Γκούρας.

Ἀπὸ Ναύπλιον 14 Μαρτίου.

Μᾶς γράφουν ὅτι οἱ Τοῦρκοι, ὁποῦ ἦλθον εἰς Μοθώνην, καρῶτοι καὶ ὀλίγοι, λογαριάζονται ὡς ὀκτὼ χιλιάδες. Οἱ ἐδικοί μας ἔχουν καλὰ παιγνιαῖς τῆς θέσεως ἐκεῖ τριγύρω.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ἔμελλε νὰ ἐκστρατεύσῃ εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, καὶ μάλιστα εἰς τὴν Π. Πάτζαν, σταῖς 15 τοῦ τρέχοντος.

Ἡ Παλαιὰ Πατρᾶ, βεβαιώνεται ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη, ὅτι πάσχει ἀπὸ πείναν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ. 7 Φευγ.

Λέγεται ὅτι ἡ Πύρτα ἐπῆρε μέτρα δυνατὰ διὰ τὴν ἐφετεινὴν ἐκστρατείαν ἰσόβιον διὰ ξηρᾶς ὅσον καὶ διὰ θαλάσσης. Μέρος μόνιστα μέρος τοῦ μισοῦ Στόλου διὰ τὰ Δαρδανέλλια, καθὼς πιστεύουν μερικοί.

Ἡ πληρωμὴ τῶν στρατιωτῶν τῆς ξηρᾶς, λέγεται ταχτική, ἀπὸ τὸ βασιλικὸν ταμεῖον, καὶ ὄχι πλέον ἀπὸ τὰ ἐπισοδήματα τῶν Καπαγιῶν, καθὼς ἕως τώρα.

Ἐκατόφθασαν λέγουν, νὰ ἐνώσουν τοὺς Ἀρβανίτας μὲ τοὺς Μπεϊδές των. Δὲν εἶναι ὅμως διορισμένοι ἐβέτος ἐπὶ τὰ διὰ τὴν Πελοπόννησον. μάλιστα πιστεύεται διὰ πρᾶγμα βεβαίωσεν, ὅτι οἱ Ἀρβανίται ἐφοβήθησαν, πῶς δὲν πηγαίνουν ἐναντίον τῆς Πελοποννήσου, ἐὰν δὲν τοὺς δεθῇ ἕνα βασιλικὸν γράμμα, ὅτι ἐὰν δυνηθοῦν νὰ τὴν ὑποτάξουν, νὰ εἶναι σαυτοτικὰ εἰς τὴν ἐξουσίαν τους. Τοῦτο, λέγουν, ἡ Πύρτα δὲν τὸ δίνεται, παρὰ ὅταν φθάσῃ κοντὰ νὰ σηκώσῃ πλέον ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον ταῖς ἐλπίδες της.

Χαίρονται πολλὰ ἐδῶ, διὰ ταῖς ταραχαῖς τῆς Πελοποννήσου, καὶ εὐχαριστοῦν τὸν Θεόν, καὶ εὔχονται νὰ τοὺς φυλάττῃ τοὺς καλούς των φίλους: Δελιγιαννίους, Κολοκοτρωνίδες, καὶ τοὺς λοιπούς· ἐπειδὴ τοὺς βλέπουν εἰς τὸ νὰ ἀπορροῦν τὸν χειμῶνα ἄνυχοι εἰς τὰ στρατιώτικα, κατὰ τὸ φθινόπωρό των.

Λέγονται ἐδῶ νέαι ταραχαὶ Γιαννιτζάρων, κρύμασμα τοῦ Οὐστὰ καὶ Μουτεβελῆ· ἐπειδὴ ἔσπειρεν εἰς τὰ συνάξια τὰ φθορᾶς ἄματα, διὰ τὴν κοινὴν ἐνταξίαν.

Ἀξιόπιστα ὑποκείμενα ἐδῶ - Τοῦρκοι -, βεβαιώνουν, ὅτι τὰ Ψαρρὰ τῷ ὄντι ἐπροδόθηκαν ἀπὸ τὸν Κότζαν. Καὶ ὅτι καὶ ἡ Σάμος ἤθελε πάθῃ τὸ ἴδιον, ἐὰν δὲν ἐπρόφθαναν τὰ Ἑλληνικὰ καράβια νὰ χαλάσουν τοῦ Καπετὰν πασσᾶ, καὶ τῶν ἀπὸ μέσα Προδότων τὰ σχέδια. Τοῦτοι οἱ Προδόται - λέγουν - εἶχον λάβῃ ἀπὸ τὸν Καπ. Πασσὰν 30. πουγ. τὰ γρόσια τὰ χρήματα, καὶ ἔμελλαν νὰ λάβουν ἀκόμη ἄλλα χίλια.

Ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐφημερίδος τοῦ Λεβὰ τῶν 6 Ἰανουαρίου 1825.

Ἡ κατ' ἀλλήλων τῶν Τούρκων καὶ τῶν Ἀλβανέων αἰσχρὰ ἐτελείωσε μὲ τὸ φθάσιμον τοῦ χειμῶνος· τὰ συντρίμματα τῶν Ὀθωμανικῶν στόλων κρέπτονται σποράδην ἐπισθεν τῶν Δαρδανέλλων· ἡ Ἑλληνικὴ σημαία σαλεύει εἰς τὸ Ἀρχιπέλαγος ἐλεύθερον ὅλον, καὶ ἡ Πελοπόννησος ἀπαλλαγεῖσα ἀπὸ πᾶσαν ἐμφανῆ προσβολήν, εἴτε διὰ ξηρᾶς, εἴτε καὶ διὰ θαλάσσης, στέλλει στρατεύματα κατὰ τῶν Τούρκων τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς Θεσσαλίας. Ἡ Ἑλλὰς δηλαδὴ ἐξεστρατεύσασα, ἔχουσα στρατεύματα, στόλους, θηρία καὶ προστάτας, συμπεπολέμησε πραγματικῶς, μετὰ τῶν ἀνεξαρτήτων ἐπικρατειῶν.

Εἰς μάτην ὅμως ἡ εὐδοκιμία αὕτη τῶν πραγμάτων φαίνεται νὰ δώσῃ εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς Εὐρώπης πᾶσι τρόπῳ νὰ εἶναι αὐτῆς ὁ θρίαμβος. Τὰ Καβινέτα τῶν μεγάλων δυνάμεων εὐρίσκονται ὅπου ἐτοποθετήθησαν πρὸ τριῶν ἤδη χρόνων. ἡ ἔκφρασίς των ἡ ἀξιωματικὴ εἶναι πάντοτε ἡ αὐτὴ "οἱ Ἕλληνες εἶναι πάντοτε ἀποστάται, ἡ Ὀθωμανικὴ αὐλὴ εἶναι ἡ στενὴ καὶ ἀκριβὴ μας φίλη." τὰ Εὐρωπαϊκὰ στόλια μεταφέρουν τὰ στρατεύματα καὶ τὴν πυροβολικὴν συσκευασίαν τῶν Ὀθωμανῶν· καὶ ἂν οἱ ἀποστάται ναυτικοὶ τῶν Ἑλλήνων κυβερνῶν τοὺς μισθωτοὺς τούτους ὑπηρέτας τῶν ἐχθρῶν των, τὰ πολεμικὰ τῶν Εὐρωπαίων καράβια τρέχουν καὶ βιάζουν πυροβολοῦντες τοὺς Ἕλληνας εἰς τὸ νὰ σεβασθοῦν τὴν νομιζομένην ταύτην οὐδετερότητα τῶν ἐθνικῶν των σημαιῶν.

Δύω λόγοι ἀρκοῦν εἰς ἐξήγησιν τοῦ αἰνίγματος τούτου

Τὰ Καβινέτα κρίνουν ἀκολουθοῦντα θεωρίας εἰδικωτέρου συμφέροντος καὶ ἀξιώματα τετριμμένα, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται τὸ σύστημα τῆς ἰσορροπίας καὶ τῆς ἀντιζηλίας τῶν μεγάλων δυνάμεων· ζήτημα, τὸ ὁποῖον οὔτε σχέσιν οὔτε ἡμπορεῖ νὰ ἀπασχολήσῃ πλέον συμφώνως μὲ τὰ μεγάλα ἀξιώματα τοῦ καινοῦ τῆς χριστιανωσύνης πολιτικοῦ δικαιώματος.

Τὰ Καβινέτα μὴ γνωρίζοντα καλὰ τὸ πνεῦμα τῶν συνθηκῶν, αἵτινες ἔκαμαν τὴν σύστασιν τῶν Νέων Κρατῶν καὶ ἔδωσαν τὰ σύνορα, ἐνόμισαν ὅτι ἐδύναντο νὰ ἀναπαστήσουν εἰς παρομοίους πόλεμους τὰ τῶν δυτικῶν μερῶν. καὶ οὕτω ἐδυνάμεθα νὰ ἴδωμεν ἐν μέσῳ τῆς ἡμέρας των, καὶ ἴσως ἐν μέσῳ τῶν πολέμων γενικῶν, ἀναρχίας τοσαύτας ὅσας τὸ ἔθνος τοῦτο, διὰ τὴν πολλὴν ἐλευθερίαν τῶν Ἑλλήνων, ἔδωκεν εἰς τοὺς μεγάλους ἐκείνους φυτοπλόους τῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα τόσον εὐλόγως καὶ τόσον ἐπιτυχῶς ἐδίδαξαν τὸν κόσμον βασιλικόν.

Τοιαύτη εἶναι ἡ κατὰ βάθος ἀφορμὴ τῆς ἀπραξίας τῶν τριῶν μεγάλων δυνάμεων, τὴν ὁποίαν μόλις μόλις ἐπιτρέπει νὰ ἐπιπλήξῃ ἡ ἀνατολή.

Ἡ Ρωσσία κλέπει τὴν Τουρκίαν κινδυνεύουσαν νὰ καταλυθῇ· ἀφαιρεῖ ἀξιολόγους ἐπαρχίας, θέσεις κραταιάς, ἐξαγοράζει πραγματείων ἄπειρα. τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ ὑπερβοῦν εἰς τὴν ἐξουσίαν δυνάμεως τινὸς ἀντιπάλου καὶ ἀξίας νὰ ἀντιληφθῇ ἀπὸ τὸν περίσβεσον καιρὸν οὐχ ἑτοίμους νέα κτήματα, ἀλλὰ δὲν θέλει νὰ ἐγγίσῃ γείτονας ἀνταγωνιστοὺς καὶ πλέον δυνατοὺς τῶν Τούρκων. καὶ πρέπει νὰ προσέξῃ, ὅτι διὰ νὰ τηρήσῃ ἐλευθέρων τὴν ἀποχώρησιν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τοῦ ἐμπορίου εἰς τὰ μεσημβρινὰ μέρη τῆς ἐπικρατείας της, ἠμπορεῖ νὰ μὴ τῆς χρειασθῇ ἐν καιρῷ παρ' ἡ αὔξησις τῶν ὁρίων της.

ἀκολουθεῖ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 51-52.

Ο Συντάκτης έχει το δικαίωμα να καταγγείλη και αν θέλει τ' όνομα του και με τύπους εν μέσω της τυπογραφίας, ότι στοιχίζεται ή ... του.
(Παράγρ. Α. του Νόμ. της Εφημ.)

Τιμή ... Δραχμή
... Δραχ. δι' εκατοστάν.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΗ ... 1825.

Τοῦ ... τοῦ Στρ. Μακρυγιάννη πρὸς τὸν ... Γιαννάκην ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν Ἰθάκῃ.

Κυριέ μου Γιαννάκη! σὲ ἀσπάζομαι ἐγκαρδίως.

Εἶδα τὸ γράμμα τὸ ὁποῦ γράφεις ... διὰ ἕνα τυφέκι, καὶ ἔγραψα τὴν ... σου. σοῦ φανερώνω ὅτι τὸ στράτευμα τοῦ ἀκολούθου σου Ὀδυσσέως ἐβγῆκε ἀπὸ τὸν Τούρκους ἐπειδὴ τὸν Διοικητὴν Διοίκησιν, καὶ ἀπομάσεις ν' ἐξ χιλιάδας στρατεύματα ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν μου, διὰ νὰ βάλλω εἰς πρᾶξιν τὸν σκοπὸν τοῦ ἔθνους.

Τί νὰ σοῦ βαστᾷ ὁ κατεστάνος, δὲν ἠξείρω ἀκόμη. μόνον τὸν σκοπὸν τῶν Ἐπαρχιῶν τούτων γνωρίζω, καὶ τὴν ἀπόφασιν τῶν στρατιωτῶν ὁποῦ εἶναι μαζύ του τὴν ἔδα μὲ τὰ μάτια μου.

Ὁ κόσμος τούτων τῶν ἐπαρχιῶν, Τούρκοι δὲν θέλουν νὰ γενοῦν. Ὁ Τρίτζουλας, ὁ Γιάννης Παππᾶς Στεφενικιώτης, ὁ Μαργετίνης, ὁ Γιάννης παππᾶς ἀπὸ ζαγαρὰ, καὶ ἄλλοι πολλοὶ βλέπουνες ὅτι ὁ Ὀδυσσέας εἴσυρσισεν, ἤλθαν ἐδῶ καὶ ἀντομώθησαν μὲ τὰ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν μου στρατεύματα τῆς Σ. Διοικήσεως, τοὺς ὁποίους θέλει τιμήσει ἡ Πατρις.

Πολλὰ ὀλίγοι μένουν ἀκόμη κοντά του. σήμερον ἄφησεν τὴν Ἀβίνουν καὶ αὐτοὶ μέσα εἰς τὸν κάμπον, μέσα εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν Τούρκων καὶ τὸν στηρίζουν εἰς τὴν Κ... στανὶ ἐλπίζω πάσχει τὸ Σουλλίου.

Λοιπὸν! Κύριος Τοῦρκοι πλέον δὲν γίνονται. Ἐγὼ. Τοῦ Ὀδυσσέως τὰ ἐλαττώματα διαφέρουσι, διότι ὅλοι μας, ποῖος πολὺ, ποῖος ὀλίγον ἁμαρτάνομεν. αὐτὸ ὅμως, τὸ νὰ γενῇ Τοῦρκος, καὶ μαζύ μὲ αὐτοὺς νὰ ἐκστρατεύῃ εἰς ἐλευθέραν τῆς Ἑλλάδος Ἐπαρχίαν, εἶναι πρᾶγμα ὁποῦ, ὃς τις ἔχει ῥανίδα χριστιανικοῦ καὶ ἑλληνικοῦ αἵματος εἰς τὴν καρδίαν του, δὲν τὸ ὑποφέρει. Πρόσμενε νὰ ἰδῇς καὶ ν' ἀκούσῃς γενικὴν λειποταξίαν καὶ φυγὴν ὅλων ἐκείνων ὁποῦ εὑρίσκονται μαζὺ μὲ τὸν Ὀδυσσέα. ἴσως μείνῃ μ' ἐκεῖ τὴν μύγες ὁ Τουρκοτρελλάνης.

Σὲ συμβουλεύω λοιπὸν, ἅμα λάβῃς τὸ γράμμα μου νὰ κινήσῃς νὰ ἔλθῃς ἐδῶ. σὲ ἀγαπῶ ὡς ἀδελφὸν, βλέπω τὸν κινδυνον ὁποῦ εὑρίσκεσαι, γνωρίζω πόσα ἀτιμία σὲ περιμένει, καὶ διὰ τοῦτο σοῦ λέγω νὰ ἀποχωρισθῇς ἀπὸ τουρκοφρόσυνα καὶ τουρκολάτρας.

Τὸ γράμμα μου τοῦτο δὲν σοῦ τὸ στέλνω κρυφὰ. στείλετο νὰ τὸ ἰδῇ καὶ ὁ Ὀδυσσέας. τὸ τυπώνω νὰ τὸ ἰδῇ καὶ ὅλος ὁ κόσμος, διὰ νὰ πληροφορηθῇ κάθε ἕνας, ὅτι ἐγὼ δὲν ἀλησμόνησα τὴν φιλίαν τῆς φαμελίας σας, καὶ ἐπιθυμῶ νὰ μὴ σβύσῃ μαζὺ μὲ τὴν κατάλυσιν τοῦ Ὀδυσσέως.

Ἡ Διοίκησις, ἀφ' οὗ ἰδῇ τὸ φέρσιμόν σου, σὲ ὑπόσχομαι ὅτι καὶ θὰ σὲ τιμήσῃ καὶ θὰ σοῦ δώσῃ τὸν τόπον τοῦ ἀδελφοῦ σου Ὀδυσσέως.

Ο αὐταδελφός σου ὑάγγελος (1) ὡς ἀξιωματικὸς τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως μὲ 150 στρατιώτας ἔρθασεν εἰς τὸ χωρίον Στεφενίκον. πεθισσότερον δὲν σὲ λέγω, ἀλλὰ ἐπιθυμῶ νὰ σοῦ κάμω καλὸν τραπέζι ὅπου μοῦ εἶναι συγχωρημένον. διότι ἂν περάσουν ἡμέραι, δὲν ἔχω πλέον τὴν ἐλευθερίαν νὰ φερθῶ μαζή σου ὡς. ἀνωτέρω σοῦ ὑπεσχέθην νὰ πράξω, καὶ εὔχομαι νὰ σὲ ἀπολαύσω ὑγιᾶ.

17 Μαρτίου. 1825.
Λεβαδία.

Ο Στρατηγὸς
Ιω. Γκούρας.

Αθῆναι τῇ 20 Μαρτίου.

Τούταις ταῖς ἡμέραις τὸ ἐδῶ Αὐστριακὸν Αντικωνσολάτον ἔλαβε τὴν ἐξῆς πρεσβεπόησιν, διὰ νὰ τὴν διαδώσῃ ὅσον ἀνήκει.

ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ο Πραγματικὸς σύμβουλος τῆς ἐπικρατείας Μιντζιάκης, Ὑπηρετικάτος τῶν ὑποθέσεων τῆς αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ρωσσιῶν παρὰ τῇ Οθωμανικῇ Πόρτα, γνωρίζει χρέος του νὰ προσδιορίσῃ ἐκ νέου εἰς τοὺς Καπιτάνους Ρωσσικῆς σημαίας, τὴν ἀκριβῆ διατήρησιν τῶν προσδιορισθεισῶν διατάξεων διὰ τὴν Ρωσσικὴν θαλασσοπλοΐαν εἰς Λεβάντε, εἰδοποιῶντάς τους περιπλέον,

Νὰ μὴν ἐπιχειρίζωνται προβλέψεις ἢ ναύλους οἵτινες ἠμπορεῖν, εἰς τὰς παρούσας ταραχὰς τοῦ Αἰγαίου πελάγους, νὰ ἐκθέτωσιν εἰς κίνδυνον τὴν σημαίαν. ἐπὶ τὴν ὁποίαν εἶναι σκεπασμένοι καὶ μάλιστα νὰ ἔχωσι πρὸ ὀφθαλμῶν τοὺς κινδύνους εἰς τοὺς ὁποίους αὐτοὶ ἐκθέτονται ναυλόνοντες τὰ Καράβιά των εἰς μετακόμισιν στρατευμάτων ἢ πολεμικῶν ἀποσκευῶν.

Θέλει ἐπιτραπεῖ εἰς τοὺς Καπιτάνους Ρώσσους νὰ ἐνοικιάσωσι τὰς αὐτοὺς κινδύνους, καὶ πόσον εἶναι ἀναγκαῖον καὶ ἀδύλιμον εἰς αὐτοὺς νὰ ἐναποχωλοῦνται εἰς μόνον ἐπιχειρήσεις ἐμπορικὰς, χωρὶς νὰ παραστρατίζωσιν ἀπὸ τὰς διατάξεις τὰς προσδιορισμένας εἰς τὴν εὐθεξίαν τῆς θαλασσοπλοΐας ἐν καιρῷ μάχης.

Τὸ παρὸν θέλει μεταφρασθῇ καὶ τυπωθῇ εἰς τὴν Ἰταλικὴν καὶ Ἑλληνικὴν διάλεκτον, καὶ θέλει δοθῇ ἓν εἰς κάθε Καπιτάνον, ἐκτὸν θιλῃ λάβῃ τὰς σπεδιτζιόνας του διὰ τὸν Λεβάντε ἵνα νὰ τὰ χρησιμεύῃ πρὸς διοίκησιν καὶ καθοδήγησιν του.

Πέραν Κωνσταντινουπόλεως. τῇ 19 Δεκεμ. 1824. 24

Ἐξακολουθήσι, ἐκ τῆς Ἐφημερίδος τοῦ Δουβλ.

Η Λουσταλία σταυρομερίνη πολλὰ καταρτίζει καὶ Ἄρκτον καὶ Αὐστρίαν ἀπὸ τὴν Ρωσσίαν, τρέμει δικαίως μὴ περιπλεχθῇ καὶ καλὰ Μεσημβρίαν εἰς τὰς εἰρηνικὰς ἀγκάλας τοῦ γίγαντος τούτου, εἶδεν τοῦ βοηθείαν καὶ εἰς τοὺς ἐχθρούς, του καὶ εἰς τοὺς φίλους του. ἠξεύρει ὅτι εἰς μίαν δ' ανεμὴν τῆς Τουρκίας δὲν θέλει λάβει εἰς μέρος της, παρὰ τὴν Βοσνίαν, τὴν Σερβίαν καὶ τὴν Αλβανίαν, ἐπαρχίας ἀραιστάτας, δυσκόλευς καὶ ν' ἀποκτηθοῦν καὶ νὰ κρατῶνται ἐπήκοοι. καὶ δὲν τὴν λαμβάνει, ὅτι διὰ νὰ χωνευθοῦν ἡ Βλαχία καὶ ἡ Μολδαβία μὲ τὴν Δρίμπιτζαν εἰς τὸ Ρωσσικὸν βασίλειον, ἡ Ρωσσία δὲν χρειάζεται παρὰ νὰ ἐκθώσῃ ἕνα οὐκάζιον τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ νὰ μετατοπίσῃ ἁπλῶς τὸ στρατόπεδόν της. οὐδ' ἀγνοεῖ, ὅτι κατὰ τὸ ἁπλοῦν τοῦτο στρατιωτικὸν κίνημα περικυκλώνουσά την ἀπὸ τρία μέρη ἡ Ρωσσία θέλει τὴν καταντήσει ὑποξύσιον εἰς ἑαυτήν, ὡς κατέφερεν ἤδη τὴν Πολωνίαν ὁ διαμελισμὸς τῆς Πολωνίας.

---

(1) Τοῦτος ὁ νέος εἶναι ἀδελφὸς τοῦ Οδισσέως. ἀκολουθεῖ τὰ στρατεύματα τῆς Διοικήσεως ἐναντίον τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ του. Τὸ παράδειγμά του εὔχεται ἡ Πατρίδα νὰ ἀκολουθήσουν ὅλα τὰ τέκνα της, καταπατοῦντας χωρὶς συγγενικὴν ἐξαίρεσιν τοὺς Προδότας τῆς ἐλευθερίας της

Καθενός τῆς Βιέννης στενὰ συνδεδεμένον ἀπὸ μὲ τὸ τοῦ Βερολίνου Θεμέλιον λοιπὸν τὸ Ὀθωμανικὸν κράτος, ὡς ἀντίρροπον ἐναντίον τῶν πρόσω τῆς Ρωσσικῆς δυνάμεως, προπύργιον ἀδύνατον καθ' ἑαυτό, ἀλλὰ διὰ τοιοῦτον ἀνάγκη πᾶσα νὰ τιτηρηθῇ ὁ ὅλεθρος τοῦ κρατίστου. Ὁ ἐπιλεχθεὶς ἐμπόριον τῆς Λουσιτανίας καὶ κοινὸς τῆς Γερμανίας ὅλης, χαλκεύων μὲ τὴν Τουρκίαν, συστένει εἰσαεὶ εἰς τὴν στενόπορον ἰδέαν. Ἐντεῦθεν πείθεται ἡ στενὴ τῆς Βιέννης καὶ Κωνσταντινουπόλεως αὐλῆς φιλία, ἡ ἀποστροφὴ τοῦ Μεττερνίχ καὶ πάσης διαφυγῆς ἡ μεταβολὴ τῶν ἰδεῶν καθεστώτων, ἐκλύσεως αὐλῆς κίνησις πρὸς τὴν Πέρτα, καὶ τὸ ἀδυνάτισμον κίνησις ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων, καὶ ὧν ἤθελαν εὕρει ζητήσει τὰ Λαγκάδια διὰ Ψαριλιανά των.

Τοιοῦτοι εἶναι οἱ βόθροι καὶ αἱ ἐλπίδες τῶν δύο μεγάλων Καθενίσεων τῆς ἑῴας, ἐπὶ τὴν μέλλουσαν τύχην τῶν ὑπολοίπων ὑποφυῶν, ὅσαι συγκινοῦσιν τὴν Ἑλληνικὴν Τουρκίαν, καὶ μέρος τῆς Ἰταλικῆς.

Ἡ Ἀγγλία πρὸ πολλοῦ θεωρεῖ τὸν παράλογον τοῦτον· αὕτη ὑποτρίβει, ἢ καταστέλλει τὰς ἐλπίδας της, αἰχμαλώτους ἢ καταγρᾷ τοὺς βόθρους της, καθ' ὃ βλέπει κλίσεως εἰς τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ μέρος τὴν ἰταλικὴν πλάστιγγα· τὰ συμβαίνοντα τῆς Ἑλλάδος εἶναι καὶ αὐτῆς, ὡς καὶ παντοῦ, ὠφελιμώτατα, καὶ πολλὰ συμπαθήσαντα, ἐπειδὴ χρόνον τῆς βιομηχανικῆς της ἐνδιατηρήσεων τῆς εἰρήνης καὶ τῶν τρόπων τοῦ πολιτισμοῦ, ἀλλὰ θέλει νὰ ἀκούεται καὶ τὰς ἐντεῦθεν ὠφελείας. Δὲν ἀντέχει, ἀλλὰ συλῇ, δὲν συγχωρεῖ ἀναπόσπαστος, οἰκειοποιήτης, οἰκειοποιήτης, νὰ πολεμῶσιν ἀλλήλους. Ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Τουρκία τῆς θαλύνται δύο ἐγγλέζικαι ἐμπορεῖαι τῶν ἐργοχειρίων της, καὶ ὁ ἀνθρωπισμὸς διὰ τὸ ναυτικὸν καὶ τὸ ἐμπορικόν της. Φυσικὰ λοιπὸν πρέπει νὰ ἠθέλῃ τὴν πολιτικὴν τῆς Αὐστρίας ἐναντίον κατὰ τῆς ξένης ἐπιδρομῆς εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν Βασίλειον, ἀλλ' ἴσως ἀλληθέστερον ἀνεκτικὴν παρὰ τὸ Λουσιτανικὸν κράτος, εἰς ὃ ἐμπορεῖον νὰ προκόψουν ἀκόμη τὰ ἐμπορεύματα τοῦ ταλαιπώρου Βασιλείου, ἐπειδὴ [illegible] τὸ μεγάλη [illegible] τῶν μεταξὺ Βασιλείου, ἢ Δυναστείας αἰτίαι [illegible] φίλων [illegible] διαμόρφων ἐθνῶν τῶν καλῶν, ἐπειδὴ καὶ διὰ τὸ Ὀθωμανικὸν σπάτιον. Ἐξ ὅλων δὲ τῶν εἰδῶν τούτων οἱ Ἕλληνες μόνοι Βασιλοσπλάνοι καὶ ἐμπόριον ἔμενον νὰ διεγείρουν κατάσταν [illegible] τῶν Ἑλλήνων ἰδέαν, [illegible] ἢ πολιτικὴ [illegible], ὁποῖαι εἰς τὴν Ἀγγλίαν [illegible] παρ' ἓν ἐπιχείρημα [illegible] μὴν ἀποδῇ ἐξ τὸν ἀνάστασιν τῆς Ἑλλάδος αἰτίας, τὸν λύσιν [illegible] ἰδὲ τὸ Δεῖνα, [illegible] ἀνοήτων, ὄχι ὅλως ἀπίθανον, [illegible] κακίας τῆς Ῥωσσίας, καὶ [illegible] Ἀγγλίαν ἀπὸ τοὺς λογισμοὺς, καὶ καὶ ἀπιθήσῃ τοὺς συμβούλους τοῦ Καθενίσεως.

Ἐξιθάσαμεν ἕως ἐδῶ τὰ πολέμια τῶν ἰδεῶν, εἰς ἃς ἐπεσκέφθη τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸν Τοῦρκον. Τὴν Ἑλλάδα τὰ μὲν χρόνια νὰ μεταμορφώσωσιν, ἐπειδὴ ἐχάθη [illegible] τὰ μυστήρια, ἡμῶν δὲ τὰ [illegible] τὸ ἄριστον κατὰ τὸ τοῦτο, νὰ ἀπορρίψῃ εἰς τὴν Καθενισσουπόλεως [illegible] ἐμπόριον, καὶ ἐνῶ ὅλοι [illegible], ἂς ὑποτάσσεται, ἂς ὑποκύπτωμεν, ἐνῶ ἀχρεῖοι εἰς τὴν Ἀνατολήν.

Ἀλλ' αἱ τρεῖς μεγάλαι δυνάμεις, ἂς ὑπόθεσις ἀποτρέπουν τὰ συμφέροντα τῆς Ἀνατολῆς, ἠμπορεῖ νὰ πλησίσουν τὰ πράγματα εἰς ἐπιμόνους καὶ ἀνάγκας πολιτικῆς στρεβλούσης· μόνον εἰς σωφρονοῦσι ἰλικὰ πολιτικῆς ὑβρίσεως ἀλλήλων ἢ μεγάλων ὄγκων, ἐκ τῶν ὁποίων στηρίζονται ὑπάρχουσι καὶ βρυκευτικὸν εἶναι τῆς κοινωνίας θέσμιν, τῶν ὁποίων μ[illegible] τὸ [illegible] καὶ δυνάμεις σιδηρᾶς ἐπαναλαμβάνουσι

[illegible] τὸν αὐτῶν σκοπόν· Τὰ συμφέροντα [illegible] ἀλλ' ἐμοὶ μόνον· τὰ δὲ [illegible] τῆς δόξης μου. ἀλλ' οὐ νομίζει ἀλλὰ πρὸς ἓν γένος [illegible]. Τρεῖς ἡγεμόνας, καὶ [illegible] τὴν παραλυσὴν τῶν ἐσωτερικῶν μου τῆς ἐμῆς [illegible] τῶν δυνάμεων [illegible] τὸ Ὀθωμανικὸν [illegible] διὰ δίκης [illegible] καὶ [illegible] τῆς Ἑλλάδος [illegible] τὸ ταμεῖον [illegible] τῶν [illegible] τῶν Ῥωμαίων [illegible]

Τὰ συμβούλευσεν τὸ ἴδιον συμφέρον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν τῶν ἄλλων [illegible] τῆς Εὐρώπης ἐπιτρόπου τὸ ἀπόστολον τῆς Ἑλλάδος. Τὸ ἀποστολικὸν τῶν ἐπιτρόπων ἐμοῦ καὶ τῶν Κυβερνητῶν, ἐφαμιλλᾶται τὰς ἴδιας ὑμῶν ἐμπορίας. Τὸ τοιοῦτον ἐπιτήδευμα τῶν φαναριωτῶν, τὸ διευθύνεσθαι τὴν πολιτικὴν τῶν διαφόρων ἐμπορικῶν ἐξ ἐκείνων τῶν ἐδῶν ἐλθόντων ἐδῶ ἀπὸ τὰς Χριστιανικὰς [illegible] τὴν Μολδαυίαν, καὶ τὴν Βλαχίαν, καὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐπὶ τὸν ἀνθρώπινον τοῦ ἐμπορικοῦ ἔθνους, τὸ ἑαυτῶν καὶ ἐμοῦ ἐπιτήδευμα.

Τὸ δεύτερον αἴτιον ἐξηγήθη εἰς τὴν περὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Κυρίου Μελετίου, εἰς τρόπον ὥστε κρίνομεν καλλίτερα ν' ἀναφέρωμεν ἐδῶ τὴν περικοπήν, ὅπου γίνεται περὶ τούτου μνεία.

Ἀκούσατε Βασιλεῖς Χριστιανοὶ, ἀκούσατε τὴν Ἑλλάδα. Τὴν μητέρα λέγω τῶν διαταγμάτων σας καὶ τῶν νόμων σας, τὴν ἄλλην ταύτην μητέρα τῆς Ἱερᾶς θρησκείας, εἰς τὴν ὁποίαν στηρίζονται αἱ πίστεις σας· τὴν βλέπετε καταπληγωμένην τὸ σῶμα, κεκλασμένην καὶ φέρουσαν ἀκόμη τὰ συντρίμματα τῶν ἁλύσεων της, ἀλλ' ἅμως καὶ ἀμέτρητον ἀπὸ βάρβαρα εὐεργέτειν, καταλάμπουσαν διὰ τῆς πίστεως τῶν μαστύρων, καὶ ὑψουμένην εἰς νέας Θερμοπύλας τὸν Στενὸν, ὅστις τρομάζει τὰ καταχθόνια, δὲν ἄρχεται τὰ σᾶς ἀποφενδωνίσῃ θεοῦς καὶ ἀθρίστικους ὀλέγχους, ὅσους συχνότατα εἰσπηγάρτου ὑμᾶς ἐκεῖνα μαν εἰς τὸ παράπτωμα καὶ πρὸς μείωσιν τῶν ὀφίσεων της. Ἐβλέφει, ὅτι τὴν ἀποχωρισθεῖσα ἐξ Ῥώμ. ἀπὸ τὰς περιλαβοῦσας σινθήκα. εα. δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν συνδρομὴν σας, ὡς δικαίωμα θεσπὸν καὶ ἀναλογίμενον· γνωρίζει τὰς ὑμετέρας συνθήκας, αἵτινες εἶν ὑπόχρεούσιν νὰ ἔβδε εἰμπεριμένει μὲ τοὺς καταβλητὰς τῆς βαρβαρίας, καὶ γλίτωσε πολλὰ τὸ ἐμπόδια καὶ τοὺς δεσμοὺς, ἐσὺ σε κρατοῦν εἰς ὑποταγὴν, ἀλλ' ἅμως δὲν μένει ἐχι δλ μον εἰς τὰς ἀρχὰς σας αὐτὰς, καλήτερα εἰσπράττα. τὶ ἔλεος τοὺς ἀπόσει τὰ τύτον ἀπὸ τοιαῦτα τὴν καρδίαν σας ἐλεύθερα. ἂν τῶν σκληρμάτων της αἰσθάνεσθε.

Ἐμπρὸς τάχα ὅλοι τοὺς φιλοτάραχοι, μὴ βλέποντες ποτὲ χρείαν χριστιανῶν νὰ ἐπαναστατεύσουν καὶ τοὺς ἀδικοῦσαι τοὺς νόμους μας ἔχοντος ὄχι, εἰ μὲν οἱ καταφρονήσεις ἀπὸ ἓν ἔθνος εἰκρίνον. παιδεύουν καὶ ἐπαιδεύουν εἰς ἕνα χρόνον. ἀλλ' ἐχι ποτὲ καὶ ἐμπόδιον συγκατάβασιν εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν Βασιλεῖον διότι ἐκεῖ εἰ Τοῦρκοί μας δὲν μᾶς ἔβλαπτον τὴν παλαιοπρεπῆ ἐγγύησιν ἐπὶ τῆς ζωῆς μας, τῶν ἰδιοκτήτων μας καὶ ὅλων, ὅσα συγκροτοῦν μίαν νόμιμον κοινωνίαν ἀνθρώπων, ἢ ἂν εἰς τὸν καιρὸν τῆς κατακτήσεως, παρεχώρησαν εἰς τινας Ἐπαρχίας συνθήκας ἐποτυπώσεας τὰς ἐγγυήσεις ταύτας, τὰς ἐπαρνήθησαν ἀσίστως, ἢ τὰς κατεπάτησαν ὑβριστικῶς, ὅταν ἐστοχάσθησαν τὸ κίνημά των ἀκίνδυνον. Ἔ μεθα ἓν χριστιανικὸν Ἔθνος, τὸ ὁποῖον τρεῖς αἰῶνες τώρα παλεύει μὲ τοὺς, ἄρσαγας τῆς γῆς του. Τὸ Ἔθνος τοῦτο εἶναι σύμμαχόν σας ἐνάντιον τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 53.

Οἱ Ἕλληνες, ἐχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὰ τὸ μέσον τῆς τυπογραφίας ὅ,τι στοχάζονται διὰ καλόν „
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Ἐπιδαύρ.)

„ Ἡ Παῤῥησία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΤΡΙΤΗ 1825.

Ἀθῆναι τῇ 25 Μαρτίου 1825.

Ἀπὸ τὰ δύο ἀκόλουθα γράμματα τοῦ Στρατηγοῦ Γκούρα καὶ τοῦ κυρίου Σοφιανόπουλου, γίνεται φανερὸν, πόσον μεγάλος εἶναι ὁ ζῆλος καὶ ἡ σταθερότης τῶν στρατευμάτων τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν ὁδηγίαν τοῦ στρατηγοῦ Γκούρα, ὥστε νὰ ὑπόσχηται εἰς τὴν Διοίκησιν καὶ εἰς ὅλου τὸ Ἔθνος ὁ εἰρημένος Στρατηγὸς, ὅτι μὲ μίνον ταῖς ἀναγκαίαις τροφαῖς καὶ πολεμικὰ ἐφόδια ἠμπορεῖ ἐφέτος νὰ βασταχθῇ ἀπάτητον ἀπὸ βαρβαρικῶν ἀλόγων πόταλα, τοῦτο τὸ ἐξαίρετον μέρος τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος.

Πόσον θέλει ἀνακλάβουν οἱ δυστυχισμένοι κάτοικοι τούτων τῶν ἐπαρχιῶν, εαν ἡ περίστασις δὲν ἐμποδίσουν τὴν πατρικὴν φροντίδα τῆς Διοικήσεως δι' αὐταῖς. Τὸ ἐννοοῦν καλὰ ὅσοι γνωρίζουν τὴν φυσικὴν καταφορότητα τῶν πεδιάδων τῆς Βοιωτίας.

Σεβαστὴ Διοικησις.

Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ τρέχοντος ἔφθασα εἰς Μέγαρα ἀπὸ Ναύπλιον, καὶ ἐπεθύμουν ἀμέσως νὰ διαβῶ εἰς τὴν Ἐπαρχίαν Θηβῶν, ὅπου ὁ προδότης Ὀδυσσεὺς Ἀνδρίτζου πραγματευόμενος τὴν δούλωσιν τῆς Ἑλλάδος ὅλης μὲ τοὺς Τούρκους, ἦτον στρατοπεδευμένος περὶ τὰς Θεσπιὰς (Γουμπρέναν). Δύο σημαντικὰ ἐστάθησαν τὰ ἐμπόδια εἰς τοῦτον μου τὸν σκοπὸν. πρῶτον, ὅτι τὰ πεζικώτερα τῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν μου σωμάτων, ἦτον ἀκόμη εἰς τὴν Πελοπόννησον· δεύτερον, ὅτι τὸ φρούριον τῶν Ἀθηνῶν ἔπρεπε νὰ προπαρασκευασθῇ, πρὶν νὰ ἐκστρατεύσω.

Ἦλθον εἰς Ἀθήνας, καὶ ἀφ' οὗ μήτε φροντιστὴς, μήτε χρηματοφόρος τῆς Σεβ. Διοικήσεως ἐσυνόδευε καταπόδι, ἔκαμα πρόβλεψιν ζωοτροφίας προσωρινὴν καὶ διὰ τὴν Ἀκρόπολιν καὶ διὰ τὴν παροῦσαν ἐκστρατείαν.

Τὴν δωδεκάτην τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀναχωρήσας ἀπὸ Ἀθήνας ἔφθασα εἰς Πλαταιὰς, (Κόκλα) τρεῖς ὥρας μακρὰν τῆς Παλιοπαναγιᾶς, ὅπου ἀφήσας τὰς Θεσπιὰς εὑρίσκετο σταλαλοπα δευμένος ὁ Ὀδυσσεύς. Ἀλλ' ἐγὼ πληροφορηθεὶς καὶ τὴν ἐκεῖθεν διὰ τὴν Πέτραν ἀναχώρησίν του, ἐπῆρα τὴν ὁδὸν τῆς Λεβαδίας, ὅπου ἔφθασα τὴν δεκάτην ἕκτην τοῦ ἰδίου. Ὁ Ὀδυσσεὺς ἐνωθεὶς μὲ 400 ἱππεῖς Τούρκους εἰς Πέτραν, ἐλθόντας ἀπὸ Εὔριπον, ἐπέρασεν ἀπὸ Λεβαδιαν, πρὶν ἐκεῖ φθάσω ἐγὼ, καὶ ἐστρατοπέδευσε περὶ τὴν Χαιρώνειαν. Ἐν' ᾧ τὴν δεκάτην ἑβδόμην ἤλπιζον οἱ Ἕλληνες οἱ μετ' ἐμοῦ νὰ συγκριτήσουν μάχην ὑπὲρ Πίστεως καὶ ὑπὲρ τῆς ἀναστάσεως τῆς Ελλάδος ἐναντίον τοῦ Τουρκόφρονος Ὀδυσσέως, εἰς

τὸν ἴδιον τόπον, ὅπου ὁ Μακεδὼν Φίλιππος ἐνέκρωσε τὴν ἐλευθερίαν τῶν προγόνων μας, ἔφυγον, ὑπ' οὐδενὸς διωκόμενοι, διὰ νυκτὸς οἱ ἐναντίοι καὶ ἔφθασαν εἰς τὰ παραθαλάσσια τῆς Ἐπαρχίας Ταλαντίου τὴν αὐτὴν ἡμέραν.

Τὴν δεκάτην ἐνάτην, ἀγανακτῶντες κατὰ τῶν Τυραννοφρονούντων οἱ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν μου Ἕλληνες, ἔτρεξαν καταπόδι των προθύμως ἕως εἰς τὰ ἐρείπια τῆς πόλεως Ταλαντίου, δύω ὥρας μακρὰν τῶν ἐχθρῶν.

Σήμερον καταγίνομαι νὰ τοποθετήσω τὰ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν μου σώματα, διὰ νὰ πολιορκηθῶν οἱ παρὰ τὸ παραθαλάσσιον πολέμιοι. Αὐτοὶ δὲ περιμένουν βοήθειαν ἀπὸ Ζητούνιον, καὶ Εὔριπον κατ' αὐτάς.

Δὲν εὐκαίρησα τὴν λεπτομερῆ ταύτην περιγραφὴν νὰ τὴν κάμω ἀρχήτερα καὶ ἐντελέστερα πρὸς τὴν Σεβαστὴν Διοίκησιν· διότι εἰς διάστημα ἑπτὰ ἡμερῶν αἱ μεγαλήτεραι, εὐτυχέστεραι κατὰ τὴν κεχερσωμένην γῆν, καὶ ἀναγκαιότεραι εἰς τὴν στερέωσιν τῆς εὐδαιμονίας τῆς Ἑλλάδος Ἐπαρχίαι, οὖσαι ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐξουσίαν τῶν Τούρκων καὶ τοῦ Τουρκο-Ὀδυστέως, ἐκαθαρίσθησαν καὶ ἔγιναν τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως κτήματα.

Δὲν ἠμπορῶ ὅμως νὰ μὴν ἀναφέρω πρὸς τὴν σεβ. Διοίκησιν μὲ λύπην καὶ θλῖψιν τῆς ψυχῆς μου μεγίστην, ὅτι ἡ κυρίευσις αὕτη θέλει εἶσθαι πρόσκαιρος, διὰ μίαν καὶ μόνην αἰτίαν, τὴν παντελῆ εἰς τοῦτα τὰ μέρη ἔλλειψιν ψωμίου.

Τὰ τελευταῖα τοῦτα λόγια, ἂν δὲν κινήσουν καὶ τοὺς Ἐκτελεστὰς καὶ τοὺς Βουλευτὰς καὶ πατέρας τοῦ Ἔθνους, ἡ Ἑλλὰς δὲν ἀνασταίνεται, ἀλλὰ πνέει τὰ λοίσθια.' Μάθετε, σεβαστοὶ καὶ χρήσιμοι τοῦ Ἔθνους Διοικηταὶ.' ὅτι ὀκτὼ ἡμέρας, οἱ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν μου ζῶσι μὲ ΛΑΧΑΝΑ. Αν εἰς τοῦτα τὰ μέρη ἀπαντᾶται κανένας Ἄνθρωπος, αὐτὸς ὁμαίρει τοὺς νεκροὺς τοῦ Ἅδου, καὶ ὄχι τοὺς ζῶντας.' Λάχανα μόνα χωρὶς ἀρτυμὴν, εἶναι τῶν δυστυχῶν τούτων λειψάνων τῆς Ἀνθρωπότητος ἡ δυστυχεστάτη τροφή.' ἀδελφοί, ἤ ψωμὶ νὰ προφθάσῃ εἰς τὰ Σάλωνα καὶ Δίστομον τὸ γλιγωρότερον, διὰ ἓξ μῆνας, ἢ θὰ μ' ἀναγκάσουν οἱ Στρατιῶται νὰ ὀπισθοδρομήσω ἀμέσως.

Τὸ πρὸς τὴν Πατρίδα χρέος μου μὲ ἐβίασε νὰ γράψω περισσότερα παρὰ τὸ δέον, καὶ ζητῶ συγγνώμην, ἂν σᾶς ἐνοχλοῦν τὰ τοιαῦτα. Η σεβ. Διοίκησις εὑρισκομένου μου εἰς Ναύπλιον ὑπεστηρίχθη ζωοτροφίας καὶ πολεμεφόδια, ἀλλ' ὡς τούτην τὴν ὥραν προσμένων νὰ δῶ φέροντα τὰ διὰ τὴν ἀγορὰν τῆς ζωοτροφίας χρήματα τὸν δικαιότατον μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων, βλέπω παντελῆ ἀφροντισίαν. Τὸν πρωταίτιον τοιούτων κακῶν γνωρίζω.' καὶ θέλω στηλιτεύσῃ διὰ τοῦ τύπου ἐντὸς ὀλίγου, δια νὰ δώσω αἰτίαν νὰ μὲ θεατριζουν κ' ἐμένα εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ὅταν σπείρω ζιζάνια, προξενῶ ταραχὰς, κάμνω φατρίας καὶ κατατρέχω τοὺς ἀληθῶς εἰς τὴν Πατρίδα ὠφελίμους Ἄνδρας. Η ἀνατολικὴ Ἑλλὰς ἐλευθεροῦται, ἂν γένῃ προβλεψις τῶν ἀναγκαίων, ὦ σεβάσμιοι τῶν νῦν Ἑλλήνων Διοικηταί.'

Στρατηγὸς

Ἰωάννης Γκούρας.

Πρὸς τὸ Σεβαστὸν Βουλευτικὸν Σῶμα.

Εἶναι ἀξιοσημείωτα, ὅσα ὁ Στρατηγὸς Γκούρας ἀναφέρει σήμερον εἰς τὴν πρὸς τὴν Σεβ. Διοίκησιν ἀναφοράν του, ἀπὸ Ταλάντι γραμμένην, καὶ μεγίστης ὠφελείας πρόξενα· αὐτὸς ἤθελεν ὅλως δι' ὅλου νὰ ἀναφερθῇ πρὸς τοὺς τοποτηρητὰς μόνον τῶν λαῶν τῆς Ἑλλάδος, μὲ σκοπὸν νὰ ἐξυπνίσῃ κατ' εὐθεῖαν τὴν προσοχὴν καὶ ὅλων ὅσων ἔπαθον ἀτομικῶς δεινότερα εἰς τοὺς

τας ... Ἔθνους ἀγῶνας, ἀμελήσαν-
ες μικρὰ πράγματα.

Ἡ ἐλευθερία, ὄχι μόνον ἀπὸ τοὺς πα-
ρόντας ὁμογενεῖς καὶ Αγαρηνοὺς ἐχθροὺς,
ἀλλὰ καὶ τοὺς μέλλοντας νὰ ἔλθωσι, τῶν
παρχιῶν τῆς Ανατολ.· Ελλάδος, κρέμε-
ται ἀπὸ ψωμὶ καὶ φυσέκια μόνον, στρα-
τηγοῦντος τοῦ Γκούρα.· ἠξεύρω καὶ κάτι
περισσότερον ... ἐὰν γενῇ τάχιστα ἡ τοιαύτη
πρόβλεψις, πρὶν διαλυθοῦν ἀπὸ τὴν πεῖ-
ναν τὰ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του στρατεύματα,
προλέγω καὶ στερεὰν ἀπόκτησιν νέων
παρχιῶν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν καὶ ἀνα-
τροπὴν ὅλων τῶν σχεδίων, ὅσα ὁ ἐχθρὸς
ἄμνει κατὰ τοῦ Ανατολικοῦ μέρους τῆς
χέρσου Ελλάδος.

Ταῦτα χρέος μου ἱερώτατον ἔκρινα καὶ
συμφέρον, νὰ ἀναφέρω μὲ σέβας πρὸς τοὺς
σεβαστοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Ελλήνων.
πειδὴ τὰ ἐπληροφορήθην ἐκ τῆς ἰδίας μου
πείρας καὶ τὰ ἐσυμπέρανα ἀπὸ ἀρχὰς
ληθεῖς.

τῇ 20 Μαρτ.. Παναγιώτης
Ταλάντ. 1825. Σοφιανόπωλος

Ταλάντι 31 Μαρτ.

Σεβαστὴ Διοίκησις.

Αφ' οὗ τὰ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν μου στρα-
τεύματα τοῦ ἔθνους ἔφθασαν εἰς τὸ Α-
νατολικὸν μέρος τῆς χέρσου Ελλάδος, εἶ-
ναι σχεδὸν ἡμέραι δεκαεκτώ· μὲ τὴν ἀνα-
φοράν μου τῶν εἰκοσιδύω τοῦ τρέχοντος ἐπε-
γράψα τὰ κινήματα καὶ πρόοδον τοῦ στρα-
τοπέδου τούτου· ἤδη ἀναγγέλω πρὸς αὐτὴν
τὸν τῷ, Χριστὸς ἀνέστη, μίαν γενικὴν
νίκην, ὁποῦ ἔκαμον σήμερον, καὶ κατὰ τοῦ
πεζοῦ, καὶ κατὰ τοῦ ἱππικοῦ τῶν Ανταρ-
τουρκικῶν στρατευμάτων οἱ ὑπὸ τὴν ὁδη-
γίαν μου ἕλληνες περὶ τὸ Ταλάντι. ἡ Ανά-
στασις τοῦ Χριστοῦ ἐστάθη ἀνάστασις τοῦ
πλειοτέρου μέρους τῆς Ελλάδος, καὶ σω-
τηρία. καὶ ἀπὸ ζητούνιον καὶ ἀπὸ Εὔριπον
τοὺς εἶχεν ἔλθη βοήθεια ἱππικὴ, καὶ πε-
ζὴ τῶν ἐχθρῶν, ἀλλὰ ἡ εὐχὴ τῆς πατρίδος
ὑπερνικᾶ ὅλα τὰ ἐμπόδια.

Τὴν περιγραφὴν τῆς μάχης λεπτομερῶς, ἀ-
κολούθως θέλω πέμψει. τῶν πεσόντων καὶ
λαβοθέντων ἐχθρῶν τὸν ἀριθμὸν δὲν ἠξεύρω
εἰσέτι νὰ πληροφορήσω· ἐκ τῶν ἡμετέρων
τινὲς μόνον ἐλαφρὰ πληγωμένοι. ἡ φυγή των
ἐστάθη αἰσχὰ, μαζὺ μὲ τὸν Τουρκοοδυσσέα.
τοῦ τελευταίου τούτου τὰ σχέδια εἶναι φρι-
κτὰ.· ἡ ἀλληλογραφία του γίνεται κατ' εὐ-
θείαν μὲ τοὺς περὶ τὴν Καθέδραν τοῦ Δε-
σπότου τοῦ Βυζαντίου, καὶ μὲ τὸν Πατρι-
άρχην τῆς Κωνσταντινουπόλεως. ὅλοι οἱ πρό-
κριτοι τῆς Ῥούμελης Μουσουλμάνοι αὐτὸν
γνωρίζουν τὴν σήμερον διὰ Σωτῆρα τῆς Τουρ-
κικῆς ἐπικρατείας, ἀλλὰ παρ' ὀλίγον ἐγί-
νετο θῦμα καὶ οὗτος σήμερον εἰς τὴν δικαί-
αν κατ' αὐτοῦ ἀγανάκτησιν τῶν Ελλήνων,
φεύγων ἀτίμως μαζὺ μὲ τοὺς Τούρκους,
κυλούμενος καὶ κρημνιζόμενος ἀπὸ τρομεροὺς
βράχους, νὰ φυλάξῃ τὴν μιαράν του ψυχὴν,
διὰ νὰ τὴν παραδώσῃ εἰς τὰ τρομερώτατα
βασανιστήρια, ὅσα ἐναντίον του προετοιμά-
ζει, ὁ ἀποδιδὼν ἀντὶ τοῦ μάννα χολὴν,
ἀγνώμων τύραννος εἰς ὅσους πιστὰ τὸν δου-
λεύουν.

Ἀπὸ τὸ σημερινὸν κατὰ τῶν ἀπίστων τούτ-
των θαῦμα προλέγω, ἀπὸ μέρους τῆς θεί-
ας προνοίας, θαύματα μαγαλήτερα, καὶ
ἀπὸ μέρους τούτων τῶν στρατευμάτων τῆς
Πατρίδος.

Τοῦτο κατ' ἄλλον τρόπον δὲν ἀκολουθεῖ,
ἂν ψωμίου καὶ φυσεκίων εἰς ἀρκετὴν πο-
σότητα δὲν κάμουν πρόβλεψιν οἱ σεβαστοὶ
Βουλευταὶ καὶ ἐκτελεσταὶ, ἐν καιρῷ· εἶ-
πον ἐν καιρῷ, διότι ἐξ αἰτίας τῆς παντε-
λοῦς στερήσεως ζωοτροφιῶν τῶν δυστυχε-
στάτων τούτων τῶν μερῶν ἐγκατοίκων, ἔ-
μειναν ὁλοκλήρους ἡμέρας ἕνδεκα νηστικοὶ
οἱ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν μου, ὥστε ὀλίγον ἔλει-
ψε ν' ἀκολουθήσῃ γενικὴ δικαιολογημένη
λειποταξία.

Τὸ κακὸν τοῦτο προβλέπων καὶ φοβούμενος, καὶ μόνος μου ἀπεκότησα νὰ κάμω πρόσκαιρον ζωοτροφιῶν ἀγορὰν ἐπ' ὀνόματι τῆς Διοικήσεως, καὶ ἀνεφέρθην πρὸ αὐτὴν περὶ τούτου πολλάκις. ἀλλ' ἕως τῆς ὥρας δὲν εἶδα νὰ δώσῃ ὦτα ἀκοῆς, καὶ νὰ ἀγοράσῃ τοῦ, λάχιστον 15. χιλιάδας κοιλῶν Σιταρίου, καὶ νὰ τὸ στείλῃ εἰς Σάλωνα.

Πρὸς τούτοις, ἂν φροντίσῃ νὰ μὲ σταλθοῦν χίλια πτυάρια σιδηρᾶ, καὶ πεντακόσιαι ἀξίναι, λέγω ὅτι οἱ Ελληνες παρ' ἐλπίδα ἠμποροῦν νὰ στρατοπεδεύσουν εἰς αὐτὰς, μὲ τὸν καιρὸν, τῆς Θεσσαλίας τὰς Πεδιάδας, καὶ ὀλίγοι ὄντες νὰ ἀντιπαραταχθοῦν εἰς μυριάδας Πολεμίων.

Ταῦτα μὲ σέβας ἔκρινα χρέος μου νὰ ἀναφέρω πρὸς τοὺς χρησιμωτάτους ἐκτελεστὰς καὶ Βουλευτὰς, καὶ ζητῶ συγγνώμην, ἂν ἀπὸ τὴν ἀνάγκην τῆς Πατρίδος ἀναγκάζομαι πολλαῖς φοραῖς νὰ γράφω πρὸς αὐτοὺς καὶ πλειότερα παρὰ τὸ πρέπον, καὶ ἐκτὸς τοῦ ἐπαγγέλματός μου.

Στρατηγὸς
Ιωάννης Γκούρας

---

6 Απριλίου

Σταῖς ἑπτὰ τοῦ παρόντος ἐμάθαμεν ὅτι ἐπιάσθη ἡ σκαμπαβία τοῦ Ομὲρ -- Πασὰ εἰς τὸν κόρφον τῆς Εὐρίπου, ὁποῦ ἐπήγαινε μὲ γράμματα εἰς τὴν Κάρυστον, ἀπὸ ἑλληνικὰ καΐκια. ἀντυκρὺ εἰς τα Στοῦρα.

Ναύπλιον 25 Μαρτίου.

.... Οἱ Εχθροὶ ἀκόμη πολιορκοῦν τὸ Νεόκαστρον. εἰς μίαν μάχην, ὁποῦ πρὸ ἡμερῶν ἔκαμαν οἱ ἔσω τοῦ κάστρου μὲ τοὺς μαύρους Δαίμονας ἀπ' ἔξω, ἐπληγώθη ὁ Ιωάννης, υἱὸς τοῦ Μαυρομιχάλη, καὶ πρὸ δύω ἡμερῶν ἀπέθανε, διότι τὴν νύκτα ἄνοιξεν ἡ πληγήτου καὶ ἔτρεξε τόσον αἷμα καθ' ὕπνον, ὥστε ἀπέθανε, καὶ ἀφησε λύπην εἰς ὅλους· διότι ἡ τρυφεράτου νεότης ἔδειχνε μεγάλα σημεῖα Πατριωτισμοῦ καὶ ἀνδρείας. Κατ' αὐτὰς ἐφάνη καὶ ὁ Στόλος μας εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη καὶ ἐμψύχωσεν ὄχι ὀλίγον καὶ τοὺς πολιορκημένους Ελληνας καὶ τοὺς ἔξω. Καὶ ὁ Στρατηγὸς Καρατάσσος ἐσφαλίσθη εἰς ἕνα χωρίον μὲ 250. Στρατιώτας ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς, οἱ ὁποῖοι ἐσυμποσοῦντο ἕως τρεῖς χιλιάδες. καὶ ὁ γενναῖος Καρατάσσος, ἀφ' οὗ ἐπολέμησε τέσσαρας ὥρας περικυκλωμένος πανταχόθεν, ἐξῆλθε φονεύων ἕως 500. καὶ ἐπῆρε καὶ λάφυρα, τουφέκια μὲ μπαγιονέταις Οἱ Τοῦρκοι μένουν ἀκόμη πολιορκοῦντες, πλὴν ἐλπίζομεν, τὸ φθάσιμον τοῦ Προέδρου νὰ ματαιώσῃ τὰ σχέδια τῶν ἐχθρῶν. Κατ' αὐτὰς περιμένεται καὶ τὸ δάνειον ἀπὸ τὸ παλαιὸν, ἕως τριακόσιαις χιλιάδες τάλαρα, πραγματεύεται καὶ νέον εἰς Λόνδραν καὶ μετ' ὀλίγον στέλλεται μέρος καὶ ἀπ' αὐτὰ.

Επειδὴ ὁ Μαυροκορδάτος ἐπροσκαλέσθη εἰς τὴν γενικὴν Γραμματείαν, ἡ Διοίκησις ἀποφάσισε νὰ στείλῃ μίαν ἐπιτροπὴν-- τριμελῆ--ἀπὸ Βουλευτὰς διὰ νὰ διευθύνῃ τὰ πράγματα τῆς δυτικῆς Ελλάδος, ἡ ὁποία καὶ ἐφέτος ἐπαπειλεῖται ἀπὸ τοὺς Εχθροὺς, οἱ ὁποῖοι ἕως τώρα δὲν ἠμπόρεσαν νὰ κατορθώσουν τοὺς ὀλεθρίους σκοπούς των μὲ τὴν ἐκεῖ διαμονὴν τοῦ Μαυροκορδάτου, καὶ ἄμποτε καὶ ἐφέτος νὰ ματαιωθοῦν οἱ σκοποί των.

Αθῆναι 7 Απριλίου

Τούτην τὴν στιγμὴν ἐμάθαμεν, ὅτι ἐμβῆκαν τὰ στρατεύματα τοῦ Γκούρα εἰς ταῖς Λιβανάταις. καὶ ὅτι καὶ εἰς τὸ Νεόκαστρον ἔγινεν ἕνας σημαντικὸς πόλεμος τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ, ὅπου ἐσκοτώθησαν ἕως 1400 Τοῦρκοι.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 54.

„Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ τὸ μέσον τῆς τυπογραφίας ὅστι στοχάζονται διὰ καλόν „
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Επιδαύρ.)

„Η Παῤῥησία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 16 Απριλίου. 1825.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Αθῆναι. 9. Απριλλίου.

Οἱ Τοῦρκοι ἔκαμαν κίνημα ἀπὸ τὴν Αρταν νὰ ἀπεράσουν ἀπὸ τὴν Λαγκάδα καὶ ἐκεῖ τοὺς ἐκτύπησεν ὁ Γεωργάκης Στράτος, καὶ ἀφ' οὗ ἐσκότωσε καὶ ἐλάβωσε πολλοὺς ἀπὸ αὐτοὺς, ἐπέστρεψαν οἱ Τοῦρκοι καὶ ἐπῆγαν εἰς Κόπριναν καὶ ἐμπαρκαρίσθηκαν καὶ ἔκαμαν ἀπόβασιν εἰς Λουτράκι καὶ Κρεβασαρὰ.. οἱ δὲ Ελληνες ἔπιασαν τὰς ἀναγκαίας θέσεις των, καὶ ἂν δὲν ὑπάγη βοήθεια τῶν Τουρκῶν, ὄχι μόνον δὲν προχωροῦν, ἀλλὰ καὶ θὰ κτυπηθοῦν ἀπὸ τοὺς Ελληνας.

Εμάθαμεν ὅτι εἰς Ναύπλιον ἦλθαν ἀτεσταλμένοι Αμερικάνοι διὰ νὰ κάμουν τὰς συμφωνίας διὰ τὸ ἐξ Αμερικῆς δάνειον.

Ηδὲ ἐπιτροπὴ τῆς Αἰγλίας γράφει ὅτι περὶ τὰ τέλη τοῦ Ιουνίου θέλει σταλθοῦν δύω Φεργάδες Ελληνικάι.

Οἱ Τοῦρκοι εὐγῆκαν καὶ ἐπῆγαν κοντὰ εἰς ἕνα χαλασμένον Χωρίον ὀνομαζόμενον Παλαιομοῦλκι μακρὰν ἀπὸ Λιβανάταις μίαν ὥραν νὰ κόψουν χορτάρι διὰ τὰ ἄλογά των, εἰς τὸ αὐτὸ Χωρίον εἶχε προστήλη ὁ Στρ. Γκούρας 100. Στρατιώτας καὶ εἶχαν κάμει χωσιὰν· ἐρχόμενοι οἱ Τοῦρκοι, ὅλοι καβαλαραῖοι, οἱ μισοὶ ἐξαπέζευσαν καὶ ἔκοπταν χορτάρι, καὶ οἱ ἄλλοι ἔστεκαν καβάλα· τοὺς ἐκρότησαν οἱ Ελληνες τὸν πόλεμον, ἐφόνευσαν μερικοὺς τοὺς ἐπῆραν 15. ἄλογα καὶ ἓξ μουλάρια. ἔπιασαν καὶ τρεῖς ζωντανοὺς. ἀκούωντας οἱ ἄλλοι Τοῦρκοι ἀπὸ Λιβανάτες τὸν πόλεμον, ὥρμησαν διὰ βοήθειαν ὁμοῦ καὶ ὁ Οδυσσεὺς - εἰς τὸν δρόμον μισὴν ὥραν μακρὰν εἶναι ἕνα ῥευματάκι, καὶ ἦτον προπιασμένον ἀπὸ τὸν Σκουρτανιώτην μὲ 200. Στρατιώτας, καὶ τοὺς ἐκτύπησαν καὶ δὲν ἠμπόρεσαν νὰ ἀπεράσουν· ἐφόνευσαν 30. Τούρκους, ἐλάβωσαν πολλοὺς, ἔπειτα ἔτρεξαν τὰ Ελληνικὰ Στρατεύματα καὶ τοὺς ἐπερικύκλωσαν. καὶ τοὺς ἔμπασαν εἰς τοὺς Λιβανάτες. κυνηγῶντας τους ἐλαβώθη ἀπὸ τοὺς ἐδικούς μας εἰς τὸ χέρι μόνον ὁ Σκουρτανιώτης καὶ ἕνας Στρατιώτης εἰς τὸν τόπον.

Διήγησις λεπτομερὴς τοῦ πολέμου τῶν 31. Μαρτίου, ὁποῦ ἔκαμαν οἱ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Στρ. Γκούρα μὲ τοὺς Τούρκους καὶ Οδυσσέα.

Σεβαστὴ Διοίκησις.

Τὴν 27 μαρτίου ἐδιώρισα τὸν Στρατηγὸν Γριζιώτην, νὰ πλησιάσῃ εἰς μίαν ῥάχην μακρὰν τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοπέδου ὥραν μισὴν, καὶ νὰ κατασκευάσῃ ἐκεῖ ὀχυρώματα, ὀναμαζομένην ὁ Προφήτης Ηλίας. Τὴν ἑσπέραν τῆς 28 ἦλθον κ' ἐγὼ αὐτοῦ. Τὴν δὲ 30 διετάχθη ὁ Αντιστράτηγος Ῥούκης μὲ περίπου ὀκτακοσίους, νὰ ὀχυρωθῇ εἰς ἕνα λόφον εὑρισκόμενον ὑπεράνω τοῦ Μονα-

στηρίου Βιλιβοῦ, κυριευμένον τότε, ἀπὸ τοὺς Τουρκαντάρτας, καὶ ἀπέχον ἀπὸ τὸ στρατόπεδόν τους ὥραν μισὴν. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὁ Ὀδυσσεὺς ἠθέλησε νὰ ὁμιλήσῃ μαζή μου. τὸν ἀπεκρίθην, ὅτι δὲν μοῦ εἶναι συγχωρημένον ἀπὸ τὴν Διοίκησιν νὰ συνομιλῶ μόνος, χωρὶς τοὺς ἄλλους Ὁπλαρχηγούς. Ἦλθε λοιπὸν τὴν αὐτὴν ἑσπέραν ἐκεῖ.
Διὰ νυκτὸς ἐπολιορκήθη ἀπὸ μέρος ἀνθρώπων τοῦ Γριζιώτη, καὶ ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἴδιον Ῥούκη τὸ Μοναστήριον, ὄντος μέσα τοῦ Ὀδυσσέως, μὲ περίπου ἑκατὸν, καὶ μὲ δύω του ἀδέλφια.

Τὴν τριακοστὴν πρώτην τοῦ μηνὸς ἡ μάχη ἄρχισεν εἰς τὸ Μοναστήριον πολλὰ ταχύ. εἰς δύο διηρέθησαν οἱ εἰς Λιβανάτες ἐλθροὶ, διότι εἰς δύο θέσεις καὶ ἐμεῖς ἤμεθα ὀχυρωμένοι. Τὸ μὲν πρῶτον αὐτῶν σῶμα ὥρμησεν πεζὸν καὶ ἱππικὸν εἰς τὸ μοναστήριον. Οἱ ἐκεῖ πολιορκοῦντες ἐθνικοί μας, βλέποντες ἀδύνατον τὴν θέσιν των, ἀπεσύρθησαν, καὶ οἱ μὲν περὶ τὸν Ῥούκην εἰσῆλθον εἰς τὰ ὑπὲρ αὐτὸ ὀχυρώματα, οἱ δὲ τοῦ Γριζιώτου καὶ τινὲς τοῦ Χαλμούκη ἐπαραμέρησαν.

Ἀφοῦ οἱ Τοῦρκοι ἐμβῆκαν εἰς τὸ Μοναστήριον, ἀπεφάσισαν νὰ ἐξορμήσουν εἰς τὰ ὀχυρώματα τοῦ Ῥούκη. ἡ πρώτη ὁρμὴ ἔγινε μὲ καρδίαν ὄχι εὐκαταφρόνητον, ἀπὸ μέρους τῶν Τούρκων, στρατηγοῦντος αὐτοὺς τοῦ προδότου Ὀδυσσέως. Οἱ ἡμέτεροι ἀνθέκρουσαν αὐτοὺς μὲ ἀνδρείαν, καὶ ἡ μάχη ἐπροχώρει τακτικὰ ἀπ' ἀμφότερα τὰ μέρη.

Οἱ Ἀπὸ μέρους τοῦ Προφήτου Ἠλία μὲ τὸν Γριζιώτην ἀναχωρήσαντες πρὸς βοήθειαν τῶν ὑπὲρ τὸ Μοναστήριον ἡμετέρων, ἠθέλησαν πρὶν ἐκεῖ φθάσουν, νὰ δοκιμάσουν ἕνα βίαιον κίνημα κατὰ τοῦ Ἱππικοῦ, τὸ ὁποῖον ἐπαρατήρει τὰ κινήματα τοῦ ἡμετέρου σώματος, περὶ τὴν αὐτὴν ἐκκλησίαν τοποθετημένου, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐγὼ δὲν ἀπεμακρυνόμην. Τ' τολμηρὸν τοῦτο κατὰ τοῦ Ἱππικοῦ εἰς ἀνοικτὴν πεδιάδα κίνημα μ' ἐτρόμαξε κατ' ἀρχὰς, ἀλλ' εἰς τέλος εἰράσθησαν οἱ Ἱππεῖς εἰς φυγὴν μὴν ὑποφερόμενοι τὴν ὁρμὴν τῶν Ἑλλήνων καὶ ἐτλησίασαν εἰς τ' γενικόν τους τοποθέτημα, τοὺς Λιβανάτες, μετὰ τῆς Καλεντίας εἰς κατάστασιν τῆς ὥρας λιποτάκτας.

Ἐξακολουθήσας ἔπειτα τὴν ἐπ' αὐτὰν περιέλαυσιν διατρίβω ὁ Γριζιώτης, ἐχθρὸς τοῦ Ῥούκη συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Χαλμούκην. Μαζὶ ἡ τοιαύτη βοήθεια ἔφθασεν ἐκεῖ, καὶ ἐνομίσθη κατ' ἀρχὰς ἀπὸ τοὺς ἐθνικούς μας Τουρκικὴ, τὸ ὁποῖον ἔδωσεν ἐμπόδια πολλὰ, οἱ ἐχθροὶ γνωρίσαντες τὸ ἀληθὲς ἐτζακίσθησαν· ὥρμησαν κατ' αὐτῶν οἱ περὶ τὸν Ῥούκην, Γριζιώτην καὶ Χαλμούκην. ἡ φυγὴ ἡ γενικὴ πεζῶν καὶ Ἱππέων ἀτάκτως καὶ διασκορπισμένων κατερχομένων ἀπὸ βουνὰ, ὀχθους καὶ κρημνοὺς, σφαζόμενων ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας, ἐστάθη ἀπαραδειγμάτιστος καὶ παρ' ὀλίγον ἐξεσφαίσθη καὶ ὁ προδότης τῆς πατρίδος Ὀδυσσεὺς Ἀνδρίτζου φεύγων καὶ διασκόμενος ἀπὸ Χριστιανούς. ἂν ἐν πυκνόταλον δάσος καὶ ἄφυτον ἀπὸ σχοῖνα, δὲν ὑπεκρύπτετον αὐτοὺς ὅλους κομματιασμένους καὶ φεύγοντας ἀτίμως, ψυχὴ δὲν ἐγλύτωνε.

Διασκορπισθέντες οἱ ἐχθροὶ εἰς τοιοῦτον τρόπον, ἔφθασαν ὅσοι ἐγλύτωσαν ἀπὸ τὴν θ[illegible] κατασκεύαστον τῶν Ἑλλήνων μάχιραν, εἰς τὸ γενικὸν αὐτῶν στρατόπεδον, πληγωμένοι, ξεσχισμένοι, καὶ ἀπὸ τὸν πανικὸν φόβον νεκροὶ ἄταφοι, μὴ δυνηθέντες νὰ ἐπάρωσιν ἀπὸ τὸ Μοναστήριον Βιλιβοῦν, μήτε τὸν Γιαννάκην ἀδελφὸν τοῦ προδότου μὲ τοὺς περὶ αὐτὸν ἑβδομήντα στρατιώτας. ἔλαβαν ὅμως μεθ' ἑαυτῶν, τὸν μέλλοντα νὰ χρησιμεύσῃ σφάγιον εἰς τὴν ὀργὴν τοῦ Σουλιάνου ὑπεύθυνον Ὀδυσσέα, καὶ ἕνα τοὺ ἀθῶον Ἀδελφὸν χρόνων δεκατεσσάρων, διὰ νὰ τοὺ δεικνύουν τρόπαιον τῆς νίκης των ἐναντίον μένου τοῦ ἀπὸ τούρκου καταγομένου υἱοῦ τοῦ Ἀνδρίτζου, καὶ μάρτυρα τῆς λαμπρᾶς φθορᾶς των, ὅσην ἐδοκίμασαν μετὰ μίαν πεισματώδη μάχην ἓξη ὡρῶν ἀπὸ τὰ νικηφόρα στρατεύματα τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως.

Περὶ τὸ δειλινὸν τῆς αὐτῆς λαμπροφόρου ἡμέρας διὰ τοὺς Ἕλληνας καὶ πενθίμου διὰ τοὺς Τουρκαντάρτας, ἐδιώρισα νέαν πολιορκίαν τοῦ αὐτοῦ Μοναστηρίου, διὰ νὰ ὑποχρεώσω ἐμπρώτοις αὐτοὺς νὰ δοκιμάσουν καὶ τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν τὴν

τυχηντων, και κατα δεύτερον λόγον νὰ διάσω διὰ νὰ παραδοθοῦν οἱ περὶ τὸν Γιανάκην. ἀλλ' εἰς μάτην, ἐδοκίμασαν νὰ τοὺς φέσουν ζωστροφίας καὶ πολεμοφόδια πρὸς τὸ ἀσπέρας. οἱ Ἕλληνες τοὺς ἐτζάκισαν καὶ τοὺς τὰ ἔπήραν καὶ ταῦτα.

Ἡ μάχη ἐξανάρχησε περὶ τὸ Μοναστήριον τὴν α'. Ἀπριλλίου τὸ πρωὶ ἀλλ' ἕως τὸ δειλινὸν μήτε οἱ Τοῦρκοι ἐδοκίμασαν πλέον νὰ ἔλθουν πρὸς βοήθειαν τῶν πολιορκουμένων, μήτε ὁ Γιουσουφσσέας νὰ βοηθήσῃ τὸν ἀδελφόντου. ὅθεν στενοχωρηθέντες ἐπαραδόθησαν εἰς τὰς χεῖρας τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως οἱ κλεισμένοι. ὑπολαρχηγῶντος τοῦ Γιαννάκη. ἀλλὰ. διὰ σκοπους τῆς Πατρίδος, ἐκρίθη εὔλογον ν' ἀφήσω καὶ τὸν Γιαννάκην καὶ πολλοὺς τῶν περὶ αὐτὸν, νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὸ Τουρκικὸν Στρατόπεδον. Ὅθεν παρακαλῶ τὴν Σεβαστὴν Διοίκησιν νὰ ἔλθῃ ἀμέσως μία διαταγὴ νὰ στρατολογήσῃ ὁ ῥηθεὶς Χιλίαρχος Γιαννάκης Φιλιππίδης, Στρατιώτας 120. καὶ νὰ μένῃ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν μου, ὡς τὸν ὑπεσχέθην καὶ μ' ὑπεσχέθη.

Χθὲς πρωὶ τὸ ἑσπέρας οἱ περὶ τὸν Ῥάικην ἐπλησίασαν ὡς ἕνα τέταρτον τῆς ὥρας μακρὰν τῶν ἐχθρῶν στρατοπεδεύσαντες, καὶ ἂν εἴχαμεν πυρόβολα καὶ ἄξίνας ἠθέλαμεν τοὺς πολιορκήσει ἐπειδὴ ὄντας εἰς αὐτὸ τὸ εἰς τὴν Πεδιάδα Στρατόπεδόν τους, ἀλλ' ἕως τούτην τὴν ὥραν μήτε σαλεύουν. φοβοῦμαι, ὅτι θὰ ἀναχωρήσουν. τὸν Ὀδυσσέα δεμένον, ἢ λυτὸν θὰ πάρουν αἰχμάλωτους νομίζω. ἐδιώρισα τὸν μὲν Στρατηγὸν Κατζικογιάνην νὰ πιάσῃ τὰ Στενὰ τοῦ χωρίου Μαρτίνου, διὰ νὰ μὴν ἐπιστρέψουν εἰς Εὔριπον, τοὺς δὲ Νάκον Πανουργιὰν καὶ Γεωργάκην Διοβουνιώτην, νὰ πιάσουν τὰ Βασιλικὰ, διὰ νὰ μὴ βγοῦν εἰς Χητοίνιον, καὶ ἀποφύγουν τὴν ὀργὴν τῶν Ἑλλήνων. ἡμεῖς ἕτοιμοι εἴμεθα νὰ ἀκολουθήσωμεν τὰ ἴχνη των· ἀλλὰ ψωμὶ, φυσέκια καὶ πυροβόλια τὸ γλιγορότερον, χωρὶς νὰ λείψουν τὰ στενὰ, ἂν θέλετε νὰ ἰδῆτε θαύματα ἂν πάλιν ἐπιθυμῆτε νὰ μένουν αἱ καλήτεραι τῆς Ἑλλάδος ὑπαρχίαι ὑπὸ τὴν μαχαίραν τοῦ Ὀδυσσέως καὶ τὴν δεσποτίαν τοῦ Σουλτάνου, τότε. .

2. Ἀπριλλίου 1825
Ταλάντι.

Στρατηγὸς
Ἰωάννης Γκούρας.

Ἀθῆναι 9 Ἀπριλίου.

Εἰς τὸ περασμένον φύλλον δὲν ἠμπορέσαμεν διὰ τὸ στενὸν τῆς ἐφημεριδος νὰ κινοποιήσωμεν τὴν ἀξιόλογον συνέλευσιν τῶν Συμπολιτῶν μας, τὴν ὁποίαν ἔκαμαν εἰς ταῖς 25. τοῦ περασμένου μηνὸς μὲ σκοπὸν διὰ νὰ ὁμιλήσουν πολλὰ συμφέροντα τῆς Κοινότητος, καὶ νὰ ἀλλάξουν ἐν ταὐτῷ τοὺς Δημογέροντας τῆς Πόλεως.

Ἡ συνέλευσις ἐστάθη τῷ ὄντι ἀξιόλογη, ἐπειδὴ ἦτον πολλὰ ἐλεύθερη, καὶ ἡ ἐκλογὴ τῶν νέων Δημογερόντων ἔγινε μὲ μυστικὴν ψῆφοφορίαν.

Πρῶτον πάντων, ἕνας πολίτης ἔκαμε μίαν ὁμιλίαν ἐκ τοῦ περιχείρου ⟨α⟩, περὶ διορθώσεως τῶν κοινῶν πραγμάτων. Δεύτερον, ἔγινεν ὁμιλία, ἐὰν ἔπρεπεν, ἢ ὄχι, νὰ ἀλλαχθοῦν οἱ Δημογέροντες -- ἀποφασίσθη νὰ ἀλλαχθοῦν· (μόνον δίκαιον νὰ ἀλλαχθοῦν, εἶπεν ἕνας πολίτης, ἂς εἶναι τοῦτο, ὅτι αὐτοὶ πασχίζουν μὲ ὅλα τὰ δυνατά των νὰ τὸ βαστάξουν.' (β))

Ἐπειτα ἐπροβλήθησαν ἀκτὼ ὀνόματα ὁμοφώνως ἀπὸ τὸν λαὸν. εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν ἕνας πολίτης ἠθέλησε νὰ δείξῃ τὸν τρόπον τοῦ νὰ παῤῥησιάζωνται ἡ ἀρεταὶς ἢ κακίαις τῶν προβαλλομένων ὀνομάτων πρὶν τῆς ἐκλογῆς, καὶ ἐπέτυχεν.

Ὕστερον ἐμοιράσθησαν εἰς τὸν καθένα, οἱ ψήφοι, καὶ εὐγῆκαν μὲ περισσότερους

(α') Δὲν μᾶς συγχωρεῖ καὶὰ τὸ παρὸν ἡ στενότης τῆς Ἐφημερίδος νὰ ἐκδώσωμεν αὐτὴν τὴν ὁμιλίαν, ἡ ὁποία στοχαζόμεθα, ὅτι δὲν ἤθελεν εἶναι ἀνωφελὴς διὰ τὸ Κοινόν. ἴσως ἄλλοτε λάβομεν εὐκαιρίαν νὰ τὴν κοινοποιήσωμεν.

(β') Μάλιστα ὁ λαὸς ἦτον πολλὰ δυσαρεστημένος καὶ μὲ τὸν Ἔπαρχον· διότι ἐδοκίμασε νὰ ἐμποδίσῃ αὐτὴν τὴν συνέλευσιν. ἡ εὐγενεία του ὅμως ἀπολογεῖται εἰς τοῦτο, ὅτι τὸ ἔκαμε μὲ σκοπὸν διὰ νὰ βαστάξῃ τὴν καινὴν εὐταξίαν καὶ εἰρήνην, φοβούμενος ἀπὸ τὴν συνέλευσιν κακὰ ἐπακόλουθα.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ψήφους οι κύριοι:

Συμεὼν Μαυρομιχάλης.
Σπυρίδων Πατούσας.
Πετράκης Νεραΐτης.
Μιχαὴλ Βουζάκης.

Ὅλους τοὺς ἐσυνώδευσεν εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ Ἀρχιερέως, ὁ ὁποῖος ἐνδεδυμένος τὴν Ἀρχιερατικὴν στολὴν τοὺς εὐλόγησε καὶ εὐχήθη σωτήρια, ἀφ' οὗ πρῶτον ἐσυμβούλευσε τὸν λαὸν πατρικῶς, εἰς τὴν δικαιοσύνην καὶ ὁμόνοιαν.

Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν πάλιν ἕνα μέρος πολιτῶν τοὺς ἐπαρρησίασεν εἰς τὸν Ἔπαρχον ὡς Δημογέροντας τῆς Ἐπαρχίας.

Ἰδοὺ πῶς αἰτιάσθη τὸ πρᾶγμα ὁ Στρατηγὸς Γκούρας, διὰ τὸν ὁποῖον μερικοὶ ἔλεγαν ἕως ἀκόμη προχθές, ὅτι δὲν τοῦ ἀρέσουν τὰ τέτοια.

Εὐγενέστατοι Δημογέροντες.

Ἡ πρὸς ἐμὲ ἐπιστολή σας τῶν 30 τοῦ χωρ παρελθόντος Μαρτίου, μὲ ἦλθε σήμερον, καὶ μ' ἐπαρηγόρησε πολύ. ἡ ἀλλαγὴ κατ' ἔτος τῶν Δημογερόντων πάσης ἐπαρχίας φωτίζει τὸν νοῦν τῶν ἐπαρχιωτῶν, καὶ ἐντυπόνει εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ὁμογενῶν τὴν γλυκεῖαν τῆς ἐλευθερίας καὶ Ἰσονομίας ἐφήνη καὶ ὁμόνοιαν. πάσας φορὰς ἐπεθύμησα, καὶ -ὲ εἶπα, πολλῶν τιμίων καὶ φρονίμων ὁμογενῶν παρόντων, νὰ παρευρεθῶ κ' ἐγὼ ἀπὸ τὸ ἀξίωμα τοῦ Στρατηγοῦ, μὲ σκοπὸν ὄχι νὰ ἀρήσω τὴν ἐπιτροπίαν τῆς Ἀγαπητῆς μου Πατρίδος, ἀλλὰ νὰ δώσω τύπον εἰς ἄλλους νὰ διδαχθοῦν τὴν εἰς ἡμᾶς σήμερον δύσκολον τοῦ πολέμου τέχνην, εἰς Σχολεῖα ὄχι, ἀς τὰ φωτισμένα Ἔθνη, ἀλλ' εἰς τὰ βουνὰ καὶ ῥουμάνια, ὅπου ὡς ἄγρια θηρία μᾶ. κυνηγοῦν διὰ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστιν, οἱ Ἀγριώτατοι καὶ Ἄπιστοι Μουσουλμάνοι. ἂν τὰ ἀξιώματα καὶ πολιτικὰ ὑπουργήματα πρέπει εἰς ἓν Ἔθνος ἐλεύθερον νὰ ἦναι ἐτήσια, εἰς ἡμᾶς τοῦτο εἶναι ἀναγκαιότατον διὰ πολλοὺς λόγους, κυρίως δὲ ὅτι μὲ τὸν καιρὸν κατασταίνονται τυραννόφρονες καὶ ἄδικοι οἱ τοιοῦτοι διὰ τὴν μὴ πολλοὺς χρόνους μὲ τοὺς Τούρκους συναναστροφὴν καὶ δι' ἀπαιδευσίαν. ὅτι δὲν ἀνοίγεται εἰς ἄλλους ὁ δρόμος τῆς πολιτικῆς παιδεύσεως, τῆς ὁποίας ἡ παράδοσις εἰς τὰ βουνὰ δὲν γίνεται, ἀλλ' ἀπαιτεῖ πόλεις, πεῖραν καθημερινὴν μὲ τὸν κόσμον, συναναστροφὴν μὲ σοφοὺς κ' ἐναρέτας Ἀνδρας, ἀνάγνωσιν βιβλίων τοιαύτης ἐπιστήμης καὶ χρησίμης ἀνατροφῆς λαμπρὰ παραδείγματα.

Στερημένοι οἱ ἀτυχεῖς ἡμεῖς ὅλων τούτων, καὶ πρὸ λοιπὸν ἄλλων οὐσιωδῶν εἰς τὴν ἐπιστήμην τῆς πολιτικῆς ζωῆς, ὑπρεπεν ἐκεῖθεν καὶ ἀπὸ λαμπρὰ παραδείγματα νὰ ἀφομοιώμεθα, μετὰ παρέλευσιν ὀλίγου χρόνου, ἀπὸ τοιαῦτα ἀξιώματα καὶ ὑπουργήματα· καὶ ὡς πατέρες φιλόπαιδες καὶ ἀδελφοὶ ἰσόρροποι, νὰ ἐμβάζαμεν νέους ὁμογενεῖς κάθε χρόνον εἰς Ἔθνος ἐλεύθερον διὰ τοῦτο καὶ ἄγνωστον σταδίου τῆ ἐπιτηδεῖον. ἡ τοιαύτη χρονικὴ ἀλλαγὴ τῶν ὑπουργημάτων συντελεῖ μεγάλως εἰς πολλαπλασιασμὸν συντρόφων εἰς τὰς πολεμικὰς καὶ πολιτικὰς τῆ Ἔθνους ἐργασίας, καὶ εἰς τὴν ἀπόκτησιν νέων συναγωνιστῶν εἰς τὰ καλά.

Μήπως, κύριοι, ὁ καλὸς πολίτης ἐργαζόμενος τὰ ἴδια χρόνια καὶ μὲ ἐπιμέλειαν δὲν ὠφελεῖ τὸ γενικὸν τῆ Ἔθνους τῶν συμφέρον; σᾶς εὔχομαι λοιπόν. Ἀδελφοὶ εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν, καὶ εἰτυχῆς τὴν ἐταιρίαν Ἀθηνῶν νὰ διοικήσετε κατὰ τοὺς νεμένους νόμους τοῦ Ἔθνους. εἰς δὲ τὸν λαὸν αὐτῆς τῆς ἐπαρχίας ἐπεύχομαι καθημερινὰ τοιαῦτα φιλελεύθερα κινήματα.

3. Ἀπριλλίου 1825. Ὁ Πατριώτης
Ταλάντι.

Ι: Γκούρας.

Ἀδελφοὶ Ἕλληνες.

Εὐχαρίστως ἔπιον καὶ τὸ στικρὸν τοῦτο ποτήριον ἐνστικτῶν μαχίμους ἐνδίξως ὑπὲρ Πίστεως καὶ ὑπὲρ Πατρίδος καὶ ὁ ἕτερος μου υἱός, ὁ Ἰωάννης Μαυρομιχάλης, ὅστις ἐτραυματίσθη κατὰ τὴν ἐν Νεοκάστρῳ μάχην εἰς τὰς 14 τοῦ παρόντος ἀπρίλιος πολεμῶν τὸν Κάβαρον ἐχθρὸν, καὶ μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας παρέδωκε τὸ πνεῦμα του εἰς τὸν Θεὸν. οὗτος ὁ ἔνδοξος Μάρτυς τῆς φιλτάτης Ἐλευθερίας ἤδη ἐταυναιτέται εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Ἀβραὰμ, καὶ ἀγάλλεται ἀξιωθεὶς νὰ ἐπισφραγίσῃ τὴν θέζαν του μὲ τοιοῦτον ἔντιμον θάνατον!" Γαίαν ἔχοις ἐλαφρὰν Τέκνον γλυκύτατον τῶν Ἀθαναίων Πιστατέων σου ἄξιον. καὶ τῶν μαχιμοτάτων Ἀδελφοῦ σου, καὶ Θείου σου Ἡλιοῦ, καὶ Κυριακούλη ἐφάμιλλον.' Ὁ θάνατός σου ἤδη ἐθαλσαμώνει τὰς κινδυνώδεις πληγὰς, ὅσαι αἱ δειναὶ περιστάσεις τῆς πατρίδος ἤνοιξαν εἰς τὴν καρδίαν μου, ἐπειδὴ μὲ δίδει χρηστὰς ἐλπίδας ὅτι τῆς Σπαρτιατικῆς εὐδαιμονίας σου τὸ ἀξιομίμητον παράδειγμα, θέλει ἐλευθερώσει τὸ Πατρῶον ἔδαφος ἀπὸ τὴν στυγεραν σκληρισίαν τῶν ἀπανθρώπων τυράννων.

Ναὶ ἀδελφοί μου Ἕλληνες, καὶ Φίλτατοί μου Σπαρτιᾶται, τὸ γενναῖον παράδειγμα τοῦ Νεανίσκου τούτου μιμούμενοι, δράμετε νὰ ἐκδικηθῆτε τὴν παρ' ἡμῶν βεβηλωθεῖσαν Πατρίδα μας ἀπὸ τοὺς μοχθηροὺς Αἰγυπτίους, οἱ ὁποῖοι ἀπετόλμησαν καὶ ἀπέβησαν εἰς τὴν Πελοπόννησον, ἐκπαιλοῦντες νὰ μᾶς ἁρπάξουν τὰ Ἱερὰ τῆς φύσεως δίκαια, νὰ ὑποδουλώσουν ἐκείνοις, ὅπου κατεχθημνισαν τὸν ὑπερμεγέθη Κολοσσὸν τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, καὶ νὰ παραδώσουν τὸ πάντα εἰς σῦρ, καὶ εἰς σίδηρον. Φίλτατοι Ἕλληνες.' αἱ σκιαὶ τοῦ Κυριακούλη, Ἡλιοῦ καὶ Ἰωάννου, καὶ σκιαὶ τῶν ἐπιλοίπων συμπατριωτῶν σας, καὶ ἀδελφῶν ἤδη προίπτανται εἰς τὰς συνελεύσεις σας, καὶ ἐπικαλεῖνται πρὸς ἐκδίκησιν τοῦ πολυτίμου αὐτῶν αἵματος τὸν ἰσχυρόν σας βραχίονα. αὗται σᾶς ἐξορκίζουν εἰς τὸ Ἱερὸν Ὄνομα τοῦ Θεοῦ, καὶ τῆς Πατρίδος νὰ μὴν ὑποφέρετε νὰ καταπατηθοῦν ἀπὸ τοὺς ἀπίστους τὰ Ἑλληνικὰ δίκαια, νὰ μὴν ὑποφέρετε νὰ βεβηλωθοῦν οἱ Ναοὶ τοῦ Τψίστου, νὰ κατασφαγοῦν ἀθῶα πλάσματα, νηπίων, γερόντων, Γυναικῶν, παρθένων, καὶ νὰ ἐξανδραποδισθοῦν οἱ ἀδελφοί σας. Ἰδοὺ τρέχω καὶ ἐγὼ εἰς τὸ ἐν Νεοκάστρῳ Ἑλληνικὸν στρατόπεδον, ὅπου εὑρίσκομαι ἡνωμένος μεθ' ὑμῶν ὅσον τάχος νὰ συμπολεμήσωμεν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ νὰ ἐλευθεράσωμεν τὴν Πατρίδα, ὅπως δοξάσωμεν ἐκ νέου τὴν Ἑλλάδα καθὼς οἱ Πρόγονοί μας τὴν ἐδόξασαν πάλαι ποτέ.

Δράμετε λοιπὸν εἰς τὸ στάδιον τῆς δόξης καὶ τῆς ἀθανασίας θαῤῥοῦντες εἰς τὸν ἔφορον τῶν δικαίων, ὅτι θέλει ἀποδειχθῶμεν καὶ αὖθις νικηταὶ καὶ τρισευτυχοὶ ἐκδικούμενοι τὴν Πατρίδα, καὶ τὸν ἄωρον θάνατον τοῦ ἀοιδήμου Ἰωάννου, καὶ τῶν λοιπῶν συναδελφῶν μας, οἵτινες ἐφάνησαν ἄξιοι τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος.

Ἐν Τριπολιτζᾷ Μαρτίου 23. 1825. Ὁ Ζηλωτὴς Πατριώτης. Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 55.

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

„ Οι Έλληνες έχουν το δικαίωμα να πολεμούν και με άλλους τρόπους και με τὸ αὐτὸ εἶδος τυραννίας ὅπου στρέφονται διὰ τὸν ἑαυτόν μου „
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Ν. περ. τῆς Ἐπιδαύρ.)

„ Η Παλιγγενεσία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΤΡΙΤΗ 14 Ἀπριλίου. 1825.

Ναύπλιον 5. Απριλίου

Ἀπὸ πολλοὺς, ὁποῦ ἔρχονται καθημερινῶς, ἀπὸ Νεόκαστρον μανθάνομεν διὰ τὰ Αἰγυπτιακὰ Στρατεύματα, ὁποῦ ἐπολιόρκουν τὸ Νεόκαστρον, ὅτι ἐκτυπήθησαν καὶ πάλιν τρίτην φορὰν πολλὰ δυνατὰ ἀπὸ τοὺς ἐδικούς μας. μερικοὶ μάλιστα λέγουν, ὅτι ἐτραυθήσαν μέσα εἰς τὰ φρούρια τῶν Μοθωνοῤῥώνων, βιασμένοι ἀπὸ τοῦτον τὸν ὕστερον πόλεμον. τοῦτο στέκει ἀκόμη ἀμφίβολον διὰ λόγουμας. ἐμεῖς στοχαζόμεθα, ὅτι τοῦτο τὸ ἔκαμε νὰ τὸ πιστεύσουν ἕνα γράμμα τοῦ Στρατ.· Διαχειμῶνη, -- ἀπὸ πρώτην ἀπριλίου -- " ὅτι εἶχαν ἀπὸ τὸ φρούριον τοὺς Ἐχθροὺς καὶ σκάφουν τὴν Μπαταρίαν τους ".

Μᾶς βεβαιώνουν ἔξω ἀπὸ αὐτὰ, ὅτι ἕνας Ἀράπης ἐπλησίασεν εἰς τὰ τείχη τοῦ Νεοκάστρου καὶ ἐφώναξεν εἰς τοὺς ἐδικούς μας νὰ τὸν δεχθοῦν. τὸν εὐδέχθησαν καὶ ἔμαθαν ἀπ' αὐτὸν, ὅτι ἔφυγε, στενοχωρημένος ἀπὸ τὴν τυραννισμένην ζωὴν, ὁποῦ δοκιμάζουν, καὶ ἀπὸ τὴν μεγάλην ἀχρειότητα τοῦ ψωμίου, ὁποῦ τοὺς δίδουν εἰς κάθε 24 ὥρας. εἶπεν, ὅτι εἶναι καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἕτοιμοι νὰ λειποτακτήσουν καὶ νὰ ἐλθοῦν εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἂν τοὺς χαρίζουν τὴν ζωὴν καὶ τὰ ἄρματα. Τὸ Στράτευμάτων, εἶπε, συμποσοῦται ἕως 8. χιλιάδες, ἀπὸ τοὺς ὁποίους οἱ δύω χιλιάδες εἶναι δοῦλοι καὶ ἄχρηστοι διὰ πόλεμον.

Εὐθυμήθημεν τέλος πάντων εἰς τὴν Εὐρώπην ἡ Ἀλήθεια ἐναντίον τοῦ Ψεύδους καὶ τῆς συκοφαντίας· καὶ ὁ ἱερὸς ἀγών μας, ὁ ὁποῖος ἔσυρε κατ' ἀρχὰς τὸ μῖσος καὶ τὴν ἀγανάκτησιν ὅλων τῶν Λαῶν τῆς Εὐρώπης, καταπάνωμας, ἐφάνη τέλος πάντων ἱερὸς καὶ εἰς αὐταῖς ταῖς ἰδιαις αὐλαῖς· ὅτι οἱ λόγοι μας δὲν ἠμπόρουσαν νὰ ἀποδείξουν, τὸ ἀπέδειξαν σήμερον ὁλοφάνερα τὰ πράγματα, "ὅτι ἡ Επανάστασίς μας δὲν ἔχει τίποτε κοινὸν μὲ ταῖς ἐπαναστάσαις τῆς μεσημβρινῆς Εὐρώπης, ταῖς σύγχρονας μὲ τὴν ἐδικήν μας." Ὁ Τύπος ὅλων τῶν πολιτισμένων αὐλῶν ὑψώνει καθ' ἡμέραν τὴν φωνήν του εἰς βοήθειαν τῶν Ἑλλήνων. εἰς τὰ Βουλευτήριά των οἱ ὁμόφρονες τῶν Υπουργῶν καὶ οἱ ἀντιπολιτευόμενοι μὲ αὐτοὺς, ἀσύμφωνοι μεταξύ τους καθ' ὅλα τὰ ἄλλα, εἶναι μία φωνὴ τὴν σήμερον καὶ μία γνώμη, ὅταν πρόκειται λόγος διὰ τὸ λαμπρῶς καὶ εὐτυχῶς ἀγωνιζόμενους Ελληνας. Καὶ Εταιρείαις συσταίνοιται μέσα εἰς ἔνδοξα γένη ἀπὸ λαμπροὺς καὶ ἐπισήμους ἄνδρας εἰ, ὑπεράσπισιν τῶν δικαιωμάτων μας.

Δίκαιον εἴχαμεν ἕως τώρα νὰ θαυμάσωμεν, πῶς ἡ λαμπρὰ Γαλλία, καὶ ὅλα

ἀντίζηλος τῆς ἐνδόξου Ἀγγλίας δὲν ἐπαρρησιάζετο καὶ αὐτὴ εἰς τὸ λαμπρὸν στάδιον τῆς φιλανθρωπίας καὶ φιλελληνικῆς δόξης. Ἀν ὅμως ἄργησε νὰ φανῇ --διὰ λόγους, τοὺς ὁποίους δὲν εἶναι ἔργον ἐδικόν μας να ἐξετάσωμεν, -- προβάλλει σήμερον καὶ αὐτὴ εἰς τοῦτο τὸ ἴδιον στάδιον, καὶ διὰ τῆς συστάσεως μιᾶς Ἑταιρείας μᾶς δίδει ταῖς πλέον χρησταῖς ἐλπίδες. λαμπρὰ καὶ ἀξιοσέβαστα Ονόματα, συγκροτοῦν τὴν νέαν αὐτὴν Ἑταιρείαν. μόλις ἐσυστήθη καὶ ἡ πραγματική της ὠφέλεια ἀποδείχθη. διότι ἐνήργησεν ἐθνικὸν δάνειον τῆς Ελλάδος, τὸ ὁποῖον καὶ ἂν δὲν ἐκατορθώθη, δείχνει ὅμως σαφέστατα τὴν ἀκάματον φροντίδα τῆς Ἑταιρείας ὑπὲρ τῶν συμφερόντων μας. Ἔστειλεν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἕνα συνετὸν ἄνδρα καὶ γενναῖον πολεμιστὴν. Στρατηγὸν (Roche), ἄνδρα χαιρομένην ὑπόληψιν καὶ μεταξὺ τῶν σημαντικῶν καὶ μεταξὺ τῶν Στρατευμάτων τῆς Γαλλίας. Αὐτὸς παρρησιασθεὶς προχθὲς εἰς τὸ Βουλευτικὸν σῶμα ἐσυγχάρη εἰλικρινῶς τὴν Ελλάδα ἐκ μέρους τῆς Γαλλικῆς Ἑταιρείας, ἐσυγχάρη καὶ τὸν ἑαυτόν του, ὅτι ἀξιώθη νὰ ἰδῇ τὴν Ελλάδα ἀξίαν τῆς προτητερινῆς της δόξης -- ἐκοινολόγησε τὸν φιλάνθρωπον καὶ φιλελληνικώτατον σκοπὸν τῆς Ἑταιρείας καὶ τὴν ξεχωριστὴν ἐπιθυμίαν ὁποῦ ἔχει νὰ ἀναβρέψῃ μὲ ἐξοδάτης εἰς τὴν σοφὴν Μητρόπολιν τοῦ Παρισίου μερικοὺς νέους Ελληνας εἰς κοινὴν ὠφέλειαν τοῦ Γένους.

Τοὺς λόγους τοῦ ἀξιοπρεποῦς τούτου ἀνδρὸς ἐδέχθησαν οἱ Παζαστάται τοῦ Εθνους μας μὲ χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν· εὐχαρίστησαν ἐκ βάθους ψυχῆς καὶ καρδίας τὴν Ἑταιρείαν, ὁποῦ φροντίζει τόσον διὰ τὰ συμφέροντα τῆς Ελλάδος, καὶ μάλιστα διὰ τὴν εἰς αὐτὴν ἐξάπλωσιν τῶν φώτων, καὶ εὐχαρίστησαν εἰλικρινῶς καὶ τὸν Στρατηγὸν (Roche) διὰ τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἀφοσίωσίν του εἰς τὸν ἀγῶνα μας ἐναντίον τοῦ Δεσποτισμοῦ καὶ τῆς Βαρβαρότητος.

10. Απριλίου.

Τούταις ταῖς ἡμέραις ἐπαρρησιάσθη εἰς τὴν Διοίκησιν μία ἀναφορὰ τοῦ Ἐπάρχου τῶν Αθηνῶν Μιχαὴλ Σούτζου. Η ἀναφορὰ σκοπὸν εἶχε νὰ κατηγορήσῃ πρὸς τὴν Σεβαστὴν Διοίκησιν μερικοὺς Πολίτας, ὡς ταραχοποιοὺς καὶ χαλαστὰς τῆς κοινῆς εὐταξίας. Ἔλεγεν ἀκόμη τὴν προλαβοῦσαν ἐκλογὴν τῶν Δημογερόντων παράνομην. κ. τ. λ. π.

Ημεῖς ἐπαραστήσαμεν τὴν εἰσημένην ἐκλογὴν εἰς τὸ προλαβὸν φύλλον τῆς Ἐφημερίδος μας, μὲ τὶ τρόπον ἔγινε. καὶ ὁποιος γνωρίζει, ὅτι ἔγινε διαφοετικώτερα. ἂς προβάλλει τὸν λόγον του. Ημεῖς μάλιστα ἐκρύψαμεν εἰς τὰ βάθη τῆς ψυχῆς μας, πράγματα, ὁποῦ ἠμποροῦσαν νὰ δώσουν εἰς τὴν εἰρημένην συνέλευσιν μεγάλην τιμὴν, ἐπείραζαν ὅμως τὴν προσωπικὴν ὑπόληψιν κάποιων ὑποκειμένων. Καὶ ἐκεῖ θὰ στέκωνται αἰωνίως κρυμμένα, ἐν ὅσῳ ἐκεῖνοι, ὁποῦ τὰ ἔπραξαν, δὲν ζητήσουν μονάχοι τους νὰ τὰ ξεσκεπάσουν.

Υδρα. 10. Απριλίου.

Ο Ναύαρχος Κ. Ανδ. Μιαούλης εὑρίσκεται μεταξὺ Τζιρίγου καὶ Κρήτης παρατηρῶντας τὰ κινήματα τοῦ Ιμπραὴμ-πασσᾶ.

Ταῖς ἀπεραμέναις ἔπιασε δύω καράβια μὲ Λουστριακὴν σημαίαν, φορτωμένα σιταροκριθὶ καὶ ναυλωμένα ἀπὸ Τούρκους διὰ τὰ πολιωρκημένα Φρούρια τῆς Πελοποννήσου.

Απὸ Κωνσταυτινούπολιν μανθάνομεν ὅτι τὸ ἥμισυ τοῦ Τουρκικοῦ Στόλου στέκει ἕτοιμον εἰς τὰ Δαρδανέλια, τὸ δὲ ἄλλο ἥμυσι ἀργοπορεῖ ἀκόμη, δι' ἔλλειψιν ἀνθρώπων Θαλασσινῶν, τὴν ὁποίαν ἐφέτος δύσκολα ἴσως θέλει τὴν ἀναπληρώσει μὲ ἀλλοεθνεῖς Θαλασσινοὺς· διότι, λέγεται, ὅτι ὅσοι τὸν ἐδούλευαν πέρσι, ὄχι μόνον δὲν ἀνταμείφθησαν καθὼς ἤλπιζαν, ἀλλὰ μήτε τὰ διωρισμένα τους μηνιάτικα δὲν ἠμπόρεσαν νὰ εὐγάλουν ἀπὸ τὰ χέρια τῶν Τούρκων σωστὰ.

Σαλαμίνα. 12 ἀπριλ.

Η μικρὰ ναυτικὴ δύναμις τῶν Ελλήνων ἔκαμεν ἕως τώρα μεγάλα κατορθώματα καὶ λαμπρὰς νίκας, ὅταν εὑρέθη, ὡς ἔπρεπεν ἐφωδιασμένη καὶ μὲ τὸν καιρὸν εὐγαλμένη εἰς ἀπάντησιν τοῦ Εχθροῦ, καὶ ἐὰν εἶχε τοὺς τρόπους καὶ ἐκινεῖτο πάντοτε ἐν καιρῷ κατὰ τὰς διαταγὰς τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως, βέβαια ὁ ἐχθρὸς δὲν ἤθελεν ἠμπορέσει νὰ βλάψη τόσα σημαντικὰ μέρη τῆς Ελλάδος. τοῦτο τὸ βλέπομεν τώρα ὀφθαλμοφανῶς τέσσαρους χρόνους.

Διὰ τοῦτο ἡ Σεβαστὴ Διοίκησις τώρα ὁποῦ ἔλαβε πραγματικῶς εἰς χείρας της ὅλας τὰς ἡνίας τοῦ Εθνους, δὲν ἔλειψε τὸ κατὰ δύναμιν νὰ διορθώση, ὅσα ἡ πεῖρα τῆς ἔδειξεν ἐπιβλαβῆ. Καὶ λοιπὸν διὰ τοῦτον τὸν λόγον καταγίνεται εἰς τὸ νὰ συγκεντρώση καὶ τὴν θαλάσσιον δύναμιν καὶ νὰ τὴν καταστήσῃ τῷ ὄντι Εθνικὴν, νὰ κινῆται, ὅταν θέλῃ, καὶ ὡς θέλει ἐκείνη, καὶ μὲ τὰς διαταγάς της. Επεμψε δὲ καὶ εἰς Σαλαμίνα τὸν κύριον Μανολάκην Τομπάζην ⟨ ἄνδρα γνωστὸν εἰς τὸ Εθνος διὰ τὴν εὐφυΐαν του, ζῆλον καὶ πατριωτισμόν, ὁποῦ ἔδειξεν εἰς κάθε ἀνάγκην τῆς Πατρίδος ⟩ καὶ κατασκευάζει ἐκεῖ πυρπολικὰ πλοῖα ἐπ' ὀνόματι τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως.

Αθῆναι. 11 Απριλ.

Ηλθε τέλος πάντων εἰς ταῖς ἀγκάλαις τῆς Πατρίδος καὶ ἕνα ἄλλο πλανώμενον καὶ ἀπολολὸς πρόβατον ὁ Οδυσσεὺς Ανδρίτζου.

Αφ' οὗ πλέον τὸν ἄφησαν ὅλοι του οἱ ἀξιωματικοὶ, ἔφυγε καὶ ὁ Γραμματικός του, συλλογιζόμενος εἰς τὸ τέλος τὸν ἑαυτόν του βέβαια χαϊμένον καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, ἐὰν ἀφεθῇ εἰς τοὺς Τούρκους, ἦλθε καὶ παρεδόθη εἰς χεῖρας τοῦ Στρατ. Γκούρα.

Δὲν ἔχομεν ἀκόμη τὴν λεπτομερῆ διήγησιν τούτου τοῦ ἀξιολόγου συμβεβηκότος διὰ νὰ τὴν μεταδώσωμεν εἰς τὸ Κοινὸν· ἐπειδὴ τώρα ἐκεῖ καταγίνονται νὰ στονοχωρήσουν τὸ Ιππικὸν τῶν Τούρκων, ὁποῦ ἔμεινεν ἀκόμη ἐκεῖ, ἐν ᾧ τὸ Πεζικόν τους ἀνεχώρησε διὰ θαλάσσης.

Υστερα ἀπὸ τὴν φυγὴν τοῦ Οδυσσέως, οἱ Τοῦρκοι κατέσφαξαν ὅλους τοὺς χριστιανοὺς, ὅσοι εὑρισκοντο εἰς Λιβανάταις, καὶ ἐσκλάβωσαν τὰ γυναικόπαιδα. Λέγουν ὅτι ἦτον ἐκεῖ ἕως 60 φαμηλίαις χριστιανῶν.

12 Απριλίου

Σήμερον ἦλθαν ἄνθρωποι ἀπὸ τὰ μέρη τοῦ Ταλαντίου καὶ λέγουν, ὅτι 150. Αρβανῖται ἐπαραδόθησαν εἰς τὸν Στρ. Γκούραν. Εζήτησαν καὶ ὅλοι νὰ κάμουν συμφωνίαν μὲ τοὺς Ελληνας νὰ τοὺς ἀφήσουν δρόμον ἐλεύθερον νὰ φύγουν μὲ τὰ ἀλογάτους καὶ ἅρματα.

Λέγουν, ὅτι εὑρίσκονται στενά περικυκλωμένοι εἰς ταῖς Λιβανάταις, καὶ τὴν θάλασσαν, ἡ ὁποία τοὺς ἦτον ἀνοικτὴ. τὴν φυλάττουν τώρα λέγουν, 12 καίκια Ελληνικὰ· ἔπειτα λέγουν ἀκόμη, ὅτι οἱ Τοῦρκοι εἰς Λιβανάταις νὰ μὴν ἔχουν περισσότερον ἀπὸ τριῶν ἡμερῶν τροφαῖς.

Τοῦτα ἀκόμη δὲν τὰ ἐμάθαμεν μὲ βεβαιότητα.

13 Απριλίου.

Ἐμάθαμεν ἀκόμη, ὅτι ἑξακόσιοι Τοῦρκοι κατέβησαν ἀπὸ Ζητοῦνι πρὸς βοήθειαν τοῦ Οδυσσέως καὶ τῶν ἄλλων Τούρκων, ὅσοι εἶναι πελιοστημένοι ἀπὸ τὸν Στρατηγὸν Γκούραν εἰς ταῖς Λιβανάταις. Ἀπὸ αὐτοὺς λέγουν, ὅτι οἱ διακόσιοι εἶναι Ἕλληνες, τοὺς ὁποίους εἶχε σταλμένους ὁ Οδυσσεὺς εἰς Ζητοῦνι ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ἀξιωματικοῦ του Νικολάου Χειμαριώτη διὰ νὰ ζητήσουν βοήθειαν καὶ νὰ τὴν ὁδηγήσουν εἰς Ταλάντι.

Κατεβαίνοντες λοιπὸν οἱ ἄνω εἰρημένο. Τουρκοέλληνες διὰ Ταλάντι, ἐσυναπαντήθησαν μὲ τὸν Στρατηγὸν Νάκον Πανουργιᾶν εἰς τὴν Δαύλειαν, καὶ ἐκτυπήθησαν δύω καὶ τρεῖς φοραῖς, χωρὶς νὰ κάμουν τίποτε, μήτε ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος μήτε ἀπὸ τὸ ἄλλο. πάντα ὅμως οἱ Τοῦρκοι ἔχασαν περισσοτέρους ἀνθρώπους εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀκροβολισμοὺς.

Εἰς αὐτοὺς τοὺς Τούρκους μόνη ἡ Εὔριπος μένει ἀνοικτὴ. ἐποιδὴ κατὰ τὸ μέρος τοῦ Ταλαντίου, ἐὰν θελήσουν νὰ ἀπεράσουν ἔχουν νὰ ἀπαντήσουν τὸ στενὸν τοῦ Μαρτίου, τὸ ὁποῖον, ὡς λέγουν, εἶναι πολλὰ δύσβατον, καὶ εἶναι πιασμένον ἀπὸ τὸν Στρατηγὸν Στάθην Κατζικογιάννην· ὁ ἄλλος νὰ ἐπιστρέψουν, ἠμποροῦν ἐν ὅσῳ ἀκόμη τὰ Βασιλικὰ δὲν εἶναι πιασμένα ἀπὸ τοῦ Στρατηγὸν Ν. Πανουργιᾶν. Εὰν πάλιν θελήσουν νὰ περάσουν ἀπὸ τὴν Εὔριπον διὰ Θαλάσσης, καὶ τοῦτο τώρα ἀμφιβάλλεται, ἐπειδὴ συμπεραίνομεν νὰ εἶναι φθασμένα ἕως τώρα τὰ δύω πολεμικὰ πλοῖα, ὁποῦ ἐδιωρίσθησαν ἐκεῖ ἀπὸ την Διοίκησιν, ἕνα Βρίκι καὶ μία Γολέττα.

Τὴν τρίτην τῆς Διακαινησίμου ὁ κύριος Αναστάσιος Λοιδωρήκης ἐπρόσφερεν εἰς τὸν Αρχιερέα μας τὰ ἔξοδα μιᾶς Λειτουργίας εἰς μνημόσυνον ὅσων ἐσκοτώθησαν διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Πίστεως καὶ Πατρίδος, καὶ ὅσων ἀκόμη ὁλοένα ἀγωνίζονται δι' αὐτὰ.

Η λειτουργία ἐτελέσθη εἰς τὸν Αγιον Γεώργιον, τὸν Ακάματον -- Ναὸν παλαιὸν τοῦ Θησσέως -- μὲ μεγάλην λαμπρότητα καὶ συνδρομὴν Λαοῦ, καὶ ὁλωνῶν ἡ καρδίαις αἰσθάνθησαν μεγάλην εὐχαρίστησιν διὰ αὐτὸ. Ωμίλησε καὶ ἕνας Πολίτης, μίαν ὁμιλίαν, τὴν ὁποίαν θέλομεν κοινοποιήσει, ἐὰν λάβωμεν καιρὸν εἰς κανένα φύλλον τῆς ἐφημερίδος μας.

Ο Επαρχός μας ἀργεῖ πρὸς τὸ παρὸν ἀπὸ ταῖς ἐργασίαις του, καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἐνεργεῖ ὁ γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Επαρχίας κύρ. Δημήτριος Βύας.

Η Φιλόμουσος Εταιρεία μας εὐτύχησε τούταις ταῖς ἡμέραις νὰ συγκαταριθμήσῃ εἰς τὸν κατάλογον τῶν μελῶν της, εἰς τὴν τάξιν τῶν Ευεργετῶν τοὺς φιλέλληνας Αγγλους Walterhall, Strangrays [illegible], καὶ τὸν καπιτάνον μιᾶς φεργάδας. Carles Sothby

Προχθὲς ἔλαβε καὶ μίαν βοήθειαν ἐννενῆντα τέσσαρων ταλλάρων ἀπὸ τὸ Ελληνικὸν Κομιτάτον τῆς Λόνδρας.

Εἰς τὴν Δαύλειαν μᾶς πληροφοροῦν σήμερον, ὅτι εὑρέθη καὶ ὁ Στρατηγὸς Γκούρας, ὁ ὁποῖος ἀνεχώρησεν εὐθὺς ἀπὸ Ταλάντι, μανθάνωντας, ὅτι κατεβαίνει βοήθεια εἰς τοὺς Εχθροὺς, καὶ ἐπῆγε νὰ τὴν ἐμποδίσῃ εἰς τὰς Θερμοπύλας, ἀλλὰ δὲν τὴν ἐπρόφθασε.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 58

Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ τὸ μισὸν τῆς τυπογραφίας ὅ,τι στοχάζονται διὰ καλόν ..
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Ἐπιδαύρ.)

.. Ἡ Παῤῥησία ... εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 17 Ἀπριλίου. 1825.

Δύο ἀντίγραφα ἀπὸ τὴν ἀνταπόκρισιν τῶν Τούρκων μὲ τὸν Ὀδυσσέα.

Πολὺ ἀγαπητέ μοι: Καπετὰν Ὀδυσσέα σὲ χαιρετῶ καὶ μὲ τὸν χαιρετισμόν μου σοῦ φανερώνω. ἐλάβαμεν τὰ γράμματά σου καὶ εἴδαμεν, ὅτι νὰ εὐγοῦμεν μίαν ὥραν μπροστήτερα· καὶ ἡμεῖς ἐκάμαμεν χαζεμλήκι διὰ νὰ εὐγοῦμε. καὶ σήμερα ἦρθε ὁ Γιανούτζαγας Μωϊτης καὶ μοῦ λέγει ἀλλοιώτικα χαμπέρια, ὅτι ἐχθὲς ἐκάματαν ἕνα ντουφέκι μὲ τοὺς Ἐχθρούς; καὶ ἐσὺ κανένα γράμμα δὲν μοῦ ἔστειλες; νὰ μάθωμε τὸ σίγουρο διὰ νὰ ἐρθοῦμε εἰς ἰμτάτ: σου. Τώρα νὰ μὲ γράψῃς ἀμέσως, ὅτι ἂν εἶναι ἰχτιζὰς, εὐθὺς νὰ ἐρθοῦμε νὰ σὲ καταφθάσωμε, ὅτι ἐμεῖς χαζῆμι εἴμασθε. καὶ μίαν ὥραν προτήτερα νὰ μᾶς στειλῃς τὸ χαμπέρι μὲ τὸ καΐκι, καὶ ἡμεῖς πάλι ὅποτε βγοῦμε, πάλιν εὐθὺς χαμπέρι σοῦ κάνομε. Μόνον αὔριον νὰ μᾶς γράψῃς ἀμέσως διὰ τὸ χθεσινὸν ντουφέκι.

Ἀμπὰζ
Πασσᾶ. Βοῦλα
1825. Ἀπριλ. ά.
Ζητοῦνι.

Πολὺ ἀγαπητέμου ἀδελφὲ Καπετὰν Ὀδυσσέα, τιμίως σὲ χαιρετῶ καὶ τὰ μάτια σου φιλῶ. καὶ μὲ τὸ ἀδελφικόν μου σοῦ φανερώνω. ἔλαβα τὸ γράμμα σου, καὶ εἶδα νὰ μοῦ γράφῃς, ὅσον ἠμπορῶ ὀγλίγεσα. καὶ ἐγὼ ἐχαζιρεύθηκα καὶ εἶμαι χαζῆμι. ὅμως σήμερον ἦλθεν ἐδῶ ὁ Γενούζαγας Μωϊτης καὶ μὲ λέγει ἀλλιότικα χαμπέρια. ὅτι ἐχθὲς ἐκάμετε τουφέκι μὲ τοὺς ἐχθρούς. καὶ σὺ κανένα γράμμα δὲν μᾶς ἔστειλες νὰ μάθωμε τὸ σίγουρο, ἐποῦ νὰ ἐλθοῦμε εἰς ἰμτάτι σου. Καὶ νὰ μᾶς γράψῃς ἀμέσως, εὐθὺς νὰ ἐλθοῦμε, ἂν εἶναι ἰχτιζὰς, νὰ σὲ καταφθάσωμε, ὅτι ἐμεῖς χαζῆμι εἴμασθε, καὶ μίαν ὥραν προτήτερα νὰ μᾶς στειλῃς τὸ χαμπέρι μὲ τὸ καΐκι, καὶ ἐμεῖς πάλιν ὁπουδήποτε βγοῦμε, πάλιν εὐθὺς χαμπάζι σοῦ κάνομε. μόνον αὔριο νὰ μᾶς γράψῃς ἀμέσως διὰ τὸ χθεσινὸν τουφέκι. ταῦτα καὶ ὑγίαινε.

1825. Ἀπριλ. 1 Ζητοῦνι
ἀδελφός σου
Μυστάμπεης
Βοῦλα. Μυσηλῆς

Ἀπὸ γράμμα ἰδιαίτερον τοῦ Στρατηγοῦ Στάθη Κατζικογιάννη.

10 Ἀπριλίου Λιβανάταις.

..... Ἦλθεν ὁ Ἀμπὰζ-Πασσᾶς ἀπὸ τὰ Βασιλικὰ καὶ ἔριξε κατὰ τὸ παρὸν τὸ

ὀρδίτου εἰς Τουρκοχῶρι. Ο Αντιστράτηγος Πρέβας ἦταν διωρισμένος μὲ ἄλλους ἀξιωματικοὺς τῆς Διοικήσεως καὶ τοὺς ἐπρόσμενεν εἰς τὸ Ασπρονέρι, καὶ οἱ Τοῦρκοι ἐπέρασαν ἀπὸ τὰ Βασιλικὰ. ὁ Πρέβας τοὺς ἐπῆρεν ἀπὸ κοντὰ, ὅμως δὲν τοὺς ἐπρόφθασε διὰ νὰ μὴν τοὺς ἀφήσῃ νὰ ἀπεράσουν, μὲ ὅλον τοῦτο ἔπιασεν ἕξε ζωντανοὺς. καὶ καθὼς μᾶς ἔστειλε τὴν εἴδησιν, ἐμίσευσεν ὁ Στρατηγὸς Γκούρας ἀπ' ἐδῶ καὶ πηγαίνει ὅπου εἶναι οἱ Τοῦρκοι. ὁμοίως εὐγάλαμεν τὴν ἄλλην ἡμέραν καὶ τὸν Ρούκην. ἐδῶ εἰς Λιβανάταις ἔμεινα ἐγὼ μὲ τὸν Στρατηγὸν Γριζιώτην. Καὶ ἂν δώσῃ ὁ Θεὸς καὶ χαλάσουν οἱ Δικοί μας τὸν Αμπὰζ-Πασσᾶ, τοῦτοι, ὁποῦ ἔχομεν ἐδῶ, δίδουν κακὸν τέλος. Τὸν Οδυσσέα τὸν ἐστείλαμεν εἰς τὴν σπηλιὰ συντροφευμένον μὲ ἀνθρώπους ἐδικούς μας, καὶ στέκεται ἐκεῖ κατὰ τὸ παρὸν. ἐπειδὴ καὶ μὲ τέτοιαις συνθήκαις τὸν εὐγάλαμεν.

Στάθης Κατζικογιάννης.

---

11 Απριλίου. Ιερουσαλὴμ Λεβαδίας.

. . . . . Εγὼ εὑρίσκομουν εἰς Λιβανάταις, ὅπου εἴχαμεν πολιορκημένους τοὺς Τούρκους, ὁποῦ εἶχαν εὔγη ἀπὸ τὴν Εὔριππον καὶ ἦτον μαζὺ μὲ τὸν Οδυσσέα τὸν Ιούδαν, καὶ ἰδοὺ μᾶς ἔρχεται εἴδησις, ὅτι ἐπολεμοῦσαν οἱ ἐδικοί μας μὲ τοὺς Τούρκους ὁποῦ ἦλθαν ἀπὸ Ζητοῦνι, εἰς τὴν Δαύλειαν καὶ Ιερουσαλὴμ. Λέγωντάς μας λοιπὸν, ὅτι τοὺς ἔχουν πολιορκημένους τοὺς εδικούς μας στενὰ, ἀμέσως ἐπῆρα τὸ σῶμα μου καὶ ἐξεκίνησα νὰ πάγω πρὸς βοήθειάν τους καὶ ὀπίσω ἔμεινεν ὁ κουμπάρος μου Στρατ. Γριζιώτης εἰς τὴν πολιορκίαν τῶν ἀπὸ Εὔριππον ἐχθρῶν, ὁποῦ εἶναι εἰς Λιβανάταις. Ετράβιξα καὶ ἦλθα εἰς Κάπερναν, εἰς ταῖς ἕξε τῆς νυκτὸς, καὶ μὲ τὸ νὰ ἔλαβαν μεγάλον ἀγῶνα οἱ στρατιώταις, ἠθέλησα νὰ σταθῶ ἐκεῖ ἕως τὰ ξημερώματα, διὰ νὰ ἀναπαυθοῦν οἱ στρατιώταις καὶ νὰ ξημερώσῃ ὁ Θεὸς τὴν ἡμέρα, διὰ νὰ ἰδῶ πούθεν κρατοῦν οἱ Τοῦρκοι, μὲ τὸ νὰ εἶχε παύσῃ ὁ πόλεμος τῆς Δαύλειας, ὁποῦ εἶχαν κλεισμένους τοὺς ἐδικούς μας: τὸν Στρατ. Γεωργάκην Διοβουνιώτην, τὸν Αντιστράτηγον Νάκον ⟨Πανουργιὰν⟩, τὸν χιλίαρχον Κομποταδίτην [illegible] καὶ τὸν Αντιστράτηγόν μου Πρέβαν.

Λοιπὸν, κατὰ τὰ ξημερώματα αἰφνηδίως βλέπομεν νὰ ἔρχωνται οἱ Τοῦρκοι κατεπάνωμας μὲ τὸ χαλλὰ, χαλλὰ, μὲ ὅλον τὸ σῶμα τους ἱππικὸν, καὶ πεζὸν. ἐκροτήθη ὁ πόλεμος μέσα εἰς τὸ χωρίον. ἐγὼ βλέποντας, ὅτι ἂν σταθοῦμεν μεσα εἰς τὸ χωρίον, πάσχομεν μὲ τὸ νὰ μὴν εἶναι σπήτια, καὶ ἤθελε χάσω τὸν πόλεμον, καὶ ἤθελε χαθοῦμεν ὅλοι μας, ἐτραβιχθήκα εἰς τὸν λόφον τὸν μικρὸν, ἐπάνω τῆς Κάπερνας, ὁποῦ ἐδιαφεντευόμουνα ὀλίγον.

Εκεῖ πλέον ἐκροτήθη ὁ πόλεμος φρικτὸς, καὶ ἐπολεμήσαμεν τόσον, ὁποῦ ἐκαταντήσαμεν νὰ πιασθοῦμεν χέρια μὲ χέρια μὲ τοὺς ἐχθροὺς. Εγὼ μὴν ἔχωντας ἀλλέως νὰ διαφεντευθῶ, ἔβαλα τὸ ἄλογόν μου ἐμπρὸς διὰ μετερίζι· καὶ ἀπὸ ταῖς πολλαῖς λαβωματιαῖς ὁποῦ ἐπῆραν οἱ ἐδικοί μου, βλέπωντας, ὅτι ἤθελαν στενεφθῇ πολὺ ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς (ἐπολεμοῦσαν ὅμως μὲ γενναιότητα καὶ καρδίαν) ἔκρινα εὔλογον νὰ τοὺς ῥιχθοῦμεν ἀπάνωτους, μήπως καὶ τοὺς ἐτζακίζαμεν· ἔκρινα τῶν ἀξιωματικῶν μου διὰ νὰ τοὺς ῥιχθοῦμεν. ἀμέσως ἔδειξαν προθυμιαν καὶ γενναιότητα. τοὺς ἐριχθήκαμεν κατεπάνω τους καὶ τοὺς ἐτζακίσαμεν εἰς τὴν φυγὴν φωνάζοντας τὸ χαλλὰ χαλλὰ. Εν ταὐτῷ ἦλθε πρὸς βοήθειάν μας καὶ ὁ Στρατηγὸς Γκούρας, μόνον ἐμεῖς τοὺς εἴχαμεν κυνηγημένους, πρὶν ἐλθῇ ἡ βοήθεια.

Εἰς αὐτὸν τὸν πόλεμον ἐσκοτώθη ὁ Αντιστράτηγος Κώστας Βασιλείου, ὁ Κότζος

ἑκατόνταρχος, ἐλαβώθη καὶ ὁ ἑκατόνταρχος Κιτζος Κόρδας· ἀκόμη καί ἕξε στρατιώταις τῶν θείαν μου Σταμούλα καὶ Μαργετίνη. ἐλαβώθη ὁ καπ. Αναστάσης ἀπὸ πέρα-χώρα, καὶ ὁ Σπύρος τοῦ Οἰκονόμου· ἀπὸ τοῦ Μαργετίνη ἕνας σκοτωμένος καὶ ἕνας λαβωμένος.

Απὸ δὲ τοὺς Τούρκους καὶ ἀπὸ τοῦ Μασταφάμπεη τὸ σῶμα σκοτωμένοι καὶ λαβωμένοι περίπου ἀπὸ ἑκατὸν, καὶ ἀπὸ τοῦ Αμπάζ-πασιᾶ πολλοὶ.

Αδελφὲ! τέτοια τρομάρα τοὺς ἦλθε, ὁποῦ ἄλλην φορὰν τοῦτοι οἱ Τοῦρκοι δὲν πιστεύω νὰ ὑπάγουν πλέον εἰς στράτευμα ἑλληνικὸν, μήτε μέσα εἰς τὸν κάμπον. πολλὰ ὀλίγοι Ελληνες τοὺς ἐκυνηγοῦσαν, καὶ ἔλαβαν κατατρεγμὸν μεγάλον ἀπὸ τὰ ὅπλα τῶν Ελλήνων, καὶ τοὺς ἦλθε παράδοξον. Η φαντασία τους ἔπεφτε πάντα εἰς τὴν ἰδέαν τους νὰ μᾶς πιάσουν ζωντανοὺς, καὶ δὲν ἐστοχάζοντο ὅτι τὰ ὅπλα τῶν Ελλήνων βγάνουν φωτιαῖς ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη. διότι ἐμεῖς πρῶτα ἔχομεν βοηθὸν τὸν Ιησοῦν χριστόν μας καὶ δεύτερον τὴν ἀνδρίαν καὶ γενναιότητα, καὶ στοχάζονται (μὲ τὸ νὰ τρώνε πιλάφι), νὰ εἶναι καὶ ὁ πόλεμος ὡσὰν πιλάφι! δὲν ἠξεύρουν ὅτι εἶναι οἱ Ελληνες πῦρ καὶ σίδερον.

Στρατηγὸς
Στάθης κατζικογιάννης.

Σαλαμίνα. 14. Απριλίου.

Εμάθαμεν ἀπὸ Πελοπόννησον, ὅτι εἰς τὸ Νεόκαστρον ἀκολούθησε μία δυστυχία εἰς τὰ Ελληνικὰ Στρατεύματα, ἐν ᾧ ἕως τώρα πάντα ἐθριάμβευαν τὰ ὅπλα τους.

Οἱ Ελληνες ἔκαμαν συμβούλιον καὶ ἀπόφασιν νὰ ῥιχθοῦν μίαν νύκτα εἰς τὸ ἐχθρικὸν Στρατόπεδον, ἐπειδὴ ἐπληροφορήθησαν ὅτι ἦτον πολλὰ ἀδύνατοι, θέλεις ἀπὸ ἔλλειψιν τροφῆς, θέλεις ἀπὸ ἀσθένειαν, θέλεις ἀπὸ φυσικήν τους ἀνανδρίαν. Τούτην τὴν ἀπόφασιν τους ἠξεύρωντάς την ἕνας Αράπης αἰχμάλωτος, σηκώνεται. ἐκείνην τὴν ἰδίαν νύκτα καὶ πηγαίνει εἰς τοὺς Εχθροὺς καὶ τὴν φανερώνει. Οθεν ἄγρυπνα πλέον τὰ ἐχθρικὰ ὁρδία ἔστεκαν καρτερῶντας τοὺς ἐδικούς μας, ὁλην τὴν νύκτα. Ηλθαν περὶ τὰ ξημερώματα· καὶ αἰφνηδίως, εὑρέθησαν περικυκλωμένοι ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς, καὶ πρὶν ἀκόμη κτυπήσουν, κτυπημένοι τόσον, ὥστε πλέον ἀπελπισμένοι ἀπὸ τοῦ νὰ σωθοῦν ἀλλεοτρόπως, ἐπολέμησαν μὲ λεονταρίσαν ψυχὴν, ἕως ὁποῦ εὐγῆκαν ἀπὸ τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον. Εἰς αὐτὴν τὴν μάχην ἔπεσαν ἕως 200 Ελληνες, καὶ μεταξὺ τῶν σημαντικωτέρων ὁ Στρατηγὸς Ζαφυρόπουλος, Καπ. Ξιδης, Μποταΐτης Τριόγρης Καπ. Ελευθέρης ὑδραῖος καὶ ἄλλοι δύω.

Απὸ δὲ τοὺς Τούρκους βεβαιώνουν κάποιοι αἰχμάλωτοι, ὅτι ἐσκοτώθησαν πάμπολλοι.

-- Απὸ Ὕδραν μᾶς γράφουν, ὅτι ὁ Ελληνικὸς Στόλος ὁποῦ εἶναι ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ καπ. Ανδρέα Μυαούλη, ἔλαβε τώρα γλιγωρα μίαν σύγκρουσιν μὲ τὸν Αἰγυπτιακὸν. εὐγαίνωντας τυῦτος ἀπὸ τὴν Σούδαν διὰ τὰ Μοθωκόρωνα, ἐκτυπήθη ἀπὸ τὸν ἐδικόν μας γερὰ, καὶ τοιουτοτρόπως ἀναγκάσθη πάλιν νὰ ἐπιστρέψῃ ὅθεν εὐγῆκε.

Λέγεται, ὅτι ἔσπασε δύω φεργαδῶν κατάρτια τὸ ἑλληνικὸν κανόνι -- καὶ ἕνα ἄλλο πολεμικὸν τοῦ ἐχθροῦ, ὅτι ἔπεσεν ἔξω, κυνηγημένον ἀπὸ τοὺς Ελληνας.

Ολοένα εὐγαίνουν ἀπὸ τὴν Σύραν καὶ ἄλλα νησία, πολεμικὰ πλοῖα τῶν Ψαρριανῶν, διὰ νὰ ὑπάγουν εἰς ἀπάντησιν τοῦ Τουρκικοῦ Στόλου τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Εἰς τὸ μέρος τῶν καραβίων ὁποῦ στέλνει εἰς τούτην τὴν ἐκστρατείαν ἡ Ὕδρα, ἐδιωρίσθη ὁδηγὸς, ὁ καπ.

Σακτούρης, γνωστὸς διὰ τὰ περσινά του κατορθώματα ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὴν Σάμον.

Συμβεβηκὸς παλαιὸν, πλὴν πάντοτε καινούργιο καὶ φρικτὸν καὶ εἰς τὴν ἱστορίαν ἀνήκουστον. Τὸ ὁποῖον ἀκολούθησεν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ τὸ διηγεῖται ἡ ἐφημερίδα τῆς Σμύρνης ⟨Ἀνατολικὸς Θεωρητὴς.⟩

10 Φευρουαρ. Κωνστατινούπολις.

Εἰς τὴν ὥραν τοῦ μεσονύκτου, δύω ἄνθρωποι τοῦ κουλουκίου ἐπεριπατοῦσαν κατὰ τὰ σπήτια, ὁποῦ συνορεύουν μὲ τὸ μικρὸν κοινοταφεῖον. Ἔξαφνα βλέπουν ἕναν βαστάζον νὰ ἔρχεται μὲ μιαν μεγάλην κασσέλαν φορτωμένην σταῖς πλάταις του, ὁ ὁποῖος ἐρωτηθεὶς ποῦ πηγαίνει, ἀπεκρίθη, ὅτι κουβαλεῖ εἰς τὴν θάλασσαν τὰ πράγματα ἑνὸς Πραγματευτοῦ, ὁποῦ εἶναι ἕτοιμος νὰ ταξειδεύσῃ. Οἱ φύλακες ὅμως διὰ τοῖς δίκαιαις ὑποψίαις, ὁποῦ ἔλαβαν διὰ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, ἐγύρισαν τὸν βαστάζον ὀπίσω εἰς τὸ σπῆτι, ὅθεν εὐγῆκε, καὶ ἐπειδὴ αὐτὸς δὲν ἤθελε νὰ ἀνοίξῃ τὴν κασσέλαν, προφασιζόμενος, ὅτι δὲν ἔχει τὸ κλειδὶ, ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς δύο Τούρκους μένει, καὶ ὁ ἄλλος τρέχει καὶ ἰδεάζει τὸν Ἀρχηγὸν τῆς φρουρᾶς εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. ὁ Ἀρχηγὸς τρέχει μὲ στρατιώτας εἰς τὸ σπῆτι ἐκεῖνο, σποῦν τὴν κασσέλαν, καὶ τί νὰ ἰδοῦν μέσα! Τρομερὰ θεωρία! Βλέπουν δύο νεκροὺς, κομματιασμένους, τὸν ἕναν Φράγκον καὶ τὸν ἄλλον Ἑβραῖον. τότε ἐταράχθησαν ταραχὴν μεγάλην, ἐνθυμούμενοι, ὅτι διάφοροι ἄνθρωποι εἶχαν γένη ἄφαντοι εἰς τὸ Σταυροδρόμι καὶ εἰς τὸν Γαλατὰ, χωρὶς νὰ ἠξεύρουν οἱ ἐδικοί τους καὶ οἱ φίλοι τους μήτε τί ἔγιναν, μήτε ποῦ εὑρίσκονται.

Ἐξετάζωντας λοιπὸν ἡ ἐξουσία τὸ σπῆτι τοῦτο καὶ ἄλλα τέσσερα, καὶ αὐτὰ Τούρκικα, ὁποῦ ἐσχημάτιζαν μονάχατους σὰν ἕνα νησί, εὑρῆκεν, ὅτι αὐτὰ τὰ πέντε σπήτια εἶχαν κρυφαῖς στράταις ἀπὸ μέσα τὸ ἕνα μὲ τὸ ἄλλο καὶ ἕνα πηγάδι γεμάτο νεκροὺς. Ἀφ' οὗ ἐφυλάκωσαν τοὺς ἄνδρας καὶ ταῖς γυναῖκες τῶν εἰρημένων ὀσπητίων, ἐξεσκέπασαν εἰς πλάτος τὸ φρικτὸν τοῦτο ἔγκλημα. ὁ σκοπὸς τῆς συντροφίας τους ἦτον νὰ τραβοῦν εἰς τὴν παγίδα τους τοὺς διαβάταις, ὁποῦ ἐπερνοῦσαν μὲ ῥούχα καλὰ διὰ νὰ πουλήσουν, ἢ ἄλλους ὁποῦ ἐκαλοῦσαν ἀφορμὴ, διὰ νὰ ἀλλάζουν μονέδαις.

Δύω, ἢ τρεῖς γυναῖκες μάλιστα, εἶχαν αὐτὸ τὸ βάρος τοῦ νὰ κράζουν τοὺς διαβάταις, οἱ ὁποῖοι εὐθὺς ὁποῦ ἐμπερδεύοντο εἰς τὴν παγίδα τους, ἐγυμνώνοντο καὶ ἐσφάζοντο ἀπὸ τοὺς ἄνδρας. Μία τέτοια σειρὰ φρικτῶν κακῶν δὲν ἠμποροῦσε πολὺν καιρὸν νὰ γελᾷ τὴν Δικαιοσύνην ⟨α⟩. Ἐπιασὲν ὅλους τοὺς φταίχταις καὶ τοὺς ἐκαταδίκασεν εἰς θάνατον, χωρὶς διάκρισιν γένους. Ἡ αὐτοῦ Ὑψηλότης ὕστερα ἀπὸ τοῦτα, ἐπρόσταξε νὰ κτισθοῦν ἡ πόρται, καὶ τὰ παράθυρα αὐτῶν τῶν πέντε σπητιῶν, καὶ νὰ μένουν ἔτζι εἰς αἰώνιον ἀνάθεμα καὶ εἰς ἐνθύμησιν παντοτεινὴν τέτοιου φρικτοῦ κακοῦ.

(α) Σπολλάετη τῆς Δικαιοσύνης σου! ἀφ' οὗ πρῶτον ἐχάθηκαν τόσοι ἄνθρωποι, νὰ ποῦ ξύτνησε κ' ἡ Τούρκικη Δικαιοσύνη!

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΡΙΘ. 57.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ τὸ μέσον τῆς τυπογραφίας ὅ,τι στοχάζονται διὰ καλὸν „
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Επιδαύρ.)

„ Η Παῤῥησία
εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΤΡΙΤΗ. 21 Απριλίου. 1825.

Ναύπλιον 18 ἀπριλ.

Μετὰ τὸν πόλεμον τῆς τρίτης, εἰς τὸν ὁποῖον ἐχάθησαν ἀρκετοὶ Ἕλληνες καὶ πέντε ἐξ ἀξιωματικοί των, οἱ Ἀράπιδες φουσκωμένοι ἀπὸ αὐτὸ, τὸ ὁποῖον ἐστοχάζοντο διὰ νίκην, ἐδοκίμασαν τὴν ἄλλην ἡμέραν νὰ ἐξουσιάσουν τὸ Νεόκαστρον μὲ ἔφοδον. πλῆθος ἀπ' αὐτοὺς ἐπλησίασαν εἰς τὴν Πόρταν τοῦ φρουρίου μὲ τζεκούρια εἰς τὰ χέρια διὰ νὰ τὴν σπάσουν, καὶ ἄλλοι ἀλλοῦ μὲ σκάλαις διὰ νὰ ἀνεβοῦν. οἱ Ἕλληνες ἀπὸ μέσα τοὺς ἐβαστοῦσαν γερὰ, καὶ ἀπὸ πίσω τὰ καράβια ἔχυσαν κατὰ ταῖς πλάταις τῶν ἐχθρῶν ἕνα ἄλλο σῶμα καὶ τὰ ἴδια τοὺς ἐπολεμοῦσαν μὲ τὰ κανόνια. τέλος πάντων μὴν ἠμπορῶντας νὰ κάμουν τίποτες, καὶ κτυπημένοι μὲ μεγάλην ἀνθίστασιν ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας, ὀπισθοδρόμησαν οἱ Ἀράπιδες μὲ χαῖμόν τους μεγάλον.

Επαρατήρησαν μέσα ἀπὸ τὸ φρούριον, ὅτι ἐσυνώδευαν οἱ ἐχθροὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἕνα λείψανον μὲ μεγάλην τιμὴν. ἔπιασαν καὶ ἕνα ἄλογον εἰς αὐτὸν τὸν πόλεμον πολλὰ μεγαλοπρεπῶς στολισμένον. ἐπαρατήρησαν ὅτι ὕστερα ἀπὸ αὐτὸν τὸν πόλεμον οἱ ἐχθροὶ μητε τουφέκι ἔριξαν πλέον, μήτε κανόνι, καὶ ἀπὸ αὐτα στοχάζονται, ὅτι νὰ εἶναι σκοτωμένος κἀνένας μεγάλος ἀξιωματικὸς, ἢ καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος Πασιᾶς.

Ο Πρόεδρος εὑρίσκεται ἐκεῖ, εἰς τὸ ἀπ' ἔξω τοῦ Νεοκάστρου ἑλλ. στρατόπεδον.

Τὰ Ῥουμελιώτικα στρατεύματα ἀναχωροῦν διὰ τὰ ἔξω, καὶ ἀπὸ τοῦτο ἐλπίζεται ὅτι τώρα θέλουν φιλοτιμηθῆ καὶ οἱ Πελοποννήσιοι, οἱ ὁποῖοι δὲν ἀλησμόνησαν βέβαια ταῖς λαμπραῖς νίκαις των κατὰ τοῦ Κιαχαγιάμπεη, καὶ τῆς μεγάλης ἐκστρατείας τοῦ Δράμαλη. εἶναι ἀληθινὸν, ὅτι ἔπαθαν πολλοὶ ἀθῶοι εἰς τοῦτον τὸν ὑστερινὸν ἐμφύλιον πόλεμον· ἀλλὰ τέλος πάντων πρέπει νὰ συλλογισθοῦν, ὅτι τὰ τέτοια δὲν ἔλειψαν ποτὲ ἀπὸ τοὺς ἀναθεματισμένους ἐμφυλίους πολέμους, καὶ ἴσως εἰς τὸν ἐδικόν μας ακολούθησαν τὰ ὀλιγώτερα.

Καὶ ἐδῶ ἐνεργεῖται ὁλοένα ἡ σύστασις μιᾶς ἐφημιρίδος, ἡ ὁπόια θέλει εἶναι εἰς τὸ ἑξῆς ἡ Εφημερὶς τῆς Διοικήσεως.

Εἰς τὴν Δυτικὴν Ελλάδα οἱ ἐχθροὶ προχωροῦν. ἔφθασαν ἕως εἰς τὸν Ασπρον (Αχελῶον) ποταμὸν. ἐδιωρίσθη καὶ ἕνα τρίτον μέρος πολεμικῶν πλοίων νὰ ὑπάγῃ πρὸς ἐκεῖνα τὰ μέρη.

Αθῆναι. 20 Απριλιου.

Ενας στρατιώτης ἔκλεψε ταῖς προάλλαις εἰς τὴν Σαλαμίνα δύω χιλιάδες γρόσια και ἦλθεν ἐδῶ· ἡ Αστυνομία μας ἔλαβε τὴν

ἔδησι. καὶ ἀφ' οὗ ἤυρεν τὸν ἄνθρωπον, ἐξεπέζοντας τοῦ εὕρηκε μόνον 1200, ἐπάνω τε. Διὰ τὰ χρήματα τὰ ἔδωκεν εἰς ἕναν νέον ὁποῦ ἦλθεν ἀπὸ Σαλαμίνα ζητῶντας τα· ὁ Νέος πέρνωντας τα ἐπήγαινε εἰς τὸν λιμένα διὰ νὰ περάσῃ εἰς Σαλαμίνα, καὶ εἰς τὸν δρόμον τοῦ ἔπεσαν δύω ἁρματωμένοι ἐπάνω του καὶ τοῦ ἐπῆραν ὅ,τι εἶχε.

Τοῦτο τὸ πρᾶγμα δὲν ἐνθυμούμεθα ποτὲ ἴω τώρα νὰ ἠκολούθησεν εἰς τὸν τόπον μας· μάλιστα εἰς ἕνα δρόμον, τόσον συχνασμένον, τὸν ὁποῖον περνοδιαβαίνουν ἡμέραν νύκτα διάφοροι ἄνθρωποι καὶ πολοὶ πραγματευταί. Αὐτὸ τὸ κακὸν πρέπει νὰ ἔγινεν ἀπὸ ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἤξευραν τὴν προλαβοῦσαν ὑπόθεσιν, καὶ εἶναι πολλὰ πιθανὸν νὰ τὸ ἔκαμεν ὁ πρῶτος κλέφτης μὲ κανέναν ἄλλον σύντροφον.

Οπως καὶ ἂν εἶναι, ἡ Αστυνομία μας πρέπει νὰ βάλῃ ὅλα της τὰ δυνατὰ, διὰ νὰ ξεσκεπάσῃ τούτους τὸς κλέπταις· ἐπειδὴ ἀλλέως τρέχομεν κίνδυνον νὰ ἀκούσωμεν καὶ αὔριον κανένα παρόμοιον, καὶ ἀκολούθως νὰ ἰδοῦμεν τὸ ὀλίγον ἐμπόριόν μας πεσμένον καὶ τὸν Λιμένα μας ἔρημον.

-- Απὸ Λεβαδιαν μᾶς λέγουν, ὅτι ὁ Οδυσσεὺς ἐσταλθη εἰς τὴν Διοίκησιν.

Απὸ Ντομπρέναν μᾶς λέγουν ὅτι οἱ Τοῦρκοι, ὁποῦ εἶχαν κατέβη ἀπὸ Ζητοῦνι, ἐγύρισαν ὀπίσω. Εως τώρα εἴχαμεν εἴδησιν, ὅτι ὁ Στρατηγὸς Γκούρας εἶχε πιασμένα τὰ στενὰ τῆς Αμπλιανης, καὶ οἱ Τοῦρκοι ἐπαραμόνευαν εἰς τὸ Χάνι τῆς Γραβιᾶς διὰ νὰ εὕρουν καιρὸν νὰ περάσουν εἰς Σάλωνα. ἐπειδὴ εἶναι λόγος, ὁποῦ πιστεύεται ἀπὸ ὅλους, ὅτι οἱ ἀρχηγοὶ αὐτῶν τῶν Τούρκων εἶχαν ὑποσχεθῆ εἰς τὴν Διοίκησίν τους τὸ [illegible] τῶν Σαλώνων, βάλλωντας ἐνέχυρα τὰ κεφάλια τους, ἐὰν δὲν τελειώσουν αὐτὴν [illegible] ὑποσχεθέντους.

Σμύρνη. 3 Μαρτίου 1825

-- Οἱ Βασιλεῖς τῆς Εὐρώπης ἄρχησαν τέλος πάντων νὰ λαβαίνουν μέρος εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῶν Ελλήνων.

Η συνέλευσις, ὁποῦ ἔμελλε νὰ γένῃ ἀπὸ Βασιλεῖς, ἢ βασιλικοὺς πληρεξουσίους εἰς τὴν Πετρούπολιν, ἀποφασίτθη τώρα νὰ γένῃ εἰς τὴν Βιένναν.

Ενα Κομιτάτον Ελληνικὸν ἐσυστήθη τώρα γλίγωρα εἰς τὴν Φραντζαν, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἠμποροῦν δικαίως οἱ Ελληνες νὰ ελπίσουν πολλὰ καλά.

Μερικὰ λόγια τοῦ εὐγενοῦς Πατρικίου Λαινέου, τὰ ὁποῖα ὡμίλησεν εἰς τὴν Κάμεραν τῶν Πατρικίων τῆς Φράντζας, καὶ ἡ Καμερα ἐκοινοποίησε διὰ τοῦ τύπου, ΕΠΑΝΩ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΙΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Απὸ τὴν Εφημερίδα τοῦ Εμπορίου. ἀριθ. 1896

ΠΑΡΙΣΙ. 3 Μαρτίου. 1825.

.... Ολαις ἡ γενναίαις καρδίαις εἰς τὴν Φράντζαν σαλοκτυποῦν διὰ τὴν δυστυχίαν καὶ τὸν χριστιανικὸν ἡρωισμὸν τῶν Ελλήνων. Ο παγετώδης ἄνεμος, ὁ ὁποῖος (καθὼς λέγει ἕνας εὔγλωττος συγγραφεὺς· ὁ κύριος Λουκρετέλλης,) ἐφύσηξε τόσον δυνατὰ κατεπάνω εἰς τὴν Πολιτικὴν, δὲν διεπέρασε μήτε εἰς τὸ συμβούλιον, μήτε κἂν εἰς τὸ περιτείχισμα τούτου τοῦ οἴκου. Αν ἡ ὑπόθεσις τῶν Ελλήνων ἔχει λαμπροὺς ὑπερασπιστὰς ἀνάμεσα εἰς τὰ τάγματα τῶν φιλολογων καὶ ποιητων. οἱ ὁποῖοι θερμαίνουν καὶ φωτίζουν τὴν ἀνθρωπίνην καρδίαν, ἡ φωνή τους ἀντηχεῖ ἀκόμη μὲ μεγάλην δύναμιν ὡς καὶ μέσα εἰς ταῖς πολιτικαῖς συ-

νέλευτα. καὶ ὅλα τάξει, θέλουν κατοχ θώσει ὡς τὸ τέλος, νὰ ἐνδιαφερθῇ ὁ ψιθυρισμὸς τῆς νέας ἀναβάσεως.

Οἱ Ῥῶσσοι ὅμως ὄχι μόνον βαίρετοὶ εἰς τὰ πολέμια τῆς φαντασίας των, δὲν τολμοῦν μήτε νὰ καιγχρήσουν ἐκείνο εἰς τὸ ἔργα, μήτε νὰ σχεδιάσουν ἐχθρα, τὰ ὁποῖα νομίζονται ἀπὸ τοὺς διπλωματικοὺς φαντασιώδη ... Ἡμεῖς ἀβλέποντας σταθερωμένας ταῖς αἰτίαις ταύτης τῆς καινούργιας ἐπαναστάσεως, δὲν ἐξετάζομεν, ἂν τὰ σημεῖα σκάνδαλα τοῦ τελευταίου αἰῶνος ἔδωκαν καὶ εἰς αὐτὴν κάποιαν ἀφορμὴν ἢ τσακπῆρα του, ἂν τὸ σχίσμα τοῦ Πατριάρχου μὲ Ἐκκλησίας, ἡ ἀναμόρφωσις, ἡ ὀρθοδοξία καὶ ἡ ὁρμὴ τῶν λυτρωτικῶν στρατευμάτων, ἡ ὁποία ἐλάβη τρόπον τινὰ μὲ αὐτὸ τὸ τρομερὸν σημεῖον, δὲν ἔνωσαν εἰς ἕνα δυσλυχισμένον λαὸν ἀρκετὰ δικαιολογήματα καὶ ἐλπίδες τῆς ἐλευθερώσεώς του. Δὲν ἐξετάζομεν, ἂν ἄνθρωποι, ὀνόματα τῶν ὁποίων ἐστάθη ἀρκετὸν καιρὸν ὅλους δεσμοὺς (οἱ Καρβουνάροι) δὲν ἐπέρασαν καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ σπέρματα τῆς Ἀποστασίας. Ἂν αὐτὸ τὸ πυρπολικὸν ἦτον ἀληθινόν, ἡ Νομαρχία (οἱ πρῶτοι βατιλεῖς τῆς Εὐρώπης.) θὰ ἔβαζεν εἰς αὐτὸ τὸ ἴδιον πρᾶγμα μίαν πρόφασιν ἀκόμη διὰ νὰ στερεώσῃ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν τάξιν, ὁποῦ ἐβλάβη εἰς τὴν Ἰταλίαν.

Ὅποια ὅμως καὶ ἂν εἶναι ἡ αἰτία, τὸ ἀνθρώπινον αἷμα χύνεται ποταμηδὸν τώρα τρισῶν χρόνων, καὶ ἡ Εὐρώπη στέκεται εἰς τόσο σιωπηλὴ καὶ ὡς τόσον ἡ εἰρήνη, ὁποῦ καυχῶνται, ὅτι ἔβγαλεν εἰς τὸ λόγου της, εἶναι μία εἰρήνη ἀρματωμένη πέρα καὶ πέρα. Ἐμπρὸς στὰ μίτια ἑνὸς μιλιούνου καὶ πλέον ἀνθρώπων, ἀνίμητα ἀσυγκίνητον, ἄπτιστον εἰς ὅλας ταῖς χριστιανικαῖς, σωματαῖς, καὶ εἰς τὴ πίστια τῆς ἀτελείωτου δυνάμεως τοῦ μεγάλου Ἐκείνου, ποῦ ἔχει τοὺς χρόνους εἰς τὸ χέρι του, ἐσκλάβωσε τὸ μισὸν τῆς Εὐρώπης, βαίνει τρία χρόνια τὸ σταυρὸν βάνει τύπον καὶ ἐσὺ ἡ σιδηρᾶ δὲν ἠμπόρεσε νὰ συμμαζώξῃ διὰ πολλοὺς αἰῶνας ἀπὸ ὅλην τὴν κόσμον.

Ἀλλὰ τί ἔκαμαν οἱ Ἕλληνες, διὰ νὰ τοὺς παρατήσωμεν εἰς τὸ γιαταγάνι μιᾶς στρατιωτικῆς ἀναρχίας; οἱ τέσσαρες αἰῶνες ὁποῦ δὲν ἐστάθησαν καλοὶ νὰ φάγουν ἴσως κληρονομικαὶς ἴσως ἀλλυταὶς, ἠμποροῦν νὰ δώσουν εἰς τὸν ἀστακτὸν τῆς ἐλευθερίας των τὸ καλὸ νόμον διὰ μιᾶς νὰ ξεπλύξῃ βίματα, τῶν ὁποίων ἡ ἀναγίνωσις εἶναι ἀνεκτιμητη;

Νὰ τοὺς ταπεινώσωμεν, διατί ἔχουν, ὡς λέγεται, ἴσως, κτηνώδη τὸ σκλάβου, ἐνῶ τὸ δὲν ἠμπορέσαμεν νὰ διατηρήσωμεν τὸν Ἑλληνισμὸν. Λέγ' ἀν τοῦτο εἶναι ἀλήθεια, ὅτι ἡ αἰχμαλωσία καὶ ἡ τυραννία ξεφυσικώνουν τὸ ἄτομον, τοῦτο εἶναι ἕνα δυνατὸς λόγος, διὰ νὰ μὴν ἀφήσωμεν νὰ ἐξεπεσάσωμεν, ἀλλὰ νὰ ἐμπρόξωμεν τὸν Ἑλληνισμόν. Δὲν εἶναι καιρὸς τώρα πλέον, ὕστερα ἀπὸ τέσσερεις αἰῶνες νὰ ἀκούσωμεν ταῖς ἱεραῖς φωναῖς ὁποταῖς ἔως τώρα ἔβγαναν εἰς τὰ πλήθια μιᾶς ζυλοτύπου πελιτείας;

Τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου θέλει· ἡ Τρόμπα πρέπει νὰ σταθῇ τὸ σημεῖόν του ἢ ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες πρέπει νὰ ἐσταλισθοῦμε εἰς τὸν ἱερὸν χῶρον τῶν πατέρων μας. Ἡ παλαιὰ γενεά, ἡ ὁποία πρέπει νὰ ἀναπαύσωμεν μὲ δικαιοκρατικὸν θάνατον, ἀρκεῖ εἰς αὐτὴ τὴν πίστιν του, δὲν πρέπει νὰ πλέῃ εἰς τὸ Τουρκικὸν τὴν πολιτικήν. Τὸ ἀγήρατον τῆς Πίστας, ἡ στρογγύλη τῆς Χίου, ἡ αἰχμαλωσία τῶν Ψαρῶν, ἡ ἀπελπισία τῶν μεγάλων χριστιανικῶν Δυνάμεων, ἡ ἀπελπισία τῶν Ἑλλήνων, τὸ πῦρ ποὺ βάλλει εἰς τὸν Βοσπόρου μιαν ξηρίζουσι τῶν Ἑλλήνων πολλὰ διστόστιλα μέσα εἰς τὸ μεγάλεμα τῶν Δαιμόνων. Διὰ τὸ ἀνοίξῃ νὰ στερεωθῇ ἀπὸ χιλίους, χιλίους ἡ ἑστορία

θρηνεῖ. Ο λόγος λοιπὸν εἶναι νὰ ἀποφύγωμεν τὴν ὁλοΰστερην καταστροφὴν.' καὶ ἂν εἶναι κανεὶς ἀναίσθητος εἰς τὸ ἠθικὸν κακὸν, τὸ ὁποῖον θέλει στρέψει πρὸς τὴν τυφλὴν ἀνάγγην τὰ πνεύματα τῶν λαῶν, ἀβέβαιον πλέον εἰς τὸ βασίλειον τῆς Δυνάμεως καὶ Δικαιοσύνης, πρέπει νὰ καταφρονεθοῦν καὶ οἱ ἄλλοι κίνδυνοι: Ποῖος ἠξεύρει, ἂν ἡ μετάβασαις τῶν βαρβαρικῶν ὀρδίων ἀπὸ τὴν μικρὰν Ασίαν καὶ Αφρικὴν δὲν θὰ κάμουν νὰ ἀληθεύσῃ τὸ προφητικὸν ἐκεῖνο ὄνειρον δύω ποιητῶν." ἄλλοι βάρβαροι ἔχουν τὴν ἀράδα τους.

Απὸ ὅλα τὰ μέρη οἱ λαοὶ ἐπικαλοῦνται μὲ δάκρυα, ἐναντίον τούτων τῶν κακῶν, τὴν ἐνεργετικὴν ἕνωσιν τῶν μεγάλων δυνάμεων. Αλλὰ ἡ μία ἀπὸ αὐταῖς εὐχαριστημένη μονον εἰς τὸ νὰ ἐμποδίζῃ τὴν δυνατώτερην, νὰ μὴν ἐξουσιάσῃ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον αὐτοὶ ἡ ἴδια δὲν ἠμπορεῖ νὰ φυλάξῃ, ἐμπερδεύθη τοιουτοτρόπως εἰς μίαν κρύαν Διπλωματικὴν. μία ἄλη διστάζει ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἀπὸ φόβον μὴ γεννηθῇ ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν ἡ πτῶσις, ἢ ἡ διαίρεσις ἑνὸς ἄλλου βασιλείου, καὶ ἄλλη ἀπ' ἐκεῖ, διότι εἶναι νησιώτικη, ἐλπίζει νὰ λάβῃ τὴν προστασίαν ὅλων τῶν νήσων τῆς Μεσογείου θαλάσσης, ἀφινωντας τὰ λοιπὰ εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν Μουσουλμάνων.

Η Φράντζα μόνη ἠμπορεῖ νὰ ἐνεργήσῃ εἰς τούτην τὴν περίστασιν μὲ καθαρὴν φιλανθρωπίαν καὶ χριστιανισμὸν. Αὐτὴ ἠμπορεῖ νὰ ἔμβῃ στὴ μέσῃ διὰ νὰ μείνῃ ἡ Ελλας εἰς τοῦ λόγου της. Αχ.' καὶ νὰ ἠμποροῦσαν μίαν φορὰν οἱ βάρβαροι νὰ περιορισθοῦν εἰς ἐκείνην τὴν γῆν τῆς Ασίας, ὅπου ἔχασαν χριστιανοὺς περισσότερους, παρὰ ὁποῦ εἶναι τὴν σήμερον Τοῦρκοι ἐδῶθεν ἀπὸ τὸ Κατάστενον. Τότε ἡ Ελλὰς, σὰν ἕνα καραούλι, εἰσαλμένον ἕως εἰς τὸν Βόσπορον, θέλει διαφεντεύει ἴσως μιαν ἡμέραν τὴν ἀδιάφορην, τὴν ἀχάριστην Ευρώπην, ἀπὸ τοὺς βρασμοὺς, οἱ ὁποῖοι ἐξέρασαν ἕναν καιρὸν τὰ πλήθη τοῦ Μωάμεθ ἕως μέσα εἰς τοὺς κόλπους τῆς Φράντζας.

Αλλ' ἄς ἀφήσωμεν εἰς τὸν διάδοχον τοῦ ἁγίου Λουΐζου νὰ ζυγιάσῃ τὴν κοινὴν εγκάρδιον θέλησιν καὶ τὴν μοίραν τῆς Ελλαδος-- ὁ ἴσκιος τοῦ βασιλικοῦ Πολιούχου τοῦ κράτους του φαίνεται εἰς τὴν ἀπέναντι παραθαλασσίαν, ὡσὰν νὰ κράζῃ τούτου τὴν χριστιανικὴν μεσολάβησιν.

Εἰς τὰς 6 τοῦ Απριλλίου, ἐπλήρωσε τὸ κοινὸν χρέος ὁ Αντιστράτηγος Γεώργιος Λέκας Αθηναῖος, ἀπὸ ἀσθένειαν Λοιμικὴν.

Ολη ἡ Πόλις ἐλυπήθη διὰ τὸν θάνατόν του ὡς καλοῦ Πατριώτου.

Ο Μακαρίτης αὐτὸς ξενιτευμένος εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Ιεροῦ τούτου ἀγῶνος ἄφησε κάθε ἄλλην ἐπιχείρησιν καὶ ἔδραμε μὲ προθυμίαν νὰ συναγωνισθῇ μαζὺ μὲ τοὺς συμπατριώτας του Αθηναίους, εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς Πατρίδος. ἐλθὼν ἐδῶ ἐστάθη ἕνα, ἀπὸ τοὺς Καπετανέους εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Ακροπόλεως φερνόμενος γενναίως καὶ φρονίμως εἰς ὅλα τὰ συμφέροντα εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς Πατρίδος. καὶ μετὰ τὴν παράδοσιν τῆς Ακροπόλεως ὑπήκουσε μὲ προθυμίαν εἰς τὴν φωνὴν τῆς Πατρίδος, καὶ ἔτρεξεν ὅπου ἦτον ἀνάγκη ἀγωνιζόμενος μὲ ζῆλον, καὶ πατριωτισμόν.

Τέλος πάντων ἀφ' οὗ συναγωνίσθη διὰ τὴν ἰδιαίτερην Πατρίδα του, ὅταν ἔπασχεν ἡ Κοινὴ Πατρὶς ἀπὸ τὰς ταραχὰς τῶν Νομοχαλαστῶν, ὅταν ἡ Διοίκησις ἐκλονίζετο, καὶ οἱ ἐθνικοὶ Νόμοι ἐκινδύνευαν ἐξ αἰτίας τῶν Τυραννοφρονούντων, ἔτρεξε πάλιν εἰς τὴν στερέωσιν τῶν Νόμων, ἀγωνίσθη γενναίως καὶ πατριωτικῶς. καὶ τότε διὰ τὰς ἐκδουλεύσεις του ἐτιμήθη ἀπὸ τὴν Σ. Διοίκησιν μὲ τὸν βαθμὸν τῆς Αντιστρατηγίας.

Ητον Αδελφὸς τοῦ Αοιδίμου Αναστάσῃ Λέκα, ὁ ὁποῖος ἔδειξε ξεχωριστὴν γενναιότητα εἰς τὴν μάχην τοῦ Χαλανδρίου (χωρίον τῶν Αθηνῶν 2 ὥρας ἀπέχον) ὅπου ἔπεσεν ἐνδόξως, πολεμοῦντας ἀνδρείως ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος κατὰ τὸ 1821.

Ο Πρῶτος καὶ ὁ δεύτερος ἦταν ἀδελφοὶ τοῦ Αντιστρατήγου Δημητρίου Λέκα.

Γενναῖε Λέκα, εἰς ἐσένα ἡ Πατρὶς ἐλπίζουσα παρηγορεῖται διὰ τὴν στέρησιν καὶ τῶν δύω Αοιδίμων Αδελφῶν σου!!!]

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 58.

Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ τὸ μεσονύκτης τυπογραφίας ὅστι στοχάζονται δεῖ καλόν „
(Παραγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Ἐπιδοκιμ.)

„ Η Παθρησία
εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς καιοσύνης.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. 24 Απριλίου. 1825.

Υθρα. 22 Απριλλίου.

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἔλαβε καὶ ἄλλην σύγκρουσιν ὁ στόλος μας μὲ τὸν Αἰγυπτιακὸν, ὅμως ἐξ αἰτίας τῆς μεγάλης γαλήνης, δὲν ἠμπόρεσε νὰ τοῦ κόψῃ τὸν δρόμον διὰ τὰ Μοθωκόρωνα, ὅπου ἦτον ὁ σκοπὸς τοῦ ἐχθροῦ. Τρία πυρπολικὰ ἐκάησαν ἄπρακτα εἰς τὸν ἀέρα, δοκιμάζωντας νὰ καύσουν μίαν φεργάδα, ἡ ὁποία μὲ ὅλον ὁποῦ ἐπῆρε φωτιὰ, δὲν ἐβλάφθη ὅμως, ἐπειδὴ ἡ γαλήνη καὶ ἡ ἐπιδεξιότης τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἔσβεσαν πάραυτα.

Λέγουν, ὅτι ἡ μεγάλη ἐπιμονὴ τοῦ ναυάρχου Ανδ. Μυκούλη εἰς τὸ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν προχώρεσιν τοῦ ἐχθροῦ, ἔκαμε νὰ ὁρμήσουν τὰ πυρπολικὰ καὶ ἐναντίον εἰς τοὺς κανόνας τῆς πυρπολικῆς τέχνης.

Εἰς αὐτὴν τὴν σύγκρουσιν ἔπεσαν νεκροὶ ἑσσαρες Ἕλληνες καὶ ὀκτὼ ἕως δεκα ἐπληγώθησαν.

Μετὰ ταῦτα ἄρχησε νὰ φυσᾷ ὀλίγος ἀέρας, καὶ ἔτζι τὰ ἐχθρικὰ πλοῖα ἐπροχωροῦσαν κατὰ τὰ Μοθωκόρωνα, καὶ τὰ ἐδικά μας ἐξοπίσω τους.

Λέγουν, ὅτι ἀκολούθησε καὶ ἕνας ἄλλος πόλεμος μεταξὺ τῶν δύω τούτων στόλων, τί ἀπόγινε ὅμως, δὲν εἶναι γνωστόν.

Ἀπὸ τὴν φεργάδα ἐκείνην, ὁποῦ ἔπιασε φωτιὰ, λέγουν, ὅτι ἔπεσαν μερικοὶ Ἀράπιδες εἰς τὴν θάλασσαν ἀπὸ φόβον, τοὺς ὁποίους ἐπῆραν οἱ ἐδικοί μας, καὶ ἀπ' αὐτοὺς ἔμαθαν, ὅτι τὸ στράτευμα, τὸ ὁποῖον ἔχει ὁ Αἰγυπτιακὸς στόλος διὰ νὰ ῥίξῃ εἰς Μοθωκόρωνα, νὰ μὴν ἔχῃ περισσότερους ἀπὸ χιλίους πεντακοσίους ἀνθρώπους.

Αμφιβάλλεται ἀπὸ πολλοὺς, ἂν θὰ ἠμπορέσῃ ὁ ἐχθρὸς νὰ κάμῃ μὲ εὐκολίαν τοὺς σκοπούς του, ἔχωντας εἰς ταῖς πλάταις του τὰ πυρπολικὰ τῶν Ἑλλήνων.

Ὀλόενα βεβαιώνεται τὸ παύσιμον τῶν στρατευμάτων, ὁποῦ πολιορκοῦν τὸ Νεόκαστρον, ἀπὸ τοῦ νὰ πολεμοῦν, ἐξ ὅτου ἐφονεύθη ἐκεινος ὁ μεγάλος ἀξιωματικός τους εἰς τὸν ὕστερον πόλεμον.

Ο Στρατηγὸς Ζαφυρόπουλος λέγουν, ὅτι εἶναι πιασμένος ζωντανὸς.

Τὰ Ῥουμελιώτικα στρατεύματα εἶναι εἰς τὸ Αργος, ἕτοιμα διὰ νὰ εὔγουν ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον, λαμβάνωντας ταῖς ἀναγκαίαις διαταγαῖς καὶ ὁδηγίαις ἀπὸ τὴν Διοίκησιν.

Βεβαιώνουν, ὅτι ἡ παλαιὰ Πάτρα εἶναι εἰς μεγάλην στενοχωρίαν ἀπὸ ἔλλειψιν ζωοτροφίας. λέγουν, ὅτι δεκα ὀκτὼ γρόσια πουλεῖται μία ὀκὰ ψωμί.

Αθῆναι. 23 Απριλ. 1825.

Ο Στρατηγὸς Γκούρας εὑρίσκεται εἰς τὰ Σάλωνα, ἔχωντας πιασμένα τὴν θέσιν τῆς Αμπλιανης δυνατὰ.

Οἱ Τοῦρκοι εὑρίσκονται εἰς Παλιοχώρι καὶ Νεβρόπολη, προσμένωντας, φαίνεται καὶ ἄλλα στρατεύματα ἀπὸ πάνω.

Οἱ ἄλλοι Τοῦρκοι, ὁποῦ ἦσαν κλεισμένοι εἰς Λιβανάταις καὶ ἐλευθερώθησαν μὲ τὸ φθάσιμον τοῦ Αμπὰζ -- Πασσᾶ καὶ Μουσταφάμπεη, κατέβησαν εἰς ταῖς Θήβαις καὶ ἐστρατοπέδευσαν. Απ' ἐδὼ πηγαίνουν καθημερινῶς εἰς τὰ τριγύρω ἀδύνατα μέρη καὶ τὰ βλάπτουν ὅσον ἠμποροῦν, ἁρπάζοντας ὅ,τι εὕρουν ἐμπρός τους.

Εἶναι τώρα ἕνας μῆνας σχεδὸν, ὁποῦ τρέχει ἐδῶ μία λογοτριβὴ, διὰ τὴν ὁποίαν καὶ καθημερινῶς γίνεται συνέλευσις, χωρὶς ποτὲ νὰ ἠμπορέσουν τὰ πνεύματα νὰ συμβιβασθοῦν. Πέρυσι, ἐν ᾧ ἀκόμη τὰ πράγματα τῆς Διοικήσεως εὑρίσκοντο εἰς μίαν ἀμφίβολον κατάστασιν, ἡ Πατρὶς ἐδῶ ἔχωντας χρέιαν χρημάτων διὰ νὰ πληρώσῃ μισθοὺς καὶ τροφαῖς τῶν στρατιωτῶν τοῦ φρουρίου, ἐπούλησεν εἰς ὄνομα τῆς Διοικήσεως, συμφώνως μὲ τὸν Επαρχον, ὀκτὼ χιλιάδες ξεστία λάδι ἀπὸ τὸ μέλλον εἰσόδημα τῶν ἐθνικῶν ἐλαιοδένδρων καὶ τῆς δεκατιᾶς. Ἦλθεν ὁ καιρὸς νὰ δοθῇ τὸ εἰρημένον λάδι, καὶ ὕστερον ἀπὸ πολλαῖς λογοτριβαῖς, ὁποῦ ἀκολούθησαν μεταξὺ τῶν ἐπιστατῶν καὶ τῆς Κοινότητος, μὴ θέλωντας ἡ Διοίκησις νὰ γνωρίσῃ αὐτὴν τὴν πούλησιν. Τέλος πάντων ἐδόθη εἰς τοὺς ἀγοραστὰς ἑπτὰ χιλιάδες ξεστία λάδι. περισσότερον δὲν εὑρέθη ἀπὸ ἐθνικὰ καὶ δέκατα. τώρα οἱ ἀγορασταὶ ζητοῦν μὲ κάθε δίκαιον τὰ χίλια ξεστία λάδι. τοῦ ὁποίου μάλιστα ἀπέρασε καὶ ἡ διορία πρὸ δύω μηνῶν ἐδῶ ἐπάνω γίνεται συχνὴ λογοτριβὴ.

Νὰ τὸ πληρώσῃ ἡ Κοινότης, εὑρίσκεται ἄδικον, ἐπειδὴ ἐπουλήθη εἰς ὄνομα τῆς Διοικήσεως, καὶ ἐδόθη εἰς ἀνάγκαις ἐθνικαῖς. ὡς τόσον ἐπειδὴ οἱ ἀγορασταὶ θέλουν τὸ πρᾶγμα τους ἀπὸ τὴν τοπικὴν Διοίκησιν, κατὰ τὴν συμφωνίαν, μετὰ δύω καὶ τρεῖς συνέλευσαις, ἔκρινε τὸ περισσότερον μέρος τῶν πολιτῶν, νὰ πληρωθῇ ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι καλλιεργῶντας τὰ ἐθνικὰ ἐλαιόδενδρα ἕως τώρα, εἶδαν καὶ κάτι κέρδος ἀπὸ αὐτὰ. λέγουν ἀκόμη. ὅτι ἐὰν μοιρασθοῦν τὰ ἐθνικὰ ἐλαιόδενδρα εἰς ὅλους κατὰ ἀναλογίαν νὰ τὰ καλλιεργοῦν καὶ νὰ ἀπολαμβάνουν τὸ κέρδος τους, τότε νὰ πληρώσουν ὅλοι κατὰ ἀναλογίαν τὸ κοινὸν χρέος. Καὶ τοῦτος ὁ ὕστερος τρόπος νομίζεται ἄδικος, ἐπειδὴ αὐτοὶ ἐπλήρωσαν ὅ,τι ἐκρεωστοῦσαν, καὶ δὲν εἶναι δίκαιον νὰ πληρώσουν δύω φοραῖς. Ὅλοι ὅμως συμφώνως εὑρίσκουν δίκαιον, νὰ πληρωθῇ ἀπὸ τὸ χρέος ἀπὸ τὸ ἐθνικὸν Ταμεῖον, ἐπειδὴ ὡς εἴπαμεν, ἔγινεν ἀπὸ ἀνάγκην ἐθνικὴν.

Λεβαδία 22. Απριλίου.

Ο Οδυσσεὺς εὑρίσκεται εἰς τὸ Μοναστήριον Δομπῶ.

Ο Αὔγλος Τρελλάνης, δὲν παραδίδει τὴν σπηλαιὰν ἕως διαταγῆς ἀμέσου τῆς Διοικήσεως.

Γράμμα τοῦ Στρ. Γκούρα πρὸς τὴν Σεβαστὴν Διοίκησιν.

Σεβαστὴ Διοίκησις.

Μὲ τὰς ἀναφοράς μου τῶν 31 μαρτίου καὶ 4 τοῦ τρέχοντος ἀνέφερον πρὸς σὲ δύω κατὰ τῶν πολεμίων νικας, ὁποῦ οἱ Ἕλληνες ἔκαμον. διὰ δὲ τῆς παρούσης ἀναγγέλω τὴν νικην, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν τὴν 7 τοῦ παρόντος

τὸ Ἔθνος ἐναντίον αὐτῆ τοῦ Σουλτάνου, ἀφ' οὗ ὁ Ὀδυσσεὺς Ἀνδρίτζου ἀπεστάλθη μὲ συνθήκας, μὲ ὅσι κοσμον τῶν περὶ αὐτὸν Ἑλλήνων ἀπὸ τὸ Ὀθωμανικὸν στρατόπεδον. διὰ τὴν νίκην ταύτην πρέπει ἡ Διοίκησις νὰ πανηγυρίσῃ. ἐπειδὴ τὰ ὅπλα αὐτὰ μὲ ὅλην τὴν Τουρκίαν ἔκαμε σχέδια, ἤλθον ὁλόθρια διὰ τὴν Ἑλλάδα ὁλην, καὶ μὲ δυσκολίαν μεγάλην ἀπαντήμενα καὶ ἀνακρουόμενα.

Εἰς ἓξ μερῶν τοῦτο τὸ σύνολον, ἔβλαπτον εἰς ἀπελπισίαν οἱ περὶ τὸν Δεδιανάλην πολιορκημένοι διὰ ξηρᾶς ἐχθροί, καὶ ἐτρόφοντο ὅλον καιρὸν ἐκεῖ, τὰ ὁποῖα μὲ ἔστελλεν ἡ πολὺς Ἐτσὲχ Σεϊτάνογλου, μέρος Μακεδόνης Δημάδης, καὶ οἱ χριστοὶ Δημογέροντες αὐτῆς τῆ νήσου, ἀφ' ὅ τὰ ἐπαράστησα τὴν ἀνάγκην τῆς πατρίδος διὰ γραμμάτων καὶ πολλῶν ἀποστόλων μου, μετὰ τοῦτο λέγω, μὲ ἦλθον ἀπὸ τοὺς ἡμετέρους εἰδήσεις, ὅτι ἀπὸ Βρυσάκιον ἐπέρασεν ὁλόθεν τοῦ ποταμοῦ τῆς Ἀλμυρᾶς πλῆθος Τούρκων. Ἤλθε εἶχα πιὸς τὸ ἀνωμον ἐμὶ ὑπὲρ τοὺς δισχιλίους πολεμίζοντας τὴν φέρουσαν εἰς χιλιάδες ἀπὸ ἐκεῖ ὅλον, κυβερνωμένους ἀπὸ ἀξιωματικούς. ἀλλ' εὐθὺς μὲ πεντακοσίους ἐξεκίνησα καὶ τὸν Ῥάκην διὰ Βασιλικὰ διάλυσα πολεμικάλεβη τὴν ὁδὸν ταύτην εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Λεβαδείας. μὲ ὅλον τοῦτο τὴν ὀργὴν τὰ αὐτὰ, ἀφ' ἧ μισὴν ὥραν ἐτροπώσαταν τὸν Ῥάκην οἱ ἐναντίοι, ἀνεχώρησα καὶ ὁ ἴδιος κατὰ τὴν ἐχθρῶν, ἀφήσας τοὺς Στρατηγοὺς Γριζιώτην. καὶ Κατζιμογιάννην νὰ πολιορκοῦν τοὺς εἰς Λιβαδειάς Τούρκους, καὶ ἐπορεύθησα τὴν 9 τοῦ μηνὸς Ἰούνιου, ἐνωθεὶς μὲ τοὺς περὶ τὸν Ῥάκην· ὡδήγησα τοὺς Ἕλληνας κατὰ τῶν ἐχθρῶν πολλὰ πλησίον, τεσσάρων χιλιάδων ἔστων Ἱππέων καὶ Ἱππέων. εἰς αὐτὰς τὰς πεδιάδας πλῆθος μέγας ἐκείνου ὁρμαζομένου Τουρκικοῦ -- Λίτρα - πορευόμενοι αἰχμαλωτεύουσι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἀπὸ τὴν Ἕλλαδα, ... ἔρθασαν εἰς Δαυλείαν περὶ ...

δειλινὸν αὐτοὶ, ὅπου ἐγὼ εἶχα προπέμψει ἀφ' ἑσπέρας τοὺς ὁπλαρχηγοὺς Κομποτάδην, Πανοῦ, Κοντοστάυλον, καὶ τοὺς Στρατηγοὺς Γεωργάκην Δυοβουνιώτην, καὶ Νάκον Πανουργιάν. ἐκεῖ συγκεντρωθέντες μέρη, ἔτσεψαν οἱ ἡμέτεροι τοὺς ὑπεναντίους πολλάκις εἰς φυγὴν, Βακατώταλες καὶ πληγώταλες πολλοὺς ἐξ αὐτῶν. ἐστρατοπέδευσαν αὐτοὶ μὲν περὶ τὴν Δαύλειαν, οἱ δὲ Ἕλληνες περὶ τὸ μοναστήριον τῆς Ἱερουσαλήμ, τέτταρσιν τῆς ὥρας μακρὰν ἀπ' αὐτοὺς. ἐστρατοπεδεύθην καὶ ἐγὼ εἰς τὸν ἐρημίτην τόπον περὶ τὰς τρεῖς τῆς νυκτὸς τὴν αὐτῆς ἡμέρας.

Ὁ Ἀμπὰζ Πασᾶς, καὶ ὁ περίφημος Μουσταφάμπεγ; Ἀλβανὸς, εἶναι Ἀρχηγοὶ τοῦτου τοῦ Τουρκικοῦ στρατοπέδου· αὐτοὶ ἔδοσαν ἔπρεπον καὶ ἔγγραφον ὑπόσχεσιν πρὸς τὸν Ῥούμελης Βαλῆν, ἂν δὲν κινεύσουν τὰ Σάλωνα, νὰ ἀποχωρήσουν μὲ τὴν κεφαλήν των. οὐδὲ στρατοπεδευμένοι ὡς εἶπον ἀνωτέρω εἰς Δαύλειαν, τὴν δεκάτην τοῦ μηνὸς ἠτοιμάσθησαν νὰ εἰσέλθουν εἰς Σάλωνα, οἱ ἀξιωματικοὶ ὁπλαρχηγοὶ κατέλαβον τὰς ἀνεμοδόχας θέσεις ἀφ' ἑσπέρας, εἰς τὰς ὁποίας ἐλειμοδόθησαν.

Τὴν ια'. Τὸ πρωΐ, ἀφ' ἁπλώσαμεν διὰ ἐξόδου κινήματα αὐτοὶ οἱ ἐχθροὶ, ὄχι μόνον ἦλθαν εἰς Σάλωνα, ἀλλὰ μ' αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν καὶ βρυμὸν τῶν πολλῶν, ἔστησαν χιλιάδες ἄνω ἱππεῖς καὶ πεζοὶ, καὶ ἱππάσαις περίσσου χιλιάδες ἄλογα καὶ μουλάρια βαστάματα ἔχοντες, ἐγύρισαν ὀπίσω εἰς Τουρκοχώρι, ἀπ' ὅπου τὴν ἐ... ἀνεχώρησαν. ἐπλαγιάσθησαν πολλοὶ ἐ..., καὶ αἰχμαλωτίσθησαν περισσότεροι.

Εἰ δὲ εἶχον ὁρμήσῃ οἱ Ἕλληνες τὴν τοὺς κυνηγήσει. ὄχι μόνον ... τοὺς, ἀλλὰ καὶ ἤθελαν τοὺς ... δώσουν, ἄστε τὰ μὲν ἐπιστ... ἡ ... ὁπίσω· ὁ καιρὸς τύχης, ἦτο, εἰς ... πολλὴ ἀκαταστασία μὲ κατατ...

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ἡ ἀνάγκης πείσει. ἂν εὑρίσκετο ἐδῶ στιάριον, ἤθελαν καταλύσει καὶ τὰ ἅγματά μου διὰ νὰ μὴν κατανήσουν οἱ ἀδελφοί μας στρατιῶται εἰς τοιαύτην κατάστασιν ὥστε ἤτον θλιβερὰ ἐλεεινὴ καὶ ἀξιοδάκρυτον, νὰ βλέπῃ τις παρηλικίνας ἀπὸ μόνην τὴν ὑστερησιν τοῦ ψωμίου χεῖρας, δυνατὰς νὰ σκάλευουν καὶ αὐτὴν τὴν καλύβαν τοῦ Σουλτάνου.

Μὲ δυνάμεις ἡμεῖς πλέον ἀπὸ τὴν πεῖναν νὰ προχωρήσωμεν, μήτε νὰ σαλεύσωμεν, ἐμείναμεν εἰς Δαύλειαν κατὰ τὴν ἐνδεκάτην τὸ ἑσπέρας. ἀλλὰ τὸ πρωὶ τῆς δωδεκάτης, σήμερον πρὶν χαράξῃ, περὶ τὴν Χαιρώνειαν (Κάπρηναν) ἄρχησεν ἀνήλπιστος μάχη· ἔτρεξα εὐθὺς μὲ τοὺς περὶ ἐμὲ εἰρεθέντας πρὸς βοήθειαν, ἐλπίζων ὅτι ὁ Γρηγόρης καὶ Κατζιμανώλης κατεδιώκοντες τοὺς ἀπὸ Λιβαδείας ἕως μυρίους, τοὺς ἐπολιόρκησαν ἐκεῖ· ἀλλ' ἠπατήθην· εἶχεν πλειονεκτήσουν τὸν Σιραγὸν Καϊζιμαγάνην ἀπὸ τὸ ἱππικὸν τοῦ Ἀμπὸ-Πασσᾶ, κρυφίως καὶ δολίως ἐκεῖ ἐλθὸν, τὸ ὁποῖον οἱ Ἵπποι μαχόμενοι πεζοὶ ἐτσάκησαν εἰς φυγὴν ὡς πολλῶν αὐτῶν βιαίαν, ἀλλὰ καὶ οἱ περὶ τὸν Ἕλληνα Στρατηγὸν ἔπαθαν ὄχι ὀλίγα, διασκορπίστες ἐσπὰ καὶ πληγωθέντες ἀκόμη. μεταξὺ τῶν πεσόντων εἰς τὴν μάχην ἀπὸ τοὺς εὑρεθέντας περὶ τὸν Καϊζιμαγάνην, θέματα εἰς τὸ ἀκροθέσιον, ἀριθμεῖται καὶ ὁ καλὸς Ἀντωνάκης Κώστας Βασιλείου, τὸ ὁποῖον κλαίω τὴν στέρησιν, καὶ θαυμάζω μὲ πολλοὺς ἄλλους τὴν ἀνδρειαν. ἐκδικήσεις ὅμως καὶ τῶν ἐναντίων ἔγιναν ἱκαναί· τροπαί, φόνοι, πληγαί, καὶ νίκη τῶν ἱππικῶν των εἰς τὴν πεδιάδα τῆς Χαιρωνείας ταῦτα, τὰ μέχρι τέλους τῆς ἄλλης πρακτικὰ τάσσω τῶ σπρατοπέδου, περισσότερα παρὰ τὸ πρέπον. ἀλλὰ νομίζω ἀναγκαιότατον λεπτομερῶς καὶ συνεχῶς νὰ εἰδοποιεῖται ἡ Διοίκησις πρὸ παντὸς τῶν καλῶς, ἢ κακῶς διατρεχόντων εἰς ὅλα τῆς Ἑλλάδος τὰ στρατόπεδα.

Ἡ εὐχαριστησίν μου μεγίστην σημειώνω ὡς πρὸς τὴν Σεβαστὴν Διοίκησιν, ὅτι ὡς καιρὸν καλὸν φαίνεται ὡς τὴν σήμερον, εἰς τὰ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν μου στρατεύματα, τὸ στοιχίζομαι ἐμπράκτως ὑπὲρ Θεοῦ, Πατρίδος εὐχὴν, καὶ ἀπόλεσμα τῆς ὁμονοίας, συμφωνίας καὶ εὐπειθείας τῶν ἐπ' ἐμὲ ὁπλαρχηγῶν τῆς Διοικήσεως. χωρὶς τὴν ὁμόνοιαν καὶ εὐπείθειαν τῶν ἑλλαρχηγῶν, ἡ Ἑλλὰς χάνεται.

Τὰ μεγάλα κακὰ ὅπου ἐπαπειλοῦν σήμερον τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα, καὶ δι' αὐτῆς ὅλην τὴν Ἑλλάδα, εἶναι πολλὰ καὶ μεγάλα, ὡς μαθαίνω. σημαντικοὶ Τοῦρκοι ἐλεύτες εἰς Λιβαδάτες, εἰς ὁμιλίαν μαζύ μου γράμματα Τουρκικὰ καὶ χριστιανικὰ ἀπὸ Ρούμελη, καὶ ὁμογενεῖς ἐκεῖθεν νεωστὶ ἐλθόντες μὲ ἐπληροφόρησαν ὅτι περίπου εἰκοσιπέντε χιλιάδες στρατευμάτων Τουρκῶν ἔτι ἐπλησίασαν παλαιχώρι εἰς αὐτὰ τὰ μέρη.

Ἡ δύναμις τῶν ἐκεῖ ἑλλαρχηγῶν, καὶ αἱ φατρίαι, ὅσας ἐκεῖ ἔπειραν οἱ καπεταναῖοι ἀπὸ πολιτικοὺς καὶ πολεμικούς, προξενοῦν φρίκην καὶ φόβον μεγάλων κακῶν. οἱ περισσότεροι τῶν ἐκεῖ πολεμικῶν, καὶ πολλοὶ τῶν πολιτῶν παραγράφουσί μου τὴν ἐκεῖ δυστυχίας καὶ τὴν ταραχὴν τῶν πραγμάτων, μὲ παρακάλουν ἵνα ἔλθω εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα τὰ στρατεύματα σταλθῇ συμβουλὴς ὁ ἐκλαμπρότατος κύριος Κολέτης, δυνατὸν νὰ γενῇ μεταβολὴ ἐπὶ τὸ κρεῖττον. ὁ ἄνδρας τοῦτος γνωρίζων τὰ ἀνυπόφορα ἤθη πολλῶν σκουληκισμένων μπρατίμων, δύναται νὰ συμβιβάσῃ αὐτὸς εἰς τὰ κινδυνώτερα, τὴν σωτηρίαν ὅλης ἐκείνου τῆς κλονουμένης Ἑλλάδος ἀναταχθῇ.

Τὴν γνώμην μου ταύτην παραπαλῶ τὴν Σεβαστὴν Διοίκησιν νὰ μὴν τὴν κοινὴν αὐστηρῶς. γνωρίζω ἐκ τῆς πείρας πολλὰ τῶν συναγωνιστῶν μου πολεμικῶν ἰδιώματα, καὶ εἶμαι πληροφορημένος ὅτι ὁ κύριος Κολέτης τὰ συμβιβάζει πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον.

ιβ'. Ἀπριλλίου 1825.
Δαύλεια.

Στρατηγὸς
Ἰωάννης Γκούρας

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 59.

Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ τὸ μέσον τῆς τυπογραφίας ὅ,τι στοχάζονται διὰ [illegible] „

(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Ἐπιδαύρ.)

„Ἡ Παιδεία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΤΡΙΤΗ. 28 Ἀπριλίου. 1835.

Πρὸς τὸ Σεβαστὸν Βουλευτικὸν Σῶμα.

Εἰς τὸ διάστημα πέντε σχεδὸν χρόνων τῶν ἀγώνων μας, χωρὶς διοικητικὸν ἀξίωμα εὑρισκόμενος, δὲν ἐχωρίσθην μήτε μίαν ἡμέραν ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας στρατιώτας. Τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Ἰατροῦ μοῦ ἔδωσεν ἱκανὴν εὐκαιρίαν, νὰ παρατηρήσω τὴν ἠθικὴν κατάστασιν τοῦ Στρατιωτικοῦ τῆς Ἑλλάδος, σχεδὸν παντοῦ. Αἱ πράξεις αὐτῶν, τοῦ πρώτου χρόνου, ἦτο συμφωνοι μὲ τὸν κοινὸν σκοπὸν. τοῦ δευτέρου, τρίτου καὶ τετάρτου παρήκμασαν εἰς τρόπον τοιοῦτον, ὥστε χωρὶς ἐντροπὴν, στρατόπεδον λῃστῶν ἠμπορεῖ Εὐρωπαῖος φωτισμένος νὰ ὀνομάσῃ τοὺς στρατιώτας τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως. Ὅπου αὐτοὶ καὶ ἂν σταθοῦν, ὅπου καὶ ἂν πατήσουν, ὁ πρῶτος καὶ κύριος αὐτῶν σκοπὸς, εἶναι, νὰ ἁρπάξουν τὴν ζωοτροφίαν παντὸς εἴδους ἀπὸ τὸ στόμα τῶν ὁμογενῶν των, νὰ σφάξουν ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ κάθε λογῆς ζῶον, ἢ πτηνὸν οἰκιακὸν καὶ ἡμέρον τῶν ὁμοθρήσκων των, νὰ ἐκδύσουν ἀπὸ ὅλα τὰ φορέματα καὶ σκεπάσματα τοὺς ἀδελφούς των, καὶ εἰς κοντολογίαν, ἀποσιωπῶν τὰ αἰσχρὰ, νὰ ὑστερήσουν τοὺς ὁμοιοπαθεῖς των Ἕλληνας ἀπὸ κάθε κινητὸν κτῆμα, καὶ νὰ σαλεύσουν ἐκ θεμελίων τὴν σμικροτάτην διὰ τὰς περιστάσεις κινητὴν ἰδιοκτησίαν τῶν ἐγκατοίκων πάσης Ἐπαρχίας.

Τὰς αἰτίας τοῦ τόσου Κακοῦ δὲν ἔχω καιρὸν, μήτε ψυχὴν νὰ τὰς ζωγραφίσω μ' ἐκεῖνα τῆς ἀληθείας τὰ ζωντανὰ χρώματα, ὁποῦ κινοῦν εἰς συμπάθειαν, ὄχι ὅσους αἰσθάνονται μόνον τὸν μέγαν σκοπὸν τῶν ἀγώνων μας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὁπωσοῦν ἀνθρωπίνην αἴσθησιν ἔχοντας. Δὲν δύναμαι νὰ σιωπήσω μ' ὅλον τοῦτο, μίαν. Τὴν κυριωτάτην, τὴν ἀργοπορινὴν πληρωμὴν τῶν στρατιωτικῶν Σιτηρεσίων καὶ τὴν ἔλλειψιν τοῦ ψωμίου. θεραπείαν τούτων προβάλλω μὲ σέβας τὴν ἀκόλουθον.

Ἐπληροφορήθην ἐκ τῆς ἰδίας μου προσωπικῆς πείρας τὴν ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας ἐπιθυμίαν καὶ εὐχὴν ὅλων τῶν ἐγκατοίκων τῆς Ἑλλάδος τῆς ἐλευθέρας, νὰ πληρώνη χρονικὸν φόρον πᾶσα ψυχὴ, ὥστε ὁ Στρατιώτης τῆς Διοικήσεως νὰ μὴν ἔχῃ τὴν ἄδειαν νὰ ζητῇ τίποτε ἀπὸ τοὺς κατὰ μέρος ὁμογενεῖς, πληρωνόμενος καθ' ἡμέραν τὸ σιτηρέσιον καὶ ἔχων τὸν ἀναγκαῖον ἄρτον. Τὴν εὐχὴν ταύτην τὴν ἤκουσα καὶ ἀπὸ τοὺς πλέον κακοήθεις μεταξὺ τῶν στρατιωτῶν. Ἡ ἔλλειψις βέβαια τοῦ καθημερινοῦ ψωμίου καὶ σιτηρεσίου ἀνοίγει τὴν εἴσοδον εἰς παντὸς εἴδους ἀδικίας εἰς τὸ στρατιωτικὸν, καὶ οἱ ὁπλαρχηγοὶ δὲν δύνανται νὰ παιδεύσουν εὐλόγως καὶ τοὺς κατ' ἄλλον

τρόπον ἀδικοῦντας καὶ ἀτακτοῦντας στρατιωτικοὺς.

Α'. Αμέσως μὲ θέσπισμα καὶ νόμον ἄν κριθῇ συμφέρον, ἄς διορισθῇ καθ' ὅλην τὴν ἐλευθέραν Ελλάδα πρὸς τὸ παρὸν τρία γρόσια ἀριθ. 3. νὰ διδῃ κάθε ψυχὴ τὸν χρόνον, χωρὶς ἐξαιρεσιν βαθμοῦ, ἢ ἀξιώματος Υποκειμένων, εἰς τοῦτο καὶ αὐτῶν τῶν μισθωτῶν στρατιωτῶν, καὶ αὐτῶν τῶν ὁπλαρχηγῶν, πρὸς περισσοτέραν καὶ εὐκολοτέραν ἐκτέλεσιν τούτου τοῦ σωτηριώδους μέσου διὰ τὴν Ελλάδα. Διαμέσου τῶν Επάρχων νὰ γενῇ τὸ γλιγωρώτερον ἡ τοιαύτη ἱερωτάτη φορολογία, καὶ νὰ ἐγχειρισθῇ εἰς τὰς χεῖρας Χριστοδούλου Κρητικοῦ Πατρηνοῦ, Νικολῆ Χατζ Δημητράκη Ψαρριανοῦ καὶ Γεωργίου Μ. Αντωνόπουλου. Αμα, ὁποῦ λάβη ἕνας ὁπλαρχηγὸς διαταγὴν τῆς Διοικήσεως νὰ στρατολογήσῃ διὰ τὴν ξηρὰν καὶ ὄχι διὰ τὴν θάλασσαν, νὰ παρόησιάζῃ τὴν διαταγήν του εἰς τοὺς τρεῖς εἰρημένους φύλακας τῶν Φόρων, καὶ νὰ λαμβάνῃ διὰ ἓξ μῆνας σιτηρέσια διὰ τοὺς ὑπ' αὐτὸν στρατιώτας. Ο τοιοῦτος ὁπλαρχηγὸς θέλει δίδει ἔγγραφον ὑπόσχεσιν εἰς τὴν ἄνω Φορόφορον ἐπιτροπὴν, νὰ ἀποκρίνεται μὲ τοὺς μισθούς του, ὁποῦ θὰ λαμβάνῃ διὰ τοὺς ὑπ' αὐτὸν στρατιώτας, ἄν κάμουν καὶ ἑνὸς παρᾶ κατάχρησιν οἱ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του. οἱ φόροι οὗτοι νὰ εἶναι ἀπαραβίαστοι, ἄσυλοι καὶ ἱεροὶ, καὶ ἀλλοῦ νὰ μὴ δίδωνται, εἰμὴ εἰς τὰ σιτηρέσια μόνον καὶ μόνον ἁπλῶς τῶν στρατιωτῶν τῆς ξηρᾶς καὶ ὄχι τῆς Θαλάσσης.. οἱ ἀξιωματικοὶ ὁπλαρχηγοὶ ἀπ' αὐτοὺς τοὺς φόρους μόνον τοῦ στρατιώτου τὸ σιτηρέσιον ἔχουν τὸ δίκαιον νὰ ἀπαιτοῦν, καὶ ὄχι τὸ διωρισμένον δι' αὐτοὺς ἀπὸ τὴν Διοίκησιν.

β'. Οἱ ἀγορασταὶ τῶν Μουκατάδων νὰ ὑποχρεωθοῦν μὲ θέσπισμα τῆς Διοικήσεως, ὅτι νὰ μὴν ἔχουν τὴν ἄδειαν νὰ σαλεύουν παντὸς εἴδους καρποὺς τῆς Επαρχίας, ὁποῦ ἐπῆραν ἐπὶ δημοπρασίᾳ ἀπὸ τὴν Διοίκησιν, μήτε νὰ τοὺς πωλοῦν εἰς μερικὸν ἀγοραστὴν, ἀλλὰ ἀποταμιεύοντες αὐτοὺς εἰς ἀποθήκας μέρους ἀσφαλοῦς τῆς αὐτῆς Επαρχίας, νὰ τοὺς πωλοῦν εἰς φροντιστὰς τῆς Διοικήσεως, ὅσον εὐχαριστηθοῦν, ὅσον τρέχουν εἰς πᾶσαν ἐποχὴν, ὅσον χωρὶς βίαν, συμφωνήσουν μ' αὐτοὺς οἱ οἰκοκύριοι τοιούτων καρπῶν.

Ταῦτα χρέος μου ἱερώτατον ἔκρινα συμφέρον, νὰ ἀναφέρω πρὸς τοὺς πατέρας τοῦ ἔθνους. ἐὰν δὲν γένῃ ἡ τοιαύτη σταθερὰ προμήθεια, ἡ ἰδιοκτησία τῶν Ελλήνων θὰ περιορισθῇ εἰς χέρσα μόνον χωράφια. μένω μὲ ὅλον τὸ σέβας.

Τῇ 18 Απριλ. 1825. Σάλωνα.

Παναγιώτης Σοφιανόπουλος.

Οἱ παραστάται τοῦ ἔθνους, οἱ ὁποῖοι πρέπει νὰ γνωρίζουν καλὰ τὰ εἰσοδήματά του καὶ ταῖς ἀνάγκαις του, ἠμποροῦν νὰ ἐγκρίνουν, ἢ νὰ ἀποδοκιμάσουν τὴν παροῦσαν γνώμην. Μὲ ὅλον τοῦτο, ἐὰν καὶ γένῃ ἀνάγκη νὰ ἔμβῃ εἰς πρᾶξιν κἀνένα παρόμοιον, στοχαζόμεθα, ὅτι πρέπει νὰ ἰδεασθοῦν καὶ οἱ λαοὶ διὰ τὴν κατάστασιν τῶν προσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Διοικήσεως, ἀλλέως ἠμπορεῖ νὰ ἀκολουθήσῃ γενικὸς γογγυσικὸς, καὶ οἱ κακοὶ, παρεξηγῶντας τὸν καλὸν σκοπὸν τοῦτον, νὰ θαμπώνουν τὰ μάτια τῶν ἀνθρώπων εἰς τὴν ἀλήθειαν.

Επειτα ἠξεύρει τὸ ἔθνος ἐξαίρετα, ὅτι ἐξαγόρασε μὲ τὸ πολύτιμον αἷμα του σχεδὸν τὰ δύο πέμπτα τῶν κτημάτων τῆς ἐπικρατοίας μας καὶ τὰ ἀφιέρωσεν εἰς χεῖρας τῆς Διοικήσεως, διὰ νὰ τὰ μεταχειρίζεται εἰς ταῖς ἀνάγκαις του. Ναὶ ἐ εἶναι πληροφορημένον, ὅτι ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἐθνικὰ εἰσοδήματα δὲν ἠμπόρεσεν ἡ Διοίκησις ἕως τώρα νὰ συνάξῃ οὔτε τὸ δέκατον, ἐξ αἰτίας τῶν

καλὰ μέρος ἀρτακτῶν, πλὴν τώρα βλέπει ὅτι αὐλοὶ πλέον ἔλλειψαν, καὶ ἡ Διοίκησις ἐλαβε τὸ πᾶν εἰς χεῖρας της.

Ακόμη δὲ νὰ μὴν ἐνοχλεῖται συχνὰ μὲ τέτοια δοτίμαλα, τὸ ἔθνος ἔδωκεν εἰς τὴν Διοίκησίν του τὴν πληρεξουσιότητα νὰ ἠμπορῇ νὰ πραγματεύεται δάνεια διὰ ταῖς κοιναῖς, ἀνάγκαις.

Ημεῖς στοχαζόμεθα μάλιστα, ἂν ἠμποροῦσεν ἡ Διοίκησις νὰ δανεισθῇ καὶ ἕνα ξεχωριστὸν μέρος χρημάτων, διὰ νὰ περιθάλπῃ ταῖς χήραις καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ὅσοι ἐσκοτώθησαν καὶ σκοτώνονται εἰς τοῦτον τὸν ἱερὸν μας πόλεμον. μὲ τοῦτον τὸν τρόπον στοχαζόμεθα, ὅτι θέλομεν ἰδῇ νὰ ξαναγεννηθῇ τοῦ πρώτου χρόνου ἡ προθυμία πρὸς τὸν κοινὸν τοῦ ἔθνους σκοπόν.

Ναύπλιον. 24. Απριλίου.

Από Μεσσολόγγι ἐμάθαμεν, ὅτι εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη ἔγινε τούταις ταῖς ἡμέραις ἕνας σημαντικὸς πόλεμος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπλοτώθησαν ἕως τριακόσιοι Τοῦρκοι καὶ ὅτι οἱ Αρβανίταις ὕστερα ἀπὸ τοῦτο ἐτραβήχθησαν τὸν ἀνήφορο, ἀφήνοντας ἐκεῖ τὸν Πασσᾶν μὲ μόνους τοὺς Χαλουτούπιδές του.

Ο Στόλος μας ἔπιασεν τούταις ταῖς ἡμέραις πολλὰ φορτηγὰ τοῦ Εχθροῦ, φορτωμένα σιταρόκριθι διὰ τὰ Μοθωκόζωνα.

Ο ἀξιωματικὸς τῶν Αἰγυπτιακῶν στρατευμάτων, ὁποῦ ἐσκοτώθη εἰς τὸν ὕστερον πόλεμον, διὰ τοῦ ὁποίου τὸν σκοτομὸν, ἀκολουθοῦν ὁλόενα οἱ Αράπιδες νὰ βαστοῦν λάσην, λέγουν, ὅτι ἦλον ἀνεψιὸς τοῦ Μεχμὲτ-Αλῆ, καὶ Κιαχαγιάμπεης τοῦ Τοῦ του

Λέγουν πρὸς τούτοις νὰ ἀπέθανε καὶ ὁ ἴδιος Μεχμὲτ-Αλῆς.

-- Οἱ Αντόρται Λάντος καὶ Ζαήμης καὶ οἱ ἀκολουθοί τους ὥρθασαν εἰς Καλάθουτα, καὶ ἔχουν ἕως τώρα μαζή τους, ὡς λέγουν 1500, καλὰ ἀλήθειαν ὅμως δὲν ἔχουν περισσότερους ἀπὸ 600 Εγραψαν Προκηρύξεων εἰς τοὺς Πελοποννησίους, φανερώνοντας τὸν σκοπὸν τοῦ ἐρχομοῦ τους, καὶ προσκαλῶντας τοὺς φίλους τῆς πίστεως καὶ πατρίδος νὰ τοὺς ἀκολουθήσουν ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ, ὁποῦ φοβερίζει ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τὴν ἐλευθερίαν μας.

Η Διοίκησις ἔλαβε μέτρα νὰ ἐμποδίσῃ αὐτὴν τὴν παράνομην στρατολογίαν τους, τὴν ὁποίαν χωρὶς τὴν γνώμην της ἐπιχειρίσθησαν αὐλοὶ, ὁποῦ ἕως πρωΐθες ἀκόμη εἶχαν γυρισμένα τὰ ἅρματα διὰ νὰ τὴν καταστρέψουν.

Θὰ εἶναι πλέον ἡ ὁλοῦστερη ἀνοησία καὶ κακία, ἂν δὲν σκύψουν τὸν αὐχένα τους εἰς τὸν ζυγὸν τῶν Νόμων, ἀλλὰ θελήσουν καὶ εἰς τούταις ταῖς κρισιμαις ὥραις νὰ ταράξουν τὴν προσοχὴν, ὁποῦ ἔχει τὸ ἔθνος πρὸς τὸν ἐξωτερικόν του Κίνδυνον.

-- Τὰ Ρουμελιώτικα στρατεύματα ἀναχώρησαν, ἄλλα διὰ τὸ Μεσσολόγγι καὶ ἄλλα διὰ τὰ Σάλωνα· μόνος ὁ Καρα--Γάσσος μένει ἀκόμη εἰς Αργος καλὰ διαταγὴν τῆς Διοικήσεως.

Αθῆναι. 27 Απριλ.

Από Σάλωνα ἐμάθαμεν, ὅτι ἐκεῖνοι οἱ Τοῦρκοι τοῦ Επάκτου, οἱ ὁποῖοι μὴν εὐρίσκοντας πουθενὰ ἀνθίστασιν, εἶχαν προχωρήσει ἕως κοντὰ εἰς τὸ Μαλανδρινο, κλέοντας καὶ λεηλατῶντας ὅ,τι εὗρισκαν ἐμπρός τους, ἐκυνηγήθησαν μόνον ἀπὸ τὴν ἠχὼ τοῦ ὀνόματος τοῦ Σρατ. Γκούρα, καὶ ἐκλείσθησαν πάλιν εἰς τὸν Επακτον.

ΕΘΝΙΚΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προχθὲς ἐτελέσθη ἐδῶ τὸ μνημόσυνον τοῦ μακαρίτου Ἰωάννου Μαυρομιχάλη κατὰ διαταγὴν τῆς Διοικήσεως, εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον τὸν Ἀκάματον (Ναὸν τοῦ Θησέως). Τὸ φρούριον τὸν ἀνταπεκρίθη εἰς ὅλας εὐχὰς τοῦ ἱερατείου καὶ τοῦ λαοῦ μὲ ὅλα κανόνια καὶ ὅλες ψιλαῖς μπαταριαῖς.

— Οἱ μαθηταὶ τοῦ μεγάλου Σχολείου τῆς Ἀλληλοδιδακτικῆς ἄρχησαν νὰ γυμνάζωνται καὶ εἰς σωματικὰ γυμνάσματα, κάθε ἑβδομάδα ἔξω τῆς πόλεως, πλησίον εἰς τὸ παλαιὸν Λύκειον, παρόντος καὶ ἐπιστατοῦντος τοῦ Διδασκάλου καὶ πολλῶν ἄλλων θεωμένων. εἶναι ἄξια πολλῆς περιεργείας ἡ ὁλοτιμία, ὅπου δείχνουν τοῦτα τὰ μερικὰ Ἑλληνόπουλα εἰς κάθε εἶδος ἀγώνων, ὅπου ἐπιχειρίζονται.

Εἰς τὸ ἀκόλουθον φύλλον τῆς ἐφημερίδος θέλει κηρύξομεν εἰς τὸ πανελλήνιον τὴν προθυμίαν ὅπου δείχνουν οἱ κάτοικοι τῶν Διαμερισμάτων διὰ τὴν σύστασιν ἑνὸς Ἀλληλοδιδακτικοῦ σχολείου εἰς τὸ κέντρον τῆς ἐπαρχίας τους. Μᾶς κακοφαίνεται ὅμως πολλὰ ὅτι εἶναι σπανιώτατοι οἱ διδάσκαλοι ταύτης τῆς μεθόδου.

— Διὰ νὰ πληρωθῇ εἰς τοὺς ἀρχαιοπλάστας τὸ χρεωστούμενον λάδι, διὰ τὸ ὁποῖον ὠμιλήσαμεν κατ' εἰς τὸ ἀπερασμένον φύλλον, ἔστειλε πρὸ μιᾶς μεγάλην λογοτριβὴν τῶν Καλλιεργητῶν τῶν ἐθνικῶν ἐλαιοδένδρων μὲ τὸν ἐπίλοιπον λαόν, ἀποφασισθη νὰ ῥιχθῇ εἰς ὅλην τὴν Ἐπαρχίαν.

Ἡ ποσότης δὲν εἶναι ἀληθὲς μεγάλη διὰ μιὰν ἐπαρχίαν, εἶναι ὅμως ἄδικον πρᾶγμα νὰ πληρωθῇ ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους, ἐν ᾧ ὑπόθεσις ἦτον ἐθνικὴ, καὶ ἔτζι σλογιάζεται ἐδῶ ὅλος ὁ κόσμος, ὅτι ἡ Διοίκησις θέλει χωρίσει αὐτὸ τὸ χρέος, εἰς καιροὺς ὁποῦ μάλιστα δὲν εἶναι χρόνος ὁποῦ νὰ ἀπέσατε, χωρὶς νὰ δώσῃ ὁ Ἀθηναίος χαπάκιον ξεχωριστὸν δόσιμον διὰ ἐθνικαῖς ἀνάγκαις. Πέρυσι εἰς τὴν ἐκστρατείαν τῆς Εὐρίπου, ἐστόδευσεν ἡ Ἐπαρχία μας ὑπὲρ ταῖς ἑξῆντα χιλιάδες γρόσια.

Εἰς τὴν Αἴγιναν ἔλαβε πρωϊνὲς ἀπὸ Τριέστι ὁ κύριος Σταῦρος Νικολάου τὰς κάτωθεν πραγματείαις διὰ πούλησιν.

1. Τζίτια 2. Μαντήλια 3. Καμπρία 4. Πανία	Σβίτζερης.
5. Καλαΐ μὲ τὸ νισαντῆρι του	
6. Κίνα	
7. Ῥαμπάρμπαρο	
8. Κρεμόριο	
9. Κτένια κοκκαλένια καὶ τζάτζαραις	
10. Κτένια φιλτισένια	
11. Ξυράφια	
12. Ατζάλι	
13. Γιαλικὰ διάφορα	
14. Χαρτὶ γραψίματος.	

Τιμὴ τρέχουσα διὰ τὰ τρόφιμα πράγματα εἰς Ἀθήνας

1. Ψωμὶ ἡ ὀκὰ	ἀπὸ	16	ἕως 18.
2. Κρέας		παρ.	42.
3. Τυρὶ τζαντήλας		παρ.	40.
4. Κεφαλοτύρι		παρ.	50.
5. Κρασὶ		παρ.	18.
6. Ψάρι		παρ.	40

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 60.

„Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ τὸ μέσον τῆς τυπογραφίας ὅ,τι στοχάζονται διὰ καλόν „
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Επιδκύρ.)

„ Ἡ Παῤῥησία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. 1 Μαΐου. 1825.

Κορφοί. 15 Απριλ.

Εἰς τὸν Χριστιανικὸν Κόσμον, κοντὰ σὲ ἄλλους τοὺς ἀνθρώπους μόνον μίαν ἐλλὴν εὑρίσκεις, μόνον μίαν γνώμην διὰ τὴν ἀνεξὴν τῶν Ἑλλήνων ἐπιχείρησιν, δηλαδὴ ὅτι ἠμπορεῦν καὶ πρέπει νὰ διάξουν τοὺς Τυράννους τους.

Εἶναι ἐπιζόμενον, ὅτι πολλοὶ Αγγλοι θέλουν ἔλθη ἐφέτος εἰς τοὺς τοὺς τόπους πρὸς θεωρίαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἀνδωρῆνι. 25. Απριλίου.

Τέσσαρες χιλιάδες Τοῦρκοι εὑρίσκονται εἰς τὴν Παπαδιὰ, ὅπου ἐπολέμησαν μὲ τὸν Κοπ. Σαφτάκαν. Εἰς τοῦτον ἔστειλεν ὁ Στρατηγὸς Γκούρας τὸν Αντιστράτ. Ρούκην μὲ 700. πρὸς βοήθειαν. Ανάμεσα εἰς αὐτοὺς τοὺς Τούρκους εὑρίσκονται οἱ Προδότες τῆς Πατρίδος καὶ Πίστεως, ὁ Βαρνακιώτης, ὁ Υἱὸς τοῦ Γάγου, ὁ Κοτιλίδας καὶ ὁ περισσότερον μέρος τῶν στρατιωτῶν τοῦ Τζόγκα, ἄνθρωποι τοῦ σχοινοῦ καὶ τοῦ παλουκοῦ, ὁποῦ δὲν ἔχουν ἄλλο τιμιώτερον σὲ τοῦτον τὸν κόσμον. ἀπὸ τὸν παρά, καὶ συμποσοῦνται ὅλοι ἕως χιλιοι πεντακόσιοι. Αὐτοὶ διὰ καταισχύνην περισσοτέραν τοῦ χριστιανικοῦ ὀνόματος κάμνουν τὰ περισσότερα κακὰ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς τους, μὲ γνώμην βέβαια καὶ τῶν Αξιωματικῶν Τούρκων, ὁποῦ τοὺς μεταχειρίζονται.

Μὲ αὐτὰ τὰ κακὰ ἐλπίζουν λοιπὸν οἱ Τοῦρκοι νὰ συστήσουν μίαν ἄλλην φορὰν τὴν ἐξουσίαν τους εἰς τὴν Ἑλλάδα; ἢ στοχάζονται, διότι ἐπροσκύνησαν μερικὰ χωρία τῶν Αγράφων καὶ τοῦ Βάλτου. νὰ ἐτελείωσαν τὸν σκοπόν τους; " κι' ὡς τὴ ῥίζα ἂν μὲ φάγῃς. ἔλεγε μίαν φορὰν ἡ Αμπελινιὰ εἰς τὸν Τράγον, πάλιν Τράγε, θὰ βλαστήσω, καὶ θὰ κάμω ἕνα ποτῆρι κρασὶ, διὰ νὰ πιοῦν ἐκεῖνοι, ὁποῦ θὰ σὲ βάλουν στὴ σοῦβλα.'

Ναύπλιον. 26 Απριλ.

Ελπίζομεν, ὅτι ὀγλίγωρα ἡ Σεβ. Διοίκησις θέλει διορίσει μιὰ καϊκιὰ ἀλεῦρι καὶ ἄλλα ἐφόδια ὁμοῦ καὶ ἕνα σῶμα Στρατιωτικὸν, τὸ ὁποῖον ἑνωμένον μαζὴ μὲ τοὺς Δερβενοχωρίταις νὰ ἐμποδίζῃ τὸ εὔγαλμα τῶν Εχθρῶν ἀπὸ τὴν Εὔριπον. Διὰ τοὺς Τούρκους τοῦ Ζητουνίου γράφουν ἀπὸ Σάλωνα, ὄχι ὅτι ἦλθαν, ἀμὴ ὅτι μέλλει νὰ ἐλθοῦν.

Εἰς τὴν Κόρινθον ἦλθαν τρία Αγγλικὰ πολεμικὰ Πλεούμενα· οἱ Διοικηταί τους εὐγῆκαν ἔξω καὶ εἶπαν, νὰ σταθοῦμεν γενναῖοι, καὶ σὲ ὀλίγον καιρὸν θὰ ἰδοῦμεν μεγάλαις βοήθειαις. Οτι ἐδόθη ἀ

πόφασις νὰ ἑτοιμασθοῦν σπήτια εἰς τὰ νησιὰ διὰ ἓξ χιλιάδες στρατιώταις Αγγλους, καὶ ὅτι θέλουν ἔλθη καὶ 22. χιλιά. φορεματα Ελληνικὰ, καὶ νὰ δοθοῦν καὶ τὰ ἅρματα εἰς τοὺς Εγκατοίκους τῶν νησιῶν, ὁποῦ ἡ Διοικησις τοὺς εἶχε πάρη.

Ο Αἰγυπτιακὸς Στόλος περιφέρεται μεταξὺ Κρήτης καὶ Τζιριγου. τὰ φορτηγὰ ὅμως ἔφθασαν εἰς Κορώνην μὲ 85,000. ὀκ.· παξημάδι, καὶ χίλιους διακόσιους Αράπιδες, καὶ ζῶα τῆς καβάλας καὶ διὰ νὰ κουβαλοῦν τροφαῖς.

Σήμερον μᾶς ἦλθεν εἴδησις, ὅτι ὁ Ελληνικὸς Στόλος ἔπιασε δύο πολεμικὰ Αἰγυπτιακὰ, καὶ ὅτι ὁ Ιατρὸς καὶ Γραμματικὸς τοῦ Ιμπραὴμ-Πασᾶ εὐγῆκαν εἰς τοὺς ἐδικούς μας καὶ λέγουν, ὅτι ὁ Σιλικτάραγας τοῦ Πασᾶ ἐσκοτώθη. καὶ 1400. περίπου Αράπιδες -- ὁλημερινῶς ἀκολουθεῖ εἰς αὐτοὺς θάνατος ἀπὸ ἀσθένειαν.

Ο Σταχτούρης ἔπιασε δεκαοκτὼ πλοῖα Αουστριακὰ εὐγαίνοντας ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν μὲ τροφαῖς, τὰ ὁποῖα περιμένονται.

Στρατολογία γίνεται ἀπὸ τὰς Επαρχίας τῆς Πελοποννήσου κατὰ ἀναλογίαν τῆς ποσότητος τῶν Εγκατοίκων. Δέκα χιλιάδες εἶναι διὰ τὰ Μοθωκόρωνα καὶ πέντε διά τὴν Πάτραν.

Απόφασις ἔγινε νὰ διωχθῶσιν οἱ Ανδρέϊδες ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον, καὶ ἐὰν δὲν ὑπακούσουν, θέλει τοὺς γένη ἐκεῖνο, ὁποῦ πρέπει.

ΤΔΡΑ. 28 Απριλιου.

Εξ καράβια ἦλθαν ἀπὸ τὴν α'. μοίραν τοῦ Στόλου μας, διορισμένα ἀπὸ τὸν Ναύαρχον Καπ.· Ανδρ. Μυαούλην, διὰ νὰ διορθωθοῦν καὶ εὐθὺς νὰ ἐπιστρέψουν.

Τὸ νησὶ τοῦ Νεοκάστρου --Σφακτηρία-- ἐκυριεύθη ἀπὸ τοὺς Τούρκους, ὅπου ἐσκοτώθη ὁ γενναῖος Καπ. Αναστάσης Τζαμαδὸς. Λέγουν, ὅτι καὶ μία Γολέτα εὑρεθεῖσα ἐκεῖ με τροφαῖς, νὰ ἐκυριεύθη ἀπὸ τοὺς Τούρκους.

Αὐτὸ τὸ συμβεβηκὸς, ἐδιπλασίασε τὴν προθυμίαν τῶν οἰκοκυρέωνμας, καὶ ολοενα ἑτοιμάζουν μὲ βίαν τὰ ἀναγαῖα καράβια, διὰ νὰ τὰ βγάλουν.

Σάλωνα. 28. Απριλ.

Οἱ Στρατηγοὶ, Γκούρας, Γριζιώτης, Νάκος Πανουργιᾶς καὶ Διονυσ. Εὐμορφόπουλος εὑρίσκονται εἰς τὴν Αμπλιανην, παρατηρῶντας τὰ κινήματα τῶν Εχθρῶν, οἱ ὁποῖοι πάντα εὑρίσκονται εἰς τὸ Παλιοχῶρι, ὠχυρωμένοι ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη.

Ο Στρατηγὸς Στάθης ἐδιωρίσθη νὰ μοιράσῃ τὸ σῶμα του. εἰς δύο, καὶ τὸ ἕνα μέρος ἔστησεν εἰς Ζεμενὸν, τὸ δὲ ἄλλο εἰς τὰ μέρη τῆς Θήβας.

Αθῆναι 29. Απρ.·

Ανάμεσα εἰς τὰ σημαντικὰ ὀνόματα, ὁποῦ συσταίνουν τὸ Κομιτάτον τῆς Φράντζας βλέπομεν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ περιφήμου Σιατομπριὰν.

Εχομεν μεγάλον δίκαιον νὰ ἐλπίζωμεν ἀπὸ τοὺς Φιλελευθέρους τῆς Φράντζας, μάλιστα ὁποῦ καὶ ὁ ἴδιος σημερινὸς Βασιλεὺς κλίνει πάρα πολὺ εἰς τὸ φιλελεύθερον

Πρὸς τὸν συντάκτην τῆς Εφεμερίδος Αθηνῶν.

. . .Κύριε.

Σᾶς εὐαγγελίζω, τὴν ὁποίαν ἡ Φιλόμουσος καὶ πατριωτικήσας ψυχὴ ἐπιθυμεῖ νὰ

ἐθῇ καὶ ν' ἀκούσῃ εἰς τὸ Πανελλήνιον, φιλόμουσον προθυμίαν συστάσεως σχολείων. Αὐτὴ ἐνεφύλευσε καὶ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν κατοίκων τῆς Ἐπαρχίας ταύτης, ἀφ' ἧς ἐδιδάχθησαν καὶ ἔμαθαν τὰ καλὰ, ὅσα φέρει εἰς τὴν κοινωνίαν ἡ σωουδὴ καὶ ἡ μάθησις, καὶ διὰ προτροπῆς ἄλλων, ὅσοι ὀπισθεν τὰ ἐγνώριζαν. Μὲ φιλοτιμίαν λοιπὸν μεγάλην συνῆλθον εἰς ἐπαρχιακὴν ἐπὶ τούτῳ συνέλευσιν, καὶ ἀποφάσισαν μὲ σιγερὰν κοινὴν θέλησιν νὰ συστηθῇ εἰς Μέγαρα Ἐπαρχιακὸν σχολεῖον τῆς Ἀλληλοδιδικικῆς μεθόδου, διὰ τὸ ὁποῖον ἔγινεν ἕως σήμερον συνεισφορὰ ἀπὸ τὰ Κοινὰ τῶν χωρίων, ἀπὸ τὰ ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Μοναστήρια καὶ ἀτομικῶς γρόσια 3330, ὡς ἡ ἐσάκλεισος καταγραφὴ, τῆς ὁποίας τὸ ἴσον σᾶς στέλνεται διὰ νὰ τὸ καταχωρήσετε εἰς τὴν Ἐφημερίδα σας.

Ἔχω χρησὰς ἐλπίδας νὰ ἐμβιασθῇ περισσότερον αὐτὸ τὸ σχολεῖον μὲ συνεισφορὰς καὶ ἄλλων πολλῶν φιλομαθῶν εὑρισκομένων εἰς τὰ κατὰ μέρος χωρία, καὶ μὲ δίσκους ἐκκλησιῶν, καὶ μὲ ἄλλους πολλοὺς τρόπους, καὶ ἐντὸς ὀλίγου νὰ συστηθῇ καὶ ἑλληνικὸν σχολεῖον.

Ἐπιτροποι τοῦ εἰρημένου σχολείου ἐδιορίσθησαν: ὁ σηχτ. Δ. Εὐμορφόπουλος, Νικόλαος Νάκης, Ἰωάννης χ. Μελέτη, Ἰωάν. Μπουτάκης, Ἀναγνώστης Σίδερας ἐκ Κανουρίων. ὁ σακελάριος καὶ πρωτόσαπαπας ἐκ Μεγάρων, Γεώρ. Λογοθέτης καὶ Ἀναγν. Τζιγκάζης ἐκ Περαχώρας, κὺρ Ἀναγνώστης ἐκ Βιλιᾶς, καὶ κὺρ. Δημήτριος. χ. Ἀναγνώστου ἐκ Μαρίας. Ταμίας δὲ ὁ φιλογενέστατος κύρ. Γιάν. χ. Μελέτη.

Μέγαρα. 25 Ἀπριλ. 1825.

Ὁ Ἐπαρχος
Νικόλαος Νάκης.

Ἀπάντησις πρὸς τὸν κύρ. Παναγ. Σοφιανόπουλον, εἰς ὅσα ἔγραφεν ὑπ' ἀριθ. 59. εἰς τὴν Ἐφημερίδα Ἀθηνῶν.

Παρρησιαζόμενος ποτὲ ἕνας δυσμενὴς ἄσοφος ψυχός τινα σοφὸν ἄνδρα ἀνελύμενον πρὸς αὐτὸν, ἐπάσχιζε νὰ δείξῃ ὅτι εἶναι σοφὸς, καὶ ἔχει πεῖραν πραγμάτων πολλῶν. Ἀφ' οὗ ὁ ἀληθὴς σοφὸς τὸν ὑπέφερε μετά τινος, "ἤθελα σὲ νομίσῃ σοφὸν, τοῦ εἶπεν, ἂν ἐσιωποῦσες." Καὶ ὁ κ. Σταμενόπουλος ἴσως ἤθελε νομίζεται σοφὸς καὶ φρόνιμος, εἰς ὅσους δὲν τὸν ἐγνώριζαν, ἂν ἐσιωποῦσε καὶ δὲν ἐγύμνωνε ἑαυτὸν διὰ τοῦ τύπου.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ γράμματός του πρὸς τὸ σεβαστὸν Βουλευτικὸν σῶμα, λέγει, ὅτι ὡς ἰατρὸς δὲν ἀπεχωρίσθη οὐδὲ μιαν ἡμέραν ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας στρατιώτας, . . . καὶ δὲ νὰ μὴν ἤθελε γνωρισθῇ, ὅτι πολλὰς ἰδιόμους ψυχὰς Ἅιδι παρέδωκε . . . καὶ εἰς τούτου παρετήρησεν ἱκανῶς τὴν ἡλίκην παράστασιν τοῦ Στρατιωτικοῦ. Εἰς ὅλον τὸν χρόνον τῶν ἀγώνων μας, πρὸς τὰς πράξεις τῶν Ἑλλήνων συνεβούλευε μετριότητα καὶ σκοτὸν. Τὸν δεύτερον δὲ καὶ τρίτον . . . λαιρον τοὺς ἐγνώρισε στρατιώτας χρήσ . . . ὅτι μὲν ἀκατάπαυστα καὶ παραλογίζεται ὁ . . . λὸς ἰατρὸς, ὡς παρίδηλον, περιττὸν νομίζω τὴν περὶ τούτου ἀπάντησιν. Τοῦτο μόνον λέγομεν πρὸς τὸν βαθὺν σοφίαν . . . τὴν τῶν Ἑλλήνων, ὅτι ποτὲ δὲν ἐπαρρησιάσθη οὐδ' ἐγνώρισε τοὺς Ἕλληνας ἐξηγερθέντας τὴν ἐξαίρετόν . . .

Ἀφ' οὗ δὲ ἀπαριθμησε τὰς κακοπαθείας τῶν στρατιωτῶν, οἷον σκληρήγια, ἀ . . . λια, ἀπανθρωπιάς, θηριοκαρδίσματα καὶ ἄλλα . . . αὐτὰ, συμπέρασμα καὶ συνεπείαν . . . τὰς ἀδικημένους ὁμογενεῖς του, καὶ ἐπιζητεῖ . . . λους τὰς αἰτίας ἀλλὰ τῶν . . . εἰς . . . τὴν Διάκτην, ἤτοι τὴν ἀρχιποιμένα . . .

ρυμὴν τῶν στρατιωτικῶν σιτηρεσίων καὶ ἔλλειψιν ψωμίου, καὶ ἐδῶ φαίνεται καλά τι ἡ δελτότης του.

Εἰς ὅσον διάστημα ἐπεριφέρονσαν εἰς τὰ Ἑλληνικὰ στρατόπεδα, δὲν ἦτον ὁ σκοπός σου, διὰ νὰ ἀγωνίζεσαι ὑπὲρ Πατρίδος καὶ νὰ πολεμᾷς τὸν Ἐχθρόν, διότι δὲν εἶσαι ἱκανὸς εἰς τὰ πολεμικά. μόνον ὁ σκοπός σου ἦτον καὶ τὰ ἔργα του σὲ ἔκαμνα περισσότερον διὰ τὰ ποικίλα εἰδέ του τέλη, καὶ μὲ σκοπὸν ἰδιαίτερον τὸν βάλον σου ὅπου τοὺς ἐφάνταζες διὰ νὰ θ πολεύσουν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὡς εἶναι γνωστὸν εἰς ὅλον τὸ Πανελλήνιον, ὥστε αἱ συμβουλαί σου τοὺς ἔρριψαν εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης. εἶδε εἰς ὅσα; τώρα εὑρίσκεσαι, δὲν ἐνεργοῦν τὰ ἔργα σου, μὲ τὸ νὰ ἔχουν τὸ περίδειγμα τῶν ἄλλων, καὶ εἰς αὐτὸ στενοχωρεῖσαι.

Τὰ Ἑλληνικὰ στρατόπεδα δὲν ἐβάσκαν λησταὶ οὔτε ἅρπαγες ἐναντίον τῶν συναδελφῶν τους Ἑλλήνων, μόνον ἀγωνίσθηκαν καὶ ἔχυσαν αἷμα διὰ τοὺς συναδελφούς του, διὰ τὴν πατρίδα τους, καὶ ἔδειξαν ἡρωϊκὰ κατορθώματα, καὶ ἀγωνίσθηκαν ἐξοπλισμοὶ ξενόφωτοι καὶ μὲ ἑκατὸν δράμια ψωμὶ ἐζοῦσαν τὴν ἡμέραν, καὶ ἐπολεμοῦσαν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τους, μὲ ὅλον ὁπού εἶχαν ὅλα τὰ δίκαια νὰ ἔκαμναν τὰ, ὅσα χιλιάδες ἐναντίον τους. Τὸν πρῶτον χρόνον ὅμως μὲ τὸ νὰ μὴν εἶχαν Διοίκησιν, καὶ τοὺς ἔλειπαν ὅλα τὰ ἀναγκαῖα πολεμοφόδια, καὶ μὲ ὅλον ὁπού ἔπρεπε νὰ κάμουν διὰ τὴν σλέρνα τους ποσόμια, δὲν ἐδείχθησαν λυσσῶτα πολὺ ἀδελφοί; τους· μόνον ἐστάθησαν εἰς τὰ ὁρία τους, χωρὶς νὰ τοὺς ὀνομάτωμεν λῃστὰς καὶ ἀρπαστῆρας, οὔτε αὐτοὶ ἔκαμναν. Καὶ ἐὰν καὶ εἰς μερικὰ πράγματα ἔσφαλαν ὅλοι ἄνθρωποι, ἀ.' τὸ ἀποδίδουν εἰς τὴν ἀμάθειάν τους, β.' ἦτον ἐξ αἰτίας, ὁπού δὲν εἴχαμεν συντημένην τὴν Διοίκησίν μας. (βλ. τὴν κεφαλὴν τῆς Πατρίδος.

Μὲ ὅλον τοῦτο ἐγὼ δὲν τὸ ἀποδίδω αὐτὸν τὸν ἀθλίων ἀδελφῶν τὸ σφάλμα, ὅσον πρὸς ἡμᾶς. διότι αὐτοὶ ἐφώναζαν· "θέλομεν μίαν κεφαλήν, διὰ νὰ μᾶς εἰκονίμῃ καὶ διὰ νὰ σφαλίζῃ τὰ ἀναγκαῖα ἐφόδια καὶ ἔξοδα διὰ νὰ πολεμῶμεν τὸν ἐχθρόν· μὲ γενικότητα, με ὅλην τὴν ἀμάθειάν τους. ἐμεῖς ὅμως διὰ τὰ κωπηλατζιάμας καὶ διχονοίας μας, καὶ διὰ νὰ λὲς ἐσύ "ὅτι ὁ Ὑψυλάντης νὰ βασιλεύσῃ," καθὼς καὶ εἰς τὴν συνέλευσιν τῆς β.ης περιόδου εἰς Ἄστρος ἐφώναζες, νὰ βασιλεύσῃ ὁ Ὀδυσσέας, μὲ τὸ νὰ ὁμοιάζεν ἡ ψυχή σου μὲ τὴν ἐδικήν του, καὶ ἐπειδὴ αἱταῖς ἡ διχόνοιαις ἦτον καρφωμέναις ἐξ ἀρχῆς τῆς Ἐπαναστάσεως εἰς πολλοὺς διὰ τὰ κακὰ τέλη σας, δι' αὐτὸ δὲν εὐωτικαν καλὸν οἱ καλοὶ Πατριῶται διὰ νὰ γένῃ καθ' ἀρχὰς ἡ Δέκησίς μας. Διότι καὶ τὰ πεδία τῶν Ἑλλήνων δὲν εἶχαν ξυσηνήσει καλὰ τότε, καὶ ὅτε ἀκουάζοντας εἰς ὅσα ὅλους ἀδικήσαμε μετὰ τῶν ἄλλων ἀδελφῶν σας. Τέλος πάντων εὑρέθησαν πάλιν οἱ καλοὶ Πατριῶται καὶ μὲ λόγους καὶ κόπους, καὶ μὲ λόγον καὶ μὲ ἔργον ἐστήσαν τούτην τὴν εὐρισκομένην Διοίκησίν μας διὰ κεφαλὴν τῆς Πατρίδος καὶ ἄλλες σοφὴ αἰωμένως ὡς ἐμάθομεν εἰς τὴν ἅλωσιν τῆς Τριπολιτσᾶς καὶ εἰς τὴν ὑποταγὴν τῶν Ἠπειωταίων Ἀλβανῶν, καὶ πολλῶν ἐλευθέρων συναδελφῶν.

ἀκολουθεῖ.

τί.' καὶ ἂν μᾶς ἐπλάκωσεν ὁ Ἐχθρὸς ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη. τὶ χρεία τὸν ἔχομεν; Ἂν εἶναι καλὴ ἡ Διοίκησις, ὁπού βγάνει στρατεύματα καὶ τὸν πολεμεῖ.' λέει ὁ ἕνας."

Ἐχαθήκαμεν οἱ καθόμοιροι.' λέει ὁ ἄλλος." Κ' ἐμεῖς λέγομεν, ὅτι ἐμπρὸς εἰς τὴν Ἐλευθερίαν καὶ εὐτυχίαν τοῦ Ἀνθρώπου, ἔβαλεν ὁ Θεὸς ποταμοὺς ἀπὸ αἵματα καὶ δρυτόμια. Ὅτι τὰ στρατεύματα τῆς Διοικήσεως εἶναι ἀρκετὰ τότε μόνον νὰ ἐμποδίζουν τὸν ἐχθρόν, ὅταν δὲν κινεῖται ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη μὲ τόσαις δύναμαις, καθὼς τώρα. καὶ ὅλα τὰ ἔθνη, ὅταν κυριεύωνται ἀπὸ ἕναν δυνατὸν ἐχθρόν, δὲν καταστρέφουν μόνον ἀπὸ τὰ στρατεύματα τῆς Διοικήσεως, ἀλλὰ χρειάζουν νὰ πολεμοῦν ὅλοι, ὅσοι εἶναι εἰς ἡλικίαν διὰ ἄρματα. Καὶ ὅτι, ἂν κάμωμεν κ' ἐμεῖς ἔτζι, ἔχι μόνον δὲν χαλάσαμεν, ἀλλὰ εὑρίσκομε πάλι καὶ ὁ,τι ἐχάσαμεν ἀπὸ τώρα ἀπὸ τὴν ἀκαλασιάμα.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 61.

Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ τὸ μέσον τῆς τυπογραφίας ὅ,τι στοχάζονται διὰ καλόν „
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Επιδαύρ.)

„ Ἡ Παδρησία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΤΡΙΤΗ. 1 Μαΐου. 1825.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Αθῆναι. 3 Μαΐου.

Μὲ μεγάλην μας θλίψιν ἀκούσαμεν σήμερον ἀπὸ Ὕδραν, ὅτι τὸ Παλαιόκαστρον, ὁποῦ πέφτει κοντὰ εἰς τὸ Νεόκαστρον, καὶ ἦτον πιασμένον ἀπὸ τὸν Στρατηγὸν Χ. Χρίστον Βούργαρην, φθάνωντας εἰς μεγάλην ἀνάγκην ἀπὸ ἔλλειψιν ψωμίου καὶ νεροῦ, ἐπαραδόθη μὲ συνθήκας εἰς τοὺς Τούρκους, ὁποῦ τὸ ἐπολιορκοῦσαν.

Μίαν ἡμέραν προτήτερα τριακόσιοι ἄνδρες ἀπὸ μέσα, εἶχαν ὡρμήσει διὰ μέσου τοῦ Στρατοπέδου τῶν ἐχθρῶν, ὥστε νὰ ἠμπορέσουν, ὅσοι ἠμπορέσουν, νὰ φύγουν τὸν ζωντανὸν κινδυνον μὲ τὴν παληκαριά τους, καὶ ἔπεσαν ἐπάνω εἰς ἕνα χαντάκι, ὁποῦ εἶχε σκαμμένον προτήτερα ἡ πολυχειρία τῶν σκλαβῶν τῆς Αἰγύπτου, διαταγμένη ὅμως ἀπὸ τὴν τακτικὴν τους ἐμπειρίαν. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον ἐπιάσθησαν λοιπὸν ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ἄνδρες, τῶν ὁποίων πέρνωντας ὁ ἐχθρὸς μόνον τὰ ἅρματα, τοὺς ἀπόλυσε. Ὕστερα παρεδόθησαν καὶ ὅσοι ἄλλοι εἶχαν μείνῃ μέσα εἰς τὸ Παλαιόκαστρον, ἀπὸ τοὺς ὁποίους κρατῶντας μόνον τὸν Στρατηγὸν Χ. Χρίστον -- ἄνδρα, τὸν ὁποῖον ἡ Πατρὶς πρέπει νὰ κλαύσῃ μὲ μαῦρα δάκρυα -- καὶ τὸν Ἀρχιερέα τῆς Μοθώνης, τοὺς λοιποὺς τοὺς ἀπόλυσαν, πέρνωντάς τους τὰ ἅρματα.

Λέγουν ἀκόμη, ὅτι κινδυνεύει πολὺ καὶ τὸ ἴδιο τὸ Νεόκαστρον.

Ἀπὸ τούταις ταῖς εἴδησαις τρία ἐρωτήματα ἐγεννήθησαν εὐθυς εἰς τοῦ καθενὸς τὸ κεφαλι,

α.' Πῶς νὰ μείνῃ ἀφισμένον τὸ εἰρημένον φρούριον τοῦ Παλαιοκάστρου χωρὶς τροφαῖς;

β.' Πῶς εὐθὺς δὲν ἐκίνησαν τὰ στρατεύματα τῆς Διοικ. καὶ ὅλοι οἱ Μωραΐται, ὅσοι εἶναι εἰς ἡλικίαν διὰ ἅρματα ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ εἰς τὴν ἀρχὴν, ὅταν ἦτον ἀκόμη ἀδύνατος; ἀλλὰ μάλιστα.

γ.' Ἀφησαν τὰ Ρουμελιώτικα Στρατεύματα νὰ εὔγουν ἔξω, ἐν ᾧ ὁ μεγαλήτερος ἐχθρὸς ἦτον ἐδῶ;

Αὐτὰ τὰ ἐρωτήματα ἀλλέως δὲν ἠμπόρεσε κἀνεὶς νὰ τὰ λύσῃ, παρὰ ἀποδιδωντας τὰ εἰρημένα συμβεβηκότα εἰς τὴν συνηθισμένην μας ἀψηφισίαν, μὲ τὴν ὁποίαν δεχόμασθε κάθε φορὰν τὸν δυνατόν μας Εχθρὸν.

Εὑρέθησαν μαλιστα ἐδῶ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἰδῆ τὸν περασμένον χειμῶνα εἰς τὴν Κρήτην, τὴν ἀθλίαν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκετο τοῦτος ὁ ἐχθρὸς, τὸν ὁποῖον σήμερον ἀρχήσαμεν νὰ τρέμωμεν, καὶ μᾶς βεβαιώνουν, ὅτι ἐὰν ἤθελε πολιορκηθῆ εἰς Κρήτην καὶ Ῥόδον μὲ 15 βρίκια Ελληνικὰ, ἤθελεν ἀποθάνη ὅλη του ἡ ἐκστρατεία ἀπὸ τὴν πείναν, μὴν ἠμπορῶν-

τας ἀλλοῦθε νὰ λάβῃ τὴν τροφήν της παρὰ ἀπὸ τὴν Αλεξάνδρειαν, ἐν ᾧ ὁ στόλος τους ἐκείτλετο παραλυμένος καὶ χωρὶς ψυχὴν εἰς τοὺς λιμένας τῆς Σούδας καὶ Ῥόδου.

Ακόμη ἔβαλαν πολλὰ καλὰ εἰς τὸ κεφάλι τους τώρα οἱ Ελληνές μας, τί θὰ εἰπῇ Τακτικὴ, ἐν ᾧ προτήτερα ἐγελοῦσαν μὲ ἐκείνους ὁποῦ τοὺς τὴν ἐσυμβούλευαν — εἶδαν ὅτι μία φοῦκτα στραβαράπιδες ἄψυχοι καὶ μαλακοὶ, ἠμπόρεσαν νὰ ἀντισταθοῦν εἰς τόσα κτυπήματα Ελληνικὰ, ὁποῦ ἂν ἦσαν καὶ Αρβανίταις, θὰ ἦτον ἕως τωρα σκορπισμένοι, ἢ στενοχωρημένοι πολλὰ δυνατὰ.

Οτως καὶ ἂν εἶναι ὅμως, "τὰ γινόμενα, οὐκ ἀπογίνονται", μόνον ἐκεῖνα, ὁποῦ μέλλουν νὰ γένουν ἀπ' ἐδῶ κ' ἐμπρὸς, ἠμπορεῖ πάντα νὰ τὰ ἐμποδίσῃ τὸ Γένος μας, ἐὰν θελήσῃ νὰ κινηθῇ μὲ τὴν προθυμίαν ἐκείνην, ὁποῦ ἐκινήθη τὸν πρῶτον χρόνον, καὶ νὰ πολεμήσῃ μὲ τὴν ἀνδρείαν, μὲ τὴν ὁποίαν πολεμᾶ ἕνας ἄνθρωπος, ὁποῦ εἶναι βέβαιος, ὅτι ἂν δὲν νικήσῃ, ἔχει νὰ χαθῇ κατὰ κράτος.

Πῶς ἠμπορεῖ ποτὲ, ἕνα γένος ἄψυχον καὶ μαλακὸν, καὶ χωρὶς κἀμμίαν ζωὴν στὸ πρόσωπον, καθὼς εἶναι οἱ στραβαράπιδες, νὰ ὑποτάξῃ ἕνα γένος γυμνασμένον εἰς κάθε εἶδος ταλαιπωρίας, καὶ μὲ τόσον πνεῦμα, ὅταν τοῦτο θελήσῃ νὰ ἀφήσῃ δι' ὀλίγον καιρὸν, κάθε ἄλλην φροντίδα, καὶ νὰ ὁρμήσῃ ΟΛΟΝ κατεπάνω τοῦ ἐχθροῦ;

Η πῶς θέλομεν νὰ νικοῦμεν, ὅταν ἀπὸ πᾶσαν Επαρχίαν βλέπομεν, ὅτι μόνον πέντε, ἢ δέκα ἄνθρωποι πολεμοῦν τὸν ἐχθρὸν, ὁποῦ κινεῖται μὲ ὅλαις του ταῖς δύναμαις, ἐν ᾧ ὅλοι οἱ ἄλλοι κυττάζομεν πᾶς ἕνας τὴ δουλειά του;

Ποταμοὺς δρωτάνια ὦ ἄνθρωπε, ἔβαλεν ὁ θεὸς ἐμπρὸς εἰς τὴν εὐτυχίαν σου. Οσοι θέλουν νὰ κολυμποῦν στὴν ἀνάπαυσῃ, γίνονται σκλάβοι ἐκείνων, ὁποῦ θέλουν νὰ κοπιάζουν.

Εἰς μίαν Εφημερίδα τῆς Φράντζας ἀνεγνώσαμεν, ὅτι τῶν Σέρβων ἡ ἐπανάστασις ὁλοένα ἐξακολουθεῖ, ἐπειδὴ ὁ Διοικητὴς ἐκείνου τοῦ τόπου μὲ τὴν σκληρότητα ὁποῦ ἔδειξεν ἐναντίον εἰς ἐκείνους τοὺς ἀποστάτας, ὁποῦ ἐπαραδόθησαν εἰς αὐτὸν, ἄναψε χειρότερα τὸ κακὸν, καὶ διὰ τοῦτο τὰ ὀλίγα Τούρκικα στρατεύματα, ὁποῦ εὑρίσκονται ἐκεῖ, καταβασανίζονται, ἀναγκαζόμενα νὰ τρέχουν τὸ ἕνα μέρος καὶ τὸ ἄλλο.

Εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Υδρας ἀναγνώσαμεν, ὅτι ὁ Σουλτάνος βλέπωντας τὴν ἀθλίαν κατάστασιν τοῦ βασιλικοῦ ταμείου, καὶ μὲ ὅλον τοῦτο, ἔχωντας πολλαῖς καὶ μεγάλαις ἀνάγκαις νὰ ἀπαντήσῃ, ἐστοχάσθη νὰ κόψῃ νόμισμα χάρτινον, καὶ ἐξέδωκεν ἕως τώρα δέκα μιλιούνια μὲ δυναταῖς προσταγαῖς εἰς τοὺς Πασσάδες του, νὰ κάμουν νὰ περνᾶ χωρὶς ἀντιλογίαν.

Τοῦτο τὸ Πρᾶγμα στοχαζόμεθα, ὅτι θέλει ἀφανίσσει περισσότερον τὴν ὑπόληψιν τοῦ ταμείουτου, καὶ θέλει γένη αἰτία πολλῶν ταραχῶν καὶ ἐπαναστάσεων εἰς τὴν ἐπικράτειάν του.

Λέγουν ὅτι ὁ Κολωκοτρώνης καὶ ὅσοι ἄλλοι ἦσαν φυλαγμένοι μαζύ του εἰς τὸ Μοναστήριον τοῦ προφήτου Ηλία εἰς Υδραν, νὰ ἐσυγχωρέθησαν ἀπὸ τὴν Διοίκησιν, καὶ ὅτι ἦσαν ἕτοιμοι νὰ περάσουν εἰς τὴν Πελοπόννησον.

Λέγουν ἀπὸ Υδραν, ὅτι εἶχε φθάσει ἐκεῖ εἴδησις, πῶς ὁ ἑλληνικὸς στόλος (ἡ πρώτη Μοίρα) ἔκαυσεν εἰς τὸν λιμένα τοῦ Νε-

κάστρου τέσσαρες φεργάδες καὶ δύο ἐμπρίκια.

Προχθὲς ἐφάνηκαν τρία, τεύσερα καράβια, εἰς τὸν κόρφον τῆς Εὐρίππου.

Οἱ Τοῦρκοι εὐγῆκαν πάλιν εἰς τὸ Μαρτίνον καὶ εἰς Θήβας.

Εξακολούθησις τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κύρ. Σοφιανόπουλου.

Ἐὰν καὶ εἰς τὴν δευτέραν χρονιὰν δὲν ἔκαμεν ἡ κεφαλή μας καθὼς ἔπρεπε, καὶ αὐτὸ δὲν τὸ ἀποδίδω μήτε εἰς τὴν ἀναξιότητά τους, μήτε εἰς τὴν ἀμέλειάν τους, μόνον τὸ ἀποδίδω εἰς τὴν ἔλλειψιν τοῦ μυαλοῦ μας καὶ διχόνοιαίς μας. καὶ ἔτζι τὸ ἐκαλοῦσαν καὶ ἡ περίστασαις. ὅμως μὲ ὅλην τούτην τὴν ἔλλειψιν καὶ διχόνοιαις, ἔδειξαν καλὸν πατριωτισμόν πολιτικοὶ καὶ πολεμικοὶ, καὶ ἐπολέμησαν μὲ γενναιότητα καὶ ἀνδρείαν, καὶ κατεδίωξαν τοὺς ἐχθροὺς διὰ θαλάσσης καὶ ξηρᾶς ἀπ' ὅλα τὰ μέρη τῆς Ελλάδος, καὶ ἔφυγαν μὲ μεγαλοτάτην τους ἐντροπὴν καὶ ζημίαν, ὅσα ἀπὸ τὸ βάρβαρον ἔθνος ἔμειναν σώματα Περσιάνικα μέσα εἰς τὰ χώματα τῆς Ελλάδος, περίπου ἀπὸ τριαντα πέντε χιλιάδες ἱππικῶν καὶ πεζῶν· καὶ ἐλευθέρωσαν τὴν Πατρίδα μὲ τὸ αἷμα τους αὐτοὶ οἱ λῃσταὶ καὶ ἁρπακτῆρες, ὁποῦ ἐσὺ γράφεις, Σοφιανόπουλε.

Ἐξ αἰτίας αὐτῶν τῶν Ηρώων σώζεται ἡ Ελλὰς ἐλευθέρα, καὶ ἐπῆρες ἐσὺ 16,000 γρόσια, καὶ ἄλλα διὰ μέσου αὐτῶν ἐδῶ εἰς τὴν Αττικὴν, ἀπὸ τὸ Ταμεῖον τους, μὲ λόγον ἑνὸς κιουπιοῦ βρασμένης Κίννας, ὡς ἐσὺ ὁ ἴδιος ἐδιηγοῦσουν ἔμπροσθεν ἐμοῦ καὶ πολλῶν ἄλλων πατριωτῶν ἐδῶ, ὤντας ἐγύρισες ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον μὲ ἑκατὸν χιλιάδες γρόσια ἁρπαχθέντα ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς μας Ελληνας Πελοποννησίους. Ως καὶ τὸν ἴδιον ἀδελφόν σου ἔστειλες, ἐν ᾧ ἀσδὺν εἰς Γαστούνην καὶ ἔπιασεν ὡς κατάδικον ἄνδρα φιλόπατριν καὶ σεβάσμιον τὸν Παλαιῶν Πατρῶν, νὰ τοῦ πάρῃ χρήματα βιαίως, ἀφ' οὗ τὸν ἔσυρε πεζὸν καὶ ξυπόλητον ἔφιππος ἐκεῖνος τρεῖς ὥρας καὶ νύκτα βαθεῖαν. Τοῦτο ἄρα γε ἀργοπορικὴ πληρωμὴ σωρατιωτικῶν σιτηρεσιῶν τὸν ἀνάγκασε νὰ τὸ κάμῃ; ὄχι, ἀμὴ διὰ τὰς σοφὰς νομοθεσίας του καὶ ὀρθὰς γνώμας ὁποῦ δίδει περὶ τῆς ἱερωτάτης του φορολογίας. Καὶ νὰ εἰπῶ τὴν ἀλήθειαν, ὡς ἄγγελος ὁμιλεῖ, ἀφ' οὗ ψεύδεται καὶ ἀποτᾶται εἰς τὴν ἐπιθυμίαν καὶ εὐχὴν τῶν κατοίκων τῆς Ελλάδος. Θεσπίζει ὁ καλὸς πατριώτης καὶ δικαιος νὰ πληρώνῃ κατ' ἔτος πρὸς τὸ παρὸν κάθε Ελληνικὴ ψυχὴ ἀνὰ τρία γρόσια, χωρὶς ἐξαίρεσιν. εὖγε τῆς ἐξοχότητός σας! θέλεις ὁ πτωχὸς, ἔχωντας πέντε. ἢ δέκα ψυχὰς, νὰ πληρώνῃ εἰς τὴν ψυχὴν ἐξ' ἴσου μὲ τὸν πλούσιον, ὅς τις ἔχει δύω ἢ τρεῖς. Νὰ δικαιοσύνη, νὰ πατριωτισμὸς! ὥστε ὁ πένης νὰ γένῃ πενέστατος καὶ ὁ πτωχὸς σκλάβος τοῦ πλουσίου. ἢ δὲν ἐρωτᾶς τὸν ἑαυτόν σου, σὺ ὡς ἰατρὸς, ἐπισκεπτόμενος τοὺς ἀρρώστους, ἐξ ἴσου λαμβάνεις ἀπὸ πλουσίους καὶ πτωχοὺς, ἀγκαλὰ σκόλλεις καὶ εἰς τὸν Αδην κάθε ψυχὴν χωρὶς ἐξαίρεσιν βαθμοῦ, ἢ ἀξιώματος ὑποκειμένων.

Ο σκοπός σου, ὁποῦ προβάλλεις εἰς τὴν Διοίκησιν, εἶναι διὰ τὸ πάπλωμα, διότι ὑποπτευόμενος μήπως καὶ δὲν μείνουν τερλίνες δια ἐσὲ, δι' αὐτὸ θεσπίζεις μόνος σου καὶ τὸ ἐγκρίνεις νὰ γίνῃ ὁ ἔρανος εἰς τὸ Πανελλήνιον, καὶ δὲν εἶναι χρεία νὰ τὸ σκεφθῇ τὸ Βουλευτικὸν σῶμα, μὲ τὸ νὰ ἀποφάσισες ὁ ἴδιος, καὶ ἔκλεξες καὶ τοὺς συναδελφούς σου, καὶ μὲ ἀποφασιστικὸν λόγον νὰ γίνῃ ὅσον τὸ γλιγωρώτερον, διὰ νὰ ἁρπάξετε μαζὴ μὲ τοὺς συναδελφούς σας Επάρχους καὶ διὰ νὰ μὴ μείνῃς εὔκαιρος καὶ τοῦτον τὸν χρόνον χωρὶς νὰ λάβῃς διὰ τὴν κελερμενὴ, καὶ νὰ ἐπιδείξῃς καὶ εἰς τὰ ξένα γένη τὸ ὄνομά σου, πῶς κἄτι εἶσαι καὶ ἐσὺ, καὶ ὀλίγον σὲ μέλει νὰ γράφῃς τὰ ψέματα.

Κύριε, ἐμεῖ, δι αὐτὸ ἐσυστήσαμεν Διοίκησιν καὶ ἐνεπιστευθήκαμεν πρὸς αὐτὴν διὰ νὰ ἀγρυπνῇ εἰς τὰ καλὰ πράγματα τῆς Πατρίδος ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ· καὶ εἰς ὅσα ἐγκρίνει εὔλογον, νὰ γίνωνται καὶ νὰ ἐκτελοῦνται διὰ τὴν στερέωσιν τῆς Πατρίδος, καὶ σὲ περικλῶ, μεῖνε ἥσυχος· δὲν χρειάζονται λοιπὸν συμβουλαὶ πρὸς τὴν Διοίκησίν μας, μὲ τὸ νὰ εἶναι ἱκανὴ μόνη της· καὶ ἡ ἐξυχότης σου κάμνε ἐκεῖνο τὸ χρέος, ὅπου σοῦ ἀνήκει, καὶ ἡ Διοίκησις ὅταν χρείας τυχούσης, λάβῃ χρείαν, κηρύττει πρωτήτερα πρὸς τὸ Πανελλήνιον διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν χρημάτων καὶ τὴν χρείαν τῆς Πατρίδος, καὶ τότε ὅλοι ἔχουν χρέος οἱ Ἕλληνες νὰ δώσουν ἀνὰ τρία γρόσια μόνον καὶ ἑκατὸν οἱ πτωχοὶ, οἱ δὲ πλούσιοι χιλιάδες, ὡς καὶ ἄλλοτε ἔδοσαν καὶ ἐβοήθησαν τὴν Πατρίδα (α). Καὶ οἱ κυβερνήτορες, ὁπῶ ἔχομεν, νὰ δοῦν τὴν ἱστέρησιν τοῦ Ταμείου μας, τὸ ποῦ ἄλλου οἱ ἴδιοι, καὶ μεῖνε ἥσυχος· ἔλα Ὑδροπάνη, ὅπου ἔχει τὰ πρόβατά του, ἔχει καὶ τὴν ἔγνοια τους· ἠδὲ τὸν λύκον, ἂς μὴν τὸν μέλλῃ.

ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἀπριλ.
1825,

Ὁ Πατριώτης
Ἀναστάσιος Λοιδωρήκης

Καταγραφὴ τῶν συνδρομητῶν τῆς ἐν Μεγάροις Ἐπαρχιακῆς Σχολῆς τῆς Ἀλληλοδιδακτικῆς Μεθόδου.

	γρ.	
Τὰ Μέγαρα.	γρ.	200.
Τὰ Κούτουρα.		200.
Ἡ Περαχώρα.		170.
Ἡ Βήλια.		50.
Ἡ Μωήσα.		50.
		670.

Τὰ τῆς Ἐπαρχίας Μοναστήρια.

Ἡ Φανερωμένη.	500.
Ὁ Ἅγιος Μελέτιος.	300.
	1470
ἡ ὄπισθεν Σοῦμα.	1470.
Τὸ Κυπαρίσσι.	75.
Τὸ Μιρίννι.	25.
Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης.	20.
Τὸ Πραχθί.	50.
Τὰ καλὰ νησία.	100.
	1740.

Ονόματα τῶν Φιλομέθων Συνδρομητῶν.

Γιάννης Χ. Μελέτη.	250.
Νικόλαος Νάκης.	100.
Ἰωάννης Στρίγκας.	25.
Θανάσης Τέτε Οἰκονόμου.	100.
Δημήτριος Χ. Ἀναγνώστη.	100.
Γιάννης Σέγκας.	50.
Σακελλάριος.	50.
Παπᾶ Ἐλευθέριος.	50.
Κώστας Παπᾶ Δημητρίου.	25.
Ἀναγνώστ Θανάση Γουμελ.	25.
Παπᾶ Σταμάτης Πρωτόπαπας.	100.
Σακελλάριος.	50.
Σπῦρος Μπεζτελῆς.	150.
Δημήτριος Σταυράκης.	100.
Ἀναγνώστης Στέφας.	150.
Ἰωάννης Χ. Σ. Σακελλαρίου.	50.
Ἀντώνιος Μαρκέλλος.	25.
Ὁ Στρατ. Δ. Εὐμορφόπουλος.	200.
	3340.

Οἱ Κουντουριώται.

Παπᾶ Τέτες.	100.
Γιάννης Μιχάλη.	100.
Στάμος Νικολάου.	100.
Ἀναγνώστης Πανταζῆς.	75.
Γιάννης Χ. Οἰκονόμου.	25.
Παπᾶ Γεώργιος.	25.
Χ. Μήτρος.	100.
Πουπούσης.	50.
	575.

(α) εἶναι ὅμως καὶ πολλοὶ Πλούσιοι, ὁποῦ λέγουν ὅτι ἔχουν καταβάλη πρὸς βοήθειαν τῆς Πατρίδος, ἡ λήθεια ὅμως εἶναι, ὅτι ἔχουν γδύσει τὴν Πατρίδα. Γ. Ψ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 62.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

« Οι Ελληνες εχουν το δικαίωμα να καυχῶνται καὶ οἱ ἄλλοι ταῖς καὶ με τὸ φωτον τῆς τυπογραφίας ὅτι στυχάζονται ὁμοίως καὶ ἐν »
(Παράγρ. Σ. τοῦ Νόμ. τῆς Επιθαρ.)

« Η Παλιγγενεσία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς ἀνακαινίσεως.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ [illegible] Μαΐου ν. 1825.

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚ. ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΥ.

Πρωτ. Γ. Διακηρύττει
Αριθ. 1,0,3

Ἕλληνες.

Η γῆ εἰς τὴν ὁποίαν εἴδαμεν τὸ φῶς, εἶναι βαμμένη πάρα πολλοὺς χρόνους μὲ τὸ αἷμα σας.

Η Ἱστορία τῶν ἀγώνων σας γράφεται ὄχι μὲ μελάνι, ἀλλὰ μὲ τὸ ἴδιον αἷμα τὸ ὁποῖον ἐχύσατε διὰ νὰ κερδήσετε τὴν ἐλευθερίαν σας.

Τὴν ἐλευθερίαν σας λέγω, ἡ ὁποία φοβερίζεται ἐρέτος ἀπὸ τὸν θηριώδη ἐχθρόν, καὶ καθ' ἑξοχὴν ἀπὸ τὸν Αἰγυπτιακὸν ἐχθρόν.

Ἐ στέκεσθε Ἕλληνες, καὶ βλέπετε με ἀπάθειαν νὰ σφάζονται τὰ βρέφη σας, νὰ σύρωνται αἱ γυναῖκες σας εἰς αἰχμαλωσίαν, νὰ καίωνται καὶ νὰ λεηλατῶνται τὰ σπήτια σας, καὶ τὰ ὑποστατικά σας;

Αν ἡ Ἑλλὰς ἐχάνετο εἰς τὸν πρῶτον χρόνον τῆς ἱερᾶς μας ἐπαναστάσεως, ὁπόταν μήτε ἀξίους πολεμιστὰς εἶχε, μήτε ὅπλα, μήτε πολεμικὴν ὕλην, μήτε ἐμπειρίαν τοῦ πολέμου. εἰ ὀλιγοεθνεῖς ἤθελαν κλαίει ἀλλ' ὄχι τὸν χαμόν μας, ἀλλ' ἤθελαν μᾶς μακαρίζει, διότι ἐχαθήκαμεν μαχόμενοι ὑπὲρ τῶν ἱερῶν δικαιωμάτων μας, καὶ ἐσφάγημεν ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς διὰ τὴν ἀδυναμίαν μας.

Αλλ' ἀφ' οὗ, Ἕλληνες, τώρα πέντε χρόνους ἐσπάσατε τόσα καὶ τόσα λαμπρὰ ἔργα εἰς ὅλας τὰς κατὰ τῶν ἐχθρῶν μάχας καὶ διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης, ἀφ' οὗ πολεμοῦντες ἀδιακόπως ἐμάθατε πειραματικῶς τὴν τέχνην τοῦ Ἄρεως, ἀφ' οὗ ἐβράξατε μὲ τὴν ἀνδρείαν σας ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν τὰ ἴδιά τους ὅπλα, μὲ τὰ ὁποῖα τοὺς κατεπολεμήσατε, ἀφ' οὗ ἐπήρατε τὰ τρομερὰ φρούρια, εἰς τὰ ὁποῖα ἦταν πλειοψήφοι οἱ ἐχθροί σας, καὶ ἀφ' οὗ διὰ τοὺς ἐνδόξους ἀγῶνας σας καὶ διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης ἐκερδίσατε τὴν ἀγάπην ὅλης τῆς Εὐρώπης, δίνετε τὰς χεῖρας σας καὶ καταντίζετε τοὺς λαιμούς σας εἰς τὸ σπαθὶ τοῦ Ἐχθροῦ;

Οχι Ἕλληνες! διὰ τὴν ἀγάπην τῆς ἱερᾶς ὑμῶν πίστεως, διὰ τὴν ἀγάπην τῆς φιλτάτης Πατρίδος, διὰ τὴν ἀγάπην τῆς γλυκείας Ἐλευθερίας, ὄχι! Λησμόνατε τὰ ὕφματά σας, ζωσθῆτε τὰ σπαθιά σας, καὶ ἀσταθεῖτε ὅλοι τὸν ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν τρέξατε ὅπου σᾶς καλεῖ ὁ Αρης.

Πελοποννήσιοι, Στερεοελλαδῖται, Νήσοι ὅλοι τρέξατε ὅπου σᾶς προσκαλεῖ ὁ καλὸς τῆς πατρίδος. Ο Ηφαιστος καὶ ἐσεῖνος, ὡς καὶ τοὺς πεζαστὲς τέσσαρας χρόνους ἂς καταπαυτίσῃ εἰς τὰ βαθιὰ σπήλαια τοῦ

Πιστεύσωμεν τὸν Κολοτσαίον στόλον τοῦ ἐχθροῦ.

Μὴ τὸν φοβεῖσθε ἀνδρεῖοι Τοῦρκοι, Σπετζιῶται καὶ Ψαριανοί, ἀπὸ σᾶς ἐλπίζεται κ' ἐφέτος νὰ ματαιωθοῦν τὰ σχέδια τοῦ ἐχθροῦ ὡς καὶ πέρυσι.

Ἐσεῖς εἶσθε, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐκάψετε εἰς Μιτυλήνην, Χίον, Τένεδον καὶ πέρυσι περὶ τὴν Σάμον.

Πελοποννήσιοι, ἀλησμονήσατε, ὅτι ἀπὸ τὸ σπαθίσας στάζει ἀκόμη τὸ αἷμα τόσων χιλιάδων Τούρκων καὶ ἐντοπίων καὶ ἔξωθεν ἐλθόντων; ἐλησμονήσατε τὸν παντελῆ ὄλεθρον τοῦ ὑπερηφάνου Δράμαλη; καὶ Σεῖς Στερεοελλαδῖται δὲν ἐνθυμᾶσθε, ὅτι αἱ ὑψηλαὶ καὶ ὑπερήφανοι κορυφαὶ τῶν ὀρέων τῆς γῆς τῶν ἐνδόξων Προγόνων μας φυλάττουν τὰ κόκκαλα τῶν τόσων φορᾶς φονευθέντων ἐχθρῶν εἰς μαρτυρίαν τῆς ἀνδρείας σας; Ἰδοὺ νέον στάδιον δόξης μᾶς ἀνοίγεται σήμερον. Ἰδοὺ ἡ Νίκη ἀμαράντους Στεφάνους σᾶς ἑτοιμάζει.

Ἡ Πατρὶς σᾶς προσκαλεῖ ὅλους εἰς τὰ ὅπλα. Σφαλίστε τὰ ἐργαστήριάσας, πάψατε τὸ ἐμπόριόν σας. Δὲν εἶναι καιρὸς, Ἕλληνες, νὰ τρέχωμεν κατόπιν τοῦ κερδῶου Ἑρμοῦ, εἶναι ἀνάγκη νὰ τρέχωμεν κατόπιν τοῦ Ἄρεως.

Τρέξατε εἰς τὴν φωνὴν τῆς Πατρίδος, καὶ ἑνωμένοι μὲ τὴν ἱερὰν ὁμόνοιαν, ὁρμήσατε ἐναντίον τῶν Ἐχθρῶν.

Μὴ δίδετε πίστιν Ἕλληνες, εἰς τὰς ψευδεῖς καὶ ἀπατηλὰς ὑποσχέσεις τοῦ ἐχθροῦ. Αὐτὸς μὴν ἠμπορῶν νὰ κατορθώσῃ τὸν σκοπόν του μὲ τὴν δύναμιν τῶν ὅπλων, πάσχει νὰ τὸν κατορθώσῃ μὲ τὴν ὑπουλότητα. αὐτὸς καὶ φυσικῶς καὶ θρησκευτικῶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ φυλάξῃ τὰς ὑποσχέσεις του. καὶ μάρτυρες ἡ Χίος, Νιάουσα, Θετταλομαγνησία, Κάσσος καὶ Κρήτη, τὰς ὁποίας κατέσυρεψε, μ' ὅλον ὅτι ὑποσχέθη εἰς τοὺς κατοίκους των τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς καὶ τῶν ὑπαρχόντων των.

Ἡ φήμη εἶναι ἕτοιμη νὰ κηρύξῃ εἰς ὅλον τὸν γνωστὸν κόσμον τὰς νέας νίκας σας, καὶ ἡ Πατρὶς προβάλλει νὰ σᾶς ἀνταμείψῃ.

Ἀθανάτων Προγόνων ἀπόγονοι! δύω χιλιάδες χρόνοι προσμένουν ἀπὸ σᾶς τὴν ἐλευθερίαν τῆς Κλασικῆς, τῶν ἐνδόξων Παλαιῶν Σας γῆς.

Ἐν Ναυπλ.· τῇ 2 Μαΐου. 1825

Ἀντιπρόεδρος
Γκίκας Μπέτσης.

Ὁ Προσωρ.· Γεν.· Γραμματεὺς
Δ.· Χρηστίδης.

Ναύπλιον 5 Μαΐου.

Εἰς τὸ Νησὶ τοῦ Νεοκάστρου ἔπεσεν ἀκόμη θῦμα τῆς ἐλευθερίας καὶ ὁ καλὸς Παλιώτης, Ἀναγνωσταρᾶς, στρατηγὸς καὶ ὑπουργὸς τῶν πολεμικῶν, μαζὶ μὲ τρεῖς γαμβροὺς του, καὶ ὁ νέος Κ. Σταῦρος Σιαΐνης, πρώην πελιτάρχης εἰς Ἀθήνας.

Διὰ τὸν Κ. Ἀναστάση Τζαμάδον, εἶναι ἀκόμη ἀμφίβολον, ἂν ἔπεσεν εἰς τὸν πόλεμον, ἢ εἶναι αἰχμάλωτος ζωντανός.

Νιοχῶρι χωρίον τῆς Θήβας) 5 μαΐου.

ἀπὸ γράμμα πρὸς τὸν Στρατηγὸν Στάθην.

Σήμερον θαμπὰ μᾶς ἦλθαν οἱ Τοῦρκοι ἕως πενῆντα εἰς τὸ Νιοχῶρι, καὶ στοχαζόμασθε ὅτι τὸν σκοπόν τους εἶχαν διὰ τὴν Τουμπρέναν, ἢ Ξερονομὴ. Ἐμεῖς τοὺς ἐτυφεκίσαμεν διὰ νὰ πάρουν εἴδησιν ὁ κόσμος νὰ τραβιχθοῦν. αὐτοὶ ἐτραβίχθησαν κατὰ καμπῆς εἰς Παχακούλια καὶ Κόκλα.

Αθῆναι. 6 Μαΐου.

Ηλθεν εἴδησις ἀπὸ Αἴγιναν, „σταλμένη μὲ ζαγγον καὶκι πρὸς τὸν γενικὸν Γραμματέα τῆς Ἐπορχίας.“

Ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς στόλος, (ἡ πρώτη μοῖρα) ἔκαυσε μὲ πυρπολικὰ, εἰς τὸν λιμένα τῆς Μεθώνης, εἴκοσι πολεμικὰ τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στόλου.“ δηλ.“

4. ψεργαδαις.
4. Κορβετταις.
12 Ἰμπρίκια.
10. φοστηγὰ ἐδικά του.
7. Ἀυστριακὰ, τὰ ὁποῖα εὑρέθησαν ἐκεῖ μαζὴ μὲ τὰ Τούρκικα.

Ἡ εἰδησις αὐτὴ ἐπιστεύθη, μὲ ὅλον ὁπου εἶναι μεγάλον τὸ κατόρθωμα.

Μαΐου 7.

Ηλθαν γράμματα ἀπὸ τὸν Παραστάτην μας, καὶ ἄλλα ἀπὸ Ναύπλιον, τὰ ὁποῖα μᾶς βεβαιώνουν τὸ καύσιμον τῶν εἰρημένων καραβίων, καὶ ἀκόμη, ὅτι

Ὁ στρατηγὸς Κατζῆ Χρίστος Βάϊγαρης ἔβγαλεν ἀπὸ τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον, τὸν καιρὸν ὁποῦ ἔπεσεν ἡ πυρκαϊὰ εἰς τὸν ἐχθρικὸν Στόλον. καὶ ἀνακατώθησαν τὰ στρατεύματα ἀπὸ τὸν φόβον τους.

Ἔγινε λοιπὸν δοξολογία εἰς τὸν Παντοδύναμον μὲ τὴν παρουσίαν δύω Ἀρχιερέων -- τοῦ Ἁγίου Γαλαντέου καὶ Ἁγίου Θηβῶν -- ὅλου τοῦ κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Ἀκάματου -- εἰς τὸ Θησεῖον --,

Τὸ ὄνομα τοῦ Μυαούλη καὶ τῶν καλῶν παλληκαρίων τοῦ στόλου ἀνέβηκαν ἕως εἰς τοὺς οὐρανοὺς, συντροφευμένα μὲ δάκρυα χαρᾶς, ὡς ἐλευθερωτῶν τῆς Πατρίδος.

Τί περισσότερον ἠμπορεῖ νὰ ἐπιθυμήσῃ ἕνας εὐαίσθητος ἄνθρωπος;

Τὴν ἰδίαν εἴδησιν μᾶς ἔγραφαν σήμερον καὶ ἀπὸ Ὕδραν καὶ ἀπὸ Μέγαρα, προσθέτωντας, ἡ ἀπὸ ζῶντ ς ἀπὸ τὴν ἐδῶ συσότη[illegible]ρια, ἱεροσέρα [illegible]γά.

Τί δὲν ἤθελε γένῃ, ἂν ἀνταποκρίνετο καὶ ὁ Λαὸς τῆς Πελοποννήσου εἰς τὴν προθυμίαν καὶ παλληκαριὰ τοῦ ἑλληνικοῦ Στόλου; Ἤλπιζε μάλιστα βεβαιότατα ὁ Σατράπης τῆς Αἰγύπτου, ὅτι ἔθνη, ὁποῦ ζητοῦν τὴν ἐλευθερίαν τους, εὔκολα σκλαβόνονται καὶ ἀπὸ τοὺς πλέον τρομεροὺς ἐχθροὺς των -- ἂς εἶναι κἄποτε καὶ εἰς ἐμφύλιον πόλεμον ἐμπερδευμένα.

Τοῦτη ὅμως ἡ ἀκαμάτεια, τοῦτη ἡ ἀδιαφορία μᾶς κάμνει νὰ μετεωριζώμαθε τώρα πάλε χρόνους χωρὶς νὰ ἠμπορέσωμεν νὰ προχωρέσωμεν μήτε βῆμα πιὸς περισσότερον ἀπὸ ὅτι εἴχαμεν τὸν πρῶτον καὶ δεύτερον χρόνον, ἀλλὰ μάλιστα νὰ χάσωμεν καὶ πολλά. ἐπειδὴ ἐὰν λόγου χάριν ἐπάνω εἰς μίαν νίκην (καθὼς ἐτύτην) ἐβάζομεν εἰδὸς εἰς κίνησιν ὅλας ἡ δύναμαις τῶν Ἑλλήνων, χωρὶς νὰ ἀφίσωμεν νὰ συνέλθῃ ὁ ἐχθρὸς, θὰ εἴχαμεν ἀπὸ πολλῆς κερδεμένην τὴν ἐλευθερίαν μας, χωρὶς νὰ κινδυνεύωμεν κάθε χρόνον νὰ τὴν χάσωμεν.

Καὶ . . . ἐμᾶς μᾶς φαίνεται, ὅτι ζῇ εἰς τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ ὁ πατριωτισμὸς τοῦ πρώτου χρόνου, μόνον χρειάζεται νὰ κεντηθῇ ἄλλην μίαν φορὰν μὲ καινέαν ἐπιτήδειον τρόπον, καὶ νὰ ἐδηγηθῇ ἀπὸ ἄνδρας ὁποῦ νὰ εἶναι ζῶντανὰ παραδείγματα τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἀρετῶν τοῦ ἥρωος.

Ἡ Διοίκησις πρέπει χωρὶς ἄλλο νὰ ἔχῃ τὴν δύναμιν νὰ προστάζῃ παντοῦ τὸν πολίτην Ἕλληνα, νὰ πηγαίνῃ εἰς διαφένδευσιν τῆς Πατρίδος, καὶ ὅποιος δὲν ὑπακούει νὰ τὸν θεωρῇ, ὡς Προδότην τῆς Πατρίδος. Τοῦτον τὸν νόμον τὸν εὑρίσκομεν εἰς ὅλα τὰ ἐλεύθερα ἔθνη -- ἐὰν μὲ καλέσῃ ἡ Διοίκησις, διὰ νὰ μοῦ δώσῃ κάνένα ὑπούργημα, νὰ ἠμπορῶ νὰ μὴν τῆς ὑπακούω, ὅταν δὲν ἔχω εὐχαρίστησιν, ὅταν ὅμως μὲ διατάξῃ νὰ ἔμβω εἰς τὸν κατάλογον τῶν Στρατιωτῶν, ὁποῦ θὰ φυλάξουν, τὴν Πατρίδα, καὶ δὲν ὑπακούσω, νὰ εἶμαι προδότης τῆς Πατρίδος, καὶ νὰ παιδεύωμαι ὡς

τέτοιος. Ποῖος λαὸς τῆς Ἑλλάδος δὲν θὰ εἰχαριστηθῇ εἰς τοῦτον τὸν τόπον ἐμεῖς στοιχαίρασθε, κάλιστα.

Μετὰ τὸν τρόπον ὁμιλεῖ λιτὸν ἡ Διοίκησις τὴν δικήν στὸ πόδι ἐκατὸ καὶ δισχίλιους χιλιάδες, στρατεύματα, τὸ ὁποῖον μόνον μίαν φορὰν ἀν γένῃ, σταχαίρασθε, ὅλων δὲ τὰ γένη ἀνάγκη νὰ τὰ μετοχειρισθοῦν, ἐπειδὴ μὲ αὐτὸ θέλει ἀπελτισθῇ ἡ ἐχθρὸς, ἀπὸ ὅσον τὸν γνωρίζομεν ἕως τώρα.

Πρέπει νὰ γένῃ τὸ ὅλως μας ἐδῶ μὲν ἕνα μιλίσσι, τὸ ὁποῖον ἀν δὲν τὸ πειράξει κανεὶς, καὶ αὐτὸ ἀπελευθερεῖ τὴν θυμιά του. Ἀν ὅμως, ὅπου τὸ ἐγγίξῃ, χύνεται ὅλο κατάκαρδα του καὶ σὲ κανενὰ μὲ ἐκεῖνο ὁποῦ τὸ ἔκαμεν ἡ φύσις νὰ φαρμακεύεται.

Καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἦναι τὰ πολιτικὰ στρατεύματα δὲν εἶναι τόσον ἐξηπατημένοι, μᾶλλον τὸ ἀναπτυγμένον ὅλου τοῦ κόσμου ἡ ἱστορίες, καὶ μάλιστα Ἑλλήνων καὶ Ρωμαίων ἀπεκτοῦν τὸν Φραντζῆζον ---- τὸ εἶδαμεν καὶ ἐμεῖς τὸν πρῶτον χρόνον μὲ τὰ μάτια μας. Ἐλάβαμεν ἐμεῖς οἱ Λόχιαῖοι, ξενοφοβισμὸν, ἀλλοιτσιὰ καὶ κλεφτιὰ, καὶ ἄλλων ἄπειρων εἴδων ἀνομίαις τὰ ὁποῖα δὲν στέρα πλέον ἀπὸ τὰ σπίτια μας, χωρὶς νὰ ἔχουν κανένα ἀπὸ ἐκεῖνα, νὰ τὰ ἐπιφέρουν τὸ ἐλαττότερον πλέον ἀπὸ τὰ τρία εἴδη τῶν στρατευμάτων ὁλοημέρα χωρὶς κανένα κωλύει. καὶ μὲ σπάθας, ὅπου θέλει ἄνθρωποι δὲν ἠμπορεῖσαν νὰ τὰς σηκώσουν. Μὲ ὅλον τοῦτο ἐλέυγαν εἰς ἐκεῖνο, ὅπου ἦταν δυνατὸν νὰ ἐπιτύχουν.

Ὁ Ἀριστοτέλης λέγει διὰ τὰ πολιτικὰ στρατεύματα, ὅτι καὶ ὅταν βλέπουν τὸν κίνδυνον πάρα μεγάλον, καὶ τὸν ἑαυτόν τὰς κατὰ ἀπὸ τὸν Ἐχθρὸν καὶ εἰς τὴν ποσότη καὶ εἰς ἄλλας ἑτοιμασίας, πάλιν μὲ ὅλα τοῦτα μένουν στὸν τόπο τους καὶ σκεθαίνουν.

Χρειάζονται ὅμως, καθὼς εἴπαμεν, καλοὺς Ἀρχηγοὺς, γυμνασμένους εἰς τὰ πολεμικὰ. καὶ ἀγαθοὺς Πατριώτας διὰ νὰ τοὺς φέρουν ζωντανὸν παράδειγμα τῆς ἀγάπης εἰς τὴν Πατρίδα.

Σήμερον ἐβεβαιώθημεν πλέον, ὅτι οἱ Τοῦρκοι ἐμβῆκαν εἰς τὰ Σάλωνα, ἐρχόμενοι ἀπὸ τὸν Ἔκατσιν.

Ὁ Στρατηγὸς Γκούρας ἐξεπέμφθη εἰς Σάλωνα, καὶ ἀπέστειλε, ὅτι ἔπρεπε διάφοροι εἰς Τοῦρκοι, ἔτρεχον εἰς τὰ Πέντε ὄρνια διὰ τὰ ζῶα ἐμπαίζοντες, μαζὶ μὲ τὸν Σ. Νάκον Πανουργιᾶν, καὶ Λουτ. Ρούκην καὶ ἄλλους, δὲν ἠμπόρεσαν ὅμως νὰ τοὺς προφθάσῃ εἰς κανένα τὸ μέρος, μόνον ἕνα μέτας μὰ λίγα μαζὶ τοῦ ἔλαν τὸ σῶμα του.

Οἱ Σαλωνῖται, καὶ ὅτι ἄλλοι ἐμβῆκαν ἐκεῖ, ἐτραβίχθηκαν φρονιμώτατα εἰς χωρίον Δεσφίνα, διὰ νὰ κατεβοῦν ἢ εἰς Πολυπόταμον, ἢ εἰς Σαλαμῖνα.

Τὸ Σῶμα τῶν Μεσολιτῶν δὲν εἶχεν ὑπερόπτης διάφορα εἰς τὰ Σάλωνα, ἀλλ' εὐθὺς ἐστάθηκαν εἰς τὴν Βαλτέτσα καὶ ἀτρομήτως ὅλως καὶ τοῦτοι εἰς πολὺ τὰ μέρη, εἶναι ἐκεῖνα νὰ τοὺς κάνῃ ὁ Θεὸς ἀφορμὴν, καὶ νὰ τοὺς παρηγορήσουν μέσα εἰς ὅλους τοὺς κόπους.

Λέγουν, ὅτι καὶ τὸ Σῶμα τοῦ ἔστειλαν αἰχμάλωτοι καὶ ἐκαίρησαν νὰ ἀπογυμνώσουν. εἶναι ὅμως μία μεγάλη δυσκολία διὰ τοὺς Ἕλληνας, καθὼς τὸ εἴπαμεν σκλαβιὰ ξένης, νὰ ἠξεύρουν ἀπὸ τοῦτο, ὅπου εὐκολύνουν, ὅτι ὁ Ἐχθρὸς πάντα τὸ καλοκαίρι ἔρχεται. καὶ ἔρχεται δυνατὸ, καὶ ἐμεῖς πάντα νὰ τὸν ἀβγάνωμεν νὰ μᾶς πλακώνει ἔξωθεν.

Ἀθροιζόμενοι εἰς τὴν κατάστασιν, ὅπου ἔλεγεν τὴν πολλὴν τὴν ἐδικήν μας, εἰς τὴν ἴδιαν κατάστασιν τὴν ἔως πατηγθῆς καὶ τὰ Σάλωνα. Πραγμάτειαις ἐπάνω σταῖς πραγμάτειαις καὶ φαγοπότια στὰ φαγοπότια. Ἤλθεν ἔξωθεν ὁ ἐχθρὸς, κὶ μασέτσις ὅπου ἠμπόρεσε νὰ γλυτώσῃ τὸ ἕνα σέκατον ἀπὸ τὰ πράγματάτου. Τώρα, ἂν ἀφήσωμεν καὶ ἐμεῖς τὸν ἐχθρὸν νὰ μᾶς πέσῃ ἀξάφνου, τί θὰ μᾶς ὀνομάσει ὁ κόσμος; δὲν εἶναι χρεία νὰ τὸ εἰπῶ ἐγώ.

Ἕνας καλὸς νοικοκύρης ξοδιάζει τὸ ἕνα γιὰ νὰ γλυτώσῃ τὰ δέκα. Ἐμεῖς μόνον μὲ ἕνα μποσοῦμεν νὰ γλυτώσωμεν τὰ ἑκατὸ καὶ τὰ χίλια. Γ. Ψ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 63.

Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ τὸ μέσον τῆς τυπογραφίας ὅτι στοχάζονται διὰ καλόν „
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Ἐπιδαύρ.)

„ Ἡ Παῤῥησία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΤΡΙΤΗ. 12 Μαΐου. 1825.

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚ. ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΟ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΝ ΣΩΜΑ.

Ἐπειδὴ διαφόρων ξένων ὑπερασπίσεων πλοῖα ἐμπορικὰ συλλαμβανόμενα ἀπὸ τὸν Ἰλλυρικὸν Στόλον ὡς φέροντα ἰδιοκτησίας ἐχθρικὰς, καὶ διὰ τοῦτο ὑποκείμενα εἰς δήμευσιν, διευθύνονται εἰς τὴν Διοίκησιν διὰ νὰ ἐξετασθῶσι, καὶ

Ἐπειδὴ ἔχουσα σκοπὸν ἡ Διοίκησις νὰ βλάπτῃ τὸν ἐχθρὸν μὲ ὅτι τρόπον δύναται, δὲν ἐπιθυμεῖ κατ' οὐδένα τρόπον νὰ βλάψῃ τὸ ἐμπόριον τῶν Σ. ξένων Δυνάμεων καθ' ὅσον δὲν παραβαίνουν οἱ ἐμπορευόμενοι τὴν διακηρυχθεῖσαν οὐδετερότητα.

Διατάττει.

α'. Διορίζεται πενταμελὴς ἐπιτροπὴ τόπον ἐπέχουσα Θαλασσινοῦ Κριτηρίου, ἡ ὁποία ἐπιφορτίζεται νὰ ἐξετάζῃ ἐπ' ἀκριβείας τὰ ἐνταῦθα παρὰ τοῦ Στόλου διευθυνόμενα ἐμπορικὰ πλοῖα ξένης ὑπερασπίσεως, ὡς φέροντα ἰδιοκτησίας ἐχθρικὰς, νὰ κάμνῃ τὴν κατὰ νόμους ἀπόφασιν, καὶ νὰ ἀναφέρῃ τὰς ἀποφάσεις της εἰς τὴν Διοίκησιν διὰ τὸν Ὑπουργείου τοῦ Δικαίου.

β'. Μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης διορίζονται οἱ κύριοι Ἐμ. Ξένης Διονυσ. Ὀρφανὸς, Ν. Πρασακάκης, Αν. Στεκούλης, καὶ Δ. Μαξίμος.

γ'. Τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Ναυτικῶν, καὶ τοῦ Δικαίου νὰ ἐνεργήσουν τὴν παροῦσαν διαταγὴν καθ' ὅσον ἑνὶ ἑκάστῳ ἀνήκει.

Ἐν Ναυπλίῳ,
τὴν 24 ἀπριλ. 1825

Ὁ ἀντιπρ. Γκ. Μπότασης
Αναγν. Σπηλιωτάκης
Κ. Μαυρομηχάλης
Ιω. Κωλέττης.

Ὁ προσωρ. Γεν Γραμ. Δ. Χρηστήδης.

Α. ΜΟΙΡΑ ΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ.

ἐξ Αλμυροῦ, 2 μαΐου.

Πρωχθὲς παρατηρήσαντες μέγα μέρος τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στόλου διευθυνόμενον πρὸς τὴν Μοθώνην, εὐθὺς πρὸς τὸ ἑσπέρας ἔχοντες οὔριον τὸν ἄνεμον ὡρμήσαμεν ἐναντίον του διὰ μέσου τῶν Οἰνουσῶν (Σαπιέντσων) νήσων, καὶ ἐφθάσαμεν ὅλην αὐτὴν τὴν Αἰγυπτιακὴν μοίραν ὑποκάτω αὐτοῦ τοῦ φρουρίου τῆς Μοθώνης. Ἡμεῖς πλησιάζομεν μὲ θάῤῥος καὶ ἡ ὑπεράσπισις τοῦ φρουρίου ἐστάθη τὸ ῥίψιμον δύο κανονίων ἐναντίον μας καὶ ἐν ᾧ τὰ πολεμικά μας πλοῖα ἐναυμάχουν μὲ τὰ ἔξω τοῦ λιμένος εὑρισκόμενα ἐθρικὰ, οἱ γενναιότατοι Πυρπολητὰι κύριοι Γεώργιος Θεοδοσίου Πολίτου, Ανδρέας Πιπινος, ἀναγνώστης Δημαμᾶς, Δημήτριος Τσάπελης, Αντώνιος Ν. Μπίκου καὶ Μαρίνης Σπαχὴς ἔβαλαν πῦρ εἰς τὸν λοιπὸν

στόλον τοῦ ἐχθροῦ καὶ τὸν κατέκαυσαν ὅλον, συνιστάμενον ἀπὸ 20 πλοῖα, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν ἓν δίκροτον ⟨βασσέλο ῥάζο⟩ δύω φρεγάται, δύο κορβέτται, καὶ τὰ λοιπὰ ὅλα βρίκια πολεμικὰ μετ' ὀλίγων τινῶν φορτηγῶν.

Ἀλλ' ἡ θέια δικη δὲν εὐχαριστήθη ὡς φαίνεται, νὰ κατατρέξῃ ἕως αὐτοῦ τὸν σκληρὸν ἐχθρόν μας· ἡ φρικτὴ αὕτη πυρκαϊά τοῦ στόλου μετεδόθη εἰς τὸ φρούριον καὶ ἐπέφερε πολὺ φρικωδέστερα ἀποτελέσματα. Ἡ πόλις ὅλη τῆς Μοθώνης ἐκαίετο σχεδὸν πέντε ὥρας ἕως οὗ μακρόθεν ἐπαρατηρήσαμεν ἔκρηξιν μεγαλωτάτην, καὶ ἐσυμπεράναμεν ὅτι ἀναφθεῖσα ἡ βαρουτοθήκη τοῦ φρουρίου ἀνέτρεψε τὰ πάντα ὁμοῦ μὲ τὰς ἀποθήκας τῶν ζωοτροφιῶν καὶ πολεμεφοδίων τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στρατεύματος, αἱ ὁποίαι ἦσαν ἐκεῖ ἀποτεταμιευμέναι.

Εἶναι ἀδύνατον νὰ εἰκάσωμεν τὸν ἀριθμὸν τῶν καυθέντων ἐχθρῶν εἰς αὐτὸ τὸ κατόρθωμα. ἀπὸ δὲ τοὺς ἡμετέρους, ἐπειδὴ οἱ ἐχθροὶ εὑρεθέντες ἐξαφνης εἰς κίνδυνον ἐσυγχίσθησαν καὶ δὲν ἔκαμαν ἀξιόλογον ἀντίστασιν, οὔτ' ἐφονεύθη οὔτ' ἐπληγώθη βαρέως κἀνείς.

Ὅλος ὁ λοιπὸς Αἰγυπτιακὸς στόλος εὑρίσκεται κατὰ τὸ παρὸν εἰς τὸν λιμένα τοῦ Νεοκάστρου, καὶ ἀναμένομεν εὐκαιρίαν νὰ τὸν κτυπήσωμεν καὶ αὐτόν.

Ναύπλοον. 7 Μαΐου.

Ὅσα προτήτερα σᾶς ἔγραψα διὰ τὰ πράγματα τοῦ Νεοκάστρου, εἶναι ἀληθέστατα, ἔξω ἀπὸ τὸν γλυτωμὸν τοῦ χατζῆ Χρήστου, τοῦτο μόνον εὐγῆκε ψεῦμα.

Ἡ ἐπαρχίαις τῆς Πελοποννήσου βάλονται ὁλοένα εἰς κίνησιν ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ. Οἱ Σπαρτιᾶται κατεβαίνουν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ κυρ. Π. Μαυρομηχάλη· οἱ Καριτινοὶ τοῦ Κολιόπουλου, οἱ Μιστριῶται τῶν Γιατρακαίων καὶ εἰς τὴν ὁδηγίαν τοῦ κυρ. Γρηγορίου Δικαίου πολλοὶ ἄλλοι.

Ὑδρα. 9 Μαΐου.

Ἀνάμεσα εἰς τὰ πολεμικὰ τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, ὅσα ἐκάησαν εἰς τὴν Μοθώνην, ἦτον καὶ ἡ φεργάδα τοῦ Γιβιράλταρ, πολεούμενον ἀξιόλογον.

Τὸ ἄλλο μέρος τῶν ἐχθικῶν καραβίων, ὁποῦ εὑρίσκετο μέσα εἰς τὸν λιμένα τοῦ Νεοκάστρου, εὐγῆκεν ἔξω καὶ παρασκλέει ἐκεῖ τριγύρω.

Τὸ Νεόκαστρον πολιορκεῖται δυνατὰ διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης. εἶναι ὅμως μεγάλη ἐλπίδα, ὅταν φθάσουν ἐκεῖ τὰ πυρπολικά μας, νὰ ἠμπορέσῃ ὁ στόλος μας νὰ λύσῃ τὴν πολιορκίαν τῆς θαλάσσης καὶ νὰ τοὺς δώσῃ βοήθειαν.

Ὁ Ναύαρχος τῆς β, Μοίρας Κ. Γ. Σταχτούρης γράφει ὅτι ὁ βυζαντινὸς στόλος ἀκόμη δὲν εὐγῆκε, εἶναι ὅμως ἕτοιμος, πλὴν ἀδύνατος τοῦτον τὸν χρόνον.

Ἀθῆναι. 01 Μαΐου.

Ὁλημερνῶς μᾶς ἔρχονται στρατιῶται καὶ γράμματα, καὶ μᾶς περιγράφουν μὲ δάκρυα τὴν δυστυχίαν τῶν Σαλώνων, τὴν αἰτίαν τῆς ὁποίας τέλος πάντων τὴν ἀποδίδουν ὅλοι εἰς τὸ ἔξαφνον. Ἦτον, δὲν ἦτον μία ὥρα ὁποῦ ἦσαν φθασμένοι εἰς τὰ πέντε ὀνία ὡς πεντακόσιοι στρατιῶται τοῦ Γκούρα παραγγελμένοι ἀπὸ αὐτὸν νὰ βαστάξουν ἐκείνην τὴν θέσιν, καὶ αὐτὸς ἔρχεται πρὸς βοηθειάν τους, καὶ ἰδοὺ οἱ Τοῦρκοι τοὺς παῤῥησιάζονται πεζοὶ καὶ καβαλαρέοι.

Ἀνάμεσα εἰς τοὺς σκοτωμένους ἥρωας, τὸ αἷμα τῶν ὁποίων θὰ ἐχύνετο διὰ περισσοτέραν ὠφέλειαν ἴσως εἰς ἄλλην περίστασιν, συναριθμεῖται καὶ ὁ καλὸς Ἀναγνώστης Κάρμας σύγαμβρος τοῦ Σ. Γκούρα, ὁ χιλία. Χαλμούκης, Ἀθανασρέλας Σουλιώτης, Νίστας, Γιάννης Λεψίνας καὶ ἄλλοι πολλοὶ καὶ καλοὶ ἄνδρες, ὅλοι ὀγδοῆντα.

Ἀπὸ τὸν Ὅσιον Λουκὰν μανθάνομεν, ὅτι ἐκεῖ ἐσυναχθήσαν ὅλοι οἱ ὁπλαρχηγοί

τῆς Ἀνατολικῆς ἑλλάδος καὶ τὰ στρατεύματα διὰ νὰ συμβουλευθοῦν κοινῶς τὴν ἐπιφύτευσιν τῆς Πατρίδος.

Ὁ Κίτζος Τζαβέλλας εἶναι καὶ αὐτὸς ἐκεῖ, ὄχι ὅμως μὲ ὅλον τὸ σῶμα του, ἀλλὰ μόνον μὲ ἑκατὸν πενῆντα. ἐπειδὴ ὁ ἐναντίος ἄνεμος δὲν ἄφησε τοὺς ἐπολοίπους ἀκόμη νὰ περάσουν πρὸς τοῦτα τὰ μέρη.

Σήμερον ἐμάθαμεν, ὅτι οἱ Τοῦρκοι δοκιμάζοντας νὰ πατήσουν τὸ Λεϊδερῆκι, ἐνικήθησαν ἀπὸ τοὺς ἐδικούς μας, χάνοντας ὡς τριακοσίους, καὶ γυρίζοντας ὀπίσω.

Γράμματα Στρατηγᾶ Γκύρα Πρὸς τὸν κύρ. Ἀναστάσιον Λεϊδωρήκην.

9 Μαΐου. Ὅσιος Λουκᾶς.

. . . . . Τὰ ἐδῶ τρέχοντα εἶναι τὰ ἀκόλουθα.

Οἱ Τοῦρκοι τὄμασαν ἀπὸ Μεσσολόγγι, χωρὶς νὰ σταθοῦν πουθενὰ καὶ χωρὶς νὰ πάρωμεν εἴδησιν. ἄξαφνα ἤλθαν εἰς Βετσινίτζαν. ἐμεῖς τὸ στράτευμα τὸ εἴχαμεν στὴν Ἀμπλιανήν, ἔστειλα νὰ ἐρθοῦν, καὶ ἐγὼ ἐκίνησα μὲ τὸν Καλτζοδήμο, μὲ εἴκοσι στρατιώταις, ὁποῦ μᾶς εὑρέθηκαν. Τέλος πάντων ἤρθαν τὴν νύχτα καὶ μερικοὶ στρατιῶται ἕως τρακόσιοι· ὁ Κάσσας, ὁ Χαλμούκης καὶ τοῦ στρατηγοῦ Νάκου τὸ στράτευμα, εἰς τὰ πέντε Ὄρνια Χωρίον, χωρὶς νὰ λάβουν καιρὸν νὰ πιάσουν καμμία θέση, καὶ χωρὶς νὰ καταφθάσω κ' ἐγὼ ἀπὸ Παλάτια εἰς Πέντε Ὄρνια.

Τὸ πρωὶ φέγγοντας οἱ Τοῦρκοι ἀπὸ Βετσινίτζα ἦρθαν στὰ πέντε Ὄρνια, καὶ ἦβραν τοὺς ἐδικούς μας ἀτοίμαστους καὶ μὲ χωρὶς πολεμοφόδια, ἐπου δὲν καλάφθασαν νὰ ἔρθουν. ἔτζι ἐπιάσθη ὁ πόλεμος, χωρὶς νἄχουν τακτικὰ ταμπούρια οἱ ἐδικοί μας, καὶ ὄντας ὀλίγοι, καὶ οἱ Τοῦρκοι ὀκτὼ χιλιάδες, δὲν ἐμπόρεσαν οἱ ἐδικοί μας νὰ πολυσκοτάξουν, ὅλοι οἱ Τοῦρκοι πῆδησαν εἰς τοὺς ἐδικούς μας, σκότωσαν πολλούς, ὅμως δὲν ἐμπόρεσαν νὰ μετα γεμίσουν τὰ μαλαμάτα τους. Τότε πιάστηκαν μὲ τὰ μαχαίρια καὶ σπαθιὰ καὶ κόβονταν σὰν τὰ θερία. Τότε ἔπιασαν γιανίτσαροι τοὺς ἐδικούς μας καὶ ἔβγαλαν ἔξω ἀπὸ τὸ πόλεμος Τουρκιάν. Καὶ ἄλλοι Ἕλληνες ἔπεσαν ἀπὸ τὰ Τουρκικὰ μαχαίρια καὶ ἄλλοι Τοῦρκοι ἄρπαξαν ἀπὸ τὰ χέρια τῶν Ἑλλήνων τὰ μαχαίρια. τόσον πολεμοῦσθη ἐστάθη ἐκείνος ὁ πόλεμος, ὁποῦ ἕλα μὲ χέρια ἐκόβονταν ἐκεῖ.

Ἔτζι σκοτώθηκαν Ἕλληνες ὀγδοήντα, πλάσθηκαν ζωντανοὶ ὡς πέντε. ἀξιωματικοὶ ἐσκοτώθηκαν ὁ Χιλίαρχος Χαλμούκης καὶ Λοχαγὸς Κάρμας, Θανασούλας Καλιάβης καὶ ὁ Γραμματικὸς τοῦ Νάκου Μανωλιὰ. μάλιστα ἐκινδύνευσε καὶ ὁ Νάκος Παπουργιᾶς. Ὁ Κίτζος τοῦ Παπουργιᾶ καὶ ἐδικός μου ἀνεψιὸς ἐπιάσθη ζωντανός.

Τοῦρκοι σκοτάθηκαν τρακόσιοι, καὶ ξεχωριστὰ οἱ λαβωμένοι, ὅτι εἴδαμε καὶ τὰ λέσια, καὶ μᾶς εἶπε καὶ ἕνας Ἕλλην, ὁποῦ ἦρθεν ἀπὸ τοὺς Τούρκους, διὰ νὰ βαγοράσωμε τὸν Κίτζια, καὶ αὐτὸς μᾶς εἶπεν ὅτι βαρέθηκαν τρακόσιοι, καὶ δύω μαλίες Ἀρβανίταις.

αὐτὰ ἔτζεξαν ὡς τώρα.

Οἱ Τοῦρκοι βρίσκονται στὰ Σάλωνα, καὶ ἐμεῖς ἐδῶ στὸν Ὅσιον Λουκᾶν, καὶ περιμένομε νὰ μᾶς ἔρθουν ἡ τροφαῖς καὶ νὰ τοὺς ριχθοῦμε.

Σήμερα μᾶς εἶπαν, ὅτι κ' ἐκεῖνοι οἱ Τοῦρκοι ἀπὸ Παλιεχώρι, ἦρθαν εἰς ἀντάμωσιν τούτων εἰς Σάλωνα.

ὁ ἀδελφός σου
Ἰω. Γκούζας.

Πρὸς τὸ σεβαστὸν Βουλευτικὸν σῶμα

Εἰς ὅλα τὰ εὐνομούμενα ἔθνη τῶν πρώτων φροντίδων τῆς Διοικήτεως, ὁποία καὶ ἂν εἶναι αὐτὴ, εἶναι ἡ τῶν πολιτῶν καὶ πολιτίδων πάσης ἡλικίας ἐκπαίδευσις. Αὐτὴ δὲ πρὸς μὲν τοὺς ἔξω τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἐνεργεῖται διὰ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ θεάτρων καὶ ἐφημερίδων· πρὸς δὲ τοὺς ἐντὸς

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

τῆς παιδικῆς ἡλικίας διὰ τῶν σχολείων. ὅθεν ἔχει καὶ ἐκκλησίας καὶ θέατρα καὶ ἐφημερίδας καὶ σχολεῖα ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς ἡ Διοίκησις. Ἐπειδὴ δὲ, ὅπου οἱ πολῖται παῖδες παιδεύονται, ἐκεῖ καὶ ἄνδρες εἶναι εὐκαγωγότεροι καὶ ἐπιρρεπέστεροι εἰς τ' ἀληθινὰ τῆς Πατρίδος συμφέροντα, ὡς γνωρίζοντες τὴν κοινὴν εὐπραγίαν πηγὴν ἀέναον τῆς ἀληθινῆς ἑνὸς ἑκάστου εὐδαιμονίας· διὰ τοῦτο τῆς νεολαίας τὴν ἐκπαίδευσιν μάλιστα φροντίζουσιν αἱ φωτισμέναι πολιτεῖαι. Ἀπὸ τοιαύτας ἀρχὰς ὁρμώμενοι καὶ οἱ συνταξάντες τὸ προσωρινὸν ἡμῶν πολίτευμα, ὑπὸ τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος τὴν προστασίαν ἔταξαν τὴν δημόσιον ἐκπαίδευσιν, κατὰ τὸν λη' παράγρ. ἐκείνου. Τὸ Σεβαστὸν λοιπὸν Βουλευτικὸν σῶμα, συνιστάμενον ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἐλευθέρων μερῶν τῆς Πατρίδος, γνωρίζοντας κάλλιστα τὴν κατάστασιν τὴν ἠθικὴν τῶν συμπολιτῶν, δὲν τὸ λανθάνει, ὅτι, ἂν ἡ παιδεία ἦτον ὀρθοτέρα καὶ εἰς τὸ ἔθνος κοινοτέρα, βέβαια καὶ ἀγάπην θὰ εἴχαμεν τοὺς ἀλλήλους περισσοτέραν, καὶ ἠθῶν ἡμερότητα, καὶ πρᾳότητα, καὶ συμπάθειαν· καὶ πολλὰ ἀπευκταῖα θὰ ἐφεύγαμεν, καὶ ἀκινδυνότερον πολὺ περισσότερα θὰ ἐπιτερθύναμεν καλά. Ὅθεν καὶ ἡ ἑλληνικὴ Διοίκησις ὄχι μόνον ἔφορον γενικὸν τῆς παιδείας ἐδιώρισε, καὶ σχολεῖα ἐπαρχιακὰ καὶ κεντρικὰ διέταξε νὰ συστηθῶσιν, ἀλλὰ καὶ μὲ προσόδους ἀπεφάσισε νὰ τὰ προικίσῃ, τὸ ὁποῖον εἶναι τόσον ἀξιοθαυμαστότερον, ὅσον αἱ περιστάσεις εἶναι δεινότεραι, καὶ πανταχόθεν ἐπαπειλούμενοι κίνδυνοι φοβερώτεροι. Λοιπὸν καὶ ἡμεῖς ἐμφανιζόμενοι πρὸς τὸ Ε. Βουλευτικὸν σῶμα διὰ τοῦ παρόντος ἡμῶν ἱκετηρίου γράμματος, δὲν προβάλλομεν τὴν ἀνέκαθεν λαμπρότητα τῆς πόλεως ἡμῶν διὰ τὴν σοφίαν καὶ τὰς τέχνας, οὐδὲ τὸ ὁποῖον καὶ τὴν σήμερον ἔχουσιν ἀκόμη σέβας οἱ τῆς σοφῆς Εὐρώπης, ἀλλὰ τὴν ἀνάγκην τῶν ἐδῶ σχολείων ἀπὸ χρηματικοὺς πόρους. Εἰς τὴν πόλιν κατὰ τὸ παρὸν ἔχομεν ἕνα μὲν γυμνάσιον Ἑλληνικὸν, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ παραδίδονται παρὰ τὴν πάτριον γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν, τὰ στοιχεῖα τῶν εἰς πάντα πολιτὴν ἀναγκαίων γνώσεων· δύω δὲ ἀλληλοδιδακτικὰ, τὸ ἓν διὰ τ' ἀρσενικὰ καὶ τ' ἄλλο διὰ τὰ θηλυκά. Εἰς ἀτάντησιν δὲ τῶν ἀναγκαίων εἰς αὐτὰ ἐξόδων ἔχομεν μόνον πέντε χιλιάδας γρόσια ἑκάστου συνεισφορὰν τῶν Ἡγουμένων τῶν ἐπισημοτέρων ἐδῶ μοναστηρίων. Ταύτην δὲ τὴν ποσότητα θὰ τὴν αὔξαναν περισσότερον βέβαια καὶ τῶν πολιτῶν αἱ αὐτοπροαίρετοι προσφοραί, ἂν δὲν τοὺς εἶχαν καταντήσει εἰς ἐνδείαν αἱ πρὸ τεσσάρων ἤδη ἐτῶν ταραχαὶ καὶ μεταναστεύσεις διὰ τὴν γειτνίασιν τῶν ἐχθρῶν. Παρακαλοῦμεν λοιπὸν νὰ ἀφιερωθῇ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν γυμνάσιον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐξαρτῶνται καὶ τἄλλα δύω τ' ἀλληλοδιδακτικὰ, τὸ περιβέλιον τοῦ Χατζαλῆ, καὶ ὁ μῦλος τοῦ Γουραλῆ, τῶν ὁποίων τὸ εἰσόδημα εἶναι κατ' ἔτος περίπου τεσσάρων χιλιάδων γροσίων. Ἡ ἀφιέρωσις αὕτη θὰ μᾶς δώσῃ τὴν δύναμιν νὰ τρέφωμεν καὶ δέκα παιδία ἀπὸ τὰ χωρία τῆς Ἀττικῆς, τὰ ὁποῖα θὰ διδασκωνται τώρα μὲν τὴν Ἀλληλοδιδακτικὴν, διὰ νὰ συστηθῶσι κ' ἔξω Ἀλληλοδιδακτικὰ σχολεῖα πρὸς μαθήτευσιν τῆς νεολαίας τῶν χωρίων· ἔπειτα δὲ καὶ τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ τἄλλα μαθήματα, διὰ νὰ γινῶνται Ἱερεῖς εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰ χωρία· ἐπειδὴ κατάκαρδα λυπούμεθα διὰ τὴν παντελῆ νέκρωσιν τῆς ἐπ' ἐκκλησίας ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἄμβωνος διδαχῆς, ἡ ὁποῖα διαῤῥυθμίζει τὰ ἤθη πρὸς θεοσέβειαν καὶ δικαιοσύνην, πηγὰς πρωτίστας τῆς ἀδελφικῆς ἀγάπης, τὴν ὁποίαν μόνην ἐκήρυξεν ὁ γλυκύτατος Ἰησοῦς γνώρισμα τῶν ἰδίων ἑαυτοῦ μαθητῶν. μένομεν μὲ βαθύτατον σέβας.

Τῇ Μαΐου 1825. ἐν Ἀθήναις.

Οἱ Ἐπίτροποι τῶν Σχολείων.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 64.

Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ μέσον τῆς Τυπεγραφίας ὅ, τι στοχάζονται διὰ καλόν.
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Επιδ.)

„Ἡ Παρρησία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.“

ΤΡΙΤΗ 26 Μαΐου.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Αθῆναι. 15 Μαΐου.

Τὸ λυπηρὸν συμβεβηκὸς τῶν Σαλάνων μᾶς ἔκαμε νὰ ἐνθυμηθοῦμεν μίαν ὥραν ἀρχήτερα τὸ παλαιόν μας καταφύγιον: τὴν Σαλαμῖνα. Διὰ τοῦτο εὐθὺς μετὰ τὴν ἐλιβερὴν εἴδησιν τῆς καταστροφῆς ἐκείνης τῆς πόλεως, ἔγινε πάνδημος συνέλευσις τῶν πολιτῶν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀποφασίσθη

α΄. Νὰ ἀδειασθῇ ἡ πόλις ἀπὸ γυναικόπαιδα καὶ ἀδυνάτους ἀνθρώπους, περνῶντας εἰς τὴν Σαλαμῖνα.

β΄. Νὰ μείνουν πρὸς φύλαξιν τῆς πόλεως ὅλοι οἱ πολῖται ἀπὸ δέκα ὀκτὼ χρονῶν ἡλικίας, ἕως πενῆντα, χωρὶς ἐξαίρεσιν.

γ΄. Πρὸς ἐξοικονόμησιν τροφῶν νὰ πωληθῶν μερικαῖς χιλιάδες ξεστία λάδι ἀπὸ τὸ μέλλον τῶν ἰδιοκτήτων, ἕως νὰ ἰδεασθῇ περὶ τούτου ἡ σεβαστὴ Διοίκησις.

Ἀγόρασε πρὸς τούτοις ὁ τόπος καὶ ἄλλαις τροφαῖς ἐπ' ὀνόματι τῆς Διοικήσεως. κἀνένα ὅμως ἀπὸ αὐτὰ ὅλα δὲν εἶχαν οἰκονομηθῇ ἀκόμη. ὅταν μᾶς ἦλθεν ἡ τρομερὰ εἴδησις, ὅτι Τοῦρκοι εὐγῆκαν ἀπὸ τὴν Εὔριπον καὶ κατετάραξε τόσον τὴν πόλιν.

Οἱ Τοῦρκοι αὐτοὶ εὐγῆκαν ἕως ἑκατὸν, ἢ ὡς κατάσκοποι τῆς Επαρχίας, ἢ διὰ νὰ ἁρπάξουν τιποτες ἀπὸ τὰ περίχωρα, τοὺς ὁποίους τουφεκίζωντας μία μικρὴ ἐδική μας φρουρὰ, διὰ νὰ πάρῃ εἴδησιν ὁ κόσμος, ἔκαμε νὰ γεννηθῇ ἐκείνη ἡ ταραχὴ, τὴν ὁποίαν προτήτερα εἶχε σπείρη εἰς ταῖς καρδίαις τῶν ἀνθρώπων ὁ χαλασμὸς τῶν Σαλάνων.

Επαρατηρήσαμεν ὅμως, εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν, ὅτι αὐτὸ τὸ ἀνακάτωμα ἔγινε περισσότερον ἀπὸ τὴν ἀναρχίαν, ἤγουν ἀπὸ τοῦ νὰ θέλῃ ὁ ἕνας καὶ ὁ ἄλλος νὰ γνωμοδοτῇ καὶ νὰ ἀποφασίζῃ, χωρὶς νὰ προσμένῃ νὰ ἐνεργήσουν ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποίους ὁ λαὸς ἔχει διωρισμένους κυβερνήτας του· μάλιστα! εἰς τετοιαις περίστασαις πρέπει νὰ περιορίζεται ἡ δύναμις τῆς σκέψεως καὶ τῶν ἀποφάσεων εἰς ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερα ὑποκείμενα, διὰ νὰ ἐνεργοῦνται συντονώτερα καὶ ὀγλιγωνώτερα τὰ συμφέροντα τοῦ Τόπου. καὶ ἐὰν τοῦτο ἐγίνετο, βέβαια δὲν θὰ ἐβλέπαμεν τόσην ταραχὴν καὶ ἀνακάτωμα, καὶ κάτι ἄλλο ἀκόμη, τὸ ὁποῖον ἐδῶ τὸ ἀποσιωπῶμεν χάριν τῆς γενικῆς ἀμνήστιας . . . καὶ πρὸς τὸ ἑσπέρας, καθὼς ἠκολούθησεν. ἠθέλαμεν βεβαιωθῇ διὰ τοὺς Τούρκους λεπτομερῶς. Ἀλλ' ἐμεῖς ὅταν εἶναι καιρὸς νὰ συναχθῶμεν νὰ δώσωμεν μικροὶ μεγάλοι τὴν γνώμην μας διὰ τὰ συμφέροντα τῆς Πατρίδος, τὰ ἀφίνομεν κατ' ἀνέμου, καὶ μόνον, ὅταν ὁ κόδυνος μᾶς πλακώσῃ, τότε θέλομεν ὅλοι

νὰ φυλάξωμεν καὶ νὰ ἐπιθαυμάζωμεν, καὶ τοῦτο ἐστάθη ἕνα μεγάλον αἴτιον τοῦ χαλασμοῦ τόσων πόλεων καὶ ἐπαρχιῶν.

Ἠθέλητε μὲ ὅλον τοῦτο κατάτι καὶ αὐτὴ ἡ Ὑδρα, ἐπειδὴ ἔκαμε νὰ ἐνεργηθῇ ἀπὸ λίγους της; καὶ πολλὰ ὀλίγωρα ἦτον ἡ πρώτη ἀπόφασις τῆς Συνελεύσεως, τοῦ νὰ διαβιβασθοῦν οἱ ἀδύνατοι εἰς τὴν Σαλαμῖνα, καὶ ἡ Ὕδρα κατεστάθη μὲ τοῦτον τὸν τρόπον ἐπιτηδεία διὰ νὰ ἀντιπαραταχθῇ εἰς τὸν ἐχθρὸν, ἐὰν ἠθέλησε νὰ τὴν πολεμήσῃ.

Πρὸς τούτοις ἔκαμε τοῦτο καὶ τὴν Διοίκησιν νὰ λάβῃ ἐνεργητικώτερα μέτρα, καὶ νὰ στείλῃ ἐδῶ τροφαῖς καὶ πολεμεφόδια καὶ τὸν Στρατ. Βάσιον μὲ 1000. στρατιώτας.

24. Μαΐου. 1823

Δύο πλοῖα ἐρχόμενα ἀπὸ Ζάκυνθον μᾶς λέγουν, τὸ ἕνα, ὅτι εἶδεν ὀξυδαλμοφανῶς δύο βρίκια πιασμένα ἀπὸ τὴν α' μοῖραν τῆ Ἑλλην. στόλου καὶ πέντε φορτηγὰ, τὸ ἄλλο λέγει ὅτι ἤτουτε πρὸς τὸ μέρος τοῦ Μιλέα ἕναν δυνατὸν χρίτον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐτυπτέραναν, ὅτι θὰ ἐκάη κανένα Τουρκικὸν πλοῖον.

Σ α λ α μ ῖ ν α. 25. Μαΐου. 1825.

Μὲ τὸ γενικὸν ξενίτευμα τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, ἀναγκάσθη νὰ ξενιτευθῇ καὶ ἡ παροῦσα Ἐφημερὶς μὲ τὴν Τυπογραφίαν. ἐπειδὴ καὶ μὲ μόνον τὸ ἄδειατμα τῆς Πόλεως, χωρὶς πολιορκίαν, ἡ ἀνταπόκρισίς μας ἔπρεπε νὰ παύσῃ μὴ συχνάζόμενος ὁ λιμένας μας δι' ἔλλειψιν κατοίκων. ἐγελάσθηκα νὰ εἰπῶ ξ ε ν ί τ ε υ μ α εἰς τὴν Σαλαμῖνα, τῆς ὁποίας οἱ ἀγαθοὶ κάτοικοι παλαιόθεν εἶναι σφικτὰ ἑνωμένοι μὲ τοὺς Ἀθηναίους, καὶ τόσον ἀγωνίσθησαν μαζὴ μὲ αὐτοὺς ἐναντίον τῶν κοινῶν Ἐχθρῶν μας. Αὐτοὶ εἶναι καλοδιάθετοι καὶ φιλόκαλοι· εἶναι ἀνδρεῖοι πολεμισταὶ· χαίρονται καὶ μίαν ὁμόνοιαν, τὴν ὁποίαν στάνια εὑρίσκει τινὰς εἰς κοινωνίαν ἀνθρώπων τριγυρισμένων ἀπὸ περίστασιας ὄμοιας μὲ ταῖς σημεριναῖς ἐδικαῖς μας. Ὅλη σχεδὸν ἡ Ἀνατολικὴ Ἑλλὰς κατοικεῖ σήμερον τέσσαρους χρόνους εἰς τούτην τὴν Νῆσον μὲ ἄκραν ἡσυχίαν καὶ ἀσφαλερικὴν ἀσφάλειαν διὰ τὴν ἀγαθότητα τῶν πολλὰ ὀλίγων καλοίκων της.

Προχθὲς ἀπέρασεν ἐδῶθεν ὁ Στρατηγὸς Βάσιος Μαυροβουνιώτης, διωρισμένος ἀπὸ τὴν Σεβ. Διοίκησιν διὰ τὰς Ἀθήνας, μὲ 1000. στρατιώτας.

Τὴν στιγμὴν, ὁποῦ ἄρχιζε εἰς τὸν Λιμένα μας, ἦλθεν ἀπὸ Ἀθήνας εἴδησις, ὅτι ὁ ἐχθρικὸς Στόλος ἐφάνη ὀπίσω ἀπὸ τὸ Σούνιον -- Κάβο-κολώναις, ἕως 80. καράβια, μικρὰ καὶ μεγάλα· ὅτι ἀκούσθη κρότος κανονίων πολὺς, ὅτι ἐφάνησαν καὶ φρεγάδαις κτλπ. εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν, εὑρισκόμενος ἐδῶ ὁ κ. π. Μανόλης Τομπάζης, ἐπαρακίνησε τὸν Στρατ. Βάσιον νὰ ἀλλάξῃ δρόμον καὶ νὰ περάσῃ εἰς Ὕδραν. Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν δὲν ἄφησεν ὁ ἐναντίος ἄνεμος νὰ ἀναχωρήσῃ ὁ Στρατ. Βάσιος μὲ τὸ σῶμα του, ἕως ὁποῦ τέλος πάντων τὴν ἄλλην ἡμέραν εἰς ταῖς 23. Μαΐου, μᾶς ἦλθεν εἴδησις ἀπὸ Ὕδραν, ὅτι ἡ δευτέρα μοῖρα τοῦ Στόλου μας, πολεμῶντας μὲ τὸν ἐχθρικὸν, ἐπέτυχε νὰ τοῦ καύσῃ δύω φρεγάδες καὶ ἕνα κουρβέτον, καὶ μὲ τοῦτο νὰ τὸν κατασκοπώσῃ δι' ὅλου, χωρὶς νὰ ἠμπορέσῃ νὰ τελειώσῃ τοὺς σκοπούς, ὁποῦ εἶχεν εἰς Εὔριπον. ἐμβῆκε μ' ὅλον τοῦτο μέσος ἐχθρικὸν καραβίων εἰς Εὔριπον. Μίαν ἄλλην φρεγάδα τὴν ἐκυνηγοῦσαν τρία πελεμικὰ ἐδικάμας ἕως εἰς τὴν Σύραν, ὅπου λέγεται ὅτι νὰ ἔπεσεν ἔξω. Πρὸς τούτοις μᾶς βεβαιώνουν ἀπὸ πολλὰ μέρη, ὅτι ἐπιάσθησαν ἀπὸ τοὺς ἐδικούς μας εἰς αὐτὸν τὸν πόλεμον πέντε φορτηγὰ μὲ οἰκοδομικὴν ὕλην· ἀσβέστην καὶ πουρία, καὶ σύνεργα τῆς τέχνης τούτης.

Ἀπὸ ἀνθρώπους, ὁποῦ ἔπιασαν, ἔμαθαν εἰς Ὑδραν, ὅτι ὁ Στόλος αὐτὸς εἶχε τὸν σκοπόν του διὰ τὸ Μεσολόγγι, καὶ ἴσως ἀκόμη τὸν ἔχει. ὅτι καὶ πολλὰ σάλια ἔσυρνε κατόπι του διὰ νὰ πολεμήσῃ τὸ Μεσσολόγγι μὲ ὅλους τοὺς τρόπους. Τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς ἀνδρείους θαλασσινοὺς μας, ὁποῦ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Παντοδυνάμου τοῦ ἐκολώβωσαν ἀρκετὰ τὰς δυνάμεις, καὶ μὲ τὴν ἐπιδεξιότητα τους, τοῦ νὰ ἠμποροῦν νὰ τὸν καίουν καὶ εἰς τὰ πανιά, ἔκαμαν νὰ ἀναγνωρισθῇ τέλος πάντων εἰς τὸν κόσμον ἡ ὑπεροχὴ τῆς θαλασσίου δυνάμεως τῶν Ελλήνων. Εὰν οἱ Ναυτικοί μας ἠμποροῦν μὲ σιταροκάραβα, ὄχι μόνον νὰ ἀντιπαρατάττωνται, ἀλλὰ καὶ νὰ βλάπτουν ὄχι ὀλίγον τὰ πλεούμενα κάστρα τῶν Τούρκων. τί δὲν θέλουν κάμη, ὅταν ἡ Ελλὰς εὐτυχήσῃ, καθὼς ἐλπίζομεν, νὰ ἀποκτήσῃ πέντε, ἓξ φεργάδες!!

Αὐτὰ τὰ κατορθώματα δὲν ἐξυπνοῦν τὸν ἐνθουσιασμὸν ἄραγε καὶ εἰς τὰ ἐδικά σας στήθη, Στρατιῶται τῆς ξηρᾶς; δὲν πηδᾷ ἡ καρδία σας, ἄραγε, ὅταν μανθάνετε, ὅτι εἴκοσι, τριάντα ἀποφασισμένοι πυρπολισταὶ, κάμνουν τὰ τρομερὰ πλεούμενα Κάστρα νὰ φεύγουν ἐμπρὸς ἀπὸ σιταροκάραβα; Ἆ βέβαια, καὶ σεῖς εἶσθε παιδιὰ τῶν αὐτῶν Προγόνων μὲ ἐκείνους, καὶ εἰς ταῖς ἐδικαῖς σας φλέβαις βράζει αἷμα Ελληνικόν. ἀλλὰ ἀνάθεμα. . . .

Τέλος πάντων, ἦλθε καιρὸς νὰ ἀνταποκριθῆτε καὶ ἐσεῖς εἰς τὴν ἀνδρείαν ἐκείνων· ἦλθεν καιρὸς νὰ δοκιμάσῃ ὁ Ἐχθρὸς καὶ τὸ σπαθὶ τῶν στρατιωτῶν τῆς ξηρᾶς, καθὼς ἕως τώρα τὴν φωτιὰ τῶν Θαλασσίων. Τότε θὰ ἀναγκασθῇ νὰ μᾶς ἀδειάσῃ τὸ ἀρχοντικὸ, καὶ νὰ μάθῃ μὲ ἐντροπήν του, τῶς δὲν ἔκαμεν ὁ Θεὸς τοὺς Τούρκους, διὰ νὰ ἔχουν σκλάβους, νὰ δουλεύουν δι' αὐτούς. ἀρκετὰ τοὺς ἐδούλευσαν οἱ Προπάτορές μας καὶ οἱ Ἰατέρες μὰς τετρακόσιους τόσους χρόνους!!.

Ἀπὸ Ναύπλιον μᾶς βεβαιώνουν ὅτι τὴν ἀπερασμένην Κυριακὴν ἔγινε Μονοκλησία, πρὸς ἔνορκον καθιέρωσιν τῆν γενικῆς Αμνηστίας, τόσον ἀναγκαίας γνωρισμένης σήμερον εἰς τὴν Ελλάδα. Ὁ εὐγεν. κύριος Σπυρίδων Τρικούπης, μέλος τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος ἐπαινεῖται ἀπὸ τοὺς παρευρεθέντας διὰ μίαν ὁμιλίαν του "περὶ ὁμονοίας", ὁποῦ ἔκαμεν εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν. Γλυκύπικρα δάκρυα μετανοίας καὶ χαρᾶς ἔτρεχαν ἀπὸ ὁλονῶν τὸ μάτια, ὅταν ὅλοι ὁμοῦ ἔδιδαν τὸν ὅρκον τους ἐπάνω εἰς τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον. Ἡ ἐλπὶς ἄρχησε πάλιν νὰ γελᾶ εἰς τὰ πρόσωπα τῶν ἀνθρώπων καὶ γενικὸς ἐνθουσιασμὸς νὰ θερμάνῃ πάλιν ταῖς καρδίαις των, παγωμέναις ἀπὸ τὸν δριμὺν χειμῶνα τῶν παθῶν, καὶ τῆς διχονοίας. Δὲν εἶναι ἀνθρώπιναις ψυχαῖς, ὅσαις δὲν ἐμαλάχθησαν εἰς αὐτὸ τὸ θέαμα· εἰς τὴν κλάσιν τῶν θηρίων πρέπει νὰ καταταξῇ κἀνείς ὅσους ὕστερον ἀπὸ αὐτὴν τὴν φρικτὴν καὶ ἀξιόλογην Τελετὴν, δὲν ἐγδύθησαν "τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον", διὰ νὰ ἐνδυθοῦν "τὰ ὅπλα τοῦ φωτὸς".

Ναι! Ελληνες! τὰ ὅπλα τοῦ φωτὸς" ἡ χριστιανικὴ ὁμόνοια εἶναι ἐκείνη, εἰς τὴν ὁποίαν ὅλοι πλέον ἐκρεμάσαμεν ὅλως δι' ὅλου τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μας. μακρὰν λοιπὸν ἀπὸ ἡμᾶς εἰς τὸ ἑξῆς τὰ πάθη! μακρὰν ἡ ἄκαιραις φιλονεικίαις περὶ τῶν ἀξιωμάτων! θρησκευτικὴ εὐπείθεια εἰς ταῖς διαταγαῖς τῆς Διοικήσεως (τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα νὰ προφέρωμεν ὡς τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ). Ας λογαριάσωμεν καὶ τούτους τοὺς περασμένους τέσσαρους χρόνους τῶν παθῶν καὶ τῆς διχονοίας, μαζὺ μὲ τοὺς τέσσαρους αἰῶνας τῆς καταθλιπτικῆς Τυραννίας, τῆς ὁποίας τὰ βαθειὰ σημάδια δὲν ἀρκοῦν βέβαια νὰ ἐξαλείψουν τεσσάρων χρόνων παθήματα. Μεῖλον τοῦτο "ὁ ἄνθρωπος ἐγὼ, εἶμαι ἐλεύθερος, εἶμαι ἐλεύθερος καὶ ἂν γεννηθῶ μέσα εἰς τὴν φυλακὴν καὶ εἰς τὰς ἀλύσσους." ἄμεθα πάντα τὸ κατ' εἰκόνα θεοῦ",

καὶ ἡ ἀπόφασις τούτου τοῦ ἐπιγείου θεοῦ εἶναι τολμῶ νὰ εἰπῶ, παντοδύναμος.

Καὶ ἐὰν ἡμεῖς δράμωμεν σφικτοδεμένοι μὲ τῆς ἀδελφικῆς ἀγάπης τοὺς δεσμοὺς ἐναντίον εἰς τὰ κοπάδια τῶν σκλάβων τῆς Τουρκικῆς δυναστείας, μὲ τὸ φρικτὸν σημεῖον τοῦ Σταυροῦ, ὑψωμένον πιστῶς εἰς τὸ μέσον μας, ποία δύναμις σατονικὴ ἠμπορεῖ νὰ μᾶς κόψῃ τὸν δρόμον; ἐὰν ὁ Θεὸς εἶναι μαζή μας -- καὶ τοῦτο γίνεται μὲ τὴν ἀδελφικὴν ἀγάπην --, ποῖος ἠμπορεῖ νὰ ἔλθῃ κατεπάνω μας.' ἢ διατι ἡ ἀδιαφορία μας, γεννημένη ἀπὸ τὴν διχόνοιαν, ἐπαράδοσε εἰς τὸν Εχθρόν μας κάποιαν Πόλιν καὶ κάποιον Φρούριον, στοχαζόμεθα, ὅτι εἶναι πλέον ἀνίκητος; ὄχι. ὄχι. ὅταν ἕνα Ἔθνος παλεύῃ μὲ ἀπόφασιν διὰ τὴν ἐλευθερίαν του, δὲν ἠμπορεῖ νὰ σκλαβωθῇ μήτε ἀπὸ τὸν δυνατώτερον Αἰχμαλωτιστὴν τοῦ κόσμου, καὶ ἡ ἱστορία εἶναι γεμάτη ἀπὸ τέτοια παραδείγματα. Ο Ξέρξης εἶχεν εἰς τὴν ἐξουσίαν του ὅλην τὴν Ἀσίαν σχεδὸν, καὶ περνῶντας διὰ τὴν Ελλάδα ἔσυρνε μαζή του Μιλιούνια πλήθη διαφόρων ἐθνῶν, γυμνασμένων εἰς κάθε τέχνην πολεμικήν. μία φοῦκτα ἦσαν οἱ Προπάτορές μας, ἀλλὰ μὲ τὴν ἀποφασιστικήν τους ἀνδρείαν καὶ τὰ πλήθη ἐκεῖνα, ὁποῦ ἔλεγαν, ὅτι δὲν ἤθελε τὰ χωρέση ὁ τόπος μας, τὰ ἀνεμοσκόρπισαν, καὶ τὸν ὑπερήφανον Βασιλέα ἔκαμαν νὰ φύγῃ μέσα εἰς ψαράδικο καΐκι μὲ τὴν μεγαλήτερην ἐντροπὴν τοῦ κόσμου. Εκείνων λοιπὸν τῶν προγόνων τοὺς ἀπογόνους ἐστοχάσθη σήμερον μία μυριάδα σκλάβων τῆς Αἰγύπτου καπνοζυμωμένων, νὰ βάλῃ ἄλλην μίαν φορὰν ὑποκάτω εἰς τὸν ἴδιον ζυγὸν, ὁποῦ βαστοῦν καὶ αὐτοὶ εἰς τὸν τράχηλόν τους.'.'

Στρατόπεδον Ελληνικὸν περὶ τὰ Σάλωνα.

23 Μαΐου.

Απὸ στρατιώτας ἐρχομένους ἐκεῖθεν μανθάνομεν, ὅτι τὰ ἑλληνικὰ στρατεύματα ἐπλησίασαν κοντὰ εἰς τὴν πόλιν τῶν Σαλώνων καὶ ἔπιασαν τὰς θέσεις: Προφήτην Ηλίαν, Καστρὶ, καὶ Χρυσὸν. λέγουν ὅτι συμποσοῦνται τώρα ἕως πέντε χιλιάδες.

Εἰς τὴν Δεσφίναν, τὴν ὁπόιαν προτήτερα, ὅταν τὰ Ελληνικὰ στρατεύματα ἐστρατοπέδευαν εἰς τὸν ὅσιον Λουκὰν, ἦλθαν καὶ ἔκαυσαν οἱ Τοῦρκοι, ἐμβῆκαν οἱ Ελληνες, καὶ διώχνωντας ἐκεῖθεν τοὺς τούρκους, ἔκαυσαν ἕως πενῆντα κλεισμένους εἰς ἕνα πύργον.

Λέγεται, ὅτι εἰς τὸ Μεσσολόγγι ἔκαμαν οἱ ἐδικοί μας μίαν νυκτερινὴν ἔφοδον κατεπάνω εἰς τοὺς Τούρκους, καὶ τοὺς ἔκαμαν ζημίαν ἀρκετὴν.

Μία λογοτριβὴ ἐξακολουθεῖ πάντα μεταξὺ τῶν Καπετανέων τοῦ εἰρημένου στρατοπέδου, περὶ ἀφέσεως τοῦ Οδυσσέως, δὲν ἠξεύρομεν ὅμως πῶς θὰ τελειώσει.

Απὸ Ναύπλιον μᾶς λέγουν ἀκόμη, ὅτι καὶ ἄλλο ἕνα κορβέτον ἐχθρικὸν ἔπεσεν ἐπάνω εἰς τὴν Τῆνον, καὶ ἐτζακίσθη. Καὶ ὅτι, ἐκεῖνο τὸ πολεμικὸν πλοῖον, ὁποῦ κυνηγῶντες το οἱ ἐδικοί μας ἄραξεν εἰς τὸν λιμένα τῆς Σύρας (Βέλλα Γράτζια), ἔβαλαν φωτιά καὶ τὸ ἔκαυσαν οἱ ἴδιοι Τοῦρκοι. Τοῦτο τὸ δεύτερον βεβαιώνεται καὶ ἀπὸ τὴν Σύραν. εἶχε 16, κανόνια ἀπὸ κάθε μέρος.

Θεμερα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 65.

Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ μέσον τῆς Τυπεγραφίας ὅ, τι στοχάζονται διὰ καλὸν.
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Επιδ.)

„Ἡ Παρρησία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δεκαιοσύνης.“

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. 29 Μαΐου.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ναύπλοιον. 24. Μαΐου. 1825.

Ἀπὸ γράμμα ἰδιαίτερον.

. . . Σᾶς εἰδοποιῶ μὲ λύπην μου ὅτι τὴν ἀπερασμένην Πετράδην, τρεῖς ὥραις μακρὰν τοῦ Νεοκάστρου ἐπολέμησε μὲ τοὺς ἐχθροὺς ὁ Ὑπουργὸς τῶν Εσωτερικῶν Ἰρηγόριος Δικαῖος, ἔχων τας μαζήτου ἕως χιλίους πεντακοσίους, καὶ ἄλλους συστρατήγους, τὸν κ. Κεφάλα καὶ γαμβρόν τοῦ κ. Πέτρου Μαυρομιχάλη, καὶ ἄλλους δύω ἀκόμη. Ὄντας ὅμως πολλοὶ οἱ ἐχθροὶ, ἐδειλίασαν οἱ ἐδικοί μας, καὶ οἱ ἄνω εἰρημένοι Στρατηγοὶ ἀπὸ φιλοτιμίαν τους καὶ μὲ πολλὰ ὀλίγους, ὁποῦ τοὺς ἔμειναν, ἐκλείσθηκαν εἰς ἕνα μέρος δυνατὸν, καὶ ἐπολέμησαν ἀνδρείως ἑπτὰ ὥραις. Τέλος πάντων τοὺς ἐπερικύκλωσαν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη οἱ Ἐχθροὶ, καὶ αὐτοὶ ἔμειναν ἐκεῖ καὶ ἀπεθάναν ὅλοι.

Σήμερον ξεκινοῦν ἀπὸ Τροπολιτζᾶν ὁ γενναῖος ἀρχηγὸς Κολοκοτρώνης μὲ ἀρκετὰ στρατεύματα, διὰ νὰ ἐκδικηθοῦν τὸ αἷμα τῶν ἀδελφῶν τους.

Μεγαλόψυχε Μαυρομιχάλη! ἄξιε τῆς παλαιᾶς τῶν Προπατόρων σου δόξης! δὲν εἶναι μέρος τῆς Ἑλλάδος, ὅπου νὰ μὴν ἔπεσε θύμα τῆς Ἐλευθερίας τῆς Πατρίδος κανένα ἀπὸ τὸ φιλοτάτου, ἢ ἀπὸ συγγενής σου! Ἡ Κάρυστος ἐρούφιξε τοῦ χρυσοῦ σου Ἠλία τὸ αἷμα! ἡ Αἰτωλία σκεπάζει τὰ κόκκαλα τοῦ ἀνδρείου αὐταδέλφου σου Κυριακούλη! τὸ Νεόκαστρον ἐδέχθη τὸ ἡρωϊκὸν σῶμα τοῦ Ἰωάννου σου! ὁ ἄλλος βασανίζεται ἀκόμη εἰς τὰ δεινὰ τῆς αἰχμαλωσίας! τώρα τελευταῖον ἀκούομεν πάλιν ἀποθαμμένον ἐνδόξως ἕναν γαμβρόν σου, καὶ πάλιν Σὲ ἀκούομεν τρέχοντα εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς Πατρίδος μὲ προθυμίαν μεγάλην. ἀκούομεν τὸν ἀδελφόν σου, τὸν Κωνσταντίνον θαλασομαχοῦντα διὰ νὰ φθάσῃ εἰς Ὕδραν, πρὸς ἐνδυνάμωσιν περισσοτέραν τῆς δυνατῆς τούτης νήσου. Τοῦτο μᾶς δίδει μεγάλην ἐλπίδα καὶ ἀνακουφισμὸν εἰς ταῖς περασμέναις μας θλίψαις: ἐπειδὴ, ποῖος ἠμπορεῖ νὰ εἶναι ἐκεῖνος ὁ Σπαρτιάτης, ὁποῦ δὲν θὰ προσφέρη, κατὰ τὸ παράδειγμά Σου, ἄλλαις τόσαις θυσίαις, διὰ νὰ ἐκδικηθῇ τὸ πολύτιμον αἷμα τῆς ἀληθῶς Σπαρτιατικῆς οἰκογενείας σου; ὁ ἀτρόμακτος Σπαρτιάτης, ὁποῦ μὲ τὴν σκληραγωγίαν καὶ μὲ τὸ αἷμα του ἐβάσταξε καὶ βαστᾶ ἀκόμη τὴν ελευθερίαν του τριγυρισμένην πάντα στενὰ ἀπὸ τὴν Τυραννίαν, θὰ πουλήση ἔτζι ἀδίκως τόσον αἷμα, μίαν φορὰν, ὁποῦ εἶδε τὴν ἐλευθερίαν τῶν βουνῶν του νὰ ξαπλω-

θῇ τόσον τριγύρω εἰς ταῖς εὐρύχωραις πεδιάδαις καὶ θάλασσαις τῆς Ἑλλάδος; ὄχι βέβαια. Ἀλλὰ καὶ ἂν ἄφησαν ἕναν καιρὸν οἱ Προπάτορές σας τὸν λεονταρόκαρδον Λεωνίδαν μόνον μὲ τριακοσίους εἰς τὰ στενὰ τῶν Θερμοπυλῶν, διὰ περίστασις σχεδὸν ὁμοίαις μὲ ταῖς ἐδικαῖς μας, ἐξαγόρασαν ὅμως ἔπειτα ἀειπλάστως τὸ αἷμα ἐκείνων τῶν τριακοσίων εἰς τὴν πεδιάδα τῶν Πλαταιῶν.

Σπαρτιᾶται! εἰς ἐσᾶς εἶχε καὶ ἔχει ἡ Ἑλλὰς κρεμασμένον ἕνα μεγα μέρος τῆς ἐλπίδος της. Οἱ προπάτορές σας εἶναι ἐκεῖνοι, ὁποῦ τὴν ἔσωσαν χίλιαις φοραῖς ἀπὸ τοὺς φανατούς της κινδύνους. Ἠμπορεῖτε ἐσεῖς τώρα νὰ λησμονῆτε, ὅτι εἶσθε ἀπόγονοι ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν;

Ἀλλ' ἐγὼ ἴσως φαντάζομαι! ἐσεῖς τώρα ἴσως εἴσθε στρατοπεδευμένοι τριγύρω εἰς τὸν Ἐρυθρόν, παίζοντας ἐνδιάμεσα, καὶ γελεμαῖντας μὲ τὴν παραπαιημένην μας ἀνδρείαν. Μᾶλλον λοιπὸν ἐπιτρέψατέ μου νὰ λύσω τὰ χρέος μου, καὶ ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ εἰς τοὺς λόγους μου τούτους κάποιαν δύναμιν, διὰ νὰ κεντήσουν εἰς τὰ σπλάγχνα ἐκείνους, ὁποῦ ἀνόμως εὑρισκόμενοι ἐλεύθεροι μεσὰ εἰς τὴν δόξαν, κάθονται μὲ ἀδιαφορίαν ἐπάνω εἰς τὰ ἐργόχειρα καὶ εἰς τὸ ἐμπόριόν του, καὶ μόνον μὲ ταῖς καταράις των εὐχαριστοῦνται νὰ πολεμοῦν τὸν ἐχθρόν. . .

Μέγαρα. 25. Μαΐου.

Γράμμα ἀπὸ Ναύπλιον, σημειωθὲν τὴν 23. τοῦ παρόντος, περιέχει, ὅτι ὁ Κ. Θ. Κολοκοτρώνης ἐδιωρίσθη ἀρχηγὸς μετὰ τοῦ κ. Π. Μαυρομιχάλη εἰς δεκαπέντε Χιλιάδες στρατεύματα Πελοποννησιακὰ διὰ νὰ κτυπήσωσι τοὺς Αἰγυπτίους. ὁ δὲ Κανέλος Δελιγιάννης ἐπὶ κεφαλῆς πέντε χιλιάδων ὑπάγει νὰ πολιορκήσῃ τὴν παλαιὰν Πάτραν· καὶ ὁ Νοταρᾶς ἐπὶ δύω χιλιάδων καὶ ἄλλων δύω ὁ Νικηταρᾶς νὰ ὑπάγωσιν εἰς βοήθειαν τοῦ Μεσολογγίου, οἵτινες καὶ ἀνεχώρησαν τὴν 20. τοῦ ἰδίου ἀπὸ Ναύπλιον.

Ἐξεστράτευσε καὶ ὁ ἐκλ. Κ. Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης διὰ Ὑδραν με 1000. στρατ. ὅπου εἶναι καὶ ὁ Καρατάσσος.

Μᾶς λέγουν, ὅτι ἡ μικρὰ λογομαχία μεταξὺ Γαλάξια καὶ τῶν λοιπῶν Καπετανέων ἔπαυσε, καὶ τοῦτο εὔχονται καὶ ἐπιθυμοῦν ὅλοι οἱ Πατριῶται καὶ φίλοι τῆς δόξης τοῦ ὀνόματος τῶν εἰρημένων Σπαρτιατῶν. Ἡμεῖς ὅμως ποτὲ δὲν ἐπιστεύαμεν μὲ τὰ σωστά μας, ὅτι ἤθελαν ἀφήσει νὰ ἐξακολουθῇ περισσότερον μία τοιαύτη φιλονεικία εἰς τέτοιαις περίστασις τῆς Πατρίδος, ὅταν ὁ καλὸς Πατριώτης τὸν ἴδιον ἑαυτόν του προσφέρει θυσίαν διὰ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ Ὅλου.

Εἶναι φανερὸν εἰς τὴν Ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τέσσαρους μῆνας κ' ἐδῶθε, τόσον ἐχάσαμεν ἐξ αἰτίας αὐτῆς τῆς ψυχρότητος καὶ φιλονεικίας! ἐχάσαμεν τόσον, ὅσον ἐὰν δὲν ἐχάναμεν, θὰ ἐκερδίζαμεν βέβαια τὸ πᾶν, διὰ τὴν καταμέρος θαυμαστὴν ἐπιτυχίαν εἰς ταῖς θαλασσιναῖς μας ἐπιχειρήσαις.

Καὶ αὐτοὺς τοὺς ἰδίους, ὅσοι ἀπόλαυσαν κἄτι ἀπὸ αὐταῖς ταῖς ἄκαιραις φιλονεικίαις, -- ἂν εἶναι ὅμως, καθὼς φημίζονται, ἀγαθοὶ Πατριῶται -- καὶ αὐτοὺς τοὺς ἰδίους λέγω, ἂν ἐρωτήσωμεν· καλὸν εἶναι τοῦτο, νὰ κινδυνεύσῃ τόσον ἡ Πατρὶς διὰ λόγους σας; θὰ μᾶς ἀποκριθοῦν γεμάτο τὸ στόμα "ἐμεῖς ἂς ἐχανόμεθα κατακράτος, μόνον ἡ Πατρίδα νὰ μὴν ἐπάθαινε, ὅσα ἔπαθε." Ἐγὼ κάμνω καὶ ἄλλα παιδιὰ," ἔγραφεν εἰς τὸν Τύραννον τῆς Ἠπείρου ἕνας ἀθάνατος Σουλιώτης -- ἀπὸ τοὺς Τζαβελέους, δὲν ἐνθυμοῦμαι ὅμως τὸ ὀνομάτου -- ὅταν ὁ Τύραννος ἐζητοῦσεν ἀπὸ αὐτὸν προδοσίαν Πατρίδος, διότι ἠμπόρεσε νὰ τοῦ πάρῃ τὸν υἱόντου-

Ομοίως λέγει ὁ καλὸς Πατριώτης,
"φίλους ἠμπορῶ νὰ κάμω καὶ ἄλλους,"
ἀμὴ Πατρίδα . . . -- ὦ γλυκύτατον ὄνομα! — . . . . .

"Τί πικρὸν! κανεὶς νἀφήσῃ τὴν Πατρίδα τὴν γλυκειὰ,
Καὶ τοὺς εὔκαρπους τοὺς κάμπους, καὶ νὰ ζῇ μὲ διακονιά.
"Μὲ γονιὸ νὰ πικραθερνῇ, μὲ γυναῖκα μορφονιά,
μὲ γερόντισσα μητέρα, καὶ μ' ἀνήλικα παιδιά.
"Κ' ἀπ' τὴ στέρηση καὶ φτώχια, ὅπου πᾷ, ὅπου σταθῇ,
νὰ γνωρίζ' ὁτ' εἶναι σ' ὅλους ἡ ζωήτου μισητή.
"Νὰ τρεπ.έχῃ τὴν γενιάτου, νὰ τρεπιάζετε καὶ αὐτὸς,
καὶ ποτὲ νὰ μὴν τοῦ λείψῃ ἀπ' τὰ χείλι ὁ στεναγμός!

Αθῆναι. 28. Μαΐου. 1825.

Εἰς ἐξακολουθεῖ ἄκρα ἡσυχία, ὕστερον ἀπὸ ἐκεινην τὴν ἀπερασμενην τρικυμιαν. καὶ πολλοὶ εἶναι τῆς ἰδέας, ὅτι δὲν θὰ πατήσει ἐφέτος Τουρκικοῦ ἀλόγου πεταλλον τούτους τοὺς τόπους.

Ἀπὸ Τδραν γράφουν, ὅτι ὁ Κολοκοτρώνης ἐκστράτευσε μὲ δεκατέσσαρες χιλιάδες. Ο Νοταρόπουλος διὰ τὰ Σάλωνα ἑτοιμάζεται νὰ ἐκστρατεύσῃ μὲ ἓξ χιλιάδες.

Ο Καπ. Νικόλας Στίνης ἦλθεν ἀπὸ Κολομπιθιζαν, καὶ λέγει ὅτι εἶδε χθὲς πέντε μικρὰ φορτηγὰ νὰ ἐμβαίνουν εἰς Εὔριπον. Δὲν ἠξεύρομεν ὅμως, ἂν ἀπὸ φόβον τους, ἢ ἐπίτηδες ἐμβῆκαν ἐκεῖ.

Ο Στρατ. Στάϊης εὑρίσκεται μὲ [illegible] σῶματον εἰς Κολομπιθίζαν. σήμερον

αὔριον εὐγαίνει διὰ ἐκεῖ καὶ ὁ Στρατηγὸς Βάσιος.

Ο Τοπάλ -- Πασᾶς λέγουν ὅτι νὰ εὑρίσκεται εἰς Καρυστον μὲ ἐκεῖνο τὸ μέρος τῶν πολεμικῶν του πλοίων, ὁποῦ ἔμεινεν ἐδῶ.

Ἀπὸ Αἴγιναν καὶ ἄλλα μέρη μᾶς λέγουν ὅτι μετὰ τὴν μάχην ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ἔκαμαν οἱ ἐδικοί μας εἰς τὴν Λεχαϊὰ, φουσκομένοι οἱ Μαῦροι ἀπὸ τὴν νίκην, ἠθέλησαν νὰ προχωρήσουν καὶ παρακεῖθε. ἐκεῖ λέγουν, ὅτι ἐπρόφθασαν ὁ Κολοκοτρώνης καὶ Γενναῖος, τοὺς ἐκτύπησαν δυνατὰ, καὶ ὅτι τοὺς ἔχουν κλεισμένους εἰς ἕνα στένωμα.

εἶναι ὅμως λίγοι, ψιλὸς, χωρὶς καμμίαν βεβαιότητα ἕως τώρα.

Σήμερον μᾶς ἦλθε καὶ ἀπὸ Ναύπλιον ἡ ἀκριβεστέρα εἴδησις, καὶ φαίνεται νὰ ἀληθεύῃ.

Μᾶς εἶπαν ἀπὸ Τδραν, ὅτι ἐπαρατήρησεν ἡ Βίγλα μίαν μεγάλην φωτιὰ ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὴν Μῆλον. καὶ ἀπὸ τοῦτο συμπεραίνουν πάλιν κανένα νέον καύσιμον ἐχθρικοῦ πλοίου.

Ο Βασιλεὺς τοῦ Μαρόκου ἀρνήθη νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ισπανίας τοὺς ὑπερασπιστὰς τοῦ πολιτικοῦ συντάγματος, τοὺς καταφυγόντας εἰς τὴν ἐπικράτειάν του.

Ἀπὸ νεωστὶ ἐκδοθὲν πολυμαθὲς σύγγραμμα φαίνεται, ὅτι εἰς τὰ διάφορα μέρη τοῦ Κόσμου ὑπάρχουν τρεῖς χιλιάδες καὶ ἑξήκοντα-τέσσαρες διάλεκτοι.

Εὐρωπαϊκαὶ μὲν	387
Ασιαλικαὶ δέ	937
Αφρικαναί	276
[illegible]μερικαναὶ	1, 264

-- ἀφίλος τοῦ νόμιν.--

Περιγραφὴ τῆς Ναυμαχίας τῆς Β. Μοίρας τοῦ Ἑλλην. Στόλου μὲ τὸν Βυζαντινὸν, δοσμένη ἀπὸ τὸν Αντιναύαρχον Γεώργ. Σακτούρην.

⟨ἀπὸ τὸν φίλον τοῦ Νόμου.⟩

Μόλις ἐξέπλευσεν ἀπὸ τὸν Ἑλλήσποντον ὁ Βυζαντινὸς στόλος, καὶ ἐκάμαμεν τινὰς ἀκροβολισμοὺς μερικῶς ἔμπροσθεν τῆς Μιτυλήνης. Τὴν δὲ 20 τοῦ παρόντος συνεκροτήσαμεν γενικὴν ναυμαχίαν μεταξὺ τῆς Ανδρου καὶ τοῦ ἀκρωτηρίου Καφαρέως ⟨Δόρον⟩.

Η ναυμαχία ἄρχησεν ἀπὸ τὴν 3 ὥραν τῆς ἡμέρας καὶ ἐκράτησεν ἀδιακόπως ἕως τὴν 12 τόσον πεισματικῶς, ὥστε ἐμπορεῖ τις νὰ εἰπῇ ὅτι ὑπερβαίνει κάθε ἄλλην. Τὴν 9 ὥραν διεσπάσαμεν τὴν γραμμὴν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ εὐθὺς ὥρμησαν δύω γενναῖοι πυρπολητὰι, ὁ καπετὰν Ιωάννης Ματρόζου Υδραῖος καὶ καπετὰν Λάζαρος Μουσίου Σπετσιώτης ἐναντίον ἑνὸς δικρότου ἑξήκοντα ἐξ κανονίων, λεγόμενον χαζενὲ γκεμισὶ, μετέδωκαν τὸ πῦρ, καὶ ἐντὸς ὀλίγης ὥρας ἐξερράγη μὲ μεγίστην βροντοκρότησιν.

Μετ' ὀλίγον ὁ πυρπολητὴς καπετὰν Μ. Μπούτης Υδραῖος εὑρισκόμενος εἰς τὴν ἀριστερὰν πτέρυγα τοῦ στόλου μας ἐπιπεσὼν κατὰ μιᾶς κορβέττας, εἴτε μικρᾶς φρεγάτας, τριάκοντα τεσσάρων κανονίων, μετέδωκεν ὡσαύτως τὸ πῦρ πολλὰ εὐστόχως, καὶ μετά τινα ἐμπρησμὸν ἐξερράγη καὶ αὐτὴ μὲ ἱκανὸν βρόντον.

Τὸ δίκροτον ἐδιοικεῖτο ἀπὸ τὸν ὠμότατον Αραπ Αλλῆ, ὅστις μαζὴ μὲ τοὺς 800 ἀνθρώπους τοὺς εὑρισκομένους εἰς αὐτὸ ἔγινε θῦμα τοῦ πυρὸς. Αὐτὸ τὸ πλοῖον εἶχε, καθὼς πληροφορούμεθα, πολλότατα πολεμεφόδια διὰ τὰς Πάτρας, πολλὰ σάλια διὰ τὴν ἔφοδον τοῦ Μεσολογγίου καὶ ἕως 150 πυρομηχανικοὺς διὰ τὸ ῥηθὲν φρούριον. Ἡ δὲ κορβέττα εἶχε καὶ αὐτὴ μέσα τριακοσίους ἀνθρώπους; τῶν ὁποίων οἱ μὲν Αὐστριακοὶ, οἱ δὲ Αρμενιοι, οἱ δὲ Καζακοι καὶ οἱ λοιποὶ Τοῦρκοι, ἐκ τῶν ὁποίων πολλοὶ συνελλήφθησαν ζῶντες. Ο δὲ καπετάνος αὐτῆς ὠνομάζετο Μισιρλὴ Μεχμὲτ.

Μετὰ τὴν ναυμαχίαν ταύτην ὁ ἐχθρὸς ἐβάλθη εἰς μεγάλην ἀπαρίαν καὶ διάκεται ὁλονὲν ἀπὸ ἡμᾶς.

Ἐκ τῶν γενναίων πυρπολητῶν τρεῖς ἐφονεύθησαν καὶ τέσσαρες ἐπληγώθησαν, ἐν ᾧ ἔφευγαν αἱ βάρκαι ἀπὸ τὸν ἐμπρησμὸν τοῦ δικρότου.

Η πτέρυξ τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, τὴν ὁποίαν ἀπεσπάσαμεν, συνισταμένη εἰς 20 πλοῖα, βρίκια καὶ γολέττας, κατέφυγεν εἰς Κάρυστον. Μία δὲ μικρὰ φρεγάτα μὲ ἓν βρίκιον ἀποσπασθεῖσα καὶ αὐτὴ καὶ διωχθεῖσα ἀπὸ ἡμέτερον πυρπολικὸν ἐκάη κατὰ τὴν Σύραν. Ο Τοπαλπασσας ἔχει ἤδη συγκεντρωμένον μόλις τὸ ἥμυσι τοῦ στόλου του, ὅστις ἐσύγκειτο ἀπὸ 52 πολεμικὰ καὶ τὰ λοιπὰ φορτηγά.

Ἀπὸ ταῖς ὑστεριναῖς ἐφημερίδες τοῦ Μεσολογγίου βλέπομεν, ὅτι οἱ ἐκεῖ Ἐχθροὶ ἐπλησίασαν πολὺ μὲ τὰ χαρακώματά τους πρὸς τὸ Μεσολόγγι, καὶ ὅτι ὀγλίγωρα ἔχουν σκοπὸν νὰ δοκιμάσουν τὴν ἔφοδόν τους. Δὲν ἐλπίζομεν ὅμως νὰ γένῃ τοῦτο, πρὶν φανῇ πρὸς ἐκεῖνα τὰ μέρη ὁ στόλος τους, τὸν ὁποῖον ἐπρόσμεναν μὲ τόσην ἀνυπομονησίαν.

Οἱ ἐδικοίμας ὅμως δύω στόλοι ἑνώθησαν τώρα καὶ θέλει τὸν κυνηγοῦν κατόπι διὰ ὅπου ἤθελε δοκιμάσῃ νὰ πιάσῃ δρόμον. Εἶναι λοιπὸν ἔξω φόβου τὸ Μεσολογγι κατά τὸ παρὸν ἀπὸ μέρους τῆς θαλάσσης, καὶ ὀγλίγωρα, καθὼς ἀκούομεν φθάνει ἐκεῖ μία ἄλλη μοῖρα καραβίων, διωρισμένων δι' ἐκεῖνα τὰ μέρη ἀπὸ τὴν Διοίκησιν. ἐλπίζομεν ἀκόμη, πολλὰ ὀγλίγωρα νὰ προφθάσῃ καὶ ἡ βοήθεια ἀπὸ Πελοπόννησον ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Λόντου καὶ Νικηταρᾶ.

Ε Φ Η Μ Ε Ρ Ι Σ Α Θ Η Ν Ω Ν.

ΑΡΙΘ. 66. 67.

Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινωνοῦν καὶ μὲ ἄλους τ ὁποὺς καὶ μὲ μέσον τῆς Τυπογραφίας ὅ, τι στοχάζονται διὰ καλόν.
(Παράγρ. 2. τοῦ Ν'μ. τῆς Ἐλευθ.)

„Ἡ Ἐλευθερία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.„

ΤΡΙΤΗ καὶ [illegible] Ἰουνίου.

Τῦδρα. 25. Μαΐου.

Γρο πολλοὶ ἔρχησε νὰ διαστέλλεται τὸ στεῖμα τῆς Φιλμαλείας εἰς τὴν Νησον μας. εἰς τέτε συνεσέβεν διαφορα πεοιβόητοι ἀνδρες καὶ μολοτα ὁ κὺρ. Ε. Μεσσὼν Σνᾶτος, τοῦ ὁποίου αἱ καλόμεριοὶ παρατηρεις ἐφελεῖν τὴν νεολαίαν. Ἤδη ἐδιάβη ἡκεινὴ κλεις τοῦ τὰ σιεβῆ δημοσια βιβλιοθήκη, καὶ δημόσια ἑλληνοδιδακτικὰ σχολεῖα. Τὰν ἐπειαν τὴν σύστασιν θέλομεν διασαλπισει ἐν καιρῷ εἰς τοὺς Γαλιλαίους.

29. Μαΐου.

Μέχρι τέτε εἶναι στολισμένα εἰς τὸ Κεραμεικὸν κολπον πρὸς θεωρίαν τοῦ Μεσολογγίου ἓξ πλοῖα· πρισεχῶς δὲ βίλων σαλπὴ καὶ ἄλλα.

Ἡ Ἐφημερὶς τοῦ Διὰ Τῆς Γαλλίας περιέχει ἕναν καταλογον στρατιωτῶν ἐπεσειμένων, τὰ ὁποῖα ἕως τόρα συνεσέρεαν 93, 160 φράγκα διὰ βοήθειαν τῶν Γλλήνων.
(Ὁ Φίλος τοῦ Νόμου.)

Ναύπλιον. 31. Μαΐου.

Ὁ Ἰμπρεσάριος ἐξαπλάθη ἀρκετὰ τριγύρω εἰς Μεθωκόρωνα, χωρὶς νὰ ἀπαντήσῃ ἀνθρώπη ποτὲ νὰ ἐρρήθην ἐλεύθερον εἰς τὸ στόμα ἀπὸ μέρος τῶν Γκιαούρηδων. Ἐπῆγε μὲ τρεῖς χιλιάδας εἰς τὸν Ἀργυρὸν, ἐμβῆκεν εἰς τὴν Ἐλεμόσιναν, τὴν ὁποίαν ἔρησεν ἐλεύθερος καὶ ἔφυγαν ὅλοι τοὺς Γηλιοὺς.

Ὁ Κολοκοτρώνης ἐπῆγεν ἀπὸ τὴν Τριπολιτσὰν διὰ τὰ σοῦ μὲ ἀρκετὸν στρατεῦμα. τὴν ἐπῆρεν τὸ χωρίον.

Ὁ Μιαούλης ἐπῆγε διὰ τὴν Σίδνα, πρωμηθεύθησε μὲ σιτηρὰ τροφὰς. ἔστειλε καὶ εἰς Μεσολόγγι τὴν γολέτταν Ἡ Τσουμπάνη μὲ ἕνα πολεμικὸν καὶ ζαγαρτζῆδες.

Αὐτὴ εἶναι ἡ τρέχουσα τοῦ πολεμοῦ τῶν Ἑλλήνων. νὰ ἀσπίσουν εἰς τοὺς ἀγροὺς τῶν Γκιαούρηδων νὰ περιαρχῇ καὶ νὰ βρεμβεύῃ εἰς Ἐπαρχίας καὶ χώρας ἔρημες, καὶ τοῦ ἕνα νὰ τὸν κλέπουν. ἔτζι ἐνόμαν ἕως τόρα, εἶναι ἀληθινόν. Μὲ ὅλον τοῦτο πρέπει νὰ στοχασθοῦμεν καὶ ὅτι ἔχει ὅλοι οἱ Γκιαούρηδες καὶ ὅλαις ἡ περισσαις εἶναι ἄμοιροι, καὶ ὅτι ἔσον κανεὶς καταφρονῇ εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν Γκιαούρηδων τους, τόσον περισσότεραις δυσκολίαις ἔχει νὰ ἀπαντήσῃ ἐστερα ὡς νὰ τὸν ρίξῃ ἀπὸ τὴν βάχη τους.

Καιρὸς πλέον δὲν εἶναι νὰ ἀδιαφοροῦμεν, Πελοποννήσιοι! ἰδοὺ ὁποῦ ἐσηκάθησεν καὶ τὰ αἴτια τῶν σκανδάλων ἀπὸ τὸ μέσον! ἰδοὺ καὶ οἱ Ἀρχηγοὶ, ὁποῦ σᾶς

ὠδήγησαν τόσαις φοραῖς εἰς τὴν νίκην μέσα εἰς ταῖς ἀγκάλαις σας.' ἰδοὺ καὶ τῶν θαλασσίων ἡ ἀπόφασις καὶ ἡ ἀνδραγαθίαις διπλασιασμέναις καὶ τριπλασιασμέναις τώρα παρὰ πᾶσαν ἄλλην φοράν.' Τι ἄλλο σᾶς μένει νὰ ἐπιθυμήσετε;

Αθῆναι. 3 Ιουνίου.

Εἴδησις ἦλθεν ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴν ἀπὸ Λουτράκι, ὅτι ἕξε χιλ. σπαΐδες ἔφθασαν ἕως εἰς Πατραντζῆκι, καὶ εἶναι διὰ ἐδῶ. Ο Γκούρας ἀκόμη δὲν ἔγραψε τίποτε δ' αὐτό.

Οἱ στρατηγοὶ Στάθης καὶ Βάσιος ἀναχωροῦν διὰ τὰς ἔξω θέσεις.

Μέγαρα 3 Ιουνίου.

Οἱ κατὰ τὰ Σάλωνα ἐχθροὶ ἐσυνάχθησαν τώρα ὅλοι μέσα εἰς τὴν πόλιν τῶν Σαλώνων, καὶ οἱ Ελληνες ἐπλησίασαν τριγύρω ἕως μίαν καὶ ἥμυσι ὥραν μακρὰν τῶν Σαλώνων. ἐσυνάχθησαν δὲ καὶ ὅλοι οἱ Ελληνες, ὅσοι ἦσαν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ εἰς ταῖς Επαρχίαις Κραβάρων, Λοιδωρηκίου καὶ λοιπῶν, ἀφοῦ ἐλευθερώθησαν ἐκεῖνοι οἱ τόποι. Κατ' αὐτὰς, ἢ ἔκαμαν, ἢ θέλει καμοῦν κἀνένα σημαντικὸν πόλεμον.

Προχθὲς ἦλθαν μερικοὶ Τοῦρκοι λαφυραγωγοὶ τῆς Εὐρίπου ἕως εἰς τὸ Κριεκοῦκι, καὶ εὑρίσκοντας ἐκεῖ μίαν φρουράν ἐδικήν μας, (ἡ ὁποῖα καὶ τοὺς ἐτουφέκισεν) ἐτραβίχθησαν.

Σαλαμίνα 5 Ιουνίου.

Απὸ Ναύπλιον γράφουν σημαντικὰ ὑποκείμενα, ὅτι εἰς τὸ Μεσολόγγι ἔκαμαν οἱ ἐδικοί μας μίαν ἔξοδον, ἐκυρίευσαν μίαν Μπατταρίαν τῶν ἐχθρῶν, τῆς ὁποίας ἐβούλωσαν τὰ κανόνια, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Μεσολόγγι. Οἱ ἐχθροὶ μετὰ τοῦτο ἐδοκίμασαν τὴν ἔφοδον, καὶ ἐπάτησαν ἀπὸ αὐτοὺς ἑξήντα τὴν Μπατταρίαν τοῦ Μακρῆ.

Ομως κοντὰ, ὁποῦ δὲν ἐπέτυχαν, ἐκυνηγήθησαν ἀρκετὰ, καὶ πάμπολλοι κατεσφάγησαν. Τώρα εὑρίσκονται τραβιγμένοι μίαν ὥραν μακρὰν τοῦ Μεσολογγίου.

Ακόμη λέγουν καὶ γράφουν ἀπὸ Ναύπλιον, ὅτι οἱ ἐδικοί μας ἔρριψαν ὀκτὼ πυρπολικὰ εἰς τὴν Σοῦδαν, καὶ ἐπέτυχαν νὰ καύσουν σχεδὸν ὅλον τὸν ἐχθρικὸν στόλον.

Καὶ διὰ ταῖς δύω εἴδησαις τούταις ὅμως δὲν ἔχομεν ἀκόμη ἀρκετὴν βεβαιότητα.

Εδῶ ἐσυστήθη πρὸ καιροῦ σχελεῖον τῆς ἀλληλοδιδακτικῆς μεθόδου, ὅπου διδάσκονται ὅμως ἕως 60 μόνον παιδία διὰ τὸ στενὸν τοῦ τόπου. Τώρα κτίζεται ἕνα σχολεῖον τῆς μεθόδου αὐτῆς ἐπι τούτῳ.

ΛΟΓΟΣ ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΟΣ.

Εκφωνηθεὶς ἐπ' Εκκλησίας ἐν Ναυπλίῳ παρὰ τοῦ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ Κυρίου ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗ τῇ 19 Μαΐου 1825, ἡμέρα καθ' ἣν ἐκηρύχθη γενικὴ Αμνηστία παρόντων ὅλων τῶν μελῶν τῆς ΔΙΟΙΟΙΚΗΣΕΩΣ, καὶ Αὐτῶν τῶν τὴν Αμνηστείαν ἐκαβίνταν, καὶ πλήθους λαοῦ.

Φαινεταίμου νὰ βλέπω σήμερον τὴν ἀξιοθάκρυτον ἐκείνην σκηνὴν, εἰς τὴν ὁποίαν λέγει ἡ γραφὴ, ὅτι εὑρέθη ὁ Ιησοῦς τοῦ Ναυῆ καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ, ὅταν τὸ ἐσραηλιτικὸν στρατόπεδον ἐχαλάσθη, καὶ ἐδιώχθη ἀπὸ τὸν Αλλόφυλον ἐχθρὸν εἰς τὴν πόλιν Γαὶ, ὅταν, ἐξ αἰτίας αὐτῆς τῆς ἀπροσδοκήτου συμφορᾶς, ἐπτοήθη, κατὰ τὴν φράσιν τῆς Γραφῆς, ἡ καρδία τοῦ λαοῦ, καὶ ἐγένετο ὥσπερ ὕδωρ, ὅταν ὁ Ιησοῦς, εἰς σημεῖον λύπης, ἔσχισεν ὁ ἴδιος τὰ φορέματάτου, ἔπεσε προύμυτα αὐτὸς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ Ισραὴλ ἀπὸ τὴν αὐγὴν ἕως τὸ βράδυ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ ἔβαλαν χῶμα εἰς τὴν κεφαλήν των διὰ τὴν ἀνέλπιστον ἐκείνην καταστροφὴν, καὶ τὸν διωγμὸν τοῦ Ισραηλιτικοῦ λαοῦ· " Καὶ διέρρηξεν Ιησοῦς -- τὴν ἡμέ-
" ραν ἐκείνην -- τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἔ-
" πεσεν Ιησοῦς εἰς τὴν γῆν ἐπὶ πρόσωπον
" ἐναντίον τοῦ Κυρίου ἕως ἑσπέρας αὐτὸς,

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ... ΕΛΛΗΝΩΝ

" καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ,
" ἐπεβάλοντο χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν."

Τέτοια εἶναι βέβαια καὶ τὴν σήμερον ἡ περίστασις τοῦ νέου Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδος· παντοῦ κατήφεια! παντοῦ θλῖψις! παντοῦ φόβος καὶ δειλία! " καὶ ἐπτοήθη ἡ καρδία τοῦ λαοῦ, καὶ ἐ-
" γένετο ὥσπερ ὕδωρ."

Πίπτει τὸ ἔμπροσθεν τοῦ Νεοκάστρου νησὶ, ἡ Σφακτηρία, καὶ πίπτουσι μὲ αὐτὸ ἔνδοξα θέματα τῆς Πατρίδος, τόσοι δυνατοὶ ἐν Πολέμῳ. Δειλιᾷ τὸ Ἑλληνικὸν στρατόπεδον εἰς αὐτὸ τὸ ἀπροσδόκητον δυστύχημα, ἀφίνεται ἔρημος ὁ Παλαιὸς Ναβαρῖνος, καὶ τὸ Νεοκάστρον. τὸ ἴδιον Νεόκαστρον γίνεται βραβεῖον τοῦ νικητικοῦ ξίφους τοῦ Αἰγυπτίου ἐχθροῦ. Αὐτὰ ἔπαθεν εἰς ὀλίγων διάστημα ἡμερῶν ἡ Ἑλλὰς, καὶ ἰδοὺ ἐπτοήθη ἡ καρδία τοῦ λαοῦ, καὶ ἐγένετο ὥσπερ ὕδωρ.

Ἀλλὰ διατὶ ἐδυστύχησαν οἱ κατὰ τὴν Γαὶ ἔνοπλοι Ἰσραηλῖται, οἱ ἄλλοτε θριαμβευταὶ καὶ τροπαιοῦχοι; Διατὶ οἱ σημερινοὶ Ἕλληνες, τῶν ὁποίων τὰ ἀνδραγαθήματα ἐξέπληξαν τὸν κόσμον, ἔπιαν τὸ πικρὸν τοῦτο ποτήριον τῆς πτώσεως τοῦ Νεοκάστρου; Τὸ στόμα τοῦ Θεοῦ μᾶς τὸ λέγει. " Ὅτι ἐπλημμέλησαν οἱ υἱ-
" οὶ Ἰσραὴλ πλημέλλειαν με-
" γάλην."

Καὶ ποίαν ἄλλην πλημμέλειαν, ἀγαπητοίμου Ἕλληνες! ποίαν ἄλλην πλημμέλειαν μεγαλητέραν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἐνώπιον τῆς πατρίδος ἐνώπιον ὅλης τῆς Εὐρώπης, ἀπὸ τὴν πλημμέλειαν τῶν διχονοιῶν καὶ σκανδάλων, τὰ ὁποῖα ἐκορυφώθησαν τὴν σήμερον εἰς ὅλην τὴν πολύπαθην Ἑλλάδα;

Κινδυνεύει ἡ πατρὶς· ὅλοι τὸ βλέπομεν, ὅλοι τὸ φωνάζομεν· καὶ δὲν κινδυνεύει διατὶ βέβαια δὲν ἔχει στρατεύματα, καὶ φιλοκίνδυνα καὶ ἐμπειροπόλεμα, καὶ δὲν κινδυνεύει διατὶ δὲν ἔχει χρηματικοὺς πόρους· κινδυνεύει ἡ δυστυχισμένη Πατρὶς, ἐπειδὴ ὁ ζῆλος τοῦ λαοῦ ἐσβύσθη, καὶ ἐσβύσθη (φρίττω ὅταν τὸ συλλογίζωμαι), ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς ἰδίους· κινδυνεύει ἡ Πατρὶς, ἐπειδὴ τὰ φιλοκίνδυνα καὶ ἐμπειροπόλεμα στρατεύματα παρελύθησαν, καὶ παρελύθησαν, ἀλοίμονον! ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς ἰδίους, ἀπὸ ἡμᾶς, οἱ ὁποῖοι ἀποκαταστήσαμεν τὸ δυστυχισμένον Ἔθνος παίγνιον τῶν παθῶν μας, ἀπὸ ἡμᾶς, οἱ ὁποῖοι ἀντὶ νὰ κλείσωμεν τὰς δεινάστου καὶ παλαιωμένας πληγὰς, τοῦ ἀνοίξαμεν νέας καὶ βαρυτέρας, ἀπὸ ἡμᾶς οἱ ὁποῖοι ἀντὶ νὰ τὸ ὁδηγήσωμεν εἰς τὸν λιμένα τῆς σωτηρίας, καὶ εὐδαιμονίας, τὸ ἐφέραμεν εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου. καὶ τοῦτο διατὶ; διότι ἡ φιλαρχία πολιορκεῖ τὸν νοῦν μας, ὁ φθόνος καὶ τὸ ἐμφύλιον μίσος καταστράγει τὰ σπλάχνα μας, ἡ ἰδιοτέλεια ἀλέγει τὰ ἔργα μας. αἱ σκευωρίαι καὶ τὰ διαβούλια εἶναι ἡ πολιτική μας.....

Ἀλλὰ ἕως πότε, ἀδελφοί μου! νὰ τυφλώττωμεν; Ἕως πότε νὰ δίδωμεν ἡμεῖς τὸ κοφτερότατον σπαθὶ τῶν ἀγρίων παθῶν μας εἰς τὰ χέρια τοῦ ἀσεβοῦς Τυράννου μας; Καταβοοῦν ἐναντίον μας τόσα σεβάσμια κορμιὰ κειτόμενα ἄταφα, γυμνὰ καὶ κατεσπαραγμένα ἐπάνω εἰς τὸ Νησὶ τῆς Σφατηρίας, καταβοοῦν ἐναντίον μας τὰ αἵματα τῶν μαρτύρων τῆς Πίστεως καὶ Πατρίδος· τίς ὠφέλεια, φωνάζουν τὰ ἱερὰ αὐτὰ σφάγια, τίς ὠφέλεια, ἐν τῷ αἵματί μου; Διατὶ ἀφήσαμεν λέγουν, χήρας τὰς γυναῖκας μας, ὀρφανὰ τὰ τέκνα μας, ἀπαρηγορήτους τοὺς συγγενεῖς μας; διατὶ τὰ ὄνεα νὰ καταφάγουν τὰς σάρκας μας, τὰς ὁποίας ἡμεῖς οἱ ἴδιοι ἀφήσαμεν εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης; Τάχα διὰ νὰ παραδώσωμεν εἰς τὴν αἰσχρὰν δουλείαν τῶν παθῶν σας τὴν γῆν ὁποῦ ἐλευθέρωσεν ὁ θάνατός μας, ὁποῦ ποτίζουν ὁλίγα τὰ πικρὰ δάκρυα τῶν γυναικῶν καὶ τῶν τέκνων μας; Ἀχ.! διὰ τοὺς οἰκτιρμοὺς τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι ὅλος ἀγάπη, διὰ τὸ ὄνομα τῆς Πατρίδος, ἡ ὁποία εἶναι ὅλη ἀρετὴ, ἀς καθαρίσωμεν τὴν ψυχήν μας κἂν εἰς αὐτὴν τὴν ὥραν τοῦ κινδύνου ἀπὸ τὸν ῥύπον τῆς διχονοίας. ἂς θάψωμεν εἰς τὸν τάφον τῆς λησμονησίας τὰ ἄγρια καὶ ἀνόητα πάθη μας, ἀς πλύνωμεν τὰς μολυσμένας καρδίας μας εἰς τὸ ἱερὸν λουτρὸν τῆς ἀγάπης· ὁ πατριωτισμὸς ἀς λαμπρύνῃ

εἰς τὴ ἐξῆς τὴν δωλαμίαν τῶν μα· ἡ εἰλι κρίνεια ἀς βασιλεύσῃ εἰς τὴν καρδίαν μας, ἡ ἀγάπη καὶ ἡ σύμπνοια ἀς πρωτεύεται ω, νεφέλη πυ, ὸς εἰς ὅλας τὰς βουλὰς μας, καὶ εἰς ὅλα τὰ ἔργα μας.

Εἰς ἐσᾶς τὴν λαὸς τῆς Πελοποννήσου, εἰς ἐσᾶς στρέφω τὸν λόγον μου. Ἕως πότε, ἀδελφοὶ Πελοποννήσιοι, ἀκίνητοι θὰ ὑποφέρετε τὸν βάρβαρον ἐχθρὸν νὰ ἐμφωλεύῃ μέσα εἰς τὴν γλυκυτάτην πατρίδα σας; Ἕως πότε θὰ βλέπετε ταπεινωμένα τὰ περασμένα μεγαλεῖα σας, ἀμαυρωμένην τὴν δόξαν σας, εἰς κίνδυνον καὶ αὐτὴν τὴν ὕπαρξίν σας; δὲν εἶσθε σεῖς οἱ ἴδιοι, ἀδελφοί, ἕνα καιρὸν ἀνέμη εἰς τὰ ἐρείπια τῆς ἐπαναστάσεως, χωρὶς ὅπλα καὶ πολεμεφόδια, χωρὶς σύστημα γραπτὸν [illegible] ὑβρισμένοι, καὶ ἀπελπισμένοι ἀπὸ [illegible] Χριστιανικὰ βασίλεια, καὶ μόνοι ἐμπνευσμένοι ἀπὸ τὸ θεῖον αἴσθημα τῆ[illegible] σμοῦ, δὲν εἶσθε σεῖς, λέγω, [illegible] τὸ ἐμπρὸς μὲ τὴν σημαίαν τοῦ [illegible] ΓΑΥΡΟΥ εἰς τὴν δόξαν, καὶ πρῶτοι ἀπὸ τοὺς ἄλλους συναδελφώσατε, Ἕλληνες ἐσαλπίσατε τὴν σάλπιγγα καὶ τοῦ πολέμου καὶ τῆς νίκης, καὶ ἐσφάξατε εἰς θυμὸν τὴν Εὐρώπην καὶ τὸν Κόσμον ὁλον; δὲν εἶσθε σεῖς ἔμπροσθεν τῶν ὀπισθοφυλακούντων τὰ περήφανα τείχη τῶν Μινυῶν βασίλων, τῆς Κορίνθου, καὶ τοῦ Νεοκάστρου καὶ τῆς Τριπολιτζᾶς; δὲν εἶσθε σεῖς, εἰς τὴν γῆν τῶν ἐχθρῶν ἐσπαρμένων τὰ κόκκαλα τόσων καὶ τόσων ἐνθρῶν; ποῦ λοιπὸν τώρα ὁ πεφασμένος ζῆλος σας, ὁ πεφασμένος ἔρως σᾶς; πῶς, τόσον μεταβολὴ; πῶς, τόσον ἀκηδία; Ἀχ! σεῖς εἴσθε πάντοτε οἱ ὑποί, πάντοτε τρέφετε τὸ αὐτὸ μίσος ἐναντίον τῶν ἐθνιστῶν τῆς Πίστεώς σας καὶ τῆς τιμῆς σας, πάντοτε ἐνθυμεῖστε τὸν ἱερὸν ὅρκον σας Τῆς Νίκης ἢ τοῦ θανάτου· δὲν πταίετε σεῖς· ὄχι· ἡμεῖς πταίομεν· ἡμεῖς σᾶς ἀλλάξαμεν, ἡμεῖς μὲ τὰ σταθῆ μας σᾶς ἐρρίψαμεν ἀπὸ τὰ χέρια τῆς νικηφόρας σας ἄρματα· ἂν ἔπεσε τὸ Νεόκαστρον, ὄχι βιαία ἀπὸ τὴν ἀνδρίαν τῶν ἐχθρῶν, ἔπεσεν ἀπὸ τὴν ἀσυμφωνίαν τὴν ἐδικήν μας· αὐτὴ μᾶς ἐπαράλυσε τὰ χέρια, καὶ μοναχὴ ἡ παράλυσις τῶν χεριῶν μας ἐπρόδωσε τὸ Νεόκαστρον· ἀλλὰ ἡσυχὰ αὐτὴ δικαιοσύνη μᾶς ἐδίδαξε τὰ κακὰ ἐπακόλουθα τῶν διχονοιῶν μας, αὐτὴ ἀπὸ μᾶς ἐτίτισε τότα φαρμάκια, αὐτὴ μᾶς προσφέρει σήμερον καὶ τὸ ἀντίφαρμακον διὰ τῆς ὁμονοίας καὶ τῆς ἑνώσεως· ἂν τόσον μᾶς ἔβλαψε καὶ μᾶς ἐντρόπιασεν ἡ ἀσυμφωνία μας, τὶ θριάμβους, καὶ τὶ τρόπαια μᾶς ἑτοιμάζει ἡδεῖα ἕνωσις καὶ ὁμόνοια;

Αὐτὴν τὴν θεῖαν ἕνωσιν καὶ ὁμόνοιαν, αὐτοὺς τοὺς θριάμβους καὶ τὰ τρόπαια μᾶς τὰ ὑποσχέται ἡ σημερινὴ πάνδημος καὶ ἱερὰ ἡμέρα, αὐτὴ μᾶς προετιμάζει τὸν ἐξολοθρευτὴν τοῦ Αἰγυπτίου ἐχθροῦ, καὶ τὸν ἀνάκτορον τοῦ Νεοκάστρου· ναί, τὴν ἀνάκτησιν τοῦ Νεοκάστρου, καθὼς ἄλλοτε συνέβη καὶ ἡ ἀνάκτησις τῆς Ληρικορίνθου γυμνῆς καὶ πάλιν κερδαμένης· Παρηγορήσου, ἐλευθερία μου Ἑλλάς, Παρηγορήσου· ἰδοὺ τὰ τύραννα τὰ ὁποῖα κατεσπάραττε ἡ ἀθλιότης σου καρδιὰ σου τὰ ἐδιε[illegible] ἀγαπημένα καὶ ἀλληλομαχοῦντα, ἰδοὺ συνδέονται εἰς τὸ ἱερὸν μὲ τὸν θεῖον δεσμὸν τὴν ἀγάπην· ἔλοιπον εἰς τὰ πρόσωπα τῶν ζωγραφισμένων τὴν μετάνοιαν διὰ τὰ πεπραγμένα, ξανοίγω εἰς τὰ βάθη τῆς καρδίας των τὴν στοργὴν ἀπόδειξιν διὰ τὰ μέλλοντα, μοῦ τὸ δείκνουν τὰ δάκρυα ὁποῦ βλέπω νὰ χύνωνται ἀπὸ τοὺς σχεδὸν τοὺς ἀνδρειωτάς μου, δάκρυα συντριβῆς, δάκρυα εὐγενῶν καρδιῶν, δάκρυα ποθούντων μελλούσης χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως· παρηγορήσου, φιλτάτη μου Ἑλλάς, παρηγορήσου· ἕτοιμα εἶναι ἤδη τὰ τύμβα τὰ ὁποῖα σὲ θεσθοῦν σήμερον ἔμπροσθεν τῶν Λιμνῶν καὶ τῶν Ἁγίων εἰς τὸ ἱερὸν ὄνομα τῆς Πατρίδος, εἰς τὰ ἀνεκδιήγητα κόκκαλα τῶν εἰς εἰς Ξακυνθρίαν πεσόντων, νὰ σείβωνται πρὸ πάντων, καὶ νὰ τιμοῦν τὴν ἱερὰν παρακαταθήκην τῶν Νόμων τοῦ Ἔθνους· καθὼς ἐσέβοντο καὶ ἐτιμοῦσαν οἱ Ἰσραηλῖται τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου· καὶ, ἢ ὅλοι ὁμοῦ νὰ ἐκδικηθοῦν τὰ ἀδικηχυμένα Ἑλληνικὰ αἵματα, ἢ νὰ ἑνώσουν· καὶ αὐτοὶ τὰ ἐδικά τους μὲ ἐκεῖνα προσδεχόντες τὰ ἐπιτάφιον τιμὴν τῆς Πατρίδος.

Σήμερον ἐτελείωσε τὸν δρόμον τῆς ζωῆς του ὁ Ὀδυσσεὺς Ἀντρίτζου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ.

Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ μέσον τῆς Τυπεγραφίας ὅ, τι στοχάζονται διὰ καλὸν „
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Επιδ.)

„Ἡ Παρρησία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης. „

ΤΡΙΤΗ 9 Ἰουνίου.

Μετόχι τοῦ Προφήτου Ηλίου. τῇ 1 Ιουν. ἀπὸ γράμμα τοῦ Σ. Γκούρα.

Τὰ Νέα ἀπ' ἐδῶθεν εἶναι αὐτά. τὰ στρατεύματα τὰ Ελληνικὰ ἐπροχώρησαν ἕως ἐδῶ. ἔπιασαν τὸ Μοναστήρι τοῦ Προφήτου Ηλιοὺ καὶ τὸ Μετόχι. οἱ ἐχθροὶ συνάζονται σήμερον ὅλοι εἰς τὴν Χώραν. καὶ ἀπ' ἐκεῖνο ὁποῦ φαίνεται αὔριον μέλλει νὰ ἀνοίξῃ ἡ μάχη. ἑπομένως ὅ, τι τρέξει σᾶς πληροφορῶ. ἀκροβολισμοὺς ἕως ὥρας ἔκαμαν οἱ Ελληνες πολλοὺς, ἐσκότωσαν κάθε φορὰν, καὶ ἔπιασαν ζῶντας και ζῶα.

Αθῆναι. 5 Ιουνίου.

Πρὸς τὸν Συντάκτην.

Η σημερινὴ αὐγὴ μᾶς ἐξημέρωσε καὶ τὸν θάνατον τοῦ περιβοήτου εἰς τὴν ἱστορίαν Οδυσσέως Ανδρίτζου, ὁ ὁποῖος ἀκολούθησε τρόπῳ τοιῷδε.

Αὐτὸς εἶχε προβλέψῃ μὲ τὴν φυσικήν του πανουργίαν δύω τριχιαῖς, ἡ ὁποίαις φαίνεται ἦτον ἀπὸ τὰ γαδούρια, ὁποῦ ἀνέβαιναν εἰς τὸ Κάστρον, παλαιαῖς κατὰ κακήν του τύχην καὶ ἀδύναταις.

Περὶ τὰς πέντε ὥρας τῆς νυκτὸς τῶν 4 Ιουνίου, ἐν ᾧ οἱ δύω στρατιῶται ὁποῦ τὸν ἐφύλαττον, ἦσαν εἰς τὸ πρωτοῦπνι, κρεμιέται μὲ τὴν μίαν ἀπὸ τὰ ὑψηλὰ τοῦ πύργου -- Γουλέ --, ἔχωντας ζωσμένην καὶ τὴν ἄλλην εἰς τὴν μέσην του, διὰ νὰ τοῦ χρησιμεύσῃ ἀκολούθως νὰ κατεβῇ καὶ ἀπὸ τὰ τείχη τοῦ κάστρου, καὶ νὰ φύγῃ, ὅπου αὐτὸς ἤξευρε.

Αλλ' ἡ Θεία δίκη προλαμβάνουσα φαίνεται. τοὺς ὀλεθρίους σκοποὺς τοῦ ἀνθρώπου τούτου διὰ τὴν Πατρίδα, ἀκονόμησε, πρὸ τοῦ νὰ φθάσῃ ἀκόμη εἰς τὰ μέσα τοῦ πύργου, κατεβαίνωντας, καὶ σπᾷ ἡ τριχιὰ ἐκείνη, καὶ πίπτει ὁ ἄθλιος ἐπάνω εἰς τὸ λιθόστρωτον ἔδαφος τῆς ἀπτέρου Νίκης, θῦμα ἐλεεινὸν τῆς κακοβουλίας καὶ πανουργίας του. (α)

Θέλεις ἰδῇ καὶ ἀντίγραφον τῆς ἐπισκέψεως, ὁποῦ ἔκαμεν εἰς τὸ πτῶμα ὁ ἰατρὸς Βιτάλης, προσκαλεσμένος ἀπὸ τὸν Αντιφρούραρχον, ἡ ὁποία καὶ ἐστάλη εἰς τὴν Διοίκησιν. τοιαύτην ἐπίσκεψιν ἔκαμαν καὶ ἔστειλαν εἰς τὴν Διοίκησιν καὶ ὅλα τὰ ἐδῶ Υπουργεῖα τῆς Διοικήσεως.

Απὸ Ναύπλιον γράφουν, ὅτι ὁ Ιμπραὴμ-Πασᾶς ἐπροχώρησεν ἕως εἰς χωρίον

(α) Παράξενον πρᾶγμα νὰ κτυπηθῶν τούταις ταῖς ἡμέραις καὶ οἱ δύω Αγγλοι, ὁποῦ εἶχεν εἰς τὴν σπηλαιὰν, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ὁ ἕνας ἀπέθανε, καὶ ὁ Τρελλάνης εὑρίσκεται κακὰ πληγωμένος.

Ἀμπολιανῆ, τόπον ἁρμοδιώτατον εἰς τοὺς ἐδικούσμας, καὶ καθὼς παρασταίνουν τὰ γράμματα, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν Ἑλλήνων, οἱ ὁποῖοι συνέτρεξαν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Στρ. Κολοκοτρώνη καὶ Π. Μαυρομιχάλη.

Τδρα, 5 Ιουνίου.

Ἀπὸ μίαν ἐπιστολὴν τοῦ Γενναιοτάτου Ναυάρχου Κυρίου Μιαούλη βεβαιούμεθα τὸ καύσιμον μιᾶς ἐχθρικῆς Κορβέτας, ἥτις ἐπυρπολήθη ὑπὸ τῶν ἡμετέρων εἰς τὴν ἀπὸ Σούδας ἔξοδον τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, διευθυνομένου εἰς Πελοπόννησον πρὸς ἀποβίβασιν καὶ ἄλλων στρατευμάτων· τὸ ἑξῆς ἀπόσπασμα τῆς ἐπιστολῆς ταύτης περιέχει τὰ διατρέξαντα εἰς ταύτην τὴν περίστασιν.

— Τὴν 31 τοῦ παρελθόντος φθάσαντες ἔξω τῆς Σούδας, κατεδιώξαμεν τὴν προφυλακὴν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, συγκειμένην ἀπὸ ἱκανὰ κομμάτια μικρὰ καὶ μεγάλα· ἀλλ' ἐπειδὴ αὐτὴ κατέφυγεν ὑπὸ τὸ νησὶ τοῦ λιμένος, ἀνεχωρήσαμεν ὀπίσω πρὸς τὸ πέλαγος καὶ ἐστάθημεν ἀλακάπα. Μετ' ὀλίγον ἐπιβ πάλιν θάρρος νὰ ἐκβῇ, καὶ δύο-τρία πλοῖα μας ἐπῆγαν καὶ ἔκαμαν μίαν μικρὰν συμπλοκὴν μετ' αὐτῆς.

Ὅλον σχεδὸν τὸ ναυτικὸν τοῦ ἐχθροῦ εἶναι συνηθροισμένον εἰς Σούδαν καὶ σκοπεῖ νὰ μεταφέρῃ στρατεύματα εἰς πελοπόννησον διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ἐκεῖ κατὰ τὸ παρόν. Ἔφθασε πρὸς τούτοις καὶ τὸ πυρπολικὸν τοῦ κατ. Κ. Κανάρη.

Χθὲς (2 Ιουνίου) τῇ 7 ὥρα τῆς ἡμέρας μία μεγάλη μοῖρα τοῦ ἐχθρικοῦ Στόλου συνισταμένη εἰς 40 κομμάτια μικρὰ καὶ μεγάλα, ἐξήρχετο ἀπὸ τὸν λιμένα τῆς Σούδας· καὶ ἀφ' οὗ ἐπροχώρησεν ὀλίγον ἀπὸ τὸ στόμιον, ὡρμήσαμεν ἡμεῖς μὲ τὰ πυρπολικά μας νὰ διακόψωμεν τὴν ἐπιστροφήν της, καὶ ἠθέλαμεν βεβαίως τὴν ἀφανίσῃ ἐὰν εἴχομεν τὸν ἀέρα βοηθὸν· διότι μόλις ἐπλησιάσαμεν καὶ ἀμέσως ἔπαυσε καὶ αὐτὸς ὁ πολλὰ ὀλίγος ἀὴρ, μ' ὅλον τοῦτο ἐπροφθάσαμεν καὶ φεύγουσαν νὰ τὴν κτυπήσωμεν ἱκανῶς.

Μετὰ μισὴν ὥραν τὸ πυρπολικὸν τοῦ Κ. Ιωάννου Στύπα, ἐπλησίασεν εἰς μίαν Κορβέτταν 24 κανονίων, καὶ πρὶν νὰ προσκοληθῇ εἰς αὐτὴν ἀνάφθη ἀπὸ φωτιὰν ἐχθρικὴν· ἡ δὲ Κορβέττα μ' ὅλα ταῦτα δὲν ἀπέφυγε τὸν κίνδυνον, ἐπειδὴ ἐπρόφθασε τὸ πυρπολικὸν τοῦ κύρ Αντωνίου Θ. Βόκου μὲ πολλὴν γενναιότητα, καὶ τὴν ἄναψεν ἀμέσως.

Συγχρόνως ὁ Κ. Γ. Πολίτης ἐπροχώρησεν ὑπὸ τὸ τεῖχος εἰς τὸν σωρὸν τῶν φευγόντων ἐχθρικῶν πλοίων, ῥιψοκινδυνῶν μεγάλως· καὶ ἤθελε κάμη θαύματα ἐὰν δὲν ἠκολούθει μεγάλη γαλήνη. πολλαὶ ἐχθρικαὶ βάρκαι ἦλθον ἐναντίον τῆς βάρκας τοῦ πυρπολικοῦ του, ἀλλ' αὐτὸς ἀνθίστατο ἀνδρειότατα, ὥστε καὶ ἐχάλλασε μίαν ἐχθρικὴν βάρκαν, τὰς δὲ ἐπιλοίπους ἐφυγάδευσεν.

--- Ἀπὸ ὅλους τοὺς πυρπολητὰς ἐφονεύθησαν δύω, καὶ ἐπληγώθησαν τρεῖς.

Ἀπὸ τὴν πυρποληθεῖσαν Κορβέταν ἐπιάσαμεν τινὰς, οἵτινες μᾶς διηγοῦνται, ὅτι οἱ εἰς Κρήτην Ἀλβανοὶ ἑτοιμάζονται διὰ νὰ μετακομισθοῦν εἰς Πελοπόννησον, ἡμεῖς στεκόμεθα ἐδῶ διὰ νὰ ματαιώσωμεν τὰ σχέδια τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου." -β-

---

Φίλε Ψύλλα.

Αθῆναι. 14. Ιουν. 1825.

Τούτην τὴν στιγμὴν ἔλαβα ἀπὸ Ναύπλιον κάποιας εἰδήσεις, αἱ ὁποῖαι μοῦ φαίνονται ἄξιαι νὰ κοινοποιηθοῦν.

--- Ἡ διάθεσις τοῦ στόλου τῆς Κωσταντινουπόλεως ἐγγυᾶται τὴν νίκην διὰ τοὺς Ἕλληνας εἰς τὴν ἐφετεινὴν ἐκστρατείαν. Ἐλπίζω νὰ λάβω τὴν εὐχαρίστησιν νὰ σᾶς ἰδεάσω μετ' ὀλίγον καιρὸν τὸν χαλασμὸν

-β- Ἀπὸ Ναύπλιον γράφοον, ὅτι καὶ τὴν 3 Ιουνίου ἐδοκίμασεν ὁ ἐχθρικὸς στόλος νὰ εὔγῃ, καὶ πάλιν μέσα, κάιωντες του μίαν φεργάδα, τὸν ἔσπρωξαν.

τοῦ Ιμπραὴμ-Πασᾶ, ὁ ὁποῖος ὕστερον ἀπὸ μίαν τόσον ἀστόχαστον προχώρησιν εἰς τὰ μέσα τῆς Πελοποννήσου, θέλει ἀναγκασθῇ νὰ κάμῃ κἄμμίαν ἄτακτον ὀπισθοδρόμησιν πρὸς τὰ ἄθλια Φρούρια, ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν του· καὶ ἀφ' οὗ τοῦ ἐμποδισθῇ ἡ διὰ θαλάσσης κοινωνία, θέλει μείνει χωρὶς τροφὰς, καὶ τοιουτοτρόπως ὁ Σατράπης τῆς Αἰγύπτου θέλει πέσει ὡσὰν τὴν εἰκόνα τοῦ Ναβουχοδονόσωρ.

Ο στόλος του θέλει λάβει καὶ αὐτὸς, ἐκεῖνο ὁποῦ τοῦ πρέπει, καθὼς ὁ στόλος τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὁ ὁποῖος ὑπεριφάνως (συνιστάμενος ἀπὸ ἑκατὸν κομμάτια), εὐγαίνωντας ἀπὸ τὰ Δαρδανέλια, ἐκόμπαζεν ὅτι θέλει ὑποτάξει τὴν Πελοπόννησον μαζὴ μὲ τὸν στόλον τῆς Αἰγύπτου, ἀλλὰ εἰς τὸ χρυσὸν ἀκρωτήριον --Κάβο-δόρο-, καὶ Ανδρον ἡ ἀνδρεία τῶν Ελλήνων Θαλασσινῶν καίωντάς του ἕνα καράβι τῆς γραμμῆς -- 68 κανονίων --, μίαν φρεγάδα, ἕνα βρίκι καὶ ἕνα κορβέττον, ἔδειξε πόσον μάταια ἦτον ἡ Τουρκικὴ ὑπερηφάνεια. ἐννέα Αὐστριακὰ πλοῖα ἐπιάσθησαν, φορτωμένα ἀπὸ εἴκοσι χιλ. βώλια κανονίων, 1500 βαρέλλια Βαροῦτι, 1500 κάσσαις φυσεκίων, 12. Μορτάρια, μάτουκες, ἀσβέστην καὶ ἄλλα πολλὰ πολεμικὰ εἴδη.

Ο Καπετάνος ἑνὸς ἀπὸ τὰ καμμένα καράβια ἐπιάσθη ζωντανὸς ἀπὸ τοὺς Ελληνας ἀνάμεσα εἰς τὰ κύματα, ὁποῦ ἀκόμη ἐκάπνιζαν ἀπὸ τὴν πυρκαϊὰν τῶν καραβίων. Ο θησαυρὸς διὰ τοὺς μισθοὺς διωρισμένος, ἦτον μέσα εἰς τὸ καράβι τῆς γραμμῆς, καὶ τὸν κατέπιεν ἡ θάλασσα.

Τοῦτα ὅλα προσθετόμενα εἰς τὸν χαλασμὸν τοῦ μισοῦ σχεδὸν Αἰγυπτιακοῦ στόλου εἰς τὴν Μοθώνην -- θυσίας τῆς δικαίας ὀργῆς τοῦ Κυρίου --, καὶ μὲ τὸ πιάσιμον περισσοτέρων ἀπὸ τριάκοντα καραβίων ἕως τώρα, φορτωμένων τροφὰς καὶ πολεμοφόδια, ἀποδείχνει μεγίστην δικαιοσύνην τῆς θείας προστασίας διὰ τὸν δίκαιον ἀγῶνα τούτου τοῦ ἔθνους, τὸ ὁποῖον, μία φοῦκτα ὄντων, -- ὡδηγημένων ὅμως ἀπὸ τὸν ζῆλον τῆς καταπατουμένης των πίστεως, καὶ τῶν καταπλακωμένων ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων τους -- ἠμποροῦν νὰ ἀντέχουν, νὰ διαφεντεύωνται καὶ ἐνδόξως νὰ κτυποῦν οἱ ἴδιοι ἕναν ἐχθρὸν, ὁποῦ μίαν φορὰν ἔδοσε νόμους ἔμπροσθεν εἰς τὰς Πόρτας τῆς Βιέννης, καὶ μεταξὺ Ιμβρου καὶ Αθωνος ὁ στόλος του ἰσοσταθμίσθη μὲ τὸν Ρωσσικὸν, χάνωντας μόνον μίαν φρεγάδα τοῦ Καπετανάμπεη.

Ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ὁ Τύραννος τῆς Αἰγύπτου ἀκούωντας κἄποιας συμβουλὰς κακὰ δοσμένας ἀπὸ τοὺς Εὐρωπαϊκοὺς δορυφόρους του, καὶ κατ' ἐξοχὴν τοῦ Σολιμάνμπεη (κυρ' Σέβερ), ἐπαρρησιάσθη εἰς τὴν Πελοπόννησον μὲ τὴν προσωπίδα τῆς συγχωρήσεως καὶ ἀμνηστίας· ἀλλὰ ἡ μανική του ἔκστασις -- Μπουρί -- ἀπὸ τὴν ἀνόητον ὑπερηφάνειαν τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ Νεοκάστρου, ἐμβάζωντάς τον εἰς τὴν Αρκαδίαν μὲ μίαν κολώναν, καὶ μὲ μίαν ἄλλην πρὸς τὴν Καλαμάταν, τὸν ἔκαμε νὰ νομίσῃ τὸν ἑαυτόν του τέλειον Σουλτάνον τῆς Πελοποννήσου, καὶ τοιουτοτρόπως μὴ δυνάμενος νὰ ἀρνηθῇ ἐκεῖνο, ὁποῦ βόσκει εἰς τὴν καρδίαν κάθε Τούρκου, ἄρχησε νὰ καίῃ χωριὰ, νὰ χαλᾷ πολιτείας, νὰ αἰχμαλωτίζῃ καὶ νὰ σκοτώνῃ ὅσους εὕρισκε μὲ τὰ ἅρματα εἰς τὸ χέρι. Ολα αὐτὰ θέλουν ἀντηχήσει εἰς τὸν κόσμον πρὸς ὄφελος τῶν Ελληνικῶν πραγμάτων, ἐν ᾧ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος οἱ Ελληνες θέλουν καταπεισθῇ, ὅτι ποτὲ καὶ ποτὲ ὁ Τοῦρκος δὲν ἠμπορεῖ νὰ λησμονήσῃ, ὅτι ὁ σκλάβος του ἐσήκωσε τὸ ἀλυσσοδεμένον του χέρι διὰ νὰ θανατώσῃ τὰ παιδιά του, τοὺς Μουφτίδες, Πασσάδες καὶ ἄλλους ἀξιωματικούς του.

Η Συνέλευσις τοῦ Μιλάνου, ἐκτὸς τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων τῶν Εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων τῆς ἱερᾶς συμμαχίας, εἶναι πολλὰ ἐλπιζόμενον ὅτι θέλει σκεφθῇ καὶ διὰ τὴν τύχην τῆς ἐγκαταλελειμένης Ελλάδος, ἡ ὁποία μὲ ὅλον ὁποῦ Χριστιανικὴ καὶ κατὰ τοῦτο πνευματικὴ σύμμαχος τῶν Χριστιανικῶν δυνάμεων, κτ. κτ., μένει πεπατημένη εἰς τὴν ἐδικήν της ἀνδρείαν,

ΟΙΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ Ε

ἀφ' οὗ καιροῦ ἐξύπνησεν εἰς τὰς καρδίας τῶν τέκνων της ἐκείνη ἡ ἐνέργεια καὶ ὁ Πατριωτισμὸς, τὸν ὁποῖον οἱ Θεμιστοκλεῖς καὶ Επαμινώνδαι ἐκληρονόμησαν ἀπὸ τὸν Ηρακλέα, Θησέα κτ. κτ.

Τὸ Ελληνικὸν στρατόπεδον περὶ τὰ Σάλωνα, τὸ ὁποῖον ἔπιασε τώρα πλέον τὰς ἀξιολόγους θέσεις. Ράχοβαν, Προφήτην Ηλίαν καὶ ἄλλας, μᾶς δίδει ἐλπίδας, ὅτι ὀγλίγωρα θέλει ἀκολουθήσει καμμία κρίσιμος μάχη καθὰ τοῦ ἐχθροῦ, ὁποῦ εὑρίσκεται εἰς Σάλωνα.

ὁ ἐν Αθήναις Φιλέλλην.

ΛΟΓΟΣ

Συνεχθεὶς ἐκ τοῦ πρχείρου καὶ ἐκφωνηθεὶς ἐπ' Ἐκκλησίας παρὰ τοῦ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗ τῇ 24 Μαΐου, καθὸν ἡμέραν ἐπανηγυρίσθη παυδήμως ἐν Ναυπλίῳ ἡ μεγάλη θυσία τοῦ Βυζαντινοῦ στόλου συνισταμένου εἰς ἑκατὸν πλοῖα, παρὰ τοῦ Ελληνικοῦ, συμβᾶσα τῇ 20. καὶ 21 Μαΐου μεταξὺ καβο-δόρο καὶ Ανδρου.

ΟΤΑΝ καλὰ καλὰ συλλογίζωμαι, ὅσα τεράστια ἡ Θεία Παντοδυναμία ἐνεργεῖ, καὶ κατὰ ποῖον τρόπον τὰ ἐνεργεῖ τὴν σήμερον διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ταπεινωμένου καὶ ἐξουθενημένου λαοῦ τῆς Ελλαδος, μεταφέρω τὸν νοῦν μου εἰς τὴν ἀξιομνημόνευτην ἐκείνην ἐποχὴν τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν Ιουδαίων ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Φαραώ· συγχίζω τὴν παροῦσαν ἐποχὴν μὲ τὴν Γραφικὴν ἐκείνην, ταυτίζω τὸν Ισραηλιτικὸν λαὸν μὲ τὸ Εθνος τῶν Ελλήνων, καὶ μέγα θάμβος -- τὸ ὁμολογῶ -- καὶ ἔκστασις κυριεύει τὸν νοῦν μου διὰ τὰς μεγάλας βουλὰς τῆς Θείας οἰκονομίας εἰς τὴν πολιτικὴν ἀναγέννησιν τοῦ Ελληνικοῦ Λαοῦ, καὶ κατανύγεται βαθύτατα ἡ καρδίαμου.

Ακούει ὁ Θεὸς τὴν κραυγὴν τῶν υἱῶν Ισραὴλ, βλέπει τὸν θλιμμὸν καὶ τὴν κάκωσιν αὐτῶν, λαμβάνει συμπάθειαν εἰς τὰ δεινάτων, καὶ ἐκλέγει ἕνα ποιμένα πρόσφατον διὰ νὰ τοὺς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὴν Γῆν τῆς Αἰγύπτου· παραιτεῖται ὁ ταπεινὸς καὶ ἀδύνατος Μωϋσῆς· ποῖος εἶμαι ἐγὼ -- λέγει -- Κύριέ μου, ποῖος εἶμαι ἐγὼ ὁποῦ μὲ προστάζεις νὰ ὑπάγω εἰς τὸν Φαραὼ τὸν Βασιλέα τῆς Αἰγύπτου; πῶς νὰ ἐλευθερώσω ἐγὼ τοὺς υἱοὺς Ισραὴλ ἀπὸ τὴν Γῆν τῆς Αἰγύπτου; Παρακαλῶ, Κύριε, ἔχεμε παραιτημένον, οὐχ ἱκανὸς εἰμὶ πρὸ τῆς χθὲς, οὐδὲ πρὸ τῆς τρίτης ἡμέρας, οὐδὲ ἀφ' οὗ ἤρξω λαλεῖν τῷ θεραποντί σου· Ισχνόφωνος -- λέγει -- Ισχνόφωνος καὶ βραδύγλωσσος ἐγὼ εἰμί. Αυτὸ ἐλέγαμεν καὶ ἡμεῖς, ὅταν ὁ Θεὸς ἐλεήσας τὴν ἀθλίαν κατάστασίν μας, ἔνευσεν εἰς τὴν καρδιάν μας τὸ μέγα τῆς πολιτικῆς μας ἀναγεννήσεως ἐπιχείρημα. Ημεῖς μόνοι μας -- ἐλέγαμεν -- νὰ συντρίψωμεν τὰς ἁλύσσους μας: ἡμεῖς νὰ κατατροπώσωμεν τὰς πολυαρίθμους φάλαγγας; ἡμεῖς νὰ νικήσωμεν τὸν τόσον καὶ τέτοιον στόλον τοῦ Τυράννου; ἡμεῖς νὰ τρομάξωμεν τὸν Σουλτάνον, ὁ ὁποῖος ἐτρόμαξεν ὅλην τὴν Οἰκουμένην; ..... Μαζή σου θὰ εἶμαι ἐγὼ εἶπε τότε τὸ Μωϋσέως ὁ Θεὸς μὴ φοβῆσαι· ἐγὼ θὰ ξαπλώσω τὸ χέρι μου, καὶ μὲ τὰ θαυμασιάμου ἐγὼ θὰ κτυπήσω τοὺς Αἰγυπτίους, ἐγὼ θὰ δυναμώσω τὸν λαόν μου ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων. Εγὼ ἔσομαι μετὰ σοῦ.... καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα παλάξω τοὺς Αἰγυπτίους ἐν πᾶσι τοῖς θαυμασίοις μου.... καὶ δώσω χάριν τῷ λαῷ τούτῳ ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων. Αὐτὰ φαίνεται μου, ἀπαράλλακτα καὶ τὴν σήμερον ὅτι ἀκούω νὰ λέγῃ τὸ στόμα τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν ἀδύνατον λαὸν τῆς Ελλάδος. Εγὼ λεγει, ἀδύνατε καὶ ἐγκαταλελειμμένε λαέ μου, ἐγὼ θὰ εἶμαι μαζή σου, ἐγὼ θὰ ξαπλώσω τὸ χέρι μου, καὶ μὲ τὰ θαυμάσιά μου ἐγὼ θὰ κλυπήσω τοὺς ἐχθρούς σου, ἐγὼ θὰ σὲ δυναμώσω ἐναντίον του. „Εγὼ ἔσομαι μετὰ σοῦ. καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα μου παλάξω τοὺς Αἰγυπτίους ἐν πᾶσι τοῖς θαυμασίοις μου.... καὶ δώσω χάριν τῷ λαῷ τούτῳ ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων. Αὐτὰ εἶπε, καὶ αὐτὰ ἐνεργεῖ ὁ Θεὸς ὁλοένα εἰς τὴν Ελλάδα.

ἐξακολουθεῖ εἰς τὸ ἐρχόμενον φύλλον.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ μέσον τῆς Τυπογραφίας ὅ, τι στοχάζονται διὰ καλὸν.
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Επιδ.)

„Η Παρόησια εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.“

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 12 Ιουνίου.

Ναύπλιον 10 Ιουνίου.

Η εἰς Λόνδραν ἑλληνικὴ ἐπιτροπὴ γράφει πρὸς τὴν Διοίκησιν, ὅτι τὸν Ιούλιον θέλουν φθάσει δύω φεργάδες ἀπὸ τὴν Αμερικὴν, ἀγορασμέναις ἀπὸ τὸ δευτερον δανειον.

Ὡς τόσον τὰ σιταροκάραβά μας ὁδηγούμενα ἀπὸ τὴν ἀξιοθαύμαστην ἐπιθεξιότητα καὶ τῷ ἐντι ἑλληνικὴν ἀνδρείαν τῶν θαλασσινῶν μας κάμνουν ὁλοενα τέρατα καὶ σημεῖα εναντιον τῶν δύω μεγάλων στόλων τοῦ ἐχθροῦ, τώρα ᾐνωμένων διὰ τὸν φόβον τους εἰς τὸν λιμενα τῆς Σούδας. δύω φοραῖς ἐδοκιμασαν νὰ σπάσουν τὴν γραμμὴν τῶν Ελληνικῶν πλοίων, διὰ νὰ περάσουν εἰς Πελοπόννησον, ὁπου σκοποῦν νὰ ἀποβιβάσουν ἀκόμη ἓξ χιλ. στρατιώτας, και ταῖς δύω φοραῖς ὅμως ἐκτυπήθησαν ἀξιόλογα ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἀναγκάσθησαν μὲ ἐντροπήν τους νὰ ὀπισθοδρομήσουν, χάνοντας τὴν πρώτην φορὰν μίαν κορβέτταν, καὶ τὴν δεύτερην, μίαν φεργάδα (α)

Διά τοῦτο καὶ ἡ Ελλὰς ὅλη ἔχει προσηλωμένον μέγα μέρος τῆς ἐλπίδος της εἰς αὐτὰ τὰ ξύλινα τείχη, ὄργανα αἰώνια τῆς ἐλευθερίας τῶν ἐθνῶν. καὶ θέλει ἀνοιξῃ μια μεγάλη ἐποχὴ εἰς τὰ χρονικά μας, ὅταν ἰδοῦμεν τὸν στόλον μας νὰ ἀποκτήσῃ ὀλίγα πλοῖα κάτι τι δυνατώτερα ἀπ' αὐτὰ ὁποῦ ἔχεμεν τώρα, καὶ μ' ὅλον τοῦτο θαυματουργοῦμεν.

Τούταις ταῖς ἡμέραις διωρίσθη ἀπὸ τὴν Διοίκησιν εἰς τὸν τόπον τοῦ ἀειμνήστου Αναγνωστορᾶ, ὁ ὁποῖος ἔπεσε καὶ αὐτὸς μὲ πολλοὺς καὶ ἀγαθοὺς ἄλλους εἰς τὴν Σφακτηρίαν, μέλος τοῦ Υπουργείου τῶν πολεμικῶν, ὁ κύριος Κόμης Μεταξᾶς.

Προχθὲς τὴν τρίτην ἦλθε γράμμα τοῦ Στρ. Κολοκοτρώνη, ὅτι οἱ Εχθροὶ ὥρμησαν εἰς τὰς θέσεις τῆς Αμπολιανῆς, ὁποῦ εἶχαν πιάσει ὁ Γενναῖος, Κολιόπουλος καὶ Γιατράκος, δύω καὶ τρεῖς φοραῖς· ὅμως πάντα ἐσπρώχθησαν ὀπισω μὲ μεγαλον χαιμόν τους.

Ὑστερον ἀπὸ τοῦτο, παρατηρῶντας οἱ Εχθροὶ τριγύρω εὗραν τὴν θέσιν τοῦ Στρ. Γιατράκου, νεοφερμένου ἐκεῖ, καὶ παρατηρῶντες την ὀχι τόσον δυνατὴν, ἔπεσαν καταπάνω της, καὶ ἐν ᾧ σχεδὸν ἦτον πατημένη ἡ θέσις, προφθάνει ἀπὸ τὰ τρι-

---

Απὸ Ὕδραν ὅμως αὐτὴ ἡ εἴδησις δια τὴν φεργάδα δὲν βεβαιώνεται.

γόρω στρατόπεδα ἡ βοήθεια, πολὴν αὐτοὶ εἶχαν περάσει πλέον εἰς τὸν κάμπον.

Σάλωνα.

Προφήτης Ηλίας. 8 Ιουνίου. 1825.

Ἀπὸ γράμμα τοῦ Στο. Γριζιώτη πρὸς τὸν Αντιστράτηγον Δημ. Λέκκαν.

. . . . Τὸ Σάβατον ἔκαμα ἕναν ἀκροβολισμὸν μὲ τοὺς Εχθροὺς εἰς τὴν Τοπόλια. καὶ ἐσκότωσα δέκα καὶ ἄλλους ἐλάβωσα. ἔπιασα καὶ δύω ζωοτανοὺς, καὶ τοὺς ἔστειλα εἰς τὴν Διοίκησιν. ὁμοίως καὶ τὴν Δευτέραν ἔκαμα ἄλλον ἀκροβολισμὸν, καὶ τοὺς ἐσκότωσα καὶ τοὺς ἐσύντριψα μέσα εἰς τὸν Ελαιῶνα τῶν Σαλώνων, καὶ ἔπιασα καὶ τὸν Αράπην, ὁποῦ σᾶς στέλνω μὲ τοὺς παρόντας. . . . .

Σαλαμίνα 11 Ιουνίου.

Ἀπὸ Λουτράκι, ὅπου διατρίβει ἡ τριμελὴς ἐπιτροπὴ τῆς Ανατολικῆς Ελλάδος, μανθάνομεν, ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι, οἱ ὁποῖοι εἶχαν προχωρήσει ἕως εἰς χωρίον τοῦ Μιστρᾶ, ὀνομαζόμενον Αμπολιανὴν, ἀκούοντας τὸν ἐρχομὸν τοῦ στρατηγοῦ Κολοκοτρώνη πρὸς ἐκεῖνα τὰ μέρη, ἐτραβίχθησαν πανστρατιᾷ κάτω εἰς τὴν πεδιάδα.

Ὁ στρατηγὸς Κολοκοτρώνης καταγίνεται εἰς τὸ νὰ κόψῃ χαντάκια εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος πρὸς περισσοτέραν ἐνδυράμωσιν τῆς φυσικὰ δυνατῆς ἐκείνης θέσεως.

Ταῖς προάλλαις εὐγῆκεν ὁ Γραμματικὸς τοῦ Ιουσούφ — Πασσᾶ ἀπὸ τὰ Καστέλλια. Αὐτὸς λέγει, ὅτι τὰ ἐκεῖ Φρούρια εὑρίσκονται εἰς ἔλλειψιν ζωοτροφιῶν, καὶ οἱ στρατιῶται οἱ μισθωτοὶ ὄντας ἐννέα μῆνας τῶρα χωρὶς μισθοὺς, εὑρίσκονται εἰς καθημεριναῖς λογομαχίαις μὲ τὸν Ισούφ — Πασᾶ.

Διὰ τὸ Μεσσολόγγι, ὁποῦ ἀκούσαμεν, ὅτι οἱ Ελληνες ἔκαμαν μίαν μεγάλην νίκην, δὲν εἶναι καθῶς ἔλεγαν, τοὺς ἔσπρωξαν ὅμως ὀλίγον ἀπὸ κοντὰ ἀπὸ τὴν χώραν, περνωντάς τους καὶ κάμποσα πολεμικὰ ὄργανα, τὰ ὁποῖα ὡς βαρυσήκοτα, τἄφησαν οἱ Εχθροί.

Ἀπὸ καιρὸν μᾶς εἶχε δώσει ἕνας Φίλος μας μίαν μερικὴν διήγησιν τοῦ ἀνδρείου θανάτου ἑνὸς Ὑδραίου. Καπ. Σταύρου Σιαχίνη, ὁ ὁποῖος ἐστάθη Πολιτάρχης εἰς τὰς Αθήνας τὸν ἀπερασμένον χειμῶνα. Διάφοραι περιστάσεις ὅμως μᾶς ἐμπόδισαν ἀπὸ τὴν κοινοποίησιν τῆς διηγήσεως ταύτης, μὲ ὅλον τοῦτο τὰ καλὰ ἔργα εἶναι ἀθάνατα καὶ πάντοτε εὑρίσκουν τόπον εἰς τὰ Χρονικὰ τοῦ Κόσμου.

Διήγησις.

. . . . . Ὁ ἐχθρικὸς στόλος περιπλέων ἔξω τοῦ Νεοκάστρου, ἐδοκίμασε νὰ ἐκβιβάσῃ στρατεύματα εἰς τὸ ἐκεῖ πλησίον νησὶ, διὰ νὰ ἠμπορῇ νὰ κτυπᾷ ἐκεῖθεν εὐκολώτερα τὸ φρούριον τοῦ Νεοκάστρου. Πλησιάσας λοιπὸν εἰς τὸ ῥηθὲν Νησὶ ἄρχησε νὰ τὸ κτυπᾷ πανταχόθεν φυλατόμενον μόνον ἀπὸ περίπου 300. Ελληνας. ἐξ' αὐτῶν 110. ἐκλεκτοὶ στρατιῶται, ὡδηγοῦντο ἀπὸ τὸν φίλον μας Σταῦρ. Σιαχίνην. Αὐτὸς ἦτον ὀχυρωμένος μὲ τὸ μικρόν του σῶμα προς τὸ παραθαλάσσιον. Οἱ ἐχθροὶ μὲ πολλὰς βάρκας πλησιάσαντες πολλάκις εἰς αὐτὰ τὰ χαρακώματα, ἐκτυπήθησαν ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ Σ. τόσον πολὺ, ὥστε μόνον δύω καὶ τρεῖς ἔμεναν εἰς κάθε βάρκαν καὶ ἐπέστρεφαν ὀπίσω. Τέλος πάντων, ἰδόντες ὅτι εἰς τὴν τοποθεσίαν τοῦ Σ. δὲν θὰ ἠμπορέσουν νὰ κάμουν τὸν σκοπὸν τους, ὥρμησαν εἰς ἄλλα μέρη τοῦ νησίου, καὶ μετὰ μικρὰν ἀντίστασιν, ἐξέβησαν σωρηδὸν. Ὁ Σταῦρος ἐν τούτοις μαθὼν τὴν ἀ-

πάσαν ταύτην, ἔτρεξε πρὸς βοήθειαν τῶν εδικῶν μας, ἀλλὰ πλησιάσας ἐκεῖ ἀπαντήθη μὲ τοὺς Τούρκους, ὥρμησε μὲ τοὺς στρατιώτας του ὅλους εἰς τὸ πλῆθος τῶν ἐθρῶν, καὶ συμπλακεὶς μετ' αὐτῶν, ἐφόνευσε πολλοὺς, καὶ ὑπελείφθη μόνον μὲ 12 στρατ. φονευθέντων τῶν ἄλλων. ἔτρεχε λοιπὸν μὲ τοὺς ὀλίγους αὐτοὺς εἰς τὸ μέσον τοῦ βαρβαρικοῦ πλήθους, φονεύων ὅσους ἐπρόφθανε, καὶ τέλος ἔπεσε καὶ αὐτὸς ἐκεῖ πολεμῶν ἕως εἰς τὴν στιγμὴν τῆς ἐκπνεύσεώς του.

Ἐξακολούθησις τοῦ λόγου κυρ. Σπ. Τρικούπη.

Χαρῆτε λοιπὸν Ἕλληνες χαρῆτε.' ὅτι ὁ Κύριος μεθ' ἡμῶν, ὅλοι ἐρρύσαλο τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ· χαρῆτε.' ὅτι εἶδεν ὁ λαὸς αὐτοῦ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν τεθνηκότας παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης, χαρῆτε.' ὅτι ἐξετείναξε Κύριος τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν μέσον θαλάσσης· χαρῆτε Ἕλληνες.' χαρῆτε· ῥίψτε καλὰ γῆς τὰ κυπαρισσένια στεφάνια, τὰ στεφάνια τῆς λίπης, ὁποῦ ἐφόρεσεν εἰς τὸ κεφάλι σας ἡ συμφορὰ τῆς Σφακτηρίας καὶ τοῦ Νεοκάστρου, καὶ ὅλοι στεφανωμένοι με δάφνας, ὅλοι στεφανωμένοι μὲ ἀμάραντα ῥόδα, συμψάλλετε μαζή μου τὴν ᾠδὴν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, τῶν ὁποίων σᾶ, βλέπω σήμερον ὡς ζωντανὴν εἰκόνα· Βοηθὸς (εἴπατε) καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, οὗτος μου Θεὸς καὶ δοξάσω αὐτὸν· Θεὸς τοῦ πατρός μου καὶ ὑψώσω αὐτὸν..... Ἅρματα Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔῤῥιψεν εἰς θάλασσαν..... πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτοὺς· κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὡσεὶ λίθος. Ἡ δεξιά σου Κύριε, δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ· ἡ δεξιά σου χεὶρ, Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθροὺς, καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους. Ἀπέστειλας τὴν ὀργήν σου, καὶ κατέφαγεν αὐτοὺς ὡς καλάμην.

Αὐτοὺς τοὺς θείους ὕμνους προσφέροντες ἐκ βάθους καρδίας εἰς τὸν προστάτην τῆς Ἑλλάδος Θεὸν, ἂς ῥίψωμεν τὸ βλέμμα μας καὶ τὴν προσοχήν μας εἰς ἐκεῖνα τὰ τέκνα τῆς Πατρίδος, διὰ χειρὸς τῶν ὁποίων ἐξετίναξε Κύριος τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν μέσον θαλάσσης.

Εὐτυχῆ Νησιὰ τῆς Ὕδρας καὶ τῶν Σπετζῶν.' εὐτυχὲς Νησὶ τῶν Ψαρρῶν, ἀγκαλὰ καὶ ὅλον εἰς τὰ δάκρυα πνιγμένον.' εὐτυχῆ Ναυτικὰ Νησιὰ.' λαμπρὸς καὶ ἀνέσπερος ἥλιος δόξης σᾶς σκεπάζει.' λαμπραὶ καὶ ἀνέσπεροι ἀκτῖνες δόξης διασπορπίζονται ἀπὸ τοὺς κόλπους σας εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα.' Λυ ἡ ἀνήκουστη ἀφοσία σας ἐξέπληξε τὴν σημερινὴν γενεὰν τῶν ἀνθρώπων, ἂν ὅλων τῶν Εὐρωπαίων οἱ φωτισμένοι νόες καὶ αἱ εὐγενεῖς καρδίαι ἀφιερώθησαν ὅλως διόλου εἰς τὰ ἡρωϊκά σας ἀνδραγαθήματα, ἂν ἡ εὐγλωττία ὅλου τοῦ σοφοῦ Κόσμου ἐπεριεχώθη εἰς τὰ ὀνόματα τῶν ἐνδόξων τέκνων σας, τί θὰ εἰποῦν οἱ ἐρχόμενοι αἰῶνες ὅταν ἀκούσουν ἀπὸ τὸ στόμα τῆς Ἱστορίας τὸν ἡρωϊσμόν σας, τὸν ὁποῖον, καὶ ὅσοι τὸν βλέπουν, δυσκολεύονται νὰ τὸν πιστεύσουν; τί θὰ εἰποῦν, ὅλων ἀκούσουν, ὅτι ὁ Μεσσηνιακὸς Κόλπος καὶ τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος ἔστειλαν καὶ τὸν φετεινὸν Μάϊον ἕως εἰς τὸ Βυζάντιον, ἕως εἰς αὐτὸ τὸ Παλάτι τοῦ Σουλτάνου, ἔμπροσθεν εἰς τὸν ἄγριον Τύραννον, καμμένα κομμάτια τοῦ κατασυντριμμένου καὶ ὑπερηφάνου Στόλου του, διὰ νὰ τοῦ εἰποῦν, τρόπον τινά, Τύρανε.' αὐτὰ τὰ καμμένα κομμάτια τοῦ κατασυντριμμένου καὶ ὑπερηφάνου Στόλου σου, ὁποῦ βλέπεις, εἶναι τόσαι ζωντανὰι εἰκόνες τοῦ συντριμμοῦ τοῦ σιδηρένιου καὶ ψευδομεγαλοπρεποῦς [illegible]ρου σου; Εὐτυχῆ Ναυτ-

τικὰ Νησιὰ ἐδώσατε καὶ δίδετε τέτοιους προμάχους ὅλης τῆς Ἑλλάδος, οἱ ὁποῖοι ἔχοντες ἄσβυστον εἰς τὴν καρδίαν τὴν ἱερὰν φλόγαν τοῦ Πατριωτισμοῦ παῤῥησιάζονται εἰς τὴν σημερινὴν Σκηνὴν ὄχι ὡς κοινοὶ ἀγωνισταὶ, ἀλλὰ ὡς ὄργανα τῶν Θείων καὶ ἀποῤῥήτων βουλῶν, ὡς ὑπηρέται τῆς δικαίου ὀργῆς τοῦ Κυρίου, καὶ ὡς Ἄγγελοι καταδιῶκται, βαστῶντες εἰς τὴν δεξιὰν τὴν ῥομφαίαν τῆς φωτιᾶς ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ τοῦ Χριστιανικοῦ ὀνόματος.'

Ἀλλὰ εἰς τὸ μέσον αὐτῆς τῆς Ἐθνικῆς χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως, εἰς αὐτὴν τὴν ἀκμὴν τῆς μέθης τοῦ εὐγενοῦς μου ἐνθουσιασμοῦ, μοῦ παῤῥησιάζονται τὰ λυπηρὰ τῆς ξηρᾶς συμβάντα, καὶ ἀπὸ τὰ ὕψη τῆς δόξης καὶ τῆς χαρᾶς, εἰς τὰ ὁποῖα οἱ θαλασσινοὶ ἀνέβασαν ὑπερήφανα τὸν νοῦν μου, μὲ ῥίχνουν εἰς τὸν βυθὸν τῆς λύπης καὶ τῆς ταπεινότητος. Βλέπω ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος ἕνα ἄνανδρον, ὀλιγάριθμον, δουλικὸν, καὶ τιποτένιον σῶμα ἐχθρῶν, θρασύτητα ὅλον πνέον, ἐπειδὴ ἕως τώρα τὸ ἀφήσαμεν καὶ εὐτύχησε, τὸ βέλπω νὰ προχωρῇ, καὶ νὰ θριαμβεύῃ εἰς τὰ ἐνδότερα τοῦ Μωρέως, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος βλέπω τοὺς στρατιώτας τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Πατρίδος ἀντὶ νὰ μάχωνται διὰ τὴν Πίστιν, ἡ ὁποία κινδυνεύει, διὰ τὰ τέκνα, διὰ τοὺς γονεῖς, διὰ τὴν γῆν των, τοὺς βλέπω νὰ φεύγουν ἀπ' ἔμπροσθεν τοῦ ἐχθροῦ· ἀντὶ νὰ συγκινδυνεύουν μὲ τοὺς Ἀρχηγοὺς καὶ συναδελφούς των, οἱ ὁποῖοι ἀρνήθησαν καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν μαχόμενοι διὰ τὴν Πατρίδα, καὶ ἔπεσαν θεληματικὰ σφάγια, νὰ δίδωνται εἰς αἰσχρὰν φυγὴν· ἀντὶ νὰ τρέχουν ὅπου τοὺς προσκαλεῖ τὸ ἀπαραίτητον χρέος καὶ τοῦ Χριστιανοῦ καὶ τοῦ Πατριώτου, τοὺς βλέπω νὰ περιφέρωνται ἐδὼ καὶ ἐκεῖ εἰς τὰς πόλεις καὶ χωριὰ, ἐν ᾧ ἡ Μεσσηνία καταβρέχεται ὁλοένα μὲ Ἑλληνικὸν αἷμα τὸ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον. Αἴ.' καὶ νὰ ἐξαλειφόντο, ἀδελφοὶ μου Πελοποννήσιοι προτότωκα τέκνα τῆς δικαίας μας ἐπαναστάσεως. Αἴ.' καὶ νὰ ἐξαλειφόντο ἀπὸ τὰ λαμπρὰ Χρονικὰ τῆς ἐπαναστάσεώς μας τέτοιαι ἡμέραι ὀνείδους καὶ καταισχύνης διὰ τὴν Πατρίδα.' ἐν ᾧ μᾶς κερνοῦν οἱ Θαλασσινοὶ τὸ Νέκταρ τῆς νίκης καὶ τῆς δόξης, ἡμεῖς οἱ στεριανοὶ δὲν ἐντρεπόμεθα νὰ τοὺς κερνοῦμεν τὸ φαρμακερὸν ποτῆρι τῆς φυγῆς καὶ τῆς καταισχύνης.' Πρέπει τάχα νὰ δειλιάσωμεν καὶ νὰ ἀπελπισθοῦμεν, διατὶ ἕως τώρα δὲν εὐτύχησαν τὰ ὅπλα μας μετὰ τὴν ἀπόβασιν εἰς τὴν Πελοπόννησον τῶν Αἰγυπτίων; καὶ ποῖος ἀπὸ ἡμᾶς δὲν γνωρίζει τὰ αἴτια; αὐτὰ τὰ αἴτια χάρις τῷ Θεῷ, δὲν ὑπάρχουν πλέον· φωτισμένος ὁ νοῦς μας ἀπὸ ἄδολον πατριωτισμὸν ἄλλο δὲν φρονεῖ, ἡ καρδιά μας καθαρισμένη ἀπὸ τὰ ἐθνοθόρα πάθη, ἄλλο δὲν πνέει παρὰ ὁμόνοιαν. Ἡ ὁμόνοια μεταξὺ τῶν Δυνατῶν, καὶ ἡ εὐπείθεια καὶ ὑποταγὴ ὅλων πρὸς τὴν Διοίκησιν, καὶ τῶν μικροτέρων πρὸς τοὺς Μεγαλητέρους, εἶναι τὸ μόνον ἀκαταμάχητον ὅπλον ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν, καὶ ἡ ἀψευδεστάτη μαρτυρία καὶ ἀσφαλεστάτη ἐγγύησις τῆς ἐλευθερίας τοῦ Ἔθνους τὴν ὁποίαν ὁ Θεὸς ἐπροώρισεν εἰς τὰς ἐδικάς μας ἡμέρας. Ὁ Θεὸς -- τόσα καὶ τόσα σημεῖα μᾶς τὸ λέγουν -- ὅμοσε νὰ ὁδηγήσῃ τὸν λαὸν τῆς Ἑλλάδος εἰς τοὺς κόλπους τῆς εὐδαιμονίας, καθὼς ἄλλοτε ὡδήγησε τοὺς Ἰσραηλίτας εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας. Ἀνδρίζεσθε λοιπὸν, γενναῖοι πολεμισταὶ τῆς ξηρᾶς, ἀνδρίζεσθε.' ἐφάμιλοι φανῆτε καὶ τώρα, καθὼς, καὶ ἄλλοτε τῆς δόξης τῶν θαλασσινῶν, καὶ ἔσεται μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς, καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα πατάξει τοὺς Αἰγυπτίους ἐν πᾶσι τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ· καὶ δώσει χάριν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 70-71

Ὁ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τ ὁπους καὶ μὲ μέσον τῆς Τυπεγραφίας ὅ, τι στοχάζονται διὰ καλὸν.
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Επιδ.)

„Ἡ Παρρησία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.“

ΠΑΡΑΣΚ. 19 Ιουνίου.

Πρὸς τὸν Γ. Ψύλλαν.

Ἀθῆναι. 13. Ιουνίου. 1825.

Λαμβάνω τὴν εὐχαρίστησιν νὰ σᾶς γνωστοποιήσω, τὸ πῶς ἐστοχάζοντο εἰς τὸ Σταυροδρόμι τὸν Απριλλιον διὰ τὰ πράγματα τῆς Ελλάδος, καὶ ἀπὸ αὐτὸ ἠμπορεῖτε νὰ καταλαβετε καλὰ, πόσον ὀλίγον, ἢ καλλήτερα πῶς καθόλου δὲν ψηφοῦν τὰς δυνάμεις τῆς Ελλάδος συγκρινωντάς τας μὲ τὰς γιγαντιαίας τοῦ Σουλτάνου καὶ τῶν δορυφόρων Εὐρωπαίων του. ὁποῦ ἠμποροῦν νὰ ἀντιπαρατάξουν εἰς τὴν δικαιαν ὑπόθεσιν τῶν Ελλήνων.

Πέρα Κωνσταντιν. 21. Απριλ. 1825

Πρὸς τὸν φίλον Ν. Ν. εἰς Αθήνας.

- - - - - Εἶναι πολλά δύσκολον πρᾶγμα δι' ἐμέ τὸ νὰ μὴν πιστεύσω, ὅτι τοῦτος ὁ χρόνος θὰ σᾶς εἶναι ὁ χειρότερος ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Σᾶς εἶπα καὶ ἄλλοτε ὅτι ἐφέτος οἱ Αγάδες εἶναι βέβαιοι, ὅτι θὰ δέσουν τά ἄλογά των εἰς τὰ γρασιδια, κοντά εἰς τά τειχη τῆς Αθήνας εἰς τὸ πεῖσμα των Εγγλεζικων στερλίνων, καὶ δι' αὐτὸ ἐγὼ εὑρίσκομαι εἰς μεγαλωτάτην ἀνησυχίαν.

Διὰ τὸν Ὀδυσσέα, ἐγὼ δὲν πιστεύω ποτέ, μήτε ἠμπορῶ ἀκόμη νὰ πιστεύσω, ὅτι θα παραδοθῃ εἰς τὰς χείρας τῶν Τούρκων. Ημπορῶ νὰ πιστεύσω, ὅτι θὰ πολεμήσει μαζή τους ἐναντίον εἰς ἐκείνους, ὁποῦ δὲν ἠθέλησαν νὰ σεβασθοῦν τὸ Υποκείμενόν του, ἀλλὰ τοῦ ἐχάλασαν τὴν δόξαν του. Αὐτὸς πρέπει νὰ εἶναι ἐχθρός τοῦ Γκούρα καὶ τῶν Αθηναίων. Ταλαίπωρος! τί ἠμπορεῖ νὰ ἐλπίσῃ ἀπὸ αὐτό του τὸ φέρσιμον; Αλλο τίποτες δὲν εἶναι τὸ ξαναλέγω, παρά ἡ μανία τοῦ νὰ ἐκδικηθῆ μερικοὺς, ὁποῦ τὸν ἐκρήμνισε εἰς ἕνα τέτοιον ἐπιχείρημα.

Εν γένει, φοβοῦμαι πολὺ τοῦτον τὸν χρόνον. Αχ'! τοῦτοι οἱ δυστυχεῖς Ελληνες! Επρεπε νὰ χαροῦν ἐτζι τοῦτον τὸν χειμῶνα ἐξεπίσω τῶν ματαίων λογοτριβῶν τοῦ Εγωϊσμοῦ των; τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀνίατον φίλε μου Ν. Ν.

Παρακαλῶ νὰ ἐνθυμίσετε τοὺς φίλους ἐκεῖνο, ὁποῦ πάντα τοὺς ἔλεγα, ὅτι εἶναι καλήτερον νὰ εὐχαριστῆται κανεὶς εἰς τὸ καλὸν, ὅταν τοῦ λείπη τὸ καλλήτερον.

Υποτελεῖς, αὐτόνομοι ὅμως, χωρὶς Τούρκους εἰς τοὺς τόπους των, μόνον τίποτε Κάστρα διὰ φρουρὰν ἀποδίδοντες εἰς τοὺς Τούρκους κτ. κτ. κτ. - - Αλλ' οἱ ἀπὸ τὴν ῥίζαν φιλελεύθεροι Αγγλοι ἐχάλασαν τὸ μυαλόν τους, τὸ ὁποῖον εἶναι τόσον εὔκολον νὰ ἀναθυμιᾷ. Τοῦτο κάμνει τὴν ὑπόθεσιν ἀπὸ ἡμέραν εἰς ἡμέραν πλέον ἐπικίνδυνον, πλέον δύσκολον νὰ

διορθωθῇ. καὶ ἂν τοῦτον τὸν χρόνον αὐτοὶ δὲν κάμουν περισσότερον ἀπὸ ὅ,τι ἔκαμαν τοὺς ἀπεράσμενους, μάλιστα εἰς τὴν στερεὰν, ἡ ὑπόθεσις εἶναι ἀδιόρθωτος -- ἔξω ἀπὸ κανένα θαῦμα.

Μέ κανένα μου ἄλλο γράμμα θέλω σοῦ στείλη μίαν ἀπολογίαν εἰς τὰ ἀνωτέρω.

ὁ φίλος σου

Κ. Β.

Στρατόπεδον τῆς Ἀττικῆς εἰς Κολομπίθιζαν· 11 Ἰουνίου. 1825.

Ἀπὸ γράμμα ἰδιαίτερον τοῦ Στρατ. Στάθη Κατζικογιάννη.

- - - - - Εἶχα στείλη τὸν Ἀποστόλην μὲ καμιὰ ἑκατονπενηνταριὰ στρατιώτας καὶ μερικοὺς τοῦ Στρατ. Βάσιου εἰς μίαν χωσιά, εἰς ταῖς Στανιάταις, ἀπὸ ἐκεῖ ὁποῦ ἦτον συνηθισμένοι οἱ Ἀγάδες νὰ περνοῦν συχνὰ πρὸς τὸ μέρος τοῦ κάμπου, οἱ ὁποῖοι καθὼς ἔρχονται ξέγνοιαστοι, τοὺς ἄφησαν καὶ ἐμβῆκαν καλὰ εἰς τὸ καρτέρι, καὶ τοὺς ἔδωκαν μία φωτιά, ὁποῦ ἐσκοτώθησαν καὶ ἐλαβώθησαν πολλοὶ, καὶ μὲ τὸ νὰ ἦτον νύχτα, ἕναν μόνον ζωντανὸν ἔπιασαν, ἐὰν ὅμως ἦτον ἡμέρα, πολλὰ ὀλίγοι θὰ ἐγλύτωναν. Τοῦτο ἀκολούθησε περυσὶν τὴν νύχτα.

Χθὲς τὴν ἡμέραν ἐπῆγαν κάποιοι χωριάται καὶ ἠῦραν πολλὴν αἱματοχυσίαν καὶ ἄλογα σκοτωμένα· εὑρῆκαν καὶ ἕναν Τοῦρκον σκοτωμένον, κρυμμένον εἰς τὸν λόγγον, καὶ ὀλίγον μακρὰ εὑρῆκαν 17 μνήματα.

Οἱ ἐδικοί μας τοὺς ἐπῆγαν πολλὰ λάφυρα.

Ναύπλιον. 14. Ἰουνίου 1825.

Μετὰ τὴν στενομαχίαν εἰς τὴν Ἀμπελιανὴν, ὅπου λέγεται, ὅτι ἀνδραγάθησε ὁ Υἱὸς τοῦ Σ. Κολοκοτρώνη, Γενναῖος, καὶ ὅπου τέλος πάντων δὲν ἠμπόρεσαν οἱ Τοῦρκοί μας νὰ κόψουν τὴν ὁρμὴν τοῦ Ἰμπραὴμ -- Πασᾶ, ὁ Στραλ. Κολοκοτρώνης ἔδωκεν εἴδησιν εἰς τὴν Τριπολιτζᾶν νὰ ἀδειάσουν τὴν Χώραν, καὶ νὰ κάψουν εἰς ὅλα τὰ μέρη τοὺς καρπούς.

Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον μένωντας ἔρημη ἡ Τριπολιτζᾶ, δὲν ἠξεύρομεν, ἂν μὲ καλὸν ἢ κακὸν σκοπὸν, ἐπαραδόθη ἀπὸ μερικοὺς Ἕλληνας εἰς τὴν φωτιά, καὶ ἐκάη ἕνα μέγα μέρος αὐτῆς τῆς ὡραίας πόλεως.

Ὁ Ἰμπραὴμ -- Πασᾶς ἐπέρασε τὴν Τριπολιτζᾶν, καὶ κατέβη χθὲς εἰς τοὺς Μύλους τοῦ Ἄργους, ὅπου ἐπῆγεν ὁ Γενναῖος Πατριώτης Δημ. Ψηλάντης μὲ τὸν Στρ. Μακρογιάννην καὶ ἐκαρτέρησαν τὸν Ἐχθρὸν μὲ μεγάλην ἀπόφασιν.(α) Τρεῖς φοραῖς ὥρμησαν χθὲς οἱ Ἀράπιδες ἐπάνω εἰς τὰ ὀχυρώματα τούτου τοῦ μικροῦ σώματος τῶν ἐδικῶν μας, καὶ ταῖς τρεῖς φοραῖς ἐστρώχθησαν εἰς τὰ ὀπίσω μὲ μεγάλους συντριμμοὺς, χάνοντας ὑπὲρ τοὺς τριακοσίους, καὶ πληγωθέντες πολλὰ περισσότεροι.

Τούτη ἡ ἀνδρικὴ ἀτόφασις τοῦ Πατριώτου Δ. Ψηλάντη καὶ Στρ. Μακρογιάννη, μᾶς γεμίζει ἀπὸ ἐλπίδας, ἐνθυμίζοντας μας τὴν αὐτὴν περίστασιν μὲ ἐκείνην τοῦ Ἄργους εἰς τοὺς 1822, εἰς τὴν εἰσβολὴν τοῦ Δράμαλη. Τὸ ἴδιον καὶ τότε τοῦτος ὁ ἀγαθὸς Παλριώλης ἐκλείσθη εἰς τὸ Φρούριον τοῦ Ἄργους, καὶ ἐτράβιξε πρὸς τοῦ λόγου του τὴν προσοχὴν τοῦ Ἐχθροῦ, ἕως ὅτου οἱ ἄνδρες τῆς Πελοποννήσου, ταραγμένοι κατὰ πρῶτον, διὰ τὸ αἰφνήδιον, καὶ πᾶς ἕνας ἐνατχολημένος νὰ ἀσφαλίσῃ τὰ ἀδύναλα μέλη τῆς φαμηλίας του συνῆλθαν ὕστερον, καὶ ἔπεσαν εἰς τὸν ἐχθρὸν εἰς

(α) "Λίθος, ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, ἔτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας." ἡ πέτρα ἡ παρατεταμένη ἀπὸ τοὺς κτιστάδες, αὐτὴ ἐλρησίμευσε διὰ ἀγκωνάρι τοῦ σκητιοῦ (ψαλτήρ. Δαβίδ.)

Ἄργος, τὸν κατεύωξαν ἀπ' ἐκεῖ, καὶ τὸν ἔθαψαν εἰς τὴν Κόρινθον.

Ἐν γένει νὰ συλλογισθῇ κανεὶς καλὰ ταῖς περιστάσαις, καὶ νὰ συγκρίνῃ ταῖς σημεριναῖς μὲ ταῖς ἀπειρασμέναις, εὑρίσκει μεγάλην ὁμοιότητα μεταξύ τους, καὶ τοῦτο δίδει μεγάλην ἐλπίδα, ὅτι καὶ ἡ ἐφετεινὴ ἐκστρατεία θὰ τελειώσῃ εἰς ὄφελος καὶ δόξαν τῶν Ἑλλήνων, φθάνει μόνον τώρα τέλος πάντων, νὰ ἐξυπνήσωμεν.

Ἐπειδὴ, καὶ ὁ Δράμαλης εἶχε τόσον καὶ διπλάσιον σχεδὸν ἀριθμὸν στρατευμάτων, καὶ ἐκεῖνοι ἦσαν γυμνασμένοι εἰς τὰ πολεμικὰ, καὶ πολλαῖς φοραῖς εἶχαν τζακίσει τοὺς ἐδικούς μας (εἰς Πατρατζῆκι, εἰς Σπιλιάδα, εἰς Ἁγίαν Μαρίνα), καὶ ὁ Δράμαλης ἐπέρασε τόσων ἡμερῶν δρόμον, καὶ τόσα σπενὰ· καὶ ὁ Δράμαλης ἦλθε (ἦλθε, δὲν ἀγόρασε τόσον ἀκριβὰ,-2-) κάστρον ἔρημον. Ἐὰν μᾶς ἔφυγε καὶ τώρα ἡ Πάτρα, ἡ ὁποία ὅμως δὲν ἦτον εἰς τὰ χέρια μας, καὶ τότε μᾶς ἐπέταξε τὸ Ναύπλιον, ὁποῦ σχεδὸν εἴχαμεν ἔμβῃ μέσα.

Τοῦτα ὅλα δὲν ὁμοιάζουν μεταξύ τους, τί περισσότερον ἐκέρδησε σήμερον ὁ ἐχθρὸς; τὰ καράβια, ὁποῦ τοῦ ἔκαυσαν εἰς τὴν Μοθώνην καὶ εἰς τὸ Χρυσὸν ἀκρωτήριον; ἢ τὰς τροφὰς, καὶ πολεμεφόδια, μὲ τὰ ὁποῖα (ἂς ἔχῃ χάριν), μᾶς ἐπρόβλεψεν ἐφέτος πλουσιοπάροχα τὰ στρατόπεδά μας;

Ἡ ἐδικαῖς μας δύναμαις τότε, δὲν ἦτον γνωρισμέναις καλὰ, καλὰ. ἀκόμη οἱ θαλασσινοί μας δὲν εἶχαν τὴν ἐμπειρίαν νὰ τὸν κάμουν εἰς τὰ πανιὰ, καὶ θυμαίνοντας ἐμπρός του νὰ τοῦ κόψουν τὸν δρόμον, καὶ νὰ τὸν μανδρώνουν εἰς τοὺς λιμένας ὑποκάτω στὰ κάστρα του.

Οἱ στερριανοὶ, ἀκόμη δὲν εἶχαν θάρρη τόσους Τούρκους, δὲν εἶχαν παραδείγματα τῆς πρώτης ἀνδρειάς των, μήτε τέτοια δυνατὰ φρούρια εἰς τὸ χέρι.

Ποῦ ἦτον ἀκόμη τότε ἡ ὑπόληψίς μας κοντὰ εἰς τὰ χριστιανικὰ ἔθνη; πῶς; ἐσεβάζετο τὴν σημαίαν μας; ποῦ ἐγίνετο λόγος διὰ νὰ γνωρίσουν καὶ ἐμᾶς τὰ δικαιώματά μας; πῶς μᾶς ἔδιδεν ἕναν παρά δανικὸν, ἂν ἐζητούσαμεν; ποῦ ἦτον τότε λέγουν ὅτι μᾶς ἀγοράσθησαν φεργάδες, ποῦ ἦσαν τέλος πάντων, ἐκείναις ἡ κάποιαις ἐλπίδες ὁποῦ σήμερον θρέφει ὁ καθένας εἰς τὴν καρδίαν του;

Ἰδοὺ τὰ παθήματά μας· ἰδοὺ καὶ ἡ δύναμάις μας. Παθήματα ὅμοια καὶ χειρότερα ἐπάθαμεν καὶ ἄλλαις φοραῖς --- ὅταν ἡ δύναμάις μας δὲν ἠμποροῦσαν νὰ συγκριθοῦν τελείως μὲ ταῖς σημεριναῖς.

Ἕνα πρᾶγμα ὅμως, (καὶ πρᾶγμα πολλὰ ἀξιόλογον καὶ ἀναγκαῖον εἰς τοὺς ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος πολέμους), ἦτον τότε περισσότερον εἰς τὸ γένος μας --- ὁ ἐνθουσιασμός· ἐκεῖνος ἦτον ἡ δύναμις τῆς ἀδυναμίας μας, ἐκεῖνος ἦτον τὰ κάστρα μας, ἐκεῖνος ἦτον τὰ πολεμοφόδιά μας· --- Ἐὰν λοιπὸν καὶ τώρα ζεσταθῇ ἡ καρδία μας ἀπὸ ἐκείνην τὴν ἱερὰν φλόγα, ὄχι θέτος ὁ ἐχθρὸς μόνος χάνεται, ἀλλὰ καὶ δέκα σὰν αὐτὸν θέλουν πέσει ἐμπρὸς εἰς τὰ παληκάρια τοῦ Σταυροῦ. Γ. Ψ.

13. Ἰουνίου.

Χθὲς τὰ μεσάνυκτα ἐτραβίχθησαν οἱ Ἀράπηδες ἀπὸ τοὺς Μύλους, βλέποντας, ὅτι ἀπὸ τὴν θέσιν ἐκείνην δὲν ἠμποροῦσαν νὰ βγάλουν τοὺς ἐδικούς μας. ἐτραβίχθησαν πρὸς τὸ Ἄργος.

Σαλαμίνα. 16. Ἰουνίου.

Ἀπὸ λεπτύνει μανθάνομεν, ὅτι πέντε τοῦρκοι τῆς Πάτρας καὶ τῶν Κα-

---

-2- Κοντὰ εἰς τἄλλα πολλὰ μερικὰ κατορθώματα τῶν ἑλλήνων, εἶναι ἄξια σημειώσεως καὶ τὰ δύο ἀκόλουθα. Ἕνας ὑπερασπιστὴς τοῦ Χ Χρίστου Κώστας Σέρβης εἰς τὴν πρώτην δοκιμὴν τοῦ ἐχθροῦ εἰς τὴν ἀσβόλαν τῆς Σρακτηρίας, ὥρμησε μόνος εἰς τὴν πρώτην βάρκαν, ἐπῆδησε μέσα, ἐθανάτωσε ὅλους τοὺς ἐχθροὺς καὶ ἔμεινε καὶ αὐτὸς ἐκεῖ σκοτωμένος

Δύο ἄλλοι, Σίμος Μπεκίφτζαλης, καὶ Στέφας Σέρβης, ἐκλείσθησαν εἰς μίαν ἐκκλησίαν τῆς σφακτηρίας, καὶ πολεμῶντας ἕξι ἡμερόνυκτα, ἐκάηκαν ἀπὸ τὰ πειλια μόνοι τους, διὰ νὰ μὴν παραδοθοῦν.

στελώσι προχώρησαν ἕως εἰς τὴν Βοστίτζαν, ὅτου ἔφθασαν καὶ τὰ καράβιά των τὴν ἄλλην ἡμέραν. ἐκεῖ τριγύρω ἦτον ἕνα σῶμα στρατιωτῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Καπ. Μελετόπουλου, καὶ μὲ ὅλον ὁποῦ ἐπολέμησαν καλὰ, ὄντας ὅμως ὀλίγοι, δὲν ἐστάθησαν ἀρκετοὶ νὰ τοὺς ἐμποδίσουν.-α-

Ἀπὸ Ὕδραν μανθάνομεν, ὅτι τὸ καράβι τοῦ καπετὰν Ἀλεξάνδρου Κριεζῆ ἐκάη σύσσωμον ἀπὸ ἕναν αἰχμάλωτον Ἀράπην, τὸν ὁποῖον ἔφερεν ἡ μανίατον νὰ βάλῃ Φωτιὰ εἰς τὸ βαρουτοδιχεῖον τοῦ πλοίου.

Ἀπὸ Πελοπόννησον μανθάνομεν, ὅτι ὁ Γενναῖος Κολοκοτρώνης ἐκτύπησεν εἰς τὸ Παρθένι τὴν ἐπισθοφυλακὴν τοῦ Ἰμπραήμ -- Πασᾶ, καὶ τὴν κατεδίωξε πέρυσιν τους τέσσερα κανόνια τοῦ κάμπου, καὶ ἕνα μοστάρδο.

Ὁμοίως λέγουν, ὅτι καὶ ὁ πατήρτου Θ. Κολοκ. ἐκτύπησεν εἰς Τριπολιτζᾶν 300, Ἀραπάδες ὁποῦ ἤθρε μέσα καὶ τοὺς κατεδίωξεν ἐκεῖθεν, σκοτώνοντας ἀρκετούς.

Τούταις ταῖς ἡμέραις ἀνεχώρησαν ἐδῶθε καὶ ἀναχωροῦν ὁλοένα διὰ τὸ Δερβένι ὅλοι σχεδὸν οἱ Σαλαμίνιοι καὶ κάμποσοι ἀπὸ τοὺς Παροίκους, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ καπ. Ἀνάργυρου Μάθησῃ.

Τῶν ἑξῆς γραμμάτων τὰ ἴσα μᾶς ἐστάλθησαν ἀπὸ τὸ ἐπαρχεῖον τῶν Μεγάρων, ἐπικυρωμένα ἀπὸ τὸν γεν. Γραμματέα τῆς Ἐπαρχίας ἐκείνης.

Προσωρινὴ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Ὁπλαρχηγοὺς καὶ λοιποὺς Κατοίκους Δερβενοχωρίων.

Ὁ Ἐχθρὸς κατὰ τὴν 13. τοῦ τρέχοντος ἐκτύπησε τοὺς Μύλους, καὶ ἀπεκρούσθη μὲ μέγαλην τοῦ ζημίαν. χθὲς δὲ ἐπροχώρησεν ἕως ἐδῶ εἰς Ἀρίαν, καὶ ἔπειτα ἐπιστρέψας, κατέκαυσε τὸ Ἄργος καὶ τὰ πέριξ χωρία, καὶ σήμερον ἐπλησίασε πάλιν εἰς τοὺς Μύλους, καὶ φαίνεται σκοπεύει νὰ τοὺς κτυπήσῃ καὶ πάλιν. ἔπειτα εἶναι ἄδηλον ποῦ θέλει διευθυνθῇ; ἂν εἰς τὰ Δερβένια, καθὼς καὶ ὁ γενικὸς Ἀρχηγὲς Κολοκοτρώνης στοχάζεται, τὸ γοάμμα τοῦ ὁποίου σᾶς περικλείεται ἐνταῦθα. Ἀνάγκη πάσα λοιπὸν νὰ πιάσετε καλὰ τὰ Δερβένια. συναχθέντες ὅλοι χωρὶς ἐξαίρεσιν, ὥστε ἂν ὁ ἐχθρὸς κάμῃ αὐτὸ τὸ ἀπελπισμένον κίνημα, ἔχων εἰς τὰ ὀπίσθια ὅλας σχεδὸν τὰς Πελοποννησιακὰς δυνάμεις, νὰ κτυπηθῇ πανταχόθεν, καὶ νὰ εὕρῃ αὐτοῦ τὸν τάφοντου. Αὐτὴ εἶναι ἡ περίστασις νὰ ἐλευθερωθῇ ἡ Πελοποννησος ἀπὸ τοιοῦτον ἐχθρὸν, καὶ νὰ τρομάξουν καὶ οἱ Ἐχθροί τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, οἵτινες ἐλπίζοντες εἰς τὰ κινήματα τοῦ Ἰμπραήμ -- Πασᾶ, τολμοῦν καὶ πλησιάζουν εἰς τὰ σύνορά σας. Μὴ δείξετε καμμίαν συνέρεσιν, ἀλλὰ, χωρὶς καμμίαν ἐξαίρεσιν, ὅλοι νὰ εὐγῆτε εἰς τὰ ἅρματα, ἐπειδὴ ἡ γενικὴ κίνησις καὶ ἡ ἕνωσις, ὅλων τῶν ὁπλοφόρων θέλουν μᾶς δώσει Νίκην.

ἐν Ναυπλίῳ τῇ 16. Ἰουνίου. 1825.

Ὁ Ἐχθρὸς δὲν ἐπῆγεν εἰς τοὺς Μύλους, ἀλλὰ τραβᾷ κατὰ τὸ Τουρνίκι, καὶ φαίνεται, ὅτι θέλει δοκιμάσει νὰ ὀπισθοδρομήσῃ εἰς Τριπολιτζᾶν, μ' ὅλον τοῦτο σεῖς συναχθῆτε, καὶ νὰ ἦσθε πάντοτε προσεκτικοί.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος.
Γκίκας Μπότασης.
Ἀναγνώστης Σαηλιωτάκης.
Ἰωάννης Κολέτης.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς.
Α. Μαυροκορδάτος.

Ἀκολουθεῖ παράρτημα.

-α- Οἱ Τοῦρκοι τῶν καραβίων μόνον εἰσῆλθαν εἰς Βοστίτζαν.

Γενναίοι ἀδελφοί Καπεταναίοι, καὶ λοιποὶ Πατριῶται σᾶς ἀσπάζομαι Πατριωτικῶς

„ Θὰ ἰμάθετε ἐν καιρῷ τὶ ἔμβασμα εἰς Τριπολιτζὰν τοῦ ἐχθροῦ· τοῦτο δὲν ἐσταθη ἀπὸ ἀδυναμιαν τῶν Ἑλλήνων, ἢ ἀπ' ἄλλο τὶ εἰμὴ μόνον καὶ μόνον, διότι οἱ εἰς Δερβένια Στρατιῶται δὲν ἐπερίφρονσαν νὰ ἔλθοιν ὅλοι, παρὰ μόνον οἱ Καρτιωσί, οἱ ὁποῖοι πολεμήσαντες δύω ἡμερόνικτα μετὰ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ βλάψαντες αὐτὸν καιρίως, χωρὶς αὐτοὶ νὰ βλαφθῶσιν διόλου, τῇ δυνάμει τοῦ Στουρτ ἐξετρέψαν ἐκ νὰ προξενήσοσιν τὴν ἐπαρχιαν τῶν Καρτείαν, καὶ ἰδόντες ὅτι ὁ ἐχθρὸς ἐτροβλήθη εἰς Τριπολιτζὰν ἐτρεξαν παυσικὶ ὅλοι, ὥστε ἵως σήμερον ἐπερβαίνουν τὰς 5 χιλ. καὶ ἐν γένει πρόκειται ὅλοι οἱ πατριῶται ἀπ' ὅλας τὰς ἐπαρχίας καὶ ἐλπίζομεν εἰς τὴν θείαν βοήθειαν, ν' ἀφήσῃ καὶ ὁ ὑπερφανὸς ἐχθρὸς τὰ Κεκκαλάτεν εἰς Τριπολιτζὰν, ὡς καὶ οἱ λοιποί· ὁ ἐχθρὸς εἶτες δὲν ἐπερβαίνει τὰς 6 χιλ. μὲ ἐκτάλους καὶ γεμελίδες, καὶ τοῦτο τὸ ἴδαμεν καὶ ἡμεῖς ὀφθαλμοφανῶς, πολεμήσαντες μ' αὐτὸν· μᾶς τὸ πληροφορεῖται ἡμέρεν καὶ τρεῖς στρατιῶται αἰχμάλωτοι εἶτινες ἔφυγον ἀπὸ τὸ Νεόκαστρον, οἱ ὁποῖοι μᾶς πρόσβιτιν, ὅτι αὐτὸς ἐπελπίσθη ἀπὸ τοῦ νὰ λάβῃ βοήθειαν διὰ θαλάσσης, σκέπτεται νὰ ἐλθῃ ἀνεμπορέσῃ νὰ πάσῃ τὰ Δερβένια, ἡμεῖς μ' ὅλον ὅτι ἐμεῖς βεβαιοῦσι ὅτι ἐὰν θέλει ἀφήσει τὸ Κάστρον, μ' ὅλα ταῦτα σπεύδω νὰ σᾶς γράψω, καὶ νὰ σᾶς παρακινήσω Πατριωτικῶς· ἅμα λαβόντες τὴν παρεῦσαν μου νὰ λάβετε ὅλοι οἱ Ἄνδρες, ἐσεῖς πιστεύετε τὰ λόγια· νὰ πιάσετε τὰ Δερβένια, νὰ ἐνδυναμώσετε τὰς ἀναγκαίους θέσεις, νὰ κάμετε τὰ ἀναγκαῖα Τσωμπάσια, διὰ νὰ ἦσθε ἕτοιμοι, ὅπου ἂν σαλῶσι πιστὲ τινὲς ἐξ αὐτῶν ἀπ' ἐδῶ, ἂν δυνηθῆσι δὲ αὐτοῦ νὰ κόψητε σεῖς τὸν τόπον τοὺς αὐτοῦ, εἰδὲ μὴ νὰ τρέξητε ἐδῶ σᾶς προσκαλέσαμεν, μὴν ἀμελήσετε ταύτην τὴν πρόσκλησιν μου, μὴ χασῆτε ἀδιάφορα, κινηθῆτε τὸ ἐγκυκλοφορικὸν.

τῇ 13 Ἰουνιου. 1825.

Ἀλανίστεια.

Ὁ Πατρίτης.

Εὐσέβιος Κυλικιτράνης.

Πρὸς τοὺς Γενναιοτάτους Κύριοι Ἐπαρχιῶται, καὶ Κύριοι Συμμέτοχοι Δερβενοχωρίται.

Πρὸς τὰς 5 Ἰουνίου ἔλαβον τὸ ἐγγράφόσας καὶ τὰ σημειωθέντα σας γράμματα ἐγιναν. ἐμείνασα καὶ τὸ ἄλλο γράμμα τοῦ σῶματος Ἀκαρνανικοῦ Ἀκαρνανίας, ἅμως μὲ τὸ τὰ ἐλπίζαμεν ἡμεῖς ἀπὸ τοὺς ἀρχηγοὺς νὰ συγκροτήσωμεν νέαν στρατιὰν Ἑλλήνων μὲ τοὺς ἐχθρούς, διὰ τοῦτο ἐμποδίσθην ἕως τώρα, μ' ὅλον ὅτι ἐπεῦ οἱ ὀχυρώσαμεν τὰ Δερβένια μᾶς λείπουν. ἐγὼ εὑρίσκομαι εἰς τὴν θέσιν τοῦ Κοστρικοῦ, μαζὶ μὲ τὸν κὺρ Δημήτριον Καλέργην μισὴν ὥραν μακρὰν ἀπὸ τοὺς Τέρκους. χθὲς καὶ προχθὲς ἐπήγαμεν εἰς τὰ ταμπούρια των, καὶ τοὺς δώσαμεν εἰς τὸν πόλεμον καὶ ἐκρατήθη ὁ Πόλεμος ἀπὸ τὰς ἑνδεκα ὥρας ἕως τὰς τρεῖς τῆς ἡμέρας, χωρὶς νὰ μᾶς ἔλθῃ ἔνας τρόπος βοήθειαν, τοὺς ἐμβάσαμεν τοὺς Τούρκους μέσα εἰς τὸ Χρισὸν. τόσην ἐμπὴν ἐκαιρὸν οἱ Ἕλληνες, ὅσοι ἐμβῆκαν μεσὴ μὲ τοὺς Τούρκους, μέσα εἰς τὸ Χρισὸν εἶμεσαν, ἐπεῦ ἐπάνω εἰς τὸν πόλεμον ἀπεσώθησαν ὀκτὼ Ἕλληνες ἀπὸ τὸν Γραφήτην Ἠλίον. ἐπερπατήσαμεν νὰ τοὺς εἰγάλωμεν ἀπὸ τὸ Χρισὸν, μὲ μεγάλον τοὺς ἀφανισμὸν, μόνον ὁ σῶμαγὸς Ἰκέ-

ξα, ἐπειδὴ ἦτον ὁ μπεσεφίης εἰς τὴν πρεζήτην Ἀλβάνα ζεμπίλι μὲ πενήντα στρατιώτας, καὶ μὲ τὴν Ἀντιστράτηγον Γυάκην, ἦλθον εἰς τὸ τέλος τοῦ πολέμου μας. μ' ὅλην τοῦτο ὁ πόλεμος μᾶς ἐπῆρε καλά. καὶ ἐσκοτώθησαν καὶ ἐλαφώθησαν εἰς αὐτὸν τὸν πόλεμον ὑπὲρ τοὺς τριάντα τούρκους· ἐνῶ ἐγὼ ἔμεινα σκλάβος νὰ κυβερνῶ ὕφος. ἐσεῖς εὑρισκόμενα ἀπὸ τὴν ἐδικήν σας στρατηγεῖον Γυάρα νὰ πάρετε αἶμαν βγάλει ἀπάνω εἰς τὴν Ἀμπλιανὴ τὸ χαλάσαμεν τὴν κακὴν σκάλαν, καὶ ἔπειτα σὰ κτίστες νὰ κατασκευάσαμεν ζεμπὰ ἔξω, ἀνάμεσα Ἀμπλιανὴν καὶ Σελένιτσαν· τὸ ὁποῖον βιάζονται εἰ Τοῦρκοι, ἐπειδὴ τοὺς κόπτεται τὸ ὁπέρασμα τῶν ζεφῶν καὶ ἡ κατοικία τῆς Ἀμπλιανῆς δὲ πέσουν μὲ τὰ μοῦτρα οἱ Τοῦρκοι ἐπάνω μας. ἐμεῖς, ποῦ εἴμεθα μὲ ἀπόφασιν, ἢ νὰ γένωμεν βῆμα τῆς Ἑλλάδος ἢ νὰ ἐλευθερώσωμεν τὴν πατρίδα,

τῇ 14 Ἰουνίου. 1825,

Καστρὶ.

ὁ Πατριώτης σας,

Δ. Εἰμορφόπουλος.

Ἀνατολικὴ φιλολογία.

Κωνσταντινούπολις. 16 φεβρουαρ. 1825.

Ὁ περίφημος τσαρσιὴ-ἐφέντης, ἀπεζαμίζαντες, ἐπενεμαοβεὶς κεφαλὶς, πολσιὸς Μπὰς-καλὲμ, τοῦ τῆς ἐν τῇ Ἀστελῇ πόλεως Ἰσμὶρ σώματος τῶν Σιλεμδαρνέων, περὶ καιρὸν ἐδημοσίευσε τὸ 16ον τόμα τοῦ μεγάλου ἱστορικοπραφτικοῦ ποιήματός του, ἐπιλεγομένου Μπάπ-χουμαγιοὺν, περιέχον ὅλα τὰ ἔνδοξα κατορθώματα τῶν Ὀθωμανῶν ἀπὸ τοὺς 1,36, ἕως εἰς τοὺς 1240 τῆς Ἥγιρας· ἤγουν ἀπὸ τοὺς τοσσάρων τελευταίων χρόνων τῆς εὐδαιμονος βασιλείας τοῦ αὐτοῦ ἐνδόξου, τοῦ Σουλτὰν Μαχμούτη, τοῦ Θεοδιδάκτου.

Ἡ Ὑψηλότης του εἰσπαῖς ἐσεμνύνθη εἰς τὴν μεγίστην ἀρέσκειαν τοῦ βιβλίου συγγραφέως, διὰ νὰ ἀνοίξῃ ἕνα εἰσαγωγεῖον καὶ ἀπεριόριστον σπουδὴν εἰς τὰ ὑψηλὰ πνεύματά του, τὸν ὁποῖον Μπὰς Μουντεζὶς εἰς τὸν μεγάλον Τιμαρεσῖων-Μεϊρεσὲ ταύτης τῆς πόλεως, Πεσκὶρ-ἀγασί τε καὶ Μπάς-Μουβασφὴν τῷ ἱερῷ ἐπικειμένου του, χαριζωντάς του τὰ ἔξοδα τῆς ἐκτελέσεως τοῦ φερμανίου, ἐμοῦ καὶ τὴν ἐχληρωτάτην Ἀσιατικὴν Τελετὴν, τὴν ὀνομαζομένην Τενοὺζ.

Ταυτοχρόνως, ἕνα αὐτοκρατορικὸν φερμάνι ἐμπόδιζει τὴν εἴσοδον τῶν οὕτω πως λεγομένων ἱστορικῶν συγγραμάτων καὶ ἄλλων νέων συνθεμάτων τῶ Εσκὶ-χερμὶ-Μπασὶ, Πεϊκκ-Ἀμπὰτ εἰς ὅλην τὴν ἐπικράτειαν, ὡς ποιήματα μηδενικὰ καὶ ἐπιζήμια. Ὁ συγγραφεὺς τοῦ Μπομπ-χουμαγιοὺν εἰς τὴν νικητήριον ἀναίρεσίν του τὴν ἐν τῷ 168 ᾄσματι τοῦ ἄνω εἰρημένου ποιήματός του ἀποδεικνύει ὅλην τὴν βδελυσότητα αὐτῶν, τὴν φανερὰν κατ' ἐξοχὴν εἰς τὸ τελευταῖον τετρασώματον ἐγκάδες σίγγραμμα αὐτοῦ τοῦ ἀκουράστου συγγραφέως, τὸ ὁποῖον εἶναι πλῆρες αἰσχρῶν βλασφημιῶν ἐναντίον τῶν ἱερῶν ἀρχῶν καὶ ἀποφθεγμάτων τῆς πολιτικῆς τοῦ Ντιβανιοὺ ἐν γένει καὶ μερικῶς τῆς ἀγαθῆς καὶ πατρικῆς Διοικήσεως τῆς Ὑψηλότητός του.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 72.

Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ μέσον τῆς Τυπεγραφίας ὅ, τι στοχάζονται διὰ καλὸν „
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Επιδ.)

„ Η Παδέησια εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης. "

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. 26 Ιουνίου.

Μεσολόγγι. 3. Ιουνίου 1825

Εχομεν ἀπὸ πηγὴν ἀλάνθαστον βεβαίαν πληροφορίαν. ὅτι οἱ Πολιορκηταί μας μελετοῦν ἀφεύκτως καθ' αὐτὰς νὰ κάμωσι τὴν ἔφοδον. Τὰ διὰ τὴν ἐπιχείρησιν των ταύτην μέσα, συνιστάμενα εἰς σάκκους γεμισμένους μαλλὶ, καλάθια μὲ χῶμα, κλάδους ἀνδρων καὶ μέγαν ἀριθμὸν ἀπὸ δοκοὺς οἰκιῶν διὰ κατασκευὴν κλιμάκων, εἶναι σχεδὸν ὅλα ἕτοιμα· ὁμοίως καὶ μονόξυλα ὄχι ὀλίγα διὰ νὰ ἐφορμήσουν καὶ διὰ θαλάσσης· θέλουν ὅμως δοκιμάσει τὰ ἐπίχειρα τῆς τόλμης των ἀπὸ τοὺς ὑπερμάχους τοῦ φρουρίου μας, οἱ ὁποῖοι μὲ τὴν μεγαλητέραν εὐχαρίστησιν περιμένουν αὐτὴν τὴν στιγμὴν.

Τὴν ε. τοῦ αὐτοῦ οἱ πυροβολισμοὶ τῶν Τούρκων ἐστάθησαν μέτριοι, καὶ ἀντὶ σφαιρῶν, πέτρας μᾶς ἔσυρναν.

(ἑλληνικά χρονικά.)

Ναύπλιον. 21. Ιουνίου. 1825.

Πρὸ ὀκτὼ ἡμερῶν ἦλθεν ὁ Εχθρὸς εἰς τοὺς Μύλους τοῦ Ναυπλίου, διὰ νὰ τοὺς κυριεύσῃ, καὶ ἀπέτυχε· μὲ τὸ νὰ ἐπρόλαβεν ἡ Διοίκησις καὶ ἐπρομήθευσε τὸ μέρος ἐκεῖνο καὶ μὲ τακτικοὺς καὶ ἀτάκτους Στρατιώτας, καὶ διὰ θαλάσσης μὲ μερικὰ μύστικα.

Περὶ τὰς 9 ὥρας τὸ πρόπερασμένον Σάββατον ὁ Εχθρὸς ἐδοκίμασε νὰ κυριεύσῃ τοὺς μύλους, καὶ μετὰ πόλεμον δύω ὡρῶν ἐτραβίχθη καὶ ἐστρατοπέδευσεν εἰς τὰ πέριξ τοῦ Αργους.

Τὸ πρωΐ. τὴν ἄλλην ἡμέραν ἦλθε μὲ παράταξιν πλησίον εἰς τὸ Ναύπλιον καὶ ἐστρατοπέδευσεν ἕως δύω ὥρας μακρὸν. Μερικοὶ ἱππεῖς ἐπλησίασαν εἰς τὸ Ναύπλιον καὶ ἀπεκρούσθησαν ἀπὸ μερικοὺς ἄλλους ἐδικούς μας ἱππεῖς, ἐξελθόν τας ἀπὸ Ναύπλιον καὶ ἀπὸ μερικοὺς πεζοὺς, δύω φοραῖς.

Πρὸς τὸ ἑσπέρας ἔφυγαν πάλιν ὅλοι, καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς τὰ πέριξ τοῦ Αργους, καὶ ἀφ' οὗ ἔκαυσαν μερικὰ χωρία τοῦ Αργους, καὶ αὐτὸ τὸ Αργος, ἔφυγαν μετὰ 4. ὥρας διὰ Τριπολιτζὰν, ἀτουφεκίστοι· ἐπειδὴ οἱ ἐδικοί μας δὲν ἐπρόφθασαν νὰ πιάσουν τὸ Παρθένι.

Ηδη εὑρίσκεται ὁ Εχθρὸς εἰς Τριπολιτζᾶν, καὶ ὁ Κολοκοτρώνης μὲ τὸν Ζαήμην, Λοντον, Νοταρόπουλον καὶ λοιποὺς ἐπια-

σαν τὰς ἀναγκαίας θέσεις διὰ νὰ μὴν ἠμπορέσῃ νὰ ἐξέλθῃ ἀπ' ἐκεῖ . . . . .

Ο ἐχθρικὸς στόλος εὐγῆκεν ἀπὸ τὴν Σοῦδαν, καὶ διευθύνεται διὰ τὰ Μοθωκόρωνα μὲ τρεῖς χιλιάδες σχεδὸν Αρβανίτας καὶ δύω χιλ. Χαλτούπιδες. Οταν εὔγαιναν, ἐπολεμήθησαν ἀπὸ τοὺς Εδικούς μας, ἀλλ' ὁ ἄνεμος τοὺς ἐβοήθησε καὶ ἀπέφυγαν τὸν κύνδυνον.

Λέγουν, ὅτι ὁ Αἰγυπτιακὸς στόλος ἐκίνησε διὰ τὴν Αλεξάνδρειαν, διὰ νὰ μεταφέρῃ καὶ ἄλλα στρατεύματα, καὶ ὁ Σουλτανικὸς πηγαίνει εἰς Μοθωκόρωνα με τὰ ῥηθεῖτα στρατεύματα.

Τὸ Μεσολόγγι ἀντέχει γεναίως. Εἰς τὰς 7 τοῦ ταρόντος ὥρμησαν οἱ ἐκεῖ νὰ πάρουν μίαν τάμπιαν εἰς ἕνα μικρὸν νητάκι· Μαρμαροῦ ὀνομαζόμενον, καὶ ἀπεκρούσθησαν ἀπὸ τοὺς Μεσολογγίτας ἀνδρείως, καὶ ἐπέστρεψαν κακὴν κακῶς εἰς τὰς πρώτας θέσεις των μὲ ζημίαν των ἱκανὴν. Λέγουν ὅτι ἐπληγώθη καὶ ὁ Κουταγὴς, καὶ ἐπῆγεν εἰς Πρέβεζαν νὰ ἀναλάβῃ, καὶ ἐκεῖ ἀπέθανε μὲ λοιμικὴν· ἀλλὰ δὲν εἶναι τόσον βέβαιον. Τὸ βέβαιον ὅμως εἶναι, ὅτι οἱ Αρβανίται ὁλοένα λειποτακτοῦν, καὶ ἐὰν ἕως τώρα μερικοὶ τῶν εὑρισκομένων εἰς Μεσολόγγι Καπετανέων εὐγῆκαν εἰς Ξερόμερον, διὰ νὰ κόψουν τὴν κοινωνίαν τῶν Τούρκων μὲ τὴν Πρέβεζαν, καθὼς ἐμελετοῦσαν, τὸ στρατεύμα τοῦ ἐχθροῦ ὀγλίγωρα διαλύεται.

Κατ' αὐτὰς γίνεται στρατολογία, διὰ νὰ συστηθῇ νέον Τακτικὸν, ἢ νὰ εἰπῶ καλλήτερα, νὰ προστεθῇ καὶ ἄλλο Τακτικὸν εἰς τὸ παλαιὸν.

Δάνεια, Τακτικὸν Εὐρωπαϊκὸν, καὶ Φεργάδες περιμένονται, καὶ ἐλπίζομεν νὰ μᾶς προφθάσουν ἐν καιρῷ.

Αθῆναι 21. Ιουνίου.

Χθὲς βράδι ἦλθαν γράμματα ἀπὸ Υδραν καὶ λέγουν ὅτι ἀπ' ἔξω τοῦ Τζυρέγου ἔγινε πόλεμος τῶν δύω στόλων· οἱ Εδικοί μας ἔρριξαν δύω πυρπολικὰ, πλὴν δὲν ἐτέτυχαν ἐξ αἰτίας τοῦ ἀνέμου. Εἰς αὐτὸ τὸ ἀναμεταξύ ὁ Κατ. Νικόλαος Κριεζῆς ἔπιασε μίαν βάρκαν μὲ Αρβανίταις, καὶ αὐτοὶ εἶπαν· ὅτι τρεῖς χιλιάδες στρατιώτας εἶχε μέσα, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἡ μία ἦτον Αρβανίται, μισὴ ἀνακατώματα, καὶ οἱ ἄλλοι Αράπιδες.

Εἰς τὰς 21. εὐγῆκεν ὁ Υψηλάντης ἀπὸ Ναύπλιον μὲ 1500. καὶ ὑπάγει διὰ Τριπολιτζᾶνι

Σαλαμίνα 25. Ιουνίου.

Απὸ διάφορα γράμματα ἀνθρώπων σημαντικῶν, ἐρχόμενα ἀπὸ Ναύπλιον μανθάνομεν, ὅτι τὰ Ελλην. στρατεύματα, ὁπῶ πολιορκοῦν τριγύρω τὴν Τριπολιτζὰν ἦσαν ἕως προχθὲς 16 χιλιάδες, καὶ καθημέραν αὔξανεν ὁ ἀριθμός των μὲ νέα σώματα.

Τὰ ἴδια γράμματα λέγουν, ὅτι αἰχμάλωτοι, ὁποῦ εὐγῆκαν ἀπὸ Τριπολιτζὰν βεβαιώνουν, πῶς ὁ Ιμπραήμ - πασᾶς εἶναι πληγωμένος εἰς τὸ χέρι.

Ακόμη γράφουν, ὅτι πρὸς τὰ μέρη τοῦ Λιονταρίου ἔπιασαν οἱ ἐδικοί μας πενῆντα φορτώματα πολεμοφόδια, καὶ τριακόσια φορτώματα τροφὰς.

Μᾶς εἶναι γνωστόν, πόσον οἱ Ελληνες συντρέχουν εἰς πολιορκίας· ἐπειδὴ αὐτὸ τὸ εἶδος τοῦ πολέμου ἐγυμνάσθησαν κατ' ἀνάγκην εἰς ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα τοῦ ἀγῶνος μας. διὰ τοῦτο δὲν παρξενευόμεθα μήτε ἀμφιβάλλομεν εἰς τὸν ἀριθμόν, ὁποῦ λογαριάζουν ὅτι ἔφθασαν τὰ στρατεύματα τῆς Τριπολιτζᾶς, μάλιστα ἐλπίζομεν εἰς ὀλί

ας ἡμέρας νὰ ἀκούσωμεν τριάντα χιλιάδες. ...τε βέβαια, καὶ τώρα ἀκόμη, θὰ εἶναι ...κετοὶ νὰ κόψουν πᾶσαν ἀνταπόκρισιν ...αὶ κάθε πέρασμα ἢ ἐκεινῶν, ὁποῦ εἶναι ... Τριπολιτζᾶν, ἂν δοκιμάσουν νὰ ἐπιστρέ...ουν εἰς Μοθωκόρωνα, ἢ ἐκεινῶν ὁποῦ θὰ ...γουν εἰς Νεόκαστρον, ἂν δοκιμάσουν νὰ ...θουν εἰς βοήθειαν τῶν εἰς Τριπολιτζᾶν, ...αὶ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον ματαιώνεται καὶ ...τη ἡ δυνατὴ ἐκστρατεία τῶν ἐχθρῶν. οἱ ...οῖοι, ὄχι δι' ἄλλο, παρὰ διὰ τὴν ἀδι...φορίαν μας ἠμπόρεσαν νὰ κάμουν, ὅ...α ἔκαμαν.

Ἀπὸ Σάλωνα, μᾶς λέγουν. ὅτι ταῖς ἀ...ερασμαῖς φυλάττωντας οἱ ἐδικοί μας ...ὺς δρόμους, ὅθεν εἶχαν εἴδησιν, ὅτι ἔ...λλον νὰ περάσουν οἱ Ῥοδικοὶ τροφαῖς διὰ ...ὶ Σάλωνα, ἀπήντησαν ἕνα σῶμα, τὸ ὁ...ῖον ἐκτάπησαν δυνατὰ καὶ τοῦ ἐπῆραν ...κετὰ φορτώματα. Εὐθὺς ὅμως ὁποῦ ἔμα...ν οἱ εἰς Ἀμπλιανὴν τὸν πόλεμον, ἔτρε...ν πρὸς βοήθειαν, καὶ ἠμπόρεσαν νὰ στέι...ουν τὰ ἐπίλοιπα φορτώματα εἰς τὰ Σά...ωνα. Μὲ ὅλον τοῦτο εἶναι πάντα πρᾶγμα ...σκολον νὰ λαμβάνῃ ἕνα στρατόπεδον τὴν ...οφήν του ἀπὸ τόσον μακρυνὸν διάστημα, ...ὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ εὑρίσκωνται εἰς ...ενοχωρίαν.

Τὸ τῶν τούτης τῆς μάχης ἔγινεν ἀπὸ ... στρατηγὸν Ν. Γριζιώτην, καθὼς μᾶς ...ληροφόρησαν διάφοροι στρατιῶται, ὁποῦ ...θαν ἐκεῖθεν, καὶ πάντα εἰς τοὺς ἀκρο...λισμοὺς, ὅσοι ἔγιναν ἕως τώρα, τοῦτος ...στρατηγὸς ἐδούλευσε μὲ μεγάλην ἐπι...νὴν.

Η ἐξῆς ἀνταπόκρισις τοῦ γενικ. Γραμ...τέως κυρ. Ροδίου μετὰ τοῦ Υπουργοῦ ... ἐξωτερ. Υποθέσεων τῆς Αγγλίας, μᾶς ...τάλθη ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν. κα...

δὴ εἰς ἡμᾶς ἦτον ἕως τώρα ἄγνωστη, ἐκρίναμεν ἀναγκαῖον νὰ τὴν κοινοποιήσωμεν.

Επιστολὴ τοῦ κυρίου Ροδίου Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Π. Δ, τῆς Ελλάδος πρὸς τὸν κύριον Κανινγ ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων τῆς μεγάλης Βρετανίας ὑπὸ τὰς 24. Αὐγου. 1824. Ναύπλιον.

Εξοχότατε.

Οἱ Ελληνες πρὸ τεσσάρων ἐτῶν θαῤῥοῦντες ἀδιασείστως εἰς τὴν θειαν πρόνοιαν ὑπερασπίζονται μὲ καλὴν ἔκβασιν τὸ ἔδαφος τῶν προπατόρων των. Λέγω ὅτι ὑπερασπίζονται τὸ ἔδαφος, ἐπειδὴ ὀλίγον φροντίζουν διὰ τὰς πόλεις καὶ χωρία, διὰ τὰς οἰκίας καὶ ἰδιοκτησίας των· τοῦτο ἱκανῶς ἀπεδείχθη εἰς τὰς διαφόρους λεηλασίας τοῦ ἐχθροῦ των· καθ' ἃς οἱ Ελληνες ἐθυσίασαν μὲ μεγάλην γενναιότητα καὶ μεγαλοψυχίαν ὅσα εἶχον ἀκριβέστερα καὶ πολιτιμότερα. ἐπροτίμησαν τὴν ἐλευθερίαν ὑπὸ τὰς σκηνάς των, εἰς τὰς κοιλάδας των, καὶ ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῶν ὀρέων των, παρὰ τὰς λαμπράς κατοικίας τῆς δουλείας. Αὕτη ἡ ἀξιοσημείωτος περίστασις τῆς ἱστορίας τοῦ ἐπιμαχικοῦ πολέμου τῶν Ελλήνων, δὲν πρέπει νὰ γεννήσῃ εἰς ὅλας τὰς χριστιανικὰς ψυχὰς τὴν πεποίθησιν, ὅτι οἱ Ελληνες ἀρχίζοντες τὴν πάλην διὰ νὰ ἀποκτήσουν τὰ δικαιώματά των, ἀποσείοντες τὸν ἀφόρητον ζυγὸν αὐτῶν, εἶχον πρὸ ὀφθαλμῶν τὸν ἱερὸν σκοπόν, τοῦ νὰ σώσουν τὴν πίστιν των, τὴν πατρίδα των, τοὺς ἱερούς ...ς των, τὰ μνημεῖα τῶν προγόνων των, τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδία των, καὶ ὄχι ἐκεῖνα τὰ πολιτικὰ τέλη, τὰ ὁποῖα ἐτάραττον τότε ... Εὐρώπην, ἀπέχοντες πολλὰ ἀπ' αὐτὰ; ὅθη γούμενοι λοιπὸν ἀπὸ τοιαύτας ἀρχὰς εἰς τὴν ὁποίαν ἀναγκάσθησαν πάλην δὲν ἔλλειψαν ἐπικαλούμενοι τὴν συμπάθειαν τῶν χριστιανῶν ἀδελφῶν των. Αλλ' ἡ πολιτική τῆς Εὐρώπης συλλαβοῦσα ἄλλας ἰδέας περὶ τῶν ἀρχῶν τῆς συμφορᾶς μας, ἀπεφάσισε νὰ

περιορισθῇ εἰς τὴν οὐδετερότητα. . . . . Οἱ Ἕλληνες δὲ μὴ βλέποντες τελειωμένην τὴν ἐπιθυμίαν των ἐβιάσθησαν νὰ ἀφοσιοθῶσιν μόνοι των μὲ ἀμοιβαίαν πίστιν εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ἱερῶν δικαιωμάτων των ἀφίνοντες εἰς τὸν καιρὸν νὰ φανερώσῃ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς αἰτίας των.

Μ' ὅλον τοῦτο τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ὡς καὶ ἡ Διοικησίς του, τῆς ὁποίας λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ γένω τὸ ὄργανον, παῤῥησιάζωντας τὴν ὑπόκλησιν τοῦ πρὸν τὴν Βρετανικὴν Μεγαλειότητα του σέβας των μέσον τῆς ἐξοχότητός σας, διακηρύττει πανδήμως ὅτι προτιμᾶ θάνατον ἔνδοξον, παρὰ τὸν ἀσχιστον ζυγὸν, εἰς τὸν ὁποῖον θέλουν νὰ τὸν κάμουν νὰ ὑποκύψῃ. Εἶναι ἀπίθανον ὅτι ἡ Βρετανικὴ Μεγαλειότης του, ἡ ὁποία ἔδειξεν φιλανθρωποτάτην διάθεσιν πρὸς τοὺς λαοὺς τῆς Μεσεμβρικῆς Ἀμερικῆς, θέλει ἐπιτρέψει ὥστε οἱ Ἕλληνες νὰ ἐξαλειφθοῦν ἀπὸ τὸν κατάλογον τῶν πεπολισμένων ἐθνῶν ὡς ἦτον ἀνάξιοι διὰ νὰ ἐγκαταριθμηθοῦν, προτοῦ νὰ συστηθοῦν ὡς ἔθνος. Οἱ Ἕλληνες ὅμως ὑπὸ τὴν ἀναφοράν τῶν δικαιωμάτων των εὑρίσκονται εἰς θέσιν εὐνοϊκοτέραν παρ' ἐκείνην τῶν λαῶν τῆς Μεσιμβρικῆς Ἀμερικῆς. Αὐτοὶ ἠτίμασαν καὶ ἐταπείνωσαν τὴν ἀδυναμίαν τῆς Τουρκικῆς Διοικήσεως, ἀπέδειξαν ὅτι ἦσαν ἄξιοι τῆς ἐλευθερίας. Δεν πολεμοῦν τὴν μητέρα πατρίδα των, ἀλλ' ἕνα ἔθνος τὸ ὁποῖον ἅρπασε καὶ κατεξουσίασεν τοὺς τόπους των μεταχειριζόμενον τὰ τέκνα των ὡς δούλους. Οἱ Ἕλληνες ἀπετείναξαν τὸν βαρβαρικὸν ζυγὸν μὲ μεγάλην ἔκπληξιν τῆς Εὐρώπης καὶ ὅλων τῶν ἐθνῶν. Επεχειρίσθησαν τὸν πόλεμον χωρὶς νὰ ἔχουν τοὺς τρόπους διὰ νὰ τὸν κάμουν, ὄντες πεπεισμένοι ὅτι ἄλλως δὲν ἐδύναντο νὰ ἀπολαύσουν τὴν ἀνεξαρτησίαν των, παρὰ μὲ πολυαρίθμους θυσίας. Απέκτησαν Φρούρια, Πόλεις καὶ μέγαν ἀριθμὸν θέσεων αἵτινες εὑρίσκοντο εἰς χεῖρας βαρβάρων δεσποτῶν αὐτῶν. εἰς διαφόρους μάχας κατέστρεψαν μὲ μερικὰ ἐμπορικὰ πλοία τὸν πολυάριθμον καὶ φοβερὸν στόλον τῶν Τούρκων. Εσύστησαν νόμους ὁμοίους μὲ τοὺς τῶν πεπολισμένων ἐθνῶν, ἐσχημάτισαν Διοίκησιν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς ὁποίας ἐτάχθησαν. Εμπορεῖ τις πλέον νὰ ἐμφιβάλλῃ τὴν σήμερον ἐὰν οἱ Ἕλληνες εἶναι ἄξιοι τῆς ἐλευθερίας; Ισως ἡ Βρετανικὴ Μεγαλειότης του παρετήρησε ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐλευθερωθεῖσα, διὰ τὸ τὸν λαὸν αὐτῆς ἐμψυχοῦν πνεῦμα καὶ διὰ τὴν γεωγραφικήν της θέσιν, ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ ὠφέλιμος εἰς τὰ συμφέροντα τῆς μεγάλης Βρετανίας. Τὸ ἐμπόριον εἶναι ἡ ζωοδοτικὴ ἀρχὴ τῶν πεπολισμένων Ἐθνῶν. καὶ ποῦ ἀλλοῦ ἐμπορεῖ νὰ λάβῃ μεγαλητέραν ἀσφάλειαν παρὰ εἰς τὴν δεξιὰν χεῖρα τῆς Εὐρώπης ἥτις κατάτινα τρόπον σχηματίζεται ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος; Ποῖον ἄλλο σημεῖον ὠφελιμωτέρας ὑποστηρίξεως διὰ τὴν διατήρησιν τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἰσοσταθμίας, ἐμπορεῖ ἡ Αγγλία νὰ εὕρῃ παρὰ τὰ φυσικὰ ὀχυρώματα μεταξὺ τῶν ὁποίων ἡ Ἑλλὰς εἶναι θεμένη; Αὐταὶ εἶναι ἀλήθειαι ἀναντίῤῥηται, τὰς ὁποίας ὁ καιρὸς θέλει ἀνακαλύψειν.

Η Ἑλλὰς λοιπὸν διὰ αὐτὰς τὰς αἰτίας ἔχει, νομίζω, ἠθικῶς καὶ πολιτικῶς τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐλπίσῃ πᾶν εἶδος βοηθείας καὶ ὑποστηρίξεως ἀπὸ τὸ Αγγλικὸν ἔθνος, τὸ τόσον φίλον τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ ἐξαιρέτως τὴν Β. Μ. του, τῆς ὁποίας ὁ κόσμος ὅλος γνωρίζει τὰ ἀξιοσέβαστα φρονήματα. Εκ' τούτου δὲν εἶναι ἀμφιβολία, ἐὰν ἡ ἀνεξαρτασία τῆς Ἑλλάδος εἶναι σύμφωνος μὲ τὰ συμφέροντά των Εὐρωπαίων ἐθνῶν. Αὐτὴ ἡ περίστασις εἶναι μία ἰσχυρὰ πρόφασις, διὰ νὰ μὴν στερηθῇ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος τᾶ ἱεράτου δικαιώματα, τὸ δὲ Αγγλικὸν, οὕτινος ἡ πρὸς τὴν τῆς Εὐρώπης πολιτικὴν ἰσοσταθμίαν ἐπιῤῥοήτου εἶναι τόσον γενικῶς ἐγνωσμένη νὰ μὴ σταθῇ ἀδιάφορος εἰς τὸ οἰκτρὸν θέαμα τῆς τόσον ἀναξίως καὶ ἀδίκως ὑπὸ τῶν ποδῶν καταπατουμένης ἀνθρωπότητος.

μένω μὲ ὅλον τὸ σέβας καὶ τὰ λοιπ.

Ρόδιος Γενικὸς Γραμματεύς.

(ἡ ἀπόκρισις ἀναβάλλεται εἰς τὸ ἐρχόμενον φύλλον.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 73.

Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ μέσον τῆς Τυπεγραφίας ὅ, τι στοχάζονται διὰ καλὸν „
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Επιδ.)

„ Η Παῤῥησια εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης. "

ΤΡΙΤΗ 30 Ἰουνίου.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ναύπλιον. 25. Ιουνίου. 1825.

Σήμερον μανθάνομεν ἀπὸ γράμμα τοῦ Υψηλάντη, ὅς τις εὑρίσκεται μὲ τὸν Κωνσταντίνον Μαυρομιχάλην ἐκτελεστὴν εἰς Βερβένα, ἔχοντες καὶ οἱ δύω ἀρκετοὺς στρατιώτας, ὅτι χθὲς ἀπὸ τὸ πρωΐ οἱ Γοῦρκοι ἐκινήθησαν ἐναντίον τοῦ Κολοκοτρώνη, ὅς τις εὑρίσκεται τοποθετημένος εἰς Τρίκορφα, καὶ ἄρχησαν τὸν πόλεμον καὶ ἐβάσταξεν ἕως τὸ βράδι. Ποίαν ἀπόβασιν ἔλαβε τὸ πρᾶγμα, δὲν ἤξευρε καλὰ, ἐπειδὴ τὸ μεταξὺ διάστημα αὐτῶν, καὶ τοῦ Κολοκοτρώνη εἶναι πολύ. Αὔριον ἐλπίζομεν νὰ ἔχωμεν ἔδησιν ἀπὸ τὸν Κολοκοτρώνην. καὶ ἐπειδὴ, καθῶς λέγουν, ἐπῆγε ὁ Ζαήμης, ὁ Λόντος καὶ ὁ Νοταρόπουλος εἰς βοήθειαν, ἔχωμεν χρηστὰς ἐλπίδας νὰ ἀντεστάθησαν γενναίως οἱ Εδικοί μας.

Συῤῥοὴ τῶν Πελοπονησίων ἔγινε πολλὴ εἰς τὰ στρατόπεδα, καὶ ἐλπίζομεν νὰ ματαιωθοῦν τὰ σχέδια τοῦ Εχθροῦ, καὶ οἱ Πελοποννήσιοι νὰ ἀναλάβουν τὸ θάῤῥος, ὁποῦ εἶχαν τοὺς παρελθόντας χρόνους.

Οἱ Εχθρικοὶ Στόλοι ἔκαμαν ἀπόβασιν εἰς Νεόκαστρον, καὶ ἔβγαλαν δύω χιλιάδες Αρβανίτας, καὶ χιλίους Χαλτούπιδες, τοὺς ὁποίους οἱ ἐδικοί μας δὲν παραφοβοῦνται..

Ηλθε κατ' αὐτὰς καὶ ἕνα πλοῖον ἀπὸ τὴν Αγγλίαν μὲ πολεμοφόδια.

Προσμένομεν ὀγλίγωρα καὶ μίαν δώσιν τοῦ δανείου καὶ δύω φεργάδας.

Μέγαρα 26. Ιουνίου.

Σήμερον περὶ τὰς 3. ὥρας μοῦ ἦλθε πεζὸς ἀπὸ Ναύπλιον μὲ διαταγὴν τῆς Σ. Διοικήσεως καὶ γράμματα πολλῶν φίλων, τὰ ὁποῖα μᾶς βεβαιώνουν ὁμοφώνως τὴν ἐννεάωρον κατὰ τὰ Τρίκορφα γενομένην πεισματικὴν μάχην τῶν Αβάπιδων μετὰ τοῦ γενν. Θ. Κολοκοτρώνη καὶ κυρ. Α. Ζαήμη, καὶ τὴν λαμπρὰν νίκην, τὴν ὁποίαν ἔκαμαν κατ' ἐκείνων οἱ ἥρωες οὗτοι .... Ν. Ν.

Σαλαμίνα. 28. Ιουνίου.

Γράφουν ἀπὸ Αθήνας, ὅτι εἰς τὸ Νεόκαστρον ἐκάη μόνη της μία φεργάδα ἐχθρική..

Ἀπὸ Ναύπλιον γράφουν εἰς ταῖς 29, ὅτι οἱ Εδικοί μας δὲν ἠμπόρεσαν νὰ ἀνθέξουν εἰς τὴν ὁρμὴν τῶν Αἰγυπτίων, ἀλλὰ μετὰ ἕνα πεισματικὸν πόλεμον ἓξ ὡρῶν, ὑπεχώρησαν. Οἱ ἐδικοί μας εἶχαν συναχθῇ ἀρκετοὶ, ἀλλὰ θέλοντες νὰ πιάσουν πολλὰς θέσεις, διὰ νὰ μὴ διαβῇ ὁ Εχθρὸς, ἀδυνάτησαν τὰ σώματά τους, καὶ ὁ Εχ-

θρὸς ἐκέρδισε τὴν μάχην.

Αὐτὰ γράφουν ἀπὸ Ναύπλιον, χωρὶς νὰ μᾶς εἰποῦν, ἂν ὁ Ἐχθρὸς ἐτραβίχθη ἀπὸ Τριπολιτζᾶν, ἢ ἐπέστρεψεν. ὁ πεζοδρόμος ὅμως λέγει ὅτι ἐπέστρεψαν πάλιν εἰς Τριπολιτζᾶν.

Ἀπὸ Ἐφημερίδας τοῦ Μεσολογγίου βλέπομεν νὰ πιστοποιῆται ὁ φημιζόμενος θάνατος τοῦ Κιούταγη, Ρούμελη -- Βαλεσῆ, εὑρισκόμενος εἰς τὸ στρατόπεδον, τοῦ Μεσολογγίου. Ἡ ἐφημερὶς λέγει, ὅτι ἡ ἐκεῖ Ἀστυνομία ἔλαβε εἰδήσεις περὶ τούτου ἐξωτερικάς, καὶ τὸ βεβαιώνει.

Μᾶς λέγουν ἀπὸ Ναύπλιον, ὅτι τὴν μάχην τὴν ἐκέρδισαν οἱ Ἐχθροὶ εἰς Τρίκορφα, διότι οἱ Ἐδικοί μας ἠθέλησαν νὰ τοὺς κυνηγήτουν καὶ εἰς τὸν κάμπον, ἀφ' οὗ τοὺς ἐσπρώξαν ἀπὸ τὰ ὀχυρώματά των.

29. Ἰουνίου.

Ἀπὸ Ὕδραν μᾶς λέγουν, ὅτι ἔφεραν ἐκεῖ ἕνα καράβι μεγάλον Αὐστριακὸν φορτωμένον διὰ τὸ Νεόκαστρον, τοῦ ὁποίου οἱ ἄνθρωποι, λέγεται ὅτι ἐφέρθησαν μὲ ἕναν τρόπον παράξενον πρὸς τοὺς Ἕλληνας. ἐπειδὴ ἐκτύπησαν τοὺς ἀνθρώπους, ὁποῦ ἐπῆγαν νὰ ἐπισκεφθοῦν τὸ πλοῖον, καὶ ἐπλήγωσαν ἀπ' αὐτοὺς τοὺς περισσοτέρους. δύω ὅμως ἀπὸ αὐτοὺς ἅρπασαν ἅρματα ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ναυτῶν, καὶ διαφεντευόμενοι ἐκτύπησαν καὶ ἐπλήγωσαν 6 - 7 ἀπ' αὐτοὺς, καὶ τέλος ἔφεραν τὸ καράβι εἰς Ὕδραν.

Ἀπόκρησις τοῦ Κυρ. Κανίνγ

Λονδίνῳ τῇ α' Δεκεμβ 1824

Ἡ ἐπιστολὴ τὴν ὁποίαν μὲ ἐκάματε τὴν τιμὴν διευθύνοντας μόνην τὴν 24 Αὐγούστου δὲν ἔφθασεν εἰς χεῖρας μου πρὸς τὴν 4 Νοεμβρ. . . . . .

Ἀναφερόμενος εἰς τὸ μέρος τῆς ἐπιστολῆς ταύτης, δι' οὗ ὑποχρεώνετε τὴν Ἀγγλικὴν Διοίκησιν νὰ βοηθήσῃ τοὺς Ἕλληνας εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν ἀγώνων συγκρίνοντες τὰ ζητήματά των μὲ ἐκεῖνα τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς, αἵτινες ἀπεχωρίσθησαν ἀπὸ τὴν μητέρα Πατρίδα των, τὴν δὲ διαγωγὴν τῶν Ἑλλήνων ἀξία αὐτῆς τῆς βοηθείας; πρέπει νὰ σᾶς ὁμολογήσω, ὅτι εἰς τὴν μεταξὺ Ἱσπανίας καὶ αὐτῶν τῶν ἐπαρχιῶν πάλην ἡ Ἀγγλία ἐκήρυξε καὶ ἐφύλαξε μίαν σταθεράν οὐδετερότητα, καὶ ὅτι τὸ ἴδιον ἐπίσης ἔκαμεν εἰς τὸν ἤδη ἐρημοῦντα τὴν Ἑλλάδα πόλεμον. Τὰ τῶν Ἑλλήνων δικαιώματα ὡς πρὸς τὸν παρόντα πόλεμον ἐσεβάσθησαν ἀπαραλάκτως, καὶ ἡ Βρετανικὴ Διοίκησις ἠναγκάσθη ὑστέρως νὰ ἐμποδίσῃ τὰς καταχρήσεις ὁποῦ ἐγίνοντο εἰς τὴν ἐπεξέργασιν μερικῶν δικαιωμάτων του. ἐλπίζομεν ὅτι δὲν θέλει ἰδῇ πάλιν τὸν ἑαυτόν της εἰς μίαν τοιαύτην ἀνάγκην. Ἡ Π. Δ. τῆς Ἑλλάδος ἐμπορεῖ νὰ θεμελιωθῇ εἰς τὴν ἐξακολούθησιν αὐτῆς τῆς οὐδετερότητος. Αὐτὴ ἐμπορεῖ νὰ βεβαιωθῇ ὅτι καὶ ἄν ποτε ἠμποροῦσε νὰ προκύψῃ λόγος νὰ δεχθῇ βιαστικῶς διὰ τὴν ξαναστερέωσιν τῆς εἰρήνης τι σχέδιον ἐναντίον τῶν εὐχῶντης ἡ Μεγάλη Βρεττανία δὲν θέλει λάβῃ μέρος εἰς καμμίαν τοιαύτην δοκιμήν. ἀλλ' ἂν οἱ Ἕλληνες εἰς ὁποιονδήποτε καιρὸν ἤθελε κρίνουν εὔλογον τὴν μεσιτείαν μας, ἠθέλαμεν τὴν προσφέρη εἰς τὴν Πόρταν, καὶ ἂν αὐτὴ ἤθελε τὴν δεχθῇ δὲν ἠθέλαμεν ἀμελήσῃ τίποτες διὰ νὰ τὴν καταστήσωμεν δραστήριον συμφώνως μὲ τὰς ἄλλας δυνάμεις, ἡ συνδρομὴ τῶν ὁποίων ἤθελεν εὐκολύνῃ ἕνα συμβιβασμὸν, καὶ ἤθελεν ἐγγυηθῇ τὴν σταθερότητά του. Ἰδοῦ κατὰ τὴν γνώμην μας ἐκεῖνο, ὁποῦ ἠμπορεῖ τὶς εὐλόγως νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τοὺς ὑπουργοὺς τῆς Ἀγγλίας. Αὐτοὶ δὲν ἔχουν νὰ κατηγορηθῶσιν ὅτι ἐμμέσως ἢ ἀμέσως διήγειραν τοὺς Ἕλληνας εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπιχειρίσεώς των, ἢ ὅτι, ὅπως δήποτε ἐμπόδισαν τὰς προόδους της, ἑνωμένοι οὕτω πως μὲ τὴν Πόρταν διὰ τῶν διαρκούντων φιλικῶν δεσμῶν καὶ διὰ συνθήκων ἀρχαιοτέρων, τὰς ὁποίας αὐτὴ

δὲν ἐπαράβηκαν, δὲν πρέπει νὰ ἐλπίσῃ τις ὅτι ἡ Αγγλία ἤθελε μεταχειρισθῇ ἐχθρικὰ κινήματα, τὰ ὁ ποῖα αὐτὴ ἡ δύναμις δὲν διήγειρεν, καὶ ἐπὶ μιᾶς διαφορᾶς πάντι ξένης δι' ἡμᾶς. Ελπίζω κύριε ὅτι αὐτὰ. ὁποῦ λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς εἰπῶ, θέλουν διασκεδάσῃ πᾶν εἶδος ὑποψίας ἢ κατηγορίας, ἅς ἡ πλάνη ἢ ἡ ῥαδιουργία ἐμποροῦν νὰ ἐγέννησαν ἐναντίον τῆς Βρετανικῆς Διοικήσεως πρὸς τοὺς Ελληνας, καὶ ὅτι θέλουν φανῇ τὰ καθαρὰ φρονήματά μας, τὰ ὁποία μὲ κάθε ἐλευθερίαν κηρύττομεν.

μένω μὲ ὅλον τὸ σέβας καὶ τὰ λοιπ.

Κανίγγ.

Λόγος αὐτοσχέδιος Γ. Ψ.

Ανδρες ἀδελφοὶ

Εἰς τὴν σημερινήν σας προθυμίαν τοῦ νὰ προφθάσετε μικροὶ μεγάλοι εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς Πατρίδος. φαίνεταί μου νὰ βλέπω ἐκεῖνον τὸν ἅγιον ἐνθουσιασμὸν τοῦ πρώτου χρόνου, ἐκεῖνον τὸν ἅγιον ἐνθουσιασμὸν - ἄχ -, ὁ ὁποῖος μᾶς ἔκαμε νὰ κερδήσωμεν τόσον, καὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον νὰ ξαπλώσωμεν την φήμην τοῦ ὀνόματός μας.

Εκεῖνος ὁ ἅγιος ἐνθουσιασμὸς μᾶς ἔκαμεν ἀπὸ ψαράδες καὶ ζευγίταις παληκάρια ἀνδρειότατα τοῦ Σταυροῦ, ὁποῦ - ἀνήκουστον πρᾶγμα - δίχως ἅρματα εἰς τὸ χέρι οἱ περισσότεροι, δίχω, φρούρια, καὶ τὸ πιὸ παράξενον, δίχως ποτὲ νὰ ἰδοῦμεν πολέμους καὶ ἅρματα ἐτρέχαμεν ἐμεῖς ἀπάνω εἰς τοὺς Τούρκους -- καὶ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Παντοδυνάμου, ἐκάμαμεν, ὅτι ὁ κόσμος δὲν ἐκαρτέρεηγε ἀπὸ ἡμᾶς.

Δὲν ἠξεύρω ποῖος Σατανικὸς ἄνεμος μὲ δεύτερον, μᾶς ἔσβεσεν ἐκεῖνον τὸν ἐνθουσιασμὸν, μᾶς ἐπάγωσε τὴν καρδίαν, καὶ τραβῶντας χέρι οἱ περισσότεροι ἀπὸ τὴν κοινὴν ὑπόθεσιν τῆς Πατρίδος, ἀφήσαμεν μόνον εἰς τοὺς ὀλίγους τὴν φροντίδα τῆς σωτηρίας της, καὶ τὴν ἀφήσαμεν διὰ πάντα. Ετζι λοιπὸν δύω τρεῖς ἀπὸ τὴν Αθήνα, πέντε δέκα ἀπὸ τὴν Θήβαν, εἴκοσι τριάντα ἀπὸ τὴν Λειβαδιὰ κα. ἀπὸ ταῖς ἄλλαις ἐπαρχίαις ὁμοίως, ἐπιχειρίσθηκαν νὰ μᾶς διαφεντεύσουν τὴν Πατρίδα ἀπὸ τοὺς Εχθροὺς, καὶ ὅλοι, οἱ καθ' αὑτὸ νοικοκυραῖοι, ἐσταύρωσαν τὰ χέρια καὶ καρτεροῦν - θαύματα-

Ναὶ! θαύματα δείχνει ὁ Θεὸς, τότε ὁποῦ δείχνουν καὶ οἱ ἄνθρωποι προθυμίαν καὶ πίστιν. Μᾶς λέγει εἰς τὸ Εὐαγέλιόν του, πῶς καὶ στὸ βουνὸ ἂν εἰποῦμε "σήκω καὶ σύρε στὴ θάλασσα, θὰ γίνεται ὁ λόγος μας, φθάνει μόνον νὰ ἔχωμε τόση δὰ πίστιν, ὅσος εἶναι ὁ σπόρος τοῦ σιναπιοῦ.

Μάλιστα ὅμως, καὶ τοῦτα τὰ σημερινὰ κακὰ, ὁποῦ βλέπομεν, ἂν τὰ στοχασθοῦμεν καλά, καλά, θαύματα εἶναι καὶ αὐτὰ, ὅμως θαύματα γιὰ νὰ μᾶς ξυπνήσουν. Δὲν ναναρίζει κανεὶς ὅποιον κοιμᾶται βαθειὰ, καὶ θέλει νὰ τὸν ἐξυπνήσῃ, ἀμὴ τὸν κεντᾷ, καὶ τὸν σπρώχνει.

Καὶ ὅτι καὶ τὰ σημερινὰ κακὰ; ὁποῦ δοκιμάζει ἡ στερεὰ ἀπὸ τὸν Εχθρὸν, εἶναι κεντήσματα γιὰ νὰ ἐξυπνήσῃ, φαίνεται ἀπὸ τοῦτο, Εὰν ὁ Θεὸς ἀκολουθῇ καὶ εἰς τὸ ἑξῆς νὰ βοηθῇ τὴν θαλασσινὴν μας δύναμην, καὶ τέλος πάντων καὶ οἱ κάτοικοι τῆς στερεᾶς ἐξυπνήσουν, καὶ ἀποφασίσουν ἀπόφασιν τῶν Χριστιανῶν -- τῆς νίκης, ἢ τοῦ θανάτου -- ποῦ εἶναι τότες ὁ ὑπερήφανος Εχθρὸς, ὁποῦ μὲ μίαν φοῦχταν, μίαν μόνην φοῦκταν ἀράπιδων, ἔκαμεν ἕως τώρα δρόμον, ὁποθε καὶ ἂν ἐπέρασε.

"Εἶδα τὸν Αθεόφοβον ⟨λέγει ὁ ψαλμὸς⟩ εἶδα τὸν ἀθεόφοβον, καὶ νὰ φουσκώνῃ νὰ μεγαλώνῃ σὰν τοὺς ἐλάτους εἰς τὰ βουνὰ, καὶ περνῶντας, παρέκει ἐγύρισα πάλιν νὰ τὸν ἰδῶ, καὶ τὸν ἐζήτησα, καὶ δὲν ηὗρα, μήτε τὸν τόπον, ὅπου ἔστεκε."

Ετζι θὰ πέσει και τοῦτος ὁ ἀνδριάντας [illegible] τοῦ Μισιρίου! ἔτζι ἔπεσεν πρὸ

καιροῦ ὁ Κιαχαγιάμπεης, και ὁ Κιαμίλμπεης, και ὁ φοβερὸς Δράμαλης. και ἄς τὸ στοχασθοῦμεν. Εδῶ ποῦ ἐμβῆκε τῶρα, ἐὰν ἐξωπίσω τοῦ πιάσουν τὰς θέσεις, ἐὰν ἀπ ἐμπρὸς τοῦ πιασθῇ τὸ δερβένι, πόθεν ἔχει νὰ λαβαίνῃ ταῖς τροφαῖς του; ἀπὸ τὴν θάλασσαν; ἀπὸ ποῖαν θαλασσαν; ἀπὸ τὴν θάλασσαν τῆς Επάκτου; αὐτὴ εἶναι τῶρα φυλαγμένη ἀπὸ 8 Ελληνικὰ καράβια, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἕνα μοναχὸν ἐκυνήγησεν ἐκεῖ τέσσερα τούρκικα,

Εἶπα παραπάνω, πῶς ἀφήσαμεν εἰς τοὺς ὀλίγους τὴν φροντίδα τῆς σωτηρίας τῆς Πατρίδος μας. ἠμπορεῖ κἀνεὶς νὰ μοῦ ἀποκριθῇ, λέγωντας "καὶ πῶς ἠμποροῦμεν πάντα ὅλοι νὰ βρισκόμασθε εἰς τὰ ἅρματα; ποῖος θὰ μᾶς θρέψῃ;

Αμμὴ τὸ ἐδικόν μου νόημα δὲν εἶναι νὰ βρισκόμασθε πάντα ὅλοι εἰς τὰ ἅρματα. τότε μόνον πρέπει νὰ τρέχωμεν ὅλοι, μικροὶ, καὶ μεγάλοι, ἐναντίον εἰς τὸν ἐχθρὸν, ὅταν τὸν βλέπωμεν νὰ ἔρχεται διὰ νὰ μᾶς πλακώσῃ, διὰ νὰ μᾶς αἰχμαλωτίσῃ ταῖς γυναῖκες καὶ τὰ παιδιά μας, καὶ ἐμᾶς νὰ μᾶς σφάξῃ· τότε πρέπει νὰ κινιόμασθε ὅλοι, ὡσὰν τὸ μελίσσι, ὁποῦ, ὅσον δὲν τὸ πειράζεις, μήτ' ἐκεῖνο γυρίζει νὰ σὲ ἰδῇ, μόνε κυττάζει τὴν δουλειά του, καὶ εὐθὺς, ὁποῦ τὸ γκίζῃς χύνεται ὅλο καταπάνω σου. Λυώνουν στὸν τόπον τους οἱ νοικοκυραῖοι, ὅταν πολεμοῦν οἱ ἴδιοι μὲ τὸν ἐχθρὸν, ἀμμὴ ἀπὸ τοὺς μισθωτοὺς πολλοὶ, ὅταν ἰδοῦν κομματάκι νὰ αὐγατίζῃ ὁ κίνδυνος, καὶ τοῦ λόγου τους μετριθοῦν καὶ εἶναι ὀλιγώτεροι ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς, φεύγουν καὶ παραδίνουν εἰς τοὺς ἐχθρὺς τὸ ξένον αἷμα, τὴν ξένην τιμὴν.

Αδελφοί.', τὸν πρῶτον χρόνον ἐτρέχαμεν ὅλοι. καὶ ὁ ἐχθρὸς ἔτρεμε. τότε δὲν εἴχαμεν ἅρματα, δὲν εἴχαμεν κάστρα, δὲν εἴχαμεν γνωρισμένα καλὰ καλὰ τὴν δύναμίν μας. Τώρα ποῦ ἐκάμαμεν ἅρματα, καὶ ἅρματα καλὰ, τώρα ὁποῦ ἐκερδίσαμεν κάστρα, καὶ κάστρα τόσον γερὰ, τώρα ὁποῦ ἐφάγαμεν τόσους καὶ τόσους Τούρκους, καὶ ἐκαταλάβαμε, τί λεοντάρι μεγαλόκαρδο εἶχε τόσον καιρὸν ἀλυσσοδεμένον ὁ Τοῦρκος.' Τώρα τέλος πάντων, ὁποῦ ἡ Εὐρώπη κοντεύει σχεδὸν νὰ μᾶς γνωρίσῃ διὰ γένος ἀνεξάρτητον, καὶ ὄχι μὲ λόγια, καθὼς ἦτον τὰ λόγια τοῦ πρώτου χρόνου, ἐπειδὴ βλέπομεν πόσον μᾶς κρεδετάρουν τώρα, τώρα νὰ σταυρώσωμεν τὰ χέρια, καὶ νὰ παραδώσωμε τὴν γῆν, ὁποῦ ἐκαταβρέξαμεν μὲ τόσον αἷμα, τὴν ἐλευθερίαν ὁποῦ ἀγωράσαμεν μὲ τόσων ἀνδρῶν ψυχαῖς, εἰς τὰς χεῖρας δώδεκα χιλιάδων ἀράπιδων.' Αμὴ τί θὰ εἰπῇ ὁ Κόσμος; τί θὰ εἰποῦν ἡ γυναῖκες μας καὶ τὰ παιδιά μας, ὅταν <ὁ θεὸς φυλάξει> μέσα εἰς τὰ βάσανα τῆς αἰχμαλωσίας, ἐνθυμοῦνται, ὅτι ὁ ἐχθρὸς μᾶς ἐτριγύριζε μέρα μὲ τὴν ἡμέρα, κ' ἐμεῖς ἐκυλιόμασθε εἰς τὴν παραλυσίαν καὶ εἰς τὰ φαγοπότια, ἢ στὰ γύπτικά μας ἰντερέσια; ἀνάθεμα, τοὺς γονέους μας, θὰ εἰποῦν, ἀνάθεμά τους· ἠμποροῦσαν νὰ μᾶς ἐλευθερώσουν, καὶ δὲν ἠθέλησαν· καλήτερα νὰ μᾶς ἄφηναν γδυμνοὺς καὶ πεινασμένους εἰς τὴν ἐλευθερίαν μας καὶ εἰς τὴν τιμήν μας, παρὰ. . .

Ποῖος θὰ θέλει τότε τὴν ζωήν, ὁποῦ τώρα τὴν λυπᾶται τόσον: ποῖος δὲν θὰ μακαρίζει τότες ἐκείνους, ὁποῦ ἐπρόφθασαν καὶ ἔκλεισαν τὰ μάτιά τους, διὰ νὰ μὴν ἰδοῦν αὐτὰ τὰ κακά;

Ομως, . . . ὁ θεὸς ἀγαπᾶ πάντα τὸ πλάσμα του, ὁ θεὸς εἶναι μαζή μας, καὶ μᾶς βοηθεῖ, μᾶς βοηθεῖ εἰς τὴν προθυμίαν μας <τὸ μαρτυροῦν ἡ νίκαις τοῦ στόλου.> Ο θεὸς τῶν δυνάμεων εἶναι μαζή μας. καὶ διότι μᾶς ἀγαπᾶ, μᾶς παιδεύει. "ὃν ἀγαπᾶ κύριος παιδούει, καὶ δέρνει σαν πατέρας, τὸν υἱὸν ὁποῦ νοστιμεύεται. Ας παραδωθοῦμεν σὰν τέκνα του, σὰν χριστιανοὶ, εἰς τὸ θέλημά του. καὶ κάμνωντας καθένας τὸ χρέος του χωρὶς ἄκαιραις λογοτριβαῖς, ἄς εἴμασθε βέβαιοι, ὅτι θὰ μᾶς γλυτώσει ἀπὸ κάθε κακὸν καὶ εἰς τὴν παροῦσαν ζωὴν, καὶ εἰς τὴν ἄλλην.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 74.

Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ νέσον τῆς Τυπεγραφίας ὅ, τι στοχάζονται διὰ καλὸν.
(ζ. Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Επιδ.)

„Η Παρρησία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης."

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 3 Ιουλίου.

Φίλε Ψ.

Αθῆναι 25. Ιονίου. 1825

Πρὸς περισσοτέραν πίστωσιν τοῦ, ὅτι δικαιότατα ἔπιασαν οἱ Ἕλληνες εἰς χεῖρας τὰ ἅρματα ἐναντίον τοῦ Τυράννου των, καὶ πρὸς περισσοτέραν πίστωσιν τοῦ, ὅτι ποτὲ οἱ Τοῦρκοι δὲν θέλουν συγχωρήσει τοὺς Ἕλληνας δι' αὐτὴν τὴν ἐπιχείρησίν των, ἂς γένῃ παράδειγμα καὶ τὸ ἑξῆς συμβὰν εἰν τὴν νῆσον Χίον μετὰ τὴν ναυμαχίαν τοῦ χρυσοῦ ἀκρωτηρίου - Καὶ περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλον ἂς ἰδοῦν μὲ τὰ ἰδιά των τὰ μάτια ἐκεῖνοι οἱ ταλαίπωροι, οἱ ὁποῖοι θεληματικῶς ἐπῆγαν νὰ κατοικήσουν πάλιν εἰς ταῖς καλύβαις των, δίδωντας πίστιν εἰς ταῖς συνηθισμέναις δόλιαις ὑπόσχεσαις τῶν τυράννων τους.

Μία Κορβέτα καὶ ἕνα Βρίκι Τούρκικον ἔφθασε νὰ γλυτώσῃ εἰς τὴν Χῖον ἐπάνω εἰς τὴν στιγμὴν τῆς εἰρημένης Ναυμαχίας. Συγχρόνως μία Μαρτιγάνα ἑνὸς κάποιου Βαδόρου μὲ Αγγλικὴν σημαίαν, ἔχωντας φαμηλίαις Χίων χριστιανῶν, ὁποῦ ἐπέστρεφαν εἰς τὴν Πατρίδα των, ἄραξεν εἰς τὸν λιμένα. Μεταξὺ αὐτῶν τῶν χριστιανῶν ἦτον καὶ ὁ Παππᾶ Αντώνιος ὁ Ιεροκήρυξ. Εκαλέσθησαν εἰς τὸ Διβάνι τοῦ Πασσᾶ, διὰ νὰ ἐρωτηθοῦν, ποῦ εὑρίσκετο ὁ Στόλος των· ἀπεκρίθησαν, ὅτι δὲν ἠξεύραν τίποτε περὶ τούτου, ἀλλ' ὅτι ἦλθαν ἐκεῖ, διὰ νὰ κατοικήσουν, καὶ νὰ εὑρίσκωνται ὑπὸ τὸ Ὕψος του. Μανιῶντες οἱ Τοῦρκοι τῆς Χίου, ἐκατηγόρησαν τοὺς δυστηχεῖς ὅτι ἦλθαν κατάσκοποι, καὶ ἔτζι τοὺς ἐκτύπησαν τοὺς ὕβρισαν καὶ τοὺς ἔσπρωξαν εἰς τὴν φυλακὴν. ὡς καὶ οἱ Κεφαλωνῖται θαλασσινοὶ ὑπόφεραν πολλὰς κακομεταχειρίσεις καὶ κτυπήματα. Εὐγαίνωντας ὕστερον ἀπὸ τὴν Κορβέτταν καὶ τὸ Βρίκι διάφοροι Τοῦρκοι, ἄρχησαν νὰ κτυποῦν, νὰ πληγώνουν καὶ νὰ θανατώνουν πολλοὺς κατοίκους Χριστιανοὺς, ἀπὸ τοὺς ὁποίους 25. ἔπεσαν θυσία τῆς μανίας τούτων τῶν βαρβάρων.

Τὶ ἠμποροῦν λοιπὸν νὰ ἐλπίζουν οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τὸν Σατραπίσκον τῆς Αἰγύπτου, ὁποῦ τοὺς ὑπόσχεται τὸ πᾶν; θὰ δώσουν πίστιν εἰς τὸ φέρσιμόν του πρὸς τοὺς ἐν Νεοκάστρῳ; δὲν ἠξεύρουν, ὅτι στανικῶς τον ἐκεῖνος ὁ Σατράπης ἔδειξε συμπάθειαν διὰ νὰ τοὺς ἔχῃ ὕστερα θυσίας θεληματικάς;

Μὲ ποῖον δικαίωμα ἐκράτησε τὸν υἱὸν τοῦ Πετρόμπεη, καὶ τὸν Γιατράκον; Αὐτὸς ἀπεκρίθη εἰς τὸν κυβερνήτην τοῦ Αγγλικοῦ Βρικίου, ὅτι καὶ οἱ Ἕλληνες ἐκράτησαν εἰς Ναύπλιον δύω πασσάδες· ὅμως τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι ἔτζι· ἐπειδὴ οἱ δύω ἐκεῖνοι Πασσάδες μὴ θελοντες νὰ ὑπογράψουν τὰς συνθήκας, ἔγιναν αἰχμάλωτοι

τῶν Ἑλλήνων.

Πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως ἀκόμη οἱ Τοῦρκοι ἔβλεπαν τοὺς Ἕλληνας ὡς ἀπίστους, σκύλους, καὶ σκλάβους των. Τώρα ὁποῦ οἱ Ἕλληνες ἐσήκωσαν κεφάλι καὶ ἐθανάτωσαν, ἢ πολεμοῦντες, ἢ ἐκδικούμενοι αὐτοὺς, ἠμπορεῖ τις νὰ ἐλπίσῃ, ὅτι οἱ Τοῦρκοι θὰ τοὺς συμπαθήσουν; Λοιπὸν πρέπει νὰ ἐγχαραχθῇ εἰς τὴν καρδίαν τοῦ καθ' ἑνὸς "ἢ ἐλευθερία, ἢ θάνατος".

Κ. Β

Ἀπόσπασμα γράμματος τοῦ Στρατηγοῦ Κολοκοτρώνη τῆς 26 Ἰουνίου, σταλέντος ἀπὸ Μαγούλιενας πρὸς τὸ ἔξοχον Ὑπουργεῖον τῶν πολεμικῶν.

„Κατὰ τὴν 22 τοῦ ἤδη λήγοντος πρωΐας πληροφορηθεὶς ἐκ τῶν γραμμάτων τῆς Διοικήτεως, ὅτι ὁ ἐχθρὸς ἦτον νὰ κάμῃ ἀπόβασιν εἰς Νεόκαστρον, ἀπεφάσισα νὰ δώσω γενικὴν μάχην περὶ τὰ Τρίκορφα, ὥστε νικῶν αὐτὸν νὰ τοῦ ἀφαιρέσω τὴν ἐλπίδα τῆς ἐνώσεως.

Ἐδιώρισα λοιπὸν τὸν Στρατηγὸν Δημήτριον Κολιόπουλον μὲ δύο χιλιάδας νὰ προκαταλάβῃ τὸ Βελτέστι· τοὺς Στρατηγοὺς Κανέλλον καὶ Παπατσώνην καὶ τὸν υἱόν μου Γενναῖον μὲ 3 χιλ, νὰ προκαταλαβουν τὰ χαρακώματα (ταμπούρια) τῶν Τρικόρφων, καὶ τοὺς κυρίους Ζαήμην, Λόντον καὶ Νοταρᾶν, Πετιμεζᾶν καὶ Σουλιώτην μὲ 4 χιλ, οἵτινες ἦσαν εἰς τὸ Λεβίδι, νὰ ἔλθουν εἰς τὴν ἐπάνω Σχολὲπαν διὰ νὰ τοὺς μεταχειρισθῶ καθ' ἃ ἡ περίστασις τοῦ πολέμου ἤθελε τὸ καλέσει. Ὁ Κολιόπουλος προκατάλαβεν ἐγκαίρως τὴν διορισθεῖσαν θέσιν· οἱ ἐκ Λεβιδίου ἔφθασαν τὴν αὐγὴν ἑσπέραν εἰς τὴν Σχολὲπαν· ὁ δὲ Δελιγιάννης, Γενναῖος, Παπατσώνης καὶ λοιποὶ, ἀπὸ κακὴν τύχην λαβόντες καθ' ὁδὸν ἓν γράμμα τοῦ Ζαήμη, Λόντου καὶ Νοταρᾶ, οἵτινες πρὶν κινηθῶσιν ἔγραφον εἰς ἐμέ, λέγοντες, ὅτι ἀνέτοιμοι ὄντες δὲν δύνανται νὰ ἐκστρατεύσωσιν ἐκείνην τὴν ἡμέραν, (ὕστερον ὅμως διασθέντες ἐξεστράτευσαν), ὑποπτευθέντες ὁ Κανέλλος καὶ Γενναῖος τὴν ἔλλειψιν ἐκείνων, δὲν ἤλθαν τὴν νύκτα νὰ προκαταλάβουν ὅλας τὰς ἀναγκαίας θέσεις τῶν Τρικόρφων.

Ὁ Ζαήμης ὅμως, Λόντος καὶ, Νοταρᾶς, φθάσαντες καλὰ τὴν 22. τὸ ἑσπέρας εἰς Σχολέπαν, ἄναψαν ταῖς φωτιαῖς των, ἐκ τῶν ὁποίων ἐπληροφορήθησαν οἱ ἐχθροὶ τὸν ἐρχομὸν τῶν στρατευμάτων, καὶ περὶ τὰ ἐξημερώματα ἐκινήθησαν ἐκ Τριπολιτζᾶς διὰ νὰ προκαταλάβωσι τὰ Τρίκορφα.

Ὁ δὲ Δελιγιάννης καὶ ὁ Γενναῖος μαθόντες ἀπὸ γράμματα τὸ φθάσιμον τῶν ἐδικῶν μας εἰς Σχολέπαν, ἀκολούθησαν καθὼς τοὺς εἶχα διορίσει. φθάσαντες ὅμως συγχρόνως μὲ τοὺς ἐχθροὺς εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, δὲν ἐδυνήθησαν νὰ προκαταλάβωσι καὶ νὰ ὀχυρώσωσιν ὅλας τὰς ἀναγκαίας θέσεις τῶν Τρικόρφων, ἀλλὰ μέρος μὲν προκατέλαβον αὐτοὶ, μέρος δὲ οἱ ἐχθροὶ· καὶ οὕτως ἄρχησεν ὁ ἀκροβολισμός. Ἐκινήθη δὲ τότε ἐκ Βαλτεζίου ὁ Στρατηγὸς Κολιόπουλος, διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν μάχην. ἀλλ' εἰς τὴν πεδιάδα τὸ ἱππικὸν τοῦ ἐχθροῦ τὸν ἠνάγκασε νὰ ὀπισθοπορεύσῃ εἰς τὴν προτέραντου θέσιν, καὶ ἀπολούθως τὸν ἐμπόδισε νὰ δώσῃ βοήθειαν.

Ἐγὼ κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν ἔφθασα εἰς τὴν Σχολέπαν, καὶ διέταξα τὸν Στρατηγὸν Νοταρᾶν νὰ προκαταλάβῃ ἓν Τσιμάρι, καὶ τοὺς Καλαβρυτινοὺς Καπετανέους ἓν ἄλλο πλαγίως· καὶ ἄνωθεν τοῦ Γενναίου.

Ἡ μάχη ἐξηκολούθει ἀπὸ τὰς δώδεκα ἕως εἰς τὰς ἑπτὰ ὥρας εἰς τὸ χαράκωμα τοῦ Δελιγιάννη καὶ Γενναίου. Ὁ ἐχθρὸς ἕως τότε δὲν ἦτον συγκεντρωμένος εἰς τὴν μάχην, ἀλλ' ἦλθον ἐξαπλωμένος καὶ εἰς τὴν πεδιάδα τῆς Τριπολιτσᾶς διὰ θέρος, καὶ ἔστελλεν ἐκ διαλειμμάτων βοήθειαν ἀπὸ Τριπολιτσᾶν εἰς τοὺς ἐδικούς του, καθὼς κ' ἐγὼ ἀπὸ τὴν ἐπάνω Σχολέπαν εἰς τοὺς ἡμετέρους.

Εἰς τὰς 7 ὥρας ἐγὼ μὲν ἔστειλα τὸν Στρατηγὸν Λόντον, διὰ νὰ κατεβάσῃ τοὺς Καλαβρυτινοὺς εἰς ἕνα παρακατηγὸν Τσι-

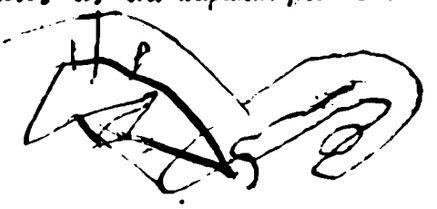

μάρι, και νὰ τοὺς ὁδηγήσῃ εἰς τὴν μάχην. οἱ δὲ ἐχθροὶ ἐσυγκεντρώθησαν, ἐξελθόντες ἀπὸ Τριπολιτσᾶν ὅλοι, Στρατιγούμενοι ἀπὸ αὐτὸν τὸν Σατράπην, και ἐφώρμησαν κατὰ τοῦ χαρακώματος τοῦ Γενναίου κατὰ κράτος, ἀλλ' ὁ Γενναῖος ἀπέκρουσε μὲ πολλὴν γενναιότητα τὰς ὁρμὰς ὅλας τοῦ ἐχθροῦ, και εἰς μίαν ἀπὸ αὐτὰς ἔπεσεν ἐνδόξως ὁ Στρατηγὸς Παπατσώνης.

Ο δὲ ἐχθρὸς τότε ἔκαμε προσβολὰς καὶ εἰς ὅλα τ' ἄλλα χαρακώματα, καὶ ἡ μάχη ἔγινε γενικωτάτη, και τόσον πεισματικὴ ἐκατέρωθεν, ὥστε τοιαύτην σχεδὸν δὲν ἐνθυμοῦμαι. Ο ἀντιστράτηγος Νοταρᾶς κατὰ τοῦ ὁποίου διευθύνθη ἡ δυνατωτέρα ὁρμὴ τοῦ ἐχθροῦ, ἀφοῦ εἰς τὴν γεννάιαν του ἀντίστασιν ἐφονεύθη ὁ ὑπασπιστής του Χρῆστος Παναγιούλας, και ὁ ἴδιος ἐκινδύνευσε, δὲν ἐδυνήθη πλέον νὰ κρατήσῃ τοὺς λειποτακτοῦντας Κορινθίους.

Αφοῦ δὲ, ἐκτὸς τῶν εἰρημένων Στρατηγοῦ Παπαστώνη, και ὑπασπιστοῦ Χρήστου Παναγιούλα, ἐφονεύθησαν ἄλλοι 11 σημαντικοὶ ἀξιωματικοί μας, ὁ Γεώργιος Αλωνιστιώτης, ὁ Ν. Ταμπακόπουλος, ὁ Παπακώστας Μπούρας, ὁ Τσόκος και ὁ ἀδελφός του Πολυχρόνης, ὁ Παπασταθούλας, ὁ Χριστόδουλος Μέστης, ὁ Τζολακόπουλος, ὁ Θεοδωράκης Ραζῆ, ὁ Αθανάσιος Παπακόλια και ὁ Αποστόλης Παπαδόπουλος, και μεγάλως ἐκινδύνευσαν οἱ Στρατηγοὶ Δελιγιάννης και Λόντος, και ὁ Ἀντιστράτηγος Νοταρᾶς, ἐβιάσθημεν τέλος πάντων νὰ παραιτήσωμεν τὰς θέσεις μας· οἱ γεναῖοι οὗτοι 13 φονευθέντες Αξιωματικοὶ ἔπεσαν ἐνδόξως ῥιψοκινδυνεύοντες διὰ νὰ ἐμψυχώσουν τοὺς στρατιώτας των· τὸ φθοροποιὸν παράδειγμα ὅμως τῆς λειποταξίας τῶν Κορινθίων τὸ ὁποῖον ἐμιμήθησαν οἱ περισσότεροι τῶν Καλαβρυτινῶν, ἐπέφερε τὴν γενικὴν τροπὴν, μ' ὅλον ὅτι εἰς τὴν μάχην ταύτην μόνον 30 Ελληνες ἐφονεύθησαν· τῶν δὲ ἐχθρῶν περίπου ἑξακόσιοι ἔπεσαν, πεζοὶ και ἱππεῖς, και μεταξύ αὐτῶν πολλοὶ σημαντικοὶ.

Οἱ ἐδικοί μας ἐσυσσωματώθησαν ὅλοι εἰς τὰ πέριξ τῆς Αλωνιστάινης και τοῦ Λεβιδίου, και ἄλλη μάχη ἕως σήμερον δὲν ἐκροτήθη.

(ὁ Φίλος τοῦ Νόμου.)

Πρὸς τοὺς Οπλοφόρους τῶν Αθηνῶν καὶ λοιποὺς συμπατριώτας.

Φίλτατοι συμπατριῶται.

Η δύναμις τοῦ Αἰγυπτίου Σατράπου δὲν ἦτον βέβαια ἀρκετὴ διὰ νὰ ἀντιπαραταχθῇ εἰς τοὺς Πελοποννησίους, καὶ νὰ τοὺς προξενήσῃ τοσαύτας καὶ τοιληκαύτας σημαντικὰς ζημίας, ὅσας τοὺς ἐπροξένησεν, ἀλλ' ἡ μόνη βδελυρὰ καὶ θεομήσιτος διχόνοια καὶ ἀδιαφορία τοὺς ἔκαμεν νὰ χάσουν τὰ ἀποκτήματα τῶν αἱμάτων των, και τοὺς στεφάνους τῶν ἀπαραδειγματίστων ἀνδραγαθημάτων των. τίς ὠφέλεια τάχα ἐκ τῶν τοσούτων θυσιῶν καὶ ἀγώνων των; οὐδὲν ἄλλο! παρά ἐλέγχους καὶ κατηγορίας, ὀνείδη καὶ αἰσχύνην αἰώνιον θέλει ἔχουν οἱ Πελοποννήσιοι, ἐὰν ἀφεθοῦν ἐσχάτως νὰ κυριευθοῦν (ὅ μὴ γένοιτο) ἀπὸ τὸν ὑπερίφανον Ιμπραΐμην. διότι δὲν εἶναι τοσοῦτον ἐπαινετὸς ἐκεῖνος, ὅστις ἀδύνατος ὢν ἀποκτᾶ ἔν πρᾶγμα ὄχι ἀνάλογον τῆς δυνάμεως καὶ καταστάσεώς του, ὅσον κατηγορηταῖος καὶ ἐπονείδιστος εἶναι, ὁπόταν ἀποκτῶντάς το δὲν εἶναι ἄξιος νὰ τὸ φυλάξῃ, ἔχων καὶ τοὺς τρόπους. διατὶ τὸ μὲν πρῶτον ἠμποροῦμεν νὰ τὸ ἀποδώσωμεν καὶ εἰς τὴν τύχην. τὸ δὲ δεύτερον εἰς τὴν ἐμπειρείαν καὶ ἀξιώτητα. Εἰς ἡμᾶς ὅμως, ὦ φίλτατοι συμπολῖταιμου, δὲν ἠμπορεῖ τὶς νὰ εἰπῇ, ὅτι τὰ ἀποκτήματά μας ἐστάθησαν τυχηρὰ. Ο Σαρπετζὲς τοῦ φρουρίου μας, αἱ πέτραι τῶν τειχείων μας βαμμέναι ἀπὸ τὸ πολύτιμον αἷμα μας, αἱ λαβωματιαὶ τὰς ὁποίας φέρωμεν εἰς τά στήθη μας, αἱ ψυχαὶ τῶν ἐνδό-

ξας ὑπὲρ αὐτῆς τῆς πατρίδος μας ἀποθνούντων ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν μας, αἱ ὁποῖαι σήμερον μετὰ τῶν οὐρανίων Ἀγγέλων τὸ „ἢ ἐλευθερία ἢ Θάνατος„ αὐτὰ ὅλα μαρτυροῦσι καὶ στεντορίως κηρύττουσιν, ὅτι ἡ ἐλευθέρωσις τῆς Πατρίδος μας δὲν ἦτον τόσον τῆς τύχης, ὅσον της ἀνδρείας μας. διὸ καὶ ὅσον ἐπαινετοὶ τῶν ἄλλων ἐφάνημεν, τοσοῦτον (ὁ μὴ γένοιτο) θέλει καταισχυνθῶμεν, ἐὰν καταγινόμενοι εἰς ἐμπόρεια καὶ ἄλλας ἀκαίρους ματαιοπονίας ἀφήσωμεν, φεῦ! τὴν φιλτάτην Πατρίδα μας νὰ δυνεύουσαν. καὶ ἀδιαφορήσαντες ἀναμείνωμεν τὴν βοήθειαν τῶν ἄλλων. ὄχι! ὄχι! ἡ Πατρίς μας ἡμᾶς προσκαλεῖ. καὶ ἀπὸ ἡμᾶς ἀναμένει τὴν ἀσφάλειαν καὶ διατήρησίν της. Οἱ εὐγενέστατοι Δημογέροντες καὶ πρόκριτοι αὐτῆς ἐπαγρυπνοῦντες διὰ τὰ συμφέροντά της, καὶ παιδευθέντες εἰς τὰ τῶν ἄλλων κακὰ, πρὸ καιροῦ δι' ἀναφορᾶς των ἐζήτησαν καὶ ἔλαβον τὴν ἄδειαν παρὰ τῆς Σ. Διοικήσεως, διὰ νὰ ψηφίσουν αὐτόχθονα ὁπλαρχηγὸν εἰς τὰ ἄρματα τῆς πατρίδος μας καὶ νὰ φυλάξωσιν αὐτὴν ἀνωτέραν παντὸς κινδύνου, οἵτινες καὶ ἀπὸ καλοκἀγαθίαν των ἐπροτίμησαν τὴν ἀνεξιότητά μου, διὰ νὰ δεχθῶ τοῦτο τὸ βάρος μὴ ἀνάλογον τῆς δυνάμεώς μου. ἀλλ' ἐμψυχούμενος εἰς τὴν ὁποίαν θρέφετε πρὸς ἐμὲ ἀγάπην τε καὶ ὑπόληψιν, τολμῶ σήμερον τοῦ νὰ σᾶς προσκαλέσω ὅλους τοὺς ὁπλοφόρους συμπατριώτας μου, εὐέλπις ὅτι ὅλοι σας θέλετε τρέξειν ἀμέσως εἰς ταύτην μου τὴν φωνὴν· ἡ ὁποία δὲν ἀποβλέπει, εἰμὴ εἰς τὴν διαφύλαξιν τῆς τιμῆς καὶ ἰδιοκτησίας σας, καὶ σᾶς ὑπόσχεται ὅτι καὶ τοῦ λοιποῦ νὰ ζῆτε ἐλεύθεροι ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐδοκιμάζατε καὶ δοκιμάζετε καταχρήσεις, παράτινων ἀτάκτων στρατευμάτων. εἰς τὰ ἄρματα λοιπὸν! εἰς τὰ ἄρματα! νὰ τρέξωμεν φίλοι συμπατριῶται! εἶναι ἐντροπή μας πλέον νὰ ἀδιαφορῶμεν περιμένοντες ἀπὸ ἄλλους τὴν διαφέντευσιν τῆς ἰδίας πατρίδος μας, ἐν ᾧ μόνοι ἡμεῖς τὴν ἐλευθερώσαμεν πτωχοὶ ὄντες καὶ ἀδόκιμοι τῶν ἁρμάτων· τώρα νὰ ἀδιαφορῶμεν, περιμένοντες τὴν παρ' ἄλλων βοήθειαν! στίχα σθῆτε τοῦτο τόσην ἀλιμίαν καὶ ἔλεγχον θέλει μᾶς προξενήσει. ὄχι! ὄχι! νὰ ἀποθάνωμεν καλλιώτερον, παρὰ νὰ δεχθῶμεν τοιαύτην καταισχύνην καὶ ἀνεξάλειπτον ἔλεγχον. ἔχομεν ὅλους τοὺς τρόπους, καὶ δὲν στέκει ἄλλο εἰς ἡμᾶς, παρὰ ἡ ἔνδοξος αὐτῆ ἀπόφασις. δὲν εἶμεσθεν μόνοι ἡμεῖς ὁποῦ θαυμαζόμεθα πῶς οἱ Πελοποννήσιοι ζητοῦν Ρουμελιώτας εἰς βοήθειάν των τοσοῦτοι ὄντες; τάχα δὲν θέλει θαυμάζονται ὡσάυτως καὶ διὰ ἡμᾶς ἄλλοι, ἐὰν ἀφήσαντες τὴν προστασίαν τῆς πατρίδος μας εἰς χεῖρας ἄλλων νὰ καταγινόμεθα εἰς ἐμπόρια; Η Σ. Διοίκησις ἀφ' οὗ μᾶς ἔδωσε τὸ πληρεξούσιον εἰς τοῦτο τὸ δικαιολογημένον μας ζήτημα, μᾶς ὑπόσχεται καὶ τὰς ἀναγκαίας τροφὰς καὶ πολεμοφόδια. ἔχομεν πρὸς τοῦτοις καὶ βοηθὸν εἰς κάθε μας χρείαν καὶ τὸν Γενναιότατον Στρατηγόν μας κύριον Ἰωάν. Γκούραν. ὅθεν καὶ δὲν μᾶς μένει πλέον ἄλλο, παρὰ ἀφ' οὗ ἐπικαλεσθῶμεν τὴν ἐξ ὕψους βοήθειαν, νὰ τρέξωμεν προθύμως εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς φιλτάτης ἡμῶν πατρίδος. ἔρρωσθε.

Ἐν Ἀθήναις τῇ ά. Ἰουλίου. 1825.

Ὁ πατριώτης σας

Δ. Λέκκας.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 75. 76.

Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τ' ὅσους καὶ μὲ ὅσον τῆς Τυπογραφίας ὅ, τι στοχάζονται διὰ καλὸν „
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Ἐπιδ.)

„ Ἡ Παρρησία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης. "

ΤΡΙΤΗ. ΠΑΡΑΣΚ[illegible] Ἰουλίου.

Μεσολόγγιον. 20. Ἰουνίου.

Τὴν νύκτα ἐν ᾧ οἱ Τοῦρκοι ἠσύχαζον ἡσυχίαν μεγίστην, προμελετημένως οἱ Ἕλληνες ἔκαμαν μερικὴν ἔξοδον ἀπὸ τὸ κέντρον καὶ τὰς δύω πτέρυγας τῶν περιτειχίσεων, ἀφ' οὗ πρῶτον ἀπὸ τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν ἔγινε τὸ σύνθημα τῆς ἐφορμήσεως. Ἡ κατὰ τῶν ἐχθρικῶν χαρακωμάτων ἔκρηξις τῆς πυριτιδικῆς μας ὑπονόμου (mine) πρό τινων ἡμερῶν κατασκευασθείσης, ἐστάθη ἡ ἀρχὴ τοῦ κινδυνώδους τούτου ἐπιχειρήματος. Ὡς πεινασμένοι λέοντες ἐφώρμησαν οἱ Ἕλληνες καὶ ἐκτύπησαν τοὺς πλησίον Βαρβάρους, ἐν ᾧ συγχρόνως ἀπὸ τὰ κανονοστάσια ἐγίνετο ἀδιάκοπος ὁ τῶν μιδράλια πυροβολισμός. Μὴ καταπαυομένη ἡ ψιλὴ φωτία ἐσχημάτιζε βοὴν πυκνοτάτων ἠλεκτρισμένων νεφῶν. Τὸ ἀποβησάμενον τοῦ συμβεβηκότος τούτου ἐστάθη, ὅτι ἑπτὰ σημαῖαι τῆς ἡμισελήνου ἐκυριεύθησαν, πλέον ἢ διακόσιοι Τοῦρκοι ἐφονεύθησαν εἰς τὰ χαρακώματα καὶ πέντε ἐζωγρήθησαν, ἐν οἷς οἱ τρεῖς ἦσαν χριστιανοὶ ἀπὸ τοὺς σκάπτας των· ἡδὲ μεγαλητέρα καταισχύνη τοῦ ἐχθροῦ ἐστάθη, ὅτι ἐκτυπήθη, ἐν ᾧ αὐτὸς ἐφαντάζετο τὸ ἀντίστροφον. πολλὰ τουφέκια, πιστόλια, σπαθιὰ, ῥοῦχα καὶ τόσα ἄλλα σκεύη τουρκικὰ ἐλαφυραγώγησαν οἱ Ἕλληνες. Θῦμα τῆς ἀμιμήτου ἀνδρείας των ἔγιναν ἑξῆς ἐκ τῶν ἡμετέρων κατασφάξαντες τοὺς τυράννους· ἐπληγώθησαν καὶ τέσσαρες ἀκινδύνως.

Ὁ καθ' ὅλην τὴν πρᾶξιν ταύτην ὁριζόντιος καὶ κατὰ κάθετον πυροβολισμὸς τῶν ἐχθρῶν διευθύνετο πρὸς τὴν πόλιν. καὶ τοῦτο βέβαια ἀποτέλεσμα τοῦ ὅπλου εἰδοκίμασε μεγάλου παραζαλισμοῦ.

Τὸ πρωὶ μία ὁριζόντιος σφαῖρα διελθοῦσα ἀπὸ δύω γυναίκας ἀντλούσας νερὸν ἀπὸ τὸ πηγάδι, θαῦμα ἐστάθη· ἐπὶ μόνον μικρὰν πληγὴν καὶ εἰς τὰς δύω ἐπροξένησε.

Ἑλληνικὰ Χρονικά.

Πρὸς τὴν ἔντιμον Ἐπιτροπὴν τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος.

Κύριοι.

Ὁ Ἰμπραήμ-Πασσιᾶς εὑρίσκεται ἤδη εἰς Τριπολιτζᾶν. ἀλλ' ὥστε νὰ φθάσῃ εἰς αὐτὴν τὴν Πόλιν ἔχασε πολὺ μέρος τοῦ στρατοῦ του. μὲ μανίαν καὶ παραφροσύνην κινούμενος ἤλπισεν, ὅτι προχωρῶν ἐμπορεῖ νὰ γένῃ κατακτητὴς, δὲν ἔκαμεν ὅμως ἄλλο, παρὰ νὰ γεμίσῃ τὰς στενωποὺς μὲ πτώματα Ἀράβων. Τὴν 23. Ἰου-

νίου συνεχωτήσαμεν μετ' αὐτοῦ μάχην δεκάωρον κατὰ τὰ Τρίκορφα, καὶ τοῦ ἐφονεύσαμεν περὶ τοὺς πεντακοσίους. Οἱ Ἕλληνες ἀπτόητοι ἀπὸ τὰ πλήθη τῶν Σκλάβων τὸν ἐπολέμησαν κρατερῶς, δὲν ἠμπόρεσαν ὅμως νὰ βαστάξουν ἐκείνην τὴν θέσιν διὰ τὸ ἀνοικονόμητον, καὶ ἤλθομεν εἰς τὸ Διάσελον τῆς Αλωνίστενας, ὅπου τοποθετοῦνται συγκεντρούμεναι καὶ αἱ ἄλλαι δυνάμεις. κατὰ ταύτην τὴν μάχην ἐφονεύθησαν οἱ Μ:καζῖται Παπατζώνης Αλωνιστιώτης, Ταμπακόπουλος, καὶ ἕως πενήντα ἄλλοι ἐφονεύθησαν καὶ ἐπληγώθησαν. Η προθυμία καὶ χαρτερία τῶν Ελλήνων μένει ἀπαραμείωτος, κ' ἐλπίζομεν ἐντὸς ὀλίγου, νὰ φέρωμεν μὲ τὸ πῦρ μας ὄλεθρον εἰς τοὺς Αράπιδες

Εμψυχεῖτε λοιπὸν ἐνθαρρύνοντες τοὺς περὶ ὑμᾶς, ὅτι ὁ Θεὸς μετ' ὑμῶν. Γράφετέμας τὰ καθ' ὑμᾶς, καὶ τὰ κατὰ τὰ Σάλωνα τῶν ἡμετέρων, ἐπειδὴ ἐκ φήμης μανθάνομεν, ὅτι κατετρόπωσαν τοὺς ἐκεῖτε Εχθρούς. Μένομεν

2 Ιουλίου 1825. οἱ Πατριῶται.

Μαγούλιανα Θ. Κολοκοτρώνης
Καρύταινας Ανδρ. Ζαΐμης
Καλέλλος Δελιγιάννης.

Μέγαρα. 7 Ιουλίου.

Τὴν ἐξῆς αἴθησιν ἔχει ἐδῶ ἡ Επιτροπὴ ἀξιωματικῶς.

Αφ' ὅ οἱ Αραβες τὴν πρώτην τοῦ τρέχοντος ἔκαμαν ἐπιδρομὴν εἰς τὴν Δρουσίναν, λεηλατήσαντές τινα τῶν ἐκεῖ μερῶν, τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐκινήθησαν καὶ κατὰ τῶν ἐν Διασκέλῳ τῆς Αλωνίστενας τοποθετημένων ἡμετέρων, καὶ ἀφ' οὗ δὶς ἐδοκίμασαν νὰ τοὺς ἐβγάλουν ἀπὸ τὴν θέσιν ἐκείνην, ἀπεκρούσθησαν παρὰ τῶν Ελληνικῶν ὅπλων μὲ μεγάλην ἀνδρείαν καὶ ἐπιμονὴν. Καὶ γινόμενοι σφάγια τῆς Ελληνικῆς μαχαίρας 150. Αραβες, ζωγρηθέντες καὶ ἄλλοι 18. οἱ ἐχθροὶ κατησχυμένοι, ἔστρεψαν τὰ νῶτα, καὶ ἐτράπησαν εἰς φυγὴν. Απὸ δὲ τοὺς ἡμετέρους οὐδεὶς ἐβλάφθη.

Ναύπλιον.

Σήμερον ἕνα ἀπὸ τὰ ἐν Μεσολογγίῳ ἡμέτερα πλοῖα, φθάσαν ἐνταῦθα διηγήθη τὰ ἑξῆς. Ο Βυζαντινὸς Στόλος ἔβθασεν εἰς Παλαιὰς Πάτρας· τὸ Μεσολόγγιον εἶναι καλὰ ἐφοδιασμένον ἀπὸ τροφὰς καὶ πολεμοφόδια· εἰς τὸν δρόμον ἀπήντησε Ιωνικὰ πλοῖον ἐξερχόμενον ἀπὸ Νεόκαστρον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἔμαθεν ὅτι μία φεργάτα Λγγλικὴ ἐπῆρεν τὸν Γεωργάκην υἱὸν Π. Μαυρομιχάλη καὶ Σ. Γιατράκιν, τοὺς ὁποίους ὁ Ιμπραήμ -- Πασσᾶς μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ Νεοκάστρου, ἐκράτησε μὲ βίαν παραβάς τὰς συνθήκας· καὶ τοὺς ἔπῆγεν εἰς Ζάκυνθον.

Οἱ ἐν Μεσολογγίῳ ἐχθροὶ ἐξαπλωνόμενοι περὶ τὸ βραχῶδι ἐκτυπήθησαν ἀπὸ τοὺς ἐν ὄρεσιν ἡμετέρους· καὶ ἐφονεύθησαν ὑπὲρ τοὺς τριακοσίους. Ἑξήκοντα ἐχθροὶ ἱππεῖς φέροντες χαζενέδες εἰς τὸν Σιλιχιὰρ πασσᾶ ἐκλυτήθησαν περὶ τὰ Τρίκκαλα Θεσσαλίας, ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ Σ. Στουρνάρα· καὶ δὲν ἐσώθη οὐδεὶς νὰ φέρῃ εἰς τὸν πέμψαντα τὴν θλιβερὰν ἀγγελίαν τῆς συμφορᾶς των.

Σαλαμίνα. 6 Ιουλίου.

Προχθὲς ἐπέρασαν ἐδῶθεν οἱ Στρατηγοὶ Στάϊκος Κατζικογιάννης καὶ Νικόλαος Γριζιώτης διὰ τὸ μεγάλον Στενὸν.

Λέγεται νὰ ἔρθασαν εἰς Μέλταν ἡ δύω Ελληνικαῖς φεργάταις καὶ μέρος δανείου.

Απὸ Υδραν μανθάνομεν, ὅτι καθημερινῶς εὐγαίνουν διὰ τὸ Μεσολόγγι τὰ δι' ἐκεῖ διωρισμένα πλοῖα, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Αντιναυάρχου. Γ. Σταχτούρη.

Σαλαμίνα. 9 Ιουλίου.

Μᾶς λέγουν ἀπὸ Υδραν μὲ βεβαιότητα, ὅτι ἔρθασαν ἐκεῖ ὁ Γὸς τοῦ κυρ. Πέ-

ν Μαυρομιχάλη καὶ ὁ Στρ. Γιατράκος, ὁποῖοι εἶχαν κρατηθῆ ἀπὸ τὸν Ιμπαὴμ-Πασᾶν, εἰς τὴν παράδοσιν τοῦ Νεοκάστρου, ιρὰ τὰς συνθήκας. Ελευθερώθησαν διὰ μέ-ν ἑνὸς Αγγλικοῦ πολεμικοῦ πλοίου.

Αθῆναι. 7 Ιουλίου.

Τούταις ταῖς ἡμέραις γράφει ἀπὸ τὰ ριξ τῶν Σαλώνων ὁ Στρατηγὸς Γκούρας, ι οἱ Τοῦρκοι, ὁποῦ ἦσαν διωρισμένοι διὰ ς Αθήνας, ἐρχάμενοι εἰς Σάλωνα, καὶ εὑ-σκωντας ἀντίστασιν, μένουν ἐκεῖ, καὶ ἔ-ἐλπίζει ⟨λέγει⟩ νὰ σπάσουν τὸ πό-τους, νὰ ἐλθοῦν ἐφέτος εἰς τὰς Αθήνας.

-Κοινὴ γνώμη σχεδὸν εἶναι εἰς τούτην τὴν όλιν, ὅτι, ἐπειδὴ ὁ ἐχθρὸς ἐσυγκέντρω-ν ὅλαις μαζὶ ταῖς δύναμαίς του εἰς Με-λόγγι καὶ Τριπολιτζᾶν, "νὰ συγκεντρώ η καὶ ἡ Ελληνικὴ Διοίκησις τὸ ὅλον τῶν λληνικῶν δυνάμεων μόνον καὶ μόνον εἰς ὰ τὰ δύο μέρη. Ὡς καὶ αὐτὸ τὸ στρα-πεδον τῶν Σαλώνων συμφέρει καλλήτερα ρίχθῃ, ἢ μέσα εἰς τὴν Πελοπόννησον, περὶ τὸ Μεσολόγγι· ἐπειδὴ οἱ Τοῦρκοι, οἱ ποῖοι σήμερον εἶναι στρατοπεδευμένοι εἰς Σάλωνα, δι' ἄλλο τέλος δὲν στέκουν ἐκεῖ, αρὰ διὰ νὰ διαιροῦν καὶ νὰ μικρώνουν τὴν ύναμίν μας, τραβῶντας τὴν προσοχήν μας ἐκεῖ, καὶ ὅπου ἀλλοῦ συσταίνουν στρα-πεδα, ἐκτὸς τοῦ Μεσολογγίου καὶ τῆς Πελοποννήσου. Επειτα, καμμίαν βλάβην περισσοτέραν δὲν ἠμποροῦν νὰ προξενήσουν ς τὴν ἔξω Ἑλλάδα, ἀπὸ ὅσην ἔκαμαν. καὶ ν εἰπῇ τινάς, "μένει ἡ Αττικὴ ἀνοικτὴ ἰς τὴν διάκρισίν των" ἀποκρινόμεθα, ὅτι οῦτο θέλει βλάψει μόνον τὴν Αττικήν, καὶ χι τὸ Ὅλον· ἐπειδὴ τὴν Αττικήν τὴν θεω-ῦμεν πάντα διὰ τὴν Γεωγραφικὴν θέσιν ης ὡς μίαν νῆσον.

Εὐχόμεθα λοιπὸν, νὰ ἐννοηθῇ καλῶς ἡ νωτέρω γνώμη, καὶ ἀφ' οὗ ἀναπτυχθῇ ἀ-ριβῶς καθ' ὅλην της τὴν ἔκτασιν, νὰ τὴν δοῦμεν βαλμένην καὶ εἰς πρᾶξιν πρὸς ὄφε-λος τῆς Πατρίδος.

Θρηνολογία τῆς Πελοποννήσου.

πρὸς τοὺς Πελοποννησίους.

⟨ᾠδὴ Χαραλάμπους Παπαδόπουλου.⟩

Τέκνα φίλτατα δικά μου.
τὶ εἶν' τοῦτο τὸ κακὸν
τὸ ζοφῶδες! τὸ μαυρῶδες!
τῶν Αράβων τακτικῶν;
Οἱ Αἰγύπτιοι γιατ' ἦλθον
εἰς τὸ ἔδαφος αὐτὸ
τὸ λαμπρὸν! τὸ δοξασμένον!
τὸ 'δικόν μου καθ' αὐτὸ;
Τὸ ἐπάτησαν ἐξαίφνης
Τοῦρκοι μέλανες νωθροὶ,
μαυροπρόσωποι, ἀχρεῖοι
Αραβες, σκληροὶ ἐχθροὶ.
Καὶ μ' ἐμόλυνον τὰς ἄκρας
φρούριόν μου τὸ λαμπρὸν!
τὸ Νεόκαστρον, τὸ κέντρον
ἀσφαλείας φανερὸν;
Αχ, ποιὰν δόξαν εἶχα πρῶτον
χρόνους τέσσαρας παιδιὰ!
'ποία λάμψις 'κυματοῦσε
στὰ 'δικάσας τὰ σπαθιὰ;
Σεῖς μὲ ὅπλα εἰς τὰς χεῖρας
μὲ ὑψώσατε παιδιὰ
κἰ ὕστερα ἀπὸ τόσην δόξαν
θὲ νὰ πέσω 'ς τὴν σκλαβιὰ;
Αχ! Οὐράνιε Θεέ μου!
ποῦ καθεύδεις ὑψηλά;
κάμε ἔλεος σὲ μένα,
'ς τὰ δεινά μου τὰ πολλὰ.
Γιατὶ μ' ἔρριψες Θεέμου!
ς' τῶν Αράβων τὴν ποινὴν,
καὶ σκλαβώνουν τὰ παιδάμου
καὶ τοὺς πέρνουν τὴν τιμὴν
Τέκνα πέλοπος ἀνδρεῖα!
ποῦ εἶν ἡ πρώτησας χαρὰ
ποῦ ὁρμὴ καὶ ποῦ ἡτόλμη
ποῦ σπαθία κοπτερά,
Σεῖς σκοτώσατε τυράνους
Χιλιάδας ἑκατὸν,
σεῖς ἐδιώξατε τοὺς Τούρκους
ἀπ' τὸν τόπονσας αὐτὸν.

ΒΕΛΙΟΥΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Σεῖς τὸν Δράμαλην ἐκεῖνον . . . . .
᾽καταστρέψατε εὐθὺς,
Λεωνίδας, Μιλτιάδης,
τότ᾽ ἐφάνη ὁ καθεὶς.
Σεῖς τὰ Κάστρ᾽ Ανδρειωμένοι.᾽
τὰ ἐπήρατε μ᾽ ὁρμὴν,
καὶ ἐκόψατε τοὺς Τούρκους,
μὲ ἀχόρταστον σφαγήν.
Τόποι, Πόλεις, Ἐπαρχίαι,
ἐλ᾽ ἐλεύθεραι σχεδὸν,
δοξασμέναι ἦτον πλέον
ς᾽ τὸν ἐλεύθερον Βαθμόν.
Γιατὶ τώρα ὦ παιδιάμου.᾽
γιατὶ τώρα συμφορὰ;
γιατὶ Αραβες νὰ ἔλθουν
νὰ σατήσουν τσομερὰ,
Εδαφος διδιξασμένον,
τὴν Μητέρασας ἐμὲ,
καὶ ς᾽ τοὺς κάμπους μου ἐχθρεύσας
Νὰ πηδοῦν ἐδῶ χαμαί;
Εἶναι δίκαιον παιδιάμου.᾽
νὰ φανῆτε σεῖς δειλοὶ,
ἂν καὶ Αραβες ἐμπρός σας
ἀντισέκονται πολλοί;
Μὴ φοβῆσθ᾽ ἀνδρειωμένα.᾽
ἀλλὰ τρέξατ᾽ αὐτηχεῖς,
νὰ δειχθῆτε, νὰ φαιῆτε
κάθε Ελλην φοβερός.
Γιατ᾽ οἱ Αραβες ἐμπρός σας
εἶν᾽ ἀνδρείκελα σχεδὸν,
σφάξτε, θύστε, ἀπολέστε --
γιὰ νὰ πέσουν σωρηδόν.
Τώρα Νόμοι σᾶς φωνάζουν
καὶ Δικήσεις ὁμοῦ
τρέξατ᾽ Ελληνες ἀδελφια
κατ᾽ ἐχθροῦ σκληροῦ, ὡμοῦ.
Εἶναι κόλαξ, εἶν᾽ ἀπάτης
ὁ Σατράπης ὁ μικρός,
πολὴν οἱ Ἕλληνες, ἂν τρέξουν,
θὰ κατασταθῆ νεκρὸς.᾽
Ο Κολοκοτρώνης κράζει,
καὶ ὁ Πετρόμπεης αὐτὸς
κάθε Μωραΐτης τώρα
νὰ φανῆτε δυνατός.
Στρατηγοὶ, ὁπλαρχηγοίσας
σᾶς φωνάζουν ς᾽ τὴν στιγμὴν,
τρέξτ᾽ ἀδέλφια τρέξτε ὅλοι
γιὰ νὰ λάβωμεν τιμήν.
Ν᾽ ἀκουσθῶμεν εἰς τὰ ἔθνη
᾽πῶ πρασμένοι γιὰ νὰ -᾽ δοῦν
ὅπ᾽ αὐτὰ ς᾽ τὰ θεατράτους
μᾶς -᾽ φημοῦν, μᾶς τραγουδοῦν.᾽
"Εὖγε Ἕλληνες ἀνδρεῖοι.᾽
εὖγε ἐλευθερωταὶ
τῆς Θρησκείας, τῆς Πατρίδος
εὖγε θεῖοι λυτρωταί.᾽"
Καταδέχεσθ᾽ Ελληνές μου.᾽
καταδέχεσθ᾽ παιδιὰ
νὰ μὴ σφάξουν, κ᾽ ἀπολέσουν
τὰ δικά σας τὰ σπαθιά;
Μιμηθεῖτε τοὺς γενναίους
ἀδελφούς μας ναυτικοὺς
ὅπου ἔκαυσαν τοὺς Στόλους
Σουλτανοσατραπικούς.
Τρεῖς Ναυάρχους ἔως τώρα
ἔστειλαν ἀναιμωτί.᾽
δῶρα εἰς τὸν Ποσειδῶνα
μὲ τὴν μάχην πυρωτή.
Ο Γενναῖος ὁ Μιαούλης
Ναύαρχος ὁ σεβαστὸς.᾽
ὁ σωτὴρ δὲ τῆς Πατρίδος,
κ᾽ ἀπὸ ὅλους δοξαστός,
Κράζει λέγει "ὦ Γενναῖοι
ἄνδρες μου πυροπολιταί.᾽
καύστατε τὸν Τύραννόν μας,
τῆς Ελλάδος λυτρωταί.
Ο Σαχτούρης δ᾽ ὁ ἀνδρεῖος.᾽
κ᾽ ὅλ᾽ οἱ Ναῦται ὁ καθεὶς
τὸν Τοπάλ -- Πασσᾶ προσμένουν
νὰ τὸν κιόσουν παρευθύς.
Καίουν πλοῖα τὰ σκορπίζουν
ὅλα δὲ τὰ ἐχθρικὰ,
καὶ τὰ κυνηγοῦν κατόπι.
τεχνικὰ Πυροπολικά.
Πῶς σᾶς φαίνετ᾽, ὁ Μωραΐτης;
ὅτ᾽ αὐτὸς κ᾽ ἄλλος οὐδείς;
σὰν κυτὸν οἱ Ἕλληνές μου
δέκα θέλει ὁ καθεὶς.
Οθεν τρέξατε παιδιά μου.᾽
πανδημεὶ, πανστρατιᾷ
καὶ τοὺς Αραβας νὰ σφάξτε
μὲ τὰ ἔνδοξα σπαθιά.
Νὰ σωθῶ κ᾽ ἐγὼ ἡ μητέρα
ἡ Πατρίς σας καθ᾽ αὐτὸ,
νὰ χαθῆ ὁ τύραννός μου
ἀπ᾽ τὴν γῆν μου ἐν ταυτῷ.
Κ᾽ ἐγὼ στέφανα θὰ πλέξω
ἀπὸ δάφνην τὴν λαμπρὰν
νὰ φορῆτε σεῖς παιδιά μου
ς᾽ τοῦ πολέμου τὴν χαρὰν.᾽

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 77.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ μέσον τῆς Τυπογραφίας ὅ, τι στοχάζονται διὰ καλόν.
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Ἐπιδ.)

„Ἡ Παῤῥησία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης."

ΤΡΙΤΗ 14 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Ναύπλιον 11 Ἰουλίου.

Ἐχθὲς τὸ σῶμα τοῦ Πρίγκιπος ἔκαμε χωστὰ εἰς τὸν κάμπον τῆς Τριπολιτζᾶς, καὶ ἐσκότωσε πολλοὺς. ἔπιασε καὶ εἰκοσιδύω ζωντανοὺς, τοὺς ὁποίους ἔφεραν ἐδῶ. εἶναι ἀνθρωπάρια τιποτένια, πλὴν ἡ περίστασις ἔκαμαν τοὺς ἀνθρώπους νὰ χάσουν ὡς τώρα τὸ θάῤῥος τους. Ὁ χ. Μιχάλης Ἀργυροκαστρίτης ἔκαμε τὸ ἀνωτέρω κατόρθωμα τώρα, καὶ εἰς τοὺς Μύλους, ὡς γράφει ὁ Πρίγκιψ.

Σήμερον ἦλθεν ἄλλο γράμμα, καὶ λέγει, ὅτι 4,000 ἦτον τὸ στράτευμα τοῦ Πρίγκιπος εἰς Βέρβενα, καὶ ἐπῆγαν οἱ ἐχθροὶ ἐπάνω τους· ἔφυγαν ὅλοι οἱ Μισλριῶται, καὶ ἐκλείσθη ὁ Πρίγκιψ μὲ τοὺς Ῥουμελιώτας μόνον, καὶ τώρα ἑτοιμάζει ἡ Διοίκησις βοήθειαν τοὺς Κρῆτας καὶ ἄλλους νὰ πηγαίνουν.

Ὑστερόγραφον.

Ὁ Πρίγκιψ μὲ τὸν Γερακολοκοτρώνη, ὁποῦ εὐοδήθη καὶ αὐτὸς εἰς Βέρβενα, ἐτζάκισαν τοὺς ἐχθροὺς, κυνηγῶνλας τους ὡς τὴν Τριπολιτζᾶν. Ὁμοίως καὶ ὁ Ἰμπραήμ-πασσᾶς κατὰ τὸ μέρος τῶν Καλαβρύτων ἔφαγε τουφέκι καλόν.

Σαλαμῖνα 13. Ἰουλίου.

Τὰ πράγματα τῆς Πελοποννήσου τρέχουν εἰς τὴν ἰδίαν κατάστασιν, καὶ ἀπὸ ἡμέραν εἰς ἡμέραν ὁ ἐχθρος προχωρεῖ πρὸς τὰ πλέον δύσβατα μέρη. Ἴσως τοῦτο ἡ ἀσθένεια τοῦ ὁρμητοῦ του θέλει σταθῇ ἡ ἀρχὴ τοῦ χαλασμοῦ του, καθὼς εἰς τοὺς 1822 ἡ πάρα πολλὴ στέχασις τοῦ Δράμαλη ἔγινεν αἰτία τοῦ ἀφανισμοῦ του.

Ἀπὸ τὸ Ἑλλ. στρατόπεδον τῶν Σαλώνων λέγουν, ὅτι οἱ Τοῦρκοι ἀνεχώρησαν ἐκείθεν, καίοντας καὶ ἀφανίζοντας τὸ πᾶν.

Οἱ Τσαβελαῖοι καὶ ὁ Καραϊσκάκης, ὁποῦ ἦσαν καὶ αὐτοὶ περὶ τὰ Σαλωνα, ἀνεχώρησαν διὰ τὸ Μεσολόγγι· διετάχθη δὲ ὁ Στ.-Γριζιώτης καὶ Βάσιος διὰ ἐκεῖ.

Γράφουν ἀπὸ Ναύπλιον, ὅτι εἶχαν ἐκεῖ εἴδησιν διὰ τὸ Μεσολόγγι, πῶς οἱ Τοῦρκοι ἐδοκίμασαν τὴν ἔφοδον, ἔχασαν ὅμως 2500. ἄνδρας χωρὶς νὰ κάμουν τίποτες.

Ἐμάθαμεν ὅτι πολλοὶ σημαντικοὶ ἔστειλαν τοὺς υἱούς καὶ συγγενεῖς τους νὰ καταγραφθοῦν εἰς τὸ συνταινόμενον Τακτικόν· ὁ Κολοκοτρώνης, ὁ Θεοτόκης, ὁ Ζαήμης, ὁ Νικηταξᾶς καὶ ἄλλοι πολλοί. φρόνιμον· ἐπεὶ δὴ ὁ λαὸς δὲν κινεῖται ἀλλέως, παρὰ μὲ τὴν δύναμιν τοῦ ζωντανοῦ παραδείγματος.

Κύριε Ψύλλα.

Εἰς τὸ πρωϊνὸν φύλλον τῆς Ἐφημερίδος ἐφάνη μία προκήρυξις ἀπὸ μέρους τοῦ Δ. Λέκα, προσκαλοῦντος τοὺς Ἀθηναίους εἰς τὰ ὅπλα, ὡσὰν ὁποῦ ἐδιωρίσθη ὁπλαρχηγὸς τῶν ὁπλάτων τῆς Ἀττικῆς παρὰ τῶν Προκριτῶν καὶ Δημογερόν-

τον. Η προκήρυξις αὐτὴ ἐφάνη τόσον παράξενος καὶ εἰς τοὺς Δημογέροντας, καὶ εἰς αὐτὸν τὸν Δημ. Λέκκαν, ὅσον καὶ τὰ δύο μέρη δὲν ἔχουν εἴδησιν περὶ αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως. Ο Δημ. Λέκας εἶναι Αντισυράτηγος τῆς Διοικήσεως ὑπὸ τὴν ὁδηγ. τοῦ Στρατηγοῦ Γριζιώτη. καὶ παρευρεθεὶς ἐδῶ ὅταν ἡ ἔξοχος ἐπιτροπὴ διέταξε τὸν Σ. Βάσσιον νὰ προκαταλάβῃ τὰς θέσεις τῶν δερβενίων, διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς Ατλικῆς, ἐδιορίσθη ἐπ ὀνόματι τῆς Σ. Διοικήσεως παρὰ τοῦ Επαρχείου Αθηνῶν καὶ Δημογ. νὰ τιάξῃ τὰς θέσεις τῆς Ατλικῆς μὲ τοὺς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του στρατιώτας· οὕτως ἠκολούθησε τὸ πρᾶγμα, δὲν ἐδιορίσθη ὅμως καὶ ὁπλαρχηγὸς. αὐτὸ τὸ δικαίωμα τὸ ἔχει μόνον ἡ Σ. Διοίκησις, καὶ οἱ Δημογέροντες τῶν Αθηνῶν ἠξεύρουν ἀκριβῶς νὰ φυλάττουν τὰ χρέη των, καὶ ὁ Δ. Λέκας δὲν καταδέχεται νὰ παρανομῇ. πῶς λοιπὸν κατεχώρησεν αὐτὸν τὸν τραγέλαφον εἰς τὴν Εφημερίδα σου; ζ α')

ἐν Αθήναις τῇ 10. Ιουλ. 1825.

Ο Γραμμ. τῶν Δημογερόν
των Αθηνῶν
Στεφανος Φιλιππίδης.

Κατάστασις τῶν Ελλήνων εἰς Πελοπόννησον κατὰ τοὺς 1822.

Τὸν Ιούλιον μῆνα τοῦ 1822, εὑρίσκοντο εἰς Πελοπόννησον 30, 000. Τοῦρκοι. Δύω χιλιάδες παληκάρια τοὺς ἐκράτησαν εἰς τοὺς Μύλους.

Οἱ Τοῦρκοι ἐξουσίαζαν τὰ Φρούρια· τῆς Κορίνθου, τῆς Πάτρας, τῆς Μοδώνης, Κορώνης καὶ Ναυπλίου.

Οἱ Ἕλληνες ἐξουσίαζαν μόνον τὸ Νεόκαστρον καὶ τὴν Μονεμβασίαν.

Τὸν Σεπτέμβριον μῆνα οἱ 30, 000 Τοῦρκοι ἐξολοθρεύθησαν, καὶ ὕστερον ἀπὸ δύω μῆνας ἡ Κόρινθος καὶ τὸ Ναύπλιοι ἔπεσαν εἰς χεῖρας τῶν Ελλήνων.

Κατάστασις τῶν Ελλήνων εἰς Πελοπόννησον καὶ τὸ 1825

Τώρα τὸν Ιούλιον τοῦ 1825 εὑρίσκονται εἰς Πελοπόννησον περὶ ταῖς 10,000 Τοῦρκοι. Οἱ Ελλ. λοιπὸν ἔχουν 20, 000 Τούρκους ὀλιγώτερον νὰ πολεμήσουν, παρὰ ὁπᾶ εἶχαν εἰς τοὺς 1822.

Οἱ Ελληνες ἐξουσιάζουν τώρα τὴν Κόρινθον, τὴν Μονεμβασίαν καὶ τὸ Ναύπλιον. Εχουν λοιπὸν εἰς τὸ χέρι ἕνα φρούριον περισσότερον, παρὰ ὁπᾶ εἶχαν εἰς τὸ 1822.

Εκεῖνο ὁποῦ οἱ Ελληνες ἔκαμαν τὸν Ιούλιον τοῦ 1822, δὲν ἠμποροῦν νὰ τὸ κάμουν τὸν ἴδιον μῆνα τοῦ 1832; Οἱ Ελληνες τὸν 1825 δὲν εἶναι πλέον οἱ ἴδιοι, ὅτι ἦσαν εἰς τοὺς 1822;

Ελληνες! Στρέψον τὸν λόγον μου εἰς ἐσᾶς. Δὲν εἶναι πλέον τὸ ἴδιον αἷμα, ὁποῦ κινεῖται εἰς ταῖς φλέβαις σας; Συλλογισθῆτε καὶ στοχασθῆτε, ὅτι ἡ Εὐρώπη ἔχει τὰ μάτιά της καρφωμένα ἐπάνωσας. καὶ ὅτι τοῦτη ἡ ἐκστρατεία θὰ ἀποφασίσει τὴν μοῖραν σας. - - - -

Πέντε ἓξ χιλιάδες ἄνθρωποι διέτρεξαν ἕνα μέρος τοῦ Μωρέως, σπέρνωντας τρόμον παντοῦ, καὶ παρόμοια μὲ ἕνα λυσσασμένον κῦμα, ὁποῦ πηγαίνει καὶ σπᾷ ἐπάνω εἰς τοὺς βράχους, ἦλθαν καὶ ἔπεσαν ἐπάνω εἰς τοὺς Μύλους, ὅπου διακόσια εἰκοσιεννέα παληκάρια καὶ κάτι μύσλικα τοὺς ἐκτύπησαν καὶ τοὺς ἀνάγκασαν νὰ τραβιχθοῦν ὀπίσω εἰς τὴν Τριπολιτζᾶν. Ζηλέψτε λοιπὸν αὐτὰ τὰ παληκάρια, καὶ μὴν ὑποφέρετε πλέον νὰ λεκκιάζῃ τὴν γῆν σας μία φούχτα Αράπιδων.

Βάλετε ἀντίκρυ τὸν ἕναν καιρὸν μὲ τὸν ἄλλον, καὶ τὸ ἕνα συμβεβηκὸς μὲ τὸ ἄλλο, καὶ θέλετε ἰδῆ, ὅτι τὰ ἀπεφασμένα σᾶς δείχνουν μίαν εὐτυχῆ προφητείαν. Καὶ ἀληθινὰ, ἦτον ὁ Ιούλιος τοῦ 1822, ὁποῦ 2,000 Ελληνες ἐκράτησαν εἰς τοὺς Μύλους 30, 000 Τούρκους, καὶ τώρα ἦτον εἰς τὸ

(α) Ητον ὁ γραμματικὸς του ὁποῦ μοῦ ἔδωκε τὴν εἰρημένην προκήρυξιν ἐξ ὀνόματος τοῦ Αντιστράτηγου Δ. Λέκκα. Γ. Ψ.

τέλος τοῦ Ἰουνίου τοῦ 1825 εἰς τοὺς ἰδίους Μύλους, ὁποῦ 220 Ελληνες ἐμπόδισαν περισσότερον ἀπὸ 6,000 στρατιώτας τακτικοὺς, κυβερνούμενους ἀπὸ τὸν ἴδιον Ιμπραήμ-πασσα προσωπικῶς.

Ναύπλιον 4 Ιουλίου. 1825.

ὁ χιλίαρχος
Ιουρδαιν.

Περ. Γ.
Αρ. 8,537

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚ. ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ

Διακηρύττει.

Ο τι κάθε Εθνος ἀγωνιζόμενον ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας του, καθὼς τὸ Εθνος τῆς Ελλάδος, ἐὰν δὲν φυλάττῃ καὶ σέβεται τοὺς καθεστῶτας Νόμους του, καὶ ἐκτελῇ ἀκριβῶς ὅσα ὑπαγορεύουσι τὴν τελείαν ἐλευθερίαν του καὶ εὐδαιμονίαν, καὶ ἐὰν δὲν ὁδεύῃ συστηματικῶς, ὡς τὰ εὐνομούμενα ἔθνη τῆς Εὐρώπης εἰς τὸν πόλεμον, δυσκόλως ἀξιόνεται τῆς τελείας γλυκυτάτης αὐτοῦ ἐλευθερίας· καὶ τοῦτο τρανῶς τὸ ἀπέδειξαν οἱ πενταετεῖς ἤδη ἀγῶνες τῆς Ελλάδος, μαχομένης ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας της ἄνευ συστηματικοῦ τακτικοῦ σώματος.

Τὴν σύστασιν ταύτην τοῦ τακτικοῦ σώματος λογισαμένη ἡ Διοίκησις τῆς Ελλάδος ὡς ἐν τῶν ἱερῶν χρεῶν της, ἔσπευσεν εἰς τὴν πρώτην περίοδον νὰ σχηματίσῃ αὐτό. Αλλ' ἡ ἀστασία τῶν πραγμάτων, καὶ ἡ βάσκανος τύχη ἐμπόδισαν τὴν πρόοδον αὐτοῦ ἄχρι τῆς τρίτης Περιόδου, καθ' ἣν ἄρχησε πάλιν ν' ἀναζητῆται ἐκ τῶν ἰδίων πραγμάτων τοῦ πολέμου ἡ ἔναρξίς του.

Ηδη δὲ δραξαμένη εὐκαιρίαν, καὶ ἐπιτυχοῦσα ἄνδρα ἄξιον καὶ εἰδήμονα τοῦ τοιούτου ἔργου τὸν Κύριον Φαβιὲρ, ἔδοσε πρὸς αὐτὸν ἄδειαν, καὶ πᾶν βοηθητικὸν μέσον συντεῖνον εἰς τὴν ταχεῖαν σύστασιν τακτικοῦ νέου σώματος.

Τοῦτο τὸ ἱερὸν καὶ σωτήριον ἔργον τῆς Διοικήσεως σπεύδει τὸ ὑπουργεῖον τοῦ πολέμου νὰ διακηρύξῃ διὰ τῆς παρούσης πρὸς ἅπασαν τὴν ἐλευθέραν Επικράτειαν τῆς Ελλάδος, ὡς ἀφοροῦν εἰς τὴν τελείαν ἐλευθερίαν αὐτῆς, καὶ εὐδαιμονίαν τῶν λαῶν της.

Οστις λοιπὸν εἶναι Ελλην (ἢ Φιλλέλην), εἶναι γνήσιον τέκνον τῆς Ελλάδος, ἐπιθυμεῖ τὴν ἐλευθερίαν του, ἐπιθυμεῖ τὴν ὕπαρξίν του, ἀγαπᾶ τὴν δόξαν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν του, ἂς τρέξῃ νὰ ἔλθῃ πρὸς τὴν Διοίκησιν, ἥτις μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλας δέχεται εὐμενῶς ὅλους ἐξίσου, διὰ νὰ καταταχθῇ εἰς τὸ Νεοσυστημένον τακτικὸν σῶμα παρὰ τοῦ ἀνωτέρου ἐμπειροπολέμου Κυρίου Φαβιὲρ διὰ τῆς Διοικήσεως, ὅπου θέλει λαμβάνει καὶ τὸν μισθόν του τακτικῶς, καὶ τὰ ἀναγκαῖα ἐνδύματα, καὶ τροφὴν ἐν ἀφθονίᾳ, καὶ ὅπου θέλει γνωρίζονται παρὰ τῆς Διοικήσεως αἱ πρὸς τὴν Πατρίδα ἑκάστου ἐκδουλεύσεις, ἡ ὁποία θέλει τὸν ἀξιώνει καὶ ἀνταμείβει κατὰ τὴν δούλευσιν καὶ ἀρετήν του.

Εν Ναυπλίῳ τῇ 25 Ιουνίου. 1825.

Η Επιτροπὴ τῶν πολεμικῶν.
Α. ΜΕΓΑΞΑΣ.
ΑΔΑΜ ΔΟΥΚΑΣ. Ο Γεν. Γραμματεὺς
Δημήτριος Σαλτέλης.

Μαζὴ μὲ τὴν παροῦσαν διακήρυξιν ἦλθον καὶ δύω νέοι Εὐρωπαῖοι εἰς Αθήνας καὶ Σαλαμίνα διὰ νὰ στρατολογήσουν. Η' περασμένη ὅμως κατάστασις τῶν πραγμάτων, καὶ εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν, ἡ ἀγνωρισία τούτου τοῦ ὠφελιμωτάτου συστήματος εἰς τὸν λαόν μας, κάμνει νὰ κινῆται ἀκόμη ἡ ὑπόθεσις ἀργὰ, καὶ πολλὰ ἀργὰ.

Εἶπα ἀγνωρισίαν τούτου τοῦ ὠφελιμωτάτου Συστήματος, ἐγνωρίσθη ὅμως μὲ δυστυχίαν μας ἡ ὠφέλειά του, καὶ βλέπει τινὰς ἕνα μικρὸν σῶμα Αράπιδων πόσον ἀντιστέκει καὶ προχωρεῖ διὰ τὴν στρατιωτικήν του μάθησιν. ἐπειδὴ ποῖος Ελληνας ἀλλέως ἤθελε φοβηθῇ τυφλοὺς μελανόχρωμους;

Εκεῖνο, ὁποῦ δὲν γνωριζομεν τώρα οἱ περισσότεροι, εἶναι, ὅτι νομίζουν πολλοὶ σκλαβίαν, τὸ νὰ γραφθοῦν τακτικοί· [illegible]ον, διότι εἶναι εἰς χρέος νὰ σταθοῦν

εἰς τὴν τάξιν τους ὅλον τὸν καιρὸν ἐκεῖνον, ὁποῦ εἶναι διωρισμένος ἀπὸ τὴν διοίκησιν· καὶ δεύτερον, ὅτι ἔχουν νὰ ὑπακούουν χωρὶς ἀντιλογίαν εἰς τὸν ἀρχηγόν τους. Εἰς τὸ πρῶτον ἂς στοχασθοῦν, ποία δουλειὰ εἰς τοῦτον τὸν κόσμον γίνεται, ἢ ποία συμφωνία, χωρὶς νὰ ὑποχρεωθῇ κἄτι τι ὁ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον; μόνον οἱ ἄγριοι δὲν ἔχουν συμφωνίαις. Δεύτερον, ἐὰν ἐσὺ εἶσαι ὑποχρεωμένος νὰ ὑπακούῃς τὸν ἀρχηγόν σου χωρὶς ἀντιλογίαν, εἶσαι ὅμως εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν βέβαιος, ὅτι δὲν θέλει σὲ ἀφήσουν οἱ συντρόφοισου μοναχὸν εἰς καιρὸν κινδύνου, καθὼς ἀκολουθεῖ εἰς τοὺς ἀτάκτους. Θὰ ἔλθῃ ὅμως καιρὸς, καὶ ὁ καιρὸς ἐσήμωσε, ὁποῦ καὶ οἱ ἄτακτοι ἔχουν νὰ πέσουν ὑποκάτω εἰς νόμους, καὶ νόμους ὁμοίους μὲ τοὺς νόμους τῶν Τακτικῶν· ἐπειδὴ εἶναι φανερὴ μωρία νὰ πληρώνη τὸ Εθνος ἀνθρώπους διὰ νὰ πολεμοῦν, ὅταν θέλουν καὶ μὲ ὅσους θέλουν ἐκεῖνοι, ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι καὶ ὅταν φεύγουν καθ' αὑτὸ ἀπὸ κοντὰ ἀπὸ τοὺς Ἀρχηγούς των εἰς τὸν καιρὸν τοῦ κινδύνου, δὲν λείπουν πάλιν νὰ περπατοῦν τὰ χωριὰ, καὶ νὰ πάιζουν τὸν Γενίτζαρον.

Περιοδ. Γ
Αρ. 9, 430.

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚΗ. ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΥ.

Διακηρύττει.

Επειδὴ εἰς τὸν κίνδυνον τῆς Πατρίδος ὅλοι οἱ δυνάμενοι νὰ φέρουν ὅπλα ἔχουν χρέος νὰ συντρέχουν εἰς τὸν ἀγῶνα καὶ νὰ μάχωνται ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν. Επειδὴ κατεξοχὴν οἱ Αρχηγοὶ τῶν ὅπλων, οἵτινες ἕως τώρα καὶ ἀνταμείφθησαν ἀπὸ τὸ Εθνος, ἔχουν περισσότερον χρέος, ὄχι μόνον νὰ τρέχουν εἰς τὸν κίνδυνον τῆς Πατρίδος αὐτοὶ, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὑπὸ την ὁδηγίαν των νὰ παρακινοῦν μὲ τὸ παράδειγμά των εἰς τὸ νὰ ἀνθίστανται μὲ σταθερότητα εἰς τὸν ἐχθρόν.

Επειδὴ μ' ὅλον τοῦτο ὁ Κωνσταντῖνος Πετιμεζᾶς, τὸν ὁποῖον ἡ Διοίκησις εἶχε τιμήσει μὲ τὸν βαθμὸν τῆς Στρατηγίας, ὄχι μόνον ἐστάθη ἀδιάφορος εἰς τὸν παρόντα κίνδυνον, ἀλλὰ λαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ τὴν οἰκογένειάν του, καὶ τὰ πολύτιμά του πράγματα, ἔφυγεν ἀπὸ τὴν Ελληνικὴν Επικράτειαν, χωρὶς νὰ συλλογισθῇ τὸ χρέος του πρὸς τὴν Πατρίδα, ἥτις τὸν ἐτίμησε καὶ τὸν ἀντάμειψε, διὰ νὰ τὸν ἔχῃ προθυμότερον εἰς ὑπεράσπισίν της, ἀλλὰ προτιμήσας τὰ πλούτη, καὶ τὴν ζωήν του ἀπὸ τὴν σωτηρίαν τῆς Πατρίδος·

Κατὰ τὸν Νόμον ὑπ' Αρ. Δ. τοῦ Κώδικος, ὁ Κωνσταντῖνος Πετιμεζᾶς κηρύττεται ἔκπτωτος τοῦ βαθμοῦ τῆς Στρατηγίας, καὶ ἄτιμος (β), ἀποκλείεται δὲ διὰ παντὸς καὶ τῶν Πολιτικῶν καὶ Στρατιωτικῶν ὑπουργημάτων, ὡς ἀνάξιος τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Εθνους, τὸ ὁποῖον ἐπρόδοσε μὲ τὴν φυγήν του.

Ηπαροῦσα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τοῦ τύπου

Τῇ 5 Ιουλίου 1825. Ναύπλιον.

Ο Αντιπρόεδρος
ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΙΣ.

Εν ἀπουσίᾳ τοῦ Γεν. Γραμματέως
Γ. ΠΡΑΙΔΗΣ.

Τὶ ἐκέρδησες με τὴν φευγάλα σου Γενναιότατε Πετιμεζᾷ.' τὴν ζωήν σου; Α'.' ταλαιπωρε.' ἐκείνη δὲν κρέμεται ἀπὸ λόγου σου.' ὁ θάνατος σ' εὑρίσκει καὶ εἰς τὸ Παλάτι καὶ εἰς τὴν Καλύβαν, καὶ εἰς τὸ Στρατόπεδον καὶ εἰς Πόλιν, καὶ παντοῦ. Ναὶ.' παντοῦ εἶναι ἡ μάχαιρα τῆς ἐκδικήσεως διὰ τοὺς Προδότας τῆς Πατρίδας.' Προδότης εἶσαι καὶ σὺ ὁποῦ ἄφησες κατ' ἀνόμου τὸν τόπον σου, μὲ τόσην τιμὴν, ὁποῦ σοῦ ἔδωκε ἡ Διοίκησίς σου, καὶ πᾶς νὰ γυρεύῃς τρύπαν νὰ κρυφθῇς, διὰ νὰ ἀποφύγης ἕνα ὑποπτευόμενον κακὸν. Κακόμοιρε.' ὅπου καὶ νὰ πᾶς, ἡ κατάρα καὶ τὸ ἀνάθεμα τοῦ κόσμου, τὸν ὁποῖον ἐπῆρες στὸν λαιμόν σου, θὰ σὲ κυνηγοῦν παντοῦ, παντοῦ θὰ σὲ πνίγουν οἱ ἀναστεναγμοί τους -- φαρμάκι θὰ γίνεται τὸ ψωμὶ, ὁποῦ θὰ βάζεις στὸ στόμα -- καὶ ἄτιμος θάνατος θὰ σοῦ κλείσει ὡς τὸ τέλος τὰ μάτια.

(β) Ατιμον ὀνόμαζαν οἱ παλαιοὶ Ελληνες ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον οἱ κοινοὶ νόμοι τῆς Πατρίδος δὲν τὸν ἐφύλαγαν μήτε εἰς τὴν τιμὴν, μήτε εἰς τὸ ἔχειν, μήτε εἰς τὴν ζωὴν. Ο ἄτιμος ἦτον ἀνοικτὸς εἰς τὸν καθένα ὁποῦ ἤθελε νὰ τοῦ σηκώσῃ ἢ τὸ ἔχειν ἢ τὴν τιμὴν, ἢ καὶ τὴν ζωήν του. Καὶ αὐτὴ ἡ παιδεία εἶναι ἡ ἁρμοδιώτερη παιδεία διὰ τὸν Προδοτην τῆς Πατρίδος.

Ε Φ Η Μ Ε Ρ Ι Σ Α Θ Η Ν Ω Ν .

ΑΡΙΘ. 78.

Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ μέσον τῆς Τυπογραφίας ὅ, τι στοχάζονται διὰ καλόν.
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Ἐλευθ.)

„ Ἡ Παῤῥησία
εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης. "

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. 7 Ἰουλίου.

Σαλαμῖνα. 15. Ἰουλίου. 1825.

Εἴδαμεν γράμμα τοῦ στρατηγοῦ Σκαλτζᾶ ἀπὸ Λειδωρῆκι, ὅτι οἱ εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη εὑρισκόμενοι Τοῦρκοι ἀνεχώρησαν εἰς Μεσολόγγι, καὶ ἐκεῖ διαιρῶντας τοὺς Ἀρβανίτας, τοὺς ἐσήκωσαν ὅλους, καὶ πάγουν εἰς τὰ Ἰωάννινα.

Ἐπειδὴ, ὅσα κι ἂν εἰπῇς, ποτὲ δὲν ἠμποροῦν νὰ ἑνωθοῦν ὅλως διόλου τὰ συμφέροντα αὐτῶν τῶν δύω Γενῶν, μήτε ἠμπορεῖ ποτὲ ὁ Ἀρβανίτης νὰ στοχασθῇ τὸν ἑαυτόν του Τοῦρκον· ἀλλέως, θὰ ἦτον καὶ ὁ Γραικὸς, Ρῶσσος· καὶ ὁ Ἰταλὸς, Γερμανὸς, κτλπ. Μάλιστα ἐξ ἐναντίας, ὁ Ἀρβανίτης πηγαίνει πολὺ εἰς τὰ ἤθη τοῦ Ἕλληνος, καὶ ὀλίγον νὰ ἔλειπεν ἀκόμη ἐκεῖνος ὁ μικρὸς ἴσκιος τῆς Θρησκείας, ἡ συμμαχία τῶν Ἑλλήνων μὲ τοὺς Ἀλβανοὺς, θὰ ἦτον πρὸ καιροῦ στερεωμένη.

Μὲ ὅλον τοῦτο, στοχαζόμεθα, ὅτι πρέπει νὰ εὑρίσκωνται μεταξὺ τῶν Ἀλβανῶν πολλὰ κεφάλια, ἐπειδὴ ἐν γένει οἱ Ἀλβανοὶ εἶναι σκεπτικοὶ νέες, ὁποῦ ζυγιάζουν καλὰ τὴν δύναμιν τῶν περιστάσεων. Καὶ μᾶς φαίνεται νὰ ἐμέτρησαν ἕως τώρα καλὰ, ὅτι κομμία ἄλλη περίστασις δὲν τοὺς ἐπαῤῥησιάσθη, μήτε εἶναι ἐλπιζόμενον νὰ τοὺς παῤῥησιασθῇ ἀπὸ τὴν σημερινὴν τῶν Ἑλλήνων, διὰ νὰ κρημνίσουν καὶ αὐτοὶ ἀπὸ πάνω τους τὸν Χαλτσούπικον ζυγὸν, ὁποῦς, ἂν καὶ ἕως τώρα δὲν φαίνεται νὰ τοὺς παραβαρύνῃ, δὲν θὰ μείνῃ ὅμως καὶ αὔριον ὁ ἴδιος, ἂν ἀφεθῇ ὁ Τύραννος τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὴν ἰδέαν, ὁπού ἀκόμη εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ κυριεύῃ ἔθνη ὁλόκληρα, καθὼς ἔκαμνε ἀπ' ἐδῶ καὶ τριακόσια χρόνια. Εὑρίσκονται Γάλλοι καὶ Γερμανοί, ὁποῦ δείχνουν διὰ τὸν ἴδιον ἑαυτόν τους κάποιον φόβον, λογαριάζωντας καλὰ τὴν λύσσαν αὐτῶν τῶν βαρβάρων, ἂν φθάσουν νὰ πάρουν αὐτὴν τὴν [illegible]ν, ὁποῦ εἴπαμεν, διὰ τὸν ἑαυτόν τους· πολὺ περισσότερον πρέπει νὰ φοβοῦνται οἱ Ἀλβανοὶ αὐτοὺς τοὺς παμπόνηρους -- ἀπίστους -- ὄντας μάλιστα καὶ χωρὶς στόλον, δύναμιν ἀξιόλογον διὰ κάθε ἔθνος.

Μᾶς ἔλεγεν ἕνας ἀπὸ τὰ μέρη ἐκεῖνα, ἄνθρωπος φρόνιμος, καὶ ἀκριβῶς εἰδήμων τῶν πραγμάτων τῆς Ἀλβανίας, ὅτι τὸ πέσιμον τῆς Ἑλλάδος θὰ εἶναι ἡ παραμονὴ τῆς πτώσεως τῆς Ἀρβανιτιᾶς.

Ἐδῶ ὅμως ὁ λόγος δὲν εἶναι περὶ πτώσεως τῆς Ἑλλάδος· ἡ Ἑλλὰς θὰ ἐλευθερωθῇ -- ἐλευθερώθη. Ἀλλὰ, ὅτ. πολὺ ἤμελλαν

κερδήτει και οἱ Αλβανοί, ἀξιάσσοντες μὲ τὰ δύο χέρια αὐτὴν τὴν περίστασιν, διὰ νὰ ἔχουν ὕστερα σύμμαχον ἕνα γένος, ὁποῦ τοὺς ὁμοιάζει εἰς τὰ ἤθη, Γένος γειτονικόν, Γένος μὲ θαλάσσας ἀξιολόγους και θαλασσινὰς δυνάμεις, και ὁποῦ ἔδειξε και δείχνει πάντα πρὸς αὐτοὺς ἐμπιστοσύνην και κλίσιν, ἐν ᾧ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος κοντά εἰς τοὺς ὁμοθρήσκους Τυράννους τους αὐτοὶ στέκονται πάντα εἰς ὑποψίαν και μῖσος. Τοῦτο τὸ μαρτυροῦν τὰ ἀπερασμένα φερσίματα τῶν Χαλτούπιδων, ὁποῦ πάντα ἐκρήμνισαν τοὺς δυναλοὺς τους, και ἀφοῦ μαζή, και μάλιστα μόνον μὲ τὴν δύναμιν τῶν Αλβανῶν, ἔκαμαν σημεῖα και τέρατα, ὕστερα τοὺς, ἐκινηγήσαν ὡς ἐχθροὶ θανάσιμοι, και μὲ τὰ κεβάλια τῶν ὁμοπίστων τους ἔστησαν τρόπαια τῆς ἐδικῆς τους ἀπιστίας. . .

Τοῦτα τὰ ἴδια λόγια ἠμπορῶν ὁμοίως νὰ εἰπωθοῦν και εἰς τὸν δυνατὸν σκόλωπα τοῦ ὀθωμανικοῦ Κράτους -- τὸν Σατράπην τῆς Αἰγύπτου, τὸν ὁποῖον τρέμουν και μισοῦν οἱ Χαλτούπιδες εἰς τὰς νίκας του, και κρημνίζουν μὲ εὐχαρήστησίν τους μεγάλην, ὅταν τὸν ἰδοῦν ποῦποτε νὰ σκοντάψῃ.

Σαλαμίνα. 17. Ιουλ.

Εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Ὕδρας εἴδαμεν, ὅτι οἱ Τοῦρκοι εἰς τὴν Δυτικὴν Ελλάδα, ἐδοκίμασαν νὰ πατήσουν κάποια νησία εἰς τὴν λίμνην τοῦ Βραχωρίου, ὅπου ἠῦραν ἀντίστασιν δυνατὴν, και ἐγύρισαν ἄπρακτοι, ἀφήσαντες τροφὴν εἰς τὰ ψάρια τῆς λίμνης πεντακοσίους νεκρούς.

Ηρχθες ἀπέρασεν ἐδῶδεν ἕνας γέρωνλας Αγγλος, και πηγαίνει εἰς τὴν Σπηλαιὰν, πρὸς τὸν Αγγλον Τρελλώνην, σταλμένος ἀπὸ τὴν Διοίκησιν πρὸς αὐτὸν, διὰ νὰ παραδώσῃ αὐτὴν τὴν θέσιν εἰς χεῖρας ἐνὸς τῶν ἰδικῶν ἤθελε διορίσει ἡ Διοί-

---

Εἴπαμεν εἰς τὸ περασμένον φύλλον τῆς Εφημερίδος μας, ὅτι ἡ ἀστόχαστος ὁρμὴ τοῦ Ιμπραήμ-πασσᾶ ἴσως θέλει γένῃ ἡ ἀρχὴ τοῦ χαλασμοῦ του, καθὼς εἰς τὸ 1822 ἡ πάρα μεγάλη στόχασις τοῦ Δράμαλη ἐστάθη αἰτία τοῦ ἀφανισμοῦ του.

Λέγουν, ὅτι ἦτον σχέδιον τοῦ Αλῆ-πασσα τῶν Τρικκάλων, εὑρισκομένου τότε εἰς Ναύπλιον, νὰ ἤθελεν ὁρμήσῃ τότε ἀμέσως ὁ Δράμαλης διὰ τὴν Τριπολιτζᾶν· καὶ ἂν τοῦτο ἐγίνετο, ἤθελαν δοκιμάσῃ βέβαια πολλὴν δυσκολίαν οἱ Ελληνες, ἕως νὰ τὸν ξεφορτωθῶν ἀπὸ πάνω τους. Αὐτὸς ὅμως σλοχαζόμενος ἄλλα, και ὑποπλεύομενος μὴν ἀποκλεισθῇ μέσα εἰς τὰ σπλάγχνα τοῦ Μωρέως, ὅπου δὲν ἠμποροῦσε νὰ ἔχῃ τόσον εὔκολα μήτε τροφὰς, μήτε ἄλλην βοήθειαν, ἐπρόκρινε νὰ σταθῇ εἰς τὴν Κόρινθον, διὰ νὰ πράξῃ ἐκεῖθεν, ὅπως ἤθελε στοχασθῇ ἁρμόδια μὲ ταῖς περίστασαις. Τοῦτο ἔκαμε τοὺς Ελληνας νὰ ἐμψυχωθοῦν, και νὰ τὸν ἀποκλείσουν εἰς Κόρινθον, ὅπου και ἐτελείωσεν ἀπὸ τὴν πεῖναν και ἀπὸ τὴν ἀσθένειαν.

Ο Ιμπραήμης ἐξ ἐναντίας ἀκολουθῶνλας ἐκεῖνο τὸ σχέδιον, και καταφρονῶντας τὴν ἀντίστασιν τῶν Ελληνικῶν ὅπλων (ἐπειδὴ ποῦθενὰ ἕως τώρα δὲν ἐδοκίμασε συγκεντρωμένην τὴν φωτιά τους) ἀφέθη ὡς ἄλογον ξύστροτον εἰς τὴν ὁρμήν του, και τρέχει ὡσὰν ταχυδρόμος τὸ ἕνα μέρος και τὸ ἄλλο. Μὲ τοῦτο του τὸ φέρσιμον εὑρέθη μίαν φορὰν εἰς κατάστασιν νὰ ἀποκλεισθῇ εἰς Τριπολιτζᾶν, δεύτερον ἔπεσεν εἰς τὴν καταβάθραν τῶν Μύλων τοῦ Αργους, ὅπου ἦτον χωρὶς ἄλλο ἀφανισμένος, ἐὰν ἡ περίστασαις δὲν ἦτον τέτοιαις, καθὼς ταῖς ἠξεύρομεν ἐμεῖς, και εἰς ταῖς ὁποίαις ὁ Εχθρὸς, ἂν ἦτον φρόνιμος, δὲν ἤθελε βάλῃ βάσιν.

Και ἐὰν εὐτύχησεν ὡς τώρα, πατῶντας τὸ ἕνα πόδι και τὸ ἄλλο, [illegible] ποτε νὰ βεβαιώσῃ, ὅτι και ἐ[illegible] ἔχει ὁμοίως νὰ ἐπιτυχαίνῃ;

τὶ ἐπιτυχία, νὰ τρέχῃ τὸ ἕνα μέρος καὶ τὸ ἄλλο, καὶ νὰ καίῃ ὅ, τι ἀπαντήσει; Μὲ τοῦτο δὲν κάμνει ἄλλο, παρὰ νὰ κατασταίνῃ τοὺς ἀνθρώπους ἀπελπισμένους πολεμιστὰς, ὅταν χάσουν τὸ τίποτές τους· καὶ ὅσους περισσότερους μελισσῶνας ταράξῃ, τόσα περισσότερα κεντρία σκληρύνονται κατεπάνω του.

Εἶναι ἀληθινὸν, ὅτι ὅλοι σχεδὸν οἱ Πελοποννήσιοι εἶχαν λησμονήσει τὸν βρόντον τοῦ τουφεκιοῦ, καὶ εἶχαν δοθῇ εἰς τὰ ἔργα τῆς εἰρήνης, καὶ ἀπὸ τοῦτο ὁ ἐχθρὸς ἐπροχώρησε καὶ προχωρεῖ εἰς τὰ ἀδιάβατα βουνά τους· ἐὰν ὅμως ἡ Διοίκησις ἑνώσῃ μαζὺ μὲ αὐτοὺς, καθὼς ἐλπίζομεν ἕως τώρα νὰ ἔκαμε, 5,000 Ῥουμελιώτας, εὐθὺς θὰ ἀκούσωμεν τὰ πράγματα νὰ ἀλλάξουν μορφὴν μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Ὑψίστου.

Δύω Εὐρωπαῖοι κυβερνῆται πλοίων ἀπαντηθέντες περὶ τὴν Ανδρον νηνεμίας οὔσης συνδιαλέγονται. ὁ μὲν εἷς Αγγλος, ὁδ' ἕτερος ἐξ' Αουστρίας. τῇ ά. Ιουλίου.

Αγγ. Πόθεν κύριε; καὶ τί φέρεις ἐν πλοίῳ; Αουσ. ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. διευθύνω δὲ πρὸς Εὔριπον, διὰ νὰ ἀποπραγματευθῶ μὲ τοὺς ἐκεῖ. Αγγ. καὶ διατὶ σὺ καταφρονητὴς τῶν συνθηκῶν τῶν περὶ οὐδετερότητος τῆς ἱερᾶς συμμαχίας καὶ παρα γνώμην τῆς Αουστριακῆς αὐλῆς πραγματεύεσαι μὲ τοὺς Τούρκους ἐναντίον τῶν Ελληνικῶν συμφερόντων; Αουσ. δὲν ἁμαρτάνω ἂν ἐμπορεύωμαι. φυλάττω δὲ τὴν οὐδετερότητα, καὶ δὲν βλάπτω τοὺς Ελληνας. ἂν τις μὲ ἔλεγεν, ὅτι εἰς Αθήνας δύναμαι νὰ ὠφεληθῶ περισσότερον, σὲ ὀμνύω. μὲ χαράν μου ἀφίνω τὴν Εὔριπον, καὶ διευθύνομαι πρὸς Αθήνας. Αγγ. τί λέγεις, ἐμπορευόμενος δὲν βλάπτεις τοὺς Ελληνας; καὶ ποίαν ἄλλην βλάβην μεγαλητέραν παρ' ἐκείνην τὴν προλαβοῦσαν ἐδύνασθε νὰ προξενήσετε πρὸς τοὺς Ελληνας, ὅτι μία Ελληνικὴ Γολέτα συλλαβοῦσα τρία Αουστριακὰ πλοῖα φορτομένα ἀπὸ τουρκικὰ πράγματα τὰ ἔφερεν εἰς Ὕδραν, καὶ ὁ Κύριος τῆς ἐδικῆς σας φεργάτας (ὅς τις περιπλέων τὸ Αἰγαῖον πέλαγος ἀπαγορεύει τὴν ἐξέτασιν τῶν Ελληνικῶν πλοίων εἰς τὰ Αουστριακὰ) δεσποτικῶς ἀποσπῶν αὐτὰ ἀπὸ τοὺς Ελληνας, τὰ συνώδευσεν ἐντὸς τῆς Εὐρίπου· ἓν ἀπ' ἐκεῖνα τὰ τρία πλοῖα εἶναι τὸ ἐδικόν σου. ἐν ᾧ λοιπὸν οἱ Ελληνες προσπαθοῦν νὰ ἐμποδίσουν τὰς τροφὰς εἰς τοὺς ἐχθρούς των, διὰ νὰ ἠμπορέσουν νὰ τοὺς λάβουν ὑποχειρίους, σεῖς ἐναντίον τῆς οὐδετερότητος δυναστικῶς καὶ ἐχθρικῶς τῶν Ελλήνων βοηθεῖτε τοὺς Τούρκους. Αουστ. καὶ κρίνεις συμφερώτερον εἰς τὴν Εὐρώπην τὴν πρὸς τοὺς Ελληνας βοήθειαν παρὰ τὴν πρὸς Τούρκους; ἢ ἐλπίζεις σὺ τὸ ἀσύμφωνον καὶ ἄναρχον Εθνος νὰ ὑπερισχύσῃ τοῦ Σουλτάνου, ὥστε νὰ ἀποκατασταθῇ Εθνος νόμιμον καὶ βασιλεῦον; ἢ δὲν βλέπεις τὴν εὐρύχωρον ἔκτασιν τοῦ Οθωμανικοῦ κράτους, καὶ τὰ παράπολυ ὀλίγα καὶ στενὰ βουνὰ τῶν Ελλήνων; Αγγ. καλέ ἄνθρωπε δὲν μὲ λέγεις, ἆρα γε ὁ σημερινός ἐδικός σου Σουλτάνος νὰ εἶναι πλουσιώτερος, δυνατώτερος, κραταιότερος ἀπὸ τὸν παλαιὸν ἐκεῖνον Ξέρξην; ἢ μήπως οἱ παλαιοὶ Ελληνες ἦσαν πλουσιότεροι, ἢ ὁμοφωνότεροι, ἢ καρτερώτεροι παρά τοὺς σημερινούς; ποῦ εἶναι ἐκείνη ἡ ἀναρίθμητος καὶ ἄπειρος στρατιὰ τῆς Ασίας; ποῦ εἶναι σήμερον ἐκεῖνα τὰ ὑπὲρ τὴν χιλιάδα πλοῖα βαρβαρικά; ποῖος ἰδὼν τοσαύτην ὑπέρογκον δύναμιν, δὲν ἐξεπλάγη παντάπασιν; ποῖος ποτὲ ἤλπιζε τότε ὁ ὀλιγώτατος ἀριθμὸς τῶν ἑλληνικῶν σωμάτων νὰ κατανικήσῃ τὴν ἀπεράριθμον ἐκείνην δύναμιν τῶν βαρβάρων; Αουσ. ὀνείρατα μὲ λέγεις· μὲ αὐτὰ οἱ καλοί σου Ελληνες σᾶς ἀπάτησαν, καὶ ἔλαβαν τόσας χιλιάδας στρελίνων· ἐλπίζω δὲ νὰ σᾶς τὰ ἀποδώσω διπλάσια, ἀφοῦ ὁ νέος Θεμιστοκλῆς [illegible] τὰς νήσους, καὶ τοῦτο θέλει [illegible]

ὀλίγου, ἀφοῦ ἀπολεσθῇ ὁ Ἰμπραὴμ Πασᾶς εἰς τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ Πελοποννήσου.' Αγγ. εἰρωνεύσαι μὲν, ἀλλ' ἀληθεύσεις ὦ φίλε.' ἡ Αγγλία φιλοτιμουμένη νὰ ἰδῇ ἀναστατωμένην καὶ ἐλεύθερον τὸ πεπτωκὸς καὶ ὑποδουλον Ἑλληνικὸν συνέδραμε μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ δανείου εἰς δεινοτάτην περίστασιν, εἰς καιρὸν ἐν ᾧ ἔμελλε νὰ ἐκψυχήσῃ. ἡ Αγγλία καλητέραν εὐκαιρίαν δὲν ἐδύνατο νὰ εὕρῃ ποτὲ, διὰ νὰ ἀφήσῃ ἀθάνατον ἔνδοξον μνήμην εἰς ἀπεράντους αἰῶνας, παρὰ ταύτην τὴν περίστασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ. ἂν δὲ τοῦ ναντίου, ὁ μὴ γένοιτο.' καὶ δυστυχήσουν οἱ Ἕλληνες, ἀρκεῖ τόσον μόνον, ὅτι ἡ Αγγλία μεταξὺ τῶν ἄλλων Εὐρωπαίων Αὐλῶν προαιρέθη καὶ ἐβοήθησε τοὺς ταλαιπώρους καὶ δυστυχεῖς ἀπογόνους τῶν λαμπρῶν ἐκείνων καὶ μεγάλων Ἑλλήνων, ἐν ᾧ ἠθέλησαν νὰ ἀποτινάξωσι τὸν βαρύτατον ζυγὸν τῶν ἀπίστων Τυράννων. περὶ δὲ τοῦ Ἰμπραὴμ -- Πασᾶ σὲ λέγω, ὅτι ἀναμφιβόλως θὰ ἀπολεσθῇ εἰς Πελοπόνησον, ἂν δὲν προφθάσῃ νὰ φύγῃ ὅσον τάχος. ἀσυγκρίτως φοβερώτερος τούτου ἦτον ὁ περιβόητος Ναπολέων ἐρχόμενος εἰς τὴν Μοσχαν. ἀλλ' ἐξ ὁλοκλήρου ἀπώλετο. αὐτὸς οὗτος εἰσχώρησε καὶ εἰς ὁλην τὴν Ισπανίαν, ἀλλ' ἐκεῖ ἐγνώρισε πραγματικῶς τὴν ἀπάτην του. ἡ ἀπώλεια τοῦ Ἰμπραήμ -- Πασᾶ θέλει εἶναι συμφερωτέρα εἰς τὸν Σουλτάνον παρὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν Ἑλλήνων. ἐπειδὴ κατὰ τὸ φρόνημά του, ἀφοῦ κυριεύσῃ, ἂν δυνηθῇ, τὴν Πελοπόννησον. θέλει διαβῇ εἰς Μακεδονίαν, ὅπου ἐλκύσας πρὸς ἑαυτὸν τοὺς ἐδικούς του Αλβανούς, ἐκεῖθεν μὲν αὐτὸς διὰ ξηρᾶς, ἐκ θαλάσσης δὲ ὁ στόλος τοῦ θέλουν ἐπιφέρει ἐντὸς ὀλίγου τὴν πτῶσιν τοῦ Σουλτάνου ἀπὸ τοῦ θρόνου του· τότε ὁ ἄθλιος Βασιλεὺς θέλει λάβει "πράγματα ἐξ ἀπραξίας" τότε ὁ θάνατός του θέλει εἶναι λυπηρότερος, ὅτι ἐκ τῶν ἰδίων ἀποθνήσκει. ὡς ἔλεγε καὶ ὁ Αετός τοῦ Αἰσώπου· ὥστε ἢ οὕτως ἢ οὕτως ἡ βασιλεία τῶν Τούρκων ὑποπεσοῦσα εἰς δυσκολίας καὶ ἐμφυλίους πολέμους, αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἀπολεσθήσεται. Αυσ. χαῖρε λοιπὸν, ὅτι, ἀφοῦ ἐλευθερωθῇ ἡ Ελλάς, καθὰς λέγεις, τότε θέλουν ὑπερπλουτήσῃ ἀπὸ τὸ ἐμπόριον τὰ Βρετανικὰ πλοῖα· καὶ σὺ ὢν τώρα κύριος ἑνὸς, μετ' ὀλίγον θέλεις ἀποκατασταθῇ κύριος πολλῶν· καθότι οἱ Ἕλληνες παραιτεῖμενοι τὸ ἐμπόριον, θὰ καταγίνονται εἰς τὸ νὰ ἐξολοθρεύουν τὸν Μωαμεθισμὸν, καὶ νὰ κυριεύουν ἐχθρικὰς ἐπαρχίας. Αγγ. εἶσαι μικρολόγος, καὶ φρονεῖς ταπεινά· ἀφίνεις τὰ μεγάλα καὶ λογιάζεσαι τὰ μικρά· πήγενε· ἴξευρε ὅμως, ὅτι ὅσον ἡ Αουστριακὴ σημαία ὑπηρετεῖ τὸν Σουλτάνον, τόσον περισσότερον αὐτὸς βοηθεῖ ἐξ ἰδίων τοὺς ἐχθρούς του Ἕλληνας.

Δ. Σ. Αθηναῖος.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 79.

Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ μέσον τῆς Τυπεγραφίας ὅ, τι στοχάζονται διὰ καλὸν.
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νέμ. τῆς Ἐπιδ.)

Ἡ Παρρησία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ [illegible] Ἰουλίου.

Σάλωνα. 16. Ἰουλίου.

Τὰ πράγματα ἐδὼ εὑρίσκονται εἰς τὴν ἰδίαν κατάστασιν, καὶ θέλουν μένει πάντα ἔτζι, ἕως νὰ διακριθῇ ἡ μοῖρα τοῦ Μεσολογγίου, τὸ ὁποῖον μὲ ὅλην τὴν στενοχωρίαν του, ἀκούομεν, ὅτι ἀντέχει πολλὰ γενναίως.

Τούταις ταῖς ἡμέραις εἶχε κατεβῇ ὁ Σοῦλτζο Κόρτζας μὲ τὸ σῶμα του, ἕως κοντὰ εἰς τὰ μέρη τοῦ Ταλαντίου, καὶ ἐπέστρεψε πάλιν εἰς τὴν θέσιν του. Ὕστερον ἐμάθομεν ὅτι εἶδαν ἕνα σῶμα Τουρκῶν, ὅτι ἔμβαινεν εἰς τὴν Εὔριπον, καὶ συμπεράινομεν, ὅτι ὁ ἡμέρ -- Πασᾶς εἶχεν εὕγη πρὸς ἀντάμωσιν τῶν ἄνω εἰρημένων.

Οἱ Σουλιῶται μὲ τὸν Καραϊσκάκην πρέπει νὰ εἶναι φθασμένοι εἰς τὰ μέρη τοῦ Μεσολογγίου.

Καθημερινῶς μᾶς φοβερίζουν, ὅτι ἔχουν σκοπὸν νὰ ἔλθουν κατεπάνω μας.

Ναύπλιον. 20. Ἰουλίου.

Ὕστερον ἀπὸ ἐκείνην τὴν χωσιάν, τὴν ὁποίαν ἔκαμε τὸ σῶμα τοῦ Ὑψηλάντη εἰς τὴν πεδιάδα τῆς Τριπολιτζᾶς, ὅπου ἐσκότωσαν ἕως 100 Ἀράπιδες, καὶ 30 ἔπιασαν ζωντανούς, καὶ ὅπου ἔπεσαν βύματα τῆς γενναιότητός τους δύω ἀνδρεῖοι καπετανέοι: Γεώργιος Γλέκας καὶ Πολυχρωνης, κἀνένα σημαντικώτερον δὲν ἠκολούθησε. Λέγεται ὅμως, ὅτι εἰς τὸ Νησὶ τῆς Μεσσηνίας νὰ ἔγινεν ἕνας σημαντικὸς πόλεμος, ὅπου θέλουν, ὅτι ἐφονεύθησαν ὑπὲρ τοὺς 300 Τούρκους.

Καὶ διὰ τὸ Μεσολόγγι, μᾶς λέγουν, ὅτι δύω καὶ τρεῖς φοραῖς, ὁποῦ ὁ ἐχθρὸς ἐδοκίμασε νὰ κάμῃ ἔφοδον, οἱ ἀπὸ μέσα νὰ ἐσκότωσαν χιλιάδες Τούρκους.

Περιμένεται ἐδὼ ἕνα πλοῖον ἀπὸ τὴν Μαρσιλίαν, τὸ ὁποῖον φορτωμένον πολεμικὰς ὕλας καὶ ὄργανα, στέλνεται ἀπὸ τὸ Γαλλικὸν Κομιτατον χάρισμα εἰς τοὺς Ἕλληνας.

Τὸ Τακτικὸν προχωρεῖ θαυμάσια μὲ τὴν ἄσκνον επιμέλειαν τοῦ Αρχηγοῦ Φαβιέρ, καὶ τῶν ἄλλων Φιλελλήνων Εὐρωπαίων ὁποῦ τὸ ὀργανίζουν. Εντός ὀλίγου θέλει ἐκστρατεύσει καὶ τοῦτο τὸ σῶμα δι' ὅπου κριθῇ ὠφελιμώτερον.

Η ἀσθένεια ἡ ἐπιδημικὴ φαίνεται πάλιν νὰ ἔκαμεν ἀρχὴν εἰς τούτην τὴν πόλιν διὰ τὴν πολυανθρωπίαν, ὁποῦ συνέδραμεν ἀπὸ πολλὰ μέρη τῆς Πελοποννήσου.

Αθῆναι. 22. Ιουλίου.

Προχθὲς εὐγῆκεν ἕνα σῶμα καβαλαρέων Τούρκων ἀπὸ Εὔριπον εἰς Ωροπόν, καὶ μερικοὶ ἄλλοι ἦλθαν μὲ τὰ καΐκια ἕως εἰς τὸν Μαραθῶνα, ὅπου ἁρπάσαντες κἄμποσα ζῷα, ἐπέστρεψαν πάλιν ὀπίσω. Ολίγον ἔλειψεν εἰς Μαραθῶνα νὰ πέσῃ εἰς τὰς χείρας των ἕνας ἀξιωματικός Γάλος Βιλλνόβος ὀνόματι, ὁ ὁποιος ἔτυχεν ἐκεῖ πρὸς θεωρίαν τῶν παλαιῶν πραγμάτων.

Σαλαμίνα. 23. Ιουλίου.

Απὸ Μέγαρα μανθάνομεν, ὅτι ἐκεῖ ἦλθαν ἀπὸ Σάλωνα στρατιῶται, καὶ λέγουν, ὅτι ὁ στόλος μας εἶχε φθάσει εἰς Μισολόγγι, καὶ ἐπολεμοῦσε δύω ἡμέραις ἀκατάπαυστα μὲ τὸν ἐχθρικὸν, τοῦ ὁποίου πολέμου τὸ τέλος ἦτον ἀκόμη ἄγνωστον.

Απὸ Σύραν μανθάνομεν, ὅτι ὁ Ναύαρχος τοῦ μικροῦ Γαλλικοῦ στόλου, ὁποῦ εὑρίσκεται εἰς τὸ Αρχιπέλαγος, ἐπῆρε τρόπον τινα μὲ βίαν τὸν Επαρχον τῆς Σύρας, καὶ τὸν φέρει εἰς Ναύπλιον, διὰ τὸν ἄτακτον τρόπον, λέγουν, μὲ τὸν ὁποῖον ἐφέρθη πρὸς τοὺς ὑπηκόους τοῦ βασιλέως του.

Ακόμη λέγουν, ὅτι ἦλθεν ἐκεῖ ἕνα πλοῖον ἀπὸ Μαρσίλιαν, τὸ ὁποῖον εἶπεν, ὅτι ἦτον ἕτοιμον τὸ καράβι τὸ ἑτοιμασμένον ἀπὸ τὸ φιλελληνικόν Κομιτάτον τῆς Γαλλίας διὰ τὴν Ελλάδα.

πρὸς τὸν ἔξοχον Ημπραήμ -- πασιὰ ἀρχηγόν τῶν διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης δυνάμεων εἰς Πελεπόννησον.

ἐξοχότατε.

Η Εὐρώπη γνωρίζει, θαυμάζει, καὶ ἐπαινεῖ τὰ σχέδια τοῦ πατρός σου ἐπάνω εἰς τὴν Αἴγυπτον· ἀλλά μία πανοῦργος πολιτική τὸν ἔσυρε εἰς τὸν πόλεμον ἐναντίον τῶν Ελλήνων. --- Εγώ θέλω νὰ ἔμβω εἰς μερικάς λεπτολογίας ἀναγκαίας νὰ ἀποδείξω εἰς τὴν ἐξοχότητά σου, ἕως εἰς ποῖον βαθμόν ἀπατήθης, καὶ εἰς πόιαν ἄβυσσον ἡ εἰρημένη πολιτική σὲ ἐκρέμνισε χωρίς νὰ τὸ καταλάβῃς. Θὰ δοκιμάσω πολύ πλέον νὰ ἐπιστρέψω τοὺς στοχασμούς σου πρὸς τὸν ὡραιότερον τόπον τῆς Οἰκουμένης, ἐπάνω εἰς τὸν ὁποῖον τὸ ὑπέρτατόν Ον· ἔταξε τὴν ἐξοχότητά σου νὰ βασιλεύῃς, διὰ νὰ σὲ καταπείσω πόσῃ εἶναι ἡ ἀνάγκη νὰ στρέψῃς ὅλην σου τὴν προσοχὴν πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος, καὶ νὰ παρατήσῃς τὰ σχέδιά σου διὰ τὴν Πελοπόννησον.

Εἶναι ὁμολογούμενον ὅτι εἰς τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους ὅλοι οἱ τόποι ἐζήλευαν τὸ ἐμπόριον τῆς Ινδίας. εἰς τοῦτο τὸ ἐμπόριον ἡ Αἴγυπτος ἐχρεωστοῦσε τὴν δόξαν της ὑπὸ κάτω εἰς τὴν βασιλειαν τοῦ Σεσώστριδος· αὐτὸ τὸ ἐμπόριον ἐξάπλωνεν τὰ πλούτη τῆς Τύρου και Σιδῶνος, καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τῆς Ιερουσαλήμ, ὑπὸ τὴν Βασιλείαν τοῦ Δαβὶδ και Σολομῶντος. αἱ Πυραμίδες σχεδὸν ἀφανισμέναι τῆς Παλμύρας και Βαβυλῶνος χρεωστοῦν εἰς τὴν ἰδίαν αἰτίαν τὴν ἀρχήν τους, τὴν πλουσιότητά τους, τὸ μέγεθός τους τὸ μεγαλοπρεπές, καὶ τόσον ἀξιοθαύμαστον. εἰς τὸ ἐμπόριον τοῦτο ἡ Αλεξάνδρεια ἐχρεώστει τὴν μεγαλειότητα και τὴν δύναμιν της και τέλος πάντων τοῦτο τὸ ἐμπόριον ἔκαμε νὰ ἀνθήσῃ ἡ Αἴγυπτος και ἡ Συρία, και νὰ ἀπεράσουν ὅλα τὰ ἄλλα ἔθνη εἰς τὸν πλοῦτον και εἰς τὸ μεγαλεῖον, ἕως εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρόν, ὁποῦ τὸ Ρωμαϊκόν Βασίλειον εἰς τὴν δύσιν τοὺς ἥρπασε τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὰς πηγὰς τοῦ πλούτου των.

Θὰ ἦτον ὠφέλιμον και διδακτικὸν νὰ ἔμβαινε τις εἰς τὰς πλέον μικράς λεπτολογίας, περὶ τῶν ἀπείρων ὠφελειῶν ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ ἀπολαύσῃ ἡ Αἴγυπτος ἐὰν ξανασυστήσῃ τὸ ἐμπόριον τῆς Ινδίας διὰ μέσου τῆς Ερυθρᾶς θαλάσσης. --- Αλλά μία τέτοια λεπτολογια μὲ σύρει ἔξω ἀπὸ τὰ ὅρια αὐτῆς τῆς ἐπιστολῆς. Εὐχαριστοῦμαι λοι-

εἰς τὴν ὠφέλειαν τῆς ἀνεξαρτησίας σου, ιδή ὅταν ἀποκτήσῃς ἐκείνην, τὸ ἐμπό- μὲ τὴν Ἰνδίαν, θέλει εἶναι ἕνα ἀναγ- ν ἐπακολούθημα.

Καμμία ἐποχὴ τῆς νέας ἱστορίας δὲν ῥῆσιάζει παράδειγμα μιᾶς τοιαύτης τικῆς περιστάσεως, καθ' ἣν τὰ συμφέ- τα τοῦ ἀνθρωπίνου γένους νὰ ἐταράχθη- τόσον μεγάλως. -- Ὁποία καὶ ἂν ἡμ- ῇ νὰ εἶναι ἡ μοῖρα τοῦ Ὀθωμανικοῦ σιλείου, ἡ ἀπόκτησις τῆς Αἰγύπτου ἀπὸ ν Εὐρωπαϊκὴν δύναμιν, θὰ εἶναι ὀγλι- ρα τὸ ἀμετάτρεπτον ἐπακολούθημα τῆς ἡμερινῶς αὐξανομένης ἀδυναμίας αὐ- τοῦ Βασιλέιου, ἐὰν ὁ πατήρ σου δὲν προ θη νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ τὴν μόνην εὐνοϊκὴν ίστασιν, ὁποῦ τοῦ προσφέρει ἡ Πρόνοια νὰ ῥίψῃ ἀπὸ πάνω του τὸν Τουρκικὸν ὸν, καὶ νὰ σχηματίσῃ τὸ πλέον ὡραῖον σίλειον τῆς Οἰκουμένης· τίτε τὸ παλαιόν ἀλι τῆς κοινωνίας μεταξὺ τῆς Ἀνατολῆς τῆς Δύσεως· τόσον ἐπιθυμητὸν ἀπὸ ὅλας Εὐρωπαϊκὰς δυνάμεις, θέλει ἀνόιξει λιν ἐκ νέου.

Ἂν ἦτον ἀνάγκη, νὰ ὁμιλήσω πλατύτε- διὰ τὴν κακὴν ὄψιν τῶν πολιτικῶν ὑπο- ων, ἠμποροῦσα νὰ προσθέσω πολλὰς ατηρήσεις, αἱ ὁποῖαι ἤθελαν σοῦ δεῖξει ἀνάγκην τοῦ νὰ προΐδῃς καὶ νὰ ἀποφύ- τὰς μελλούσας μεταβολὰς, ὁποῦ ἡ ἐ- εξιότης καὶ τὸ ἐπιχειρηματικὸν πνεῦμα ς εὐρωπαϊκοῦ γαβινέτου μελετᾶ ἐναντί- τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ εὐδαιμονίας σου. ὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν σκοπόν του αὐτὸ τὸ βινέτον θέλει θυσιάσῃ τιμὴν, ἀρχὰς, τιν καὶ πᾶν αἴσθημα δικαιοσύνης δημο- ς καὶ μερικῆς. Ἰδοὺ μία ἀπόδειξις τοῦ πολλὰ προφανὴς, καὶ τῆς ὁποίας σὺ ὁ Πατήρ σου ἐγίνατε παίγνιον. Ὁ πλέ- ἀδιάφερος παρατηρητὴς πρέπει νὰ εἶ- , ὅτι ἡ κατὰ τοῦ Μωρέως ἐκστρατεία υ, ἐστάθη τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀπιστί- αὐτοῦ τοῦ γαβινέτου, ὁποῦ ἐσυμβούλευ- τὸν Σουλτάνον νὰ σᾶς δώσῃ τὴν Πελο- ννησον, καλῶς πεπεισμένον, ὅτι διὰ νὰ τὴν ἐξουσιάσετε, θέλετε ἐξαντλήσει ἐκεῖ τοὺς θησαυρούς σας καὶ τὰ καλήτερά σας στρατεύματα, καὶ μὲ τοῦτον τὸν τρόπον νὰ ἀναποδογυρίσῃς τὰ σχέδια τοῦ Πατρός σου ἐπάνω εἰς τὴν Αἴγυπτον.

Ἐτόλμησα νὰ προσφέρω εἰς τὴν ἐξοχότητά σου μερικοὺς συλλογισμοὺς περὶ τῆς παρούσης κριτικῆς περιστάσεως, εἰς τὴν ὁποίαν εἶσαι περιπλεγμένος, καὶ ἡ ὁποία, καθὼς ἐπαρατήρησα, καὶ διὰ ἄλλα αἴτια, εἶναι πολλὰ κρίσιμος καὶ βάλλει εἰς κίνδυνον τὰ σχέδια τῆς ἀνεξαρτασίας σας καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῆς Αἰγύπτου. εἶναι λοιπὸν ἀπὸ τὰ συμφέροντά σας νὰ ἐπιστρέψῃς εἰς τὴν Πατρίδα σου, νὰ μὴν εὐχαριστηθῇς εἰς ἁπλὰ φαινόμενα, ἀλλὰ νὰ ἀγρυπνῇς μὲ προσοχὴν εἰς τοὺς φιλοκερδεῖς σκοποὺς κἄποιου γαβινέτου, τοῦ ὁποίου τὸ διὰ τὴν Αἴγυπτον σχέδιον ἀξίζει τὴν μεγαλητέραν προσοχήν σας.

Ἐξοχότατε, παράτησαι τὰ σχέδια τῆς φαντασιώδους κατακτήσεως, ἡ ὁποία, ὁποίον καὶ ἂν εἶναι τὸ ἀποτελεσμάτης, δὲν θὰ τελειώσῃ ἀλλέως, παρὰ μὲ τὸν ἀφανισμὸν τῶν στρατευμάτων καὶ τῶν θησαυρῶν σου, κάμνωντας ἀκόμη νὰ πέσῃ ὁ τόπος σου ὑποκάτω εἰς ξένον ζυγὸν. Προσωρινῶς ἠμπορεῖς νὰ βλάψῃς τὴν Πελοπόννησον, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ φαντασθῇς ποτὲ ὅτι θὰ τὴν κυριεύσῃς. βάλωντας ὅλα τὰ δυνατά σου καὶ νομίζωντας, ὅτι ὕστερον ἀπὸ μεγάλας θυσίας, θὰ φθάσῃς εἰς τὸν σκοπόν σου, τί θέλει εὕρῃ ἀπὸ τοῦτο; θέλεις βασιλεύσεις ἐπάνω εἰς ἐρείπια, καὶ ὄχι ἐπάνω εἰς λαούς. ἐπειδὴ βλέπεις, ὅτι παντοῦ, ὅθεν καὶ ἂν ἐπέρασες, οἱ Ἕλληνες ἐπροτίμησαν νὰ παρατήσουν τοὺς τόπους τους, παρὰ νὰ ὑποταχθοῦν. Ἀλλὰ σοῦ τὸ ξαναλέγω, ποτὲ δὲν θὰ ἐξουσιάσεις τὴν Πελοπόννησον.

Πασσᾶ Ἐφέντουμ.' ἐκεῖνοι ὁποῦ ἔκαμαν τὸ σχέδιον τούτης τῆς ἐκστρατείας, ἐκεῖνοι, ὁποῦ σὲ ἐσυμβούλευσαν νὰ ἔλθῃς εἰς τὴν Πελοπόννησον, καὶ ἐκεῖνοι, ὁποῦ σὲ ἀ-

ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ναγκάζουν ἀκόμη νὰ μείνῃς ἐδῶ. εἶναι τί μεγαλήλεγοι ἐχθροί σου. Συλλογίσου τὴν θέσιν σου, καὶ φρόντισε κατ' ἐξοχὴν νὰ φθάσῃς τὴν δόξαν ὁποῦ σὲ καρτερεῖ εἰς τὴν Αἴγυπτον. καὶ ἂν ὁ Πατήρ σου καὶ σὺ ἠξεύρετε νὰ ὠφεληθῆτε ἀπὸ τὰς παρούσας περιστάσεις, αἱ ὁποῖαι δὲν ἐπιστρέφουν πάλιν εἰς αἰῶνας αἰώνων, δηλαδὴ, νὰ γυρίσῃς ἀμέσως εἰς τὴν Πατρίδα σου, νὰ γνωρίσετε τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν Ἑλλήνων, νὰ κηρύξετε τὴν ἐδικήν σας, ἐὰν κάμετε αὐτὰ, θέλετε ἔχει τοὺς Ἕλληνας δυνατὸν ὑποστήριγμα, διὰ νὰ σᾶς βοηθήσουν νὰ ρίψετε τὸν ζυγὸν τῶν Τούρκων, καὶ θέλετε σχηματίσει ἕνα νέον Βασίλειον, τὸ ὁποῖον θέλει γένῃ ἕνα ἀπὸ τὰ ἀξιολογώτερα τοῦ κόσμου, καὶ ἡ ἐδική σας ἐποχὴ θὰ ὁμοιάσῃ τὸν χρυσοῦν καιρὸν τῆς Τύρου καὶ Ἀλεξανδρείας. Ἐκ τοῦ ἐναντίου, ὁ Μωρίας θέλει εἰσθαι μετ' ὀλίγον ὁ τάφος τῶν στρατευμάτων σου. ἐπειδὴ ἠμπορεῖ τινας νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς ἐκστρατείας σου δὲν ἐπέτυχε, καὶ ἐπιμένοντας εἰς τὰ σχέδια τῆς κατακτήσεως, θέλεις χαθῆ, καὶ ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Αἰγύπτου θέλει εἶναι πάντα πρᾶγμα ἀμφιβαλόμενον.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ εἶμαι κτλπ.

Ναύπλιον 17 Ἰουλίου 1825 ὁ χιλίαρχος Ἰουδαΐν.

Ἐπιστολὴ τῶν Πελοποννησίων τῆς Σαλαμῖνος πρὸς τὸν στρατηγὸν Βάσσον, διὰ κάτι σκάνδαλα, ὁποῦ πρὸ ἑνὸς μηνὸς ἀκολούθησαν.

Πασίδηλος εἶναι ὁ πατριωτισμὸς καὶ τὰ γενναῖα καὶ φυσικὰ καλοκάγαθα φρονήματά σας· διὸ κρίνομεν περιττὸν νὰ ἐγκωμιάσωμεν ἰδιαιτέρως αὐτά, μὴν ὑποπέσωμεν εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς Κολακείας. Γενναιότατε στρατηγέ, ἐπειδὴ καὶ ἡ φρόνησίς σας εἶναι ἱκανὴ νὰ παραδιλέψῃ σφάλματα ἀκούσια, γενόμενα μάλιστα ἀπὸ ἁπλοῦς πολίτας καὶ ἀμαθεῖς, διὰ τοῦτο παρακαλοῦμεν τὴν καλοκαγαθίαν σας νὰ τὰ παραβλέψῃς ἀπεβαλὼν κάθε ψυχρότητα ἐναντίον τῆς Κωμοπόλεώς μας, ἡ ὁποία εἶναι δυστυχισμένη καὶ εἶναι καταφύγιον παντὸς Ἕλληνος δυστυχοῦς καὶ κατατρεγμένου ἀπὸ τοὺς ἀπίστους ἐχθρούς, καὶ κατοικοῦν ἐν αὐτῇ τόσαι ἀθῶαι ψυχαί, ὡς γνωρίζεται, καὶ ἡμεῖς ἔχομεν χρέος ἀπαραίτητον νὰ ἐπαινέσωμεν τὴν χαρακτῆρα σας καὶ νὰ παιδεύσωμεν ἐκείνους τοὺς ἀνοήτους, οἵτινες παρετράπησαν τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ ἕκαμαν καὶ τὸ Κοινόν μας νὰ νομισθῇ ἔνοχον εἰς τὰ χυδαῖα παραπτώματά τους. Εἶσθε φρόνιμος καὶ γνωρίζετε, ὅτι οἱ ἀνόητοι ἄνθρωποι φυλάττουσι καιρὸν νὰ λεκκιάσουν τοὺς τιμημένους καὶ κοσμοπολίτας ἀνθρώπους. Τοιοῦτοι λοιπὸν εἰς αὐτάς τὰς ἡμέρας ἠθέλησαν νὰ μᾶς φέρουν εἰς τὴν ὀργήν σας, πλὴν εἰς μάτην ἐκοπίασαν, διότι τὸ καλὸν πάντοτε ἀνακαλύπτεται. ὑγειὰ νὰ εἶναι, καὶ ἐλπίζομεν μὲ τὴν ἀντάμωσίν σας νὰ τὰ εἰποῦμεν ὅλα, διὰ νὰ πληροφορηθῆτε, πῶς καὶ πόθεν αἱ αἰτίαι τῶν ἐναντίων συμβάντων. Διὰ σημεῖον λοιπὸν τῶν γενναίων φρονημάτων σας καὶ τῆς ἀληθμονησίας τῶν παρὰ τῶν φιλταξάχων γεγονότων, παρακαλοῦμεν θερμῶς νὰ μᾶς ἀξιώσετε γενναῖον γράμμα σας, καὶ νὰ κάμετε πρὸς τούτοις τὴν καλωσύνην, εὐσπλαγχνιζόμενος τοὺς δυστυχεῖς νοικοκυραίους αὐτῶν τῶν πραγμάτων, διὰ νὰ διατάξετε νὰ δοθῶσι πρὸς αὐτοὺς ὅλα τὰ ζῶα των, ὅσα ἔχουν οἱ στρατιῶται σας, καὶ θέλει μᾶς ὑποχρεώσετε μεγάλως. ἐν τοσούτῳ δὲ μένομεν.

μὲ ὅλον τὸ σέβας

τῆς γενναιότητός σας πρόθυμοι Παλριῶται.

24 Ἰουνίου. 2825. οἱ Δημογέροντες Σαλαμῖνος

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 80.

Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ μέσον τῆς Τυπεγραφίας ὅ, τι στοχάζονται διὰ καλὸν.
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Επιδ.)

„Ἡ Παρρησία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης."

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΥ Ιουλίου.

Σαλαμινα. 28 Ιουλίου 1825.

Απὸ Υδραν μᾶς λέγουν, ὅτι ἔφθασεν ἐκεῖ πλοῖον ἀπὸ τὸν Ελληνικὸν στόλον ἀπὸ μέσα, τὸ ὁποῖον λέγει, ὅτι βλέπωντάς τον ἐρχόμενον τὰ ἐχθρικὰ, ἐσηκώθησαν καὶ ἐπῆγαν εἰς τὰ καστέλλια τῆς Πάτρας καὶ τοῦ Επάκτου.

Απὸ Ναύπλιον καὶ ἀπὸ ἄλλα μέρη μᾶς λέγουν ὅτι ὁ στόλος ἔφθασε τὴν στιγμὴν, ὁποῦ οἱ ἐδικοί μας εἶχαν κυνηγήσει τοὺς Εχθροὺς ἀπὸ μέσα. οἱ ὁποῖοι ἐδοκίμασαν καὶ ἄλλην ἔφοδον, ἐφοδον ὅμως ἀποφασιστικὴν, καὶ ὅτι τοὺς ἐσκότωσαν ὑπὲρ ταῖς 4,000

Απὸ Σάλωνα λέγουν, ὅτι οἱ Αρβανίταις ἐτραβιχθησαν καὶ ἀπὸ ἐκεῖ καὶ ἀπὸ Μεσολογγία καὶ πηγαίνουν στοὺς τόπους των.

Μᾶς λέγουν, ὅτι ὁ Ιμπραὴμ - Πασσᾶς νὰ ἐπέρασεν εἰς Νεόκαστρον διὰ κάτι ἐμφυλίους ταραχὰς τῆς φρουρᾶς, ὁποῦ ἐκεῖ ἄφησε.

Λέγουν ὅτι οἱ εἰς Πάτρας Τοῦρκοι φθονοῦν πολλὰ τὴν πρόοδον τοῦ Ιμπραὴμ-Πασσᾶ, καὶ ὅσον εἶναι εἰς τὸ χέρι τους, πάσχουν νὰ τὴν ἐμποδίσουν· μάλιστα πρὸς τοὺς Ελληνας λέγουν διαλεγόμενοι, "τί εἶναι αὐτὸ; μόνον διὰ ἡμᾶς εἶσθε ἄνδρες, καὶ διὰ μίαν μυριάδα Αράπιδες, ἀπογυναικώθητε;"

Απ' ἔξω τῆς Υδρας καὶ Πόρου ἐστάθη ταῖς προάλλαις, ὁ Ναύαρχος Αμιλτον, καὶ ἐζήτησε καὶ εὗρε τοὺς θαλασσίους κλέπτας, οἱ ὁποῖοι κοντὰ εἰς τὰ ἄλλα κακὰ βασανίζουν καὶ αὐτοὶ τὴν δυστυχῆ Ελλάδα.

Προχθὲς ἀκολούθησεν ἐδῶ μία μεγάλη ταραχὴ, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ἐστάθη ὁ φόνος τριῶν, τεσσάρων ἀθώων, παρευρεθέντων κατὰ τύχην εἰς τὸν τόπον, ὅθεν ἐπήγασε τὸ κακὸν.

Κἄποιοι μεθυσμένοι στρατιῶται ἐλογοφερναν μὲ μερ[illegible]οὺς ἐντοπίους, καὶ ἀπὸ λόγον εἰς λόγ[illegible]ιάσθησαν ἕως εἰς τα κέρατα. Τοῦ[illegible]ξε πολλὰ τοὺς στρατιώτας (ἔλαχαν βλέπεις πολλὰ φιλότιμοι), καὶ ἀνασκομπώθηκαν διὰ τὰ χέρια. ἕνας καλὸς νέος ἀπὸ τὴν νῆσον τούτην Αναγνωστης Καρνέσης τὸ ὄνομα, τρέχει πρὸς τοὺς στρατιώτας, πιάνωντας ἕνα δύω ἀπὸ τὸ χέρι, καὶ παρακαλῶντας, πιάσε πές, μὲ τὰ δακρυα στὰ μάτια, διὰ νὰ ἡσυχάσουν. ἐκεῖ ξαμώνει ἕνας μὲ τὸ μαχαίρι καταπάνω του, καὶ τοῦ κατεβάζει ἕνα δυὸ στὸ κεφάλι· καὶ ἄλλοι χύνονται καὶ τοῦ πέρνουν τὰ ἅρμα-

τα, χωρὶς νὰ ἠμπορέσουν ὅμως νὰ τοῦ πάρουν τὸ μαχαῖρι. μὲ ὅλον τοῦτο, ὁ καλὸς ἄνδρας τοὺς φωνάζει, "ἐμένα σκοτώστε με, ἠσυχάσετε ὅμως, καὶ μὴν πιασθῆτε μὲ τοὺς ἄλλους". εἰς τὸ ἀναμεταξὺ τοῦτο ἕνας ἄλλος τοῦ δίδει μιὰ σπαθιὰ ἀπὸ πίσω, καὶ πέφτει ἀνάσκελα κατὰ γῆς αἱματοκυλισμένος ἀπὸ τὰ πρῶτα κτυπήματα. Ἴσως σκεφθῆτε λίγοι. ὅτι ἐσκότωναν τὸν Καρνέσην· ὡμίλησαν οἱ Σαλαμίνιοι εἰς τὰ ἄρματα, βοηθοῦνοι μάλιστα. μήπως, τὸ πρᾶγμα δὲν ἦτον ἁπλοῦς τοῦ μεγυστιοῦ ἀλλὰ τίποτες προμελετημένον. τρέχει καὶ ὁ λαὸς κόσμος εἰς τὰ σπήλια τους. γεμάτοι φόβον καὶ ἀτελητείαν, καὶ οἱ Σαλαμίνιοι τρέχαν πρὸς τὸν τόπον τῆς φιλονικείας καὶ ἐκεῖ βαροῦν καὶ σκοτώνουν τρεῖς, τέσσαρους ἀθώους ἀνθρώπους· ἐπειδὴ ἔτρεχαν νὰ ἔμβουν καὶ αὐτοὶ εἰς τὰ καΐκια νὰ προφυλαχθοῦν, ὅπου ἔτρεχαν καὶ οἱ κακοῦργοι, καὶ ὅπου ὕστερον ἀπὸ μίαν ὥραν ἔπιασαν τοὺς καθ' αὐτὸ πρωταιτίους τῆς ταραχῆς.

Κατὰ ποῦτον λόγον βέβαια εἶναι αἴτιοι τοῦ ἀδίκου φόνου αὐτῶν τῶν Ἀθώων ἀνθρώπων καὶ τῆς γενικῆς ταραχῆς, ἐκεῖνοι, ὁποῦ ἐκλύπησαν τὸν Καρνέσην· δὲν ἠμπορεῖ ὅμως νὰ ἀρνηθῇ κανεὶς, ὅτι καὶ ἡ ὁρμὴ τῶν ἐντοπίων ἐστάθη πολλὰ βίαιος, πλὴν διὰ τοῦτο ὑπάρχει εἰς κάθε τόπον Διοίκησις τοπικὴ καὶ πρέπει νὰ μεταχειρίζεται μιαν ἐκτελεστικὴν δύναμιν ἐπὶ τούτου, διότι ἡ ὁρμὴ τῶν πολλῶν εἶναι πάντοτε γεμάτη ἀταξίαν. Τότε ἠμπορεῖ ἡ τοπικὴ Διοίκησις νὰ καταφεύγῃ εἰς τὴν δύναμιν τῶν πολλῶν, ὅταν ἡ ἀταξία δὲν γίνεται ἀπὸ ὀλίγους, ἀλλὰ ἀπὸ ἕνα δυνατὸν σῶμα.

Τέλος πάντων, εὑρισκόμενος ἐδῶ ἕνας ἀντιστράτηγος τοῦ στρ. Βάσσου, ἄνθρωποι τοῦ ὁποίου ἔλέγοντο νὰ εἶναι οἱ εἰρημένοι στρατιῶται, ἔλαβε τὴν φροντίδα, καὶ ἐξιστόρησε πρὸς τὸν στρατηγὸν τὴν ὑπόθεσιν, ὡς ἀκολούθησεν, ὁ ὁποῖος ἀπεκρίθη πολλὰ φρόνιμα, νὰ πιασθοῦν οἱ στρατιῶται, καὶ νὰ σταλθοῦν εἰς αὐτὸν δεμένοι· καὶ ἔτζι ἔγινε, καὶ ἡσύχασεν ὁ κόσμος, ὁποῦ χωρὶς λόγον ἐφοβοῦντο καὶ ὑποπτεύοντο γενικὴν ἀταξίαν τῶν στρατιωτῶν, διὰ νὰ γλύτουν τὴν Πόλιν.

Ἀπόσπασμα ἐπιστολῆς τοῦ Στ. Γκανάκη. Γαλάτσι. Γ. καπετάνιε. Γ. Βελλινοῦ. Μεγάλη μετζο κυρογιαννη καὶ Κώνστα Γαλάτση.

τῇ 18 Ἰουλίου ἀπὸ κριτέλλιον.

Πολὺ τὴν ἐπιτυχαίνω τῆς Ἀνατολ. Ἑλλάδος.

Σεβαστὴ Ἐπιτροπή.

Διαλεγμένες ἕως 800 ἕλληνες εἰς τὸ Γελίνι, καὶ δι' ὀλίγης ἡμέρας ἀπὸ κλαστιὰ τὸν καθένα χιλιες πενηντα ἐβγάλαμεν εἰς καπεννήσι καὶ ἐπιπεσόντες ἔξαφνα εἰς τοὺς ἀμερίμνους ἐχθροὺς (ὡς ἄλλον ὅτι τρεῖς κατάσκοποι τοὺς προειδοποίησαν τὸν ἐρχομόν μας) ἐνυκτεύσαμεν σχεδὸν ὅλην τὴν χώραν, καὶ περάσαντες οἱ Ἕλληνες μὲ τὰ αὐτόχρα ἐπάνω τους τόσην τρομάραν τοὺς ἔκαμαν, ὥστε ἀρήσαντες τὰ περισσότερα πόστα, ἐσκορπίσθησαν μόνον εἰς μίαν μάνδραν. ἀμέσως τοὺς ἐκόψαμε τὸ νερόν. χιλιάδες σφαχτὰ ὁποῦ εἶχαν τὴν χώραν γεμάτην διὰ τροφήν των τοὺς τὰ ἔσφαξαμεν, ὑπὲρ τὰ 170 κεφάλια γαλάδια, ἄλογα καὶ μουλάρια· ἀρκετοὶ ἐσκοτώθησαν πολλοί. καὶ μάλιστα εἰς τὸ τελευταῖον γιουσούρι ὁποῦ ἔκαμαν, ἀπὸ ἡμᾶς δὲ ἕνας ἐλαβώθη τοῦ Γιολδάση. ὁ δὲ μπαϊραχτάρης τῆς καταϊσκάκη Χρῆστος ζέρβας ἐλαβώθη μόνον εἰς τὸν μηρὸν, ὄχι τόσον δυνατά. Ὁ πόλεμος διήρκησεν ἀπὸ πρωΐ ἕως τὰς 5 ὥρας τῆς ἡμέρας. καὶ οἱ μὲν ἕλληνες ἦλθον εἰς ἐνθουσιασμὸν μανιώδη διὰ νὰ τοὺς ἀποτελειώσουν. οἱ δὲ ἐχθροὶ εἰς ἀπελπισίαν μεγάλην, τόσον ὁποῦ ἂν δὲν μᾶς ἐβιάζεν ὁ κίνδυνος τοῦ Μεσολογγίου νὰ τοὺς ἀφήσωμεν, εἰς δύω ἡμέρας

πολὺ σᾶς ἄφηναν χῆνους· οἱ ἐν Καστενιτσιῳ Τοῦρκοι, μ' ὅλον τοῦτο ἀφήσαμεν ἕναν ἀδελφὸν τῆ Στρ. γιαννάκη Γιολδάση νὰ τοὺς ζῇ περιωρισμένους, ἕως ὅτου νὰ μᾶς δώσῃ ὁ Θεὸς τὴν αἰσίαν κατ' αὐτῶν ἐπιστροφὴν ἀπὸ Μεσολόγγιον. Τοῦλος ὁ πόλεμος. Ἐπιτροπή· ἔσπασε τὰ ὅρια τοῦ Ἔθνους, ἐλευθέρωσε πολλὰς φαμηλίας αἰχμαλώτους, ἔβαλλεν εἰς κίνδυνον, καὶ ἐξώσησεν ὅλους· καὶ διεστείρε τρίμου, ἕως Τζαπαλα καὶ Ἀνατζυβον.

(Τ. Σ)

Ο Γ. Γραμ. τῆς Ἐπιτροπῆς
τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος.

Χαραλάμπης Παπαδόπουλος.

Τῇ 22. Ἰουλίου. 1825. Μέγαρα.

Ἐτηκάθηκαν μερικοὶ στρατιῶται καὶ μὲ ἐμάτωσαν διὰ τοὺς λιοξδεσιάς του· ἐμως ἐγὼ δὲν εἶχα πάσῃ ἀπὸ τὴν Σ. Διοίκησιν, καὶ τοὺς εἶπα, "σύντροφοι, κάμετε ὑπομονὴν ἀκόμη 10. ἡμέραις, καὶ θέλετε ξεπληρωθῆ" καὶ αὐτοὶ ἐτηκάθηκαν, καὶ μὲ ξέρετσαν· ὅμως τὸ σπαθί μου δὲν τὸ εἶχα γιὰ μου, μόνον τὸ εἶχα δοσμένον ἑνὸς ἀλβανοῦ, αὐτοὶ ἐγύρευαν καὶ τὸ σπαθί· καὶ ἐκατάθηκα διὰ νὰ τοὺς φέρω καὶ τὸ σπαθί του, νὰ τοὺς τὸ δώσω, καὶ αὐτοὶ εἴρχοντο ἀπὸ σωμπρός. Ἐπῆγα λοιπὸν στὸν ἐπίτροπον τοῦ στρατηγοῦ, καὶ τοῦ τὸ φανέρωσα, πῶς ἀλλάσσῃ ἡ δουλειά, καὶ αὐτὸς μὲ ἔστειλεν στὸν στρατηγόν. ἔπειτα οἱ καλοὶ συντρόφοι τὰ πῆραν καὶ ἔφυγαν νὰ πηγαίνουν διὰ Θήβας εἰς τὴν Ἀθήνα· τρεῖς νομάτοι. ὁ Ἀνδρούτσος ξεσχωρίστης, καὶ Τζανέτος Κεφαλονίτης, καὶ ὁ ἄλλος εἶναι Ἠπειρώτης· ἔστα λοιπὸν τὴν εἴδησιν εἰς τὸν στρατηγὸν ὅτι πηγαίνουν εἰς Ἀθήνα, καὶ ἔγραψεν εἰς τοὺς Κουντουριώταις καὶ Λευσινιώταις καὶ τοὺς ἔπιασαν καὶ τοὺς ἔφεραν στὴν Φανερωμένην τῆς Σαλαμῖνος δεμένους. Ο Στρατηγὸς Βάτσης ἀπεφάσισε νὰ τοὺς στείλῃ εἰς τὸ Καστέλι. Αὐτὰ παθαίνουν οἱ ἄτακτοι ἄνθρωποι.

ὁ Καπετὰν
Κωνσταντῖνος Γάγος

Φίλε συνεπάκτα τῆς Ἐφ. ΑΘ.

Πολὺ παράξενον φαίνεται εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ὅτι γεμίζεις τὰς Ἐφημερίδας σου ἀπ' ἀρχῆς ὡς τὸ τέλος μὲ ἐπαίνους τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου, ὅταν ἀκούῃς νὰ κάμουν μίαν πολλὰ μικρὴν ἀσέλγειαν, καὶ τόσον ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος κωφεύεις καὶ σιωπᾷς διὰ τὰς καθημερινὰς ἀταξίας, ὁποῦ γίνονται σχεδὸν ἐμπρὸς εἰς τὰ μάτια σου. Ἐὰν ἡ ἐφημερὶς εὑρεθῇ, μόνον διὰ νὰ ἐπαινῇ ὡς καὶ τὰ μικρότατα καὶ τιποτένια σχεδὸν ἔργα, καλὸς ὁ σκοπός της ἑνὸς Γράφου καὶ τὸ κέρδος ἐδικόν της καὶ τὰ τίποτα, χωρὶς νὰ ἀναφέρῃ μήτε γοῦ δι' ὅσας μεγάλας ἀταξίας βλέπεις νὰ γίνωνται, ἐν ᾧ ἔπρεπε στοχάζεσαι, νὰ στηλιτεύωνται ὡς καὶ οἱ τσιγκάλοι καὶ τὰ κρύβα τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων καὶ οἱ λόγοι καὶ τὰ κινήματα, πολὺ περισσότερον τὰ ἔργα, ἐὰν λέγω, τοῦτο δὲν γίνεται, κρίμα εἰς τὰ ἔξοδα, ὁποῦ γίνονται διὰ τὰς ἐφημερίδας καὶ τυπογραφίαν. . . Ἐπειδὴ τὶ εὐγῆκε, σὲ παρακαλῶ, νὰ βανάζεται καὶ σεῖς οἱ ἐφημεριδογράφοι τότε, ὅταν ἕνας κακοῦργος κατακρίνεται πλέον ἀπὸ τοὺς νόμους, καὶ νὰ φωνάζεται μὲ τοιοῦτον τρόπον· (α) ἐκ τοῦ ἐναντίου μὲ φαίνεται, τότες ἔπρεπεν ἀπὸ φιλανθρωπίαν νὰ συμβουλεύετε τὴν εὐσπλαγχνίαν τῶν νόμων.

Διὰ ὅλα αὐτὰ λοιπὸν, τὰ μικρότατα πράγματα, ὁποῦ ὑφώνεται ὡς τὸν Οὐρανὸν, καὶ διὰ τὰ μεγάλα ὁποῦ σιωπάτε, ἢ πρέπει νὰ εἶσθε ἀργυραγχωμένοι, ἢ πρέπει νὰ

(α) ἐλάμετε τὸν περασμένον χειμῶνα.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

εἰσθε πολλὰ μικρόψυχοι καὶ δηλοί. ἐὰν εἶναι τὸ πρᾶτον, ἀλλείπουσιν." ἐὰν τὸ φῶς τόσον, τὸ σκότος ποῖον;" Ἐὰν εἶναι τὸ δεύτερον,, διατὶ λοιπὸν νάθεσθε καὶ γελᾶτε τὸν Κόσμον μὲ παραμύθια, εἰς καιρὸν ὁπᾶ πᾶς ἕνας καρτερεῖ ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα σηλίτευσιν τῶν κακῶν πράξεων, καὶ διδασκαλίαν, καὶ ὄχι τόσον ἐπαίνους διὰ τὰ μικρὰ καλά, ὁποῦ γίνονται; ἐπειδὴ τὰ χρέη μας εἶναι νὰ κάμνωμεν καλά.

Αλλὰ τὶ; μήπως τὸ στιχάζεσαι μικρὸν πρᾶγμα, τὸ νὰ μαχαιράνουν οἱ στρατιῶται τοὺς πολίτας, καὶ νὰ μὴν παιδεύωνται διὰ τοῦτο; καθὼς πρὸ ἡμερῶν ἀκολούθησεν εἰς τὰς Ἀθήνας ἀπὸ μερικοὺς στρατιώτας, διὰ τὸ ὁποῖον ἠξείρω βέβαια, ὅτι ἐπληροφορήθης, πῶς ἀκουλούθησε, καὶ μ' ὅλον τοῦτο δὲν βλέπω νὰ ἀναφέρῃς τίποτε εἰς τὴν ἐφημερίδα σου.

Δεύτερον αὐτοῦ ὁμοίως πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν ἐφόνευσεν ἀδίκως καὶ παραλόγως ἕναν ξένον ἄνθρωπον ἕνας ἐντόπιος, καὶ δι' αὐτὸ δὲν ἀμίλησες ποτὲ καθόλου τίποτες.

Τρίτον, οἱ στρατιῶται εἰς τὰ Μέγαρα αὐθαδιάζουν ἐναντίον αὐτῆς τῆς Διοικήσεως· ἐπειδὴ αὐτῆς πρόσωπον φέρει ἡ Σεβαστὴ Ἐπιτροπή· ἁρπάζουν τὰ δημόσια χρήματα, λαφυραγωγοῦντες καὶ μιρικῶς τοὺς παρευρεθέντας, καὶ μήτε διὰ τοῦτο γίνεται λόγος εἰς τὴν φιλελεύθερον Ἐφημερίδα σου.

Νὰ ἰδοῦμεν κἂν τώρα, ἂν θὰ ὁμιλήσῃς τίποτες δι' ἐκεῖνο, ὁποῦ ἀκολούθησε προχθὲς αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ἐτάραξεν ὅλην τὴν νῆσον καὶ ἡμᾶς τοὺς πέριξ, διὰ τὸ ὁποῖον ὅμως ἀκόμη δὲν ἠμπορέσαμεν νὰ πληροφορηθοῦμεν σωστὰ πῶς ἔγινε. Διότι τὸ ξαναλέγω πάλιν, καὶ ὄχι μόνον ἐγὼ, ἀλλὰ κ' ὁλος ὁ κόσμος μαζή μου, ὅτι ἐὰν αἱ ἐφημερίδες δὲν ἔχουν ἄλλον σκοπὸν, παρὰ νὰ μᾶς κολακεύουν ἐπαινοῦντες μας διὰ τὸ τίποτες, ἐὰν δὲν βλέπεμεν νὰ σηλιτεύεται ἡ κακία καὶ νὰ διδάσκωνται οἱ ἄνθρωποι (ἐπειδὴ τὰ περισσότερα σφάλματα ἀκολουθοῦν ἀπὸ ἀμάθειαν), ἐὰν αὐτὰ δὲν ἰδοῦμεν εἰς τὰς ἐφημερίδας, κανεὶς δὲν ἔχει πλέον ὀκνὸν νὰ τὰς πιάσῃ εἰς τὸ χέρι του· ἀλλὰ θέλομεν δοθῆ πάλιν εἰς τὰ παραμύθια, μὲ τὰ ὁποῖα ἐσυνηθίζαμεν νὰ περνοῦμεν τὸν καιρόν μας εἰς τὰ στρατόπεδα.

Μέγαρα 28 Ἰουλίου.
1825.

ὁ φίλος σου.

Σ. Φ. Ε.

Ἡ ἀπόκρισις γίνεται εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ ἀκόλουθα φύλλα τῆς Ἐφημερίδος.

ὁ Συντάκτης.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 81.

:λληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοι-
ὸν καὶ μὲ ἄλλους τ ὁπους καὶ μὲ
τῆς Τυπεγραφίας ὅ, τι στοχά-
διὰ καλὸν „
κράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Επιδ.)

„ Η Παλίγγεια
εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης. "

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΤΡΙΤΗ Αὐγούστου.

Αθῆναι. 30. Ιουλίου

αίρετε! Τὸ ἀγαθὸν ἄστρον τῆς Ελ-
; φαίνεται τώρα εἰς τὸν ὁρίζοντα τοῦ
τοῦ Εδάφους, ἱεροῦ εἰς τοὺς Ηρωας
φιλτάτου εἰς τοὺς Θεοὺς τῆς Αρ-
τητος.

φιλανθρωπία τῶν Φιλελλήνων καί τὸ
τῶν Χριστιανῶν πρὸς τοὺς ἀδελ-
των, εἶναι ἐπάνω εἰς τὴν ζυγαριὰν
Δικαιοσύνης -- φαίνεται ἀποφασισμέ-
ἡ δικαία μοῖρατης, στερεωμένη ἀπὸ
ύνους δυνάμεις.

λλὰς. Τὸ πᾶν πρέπει νὰ ἐλπίζῃς
τὴν μέλλουσαν ἐλευθέραν καὶ ἔνδοξον
ξινσου. Εκεῖνος ὁ Τύραννος, ὁποῦ πρὸ
χρόνων σοῦ ἐπλήγωνε τὰ σωτικὰ,
κατὰ τὴν ὄρεξίν του ἐθυσίαζεν εἰς
ψευδῆ του μεγαλειότητα χιλιάδες ἀπὸ
τέκνα σου, καταπατῶν τὸν Σταυρὸν,
μεῖον τῶν χριστιανικῶν ἐθνῶν, πρέπει
ινη θυσία εἰς τὸ κισμέτι του (μοῖ-
-- καὶ σὺ ἀνασταινομένη τόσον εὔ-
η καὶ μεγλοπρεπὴς ὡς καὶ πρῶτα,
άβης τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἰδῇς τὴν
λήν σου στεφανωμένην μὲ δάφνην πρά-
, καὶ μὲ τὰ μάτια σου σπινθηροβο-
α ἀπὸ χαρὰν, θέλεις ἀγκαλιάσεις
Μάρκο Βότζαρην, Τζαμαδὸν, Ηλί-
Μαυρομιχάλην, καὶ ἐκείνους τοὺς πυρ-
πολιστὰς, ὁποῦ ἔχυσαν τὸ αἷματους. διὰ
νὰ σὲ ἐλευθερώσουν ἀπὸ τὸν βάρβαρον
Τύραννον.

Απὸ Ναύπλιον ἐλάβαμεν γράμμα, τὸ ὁποῖ-
ον μᾶς εἰδοποιεῖ, ὅτι ἀπὸ γράμμα τῶν Πα-
ρισίων (ἀπὸ 15 καὶ 20. Ιουλίου). φαίνε-
ται, πῶς ἡ ἐλευθερία τῆς Ελλάδος ἀνεγνω-
ρίσθη, καὶ ὅτι ὁ Τοῦρκος θέλει φύγει εἰς τὴν
Ασίαν, ὅτι οἱ ὁπαδοὶ τῆς Νομιμότητος τῆς
Τουρκικῆς ἐταπεινώθησαν, καὶ δὲν τολμοῦν
πλέον νὰ ὁμιλήσουν. Αὐτὸ τὸ γράμμα
εἶναι γραμμένον, ἀπὸ ἕνα ὑποκείμενον τῆς
πρώτης ταξεως εἰς τὴν Φράντζαν πρὸς ἕνα
παρόμοιον εἰς Ναύπλιον. μεταφράσθη εἰς
τὸ Ελληνικὸν καὶ ἐπαῤῥησιάσθη εἰς τὴν Ελ-
ληνικὴν Διοίκησιν.

Εἰς τὰς 15 ἢ 20 Ιουλίου ἔμελλε νὰ
ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν Μαρσιλιαν ἕνα πλοῖ-
ον μὲ μίαν συντροφίαν κανονιέρων Φραν-
τζέζων καὶ τεχνιτῶν διὰ νὰ χύνουν κανό-
νια, καὶ ἄλλων, κυβερνωμένων ἀπὸ τὸν
κ. Αρνώλτ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Στρ-
τηγοῦ Ῥόσχη, φέροντας ὅλα τὰ ἀναγ-
καῖα ὄργανα πρὸς οἰκοδομὴν ἐπλουργείου.

Ολοι τοῦτοι οἱ τεχνῖται, στρατιῶται,
καὶ ἀξιωματικοὶ φιλέλληνες πληρώνονται
ἕναν χρόνον ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ Κομιτάτον
τῶν Παρισίων. ὁ ἱερὸς σκοπὸς τῶν Φιλελ-
λήνων εἰς τὴν Φράντζαν εἶναι ἡ ἀνεξαρ-
τησία τῆς Ελλάδος. αὐτὸς θέλει βαστα-

χθῇ παντοιοτρόπως καὶ μετ' ὀλίγον θὰ ἀκούσωμεν μεγάλα πράγματα. Αὐτοὶ δὲν ἔχουν νὰ ἑνώσουν ἄλλους σκοποὺς κέρδους πολιτικοῦ, ἢ ἐμπορικοῦ, ἀλλὰ θὰ ἀκολουθήσουν νὰ τελειώσουν τὸν βασταγμὸν καὶ τὴν στερέωσιν τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ελλάδος, τὴν ὁποίαν αὐτὴ ἐκέρδησε μὲ τὸ ἴδιον αἷμα της, και τὴν ὑπερασπίζεται μὲ τόσας θυσίας, ἐν ᾧ πᾶσα ἄλλη μεταμόρφωσις, ὁποῦ ἠμπορεῖ τις νὰ θέλῃ νὰ δώσῃ εἰς αὐτὴν, δὲν θὰ εἶναι ἄλλο τι, παρὰ ἄλλος ζυγὸς, κολακεύων μὲ ματαίας ὑποσχέσεις και βαθειὰ τέλη.

Πολλὰ πλοῖα Φραντζέζικα, Εγλέζικα και Λουστριακὰ ἦσαν εἰς Ναύπλιον, ἀλλὰ ἀνεχώρησαν ὅλα.

Λαλεῖται διὰ μίαν νίκην τῶν ἐδικῶν μας εἰς Μεσολόγγι, και ὅτι ἡ πολιορκία ἐλύθη.

ὁ Φιλέλλην
Κ. Β.

Απόσπασμα τῆς ἀναφορᾶς τῆς διευθυνούσης Επιτροπῆς τὰ τῆς Δυτ. Ελλάδος πρὸς τὴν Σ. Διοίκησιν.

Μεσολόγγιον. τῇ 25 Ιουλίου.

"Μὲ τὸν ἐρχομὸν τοῦ ποθητοῦ Στόλου μας, ὅστις ἔφθασε τὴν προχθὲς εἰς τὸν λιμένα μας, ἐβελτιώθη καὶ ἡ ἡμετέρα κατάστασις.

Αλλ' οἱ ἀφοσιωμένοι εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ Μεσολογγίου, καὶ πρὶν λάβουν αὐτὴν τὴν βοήθειαν, εἶχαν ἤδη στήσῃ τρόπαια κατὰ τῶν διὰ ξηρᾶς πολιορκητῶν, καὶ ἐνισχυθέντες διὰ τοῦ λαμπροῦ τούτου κατορθώματός των, ἐπληροφορήθησαν, ὅτι ἡ ἐπιμονὴ, ὑπομονὴ καὶ ἀνδρία των ἠμποροῦν νὰ ματαιώσουν ὅλας τὰς τρομακτικὰς καὶ γιγαντιαίας προπαρασκευὰς καὶ δυνάμεις τοῦ ἐχθροῦ.

Αφοῦ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ὁ ἐχθρὸς εἶχε βάλει φωτίαν εἰς μίαν πυρπολικὴν ὑπόνομον εἰς τὸ προτείχισμα τοῦ ἀειμνήστου Μάρκου Μπότσαρη, καὶ ἐφορμήσας ἐνταυτῷ ἀπεκρούσθη ἀπὸ τοὺς ἡμετέρους μὲ ζημίαν του, τῇ 21 τρέχοντος ἀφοῦ πάλιν ἔβαλε φωτίαν εἰς μίαν πυρπολικὴν ὑπόνομον εἰς τὸ Κανονοστάσιον τοῦ Μονταλαμπέρ, ἐφώρμησεν ἀπὸ πέντε μέρη μὲ ὅλον τὸν σωρὸν τῶν δυνάμεών του. Αλλὰ μετὰ πεισματώδη μάχην, ἀπεκρούσθη πάλιν μὲ μεγάλην του φθοράν καὶ καταισχύνην, ἀπωλέσας ὑπὲρ τοὺς χιλίους, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀχρήστων πλέον εἰς πόλεμον.

Εἶναι ἀπαρδειγμάτιστος ἡ ἀφοβία, μὲ τὴν ὁποίαν ἐδεχθήσαν τὸν ἐχθρὸν, καὶ ἡ γενναιοκαρδία μὲ τὴν ὁποίαν τὸν ἀντέκρουσαν οἱ ὑπερασπισταὶ τοῦ μεσολογγίου, ἀγκαλὰ καὶ ταλαιπωρημένη ἀπὸ τόσας κακοπαθείας καὶ παντοίου εἴδους στερήσεις μιᾶς πολυχρονίου καὶ γενναιοτάτης πολιορκίας. Τίποτε ἄλλο δὲν ἀντιπαρέταξαν εἰς ὑπεράσπισίν των, παρὰ τὸ στῆθος των, διότι καὶ ἄλλο τίποτε δὲν τοὺς διαχωρίζει ἀπὸ τὸ στρατόπεδον τῶν ἐχθρῶν, οἱ ὁποῖοι, βοηθούμενοι ἀπὸ τὰ βουνὰ τῶν χωμάτων των, ἀγέμισαν τὰς τάφρους μας, καὶ ἦλθαν περιπατοῦντες χωρὶς δυσκολίαν ἕως εἰς τοὺς προμαχῶνας μας.

Απόψε ἐκοποῦν νὰ ἐπιπέσωσιν αἰφνιδίως εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Κιουταχῆ τα εκ τῆς Ανατολικῆς Ελλάδος δραμόντα πρὸς βοήθειάν μας στρατεύματα. Οἱ Αρχηγοὶ αὐτῶν ἐπλησίασαν καὶ ἔλαβον ἀπὸ τοὺς ἐδῶ ὁπλαρχηγοὺς τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας καὶ τὸ σύνθημα· ὥστε ἡ ἀπόφασις εἶναι νὰ γίνῃ ταυτοχρόνως τὸ κίνημα ἔξωθεν καὶ ἔσωθεν.

Τρέφομεν τὰς χρηστοτέρας ἐλπίδας διὰ τὴν εὐτυχῆ ἔκβασιν τοῦ ἐπιχειρήματος τούτου. τὴν ὁποίαν ὑπόσχεται ἡ ἀπόφασις καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς ὅλων. κ. τ. λ.

Ιωάν. Παππαδιαμαντόπουλος.

Δ. Θέμελης

-Διάφοροι ἀπὸ Γαστούνη ἐλθόντες διηγοῦνται, τι ὀλίγον ἐχθρικὸν σῶμα εἶχεν ἐξέλθη ἀπὸ Ι. Πάτρας, ἐπὶ σκοπῷ νὰ λεηλατήσῃ τὰ χωρία τῆς Γαστούνης. Οἱ ἐχθροὶ εἶχον ῥθῆτει ἀνεμιζόντως ἕως εἰς τὸ χωρίον Ἀνδραβίδαν, ὅπου εἰσελθόντες εὗρον ἔρημον τὸ χωρίον, ἐκτὸς δεκαεξ γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι μὴ δυνηθεῖσαι νὰ φύγωσιν ἐν καιρῷ, ἐκρύβησαν εἰς οἴκον τινά. Οἱ Τοῦρκοι ἐπιάσθησαν νὰ ἐμβάσωσι δυναστικῶς εἰς τὸ ἄστυ τῶν Ἑλληνίδων, ὅταν μία ἀπὸ αὐτὰς Στερεοελλαδίτισσα ἀφοῦ ἐκρύβωσε τὸν ἔντιμον θάνατον ἀπὸ τὴν ἀκολασίαν τοῦ βαρβάρου, ἁρπάζει ὡς ἐκ τύχης ἓν ἀπὸ τὰ ὄπλα εἰρυθέντα Τουρκικά, πυροβολεῖ κατὰ τῶν Τούρκων, καὶ διαπερᾷ ἕνα ἐξ αὐτῶν. Ὁ θάνατος τοῦ ἑνὸς προξενεῖ τόσον φόβον εἰς τοὺς ἄλλους, ὥστε ἀμέσως ἐγκαταλείπουσι τὰ νῦτα, φεύγουσι, καὶ οὕτω ἐλευθεροῦσι τὰς Ἑλληνίδας ἐλευθέρας.

(Ἐθνικὸν τοῦ Νίκου.

Σύρα 3 Αὐγούστου.

Ἀπὸ ταῖς 23 τοῦ περασμένου μᾶς γράφουν ἐπίτηδες ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν, ὅτι μέλλει νὰ ἐβγῇ ὀλιγωρεῖ ἕνας μικρὸς στόλος Ὀθωμανικὸς, συνθεμένος ἀπὸ ἓν βασιλικὸν, 2 φρεγάδες καὶ 4 μικρότερα, διὰ τοῦτο, ἀγνοεῖται. Ἴσως διὰ τὴν Σάμον, ἢ τὸ πιθανώτερον, λέγουν, νὰ συνοδεύσῃ τροφὰς εἰς τὰ κάστρα· ἐπειδὴ τὰ Εὐρωπαϊκὰ δὲν ἠμποροῦν πλέον, μὴν ἰσχύοντα εἰς αὐτὰ ἡ ἀσφάλεια.

Εἰς τὰ μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Ναυπλίῳ Δευτέρᾳ Πρώτῃ Αὐγούστου. 1825.

Τὴν περασμένην Παρασκευὴν ἔμαθα ἀπὸ πολλὰ μέρη, ὅτι ἕνα γράμμα γραμμένον εἰς Κορφοὺς εἰς τὸ Ἰταλικὸν, καὶ μεταφρασμένον εἰς τὸ Ρωμαϊκὸν εἰς Ὕδραν καὶ ὑπογραμμένον ἀπὸ τοὺς Προκρίτους τῆς Ὕδρας, καὶ τῶν Σπετζῶν, ἔρθασεν ἐδῶ εἰς Ναύπλιον, ὅπου ὑπογράφθη ἀπὸ δύο μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος καὶ σχεδὸν ἀπὸ ὅλα τοῦ Βουλευτικοῦ, ἀπὸ πολλοὺς Προκρίτους, καὶ Καπεταναίους τοῦ Μωρέως, καὶ τῆς Κρήτης, καὶ ὅτι ὅλον τὸ πᾶν αὐτοῦ τοῦ γράμματος ἦτον νὰ ζητήσετε βοήθειαν ἀπὸ τὴν Ἀγγλικὴν Διοίκησιν εἰς ταύτην τὴν Ἑλλάδα, καὶ τῶν Ἀράπιδων, καὶ νὰ ἐπιμείνετε τὰ δίκαια, καὶ τὴν Διοίκησιν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν εἰρημένην Ἀγγλικὴν Διοίκησιν. Ἐγὼ ἐπαρατήρησα αὐτὸ τὸ κίνημα χειραγωγεῖον εἰς τὰς παυούσας ἀναστάσεις τῆς Ἑλλάδος, καὶ μάλιστα ἀφοῦ μίαν βλέπω καταφέρουσαν τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν Προνομίων ὅλων τῶν Μελῶν τῆς κοινότητος τῆς Ἑλλάδος γινομένην ἀπὸ τὰ ἄτομα ὁποῦ ἐπέγραψαν αὐτὸ τὸ γράμμα. Εἰς τοιαύτας περιστάσεις, ἐνόμισα χρέος μου νὰ φανερώσω εἰς τὸ Κοινὸν τὸ πόσον δὲν μοῦ ἄρεσεν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, καὶ εἶδα ὑπόγραμμα ἀνάμεσα μὲ τοὺς Στρατηγοὺς Ρίσχη ἀποστελλόμενον ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν Κεφάλαιον εἰς Παρίσι, μίαν διαμαρτύρησιν ναυαγίων ἀπὸ τοὺς ἴδιους Ρίσχη. Κατὰ ζήλους δὲ τοῦ Βουλευτικοῦ Σώματος, ἐπιχειρῶμαι νὰ ἐξηγήσω κατὰ τὸ παρὸν πλέον ἐκτεταμένα τὰ αἴτια ὁποῦ μὲ ἔκαμαν νὰ ὑπογράφω τὴν εἰρημένην διαμαρτύρησιν.

Ἀρχῆθεν, συγχωρήσετέμε νὰ ἐξηγήσω, ἐκεῖνο ὁποῦ στοχάζομαι ἐπάνω εἰς τὰ δικαιώματα, ὁποῦ ἔχουν τὰ Μέλη τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως, ἢ, ἡ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος εἰ, τὸ νὰ πραγματευθῇ τοῦτο, μὲ τοὺς Ἀγγλους. Μία Διοίκησις ἀπόλυτος, ἡ ὁποία νὰ ἔχῃ ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ Δεσποτισμοῦ ἐπάνω εἰς τοὺς Ὑπηκόους της, καὶ εἰς τὰ Κτήματά τους, ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ πωλήσῃ, ἢ νὰ χαρίσῃ ἕνα μέρος ἀπὸ τῶν λεγομένων Ὑπηκόων της, ἢ τῶν Κτημάτων τους, καθὼς ὁ θεμελιωτὴς τῆς Παρθενίας ἐπάνω εἰς τὴν Ἀμερικὴν, πουλεῖ ἢ χαρίζει τοὺς Σκλάβους του, καὶ τὴν γῆν τους.

Κατὰ τὰς ἐδικάς μας ὅμως ἰδέας τῆς Ἀμερικῆς, μία Διοίκησις, ἡ ὁποία συσταίνεται ἀπὸ τὸν Λαὸν, καὶ ἡ ὁποία διοικεῖ Δυνάμει μιᾶς ἐξουσίας Παραστατικῆς, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ ἄλλην δύναμιν, παρὰ ἐκείνην μοναχὰ ὁποῦ τῆς δίδεται ἀπὸ τὸν Λαὸν. Καὶ ποῦ φαίνεται λοιπὸν τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος νὰ ἐσυγχώρησεν εἰς τὴν Προσωρινήν του Διοίκησιν, νὰ ἠμπορῇ νὰ πραγματεύεται ἢ ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ἢ μέρος ὑποκάτω εἰς τὸ Βασίλειον μιᾶς Ξένης Δυνάμεως;

Καὶ τι δικαίωμα ἔχουν οἱ πρόκριτοι καὶ οἱ Καπετανάϊοι καὶ τὰ Μέλη τοῦ Βουλευτικοῦ καὶ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος τῆς Ἑλλάδος, ὅλοι μαζὶ νὰ ὑστερήσουν κἀνένα Μέλος τῆς Κοινότητος τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὴν ἐλευθερίαν ὁποῦ ἔχει, ἢ στοχάζεται νὰ ἔχῃ ὡς μέλος μιᾶς Κοινότητος, ἐξω ἀπὸ κἀνένα ἔγκλημα ὁποῦ κάμῃ; καὶ πολὺ περισσότερον τί δικαίωμα ἔχουν αὐτοὶ εἰς ὁποιαν περίστασιν νὰ πῇ, νὰ βιάσουν ἕνα Ἄτομον τῆς Κοινότητος τῆς Ἑλλάδος διὰ νὰ καταντήσῃ ὑπήκοος εἰς μιαν ξένην Δύναμιν; κἀνένα! αὐτοὶ δὲν ἔχουν κἀνένα δικαίωμα, ὅθεν ἂν τὸ τέλος τοῦ εἰσημένου γράμματος; εἶναι τὸ νὰ βάλῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς Ἀγγλίας, θέλει; καθὼς αἱ Ἰονικαὶ Νῆσοι, θέλεις καθὼς ἡ Μάλτα, ἢ ἡ Γιβεράλτα, ἢ ὁ Καναδᾶς, σὰ, λέγω τότε, ὅτι ἐκεῖνοι ὁποῦ ὑπέγραψαν αὐτὸ τὸ γράμμα, εἶναι ἔνοχοι, ὡς ἀχαρακτῆρες, καὶ παραβάται τῶν Δικαιώματων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, τὸ ὁποῖον κίνημα δὲν θὰ ἠμπορέσει νὰ δικαιώσῃ κἀνεὶς εἰς τοῦτον τὸν Κόσμον.

Ἕνα μέλος τῆ Βουλευτικοῦ Σώματος μοῦ ἔδειξεν ὑστεράτερα αὐτὸ τὸ γράμμα, καὶ ἐπάσχισε νὰ μὲ βεβαιώσῃ, ὅτι δὲν περιέχει τίποτες ὁποῦ νὰ βάλῃ εἰς κίνδυνον τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος. ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν τὸ ἐννοοῦσαν, καὶ, ὅτι δὲν ἐμποροῦν μήτε οἱ Ἄγγλοι νὰ τὸ ἐξηγήσουν ἔτζι, ἢ ἄλλος κἀνείς. ἐγὼ μένω ἀμφίβολος ἐπάνω εἰς τοῦτα τὰ λόγια, διατί στοχάζομαι τὸ νόημα τοῦ γράμματος νὰ παρασταίνῃ πράγματα εἰς ἄκρον ἀμφίβολα ζόποῦ ἠμποσοῦν νὰ ἐξηγηθοῦν δύω λογιῶν) καὶ μάλιστα διατὶ ἔχω ὀλίγην ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν καλὴν πίστιν τῆς Ἀγγλικῆς Διοικήσεως. εἶναι Διοίκησις ὁποῦ συνειθίζει νὰ διάζῃ καὶ τοὺς Νόμους τῶν Ἐθνῶν, καὶ αὐτὰ, τὰς ἰδίας της συμφωνίας διὰ νὰ καταντᾷ εἰς τοὺς σκοποὺς της. Ἀλλαις ἀποψίαις σημαντικαῖς φαίνονται ἀμέσως· πρῶτον μὲ ποῖον τρόπον ἡ Διοίκησις τῆς Ἀγγλίας θὰ ἠδύνατο βοήθειαν εἰς τοὺς Ἕλληνας; θέλει πολεμήσει ἐναντίον τοῦ Τούρκου; ἢ θέλει μεταχειρισθῇ μεσιτείαν διὰ νὰ εἰρηνεύσῃ αὐτὰ τὰ δύο Ἔθνη ὁποῦ πολεμοῦν; καὶ δεύτερον ἄραγε, ὁ Ἀγγλος Ναύαρχος ὁποῦ ἔβγαλεν αὐτὴν τὴν διαπραγμάτευσιν νὰ ἔλαβεν ὁδηγίαις περὶ τούτου ἀπὸ μέρος τῆς Διοικήσεώς του; Εἶναι ἕνα μυστήριον ὁποῦ σκεπάζει ὅλην αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, τὸ ὁποῖον ἴσως ὁ καιρὸς θέλει μοῦ τὸ ἐξηγήσει. Ἐν τοσούτῳ δὲ λέγω, ὅτι ἂν ἦτο εἶναι ἁπλῶς ζήτημα διὰ βεβαίωσιν, δὲν ἠμπορῶ καθόλου νὰ τὸ ἐλέγξῃ, ἂν ὅμως ἡ ὑπόθεσις πρέπει νὰ τελειώσῃ μὲ τὴν θυσίαν τῆς Ἐθνικῆς Ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος, τοῦτο θὰ εἶναι ἕνα ἀποτέλεσμα, τὸ ὁποῖον θέλω ἐλευθερωθῇ, καὶ στοχάζομαι χρέος μου νὰ παραστήσω εἰς τὸν Κόσμον τὴν δυσαρέσκειαν μου διὰ ὅλα τὰ μέτρα ὁποῦ ἠμποροῦν νὰ φέρουν τέτοιον ἀποτέλεσμα. καὶ πρὸς τούτοις στοχάζομαι, ὅτι ἠμπορῶ νὰ γένω ἀποκρυβάμενος διὰ νὰ παραστήσω εἰς τοὺς Ἕλληνας τὴν δυσαρέσκειαν καὶ λύπην τοῦ Ἔθνους μου ὡς πρὸς αὐτὰ τὰ Μέτρα.

Ἤθελα Κύριοι, νὰ ἔμβω εἰς τὴν στρατιωτικὴν δούλειαν τῆ, Ἑλ. Διοικήσεως καὶ νὰ μεταχειρισθῶ ὅλην μου τὴν στρατιωτικὴν Ἐμπειρίαν εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆ, Ἑλλάδος εἰς τὴν ἐλευθερίαν καὶ εἰς τὸν Πολιτισμόν της, ὁμως ἂν ἡ Ἑλλὰς μέλλει νὰ καταντήσῃ μία Ἐπαρχία ξένη, ἐγὼ δὲν ἠμπορῶ νέον, ἀφ' οὗ παρόμοιον ἀποτέλεσμα λάβῃ τόπον νὰ μένω ἐδῶ χωρὶς νὰ χαλάσω τὰς πολιτικάς μου ἀρχὰς. καὶ εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν μὲ μεγάλην μου θλῖψιν θὰ παραιτήσω τὴν Ἑλλάδα, εἰς τὴν ὁποίαν τὰ καλήτερά μου αἰσθήματα μὲ εἶχαν προσκολλημένον.

Δεχθῆτε Κύριοι τὴν βεβαίωσιν τῆς ξεχωριστῆς μου ὑπολήψεως.

Β. Τ. . . Ἐξιγκτων.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 82.

Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ μέσον τῆς Τυπεγραφίας ὅ, τι στοχάζονται διὰ καλὸν.
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Ἐπιδ.)

„Η Παδέησια εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης."

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Ε[illegible] Αὐγούστου.

Περιγραφὴ τοῦ τρόπου, μὲ τὸν ὁποῖον εἱ Ἕλληνες ἐκυρίευσαν τὴν Γραμβοῦσαν εἰς Κρήτην.

Ναύπλιον 5 Αὐγούστου. 1825.

Σήμερον ἀργὰ ἦλθεν ὁ καπ. Μαρτζελέζος ἀπὸ τὴν Γραμβοῦζαν καὶ μᾶς ἐφερε τὴν χαρωπεῖαν εἴδησιν, ὅτι αὐτὸ τὸ Φρούριον τὸ ἐκυρίευσαν εἱ Ἐδικοίμας μὲ τὸν ἀπολοῦθον τρόπον.

Πρῶτον, ἦραν ἔξω δύω Τούρκους κοιμωμένους, τοὺς ὁποίους πιάσαντες ἀδηγήθησαν ἀπὸ αὐτοὺς εἰς τὴν σκηνὴν, ὅπου ἦτον ὁ Φρούραρχος, τὸν ὁποῖον ἐβιάσαν καὶ ἔκαμε τὸ συνηθισμένον σημεῖον, μὲ τὸ ὁποῖον ἔδιδε νὰ καταλάβουν οἱ ἐν τῷ Φρουρίῳ, ὅτι ἤθελε νὰ ἐμβῇ μέσα, καὶ νὰ ἐξέλθουν· καὶ τὸ σημεῖον αὐτὸ ἦτον, νὰ ῥίψῃ μίαν πιστολιὰν, τὸ ὁποῖον κάμνοντας ἐξῆλθον ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος οἱ ἐν τῷ Φρουρίῳ Τοῦρκοι, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο ἐμβῆκαν οἱ ἐδικοίμας καὶ τὸ ἐκυρίευσαν ἐντελῶς. μέσα ἦραν 17. κανόνια Μπρούζινα, 7 σιδερένια, ἕνα μαγαζὴ φυσέκια μὲ μπαρούτι. 1000. τουφέκια, 400 κοιλὰ σιτάρι καὶ μερικὸν ῥίζι.

Ὁ ῥηθεὶς Καπετάνιος ἐπῆγεν ἀπ' ἐδῶ τῆς διὰ Γραμβοῦζαν ἐκστρατεύσαντας.

Αὐτὴ ἡ ἀπόκτησις ἑορτάζεται τάρα μὲ πολλῶν κανονίων κρότον καὶ πυροβολισμὸν.

Ἄδριον ἐκστρατεύουν ἀπ' ἐδῶ χίλιοι διὰ τὴν Κρήτην· στέλνονται πολεμεφόδια τροφαί κ τ λ π.

Τάρα ἀργὰ ἦλθαν καὶ γράμματα πρὸς τὴν Διοίκησιν (ἀπὸ τοὺς 3 τοῦ τρέχοντος), τὰ ὁποῖα φανερώνουν, ὅτι ἐπῆραν καὶ τὸ Φρούριον τῆς Κυσάμου, καὶ εἰς αὐτὸ εὑρήκαν ἀρκετὰ πολεμεφόδια καὶ ζῳοτροφίας.

Εἰς τὴν Κύσσαμον γράφων, ὅτι ἔπιασαν καὶ δύω σημαντικοὺς.

---

13 Αὐγούστου.

Η Κρήτη ἄρχησε νὰ ἐπαναλημβάνῃ τὰς πρώτας τῆς δυνάμεις. ἡ ἀποστολὴ, ὁποῦ πρὸ ἡμερῶν ἔγινεν, ἐπετυχεν· ἔλαβαν οἱ ἐδικοίμας τὸ Φρούριον τῆς Γραμβούζης. ἐξουσίασαν τὴν Κύσσαμον· ἐπαναστάτησαν πέντε ἐπαρχίαι· κ τ λ.

Η ἐπανάστασις τῆς Κρήτης θέλει φέρη ἐμπόδιον εἰς τὴν μελετωμένην δευτέραν ἀποβασιν τῶν Ἀραβων εἰς Πελοπόννησον.

Καστρί. ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν Στρατόπεδον.

Τούτην τὴν ὥραν ἐλάβαμεν ἐν γράμμα ἀπὸ Δῆμον Σκαλτζῆν, ὅστις μᾶς γράφει, ὅτι ἔλαβεν ἐν γράμμα ἀπ' τὸν κύρ. Ἀντώνιον Κατσάκην, ὅστις εἶχεν ἄνθρωπον σταλμένον ἐπίτηδες εἰς Δερβένι, καὶ τοῦ γράφει, ὅτι οἱ ἐν Μισολογγίῳ Τοῦρκοι μας ἐξῆλθον ἔξω ἀπὸ τὸ Κάστρον μὲ μεγαλωτάτην ὁρμὴν· ἐκυρίευσαν τὰς τάμπιας, καὶ ἔχάλασαν τοὺς ἐχθροὺς τὸ χῶμα τῶν χανταφίων καὶ τῶν Καπνοστασίων τὸ ἐσυφόρτισαν καὶ ἐβύθισαν τὰ χαντάκια τῶν Τούρκων ὀπίσω ἐπῆραν τὸ μεγάλο κανόνι, ἕνα χαβάνι, τὰ δὲ λοιπὰ τὰ ἔβγαλαν, καὶ ἔκαμαν χιλίας μεγάλας οἰμωγάς. Ὁ Ἀλεξ. Μάυρος Κίτζος ἔχει βόλτας, Γκόγκ. Βαϊτσέ, καὶ λοιποὶ ὁπλαρχηγοὶ ἐμπῆκαν μέσα εἰς Μεσολόγγι ...

Ἀπὸ ἀγγλικὴν δάνειον λίρας στερλίνας ἀπὸ Γαλαξείδιον στὰς 10 Αὐγούστου 1825.

Καὶ ἐδῶ γράφει ἕκαστον ὁμοίαν ὁ Βαγγέλης, εἰσῆλθεν εἰς τὴν Κλείσοβαν ὁ κ. Τρέλλας καὶ ὁ Βαγγέλης ἐπῆγε καὶ ἐμίλησαν στέρνα μὲ στέρνα καὶ ἔβγηκεν ὁ Γκίκας τὰ ὅπλα μᾶς νὰ ἔλθωμεν ἀπ' Μεσολόγγι. Καὶ ὅτι ἔγραψεν ὁ Κιουταχὴς πρὸς τοὺς ἐδῶ εἰς Σάλωνα εἰσπεμένους Τούρκους νὰ ἐκβοήσουν διὰ ξηρᾶς καὶ θὰ λάβουν. Ὁ Κιαμπαντῆς τὸν ἐν Σαλώνοις Τοῦρκον ἐσύναξεν ὅλα τὰ σπάχια καὶ τοὺς ἐπρόσταξε νὰ ἐκβοήσουν εἰς Μεσολόγγι, καὶ ὅλους ἀπεκρίθησαν, Ὅτι "Τὰ κεφάλια μας πηγαίνουν μὲ ἐμᾶς ὅχι" ...

Κάστρι. 19. Αὐγούστου.

Σύρα. 14. Αὐγούστου.

Φὶς Κωνσταντινούπολιν ἐξαπλώθη ἡ ἠσυχία· ἐναν Πασᾶν ἀπὸν Τριπολιτζᾶν ἔβγαλεν ἐναν τζαούσην Ὀλλάνδας, ὁ ὁποῖος ἐπῆγεν ἀπ' ἐδῶ μὲ ἕνα καράβι.

Ὁ Κύρ. Βασιλάκης, ὁποῦ εἶχεν ἔλθει ἐδῶ ἀπὸ Ναύπλιον, ἐτραβήξε διὰ τὴν Σμύρνην, ὅπου λέγεται ὅτι ἔφθασαν μὲ πολὺ καράβια τῆς Ἀμερικῆς.

Εἶναι ὀλίγαις ἡμέραις, ὁποῦ ἐμίλησαν ἐδῶ ὁ Ναύαρχος Ἀμιλτὸν καὶ Ἀπόστολος, ἐρχόμενος ἀπὸ Σμύρνην, καὶ πηγαίνοντας εἰς τὰ Ἰόνια νησιά· λέγουν νὰ εἶπε ὅτι ὁ στόλος θέλει σαλέψει ἐδῶτον τὸν χειμῶνα, τὸ πολὺ ἕως τὸν Νοέμβριον.

Ἀθῆναι. 22. Αὐγούστου.

Ἀπὸ Ναύπλιον γράφουν (14 Αὐγούστου καὶ 17.) ὅτι ἔγινεν ἕνας σημαντικὸς πόλεμος εἰς τὰ περὶξ τῆς Τριπολιτζᾶς, ὁποῦ ἐσκοτώθησαν ἕως 200 Ἀράπιδες, καὶ μερικοὶ ἐστείλαν εἰς Ναύπλιον μὲ σημαίαις καὶ ταμπούρλα, καὶ μέρος εἶχαν κλεισμένους εἰς ἕνα μέρος, σταυωτὰ ἔξω τοὺς Μόλους μὲ πολλαῖς τραφαῖς. Ἀλλ' ἐν ὅλῳ εἶναι αὐτὸς κλεισμένους κοντὰ σιδερᾶ, ζήτησαν ὅτι ὁ Ἰμπραήμ -- Πασσᾶς ἐκλήτευεν καὶ ἔρχεται ἀπὸ Νάβαρίνον, καὶ ἔξω ἠναπαύσαν τοὺς ἄρχοντας καὶ νὰ τοὺς ἀγροικήσουν. Αὐτὸς λέγουν, ὅτι φέρει μαζί του κανόνια, βόμβας καὶ πολεμοφόδια.

Ἡ εἰς Ἀλεξάνδρειαν μυστικὴ ἐκστρατεία δὲν ἐτύχε, λέγουν, διὰ ἔλλειψιν ἐπιτηδείου ἀνέμου· ἔπιασαν μ' ὅλον τοῦτο μίαν Λεῦκα φορτωμένην Ἀρβανίτας.

Ἀπὸ Πάτραν καὶ Πάτραν λέγουν, ὅτι ἔβγαλαν εἰς ἐκείνα τὰ μέρη μερικὰ Τουρκικὰ πλοῖα.

Ἀπὸ Νεόκτιστον γράφουν, ὅτι ὁ Ἀμιλτὸν εἶπε πῶς ἐπαναστάτησεν ἡ Σερβία.

Τὸ Γαλλικὸν πολεμικὸν πλοῖον, ὁ Chevalier ἦλθεν εἰς τὸν λιμένα μας πρὸ δεσμέρας ἡμερῶν. Ἀπὸ τοὺς ἀξιωματικοὺς τούτου τοῦ πλοίου ἠκούσθη λόγος, ὅτι ὁ Μινίστρος τῆς Αὐστρίας ἄλλαξε σύστημα πρὸς τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος.

Ἀπὸ Πάτραν ἐμάθαμεν πρὸ ἡμερῶν, ὅτι ὁ Τουρκικὸς στόλος εἶχεν ἐπάγη εἰς τὸ Δερβάτζι τῆς Σκόμπας διὰ νὰ ἐμβάσῃ στὴν Πάτρα. Τοῦτο μανθάνοντες οἱ Ἕλληνες, βαστικὰ ἐσκάφθησαν ἀμέσως εἰς τὰ πανιὰ, καὶ στρατοκοντοπόρος.

Ἀπὸ Πάτραν ἐμάθαμεν πρὸ ἡμερῶν, ὅτι εἰς τὸν Ἀλεξανδρινὸν ἐστιάζονται μερικὰ πλοῖα· τὰ δύο τῶν Ἑπτανήσων μισεμένα μὲ χρῶμα στρατιωτικόν.

Ἀπὸ Ναύπλιον ἔρχονται 117 ἄνδρες, ὅπου εἶχαν ἀλχημικὰ πλοῖα ἐπαραπλεύσει τὴν Μεσόγειον διὰ νὰ ἐλθοῦν εἰς Ναύπλιον· νὰ ἔλθῃ μὲ τὸν Ἰωάννην Μαυρομιχάλην, τὸν Κανάρην καὶ Κ. Χρυσόν.

Σελίς Πορτογαλλικὴ κύριε Ἀδαμάντιε Κοραῆ.

Ἐκαταπιάσθην ἤδη νὰ γράψω δύο, ἀπὸ πρόληψιν φοβερὰν ἐσχεδίασα μὲ τὴν πέννα μου νὰ σὲ γράψω ἀπὸ τὸ Ἀστρος· αἱ περιστάσεις καὶ ἡ ἐποχὴ ὅταν αὐτὴ συνελήφθη εἰς τὸν νοῦν μου εἶναι πολλῶν χρόνων· τὰ φαινόμενα τῆς ἐν Ἀστρει συνελεύσεως μ' ἐβάσανε νὰ τὴν σημειώσω εἰς χαρτίον, καὶ ὁ σκοπός μου νὰ μεταβάλω τὸν δυστυχῆ Ὀδυσσέα Ἀνδρίτζου ἀπὸ μαθητὴν ἀγαπητὸν τοῦ Ἀλῆ Πασσιᾶ εἰς γνήσιον κληρονόμον τῶν Διδασκαλιῶν σου, μ' ὑποχρέωσαν νὰ σὲ τὴν πέμψω ὑπογραμμένην, ὄχι ἀπ' ἐμένα, ἀλλ' ἀπ' αὐτὸν τὸν τέλειον καλὰ τὰς σωματικὰς δυνάμεις καὶ διανοητικὰς, καὶ κακῶς δι-

τεθιμένον· ἀπὸ τὴν ὀπισίαν ἔλαθεν ἀνατροφὴν ἐκ Νεαρᾶς ἡλικίας, εἰς τὸν οἶκον ἑνὸς σκληροῦ Τυράννου τῆς Ἑλλάδος.

Πρὸ χρόνων ἄναψεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ Ἔρως τῆς ἀνεξαρτησίας, καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ χωρισμοῦ ἀπὸ τὸν Ἀνομον Τύραννον τῆς Εὐρώπης, τὸν Σουλτάνον, ἐκ τῆς Ἀναγνώσεως κατ' ἀρχὰς τῶν ὁπλῶν σου συμβουλῶν. εἴτε τὸ πιστεύσεις, εἴτε μὴ, αὐτὴ εἶναι Γεωμετρικὴ ἀλήθεια εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν νέων Ἑλλήνων. Τὰ τοιαῦτα καὶ φιλάνθρωπα ἴσχυε ἀκολουθήσαν Λαυτικὰ τῆς Ἑλλάδος Νύες, καὶ τὸ Ἔθνος ἐπανῆλθεν μ' αὐτὸν ἀτσιστε τὸν Πελασγικὸν ζυγὸν τῆς δουλίας. Σράσια ἐστήθησαν ταυτοχρόνως, καὶ ἡ Ἱστορία δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῇ εἰς αἰῶνα τὸν ὑψηλὸν τῆς δόξης βαθμὸν ὅτι αἱ ἐπεφυρμέναι γενεαὶ μέλλουσι νὰ τὸ ἐξιδιάσουν δικαίως.

Δύσκολον εἶναι νὰ γνωρίσῃ τις ἀκριβῶς καὶ νὰ προφητεύσῃ ὁποίαν ὑπόληψιν ὁ κόσμος ἔχει περὶ σοῦ καὶ τόσων ὠφελειῶν αἱ συμβουλαί σου καὶ αἱ πράξεις σου τὴν ἀνθρωπότητα, μάλιστα ἐφιτιμένην εἰς τὴν ἐμὰ μικρόν. ὅθεν ἐπιτρόλῳ ἐρωτῶ σε Δικαιοσύνης. Διὰ μὲ λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι; διὰ νὰ λάβῃ ἄκρα. ἂν τὸ ὑ εἰς ὅσα ἐδόξες τοὺς Ἕλληνας τοὺς Ἑλληνικοὺς τοὺς χρόνους, ἐφωτεύσεις τί λέγω καὶ ὁμιλοῦν τὰς συμβουλάς σου· ἤθελες ἀκούσει ὅτι λοιδοροῦν τὰς ὀνομάζων καλάς, ἀλλὰ καὶ ὧν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα χρόνους πολλὰ ἐγνώρισες σωστὰ, πῖα πράγματα ἄλλον, ὄχι μόνον τὴν εὐδαιμονήτει καὶ τὴν βελήσει εἰς τοὺς παρόντας ἀγῶνας της, ἀλλὰ καὶ πόσα μέσα ἤθελαν τὴν σώσει ἀπὸ ὁ ἐπικείμενον πάντα τοῦ Σουλτάνου. καὶ ὧν παθῶν κίνδυνον.

Σπεύδω λοιπὸν νὰ σοῦ ἐξομολογηθῶ, ὅτι γνώμη μου, ὅταν εἰς τὴν ποὺς σὲ τοῦ κ. λίου Οδυτσέως ἐπιστολὴν σ' ἐπαρακιν-θα νὰ ἔλθῃς εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἤτον, ὄχι ν πολεμήσῃς Τούρκους, ἀλλὰ νὰ ἐλειοεύσῃς τὰς πρὸς τοὺς Ἕλληνας συμβουλάς ου μὲ τὴν ἰδίαν σου πεῖραν, καὶ νὰ τοὺς ωσνεύσῃς ζῆλον, μόνον εἰς ὅσα ἔβλεπες δυνατὸν νὰ προσαρμισθῶν, καὶ ὅτω νὰ ὠφελήσῃς ἀληθῶς.

Ἡφράσις σου τοῦτη „ἂν πρέπει νὰ μείνῃ ἀβασίλευτος, ἢ νὰ βασιλεύεται ἡ ἤδη ἐλευθερωμένη καὶ αὐτόνομος Ἑλλὰς, ἤλελεν ἀπαλλάξῃ τὴν δυστυχῆ Ἑλλάδα ἀπὸ τόσας συμφοράς, ἀπὸ τόσας σφαγὰς, ἀπὸ τόσας λεηλασίας, ἀπὸ τόσους αἰχμαλωσίας, ἀπὸ τόσας καταστροφὰς, ἀπὸ τόσας φατρίας, ἀπὸ τόσην πλωχίαν, καὶ τὸ χειρότερον πάντων, ἀπὸ τόσην ἀπαίδευσιαν καὶ τὴν ἀνηκουσίαν.... ἐκθετόμενοι, τοῦτο; Ἡ Ἑλλὰς ὀφείλει νὰ βασιλευθῇ συνταγματικῶς, ὡς ἡ Ἀγγλία, ὡς ἡ Ἱσπανία, ὡς ἡ Γαλλία καὶ ἄλλα εὐτυχούμενα ἔθνη, ἂν ὁ λαὸς τὸ ἀπαιτήσῃ· δὲν ἀρκεῖ ὅτι ὁ χριστὸς πολίτης δὲν ἐναντιόνεται εἰς ὅτι νὰ σώσῃ δύναται τοὺς συμπολίτας του. εἶναι εἰς χρέος καὶ νὰ συμβουλεύσῃ τὰ σωστικὰ, κατὰ τὰς περιστάσεις. δὲν ἀπεδοκίμασας ποτὲ τὴν Μοναρχίαν ὁμιλῶν πρὸς τοὺς Ἕλληνας· καὶ τοῦτο δὲν ἦτον ἱκανόν, ἔπρεπε σὺν τῇ αἰτιολογίας καὶ ἀνεξαρτησίας, νὰ τοὺς διδάξῃς ἐν καιρῷ, ὅτι ἕνας νὰ διορισθῇ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Σῶμα, ἀντὶ τῶν πάντε, καὶ αὐτὸς νὰ ὀνομασθῇ ΠΑΝΤΑ. Τὸ ῥήμα τοῦτο συμβαίνει γενικῶς εἰς τοὺς συνταγματικοὺς Νόμους τῶν πολιτευομένων πολιτειῶν, καὶ εἶναι τοιοῦτον εἰς τοὺς ἕλληνας καὶ ἡ δεσποτικὴ τυραννία ὁμοιογενές. εἶναι ἀκόμη πρός τε, ἴσως, ὅσα λέγω, ἀλλὰ πικρότερα τὰ δεινὰ ὅσα μαστίζουν τὴν φιλήν σου καὶ Μητέρα Ἑλλάδα, καὶ ὅσα δεινότερα τὴν περιμένουν, ἂν μείνῃ ἔτι χρόνον πολὺν ἀβασίλευτος. ἢ Τύραννος τὴν ἁρπάζει ὁμιγενὴς, ἢ γίνεται Σῶμα εἰς....

Ἠμπορεῖς εἰς τὴν Ἱστορίαν νὰ ὀνομασθῇς Δημοσθένης καὶ Κικέρων, ὦ Σεβάσμιε Πάτερ τῶν Ἑλλήνων· ὄχι ὅμως Θεμιστοκλῆς ἢ Ἀριστείδης· οἱ μὲν ἐσυμβούλευσαν ὀρθὰ καὶ φιλελεύθερα, οἱ δὲ ἔσωσαν τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν δουλείαν τοῦ Δεσπότου τῆς Ἀσίας. Ἀχ συμπολῖτα· τῆς ψυχῆς σου τὰ αἰσθήματα ἦτο καὶ εἶναι κοινὰ μὲ πολ-

δοὺς ὁμογενεῖς σου, ἂν ὁμίλεις εἰς ἔθνη φωτισμένα· δὲν σοῦ εἶναι ταχα γνωστὴ ἡ πρὸ δύο χιλιάδων χρόνων δουλεία μας; πῶς ἦτο δυνατὸν ἔθνος σαπισμένον ἀπὸ τὴν πολυχρόνιον βαρβαρικὴν τυραννίας νὰ ὑπακούσῃ διὰ τὴν φωτισμόν του εἰς τὰς διαταγὰς πέντε, ἢ μᾶλλον ἑνὸς ἀνθρώπου πέντε, ἀφ' οὗ πρὸ αἰώνων εἰς τοῦ Ἰησοῦ τὰ αὐτοδίδακτα νεύματα ἔκλινε τὸν αἰχένα τυφλῶς;

Ἢ τάχα ἀπὸ τοὺς πέντε ἐκτελεστὰς τῆς Ἑλλάδος τὴν ἰσχὺν δὲν τὴν ἐνόμισες πιτὲ βασιλικήν; καὶ εἶδε μὲ τ' ὄνομα νὰ ἔλθῃ καὶ πρᾶγμα, ἐπ' ἀγαθῷ καὶ σωτηρίᾳ τῆς Ἑλλάδος.

Φρονίμως ἐσυμβούλευσες νὰ λείψουν καὶ συμβουλοὺς ἀλλογενεῖς εἰς τὴν σύνθεσιν τῶν αὐτῶν νόμων οἱ Ἕλληνες. ἀλλὰ πῶς ἐλησμόνησες νὰ τοὺς εἴπῃς ἐν καιρῷ, νὰ ἐκλέξουν εἰκοσιν ἕνα Ἄγγλον, ἢ Γάλλον, Γερμανὸν, ἢ Ῥῶσον, νὰ ἔχῃ τὴν ἐκλεκτικὴν δύναμιν, διὰ τὴν πλήρωσιν καὶ προσαρμογὴν τῶν νόμων· ἢ πῶς ἐσὺ ὁ ἴδιος, πῶς ὁ Καποδίστριας, πῶς ὁ Ἰγνάτιος, καὶ πολλοὶ ἄλλοι ὡς ἐσεῖς ὁμογενεῖς. δὲν ἤλθετε αὐτόκλητοι, νὰ ἐβοηθήσετε τοὺς ἀπείρους εἰς τὴν πολιτικὴν ἐπιστήμην ἡμᾶς; ποιοσμίσετε, ἴσως, προσκλητικὸν θεὶ εἰς ἐσᾶς.' ἐὰν ἐσὺ ὡς σοῦ τὸ ἐξανάγραψα ἐπειθανατισθῇς συγγράφων, ὁ Καποδίστριας νὰ διξασθῇ ἀφελῶν ἀλλογενεῖς, ὁ Ἰγνάτιος νὰ μὴ χολάσῃ τὰς σχέσεις, ἴσυ καὶ ἡ Ἑλλὰς χαθῇ. εἶναι· καὶ μυριάκις εἶναι εἰς ἐσᾶς· ἡ ὀργὴ τοῦ οὐρανοῦ, τὲ μέσες τῶν φωτισμένων Εὐρωπῶν, ἡ ἀγανάκτησις τῶν ὁμογενῶν καὶ αἱ κατάραι τῶν ἐπερχομένων γενεῶν, θέλουν ἐξαλείψει τὰ ὀνόματα σας ἀπὸ τὸν κατάλογον τῶν χρησίμων ἀνδρῶν. μάλιστα σὺ εἷς τις συναστρεφόμενος μ' ἔθνος φωτεινὸν καὶ ἐλεύθερον τόσους χρόνους, ἠμπορεῖσες νὰ σώσῃς τοὺς ἀναξίως πάσχοντας καὶ ἐπαπειλουμένους νὰ πάθουν τὰ ἔσχατα ὁμογενεῖς σου, ἂν ἐσυμβουλεύου, ὄχι ὅσα δυνατὸ ἡ σοφιδὴ σοῦ ἐδείξεν, ἀλλ' ἴσα ἡ πολυχρόνιος πεῖρα μὲ φωτισμένων διοικήσεων ἄνδρας σ' ἐπληροφόρησεν. ἡ εὐδαιμονία τῶν περασμένων αἰώνων φαίνεται κύλασις εἰς πολλὰ εὐτυχούμενα τὴν σήμερον ἔθνη. ἀλλὰ δὲν εἶναι ταχα πρωτοφανὴς καὶ εἰς ἡμᾶς τοὺς δυστυχεῖντας, χρόνον ὁλόκληρα, δύο χιλιάδας, νὰ ἀπολαύσωμεν κατ' ἀρχὰς, τὴν ἐποχὴν, αὐτὰ τότε ἐπέμειναν κύλασιν; δὲν εἶναι παρὰν!!! δὲν ἠμπορῶ ὅλα νὰ σοῦ τὰ γράψω!!! σοῦ λέγω μόνον, ὅτι ὡς ταύτην τὴν ὥραν εἰκοσιτρεῖς πολέμους ἔκαμαν διὰ ξηρᾶς οἱ Ἕλληνες, κατὰ τοῦ Ἰμπραὴμ-Πασσᾶ· εἰς ὅλους χρεία πλήθος αὐτοὺς, καὶ τὴν νίκην νεφέξει εἰς τοὺς πολεμιστάς. κερδὸς αὐτῶν εἶναι, νὰ πατῶ τὴν ἴδιαν ἀπὸ ἐχθρικήν, ἀφίνονται. Τὸ πᾶν εἰς τὴν ἔξουσίαν του κατὰ τὴν Πελοπόννησον ἐπῆ, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων. καὶ θὰ λάβῃ τὰ ἐπίχειρα τῆς [illegible] καὶ εἶτος εἰς τὴν ξηρὰν, ὡς ἐπῆγαν εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ διὰ θαλάσσης.

Μόλα ταῦτα οἱ Λαοὶ τῆς Ἑλλάδος [illegible] τῶν Παιδία ἔνομον καὶ συνταγματικὸν [illegible] μὴ μένον σκοπὸν νὰ στερεώσουν τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν των. νὰ βάλουν κάτω τοῦ Σουλτάνου τὸν Καθέδραν· νὰ ἐκδιώξουν ζυγὸν καὶ βεζυρέδας ὁμογενεῖς καὶ νὰ ἀποκτήσουν τέχνας καὶ ἐπιστήμας, ἀπὸ πάσαι ἡ πολυαρχία, καὶ κυριεύσουν οἱ Νόμοι.

Συντέλεσον λοιπὸν κ' ἐσὺ τὸ ἐπιβάλλον σου μέρος ὡς πατὴρ καὶ διδάσκαλος τῶν Νέων Ἑλλήνων, ἀφοῦ γνωρίζεις ὅτι οἱ Βασιλεύοντες τὴν σήμερον σκοπὸν ἄλλον δὲν ἔχουν. εἰμὴ ὡς Πυθίσες νὰ διοικοῦν τοὺς λαοὺς, εἰς τοὺς ὁποίους ὁ Μονάρχης Θεὸς Ἰσχυρὸς καὶ Ἱστορικὰ χορηγεῖ οὐράνια καὶ ἐπιγειάδων Δῶρα.

τὴν 10. Μαΐου 1825. Ναύπλιον.

Παναγιώτης Σοφιανόπουλος.

Ἐγὼ γράφω γλίγωρα καὶ ἐκδίδω ἀργά.

Π. Σοφιανόπουλος.

Ε Φ Η Μ Ε Ρ Ι Σ Α Θ Η Ν Ω Ν .

ΑΡΙΘ. 83.

Οἱ Φίλοι ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοι-
μοῦνται καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ
κόπον τῆς Τυπογραφίας ὅ, τι στοχά-
ζονται διὰ καλόν.
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Τυπ.)

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

„ Ἡ Παρρησία
εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης. "

ΤΡΙΤΗ 25 Αὐγούστου.

Ἀθῆναι 23. Αὐγούστου.

Ἐνεφανίσθη ὁ νέος Καπετὰν Ἀλῆς εἰς τὸν Σ[illegible]μον καὶ κεῖθεν, καὶ ἐκ τοῦ πλοίου τοῦ Ψαρρῶν, καθὼς ἐξε[illegible]μεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τῆς Ἐφημερίδος μας, ἐβγῆκεν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τοῦ Μισολογγίου νὰ ἀναγνωσθῇ εἰς τὸν ἀπλοῦν τὸν τρόπον.

Ὁ Γ. Ὑδρα ἀπὸ ἐστερεώθη ὅτι ἐξ Κανναστρου τοῦ Φ[illegible] [illegible]ου καὶ κατεσκεύασεν ἐκεῖσε πρωτοφανῆ [illegible]. ἐσκαψε ἐπὶ τῆς καυστάσεως αὐτῆς τρεῖς λίμνας ἐπιφανείας, καὶ διὰ τῶν ἰδίων βιβλίων, ἐξ ὧν ἐπανελάβε τὰς ἐργασίας του, μετακομίζων εἰς τοῦτα χρήματα καὶ τὰ γεμίσματα τῶν καλαθίων. Ὅθεν ἡμεῖς μετ' εἰλικρινείας μὲ πεῖσμα τῶν ἐναντίων του πῦρ [illegible]ῶν ἔτσι σταλεῖσαν ἀντιπολιορκοῦσαν μας, καὶ διὰ τούτου ἔργου ἐν ὀλίγῃ ἡμέρᾳ τὸ ἐπραξεύσαμεν. Περὶ δὲ τοῦ ἀπὸ ἐμοῦ ἐξαποσταλέντος ἐν ὀνόματι ἀπὸ 30 Ἑλλήνας ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἐγκαινισμοῦ τῶν ἐπεισοδίων, οἱ ὁποῖοι ἐπικεσόντες ἐξ ἀπόλλ εἰς τὰ ἐχθρικὰ Προμαχῶνας τοῦ [illegible]ήματος τῆς ἐνώσεως (α), κατεδίωξαν ἀπὸ ἐκείνους τοὺς βαρβάρους μὲ ξηλαίαν στεμνότητα, ἀνέτρεψαν τὸν σκοπὸν τοῦ χώματος, τὸ ὁποῖον εἶχαν μεταρρέψει οἱ ἐχθροὶ διὰ τῶν ὑποκειμένων λάκκων· καὶ ἐκυρίευσαν μέχρι τῶν ὑψηλῶν Γραμμαχίων του. οἱ δὲ Τοῦρκοι καθὼς ἦτον συνήθεια τῶν ἀνοικοδεσποτῶν ἐστρατεύθησαν πρὸς ἀνατολὰς μὲ ἀσύγκριτον δύναμιν, καὶ ἐπροσπάθουν νὰ ἐμποδίσουν διὰ νὰ ἀποκτήσουν καὶ πάλιν τὸ χῶμα, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἀνδρία μας ἐνίκησεν ἀμοιβαίως ὅπως ἐπροσπάθησαν, ὅτι ἐδιώξαμεν ἡμᾶς ἀπὸ ὅλα τὰ ἐπροσβλήθησαν πάλιν οἱ ἐδικοί μας εἰς τὰς θέσεις των. καὶ οἱ ἐχθροὶ ἦλθαν ἀκινδύνως εἰς τὰ προμαχῶνα των."

Εἰς τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα βλέπομεν, ὅτι τὴν 6 Αὐγούστου νυκτὸς ἔφυγε καὶ ἀπέπλευσεν εἰς τὰ Ἀνατολικὰ ἕνα ἀξιωματικὸς χριστιανὸς Γεβέμης τὸ ὄνομα, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔφυγαν ἡ Ἀλεξανδρεία· οὗτος ἐκθέτει τὰ ἀκόλουθα.

"Ὁ Κουταχῆς ἔδωκε, ὅτι ἀπέτυχεν ἐξ ἴσου ἔφοδον τῆς 21 Ἰουλίου ἔτσι ὡς πρῶτα· μετὰ ταῦτα ἐφρόντισεν νὰ θαυμαθοῦν ἕως 6 χιλιάδες στρατιῶται αἰγυπτιακοὶ, οὗτοι ἐστάθησαν εἰς μεγάλην ἀθυμίαν ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς τρίτης ἐφόδου, ἐν ᾗ ἀπώλεσεν ἐπάνω τοὺς 1000 φονευμένους καὶ πληγωμένους ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῶν ἐχθρῶν. Ἐπικράνθη τὰ μέγιστα, ὅταν εἶδεν τὸ Τοπὰλ-Πασσᾶ νὰ καταδιαφθῇ μὲ τὸν ὑπόλοιπον στρατὸν του ἀπὸ τὰ παράλια τοῦ Μεσολογγίου μὲ τοιαύτην καταισχύνην, ὁποῦ ἐδειλίασεν ὅλον τὸν στρατὸν του..... ὅλαι αἱ ἐλπίδες τοῦ Κουταχῆ στηρίζονται εἰς τὸ ἴ ψ ω μ α τῆς ἑνώσεως..... Οἱ Ἕλληνες μένουν σοβαρὰ εὐχάριστοι διότι ὁ Κουταχῆς δὲν ἐπέτυχεν εἰς τὰς ἐφόδους κτλ.

Καὶ ἀπὸ τὰ ἄλλα καθημερινῶς συμβαίνοντα βλέπει κανεὶς ἀκόμη μίαν πολιορκίαν στενάτατην καὶ πεισματικωτάτην καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη. " Ὅτι χαμὸ [illegible] εἰς τοῦ ἑνὸς ἢ εἰς τοῦ ἄλλου μέρους τὰ ὀχυρώματα, τὸ διοῖον νὰ εἰσέλθῃ μὲ μεγάλην δραστηριότητα καὶ ζῆλον. Ἐξ ἀφορμῆς τοῦ Νεοκαστρου ἀκούσαμεν ἀπὸ πολλοὺς ὅτι ὅλον τὸ ἔκαμεν ὁ Ἐχθρὸς διὰ χαλάστραν, ἢ καὶ εἰς ἄλλας ἀκαιρίας ἐνδυναμώσεως τοῦ Φρουρίου. ἀνεκινώνετο οἱ σπαρτιᾶται εἰς τὴν παραγγελίαν ἑνὸς Εὐρωπαίου " ὅτι εἶναι ὁ Ἑλληνας σκλάβος νὰ σοῦ κουβαλῇ χῶμα "

-- Ἀκόμη δὲν ἐμάθομεν τίποτες διὰ τὴν στολὴν τοῦ Τοπάλ-Πασσᾶ, ὁποῦ εἶχεν ὑπάγει πρὸς τὰ μέρη τῆς Σαλώνας, διὰ νὰ ἐμβάσῃ στρατεύματα διὰ τὸ Μεσολόγγι.

-- Ἀπὸ Σμύρνη μανθάνομεν, ὅτι ἀκολούθησε μία μεγάλη πυρκαϊὰ, καὶ ἔκαψαν ἕως 40, σπήτια. οἱ ἐκεῖ εὑρεθέντες Ἀμερικάνοι ἔτρεξαν μέσα ἀπὸ τὰ πλοιάρια καὶ ἐβγάλασαν εἰς τὸ νὰ σβύσουν τὴν πυρκαϊὰν μὲ μεγάλον ζῆλον καὶ γενναιότητα, θύματα τῆς ὁποίας ἔγιναν δύο ἀπὸ αὐτούς.

-- Λέγουν, ὅτι ἕνα καράβι Ἀγγλικὸν ἐρχόμενον

(α) σημειώνει ὁ ἐχυραματοποιὸς Κοκκίνης, ὅτι εἰς τὴν τέχνην τοῦ πολέμου μεταχειρίζονται καὶ τὸν τρόπον τῶν τειχίτων ἐχυρωμάτων. ἀλλ' εἰς περιστάσεις πάντη ἐναντίας ἀπὸ τὰς ἡμετέρας. ὁ ἐχθρὸς ἔχασεν ἀναφελῶς τὸν καιρόν του, καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Ρωμαίικη ἐθέρισε τοὺς ἀξιοτέρους του πολεμιστάς. Καθεὶς εἰδέμαν ἤθελε μείνῃ ἐκθαμβος, βλέπων τὴν κατασκευὴν τοῦ γιγαντιαίου τούτου προχώματος, τὸ ὁποῖον κατεσκευάσθη διὰ νὰ χωρισθῇ ἀς τώρα ἐῶν πολιορκούντων κτλ.

ἀπὸ Αλεξάνδρειαν, εἶπεν εἰς τὴν Τύραν, ὅτι ὁ στόλος τοῦ Μεχμὲτ-Αλῆ, ἐπῳῦ εἶναι σχεδὸν ἕτοιμος διὰ νὰ ἐκστρατεύσῃ, σκοπὸν ἔχει νὰ κτυπήσῃ τὴν Τύραν. Τοῦτος ὁ λόγος ἠμπορεῖ νὰ εἶναι καὶ στρατήγημα, διὰ νὰ τραβίξῃ τὴν προσοχὴν τοῦ Ελληνικοῦ Στόλου πρὸς ταῦτα τὰ μέρη, διὰ νὰ ἐκτελέσῃ αὐτὸς εὐκολώτερα τοὺς σκοπούς του πρὸς ἐκεῖνα τὰ μέρη τῆς Πελοποννήσου. Εἶναι ὅμως πολλοὶ μὲ τὴν γνώμην, ὅτι αὐτὸς σκοπεῖ νὰ εὐγάλῃ τὰ νέα αὐτὰ στρατεύματα εἰς τοὺς Μύλους τοῦ Ναυπλίου.

-- Ἀπὸ Σάλωνα δὲν ἔχομεν κανένα νεώτερον. ἐλέγετο μόνον, ὅτι οἱ Τοῦρκοι ἤθελαν νὰ κινηθοῦν κατεπάνω εἰς τοὺς ἰδικούς μας.

-- Γράφουν ἀπὸ Σύραν, ὅτι ὁ Σουλτάνος εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καταγίνεται νὰ συνλήσῃ τακτικὰ στρατιωτικὰ σώματα διὰ τὸ ὅπειον μουγγρίζουν οἱ Γιανιτζάροι.

-- Ἀπὸ τὰ νησία τοῦ Αἰγαίου Πελάγους ἔρχονται καθημερινῶς καὶ καταγράφονται εἰς τὸ συσταλμένον Τακτικὸν εἰς Ναύπλιον.

-- Οἱ Στρατηγ. Γκούρας καὶ Μακρηγιάννης εἶναι κατὰ πάντα πεπεισμένοι, ὅτι τὸ Εθνος μας ἔχει μεγάλην χρέαν Τακτικοῦ, καὶ εἶναι ἕτοιμοι τοῦτον τὸν χειμῶνα νὰ δώσουν τὸ καλὸν παράδειγμα.

Ηκούσθη πρὸ καιροῦ, ὅτι ἡ Διοικητὶς εἶχε σκοπὸν νὰ στείλῃ πρὸς τοῦτα τὰ μέρη δύω λόχους, μὲ ἐμπείρους διδασκάλους, διὰ νὰ γυμναζουν καὶ ὅσοι ἄλλοι θελήσουν μόνον νὰ γυμνάζωνται, διὰ νὰ εἶναι ἕτοιμοι εἰς με ἄλαις ἀνάγκας τῆς Πατρίδος, ἀλλ' ἐχι νὰ εἶναι πάντοτε ὑπομισθιοι στρατιῶται.

-- Αξιωματικοὶ Εὐρωπαϊκῶν πλοίων λεγουν, ὅτι εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ εἰς ἄλλα μέρη Τούρκικα νομίζουν διὰ ἀλοτελῶς χαμένα τὰ πράγματα τῶν Ἑλλήνων καὶ ὅτι, ὅθεν φαίνεται ὁ Ἰμπραήμ πασᾶς, οἱ ἄνθρωποι προσκυνοῦν.

Πρόβλημα.

Τίς ἐννοεῖται, ἢ πῶς, πρέπει νὰ ἐννοῆται τὸ περὶ ἐλευθερίας τοῦ τύπου κεφάλαιον, εἰς τὸν Νόμον τῆς Επιδαύρου?

Πᾶς Ελλην ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιῇ ἄλλως τε καὶ διὰ τοῦ τύπου τὰς δοξασίας του ὑπὸ τὰς ἑξῆς ὅμως τρεῖς ὅρους.

Τοῦτοι οἱ τρεῖς ὅροι ἂς ὑπετεθοῦν πρὸς τὸ παρὸν καταληπτοὶ, καὶ ἂς ἐξελαχθῇ μόνον ὁ καθ' αὐτὸ νόμος, τὸν ὁποῖον ἀνεφέραμεν.

Ημεῖς, ὅπου καὶ μέλος τῆς ἐπιδιορθωτικῆς τοῦ Νόμου Επιτροπῆς ἐχηματίσαμεν πρὸ τριῶν χρόνων εἰς τὸ Ναυτικόν, ἐστοχαζόμεθα πάντα, ὅτι ὁ νόμος αὐτὸς ἐννοεῖ μόνον τοὺς, ὅσοι γράφουν τι καὶ τὸ κοινοποιοῦν, ἢ μὲ τὴν τυπογραφίαν, ἢ καὶ μὲ ἄλλους τρόπους, καὶ δὲν κάμνει ὑπεύθυνον τὸν τυπογράφον, μήτε τὸν ἐφημεριδογράφον, ὅπου εἶναι ἕνα μέσον τῆς κοινοποιήσεως τῶν δοξασιῶν, παρεκτὸς μόνον τότε, ὅταν ὁ Τυπογράφος, ἢ ὁ ἐφημεριδογράφος δὲν ἔχει νὰ δείξῃ τοῦ κοινοποιοῦντος τὸ ὄνομα· ἀλλέως θὰ ὑποκειται εἰς τὴν ἰδίαν εὐθύνην καὶ ὅς τις, ὤντας καλλιγράφος, ἤθελε γράψῃ 50 ἢ ἑκατὸν ἴσα ἑνὸς συγγράμματος, διὰ νὰ πάρῃ τίποτε ἀπὸ τὸν κοινοποιοῦντα τὸ σύγγραμμα, νὰ ζήσῃ.

Ετζι ἐστοχαζόμεθα καὶ μὲ αὐτὴν τὴν ἰδέαν τὸν περασμένον χειμῶνα ἐξεβώκαμεν εἰς τὴν ἐφημερίδα μας ἕνα ἄρθρον, τὸ ὁποῖον ἦτον ἀληθινὰ πειρακτικὸν εἰς τὴν προσωπικὴν ἀτομικότητα, εἶχα ὅμως ἐγγύησιν ἀπὸ ἐκεῖνον ὁποῦ τὸ ἔγραψεν, ὅτι ἦτον ἕτοιμος εἰς κάθε ζήτησιν νὰ ὁπολογηθῇ. Εἰς αὐτὸ ἐκεῖνο τὸ ἄρθρον ἐγὼ ἐκήρυξα ὁμοίως, ὅτι δὲν φρονῶ τοὺς κατηγορουμένους ἄνδρας τοιούτους, ὁποῖοι λέγονται νὰ εἶναι ἀπὸ τοὺς κατηγόρους τους κ τ λ σ. Τί ἐσταθῆ ὅμως τὸ ἀποτέλεσμα?

Τρεῖς διαταγαὶ ἐστάλθησαν ἐδῶ, ἡ μία κατόπιν τῆς ἄλλης διὰ νὰ παρουσιασθῶ εἰς τὸ Υπουργεῖον τῶν Εσωτερικῶν, νὰ δώσω λόγον ἐπάνω εἰς ἐκεῖνο τὸ ἄρθρον, ἤγουν νὰ ἀφήσω τὸ ἔργον μου, τὴν φαμιλίαν μου, τὴν ἡσυχίαν μου, καὶ μέσα εἰς τὴν ἀκμὴν τοῦ χειμῶνος καὶ τῆς ἀσθενείας νὰ ὑπάγω νὰ διαλυθῶ, ποῦος ἠξεύρει πόσον καιρὸν, εἰς Ναύπλιον, διὰ ἕνα ξένον σφάλμα· ἐτζὶ τὸ ἐστοχάζομουν. Ανεφέρθημα πρὸς τὸ Σεβαστ. Βουλευτικὸν σῶμα, ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ὁποίου ἐβάλθη ἀπὸ τὴν ἐν Αὐγουστῳ ἐθνικὴν συνέλευσιν ἡ ἐλευθερία τοῦ τύπου, πλὴν εἰς μάτην· ἐγὼ ἔπρεπε νὰ σταλθῶ εἰς Ναύπλιον (ἴσως καὶ δεμένος), ἐὰν αἱ περιστάσεις καὶ ἡ Διπλωματικὴ τῶν τότε Επιτροπῶν, (τὸ ὁποῖος εὐχαριστήθη μόνον νὰ κλάψῃ εἰς χεῖρας του μιαν τοιαύτην διαταγὴν, διὰ νὰ ἠμπορέσῃ νὰ μὲ στείλῃ καὶ θεάτρως εἰς Ναύπλιον.) ἐὰν λέγω αὐτὴ ἡ διπλωματικὴ, καὶ κάτι ἄλλο ἀλέμη, δὲν ἔκαμναν νὰ σβύσῃ αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις.

Εγὼ δὲν τὸ ἀρνοῦμαι τελείως. ἠμπορεῖ νὰ εἴμουν καὶ ὑπεύθυνος, ὁμολογῶ ὅμως εἰλικρινῶς, ὅτι μήτε τότε, μήτε τώρα κα-

παλαμβάνω τὸ πῶς; Μίαν φοράν εἶδα μάλιστα τὴν Εφημερίδα τοῦ Μισολογιοῦ νὰ συκοφαντῇ ἀνωνύμως τὸν Νέγρην, ἔπειτα βλέπω τὸν γενικὸν Διευθυντὴν νὰ κατακρίνῃ δημοσίως τὸν Εφημεριδογράφον δὲ αὐτόπου τὸ φέρσιμον, καὶ ὁ Εφημεριδογράφος ἀποκρινόμενος, ὅτι ὁ γράψας ἦτον ὁ δεῖνα, ἔμαθα, ὅτι περισσότερον δὲν ἐπειράχθη.

Εγὼ ἠμπορῶ νὰ καυχηθῶ, ὅτι εἰς τὴν ἐν Αστρῳ ἐθνικὴν συνέλευσιν ἐφώναξα περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλον διὰ τὴν ἀπόλυτον ἐλευθερίαν τοῦ Τύπου, ἐννοῶντας ὅμως πάντα τὸ ἀπόλυτος, ὄχι ξεσχισμένην· ἀλλὰ ἔλεγα " τὰ ἀδικήματα, ὅτα προξενοῦνται διὰ λόγου, ἢ διὰ γραφῆς, ἢ διὰ τοῦ τύπου εἰς τὴν κοινωνίαν, νὰ παιδεύωνται καὶ αὐτὰ, καθὼς ἕνας ἐγκληματικὸς Κώδιξ παιδεύει τὴν συκοφαντίαν κ τ λ π. ἐπειδὴ ἐφοβούμουν πάντα τὸν περιορισμὸν ἐκεῖνον, ὄχι ὡς περιορισμὸν ἁπλῶς, ἀλλὰ διότι τὸν ἐστοχάζομον ἀπεριέριστον πηγὴν ἀντιλογίας καὶ ἀμφισβητήσεως, καὶ ἐπρόκρινα καλλότερα μίαν κενσοῦραν ⟨προεπικρίσιν⟩, παρὰ τοιούτους ἐπιπλάτους καὶ εὐρυχωρωτάτους, κατὰ τὴν γνώμην μου, ὅρους.

Μὲ ὅλοι τοῦτο ἀφ' οὗ μίαν φορὰν ἐνομοθετήθη ἔτζι ἀπὸ ὅλον τὸ Εθνος, ἐγὼ δὲν ἐπιθυμῶ νὰ ἀντιβάινω εἰς τοὺς νόμους τοῦ Εθνους, καὶ πασχίζω πάντοτε νὰ ἀποφεύγω λέξεις καὶ φράσεις, αἱ ὁποίαι ἠμποροῦν νὰ φαίνωνται, ὅτι ἀντιβάινουν εἰς αὐτούς. Ἐπειδὴ ὅμως εἶμαι πρὸς τὸ παρὸν δημόσιον ὄργανον τῆς κοινοποιήσεως τῶν δοξασιῶν ἄλλων, καὶ δὲν ἠμπορῶ μήτε πρέπει ἐγὼ νὰ γίνωμαι κένσωρ τῶν ἰδίων, ὥστε, ὁποίαι μὲ ἀρέσουν νὰ ἐκδίδω, καὶ ὁποίαι δὲν μὲ ἀρέσουν, νὰ ἀποβάλλω, ἐπιθυμῶ νὰ ἰδῶ δημοσίως ἐξηγημένον αὐτὸν τὸν νόμον, αἱ παρακαλῶ εἰς τοῦτο ὅλους τοὺς πεπαιδευμένους, ὅσους μέλλει μάλιστα ἡ ἐλευθερία τοῦ λαλεῖν καὶ γράφειν. νὰ κοινοποιήσουν ἢ εἰς ἄλλαις ἐφημερίδαις, ἢ εἰς τὴν ἐδικήν μας, τί φρονοῦν περὶ τοῦ ἄνω εἰρημένου νόμου, ἤγουν ἂν στοχάζωνται ὑπεύθυνον καὶ τὸν ἐφηγεριδογράφον ἢ καὶ τὸν τυπογράφον, διὰ τὴν παράβασιν κἀνενὸς ἀπὸ τοὺς ὅρους, οἱ ὁποῖοι ἐτέθησαν ἀπὸ τὴν ἐθνικὴν ἐν Αστρει συνέλευσιν διὰ νὰ συστέλλουν τὴν κατάχρησιν τῆς ἐλευθερίας τοῦ τύπου.

Ηξεύρω καλῶς, ὅτι αὐτὴν πάλιν τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πνεύματος τοῦ νόμου δὲν εἶναι ἔργον τοῦ τυχόντος νὰ τὴν κάμη, τουτέστι, ὅτι δὲν ἔχει κἀνένα κῦρος, ἐὰν γένῃ ἀπὸ ἰδιώτας ἀνθρώπους· ὅτι μόνον μία ἐθνικὴ συνέλευσις ἠμπορεῖ πάλιν νὰ προσδιορίσῃ κατὰ μέρος τὰ εἰς τὸν νόμον περιεχόμενα νοήματα, καὶ ὅτι ἕως εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, μόνη ἡ διανικὴ δύναμις, ἠμπορεῖ νὰ κάμη τοῦτο πρὸς καιρὸν· ἐπειδὴ ὅμως μία τοιαύτη δύναμις δὲν ἐσυστήθη ἀκόμη εἰς τὴν Ελλάδα, ἀλλὰ τὰ τῆς δικαιοσύνης ἐνεργοῦνται ἕως τώρα διὰ προσωρινῶν ἐπιτροπῶν, θέλομεν νὰ ἰδοῦμεν τὴν κοινὴν γνώμην περὶ τούτου, διὰ νὰ καταδικαζώμεθα κἂν πεπεισμένοι, ὅταν πτάιωμεν, καὶ νὰ ἀθωωνώμεθα ὁμοίως· ὄχι διότι φοβούμεθα πάρα πολὺ τὴν ἄδικον καταδίκην, ἀλλὰ διότι τοῦτο τὸ στοχαζόμενα βλαπτικὸν εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ εἰς τὰ κοινὰ συμφέροντα τοῦ Εθνους.

Ημεῖς ἐξεθέσαμεν πολλάκις τὰς διὰ τὴν Παῤῥησίαν ἰδέας μας, πλὴν πάλιν φαίνεται εἰς τὴν κεφαλίδα τῆς Εφημερίδας μας συγκερασμένη αὐτὴ ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης μὲ τὴν θέλησιν τοῦ Εθνους, προσδιωρισμένην δημοσίως εἰς τὸν Επιδαύριον Νόμον. Ηξεύρομεν καλῶς καὶ εἴμεθα πολλὰ πεπεισμένοι, ὅτι συγγράμματα διαφόρου ὕλης περιφερόμενα μυστικῶς ἀπὸ χεῖρας εἰς χεῖρας ἠμποροῦν νὰ βλάψουν περισσότερον κἄποτε τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους ὡς μὴ γνωριζόμενα ἀπὸ τοὺς δυνατοὺς νὰ δείξουν τὴν σαθρότητά τους, παρὰ ὅταν δημοσιεύωνται καὶ διαφιλονεικοῦνται ἐλευθέρως. Εὰν ὅμως ἡ ἔκδοσίς των εἶναι νόμου παράβασις, τοῦτο χωρὶς ἄλλο στοχαζόμεθα, ὅτι πρέπει νὰ παιδεύεται· ἀλλέως ὁ νόμος καταντᾷ ἱστὸς ἀράχνης, καὶ τούτου τὰ ἐπακόλουθα εἶναι ἀναρχία καὶ ἀφανισμός.

Τὸ ἐρώτημα ὅλον λοιπὸν εἶναι ἐκεῖνο, ὁποῦ εἴπαμεν· " Ποῖος εἶναι ἔνοχος διὰ τὴν παράβασιν τοῦ νόμου; ὁ γράφων, ἢ ὁ ἐφημεριδογράφος, ἢ ὁ Τυπογράφος, ἢ καὶ ὅλοι μαζί."

Γ. Ψύλλας.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐκδίδομεν ἐδῶ τὴν ἀκόλουθον διαταγὴν τῆς Διοικήσεως κατὰ παρακίνησιν τῶν Δημογερόντων μας, διακρίνουσαν μερικὰ κεφάλαια ἀμφισβητούμενα μεταξὺ τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν ἐθνικῶν προσόδων καὶ τῶν νοικοκυραίων.

Προσωρινὴ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας.

πρὸς τοὺς ἐνοικιαστὰς τῶν Ἐθνικῶν προσόδων τῆς Ἐπαρχίας Ἀθηνῶν.

Ὁ κύριος Ν. Καρώρης ἐπιτροπικῶς ἀναφερόμενος ἀντὶ τῆς Ἐπαρχίας Ἀθηνῶν παρέστησεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο, ὅτι ἐνῶ ἐκ τῆς γῆς τοῦ Πειρεῶς τὰ δύω τρίτα καὶ περισσότερον εἶναι Μοναστηριακὴ καὶ ἰδιόκτητος καὶ βόσκουν ἐπ' αὐτὴν τοὺς βόας των, τὸ δὲ ἕν τρίτον μόλις ἐθνικὴ, ζητεῖτε νὰ πληρωθῆτε δικαίωμα τοπιάτικον ἀπὸ ὅλην, ὡς ἐθνικὴν.

Διατάττεσθε, ἂν οὕτω, ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, νὰ συμφωνήσετε διὰ νὰ πληρωθῆτε ἀπὸ τοὺς βοσκοὺς αὐτοὺς τοπιάτικον μόνον διὰ τὴν ἐθνικὴν γῆν, ὅση ἂν εἶναι· ὄχι δὲ καὶ ἀπὸ τὴν ἰδιόκτητον, καθ' ὅτι ὁ περὶ βοσκημάτων νόμος ὑπ' ἀριθ. 1118 τοῦ Κώδηκος τῶν νόμων εἰς τὸ ε. ἄρθρον ἀποφαινόμενος ῥητῶς, ὅτι "ὅσα ζῶα εἴτε χοντρὰ ἢ γιδοπρόβατα μεταφέρονται ἀπὸ τὰ καλοκαιρινὰ λιβάδια εἰς τὰ χειμάδια λιβάδια, ἢ καὶ τὸ ἀνάπαλιν, δὲν εἶναι συγχωρημένον νὰ σταθοῦν περισσότερον ἀπὸ 24 ὥρας, μήτε εἰς ἐθνικὴν, μήτε εἰς ἰδιόκτητον γῆν, ἐὰν δὲν ἤθελον συμφωνήσῃ πρότερον μὲ τὸν κύριον αὐτῆς" δίδει τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς κυρίους τῆς ἰδιοκτήτου γῆς, νὰ μὴ πληρώνουν δι' αὐτὴν εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς· τὸ αὐτὸ θέλετε ἀκολουθήσει καὶ διὰ τὰ καλοκαιρινὰ κοινὰ καὶ ἰδιόκτητα λειβάδια, δηλαδὴ νὰ μὴ λαμβάνετε εἰμὴ ἀπὸ μόνην, ὅση γῆ εἶναι ἐθνικὴ· καθὼς καὶ ἀπὸ τὰ λειβάδια ὅσα εἶναι εἰς ἐλαιῶνας θέλετε λαμβάνει μόνον ἀφ' ὅσον μέρος εἶναι εἰς ἐθνικοὺς ἐλαιῶνας οὐχὶ δὲ καὶ ἀπὸ ὅσον εἰς ἰδιοκτήτους.

Ἀπὸ τὰ ἐθνικὰ περιβόλια ἐπειδὴ αὐτὰ κατὰ τὸ θ. ἄρθρον τῆς Γενικῆς διατάξεως ἐνοικιάζονται διὰ τρεῖς χρόνους, θέλετε λαμβάνει τὸ συμφωνηθὲν κατ' ἔτος ἐνοίκιον ὁμόνον κατὰ τὴν διάταξιν, διότι τὸ νὰ ζητεῖτε ἀπὸ τὰ ἴδια καὶ δέκατον εἶναι παράνομον. ὁμοίως δὲν εἶναι ἐκ τῶν νομίμων καὶ τὸ νὰ ζητῆτε δέκατον ἐκ τῶν ἰδιοκτήτων περιβολίων, ἀλλὰ θέλει μεταχειρίζεσθε βάσιν τὴν ἀποκοπὴν μὲ τὴν ὁπόιαν οἱ κύριοι αὐτῶν τὰ ἔχουν ἐνοικιασμένα εἰς ἄλλους, καὶ θέλετε λαμβάνει τὸ δέκατον μόνον κατὰ τὴν ἀποκοπὴν εἰς γρόσια, ὄχι δὲ νὰ ζητῆτε χωριστὰ διὰ δύο ἢ τρεῖς Συκάς, ἢ συκαμίνους, τὰς ὁπόιας ἂν ἐμπεριέχουν κατὰ τὸν περὶ τούτων νόμον καθὼς καὶ ἀπὸ τὰ εἰς αὐτὰ σπορήμια τὸ δέκατον, ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἐκτὸς τῶν οἰκιακῶν Κήπων.

Ὅσοι ἔχουν παρὰ τῶν ἐπιστατῶν ἐνοικιασμένα χωράφια, καὶ ἔχουν προπληρωμένον πρὸς αὐτοὺς τὸ συμφωνηθὲν ἐνοίκιον, δὲν ἠμποροῦν νὰ πληρώνουν καὶ δέκατον διὰ τὰ ἴδια· διὸ καὶ θέλετε λείψῃ καὶ ἀπὸ ταύτην τὴν αἴτησίν σας, λαμβάνοντας τὸ συμφωνηθὲν ἐνοίκιον.

Ἐπαραξενεύθη δὲ τὸ Ὑπουργεῖον, θεωρῆσαν εἰς τὴν εἰρημένην ἀναφορὰν τοῦ κυρίου Καρώρη, ὅτι ζητεῖτε νὰ πωλήσετε ὡς ἐθνικὴν πρόσοδον καὶ τὸν ποταμὸν, ἐνῶ τοῦτο δὲν ἠκούσθη ποτὲ ἢ καὶ εἰς ἄλλο μέρος καὶ ἐνῶ ὁ ποταμὸς οὗτος ποτίζει τοὺς ἐλαιῶνας, καὶ ἄλλα σπαρτὰ, ἐκ τῶν ὁπόιων θὰ λειφθῇ τὸ δέκατον καὶ ὅταν πωληθῇ τὸ νερὸν τοῦ ποταμοῦ, καὶ λειφθῇ παρ' αὐτοῦ ἐνοικιαστικὸν δικαίωμα, δὲν εἶναι δίκαιον νὰ λειφθῇ καὶ ἀφ' ὅσα αὐτὸς ποτίζει, ὥστε θέλετε λείψει καὶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν αἴτησίν σας ἐξακολουθοῦντες τὰς εἰσπράξεις σας κατὰ τὴν διάταξιν, καὶ τοὺς ἐκδοθέντας νόμους ἀφορῶντας τὴν κανονικὴν εἴσπραξιν τῶν δημοσίων Προσόδων.

Τῇ 12. Μαΐου 1825.
ἐν Ναυπλίῳ.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Οἰκονομίας.
Νικόλαος Πονηρόπουλος.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεύς.
Νικόλαος Οἰκονομόπουλος.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 64. 85

Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦν καὶ εἰς ἄλλους τρόπους καὶ μὲ μέσον τῆς Τυπογραφίας ὅ, τι στοχάζονται διὰ καλόν.
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Επιδ.)

ΕΘΝΙΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

„ Η Παρρησια
εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης. "

ΤΡΙΤΗ 31 Αὐγούστου.

Αθῆναι 28 Αὐγούστου.

Απὸ Ναύπλιον γράφουν, ὅτι εἰς τὸ Μεσολόγγι, ἐκάμαν πάλιν οἱ ἀπὸ μέσα Ἕλληνες μίαν ξέοδον ἐπάνω εἰς τοὺς ἐχθροὺς, τοὺς ἐκτύπησαν ἀνδρείως, τοὺς ἐκυνήγησαν καὶ τοὺς ἐπῆραν τὰ χαντάκια, τὰ κανόνια, καὶ πολλὰ ἄλλα. νεκροὺς ἄφησαν οἱ Τοῦρκοι εἰς τὴν ἐξοδον τῶν ἐδικῶν μας ὑπὲρ τοὺς 150.

-- Απὸ Πάτρην μανθάνομεν, ὅτι ὁ Ελληνικὸς στόλος, συμποσούμενος εἰς καραβόια 40. τὸν ἀριθμὸν, ἀφ' οὗ ἐξήτησεν εἰς τὰ παραθαλάσσια τῆς Αλβανίας τὸν στόλον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ δὲν ἠμπόρεσε νὰ τὸν εὕρῃ πουθενά· ἠξεύρωντας ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τὴν ἑτοιμασίαν τοῦ Αἰγυπτιακοῦ, ἐτραβήχθη πρὸς τὰ μέρη τοῦ Τζυρίγου καὶ τοῦ ἀκρωτηρίου Μαλέα, πρὸς ἀπάντησιν του. Εἰς τὸ Μεσολόγγι ἄφησαν ὀκτὼ πλοῖα, τὰ ὁποῖα φυλατοῦν ἀποκλεισμένα τὰ φρούρια καὶ βασοῦν ἀνοικτὴν τὴν θαλάσσιον κοινωνίαν τοῦ Μεσολογγίου.

Απὸ Ναύπλιον γράφουν, ὅτι ὁ περιφημος Αγγλος: Λόρδος Κοχράν, ὁ ὁποῖος μὲ ἕναν μικρὸν ἐδικόν του στόλον ἦτον ἕως τώρα εἰς δούλευσιν τῆς Κολουμβίας εἰς τὴν Μεσημβρινὴν Αμερικὴν, καὶ τῆς ἐχρησίμευσε μεγάλως, προσκαλεσθεὶς ἀπὸ τὴν Ελληνικὴν Επιτροπὴν εἰς τὴν ἐπιστροφήν του εἰς τὴν Λόνδραν διὰ νὰ ἔλθῃ νὰ βοηθήσῃ καὶ τὴν Ελλάδα μὲ τὸν στόλον του, τὸν ὁποῖον δὲν ἐδέχθη μὲ πᾶσαν τὴν εὐχαρίστησιν (χάρην τῆς Ελλάδος), μὲ ὅλον ὁποῦ ὁκαιρὸς τῆς συμφωνίας του μὲ τὴν Κολουμβίαν δὲν εἶναι ἀκόμη τελειωμένος.

---Ακόμη, δὲν εἶναι βέβαιος ὁ ἐρχομὸς τοῦ Ιμπραήμ -- Πασσᾶ εἰς Τριπολιτζᾶν. τὸ βέβαιον εἶναι, ὅτι ἕνα σῶμα Αραβων ἔφθασεν ἐκεῖ ἀπὸ Νεόκαστρον καὶ ἔλυσε τὴν πολιορκίαν, τὴν ὁποίαν ἔλεγαν σταμένην διὰ τοὺς εἰς Τριπολιτζᾶν.

Εἰς τὴν Κρήτην ἐστάλθησαν καὶ στέλλονται ὅσα ἀναγκαῖα καὶ δυνατὰ πρὸς περισσοτέραν στερέωσιν τῶν Εδικῶν μας, ἐπάνω εἰς ἕναν τόπον, ὅλως διόλου εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ Ἐχθροῦ πρᾶμα, τὸ ὁποῖον δὲν θέλει φανῇ τόσον ἀδιάφορον εἰς τὰ μάτια τοῦ Αἰγυπτίου Σατράπου.

Εἰς τὰ Σάλωνα στέκουν τὰ πράγματα εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν.

-- Δύο Γαλλικὰ πλοῖα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὸ ἕνα ἦτον ἡ Ναυαρχὶς, καὶ δύο Αὐστριακὰ, ἦσαν τούταις ταῖς ἡμέραις εἰς τὸν λιμένα μας, τῶν ὁποίων οἱ ἀξιωματικοὶ ἀνέβαιναν καθημερινῶς καὶ ἐθεωροῦσαν τὰ Αρχαῖα τῆς Πέλεώς μας.

Λέγεται, ὅτι τὰ Αμερικάνικα πλοῖα ἀνεχώρησαν διὰ τὸ Τούνεζι, ὅπου ἔχουν κάποιαν διαφορὰν νὰ τελειώσουν.

Εἶπαν τὰ Φράγκικα πολεμικὰ πλοῖα, ἀπὸ οὗ ἦλθαν ἀπὸ Σμύρνην, ὅτι ὁ Σουλτάνος ὀργισμένος ἐναντίον τοῦ **Καπετὰν-Πασσᾶ**, διώρισε νὰ πουληθῇ τὸ πρᾶγματον ὅλον καὶ νὰ γένῃ βασιλικόν.

Η μεγαλητέρα αἰτία ἐστάθη εἰς τοῦτο, διότι ἄφησε τὸν ἀποκλεισμὸν τοῦ Μεσολογγίου καὶ ἔφυγε, μόνον ἀπὸ μακρὰ φλέπωνλας τὰ Ελληνικὰ καράβια.

Διὰ τοῦτο στοχάζονται μερικοί, ὅτι ἐλάβιξε πρὸς τὸ Αλγέρι, φοβούμενος, καὶ αὐτὴν τὴν ζωήν του.

Ἰδοὺ ἕνα γράμμα τοῦ Στρατηγοῦ Γκούρα πρὸς τὴν Διοίκησιν, διὰ τοῦ ὁποίου ἐκφράζει τὴν κλισιν ὁπού ἔχει εἰς τὸ νὰ γένῃ Ταχτικός.

Σεβαστὸν Εκτελ.· Σῶμα.'

Πρὸ δύω ἤδη ἐτῶν ἐπεθύμουν νὰ βάλλω εἰς πρᾶξιν τὴν εἰς τὸ τακτικὸν κλισιν μου, ἀλλὰ τὰ τότε περιστατικὰ δὲν με ἐσυγχώρουν. Αὐτὴν οὖν ταύτην τὴν κλίσιν μου, τὰ ἔκτοτε ἄχρι τοῦδε ὀλέθρια διὰ τὸ Εθνος περιστατικά, καὶ μάλιστα ἡ ἐφετεινὴ ἐκστρατεία μοῦ αὔξησαν εἰς τόσον βαθμὸν, ὥστε ἐκβῆκε τῶν ὅρων της. διὰ τοῦτο συνομιλοῦντες μετὰ τοῦ Σ.· κυρ. Μακρυγιάννη (ὅστις καὶ στοματικῶς θέλει ἀναφέρει αὐτήν) ἐμείναμεν σύμφωνοι εἰς τοῦτο τὸ κοινωφελὲς ἐπιχείρημα. Οθεν παρακαλῶ τὸ Σ.· μοι τοῦτο Σῶμα ἵνα σταλῇ νὰ συστήσῃ εἰς τὴν Πόλιν ταύτην ἐπὶ τούτου σχολείων μ' ὅλα τὰ ἀνγκαῖα, ὅπου τὸν ἐρχόμενον χειμῶνα νὰ γυμναζώμεθα, καὶ ἴσως εἰς τὸ μετέπειτα φανοῦμεν ὠφελιμότεροι εἰς τὴν ἱερὰν Ελευθερίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν τοῦ ταλαιπώρου Εθνους μας, τοῦ ὁποίου τὰ ἄνωθεν ὀλέθριαπεριστατικὰ κατερρούφιξαν τὸ αἷμα.

Σεβ. Εκτελ. Σῶμα· ἐλπίζω εἰς τὴν ἀνωτάτω πρόνοιαν· ὅτι ὅλοι οἱ ἐναίσθητοι καὶ καλοὶ πατριῶται, ὅσοι γνωριζοντες τὴν καθ' ὅλους τοὺς τρόπους ὠφέλειαν αὐτοῦ τοῦ κοινωφελοῦς ἔργου θέλων τρέξει καὶ ἐνγκαλφσθῇ αὐτὸ, καὶ τότε, βεβαιότατα ἐκέρδησε τὸ Εθνος ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἡ ἰδία ἀνθρώπινος φύσις ζητεῖ, τὴν ἱεράν δηλ.· ἐλευθεριαν καὶ ἀνεξαρτησίαν του· παρακαλῶ ὅμως νὰ διατάξῃ ἵνα μοῦ ἀποπληροθῶσιν ὅλοι οἱ λογαριασμοί· ἵνα κάμω καὶ ἐγὼ τὸ ἴδιον πρὸς τοὺς ὑπὸ τὴν ὁδηγιαν μου στρατιώτας, καὶ νὰ μείνω ἐλεύθερος μ' ὅσους ἤθελον μ' ὑπακούσει νὰ γυμναζώμεθα εἰς τοῦτο τὸ κοινοφελὲς ἔργον.

Αμποτε Σεβ. Υπτ. Σῶμα νὰ ἐβάλλετο τοῦτο ὅσον τάχος εἰς πρᾶξιν, ἵνα ἕως εἰς τὴν ἐρχομένην ἄνοιξιν τελειοποιηθῶμεν· μένω δὲ μὲ τὸ πρεσῆκον Σέβας.

τὴν 27. Αὐγούστου. 1825.
ἐξ' Αθηνῶν.

ὁ ἐλάχιστος Πατριώτης.
Ιωάννης Γκούρας.

Πρὸς τὸ Πανελλήνιον,

Ηλθεν ὁ Ιμπραήμ-Πασᾶς εἰς Μωρέαν, εὗγαλε τὰ Στρατεύματά του, ἕως 8. χιλιάδες τὸ πολὺ, ἐπολιόρκησε τὸ Νεόκαστρον, ἔσπασε πᾶσαν βοήθειαν, ἡ ὁποία ἦλθεν ἐναντίον του, ἐβάστηξε τὴν πολιορκίαν, ἔφερε καὶ ἄλλα στρατεύματα, ἐπῆρε μὲ ἀποβασιν τὴν Σφακτηρίαν, τοῦ ἐπαραδόθη τὸ Παλαιόκαστρον, τέλος ἐβιάσθη νὰ παραδοθῇ καὶ τὸ ἴδιον τὸ Νεόκαστρον, διὰ τὸ ὁποῖον ἐχάθησαν πολλοὶ καὶ καλοὶ ἄνδρες.

Αὐτὰ ὅλα ἀκολούθησαν τὸν ὑπερασμένον χειμῶνα, τὸ ἕνα κατόπι τοῦ ἄλλου, καὶ αὐτὰ ἔφεραν μαζήτους καὶ τόσα ἄλλα κακὰ, τὰ ὁποῖα τὰ ἠξεύρομεν ὅλοι.

Τούτων τῶν μεγάλων κακῶν ἡ αἰτία ἐστάθη κατὰ πρῶτον λόγον ἡμεγάλη καταφρόνησις, τὴν ὁποίαν ἐπήραμεν σχεδὸν ὅλοι κατεπάνω εἰς τὸν ἐχθρὸν, ἐπει-

δὴ τὸν εἴδαμεν πέρσυ κλυπημένον καὶ νικημένον εἰς τὴν θάλασσαν. "Ποτὲ νὰ μὴν καταφρονῇς τὸν ἐχθρόν σου, ὅσον μικρὸν καὶ ἀδύνατον κ' ἂν τὸν στοχάζεσαι", εἶναι μία αἰώνιος ἀλήθεια.

Διὰ τὴν καταφρόνησιν ἐκείνην, τὸν ἀμελήσαμεν, ἐκεῖ ὁποῦ ἔπρεπε τὸν χειμῶνα ὅλον νὰ καταγινώμεθα εἰς τὸ νὰ τὸν ἐξολοθρεύσωμεν, εἰ δυνατὸν, ἢ κἂν, νὰ τὸν ἀδυνατίσωμεν τόσον, ὥστε νὰ μὴν ἐπιθυμήσῃ, μήτε νὰ εἶναι εἰς κατάστασιν να κινηθῇ εἰς τὰ μέσα τοῦ χειμῶνος αὐτὸς κατεπάνω μας. καὶ ἦτον πολλοὶ τρόποι νὰ γένῃ τοῦτο.

Διὰ μεγαλητέραν μας ὅμως δυστυχίαν, αὐτὴ ἡ καταφρόνησις πρὸς τὸν ἐχθρὸν, ἡ ὁποία, ἂν ἦτον μόνον συνήθεια τῆς ὑπεροχῆς τῶν δυνάμεών μας, ἤθελε μᾶς κάμῃ νὰ κυνηγοῦμεν τὸν ἐχθρὸν, ὁποῦ μὲ τόσην δύναμιν καὶ ἑτοιμασίαν ἐκινήθη αὐτὸς πρῶτος ἐναντίον μας, αὐτὴ λέγω, ἡ καταφρόνησις, μᾶς ἔκαμε νὰ στοχασθοῦμεν, ὅτι εἴμεθα πλέον ἀσφαλέστατοι, καὶ ἀνίκητοι Ηρωες, καὶ ὅτι ἔπρεπε τότε νὰ ξεχωρίσωμεν ταῖς φιλονικίαις καὶ τὰ παράπονάμας μὲ τὸ σῖδηρο καὶ τὸν σίδηρον. Τὸ λέγω καὶ ἄλλην μίαν φορὰν. αὐτὴ ἡ καταφρόνησις μόνον μᾶς ἔκαμε νὰ στοχασθοῦμεν, ὅτι τώρα πλέον ἀπεξω δὲν ἔχομεν νὰ φοβούμεθα, καὶ ἀρχήσαμεν νὰ διορθώσωμεν μὲ τὸ τουφέκι πράγματα, τὰ ὁποῖα ὁ καιρὸς καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ λαοῦ θὰ τὰ εδιόρθωνε καὶ χωρὶς αἷμα καὶ εὐτυχέστερα. Ποῖος ἀμφιβάλλει ὅτι, ἐὰν ἐκατέβαινεν ἕνας Ἄγγελος ἀπὸ τοὺς Οὐρανοὺς καὶ μᾶς ἐπρόλεγεν, ὅσα εἴδαμεν καὶ ἐπάθαμεν, ποῖος ἀμφιβάλλει πολὺ, ὅτι ὁ φόβος αὐτῶν τῶν κακῶν, δὲν ἤθελε μᾶς σφικτοδέσῃ, ὡς τέκνα τῆς ἰδιας Μητέρας, δὲν ἤθελε μᾶς κάμῃ νὰ κυνηγοῦμεν τὸν τζακισμένον ἐχθρόν μας εἰς ὅλα τὰ πελάγη, καὶ εἰς ὅλα τὰ φρούρια; καὶ ὡς τὸ τέλος, νὰ τὸν καταστήσωμεν ἀδύναλον, διὰ νὰ προξενήσῃ, ὅσα ἐπάθαμεν;

Ἐμελλε λοιπὸν, καὶ τὰ τοὺς ὅρους τῆ Κυβερνήτου τῶν ὅλων, νὰ μετανοήσωμεν μετάνοιαν μεγάλην διὰ αὐτὸ τὸ ἀνόητόν μας φέρσιμον, καὶ ὁ φόβος, ὁποῦ μᾶς ἔσπειρεν εἰς ταῖς καρδίαις μας ἡ παντία τοῦ ἐχθροῦ νὰ σταθῇ ὁ κανόνας διὰ τὸ ἀπερασμένον θανάσιμόν μας ἔγκλημα.

Αλλὰ τέλος πάντων, ὕστερον ἀπὸ αὐτὴν τὴν μεγάλην μετάνοιαν καὶ τὸν βασανιστικὸν κανόνα, ἄπλωσε πάλιν ὁ Θεὸς τὴν δεξιάν του, διὰ νὰ μᾶς σηκώσῃ ἀπὸ τὸ βαρύ πέσιμον, καὶ νὰ μᾶς φέρῃ μὲ τὴν βοήθειάν του εἰς τὴν ζωὴν καὶ εἰς τὴν σωτηρίαν. Τοῦτο μᾶς τὸ ἔδειξεν εἰς τοὺς Μύλους τὸν ἀπερασμένον Ιούλ. μᾶς το ἔδειξεν καὶ μᾶς τὸ δείχνει ὁλοένα εἰς τὸ Μισολόγγι.

Ποῖος ἠμπορεῖ πλέον νὰ ἀμφιβάλλῃ, ὦ Ελληνες, ὅτι δὲν εὑρίσκονται εἰς ἡμᾶς τρόποι καὶ δύναμις, διὰ νὰ θασταχθοῦμεν ἐναντίον εἰς τὸν ἐχθρὸν, ἕως ὁποῦ ἡ χριστιανικαῖς δύναμαις νὰ λάβουν τέλος πάντων συμπάθειαν εἰς τὰ θάσανά μας, καὶ νὰ ἀποφασίσουν τὴν τύχην μας; Εἶναι μάλιστα πολλοὶ φρόνιμοι ἄνδρες καὶ ὁμογενεῖς καὶ ξένοι, ὁποῦ φρονοῦν, ὅτι ἀκόμη ἄλλος τόσον δυνατὸς νὰ ἦτον ὁ ἐχθρός μας, στέκει εἰς τὸ χέρι μας νὰ τὸν τζακίσωμεν καὶ νὰ τὸν διώξωμεν ἀπὸ τὴν γῆν τῶν πατέρων μας. καὶ παράδειγμα μᾶς φέρνουν τὴν νίκην τῶν Μύλων, καὶ τοῦ Μισολογγίου τὴν ἀνδρικὴν ἀπόφασιν. Εἰς τοὺς Μύλους μόνον μία φούχτα ἀνθρώπων 250 τὸν ἀριθμὸν, ἐβαστάχθησαν ἐναντίον εἰς ἓξ χιλιάδες τακτικῶν καὶ τοὺς ἐτζάκισαν. Εἰς τὸ Μισολόγγι ἓξ χιλιάδες, ἐβάσταξαν καὶ θασοῦν ἀκόμη ὁλοένα μιαν πολιορκίαν σκληρότατην καὶ πεισματικώτατην, ἐναντίον εἰς 30, χιλιάδες Τουρκαρβανίταις.

Ἐξω λοιπὸν ἀπὸ αὐταῖς ταῖς ἓξ ἐπλὰ χιλιάδες ἄνδρας, δὲν ἔχουν οἱ τόποι μας ἀκόμη ἄλλαις δέκα, διὰ νὰ βαστάξουν κἂν εἰς τὰ βουνὰ καὶ στενώματα 10 ἢ 15 χιλιάδες Αράπιδες; ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἓξ χιλιάδες δὲν ἠμπόρεσαν καθὼς εἴδαμεν, νὰ θγάλουν μόνον 250 Ελληνας ἀπὸ τὴν θέσιν τους;

Ἔχει. Ἀχ! ἔχει ἡ Πατρίδα μας πολλοὺς, καὶ καλοὺς ἄνδρας ἀκόμη! ἀλλὰ κειττονται εἰς τοὺς καφενέδες καὶ εἰς τὸς ἴσκιους τῶν πολιτειῶν· περιφέρονται εἰς τὰ παραθαλάσσια καὶ εἰς τοὺς Μώλους τῶν νησιῶν, μὲ ἀνοικτὸ τὸ στόμα, καρτερῶντας κἀνένα καίκι φορτωμένον μὲ τὴν ἀνεξαρτησίαν· ἄλλοι ἐγέμισαν ταῖς πολιτείαις καὶ τὰ νησιὰ μὲ σαρδελοπωλεῖα καὶ μαγεριὰ, φέρωντας ἀκόμη ἐπάνω τους τὰ σημεῖα τὰ στρατιωτικά. "Τί κάμνει καὶ τί καρτερεῖ μοῦ ἔλεγεν ἕνας φιλέλλην, μιαν φορὰν, τι καρτερεῖ τοῦτος ὅλος ὁκόσμος εἰς τὰ παζάρια μὲ τὰ ὑποκάμισα ἀπ' ἔξω;" καρτερεῖ νὰ ἔλθουν ἄλλοι νά ἀποθάνουν πολεμῶντας τοὺς ἐχθροὺς, καὶ αὐτοὶ ὕστερα νὰ ἀπολαύσουν τὰ καλὰ τῆς ἐλευθερίας.

Ποῦ εἶναι λέγουν, ἡ βοήθεια, ὁποῦ καρτεροῦμεν ἀπὸ τὸ δεῖνα Βασίλειον; Ποῦ εἶναι ὅμως καὶ ἀπὸ μέρους μας ἡ προθυμία, ὁποῦ χρειάζεται, διὰ νὰ ἔχωμεν πρόσωπον νὰ ζητήσωμεν τὴν βοήθειαν, διατὶ τώρα δὲν φαίνεται νὰ ζητῶμεν βοήθειαν, ἀλλὰ τοὺς λέγομεν φανερὰ. "ἐλᾶτε σεῖς νὰ παλεύσετε μὲ τοὺς Τούρκους, καὶ νὰ μᾶς ἐλευθερώσετε.. Ποῖος εἶναι ἐκεῖνος, ὁποῦ ἠμπορῶντας νὰ γλυτώση τὸ σπῆτι του μόνος του, καὶ τὸ ἀφήσει καὶ φύγη, ὁποῦ θὰ τὸν βοηθήσει ὕστερα ἕνας ξένος;

Ὀχι ἀδελφοί! ὄχι ἔτζι. Μὲ τὸ ἕνα χέρι, πρέπει νὰ βαστοῦμεν τὰ ἅρματα καὶ νὰ κτυποῦμεν, ὅσον ἠμποροῦμεν, τὸν ἐχθρὸν, καὶ μὲ τὸ ἄλλο ξαπλωμένον εἰς τοὺς χριστιανοὺς βασιλεῖς, πρέπει νὰ ζητοῦμεν τὴν βοήθειαν. τότε μᾶς εὐσπλαγχνίζονται καὶ αὐτοὶ διὰ τὴν ἀδυναμιαν μας, καὶ μᾶς βοηθοῦν, ὅπως ἠξεύρουν. Εἰδὲ μὴ τώρα κειττόμενοι, καθὼς εἶπα εἰς τοὺς καφφενέδες, καὶ δοσμένει εἰς τὰ γύφτικα κερδη μας, τώρα δὲν ἔχομεν κἀνένα δικαιον νὰ ἐλπιζωμεν μήτε τὴν παραμικρὰν βοήθειαν ἀπὸ αὐτούς.

Πρέπει ἀκόμη νὰ στοχασθῆτε καλὰ, ὅτι αὐτὴ ἡ βοήθεια, τὴν ὁποιαν ἐξ ἀρχῆς τοῦ ἀγῶνος μας ἐκαρτερούσαμεν ἀπὸ τοὺς χριστιανοὺς Βασιλεῖς, καὶ σήμερον πλέον ἐπιμόνως τὴν ζητοῦμεν, εἶναι τόσον δύσκολον πρᾶγμα αὐτὸ καθ' αὑτὸ νὰ βαλθῇ εἰς πράξιν, ὁποῦ εἰς τὴν ἀρχὴν μάλιστα ἦτον καὶ φόβος νὰ μὴν ἰδοῦμεν κτύπημα, ἀντὶ βοηθείας! τόσον εἶναι ἐμπερδευμένη ἡ Πολιτικὴ τῶν χριστιανικῶν δυνάμεων τὴν σήμερον, πρὸς διατήρησιν τῆς γενικῆς εἰρήνης, ὁποῦ καὶ ἐκεῖνο, ὁποῦ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι, ὡς ἄνθρωποι, ὡς χριστιανοὶ, ὡς Εὐρωπαῖοι καλλιεργημένοι ἐπιθυμοῦσαν, τὸ ἐθυσιάζαν εἰς αὐτὸν τὸν πολιτικὸν λογαριασμὸν (α).

Τώρα λοιπὸν, ὅταν αὐτὴ μόνη της ἡ βοήθεια, ὁποῦ ἀπαντέχομεν ἀπὸ τὴν χριστιανικὴν Εὐρώπην, εἶναι τόσον δύσκολος πῶς θέλομεν μάλιστα καὶ τότε νὰ τὴν ζητοῦμεν, ὅταν ἡμεῖς οἱ ἴδιοι, οἱ ὁμόπιστοι, οἱ ὁμόγλωσσοι, οἱ ὁμογενεῖς δὲν τρέχωμεν ὁ ἕνας εἰς τοῦ ἀλλουνοῦ τὴν βοήθειαν, ὅσον ἠμποροῦμεν; διατί ἂν ἐκάμναμεν αὐτὸ, τὰ πράγματά μας θὰ εἶχαν ἄλλην θεωρίαν.

Ας βάλλωμεν λοιπὸν καλὰ εἰς τὸν νοῦν μας, ὅτι ἐμεῖς πρέπει νὰ κάμωμεν ἐντελῶς τὰ χρέη μας, πρέπει νὰ πολεμήσωμεν μὲ τὸ θάρρος ἑνὸς ἀπελπισμένου, ἑνὸς, ὁποῦ πελεμεῖ, ὄχι διὰ δόξαν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπόκτησιν καὶ ἐλευθέρωσιν τῶν ἱερῶν δικαιωμάτων του, τῶν ἀκριβῶν του τέκνων, αὐτῆς τῆς ἰδίας του ὑπάρξεως· καὶ τότε ἂς εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ φωνή μας πρὸς τὴν χριστιανικὴν Εὐρώπην θέλει εἰσακουσθῇ καὶ ὁ κραταιός της βραχίων θέλει ἐξαπλωθῇ πρὸς βοήθειάν μας.

Ἀθῆναι 31. Αὐγούστου.

Γράμματα ἀπὸ Ναύπλιον λέγων διὰ τὸν Ἰμπραήμ-Πασσᾶ, ὅτι εὑρίσκεται εἰς Τρι

(α) Διὰ τὸν ὁποῖον λογαριασμὸν ὑποφέρεται τόσους αἰῶνας ὁ Τοῦρκος ἐπάνω εἰς τὰ καλλήτερα μέρη τῆς Εὐρώπης.

πολιτεία. ὅτι ὁ Ἰ. π. Τ. ἐκίνησεν διὰ τὴν Τῦραν, ἐπου θέλει στηλθῆ καὶ ὁ Διακεχγιάνης.

Ἀπ' ἐδῶ ἀναγγέλ. ὁ Ὑπερ. Στράτης Κανζικογιάνης διὰ τὴν Τῦραν, ἐπου ἀκούσαμεν ὅτι ἐσύντρεξεν πολλοὶ καὶ ἀπὸ τὰ τουρκικὰ νησία.

Ὁ Σόλος τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐμάθαμεν, ὅτι ἐπῆγε καὶ αὐτὸς, εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν.

Ναύπλιον 28 Αὐγούστου.

Γράμμα ἀπὸ Ἀλεξάνδρειαν λέγει, ὅτι ὁ Μεχμετ-Ἀλῆς ὁ ἴδιος εὑρισκόμενος ἐκεῖ ὅταν οἱ πυροτολισταὶ Ἕλληνες ὡδήγησαν, καὶ ἀπὸ ἀπιτυχίαν ἀνέμου ἔπεσαν καταμεσῆς εἰς τὸν λιμένα ἕνα πυροπλικὸν, ἀνάφτοντας ἀπὸ δυὸ ἐμβῆκεν εἰς τὰ καράβια καὶ ἐπεριφέρετο 18. ὥρας εἰς τὴν θάλασσαν, ζητῶντας τὰ κιάση τὰ πυροπλικὰ, καὶ εἰς τὴν ἐπιστροφήν του ἤβρεν εἰς τὸν λιμένα καὶ τὸν Ἰπσιλ. καπουδ. Ἀκόμη λέγει, ὅτι πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Φραντζέζους, ὁποῦ ἐζητεῦσαν νὰ ἔμβουν εἰς τὴν δούλευσίν του, μαθαίνοντας ὅτι ὁ κύριος Φαβιὲρ ἐτιμήθη ἀπὸ τὴν Δις κησίν μας, ἐτραβιχθῆσαν.

500 στρατιῶται ἐξεκίνησαν χθὲς διὰ τὴν Κρήτην, καὶ 200 ἐγαίνειν αὔριον. οἱ Σφακιανοὶ ἔπιασαν τὰ ἄρματα ὅλοι.

Η ἀκόλουθος ὁμιλία μᾶς ἐδόθη ἀπὸ ἕνα ἱερὸν σεβαστὸν ὑποκείμενον, διὰ νὰ κοινοποιηθῆ διὰ τῆς Εφημερίδος.

" Τὶς δώσει ὕδωρ τῇ κεφαλῇ μου, καὶ πηγὴν δακρύων τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ κλαύσομαι τὸν λαόν μου τοῦτον ἡμέρας τε καὶ νυκτός;" Προφ. Ιερεμίας. Κεφ. Θ'.

Πόια εὐαίσθητος ψυχὴ δὲν ἤθελε κλαύσῃ καὶ θρηνήσῃ τὴν παροῦσαν κατάστασιν μας; ποῖος λογικὸς ἄνθρωπος ἔχων τὸν φόβον τοῦ θεοῦ ὑστερισμένου ἐνὸς ὀβολοῦ δὲν ἤθελε λυπηθῆ ἐγκαρδίως, βλέπων μὲ τοὺς αἰσθητοὺς ὀφθαλμοὺς τὸν τὴν ἀθλίαν καὶ δυστυχῆ πατρίδα του νὰ δοκιμάζῃ τόσας θλίψεις; τόσας δυστυχίας; καὶ τοσαύτην τυραννίαν; ἀπὸ τίνας; ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῆς τέκνων, τὰ ὁποῖα ἐγέννησεν, ἔθρεψε καὶ αὔξησε μὲ τόσου, ἀγῶνας, καὶ μὲ τοσαύτας θλίψεις; ποία ἀνθρώπινος καρδία εἶναι ἐκείνη, ἥτις δὲν ἤθελε διαλυθῆ εἰς δάκρυα ποταμηδὸν, νὰ αἰσθάνεται καιρίως τὴν φθορὰν καὶ τὴν ἀπώλειαν τῆς γλυκυτάτης Πατρίδος του; βεβάιως ἐὰν ἡμεῖς αἰσθανώμεθα εἰς βάθος τὴν δεινοτάτην δουλείαν καὶ σκλαβίαν τοῦ αἱμοβόρου τυράννου, τὴν ὁποίαν ἀπὸ τὰ πλήθη τῶν ἁμαρτιῶν μας εἴχομεν σχεδὸν τετρακόσια αἰῶνας εἰς τὸν αὐχένα μας, ἔπρεπε οἱ πάντες μικροί τε καὶ μεγάλοι, ἱερωμένοι τε καὶ λαϊκοί, πολιτικοί τε καὶ στρατιωτικοὶ νὰ καθοπλισθῶμεν μὲ τὴν ἀήττητον δύναμιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, καὶ νὰ συνδεθῶμεν μὲ τὸν σύνδεσμον τῆς ἀγάπης, τῆς ὁμονοίας, τῆς συναινέσεως καὶ συμφωνίας, ν' ἀπορρίψωμεν δ' ἀπ' ἐκείνην κοινορτοῦ τὴν σαλανικὴν διχόνοιαν καὶ ἔχθραν, τὴν δεισιδαιμονίαν, τὴν αἰσχροκέρδειαν, τὴν ἀμετρον λυσσώδη μανίαν τῆς ἁρπαγῆς καὶ τῆς πλεονεξίας, καὶ τότε τῷ ὄντι θέλεμεν ἀποφύγη τὴν δουλείαν, ὅτε θέλομεν συντρίψει καὶ κατατζακίσει τὴν τυραννίαν, τότε τὸν αἱμοβόρον καὶ αἱμοχαρῆ Δράκοντα θέλομεν καταπατήσει ἐπὶ κεφαλῆς, θέλομεν τὸν νικήσει καὶ ἐλευθερωθῆ· ἐὰν ἡμεῖς εἴμεθα τῷόντι χριστιανοὶ ἔπρεπε ν' ἀκούσωμεν τὰς παραγγελίας τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ, ὅς τις διὰ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου δίκην σάλπιγγος φωνάζει καθ' ἑκάστην, "ὅπου εἰσὶ δύω, ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐκεῖ εἰμὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ ἀλλαχοῦ. "ταῦτα ἐντέλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους". Ιωαν. κεφ. ιέ. ὁποία ἄρα τάξις σήμερον εἰς τὴν παροῦσαν δεινὴν περίστασιν καὶ πραγματείαν μας φυλάτει αὐτὰς τὰς παραγγε-

λίας και θείας ἐντολὰς; οὐδεμία, οὐδεμια, μήτε ἐκκλησιαστικὴ, μήτε πολιτικὴ, μήτε στρατιωτικὴ, ὥστε κατὰ τὸν προφητάνακτα Δαβίδ. "πάντες ἐξεκλίναμεν ἅμα ἠχρειώθημεν. ψαλ. ιγ'. και πάλιν μετὰ τοῦ Ιερεμίου θρηνῶ· τις δώσει ὕδωρ τῇ Κεφαλῇ μου, και πηγὴν δακρύων τοῖς ὀφθαλμοῖς μου και κλαύσωμαι τὸν λαόν μου τοῦτον ἡμέρας τε καὶ νυκτός; τοὺς τετραυματισμένους τὴν ψυχὴν τῇ θυγατρί μου Σιὼν; ἄς ἀκούση πάλιν ἕκαστος τὴν φωνὴν τὴν δεσποτικὴν, ὅς τις λέγει διὰ τὴν διάιρεσιν και ἀσυμφωνίαν, "πᾶσα Πόλις και Βασιλέια, και κώμη, ἐφ' ἑαυτὴν μερισθεῖσα ἐρημοῦται, και οἶκος ἐπι οἶκον πίπτει. Λουκ. κεφ. ιά. αὐτὴ ἡ ἀσυμφωνια, αὐτὴ ἡ σατανικὴ διχόνοια, ἐπροξένησεν εἰς ὅλους ἡμᾶς τὴν ἀσπλαγνιαν πρὸς τοὺς ἀδελφούς μας, τὴν μνησικακιαν, τὴν ἁρπαγην, τὴν πλεονεξιαν, την ἀσέλγειαν και ἀσωτέιαν, φεῦ, και ὁλοένα ἀπολλύμεθα και φθειρόμεθα καθ' ἑκάστην και ἀπό τοὺς ἐχθροὺς και ἀπὸ τὰ πάθη μας. ὁλαι αἱ τάξεις τῶν ἀνθρώπων διεφθάρησαν, οἱ μὲν ενασχολοῦνται και καταγινονται εἰς την δοξομανιαν, οἱ δὲ εἰς την αἰσχροκέρδειαν, οἱ δὲ πραγματεύονται την σωτηριαν τῆς δυστυχοῦς Πατρίδος, οἱ δὲ εἰς την ἀπληστιαν τῆς ἀσωτέιας, και φθοροποιὰν ἀσέλγειαν· ταῦτα πάντα δὲν ἀποτίκτουσι και γεννῶσι την ἀθεΐαν και ἀσέβειαν; "εἶπεν ἄφρων ἐν καρδιᾳ αὐτοῦ οὐκ ἔστι Θεὸς. ψαλ. ιγ. διατί; διεφθάρησαν, και ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνομιαις, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν. εἰπέτε μοι παρακαλῶ, ὁπόιας θρησκέιας ἄνθρωπος και ἂν εἶναι, ὅταν ἤθελεν ἐπιχειρισθῆ μιαν ὑπόθεσιν προς ὠφέλειάν του, κατὰ πρῶτον δὲν ἤθελεν ἐπικαλεσθῆ προς βοήθειάν του τὸ ὄνομα τοῦ ἁγιου Θεοῦ, τοῦ πλάστου και δημιουργοῦ τοῦ παντός; ποῖος ἀπὸ ἡμᾶς σήμερον εἰς την παροῦσαν τρομερὰν πραγματέιαν μας, εἰς το ἐνεστὸς φρικτὸν στάδιον, ἐπικαλεῖται το ὄνομα τοῦ Θεοῦ και την ἄντιληψιν του; οὐδεὶς, οὐδεὶς.' ναὶ, ναὶ, το ἐκφωνῶ στεντορίως. ἄχ ἀδελφοι.' πόσον εἴμεθα λανθασμένοι, πόσον εἴμεθα ἀπατημένοι. ποῦ εἶναι αἱ δεήσεις μας; ποῦ εἶναι αἱ παρακλήσεις μας: ποῦ εἶναι αἱ λιτανίαι μας; ποῦ εἶναι τὰ δάκρυά μας; πάλιν λέγα μετὰ τοῦ προφήτου Δαβίδ, "πάντες ἐξεκλίναμεν ἅμα ἠχρειώθημεν, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθὸν, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός. ψαλ. ιγ'. ἄρα.' οὐχί γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι την ἀνομιαν; οἱ κατεσθιοντες τον λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτου, τον Κύριον οὐκ ἐπεκαλέσατο. ⟨αὐτόθι⟩. χωρις τῆς θείας βοηθέιας και ἀντιλήψεως ἀδελφοι δὲν κατορθώνομεν τιποτες, ἀλλὰ παροργίζομεν περισσότερον αὐτην την θέιαν πρόνοιαν μὲ τὰ πλήθη τῶν ἁμαρτιῶν μας. ἀ ούσατε τοῦ προφ. Μωυσέως εἰς τὸ Δευτερομίον λέγοντος κεφ. στ'. οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σου, ὃν τρόπον ἐξεπειράσατε ἐν τῷ πειρασμῷ. φυλάσσων φυλάξει τὰς ἐντολὰς Κυρ. τοῦ Θεοῦ σου. και τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, και τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐνετείλατό σοι, και ποιήσεις τὸ ἀρεστόν και τὸ καλόν ἔναντι Κυρ. τοῦ Θεοῦ, ἵνα εὖσοι γένηται. τάχα δὲν καταθλίβεται ἡ ψυχη σας, δὲν συντρίβεται ἡ καρδία σας, νὰ βλέπετε τοὺς ἀδελφούς σας ἀπρεπεῖς, πεινῶντας, ἀνυποδήτους, γεγυμνομένους, καταδεδιωγμένους, ἀπὸ πόιους; ἀπὸ τοὺς νομιζομένους ἐλευθερωτάς; πάλιν συνθρηνῶ μετὰ τοῦ Προφ. Ιερεμ. Τὶς δώσει ὕδωρ τῇ κεφαλῇ μου, και κλαύσωμαι τὸν λαόν μου τοῦτον ἡμέρας τε και νυκτός. ἂν ἐρωτήση τὶς τὸν παραμικρόν ἄνθρωπον, τὸν ἄγροικον, τὸν τζομπάνην, διατὶ ἐσήκωσες ὅπλα ἐναντίον τῶν τυράννων; ἀφεύκτως πρέπει ν' ἀποκριθῇ μὲ αὐτὸν τὸν λόγον, διὰ τὴν πατρίδα μου, διὰ τὴν θρησκέιαν μου, διὰ τὴν πίστιν μου. ποῦ εἶναι ἡ ἀγάπη τῆς γλυκυτάτης Πατρίδος; ποῦ ἔμεινεν ἡ Πίστις; ποῦ ἡ θρησκέια; ποῦ ὁ Ιερός και ἔνθερμος ζῆλος εἰς τὰ θεῖα δόγματα, και ἐντέλματα τῆς ἁγίας τοῦ χριστοῦ ἐκλησίας; ὦ μωρία, ὦ ἀφροσύνη, ὦ φρῖξον ἥλιε, στέναξον γῆ, καὶ κλονουμένη βόησον.

ἀκολουθεῖ.

Ε Φ Η Μ Ε Ρ Ι Σ Α Θ Η Ν Ω Ν .

ΑΡΙΘ. 86. 87

Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοιμῶνται καὶ ἐκεῖνοι ἄλλους τόσους καὶ μὲ αὐτοὺς τῆς Τετραρίας ἑ, τι στοχάζονται διὰ νὰ ἐν

(Παράγρ. Ζ. τοῦ Ν/μ. τῆς Ἐπ.)

„ Ἡ Παῤῥησία
εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης. "

ΤΡΙ[illegible] Σεπτεμβ.

Μεσολογγίον.

τῇ 19 Αὐγούστ. Μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἐπιχειρεῖτο νὰ ῥιφθῶσι ὡσαύτως αἱ ὁμιζόντιοι καὶ κατὰ Κάβετον σφαῖραι μὲ μανίαν. Τὸ δὲ περὶ ἀγγαλὰ ἐμετριάσθη ὁπωσοῦν τὸ πῦρ, ἡμεῖς ἐστερήθημεν δύω ἀπὸ βόλια. Μετὰ τοῦτο συνέβη ἡσυχία.

Ὁ ἐχθρὸς ὅσον προσπαθεῖ νὰ προχωρήσῃ μὲ τὰ χώματά του καὶ νὰ γεμίσῃ τὴν ἔσω τῆ[illegible] ἀγγλίνου ἀντιταφρον, τόσον προσπαθεῖ, καὶ ποτὲ νὰ κατορθώσῃ δὲν ἠμπορεῖ· ἐπομένως δύνημεν ἐξηγηθῇ σαφέστερον περὶ τούτου.

Ὁ ἐχθρὸς, ὡς εἴρηται, προσπαθεῖ νὰ προχωρήσῃ μὲ τὰ χώματά του, καὶ νὰ γεμίσῃ τὴν ἔσω τοῦ Φραγκλίνου ἀντιταφρον· ἐπροσκρούσαμεν εἰς αὐτὴν τὴν ἐργασίαν του· καθότι μόλις ἐπλησίασεν εἰς τὰ χείλη τῆς τάφρου, καὶ οἱ Ἕλληνες πρὸ τριῶν ἡμερῶν ἤρχισαν νὰ τοῦ κλέπτωσι τὸ χῶμα σπαιρόντες τὸ κρυφίως. Ἀφ' οὗ δὲ εἰς τὸ διάστημα τῶν τριῶν τούτων ἡμερῶν ἐπιτηδεύσωμεν τὸν ἐστερήσαμεν τόσον χῶμα, ὅσον ὁ ἐχθρὸς δὲν ἠδύνατο νὰ αἰσθανθῇ, σήμερον περὶ τὴν μεσημβρίαν, ὥραν τετάρτην (τυχόντι) κατεσκευάσαμεν πυροβολικὴν ὑπόνομεν μὲ τρεῖς βόμβας τῆς πλέον μεγάλης διαμέτρου· εἰς τὴν ὁποίαν μεταδώσαντες τὸ πῦρ, καὶ ἑνταυτῷ μὲ τὰ ὅπλα εἰς τὰς χεῖρας ὥρμησεν ἡ φρουρὰ εἰς τὰ ἔσω τοῦ ἐχθροῦ χαρακώματα. Ὀφθαλμοφανῶς λοιπὸν ἴδαμεν τότε, ὅτι Χεὶρ Ὑψίστου ἐβοήθει τοὺς ἀπτοήτους πολεμικούς μας καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐργατάς μας. Ὁποῖος ἐνθουσιασμὸς, ὁποία γενναιότης, τί νέαι ἀποδείξεις τῆς πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ πρὸς τὴν εὐγενῆ ἀγάπα μας τῶν Ἑλλήνων! Ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ κατεστράφησαν ὅλαι αἱ ἐργασίαι τοὺς ὁποίας εἰς διάστημα τεσσαράκοντα ἡμερῶν ὁ ἐχθρὸς εἶχε κατασκευάσει. Τὸ δὲ Ἑλληνικὸν πῦρ τεσεῖτον κατετρόμαξεν ἀμέσως τοὺς μαγθηρεὺς καὶ ἀνάνδρους Μουσουλμάνους, ὥστε ἀμέσως ἀπεσύρθησαν εἰς τὰ ὀπίσθεν· ἐκεῖθεν δὲ ἤρχισαν νὰ ῥιπτωσιν ὡς χάλαζαν πλῆθος ὁβῶν καὶ νιαλίνους γυαλιὰ κατὰ τῆς ἀπτοήτου φρουρᾶς μας. Ἀλλ' ὁποία σταθερότης! ὁποία παρεῖτο α πιεύματος! ἐθαυμάσαμεν κἀνεὶς μ' ὅλον ὅτι καὶ ὁ θανατος τοὺς ἐσυντρόφευε, καὶ τόσοι μάρτυρες τοῦ Σταυροῦ βαρέως ἐπληγώθησαν; ὄχι. Κάθε θεατὴς ἀμερόληπτος ὀφείλει νὰ ἐκφωνήσῃ, ὅσα καὶ διάφοροι παρεστῶτες ἀλλογενεῖς ἀξιωματικοὶ ἐμολόγησαν.

„ Μ' ὅλον ὅτι ἡ ἀνάκτησις τοῦ Τερίμπιλε ἦτον πρόβλημα πολλὰ δύσκολον, καὶ
„ με ἰδια μάλιστα τακτικὰ στρατεύματα
„ ὁδηγούμενα ἀπὸ τὸ ἄξιον ἀρχηγὸν καὶ ἐπι-
„ χειρηματίαν, μ' ὅλον τοῦτο διὰ τοῦ ση-
„ μερινοῦ κατορθώματος δείχνουν εἰς τὴν
„ ὑφήλιον οἱ Ἕλληνες, ὅτι εἶναι ἄνδρες ἀ-
„ νίκητοι, ἂν ἦναι καλῶς ὠργανισμένοι.

Οἱ Ἕλληνες ἔγιναν ἐν τοσούτῳ κύριοι ὅλων τῶν ἔσω τοῦ Φραγκλίνου χαρακωμάτων

και προμαχώνων, ἔνθα ὁ ἐχθρὸς ἐπεστήριζεν ἀκόμη τὰς ὀλίγας ἐλπίδας του.

Μετὰ τοῦτο ἔφερον οἱ ἐχθροὶ τὴν Στρατηγικὴν τοῦ Κιουταχῆ σημαίαν εἰς τὰ κάτω, και στήσαντές την ἐπὶ τοῦ ὑψώματος τῆς ἑνώσεως, ἤρχισαν νὰ τουφεκίζωσιν ἐκεῖθεν, και ἐκ τῶν κανονοστασίων των νὰ πυροβολῶσι μὲ πεῖσμα. Ἐκ τούτου συμπεράινεται, ὅτι κατέβη ὁ ἴδιός των Πασσᾶς διὰ νὰ ἐνθαρρύνη τοὺς καταδιωχθέντας Χαλτούπιδές του, καὶ μὲ τὴν σημαίαν του νὰ τοὺς ἐνθουσιάσῃ· ἀλλὰ πῶς νὰ ἐνθουσιασθῶσιν οἱ Βάρβαροι! αὐτοὶ ἴδον καὶ αὐτὴν τὴν σημαίαν των, ἥτις μόλις φθάσασα και στηθέισα, ἐστερήθη ἀπὸ τὰ τουφέκια τῶν Ἑλλήνων τὴν ἀκμήν της (μιναρὲ), καὶ ἔμεινε μὲ μόνον τὸ σφαιρίδιόν της --Τοπούζ--.

Ἡ δὲ μάχη, ἥτις τώρα ἐνεργεῖται ὄχι μόνον μὲ πυροβόλα, ἀλλὰ και μὲ ξύλα, πέτρας, γρανάτας τῆς χειρὸς κ. τ. λ. διαρκεῖ ἀκόμη ἕως εἰς τὸ δείλι, ὥραν θ'.

20. Αὐγούστου. Συνέχεια τῆς χθεσινῆς μάχης.

Μετὰ τὴν ἐννάτην ὥραν ἐξηκολούθησεν ὡσαύτως ἡ μάχη μὲ δραστηριότητα ἀπερίγραπτον. Οἱ Ἕλληνες ἀφ' οὗ κατέστρεψαν καὶ ἐπιπέδοσαν τὰς ἐν τῷ Φραγκλίνῳ κολοσσαίας τῶν βαρβάρων ἐργασίας, ἐφώρμησαν τελευταῖον και εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ὑψώματος τῆς ἑνώσεως. ἔνθα ἔγινεν ἡ μάχη πλέον πεισματικὴ. Οἱ βάρβαροι τότε ἐξεθηκάρωσαν τὰς μαχάιρας των, καὶ τὰς ἐκίνων, κρυπτοντες τὰς κεφαλάς των ὑπὸ τοὺς προμαχῶνας· ἡ δὲ θαρραλάια φρουράμας γελῶσα διὰ τὰ Θερσιτικὰ ταῦτα τῶν Ντουντούμιδων κινήματα, οὐδὲ κἂν κατεδέχθη νὰ σύρη ξίφος, ἀλλὰ μὲ ῥόπαλα και πέτρας ἐσύντριψε τὰς κινουμένας μαχάιρας και τὰς κεφαλάς των, καὶ αὐτοὺς ἠνάγκασε τελευταῖον νὰ ὀπισθοδρομήσωσιν. ἐν ᾧ ἄλλοι λαμβάνοντες εἰς χεῖρας τὰς συρομένας ἐχθρικὰς ὑαλίνους γρανάτας τὰς ἐκτύπων εἰς τὰς πέτρας και τὰς κατέθραυον διὰ νὰ μὴν ἀποτελῶσι ἔκρηξιν. Ἐνθουσιασμὸς ἀμίμητος! (ά) Ἡ μάχη διήρκεσε τοιουτοτρόπως ἕως τῶν μεσονυκτίων. Οἱ Ἕλληνες θριαμβεύσαντες ἔγιναν κύριοι ὁλοκλήρου τοῦ κανονοστασίου· οἱ δὲ ἐχθροὶ ἐπεριορόσθησαν εἰς τὰ ὄπισθεν τοῦ ὑψώματος τῆς ἑνώσεως, καὶ εἰς τὰ προτητερινάτων χαρακώματα.

Ὅσον ἀπὸ μέρους μας ἐστερήθημεν εἰς τὴν μάχην ταύτην 20 μάρτυρας· ἔμειναν δὲ και 45 πληγωμένοι ἥρωες. κτλπ.

Ἀθῆναι 3. Σεπτεμβρίου.

Ἐνεφανίσθη εἰς τὸ Ἐπαρχεῖον ὁ Σπύρος Γογκὲς Ἀθηναῖος, αἰχμάλωτος πρὸ πέντε ἤδη ἐτῶν, φυγὼς ἀπὸ τὸ Στρατόπεδον τῶν Σαλώνων, εἶπεν, ὅτι τῇ 29 Αὐγ. ἐπέτυχε νὰ φύγῃ φέρων μαζή του καὶ τὸ παληκάρι τοῦ Στρατηγοῦ Γκούρα ὁποῦ εἶχαν πιάσει εἰς τὰ Ἀμπέλια οἱ Τοῦρκοι. εἶπεν ὅτι Π. χ. λ. συμποσοῦται ὅλος ὁ Στρατὸς 5. μόνον ἐξ' αὐτῶν εἶναι τῶν ὅπλων, τοποθετημένοι εἰς διάφορα μέρη· ὅτι κτίζουν σπήτια διὰ τὰ ἄλογά τους νὰ ξεχειμάσουν. ὅτι τὸ στρατόπεδον συνίσταται ἀπὸ Ἀλβανοὺς Γκέκιδες, Χαλτούπιδες, καὶ Ῥωμαίους, (οἱ περισσότεροι Ἀλβανοὶ), ὅτι εὐποροῦν ἀπὸ τροφὰς κομιζομένας ἀπὸ Ζητοῦνι καὶ θαλάσσης, ὅτι Ἀρχηγοὶ εἶναι ὁ Κιαχαγιάμπεης τοῦ Κιουταχῆ μετὰ τοῦ Ταχὴρ -- Ἀμπαζῆ, Μπανοὺς, Σέβρανη. ὅστις καὶ ἀπέρασεν εἰς Μεσολόγγι με χιλίους διακοσίους, Σουλτζο -- Κόρτζα, καὶ ἄλλον ἀγνώστην του. ὅτι εἰς τὴν πρώτην τῶν εἰσβολὴν εἰς Σάλωνα αἰχμαλώτισαν περίπου 100. ψυχὰς. ὅτι εἰς τὸν εἰς τὰ Πεντὲ Ὄρνεα πόλεμον, ἠχμαλώτευσαν καὶ ἐφόνευσαν περίπου 300. Ἕλληνας, καὶ ἐκ τῶν Τούρκων τρεῖς μόνον, ὅτι πρὶν τοῦ εἰς τὰ Ταμπούρια πολέμου, ἔστειλαν κατάσκοπόν τινα Ῥωμαῖον, δώσαντες εἰς αὐτὸν 500 γρόσια ἀμοιβὴν, ὅστις ἐμέτρησε τὰ Ταμπούρια. καὶ τοὺς εἶπε ὅτι μόνον 60. Ἕλληνες εἶδε, ὅτι ἐφονεύθησαν καὶ ἐλαβώθησαν 100. περίπου Τοῦρκοι, ὅτι εἰς Σάλωνα, ἔχουν καφενέδες 4. καὶ ἐργαστήρια πραγματευτάρικα· ὅτι ἀπὸ τὰ σπήτια τοῦ Σαλώνου καὶ τοῦ Χρυσοῦ, ἐκτὸς τῶν ὅσα ἐκάησαν εἰς τὴν πρώτην εἰσβολὴν, τὰ λοιπὰ φυλάσσονται, ὅτι ὅσα γράμματα στέλνονται ἀπὸ τὸ εἰς Μεσολόγγι ἐχθρικὸν στρατόπεδον δὲν τὰ κοινοποιοῦν εἰς τοὺς μικρούς, ὅτι ἐζητήθησαν νὰ ὑπάγουν εἰς Μεσολόγγι, καὶ ἀπεκρίθησαν προπορευομένων τῶν μισθῶν των· ὅς τις εἶναι 60. ἕως

(ά) Ἀλλὰ θέλει πιστεύσει τάχα ὁ Κόσμος, ὅτι καὶ αὐτὰ τὰ δεκατενταετῆ παιδία μας ὥρμησαν κατὰ τῶν ἀπίστων Τούρκων, καὶ τοὺς ἐπολέμησαν μὲ ἀνέκφραστον θάρρος πετροβολοῦντα; ἀλλ εἶναι τόσον ἀληθὲς τοῦτο, ὅσον ὅτι αὐτὰ τὰ λιθάρια, ἃ ὁποῖα πάλιν ἀντέρριπτον οἱ Τοῦρκοι, ἦσαν αἱματωμένα, και ὅτι τοῦ πετροπολέμου τούτου τὰς ζημίας των γνωρίζουν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι, καὶ ὁ ἀπιστῶν ἂς πληροφορηθῇ ἀπὸ τοὺς ἰδίους Τούρκους.

70. γρόσια ἑκάστου. ὅτι ὅσοι χάνουν ἄλογα ἢ ἅρματα, λαμβάνουν ἄλλα. ὅτι εἶχαν λάβῃ γράμματα ἀπὸ τὸν Ἰμπραήμ -- Πασσᾶ, λέγοντας ὅτι εἰς Πελοπόννησον δὲν εὑρίσκει Γραικοὺς νὰ παλεύσῃ καὶ θέλει ἀπερώσει εἰς Μεσολόγγι. ὅτι τὰ κατὰ τὴν Ῥούμελην στρατεύματα δὲν θέλουν προχωρήσει περαιτέρω πρὸ τῆς πτώσεως τοῦ Μεσολογγίου. ὅτι ἔστησαν καὶ λιατρίβι καὶ εὐγάζουν λάδι εἰς Σάλωνα. ὅτι ἀπὸ Ζητοῦνι τοὺς ἔρχεται ὡς καὶ χορτάρι διὰ τὰ ἀλογάτων, καθότι οἱ δρόμοι εἶναι πάντη ἐλεύθεροι. ὅτι τὸ Ἱππικόν των συνίσταται ἕως 500. προσθέτει ἀλόμη, ὅτι εἰς Μεσολόγγι ἦλθε Καπιτζήμπασις μὲ προσταγάς, ἢ τὸ κεφάλι τοῦ Κιοσταχῆ, ἢ τὸ Μεσολόγγι.

3. Σεπτεμβρ.

Ἀπὸ Ναύπλιον γράφουν, ὅτι εἰς τὴν Γαστούνην ἐπροχώρησαν 500. Ἱππεῖς Τοῦρκοι καὶ ἔκαυσαν καὶ μερικὰ σπήτια· ἀλλὰ ἐκτυπήθησαν ὕστερον καὶ ἐδιώχθησαν ἀπὸ τοὺς ἐδικούς μας.

-- Ἀπὸ Ἀλεξάνδρειαν γράφουν εἰς Ναύπλιον, ὅτι ὁ Τοπάλ -- Πασσᾶς, ὁποῦ ἦτον ἐχθρὸς ἄσπονδος τοῦ Μεχμέτ -- Ἀλῆ ἐπῆγε καὶ ἐπρόσπεσεν εἰς αὐτὸν, ὅταν ἐκυνηγήθη ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας εἰς τὸ Μεσολόγγι, καὶ διὰ νὰ ξαναποκτήσῃ τὴν χαϊμένην τιμήν του (ἴρζ), ἐζήτησεν ἐπιμένως 4 χιλ· τακτικοὺς, τοὺς ὁποίους καὶ ὁ Μεχμέτ -- Ἀλῆς ἐσυγκατένευσε νὰ τοῦ τοὺς δώσῃ· ὑπόσχεται δὲ ὁ Τοπᾶλ -- Πασσᾶς μὲ αὐτοὺς νὰ πάρῃ τὸ Μισολόγγι.

-- Διὰ τὴν Κρήτην δὲν ἔχομεν κἀμμίαν εἴδησιν.

-- Ἡ Ὕδρα ἐδυναμώθη καὶ δυναμώνεται ὁλοένα μὲ τειχίσματα διάφορα καὶ μὲ στρατεύματα.

-- Ὁ Ἑλληνικὸς Στόλος ἑνωμένος καὶ αὐτὸς ἐτράβιξε κατὰ τὴν Ῥόδον ἐναντίον τοῦ Ἐχθρικοῦ, ὁποῦ λέγουν, ὅτι εἰς τὰ μέσα τούτου τοῦ μηνὸς ἦτον διὰ νὰ σηκωθῇ εἰς τὰ πανιὰ ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρειαν.

Πολὺ θέλει κερδίσει ἡ ὑπόθεσις τῆς Ἑλλάδος, ἐὰν καὶ τούτην τὴν φορὰν οἱ ἀνδρεῖοι θαλασσινοί μας, ἐνθυμούμενοι ταῖς ἀπερασμέναις παληκαριαῖς τους, ἐμποδίσουν καθὼς πέρσυ, ἢ κἂν κολοβώσουν αὐτὴν τὴν μεγάλην λεγομένην ἐκστρατείαν ἐναντίον Πελοποννήσου καὶ Μεσολογγιοῦ. Ἐπειδὴ στοχαζόμεθα, ὅτι δὲν εἶναι καὶ τοῦτο μικρὴ αἰτία τῆς δειλίας, διὰ τὴν ὁποίαν κατακρινόμεν τοὺς Πελοποννησίους, τὸ νὰ συλλογοῦνται, ὅτι μετὰ βίας θὰ προφθάσουν νὰ κλείσουν τὸν τωρινὸν ἐχθρὸν εἰς κἀνένα μέρος, ὕστερον ἀπὸ πεισματώδεις πολέμους καὶ ἀρκετὰ ἅιματα (ἐπειδὴ νὰ τὸν ἀφανίσουν ἔτζι ὀγλίγωρα ἐξ ὁλοκλήρου, δὲν εἶναι ἐλπίδα.) καὶ πάλιν θέλει προφθάσει ἡ βοήθειά του. Ὅταν ὅμως ἰδοῦν νὰ ἐμποδισθῇ, ἢ κἂν νὰ κολοβωθῇ καὶ μίαν φορὰν ἡ ἀπόβασις τοῦ Ἐχθροῦ, τότε ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ στιχηματίσῃ, ὅτι οἱ Πελοποννήσιοι θέλει λάβουν ὀπίσω τὴν παλαιὰν ἀνδρείαν των, καὶ θέλουν ἐξαλείψει διὰ πάντα τὴν ἀτιμίαν τοῦ φόβου, τὴν ὁποίαν τότε θέλει γνωρισθῇ καλῶς ποῖα αἴτια τὴν ἐγέννησαν.

Ὀχι, διότι φοβούμεθα διὰ αὐταῖς ταῖς 10 χιλιάδες, ὁποῦ φέρνει εἰς τὴν Πελοπόννησον, μήπως τάχα τὴν ὑποτάξουν· τοῦτο δὲν ἠμπορεῖ νὰ γένῃ. Ἀλλὰ διότι στοχαζόμεθα, ὅτι πέφτει πολὺ τὸ θάρρος (α) ἑνὸς ἀνθρώπου, ὅταν συλλογίζεται, ὅτι μὲ ὅσα καὶ ἂν κάμῃ δὲν θὰ ἠμπορέσει νὰ τελειώσῃ τὸν σκοπόν του.

-- Χθὲς ἐσύστησεν ἡ Φιλόμουσος Ἑταιρεία εἰς τὸ σχολεῖον μας, διδάσκαλον τῆς Γαλλικῆς καὶ Ἀγγλικῆς γλώσσης, τὸν κύριον Αἰσβέλλ Ἰρλανδὸν.

4. Σεπτεμβρ.

Ἀπὸ Ὕδραν γράφουν, ὅτι ὁ Ἀμερικάνικος στόλος ἔφθασεν εἰς Ναύπλιον, καὶ ὑποδέχθη μὲ ξεχωριστὴν τιμὴν δύο μέλη τῆς Διοικήσεως, τὰ ὁποῖα ἐστάλθησαν ἀπὸ ὅλον τὸ σῶμα πρὸς χαιρετισμὸν τοῦ Ναυάρχου. Ὁμοίως ἔπραξε καὶ ἡ Διοίκησις πρὸς αὐτόν, ὅταν ἐπῆγεν πρὸς χαιρετισμόν της.

Εἶναν, ὅτι ὁ Σουλτάνος δὲν ἐδέχθη τὸν Ἀποσταλμένον τους, καὶ ὅτι σκοπεύει νὰ δώ

-α'- Κἄποτε ὅμως ἔρχεται εἰς τὸν τόπον τοῦ θάρρους, τὸ ἄνδρευμα τῆς ἀπελπισίας, πολλὰ χειροτέρου [illegible] ἀπῶτον.

σῃ ἀπὸ λόγου του τὴν ἐλευθερίαν εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἐπιπτευόμενος πολλὰ καὶ φοβούμενος τὸν Μεγμὲτ Ἀλῆ.

Γράφουν ἀκόμη, ὅτι ὁ Λόρδος Κιχράν μὲ 2. βεγγάδες καὶ 2. ἀτμοκίνητα εἶναι εἰς τὴν Κατάμβριαν.

6. Σεπτεμβρίου.

Ἀπέψε ἀναχωρεῖ ὁ Στρατηγὸς Γκιόζας διὰ τὴν Σάλωνα.

Χθὲς ἔλαβε γράμματα ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Δυτ. Ἑλλάδος, ὅπου τοῦ φανερώνουν τὴν μάχην τὴν 19. καὶ 20 τῆ περασμένου μηνὸς εἰς τὸ Μεσολόγγι.

Ἔλαβεν ἀκόμη καὶ ἕνα γράμμα ἀπὸ τὸν Ζαννάκην ζέναν σημαντικὸν Μπέην εἰς τὰ Σάλωνα ὁ ὁποῖος τῆ ζητεῖ ἕναν Πρωεστὸν ἐπειδὴν τῶν μερῶν διὰ νὰ κάμῃ ὁμιλίαν. Τοῦ γράφει νὰ μὴν ἔχῃ ὑποψίαν, ὅτι θὰ ὁμιλήσει Τοῦρκες ἐναντία, μάλιστα ἠμπορεῖ νὰ στείλῃ (λέγει) καὶ ἕναν ἄνθρωπον τὸν πιστόν του, διὰ νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν ὁμιλίαν.

-- Ἀπὸ Σαλαμῖνα μᾶς λέγουν, ὅτι ἕνα, μερικὸς ἄνθρωπος, ὁποῖος πρὸ 2 χρόνων εἶχε χρηματισθεῖ Φραντιστὴς τῶν στρατιωτῶν, ὅπου εὐγαίνωντας ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον, ἤμεναν εἰς τὰ Δερβένια τῶν Μεγάρων (α), ὅτι αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος εἶχε φέρει εἰς Σαλαμῖνα διὰ νὰ πουλήσῃ δεκαπέντε νοστελλαις Βαρουτόβωλα, τὰ ὁποῖα ἐπάσχιζε νὰ πουλήσῃ κρυφίως καὶ εἰς μιαν πολλὰ ξεπεσμένην τιμήν. Δὲν ἠξεύρω ἔως πόσον πραγματεύτηκε, ἐπιφορτισμένοι ἀπὸ τὸν ἄνω εἰρημένον εἰς τὴν πούλησιν τῶν φυσεκίων, λογαριάζωντας μεταξύ των, ἐκινδύνευσαν τὸ πρᾶγμα, καὶ ὁ πολιτάρχης τῆς Σαλαμῖνος μανθάνωντάς το, ἔκαμε νὰ ἐμποδισθῇ τὰ Βαρουτόβωλα, ἕως νὰ ἐξετασθῇ ἡ ὑπόθεσις.

(α) Καὶ πρὸ ἡμερῶν ἀκούσαμεν ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Στρατηγοῦ Γ. Κουσ. Κωνσταντίνου, ὅτι εἶχε ξεσκεπάσει μίαν κλεψὶν τῶν ὑποφρονιστῶν τῆς Ἀνατολ. Ἑλλάδος εἰς τὰ Μέγαρα.

Τὸ πρᾶγμα εἶναι πολλὰ ὕποπτον, ἐπειδὴ κανένας μερικὸς ἄνθρωπος εἰς τὴν Ἑλλάδα ἕως τῆς σήμερον δὲν ἐφάνη νὰ ἔχῃ μίαν τέτοιαν ποσότητα πολεμοφοδίων, μήτε νὰ πραγματεύεται τόσον χοντρικῶς αὐτὸ τὸ εἶδος.

Φίλε Ψύλλα.

Δι' ὅσον ἀποτείνεται εἰς τὸ πρόβλημα τῆς Ἐφημερίδος σου ὑπ' ἀριθ'. 83. (,, Πῶς ἐννοεῖται, ἢ πῶς πρέπει νὰ ἐννοῆται τὸ περὶ ἐλευθερίας τοῦ Τύπου κεφάλαιον, εἰς τὸν Νόμον τῆς Ἐπιδαύρου;,,), ἤθελε -- νομίζω -- ἀπασχοληθεῖν ἕκαστος νοερὸς ἀναγνώστης νὰ γράψῃ τι περισσότερον, ἀνίσως δὲν ἔβλεπεν εἰς τῶν ἰδίων σου ἰδεῶν τὴν εὐκόλυνσιν τὴν λύσιν αὐτὴν ἐναργῆ.

Ὅσον δὲ καὶ τὸ κατ' ἐμὲ, ἀνίσως ὡς φιλελεύθερος καὶ φιλόπατρις ἤθελον καὶ ἐγὼ ἐπιχειρήσειν νὰ ἀποκριθῶ χρεικῶς εἰς τὴν ἄνω ἐρώτησίν σου, ὅτι ὁ Τύπος εἶναι καὶ πρέπει νὰ εἶναι καὶ τὰ πάντα ἀπεριόριστος παντοχοῦ, ὅπου οἱ πολῖται ζῶσιν ἐλεύθεριοι καὶ αὐτόνομοι, συστέλλομαι πάν δικαίως νὰ ἐκφωνήσω τοῦτο, διότι θεωρῶ ὅτι καὶ σὺ αὐτὸς τοῦτο καὶ φρονεῖς, καὶ λέγεις συγχρόνως.

Ἀλλ' ὅμως, ἐπειδὴ τότε φρονήματά σου ταῦτα καὶ οἱ λόγοι σου αὐτοὶ δὲν ἐκφράζονται μὲ τὸν καθ' αὐτὸ πρέποντα εἰς τὸν σταθερὸν Κλῆρον τρόπον, ἀλλὰ συγχέονται μέ τινας διαταγμοὺς, τοὺς ὁποίους σοὶ ἀφῆκεν ἡ περίστασις, ἥτις σὲ βιάζει νὰ φυσᾷς καὶ τὸ ξυνόγαλον ἀφῦ σ' ἔκαυσεν ὁ ζωμός, δὲν κρίνω περιττὸν νὰ ὑποστηρίξω τὴν ὑποσκάζουσαν εὐτολμίαν σου μὲ τὴν φιλικήν μου παρατήρησιν, ὅτι, ἐπειδὴ καὶ οἱ Ἕλληνες ἀπεφάσισαν νὰ ζήσωσιν ὅπως καὶ τὰ λοιπὰ ἐλεύθερα καὶ αὐτόνομα ἔθνη, ἔχων χρέος ἀναπόφευκτον καὶ αὐτοὶ τὸ νὰ κανονί

ἀκολουθεῖ.

ζωσι τὰς πράξεις των πάσας πάντοτε μὲ τὸ λαοσσῶον ἐκείνων παράδειγμα.

Και ὅσον μὲν διὰ τὸ τοῦ τύπου κεφάλαιον δὲν δυνάμεθα, φίλε Ψύλλα, νὰ παραπονεθῶμεν, ὅτι ὁ Νόμος τῆς Επιδαύρου μᾶς ἠδίκησε παντελῶς· ὁ τύπος, βλέπεις, εἶναι ἐλεύθερος και ἐν τούτῳ, καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν· και λέγω καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν, ἐπειδὴ οἱ τρεῖς ὅροι του εἰσὶν ὅλως ἄτοποι και ἀσήμαντοι, ὡς ἐκ τοῦ ὅτι ὁ Νόμος δίδε· ῥητῶς δικαίωμα εἰς τὸν καθένα νὰ γνωστοποιῇ τὸ τὶ δοξάζει, και τὸν τιμωρεῖ ὅταν παραβῇ τὰ προσδιορισθέντα του ὅρια, καθὼς, καὶ ἀλλαχοῦ κολάζονται οἱ παρόμοιοί του, μόλον ὅτι εἶναι ἀπροσδιόριστοι ἀπὸ τοὺς περὶ τύπου Νόμους. Ὡς ἐκ τούτου δὲ συνάγεται ὅτι ἐκεῖ ὁποῦ δὲν εἶναι Κένσωρες (και οἱ τοιοῦτοι πρέτει νὰ ἐξορίζονται ἀπ' ὅπου ἡ ἐλευθερία βασιλεύει), οὔτε ὁ Εφημεριδογράφος, οὔτε κανεὶς ἄλλος δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν δημοσίευσιν τῶν ἐγγράφων δοξασιῶν τοῦ ἑτέρου, διότι αὗται θεωροῦνται ἀπὸ τὸν συγγραφέα των τουλάχιστον, ὡς ἀλήθειαι μαθηματικαί.

Τοιουτοτρόπως λοιπὸν, ἀφοῦ ὁ τύπος εἶναι και παρ' ἡμῖν ἐλεύθερος, περιττὸν κρίνω δι' ὅλου τὸ νὰ εἴπω ὅτι και οἱ Εφημεριδογράφοι εἰσὶν ἔτι μᾶλλον ἀπεριόριστοι. Ὁ ἴδιος Νόμος τῆς Επιδαύρου πούποτε δὲν λέγει τὶ περὶ αὐτῶν· και δὲν ἠδύνατο βέβαια νὰ εἰπῇ, διότι εὐθὺς ἀφοῦ ἀφῆκεν ἐλεύθερον τὸν πολίτην διὰ νὰ δημοσιεύῃ τὸ τὶ φρονεῖ, ἑπόμενον ἦτον ὅτι αὐτὸς ἠδύνατο νὰ δημοσιεύσῃ τὴν γνώμην του και διὰ τυπογραφίας ἰδίας του· ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦτο εἶναι πολυδάπανον διὰ τὸν καθένα, ἐκρίθη ἐπὶ τούτου ὡς οἰκονομικότερον το νὰ ἔχῃ ἑκάστη πόλις μίαν, δύω ἢ και περισσοτέρας τυπογραφίας πρὸς κοινὴν εὐκολίαν. Ὅθεν και προκύπτει ὡσαύτως, ὅτι ὁ Εφημεριδογράφος δὲν ἔχει μέρος κανὲν εἰς τὴν τυπογραφίαν, ἂν αὐτὴ εἶναι δημόσιος· λαμβάνει δὲ τὴν πληρωμήν του ἂν εἶναι ἰδία του· και οὔτε εἰς τὴν μίαν οὔτε εἰς τὴν ἄλλην περίστασιν ὀφείλει εὐθύνας διὰ τὰ τῶν ἄλλων ἐκδιδόμενα συγγράμματα, ὅταν τύχωσι ταῦτα ὕλης σαθρᾶς.

Συρμὸς (μόδα) δὲ μόνον ἁπλοῦς εἶναι, φίλε Ψύλλα, τὸ νὰ ἐπαπειλῶσιν ἐνίοτε οἱ ἐν τοῖς πράγμασι καὶ αὐτοὺς τοὺς γράφοντας τὰς ἐφημερίδας. χάρις ὅμως τῷ Παντοδυνάμῳ! διότι καὶ οἱ ὕστεροι οὗτοι ἔχουν πάντοτε πρόχειρον τὸ ἀντιφάρμακον τοῦ κακοῦ τούτου, οἱ μὲν τοῦτο, οἱ δὲ ἐκεῖνο, καὶ οὕτω μένουσιν ἀβλαβεῖς καὶ ἀνεπηρέαστοι. Ενίοτε εἶναι και ὑγεία παγκόσμιος. καθὼς π. χ. ὅταν τὰ Ελληνικὰ χρονικὰ καθύβρισαν ἐσχάτως ἕναν Εκτελεστὴν καὶ δύο Υπουργοὺς, καὶ κανεὶς δὲν ἐζήτησεν οὔτε τὸν ὑβριστὴν οὔτε τὸν ἐκδότην τῆς Εφημερίδος· τὸ ἐνθυμεῖσαι;

Φίλε Ψύλλα! δὲν ἀποκρίνομαι διόλου σπουδαίως, μὰ τὴν ἀγάπην μας! εἰς τὴν ὁποίαν καὶ ἡ οὐρὰ αὐτὴ τοῦ Προβλήματός σου κάμνει ἐρώτησιν. Πῶς! ὁ τυπογράφος και οἱ στοιχειοθέται νὰ ἦναι ὑπεύθυνοι, ἀφ' οὗ οὔτε τὸν Εφημεριδογράφον ἰσχύει τις νὰ παρενοχλήσῃ; Αλλ' ἂν οἱ ἄθλιοι ἐκεῖνοι ἦναι (ὡς καὶ εἶναι σχεδὸν πάντοτε), ἀναλφάβητοι; ἀλλοίμονον, καὶ εἰς τὸ δυστυχὲς πιεστήριον (τὸ ὁποῖον καὶ τοῦτο εἶναι συνεργάτης), ἀνίσως ἡ ποινὴ διορισθῇ γενικὴ· τὸ μόνον καλὸν τοῦ ὕστερον τούτου εἶναι ὅμως ὅτι δύναται νὰ ἀνθέξῃ γενναίως, διότι ἔφθασε νὰ διέλθῃ δι' ὕδατος καὶ πυρὸς.

ἐν Αθήναις τῇ 28. Αὐγούσ.

ὁ φιλόπατρις
Π. Νικολαΐδης.

Εξακολούθησις τῆς ὁμιλίας τοῦ ἱερ. ὑποκ.

" Μὲ τὰ ὀμματιά μου εἶδον νὰ πωλῶσι τὰ Ιερὰ εἰς δημοπρασίαν οἱ κακοηθέστατοι Ελληνες, δηλ. στηχάρια, φελώνια, ἐπιτραχήλια, ὑπογονάτια, τὰ ὁποῖα ἔκοπτον καὶ ἐφόρουν, καὶ ψαλιδίζοντες τὸ Ιερὸν Ποτήριον καὶ ἀστερίσκον ἐμοιράζον τὰ τεμμάχια τοῦ ἀργύρου οἱ ἀσυνείδηστοι, ποιοῦντες ἐξ αὐτῶν κροσσοτοὺς ἐξηρτημένους ταῖς ζώναις αὐτῶν, καὶ ἐνδύοντες τὰ ὅπλατους ἀργυρομαλαγματένια. δὲν ἀναγινώσκουσι τοὺς Ιεροὺς

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Νόμους τόσον ἐκκλησιαστικοὶ, ὅσον καὶ πολιτικοὶ, καὶ στρατιωτικοὶ, οἱ ἀσεβέστατοι νὰ ἰδοῦν ὅτι αἱ χεῖρες τῶν Ιεροσύλων εἶναι κεκομμέναι; οἱ τοιοῦτοι ἂς ἀναγνώσουν τὸν Ιησοῦν τοῦ Ναυῆ, ὅτε ἐπολέμει τοὺς Αμαληκίτας, καὶ Αμωραίους. ἐνῶ ἔκαμε θριάμβους καὶ νίκας, ἐπῆγεν ὁ Αχαρ ὁ υἱὸς Χαρμῆ, υἱοῦ Ζαμβρῆ καὶ ἔκλεψεν ἐκ τῶν ἀφιερωμάτων μιαν γλῶσσαν χρυσῆν, ἕνα ποικιλωτὸν χιτῶνα, καὶ διακόσια δίδραγμα. καὶ ἀφοῦ προώδευεν ὁ Ιησοῦς μὲ τὸν στρατόν του κατὰ τῶν ἐχθρῶν του, μιαν ἡμέραν ἄφνω βλέπει, ὅτι νικᾶται καὶ καταδιώκεται παρὰ τῶν ἐχθρῶν· ἀμέσως ἐγνώρισεν, ὅτι εἰς τὸν στρατόν του ἔγινε κλοπή, καὶ ἐπιβουλή εἰς τοὺς ἀγῶνας τοῦ πολέμου. ἀφοῦ λοιπὸν ἐσύναξεν ὅλους τοὺς ἀξιωματικούς του καὶ διηγεῖται τὸ συμβὰν, ἔγινε μεγάλη ἔρευνα καὶ ἐξ ταύτης διὰ νὰ εὑρεθῇ ὁ κλέπτης, ὁ Ιερόσυλος, ὁ ἐπίβουλος· τὸ τελευταῖον εὑρεθῇ· ὁπόια ἀπόφασις ἐγένετο παρὰ πάντων; νὰ λιθοβολήθῃ, "καὶ ἔλαβεν Ιησοῦς τὸν Αχαρ υἱὸν Χαρμῆ. Κεφ. ζ'. καὶ τὸ ἀργύριον, καὶ τὴν ψιλήν. καὶ τὴν γλῶσσαν τὴν χρυσῆν, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ καὶ τοὺς μόσχους αὐτοῦ καὶ τὰ ὑποζύγια αὐτοῦ, καὶ τὰ πρόβατα αὐτοῦ, καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ πᾶς Ισραὴλ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀνήγαγον αὐτοὺς εἰς Εμεκαχώρ, καὶ εἶπεν Ιησοῦς τῷ Αχαρ, τί ὠλόθρευσας ἡμᾶς; ἐξολοθρεῦσαί σε Κύριος, καθὰ καὶ σήμερον, καὶ ἐλιθοβόλησεν αὐτὸν ἐν λίθοις πᾶς Ισραὴλ καὶ κατέκαυσεν αὐτὰ ἐν πυρὶ, καὶ ἐλιθοβόλησεν αὐτοὺς ἐν λίθοις καὶ ἐπέστησεν αὐτῷ σωρὸν λίθων μέγαν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἐπαύσατο Κύριος τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἐπωνόμασεν αὐτὸ Εμεκαχώρ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης." Ιδετε ἀδελφοὶ πῶς ἐξιλεώθη ὁ Θεὸς καὶ ἔπαυσε τῆς ὀργῆς; Ιδετε ἡ ἐπιμέλεια τοῦ Ιησοῦ πῶς ἐπαίδευσε τὸν παραβάτην, καὶ Ιερόσυλον; ὅς τις ἐτόλμησε νὰ κλέψῃ τὰ ἀφιερώματα τῷ Θεῷ;

Σεβασμιώτατοι ἅγιοι Αρχιερεῖς! (συγγνωστέον μοι) ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμὲ. ψαλ. ξή. Εὐλαβέστατοι Ιερεῖς, ὁσιώτατοι μοναζοντες, θαῤῥούντως λέγω. ἀνοίξατε τὰ ψυχικὰ ὀμμάτιά σας, καὶ στοχασθῆτε ὁποῖον ἀξίωμα ἔχετε, εἰς ποῖον βαθμὸν εἶσθε, τί ἐπαγγέλεσθε; εἶσθε διδάσκαλοι τοῦ λαοῦ, διάδοχοι τῶν ἱερῶν Αποστόλων, τῶν θείων διδασκάλων τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου. "οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη, οὐδὲ κάιουσι λύχνον, καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸ μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ἡμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ἡμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ἡμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ματ. Κεφ. ε." Ενατενίσατε μὲ τοὺς αἰσθητοὺς ὀφθαλμούς σας, καὶ ἴδετε ὅτι οἱ νομιζόμενοι χριστιανοὶ ἐξώκειλαν. δὲν θέλουν νὰ ἠξεύρουν μήτε θρησκείαν, μήτε πίστιν, μήτε δόγματα, μήτε ἁγίαν ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ. "σὺ εἶ Πέτρος καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ, δηλαδὴ εἰς τὴν Πίστιν, οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν. καὶ Πύλαι ᾅδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς. Ματθ. Κεφ. ιστ'.

Εὐγενέστατοι καὶ χρησιμότατοι πολιτικοὶ! σεῖς οἱ τὴν στάθμην φέροντες εἰς χεῖρας, σεῖς ὀνομάζεσθε Αρχοντες τοῦ λαοῦ, σεῖς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου ὑπεσχέθητε νὰ οἰκονομῆτε τὸν λαὸν τοῦτον τὸν δυστυχῆ τὸν τετραυματισμένον κατὰ τὴν καρδίαν. σχεδὸν τέσσαρας αἰῶνας ὑπὸ τὸν ζυγὸν τὸν βαρβαρικόν, ὅς τις εἶναι ἀφιερωμένος εἰς τὸν αὐχένα σας. στρατιωτικοὶ, ἀξιωματικοί τε καὶ λοιποὶ, στοχασθῆτε καλῶς, ὅτι ἔχετε ὅλον τὸ φορτίον τοῦ ἀθῴου λαοῦ εἰς τὸν τράχηλόν σας. ἐπειδὴ ὁ πρᾷος, ὁ ἄκακος καὶ κακουχούμενος λαὸς σᾶς θρέφει, σᾶς ἐνδύει. σᾶς περιθάλπει, σᾶς ὑπηρετεῖ, καὶ τὸ πλεῖστον σᾶς πληρώνει. καὶ ὅλαι αἱ τάξεις ἂς μνημονεύουν ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς, τὸ τοῦ Προφήτου Ησαΐου τρομερὸν ῥητόν; τὸ, "ἰδοὺ γὰρ ἡμέρα Κυρίου ἔρχεται ἀνίατος, καὶ μήνιδος θυμοῦ, καὶ ὀργῆς, θεῖναι τὴν οἰκουμένην ὅλην ἔρημον, καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀπολέσαι ἐξ αὐτῆς. Ησ. Κεφ. ιγ'. Ὅλοι, ὅλοι βαθμηδὸν ἔχομεν ν' ἀποδώσωμεν λεπτομερῆ λόγον εἰς τὸ ἀδέκαστον Κριτήριον τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ. Εγὼ δὲ μένω ὧδε μὲ συνοχὴν ἐγκαρδίου θλίψεως, καὶ συνθρηνῶ μετὰ τοῦ Προφ. Ιερεμίου. "Τίς δώσει ὕδωρ τῇ κεφαλῇ μου. καὶ πηγὴν δακρύων τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ κλαύσομαι τὸν λαόν μου τοῦτον ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς."

T. N.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 68. 89

Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τ ὁπους καὶ μὲ μεσον τῆς Τυπεγραφίας ὅ, τι στοχάζονται διὰ καλὸν „
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Επιδ.)

„ Η Παβδησια εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης. „

ΤΡΙΤΗ 15 Σεπτεμβρ.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ.

9. Σεπτεμβρίου. 1825.

Ο Ιμπραήμ -- Πασσᾶς ἐπροχώρησε κατὰ τὸν Μιστρᾶν· κατόπι του ἀκολουθοῦν πολλὰ στρατεύματα Πελοποννησιακά. Εἰς τὴν Τριπολιτζᾶν ἐδοκιμάσθη προχθὲς μια ἔφοδο, μὲ τὸ νὰ ἐλέγετο, ὅτι ἦσαν μέσα μόνον 1200. πλὴν δὲν ἐπέτυχαν· ἐγνώρισαν ὅμως καὶ εἰς ταύτην τὴν περιστασιν τὸ τὶ ἀξίζει τὸ Τακτικὸν· ἐπειδὴ ἕνα σῶμα ἀπὸ 400. μόνον τακτικοὺς Ἕλληνας, ἐπλησίασεν ἕως κοντὰ εἰς τὸ Τεῖχος τῆς Τριπολιτζᾶς, καὶ ἔστησε καὶ ταῖς σκάλλαις, καὶ οἱ ἄτακτοι ἐσκάλωσαν τὴν ἰδίαν στιγμὴν εἰς τὰ Βουνά. Τοῦτο τὸ μικρὸν σῶμα μὲ ὅλον τοῦτο, πολεμῶντας ἀνδρεία καὶ τεχνικά. ὀλίγει μὲ πολλοὺς, ἐτραβιχθήσαν μὲ πολλὰ ὀλίγην ζημίαν τους.

Αθῆναι 14. Σεπτεμβ.

Εἰς τὰ Σάλωνα ἐκτυπήθησαν ὀλίγον προχθὲς οἱ Τοῦρκοι μὲ τοὺς ἐδικούς μας· τοὺς ἐπῆραν οἱ ἐδικοί μας τὸ Χρυσὸν, πάλιν ὅμως τὸ ἄφησαν.

Ἀπὸ ἕναν, ὁποῦ ἔπιασαν, ἔμαθαν, ὅτι ὁ τοποτηρητὴς τοῦ Κιουταχῆ --Κιαχαγιᾶς--, ἀναχώρησε μὲ 100. ἀνθρώπους του διὰ τὸ Μεσολόγγι, διὰ νὰ ζητήσῃ τοὺς μισθοὺς τῶν εἰς τὰ Σάλωνα στρατιωτῶν. Προθεσμίαν τοῦ ἔδωκαν οἱ Αρχηγοὶ τῶν στρατευμάτων 15. ἡμέρας. ἐὰν δὲν λάβουν, λέγει ὁ πιασμένος, ἀνάμεσα εἰς αὐταῖς ταῖς ἡμέραις τοὺς μισθούς των, ἔχουν σκοπὸν και ἀπόφασιν νὰ σκορπισθοῦν εἰς τοὺς τόπους τους.

- Διὰ τὸ Μεσολόγγι δὲν εἶναι κἀμμία νεωτέρα εἴδησις.

- Πρὸ μιᾶς ἑβδομάδος ἀναχώρησεν ἐδῶθεν ὁ στρατηγὸς Γκούρας διὰ τὸ στρατόπεδον εἰς Σάλωνα. Οἱ Τοῦρκοι ἀπὸ τὴν Εὔριπον εχαν εὔγη ἕως 500. ἱππεῖς πρὸς τὰ μέρη, ὅθεν ἔμελλε νὰ ἀπεράσῃ, καὶ ὀλίγον ἔλλειψε νὰ τὸν επιτύχουν· τὸν ἐβοήθησεν ὅμως ἡ μεγάλη του προσοχὴ, τὴν ὁποίαν εν γένει εὑρίσκει κανεὶς εἰς τοὺς παλαιοὺς ἁρματωλοὺς.

Γράφουν ἀπὸ Ναύπλιον, ὅτι ὄντας ἕνα δυὸ καράβια Ελληνικὰ κατὰ τὸ μέρος τῆς Κρήτης καὶ θέλωντας νὰ ἐπισκεφθοῦν ἕνα κόττερον μὲ Αγγλικὴν σημαίαν, ἐρχόμενον ἀπὸ Αλεξάνδρειαν, τὸ κόττερον ἀντεσταθη, καὶ κτυπῶντας ἐπάνω εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἐσκότωσεν ἕναν ναύτην. Υστερον ἀπὸ αὐτὸ τὸ συμβεβηκός τοὺς ἐκτύπησαν καὶ οἱ Ἕλληνες, καὶ ἐβούλησαν τὸ κόττερον, τοὺς δὲ Ναύτας του ἔφεραν εἰς Ναύπλιον.

Τὸ Κόττερον εἶχε μέσα καὶ ἓξ Αλβανοὺς οἱ ὁποῖοι ἐσυνόδευαν 600,000 τάλλαρα διὰ τὸν Ιμπραήμ - Πασσᾶν. Οἱ Αλβανοὶ ἐπρόλαβαν καὶ ἔρριψαν εἰς τὴν θαλασσαν τὰ εἰ

ρημένα χρήματα, διὰ νὰ μὴ τὰ εὕρουν οἱ Ἕλληνες.

Τώρα ποῖος ἠμπορεῖ νὰ μὴν ἀθωώσῃ τοὺς πτωχοὺς ναύτας τῆς Ἑλλάδος, ἐὰν ἀναγκάζωνται εἰς περίστασαις, παρόμοιαις μὲ τὴν ἄνω εἰρημένην, νὰ ἀνταποδίδουν τὰ ὅμοια εἰς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ὄχι πλέον ἀπὸ ἁπλόν σκοπὸν κέρδους, ἀλλὰ ἀπὸ χαιρεκακίαν κηρύττουν φανερόν πόλεμον εἰς ἕνα δυστυχῆ λαόν, ὁ ὁποῖος δὲν ἐπρόσμενε ποτὲ παρόμοιον φέρσιμον ἀπὸ χριστιανούς, ὑπηκόους δυνάμεων φιλανθρώπων, ὁποῦ καὶ ἐναντίον σχεδὸν εἰς τὸ γενικὸν πολιτικὸν σύστημά των, ὑπόφεραν, καὶ μὲ τὴν εὐδετερότητά τους, σὰν νὰ ἐγνώρισαν τὴν δικαιότητα τοῦ πολέμου τῆς Ἑλλάδος.

Κακῶς, ἢ καλῶς, ἐσυγχωρήθη μίαν φορὰν νὰ πραγματεύωνται μὲ σκοπὸν κέρδους οἱ μερικοὶ ὑπήκοοι εὐδετέρων δυνάμεων, βοηθοῦντες ἢ τὸ ἕνα, ἢ τὸ ἄλλο ἀπὸ δύο πολεμοῦντα ἔθνη, ὑποκάτω εἰς κάποιους περιορισμούς, καὶ μὲ πολλὴν των ζημίαν καὶ οἱ Ἕλληνες ἔπρεπε νὰ μάθουν ἕνα τέτοιον μάθημα. ἀλλὰ τὸ νὰ βλέπουν νὰ ἀστράπτῃ καὶ φωτιά κατεπάνω τους ἀπὸ μίαν χριστιανικὴν εὐδετεραν σημαίαν, καὶ νὰ τοὺς φέρῃ καὶ θάνατον, κοντὰ εἰς τὰ τόσα μεγάλα ἐμπόδια, ὁποῦ βάλλει ἐμπρὸς εἰς τὸν δρόμον τοῦ σκοποῦ τους, ὁ ὁποῖος δὲν τοὺς ἀφίνει ἄλλον δρόμον εἰς ὅλον τὸ ὕστερον ἀνοικτὸν, παρὰ εἰς ἐκεῖνον τῆς καταστροφῆς καὶ τοῦ τελείου ἀφανισμοῦ των, εἰς μίαν τέτοιαν περίστασιν, ποῖος ἠμποροῦσε νὰ πράξῃ ἀλλέως, παρὰ ὅπως τώρα οἱ Ἕλληνες ἀναγκάσθησαν νὰ πράξουν.'

Πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ Φιλομούσους καὶ Φιλοκάλους Ἀνδρας.

Τὸ σεβαστὸν σύστημα τῆς ἐν Ἀθήναις Φιλομούσου Ἑταιρείας, τοῦ ὁποίου ἀντικείμενον εἶναι ὁ διὰ τῆς Παιδείας καὶ Μαθήσεως φωτισμὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος, εἶναι ἤδη πρὸ ἱκανῶν χρόνων καθ' ὅλα τὰ μέρη γνωστὸν. Τοῦτο ἔλαβεν ἀρχὴν ἐκ μικροῦ κατὰ τοὺς 1813. ἀπὸ τινας ζηλωτὰς τῶν καλῶν ἄνδρας εἰς Ἀθήνας, καὶ πρωϊὸν ἐγένετο μέγα, τόσον, ὥστε ἀφ' οὗ ἔγιναν πασίδηλοι οἱ ἀθῶοι καὶ εὐγενεῖς σκοποί του, εἵλκυσαν εἰς τὴν συνδρομήν του τὰς φιλοκάλους ψυχὰς καὶ Μονάρχων, καὶ Φιλοσόφων, καὶ Εὐγενῶν, καὶ πάσης τάξεως ἀνθρώπων τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου. Δὲν εἶναι τοῦ παρόντος καιροῦ νὰ ἐξιστορήσωμεν καὶ ὅσα καλὰ κατωρθώθησαν ἐκ τούτου, καὶ ἔμελλον ἴσως νὰ κατορθωθῶσιν τότε ἀκολούθως, τῶν ὁποίων τὸ εἶδος ἀνεβλήθη τότε μὲ τὴν ἀλλοίωσιν τῆς σκηνῆς τῆς Ἑλλάδος. Μ' ὅλον τοῦτο εἶναι ἀκόμη πρόσφατα εἰς τὴν μνήμην τῶν ἀνθρώπων ἡ προλαβοῦσα ὄχι εὐκαταφρόνητος ἀκμὴ τῶν Σχολείων τῶν Ἀθηνῶν, ἡ ἐκπαίδευσις εἰς τὰς Ἀκαδημίας τῆς Εὐρώπης Νέων χρησίμων τὴν σήμερον εἰς τὴν Πατρίδα, ἡ ἐνδεχομένη ἐπιμέλεια καὶ διατήρησις τῶν Ἀρχαιοτήτων εἰς Ἀθήνας. καὶ τὰ παρόμοια, ἀποτελέσματα ὅλα τῆς προσοχῆς καὶ τῶν ἐξόδων τῆς Ἑταιρείας ταύτης,

Ἐμελλε λοιπὸν φυσικῷ τῷ λόγῳ νὰ διακοπῇ πρὸς καιρὸν ἡ σειρὰ τῶν τοιούτων ἀγαθοεργιῶν τοῦ Συστήματος τούτου, ὅτε ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἑλλάδα ζήτημα ἄλλο ἀνωτέρας φύσεως, καὶ ἡ Σάλπιγξ ἤχησε τὸ Θούριον. ἀλλὰ μόλις πάλιν ἐκόπασεν ὁ λάλαψ τοῦ ἀγρίου τούτου Ἄρεως, ἄρχησε δὲ νὰ γίνεται αἰσθαντικωτέρα ἡ ἀνάγκη τῆς εἰσαγωγῆς τῶν Φώτων καὶ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ εἰς τὴν ἱερὰν ταύτην Γῆν, καὶ ἰδοὺ πάλιν οἱ ἀγαθοὶ ἐκεῖνοι ἄνδρες εἰς Ἀθήνας, οἱ καὶ τὸ πρῶτον συντρέξαντες εἰς τὴν σύστασίν της, πρωϊαίτερον συνέλαβον τὸν εὐγενῆ ζῆλον τοῦ νὰ ἀνεγερθῇ ἡ Φιλόμουσος Ἑταιρεία καὶ νὰ ἐνεργηθῶσι δι' αὐτῆς ὅσα καλὰ καὶ πρόσφορα εἰς τὸν φωτισμὸν τῆς ἤδη αὐτονόμου Ἑλλάδος. Τοῦτο ἔγινε πρὸ ἑνὸς ἤδη χρόνου, καὶ ἔκτοτε διεκηρύχθη ἡ ὕπαρξις τῆς Φ. Ἑταιρείας, ἡ ὁποία καὶ ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας της ὑπὸ τὴν προστασίαν καὶ διεύθυνσιν τῶν κατ' ἔτος ἐκλεγομένων αὐτῆς Ἐφόρων. Εἰς τὸ ὀλίγον δὲ τοῦτο διάστημα τοῦ

χρόνοις, καὶ μὲ τὰ μικρότατα κατ' ἀρχὰς [illegible] σα της, κάθε εὐαίσθητος παρατηρητὴς δύναται νὰ ἰδῇ πάλιν μὲ θαυμασμόν του καὶ χαρὰν Σχολεῖα δι' αὐτῆς εἰς Ἀθήνας, Ἑλληνικῆς φιλολογίας, διαλέκτων, ἀλληλοδιδακτικῆς Παιδαγωγίας, εἰς τὰ ὁποῖα διδάσκονται ὄχι ὀλίγαι ἑκατοντάδες Νέων, πρὸς οὓς ἡ Πατρὶς τρέφει τὰς χρηστοτέρας ἐλπίδας.

Ἔπεσε τέλος πάντων ὁ κλῆρος καὶ ἐφ' ἡμᾶς. τὰ ἐν Ἀθήναις μέλη τῆς Φ. Ἑταιρείας κατὰ τὸ Κεφ. Α'. τῶν Ἀρθρων της, συνελθόντα κατ' αὐτὰς εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς νίας Περιοδείας της, μᾶς ἔκλεξαν διὰ ψηφοφορίας Ἐφόρους ἐπιτρόπους τοῦ συστήματος τούτου. Τὸ φορτίον τοῦτο ἄν καὶ βαρὺ πρὸς ἡμᾶς, τὸ ἱερὸν ὅμως πρὸς τὸν πλησίον χρέος μᾶς ἐβιασε νὰ τὸ ἀναδεχθῶμεν. Διὸ καὶ στρεφόμενοι ἤδη πρὸς τὰ ἀπανταχοῦ ἀξιοσέβαστα Μέλη τῆς Ἑταιρείας ταύτης, καὶ πρὸς πάντας ἐν γένει τοὺς Φιλανθρώπους καὶ Φιλοκάλους ἄνδρας παρακαλοῦμεν ἵνα συνδράμωσι προθύμως εἰς βοήθειαν τῆς θεσπεσίου τούτου συστήματος, τὸ ὁποῖον ἀμέτοχον παντὸς εἴδους πολιτικοῦ σκοποῦ, καταγίνεται καθ' ἑαυτὸ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῶν Ἐπιστημῶν καὶ Μαθήσεων εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ μάλιστα εἰς τὸ λαμπρὸν ἔδαφος τῶν Ἀθηνῶν, εἰς τὸ ὁποῖον χρεωστεῖ ὅλη ἡ ἀνθρωπότης τὴν εὕρεσιν καὶ τὰ διδασκάλια ὅλων τούτων τῶν καλῶν.

Δύο εἴδη συνδρομητῶν εἶναι εἰς τὴν Ἑταιρείαν αὐτὴν. ἓν δι' ἐτησίου Συνδρομῆς 3 Ἰσπανικῶν ταλλήρων, καὶ ἕν δι' 20. ἐξ ὧν οἱ μὲν πρῶτοι λαμβάνουσι τὸ ὄνομα ΣΥΝΗΓΟΡΟΙ, οἱ δὲ ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ. -α-

Ὁποιος λοιπὸν εὐγενῶν αἰσθημάτων ἄνθρωπος Ἕλλην τε καὶ μὴ, ἀδιαφόρως, προαιρεῖται νὰ βοηθήσῃ τὸ ἔργον τοῦτο ἢ μὲ τὸν ἕνα τρόπον ἢ μὲ τὸν ἄλλον, ἂς διευθυνθῇ ἢ ἀμέσως πρὸς τὸ ἐνταῦθα γενικὸν Γραμματεῖον τῆς Ἑταιρείας, ἢ ἐμμέσως πρὸς τοὺς καλοὺς Ἐπιτρόπους αὐτῆς, διὰ νὰ ἐγχαραχθῇ τὸ ὄνομά του εἰς τὸ Βιβλίον τῆς Ἑταιρείας πρὸς αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν καὶ εὔκλειαν.

Ἐν Ἀθήναις. τῇ 10. Σεπτεμβρίου 1825.

Οἱ Ἔφοροι τῆς Φ. Ἑταιρείας.
Ταλαντίου Νεόφυτος.
Διὰ τὸν Στρατ. Ι. Γκέραν
Σ. Σεραφείμ.
Μ. Τυρναβίτης.
ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Κ. Γρόπιως
Δ. Κ. Βιτάλης

Ο Γραμματεὺς
Ν. Καρόρης.

Πρὸς τὸ Πανελλήνιον.

„Καλὸν εἶναι -- εἶπεν ἀνὴρ τις συνετὸς -- καλὸν εἶναι τὸ νὰ μὴ πέσῃ κανεὶς ποτὲ, ἀλλ' ὅμως ἀρετὴ πρέπουσα εἰς τὴν φύσιν τοῦ ἀνθρώπου εἶναι τὸ νὰ ἐγερθῇ πάλιν ὁποιος ἔπεσε.

Εἰς τὴν ἀναντίρρητον ταύτην ἀλήθειαν μὴ θελήσαντες πολλοὶ πολλάκις πολλαχοῦ νὰ προσέξωσι μ' ὅλον ὅτι καὶ ἠσθάνθησαν τὴν δύναμίν της, ἐπρόκριναν, χάριν τῆς αἰσχρᾶς ἰδιοτελείας των καὶ τῆς ἀκορέστου φιλοδοξίας των, τὸ νὰ κυλίωνται πάντοτε εἰς τὸν βόρβορον τῆς ἀπάτης των, καὶ νὰ θυσιάζουν οὕτω (εἰ δυνατὸν) τὸ πᾶν εἰς τὸ εἴδωλον τῆς ἑαυτῶν ἀβουλίας, τὸ ἰδιότροπον.

Ἀλλὰ τί νὰ εἰπῇ τις, τέλος, ὦ ἄνδρες Ἕλληνες, καὶ δι' ἐκείνους, ὅσοι οὐχὶ ἐξ ἀγνοίας πταίουσι ποτε κατὰ τὸ ἀνθρώπινον, ἀλλὰ ἐκ προμελέτης αὐτῆς καὶ ἐπὶ σκοπῷ ἐμβάλλουσιν ἑαυτοὺς εἰς φανερὰν ἀτιμίαν, παραδεχόμενοι καὶ ὑποστηριζοντες τὰς σφαλερὰς δόξας ἄλλων καὶ γίνονται ποταπὰ ὄργανα τοῦ κακόφρονος, πρὸς βλάβην τοῦ γενικοῦ συμφέροντος ἑνὸς ἔθνους ὁλοκλήρου; Μὲ κανὲν ἄλλο δὲν εἶναι πρέπον - στοχάζομαι - νὰ παρομοιάσῃ τις προσφυῶς τοὺς τοιούτους βωμολόχους, εἰμὴ μὲ τοὺς χοίρους γενικῶς οἵτινες ἔχοντες προπορευο-

---

--α-- Ἡ Ἑταιρεία δέχεται ἀντὶ χρημάτων καὶ βιβλία, χάρτας καὶ ἄλλα ὄργανα χρήσιμα διὰ τὰς Ἐπιστήμας, διὰ τὴν Ἀλληλοδιδακτικὴν μέθοδον, καὶ τ. λ-π.

μόνην τὴν ῥῖνα, τρέχουν ὅπου ὀσφρανθῶσιν ὅτι εὑρίσκεται δυσώδης πηλὸς καὶ ἀκαθαρσία. καὶ ἀφοῦ ῥιφθῶσιν ἐντὸς εὐχαριστως, ἐξέρχονται ἔπειτα τεινοφρόμενοι διὰ νὰ λασπόσωσι καὶ ἅπαν τὸ πρόσωπον.

Στρέψατε ἄνδρες Ἕλληνες, τοὺς ὀφθαλμούς σας πανταχοῦ διὰ νὰ ἰδῆτε καλῶς ὅτι καὶ αἱ ἴδιαι αὐταὶ ὑποθέσεις σας κατήντησαν εἰς δεινὴν περίστασιν σήμερον, οὐχὶ τόσον ἐξ αἰτίας τῶν Ἀρχηγῶν τῶν διαφόρων Φατριῶν οἵτινες κατασπαράττουσι τὰ σπλάγχνα τῆς Ἑλλάδος πατριδος σας, ὅσον ἀπὸ τὴν κακοήθειαν καὶ κακεντρέχειαν πολλῶν μηδαμινῶν συμπολιτῶν σας, οἵτινες περικυκλώνουσιν ἀκαταπαύστως τοὺς τοιούτους ἀρχηγοὺς, καὶ δουλεύουσιν ἀόκνως οἱ λαοπλάνοι τὸ ψεῦδος καὶ τὴν κακόνοιαν.

Καὶ ὑπομονὴ μὲν ὦ Ἕλληνες, ἀνίσως οἱ τοιοῦτοι φαρμακεροὶ ὄφεις καὶ αἱ θηριώδεις κεφαλαὶ τὰς ὁποίας οὗτοι περιγυρίζουν, εἶχον ὅρον τοὐλάχιστον τινὰ εἰς τοὺς ἐθνοβλαβεῖς τῶν σκοπούς. Ἀλλ' ὅμως „ἡ μοχθηρία ἡσυχίαν δὲν γνωρίζει ποτὲ καὶ οἱ φθορεῖς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ δὲν πιστεύουν εἰσέτι πόσως ὅτ' ἔπραξαν ἀρκετὰ ἀπὸ τοῦ κατέφερον τὴν ἀτυχῆ τούτου πατρίδα εἰς τὸ νὰ πνίῃ ἤδη τὰ λοίσθια.' τὸν πολιτικὸν θάνατον καὶ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ὀρέγονται· εἰς αὐτὸ ἀτενῶς ἀποβλέπουσιν· αὐτό καὶ τέλος ἐνεργοῦσιν, ἀντενεργοῦντες νῦν μυστικῶς ἐναντίον τῆς γενικῆς τῶν Ἑλλήνων θελήσεως, ἤ τις (ἐπισήμως, ἤ μὴ) ἐγνωστοποιήθη πλέον καθ' ὅλον τὸν χριστιανικὸν κόσμον ἐπ' ἐλπίδι μόνῃ τοῦ νά εὕρῃ εἰς τὴν φιλανθρωπὸν τούτου διάθεσιν, τὴν ἀληθῆ σωτηρίαν τῆς, ἡ Ἑλλὰς.

Ἐπειδὴ δ' ὡς ἐκ τῆς πείρας αὐτῆς ἐγνώσθη ἤδη καλῶς, ὅτι ἁπάσης μεταμελείας εἰσὶν ἀνεπιδέκτοι οἱ ἐχθροὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων εὐημερίας, καὶ ὅτι οὐδεὶς λόγος καὶ οὐδεμία βία ἰσχύουσιν ἵνα θεραπεύσωσι πλέον τὴν καγγραινωθεῖσαν καρδίαν των, δίκαιον εἶναι -θαῤῥῶ- τὸ νὰ προκαταλάβῃ τις ἐγκαίρως τοὺς ὅσοι τοὐλάχιστον ἀκουσίως καὶ ἀνεπαισθήτως δύνανται νὰ ἐμπέσωσιν εἰς τὰς αἱμοστάγεις παγίδας. ἅτινος, δόλιως εἰς πᾶν μέρος, ἤδη ἔστησεν ἡ ἀπάτη. Ἡ μόνη σωτηρία εἶναι τὸ νὰ ἐχυροθῶσι γενικῶς οἱ γνήσιοι τῆς Ἑλλάδος υἱοὶ ἐναντίον τῆς προσβολῆς τοῦ διεφθαρμένου ἀέρος ὅστις προέρχεται νῦν ἀπὸ τὸν σκοτεινὸν τῆς ἀναρχίας ὁρίζοντα. Ἡ μόνη σωτηρία εἶναι τὸ νὰ ἐννοήσωσιν ἐναργῶς οἱ ἀληθῶς φιλοπάτριδες, τὰ ἀληθῆ τούτων συμφέροντα.

Ἐπαινετὸν εἶναι -εἶπον- τὸ νὰ μὴ πτάιση ποτέ τις· ἐπαινετότερον ὅμως εἶναι -- ἐπαναλαμβάνω αὖθις -- τὸ νὰ γνωρίση καὶ διορθώση τὸ πταῖσμάτου αὐτὸς ὁ πτάισας. Εἷς ἐκ τῶν ἀπατηθέντων εἰς τὴν τῶν διατρεχόντων πραγμάτων περίστασιν, καθ' ἣν πολλοὶ εἰς πολλὰς διηρέθησαν γνώμας, εἷς τούτων, λέγω, ἤμην κ' ἐγὼ, ὦ Ἕλληνες συμπολῖται.' Δὲν ἀρνοῦμαι φίλοι ὁμογενεῖς, ὅτι καὶ κατεβόησα καὶ ἔγραψα. καὶ ὀλίγον ἔλλειψε νὰ ἐκδώσω καὶ διὰ τοῦ τύπου ἄπειρα, ἐναντίον τοῦτε Κλήρου καὶ τῶν Παραστατῶν καὶ ὅλων ἐν γένει τῶν συμπραξάντων εἰς τὴν πράξιν (acte) δι' ἧς ἐζητήθη τῆς Μεγάλης Βρεττανίας ἡ προστασία. Δὲν ἀρνοῦμαι ὅτι ἐνόμισα τὸ ἔργον, ἔργον φατρίας, ἔργον παρανομίας, ἔργον ἰδιοτελείας, ἔργον, ἔργον, κ. τ. λ. Ἀλλ' ὁμολογῶν σήμερον παῤῥησία καὶ ὑψηλῇ τῇ φωνῇ τὴν πρὸς καιρὸν ἀπάτην τῶν ἰδίων μου δοξασιῶν, δύναμαι ποτὲ τάχα νὰ φαντασθῶ ὅτι καὶ τὸ αὐτὸ Κοινὸν θέλει ἀρνηθῆ τὴν συγγνώμην του εἰς ἄνδρα Ἕλληνα πρόθυμον τοῦ ν' ἀπολέση καὶ τὴν ὕπαρξίν του αὐτὴν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων ἐκείνου; Ναὶ, Ἕλληνες.' καθὼς δὲν φοβοῦμαι τὸ νὰ κενίσω ἐναντίον σας τὴν ἐφήμερον τῶν ἰδεῶν μου σύγχυσιν, οὕτω δὲν φοβοῦμαι καὶ τὸν ἰσχυρὸν ἔλεγχόν σας, διότι ἡ καλοσύνησας εἶναι ἄπειρος. Τέλος πάντων, καὶ χωρὶς νὰ εἶσθε ὦ ἄνδρες Ἕλληνες εὐδιάθετοι, πάλιν εἶναι δίκαιον τὸ νὰ δώσητε ὑπὲρ ἐμοῦ τὴν λευκὴν ψῆφον σας, ἐπειδὴ, παρεκτὸς τοῦ ὅτι καὶ ὅσα ἕως χθὲς ἐφρόνουν εἶχον βίσιν οὐχὶ τὸ τρέφω φατρίας τινὸς ἢ τὸ ἰδιόγνωμον. ἀλλὰ τὴν ἀληθείαν αὐτὴν ταύτην -- πλὴν ἀπολύτως καὶ οὐχὶ σχετικῶς ὡς πρὸς τὰς περιστάσεις θεῶρ ὑμένην --, παρεκτὸς τούτου. λέγω,

ἀκολουθεῖ.

θέλετε βεβαιωθῆν ὅτι ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον μέλλω νὰ ἐκθέσω παρακατιὼν καὶ τὰ ὅσα σήμερον φρονῶ, εἶναι ἱκανὸς νὰ ἐνισχύσῃ τὴν σαλευομένην ἀπὸ τὸ εὐαπάτητον σταθερότητα ὀυχὶ ὀλίγων καὶ ἐξ ἡμῶν (α).

Τοιουτοτρόπως δ' ἐκφραζόμενος νομίζω ὅτι δὲν πληγώνω διόλου τὴν φιλοτιμιαν τῶν τοιούτων ὁμογενῶν μου, ἐπειδὴ πᾶν ὅτι μέλλω νὰ εἰπῶ γενικῶς, εἶναι προϊὸν αἰσθημάτων ἄλλου τινὸς, ὅς τις ἰάτρευσε καὶ τὴν ἐδικήν μου ἀπάτην. Μάλιστα, ἄνδρες Ελληνες· δὲν συστέλλομαι οὐδὲ τοῦτο νὰ φανερώσω, ὅτι δηλαδὴ τὰ φρονήματά μου εἰσὶ φρονήματα ἀνδρὸς πολυμαθοῦς, φιλελευθέρου, καὶ πολιτικοῦ βαθύνοος, πρὸς τὸν ὁποῖον γνωστοποιήσας τοὺς αὐτοσχεδίους μου στοχασμοὺς, ἤκουσα παρ' αὐτοῦ τὰς ἐφεξῆς εὐστόχους παρατηρήσεις.

„ Σέβομαι - μοὶ εἶπεν οὗτος - τὰ αἰσθήματα τῆς Ελληνικῆς σου ψυχῆς· μὲ ἀρέσουν αἱ περὶ τῶν Ελληνικῶν πραγμάτων ἰδέαι σου· κρίσεις σου· Αλλ' ὅμως, συγχώρησον νὰ σὲ εἴπω, ὅτι εἰμὶ διόλου ἐνάντιος εἰς τὴν γνώμην σου διότι ἀποβλέπει τὸν πολιτικὸν βρόμον τὸν ὁποῖον θέλεις διὰ νὰ τρέξουν σήμερον οἱ ὁμογενεῖς σου. Σὺ στοχάζεσαι ὅπως ἐχρεώστει βέβαια καθεὶς νὰ στοχάζηται εἰς τὸν αἰῶνα τῶν Θρασυβούλων· λησμονεῖς ὅμως φίλε, ὅτι σεῖς σήμερον ζῆτε εἰς τὴν ἐποχὴν ἐκείνων, οἵτινες μόνον νόμων ἔχουν τὴν θέλησίν των, καὶ μόνην διδικησιν γνωρίζουν τὴν ῥομφάιαν των; Ομολογούμενον εἶναι ὅτι ἡ πολιτικὴ ἐλανθάσθη πάντοτε ὁσάκις ἐπεχείρησε νὰ κρίνῃ περὶ τῶν ἀνθρώπων οὐχὶ τοιούτων ὁποῖοι εἶναι, ἀλλὰ τοιούτων ὁποῖοι ἔπρεπεν ἢ πρέπει νὰ ἦναι. (β)

„ Σὺ εἶσαι ἐναντίος εἰς τὸ ἔγγραφον, ὁποὺ ἐπέμφθη ἤδη εἰς Λονδῖνον· λέγεις πρῶτον, ὅτι τοῦτο εἶναι ἔργον μιᾶς φατρίας, καὶ δεδόσθω ὅτι τὸ πρᾶγμα ἔχει ὡς λέγεις. Αλλ' ὅμως ἐρωτῶ σε νῦν ἂν συμφωνῇς μετ' ἐμοῦ κατὰ τὸ, ὅτι οἱ Ελληνες κατήντησαν νὰ ἔχωσιν ἀνάγκην ἀναπόφευκτον τῆς τῶν Χριστιανικῶν δυνάμεων συνδρομῆς. Θέλω νὰ μὲ πεισῇς ὡσαύτως, ἀνίσως οἱ Ελληνες γενικῶς ἔπρεπε νὰ ἐλπίζωσιν ὅτι ἀπὸ ὅλας ταύτας τὰς δυνάμεις ἡ Αγγλία ἦτον ἡ μόνη σχεδὸν δύναμις ἥτις διὰ τὰ πολιτικὰ της συμφέροντα ἐμπόρει νὰ ἦναι πλέον εὐδιάθετος εἰς τὸ νὰ τοὺς βοηθήσῃ (γ). Αρα ἀφοῦ τί περὶ οὗ ὁ λόγος ἔγραφον ἐδήλωσεν ἤδη ἀποχρόντως τὴν Γενικὴν Θέλησιν τοῦ Ελληνικοῦ λαοῦ, τὸ βλάπτει πλέον ἀνίσως τοῦτο ἔγινεν ἀπὸ φατρίαν ἢ ὄχι;

„ Λέγεις δεύτερον, ὅτι τὸ ἔγγραφον ἐνηργήθη μὲ τρόπον παράνομον· σύμφημι. Βλέπω ὅτι ἀληθῶς τοῦτο οὐχὶ μόνον δὲν ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ κόλπου μιᾶς ἐθνικῆς συνελεύσεως, ἀλλὰ καὶ κακῶς ἐνταυτῷ συνετάχθη. Αλλ', ὅμως ἐπειδὴ τοῦτο (ὅπως καὶ

(α) Πρὸς τοὺς μὴ θέλοντας ὅμως νὰ προσέξωσι, ὡς μὴ θέλοντας τὸ καλὸν τῆς Πατρίδος, λέγω εὐτόλμως: „Τρίζετε ἀγενέστατοι, πλὴν καὶ τρέμετε ἐνταυτῷ. εἰς τὸ πεισμασας, ἡ Ελλὰς δὲν θέλει χαθῆ ποτέ.

(β) Τὴν ἀλήθειαν ταύτην καὶ ἤξευρον καὶ ἐσυμβούλευσα μάλιστα εἰς ἄλλας περιστάσεις διότε αὐτὸς, ἤδη ὅμως ἐλάνθασεν ὁλοτελῶς· καὶ ἐμὲ.

(α) Καθεὶς δύναται νὰ ἐννοήσῃ ὅλι οὔτε εἰς τὴν πρώτην οὔτε εἰς τὴν δευτέραν ἐρώτησιν τοῦ συνετοῦ τούτου ἀνδρὸς, ἐχρεώστουν ἀναμφιβόλως ν' ἀποκριθῶ ἀλλέως παρὰ καταφατικῶς: ὅλοι οἱ Ελληνες ἀνεξαιρέτως ἔφθασαν νὰ διεξάγουν καὶ νὰ φανάζουν ὅτι ἡμεῖς μόνοι ἄνευ συνδρομῆς ξένης δὲν ἠμποροῦμεν νὰ κάμωμεν τὸ κοινῶς λεγόμενον Ρωμαΐϊκον. Ολοι παρομοίως συμφωνοῦν ὅτι εἰς μόνον τὸ Βρετανικὸν κράτος, περισσότερον καὶ ἀπὸ τὴν Ρωσσίαν καὶ ἀπὸ τὴν Γαλλίαν καὶ ἀπὸ τὴν Αὐστρίαν, συμφέρει τὸ νὰ ἔχῃ φίλην τὴν Ελλάδα διὰ τὴν πολιτικήν θέσιν της. Δὲν λέγω δὲ ποτὲ περὶ τοῦ ὅτι οἱ Ελληνες ἔχοντες ἤδη καὶ ἐνδείξεις εὐνοίας πλειοτέρας ἐκ μέρους τῶν Αγγλων, ἠμπόρουν μὲ πλειότερον θάρρος νὰ προσδράμωσι εἰς αὐτοὺς κατ' εὐθεῖαν ὡς σχετικοτέρους των. Τοῦτο ἀληθῶς, δὲν ἐμβαίνει εἰς τὴς πολιτικῆς τὸν λογαριασμόν· εἶν' ὅμως πάντοτε μία ἐπουσιώδης παρατήρησις.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ἄν ἔγινε, ὅπως καὶ ἄν ἔχῃ) ἐφανέρωσε μιαν φορὰν τὴν ἀληθῆ θέλησιν τοῦ λαοῦ, παραλογίζεται (στοχάζομαι) ὅποιος λέγει εἰς τοιαύτην περιστασιν ὅτι πρέπει νὰ προσέξωσιν οἱ Ελληνες εἰς τὴν μορφὴν τοῦ ἐγγράφου και οὐχὶ εἰς τὴν οὐσίαν του· τὸ χαρτιον εἶναι τωόντι ἄνομον εἰς τὸ εἶδος του, ἀλλ' οὐχι και εἰς τὸ σκοπούμενον τοῦ ἐν αὐτῷ περιεχομένου. Ἔπειτα ἀγνοεῖς, φιλε, ὅτι καὶ ἐκ τῆς παγκοσμιου ἱστορίας αὐτῆς (ἥτις εἶναι ἡ καθαυτὸ εἰκὼν τῆς διαγωγῆς τῶν ἐθνῶν), δυνάμεθα ν' ἀναφέρωμεν ἀπειράριθμα παραδείγματα ὅτι εἰς περιστάσεις δεινὰς ἔγεινον σχεδὸν πάντοτε ἐξαιρέσεις νόμου, χάριν τῆς γενικῆς τῶν πολιτῶν σωτηριας; Ἡ τάχα μια ἐθνικὴ συνέλευσις, καθ' ὃν καιρὸν ἡ ἀναρχια ἐπικρατεῖ εἰς τὴν Ελλάδα (και τοῦτο διότι ὁ Ερως τῆς Πατρίδος εἶναι νεογέννητος ἐν αὐτῇ), δὲν ἤθελε τέλος πάντων προξενήσειν κακὸν μεγαλήτερον παρ' ὅσον φοβεῖσαι ὅτι ἐμπορεῖ νὰ προξενήσῃ τὸ περι οὗ ὁ λόγος ἔγγραφον; πῶ ἔχετε, φιλε, Αριστείδην διὰ νὰ δώσῃ ἑκουσιως τὴν ὑπογραφήν του ὑπὲρ τῆς ἰδιας του ἐξορίας; Ποῦ Σωκράτην διὰ νὰ προκρίνῃ τὸ κώνειον παρὰ τὴν φυγὴν; Εφάνη ὅτι ἡ Ελλὰς τρέφει εἰς τὰς ἡμέρας σας Βαρνακιώτας και Οδυσσεῖς. Εναντιον ὁποιουδήποτε παρανόμου μὲν ἀλλ' ἐπωφελοῦς ἐγγράφου, δὲν πρέπει ποτὲ νὰ ἐνεργηθῇ τὸ παραμικρὸν· τὸ ἔγγραφον τῶν Ελλήνων εἰ και ἄνομον, εἶναι ὅμως χρησιμον· ἄρα εἰς τὸ ἔγγραφον τῶν Ελλήνων δὲν πρέπει νὰ ἀντενεργήσῃ κανεὶς· Εν ἔγγραφον εἶναι χρήσιμον, ὅταν ἀποβλέπῃ εἰς τὴν καλὴν τῶν κοινῶν πραγμάτων ἀποκατάστασιν· τὸ ἔγγραφον τῶν Ελλήνων εἶναι χρήσιμον ὡς ἐκ τοῦ ὅτι θέλει βάλλει εἰς κίνησιν ὅλας τὰς Χριστιανικὰς δυνάμεις διὰ νὰ τοὺς βοηθήσουν ἀφεύκτως, ἀνίσως αἱ πολιτικαὶ περιστάσεις συγχωροῦν γενικῶς τοῦτο· ἄρα τὸ ἔγγραφον τῶν Ελλήνων εἶναι χρήσιμον διότι ἀποβλέπει τὴν καλὴν ἀποκατάστασιν τῶν γενικῶν ὑποθέσεων· ἄρα εἰς τὸ ἔγγραφον τῶν Ελλήνων δὲν πρέπει νὰ ἀντενεργήσῃ διόλου κἀνεὶς· Τὸ ἔγγραφον τοῦτο εἶναι ἡ φωνὴ ὅλου τοῦ Ελληνικοῦ λαοῦ· ἡ φωνὴ ἑνὸς Λαοῦ εἶναι φωνὴ Θεοῦ· ἄρα τὸ ἔγγραφον τῶν Ελλήνων εἶναι και ἱερὸν και σωτηριῶδες.

,, Λέγεις τρίτον ὅτι τὸ πρὸς τὴν Αγγλικὴν Διοίκησιν διευθυνθὲν ἔγγραφον, καθυβρίζει τὰς λοιπὰς Διοικήσεις. Πλὴν εἶναι ἄτοπος, μὲ φάινεται, ἡ τοιαύτη ὑπόθεσις· ἐπειδὴ ὁ πεπολισμένος κόσμος ἠξεύρει καλῶς, ὅτι πρέπει νὰ συγχωρῇ τὰς ἐλλείψεις ἑνὸς ὁλοκλήρου ἔθνους, τὸ ὁποῖον ἐξέρχεται ἤδη μόλις ἀπὸ τὴν ἀπαιδευσίαν και βαρβαρότητα. Παρεκτὸς δὲ τούτου, εἰς λόγους μόνους ποτὲ ἡ πολιτικὴ δὲν περιορίζεται· δεν θεωρεῖ αὐτὴ λέξεις· πράγματα μόνον ἐξετάζει. Αρκεῖ λοιπὸν ὡς εἶπον, το νὰ ἐπιτρέψωσι τὰ συμφέροντα τῶν Δυναμεων, ὅπως προστατεύσωσιν αὗται τῶν Ελλήνων τὰ δικαιώματα, κ' ἐκτὸς τούτου εἰς ἄλλο τιποτε δὲν θέλουν βεβάιως προσέξουν αἱ ἴδιαι.

ἀκολουθεῖ εἰς τὸ ἐρχόμενον φύλλον.

Απὸ Ναύπλιον μᾶς γράφουν. καὶ περικλείουν καὶ ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸν συνταγματικὸν -Κονστιτουσιονὲλ-, ὅτι ὁ Λὸρ Κοχράν ἀφεύκτως ἔρχεται εἰς τὴν Ελλάδα, και μαζή του λέγεται, ὅτι ἔρχεται και ὁ κύρ. Βίλλσων μὲ 4, 000 στρατιώτας καὶ μέρους ἀρτιλλερίας.

--Γράφουν ὅτι εἰς τὰς 4 και 5 τούτου τοῦ μηνὸς ἔγιναν πόλεμοι νέοι εἰς Μεσολόγγι, καὶ ὅτι οἱ Ελληνες ἐκυνήγησαν τοὺς Τούρκους ἕως εἰς ταῖς ἐλιαῖς.

Εἴδαμεν και νόμον τῆς Διοικήσεως ἐμποδίζοντα τὴν ξένην σουδιτάνζαν ἀπὸ τοὺς Ελληνας μὲ δυνατήν παιδείαν, και ἀθετοῦντα, ὅσας πρὸ αὐτοῦ ἔγιναν.

Ε Φ Η Μ Ε Ρ Ι Σ Α Θ Η Ν Ω Ν.

ΑΡΙΘ. 90. 91

Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κεινοτομῶν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ αὐτὸν τῆς Τυπογραφίας ὅ, τι στοχάζονται διὰ καλόν.
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Ἐπιδ.)

ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Η Παρρησια
«Ἐναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.»

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18 Σεπτεμβρ.

Ναύπλιον. 15. Σεμπτεμβρ. 1825.

Η Κρήτη, καθὼς μᾶς λέγουν οἱ Παραστάται, ὑπάγει καλα, καὶ ὁλοένα ἐφοδιάζεται ἀπ' ἐδῶ μὲ ἀνθρώπους καὶ μὲ τ' ἀναγκαῖα.

Ο Ιμπραήμ-Πασσᾶς περιέρχεται τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Μιστρᾶ μὲ τὸ βαυλὶ εἰς τὸ χέρι...

Ἀπὸ γράμματα τοῦ Στρ. Κολοκοτώνη μανθάνομεν, ὅτι ὁ Ιμπραήμ-Πασσᾶς ἠθέλησε νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν δρόμον του κατὰ τὸ Λεβίδι, καὶ ὁ Νικήτας μὲ ἄλλους τὸν ἐμπόδισαν, καὶ ἐστράφη εἰς Μιστρᾶν.

Ἀπὸ τὸν ἐχθρικὸν στόλον δὲν ἔχομεν καμμίαν εἴδησιν, οὔτε ἄν εὐγῆκεν, οὔτε πότε εὐγαίνει.

Τὰ Σπετζιώτικα πλοῖα ὁποῦ ἐπέστρεψαν, πηγαίνουν πάλιν νὰ ἑνωθοῦν μὲ τὸν Στόλον μας, διὰ νὰ ἀντιστεθοῦν εἰς τὸν ἐχθρικόν.

Ἀπὸ Μισσολόγγι ἔχομεν καλὰς εἰδήσεις, πλὴν ὄχι μὲ γράμμα. καὶ προσμένομεν ὥραν τὴν ὥραν νὰ βεβαιωθοῦμεν.

---

12. Αὐγούστ. Συντάγματ. τῆς Γαλλίας.

Ἀναγινώσκομεν μὲ μεγάλην εὐχαρίστησιν τὴν εἴδησιν τοῦ Ἀγγλου ταχυδρόμου τῆς 17. Εφημερίδος.

Λέγουν ὅτι ὁ Κόντε Γκὲλ ἐτελείωσε μιαν πραγματείαν ἀρχινημένην περὶ χωρισμοῦ μὲ τὸν λόρδον Κοχράν, ὅτις ὑποχρεώθη νὰ δώσῃ τὰ ἀναγκαῖα χρήματα διὰ μίαν ἐκστρατείαν ἡ ὁποία θέλει σταλθῇ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῆς ἐξοχότητός του, διὰ νὰ ὑπερασπισθῇ τὰ δικαιώματα τῶν Ελλήνων.

Τὰ ἀτμοκίνητα πλοῖα εἶναι ἕτοιμα καὶ θέλουν μισεύσει ἄφευκτα μὲ ὅλα ὅσα ἀναγκαιοῦν διὰ μίαν τοιαύτην ἐκστρατείαν.

Λέγουν ὅτι ὁ κύριος Ρωβέρτος Βιλσὸν θέλει ἀναχωρήσῃ μετὰ τοῦ Λόρδου Κοχράν ἐπὶ κεφαλῆς τεσσάρων χιλιάδων στρατιωτῶν, ἑνὸς μέρους ἀρτελλερίας καὶ πολλῶν ἀξιωματικῶν Αγγλων καὶ ξένων· καὶ ὅτι ἠγοράσθησαν δύο πολεμικὰ πλοῖα ἕτοιμα νὰ κινήσωσι μὲ ἄλλα φορτικά. Λύτη ἡ εἴδησις ἀνέβασε τὸ δάνειον τῶν Ελλήνων. Αἱ Αγγλικαὶ Ἐφημερίδες τῶν 18. αἱ ὁποῖαι ἐφθασαν ἐπίτηδες, προσθέτουν ὅτι ἡ ἐκστρατεία τοῦ Λόρδου Κοχράν ἔφερε τὸ ὄνομα βοηθητικὴ ἐκστρατεία, καὶ ὅτι αὐτὸς εἶχετο τὴν ὁδηγίαν αὐτὴν, μὲ τὴν συμφωνίαν ὅτι αἱ πράξεις του νὰ ἦναι ἐλεύθεραι χωρὶς ἐμπόδια.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι ὁ Λόρδος Κοχράν θέλει ἀφανίσει γλήγορα τὸν Οθωμανικὸν στόλον· αἱ δυνάμεις αὐτῆς τῆς ἐμπείρου Ναυτικῆς ἀφέλησαν πολλὰ Ἔθνη. Πλὴν ὅμως δὲν ἐβοήθησαν εὐγενεστέραν ὑπόθεσιν.

ἐκ τῆς Αγγλικῆς Ἐφημερίδος
(ὁ Ταχυδρόμος.)

Ὅσον περὶ τῆς Ελλάδος, τὸ πρόβλημα εἶναι εἰς βυθὸν ἄωρον. ἀλλ' ἡμεῖς

ροῦμεν νὰ συμπεράνωμεν, ὅτι τὸ Κογγρέσον τοῦ Μιλάνου θέλει διαφιλονεικήσει τὴν περὶ τούτου ἀπόφασιν ὄχι ὀλιγώτερον ἀπὸ τοὺς ἐνεργητὰς τῶν συνεισφορῶν, ὅσαι ἔγιναν εἰς τὴν Εὐρώπην. Αφ' ἑτέρου ὅμως ἀναμφιβόλως θὰ χρειασθῇ καὶ ἄλλη ἄνοιξις διὰ νὰ διασαφισθῇ ἡ ἀναποφάσιστος ἀκόμη πολιτική τῆς Εὐρώπης -- πολιτική, εἰς τὴν ὁπόιαν ἡ Αγγλία, μ' ὅλα ὅσα καὶ ἂν ἐρρέθησαν, ἔχει μέρος. Διὰ νὰ πληροφορηθῇ περὶ τούτου δὲν ἔχει τις χρέιαν εἰμή νὰ ἀναγνώσῃ πάλιν τὴν ἐπιστολήν τοῦ κυρ. Κάνιγκ πρὸς τὸν κύριον Ρέδιον. Αἱ εὐχαὶ τῶν φίλων τοῦ πολισμοῦ εἶναι ἀξιοτίμητοι, καὶ ἡμεῖς εἰλικρινῶς τὰς ἐγκρίνομεν· πλὴν διὰ νὰ εἶναι καὶ χρήσιμοι, ἔπρεπε νὰ εἶναι ἑνωμέναι μὲ ὅτι ἀπαιτεῖ ἡ κοινὴ ἡσυχία, καὶ ἡ ἰσορροπία τῆς Εὐρώπης. Τὸ περὶ τῆς Ἑλλάδος πρόβλημα θέλει ἀποφασισθῇ καθ' ἣν ἡμέραν θὰ παρρησιασθῇ μεμονωμένον, καὶ εἰς τρόπον, ὥστε αἱ διάφοροι δυνάμεις νὰ ἠμποροῦν νὰ μεσολαβήσουν μὲ ἴσην ἀφιλοκέρδειαν, καὶ ὁπόταν οὐδεμία ἐξ αὐτῶν δὲν θέλει ἀπαιτεῖ δικαίως τὸ νὰ ὑπερασπισθῇ αὐτὴν τὴν ἐπικρατείαν. Εως εἰς ἐκείνην τὴν στιγμὴν θέλει θεωρεῖται ὡς μία μοναδικὴ φιλονεικία μεταξὺ Ελλήνων καὶ Τούρκων. μήτε θέλει καταντήσει ποτὲ, ἔστω καὶ διαμέσου ἑνὸς Κογγρέσου, αἴτιον φιλονεικείας μεταξὺ τῶν μεγάλων δυνάμεων τῆς Εὐρώπης. Τοιαῦτα φρονήματα δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι θὰ ἐπικρατοῦν εἰς τὰς συζητήσεις τοῦ Μιλάνου. διὸ καὶ ἠμποροῦμεν νὰ τραβίξωμεν συμπέρασμα, ὅτι δὲν θέλουν ἔχει αὗται καμμίαν συνέπειαν, ἀφορῶσαν εἰς τὸ νὰ ὀλιγοστεύσῃ τὴν πολιτικὴν ἐπιρροὴν τῆς μεγάλης Βρετανίας, ἢ νὰ ἐκθέσῃ εἰς κίνδυνον τὴν εἰρήνην τῆς Ηπείρου.

⟨ ἐξακολούθησις καὶ τέλος τοῦ πρὸς τὸ Πανελλήνιον λόγου. ἰδ. ἀριθ. 88 -- 89. ⟩

„ Λέγεις τέταρτον, ὅτι ἂν ἡ Αγγλία δὲν δώσῃ ἀκρόασιν εἰς τὸ γνωστὸν ἔγγραφον, οἱ Ελληνες θέλουν εὑρεθῶσιν εἰς ἀμηχανίαν καὶ ἀπορίαν τοῦ τί νὰ κάμωσι. Αλλ' ἀποκρίνομαι καὶ ἐνταῦθα, ὅτι μνησικακίαν δὲν γνωρίζει παντελῶς ἡ πολιτική καὶ ὅτι, ἑπομένως, δὲν κλείεται πορ' οὐδενὸς ἡ θύρα δι' ἧς ἐμποροῦν, τέλος οἱ Ελληνες νὰ πέμψωσι τὰς δεήσεις των πρὸς τὰς ἄλλας δυνάμεις καὶ ἀμέσως, ἀφοῦ ἔπραξαν ἤδη τοῦτο οἱ αὐτοὶ ἐμμέσως ⟨α⟩

(α) Δὲν κρίνω ἀνοίκειον τὸ ν' ἀναφέρω ἐνταῦθα πᾶν ὅ, τι ὁ ὀξύνους φιλέλλην καὶ ἀληθῶς ἐλευθερόφρων ἀνὴ μοι ἔβαλλεν ὑπ' ὄψιν εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἐν εἴδει παρεκβάσεως. „ Ὅταν καθεὶς (εἶπεν οὗτος) ἀπαθὼς στοχασθῇ τὸ πρᾶγμα, γνωρίζει καθαρῶς ὅτι οἱ Ελληνες ζητήσαντες διὰ γραφῆς μόνην τῶν Αγγλων τὴν προστασίαν, ἐζήτησαν πραγματικῶς τὴν προστασίαν ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν χριστιανικῶν δυνάμεων· ἐπειδὴ κανεὶς δὲν εἶναι τόσον ἡλίθιος διὰ νὰ πιστεύσῃ ὅτι οἱ Ελληνες ἀγνοοῦν τὸ πῶς ἡ Αγγλία δὲν θέλει καὶ δὲν ἐμπορεῖ ν' ἀποφασίσῃ οὐδὲν ὑπὲρ τῶν Ελλήνων, ἀνίσως πρῶτον δὲν συμβουλευθῇ τὰ πολιτικὰ συμφέροντα καὶ τῶν λοιπῶν Διοικήσεων. Οθεν καὶ μ' ὅλον ὅτι κατὰ παραδρομὴν δὲν ἀναφέρθη τοῦτο ῥητῶς εἰς τὸ ἔγγραφον τῶν Ελλήνων, ἐννοεῖται ὅμως καλῶς· καὶ ἐπαναλαμβάνω αὖθις ὅτι ἡ πολιτικὴ δὲν παρατηρεῖ οὐδέποτε τὰς λέξεις μόνας. Ηδη λοιπὸν (ἐξηκολούθει νὰ λέγῃ ὁ φιλέλλην), κατ' οὐδένα τρόπον δὲν δύναμαι νὰ καταπεισθῶ διὰ νὰ πιστεύσω ὅτι ἡ Αγγλία δὲν θέλει δώσει προσοχὴν εἰς τὴν ἱκετήριον πρόσκλησιν τῶν Ελλήνων· διότι τὸ ὄχι ἐκ μέρους αὐτῆς, θέλει εἶναι ὄχι ὅλης τῆς Εὐρώπης, καὶ ὄχι, ἐκ τοῦ στόματος τῆς Εὐρώπης ἁπάσης εἶναι ἀδύνατον σχεδὸν νὰ προφερθῇ, διότι πρόκειται ζωὴ ἢ θάνατος αἰώνιος ἑνὸς ὁλοκλήρου Εθνους, Τὸ ναὶ, ἐκ μέρους ταύτης εἶναι πολὺ πιθανὸν καὶ σχεδὸν βέβαιον· διότι οἱ δυνατοὶ πάντες, καὶ ἴδιος ἡ Ιερὰ συμμαχία δείξαντες ἐξ' ἀρχῆς ἀνοχὴν εἰς τον κατὰ Τούρκων πόλεμον τῶν Ελλήνων (ἐνῶ τοῦτο ἀντέκειτο φανερῶς εἰς τὴν σταθεράν των περὶ Γενικῆς εἰρήνης ἀπόφασιν), ἐπεκύρωσαν, διὰ τῆς ἐπισήμου αὐτῶν οὐδετερότητος, τῶν Ελλήνων τὴν ἀνεξαρτησίαν.· κήρυξις οὐδετερότητος εἰς τοιαύτην μεγάλην περίστασιν, εἶναι τελεία σχεδὸν ἀναγνώρισις τῶν ἐθνικῶν σα, δικαιωμάτων. Αρα, κατὰ πάντα λόγον, εἶναι ἐλπὶς ὅτι οἱ Αγγλοι μελλουν ν' ἀναγγείλωσιν εἰς τὴν Ελλάδα τῆς Εὐρώπης ὅλης τὸ εὐδιάθετον διὰ τοῦ ἐκ μέρους των ναὶ.

Αλλ' ἂν οἱ Αγγλοι (τὸν ἐρώτησα) δὲν εἴπωσιν οὔτε ὄχι οὔτε ναὶ; Τὶ νὰ συμπεράνωμεν! ἂν αὐτοὶ εἴπωσι νὰ σκεφθῶμεν. --- Τὶ νὰ συμπεράνητε (μοὶ ἀπεκρίθη), Τὶ νὰ συμπεράνητε! τὶ ἄλλο παρ ὅτι καὶ

„ Λέγεις, πέμπτον, ὅτι ἡ Ἑλλὰς καθυποδουλόνεται ἀμέσως εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἀνίσως αὕτη δεχθῇ τὴν γνωστὴν ἤδη πρόσκλησιν. Ἀλλ' ἐνταῦθα, τέλος, θεωρῶ φανεράν τῶν ἰδεῶν σου ἀντίφασιν· φοβεῖσαι, εἶπες τὸ ὄχι τῆς Ἀγγλίας, διότι ἐμπορεῖ νὰ φέρῃ εἰς τοὺς Ἕλληνας τὸν ἀπελπισμόν, φοβεῖσαι ἤδη τὸ ναί της, διότι ἐμπορεῖ νὰ φέρῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν δουλείαν· πῶς λοιπὸν συμβιβάζονται τὰ τοιαῦτα; Ἀκουσον φίλε! ὅσον μὲν διὰ τὸ πρῶτον, ἔλυσα, μὲ φαίνεται, δεόντως τὴν ἀπορίαν σου· ὅσον δὲ διὰ τοὺς φόβους σου καὶ κατὰ τὸ δεύτερον, ἐλπίζω πάλιν νὰ σὲ δώσω τὸν ἀποχρόντα λόγον· καὶ σ' ἐρωτῶ ἐν πρώτοις, ἀνίσως ἀληθῶς οἱ Ἕλληνες ἔφθασαν εἰς ἀνάγκην --καὶ δὲν μὲ μέλλει διὰ τὸ πῶς-- τοῦ νὰ ζητήσουν, ὑπὲρ τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας ξένην βοήθειαν· ἐπιθυμῶ ἔπειτα νὰ μὲ εἴπῃς, ἀνίσως ἐμπορεῖ ποτὲ ὅστις δείξει εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὅτι πάσχει δεινῶς καὶ ὅτι πραγματικῶς ἔχει χρείαν τῆς προστασίας τοῦ δυνατοῦ, ἀνίσως, λέγω, ὁ τοιοῦτος δυστυχὴς ἠμπορεῖ ποτὲ νὰ θελήσῃ διὰ νὰ κάμῃ καὶ συνθήκας --τρατάτα-- μὲ τὸν δυνατόν --ὁποιος καὶ ἂν εἶναι οὗτος--, ἐνῶ τὸν προσκαλεῖ διὰ νὰ τὸν διασώσῃ ἀπὸ τὸν προκείμενον κίνδυνον. Ἐπειδὴ δὲ σὲ βλέπω κατανεύοντα μὲν τὴν κεφαλὴν εἰς τὸ πρῶτον, ἀνανεύοντα δὲ τὴν αὐτὴν εἰς τὸ δεύτερον, τί μένει νὰ σὲ προσθέσω παρεκτὸς εἰμὴ ὅτι καὶ οἱ Ἕλληνες ἀφοῦ ἦλθον εἰς τὴν ἐσχάτην περίστασιν τοῦ νὰ ζητήσουν τὸ ἔλεος μιᾶς δυνάμεως, τῆς Ἀγγλίας φερειπεῖν, δὲν ἠδύναντο νὰ ζητήσουν τοῦτο μὲ συμφωνίας -κονδιτζιῶνας-; -- Ἀλλὰ δὲν ἦτον ἄπρεπον -ἐμπορεῖ τις νὰ εἴπῃ--, οὐδὲ ἔβλαπτε προσέτι τὸ νὰ δοκιμάσουν ἓν τοιοῦτον οἱ Ἕλληνες. --- Οὐχὶ --ἀποκρίνομαι--, οὐχὶ· καὶ ἀπρεπὴς ἤθελεν ἦσθαι τοιαύτη δοκιμὴ διὰ τὴν ὥραν, καὶ ἐπιζήμιος εἰς τὸν αὐτὸν καιρόν· διότι, τίς ἐμπορεῖ νὰ μὲ βεβαιώσῃ ὅτι βλέποντες οἱ Ἀγγλοι τοὺς Ἕλληνας ζητοῦντας τὴν συνδρομήν των μετὰ συνθήκης τινός, δὲν ἤθελαν εἰπεῖν πρὸς ἑαυτοὺς ὅτι " ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔχει εἰσέτι κατεπείγουσαν ἀνάγκην· οἱ Ἕλληνες ἔχουν εἰσέτι ἐλπίδας·" καὶ ὅτι, ἑπομένως, ἢ ἤθελαν βραδύνειν τὴν ἀπόκρισίν των, ἢ ἤθελον ἀποκριθῶν ὅτι δὲν δέχονται συμφωνίας; Τίς δ' ἐν τοσούτῳ ἤθελεν ἠμπορέσειν νὰ ἀσφαλίσῃ τῆς Ἑλλάδος τὴν τύχην, ἕως ὅτου νὰ μετακαλέσουν οἱ Ἕλληνες ἐξ' ἀνάγκης καὶ ἄνευ συνθήκης, τὴν ξένην βοήθειαν; Ἂς ἔχωμεν λοιπὸν πρὸ ὀφθαλμῶν πάντοτε τῆς πολιτικῆς τὸ ἴδιον ἀξίωμα τοῦτο " πᾶν τὸ περιττόν, εἶναι καὶ βλαπτικόν " καὶ ἂς δουλεύωμεν τὰς περιστάσεις ὅταν αὐταὶ δὲν εἶναι ὑπὲρ ἡμῶν. Ἐνθυμούμενος δὲ, τέλος πάντων, ὦ φίλε, ὅτι τοῦ Ἀγίου Γιάμες τὸ Καβινέτον δὲν θέλει ἐπιχειρήσειν τίποτε χάριν τῶν Ἑλλήνων ἂν πρῶτον δὲν ἐννοηθῇ καὶ μετὰ τῶν ἄλλων διοικήσεων, μένε ἀμέριμνος ὅτι ἡ αὐτὴ ἐπιφοβος διὰ σὲ δύναμις, δὲν θέλει δεσμεύσειν ποτὲ τὴν Πατρίδα τῶν Μιλτιάδων καὶ τῶν Φωκιόνων, μάλιστα σήμερον, καθ' ὃν καιρὸν ἐπακριβῶς πλέον σταθμίζονται εἰς τὴν πο-

---

οὗτοι καὶ οἱ λοιποὶ δυνατοὶ πάντες ἔχουν σκοπὸν νὰ σᾶς βοηθήσουν ἐντὸς ὀλίγου; Μεταξὺ τοῦ οὐχὶ καὶ τὸν ναί, τρίτον τι ἕτερον δὲν ἔχει ἴδιον τόπον, ἀλλ' ὀγδοήκοντα κλίνει μὲ τὸ καταφατικὸν καὶ μόλις εἴκοσι μὲ τὸ ἀποφαντικὸν μόριον. Εὐτυχεῖς λοιπὸν εἶσθε πάλιν, Ἕλληνες, καὶ ἀπόκρισις ἀπροσδιόριστος ἂν σᾶς γείνῃ. Ἀλλ' ὅμως, ὦ Ἕλληνες (μοὶ εἶπεν οὗτος μὲ φωνὴν ἔντονον κ' ἐνεργητικήν), Ἕλληνες! προσέξατε καλῶς εἰς τοιαύτην περίστασιν .... Ἂν ἡ Εὐρώπη σᾶς εἴπῃ διὰ τῆς Ἀγγλίας τὸ, νὰ σκεφθῶ, τοῦτο θέλει ἐννοεῖ ὅτι τῶν δυνατῶν τὴν συνδρομὴν μέλλετε νὰ τὴν ἔχῃ περὶ τὸ ἔαρ καὶ οὐχὶ τὸ φθινώπορον· τοῦτο, ἑπομένως θέλει ἐπιζητήσειν μεγάλα ἐκ μέρους σας πράγματα κατὰ τὸν χειμῶνα· θέλει θελήσειν νίκας λαμπρὰς ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν σας· θέλει θελήσειν ἔνδειξιν ὁμονοίας εἰς ὅλας σας τὰς πράξεις· θέλει θελήσειν χαρακτῆρα Ἑλληνικόν. ἀληθῶς ἄξιον τῆς προσοχῆς καὶ τῆς εὐνοίας τῶν κυβερνούντων ἔντε τῷ παλαιῷ καὶ τῷ νέῳ κόσμῳ κραταιῶν χριστιανῶν. Ἐρρέτωσαν τοίνυν αἱ ἀντενέργειαι ἡμῶν· ἐρρέτω τὸ αἰσθημα τῆς ἰδιοτελείας, ἐρρέτω ἡ ἀπερίσκεπτος ἐπιθυμία τῶν ἐθνικῶν συνελεύσεων, τῶν συνελεύσεων τούτων αἵτινες ἔδωσαν πάντοτε τὴν ἀληθῆ ἀφορμὴν τῶν ἐμφυλίων πολέμων σας, καὶ ἐγέννησαν, ἢ τουλάχιστον ἔδρεψαν, τὰ πάθη καὶ τὰς φατρίας σας, καὶ οὕτω θέλετε δυνηθεῖν κατὰ τὸ ἐρχόμενον θέρος νὰ συνάξετε τὸν γλυκὺν τοῦ πολυμόχθου πενταετοῦς σας ἀγῶνος καρπόν. „

λιτικὴν τῆς Εὐρώπης πλάστιγκα αἱ ἰδικαὶ ἑκάστης δυνάμεως βαρύτητες.,,

Ταύτας, φίλοι ὁμογενεῖς, καὶ τὰς τοιαύτας εὐστόχους παρατηρήσεις ἐνῷ μοὶ ἔκαμεν ὁ φιλέλλην καὶ συνετὸς ἀνὴρ, διὰ νὰ μὲ καταπείσῃ ὅτι τὸ εἰς Λονδίνον σταλθὲν ἤδη ἔγγραφον ἦτο καὶ εἶναι καλὸν ὡς πρὸς τὴν φύσιν καὶ τὸν σκοπόν του, καὶ ὅτι ἂν ἐγίνετο μέν τοῦτο εἰς ἐθνικὴν — ὡς πρέπει — συνέλευσιν, ἠμπόρει βεβαίως νὰ γείνῃ χαρακτηριστικότερον, πλὴν ὅτι ἐπειδὴ αἱ περιστάσεις τὸ ὑπηγόρευσαν καὶ αὐταὶ ἦσαν καὶ εἰσὶ κατεπείγουσαι, πρέπον εἶναι νὰ μὴν εὕρῃ πλέον ἀντιλογίας· δὲν λησμόνησεν ὁ αὐτὸς διὰ νὰ μὲ εἴπῃ συγχρόνως ὡς ἐν παρόδῳ καίτοι ἄλλα πρὸς ἀπολογίαν τῶν ὅσοι κατηγοροῦνται ἀκρίτως ὅτι ἐπώλησαν τάχα τὴν Πατρίδαμας εἰς τοὺς Αγγλου,.· — Ἀπορῶ — μ' ἔλεγεν οὗτος —, ἀπορῶ πῶς οἱ συμπολίται σου εἰσὶ τοσοῦτον εἰς τὸ συκοφαντεῖν εὐκατάφοροι. Τινὲς ἐξ αὐτῶν ψέγουσι καὶ τοὺς καλλητέρους ὅσους ἔχετε· καὶ παράδοξον τῇ ἀληθείᾳ πῶς τοῦ φθόνου τὰ βέλη φθάνουσι τοιοῦτον μακρὰν.' Οἱ αὐτοὶ ἀσύνετοι αἰτιῶνται σήμερον καὶ τὸν δεῖνα καὶ δεῖνα ὅτι ἐπρόδοσαν τῶν Ελλήνων τὰ δικαιώματα, ὅτι, τέλος, ἐπώλησαν καὶ τὴν Ελλάδα αὐτὴν. Αλλ' ἐγὼ δὲν δύναμαι ποσῶς νὰ ἐνοήσω τίνι τρόπῳ οἱ ἐγκαλούμενοι οὗτοι ὡς ὑπεύθυνοι διὰ καθοσιώσεως ἀδικήματα, ἠμπόρεσάν ποτε νὰ πωλήσωσιν ὅ,τι δὲν εἶχον εἰς τὴν ἐξουσίαντων παντελῶς. Αν ἦναι ὅμως, ἀληθές ὅτι ἡ Ελλὰς ἐπαλήθη εἰς τοὺς Αγγλους· καὶ ἂν ἦναι πρόσετι ἐπίσης ἀληθὲς ὅτι ἡ Ελλὰς σήμερον πνέει τὰ ἔσχατα· Υψιστε Θεέ.' ἐξαπόστειλον ἐπὶ τάχος τοὺς τοιούτους ἀγοραστὰς, διότι ἀλλέως χάνονται καὶ ἡ Ελλὰς καὶ οἱ Ελληνες. Τι ἄλλο νὰ εἴπῃ τις, φίλε, περὶ ὑποθέσεως ὕλης τοιαύτης.' Εγὼ ὑποθέτω ὅτι καὶ τωόντι ἔγινε πώλησις τοῦ αὐτοῦ εἴδους, — ἔστω μὲ ἐπὶ χεῖρας Λίρας, ἔστω μὲ μελλούσας ὑποσχέσεις τιμῶν καὶ ἀξιωμάτων· — ἀλλ' ἀφοῦ ἡ τοιαύτη πώλησις σώζει ἐνταυτῷ καὶ τὴν Πατρίδασας καὶ σᾶς ὅλους συνάμα, τὶ ἄλλο παρὰ τὰ αὐτὰ βραβεῖα χρεωστοῦσι καὶ οἱ Ελληνες γενικῶς πρὸς τοὺς τοιούτους λεγομένους κακοὺς πωλητάς; ὅταν τὸ κοινὸν συμφέρον δὲν ὑποφέρῃ, πῶς ἐθέλομεν ἡμεῖς οἱ θνητοὶ ν' ἀποκατασταθῶμεν καὶ κριταὶ τῆς ἑκάστου συνειδήσεως; Δὲν λέγω νὰ μὴ στηλιτεύωνται αἱ φανεραὶ καταχρήσεις· δὲν λέγω νὰ μὴ θεατρίζωνται τὰ πασίδηλα ἐγκλήματα.· πρέπον εἶναι βεβαία τὸ νὰ παρατηρῶμεν καὶ νὰ κατηγορῶμεν ἐνώπιον τοῦ νόμου καὶ τῆς δίκης τοὺς ἀποδεδειγμένως ἐπιβλαβεῖς, ἐπικινδύνους καὶ κακόφρονας· πλὴν εἶναι διόλου ἀσυγχώρητον τὸ νὰ προτιμῶμεν τῆς Πατρίδος τὸν ὄλεθρον, ὅταν τυχὸν οἱ τοιοῦτοι καὶ δύνανται ἐνταυτῷ νὰ τὴν σώσωσι. Ἐν ᾧ συμπλέετε σήμερον πάντες εἰς τὸ αὐτὸ τῆς Επικρατείας σκάφος, καὶ αἰτίᾳ τῆς σφοδρᾶς τρικυμίας, καὶ πολλῷ ἄλλων ἐναντίων ἐπαπειλεῖ ἤδη τοῦτο προφανὲς ναυάγιον, εἶναι δίκαιον τάχα τὸ νὰ πρικρίνητε τὸν γενικὸν καταποντισμόν σας παρὰ τὸ νὰ ἐπιτρέψητε τὴν κυβερνησίαν του εἰς ἐπιβάτας ἐχθρούς σας μὲν — ἔστω καὶ ἀληθῶς ἀξίους τοῦ μίσους σας — ἀλλ' ἱκανοὺς ὅμως νὰ τὸ διευθύνωσιν εἰς σωτηρίας λιμένα;,,

Μετὰ ταῦτα, ἐνησχολήθη, ὦ συμπολῖται, ὁ κριτικὸς ἀνὴρ φίλος μου, διὰ νὰ μοι ἀποδείξῃ ἰδίως καὶ ἐν συνόψει ὅτι ὡς ἐκ τῶν κακῶν ἀποτελεσμάτων τὰ ὁποῖα ἐμποροῦν νὰ θέρωσιν αἱ ἐναντιότητες, δὲν πρέπει νὰ ἐνεργήσῃ τις τίποτε κατὰ τοῦ γνωστοῦ ἤδη ἐγγράφου.· — ,, Τὶ κερδίζει δε τάχα (ἔλεγεν οὗτος), τὶ κερδίζει ἡ Ελλὰς ὅταν λέγωσι τινὲς ὅτι τὸ ἔγραφον δὲν εἶναι τοῦ ἔθνους ἔγγραφον; Εὰν, ὡς προεῖπον, αἱ περιστάσεις τῆς Εὐρώπης συγχωροῦν τὸ νὰ σᾶς βοηθήσουν οἱ δυνατοὶ, τὸ ἔγγραφον ἐκεῖνο, ὅπως δήποτε καὶ ἂν ἔχῃ, ἀρκεῖ εἰς τὸ νὰ γείνῃ τοῦ καλοῦ ἡ αἰτία· ἐνῷ ἂν ἀ-

(ἀκολουθεῖ.)

κυρωθῇ, ἐκλείπει ἀναμφιβόλως καὶ τὸ ἐλ-
πιζόμενον ὄφελος. Δὲν βλέπω λοιπὸν ἄλ-
λο εἰς τὴν κακίαν τῶν ἐναντίων του, παρὰ
ὅτι ἐπιθυμοῦν ν' ἀφανίσωσι τοῦ χαρτίου τὸ
ἀποτέλεσμα, ἐπιθυμοῦντες ν' ἀφανίσωσι τῶν
Εὐρωπαίων τὸν στεχασμὸν ὅτι εἶναι ἐθνικὴ
ζήτησις. Τὸ χαρτίον τοῦτο ἐπιδέχεται δι-
όρθωσιν εἰς ἐθνικὴν συνέλευσιν, ἀλλὰ δὲν
εἶναι οὐδεμία ἀνάγκη ν' ἀκυρωθῇ, διότι ἡ
θέλησις τοῦ ἔθνους ἐκφράσθη ἱκανῶς ἐν αὐ-
τῷ. Φαίνεται ἄρα εἶναι ὅτι πλέον δὲν πρέ-
πει νὰ ἐνεργηθῇ ἐναντίον τοῦ ἐγγράφου, καὶ
συνέλευσις ἐθνικὴ ἂν δὲν γένῃ. ,,

Ὅταν δὲ, ὦ ἄνδρες ὁμογενεῖς, ἠκούσατε
τέλος πάντων, τὸν αὐλὸν πολυπειρον καὶ
σκεπτικὸν περιηγητὴν, ὁποίαν γνώμην εἶχεν
ἀληθῶς γνώμην περὶ τῶν ἐθνικῶν συνελεύ-
σεων μας, καὶ ἂν ἐνόμιζε πρέπον τὸ νὰ συγ-
κροτηθῇ ὅσον οὔπω μία τοιαύτη πρὸς ἐπι-
διόρθωσιν τοῦ ῥηθέντος ἐγγράφου, ἢ ὑπο-
στηρίζων τοῦτον οὕτως ἔχοντος, μὲ ἀπε-
ριβῆ αὐτὸς παρευθὺς ὅτι δὲν ἐγκρίνει παν-
τάπασι τὰς ἐθνικὰς συνελεύσεις ἐκεῖ ὅπου
αἱ τοιαῦται ἀποβαίνουσι πηγαὶ ἀληθεῖς
ὀπαδῶν διαφθορᾶς· ὅτι τὸ κέρδος ὅπερ δυ-
νάμεθα νὰ ἐλπίσωμεν νῦν ἀπὸ συνέλευσιν
ἐθνικὴν ἀφιερῶσαν σκέψεις καὶ ἀποφάσεις
περὶ τοῦ ὅλου ἐγγράφου, δὲν ἔχει οὐδεμίαν
ἀναλογίαν μὲ τὴν ἐκ ταύτης ἐνδεχόμενον καὶ
ἴσως ἀσκόπῳ γενικὴν ἔλευσιν· καὶ ὅτι ἐνὶ
λόγῳ, εὑρίσκει σήμερον ὅλως διόλου αὐτὸ-
πους καὶ ἐπιβλαβεῖς τὰς ἐθνικὰς συνελεύ-
σεις εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ τῶν ἑξῆς τῷ συλ-
λογισμῶν.

„ Ἡ ἐθνικὴ πατριωτικὴ συνέλευσις παν-
ταχοῦ, εἶναι τὸ μόνον μέσον τοῦ νὰ διαφι-
λονεικῶνται καλῶς καὶ ν' ἀποφασίζωνται ὡς
πρέπει τὰ τοῦ ἔθνους συμφέροντα. Ἐπειδὴ
εἰς τὴν Ἑλλάδα αἱ ἐθνικαὶ συνελεύσεις δὲν
εἶναι πατριωτικαί,, Ἄρα αἱ ἐθνικαὶ
συνελεύσεις εἰς τὴν Ἑλλάδα, δὲν εἶναι τὸ
μόνον μέσον ὃι οὗ δύνανται νὰ γένῃ ἡ πρέ-
πουσα σκέψις περὶ τῶν συμφερόντων καὶ
τῆς σωτηρίας αὐτῆς.

Ἐθνικὴ πατριωτικὴ συνέλευσις εἶ-
ναι, ὅταν τὰ πρόσωπα ἅτινα συγκροτοῦσι
ταύτην, ἐνεργοῦν πάντα κατ' εὐθείαν εἰς τὸ
κοινὸν συμφέρον. Ἐπειδὴ τὰ συγκροτοῦντα
τὰς ἐθνικὰς συνελεύσεις εἰς τὴν Ἑλλάδα
πρόσωπα δὲν ἐνεργοῦν ὅλα συμφώνως
μὲ τὴν ἔννοιαν τοῦ κοινοῦ συμφέροντος. Ἄρα
αἱ ἐθνικαὶ συνελεύσεις ἐν τῇ Ἑλλάδι δὲν
εἶναι πατριωτικαί.

Τὰ πρόσωπα τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως
ἐνεργοῦν συμφώνως μὲ τὴν ἔννοιαν τοῦ
κοινοῦ συμφέροντος, ὅταν τὰ μερικὰ συμ-
φέροντα δὲν ὑπερισχύουν τῶν γενικῶν. Ἐπει-
δὴ τὰ συμφέροντα τῶν πολεμικῶν, τῶν πο-
λιτικῶν καὶ τῶν πατριωτῶν δὲν ἐνεργοῦν
εἰς τὰς ἐθνικὰς συνελεύσεις τῆς Ἑλλάδος
συμφώνως μὲ τὴν ἔννοιαν τοῦ κοινοῦ συμ-
φέροντος, καὶ ἐπομένως, εἶναι ἀνάγκη τούτων
ἐκείνα. Ἄρα τὰ πρόσωπα τῶν Ἑλλ. ἐθνι-
κῶν συνελεύσεων δὲν ἐνεργοῦν κατὰ
τὴν ἔννοιαν τοῦ κοινοῦ συμφέροντος. Ἄρα αἱ
ἐθνικαὶ συνελεύσεις εἰς τὴν Ἑλλάδα, δὲν
εἶναι πατριωτικαί. Ἄρα αἱ ἐθνικαὶ
συνελεύσεις εἰς τὴν Ἑλλάδα, δὲν εἶναι τὸ
μόνον μέσον ὃι οὗ δύναται νὰ γένῃ ἡ
πρέπουσα σκέψις περὶ τῶν συμφερόντων
καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῆς. ,,

Ταῦτα πάντα εἶπόν μοι, φίλοι ὁμογε-
νεῖς τὴν ἡμέραν τῆς ἐντεῦθεν ἀπελεύσεώς του
ὁ φιλέλλην περιηγητής, ἀπεβίβασε δὲ εἰς
Ἀλεξάνδρειαν ὅθεν μέλλει νὰ λάβῃ τὴν Πα-
λαιστίνης τὸν δρόμον. Ἐνῶ δὲ συνέβαινε πε-
ρίπλους τούτου εἰσέτι εἰς Πειραᾶ κατα-
βαίνοντα, καὶ συνδιελεγόμην μετ' αὐτοῦ πε-
ρὶ τῶν σεβασμίων ἀρχαιοτήτων τῆς πάλαι
ποτὲ περιφανοῦς ταύτης πόλεως τοῦ Θησέ-
ως καὶ τῆς Ἀθηνᾶς, αἵτινες ἐμπιπτῶσαι εἰς
ἄκρον εἰς τὴν καρδίαν του ἐντύπωσιν ἐπ-
τέρωσαν τὰ ἐρωτικά του καὶ φιλελεύθερα
φρονήματα. ,, Ὦ! πόσον αἰσθάνεται ν
- μὲ εἶπεν οὗτος δακρύων - ἔπαθεν ἡ ψυχή
μου πάθημα χθὲς, ὅτε ἐπῆγον ἵνα περιη-
γηθῶ τοῦ Θείου Σωκράτους τὴν φυλακὴν....
τόπον φίλε! ἐδῶ ἔλεγον ὅτι μὲ τὴν με-

γαλλητέραν ἐπλησίασα κατάνυξιν τὸν καθηγιασμένον ἐκεῖνον τόπον - καὶ μοῦ ἔδειξε τὸ μακρόθεν διακρινόμενον δεσμωτήριον -· μ' ὅλον ὅτι μὲ τὸ μεγαλλήτερον ἐθεώρουν σέβας τὸ προπύλαιόν του καὶ τὰ ἐντὸς, πάλιν ἐβιάσθην νὰ ἐξέλθω ἔντρομος, ὑποπτεύων μήπως, διάτινος ἀπρεποῦς λογισμοῦ, ἤθελον μολύνειν τὸ ἱερὸν τοῦτο μέρος ὅπου ὁ ἐναρετότερος πολίτης τῆς Ελλάδος ἔπιεν εὐχαρίστως τὸ ποτήριον τοῦ θανάτου μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ δείξῃ τὴν χρεωστουμένην ὑποταγὴν εἰς τοὺς τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος νόμους, μ' ὅλον ὅτι ὡς πρὸς αὐτὸν ἐδείχθησαν οὗτοι, οἱ σκληρότεροι . . . . Οτε δὲ συνῆλθεν εἰς ἑαυτὸν, - - ,, Αληθινά - εἶπε -, κἄτι μὲ εἶχες προαναφέρειν περὶ τοῦ ὅτι τάχα ἡ προσωπικὴ ἀσφάλεια τρέχει κινδύνον σήμερον εἰς τὴν Ελλάδα, διότι τὸ αὐθαίρετον καὶ φυλακίζει καὶ κακῶς περιποιεῖται ἤδη πολίτας καλῶς ἐγνωσμένους ὡς ἄνδρας εὐφρονοῦντας καὶ φιλοπάτριδας. Ἐγὼ δὲν σὲ εἶπα τίποτε περὶ τούτου ἐγκαίρως, ἐπειδὴ δὲν ἐνθυμοῦμαι καλῶς ὁπόιαν ἄλλην σπουδαιοτέραν εἴχομεν τότε ὁμιλίαν· ἀλλὰ κ' ἐκ μέρους σου δὲν μοὶ ἔγινε, στοχάζομαι, ἐπανάληψις. Ἔ.' καλὰ λέγω; ,, --- Μάλιστα -τὸν ἀπεκρίθην- Τοῦτο ὅπερ λέγεις, εἶπον· δὲν τὸ ἐπανέλαβον δὲ, ἐπειδὴ ἡ συνέχεια τῶν παρατηρήσεών σου μ' ἔκαμε νὰ στοχασθῶ ὅτι καὶ ὁ τωρινὸς πολιτικὸς διωγμὸς κατὰ τὴν πατρίδα μου εἶναι καὶ οὗτος ἕνα ἀπὸ τὰ σφάγια, ἅτινα ἡ θεὰ ἀνάγκη ἐπιζητεῖ ἀφεύκτως δι' ἑαυτὴν σήμερον. --- Ἔχεις δίκαιον - εἶπεν ὁ συνοδειπόρος μου -· εἶναι ἀληθέστατον ὅτι αἱ περιστάσεις συγχωροῦσι καὶ τὴν πρὸς καιρὸν ταύτην τῶν νόμων παραβίασιν.· ὅταν πρόκειται λόγος περὶ τοῦ ὅτι πρέπει νὰ ληφθῶσι τὰ πλέον δραστήρια καὶ τὰ πλέον ἔκτακτα μέτρα διὰ τῆς πατρίδος τὴν σωτηρίαν, τότε ὅλοι οἱ νόμοι παύουσι· κανεὶς ἐξ αὐτῶν δὲν ἰσχύει· καὶ ἡ σωτηρία τῆς πατρίδος, εἶναι ὁ μόνος καὶ ὑπέρτατος νόμος πάντων. Την ἀναντίρρητον δὲ ταύτην ἀλήθειαν ἔχοντες κατὰ νοῦν πάντοτε, προσέχετε ἀτενῶς, ὦ Ελληνες.' καὶ τὰς ἐλαχίστους αὐτὰς καταχρήσεις, ὅταν παρέλθῃ ὁ κίνδυνος, διότι τὰ μικρὰ ἀδικήματα εἰσιν ἀείποτε ἐκεῖνα ἅτινα ἀνοίγουσι τὴν θύραν τῶν μεγίστων συμφορῶν. Υγίαινε -μοὶ εἶπε- φίλτατε Π. Νικολαΐδη καὶ ἐνθύμιζε συνεχῶς εἰς τοὺς ἀγαπητούς σου ὁμογενεῖς ὅτι τὸ ,, καϊρω δουλεβέϊν - α -,, εἶναι ἀξίωμα τῶν ἀθανάτων προγόνων σας. Μὴ λησμονεῖς ὅμως τὸ ν' ἀναφέρῃς ταὐτοχρόνως πρὸς τοὺς αὐτοὺς ὅτι -ὡς εἶπεν ἄριστα ὁ βαθύνους πολιτικὸς Γάλλος Μαβλύ- ,, τὰ πικρὰ ἰατρικά ἅτινα χρησιμεύουν πρὸς θεραπείαν τῶν ἀσθενειῶν των, δὲν πρέπει ποτὲ ν' ἀποβῶσιν ἡ καθημερινήτων τροφή. ,,

Εξ' Αθηνῶν τῇ α' Σεπτεμ.
καὶ ε.ον. τῆς τῶν Ελ. Παλιγγενεσίας ἔτος.

-α -Αντὶ τοῦ ,, καιρῷ δουλεύειν. ,,

Τυπ. ἱμ. διόρθωσις εἰς τὸ μέρος τοῦ πρὸς τὸ Πανελλήνιον λόγου (88 - 89.)

Σελ.	3.	β μέρος	στιχ. 5	γράφ.		ἔπεσε. ,,
,,	,,	,, ,,	,, 25.	,,		χοίρους γενιῶς
,,	4.	α μέρος	,, 11.			αἵτινες κατασπαράττουσι.
,,	,,	,, ,,	,, 23.	,,		ποτὲ. ,,
,,	,,	,, ,,	,, 52.	,,		ὅτι ἔπραξαν
,,	,,	β. μέρος	,, 34.	,,		τὸ νὰ κενόσω ἐνώπιόν σας
,,	5	α. μέρος	,, 5.	,,		καὶ ἐξ ὑμῶν -α-
,,	,,	β. μέρος	,, 15	,,		νὰ μὲ εἰπῇς
,,	,,	,, ,,	,, 21.	,,		βοηθήσῃ -γ.
Σελ. 5.	ἀντὶ -α-	τῆς τρίτης σημειώσεως		γράφ.	-γ-	
,,	6.	α. μέρος	στιχ. 1	γραφ.		καὶ ὁπως καὶ ἄνεγη--

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 92.

« Πάντες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μέσον τῆς Τυπογραφίας ὅ, τι στοχάζονται διὰ καλόν. »
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Ν. μ. τῆς Ἐπιδ.)

« Ἡ Παλλὰς
εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης. »

ΤΡΙΤΗ. 22 Σεπτεμβρ.

Σαλαμὶνα 22 Σεπτεμβ.

Φλτατε.'

Σπεύδω νὰ σοῦ ἀναγγείλω ὅτι ἐνίκησα περὶ Μεσολογγίου εἰς ἐπιστολὴν τοῦ Κυρ. Παναγ. Λογοθέτου (παραστάτου Σαλαμῖνος), σημειωμένην ἀπὸ Ναύπλιον τῇ 17. τρεχόντος καὶ φθάσασαν εἰς χθές.

Σήμερον ἔφθασαν -- λέγει τὸ ἐνθεν γράμμα -- ἐπιστολαὶ τῆς ἐπιτροπῆς Μεσολογγίου πρὸς τὴν Διοίκησιν, λέγουν ὅτι τὴν ἀναιμορρόην τετράδην, περὶ τὴν δευτέραν ὥραν τῆς ἡμέρας, οἱ ἐχθροὶ ἀπεφάσισαν, τέλος, νὰ κάμουν τὴν πρὸ ἡμερῶν μελετωμένην ἔφοδον. οἱ ἐδικοί μας τὸ ἐπερίμεναν, διότι εἶχαν προλαβοῦσαν εἰδήσεις. πρότινων ἡμερῶν εἶχαν τελειώσει οἱ Ἕλληνες δύω μυστικὰς μίνας ἔξω τοῦ τείχους των. ὅταν λοιπὸν οἱ Τοῦρκοι ἐπλησίασαν εἰς τὴν μίναν ἤτις ἦτον ἡ μικροτέρα, οἱ ἐδικοί μας ἔδωσαν φωτιὰν καὶ ἐγάφησαν ἐκεῖ τοῦρκοι μόνον. τοῦτο ὅμως ἦτον στρατήγημα τῶν Ἑλλήνων, ἐπειδὴ ὁ καλαυτὸ σκοπὸς τῶν ἦτον νὰ ἀποκτείνουν τοὺς Τούρκους ὅτι δὲν ἦτον πλέον ἄλλος φόβος, καὶ οὕτω νὰ προχωρήσουν. τὸ στρατήγημα τοιοῦτο ἐπέτυχε, καὶ οἱ Τοῦρκοι ἰδόντες τὸ αβλαβὲς ἀποτέλεσμα τῆς μίνας, ἤρχησαν νὰ περιγελοῦν καὶ νὰ ὁρμοῦν μὲ βάρος μεγαλήτερον. ὅταν ὅμως ἔφθασαν εἰς τὸ μέρος τῆς μεγάλης μίνας, καὶ ἐπροχώρησαν καλά, τότε ἔδεσαν φωτιὰν οἱ Ἕλληνες, καὶ τότε ἔγινεν ὁλεθρος ἀπερίγραπτος. χίλιοι ἐχθροὶ τζ ξακ ζ ἐξὴν πολλῶτατοι ἐξιωματικοὶ) ἀπίταξαν εἰς τὰ νέφη. 35. πτώματα ἐξ αὐτῶν ἔπεσαν μέσα εἰς τὴν πόλιν Μεσολογγίου· οἱ ἐχθροὶ κατατρεμασμένοι καὶ κατηφανισμένοι ἐτράπησαν εἰς φυγὴν μετὰ τὴν ἔκρηξιν τῶν καταχθονίων· ἀμέσως, οἱ Ἕλληνες ἐξεσπάθωσαν καὶ ἔκαμαν ἔξοδον ὁρμητικήν, καταδιώκοντες τοὺς φυγάδας· ἔκαμαν μεγάλην θυσίαν καὶ τοὺς ἀπεμάκρυναν εἰς μέγα διάστημα. ὁ ταγυδρόμος ἐβιάζετο ν' ἀναχωρήσῃ ἀπὸ Μεσολογγίου καὶ διὰ τοῦτο θέλει ἔχομεν ἀκολούθως τὸ στατιστικὸν τῶν χαθέντων Τούρκων κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν, οἱ καθ' ἡμᾶς εἶναι χίλιοι τζίρκα· οἱ Ἕλληνες ἀπεκεφάλισαν εἰς τὴν ἔξοδόν των καὶ τὸν Μεστανοῦσην Σέϊδαγην -- ἀρχηγὸν ταύτης τῆς ἐφόδου -- καὶ ἔφερναν τὴν κεφαλήν του εἰς τὴν πλάτζαν Μεσολογγίου.

Οἱ Στρατηγοὶ Καραϊσκάκης καὶ ὁ Στρατηγὸς Τζόγκας θριαμβεύουν ἔξω μὲ 4000 Ἕλληνας, ἔμαθαν ὅτι ἔρχονται τοῦ Κιουταγῆ 1800 μουλάρια καὶ χάμηλοι μὲ τροφὰς καὶ ἐφόδια ἀπὸ Βάϊτζαν καὶ ἔτρε-

ξαν νὰ τὰ βάλλουν εἰς τὸ χέρι, καὶ ἐλπίζομεν ὅτι θέλει ἐπιτύχουν.,,

Ταῦτα γράφει ὁ Λογοθέτης. λέγει ὅτι ,,ὁ ταχυδρόμος ἔφευγε βιαστικὸς καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἠμπόρεσε νὰ φέρῃ καταλεπτῶς τὴν ναυμαχίαν,, χαρᾶς τὴν ναυμαχίαν.' ὦ Θεέ μου.',...

Εφθασεν ἀπὸ Ὕδραν πλοιάριον, και λέγει ὁ πλοιαρχος ὅτι τὰ κανόνια ὁποῦ ἔπεσαν εἰς Σπέτζες ⟨ἕως 60⟩, ἦτον διὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνεψιοῦ τοῦ Μπόταση, και ὄχι ὅτι ἦλθον φρεγάτες. Θέλει ἔλθουν ὅμως και αὐταὶ, και μὴν ἀπελπίζεσαι φίλε. Ο ἴδιος πλοίαρχος λέγει ὅτι εἰς Ὕδραν εὑρίσκονται σήμερον τζίρκα 6000 χιλιάδες λιάπιδες, και καθημέραν ὑπάγουν και ἄλλοι.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Κυρίους Δημογέροντας τῆς Επαρχιας Αθηνῶν.

Εὐγενέστατοι Κύριοι Δημογέροντες τῆς Πόλεως Αθηνῶν.

Πολλάκις διὰ στόματος ἐπρόβαλλα εἰς τὴν Εὐγενείαν σας πόσην ἀσφάλειαν ἠμπορεῖ νὰ δώση εἰς τὴν ἀκρόπολιν αὐτῆς τῆς Πόλεως ἡ ἀνόρθωσις τοῦ Σέτζιου. Τὸ ἴδιον ἔκαμα και πρὸς τὴν Γενναιόσητά του τὸν Σρατηγὸν Ιωάννην Γκούραν ὅς τις ἐπήνεσε τὸ πρόβλημά μου, και μάλιστα με ὑπεσχέθη νὰ συνεισφέρη τὸ κατὰ δύναμιν εἰς τὸ προβαλλόμενον ἐπωφελὲς ἔργον.

Και αὖθις δὲν λείπω διὰ τῆς παρούσης μου νὰ ἀνακαλέσω τὴν προσοχήν σας εἰς τὴν σκέψιν και ἐνέργειαν αὐτοῦ τοῦ πράγματος. περιττὸν κρίνω διὰ νὰ σᾶς ἀποδείξω τὴν ὠφέλειαν ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ δώση αὐτὴ ἡ ἀνόρθωσις τοῦ ὀχυρώματος, ἐπειδὴ ὡς φρόνιμοι πολῖται και καλοὶ πατριῶται ἠμπορεῖτε νὰ τὸ γνωρίσετε. Εὰν λοιπὸν και δὲν μένει κάμμια ἀμφιβολια εἰς τοῦτο, παρακαλῶ νὰ προσκαλέσετε και τοὺς λοιποὺς πολιτας και ὅλον ἐν γένει τὸν λαὸν εἰς τὸ νὰ συνεισφέρουν τὴν γνωστὴν προθυμιαν και ἀκούραστον ἐπιμέλειάν των διὰ τὴν ἐν ὅσῳ τάχιστα ἀποπεράτωσιν του.

Ταῦτα ὡς καλὸς και ἔνθερμος πατριώτης σᾶς ἀναφέρω, ἐλπίζων δὲ οὐκ ὀλίγην και ἀπὸ μέρους σας συνδρομὴν εἰς τοῦτο μένω μὲ τὸ ἀνῆκον σέβας

Τῆς εὐγενείας σας
ταπεινότατος δοῦλος

ἐξ Αθηνῶν τῇ
16 Αὐγούσ.
1825

Ο Επιστάτης τῶν πυροβόλων τοῦ Φρουρίου

Χ. Θεόδωρος Ερρωμένος.

Πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Πελοποννήσου.

Πελοποννήσιοι.'

Νέα ἐκστρατεία ἑτοιμάζεται παρὰ τῶν Τυράννων σας, ἡ ὁποῖα εἶναι πολλὰ πιθανὸν ὅτι θέλει γενῆ πρῶτον εἰς τὴν Πελοπόννησον, τῆς ὁποίας ἡ κατάκτησις, ἢ καλλήτερον, ὁ ἀφανισμὸς, τὸν ὁποῖον δὲν ἠμπόρεσαν νὰ ἐκτελέσουν ἕως τώρα, εἶναι τὸ κεφάλαιον τῆς Εκστρατειας ταύτης. Θέλουν μεταχειρισθῆ κάθε τρόπον, ἤτε δι' ἀπάτης, ἤτε διὰ δυνάμεως, διὰ νὰ σᾶς ἀφανίσουν ἐξ ὁλοκλήρου, θέλουν σᾶς προτείνη ἀναμφιβόλως ἀμνηστειαν· θέλουν σᾶς προσφέρη ἀργύρια καὶ γαίας, κοθέλουν σᾶς ὑποσχεθῆ νὰ διατηρήσουν τὴν ζωὴν και περιουσίαν σας. ἀλλ' ἐὰν τὰ

δεχθῆτε, εἶσθε ὅλοι χαμένοι. Εὐθὺς ὁποῦ οἱ Τύραννοι γένουν κύριοι τῆς Πελοποννήσου, δὲν θέλετε ἠμπορέσει πλέον νὰ ἐξέλθετε ἀπ' αὐτὴν, παρὰ διὰ νὰ εἶσθε σκλάβοι. θέλουν σᾶς στερήσει τῶν φαμηλιῶν σας, καὶ μετακομίσει ὡς σκλάβους εἰς τὴν Αφρικὴν· δὲν θέλουν ἀφήσει εἰμὴ τὰ τέκνα σας διὰ νὰ τὰ ἀναθρέψουν μὲ τὴν πλέον φρικώδη καὶ αἰσχρὰν δουλείαν, καθὼς ἀνατρέφουν τοὺς Μαύρους εἰς τὴν Αφρικὴν. Τὰ τέκνασας αὐτὰ, τὰ ὁποῖα θέλουν σχηματίσει μίαν νέαν γενεὰν, θέλουν γίνη ἰδιοκτησία βαρβάρων, καθὼς ἕνα ποίμνιον εἶναι ἰδιοκτησία τοῦ κυρίου του. Τοιοῦτον εἶναι τὸ σχέδιον τῶν Τυράννων σας. τοιαύτη τύχη σᾶς περιμένει, ἐὰν κάμψετε. Δὲν ἐκπλήττεσθε μόνον συλογιζόμενοι τοῦτο! Νὰ σᾶς καθυποβάλω εἰς τοιαύτην σκληρὰν ἐρευναν, καὶ νὰ μεταφέρω τὰ βλέματά σας εἰς τὴν οἰκτρὰν εἰκόνα τῶν δυστυχιῶν, τὰς ὁποίας ἐδοκιμάσατε! Η φιλανθρωπία ἔχασε τὸν βαθμὸν της ἐξ αἰτίας τῆς δουλίας! ἡ ζωὴ κατήντησεν ἀνυπόφορος ἐξ' αἰτίας τῆς βαρβαρότητος καὶ τῆς Τυραννιας τῶν ἐξουσιαστῶν. ἡ βδελυρὰ δύναμις τοῦ Πασσᾶ. αἱ διάφοροι ἁρπαγαι, ὦ Ελλάς! Πῶς ἡ παλαιὰ καὶ ἔνδοξος λάμψις σου ἠμπόρεσε νὰ ἀνθέξῃ εἰς τοιούτους ἐπιπεσόντας χειμάῤῥους! Ελλὰς, ἡ ποθητή σας Πατρίς, ἐκάμφθη ἐκινδύνευσε, καὶ ἤθελε πέσει, ἐὰν ἡ Παντοδυναμία τοῦ Θεοῦ δὲν τὴν ἐβοηθοῦσεν. Ημπορεῖτε νὰ ἐννοήσετε τὴν Μεγαλειότητα τῆς ἐνεργεσίας του, συλλογιζόμενοι ὁποῖοι ἦσθε, καὶ ὁποῖοι εἶσθε σήμερον. εἶσθε ἐλεύθεροι. θέλετε εὐχαριστηθῆ λοιπὸν εἰς τὸ νὰ συμβιβασθῆτε μὲ τοὺς παλαιοὺς κυρίους σας, καὶ νά γίνετε ἐκ δευτέρου σκλάβοι; Απ' ὅλα τὰ ἀγαθὰ, μὲ τὰ ὁποῖα ἡ πατοδύναμος χάρις τοῦ ὑπερτάτου ΟΝΤΟΣ ἐπλούτισε τὸν ἄνθρωπον, ἀφ' οὗ τὸν ἔπλασε, τὸ μεγαλήτερον εἶναι ἡ ἐλευθερία. παρομοίως καὶ μεταξὺ τῶν ἐμφύτων αἰσθημάτων εἰς τὸν Ανθρωπον, ὁ ἔρως τῆς ἐλευθερίας εἶναι τὸ ὑψηλότερον. θησαυροὶ δὲν παρηγοροῦν τὴν ἀποβολήν της, καὶ ἡ μεγαλοπρεπὴς ἀπόλαυσις αὐτῆς ἀπήλαξε τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὰς ὑστερήσεις τῆς πτωχείας. Ἴδετε καὶ τὰ ζῶα αὐτὰ, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ ἀντικειμένη μὲ τὴν οὐσίαν τῆς ἐλευθερίας φύσις των δὲν ἀφίνει, παρὰ τὴν σκιὰν αὐτῆς, καὶ τὰ ὁποῖα, ὅταν χάσουν αὐτὴν τὴν ματάιαν σκιὰν, ὀργίζονται, ἀπαυδοῦν, καταγρώγουσι τὰς σαρκας των, δάκνουσι τὰς ἁλύσους των, καὶ τὰ πλέον ἀδύνατα ἐξαντλοῦν τὰς δυνάμεις των διὰ νὰ συνθλάσουν τὸ περιφραγμα, τὸ ὁποῖον τὰ περιορίζει· τὸ πρωτιστον εἰς αὐτὰ ἀπὸ ὅλα εἶναι ἡ ἐλευθερία. Τοιουτοτρόπως εἰς τὰ ἤθη μιᾶς κατωτέρας φύσεως ἰχνογράφονται αἱ κλίσεις, τὰ χρέη καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου. Εὐτυχής, ἐὰν, χωρὶς νὰ ἐπιβουλεύεται τὴν ἐλευθερίαν τινὸς ὄντος, δὲν ἔδιδε τὸ ὀλέθριον παράδειγμα τοῦ νὰ ἐπιβουλεύεται καὶ τὴν ἐδικήν του.

Εγὼ δὲν θέλω νὰ σᾶς περιγράψω ἐνταῦθα ἐγκλήματα, τῶν ὁπόιων οἱ Οθωμανοὶ εἶναι ἔνοχοι· διότι τοῦτο θέλει εἶσθαι ἐκτεταμένον, καὶ ἐν ταὐτῷ ἔστειλα σειράν τούτων εἰς τὸν Εφημεριδογράφον τῆς Ὑδρας διά νὰ τὰ ἐκδώσῃ. θέλω περιορισθῇ μόνον εἰς τὸ νὰ σᾶς ἐνθυμίσω τινά, ἀρκετά ἴσως εἰς τὸ νὰ ἐννοήσετε, ἕως εἰς ποῖον βαθμὸν πρέπει τις νὰ ἐπιστηρίζεται εἰς τοὺς λόγους τῶν Οθωμανῶν.

„ Επὶ Σολιμάνου, ὁτε πρῶτον ἀπέρασαν οἱ Τοῦρκοι τὸν Ελλήσποντον διὰ νὰ ἔμβουν εἰς τὴν Ελλάδα ἔσχισαν τέσσαρους χριστιανοὺς, ἀφοῦ τοὺς ἐκρέμασαν ἄνω κάτω ὥσπερ βόας· ἐπούβλισαν ἕναν ὥσπερ χοῖρον καὶ καθυπέβαλαν ἄλλους Χριστιανοὺς νὰ γυρίσουν τὴν σοῦβλαν πλησίον μεγάλης φωτιᾶς. Οταν δὲ αἴφνης ἐκυρίευσαν τὴν κώμην αὐτῶν τῶν δυστυχισμένων, ὤμωσαν εἰς τὸ ἀλκοράνι τους, ὁτι δὲν θέλουν ἀφαι-

ρέσει τινὸς τὰ ὑποστατικά του. ὕστερον ὅμως ἐφόνευσαν ὅλους τοὺς πρωκρίτους, καὶ ἀπεκεφάλισαν εἰς τὸ παράπτωμα, τὰ ὁποῖα τοὺς ἐγίνοντο, ὅτι ὑποσχέθησαν νὰ μὴν πειράξουν τὰ ὑποστατικά των, ὄχι ὅμως τὰ ὑποκείμενά των.'

Μουαμέτης ὁ Β'. μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Εὐβοίας, ἐπρόσταξε νὰ κόψουν διὰ πρίονος εἰς δύο τὸ σῶμα τοῦ Παύλου Ἐριζοῦ, διοικητοῦ τῆς Χαλκίδος, ὁ ὁποῖος ἀντέστη πολεμῶν γενναίως, καὶ ὁ ὁποῖος παρεδόθη μὲ τὴν ὑποσχεσιν τοῦ Μωαμεθ νὰ τοῦ φυλάξῃ τὴν ζωήν· ἀλλ' αὐτὸς ὁ Σουλτάνος εἶπεν, ὅτι ὑποσχέθη νὰ τοῦ διαφυλάξῃ τὴν κεφαλήν, ὄχι ὅμως καὶ τὰ μέλη· τὴν δὲ θυγατέρα του, ἀποφεύγουσαν τὰ προβλήματα τούτου τοῦ τέρατος, ἐφόνευσεν ἰδιοχείρως εἰς τὰς ἀγκάλας ἐκείνων, οἵτινες τὴν ἔφεραν πρὸς αὐτὸν· ὁ ἴδιος οὗτος ἔσχισε τὰς κοιλίας δεκατριῶν νέων εὐγενῶν, ὄντων εἰς τὴν δούλευσίν του (μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτον πολλοὶ νέοι Γραικοὶ) διὰ νὰ εἰδῇ ποῖος ἐξ αὐτῶν ἔφαγεν ἕνα πέπονα διορισμένον διὰ τὴν τράπεζαν τῆς μεγαλειότητός του.

Ζάκυνθος καὶ Κεφαληνία, ὅταν ἔπεσαν ἀπὸ τὰς προσβολὰς τοῦ Ἀκομάτ, ἐπρόστεξεν οὗτος νὰ κατασφάξουν ὅλους τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ Λεονάρδου, ἄρπασε τὰ ὑπάρχοντά των κατοίκων καὶ ἔφερε τὰς γυναίκας καὶ τὰς νέας παρθένους, τὰς ἐγκαίρως εἰς γάμον πρὸς Μωάμεθ τὸν Β'. ὁ ὁποῖος διὰ ἕνα φρικτὸν πσιγνῆδι τῆς πλέον σκληρᾶς τυραννίας, τὰς καθυπόβαλεν ὅλας νὰ ὑπανδρευθοῦν τόσους Αἰθίοπας, διὰ νὰ γεννήσουν ἐξ αὐτῶν μίαν γενεὰν σκλάβων ἀπὸ γονεῖς διαφόρου χρώματος.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπαναστάσεως οἱ Ὀθωμανοὶ ἐπονέλαβαν τὰς φρικώδεις ταύτας σκηνὰς εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἔσχισαν ὡς χοῖρον ἕνα ἱερέα· ἄλεψαν ἕναν χριστιανὸν μὲ πίσαν καὶ κατράμι καὶ τοῦ ἔβαλαν φωτιὰ εἰς τὰ 4 μέλη τοῦ σώματος, διὰ νὰ ἀπολαύσουν τὴν βάρβαρον ἡδονήν τοῦ νὰ τὸν βλέπουν νὰ καίεται ὀλίγον κατ' ὀλίγον.

Ἰδοὺ Ἕλληνες! τοιαύτην τύχην σᾶς προετοιμάζουν οἱ Τύραννοί σας, ἐὰν νικήσουν. Ἀντιστάθητε, γίνετε τρομερὸι πρὸς τοὺς ἐχθρούς σας. ἡ Δικαιοσύνη εἶναι ἀπὸ τὸ μέρος σας, καὶ ἐὰν (καθὼς ἀπὸ τὰ προαπερασμένα προφητεύεται) ἡ νίκη, ἡ ὁποία ἐπλανήθη πρὸς ὀλίγον εἰς τὸ μέρος τῶν βαρβάρων, προσκολληθῇ ὑπὸ τὸ σύμβολον τοῦ Σταυροῦ, ἡ ἰσχυρογνωμία αὐτῶν ἂς ξηράνῃ τὰ χριμετά των μὲ τὸν θάνατον τῶν τυράννων σας. ἡ Πελοπόννησος ἂς γένῃ εἰς αὐτοὺς ἕνας εὐρύχωρος τάφος. παντελῶς συμπάθεια πρὸς αὐτοὺς, παντελῶς. ἡ φονευθεῖσα φιλανθρωπία τὸ προστάζει. αἱ σκιαὶ τῶν θυσιασθέντων θυμάτων εἰς Χῖον καὶ Ψαρρὰ ἀπαιτοῦν μεγλοφώνως ἐκδίκησιν τῶν δημίων των.

Ἀθῆναι. 30. Αὐγούσ. 1825

ὁ Κολονέλος
Ἰουρδαίν.

---

22. Σεμπτεμβρ.

Ἀπὸ Σάλωνα μᾶς λέγουν, ὅτι ὁ Στρατηγὸς Καραϊσκάκης ἐκατόρθωσε μὲ τὴν φρόνησίν του καὶ μὲ τὴν αὐστηρότητα, τόσον ἀναγκαίαν εἰς περισπασιὸ παρόμοιαις μὲ τὴν σημερινὴν τῶν Ἑλλήνων, νὰ σηκώσῃ εἰς τὸ πόδι καὶ εἰς τὰ ἅρματα ὅλους τοὺς δυνατοὺς διὰ ἅρματα ὅλων τῶν κατοίκων τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, ὥστε αὐτὸς λέγουν, ὅτι εὑρίσκεται εἰς ταῖς πλάταις τῶν Ἐχθρῶν, ὁποῦ πολιορκοῦν τὸ Μεσολόγγι, μὲ 4 χιλιάδες.

Τὰ Ἀρβανιτοχώρια ἄρχισαν νὰ τὸν τρέμουν καὶ ἐὰν δὲν ἦτον, λέγουν, ὁ Καπιτζίμπασης ἐπάνω εἰς τὸ κεφάλι τοῦ Κιουταχῆ πρὸ καιροῦ θὰ ἐβλέπαμεν διαλυμένην τὴν πολιορκίαν τοῦ Μεσολογγίου. Κ' ἐμεῖς λέγομεν, ὅτι ἐὰν δὲν ἔβλεπαν οἱ ἐχθροὶ, ὁπῶ πολιορκοῦν τὸ Μεσολόγγι, τὸ προχώρημα τοῦ Ἰμπραήμ Πασσᾶ εἰς κάθε μέρος τοῦ Μωρέως, μήτε δέκα χιλιάδες Καπιτζίδες ἠμποροῦσαν νὰ τοὺς κρατήσουν εἰς τὸ Μεσολόγγι.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 93. 94

Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κόινωποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ τὸ μέσον τῆς Τυπογραφίας ὅ, τι στοχάζονται διὰ καλὸν ».
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Ἐπιδ.)

„ Ἡ Παρρησια
εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΤΡΙΤΗ. 29 Σεπτεμβρ.

Ναύπλιον τῇ 21 Σεπτεμβριου

Σήμερον περὶ τὴν 3 ὥραν ὅλοι οἱ Βουλευταὶ συνήχθησαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Προέδρου, ἐκεῖθεν διευθύνθησαν ὅλοι ὁμοῦ εἰς τὸ νεοκτισθὲν Βουλευτήριον, ὅπου μετὰ τὴν τελετὴν τοῦ Ἁγιασμοῦ ὁ Βος. Γραμματεὺς τοῦ Βουλευτικοῦ κ. Α. Παπαδόπουλος ἐξεφώνησε λόγον, εἰς τὸν ὁποῖον περίγραψεν ἐν συνόψει τὰ καλὰ τῆς Δημοσιότητος καὶ τῆς Τυπογραφίας, παρέστησε πόσον εὐχαριστεῖται ὁ λαὸς, βλέπων τὰς πράξεις τῶν Αντιπροσώπων του, καὶ δυνάμενος ἐπομένως νὰ γνωρίζῃ τοὺς καλοὺς καὶ κακοὺς, καὶ πῶς ἕκαστος τῶν Αντιπροσώπων περιορίζεται εἰς τὰ χρέη του ὅταν ἔχῃ κριτὴν τὸ δημόσιον. εἰς τὸ τέλος τοῦ λόγου ἀπέδωκε τὴν εὐχαριστιαν εἰς τὸν κύριον Θ. Βαλιάϊον, ὅς τις ἔδωκε τὸ σχέδιον τοῦ Βουλευτηρίου. Ἐπομένως ἐνεχειρίσθη παρὰ τοῦ Προέδρου εἰς τὸν Κ. Βαλιάνον ἓν εὐχαριστήριον ἔγγραφον Ανεγνώσθη ἔπειτα εἰς ὑπήκοον πάντων διαταξις, καθ' ἣν πρέπει νὰ φέρωνται οἱ Βουλευταὶ, καὶ ἑτέρα περιέχουσα τὰ χρέη τῶν ἀκροατῶν. ἀκολούθως εἰδοποίησεν ὁ Πρόεδρος τὸ Σῶμα περὶ τῆς ὑποθέσεως, περὶ τῆς ὁποίας μέλλουν νὰ σκεφθοῦν αὔριον, καὶ διέλυσε τὴν συνέλευσιν.

Λέγεται ὅτι θέλουν μεταχειρισθῆ οἱ Βουλευταὶ καὶ ἓν ὁμοιον ἔνδυμα εἰσερχόμενοι εἰς τὸ Βουλευτήριον. εἶθε ὅμως γινόμενοι ὅμοιοι κατὰ τὰ ἔξω, νὰ γενωσι συγχρόνως ὅμοιοι καὶ εἰς τὰ ἐντὸς, ἐκδύοντες τὰς ψυχάς των ἀπὸ τὰ πάθη, καὶ ἐνδύοντες αὐτὰς τὴν ἀρετὴν, τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὴν ὁμόνοιαν.

24 Σεπτεμ.

Προχθὲς ἔφθασεν ἐνταῦθα ὁ Αγγλικὸς Ναύαρχος Κ. Ἄμιλτων, φέρων τεσσαρας ἐκ τῶν εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν πεσόντων Ἑλλήνων, ἐν οἷς καὶ ὁ Γ. Μαυρομιχάλης καὶ Π. Γιατράκος· τοὺς ὁποίους ἐλαβεν ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς μετὰ τὴν παράδοσιν τῶν πασσάδων. ἑβδομήκοντα ἄλλοι Ἕλληνες ἔρχονται κατόπι μέ ἄλλο πλοῖον. τὸν χατζῆ Χρῆστον ὅμως καὶ τὸν Γεώργιον Μακρυγιάννην δὲν ἠθέλησε νὰ τοὺς δώσῃ ὁ Ιμπραήμης. Καὶ ἐπειδὴ τοῦτο ἀντιβαίνει εἰς τὴν προλαβοῦσαν ἀπόφασιν τοῦ Βουλευτικοῦ, τὸ νὰ γένῃ δηλ. γενικὴ ἡ ἀνταλλαγὴ, τὸ Βουλευτικὸν ἕως ὥρας δὲν ἀποδέχθη τὰς συμφωνιας, καταγινονται μ' ὅλον τοῦτο νὰ συμβιβάσουν τὸ πρᾶγμα.

Ο Ιμπραήμης περιτρέχει ἀκόμη τὴν Επαρχιαν τοῦ Μισολῃ. ἀπὸ τοὺς εἰδικούς μας ὁ Νικήτας ἀκούεται εἰς τὸ Γαρδικι μὲ

ἱκανὸν στρατιωτικὸν Σῶμα. λέγουν μαλιστα ὅτι συνεκρότησε και μάχην, τῆς ὁποίας ὅμως ἀγνοοῦμεν τὸ ἀποτέλεσμα. Εἶθε ἡ γενναιότης καὶ τόλμη τοῦ ἀνδρείου τούτου Στρατηγοῦ νὰ ἔχῃ ἀγαθὰς ἐκβάσεις, καθὼς και εἰς τὰς παλαιὰς ἐπι Δράμαλη μάχας.

Τὸ Βουλευτικὸν ἀπεφάσισε νὰ συστήσῃ ἐνταῦθα ἐφημερίδα τῆς Διοικήσεως, καὶ διώρισεν συντάκτην αὐτῆς τὸν κύριον Θεόκλητον Φαρμακιδην.

Αθῆναι 23. Σεπτεμβ.

Τὴν 23. Σεπτεμβρίου εὑρέθη σκοτωμένος ἕνας ἄνθρωπος εἰς τὴν τοποθεσίαν Μοσχάτο μίαν ὥραν μακρὰν τῆς πόλεως. καὶ μὲ ὅλας τὰς ἀκριβεῖς ἐξετάσεις τῆς γενικῆς μας Αστυνομίας δὲν ἠμπόρεσε κἀνεὶς νὰ τὸν γνωρίσῃ ποῖος εἶναι.

--Τὴν 25. Σεπτεμβ. εὐγῆκαν ἕως 300. Τοῦρκοι ἀπὸ Εὔριπον, καὶ ἐκτυπήθησαν μὲ μερικοὺς Ελληνας εἰς Κακοσάλεσι, ὅπου ἔτρεξε καὶ ὁ καπ. Θανάσης Σκουρτανιώτης μὲ 50. παληκάρια. ἐπολέμησαν τρεῖς ὥραις, ἐσκοτώθησαν δύω Τοῦρκοι καὶ δύω Ελληνες· ἔπιασαν οἱ Ελληνες δύω Τούρκους ζωντανοὺς· καὶ οἱ Τοῦρκοι ἐπῆραν 100. γήδια καὶ ἔφυγαν εἰς τὴν Εὔριπον.

26. τοῦ αὐτοῦ.

Οἱ Δερβενοχωρίται ἐσυνάχθησαν εἰς τὰς 13. Σεπτεμβρίου εἰς Μέγαρα ζητῶντας ἀπὸ τὸν Στρ. Εὐμορφόπουλον λογαριασμὸν τῶν μισθῶν, ὅσους ἔλαβεν ἀπὸ τὴν Διοίκησιν, καὶ ὅσους εἶχε πληρώσει. εἰς τὸ ἀναμεταξὺ αὐτὸ ὁποῦ τοὺς ἔδιδε τὸν λογαριασμὸν, ἐπῆγαν μίαν νύκτα μερικοὶ κλέπται και ἐπῆραν ἀπὸ τὴν μάνδραν του καμμιὰ ἑκατοστὴ πρόβατα. ὁ ἀδελφός τοῦ Στρατ. Εὐμορφόπουλου τρέχων τας κατόπι νὰ γλυτώσῃ τὰ πρόβατα, ἐτουφεκισθη ἀπὸ τοὺς κλέπτας καὶ ἀπέθανε. Μὲ κάθε δίκαιον λοιπὸν ἔλαβεν ὑποψίαν μεγάλην καὶ ὁ Ευμορφόπουλος, καὶ ἐτραβιχθη εἰς τὴν θάλασσαν διὰ νὰ ἀναχωρήσῃ. ἔτρεξαν κατόπι του και τὸν ἐμπόδισαν, καὶ ἔμενεν εἰς τὰ Μέγαρα, ἕως ὁποῦ ἀπέρασεν ἐκεῖθεν ὁ Αντιστράτηγος Ιωάννης Ρούκης, καὶ τὸν ἐλευθέρωσε.

28. τοῦ αὐτοῦ.

Απὸ Εφημερίδας τοῦ Μεσολογγίου ἕως 12. Σεπτεμβ. βλέπομεν νὰ ἐπιβεβαιώνωνται ὅσα εἴχαμεν ἀκούσει διὰ λόγου, καὶ ἀπὸ ἰδιαίτερα γράμματα ἀπὸ Ναύπλιον. Καὶ ὅσα ἐξεδώκαμεν εἰς τὸ προτητερινὸν φύλλον τῆς Εφημερίδος μας ἀπὸ γράμμα ἑνὸς Παραστάτου, ὅλα ἀληθινὰ, ἔξω ἀπὸ τοὺς ἀριθμούς, διατὶ ἀντὶ διὰ 1000. σκοτωμένους ἡ Εφημερὶς λέγει ἀπὸ 400. -- ἕως 500. καὶ ὁ Μπανούσης Σέβρανης ὄχι σκοτωμένος, καὶ ἡ κόκκα του ὄχι εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ Μεσολογγίου, ἀλλὰ μόνον πληγωμένος. καὶ μήτε βλέπομεν ἐκεῖ ναυμαχιαν.

Μανθάνομεν ἀκόμη, ὅτι 1500 Τοῦρκοι ὁποῦ ἦτον εἰς τὴν πολιορκιαν τοῦ Ανατολικοῦ ἔφυγαν διά τὰ σπήτια τους, ὁμοῦ καὶ ὁ Σουλεϊμάν - Πασσᾶς τοῦ Μπερατιοῦ. καὶ ἄλλαις δύω χιλ. Αλβανοὶ, διωρισμένοι νὰ φυλάττουν τὸν ποταμὸν Ασπρον ἐλειποτάκτησαν καὶ ἐτραβιχθησαν τὸν ἀνήφορον.

Εἰς τὸν πόλεμον ἐκεῖνον 9 Σεπτεμβ. ὅταν ἐσκοτώθησαν οἱ 500. Τοῦρκοι ἀπὸ τὴν Μιναν κτλ. ἀπέθαναν μόνον 15. Ἕλληνες.

Πρὸς τὸ Πανελλήνιον.

Τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν μετέφρασα ἀπὸ τὰ σοφὰ συγγράμματα τοῦ βαθύνοος πολιτικοῦ ἀνδρὸς Μαβλὺ, καὶ ἀπὸ τὸ ἀξιολογότερον μάλιστα μέρος αὐτῶν, τὸ ἐπιγραφόμενον Δικαιώματα καὶ καθήκοντα τοῦ πολίτου· γνῶσις, ἀληθῶς ἀξια τῆς προσοχῆς εὐ-

τινος ἐπιθυμεῖ νὰ ζήσῃ εὐδαιμόνως εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον, διότι δι' αὐτῆς μανθάνει ἄριστα τὸ τί χρεωστεῖ οὗτος ἀνυπεξθέτως εἰς τὴν πολιτείαν τῆς ὁποίας εἶναι μέλος, καὶ τὸ τί πρὸς αὐτὸν ἐκείνη, κ.τ.λ.

Ταύτην ὦ φιλτατοι ὁμογενεῖς, ἀφιερῶ σήμερον μὲ σέβας πρὸς σᾶς, εἴτε ὡς πρὸς Ελληνας ἐλευθέρους (ἂν θέλητε τῶτο), εἴτε ὡς πρὸς Ελληνας μέλλοντας ὅσον οὔπω ν' ἀποτεινάξητε τὸν ζυγὸν τῆς δυσφήμου δουλειας ὁλοτελῶς. Οσον ὅμως τὸ κατ' ἐμέ, οἱ ὀφθαλμοί μου δὲν σᾶς θεωροῦν ἐπαληθῶς ὡς ἐλευθέρους εἰσέτι, διότι εὐχαρίστως εἰσέτι ὑποφέρετε τὴν αἰσχρὰν καὶ ἀλίγων παθῶν σα, τὴν τυραννίαν....

Αγνοοῦντες σεῖς, ὦ ἄνδρες Ελληνες (χωρὶς νὰ ἐξαιρέσω εὐδόλως τῆς γενικῆς ἡμῶν καταγωγείας καὶ ἐμαυτὸν), ἀγνοοῦντες, λέγω, τοὺς ἀληθεῖς τρόπους διὰ τῶν ὁποίων ἀπικτᾶται ἀλανθάστως ἡ ἐλευθερία, ἐπόμενον ἦτον ὅτι ἔπρεπεν ἵνα φθάσητε εἰς τὴν ἀκμὴν τοῦ νὰ τὴν χάσητε διὰ παντὸς, ἐνῶ ἤλθατε ἤδη εἰς τὴν ἀκμὴν τοῦ νὰ τὴν ἀπολαύσητε κατὰ τύχην.

Αλλ' ὅμως, ὦ ἀγαπητοὶ συμπολῖται, ἐπειδὴ ἔτι κήδεται Θεὸς τῶν πραγμάτων ἡμῶν· ἐπειδὴ τὸ οὐράνιον τῆς ἀνεξαρτησίας φῶς, μέλλει, τέλος πάντων, ν' ἀναλάμψῃ ἐπὶ τῆς Ελλάδος (καὶ ἔστω ὅτι διὰ τῆς εἰσηγήσεως Επιμηθέων καὶ οὐχὶ Προμηθέων Ελλήνων), εἴθε τουλάχιστον, τὰ ἀξιομνημόνευτα δεινὰ παθήματα ἡμῶν, κ' αἱ ἑπομέναι (παρακατιὼν) σωτηριώδεις νουθεσίαι τοῦ Γάλλου συγγραφέως, ν' ἀποτελέσωσιν εἰς τὴν καρδίαν ἡμῶν τὴν πρέπουσαν ἐντύπωσιν, διὰ νὰ προσέξωμεν ἐν καιρῷ ἀτενῶ, εἰς τὸ νὰ διατηρηθῇ ἀείποτε ἄσβεστον, εἰς τῆς Ελευθερίας μας τὴν Ακρόπολιν, τὶ αὐτὸ ἀληθινὸν τῆς πολιτικῆς τῶν Ελλήνων ὑπάρξεως φῶς. Γένοιτο! γένοιτο!

ὁ φιλόπατρις
Π. Νικολαΐδης.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ, Η'. (α)

Περὶ τοῦ πῶς δύναται νὰ διατηρήσῃ καὶ διαιωνισῃ τὴν ἑαυτῆς κυβέρνησιν ἡ Πολιτεία ἀφ' ἧς ἀποκαταστάθῃ ἐλευθέρα.

Ο Λόρδος ἀνεχώρησε, φίλε, τὸ πρωὶ διὰ τὰ Παρίσια, καὶ μεθαύριον διευθύνεται πρὸς τὴν Ιταλίαν. Απερίγραπτος εἶν' ἡ λύπη μου ὅταν διανοοῦμαι ὅτι χθὲς ἦτον ἡ τελευταία μου μετ' αὐτοῦ συνδιάλεξις κατὰ τὸ Μάρλιον δάσος· ἡ φαντασία μου μοὶ παρίστανεν ἀντὶ τοῦ μέρους τούτου τὸ Ἰούσκουλον· ὁ περίπατός μου ἐνόμιζον ὅτι ἐγίνετο μετὰ τοῦ Κικέρωνος ἐπὶ τῶν ὄχθων τοῦ Λίριδος· τῆς ἠθικῆς καὶ πολιτικῆς τὰ μυστήρια ἦσαν ἤδη πλέον δι' ἐμὲ οὐχὶ ἄσσυτον ἀπόκρυφα· καὶ μοι ἐφαίνετο, τέλος, ὅτι ὁ φιλόσοφος οὗτος, ὁ ὅλος ἐγκρατὴς τῶν διδαγμάτων τοῦ Σωκράτους καὶ Πλάτωνος, ἀφοῦ διέσωσε τὴν πατρίδα του ἀπὸ τοῦ Κατιλίνα τὰ διαβούλια, ἐνουθέτει κ' ἐμὲ αὐτὸν τὸ πῶς νὰ φανῶ χρήσιμος εἰς τὴν ἰδικήν μου. : Διατὶ ἀναχωρεῖς -- ἔλεγον πρὸς τὸν Λόρδον --, ἢ διατὶ νὰ μὴν ἐμπορῶ νὰ σ' ἀκολευθήσω κ' ἐγώ; : τί ζητεῖς εἰς τὴν Ιταλίαν; Τῶν ἀνθρώπων τὰ πνεύματα ἐκεῖσε εἰσὶ πλέον τεταπεινωμένα παρὰ τὰ τῶν Γάλλων. Ὢ πόσον εὐρύχωρον ἠνίωξας στάδιον εἰς τὰς σκέψεις μου! : Πῶς νὰ μὴν ἐμπορῶ τουλάχιστον νὰ συνδιαλεχθῶ μετὰ σοῦ εἰσέτι ἡμέρα, τὶ νὰς; Ἢ ἀπατῶμαι, ἢ ἔχω ἀληθῶ, μυρίας ἐρωτήσεις νὰ σὲ κάμω περὶ τῶν δικαίων καὶ τῶν καθηκόντων τοῦ πολίτου, περὶ τῆς ἐξουσίας τῶν ἀρχόντων καὶ περὶ τῆς φύσεως τῶν νόμων. Επεθύμουν νὰ σὲ ἀκού-

(α) Μετριοφρονῶν ὁ Γάλλος ἀνὴρ γράφει πρός τινα συμπολίτην του ὅτι αἱ πολιτικαὶ γνῶμαι τῆς ἐποίας ἤρξατο ἤδη νὰ τῷ γνωστοποιῇ δι' ἐπιστολῶν, εἰσὶ παρατηρήσεις συνετοῦ τινὸς Δόρβου Σιαγχάτου

σω εἰσέτι ἐπαναλαμβάνοντα ὅσα ἤδη μ' ἐλάλησας καὶ αἰσθάνομαι κάλλιστα τὴν ὀτσοίαν προσέτι ἔχω ἀνάγκην τῆς συναναστροφῆς σου ἕως οὗ νὰ συνηθίσω τὰς τοσαύτας σου ἀληθείας αἵτινες διήγειρον τὰς προλήψεις μου, καὶ μὲ ἐκθαμβοῦν πῶς εἰσέτι ὅταν ἐνασχολῶμαι εἰς τὴν περὶ αὐτῶν μελέτην. Σὺ, μ' ἔμαθες νὰ γνωρίζω τὸν σωτήριον μίτον δι' οὗ δυνάμεθα νὰ ἐξέλθωμεν ἀπὸ τὸν λαβύρινθον τοῦτον τῆς δουλείας, ὅς τι, οὐδεμίαν ἐφαίνετο ὅτι εἶχεν ἔξοδον καθ' ἡμᾶς· ἀλλ' ὅμως, ὦ Λόρδε, τὸ ἔργον σου μένει ἔτι ἀτελὲς, διότι ἀνέκφραστος εἶναι ἡ τὴν ὁποίαν ἔχω ἐπιθυμίαν νὰ μάθω παρὰ σοῦ καὶ τὸ „ διὰ τίνων δυνάμεθα τρόπων νὰ σταθερεόσωμεν τὴν ἐλευθερίαν, οὖσαν ἀεί ποτε ἑτοίμην νὰ διαφύγῃ ἀπὸ τὰς καλοτύχους χεῖρας αἵτινες τὴν κρατοῦν. „

Τίποτε ἄλλο (μοὶ εἶπεν οὗτος), παρὰ τερπνὰ ὀνειροπολήματα ἤθελεν εἶσθαι ἐπαληθῶς ἔρευνα τοιαύτη ἐκμέρυσμας. Σὺ γινώσκεις καλῶς ὅτι ὅλα τὰ ἔθνη ἐγεννήθησαν ἐλεύθερα· ὅτι τινὰ ἐξ αὐτῶν μετεχειρίσθησαν ὅλας των τὰς δυνάμεις διὰ νὰ μὴν ὑπακούσουσιν ἄλλον, παρεκτὸς εἰμὴ τοὺς νόμους των· ὅτι ἐφάνησαν μεταξὺ τούτων καίτινα ἕτερα, τὰ ὁποῖα διέσπασαν γενναίως τὰς ἁλύσους των ἀναποκτήσαντα τὴν ἐλευθερίαν των. πλὴν ὅτι τέλος, καὶ κανὲν ἐξ αὐτῶν πάντων δὲν ἠδυνήθη νὰ φυλάξῃ τὴν ἐλευθερίαν του ταύτην εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴν τὴν χάσῃ ποτέ. Πῶς θέλεις λοιπὸν νὰ ἐλπίσωμεν τὸ νὰ ἴδωμεν εἰς τὸν κόσμον ὅ, τι ὁκόσμος εἰσέτι δέν εἶδεν; Εστω, μ' ὅλον τοῦτο· ἴσως τά ἐνύπνια ταῦτα εἰσὶν ἡ ἀληθεστέρα μας εὐτυχία· διὰ αὐτὸ κ' ἐγὼ, ἀφίνω ἐνίοτε τὴν φαντασίαν μου ἐνασχολουμένην εἰς τὸ νὰ πλάττῃ τοιαῦτα, πρὸς παρηγορίαν τῶ καταβλιβομένου ἕνεκα τῶν ἀνθρωπίνων ταλαιπωριῶν λογικῶμαι. Η ἐλευθερία αὕτη (ἐπανέλαβεν ὁ Λόρδος), ἄνευ τῆς ὁποίας εὐδαιμονία δὲν ὑπάρχει εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον, φαίνεται ὡσὰν νὰ μὴν ἦναι διὰ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ ὅμως, ἡμεῖς τὴν ἀγαπῶμεν· πλὴν τί τύχη νὰ μὴ στερεωθῇ εἰς κανὲν ἔθνος ποτὲ; Ο λόγος εἶναι, διότι, σχεδὸν ποτὲ δὲν τὴν ἐστερέωσαν εἰς βρύνιμον διανομήν τῆς νομοτελεστικῆς ἐξουσίας μεταξὺ τῶν ἀρχόντων, καὶ ἑπομένως, ἔχει ἐχθροὺς ἀσπόνδους τὴν φιλοδοξίαν καὶ τὴν αἰσχροκέρδειαν τούτων, καὶ ὅλα τὰ πάθη τῶν πολιτῶν. Οθεν, ἐπειδὴ οἱ νόμοι ἀντίκεινται εἰς τὰ ἰδιοτελῆ συμφέροντα ἀμφοτέρων αὐτῶν, προσπαθοῦν καὶ αὐτοὶ ἀκαταπαύστως νὰ ματαιώσουν τὴν δύναμιν ἐκείνων, καὶ ἀρέσκονται εἰς τὸ ν' ἀποτεινάξουν τοιοῦτον δι' αὐτοὺς ζυγὸν ἀνυποφόρον. Εὰν λοιπὸν, εἰς τοῦτο τὸ εἶδος τῆς μάχης καὶ τοῦ ἀγῶνος, οἱ ἄρχοντες ἐπιτύχωσι τὸ νὰ καταβλίψουν τὸν νόμον, ἀναφύεται τὸ κατ' ἀρχὰς ὀλιγαρχία τις, ἡ ὁποία διαρκεῖ τόσον μόνον, ὅσον οἱ νεοφανεῖς τύραννοι αἰσθάνονται ὅτι εἶναι ἀναγκαία ἡ ἕνωσίς των διὰ νὰ σπίγῃ τὰ παράπονα καὶ νὰ ἐμποδίζῃ τὰ κατ' αὐτῶν ἐπιχειρήματα τῶν πολιτῶν· καὶ ἡ ὀλιγαρχία αὕτη παραχωρεῖ, τέλος, τὸν τόπον της εἰς τὴν βασιλείαν, εὐθὺς ἀφ' οὗ ἄρχων τις ἐξ αὐτῶν, ἢ μὲ δύναμιν ἢ μὲ τεχνάσματα, λάβῃ τὴν ὑπεροχὴν ἐπάνω εἰς τοὺς συνέδρους του.

Εὰν ὅμως, ἐκ τοῦ ἐναντίου, ὑπερισχύσουν οἱ πολῖται, καὶ μετὰ τὴν ἐξωθένησιν τῶν καθεστώτων, φθάσουν νὰ μὴ φοβῶνται οὐδὲ νὰ σέβωνται τοὺς ἄρχοντας, τὸ πᾶν πίπτει τότε εἰς ἀναρχίαν. ἡ ἀκολασία γεννᾶ ὅλας τὰς καταχρήσεις. Ολος ὁ κόσμος γίνετ' εὐθὺς ἄλλος ἐξ ἄλλου· ὕβρις εἰς τὴν ὕβριν· ἀδικια εἰς τὴν ἀδικιαν· ἀπεκάμνον τέλος, οἱ ἄνθρωποι· θέλουν νὰ προστρέξωσιν εἰς τοὺς νόμους· εἰρισκουν ὅμως αὐτοὺς καταπατημένους· βλέπουν ὅτι δὲν εἶναι οὐδεμία ἐλπὶς ἀπὸ τούτους· καὶ οὕτω καθεὶς φροντίζει πλέον, διὰ τὴν ἰδίαν του ἀσφάλειαν μόνον· συγκροτοῦνται λοιπὸν συνομοσίαι καὶ φατρίαι· τὰ πάθη αὐξάνουν τὴν

ἀκολουθεῖ.

λύτταν των· ἕκαστον κόμμα ἔχει τὸν ἀρχηγόν του ὅς τις θεωρεῖται ὑπέρμαχος καὶ ἐκδικητὴς τοῦ αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς ἀναρχίας ὑψοῦται, τέλος, ἡ τυραννία. Ἀνάλυσον τὰς ἐπαναστάσεις ὅλας περὶ ὧν καὶ ἡ παλαιὰ καὶ ἡ νεωτέρα ἱστορία ἀναφέρει, καὶ θέλεις ἰδεῖν ὅτι ἡ ἐλευθερία ἐχύθη πάντοτε διὰ τούτου ἢ δι' ἐκείνου τοῦ τρόπου.

Ἂν ἐνθυμεῖσαι, φίλε, καλῶς, τὶ περιεχόμενον τῆς ὁποίας χθὲς σοὶ ἔπεμψα ἐπιστολῆς, δύνασαι νὰ γνωρίσῃς εὐκόλως ὅτι ὡς ἐκ τῆς καλῆς διατάξεως, τὴν ὁποίαν ὁ Λόρδος θέλει εἰς τὴν μεταξὺ τῶν διαφόρων ἀρχόντων διανομὴν τῆς νομοτελεστικῆς ἐξουσίας, μέλλει ἀναπηρεύκτως νὰ προκύψῃ ἡ ἀπαιτουμένη δύναμις διὰ ν' ἀποκατασταθῶσιν οἱ νόμοι νικηταὶ τῶν παθῶν κατὰ τὸν πρὸς ἀλλήλους πόλεμον· ἢ, κάλλιον νὰ εἴπω, ὅτι ὅλος ὁ σκοπὸς τῆς πολιτικῆς αὐτῆς εἶναι τὸ νὰ προλαμβάνῃ τοῦ τοιούτου πολέμου τὰς ἀφορμάς. Παρατήρησον, παρακαλῶ, ὅτι (καθὼς λέγει καὶ ὁ Λόρδος) οἱ νόμοι καὶ τὰ πάθη εἰρηνεύουν ἐν τῷ ἅμα, τουτέστιν ὅτι ἡ εὐταξία εἰσάγεται καὶ στερεῦται ἀμέσως, ὅλαν ὅλα ἀνεξαιρέτως, τὰ μέλη τῆς κυβερνήσεως εὑρίσκωνται διατεθειμένα εἰς τρόπον ὥστε νὰ βοηθῶνται ἀμοιβαίως. Εὐθὺς ἀφ' οὗ τὰ πάθη (τὰ ὁποῖα ἔχουν ἀληθῶς ἐξαίρετον μέθεν νὰ μεταμορφώνωνται, πλὴν οὐχὶ καὶ τόσην ὄρεξιν διὰ νὰ τρέφουν πολὺν καιρὸν ἐπιματαίῳ) γνωρίσουν, ὕστερον ἀπό τινα ἀνωφελεῖς δοκιμάς, ὅτι τί ποτε δὲν κατορθώνουν ἀντιφερόμενα εἰς τοὺς νόμους, θέλουν ὑποκύψειν αὐτοὺς τὸ κατ' ἀρχὰς μὲν ἐξ ἀνάγκης, κατόπιν ὅμως καὶ μετὰ προθυμίας. Ἔσο βέβαιος ὅτι, ὅταν καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ πολῖται εὑρίσκωσι πλειοτέρας δυσκολίας παρὰ εὐκολίας πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν ἀθεμίτων ἐπιθυμιῶν των, ἔτι, αὐτὶ νὰ καταγίνωνται εἰς τὸ νὰ ἐπινοῶν σχέδια τυραννίας ἢ ἀπωλείας, θέλουν ἐνασχοληθῆν μάλιστα μετὰ ζήλου εἰς τὸ κοινὸν καλὸν, ἢ τουλάχιστον δὲν θέλουν παρεκτρέπωνται ἀπὸ τὰ ἑαυτῶν καθήκοντα.

Μ' ὅλα δὲ ταῦτα, ἡ τύχη, φίλε, τὴν ὁποίαν ἕως τέλους ἐδοκίμασαν τὰ σοφώτερα καὶ τὰ ὀνομαστότερα ἀρχαῖα ἔθνη, πρέπει νὰ μᾶς τρομάζῃ καὶ δι' αὐτὰ ταῦτα τὰ ἔθνη ὅσα ἤθελον ἔχειν τὴν φρόνησιν νὰ μιμηθῶσιν ἐκεῖνα. Ὅταν Σπάρτη καὶ Ῥώμη ὑπέπεσαν εἰς ζυγὸν τυραννίας, ἐποῖος νομοθέτης δύναται νὰ ἐλπίσῃ πλέον ὅτι εἰς αἰώνιον ἀνήγειρε βάσιν τὴν ἑαυτοῦ πολιτείαν; Τὰ πάντα ὑπόκεινται τὸ λοιπὸν εἰς μεταβολὰς, τὰ πάντα φθείρονται, τὰ πάντα ἐκλείπουσιν· ἡ φύσις ἠθέλησε διὰ ἡμᾶς τὴν καταδικὴν αὐτήν. Παρατηρημένον εἶναι ὅτι, ὅταν οἱ ἄνθρωποι εὐτυχοῦν, ὑπολαμβάνουν ἑαυτοὺς ἀσφαλεῖς· ἀλλ' ὅμως ἀγνοοῦν ὅτι τὸ θάρρος των τοῦτο συνοδεύεται πάντοτε ἀπὸ τὸ ἀμέριμνον ἐν μέρει, ἢ ἀπὸ τὴν σατανικὴν ἕξιν. Δὲν διανοούμεθα ποσῶς ὅτι ὅσον βαθύνους καὶ ἂν ἦναι ἡ πολιτικὴ, ποτὲ δὲν ἔχει αὐτὴ τὴν ἐπιδεξιότητα τῶν παθῶν, ἢ ὅτι καὶ ἂν ἔχῃ τοῦτο, εἶναι ὅμως κατωτέρα τῶν παθῶν κατὰ τὴν ἐπιμονὴν ἣν ἔχει εἰς τὰς θελήσεις της, καὶ κατὰ τὴν ὁποίαν ἐνασχολεῖ προσοχὴν εἰς τὰς ἀκριβολογίας τῶν καθημερινῶν πράξεών της. Ὅθεν καὶ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι τῶν ἀνθρώπων ὁ νοῦς πάσχει πάθος ἀνίατον μὴ θέλων νὰ κρίνῃ οὐδέποτε ἀξίαν τῆς ἑαυτοῦ σκέψεως τὴν θεραπείαν τῶν μικρῶν καταχρήσεων, ἐνῷ ἐπαληθῶς αἱ μικραὶ αὗται καταχρήσεις ἀνοίγουν ἀείποτε τὰς θύρας διὰ νὰ εἰσέλθωσι τὰ μέγιστα ἀτοπήματα. Ἐποῦ δυνατὸν ὥστε νὰ προΐδουν ποτὲ οἱ νόμοι ὅλας τὰς περιστάσεις, ἵνα προλάβουν ὅλας τὰς χρείας, ἢ νὰ προαποφασίσουν περὶ πασῶν τῶν δυσκολιῶν; Πόσαι ὅλαι τὰς ἐπικρατείας παρεμπίπτουσιν ὑποθέσεις, αἱφνιδίου, ἀπροσδόκητοι, κατεπείγουσαι καὶ ἴδιαι τὰ αἴτια τῆς ἀνεπαισθήτου μεταλλοιώσεως, εἰς ἣν κατανοῦν καὶ αὐτοὶ οἱ

εάλλιστα συντεταγμέναι κυβερνήσεις.

Οταν οἱ νόμοι φθαρέντες ἀπὸ τὸν σκῶρον (διὰ νὰ εἴπῃ τις οὕτω) τῆς πολυκαιρίας, τῆς ἀφροντησίας καὶ τῆς ἀμεριμνησίας, ἄρχονται νὰ χάνωσι τὴν ἑαυτῶν δύναμιν, συρμὸς ἐπικρατεῖ διὰ να φαντάζωνται οἱ ἄνθρωποι ὁτι τὸ καλλήτερον πάντων εἶναι νὰ κατασκευάσωσιν ἄλλους νέους, καὶ νὰ ἐπιβάλλωσι τιμωρίας σκληρωτέρας εἰς τοὺς ἐγκληματίας. Αλλὰ τί γενδᾶται ἐκ τούτου; γεννᾶται ὅτι, οἱ αὐστηροὶ οὗτοι νόμοι ἐξιππάζουν μὲν πρὸς καιρὸν τὰ πνεύματα, ἀλλ' ὅτι ὅμως δὲν τὰ θεραπεύουν ποσῶς, καὶ ὅτι, ἐπομένως, γρήγορα θέλουν παραβιασθῆν καὶ αὐτοὶ, καθὼς ἔφθασαν νὰ παραβιασθῶσιν καὶ οἱ ἡμερότεροι. Εἰς παρομοίας περιστάσεις, ἔσο βέβαιος (μοὶ εἶπεν ὁ Λόρδος) ὅτι τὰ ἐλατήρια τῆς κυβερνήσεως ἐξησθένησαν· καὶ ὅτι διὰ νὰ ἰατρευθῆ τὸ κακὸν, εἶναι χρεία νὰ δυθῆ εἰς αὐτὰ νέα τάσις. Ανωφελῶς θέλεις ἀγωνίζεσαι νὰ ἐμποδίσῃς τὰ ἀποτελέσματα, ἐνόσῳ ἀφίνεις διὰ να ὑπάρχῃ τὸ αἴτιον. Στοχάσθητι μᾶλλον νὰ διορθώσῃς τὰ ἀπόκρυφα ἐλατήρια ἐξ ὧν προέρχονται αἱ ἀταξίαι διὰ τὰς ὁποίας παραπονεῖσαι, παρὰ τὸ νὰ ἐφεύρῃς νέαν ποινὴν πρὸς σωφρονισμὸν ἄρχοντος τινὸς παραμελοῦντος τὰ χρέη του, ἢ πολίτου ἀνησύχου, ταραχοποιοῦ καὶ ἀπειθοῦς. Στοχάσθητι συμφερότερον τὸ νὰ ἐμψυχώνῃς τὰς ἀρετὰς αἴτινες σὲ ἀναγκαιοῦν, παρὰ νὰ παιδεύῃς σφάλματα. Διὰ τῆς μεθόδου δὲ ταύτης, ἡ πολιτεία σου θέλει ἀκμάσειν· καὶ μὴ διστάζεις ὁτι αὐτὴν ταύτην μὴ γνωρίζοντες οἱ ἐλεύθεροι λαοὶ, ἔχασαν ἀνεπαισθήτως τὴν ἐλευθερίαν αὐτῶν. Αλλ' ἂν ἴδῃς ὅτι αἱ προσδοὶ τοῦ κακοῦ εἰσὶ τοιαῦται ὥστε οἱ κοινοὶ ἄρχοντες δὲν δύνανται νὰ ἐπιφέρουν θεραπείαν δραστήριον, πρόστρεξον, τέλος, εἰς μίαν ἀρχὴν ἔκλαξον, προσωρινὴν μὲν ἀλλὰ παντοδύναμον, διότι ἡ φαντασία τῶν πολιτῶν ἔχει τότε χρείαν νέας προσβολῆς. και δὲν σὲ λανθάνει διόλου τὸ πόσον ἡ δικτατορικὴ ἀρχὴ ὠφέλησε πάλαι ποτὲ τοὺς Ρωμαίους.

Δὲν ἤθελε δ' εἶσθαι, φίλε, δύσκολος ἡ διόρθωσις τοῦ πλείστου μέρους τῶν ἀτοπημάτων ὅσα προέρχονται ἀπὸ τὸν καιρὸν καὶ ἀπὸ τὸ εὐαπάτητον τῶν ἀνθρώπων, ἐὰν ἐδίδετο πρασχὴ εἰς τὴν γνώμην τοῦ Λόρδου Στανχώπου. Οὗτος συμβουλεύει ὅτι ὠφελεῖ τὰ μέγιστα ὥστε καθεκάστην εἰκοσαετίαν ἤ, τὸ πολὺ, εἰκοσιπενταετίαν, οἱ ἀντιπρόσωποι, δυνάμει νόμου πασιφανοῦς καὶ κατασταλτικῆ, νὰ συστήνωσι μὲ πομπήν μίαν ἐπιτροπήν μερικήν, ἥτις νὰ ἔχῃ ἔργον ἴδιον τὸ νὰ παρατηρῇ προσεκτικῶς τὴν κατάστασιν εἰς ἣν εὑρίσκεται ἡ κυβέρνησις, καὶ νὰ ἐξετάζῃ μήπως, δι' ἐθίμων παραδεχθέντων καὶ τὰ μικρὰ, κανεὶς ἄρχων ἐσφετερίσθη δικαιώματα τινὰ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, ἢ ἀφήρπασε μέρος τῆς νομοτελεστικῆς ἐξ ἐκείνου ὅπερ ἐνεπιστεύθησαν πρὸς τοὺς συνέδρους του (ἤτοι συνάρχας του). Θέλει γίνεται ἐνταυτῷ ἔρευνα ἑκάστου νόμου παραβιασθέντος. Η φρόνιμος δὲ προφύλαξις αὕτη θέλει ἐμποδίζειν τὴν στερέωσιν τῶν νέων συνηθειῶν, καὶ πᾶσα κατάχρησις θέλει σβύεται πρὸ τοῦ νὰ ὑπερισχύσῃ εἰς τὸ νὰ μεταλλάξῃ καὶ ἐξαφανίσῃ τῆς κυβερνήσεως τὰς ἀρχάς. Ὁ ἐπανορθοτικὸς οὗτος χρόνος (ἤτοι χρόνος ἐπιδιορθώσεως), θέλ' εἶσθαι ἡ ἐλπὶς τῶν χρηστῶν πολιτῶν καὶ ἡ συστολὴ τῶν μοχθηρῶν. Θέλεις ἰδεῖν τὰ πνεύματα ὅλων νά ἐξυπνίσουν τότε συγχρόνως καὶ διαζίμενοι οὕτω πάντες ἵνα ἐνθυμῶνται τοὺς νόμους, θέλουν ἐμποδίζεσθαι ἀπὸ τὸ νὰ τοὺς λησμονῶσι.

ἡ ἐξακολούθησις εἰς τὸ ἐρχόμενον φύλλου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 95.

Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ τὸ μέσον τῆς Τυπογραφίας ὅσοι στοχάζονται διὰ καλὸν „
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Επιδ.)

„ Ἡ Παῤῥησία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΠΑΡΑΣΚ. 2 Οκτωβρ. 1825

Αθῆναι. 1 Οκτωβρίου.

Ἀπὸ Εφημερίδας τοῦ Μεσολογγίου (16. τοῦ ἀπερασμένου) βλέπομεν, ὅτι οἱ Ἐχθροὶ ἄρχησαν νὰ ἀπελπίζωνται ἀπὸ τὰ μεγάλα των φρονήματα, και νὰ πασχίζουν νὰ προφυλάξουν τώρα τὸν ἑαυτόντους. Εἶπαν μάλιστα κἄποιοι εἰς τοὺς ἐδικούς μας, ὅτι προσμένουν ξύλα ἀπὸ τὴν Πρέβεζαν διὰ νὰ ἀσφαλίσουν τὰ μετερίζιά τους δυνατὰ, καὶ νὰ φτιάσουν καὶ καλύβαις διὰ νὰ ξεχειμάσον ἐκεῖ. Νὰ ἰδοῦμεν ἂν θὰ τοὺς προφθάση ὁ χειμῶνας εἰς τὸ Μεσολόγγι.

Λέγει ἀκόμη ἡ Εφημερίδα, ὅτι ἐκεῖνοι οἱ Τοῦρκοι, ὁποῦ ἔφυγαν ἀπὸ τὸ στρατόπεδον, περνῶντας ἀπὸ τὴν Αρταν, καὶ εὑρισκωντας ἐκεῖ ἕνα πανηγῦρι τῶν Χριστιανῶν, ἔπεσαν ἐπάνω τους καὶ τοὺς ἅρπαξαν τὸ τίποτές τους και πολλαῖς γυναῖκες τους. διατὶ; διὰ νὰ δειξουν ἴσως εἰς τοὺς τόπους τους λάφυρα ἀπὸ τὸ Μισολόγγι.'.'

Σήμερον μανθάνομεν ὅτι ἕνα μέρος τοῦ Τακτικοῦ μας ἔφθασεν εἰς Μέγαρα, ἐρχόμενον διὰ τὰς Αθήνας. λέγουν ὅτι ὁλον εἶναι πέντε λόχοι, καὶ μεταξὺ εἰς αὐτοὺς εἶναι καὶ 150. ἱππεῖς.

Ναύπλιον, 27. Σεμτεμβ.

Τὸ Μισολόγγι ζῇ καὶ βασιλεύει, καὶ καθ' ἡμέραν κάμνει νίκας κατὰ τῶν ἐχθρῶν. Ο Καραϊσκάκης, Τζόγγας καὶ ἄλλοι ὁπλαρχηγοὶ ἔπιασαν τὰς ἔξω θέσεις, καὶ ὁλοένα καταγίνονται νὰ κόψουν τὴν κοινωνίαν τῶν ἐχθρῶν, καὶ νὰ τοὺς ἐμποδίσουν τὰς τροφάς.

Διὰ τὸν Κουρὰν μανθάνομεν ἀπὸ Αγγλικάς καὶ Γαλλικάς Εφημερίδας, ὅτι ἐσυμφώνησε μὲ τὴν εἰς Λόνδραν Επιτροπήν μας καὶ ὅτι μετὰ ἕνα μῆνα ἔρχεται, καὶ ἀπὸ ἀλλα μέρη γράφουν σχεδὸν τὰ ἴδια, ὅθεν φαίνεται ὅτι εἶναι βέβαιον, ὅτι θα ἐλθῇ, καὶ ἄμποτε νὰ φθάσῃ ὀγλίγωρα.

Περὶ τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου εἰς Αλεξάνδρειαν δὲν ἔχομεν εἴδησιν ἂν εὐγῆκεν, ἢ πότε εὐγένει.

Ο Ιμπραήμης εὑρίσκεται εἰς Τριπολιτζᾶν· δὲν ἠζεύρομεν διὰ ποῦ σκοπεύει. πολλοὶ θέλουν, ὅτι ὁσκοπός του εἶναι διὰ τὴν Κόρινθον.

Τὰ Πελοποννησιακὰ στρατεύματα εὑρσίκονται εἰς τὸ Παρθένι

30 Σεπτεμ.

Ἀπὸ Κόρινθον γράφει ὁ Φρούραρχος, ὅτι ἡ πολιορκία τοῦ Μισολογγίου διελύθη.

Γράφουν ἀπὸ Ὕδραν, ὅτι ἔλαβεν ἐκεῖ ἕνας ἐντόποιος γράμμα ἀπὸ Θεσαλονίκην, τὸ ὁποῖον λέγει, ὅτι οἱ Σέρβοι ἄνοιξαν βεβαιώτατα τὸν πόλεμον ἐναντίον τῆς Τουρκιας.

Ἐξακολούθησις τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Μαβλὺ.

Τὴν σοφοτέραν κυβέρνησιν καὶ ἂν ἤθελ' ἔχειν ἡ πολιτεία ποτὲ, κανεὶς δὲν δύναται ν' ἀρνηθῇ ὅτι συμβαίνει ἐνίοτε τὸ νὰ δοκιμάσῃ αὐτὴ δεινὰ μέγιστα εἰς ἕνα κατ' αὐτῆς πόλεμον τῶν γειτόνων. Η Ρώμη αὐτὴ ἀπήντησε Πύῤῥον τε καὶ Αννίβαν. Εὑρισκόμενοι λοιπὸν οἱ ἄνθρωποι εἰς περιστάσεις τοιαύτας, ὑποκείμενοι διὰ νὰ χαθοῦν παρὰ τρίχα, δὲν γνωρίζουν πλέον ἄλλους κανόνας πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ ὀλέθρουτον, παρὰ τὸν νόμον ὃς τις λέγει ὅτι ἡ σωτηρία τοῦ λαοῦ πρέπει νὰ ἦναι ὁ ὑπέρτατος καὶ μοναδικὸς νόμος. Διὸ ἀφ' οὗ ἴδωσιν οὗτοι ὅτι τὰ ἐλαττήρια τῆς κυβερνήσεως δὲν ἔχουσιν εὐδεμίαν ἐλαστικότητα διὰ νὰ ὠφεληθοῦν ἐξ αὐτῆς, βιάζονται νὰ λάβουν, καὶ μὴ θέλοντες, μέτρα ἔκτακτα, πολλάκις κ' ἐνάντια εἰς τὸ πολιτικὸν σύνταγμα τῆς ἐπικρατείας (α). Δυσάρεστον εἶναι τωόντι τὸ ν' ἀπομακρύνηται μέ τοιαῦτα μέσα ὁ προκείμενος κίνδυνος· διότι πολλὰ σπανίως τῆς χαρᾶς ἡμέθη δὲν κυριεύει τὰ ἔθνη ὅσα ἐξ ἀνάγκης προστρέχουσιν εἰς αὐτὰ (χωρὶς νὰ παρατηροῦν ὡς πρέπει, ὁποῖον τρομερὸν ὑπέψερε σεισμὸν ἅπαν τὸ πολιτικὸν οἰκοδόμημα.) , δικαιον εἶναι ἄρα, ὥστε διὰ νόμου πάλιν καταστατικοῦ, οἱ ἀντιπρόσωποι νὰ λογιζωνται ὡς πρώτην καὶ κυρίαν φροντίδα καὶ σκέψιντων τῆς κυβερνήσεως τὴν ἐπιδιόρθωσιν, εὐθὺς ἀφ' οὗ παύσῃ ὁπόλεμος καὶ ἐφησυχάσῃ ὁ θόρυβος. Προσοχῆς μεγάλης χρεία εἶναι, ὥστε νὰ μὴ καταντήσουν ποτὲ κοινοὶ καὶ τακτικοὶ τρόποι τοῦ διοικεῖν οἱ ἔκτακτοι τρόποι ὅσοι ἐνησχολήθησαν ἴσως, εἰς τὴν ἀνάγκην· εἰδὲ μὴ, τὸ πᾶν χάνεται ἐξ ὁλοκλήρου, διότι ἡ περίστασις ὁμοιάζει πλέον μ' ἐκείνην καθ' ἣν ὁ ἄνθρωπος ὀρέγεται ἀπερισκέπτως τὸ νὰ καταντήσῃ ὡς κοινήν του τροφὴν, τὰ ἰατρικὰ ἅτινα ἐχρησίμευσαν ἵνα θεραπεύσωσι τὴν ἀσθένειάντου. Πρέπον εἶναι λοιπὸν τὸ ν' ἀνιχνεύωνται αἱ αἰτίαι ὅθεν προέκυψαν τοῦ ἔθνους αἱ συμφοραὶ, νὰ λαμβάνωνται εὔστοχα μέτρα διὰ τὸ μέλλον, καὶ νὰ ἐπανορθοῦται ἐντοσούτῳ ἡ κυβέρνησις ἐπὶ τῶν προτέρων της βάσεων καὶ ἀναλογιῶν.

Η περὶ τὴν κυβέρνησιν δὲ ἐξέτασις ἀνάγκη εἶναι νὰ γίνηται ἔτι μᾶλλον σπουδαία, ἀνίσως ὁ πόλεμος ἤθελεν ἀποβῆν αἴσιος. Εκαστον ἔθνος νομίζει ὅτι αἱ λαμπραὶ κατὰ τῶν ἐχθρῶν νίκαι αὐτοῦ, πρέπει ν' ἀποδοθῶσιν εἰς μόνην τὴν ἰδίαντου φρόνησιν· καὶ οὗτος εἶν' ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον εὐτυχία μεγίστη ἀποβαίνει σχεδὸν πάντοτε πρόδρομος παρακμῆς ὡς ἔγγιστα. Η εὐδαιμονία ἐμπνέει εἰς τὸ ἔθνος οἴησιν· καὶ ἐκλαμβάνον ἤδη τοῦτο τοὺς παλαιοὺς νόμους του ὡς σχολαστικὴν ἀπειρίαν, ῥίπτεται ἀκρίτως εἰς τῆς δεξιᾶς τύχης του τὰς ἀγκάλας, καὶ τρέχει, ὁδηγούμενον ἀπὸ θάρσος τυφλὸν.· τοῦτο δὲ θέλει να εἴπῃ ὡς ἐν παραδείγματι, ὅτι οἱ Ελληνες εὕρηκαν τὴν ἀρχὴν ὁλων τῶν δυστυχιῶντων εἰς τὰς ἀείποτε ἀξιομνημονεύτους ἡμέρας τῆς Σαλαμίνος, τῶν Πλαταιῶν καὶ τῆς Μυκάλης. διότι ἀφ' οὗ αὐτοι κατετρόπωσαν τὸν Ξέρξην, λησμόνησαν πλέον ὅτι ἡ ὁμόνοιάτων ἀπετέλει τὴν δύναμίντων.· ἔπεσαν εἰς σχίσματα, καὶ τὰ σχισματα, ταῦτα καθυποδούλωσαν τούτους ἐνπρώτοις εἰς τοὺς Μακεδόνας, καὶ κατόπιν εἰς τοὺς Ρωμαίους.

Τοῦ Λόρδου παρατήρησις εἶναι, φίλε, καὶ ἡ ἀκόλουθος.· Η σοφοτέρα κυβέρνησις ἥτις ὑπῆρξε ποτὲ μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, ἡ κυβέρνησις δηλ. τῶν Ρωμαίων, εἰς τὸ ἀπερίσκεπτον τοῦτο ὅπερ συνοδεύει τὴν εὐημερίαν, ἀπήντησε καὶ αὔ-

---

Ἴδε τὸ τέλος (Σ. Μ.)

τὴν ἰδίαν αὐτῶν καὶ κακοδαιμονίαν της. Αἱ ρωμαϊκαὶ στρατιαὶ διελθοῦσι τὴν Ιταλίαν, καθυπέβαλλαν ἐπαρχίας σημαντικάς. Οἱ ἀνθύπατοι, ὡς ἐκ τοῦ ὅτι μόνον ἦσαν μεμαχημένοι τῆς μητροπόλεως, ἀπέκτησαν ἐξουσίαν τὴν ὁποίαν οὐδ' οἱ ἀρχαῖοι ὕπατοι ἀπήλαυσαν, ὅταν ὑπ' ὄψιν τῆς γερουσίας, καὶ τοῦ λαοῦ, ἐνίκησαν τῆς Ιταλίας τοὺς λαοὺς, καὶ εἰσήρχοντο εἰς τὴν Ρώμην καθ' ἕκαστον ἔτος. Ἐπομένως, οἱ νέοι οὗτοι ἄρχοντες αἰσθανθέντες τὰς ἑαυτῶν δυνάμεις, ἀπέβησαν τρομεροὶ πρὸς τὴν ἰδίαν πατρίδατων, καὶ καθυποδούλωσαν, τέλος, αὐτήν. Πώποτε λοιπὸν οἱ Ρωμαῖοι δὲν ἤθελον ἀποκατασταθῆν ἡ Βουλὴ καὶ τὸ παρανάλωμα τῆς δοξομανίας τινῶν, ἢ τουλάχιστον, ἤθελον βραδύνειν τῆς τυραννίδος τὴν ἔλευσιν, ἀνίσως εἶχον νόμον ῥητῶς ποστάζοντα τὴν συνεχῆ χρῆσιν τοῦ γνῶθι σαυτὸν, τουτέστι νὰ ἐξετάζωσι, μετὰ τὴν παρέλευσιν ἑκάστου μεγάλου συμβάντος, τὸ ἂν αἱ ἀρχαὶ τῆς ἐλευθερίας των δὲν ἐδοκιματαν μεταβολήν τινα. Ὁ λαὸς οὗτος ὁ τοσοῦτον συνετὸς, τοσοῦτον ὑπόπτων, τοσοῦτον μεγαλόψυχος εἰς τὰς ἑαυτοῦ ἀποτυχίας, ὁς τις νομοθέλην ἴδιον δὲν ἐγνώριστεν, ἀλλ ὅς τις ἠδύνατο νὰ σεμνύνηται ὅτι αὐτὸς οὗτος ἐστάθη τῆς νομοθεσιας του αὐτουργὸς, ὁ λαὸς, λέγω, οὗτος, ἀνισως δὲν ἤθελεν ἀρεθῆν ἀπεξισκέπτως ἵνα παρασυρθῆ ἀπὸ τῆς εὐτυχίας τὴν δύναμιν, ἔμελεν ἀδιστάκτως νὰ ἐννοήσῃ ὅτι τῆς κατακτήσεως τὸ σύστημα ἤθελεν ἐξοντώσει τὴν ἐλευθεριαν αὐτοῦ ἐπὶ τέλους. Οθεν κ' ἔμελλεν ἀφεύκτως νὰ πεοιορισθῆ εἰς τὸ νὰ συνάψῃ μετὰ τῶν διαφόρων τῆς Ιταλικας λαῶν, τὸν αὐτὸν δεσμὸν τὸν ὁποῖον καὶ οἱ λαοὶ τῆς Ελλάδος εἶχον κατ' ἀρχὰς πρὸς ἀλλήλους. Καὶ ἡ Ῥώμη ἤθελε σημαίνειν εἰς τὴν συμμαχιαν τῶν Ιταλῶν ὅ,τι καὶ ἡ Λακεδαίμων ἐσήμαινεν εἰς ἐκείνην τῶν Ελλήνων. Αλλ' ἂν ἡ φιλοδοξία της τὴν ἐμποδίζε, τέλος, ἀπὸ τοῦ νὰ γνωρίσῃ τὴν νοήμονα ἑαύτην πολιτικὴν, ἤθελε τουλάχιστον κάτι κατορθώσειν διὰ νὰ κρατήσῃ εἰς ὑποταγὴν τοὺς διοικητὰς τῶν ὑποκάτω Επαρχιῶν, καὶ ν' ἀποφύγῃ τὸ νὰ ὑποδουλωθῆ ἐξ αὐτῶν τῶν λεγεώνων, αἵτινες ἐχρησίμευσαν διὰ νὰ ἐπεκτείνωσι τοῦ ἰδίου αὐτῆς κράτους τὰ ὅρια.

Διαφέρουν, φίλε, σήμερον πολὺ αἱ περιστάσεις αἱ ἰδικάμας· διὸ, καὶ πρωτοῦ νὰ στοιχασθῶμει τὸ δια τίνων μέσων δυνάμεθα νὰ διατηρήσωμεν τὴν ἐλευθεριαν μας, πρέπον εἶναι, νομιζω, νὰ φροντίσωμεν πρῶτον, διὰ νὰ τὴν ἀποκτήσωμεν. Ακουσον μ' ὅλον τοῦτο καὶ τὴν ἰδέαν μου ταύτην: Διατὶ, εὐθὺς ἀφ' οὗ φανῶμεν ποτὲ καὶ ἡμεῖς εἰς τὸν κόσμον ὡς Εθνος, καὶ ἀναλάβωμεν τὸ δικαίωμα τῶ συνέρχεσθαι εἰς συνέλευσιν, διατὶ, λέγω, νὰ μὴ διορίσωμεν χρόνον Επανορθωτικὸν; Διατὶ καὶ ἡμεῖς νὰ μὴν ἐχωμεν ἐπιτροπάς ἢ ἑταιρίας περιοδικὰς; Ομολογῶ μὲν ὅτι ὁ σκοπὸς τούτων δὲν ἀμπορεῖ νὰ ἦναι τὸ νὰ διατηρήσουν ὡς ἐμελατικίνητον, κυβέρνησιν εἰσέτι σαλευομένην, καὶ τῆς ὁποίας τὸ ἄμορφον σχῆμα μέλλει βεβαίως νὰ διαφυλάξῃ εἰς ἱκανοὺς χρόνους, μετὰ τὴν πολιτικήν της μεταβολὴν, πλῆθος ἀνωμαλιῶν, πλῆθος ἐλλείψεων, πλῆθος προλήψεων τοῦ παρόντος μας πολιτεύματος· αλλ' ὅμως, καὶ αἱ ἐπιτροπαὶ αὗται δύνανται ἱκανῶς νὰ χρησιμεύσουν, ἀνίσως τὰς ἐπιφορτίσωσι τὴν φροντίδα τοῦ νὰ τελειοποιοῦν τῆς ἐλευθερίας τὸ ἔργον· καὶ μὲ φαίνεται ὅτι ἀφεύκτως ἔμελλον νὰ τελεσφορήσωσι. Σὺ γνωρίζεις καλῶς τὴν ἀστάθειαν ἥτις χαρακτηρίζει τὸ ἔθνος μας· ὅτι τοῦτο ἀποκάμνει εὐκόλως εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις του, καὶ ὅτι προκρίνει νὰ ἐνεργῇ μᾶλλον ὡς μηχανὴ καὶ εἰς τὸ αὐτόματον, παρὰ νὰ λαμβάνῃ τὸν κόπον διὰ νὰ συλλογίζεται καὶ νὰ ἐνθυμῆται τὰ παρελθόντα, καὶ μάλιστα ἵνα προνοῇ τὰ μέλλοντα. Εσειδὴ ἄρα τὰ καθ' ἡμᾶς ἔχουσιν οὕτως πως, αἱ ἐπιτροπαὶ θέλουν δύνασθαι τὸ νὰ διευθύνωσι τας πράξεις μας, καὶ θέλουν ἐμποδίζειν, χωρὶς νὰ τὸ αἰσθανώμεθα, διὰ νὰ μὴν ἐξανακυλίσωμεν εἰς τὴν

πρώτην μας λιθαργίαν· αὗται θέλουν εἶσθαι ἡ ψυχὴ τῶν ἀντιπροσώπων, καὶ θέλουν ἐπιταχύνειν τὴν πρόοδόν μας εἰς τὸν πλισμόν. Ὅταν δὲ, τέλος, ἡ κυβερνησις ἡμῶν ἀποκατασταθῇ τοιαύτη, ἐποίαν ὁ Λόρδος τὴν εὔχεται, καὶ ἡ ἐλευθερία μας στερεωθῇ εἰς ὀθὰς βάσεις, τότε κ' αἱ ἐπιτροπαὶ ἐμποροῦν ν' ἀλλάξωσι σκοπὸν, καὶ νὰ περιορισθοῦν μόνον εἰς τὸ νὰ προσέχωσι τὴν καλὴν διατήρησιν τοῦ ἔργου των, τουτέστι νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὸ νὰ διαιωνισθῶσι πλέον αἱ αὐταὶ ἀρχαὶ, οἱ αὐτοὶ νόμοι, αἱ αὐτοὶ κανόνες, καὶ νὰ ἐπιδιορθώνουν ὡσαύτως τὴν ὁποίαν ὁ καιρὸς, αἱ νέαι χρείαι καὶ αἱ νέαι περιστάσεις δύνανται ποτὲ νὰ ἐπιφέρωσι βλαβὴν εἰς τὴν κυβέρνησιν.

Ἐπεθύμουν, φίλε, νὰ εὕρῃς σύντομον τὴν παροῦσαν ἐπιστολήν μου. διότι μὲ τοῦτο θέλεις μὲ βεβαιώσειν ὅτι δὲν σοὶ ἐφάνησαν διεξοδικαὶ αἱ προλαβοῦσαι μου. φθάσας δὲ νῦν εἰς τὸ τέλος, κρίνω δικαιον νὰ σὲ εἰδοποιήσω ὅτι δὲν πρέπει νὰ κρινῃς τὸν Λόρδον Στάγχωπον ὡς ἐκ τῶν ἰδίων μου ἐπιστολῶν· διότι ὅσον καὶ ἂν ἐπρόσεξα διὰ νὰ φυλαξω εἰς τὴν μνήμην μου πᾶν ὅ, τι τὸν ἤκουσα νὰ μοὶ λέγῃ, αἰσθάνομαι καλῶς ὅτι ἀπειρίαν πραγμάτων λησμόνησα· καὶ εἶμαι πρόσειι βεβαιος ὅτι οὐδόλως ἠδυνήθην νὰ σοὶ ἐκφρασθῶ μὲ τὴν αὐτὴν ἐνεργητικὴν φωνὴν ἥτις ἐμψυχώνει ὅλους τοὺς λόγους ἐκείνου, καὶ δύναται νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τὸν πλέον εὐτελῆ Ασιανὸν, ἢ εἰς τὸν πλέον χαμερπῆ αὐλικὸν, τὴν ἐπιθυμιαν τοῦ ν' ἀποβῇ πολίτης. Α.' φιλε πῶς νὰ μὴ γνωριζῃ ὁ Λόρδος τοὺς ἄρχοντας τῶν συνόδων μας (ἢ δικαστικῆς ἐξουσιας).' πῶς νὰ μὴν ἐμπορῇ νὰ παραστήσῃ εἰς τοὺτους τὰς τοσοῦτον χρησίμους ἀληθείας τὰς ὁσιας εἰς ἐμὲ ἐφανέρωσε.' διατὶ.... Υγείαινε, φιλε.' ἂς μὴ κάμω εὐχὰς ἀνωφελεῖς. Ελπίζω νὰ σ' ἐναγκαλισθῶ εὐχαριστος μετὰ πέντε ἢ ἓξ ἡμέρας· καὶ τότε ἀναγινόσκοντες ἐντάμα, τὰς ὁποίας σοὶ ἔπεμψα ἐπιστολὰς, θέλεις μὲ κοινοποιήσειν καὶ σὺ τοὺς περὶ αὐτῶν σοχασμούς σου.· εἰμὶ βέβαιος ὅτι θέλω ἀποκτήσει νέας ἰδέας, καὶ οὕτω θέλω νομίσειν ὅτι ἐξαναεῦρον τὸν Λόρδον.

Ἐν Μαρλίῳ τὴν
21. Αὐγούστου. 1758.

(ἡ σημείωσις τοῦ Μεταφραστοῦ εἰς τὸ ἐχόμενον φύλλον).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 96

Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ τὸ μέσον τῆς Τυπογραφίας ὅ, τι στοχάζονται διὰ καλὸν.
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Επιδ.)

„Η Παῤῥησία
εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΤΡΙΤΗ. 6 Οκτωβρ. 1825

Ναύπλιον. 3, Οκτωβρ. 1825.

Ὁ Αἰγυπτιακὸς στόλος περιμένει ἄνεμον νότον, διὰ νὰ κινήσῃ ἀπὸ Αλεξάνδρειαν, καθὼς μᾶς γράφουν ἀπὸ Ὕδραν. Τὰ ἐδικά μας τὸν καρτεροῦν μὲ ἀπόφασιν καὶ μὲ πολλὰ πυρπολικὰ, εὑρισκόμενα κατὰ τὴν Ῥόδον εἰς τὰ πανιά.

Προκηρύξεις στελνονται ἀπὸ τὴν Διοίκησιν εἰς τὰς Επαρχίας διὰ στάλσιμον Πληρεξουσίων εἰς τὴν μέλλουσαν ἐθνικὴν Συνέλευσιν.

Ἔχομεν βεβαίας πληροφορίας, ὅτι ὁ Λόρδος Κοχρὰν ἔρχεται.

Τούταις ταῖς ἡμέραις ἀποφασίσθη ἀπὸ τὴν Διοίκησιν νὰ πληρώνωνται ἀδιακόπως δεκαπέντε χιλιάδες μισθοὶ διὰ τὸ γενικὸν στρατόπεδον τῆς Πελοποννήσου, καὶ ὑποσχέθη ὁ Αρχηγὸς τοῦ στρατοπέδου τούτου Θ. Κολοκοτρώνης. νὰ κάμη ὁποῦ νὰ μὴν λείπῃ μήτε μισὸς στρατιώτης ἀπ' αὐτὸ· ἐπειδὴ ἕως τώρα μὴ λαμβάνωντας οἱ στρατιῶται μισθὸν, ἢ κἂν μὴν ἔχωντας ἐλπίδα νὰ λάβουν ὕστερα, δὲν ἠμποροῦσε νὰ συστηθῇ ποτὲ στρατόπεδον τέλειον.

Αἴγινα 5, Οκτωβριον.

Εμάθαμεν σήμερον ὅτι ὁ Ιμπραήμ-πασσας ἄφησε τρεῖς χιλιάδες διὰ φρουρὰν εἰς Τριπολιτζὰν, καὶ αὐτὸς πηγαίνει εἰς Μεθωκόρωνα.

Αθῆναι. 5 Οκτωμβρίου. 1825.

Σήμερον ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ εἰπῇ μὲ δίκαιον, ἐπανηγυρίσθη καθ' αὑτὸ τὸ ἔμβασμα τοῦ Ελληνικοῦ Τακτικοῦ εἰς τὴν πόλιν μας, σταλμένου ἀπὸ τὴν Διοίκησιν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Συνταγματάρχου κυρ. Φαβιέ. (α) Ανδρες γυναῖκες, γέροι, νέοι καὶ παιδιὰ ἐσκέπαζαν ὅλα τὰ λοφίδια καὶ μικρὰ ὑψώματα τῆς γῆς τριγύρω τῆς ἱερᾶς ὁδοῦ. ὅθεν ἐπερνοῦσε τὸ σῶμα ἐρχόμενον ἀπὸ τὴν Ελευσίνα· ἦτον μάλιστα προσοχῆς ἄξιον νὰ βλέπῃ τινὰς τὰ μαθητάρια τοῦ σχολείου τῆς Αλληλοδιδακτικῆς· τὰς μελλούσας ἐλπίδας τῆς Πατρίδος προχωροῦντα μὲ βῆμα τακτικὸν εἰς προϋπάντησιν τῶν ἀφιερωμένων εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς Πατρίδος, ψάλλοντα μὲ ἐνθουσιασμὸν μεγάλον τὸ τραγοῦδι τοῦ ἀθανάτου Μβότζαρη. Ενα πρᾶγμα λοιπὸν τόσον νεοφανὲς εἰς ἡμᾶς, συντροφευμένον ἀπὸ τέτοιας περιστάσεις, καὶ ἡ θεία ἁρμονία τῆς Μουσικῆς, ἡ ὁποία ἐπροπορεύετο εἰς τὸ σῶμα, ἐμάλαξαν ὡς καὶ τὰς πλέον ἀναισθήτους καρδίας, καὶ ἐκίνησαν εἰς δάκρυα χαρᾶς τὰ μάτια τῶν περισσοτέ-

(α) Η γνωριμία μας μὲ τοῦτον τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα ἐστάθη μόνον στιγμιαία ἕως τὴν σήμερον (6. Οκτωβρίου.), καὶ μὲ ὅλον τοῦτο μᾶς ἐγέμισε χρηστὰς ἐλπίδας διὰ τὴν πρόοδον τοῦ Τακτικοῦ. καὶ μᾶς ἐστήριξε δυνατὰ εἰς τὴν ὑπόληψιν, τὴν ὁποίαν εἴχαμεν πρὸς αὐτὸν διὰ φήμης. Γ. Ψ.

ρων θεωρητῶν, οἱ ὁποῖοι ἀχόρταστοι εἰς τὸ νὰ τοὺς θεωροῦν, ἔτρεχαν μὲ σπουδὴν ἀπὸ ἕνα εἰς ἄλλο μέρος, νὰ τοὺς βγάινουν ἐμπρός διὰ νὰ παρατηροῦν καλλήτερα τὸ εὔτακτον περιπάτημά τους, τὸ ὁμοιόμορφον τῶν φορεμάτων τους, τὴν καθαρότητα τῶν ὅπλων τους τὸ ἱππικὸν, τὸ πυροβολικὸν. κ τ λ π.

Εἰς τὸ ἔμβασμά τους μέσα εἰς τὴν πόλιν τοὺς ἐχαιρέτησαν ἀπὸ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως μὲ κανόνια, καὶ αὐτοὶ ἐπροχώρησαν μὲ αὐτὴν τὴν τάξιν ἕως εἰς τὸ μεγάλον σπῆτι τῆς Κοινότητος, ὅπου ἐκατοικοῦσεν ὁ Βοΐβονδας εἰς τὸν καιρὸν τῆς Τουρκικῆς ἐξουσίας. Ἐκεῖθεν ὕστερα ἐμοιράσθηκαν εἰς τὰ προσδιορισμένα τους κονάκια μὲ τόσην ἡσυχίαν, ὁσην δὲν εἴχαμεν ἀκόμη ἰδῆ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀφοῦ ἀρχίσαμεν νὰ βλέπωμεν στρατεύματα. Καὶ μὲ τὴν ἰδίαν εὐταξίαν, πρέπουσαν εἰς ἀνθρώπους ἀφιερωμένους εἰς τὴν φύλαξιν τῆς ἐξωτερικῆς καὶ ἐσωτερικῆς ἡσυχίας τῶν κατοίκων τῆς Ἑλλάδος. Πατρίδος των, ἐφέρθησαν καὶ εἰς ὅλον τους τὸ ταξεῖδι ἀπὸ Ναύπλιον ἕως ἐδὼ, καθὼς ἀπὸ πολλοὺς ἐπληροφορήθημεν· μετ' αὐτιά μας τὰ ἴδια ἀκούσαμεν ἕναν χωριάτην νὰ λέγῃ μὲ ἀπορίαν του εἰς ἕναν ἄλλον, ὁ ὁποῖος καὶ ἐκεῖνος ἐθαύμαζε, πῶς βαστοῦν ὅλοι ἐπάνω τους ὅλα τὰ ῥοῦχα τους,

" ἀλλοιώτικοι ἄνθρωποι τοῦτοι βρ' ἀδελφέ.'.'
" Εἰς τὸν δρόμον, ὁποῦ ἤρχοντο, ἐρχόμα-
" σθε κ' ἐμεῖς δύω ἄνθρωποι μὲ πέντε μυ-
" λάρια ἀδειανά, καὶ κανένας δὲν ἐγύρευσε
" ἢ νὰ καβαλικεύσῃ, ἢ νὰ φορτώσῃ τίπο-
" τες· μόν' ἀλήθεια.'.' μᾶς ἔλεγαν νὰ πα
" ραμερίσωμεν ἀπὸ τὸν δρόμον."

Ετζι λοιπὸν ἀπέρασεν ἡ σημερινὴ ἡμέρα, εἰς τὴν ὁπόιαν κατὰ πρώτην φοράν ἔλαβεν ἡ πόλις μας τὴν εὐχαρίστησιν νὰ φιλοξενήσῃ τακτικὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα, καὶ να ἀντηχήσῃ ἀπὸ τὰς βροντοφώνους τοῦ Αρεως σάλπιγγας, ὕστερον ἀπὸ αἰῶνας αἰωνων.

Ψ.

Σημείωσις τοῦ κυρ. Νικολαΐδου τῆς εἰς τὰ προχθεσινὰ φύλλα ἐπιστολῆς τοῦ Μαβλύ.

Τινὲς τῶν Ἑλλήνων καταβοοῦν ἤδη ὅτι και τὸ ἰδικόν μας αὐτὸ πολίτευμα (κοστιτουτζιῶνε) παραβιάζεται σήμερον ὁλικῶς, διότι μέρος τῶν ἀρχόντων μας ἐνεργεῖ τάχα αὐτογνωμόνως, κ. τ. λ. Αλλ' ὅμως, κἀνεὶς ἐξ' αὐτῶν δὲν θέλει νὰ προσέξῃ οὐδόλως εἰς τὴν δεινότητα και αὐτῆς τῆς σημερινῆς περιστάσεως τῶν πραγμάτων μας, και τοῦτο δίδει ἀφορμὴν εὐλόγου ὑποψίας, ὅτι ἢ ἀπατῶνται ἢ δὲν εἶναι ἀληθῶς εἰλικρινεῖς οἱ ἄνδρες οὗτοι, και ἑπομένως, ὅσα λέγουν εἶναι μὲν ἀληθῆ, δὲν λεγουν ὅμως ὅσα εἶναι ἀληθῆ.

Αμφιβολία δὲν ὑπάρχει κἀμμία ὅτι τὸ Πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος, ἐξ αὐτῆς τῆς ἀρχῆς θεωρηθὲν ὡς ἁπλοῦν μόνον χαρτιον μὲ γράμματα, κατεπατήθη, καθ' ὅλην τὴν ἑαυτοῦ ἔκτασιν, μέχρι τοῦδε, ἀπὸ τοὺς μιαροὺς πόδας τῆς ἀναρχίας· πότε ἀφίσαμεν, ὦ ἄνδρες ὁμογενεῖς, τὴν παρ' ἡμῶν λεγομένην Διοίκησιν, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ἀταράχως και κατὰ τὴν τοῦ νόμου μας ἐντολὴν τὰ εἰκότα; Πολλάκις, ναὶ, ἐπροφασίσθημεν, ὅτι τὰ μέλῃ ἐκείνης ἦσαν τοιαῦτα και τοιαῦτα, τουτέστιν ἀνάξια, ἄδικα και τὰ ὅμοια· ἀλλ' ἀφ' οὗ ἄλλα ἐξ ἡμῶν ὑποκείμενα διεδέχθησαν τὸν τόπον ἐκείνων, ἐδείχθησαν ἄραγε καλλήτερα ταῦτα; και τὶς ἡ χρεία νὰ ἐπαναλαμβάνῃ τις νῦν, ὅσα ὅλοι κάλλιστα ἐπιστάμεθα ἤδη; εἶν' ἀληθὲς, ἑνὶ λέγω, ὅτι τὸ ἐγὼ εἰμὶ ἑκάστου ἐξ ἡμῶν, και ἡ ἀκολασία ὅλων ἡμῶν, ἐβασίλευσαν μέχρι τῆς σήμερον κατὰ τὴν Ἑλλάδα;

Ομολογούμενον εἶν' ἐπίσης ὅτι ἓν εἶδος ὀλιγαρχιας ἔχει σήμερον τὴν κυβέρνησιν τῶν Ἑλληνικῶν ὑποθέσεων σχεδὸν γενικῶς, και ὅτι τῆς ἀναρχίας τὰ νεῦρα ἐξασθένησαν ἱκανῶς πλέον. Ακούω τινὰς νὰ λέγουν ὅτι, οὐχὶ ὀλιγαρχία.' ἀλλὰ ἀπόλυτος τυραννία διοικεῖ σήμερον τὴν Πατρίδα μας.· πρὸς ἀποφυγὴν δὲ λόγων μακρῶν. και διότι, μὰ τὴν ἀλήθειαν.' βλέπω και τὴν

μίαν δάιμονα και τὴν ἄλλην μαύρην, λέγω κ' ἐγὼ ἔστω. Αλλ' ἐρωτῶ ὅμως ἐν συντομίᾳ νὰ μὲ εἰποῦν οἱ λεγόμενοι οὗτοι ἐχθροὶ τῆς τυραννίας, ἂν ⟨ἐν συνειδήσει.⟩ μισοῦν και τὸ πρᾶγμα αὐτῆς καθὼς μισοῦν και τὸ ὄνομα, ἢ μισοῦν τὸ ὄνομα διότι αὐτοὶ δὲν εἶναι σήμερον τὸ πρᾶγμα; Γενικὴ σιωπή....' ἐννοήσαμεν λοιπὸν τὴν ἀπόκρισιν.' ἔχουν συνείδησιν ὁπωσοῦν οἱ ἄνθρωποι.... Ἂς ἐξετασθῇ ὁ βίος τῶν τοιούτων, και θέλει γνωσθῆν τῆς προλαβούσης καταβοῆς των ἡ αἰτία καλλήτερον....

Αρκεῖ πλέον, ὦ ἄνδρες Ελληνες, ἀρκεῖ.' Τῆς πενταετοὺς ἀναρχίας τὸ ἐξωλέστατον κράτος μᾶς κατήντησεν ἤδη εἰς τὴν ἐσχάτην πνοὴν... Εκδύθητε πλέον τὸν τύφον και γνωρίσατε ὅτι περι τῆς φυσυκῆς σας αὐτῆς ὑπάρξεως χρεωστεῖτε σήμερον νὰ φροντίσητε... Η πολιτικήσας ὕπαρξις εἶν' ἑπόμενος. και κανεις δὲν θέλει ποτὲ δυνηθῆν νὰ σᾶς ἀφαιρέση αὐτὴν, ὅταν σεῖς δυνηθῆτε νὰ διαφύγητε εὐτυχῶς, τὴν ἀνδροκτόνον τοῦ αἱμοβόρου τυράννου μάχαιραν... Εχθροὶ τῶν ἡμερῶν σας καὶ τῆς εὐδαιμονίας σας εἶναι, ὅσοι σᾶς ἐξιππάζουν μὲ ὀνόματα τρομερὰ ἀνυπάρκτων πραγμάτων... Ακούσατε τὴν φωνὴν τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ λογικοῦ σας, καὶ ἐμφράξατε τὰ ὦτασας εἰς ἐκείνην τῆς ἀπάτης, τῆς μοχθηρίας... Βδελύχθητε τὰς ἀντενεργείας, καὶ ὑποστηρίξατε προθύμως τὰς πράξεις τῆς Διοικήσεώς σας, ἂν ἀγαπᾶτε τὴν σωτηρίαν σας καὶ τὴν δόξαν σας... Διανοήθητε ὅτι ὅλαι ἀνεξαιρέτως αἱ χριστιανικαὶ Δυνάμεις ἔχουν τὴν σήμερον ἀντικείμενον τῶν σκέψεώντων τὰς ὑποθέσεις σας, καὶ δείξατε ἀδελφικὴν ὁμόνοιαν καὶ χαρακτῆρα ὄντως Ελληνικὸν, διὰ ν' ἀξιωθῆτε οὕτω τῆς εὐνοίας ἐκείνων καὶ προστασίας...

Αλλὰ, πῶς.' λέγουν ἔμφοβοι τάχα, ⟨κακόφρονες καὶ οἱ λαοπλάνοι⟩ τὶ.' ἆ.'

Κουντουριῶται.' οἱ Μαυροκορδάτοι.' οἱ Δρικούπεις.' ὅλοι πέντε, ἢ δέκα, νὰ τυραννοῦν.'.'.' „Ναι.' ⟨ἀποκρίθητε φιλοπάτριδες⟩ ναὶ.' αὐτοὶ, αὐτοὶ ἐν τοσούτῳ νὰ τυραννήσουν.' ἴδιον ἑκάστου Ελληνος εἶναι τὸ νὰ φρονῇ ἐλεύθερα πάντοτε· διὸ καὶ πώποτε οἱ γνήσιοι τῆς Ελλάδος υἱοὶ δὲν θέλουν δυνηθῆ νὰ ὑποφέρωσι διὰ πάντοτε τῶν προσωρινῶν περιστάσεων τὸν ζυγὸν. Σεῖς δὲ πάλιν, ὦ μισάδελφοι, ἐγεννήσατε τὰς περιστάσεις αὐτὰς.' Σεῖς ἐδοκιμάσατε τὸ νὰ ἐνταφιάσητε εἰς τὴν πηγαδόστομον ἀναρχίαν μητέρασας, τὰ ἄθλια λείψανα τοῦ Ελληνικοῦ λαοῦ, ὅσα ἡ παμφάγος φίλησας τουρκικὴ τυραννὶς δὲν ἐπρόφθασεν ἵνα καταπίῃ ὁλοτελῶς. Τρεῖς, τέλος, πέντε ἢ καὶ δέκα ἄπλειστοι, χορτάινουσιν εὐκολότερον παρ' ὅτι δεκαπλάσιοι καὶ δεκάκις δεκαπλάσιοι τοῦ αὐτοῦ φυράματος. Οταν πρόκειται προτίμησις σουλτανικῆς δουλείας ἢ ἑλληνικῆς, ἡ ὑστερα αὕτη εἶναι παράδεισος ὡς πρὸς κόλασιν· ἢ τάχα ἕως ἐδὼ δὲν κατεφέρατε σχεδὸν, τὴν ὑπόθεσιν; Οἱ τύραννοι Ελληνες ἐμποροῦν νὰ τύχωσι καὶ Πεισίστρατοι. Ελληνος τυράννου ἡ τυραννὶς μετὰ τοῦ τυράννου συναποθνήσκει, ἐνῶ τὸ ἔθνος αὐτοῦ ὑπερζῇ τῆς ἐκείνου ἀποβιώσεως εἰς αἰῶνας αἰώνων. Οταν δε Ελληνος τυράννου ζυγὸς καταντήσῃ καὶ ἀνυπόφορος, τοῦτο θέλει νὰ εἴπῃ ὅτι καὶ τῶν Θρασυβούλων ἐπλησίασαν τὰ γενέθλια. Εδοκιμάσθητε, τέλος πάντων, σεῖς, εἰς διάστημα πέντε ὅλων ἐνιαυτῶν; ἂς δοκιμασθῶσι νῦν πρὸς καιρὸν καὶ οἱ ἀντίζηλοί σας αὐτοὶ.' Αρνεῖσθε ὅτι τοῦ ἀνθρώπου ἡ ὑστέρα καταφυγή εἶναι ἡ ἐλπὶς;

Ἄρχοντες τοῦ Ελληνικοῦ λαοῦ.' σεῖς μάλιστα, οἵτινες σήμερον διευθύνετε τὴν τύχην αὐτοῦ· ἀκούσατε.' κανεὶς ἀπὸ τοὺς ὄντως φίλους τῆς πατρίδος καὶ τῆς ἐλευθερίας, δὲν ἔχει ὑποψίαν τινὰ διὰ τὰ ἀξιοπρεπῆ ὑποκείμενά σας. Κανεὶς ἐξ' αὐτῶν δὲν διστάζει διὰ τὴν εἰλικρίνειαν τῶν σκοπῶν σας. Εμαθον ἤδη οὗτοι, ἐκ πείρας, νὰ ἐκτιμῶσι τὰς περιστάσεις καλῶς. Αν σᾶς ὑποθέτουν δ' ἐν τοσούτῳ οἱ αὐτοὶ ὡς ὀλιγαρχικοὺς ἢ τυραννικοὺς, τοῦτο πράττουσι μόνον καὶ μόνον σχεδὸν διὰ νὰ ἐμφρά-

ξωσι τὰ ἀπύλωτα στόματα τῶν ἀναρχικῶν, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ὄλεθρος καὶ οὐχὶ ἄλλο δύναται νὰ προέλθῃ. Φιλοτιμήθητε ἄρα νὰ δείξητε πρὸς πάντας γενικῶς καὶ σεῖς, τῶν λαοσσώων φρονημάτων σας τὴν ἀλήθειαν. καὶ ὅτι αἱ κατὰ τὸ φαινόμενον τολμηραὶ καὶ ἐπισφαλεῖς τομαὶ καὶ πράξεις σας ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ σώματος, ἦσαν πραγματικῶς ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄσεν, διὰ τὴν βεβαίαν αὐτοῦ σωτηρίαν.

Φίλοι ὁμογενεῖς Ελληνες, ὅσοι ἔχετε σῶας φρένας! Πρὸς σᾶς στρέφομαι, ἐπὶ τέλους, ἰδίως ἐν ᾧ σᾶς συστήνω στενῶς τὴν πρέπουσαν προσοχὴν εἰς τὴν πιστὴν τῶν πρὸς τὴν φίλην Πατρίδα ἱερῶν καθηκόντων σας ἐκπλήρωσιν. Εἰς βάραθρον! αἱ προλήψεις... Κανόνα γενικὸν τὴν παροῦσαν περίστασιν ἔχοντες, κατ' αὐτὸν μόνον καὶ φρονεῖτε, καὶ λαλεῖτε κ' ἐνεργεῖτε. ἡ προηγουμένη τοῦ σοφοῦ Γάλλου ἐπιστολὴ, ἐπιδέχεται σημειώσεις πολλὰς ἀποβλεπούσας καὶ τὴν παρελθοῦσαν καὶ ἐνεστῶσαν καὶ τὴν μέλλουσαν αὐτὴν τοῦ ἔθνους ἡμῶν κατάστασιν. σκεφθῆτε λοιπὸν κατ' ἰδίαν τὰ συμφέροντα, καὶ θέλει ἐλθῆν ὁ καιρὸς διὰ νὰ συντρέξητε εἰς τὴν στερέωσιν τοῦ νόμου ἐπὶ βάσεων ἀκλονήτων, πρὸς αἰώνιον ἀποφυγὴν καὶ τῆς ἀναρχίας καὶ τῆς ὀλιγαρχίας καὶ τῆς τυραννίας αὐτῆς. τῶν φρονίμων ὀλίγα.

Κύριε Ψύλλα.

Μίαν ἀπορίαν ἀπήντησα εἰς τὴν περὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ τύπου διατριβὴν τοῦ φίλου σου κυρίου Νικολαΐδου ὑπ' ἀριθ. 86 - 87. καὶ ἐπειδὴ ἐδὼ ὅσους ἐρώτησα τὸ ἀπορούμενον, ὅλοι αὐτοὶ ἔχουν τὴν ἀπορίαν μου, μ' ἔμεινεν ἀκόμη νὰ ἐρωτήσω κ' ἐσένα τὸν ἐκδότην τῆς διατριβῆς, ὅστις πρὶν τὴν τυπώσῃς τὴν ἐκατάλαβες, κ' ἐπομένως ἐσὺ ἠμπορεῖς νὰ μᾶς διαλύσῃς τὴν ἀπορίαν μας. ἂν τὸ κοινὸν θυσιάζῃ ἕνα μέρος τοῦ χρόνου καὶ λαμβάνῃ κάθε φοράν τὴν ὑπομονὴν νὰ σᾶς ἀνα γινώσκῃ, πόσῳ μᾶλλον ἐσεῖς χρεωστεῖτε νὰ κάμετε τὸν κόπον νὰ τοῦ ἐξηγηθῆτε καλήτερα: δὲν ἀμφιβάλω λοιπὸν, ὅτι θέλεις προθυμότατα εὐχαριστήσει τὴν ἀθώαν τοῦ σπουδαστοῦ τῶν γραφομένων σας περιέργειαν.

Πρόκειται ν' ἀποδειχθῇ, ὅτι ὁ τύπος κατὰ τὸν ἐν Επιδαύρῳ Νόμον εἶναι ἐλεύθερος καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν. πρὸς τοῦτο πλὴν διαβάλλονται οἱ τρεῖς τοῦ νόμου ὅροι ὡς ὅλως ἄτοποι καὶ ἀσήμαντοι "ἐκ τοῦ ὅτι, γράφει "ὁ φίλος σου, ὁ Νόμος δίδει ῥητῶς τὸ δι- "καίωμα εἰς τὸν καθένα νὰ γνωστοποιῇ "τὸ τι δοξάζει, καὶ τὸν τιμωρεῖ, ὅταν "παραβῇ τὰ προσδιορισθέντα του ὅρια". Οἱ ὅροι οὗτοι καθ' ἑαυτοὺς θεωρούμενοι δὲν εἶναι οὔτε ἄτοποι, οὔτε ἀσήμαντοι· καὶ οὐδὲ ὁ φίλος σου τοὺς ἀποδοκιμάζει κατὰ ταύτην τὴν θεωρίαν. δὲν βλέπω ὅμως πῶς καταντοῦν τοιοῦτοι, γινόμενοι ἐξαιρέσεις νόμου συγχωροῦντος μὲν εἰς καθένα τῶν πολιτῶν νὰ κοινοποιῇ τὰς δόξας του μὲ κάποια ὅρια, καὶ ὅστις ὅμως τιμωρεῖ τὸν παραβάτην τῶν ὁρίων τούτων. ἐξ ἐναντίας μάλιστα ἐκ τοῦ ὅτι ὁ νόμος ἤθελεν ἦσθαι ἀνακόλουθος ἀνακολάζων τὸν παραβάτην τῶν ὁρίων, συνάγεται ἐναργῶς, ὅτι κατὰ τὴν ἐναντίαν μόνον ταύτην ὑπόθεσιν, ἤθελεν εἶσθαι πραγματικῶς ἐλεύθερος ὁ τύπος καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν· κ' ἑπομένως ὅσα ἀκολούθως γράφει ὁ κύριος Νικολαΐδης κατὰ τὴν σημερινὴν ἀπαγγελίαν τοῦ νόμου μένουν ἀστήρικτα πλέον, ὡς ἀμφιροῦντα καλῆς ἀρχῆς.

Ισως ἐγὼ ἀποπλανῶμαι εἰς τὸ στριψίμον, νὰ εἴπω οὕτω, κἀμμιᾶς τῶν ἀνωτέρω φράσεων τοῦ φίλου σου, καὶ δι' αὐτὸ πέρνω ἐξανάστροφα τὰ γραφόμενα του. Ισως ὅμως καὶ τὸν ἐννοήσα. Εἰ ἶνα ἐδὼ νὰ μὲ βοηθήσῃς. κἀμμίαν κακίαν δὲν πιστεύω νὰ ὑποθέσῃς εἰς τὸ μέσον, παρ' ἁπλῆν περιέργειαν νὰ ἐννοήσω τὸν ἄνδρα, ἐπιθυμοῦσα μάλιστα νὰ ἐπαναλαβῇ ἐξ ἀρχῆς ὁ φίλος σου τὴν ὑπόθεσιν ὅλην. καὶ νὰ τὴν διαπραγματευθῇ πλέον ἐκτεταμένα, ἐπειδὴ ἔχει ἀρκετὴν ἀφορμὴν νὰ φανῇ καὶ σοφώτερος.

ὑγίαινε. ὁ Πατριώτης.

Π.

Τὴν 16 Σεπτεμβ. 1825.
ἐν Ναυπλίῳ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΡΙΘ. 97

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. 9 Οκτωβ. 1825

Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοιμῶνται καὶ νὰ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ σκοπὸν τὴν Τυπογραφίαν ὅ, τι στοχάζονται διὰ καλόν.
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Ἐπιθ.)

„Ἡ Παρρησία
εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

Ναύπλιον. 1 Οκτωβ.

Σήμερον ἐπροτάθη λόγος εἰς τὸ Σ. Βουλευτικὸν περὶ ἐκλογῆς ἀρχηγοῦ τῆς Κρήτης. Οἱ ὑποψήφιοι ἦσαν οἱ Κύρ. Γ. Μαυρομιχάλης, Σ. Τρικούπης, Μαυροκορδάτος, καὶ Κ. Τουμπάζης, διὰ τὰ πολιτικὰ, ὁ δὲ Κώνστας Βότσαρις διὰ τὰ πολεμικά.

Ὡς πρὸς τὰ πολιτικὰ, ἡ γνώμη τῶν περισσοτέρων Βουλευτῶν ἔκλινεν ὑπὲρ τοῦ Κύρ. Κ. Τομπάζη, ὡς ἔχοντος ἀκριβεστέραν ἰδέαν τῶν ἐκεῖσε πραγμάτων. Ἀλλ' ἰδὼν ὁ Κ. Βασίλειος Μπουτούρης ἐβεβαίωσε τὸ Βουλευτικὸν ὅτι "ἀγκαλὰ καὶ οἱ Κρῆτες νὰ εἶναι κατὰ πᾶντα εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὴν παρελθοῦσαν πολιτικὴν διαγωγὴν καὶ διοίκησιν τοῦ Κ. Τουμπάζη, ὁ ὁποῖος ἀμέσως καὶ οἱ Παραστάται τῆς Κρήτης ἐπεβεβαίωσαν, εἶναι ὅμως πεπεισμένος, ὅτι ὁ Κ. Τουμπάζης διὰ περιστάσεις ἰδιαιτέρας δὲν θέλει δεχθῆ τὴν ἐκλογὴν", τότε τὸ Βουλευτικὸν ἔστειλλεν ἐπιτροπὴν Βουλευτῶν εἰς τὸ Ἐκτελεστικὸν διὰ νὰ γνωμοδοτήσῃ περὶ τῶν τριῶν ἄλλων ψηφίων.

5 Οκτωβρίου.

Ἕνα Βρίκι πολεμικὸν Ἀγγλικὸν ἔφθασεν ἀπὸ Κερκύρας εἰς τὸν λιμένα τοῦτον, καὶ μᾶς ἀναγγελλει μὲ βεβαιότητα, ὅτι ὁ περιμενόμενος Λόρδος Κοχρὰν ἀνεχώρησεν ἀπὸ Λόνδραν εἰς Ἰρλανδίαν, διὰ νὰ πάρῃ ἐκεῖθεν τοὺς ἀναγκαίους ναύτας καὶ ἄλλους. καὶ ὅτι περὶ τὰ τέλη Ἰουλίου τοῦ μηνὸς εἶναι εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀναμφιβόλως.

Ἀθῆναι 8 Οκτωβ.

Προχθὲς, ὁπου εὐγῆκαν οἱ Τοῦρκοι ἀπὸ τὴν Εὔριπον καὶ ἐλεηλάτησαν μερικὰ ἀπὸ τὰ κοντινά τους χωρία, εὗρηκαν εἰς τὸ Μαρκόπουλον καὶ μίαν νέαν τὴν ὁποίαν ἀνάγκαζαν νὰ τοὺς ἀκολουθήσῃ. ἡ νέα τοὺς ἔλεγεν, ὅτι προτιμᾷ καλλήτερα νὰ τὴν θανατώσουν, παρὰ νὰ τοὺς ἀκολουθήσῃ, καὶ βλέποντας ἐκεῖ κοντὰ μίαν τρύπαν ἔτρεξε νὰ κρυφθῇ. οἱ Τοῦρκοι τὴν ἀνάγκαζαν ὁλοένα νὰ τοὺς ἀκολουθήσῃ, αὐτὴ ὅμως τοὺς ἀπεκρίνετο πάντα μὲ τὸν ἴδιον τρόπον· τὴν ἐφοβέρισαν, τὴν ἐκτύπησαν ἐλαφρὰ διὰ νὰ τὴν τρομάξουν, καὶ ὡς τὸ τέλος τῆς ἐκουμάτιασαν τὰ χέρια καὶ τὸ πρόσωπον (α) οἱ σκληρόκαρδοι βάρβαροι. ἡ νέα ὅμως ἐβεβαίωσε τὸν λόγον της μὲ τὸ ἔργον, καὶ ὑπόφερεν ὅλα αὐτὰ τὰ κλυπήματα χωρὶς νὰ σαλεύσῃ ἀπὸ τὸν τόπον της.

(α) τὸ ἐπάνω μέρος ἀπὸ τὰ χείλη της τὸ ἔχουν κατεβασμένα μὲ τὸ γιαταγάνι εἰς ἕνα τρόπον, ποῦ ἀπὸ πάνω φαίνεται ἡ γλῶσσα της. ἐλεεινὸν θέαμα!

Γυναίκες μὲ τέτοιαν ἀρετὴν ἀξίζουν σλήθη ἀνδρῶν Ηρώων.· ἀλλ' ἄραγε δὲν εἶναι, ἢ κἂν δὲν ἠμποροῦν νὰ εἶναι οἱ σημερινοὶ ἄνδρες των τέτοιοι; ἐμεῖς λέγομεν ναί. ἀλλὰ πῶς νὰ φανῇ τοῦτο εἰς τὸν κόσμον, ὅταν ὁ πολεμός μας γίνεται ἀπὸ τρεῖς εἰς τὸν Κάλαμον, ἀπὸ δεκαπέντε εἰς τὰ Σκέρτα, καὶ μὲ τὸν ἴδιον τρόπον παντοῦ; ἢ ὅταν πάλιν ἑνωμένοι δύω καὶ τρεῖς χιλιάδες, δὲν ἔχουν μήτε τὴν τέχνην, καὶ ἀκολούθως μήτε τοὺς τρόπους νὰ κυβερνηθῶν ὅλοι μαζὴ οὔτε κἂν πέντε ἡμέραις; Καὶ εἶναι καμμία τέτοια τέχνη; εἶναι μάλιστα ἐκείνη, τὴν ὁποίαν ὅλα τὰ σοφὰ ἔθνη τοῦ κόσμου μεταχειρίζονται.· ἡ Τακτική.· θὰ εἰπῇ ἡ καλὴ τάξις τῶν στρατευμάτων. Αν δὲν πισεύωμεν εἰς τὴν γνῶσιν τῶν σοφῶν ἐθνῶν τοῦ Κόσμου, ἂς τὸ ἀκούσωμεν κἂν ἀπὸ πεντακόσιαις χιλιάδες σλήμαλα τῶν ἀδελφῶν μας Πελοποννησιων, οἱ ὁποῖοι ὄντας τὸ ὀλιγώτερον ἑξῆντα χιλιάδες ἄνδρες διὰ τὴν ἀταξί'αν τους δὲν ἠμποροῦν νὰ ἐμποδί'σουν ἓξ χιλιάδες μόνον, καὶ τὶ ἀνθρώπους: πολλὰ ὀλίγον διαφορετικοὺς ἀπὸ ταῖς μαϊμούδαις τῆς Αραπιᾶς.·

8 Οκτωβρ.

Εἴδαμεν εἰς τὴν ἐφημερί'δα τοῦ Μισολογγίου τὸν ἐρχομὸν τοῦ Λόρδου Κουρὰν εἰς τὴν Ελλάδα βεβαιωνόμενον ἀπὸ πολλαῖς ἐφημερί'δες τῆς Λόνδρας.

-- Εἴδαμεν προκήρυξιν τῆς ἐφημερί'δος τῆς Διοικήσεως, μὲ τὸ ὄνομα Γενικὴ ἐφημερις τῆς Ελλάδος, τῆς ὁποί'ας ἐκδότης εἶναι ὁ φίλος μας κυρ. Θεόκλητος Φαρμακί'δης.

Η ἐφημερις θέλει ἐκδί'δεται δύω φοραῖς τὴν ἑβδομάδα.· Τετράδην καὶ Σάββατον. ἡ τιμήτης εἶναι ἓξ ἅλλαρα ἰσπανικὰ τὸν χρόνον, προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνιαν.

Θέλει γίνεται ἡ καταγραφὴ εἰς συνδρομὴν τῆς ἐφημερίδος τούτης εἰς τοὺς Επάρχους τῆς ἐλευθέρας Ελλάδος.

Ελπιζομεν πολλὰ εἰς τὴν φρόνησιν καὶ ἐμπειριαν τοῦ ἐκδότου της κυρ. Θ. Φαρμακιδη.

Περίοδ. Γ.
Αριθ. 12, 64.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΚ.· ΤΗΣ ΕΛ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΥ.

Διακηρύττει.

Η ἐν Αστρει Εθνικὴ συνέλευσις εἰς τὰ Πρακτικὰ ιη.· Απριλ.· ἐπροσδιώρισε μετὰ διετίαν ὁλόκληρον τὴν συγκρότησιν τρίτης Εθνικῆς Συνελεύσεως. ἡ Διοικησις εἶχε πολὺ ὀφθαλμῶν πάντοτε νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν Εθνικὴν ταύτην βούλησιν ἀλλ' αἱ δειναὶ τῆς Πατρίδος περιστάσεις, τὰς ὁποίας κανένας Ελλην δὲν ἀγνοεῖ, δὲν συγχώρησαν μέχρι τοῦδε τὴν συγκάλεσιν Εθνικῆς Συνελεύσεως. Παρειδὴ δὲ, Θεοῦ βοηθοῦντος, ἐλπίζεται νὰ καλητερεύσουν ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ χειμῶνος τούτου τῆς Πατρίδος αἱ περιστάσεις, προσδιορίζεται ἡ συγκρότησις τῆς Εθνικῆς Συνελεύσεως εἰς τριμηνίαν ἀπὸ τὴν σήμερον δηλαδὴ τὴν ιέ. Δεκεμβρίου μηνὸς, καθ' ἣν ἐποχὴν ὅλων τῶν Επαρχιῶν τῆς Ελληνικῆς Επικρατείας οἱ Πληρεξούσιοι ὀφείλουν νὰ παρευρεθοῦν εἰς τὴν Καθέδραν τῆς Διοικήσεως, ἢ ὅπου περὶ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐγκριθῇ διὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Εθνικῆς Συνελεύτεως.

Ο ἀριθμὸς τῶν Πληρεξουσίων ἑκάστης Επαρχίας ἀπαιτεῖται νὰ εἶναι διπλάσιος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Παραστατῶν αὐτῆς, ἡ δὲ ἐκλογὴ αὐτῶν θέλει γενῇ ὡς καὶ ἡ τῶν Παραστατῶν κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῶν Νόμον.

Τῇ 25. Οκτωβ.· 1825.
Εν Ναυπλίῳ.

Εν ἀπουσία τοῦ Προέδρου.
Ο Αντιπρόεδρος
ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ

Ο Γενικὸς Γραμματεύς.
Α.· ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ

Πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν Ἐπαρχιῶν, Ἀττικῆς Σαλαμῖνος, Μεγάρων, Λεβαδείας, Θηβῶν, καὶ τλπ.

Συμπολῖται.

Σεῖς καταλαμβάνεσθε τὸν σκοπὸν τῆς Διοικήσεως εἰς τὸ νὰ πέμψῃ ἐδῶ ἓν μέρος τοῦ τακτικοῦ σώματος, τοῦ ὁποίου τὸν ὀργανισμὸν μοὶ ἐμπιστεύθη, πληροφορημένος ἀπὸ τὴν πεῖραν ὅλοι οἱ φρόνιμοι τῆς Ἑλλάδος ἐγνώρισαν ὅτι αὐτὴ ἡ διάταξις ἠτις παρεδέχθη ἀπὸ ὅλα τὰ Χριστιανικὰ ἔθνη, ἦτον ἡμένη ἡ ὁποία ἠμπορεῖτε νὰ διώξῃ τὴν τόσων χρόνων δυστυχίαν, καὶ νὰ εἰσάξῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν, καὶ τὴν ἐσωτερικὴν ἡσυχίαν.

Συμπολῖται! ἡμεῖς θέλομεν ἐπιτύχει τὸν διπλοῦν αὐτὸν σκοπὸν ἐὰν συντρέξετε νὰ ἐπαυξήσετε τὰς φάλαγγάς μας. Τότε τοῦτο τὸ σῶμα μακρὰν ἀπὸ τοῦ νὰ ἦναι εἰς βάρος διὰ τὸν τόπον, θέλει εἶσθαι τὸ προπύργιον ἀκολούθως διὰ τοῦ ὁποίου ἠμπορεῖτε νὰ ἀνακτήσετε τὰς οἰκίας σας, καὶ νὰ χαίρεσθε ἐν εἰρήνῃ εἰς τὸν κόλπον τῆς φαμηλίας σας τοὺς γλυκοὺς καρποὺς τῶν κόπων σας, καὶ τῆς ἰδιοκτησίας σας.. Ὅταν ἐβέχθην τὴν ἔνλιμον ἐπισλασίαν τὴν ὁποίαν μοὶ ἐμπιστεύθη εἰς τὸ νὰ ὀργανίσω τὸ Ἑλληνικὸν τακτικὸν στρατιωτικὸν, δὲν ἠθέλησα οὔτε βαθμὸν οὔτε μισθαποδοσιαν κἀμμίαν. Ἐγὼ θέλω ὁπου, ὅταν ἡ Ἑλλὰς ἀποκτήσῃ νίους ἱκανοὺς νὰ διευθύνουν ἀφ' ἑαυτοῦ των τὰ τακτικὰ σώματα, νὰ ἐπιστρέψω εἰς τὴν ἑστίαν μου, φέρωντας μαζύ μου διὰ μέσην ἀνταμοιβὴν, τὴν ἀγάπην τῶν ἐλευθέρων καὶ εὐτυχισμένων Ἑλλήνων.

Ἀθῆναι, 6, Ὀκτωβρ. 1825.

Ὁ Διοικητὴς τῆ Τακτικοῦ
Σώματος καὶ
Συνταγματάρχης
Φαβιέρος,

Εἷς τῶν Διοικητῶν τῆς Τιμίας Γαλλικῆς λεγεῶνος.

Περιοδ. Γ,
Ἀριθ. 177.

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚ. ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐπαρχεῖον Ἀθηνῶν

Πρὸς τοὺς Κατοίκους ταύτης τῆς Ἐπαρχίας.

Ἡ πρόνοια τῆς Σ. Διοικήσεως, τῆς ὁποίας οἱ ἀγῶνες ἀενάως περιστρέφονται εἰς τὸν σωτηριώδη σκοπὸν τοῦ Ἔθνους περὶ τῆς ἀνεξαρτησίας του, ἄνευ τῆς ὁποίας, ὕπαρξις πολιτικὴ καὶ ἀσφάλεια φυσικὴ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ, ἐγνώρισεν ἀπὸ τὴν ἔναρξιν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, ὅτι τὸ πολύτιμον δῶρον ἡ ἐλευθερία δὲν ἀποκτᾶται, ἀλλ' οὔτε φυλάττεται ἄλλως, εἰμὴ διὰ τοῦ Τακτικοῦ στρατιωτικοῦ. Ἀλλεπάλληλοι ὅμως περιστάσεις καὶ δειναὶ καὶ πολλαὶ ἐσύντρεξαν εἰς τὸ ν' ἀνατρέψουν τὴν σύστασίν του. Ἀλλ' ἡ ἀκλόνητος σταθερότης τὰς διέλυσε καὶ τὰς ἀπεματάιωσε καὶ φέρουσα εἰς ἔκβασιν τὰς ἀποφάσεις της, ἰδοὺ σήμερον μετὰ παρέλευσιν τόσων αἰώνων βλέπει ἡ Ἀττικὴ Ἑλληνικὰς σημαίας καὶ Τακτικὸν στρατιωτικὸν διοικούμενον καὶ ὁδηγούμενον ἀπὸ τὸν ἀξιώτατον καὶ πολυεμπειρότατον Συνταγματάρχην κύριον Βαρῶνον **Φαβιέρον**. Τοῦτο εἶναι ἐκεῖνο τὸ ἔδαφος, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ Τακτικὴ ἔλαβε τὴν γένεσίν της καὶ τελειοποίησίν της.

Κάτοικοι τῆς Ἀττικῆς. προσκαλεῖσθε εἰς τὸ νὰ καταλαχθῆτε εἰς τὸ Τακτικόν, εἴτε εἰς τὸ ν' ἀρχίσετε τὸν ἔνδοξον δρόμον ἐκείνων τῶν προγόνων Σας, διὰ τοῦ ὁποίου ἔγιναν ἀθάνατοι. Δι' αὐτοῦ καὶ Σεῖς θέλετε φθάσῃ εἰς τὴν ἀθάνατον δόξαν ἐκείνων. δι' αὐτοῦ θέλετε διαφυλάξῃ τὴν πρὸ ὀλίγου ἀποκτηθεῖσαν ἐλευθερίαν Σας. δι' αὐτοῦ θέλετε προξενῇ φόβον καὶ τρόμον εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῆς ἐλευθερίας μας. δι' αὐτοῦ θέλετε θαυμασθῇ εἰς ὅλον τὸν πεφωτισμένον κόσμον.

Περιττὸν δὶ ὅλου νομίζω τὴν ἀπόδειξιν τοῦ Τακτικοῦ, ὁποῖόν τι εἶναι, διότι οἱ ἀ-

...τερει ἄνθρωποι τοῦ κόσμου, οἱ Γύφτοι ... ἀπέδειξαν, καὶ μᾶς τὸ ἀποδείχνουν ... ἐκάστην. Εὐτροπὴ εἶναι καὶ εὐτροπὴ μεγάλη, τὸ νὰ νικῶνται οἱ Ἕλληνες ἀπὸ Γύφτους. Διατὶ νικῶνται οἱ Ἕλληνες; διότι εἶναι ἄτακτοι.

Κανεὶς λοιπὸν ἂς μὴν ἀμφιβάλλῃ, ὅτι μόνον διὰ τοῦ Ταμτικοῦ ἠμποροῦμεν νὰ διασώσωμεν τὴν ἐλευθερίαν μας καὶ νὰ αὐξηθῶμεν, εἴτε νὰ πλατύνωμεν τὰ σύνορά μας.

τῇ 6, Ὀκτωβ. 1825.

Ἐν Ἀθήναις.

Ὁ Ἔπαρχος Ἀθηνῶν
Ἰωάννης Γενοβέλης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς.
Δημήτριος Βύας.

Πρὸς τοὺς πολεμοῦντας διὰ τὴν ἐλευθερίαν των Ἕλληνας.

Ἕλληνες, δύω χρόνοι ἀπέρασαν, ἀφ' ὅ ἐπιάσατε τὰ ὅπλα ἐναντίον τῶν Τούρκων· ἀκόμη δὲν ἐδείξατε μὲ ποῖον σκοπὸν τὰ ἐπιάσατε· φωνάζετε, διὰ τὴν ἐλευθερίαν, πλὴν καὶ τί θέλει νὰ εἴτῃ ἐλευθερία, ἀκόμη δὲν τὸ ἠξεύρετε. Ναί, τὰ ἔργα σας δείχνουν ὅτι δὲν τὸ ἠξεύρετε. ὅσοι πολεμοῦν ἀληθινὰ διὰ τὴν ἐλευθερίαν των, πρῶτον ἀπὸ ὅλα ἔχουν ὁμόνοιαν, καὶ οὔτε ἄλλη δόξα οὔτε ἄλλο πάθος κυριεύει τὴν ψυχήν των, παρὰ μόνη ἡ ἐπιθυμία νὰ νικήσωσιν ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τοὺς ἀδικοῦσαν, τοὺς ἀτιμάζαν, τοὺς ἐβλασφημοῦσαν τὴν πίστιν τοὺς ἐμπόδιζαν ἀπὸ τὰς ἐκκλησίας των, τοὺς ἄρπαζαν τὰ ὑπάρχοντά των, τοὺς ἔσφαζαν ὡσὰν τὰ τετράποδα ζῶα· ἔχουν, λέγω, μόνην ταύτην τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐλευθερωθῶσιν ἀπ' ὅλα ταῦτα τὰ κακὰ, καὶ νὰ ἀπολαύσωσιν οἰκείαν τῶν Διοίκησιν, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ ζοῦν εὐτυχεῖς, μὲ νόμους καλοὺς καὶ δικαίους· διότι τοῦτο θέλει νὰ εἴπῃ ἐλευθερία· εὐνομία δηλαδὴ, εἰς τὴν ὁποίαν κάθε πολίτης νὰ ἔχῃ ἀσφάλειαν καὶ τῆς πίστεώς του, καὶ τῆς τιμῆς του, καὶ τῆς καταστάσεως του, καὶ τῆς ζωῆς του. Ἐσεῖς ὅμως δὲν πολεμεῖτε διὰ τοιαύτην ἐλευθερίαν. Ποῦ εἶναι ἡ ὁμόνοιά σας διὰ νὰ τὸ πιστεύσωμεν; ποῦ εἶναι τὰ ἔργα τῆς ὁμονοίας σας; πῶ εἶναι ἡ Κάτσα τοῦ Ἔθνους; ποῦ εἶναι αἱ βοήθειαι, τὰς ὁποίας κάμνουν ὅσοι ἔχουν ὁμόνοιαν, διὰ νὰ ἐλευθερωθῶσιν ἀπὸ τὴν τυραννίαν; ποῦ εἶναι ἡ εὐταξία τῶν στρατευμάτων; ποῦ ἡ δικαιοσύνη; ποῦ ἡ ἀδελφικὴ ἀγάπη; ποῦ ἡ ἐπιμέλεια τῶν ἐθνικῶν πραγμάτων; ἀφ' οὗ ἐξουσιάσατε μίαν Πόλιν, ἐκείνη δὲν εἶναι πλέον τοῦ ἐχθροῦ, ἀλλὰ τοῦ ἔθνους. ἐσεῖς ὅμως τὴν καταχαλᾶτε, καὶ μὲ τοῦτο κάμνετε ὡσὰν ἐχθροί. πέρνετε τὰ Κάστρα ὕστερα ἀπὸ τόσον καιρὸν, ὕστερα ἀπὸ τόσα ἔξοδα, ὕστερα ἀπὸ τόσην αἱματοχυσίαν, καὶ ἔπειτα τὰ ἀφίνετε χωρὶς ἐφόδια πολέμου. χωρὶς ζωοτροφίας, χωρὶς φύλακας, διὰ νὰ ἔλθωσι πάλιν οἱ τύραννοί σας νὰ τὰ ἐξουσιάσωσι. δὲν ἐχάσατε ἔτζι τὸ περίφημον κάστρον τῆς Κορινθου; ἄχ' Ἕλληνες, μὴ λέγετε ὅτι πολεμεῖτε διὰ τὴν ἐλευθερίαν· μὴ μολύνετε τὰ ὀνόματα ἐκείνων τῶν ἐνδόξων Προγόνων σας, λέγοντες, πῶ, εἴσθε ἀπόγονοί των. Ἐκεῖνοι ἐνίκησαν ὅλην τὴν Ἀνατολὴν, καὶ ὅλα τὰ τριγυρινάτων Ἐθνη· πλὴν τί λογῆς; μὲ τὴν ὁμόνοιαν. ὅλοι ἐγίνοντο ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ μία ψυχή, μία καρδία, ἕν σῶμα. καὶ ἂν εἶχαν ὡς ἄνθρωποι πάθος ἀναμεταξύ των ὅταν ἦτο πόλεμος διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Πατρίδος των ἔλεγαν ὁ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον, ἂς ἀφίσωμεν τώρα τὰ πάθη μας, καὶ ἀφ' οὗ νικήσωμεν τὸν ἐχθρὸν, τότε πάλιν ἂν θέλωμεν, τὰ πέρνομεν. ἐσεῖς ὅμως ὁποῦ καυχᾶσθε, πῶς εἴσθε ἀπόγονοί των, τώρα εὑρήκετε τὸν καιρὸν νὰ δείξετε ὅλα σας τὰ πάθη, ἀφ' οὗ μάλιστα ἐκάματε καὶ φρικτοὺς ὅρκους νὰ ἦστε ἑνωμένοι καὶ ἀχώριστοι. ὥστε ἐσεῖς ὄχι μόνον δείχνετε, ὅτι εἶστε ἀνάξιοι ἀπόγονοι ἐκείνων τῶν ἐνδόξων ἀνδρῶν, ἀλλ' εἶστε ἀκόμη καὶ ἀνάξιοι χριστιανοί, διότι καταπατεῖτε τοὺς πλέον φρικτοὺς ὅρκους.

ἀκολουθεῖ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 98

Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κατοικοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ τὸ μέσον τῆς Τυπογραφίας ὅ, τι στοχάζονται διὰ καλὸν „
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Ἐπιδ.)

„ Ἡ Παρρησία
εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΤΡΙΤΗ. 13 Οκτωβρ. 1825

Ὑδρα. 11 Οκτωβρίου.

Ὁ στόλος μας ὅλος ἦλθεν ἐδῶ μὲ σκοπὸν νὰ διορθωθῇ. εἰς τὰς 30 Σεπτεμβρίου οἱ Ἀλβανοὶ ὅσοι ἦσαν εἰς Μεσολόγγι ἔφυγαν εἰς τὰ ἴδια. οἱ δὲ μείναντες Τοῦρκοι ἐπεχειρίσθησαν νέαν ἔφοδον καὶ οἱ ἡμέτεροι διὰ μιᾶς, ὑπονόμου τοὺς ἔδωκαν φωτιάν, κ' ἐθανάτωσαν 300. ἐβγῆκαν ἔπειτα καὶ τοὺς ἐδίωξαν, κ' ἐκυρίευσαν τὰ κανόνιά των καὶ ἔκαυσαν τὰ ταμπούριά των ὅσα ἦσαν ἀπὸ καφίνια. Τὰς εἰδήσεις ταύτας ἔφερε τὸ καράβι τοῦ Καλαφάτη εἰς Σπέτσαις. Ὁ Καραϊτκάκης ὁμοίως ἐθανάτωσε χαθεδὸν ἄλλους 300.

Ἀθῆναι 13. Οκτωβρίου.

Ἀπὸ Ναύπλιον λέγουν, ὅτι ἕνα πλοῖον πολεμικὸν Γαλλικὸν εἶπεν ἐκεῖ, πῶς ὁ Κιουταχῆς ἔφυγεν ἀπὸ τὸ Μεσολόγγι. καὶ ἐὰν ἔφυγεν ἀπὸ τὸ Μεσολόγγι, κατὰ ταῖς ἀπερασμέσαις εἴδησαις, ὁποῦ εἴχαμεν διὰ τοὺς καπιτζίδες, ὁποῦ εἶχε στα μένους ὁ Σουλτάνος, ἔφυγε καὶ ἀπὸ τὴν ζωὴν τούτην κακὴν κακῶς. ἔτζι τὸν ἐπρόσταξεν ὁ Σουλτάνος "ἢ τὸ Μισολόγγι, ἢ τὸ κεφάλι σου". Καὶ διὰ τέτοιους νόμους μὲ ὅλον τοῦτο χάνουν τὴν ζωήν τους τὸ ἀνοητότερον γένος τοῦ κόσμου.

-- Προχθὲς εὐγῆκαν πάλιν οἱ Τοῦρκοι ἀπὸ τὴν Εὔριπον νύκτα καὶ ἔκαμαν φθορὰν μεγαλήτερην ἀπὸ πᾶσαν ἄλλην φορᾶν καὶ αἰχμαλώτισαν πολαῖς ψυχαῖς.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἡ Διοίκησις ἀφ' οὗ κατὰ τὴν κοινὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἔθνους ἐσύστησεν ἐν τακτικῶν στρατευμάτων, ἔλαβεν εἰς τὴν ἴδιαν καιρὸν ὅλα ἐκεῖνα τὰ μέτρα, ὁποῦ εἶναι ἀναγκαῖα διὰ νὰ εὔγουν ἀπὸ τὸ μέσον ὅλαις ἡ δυσκολίαις καὶ ἀργηταῖς εἰς ὅσα πράγματα εἶναι ἀναγκαῖα διὰ ἕναν τὰ τικὸν στρατιώτην. Καὶ εἶναι τὰ ἑξῆς.

Κάθε στρατιώτης τοῦ πεζικοῦ εὐθὺς ὁποῦ ἔμβῃ εἰς τὸ σῶμα, λαμβάνει

Ενδυμασίαν

1. Μειτάνι τζόχινο ἄσπρο, μὲ γαλάζια σειρίτια.
1. Σωκάρδι ὁμοίως τζόχινο.
2. Δύο βρακιὰ πάνινα ἄσπρα διὰ τὸ καλοκαίρι.
1. Τζόχινο διὰ τὸν χειμῶνα.
1. Φέσι κόκκινον.
1. Ζώνην γαλάζια.
1. Ζευγάρι παπούτζια, καὶ νὰ καινουργώνωνται ὅσαις φοραῖς παλαιώνουν.
1. Ζευγάρι σκάλτζαις.

1. Καπότα.

1. Ενα λουρὶ διὰ νὰ βαστᾶ τὴν καπότα στὸν ὦμο.

Ὅπλα.

1 Ντουφέκι μὲ τὴν λόγχηντου.

1. Ζευγάρι μπαλασκες.

Τροφὴ.

300. Δράμια ψωμὶ τὴν ἡμέρα.

15. Παράδες σιτηρέσιον πληρωμένους κα θημέρα διὰ νὰ ἔχῃ τὸ κρέας του και τὸ κρασί του κ. τ. λ. π.

Μισθὸς.

16. Γρόσια τὸν μῆνα, τὰ ὁποῖα νὰ πληρώνωνται κάθε δέκα ἡμέραις κατὰ ἀναλογιαν.

Οἱ Δεκανεῖς, Υποαξιωματικοὶ και Αξιωματικοὶ λαμβάνουν καὶ πληρωμὴν κατὰ τὸν βαθμόν τους.

Ο Λοχαγὸς λαμβάνει δύω ψωμία, δύω σιτηρέσια και 150 γρόσια τὸν μῆνα.

Τὸ Ιππικὸν και πυροβολικὸν λαμβάνει μισθὸν μεγαλήτερον, ἐπειδὴ και τὸ χρέος αὐτῶν εἶναι κοπιαστικώτερον. Οἱ μὲν Ιππεῖς λαμβάνουν 25. γρόσια μηνιαῖον, οἱ δὲ πυροβολισταὶ 20.

Εἶναι ξεχωριστὰ τὰ πλυστικὰ, τὸ λάδι τὰ ξύλα, τὰ ὁποῖα πληρώνονται ἀπὸ τὸ ἴδιον σῶμα.

Τὸ πρώτιστον και κυριώτερον χρέος τῶν στρατιωτῶν εἶναι ἡ ὑπακοὴ εἰς τοὺς ἀνωτέρους των. αὐτὴ πάλιν φέρει εἰς αὐτοὺς τὴν ὑπεράσπισιν και ἀγάπην τούτων τῶν ἀνωτέρων τους, και μήτε ἔχουν τὴν ἄδειαν ἢ νὰ κτυπήσουν, ἢ νὰ ὑβρίσουν κανένα.

Διωρισμένη πάιδευσις εἰς τοὺς στρατιώτας εἶναι ἡ φυλακὴ και ἡ ἐξορία ἀπὸ τὸ σῶμα ὅταν ἤθελε φερθῶν ἀχρεία.

Χαρίσματα διὰ ἐκείνους ὁποῦ φέρνονται καλὰ εἶναι ἡ ὑπόληψις τῶν Αρχηγῶν και οἱ προβιβασμοὶ. Κάθε στρατιώτης ἠμπορεῖ νὰ γίνεται μὲ τὴν προκοπήν του Δεκανεὺς, Υποαξιωματικὸς και Αξιωματικὸς χωρὶς τοῦτο νὰ κρέμεται ἀπὸ τὴν ἀρέσκειαν τοῦ τάδε, ἢ τοῦ τάδε. χαίρεται ἀκόμη μεγάλην ἐλευθερίαν, ὅταν κάμνῃ καλὰ τὰ χρέη του, μήτε ἔχει κἀνενὸς ἄλλου φροντίδα, παρὰ μόνον τοῦ ὑποκειμένου του.

Ἡ Διοίκησις φροντίζωντας ἀκόμη και διὰ ταῖς δούλευσαις ἐκείνων τῶν Αρχηγῶν, ὅσοι ἐπολέμησαν διὰ τὴν Πατρίδα, μοῦ δίδει τὸ πληρεξούσιον νὰ τοὺς ὑποσχεθῶ, ὅτι

Εκεῖνος, ὁποῦ ἤθελεν ἔμβη εἰς τὸ τακτικὸν φέρωντας μὲ τὴν παρακίνησιν τὸν ἀπὸ 30 - 40 ἀνθρώπους, νὰ γίνεται εὐθὺς ὑπολοχαγὸς δεύτερος.

Εκεῖνος ὁποῦ ἤθελεν ὁδηγήσει περισσοτέρους τῶν 50, νὰ γίνεται ὑπολοχαγὸς πρῶτος. και ἐκεῖνος ὁποῦ φέρει 100 νὰ γίνεται λοχαγὸς.

αὐτοὶ θελουν ἐμβάινουν εἰς τὸν σύνδεσμον τοῦ σώματος, εὐθὺς ὁποῦ ἤθελε μάθουν νὰ ἐνεργοῦν τὸ χρέη τους. Καὶ διὰ νὰ εὐκολυνθοῦν εἰς τοῦτο. θέλει ἔχουν ξεχωριστοὺς γυμναστὰς διὰ λόγου τους.

Οἱ μέλλοντες Αξιωματικοὶ (ὑποψήφιοι) λαμβάνουν

Ο Υπολοχαγὸς δεύτερος και πρῶτος ἕνα ἥμισι ψωμὶ. ὁμοίως και ἕνα ἥμισυ σιτηρέσιον τὴν ἡμέραν· ὁ Λοχαγὸς δύω.

Διὰ μισθὸν, οἱ πρῶτοι λαμβάνουν μηνιαῖον 50 γρόσια. οἱ δεύτεροι 55, και οἱ τελεταῖοι 60.

Οἱ προβιβασμοὶ θέλει εἶναι ὀγλιγωρώτεροι διὰ ὅσους γραφθοῦν οἱ πρῶτοι· ἐπειδὴ μὲ τοῦτον τὸν τρόπον θέλει συμπληρωθῇ ἐκεῖνο τὸ τακτικὸν στρατιωτικὸν σῶμα, τὸ ὁποῖον θέλει ἐλευθερώσει τὸ ὑπόλοιπον μέρος τῆς Ελλάδος.

Αθῆναι. 19. Οκτωβρίου 1825.

Ο Διοικητὴς τῶν τακτικῶν στρατευμάτων Συνταγματάρχης Φαβιέ.

Εἷς τῶν ταγματάρχων τῆς ἐντίμου Γαλλικῆς λεγεῶνος.

ἐξαπολέθησις τῆς πρὸς τοὺς πολεμοῦντας διὰ τὴν ἐλευθερίαν Ἕλληνας ὁμιλίας.

Ἀλλὰ τάχα ἡ ὁμόνοια σᾶς λείπει, καὶ ἔχετε τὰς ἄλλας ἀρετὰς τῶν φιλελευθέρων ἀνθρῶν; καὶ ποῦ εἶναι ἡ δικαιοσύνη σας; ποῦ ἡ εὐσέβειά σας; ποῦ ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ; ποῦ ἡ πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπη; τοὺς δυστυχεῖς ὁμογενεῖς καὶ ὁμοπίστους σας, τοὺς ὁ Θεὸς ἔσωσεν ἀπὸ τὴν σφαγὴν τῶν ἀπίστων, σεῖς τοὺς ἀφίνετε ν' ἀποθάνωσιν εἰς τοὺς δρόμους ἀπὸ τὴν πεῖναν. τοὺς ἱεροὺς ναοὺς ὑβρίζετε μὲ τὰς ἱεροσυλίας σας. τοὺς συναδελφούς σας ἀδικεῖτε μὲ τὰς ἁρπαγάς σας. ἄχ.' ἀνάξιοι Ἕλληνες.' ἄχ.' ἀνάξιοι χριστιανοί. Ὁ Θεὸς σᾶς ἐχάρισεν ὅλα τὰ μέσα διὰ νὰ ἐλευθερωθῆτε ἀπὸ τὴν τυραννίαν τῶν Τούρκων, διὰ ν' ἀποκτήσετε μὲ νίκας λαμπρὰς τὴν εὐνομίαν· διὰ νὰ φανῆτε κ' ἐσεῖς εἰς τὸν Κόσμον ἔθνος. Ἐσεῖς ὅμως μὲ τὰς κακίας σας κινδυνεύετε ὄχι μόνον νὰ ἀποτύχητε, ἀλλὰ κινδυνεύετε δι' ὅλου νὰ χαθῆτε, ἐπειδὴ, εἰπέτε μου. ἂν ἀκολουθεῖτε αὐτὴν τὴν ἀσυμφωνίαν καὶ τὰς κακίας σας, ποῦ ἔχει νὰ καταντήσῃ ὁ πόλεμός σας; Ποῖον ἔθνος ποτὲ ἀπόκτησεν ἐλευθερίαν μὲ ἀσυμφωνίας καὶ κακίας; πρῶτον ἔχετε ἐχθρὸν τὸν Θεὸν, διότι ἡ θεία του δικαιοσύνη μισεῖ καὶ κατατρέχει τὴν διχόνοιαν καὶ τὴν κακίαν. δεύτερον ἂν ἦναι ἐλπὶς νὰ βοηθηθῆτε ἀπὸ κἀνὲν ἄλλο Ἔθνος, ἐσεῖς, καθὼς φέρνεσθε, κινδυνεύετε νὰ κάμετε ἐχθρούς σας καὶ τὰ ἄλλα Ἔθνη. Τρίτον αὐτὸς ὁ φυσικὸς καὶ θρησκευτικός σας ἐχθρὸς, ἂν δὲν ἐνωθῆτε μὲ ὅλας τὰς χριστιανικὰς καὶ πατριωτικὰς ἀρετὰς, ἔχει νὰ σᾶς νικήσῃ μὲ τὸν καιρὸν, καὶ νὰ σᾶς ἐξαλείψῃ τὸ ὄνομά σας. μὴ γένοιτο.' πλὴν ἂν δὲν διορθωθῆτε, θὰ γένῃ ⟨ά⟩

Πρὸς τοὺς Πολιτικοὺς.

Σεῖς οἱ Πολιτικοὶ, εἰπέτε μου, ποῖα ἀξιώματα Πολιτικῆς ἀκολουθεῖτε εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις τοῦ ἔθνους; τῆς ψευδοῦς, τῆς ὑποκριτικῆς καὶ φιλοδόξου Πολιτικῆς τὰ τέλη, δὲν ἠξεύρετε, ὅτι εἶναι πάντοτε κακὰ καὶ ὀλέθρια; Τοιαύτην πολιτικὴν φαίνεσθε οἱ περισσότεροι, πῶς ἀκολουθεῖτε, ἐν ᾧ ἔπρεπεν ἐσεῖς πρῶτοι νὰ δώσητε τὸ παράδειγμα τῆς ὁμονοίας, ἐσεῖς γίνεσθε καθημερινὸν σκάνδαλον εἰς τὸν λαὸν μὲ τὰς διχονοίας τῆς ἀνοήτου φιλοδοξίας σας. Ἂν θέλετε τὴν ἀληθινὴν δόξαν, σταθῆτε ὠφέλιμοι εἰς τὸ Ἔθνος. δείξατε ὅλας τὰς ἀρετὰς, ὁποῦ ἀπαιτεῖ καὶ ἡ χριστιανική μας πίστις καὶ ἡ κοινὴ σωτηρία. πρέπει ὄχι μόνον νὰ μὴ καταδέχησθε νὰ λαμβάνετε μισθὸν τοῦ ἐπαγγέλματός σας, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ ἴδιά σας νὰ βοηθῆτε τὴν Πατρίδα ⟨β'⟩. πρέπει νὰ διορίζετε καὶ εἰς τὰ πλέον μικρὰ ἀξιώματα ἀνθρώπους τιμίους δικαίους, ζηλωτὰς καὶ ἐμπείρους. πρέπει ἡμέραν καὶ νύκτα ἐμπνευσμένοι ἀπὸ τὸν θεῖον ἔρωτα τῆς Πατρίδος νὰ συλλογίζεσθε τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους ⟨δ'⟩. ἀλ-

---

(ά) φρικτὴ ἀπειλὴ.' καὶ τόσον μᾶλλον, ὅσον ἡ ἀνικανότης τῶν καυχωμένων διπλωματικῶν μας ἀντὶ νὰ ὀλιγοστεύσῃ ηὔξησε φυσικὰ τὰς αἰτίας τῆς τόσης τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν διαφθορᾶς. καὶ ἔπειτα ἀναίσχυντοι πινακογλύπται τολμοῦν νὰ τοὺς συγκρίνουν μὲ τοὺς μεγάλους ἄνδρας τῶν λαμπρῶν ἐποχῶν. Μ. Τ,

(β') Δὲν γνωρίζω κανένα πλούσιον νὰ δουλεύῃ ἀμισθὶ τὴν Πατρίδα, πολλοτάτους ὅμως νὰ τὴν ἐκδύουν. Ἂν οἱ πλούσιοί μας ἄνοιγαν τὴ σακούλαν των εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς Πατρίδος μας καὶ ἂν δὲν ἐμεταχειρίζοντο τοὐλάχιστον τὰ κοινὰ εἰς τὸν σπαραγμόντης, ὁ Ἰμπραήμης δὲν ἤθελε τώρα φουσκώνη διὰ τὰς νίκας του. Μ. Τ. Διὰ τοῦτο, ὅτι χώνομεν τοὺς πλουσίους εἰς τὰ πρώτιστα ἐπαγγέλματα, χρεωστοῦν καὶ αὐτοὶ εἰς ἀμοιβὴν νὰ τὰ κάμουν χρέη των, δίχως νὰ λαμβάνουν μισθοὺς. μάλιστα δὲ καὶ νὰ καταβάλουν ἀπὸ τὰ ἰδικά των εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς Πατρίδος. ἀλλέως ὅμως οὔτε προκοπὴν τῶν ἄλλων περισσοτέραν ἔχοντες, οὔτε γνῶσιν, διότι ἔχουν καὶ πλούτη, ἄδικα προτιμῶνται εἰς ἀξιώματα, τὰ ὁποῖα πρέπουν εἰς μόνους τοὺς πεπαιδευμένους καὶ τοὺς νοήμονας. Ἀλλ' ἐκεῖνοι καὶ ταῦτα θέλουν καὶ τὸν μισθὸν τραβοῦν, ἵνα πληρωθῇ ἡ γραφὴ ,, Παντὶ τῷ ἔχοντι δοθήσεται, ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ ὃ ἔχει ἀφαιρεθήσεται.,. Δ. Ζ.

(γ') Ἐχάθη παντάπασι πλέον ἀπὸ μᾶς κάθε πνεῦμα κοινότητος. ὅστις ἀναστρέφεται εἰς τὸ Ναύπλιον, καὶ ἐπισκέπτεται κἄποτε τὰς ἐπὶ τούτου συνόδους, θεωρεῖ καὶ τὸν τρυφηλόν μας βίον, δὲν ἠμπορεῖ νὰ μὴ θρηνήσῃ ὡς ἄλλος Ἱερεμίας τὸν ὅσον οὔπω ἀφανισμόν μας. ὦ ἤθη! ὦ καιροὶ! Γ. Π.

λέως ἢ συρθῆτε και ἀφήσετε τὰ πράγματα εἰς τὴν θείαν πρόνοιαν, ἢ τὸ ὄνομάσας. Θέλει ἐπιφορτωθῆ τὰς κατάρας ὄχι μόνον τῆς Ελλάδος, ἀλλὰ και ὅλων τῶν λαῶν ὅσο ἔχουν Πατρίδα και ἔθνος.

Πρὸς τοὺς Καπετάνους.

Και σεῖς Καπετανέοι τῶν Ελλήνων, κληρονόμοι, καθὼς σᾶς λέγουν, τῆς φιλελευθερίας τοῦ Ηρακλέους, τοῦ Μιλτιάδους καὶ Θεμιστοκλέους. Σεῖς, οἱ ὁποῖοι εἰς τὸν καιρὸν τῆς Τουρκικῆς τυραννίας ἐπροτιμούσατε νὰ ζῆτε ἐλεύθεροι εἰς τὰ βουνὰ και εἰς τὰ δάση. παρὰ νὰ ἦσθε σκλάβοι μέσα εἰς τὰς πόλεις, ποῦ εἶναι τώρα ἐκεῖνα τὰ γενναῖασας φρονήματα; ποῦ εἶναι ἡ ὁμόνοιά σας; ποῦ ἐκείνη ἡ ἀκαταμάχητος ἀνδρεία καὶ ἡ Ηρωϊκὴ ἀφιλοκέρδεια; ὦ δυστυχής μῆτερ Ελλὰς! Πρὶν νικήσετε τὸν ἐχθρὸν, εγενήκετε λοιπὸν δοῦλοι τῶν λαφύρων του; πρὶν πνίξετε τὸ θηρίον, μαλόνετε και σκοτώνεσθε διὰ τὸ πετζί του! Ο Ηρακλῆς ἀφ' οὗ ἐσκότωσε τὸν Λέοντα ἐφόρει τὴν λεοντήν του. Εἰπέτε λοιπὸν και σεῖς τὴν θλιβερὰν ταύτην ἀλήθειαν, εἰπέτε παστρικὰ, ὅτι δὲν πολεμεῖτε οἱ περισσότεροι διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ελλάδος. Τὰ ἔργασας τὸ φωνάζουν, και ἡ φωνήτων ἀκούσθη ἕως εἰς τὰς ὑπερκοσμίους κατοικίας τῶν Ενδόξων ἐκείνων Ηρώων, τῶν ὁποίων ἀναξίως καυχᾶσθε πῶς εἶσθε ἀπόγονοι. Σεῖς ἀπόγονοι ἐκείνων, τοὺς ὁποίους δὲν ἐνίκησαν οὔτε ὅλα τὰ στρατεύματα οὔτε ὅλα τὰ πλούτη τῆς Ανατολῆς. Σεῖς οἱ ὁποῖοι ἀφήσετε τόσαις φοραῖς τὸν ἐχθρὸν νὰ καταπατήση τοὺς ἐλευθερωμένους τόπους, και νὰ κατασφάξη τόσους ἀδελφὲς και ὁμογενεῖς σας; Σεῖς, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐντρέπεσθε νὰ στολίζεσθε ὡσὰν οἱ Τοῦρκοι μὲ καλαῖς γούνοις, και μὲ χρυσᾶ σαρίκια; Ποῖος ἤθελε τὸ πιστεύσει; Ενα καιρὸν εἰς τοὺς Ελληνικοὺς πολέμους οἱ περίφημοι καπετανέοι ἦσαν ὅλοι ἕνας ἢ δύω, ἀλλὰ πάμπολλοι. καὶ εἰς τὸν σημερινὸν πόλεμον δὲν ἐφάνη ἀκόμη καλὸς, ὡσὰν ἐκείνους, παρὰ ἕνας μοναχὰ εἰς τὴν ξηρὰν, ὁ γεναῖος, ὁ εὐσυνείδητος, ὁ ἀφιλοκερδὴς Νικήτας! καὶ εἰς τὴν θάλασσαν ἕνας, ὁ ὅμοιός του Μιαούλης (δ). εἰμποροῦν νὰ εἶναι καὶ ἄλλοι ὅμοιοί των εἰς τὴν ἀνδρίεαν, ἴσως καὶ καλήτεροι. εἰς τὰς ἄλλας ὅμως ἡρωϊκὰς ἀρετὰς ἀμφιβάλλω, ἂν ἦναι ἄλλος ἕνας. οἱ ἀληθινοὶ πολεμισταὶ τῆς ἐλευθερίας δὲν καταδέχονται οὔτε παθητικοὶ νὰ φαίνωνται, οὔτε μνησικακοι, οὔτε φιλόπλουτοι, οὔτε φθονεροὶ, οὔτε φιλήδονοι. Ο πλοῦτος των καὶ ἡ ἡδονή των εἶναι νὰ νικήσουν τοὺς ἐχθροὺς, καὶ νὰ σώσουν τὸ Εθνος (ε) Τὰ ἄλλα εἶναι μικρῶν ἀνθρωπαρίων φαντασία και ἐπιθυμία, ἢ διὰ νὰ εἰπῶ καλήτερα, τὰ ἄλλα εἶναι Τουρκικά καὶ τυραννικά, ὄχι Ελληνικά καὶ Ηρωϊκά! Ἢ σταθῆτε λοιπὸν ἀληθινοὶ καπετανέοι Ελλήνων ἑνωμένοι, σύνοφωνοι καὶ σταθεροὶ, ἢ .... ἀλλὰ μὴ γένοιτο, θεόμου! κατάστησέ τους ὅλους νέους Ηρωας τῆς χριστιανικῆς Ελλάδος.

ἀκολουθεῖ.

(δ) Εκτοτε ὅμως ὁ πατριώτης Κανάρης ἐφάνη ἄξιος νὰ συγκαταριθμηθῇ μὲ τοὺς δύω ἀνωτέρω ἐνομασθένας συμπατριώτας μας. ἀλλὰ ταχὰ δὲν εἶναι καὶ ἕνας ἄλλος ἀκόμη γνωστὸς καὶ δεδοκιμασμένος διὰ τὰς Πατριωτικὰς ἀρετάς του; εἶναι καὶ μάλιστα σημαντικὸς. ὄχι! ἡ Ελλὰς δὲν εἶναι τόσον στεῖρα εἰς καλὰ τέκνα. ἡ ῥαδιθργία ὁμως τινῶν συναδελφῶν των, χωρὶς νὰ εἰμπορῇ νὰ κρύπτῃ ἀπὸ τὰ ὄμματα τῶν λοιπῶν τὴν καταλάμπουσαν τοὺς καλοὺς ἀρετὴν, ἠξεύρει νὰ μεταστρέψῃ δεξιῶς ἀλλαχοῦ τὴν εἰς τούτους ἀπευθυνομένην προσοχὴν διότι τέλος πάντων ὁ λαὸς εἶναι ὡσὰν μικρὸ παιδὶ, καὶ εὔκολα ἀφίνεται ν' ἀπατᾶται. Ν. Π.

(ε) Θαυμαστὸν πρᾶγμα εἶναι ἡ ὁμόνοια καὶ συμφωνία, ὁ ζῆλος καὶ ἡ ἀπόφασις τῶν δοξασθέντων εἰς Μεσολόγγι Καπετανέων! Εὔγεσας Ηρωες. σεῖς εἶσθε τὰ ἀξιαγάπητα τέκνα τῆς Πατρίδος, εἰς ἐσᾶς χρεωστεῖ καὶ ἐφέτος ἡ πολυπαθής μας Πατρὶς τὴν σωτηρίαν της καὶ τὴν δόξαν, καὶ σεῖς πρέπει νὰ στεφανωθῆτε μὲ τῆς ἀθανασίας τὸν ἀτίμητον στέφανον. ἀλλ' ὅταν στοχασθῇ κανεὶς, ὅσα εἶπε ποτε μία Εφημερὶς, χαριζομένη εἰς μίαν φατρίαν περὶ τοῦ Καραϊσκάκη ὅτι Τουρκοφρονεῖ, κ' ἐνθυμηθῇ πόσον ὁ Αρχηγός της τὸν καταφρονοῦσεν ὡς ἐχθρὸν τῆς Πατρίδος, ὅταν εἰπώθη ὁ λόγος, ὅτι καὶ ἐπῆγε μὲ τοὺς Τούρκους, βλέπει φῶς φανερὰ εἰς ποῖα κακὰ ἔρριπτε τὴν πατρίδα ἡ ὀλέθριος τοῦ ἀνδρὸς πολιτική, καὶ ὁποῖον τέκνον ἐδίωχνε πρὸς τὸν ἐχθρόν, χωριζωντάς τον ἀπὸ τὴν Πατρίδα· τοῦτο αὐτὸ τὸ τῆς παροιμίας "ἦλθεν οἱ ἄγριοι νὰ διώξουν τοὺς ἡμέρους." καὶ δὲν ἐδίωξε τὸν Βαρνακιώτην; καὶ νὰ ἰδῶμεν ἕως πόσο θέλει προστάζει ὡς Κατιλίνας. Π. Ζ.

Ε Φ Η Μ Ε Ρ Ι Σ Α Θ Η Ν Ω Ν

ΑΡΙΘ. 99.

Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κυ-
βερνοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ
τὸ μέσον τῆς Τυπογραφίας ὅ, τι στοχά-
ζονται διὰ καλόν.
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Ἐτιδ.)

„Ἡ Παρρησία
εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. 16 Οκτωβρ. 1825

Σύρα. 7 Οκτωβρίου 1825.

...Δὲν λείπω τοῦ νὰ προσθέσω, ἴσως ὡς μὴ περιστατικῶς ἐγνωσμένα εἰς τὸν Συντάκτην τῆς Τῶν Ἀθηνῶν Ἐφημερίδος τὰ περὶ τῆς χρηματικῆς συνεισφορᾶς τῶν φιλοκάλων καὶ φιλαισθήτων πατριωτῶν, τῶν παρόντων εἰς τὴν ἀγορὰν ταύτην Ἐμπόρων.

Οὗτοι πρὸ τριῶν περίπου μηνῶν αἰσθανόμενοι, τὴν ὁποίαν τὸ ἔθνος ἔχει ἀνάγκην πυρπολικῶν, χρησιμωτάτων, ὡς εἶναι γνωστόν, εἰς ἐπίτευξιν νέων νικῶν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ ἐνδόξου καὶ κοινωφελοῦς σκοπεύμας δὲν ἤργησαν εἰς τὴν ἐθνικὴν ταύτην χρείαν νὰ ἐπαρκέσωσι, καθ' ἃ τὸ πατριωτικόν χρέος τοὺς ὑπηγόρευεν, ἀλλὰ καταθέσαντες ἐν αὐτοῖς 17. χιλιάδες γροσίων, ἠγόρασαν ἓν πλοῖον ἄξιον διὰ πυρπολικὸν, τὸ ὁποῖον καὶ ἑτοιμασάμενοι, διεύθυναν ἀμέσως εἰς Ὕδραν.

Δὲν λείπουν καὶ ὁσημέραι νὰ κάμνουν συνεισφοράς εἰς συνάξεις νεοσυλλέκτων στρατιωτῶν, γινομένας συχνὰ εἰς τὴν νῆσον ταύτην, καθ' ἃ ἕκαστος παρὰ τῆς χρηματικῆς του καταστάσεως συγχωρεῖται.

Δὲν εἶναι δέκα ἡμέραι, ἀφοῦ καὶ πρωτοπὴν τῆς καὶ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος Στρατολογικῆς Ἐπιτροπῆς συγκειμένης παρὰ τῶν κυρίων Π. Δ. Δημητρακοπούλου, καὶ κυρ. Μεταξᾶ, ἀπεφάσισαν ἐν μιᾷ συνελεύσει των νὰ συναθροισθῶσι διὰ χρηματικῶν μισθῶν καὶ ἐξόδων τῶν ἰδίων ἐμπόρων πεντήκοντα νεοσύλλεκτοι, καὶ ν' ἀπρσταλῶσιν εἰς τὸ παρὰ τῆς Σεβ. ἡμῶν Διοικήτεως συνιστάμενον τακτικὸν σῶμα· τὸ πρόθυμον τῶν ὁμογενῶν τούτων ἐμπόρων εἰς τὸ καλὸν καλὸν εἶναι ἀνώτερον τοῦ πόρου τῶν κερδῶν, τὰ ὁποῖα πρὸς τὸ παρὸν ὁ Ἔφορός των Ἑρμῆς διέκοψε καλὰ διάταξιν ἐντολὴν καὶ ἐπιφοράν τοῦ ἐν Ἑλλάδι ὀλεσιβρότου Ἄρεως. Εἶδε καὶ οἱ ἐν Ὀδυσσῷ, Τεργέστῃ, Λιβόρνῳ, καὶ ἐν ἄλλαις πόλεσιν εὑρισκόμενοι ὁμογενεῖς ἔμποροι νὰ γίνωνται μιμηταὶ τούτων καλὰ τὸ πρόθυμον καὶ ἐλευθερίου των.

Ἀντίγραφον τῆς πρὸς τοὺς φιλογενεῖς παρόικους τῆς νήσου ἐπιστολῆς τοῦ Σεβ. Βουσσώματος σᾶς ἐγκλείεται· αὕτη βεβαίως εἶναι ἀρκετὸν δεῖγμα, καὶ μάρτυς τρανὸς τῶν ὑπὲρ τῶν φιλοτίμων καὶ γεννάιων πατριωτῶν αἰσθημάτων τῆς Σεβ. Διοικήσεως. (α')

-- Πλοῖον ἡμέρας τινὰς λείπων ἀπ' Ἀλεξάνδρειαν μᾶς ἀναγγέλλει πληροφορητικῶς, ὅτι ὁ Μεχμετ-Ἀλλῆς ἑτοιμάζει πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ 20. πυρπολικὰ, προσφέρων τοῖς πρωτοπείροις του Πυρπολισταῖς ἀνὰ 1000. γρ. Στοχάζομαι ὅμως, ὅτι ὁ κενόδοξος οὗτος Ἀντιβασιλεὺς τῆς Ἀφρικῆς περισσότερον ἑαυτὸν θέλει βλάψει, παρὰ τοὺς διδασκάλους του κατὰ τοῦτο Ἕλληνας μὲ τὰ νέα του πυρπολικά.

Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στρατευμάτων του, ποῦ μελετοῦν διὰ νὰ κάμουν ἀπόβασιν, καὶ πότε θέλουν ἐκπλεύσει οἱ πολυάριθμοί των κατατρομασμένοι στόλοι ἀπὸ τὸν λιμένα τῆς Ἀλεξάνδρειας, ἀγνοεῖται.

— Πλοῖον ἀπὸ Μάλταν 17. ἡμέραις λεῖπον, καὶ χθὲς εἰς τὸν λιμένα τοῦτον ὁρμήσαν, βεβαιώνει

(α') Ἀφέθη διὰ τὸ στενὸν τῆς Ἐφημερίδος.

ὃν ἀπὸ Λ. Β'ον ἀναχώρησιν τῶν ἐπιθεωρητῶν καὶ εὐνούχων Λόρδου Κόχραν μέλανα κῦμα πυρικὸν, τὸ πλοῖον τοῦ Στρατηγοῦ Βιλσών, ἐπὶ κεφαλῆς 4 10) περίπου Τακτικῶν στρατευμάτων, καὶ τὴν ὁδὸν οὕτω ἔλευσίν των εἰς τὴν Ἑλλάδα, τῆς ὁποίας τὴν βοήθειαν ἔχουν σκοπόν.

Ἀπόσπασμα γράμματος.

Ναύπλιον. 9 Ὀκτωβρίου

Τὴν στιγμὴν μᾶς ἦλθε περὶς ἀπὸ Μισολόγγιον, μὲ λας ἀκολούθου, χαρτοὺς ἀγγέλλα.. μὲ γράμμα τῆς ἐκεῖσε ἐπιτροπῆς πρὸς τὴν Σ. Διοίκησιν βεβαιούμεθα ὅτι, εἰς τὰς 28 τοῦ παρελθόντος οἱ ἐν Μισολογγίῳ γενναῖοι Ἕλληνες ἔβγαλαν φωτιὰν εἰς μακρὰν ὑπόνομον ὁποῦ εἶχαν ἑτοιμάσειν, ἡ ὁποία ἐπῆγεν ἐντελέστατα. Ἐκ 300 ἐχθροὶ ἔμειναν θανεμένοι, καὶ συγχρόνως ἔκαμαν γιουρούσι οἱ ἐδικοί μας μὲ τὰ σπαθιὰ καὶ ἐφόνευσαν καὶ ἄλλους πολλοὺς, καὶ τοὺς ἀπέδιωξαν ἔως τὸ χῶμα τοῦ βουνοῦ, ὁπόυ καὶ εἶναι κατὰ τὸ παλαιὸν τουρκοκτήματι. Ὁ Γενναιότατος Καραϊσκάκης ὥπλισεν αἰχμηδίως μὲ ἀκροπάδειγ ματιὰ τοὺς ἄνδρες του καὶ τόλμη, καὶ ἐπῆγε μέσα εἰς τὸν Καρβασαρᾶ, ὁπου ἦσαν τοποθετημένοι, καὶ ἀφ' οὗ ἐρούευσεν ὑπερ τοὺς 300, ἐζόγρησεν 180 ἀλογομούλαρα, καὶ 120 καμήλια, καὶ ἀφ' οὗ ἔπιασεν εἰς τὴν Ὑέλαστων καὶ ἄλλους πολλοὺς, ἔγινε κύριος τοῦ Καρβασαρᾶ. ἐπῆρε καὶ πολλὰ καλὰ Πρεβεζιάνικα, καὶ νησιώτικα ὁποῦ εὑρέθησαν ἐκεῖ, καὶ αὐτὸς κάθεται μέσα εἰς τὸν Καρβασαρᾶν. δὲν εἶναι λιπὸν οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ὁ Κουταχὴς διαλύεται. αἱ εἰδήσεις αὗται ἦλθον ὡς βεβαιαὶ ἀπὸ τὴν ἰδίαν ἐπιτροπὴν.

-- Ὁ Ἰμπραΐμ Πασᾶς ἀπέρασεν εἰς τὴν Ἀρκαδίαν. ἔδυσε καὶ ἀπώλεσεν. ἀπ' ἐκεῖ στέλλει μίαν κολώναν εἰς Γαστούνην καὶ Πύργον. ἔκαμε μεγάλην σφαγὴν, καὶ αἰχμαλωσίαν. ἀνθίστασιν κἀμμίαν δὲν ἀπήντησεν, οὔτε στρατόπεδον, οὔτε κἂν στρατιώτην.

Ἀθῆναι. 16 Ὀκτωβρ.

Γράφουν ἀπὸ Ναύπλιον, ὅτι ἡ Ἀμβρακὶς στολὶς εὐγῆκεν ἀπὸ Ἀλεξάνδρειαν, καὶ ὅτι ἡ Ἰμπραήμ-Πασᾶς ἐτράβιξε κατὰ τὴν Καστούνη.

Περὶ τῆς ὑψηλῆς ὑπερασπίσεως τὴν ὁποίαν ἐπικαλέσθησαν οἱ Ἕλληνες. ὑπὸ Σ. Τ.

Μέρος Πρῶτον.

Διατὶ ἡ Ἑλλὰς ἐπικαλέσθη τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Μεγάλης Βρεττανίας. (α)

Ἀποφασίζει ἡ Ἑλλὰς νὰ ἀποτινάξῃ τὸν βαρὺν ζυγὸν τῆς Ὀθωμανικῆς τυραννίας; ζυγὸν ὁ ὁποῖος ἔχει οὔτε στρατεύματα, οὔτε στόλον, οὔτε θησαυροὺς νὰ ἀντιτάξῃ ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ της. Τὸ φιλήτυχον καὶ ἀγύμναστον χέρι τοῦ πολίτου εἶναι ἡ μοναχή της στρατιωτικὴ ἐλπίδα, στόλος της τὰ ἰδιόκτητα ἐμπορικὰ καράβια. καὶ πόρος τοῦ πολέμου ὁ πατριωτισμὸς καὶ μοναχὰ τὸ πλωχὸν χαργὶ τοῦ ἰδίου πλούτου. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀνοίχθη τὸ στάδιον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος. Ἐν ᾧ ἡ Ἑλλὰς ἐβασανίζετο νὰ κόψῃ μὲ τὸ ἕνα της χέρι τὰς φοβερὰς ἁλύσους της, ἄπλωνε μὲ συστολὴν καὶ σέβας τὸ ἄλλο ἱκετήριον πρὸς τὴν χριστιανωσύνην· τῆς ἔλεγε τὰ περασμένα της μεγαλεῖα, ὅτε αὐτὴ τὴν ἀνθρώπισε μὲ τὸν ἐξευγενισμὸν τῶν ἠθῶν της· ὅτι αὐτὴ τῆς ἐξεσκίτανε μὲ τὴν σοφίαν της τοὺς κρυμμένους θησαυροὺς τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος, καὶ τῆς θυγτῆς καρδίας; λαὶ εὐγενῆ πάθη· τὴν ἐνθύμιζεν ὅτι, ὅταν ὁ οὐρανὸς ἔστειλεν εἰς τὴν γῆν τὸ φῶς τοῦ χριστιανισμοῦ, διὰ νὰ ὁδηγήτη εἰς τὴν αἰώνιον μακαριότητα τὸν κυλιόμενον εἰς τὸ σκότη τῆς εἰδωλολατρείας ἄνθρωπον, αὐτὴ ἐχρησίμευσε τὸ ὄργανον τῶν μεγάλων βου-

(α) Ἀπὸ τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα τῆς Ἑλλάδος.

χῆς τ[illegible] Νέας Ἀθηναΐδος, καὶ ἐκήρυξε τὸν λόγον τῆς χάριτος, εἰς τὸν κόσμον· κατεδέχθη ἡ Ἑλλὰς ἔπειτα εἰς τὰ σχεδιὰ [illegible] της· ἤρχισε τὸν καταδιωγμὸν τῶν [illegible] ἤθροισε τὴν ἐξόρκιζεν εἰς τὸ ἀδικημένον ὄρος εἶμα τοῦ Πατριάρχου καὶ τῶν ἀρχιερέων τῆς Χριστοῦ ἐκκλησίας· τὴν ἐπρόβαλε τόσα καὶ τόσα αἷμα ἐφάρμα. μὲ τὰ ὅπλα ἡ τυραννὶς λύστα τοῦ μισητοῦ [illegible] τοῦτου ἔντυσε τὸ ἐλαφρὸν εἶδος τῶν μερῶν τῆς αὐτοκρατορίας του, ἔπου καὶ ἂν ἦτο χριστιανὸς Ἕλλην, ἂν καὶ αἰσθητὸς [illegible] ἀπὸ τὸν τρομερὸν τοῦτον ἀγῶνα· [illegible] ν παρακινῆσε νὰ φύσῃ τὸν ἐξορκισμένον παρὸν τοῦ, κλαυθμοὺς, τὸν ὁποῖον [illegible] μανγὴ ἀνεβοσιεν ἕως, εἰς τὸν θρόνον τοῦ οὐρανίου Πατρὸς, τῆς ἀγνείας καὶ σεμνότητος· ἀλλὰ ὅλα αὐτὰ, τὰ ὁποῖα φρίττει ὁ νοῦς ἂν μόνον τὰ συλλογισθῇ, ἐφάνησαν κατὰ δυστυχίαν, πάντη ἀνίσχυρα εἰς τὴν ἀρχὴν αὐτὰ εἰς τοὺς δυνατοὺς τῆς Εὐρώπης· οἱ συγχρόνως μὲ τὸ κίνημα τῆς Ἑλλάδος συμβάντες πολιτικοὶ κλονισμοὶ εἰς τὴν Ἰταλίαν ἔχαν προλάβει καὶ κλείσει τὰς ἀκοὰς τῶν [illegible] βασιλέων ἐναντίον τῆς δικαίας καὶ [illegible] φωνῆς τῆς δυστυχοῦς Ἑλλάδος. ἡ Ἑλλὰς ἐπροσπαθοῦσε νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι τὰ αἴτια, τὰ μέσα καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως ἐπιχειρήματος ἦσαν πάντη διαφορετικῆς φύσεως καὶ χαρακτῆρος, ἀπὸ τὰ τῆς μεσημβρινῆς εὐρώπης· ἀλλὰ αὐτὴ τὰ ἔλεγε, καὶ αὐτὴ τὰ ἄκουεν· ἔπεσε καὶ αὐτὴ ἡ ταλαίπωρη ὑποκάτω εἰς τὸ ἴδιον πολιτικὸν ἀνάεμα, τὸ ὁποῖον ἡ Ἰταλία ἔσυρε κατεπάνω της· ἀλλὰ καὶ ἂν ἀπέτυχεν ἀπὸ τὰς ἐλπίδας της κατ' ἀρχὰς, δὲν ἀπελπίλθη ὅμως ἀκόμη, ἐπειδὴ ἐγνώριζε καὶ τὴν φιλανθρωπίαν καὶ τὴν δικαιοσύνην, ὁποῦ χαρακτηρίζουν τοὺς συμμάχους βασιλεῖς, καὶ τὰ αἴτια, τὰ ὁποῖα ἐνέκρωναν τὴν ἐνέργειαν τῆς βασιλικῆς αὐτῆς φιλανθρωπίας καὶ δικαιοσύνης. Πεπεισμένη εἰς μόνην τὴν ἀθωότητά της ἐπερίσμενεν ἥσυχα, ἂν δὲν προφθάσῃ νὰ τὴν καταπιῇ ὁ ἐχθρός της, νὰ ματαιώσουν τὰς κατ' αὐτῆς συκοφαντίας, καὶ νὰ ἀποκαταστήσουν εὐμενεῖς πρὸς αὐτὴν τοὺς σεβαστοὺς μονάρχας ὁ καιρὸς καὶ ἡ δικαιοσύνη, αἱ ὁποῖαι θέλουσι ἀνακαλυφθῆ τῆς ἀληθείας, καὶ ἀκαταμάχητοι καὶ εὐτυχεῖς συνήγοροι τῆς καταστρεχομένης ἀθωότητος. Εἶναι σημειώσεως ἄξιον, ὅτι ἡ Ἑλλὰς, καὶ ἐκκαταλειμμένη ἀπὸ ὅλας τὰς αὐλὰς, δὲν ἄλλαξε παντελῶς τὴν πολιτικὴν βάσιν της, ἀπέφυγε πάντοτε τὸ σύστημα ὅσων ἀντιπολιτεύθησαν μὲ τοὺς νομίμους βασιλεῖς, τὸν· καὶ ὅταν ἄκουσεν ὅτι οἱ βασιλεῖς συνάζονται εἰς Βερώναν, ἔτρεξεν ἐκεῖ νὰ εἰπῇ τὸν πόνον της, καὶ νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν πλούσιον αὐτῶν ἔλεος· ἀλλὰ καὶ τότε ἀπερρίφθησαν διόλου οἱ ἱκετήριοι λόγοι της· ἴσως αἱ ἀπαιτήσεις ἀποδείξεις περὶ τῆς ἀθωότητος τοῦ ἀγῶνος, τῆς δὲν ἦσαν σύμφωνοι εἰς ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἱκαναί. Ὡς τότον ἡ Ἑλλὰς ἐπάλευε μὲ τὸν θάνατον, ὁ καιρὸς ἐπροχώρησεν, ἄρχισαν τὰ πράγματα νὰ φαίνωνται γυμνὰ, καὶ ἄρχισαν πάλιν νὰ ἀναζωπυροῦνται καὶ αἱ ἐλπίδες τῆς ἐγκαταλελειμμένης Ἑλλάδος. Μία ἀπὸ τὰς πρώτας δυνάμεις τῆς Εὐρώπης, ἡ Μεγάλη Βρεττανία, ἐπίσης ἐναντία καὶ αὐτὴ κατ' ἀρχὰς, καθὼς καὶ αἱ ἄλλαι, ἀφοῦ ἐγνώρισε τὴν φύσιν, τὸν χαρακτῆρα καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ ἱεροῦ τούτου ἀγῶνος, δὲν ἄργησε νὰ δώσῃ εἰς τοὺς Ἕλληνας αἰσθηταὶ σημεῖα εὐγενοῦς, εὐθείας καὶ εὐμενοῦς πολιτικῆς. Εἶναι εὔδηλον, ὅτι χωρὶς δύναμιν, ἡ Ἑλλὰς ἐχάνετο πρὸ καιροῦ ἀφεύκτως· ἀλλὰ ἀποσιωπᾶται τοῦτο, ὡς ἐπιχείρημα ἴσως μόνον τῶν μεγαλεμπόρων της· ἀποσιωπᾶται ἡ ὑποδοχὴ εἰς τὰς Ἰωνίους νήσους τόσων Ἑλληνικῶν φαμηλιῶν, ὁποῦ ἐκεῖ κατέφυγαν, ὡς ἔργον ἁπλῆς φιλανθρωπίας· ἀποσιωπᾶται, ὡς μερικὸν καὶ τοῦτο φιλανθρώπευμα, ἡ εἰς Ἀγγλίαν πρώϊμη σύστασις

τῆ φιλελληνικοῦ Κομιτάτου, τὸ ὁποῖον ὄχι ὀλίγον ἐγκαρδίωσε κατ' ἀρχάς τὸς Ελληνα, εἰς ἕνα καιρόν, ὅταν εἰς τὰ ἄλλα μεγάλα κράτη ἐφάινετο, ἂν ὄχι παντῆ ἐναντιότης, παντῦ ὅμως ἀδιαφορία τελεία πρὸς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα μας. ὅλα αὐτὰ ἀποσιωπῆντα· κηρύττεται ὅμως τρανώτατα, καὶ κηρύττονται μὲ βαθύτατα αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης, ὅτι αὐτὴ ἡ δύναμις πρώτη ἀνεγνώρισε καὶ ἐσεβάσθη τὰ πολεμικὰ δικαιώματα τῆς Ελλάδος, καὶ τὰ ἐτοτίμησεν ἐμπράκτως μὲ ἐκεῖνα τῆς Οθωμανικῆς Πόρτας. Μάρτυρες τῶν λεγομένων ὁ ἀναγνωρισμὸς τῶν θαλασσινῶν ἀποκλεισμῶν μας ἐκ μέρους αὐτῆς τῆς δυνάμεως, ἡ μὲ ἄδειάν της ἐξέτασις τῶν ἐμπορικῶν της πλοίων, καὶ ἡ κατακράτησις τῶν εἰς αὐτὰ Οθωμανικῶν ἰδιοκτησιῶν κανονικῶς ἀποδειγμένων. Τοιουτοτρόπως πολιτευομένη ἡ Αγγλία ἐκέρδησε βαθμηδὸν ὁλην τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς Ελλάδος, ἡ ὁποία εἶδεν εἰλικρινῶς καὶ ἐμπράκτως διατηρημένην ἐκ μέρους αὐτῆς τῆς δυνάμεως τὴν εὐδετερότητα. Ως τόσον ἀφοῦ ἡ Πόρτα ἀδύνατη ἐφάνη εἰς ὅλον τὸ διάστημα τῦ ἀγῶνος νὰ ὑποτάξη τὴν Ελλάδα μὲ τὰς ἰδίας της δυνάμεις θαλάσσης καὶ ξηρᾶς, παρρησιάζεται εἰς τὸ θέατρον τοῦ πολέμου σύμμαχος τῆς Πόρτας ὁ φιλόδοξος καὶ μεγαλοπράγμων ἡγεμὼν τῆς Αἰγύπτου, καὶ δὲν παρρησιάζεται ὡς Τοῦρκος, ἀλλ' ὡς Εὐρωπαϊκός ἐχθρός. Η Ελλὰς αἰσθάνεται τὸ μέγεθος τοῦ νέου ἀγῶνος· ἐξετάζει τὰς ἐσωτερικάς της δυνάμεις· παρατηρεῖ τὰς ἐξωτερικάς της σχέσεις· δὲν τὴν ἀπελπίζει τόσον ἡ μικρό της τῶν ἐσωτερικῶν της δυνάμεων· διότι ἐσυνείθισε νὰ ἀντιπαρατάττεται εἰς τὸν ἐχθρὸν, ὅσον δυναλώτερός της καὶ ἂν ἐφάνη πάντοτε· ἀλλὰ βλέπει, ὅτι μὲ τὸ νὰ εἶναι αὐτὴ ἐγκαταλειμμένη, δὲν ἠμπορεῖ πλέον μὲ μόνας τὰς ἐσωτερικάς της δυνάμεις νὰ παλεύσῃ εὐτυχῶς μὲ ἕνα ἐχθρὸν παρρησιασθέντα ἐναντίον της καὶ τὸ πρώτην φορὰν ἐξευρωπαϊσμένον, καὶ καθημερινῶς ἀκόμη περισσότερον ἐξευρωπαϊζόμενον· πείθεται καὶ λέγει ὁλονερὶς νὰ ἐσηθηθῆ ἔξωθεν, κινδυνεύει νὰ χάσῃ τὸ εἶναι της· διότι ἂν δὲν κεφθήσῃ τὴν πολιτικήν της ὕπαρξιν, χάνει καὶ τὴν φυσικήν· ἐπειδὴ ὅπιος δὲν ἀπολαμβάνει τὰ πολιτικά δικαιώματα εἰς τὴν Τουρκίαν, δὲν εἶναι βέβαιος ὅτι ἀπολαμβάνει οὔτε τὰ φυσικά. Ὅλα λοιπὸν, μιᾶ ψυχῆ καὶ μιᾶ γνώμῃ ἀποφασίζει νὰ ἐπικαλεσθῆ ξένην ὑπεράσπισιν. Ἀφοῦ ἄλλοτε ἀπερρίφθη ἀπὸ ὅλας τὰς μεγάλας δυνάμεις, ὅταν ὅλας ὁμοῦ τὰς ἐπικαλέσθη, δὲν ἤλπιζε πλέον πότε νὰ ἐπιτύχῃ, ἂν ἐπροσπάθει εἰς ὅλας, ἐνῶ μάλιστα δὲν ἦσαν μήτε ὁμοῦ συναγμέναι· τί ἔπρεπε λοιπὸν νὰ κάμῃ; ἔπρεπε νὰ ἐκλέξῃ τότε μίαν ἀπὸ αὐτὰς τὰς δυνάμεις· καὶ ποίαν; ἐκείνην, ἡ ὁποία ἐφάινετο καὶ ἦτον πραγματικῶς εὐνοϊκωτέρα ἀπὸ τὰς ἄλλας εἰς τὴν Ελλάδα, καὶ ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ συντελέσῃ εὐτυχέστερα εἰς τὴν ἐλευθερίαν της. Τοιαύτη ἦτον ἡ μεγάλη Βρεταννία καὶ διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους, καὶ διὰ τὴν θέσιν τῆς ἰδίας αὐτῆς δυνάμεως καὶ τῆς Ελλάδος. Ἰδὲ λοιπὸν ἡ Ελλὰς ὅλη πρόθυμη καὶ γεμάτη ἀπὸ καλὰς ἐλπίδας, σύμφωνη πάντοτε καὶ μὲ τὰς ἰδίας της πολιτικὰς ἀρχάς, καὶ τὰς ὁποίας δὲν ἠθέλησεν εἰς καμμίαν περίστασιν νὰ ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ τὰς Εὐρωπαϊκὰς αὐλὰς, ἰδοὺ, λέγω, ἡ Ελλὰς διὰ δημοσίων της ἐγγράφων θέτει ἑκουσίως τὴν ἱεραν παρακαταθήκην τῆς ἰδίας ἐλευθερίας, ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας, καὶ τῆς πολιτικῆς της ὑπάρξεως εἰς τὴν μοναδικὴν ὑπεράσπισιν τῆς Βρεταννικῆς αὐτῦ Μεγαλειότητος.

(τὰ ἑξῆς ἀκολούθως)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 100. 101.

Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ τὸ μέσον τῆς Τυπογραφίας ὅ, τι στοχάζονται διὰ καλὸν „
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Επιδ.)

„ Ἡ Παρρησία
εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. 23 Οκτωβρ. 1825

ΥΔΡΑ, τῇ 13 Οκτωβ.

Σήμερον διῆλθε ἐντεῦθεν [illegible]όμενος ἀπὸ Λονδῖνον, μέσον Μασσαλίας καὶ Σύρας, ὁ Κ. Ψύχας, ἀπεσταλμένος τῶν ἐν Λονδίνῳ ἐπιτρόπων μας, καὶ ἐπιφέρων ὁ περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Λόρδου Κοχρὰν συμφωνητικὸν ἔγγραφον· ἔλλειπεν 52 ἡμέρας ἀπὸ τὴν τρόπολιν τῆς Αγγλίας. Αἴτια τῆς ἀργοπορίας του ἐχρημάτισαν οἱ ἐναντίοι ἄνεμοι.

Ο εὐκλεὴς Λόρδος, ὅστις ἀναγνωρίζεται ἀπὸ τὰς Εφημεριδας ὅλας τῆς Εὐρώπης καὶ ἀπὸ τοὺς σημαντικωτέρους τῶν Αγγλων ἀξιωματικοὺς, ὡς ἐμπειρότερος τῶν θαλασσινῶν τοῦ αἰῶνος μας, ἐπροτίμησεν ἀντὶ τοῦ δύω προαγγελθεισῶν φρεγάτων νὰ λάβῃ μαζύ του ἄλλα τρία ἀτμοκίνητα, καὶ ὡς συντελεστικώτερα εἰς τοὺς σκοπούς του, καὶ διὰ νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν εἰς τὴν Ελλάδα ἄφιξιν τοῦ.

--- Αγγλική Φρεγάτα ἀνήγγειλεν εἰς Μεσολόγγιον, ὅτι ὁ Λόρδος ἔμελλε ν' ἀναχωρήσῃ διὰ τὴν Ελλάδα τὴν α' Οκτωβ. Ν. Ε

--Λέγεται, ὅτι μία μοῖρα τῶν ἐχθρικῶν στόλων ἔφθασε κατὰ τὴν Σοῦδαν τῆς Κρήτης. Τὸ βέβαιον εἶναι, ὅτι ἐξ αὐτῶν 16 τὸν ἀριθμὸν εἶχον φθάσει πρὸ ἡμερῶν εἰς Ρόδον. ⟨Φιλ. Νόμ.⟩

Ο Ἰμπραΐμης ἐδοκίμασε νὰ εἰσβάλη καὶ εἰς τὴν Ηλιδα, καὶ μέρος τοῦ ἱππικοῦ ἐπροχώρησεν ἕως εἰς Αγουλενίτζαν, εἰς τὴν ἀριστερὰν ὄχθην τοῦ Αλφειοῦ ποταμοῦ. ἀνέβησαν καὶ κατὰ τὸ βουνὸν τῆς Σμέρνας· ἀλλ' ἀντεκρούσθησαν ἐκεῖθεν· καὶ εἰς τὴν Αλβαναν καὶ Ζούταν, τμῆμα τῆς Αρκαδιας, εὑρῆκεν ὁ ἐχθρὸς ἀντιστασιν. καὶ οὕτως μὴ εὑρὼν τὴν ἐλπιζομένην εὐκολίαν τῆς διαβάσεως, ὀπισθοδρόμησε κατὰ τὴν Αρκαδιαν καὶ τὰ Φρούρια τῆς Μεσσηνίας, φέρων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ ὅσα ἐν τῷ μεταξὺ ἔκαμε λάφυρα εἰσγεννήματα καὶ ζῶα ἱκανὰ, καὶ περὶ τοὺς τριάκοντα αἰχμαλώτους. ⟨Γεν. Εφ.⟩

Αθῆναι. 22. Οκτωβρι.

ἀπὸ γράμμα ἑνὸς φίλου μας ἀπὸ Ναύπλιον μανθάνομεν, ὅτι διὰ προβουλεύματος ἐγράφθη εἰς τὸ βουλευτήριον μὲ χρυσᾶ γράμματα τὸ ὄνομα τοῦ σχεδιαστοῦ Βαλιάνου, διὰ τὸ ὁποῖον ἐσυγχύσθησαν οἱ ἀκροαταὶ ὅλοι, καὶ εὐγῆκαν μὲ δυσαρέσκειαν ἀπὸ τὸ Βουλευτήριον. πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἔδωκαν καὶ ἐγγράφως τὴν γνώμην τους, ὅτι μια τέτοια τιμὴ ἔπρεπε περισσότερον εἰς τὸν Οχυρωματοποιὸν τοῦ Μεσολογγίου, ὁ ὁποῖος μὲ τὰ σχέδιά του ἐφύλαξε τὴν ὕπαρξιν ὅλου τοῦ ἔθνους.

Λέγομεν καὶ ἡμεῖς, ὅτι ὅπου ξυχειλίζουν ἡτιμαῖς, καταποντίζεται ἡ πολιτικὴ ἐλευθερία. καὶ εὐχόμεθα νὰ ἀρχίσῃ πρώϊμα τὸ ἔθνος μας νὰ βαστᾷ τὸ χέρι του σφικτὸν εἰς τὸ μοίρασμά τους. ἐνθυμούμενον τὴν ὀλίγην δαφνην, ἢ ἐλαίαν τῶν προγόνων μας, τῶν ὁποίων μὲ ὅλον τοῦτο τὰ ἔργα εἶναι καὶ θέλει εἶναι ἀμίμητα.

-- Ἀπὸ Πελοπόνησον μανθάνομεν, ὅτι ὁ Ἰμπραήμ πασᾶς, δοκιμάζωντας νὰ πατήσῃ καὶ τὴν Γαστούνην, εὑρῆκεν ἀντίστασιν ἀκατὴν, καὶ ἐτράβιχθη πάλιν κατὰ τὴν Αρκαδιαν.

-- Ομοίως μανθάνομεν, ὅτι τὰ πράγματα τῆς Κρήτης πηγαινουν πολλὰ καλὰ, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατευμάτων τῶν Ελλήνων πηγαινει καθημερινῶς αὐξάνωντας.

-- Εἰς τὰς δύω Οκτωβ. ἐπροβλήθη εἰς τὸ Βουλευτικὸν νὰ διορισθῇ πολιτικὸς Διοικητὴς εἰς τὴν Κρήτην, καὶ μετὰ ἱκανὴν συζήτησιν ἐκρίθη εὔλογον νὰ μὴ διορισθῇ πρὸς τὸ παρὸν, παρὰ ἕνας ἄξιος πολεμικὸς, καὶ ὅταν τὰ ἑλληνικὰ ὅπλα εὐτυχήσουν, καὶ αἱ περιστάσεις φανῶσι βοηθοὶ, τότε θέλει διορισθῇ καὶ πολιτικὴ ἀρχὴ. Οθον καὶ ἐστάλθη προβούλευμα εἰς τὸ Εκτελεστικὸν, διὰ νὰ παρακινήσῃ μὲ ὁποιονδήποτε τρόπον γνωρίζει τὸν Κώσταν Μπότζαρη νὰ δεχθῇ τὴν ὁπλαρχηγίαν (Γεν. ἐχημ.)

Ακούεις νὰ παρακινήσῃ (ἡ Διοίκησις) μὲ ὁποιονδήποτε τρόπον γνωρίζει τὸν δουλευτήν της!!! Ν. Κ.

23. Οκτωβρ.

-- Χθὲς ἀνεχώρησαν ἀπ' ἐδῶ διὰ Σπέτζαις τέσσαρες λόχοι τοῦ πρώτου Τάγματος, μαζὴ καὶ ὁ συνταματάρχης κύρ. Φαβιέ, κατὰ διαταγὴν τῆς σεβ. Διοικήσεως.

Εδῶ ἔμειναν δύο λόχοι, ἡ καββαλαρια, καὶ δύο τρίτα τῆς Αρτιλιεριας.

-- Εἰς ἕνα γεῦμα, τὸ ὁποῖον ἔδωκεν ἡ σύζυγος τοῦ Στρ. Γκούρα εἰς τὸν συνταγματάρχην κύρ. Φαβιέ, ἕνας ἀπὸ τοὺς πολίτας μας (α) ὁ ὁποῖος ἄλλο δὲν ἔμαθε εἰς τὸ σχολεῖον παρὰ μόνον νὰ διαβάζῃ καὶ νὰ γράφῃ, καὶ αὐτὰ μήτε κἂν μέτρια, ἐπρόσφερεν εἰς τὸν κύρ. Φαβιὲ τὸ ἀπόλυθον ποιηματάκι.

Πάλιν ὄργανα πολέμου, πάλιν θεία τακτική
Αντηχοῦν, βροντοφωνοῦνε μέσα εἰς τὴν Ατλική.
Εως πότε αἱ καρδίαι νὰ στενάζουν γοερῶς;
Νὰ πολύτιμη ἐλπίς μου, ἔφθασε πρὰ ὁ καιρὸς
Αἔξαις ἱκαναῖς δὲν βρίσκω νὰ προφέρω τὴν χαρὰν
Νὰ ἀκούω στῆτε, ἶτε ἢ εἰς τὴν γῆν ἱερὰν.
Αἱ σκιαὶ τῶν φονευμένων εἰς αὐτὴν τὴν ἐποχήν
Και ὁ ἀτμὸς ἀπὸ τὸ αἷμα, ποῦ κοκκίνισε τὴν γῆν,
Ολ' ἀγαλλιάζουν τώρα, βλέπωντας τὸ Τακτικὸν
Ποῦ ἡ Διοίκησις συστάιν' εἰς ἔθνος τὸ Ελληνικὸν.
Ζήτ' ὁ Φαβιέ φιλέλλην, κεφαλὴ τοῦ Τακτικοῦ
Και ἐλπίζομεν νὰ ἰδοῦμεν νικαις, τρόπαια παντοῦ.

-α- Και ἄλλοτε ἐπρόσφερεν ὁ ἴδιος εἰς τὸν Στρ. Γκούραν μερικὰ τραγουδάκια, και ἕνα ἀπὸ αὐτὰ ἐξεδώκαμεν, δὲν ἐνθυμούμεθα εἰς ποῖον ἀριθμὸν τῆς ἐφημερίδος.

Νέμεσις θεὰ, και ὁ Αρης, Αθηνᾶ μᾶς προσκαλοῦν
Μὲ τὸ Τακτικὸν μᾶς ἦλθαν, ποῦ ἤτανε ὡς τώρ' ἀλλὰ
Και στεφάνους ἀμαράντους εἰς τὰς χεῖρας τους κρατοῦν,
Γιὰ νὰ στεφανώσουν νέους ἥρωας, ποῦ θὰ φανοῦν.
Ὦ χαρά! ὦ πανηγῦρι, φώτισε ἡ Ανατολή.
Επαυσε ἡ Τυραννία τῶν Τουρκῶνε ἡ πολλή.

Σπύρος Βουγικλῆς.

Υδρα 21. Οκτωβ.

Διὰ τὸν Εχθρικὸν στόλον δὲν ἔχομεν καμμιαν σωστὴν πληροφοριαν.

ἐξακολούθησις τῆς πρὸς τοὺς πολεμοῦντας δια τὴν ἐλευθερίαν των Ελληνας διατριβῆς.

Πρὸς τοὺς Εκκλησιαστικοὺς. (ζ)

Αρχιερεῖς, Ιερεῖς, Μοναστηριακοὶ καὶ ὅσοι εἶσθε τοῦ Ιεροῦ καταλόγου, ἐδείξατε τάχα εἰς τὸν πόλεμον τοῦτον, καὶ ὡς πολῖται, καὶ ὡς ἐκκλησιαστικοὶ, τὰ χρέη σας; δὲν ἐρωτῶ ἂν ἐπιάσατε τὰ ἅρματα ἐναντιον τῶν ἐχθρῶν και τυράννων τῆς Εκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Ερωτῶ ἂν ἐσυντρέξετε μὲ ἓν μέρος τοὐλάχιστον ἀπ' ὅσα ἐσυνάξετε ἀπὸ τοὺς τυραννουμένους χριστιανοὺς. ἐρωτῶ, ἂν περιέρχεσθε ἀπὸ πόλιν εἰς πόλιν, καὶ ἀπὸ χωρίον εἰς χωρίον, καὶ ἀπὸ στράτευμα εἰς στράτευμα, κηρύττοντες ζῆλον ὑπὲρ πίστεως και πατρίδος, δικαοσύνην, ὁμόνοιαν, ἀφοβιαν. Αὐτὰ ἐζήτει ἐξ ἀρχῆς ἀπὸ σᾶς και ἡ Εκκλησια και τὸ γένος. αὐτὰ και τώρα σᾶς ζητεῖ. Τί μου κάθεσθε τώρα ἥσυχοι, ἐν ᾧ εὑρίσκεται εἰς τοιαύτην φρικτὴν ἀγωνίαν και Πίστις και Γένος; ὁποιος ἀπὸ σᾶς ἀδιαφορεῖ, δὲν φανερώνει ἄλλο, παρὰ ὅτι μὲ τὰ χείλη εἶναι φίλος και λάτρης τοῦ Ιησοῦ Χριστοῦ, μὲ τὴν καρδιαν ὅμως φίλος και συνωμότης τοῦ Μωάμεθ. ἕως τώρα ὁ τύραννος σᾶς ἐμετα-

---

(ζ) Οταν Αρχιερεῖς φανερὰ συζῶσι μὲ τὰς Παλλακίδας των, ὅταν ἰατρεύωνται ἀπὸ Γαλλικὰ πάθη, χωρὶς ὁ λοιπὸς κλῆρος νὰ σκανδαλισθῇ, καθεὶς ἐννοεῖ πλέον ὁποῖος εἶναι ὁ κλῆρος οὗτος. Θεέ μου! μὴ ἀποδρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τελος, διὰ τοὺς ὀλίγους καλοὺς ἄνδρας μας.

χειρίζετο ὄργανα εἰς τοὺς σκοπούς του, σᾶς ἐχαρίζεμερικὰ προνόμια, διὰ νὰ κυβερνᾶτε πῶς εἶναι διωρισμένος ἀπὸ τὸν Θεὸν νὰ μᾶς σώζῃ καὶ νὰ μᾶς τυρκεύῃ. ἐν ᾧ εἴσασθε ὑποκάτω ἀπὸ τὸ σπαθί του, ἴσως εἴχατε κάποιαν δικαιολογιαν, τὸν φόβου καὶ τὴν ἀνάγκην. τώρα ὅμως δὲν ἔχετε κάμμιαν πρόφασιν, Οθεν ὅσοι δὲν ἐσυντρέξατε, καὶ ὅσοι δὲν συντρέχετε, μαρτυρεῖτε ὅτι εἰσθε φίλοι τῶν τυράννων τοῦ χριστιανισμοῦ, καὶ ἐχθροὶ τοῦ Γένους σας. ἐκεῖνοι, ὁποῦ ἔχουν τοιαῦτα τυραννικὰ καὶ ἀντίχριστα φρονήματα, ἂς τὸ πάρουν ἀπόφασιν, ὅτι ἔχασαν τοὺς φίλους των Τούρκους. οἱ χριστιανοὶ δὲν γίνονται πλέον σκλάβοι τῶν Τούρκων, καὶ ἀνόητα πρόβατα τρυφηλῶν καὶ αἱματοφάγων βοσκῶν. εἰς τὸ ἑξῆς ἡ ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ θὰ ἔχῃ τὰ δικαιώματά της, καὶ οἱ χριστιανοὶ θὰ λάβωσι μὲ τὸ αἷμα των τὴν πολιτικὴν δικαιοσύνην, εἰς τὴν ὁποίαν θεμελιόνεται ἡ ἀληθινὴ καὶ τιμία ἐλευθερία. λοιπὸν καὶ σεῖς, ἤ διορθωθῆτε, ὅσοι Τουρκοφρονεῖτε, καὶ γενῆτε ἀληθινοὶ Πατέρες καὶ πνιμένες τῶν χριστιανῶν, ἢ ἂν ἠμπορεῖτε, φευγᾶτε καὶ πηγαίνετε νὰ συγκλαίετε καὶ νὰ παρηγορῆτε τοὺς φίλους σας Τούρκους τοὺς τυράννους τῶν χριστιανῶν.

Πρὸς τοὺς χριστιανούς.

Χριστιανοί, συλλογισθῆτε καλά· ὁ πόλεμος, ὁποῦ κάμνετε εἶναι ὁ πλέον δίκαιος τοῦ κόσμου. διότι πολεμεῖτε τὸν τύραννον καὶ τῆς πίστεώς σας καὶ τῆς πολιτικῆς ἐλευθερίας σας, καὶ ἂν φερθῆτε μὲ ὅλην τὴν προθυμίαν καὶ ἀδελφικὴν ὁμόνοιαν, νὰ ἦσθε βέβαιοι, ὅτι θὰ λάβετε τὴν ποθυμένην ἐλευθερίαν σας. ἂν ὅμως φερθῆτε εἰς τὸν πόλεμον τοῦτον χωρὶς ὁμόνοιαν, χωρὶς δικαιοσύνην, καὶ χωρὶς φόβον τοῦ Θεοῦ, εἴσθε χαμένοι, καὶ μὴν ἐλπίζετε πλέον οὔτε εἰς τὴν εὐλπλαγχνίαν τοῦ Θεοῦ, οὔτε εἰς κάμμιαν ἀνθρωπινην βοήθειαν. αὐτὴ εἶναι ἡ περιστασις ἢ διὰ νὰ ἐλευθυρωθῆτε, ἂν ἐνωθῆτε μὲ καθαρὰν καρδιαν, ἢ διὰ νὰ χαθῆτε εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, ἂν ἦσθε διῃρημένοι καὶ ζητῆτε καθένας τὸ μερινόν του συμφέρον. Μὴν ἀκούετε τοὺς ἀποστόλους τοῦ Μωάμεθ, μὴν ἀκούετε τοὺς διδασκάλους τῆς σκλαβιας. αἱ ὑποσχέσεις τῶν τυραννων εἶναι πάντοτε ἄπιστοι, καὶ μάλιστα τῶν Τούρκων. Τοῦρκοι καὶ χριστιανοὶ εἶναι πλέον ὡσάν ὁ Διάβολος μὲ τοὺς Αγγέλους, νὰ συζήσουν εἶναι ἀδύνατον. λοιπὸν στῶμεν καλῶς, στῶμεν γενναίως, διὰ νὰ τοὺς σλείλωμεν εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον εἶχαν ἐυγῆ, διὰ νὰ ἔλθουν νὰ ταράξουν τὸν χριστιανικὸν κόσμον. „

Τούλη ἡ διατριβὴ μᾶς ἐστάλθη ἀπὸ Ναύπλιον περικλεισμένη εἰς δύο γράμματα τὸ ἕνα ἀπὸ Τῆνον, καὶ τὸ ἄλλο ἀπὸ Ναύπλιον. Τὸ γράμμα τοῦ Ναυπλιου μᾶς τὴν ἐπουλοῦσεν ὡς γραμμένην ἀπὸ τὸν κύρ. Νεόφυτον Βάμβαν (α) εἰς Κεφαληνίαν. Τὸ δὲ γράμμα ἀπὸ Τῆνον εἶναι τὸ ἀκόλουθον.

Κύριε Ψύλλα.'

Λάβε μὲ τὸ παρόν μου ἕνα λόγον πρὸς τοὺς πολεμοῦντας διὰ τὴν ἐλευθερίαν των Ελληνας. τὸν ἔγραψε μὲ συντριβὴν καρδίας πρὸ δύω χρόνων ἕνας ὁμογενής μας, ἄνδρας στολισμένος μὲ παιδείαν ἀληθινὴν καὶ πολλὰ πατριώτης. δὲν εἶχε δὲ σκοπὸν καὶ νὰ τὸν δώσῃ εἰς τὸν τύπον, φοβούμενος ὁκαλὲς μας φιλόσοφος μὴ πτύσῃ εἰς τὸν οὐρανόν. εὐχαριστεῖτο μόνον νὰ περάσῃ τὸ γράμμα του ἀπὸ χέρι εἰς χέρι κἂν τῶν σημαντικῶν τῆς Ελλάδος, ὡσὰν προσκλητήριον τρόπον τινὰ εἰς τὸ κοινὸν καλόν. τοῦτα εἶναι λόγια ἐκείνων, ὁποῦ μοῦ συσταίνουν τὸν ἄνδρα, κοινοποιοῦντες με τὸν παρόντα του λόγον. ἀλλ' οἱ στάλται οὗτοι ἐπιμένουν τώρα νὰ ἐνωθῇ ἐξάπαντος ὁ λόγος τοῦ πρώτου, διὰ νὰ γνωρίσῃ τὸ κοινὸν ὁ ποῖον ἄνθρωπον καὶ τοῦτον ἔχει ἀπομακρυσμένον ἀπὸ τὰ πράγματα, διὰ τὸν ὁποῖ-

(α) Δὲν στοχάζομαι ποτὲ πῶς εἶναι γραμμένη ἀπὸ τὸν Βάμβαν

γερὸν κρωγμὸν τῶν μαύρων κοράκων (α) ὡς ἐκεῖνοι γράφουν και ἐννοεῖτε μόνοι οἱ μακάριοι σεῖς προκομμένοι. και δεύτερον, ἐπειδὴ τὰ πρὸ δύω χρόνων κακὰ ἐπλεόνασαν ἐξαισίως, χρεία θεραπείας ἐγκαίρου, διὰ νὰ μὴ γαγγραινιάσῃ τὸ ἀῤῥωστημένον πολιτικόν μας σῶμα και σβυσθῇ ὁλοτελῶς τὸ γένος μας. Νὰ ἤξευρες κύριε Ψύλλα, πόσον ὀλίγα εἶναι τὰ γράμματά μου, και πόσον ἀπλοῦν και ἀπονήρευτον τὸ πνεῦμαμου, βεβαιότατα θὰ μὲ καταλάβης ἄνθρωπον, ποῦ ὀλίγον πρέπει νὰ ἀπεικάζῃ ἀπὸ ἀῤῥώστιαις πολιτικαῖς, και ἀκόμη ὀλιγώτερον πῶς ἕνας τέτοιος λόγος ἐμπορεῖ νὰ ταῖς ἰατρεύσῃ, ἀφ' οὗ και ὁ ἐξοχώτατος Κοραῆς ἰατρικὸν ἄλλο δὲν διορίζει παρὰ τὸν θάνατον τῶν περισσοτέρων μας, ἂν τῳόντι ἦναι δικότου ὅ,τι ποτὲ ἐτύπωσες ὡς τέτοιο εἰς τὴν ἐφημερίδασου. και χωριστὰ ἀπ' αὐτὸ, διὰ τί τὰ καυχωμένα μεγάλα κεφάλια μας νὰ κράξουν ἰατρούς ἀπὸ τόσον μακρυνὰ μέρη: ἀπὸ τὴν Αγγλίαν, ἀνθρώπους ποῦ θὰ πληρωθοῦν και διαυτὸ πελλὰ ἀκριβὰ, ὡς μ' ἔδωκε νὰ καταλάβω, ἀπελπίζωντάς με, ἀπὸ τέτοιους ἰατροὺς ἀπὸ τώρα, κάποιος μὲ νοῦν και μὲ ἀληθῆ πατριωτισμὸν φίλος μου, ἐνῶ τέτοιος λόγος ἔγκαιρα μᾶς ἔδιδε και εὐθηνότατα τὴν ὑγείαν μας; ὅπως και ἂν εἶναι ὅμως, ἐγὼ κάμνω τὴν παραγγελίαν τῶν φίλων μου, και ἔτζι ἐβγαίνω ἀπὸ τὸ χρέος μου. ἐσὺ πλὴν κύταξε μὴ και ὁ ἴδιος, διὰ νὰ ἀποφύγης τὴν τύπωσιν, μὲ φοβερίσης διὰ καστέλια και σίδηρα ἀπὸ μέρος τῶν δυνατῶν μας, ποῦ μετροῦν τῆς Ελλάδος τὴν ὑπόθεσιν ἐπάνω εἰς τὸ συμφέρον τους, διότι τότε πλέον θὰ σὲ στοχασθῶ, και θα σὲ κατακρίνω και σένα ἀληθῶς δοῦλον ὑποκλινέστατον οὕτινος σοῦ προσφέρη τὰ περισστεόρα, ἢ και δειλὸν ἀθλητὴν εἰς τὸ ἔνδοξον τοῦτο στάδιον τῶν ἀγώνων μας. ὑγίαινε ἐκπληρῶν τὰ χρέησον εἰς τὸ κοινὸν, ὡς ἀληθῶς. ἀπόγονος τῶν μεγάλων ἀνδρῶν τῆς πατρίδος σου.

Τὰς 5 Σεπτεμβ.

1825. Τῆνος

ὁ πατριώτης
Νικόλαος Χ. Ελευθέρη

(α) Τώρα εἶναι ὁ καιρὸς τῶν ἰδιοτελῶν και φαυλοβίων, εἶπε ποτε κάποιος πρωτομάστωρας εἰς τὸ ἴδιος του ἐγὼ μ' ὅλον τοῦτο μὲ τούτους θὰ κάμω τὴν ἐουλειάμου. εἰλικρινὴς τῳόντι ἔκφρασις ἀνδρος σκοδούντος εἰς τὸ ἴδιον του συμφέρον.

Συνέχεια τῆς διατριβῆς περὶ τῆς ὑψηλῆς ὑπερασπίσεως τὴν ὁποίαν ἐπικαλέσθησαν οἱ Ἕλληνες.

Μέρος Δεύτερον.

Ἂν ἡ ἐπικαλουμένη ὑπεράσπισις βλάπτῃ τὴν πολιτικὴν ὕπαρξιν καὶ ἀνεξαρτησίαν τοῦ ἔθνους, καὶ ἂν τὰ ἔγγραφα, δι' ὧν ἐπικαλεῖται ἡ ὑπεράσπισις εἶναι νόμιμα ἢ ἄνομα.

Εκθέσαμεν εἰλικρινῶς εἰς τὸ προηγούμενόν μας ἄρθρον μὲ ὅλην τὴν δυνατὴν σαφήνειαν ἐν ταὐτῷ και συντομίαν τοὺς λόγους, διὰ τοὺς ὁποίους ἡ Ελλὰς ἐπικαλεῖται προηγούμενον τὴν ὑψηλὴν ὑπεράσπισιν τῆς Μεγάλης Βρεττανίας. Πάντοτε μακαρίζοντες [illegible] μακαρίζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς και καρδίας τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα δὲν ἔλαβαν ποτὲ χρείαν ξένης ὑπερασπίσεως, ἀς ἰδοῦμεν τώρα ἂν ἡ ἀπὸ ἡμᾶς ἐπικαλουμένη ξένη ὑπεράσπισις, τὴν ὁπόιαν ἀπέδειξαν εἰς ὅλους μας ἀναπόφευκτον αἱ δεινόταται περιστάσεις τῆς Πατρίδος, καθὼς ἀπὸ ὅλους κοινῶς ὁμολογεῖται, βλάπτῃ τὴν πολιτικὴν ὕπαρξιν και ἀνεξαρτησιαν τοῦ ἔθνους.

Οἱ ταραχώδεις καὶ φαρμακεροὶ λόγοι, ὁποῦ κρυφᾶ κάποτε και εἰς αὐτὴν τὴν ὥραν τοῦ κινδύνου διασπείρονται ἀπὸ φιλοστασιαστικὴν κακοβουλίαν. ἢ ἀπὸ ἄγνοιαν τῶν πραγμάτων, εἰς διαίρεσιν και ἑπομένως ἀπώλειαν τοῦ ἔθνους, καθὼς και τὰ συμφέροντα τῆς φιλτάτης μας πατρίδος, σύμφωνα μὲ τὰ συμφέροντα τῆς λοιπῆς Εὐρώ-

ἀκολουθεῖ.

της, μᾶς ἐπιβάλλουν τὸ ἱερὸν τοῦτο χρέος. Διὰ νὰ εὕρωμεν τὸ ζητούμενον, ἂς ἐξετάσωμεν πρῶτον τί ἐστὶ προστασία, καὶ εἰς τὴν ἐξέτασιν ταύτην ἂς ὁδηγηθῶμεν ἀπὸ τὰς γνώμας τῶν σοφωτέρων μας. Ἰδοὺ τί λέγει ὁ Βάττελ εἰς τὸ Κεφ. 16. τοῦ 1. Βιβλίου τοῦ συγγράμματός του· Περὶ τοῦ δικαίου τῶν ἐθνῶν.

„ Ὅταν ἕνα ἔθνος δὲν εἶναι ἱκανὸν νὰ ἀ-
„ σφαλισθῇ μόνοντου ἐναντίον τῶν ὕβρεων
„ καὶ καταδειναστειῶν, ἠμπορεῖ νὰ ἐπικα-
„ λεσθῇ τὴν προστασίαν ἑνὸς ἄλλου δυνα-
„ τωτέρου κράτους· ἂν τὴν λάβῃ, καὶ εἰς
„ ἀνταμοιβὴν τῆς ἀπὸ τὴν ὑπεράσπισιν
„ προσδοκωμένης ἀσφαλείας του ἤθελε μόνον
„ ὑποχρεωθῇ εἰς μερικὰ πράγματα, εἰς τὸ
„ νὰ πληρώνῃ ἀκόμη καὶ φόρον, εἰς τὸ νὰ
„ δίδῃ στρατεύματα, καὶ εἰς τὸ νὰ συμ-
„ πράττῃ καὶ εἰς ὅλους τοὺς πολέμους τοῦ
„ προστάτου του, ζυλάττωντας ὅμως πάν-
„ τοτε τὸ δικαίωμα νὰ διοικηθῇ αὐτοθελή-
„ τως, τοῦτο εἶναι μια ἁπλῆ συνθήκη
„ προστασιας, ὁποῦ παντελῶς δὲν βλάπτει
„ τὴν ἐθνικὴν αὐταρχίαν (Souveraine-
„ te') καὶ ὁποῦ τόσον μόνον ὑπομακρύνεται
„ ἀπὸ τὰς συνθήκας τῶν συνήθων συμμαχι-
„ ῶν, ὅσον διαφέρει ἡ ἀξία τοῦ ἑνὸς καὶ
„ τοῦ ἄλλου τῶν διαπραγματευομένων μερῶν.„

Φθάνει νὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ πολιτικὸς τοῦτος ὁρισμὸς εἰς ὅσα ἔπραξεν ἡ Ἑλλὰς, διὰ νὰ μὴ μᾶς μείνῃ πλέον παραμικρὸς δισταγμὸς ὡς πρὸς τὸ σκοπούμενον. Ἂν κατὰ τὸ λέγειν τοῦ Βάττελ μήτε καὶ αὐτὴ ἡ πληρωμὴ τοῦ φόρου, μήτε ἡ εἰς ὅλους τοὺς πολέμους τοῦ προστάτου σύμπραξις τοῦ προστατευομένου ἔθνους βλάπτῃ τὴν αὐταρχίαν, πόσῳ μᾶλλον δὲν τὴν ἐγγυᾶται, ὅταν τὸ ἔθνος τὸ ἐπικαλούμενον ξένην προστασίαν δὲν καθυποβάλλεται εἰς κανένα ὁποιονδήποτε χρέος πρὸς τὸν προστάτην του, καθὼς δὲν καθυποβάλλεται βέβαια διὰ τῶν ἐθνικῶν ἐγγράφων εἰς κανένα ὁποιονδήποτε χρέος ἡ Ἑλλὰς· αὐτὴ δὲν ζητεῖ τὸ ξένον χέρι, διὰ νὰ τὴν διοικήσῃ· τὸ ζητεῖ διὰ νὰ τὴν προφυλάξῃ ἀπὸ τὰς καταδρομὰς τοῦ ἐχθροῦ της, κατὰ τὸν τρόπον, τὸν ὁποῖον ἤθελε γνωρίσῃ καὶ συμφερώτερον καὶ εὐτυχέστερον· τὸ ζητεῖ διὰ νὰ δυναμωθῇ, καὶ ἔτζι νὰ ἠμπορέσῃ νὰ συστήσῃ τὴν ἐπιθυμητὴν αὐτονομίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν. Ἰδοὺ τὰ ἴδια λόγια τῆς Ἑλλάδος· „ Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, δυνάμει τῆς παρούσης πράξεως θέτει ἐκουσίως τὴν ἱερὰν παρακαταθήκην τῆς αὐτοῦ ἐλευθερίας, ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας, καὶ τῆς πολιτικῆς αὐτοῦ ὑπάρξεως εἰς τὴν μοναδικὴν ὑπεράσπισιν τῆς Μεγάλης Βρεταννίας.„ Σαφέστερα νὰ ἐκφρασθῇ δὲν ἠμποροῦσεν. Ἡ Ἑλλὰς δὲν καθυποβάλλεται ἡ ἰδία ὑπὸ τὴν ὑπεράσπισιν, ἀλλὰ θέτει, ἁπλῶς θέτει ὑπὸ τὴν ὑπεράσπισιν τὴν ἐλευθερίαν, ἀνεξαρτησίαν καὶ τὴν πολιτικήν της ὕπαρξιν· καὶ τοῦτο πάλιν ὄχι ἁπλῶς καὶ ὡς ἔτυχεν, ἀλλὰ εἰς εἶδος ἱερᾶς παρακαταθήκης.

Μένει νὰ λύσωμεν μιαν ἄλλην ἀποψίαν ὄχι ὀλιγώτερον καὶ αὐτὴν βλαπτικὴν εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους· νόμιμον εἶναι αὐτὸ τὸ ἔγγραφον ἢ ἄνομον; Κάποιοι διϊσχυρίζονται ὅτι εἶναι ἄνομον, ἐπειδὴ δὲν ἤγνεν ἐπὶ ἐθνικῆς συνελεύσεως· κάποιοι πάλιν τὸ μέμφονται, ἐπειδὴ δὲν ἔγινεν ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως, ἀλλὰ ἐκ μέρους ἀτόμων τινῶν.

Εἶναι ὁμολογούμενον, ὅτι ἡ ἐπίκλησις ξένης βοηθείας ἐξ αἰτίας τῶν δεινῶν μας περιστάσεων δὲν ἐπιδέχετο κἀμμίαν ἀργοπορίαν· οὔτε ἦτο κἀμμιαν ἀντιρρησιν ὅλαν ἐσυζητήθη εἰς ἔκτακτον συνέλευσιν καὶ τῶν δύω διοικητικῶν σωμάτων. Τοῦτο κάλε Ελλην τὸ αἰσθάνεται καὶ τὸ λέγει· ἀλλ' ὀλι πολὺ περιττότερον ἤθελεν εἶναι ἂν ἐγίνετο τὸ ἔγγραφον ἐπὶ ἐθνικῆς συνελεύσεως δὲν εἶναι κἀμμια ἀμφιβολια· πλὴν, διὰ τὴν ἀγάπην τῆς πατρίδος, ποῖος ἐνὸς τῆς Ελλάδος δὲν βλέπει καὶ δὲν ὁμολογεῖ ὅτι, ἐν ὅτῳ τὸ Μισολόγγι ἐψυχομαχῶσε, καὶ εἴχαμεν καὶ ἔχομεν εἰς τὰ σπλάγχνα τοῦ Μωρέως τὸν ἐχθρὸν, ἡ συγκρότησις ἐθνικῆς συνελεύσεως ἤθελε γενῇ ἡ φθορά τῆς πατρίδος; αὐτὴ ἤθελε καὶ πάντοτε θέλει σύρει καλὰ τὴν συνήθειάν μας προσωπικῶς ὅλους τοὺς σημαντικοὺς πολιτικοὺς, καὶ πολεμικοὺς καὶ ὅλην τὴν προσοχὴν τῆς πατρίδος, καὶ ἔτζι ὁ ἐχθρὸς, ἀκράτητος ἀκόμη καὶ τώρα εἰς τὸ νὰ κάιῃ, να λεηλατῇ καὶ αἰχμαλωτίζῃ, ἤθελε μένει ἐξ αἰτίας τῆς συνελεύσεως πάντη ἀνενόχλητος. Δὲν λαχταρεῖ τὸ ἔθνος διὰ συνέλευσιν καὶ τὴν σήμερον; δὲν τὴν βλέπουν οἱ Ἕλληνες ὅλοι ἀναγκαίαν, ἀγκαλὰ καὶ πολλοὶ ὑποπτεύονται,

ὅτι αὐτίθεν δὲν θέλει πηγάσουν τὰ ἐλπιζόμενα καλά; Ἀλλὰ μὲ ὅλην τὴν κοινὴν θέλησιν τοῦ ἔθνους, μὲ ὅλην τὴν κατεπείγουσαν ἀνάγκην εἰς τὴν ἀνυπέρθετον συγκρότησίν της, ἀναβάλλεται ἀκόμη καὶ τώρα ἐξ αἰτίας τῶν περιστάσεων ἕως τὰ τέλη Δεκεμβ. καθ' ὃν καιρὸν, καὶ τὴν περὶ αὐτῆς προκήρυξιν, ἐλπίζεται Θεοῦ βοηθοῦντος, νὰ καλητερεύσουν τῆς πατρίδος αἱ περιστάσεις· ὥστε καὶ αὐτῆς τῆς ἐπισχῆς ὁ προσδιορισμὸς κρέμεται ἀπὸ μίαν ἐλπίδα. Ὅταν λοιπὸν ἡ ἐπίκλησις ξένης βοηθείας δὲν ἐπιδέχετο, καθὼς ὅλοι μας τὸ ἠξεύρομεν, κἀμμίαν ἀργοπορίαν· ὅταν ἐθνικὴ συνελευσις διὰ τοὺς προηγουμένους λόγους δὲν ἐσύμφερε κατ' οὐδένα τρόπον νὰ συγκροτηθῇ, τί ἔπρεπε νὰ γενῇ; ἔπρεπε βεβαίως τὸ σωτήριον τοῦτο μέτρον νὰ ἐνεργηθῇ· ἀλλὰ πῶς νὰ τὸ ἐνεργήσῃ εἰς ἔλλειψιν ἐθνικῆς συνελεύσεως; ἢ ἡ Διοίκησις, ἢ τὸ ἔθνος διεσπαρμένον εἰς τὰς ἐπαρχίας, εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ εἰς τὰ στρατόπεδα, εἰς ἀντίκρουσιν τοῦ ἐχθροῦ. Ἡ Διοίκησις ὡς Διοίκησις συσσωματωμένη, ἐσυστέλετο νὰ βάλῃ χέρι, καὶ δικαίως, μὴ κατηγορηθῇ ὅτι παρέβη τὰ καθήκοντά της, καὶ πέσῃ εἰς τὴν κατάκρισιν τοῦ ἔθνους· καὶ ὅτι ἤθελε πάθει τοῦτο, τὸ ἐννοεῖ καθαρώτατα ὅποιος γνωρίζει τὴν φύσιν τοῦ πολιτευματός μας, τὸ πνεῦμα τῶν Ἑλλήνων, καὶ τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων εἰς τὴν Ἑλλάδα· ἀλλὰ τὴν προθυμιαν της καὶ τὴν τελείαν συγκατάθεσίν της τὴν ἔδειξεν ἡ Διοίκησις καλά τὸν τρόπον, ὁ ὁποῖος ἦτον εἰς αὐτὴν μόνον συγχωρητὸς· ὅλα τὰ μέλη τῆ Βουλευτικῆ καὶ τῆ Ἐκτελεστικῆ. ἑνὸς ἢ δύο ἐξαιρουμένων, ὑπέγραψαν αὐτὰ τὰ ἔγγραφα, καθὼς ὁποιος παρατηρήσει, εὑρίσκει ὅλων τῶν μελῶν καὶ τῶν δύο Διοικητικῶν σωμάτων τὰς ὑπογραφὰς εἰς τὰ καλά μέρος ἔγγραφα τοῦ τμήματός του, καὶ ἰδοὺ ἡ Διοίκησις ἐνέργησε καὶ ἐπικύρωσεν αὐτὴν τὴν πρᾶξιν κατὰ τὸν μόνον συγχωρητὸν εἰς αὐτὴν τρόπον.

Ὅσον δὲ εἰς τὸ ὅτι ἔγινεν ἐκ μέρους ἀτόμων τινῶν, ἀποκρινόμεθα, ὅτι τὰ ἄτομα, ὁποῦ τὸ ὑπέγραψαν, εἶναι οἱ μητροπολῖται, ἀρχιεπίσκοποι καὶ ἐπίσκοποι καὶ λοιποὶ σημαντικοὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ κλήρου. ἄτομά τινα εἶναι ὅλοι οἱ προύχοντες τῆς Ὕδρας, τῶν Σπετζῶν καὶ Ψαρρῶν, οἱ ναύαρχοι, ἀντιναύαρχοι καὶ καπιτάνοι τῶν τριῶν Ἑλληνικῶν στόλων, ὁποῦ ἔσωσαν τόσαις φοραῖς τὸ ἔθνος. ἄτομα τινὰ εἶναι οἱ ἀρχηγοὶ τῶν στρατοπέδων τοῦ Μωρέως, καὶ ὁμοίοι ἐν γένει οἱ πολιτικοὶ καὶ πολεμικοί, οἱ ὁποῖοι, ἀνίκητοι ἀπὸ τὰς σημερινὰς ἀποτυχίας, ἀγωνίζονται ἀκούραστοι τὸν ἀγῶνα τοῦ θανάτου. ἄτομά τινα εἶναι τόσον σημαντικὰ τῶν ἄλλων μερῶν τῆς Ἑλλάδος. ἄτομά τινα τέλος πάντων εἶναι οἱ ἀθάνατοι ὑπερασπισταὶ τοῦ Μεσολογγίου, οἱ πρόμαχοι ὅλης τῆς κινδυνευούσης Ἑλλάδος, ἡ δόξα καὶ τὸ καύχημα ὅλου τοῦ ἔθνους. αὐτὰ εἶναι τὰ ἄτομα, τὰ ὁποῖα ἄλλα εἰς τὰς ἐπαρχίας, ἄλλα εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἄλλα εἰς τὰ στρατόπεδα συνυπόγραψαν ὁμοῦ μὲ τὰ διοικητικὰ μέλη ὡς ἀνωτέρω εἴπαμεν τὰ ἔγγραφα. αὐτὰ ἔγιναν περὶ τὰ μέσα τοῦ Ἰουλ. εἶναι τώρα τρεῖς μῆνες ἀφ' οὗ ὑπεγράφησαν. ἂν δὲν ἐμπερειεῖχαν τὴν θέλησιν τοῦ ἔθνους δὲν ἔπρεπε μία ἐπαρχία τοὐλάχιστον νὰ κινηθῇ ἐναντίον αὐτῆς τῆς πράξεως; ἢ δὲν ἐναντιώθησαν καὶ ἄλλοτε ἐγγράφως αἱ ἐπαρχίαι εἰς τὰς ἀποφάσεις καὶ γνώμας τῆς ἰδίας Διοικήσεως, ὅταν ἦτον ἐναντίας γνώμης, καθὼς τὸ εἴδαμεν εἰς τὸ διάστημα τῶν περασμένων ἐμφυλίων ταραχῶν; ἀλλ' ἐδῶ συμβαίνει ὅλον τὸ ἐναντίον, καὶ τοῦτο εἶναι ἡ σαφεστέρα ἀπόδειξις τοῦ ὅτι τὸ ἔγγραφον θεωρεῖται ὡς θέλησις ὅλου τοῦ ἔθνους· ἀγκαλὰ οἱ λαοὶ τῆς Ἑλλάδος, ἀκαταπαύστως ἐναντίον αὐτῆς τῆς πράξεως ἐρεθίζωνται ἀπὸ ὅσους ἔχουν σκοποὺς ἐναντίους καὶ σχέδια ἰδιαίτερα, μόλον τοῦτο ὅλοι ὁμογνώμονες ἐπιμένουν σταθερῶς εἰς ὅ, τι ἀποφασίσθη ἐναντίον πάσης ἐπηρείας. καὶ ἄλλο δὲν ἐπιθυμοῦν καὶ ἄλλο δὲν φωνάζουν εἰς τοὺς δρόμους εἰς τὰ σπήτια, εἰς τὰς ἀγοράς, παρὰ νὰ φανῇ τὸ δημόσιον τῆς Ἑλλάδος ἔγγραφον εὐπρόσδεκτον εἰς τὸν Σεβαστὸν Γεώργιον τὸν Δ'. τὸν πρῶτον καὶ ἀληθινὸν ἀναγνωριστὴν τῶν δικαιωμάτων τοῦ πολέμου τῆς Ἑλλάδος, εἰς τῆς Βασιλικῆς ἀξίας τοῦ ὁποίου τὸν λαμπρὸν τίτλον, Προστάτης τῆς πίστεως θὰ προστεθῇ ὁ ὄχι ὀλιγώτερον λαμπρὸς· Ἀντιλήπτωρ τοῦ ἐγκαταλειμένου ἔθνους τῶν Ἑλλήνων.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 102. 103.

Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοι-
ποιοῦν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ
μέσον τῆς Τυπογραφίας ὅ, τι στοχά-
ται διὰ καλὸν „
(Παράγρ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Επιδ.)

„ Η Παδδησια
εἶναι η ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. 30 Οκτωβρ. 1825

Πελοπόννησος. 15 Οκτωβρ.

Οἱ ἐχθροὶ φθάσαντες εἰς Ἀρκαδίαν, παρέμειναν
ἡμέρας τινὰς, καὶ ἔπειτα ἀνεχώρησαν ἐκεῖθεν
τὰ φρούρια. Ὁ τρόπος τῆς ἀναχωρήσεώς των ἐστά-
τόσιν αἰφνίδιος καὶ βίαιος ὥστε ἀφῆκαν ἐκεῖ καὶ
εἶχαν συναγμένα βοσκήματα, τὰ ὁποῖα καὶ ἐ-
ραν οἱ ἡμέτεροι. Γεν. Εφημ.

Ελληνικ. Στρατόπ. περί τὰ Σά-
λωνα. 20. Οκτωβρ.

Εἰς τὰς 9 τοῦ τρέχοντος ἀνεχωρήσαμεν
πὸ τὸ Στρατόπεδον ὁ στρατηγὸς Γκούρας
αι ἐγὼ μὲ ἀπόφασιν νὰ συναπαντήσωμεν
ς ἐχθρικὰς ζωοτροφίας εἰς τὰς Θερμο-
ύλας. ὁ λόγος διεδόθη, καὶ ὁ στρατηγὸς
άσσος παρακινούμενος ἀπὸ πατριωτισμὸν
ᾶς ἔφθασεν εἰς Μπουτουνίτζα. Αὐτοῦ
νήλθομεν καὶ τὰ τρία σώματα, καὶ ποιή-
αντες τὰ ἀναγκαῖα σχέδια ἐξεκινήσαμεν
νυκτὸς εἰς τὰς ἀναγκαίας θέσεις τῶν
ερμοπυλῶν, ὅπου διεμοιράσθημεν εἰς
εῖς κολώναις. ὁμὲν Βάσσος με τὸ σῶμα
υ κατὰ μέτωπον. ὁ δὲ Γκούρας εἰς τὴν
ξιὰν πτέρυγα καὶ ἐγὼ εἰς τὴν ἀριστερὰν.

Εἰς τὰς 12. τοῦ τρέχοντος πρὶν τῆς
νατολῆς τοῦ ἡλίου οἱ ἐχθροὶ διευθύνοντο
ὸς ἡμᾶς κατὰ τάξιν ἀπὸ τὴν Αλαμάννα.
ἱ προφύλακές μας ἐθεώρουν τοὺς ἐχθρούς,
τινες ἤρχοντο μὲ μεγάλον φόβον καὶ ἐξέ-
ιζον ὅλα τὰ μέρη τῶν δασῶν διὰ νὰ μὴν
παντήσουν καμμιαν ἔνεδραν, καὶ μᾶς εἰδο-
ιοῦσαν ὅλα αὐτὰ τὰ κινήματα τῶν ἐχθρῶν,
οἱ ὁποῖοι ἤρχοντο τουφεκῶντες. Εφθασαν
τέλος πάντων εἰς τὸ μέρος τοῦ Βάσσου προ-
χωροῦντες, ἀλλ' εὐθὺς ὁρμήσας κατ' αὐτῶν
μετὰ τοῦ Γκούρα τοὺς κατεδιώξαν ἕως εἰς
τὸν κάμπον· Εγω δὲ κακῇ τύχῃ μὴν ἔχων
ὁδηγοὺς ἐμπείρους τῶν θέσεων, ἀντὶ νὰ μὲ
ὁδηγήσουν κατὰ τὰ ὀπίσθια τῶν ἐχθρῶν, μὲ
ὡδήγησαν κατὰ μέτωπον, καὶ εὑρῆκα τοὺς
ἐχθροὺς διωκομένους ἀπὸ τοὺς ῥηθέντας δύω
στρατηγοὺς, χωρὶς νὰ ἠμπορέσω νὰ ῥίξω
οὔτε κἂν ἕνα τουφέκι.

Εἰς τὰς 16· τοῦ ἰδίου πάλιν τοὺς ἐφυλά-
ξαμεν εἰς Ῥουσάλι διὰ νὰ τοὺς κτυπήσω-
μεν, ὅταν ἐπέστρεφαν διὰ Ζητοῦνι· διεμοι-
ράσθημεν εἰς δύο, καὶ ἐγὼ τότε ἔμεινα κατὰ
μέτωπον τῶν ἐχθρῶν· καὶ εἰς τὰς 17.· βλέ-
πομεν, ἀνατέλλοντος τοῦ ἡλίου νὰ διευθύνων-
ται πρὸς τὸ μέρος μας ὅλα τὰ ζῶα τῶν ἐχ-
θρῶν συντροφευμένα ἀπὸ 800 περίπου Αλ-
βανοὺς μὲ τὰς σημαίας των· ἐπροσμείναμεν
ἕως ὅτου ἦλθαν εἰς τὸ μέρος, ὅπου εἴχαμεν
τὴν ἔνεδραν, καὶ ὁρμήσας μὲ τὸ ξίφος εἰς
τὴν δεξιὰν χωρὶς νὰ ῥίξουν μήτε δέκα Ελ-
ληνες ἀκόμη τὰ τουφέκια τους. τοὺς κατε-
διώξα ἕως μιαν ὥραν, κατέσφαξα ὅσους ἐδυ-
νήθην, καὶ οἱ λοιποὶ ἐτράπησαν εἰς φυ-
γὴν - - - - - ὁ πόλεμος ἐστάθη πεισμα-
τικὸς καὶ τῶν δύω μερῶν· οἱ Ελληνες λα-
φυραγωγήσαντες ὅλους τοὺς Τούρκους, καὶ
ἐπιφορτωμένοι πλουσιώτατα λάφυρα καὶ
ὅπλα, ἅμα δὲ γέμοντες χαρὰν νίκης, ἐτρα-
βιχθησαν εἰς ἕνα πλησιον λόφον, καὶ διὰ

τῆς πεδιάδος ἔφθασαν εἰς Κεφαλόβρυσον, ὅπου καὶ ἐστρατοπέδευσαν.

Οἱ φονευθέντες καὶ τῶν δύω μερῶν εἶναι οἱ ἑξῆς· ἀπὸ μὲν τοὺς Τούρκους εἰς τὴν πρώτην μάχην καὶ τὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἐδῶ στρατοπεδευμένων ἐχθρῶν εἶναι 50, ἀπὸ ἡμᾶς ἕνας μόνος· εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἀπὸ μὲν τοὺς ἐχθροὺς 250, καὶ ἀπὸ ἡμᾶς 4.

Νικόλαος Κριεζιώτης.

Ἀθῆναι. 26. Οκτωβρ. 1825.

Ο Κύριος Βασίλειος Αριστεὺς Ιατρὸς, ἐρχόμενος τώρα ἐγλιγωρα ἀπὸ τὸ Παρίσι, ἔφερε μαζή του τὸ τόσον ὠφέλιμον διὰ τὴν ἀνθρωπότητα ἐμβόλιασμα (vaccina), τὸ ὁποῖον κατὰ πρῶτον τὸ ἐμεταχειρίσθη εἰς τὰ ἴδια τέκνα του εἰς Τζιαν, καὶ ἐπετυχε θαυμάσια.

Τώρα εὑρισκόμενος ἐδῶ, ἐπαρακαλέσθη ἀπὸ τοὺς Δημογέροντας τῆς πόλεως νὰ τὸ ἐνεργήσῃ εἰς τὰ ἐδῶ παιδάρια, τὰ ὁποῖα πέρυσι ἔπαθαν πολὺ ἀπὸ τὴν Εὐλογίαν, καὶ μὲ ὅλον ὁπού μερικοὶ πολῖται ἐζήτησαν ἀπὸ πολλὰ μέρη τῆς Ελλάδος, καὶ ἀπὸ τὰ Ιωνικὰ νησία αὐτὴν τὴν ὕλην, δὲν ἠμπόρεσαν νὰ ἐπιτύχουν.

Εἰς τὴν συνέλευσιν τῆς α'. Οκτωβρ. τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος ἀνεγνώσθη πρόβουλευμα ὑπ' ἀριθ. Ι, 276, εἰς τὸ ὁποῖον ἐγκλείεται ἀναφορὰ τῶν προκρίτων (α) τῆς ἐπαρχίας Αθηνῶν, οἱ ὁποῖοι ζητοῦσι νὰ διορισθῇ ἡ ἐπέχθουσα τυπικῶς κριτηρίου (τόπον) ἐπιτροπή, νὰ ἀρχίσῃ πάλιν τὰς ἐργασίας της, πρὸς κατάπαυσιν τῶν εἰς τὰ ἐκεῖσε γινομένων καταχρήσεων. Ἀπεφασίσθη, ἐπειδὴ καὶ μέλλει νὰ δημοσιευθῇ ὁ περὶ κριτηρίων ὀργανισμὸς, νὰ μείνῃ (β) ἕως ὅτου αὐτὸς νὰ ἔμβῃ εἰς πρᾶξιν.

(α) Τί θέλει νὰ εἰπῇ πρόκριτος; φαίνεται πυθενὰ εἰς τὸ πολίτευμα τῆς Ελλάδος τὸ ὄνομα πρόκριτος;

(β) Νὰ μείνουν ἀκολούθως καὶ ἡ κατάχρησαις, καὶ ἡ κρίσαι, νὰ γίνωνται ἀπ' ὅσοιον τύχῃ, καὶ ἡ διαταγαῖς τῶν Υπουργείων νὰ ἐκτελοῦν ταῖς ἀποφάσαις τῶν τοιούτων κριτηρίων.

Εδῶ πρὸ δύω μηνῶν ἦλθεν ἕνας ξένος ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν Σαλαμίνα μισαρρώστησμένος, καὶ μὴν ἔχωντας κατοικίαν καὶ περιποίησιν, τὸν ἐδέχθη ἕνας πολίτης εἰς τὸν οἶκον του, προσφέρωντάς του καὶ ὅ,τι περιποίησιν τοῦ ἦτον δυνατὸν. ὁ ἄνθρωπος ἀπέθανεν· ἡ Γεν. Αστυνομία προσκαλεσμένη ἐπῆγε καὶ κατέγραψε τὸ πρᾶγμα τοῦ ἀποθαμένου, καὶ τὸ ἐσφράγισεν· ὕστερον ἦλθεν ἐδῶ ἕνας ἐπίτροπος τῶν κληρονόμων τοῦ ἀποθανόντος, καὶ ζητεῖ ἀπὸ τὸν ξενοδόχον χίλια τόσα γρόσια, καὶ τὸν ἐγκαλεῖ εἰς τὴν Αστυνομίαν, λέγωντας, ὅτι ὁ ἀποθαμένος εἶχε μίαν τόσην ποσότητα ἐπάνω του, ὅταν ἐπλήρωσε τὸ κοινὸν χρέος.

Εἰς τοῦτο φέρνει ἀπόδειξιν μιαν μαρτυρίαν, τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ἀπὸ τοὺς συντρόφους τοῦ ἀποθαμένου εἰς Σαλαμίνα. Τῆς μαρτυρίας τὸ νόημα εἶναι, ὅτι ὁ ἀποθανὼν μοιράζωντας μὲ δύω συντρόφους του πρὶν ἀναχωρήσῃ ἀπὸ Σαλαμίνα, ἐπῆρε μερτικὸν 1000. τόσα γρόσια.

Ακόμη, τοῦ φαίνεται ὅτι ἔχει καὶ μιαν ἄλλην ἀπόδειξιν, ὅτι, ἐρχόμενος ἐδῶ ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ Σαλαμίνα, ἐπρόσκλεν εἰς ἕναν φίλον του, νὰ τοῦ δώσῃ χίλια γρόσια διὰ νὰ τὰ πραγματευθῇ εἰς τὴν Σύραν, καὶ ἐκεῖνος εἶπεν, ὅτι δὲν εἶχε χρέαν.

Τώρα πᾶς ἕνας βλέπει φανερὰ, ὅτι μὲ αὐτοὺς τοὺς δύω λόγους δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀποδειχθῇ ἔνοχος ὁ ξενοδόχος, ὅθεν καὶ ἡ Γεν. Αστυνομία εἰς ἄλλο δὲν ἠμπορεῦσε νὰ καταφυγῇ εἰς εὕρεσιν τῆς ἀληθείας, παρὰ ὑποχρεώνοντας τὸν κατηγορούμενον νὰ δεχθῇ ἕναν ὅρκον, καὶ ἐπειδὴ ὁ κατήγορος δὲν ἠθέλησε νὰ τοῦ δώσῃ ὅρκον, διὰ νὰ μὴ χάσῃ (καθὼς ἔλεγε) τὰ γρόσιά του, ὡσὰν νὰ ἔσπεκεν εἰς τὸ χέρι τὸ ἐδικόν του νὰ

τοῦ δώσῃ, ἢ νὰ μὴ τοῦ δώσῃ ὅχι. ἡ ὑπόθεσις ἀναβέρθη εἰς τὸ ἐπαρχεῖον· ὁ ἄνθρωπος (ὁ ξενοδόχος) ἐφυλακώθη, καὶ ἀναγκάζετο νὰ δώσῃ τὰ 1000 γρόσια. Ἐταράχθησαν κάποιοι πολῖται, καὶ ὁμοῦ μὲ τοὺς Δημογέροντας, ὡμίλησαν διὰ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸ Ἐπαρχεῖον, ὅτι ἄδικα εἶναι φυλακωμένος χωρὶς κρίσιν καὶ ἀπόφασιν Κριτηρίου, καὶ ὅτι μάλιστα ἀσθενεῖ εἰς τὴν φυλακήν. Λοιπὸν ὕστερα ἀπὸ τὴν φυλακήν, καὶ τὸ Ἐπαρχεῖον ἐσύστησε μιαν ἐπιτροπὴν νὰ τὸν κρίνῃ. καὶ πάλιν ὁ ξενοδόχος εἰς τὴν φυλακήν, καὶ μάλιστα παρμένος μέσα ἀπὸ μίαν συνέλευσιν τῶν πολιτῶν.(α) Ὡμίλησαν πάλιν οἱ Δημογέροντες καὶ ὁ ἄνθρωπος ἀπολύθη, διδωντας ἐγγυητὴν, μὲ ὅλον ὁποῦ τὰ ὑποστατικά του ἀξίζουν ἕξ. ἑπτὰ φοραῖς περισσότερον τὴν ποσότητα, διὰ τὴν ὁποίαν κατηγορεῖται.

Ὕστερον ἀπὸ 8 - 10 ἡμέραις ἐν ᾧ ὁ ἄνθρωπος ἐβασανίζετο καὶ ἀπὸ θέρμην, ἔρχεται διαταγὴ εἰς τὸ Ἐπαρχεῖον ἀπὸ Ναύπλιον, διὰ νὰ σταλθῇ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖ. φυλακώνεται πάλιν καὶ τὸν ἑτοιμάζουν διὰ νὰ τὸν στείλουν. Τότε οἱ Δημογέροντες προσκαλοῦν τὸν ἰατρὸν τῆς πόλεως, νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ καὶ νὰ δώσῃ ἐγγράφως τὴν μαρτυρίαν του, ἐὰν ὁ ἄνθρωπος, εἶναι τῷ ὄντι ἀσθενὴς καὶ δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ ταξιδεύσῃ· ὁ ἰατρὸς εὑρῆκε τὸ πρᾶγμα, καθὼς ἔλεγεν οἱ συγγενεῖς του, καὶ μὲ αὐτὴν τὴν ἔγγραφον μαρτυρίαν τοῦ ἰατροῦ ἐζήτησαν οἱ Δημογέροντες ἀπὸ τὸ Ἐπαρχεῖον νὰ ἀπολυθῇ ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν φυλακήν. διὰ νὰ ἠμπορέσῃ νὰ ἀναλάβῃ εἰς τὸν οἶκον του τὴν ὑγειάν του, καὶ μετὰ βίας ἀπολύθη ὕστερον ἀπὸ τρεῖς ἡμέραις, ἀφ' οὗ τὸ Ἐπαρχεῖον στέλνωντας καὶ ἕναν ἄλλον ἰατρὸν, βεβαιώθη διὰ τὴν ἀσθένειαν τοῦ φιλαναμένου.

Ἕνας φίλος μας, ὁποῖος εἶδε τὴν διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Δικαίου, μᾶς λέγει ὅτι εἶναι γραμμένη εἰς τέτοιον τρόπον.

(α) διὰ μόνον ψιλαῖς ὑποψίαις.

Ἐπειδὴ ὁ Κωνσταντὴς Τουτουντζῆς κατακατεῖ χίλια τόσα γρόσια τοῦ τάδε ἀνθρώπου, καὶ διαφεντευόμενος ἀπὸ μερικοὺς αὐτοῦ, δὲν θέλει νὰ τὰ δώσῃ, διατάτεσθε νὰ τὸν στείλετε ἐδῶ διὰ νὰ θεωρηθῇ ἡ κρίσις του κτλπ.

Πῶς δυνατὸς ἐδῶ τὸν διαφεντεύει; ἠμπορεῖ ὁ μερικὸς πολίτης νὰ διαφεντεύσῃ ἕναν ἄνθρωπον ἀλλέως, παρὰ μὲ τὸν λόγον; ἢ ἔχουν οἱ δημογέροντες δύναμιν νὰ φοβερίσουν τὸ Ἐπαρχεῖον, διὰ νὰ μὴν ἐκτελέσῃ τὰ ἔργα του;

Τέτοια ἀκολουθοῦν ἀπὸ ἔλλειψιν Κριτηρίων· οἱ Πολῖται φυλακώνονται, ἀναγκάζονται διὰ πᾶσαν διαφορὰν να ἀφίνουν τὰ ἔργατους καὶ ταις φαμηλιάις τους καὶ νὰ τρέχουν νὰ κατεξοδεύωνται εἰς τὰ ξένα. οἱ φιλοδίκαιοι πατριῶται νὰ κατηγοροῦν τα κοντὰ εἰς τὴν Διοίκησιν ὡς ὑπερασπισταὶ τῆς κλεψιᾶς καὶ ἀδικιας, καὶ τὰ παρόμοια. Διὰ τὶ νὰ μὴν ἀκολουθῇ τὰς ἐργασιας της ἡ δικαστικὴ ἐπιτροπὴ τῆς ἐπαρχιας, τὴν ὁποίαν οἱ πολῖται ἐσύστησαν καὶ ἡ Διοικησις ἀνεγνώρισε καὶ ἐπεκύρωσε; Μὲ ποῖον δικαιον ὁ Ἔπαρχος νὰ γινεται ὁ ἴδιος κριτὴς (α) ἢ νά διοριζη ἐπιτροπαῖς κριτηριων, ἐν ᾧ ὀργανικὸς νόμος μόνον τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Κριτηρίου ἀφινει εἰς αὐτὸν κτλπ;

Ἀδελφοὶ συμπατριῶται.

Σεῖς καλὰ γνωρίζετε, καὶ βλέπετε τώρα μὲ τὰ ἰδιά σας μάτια τοῦτο τὸ ἱερὸν σύστημα τοῦ Τακτικοῦ, ὅπου χωρὶς αὐτὸ δὲν εἶναι τρόπος, οὔτε ἠμπορεῖ νὰ λάβῃ

(α) Ὁ γενικὸς Γραμματεὺς θέλοντας νὰ ἀποδείξῃ εἰς ἕναν πολίτην, (ὁ ὁποῖος ἐρωτοῦσεν ἂν ὁ Ἔπαρχος εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ θεωρῇ κρίσεις), ὅτι τῷ ὄντι ἔχει τέτοιον δικαίωμα, τοῦ δείχνει ἕναν παράγραφον τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν Ἐπαρχιῶν, ὁ ὁποῖος λέγει, ὅτι ὁ Ἔπαρχος ἔχει τὴν πρόνοιαν τῆς Ἐπαρχίας, καὶ μὲ τοῦτο ζητεῖ νὰ τὸν ἀποστομώσῃ. ἕνας ἄλλος ἀκούωντάς το, λέγει, "λοιπὸν ὁ Ἔπαρχος πρέπει νὰ γίνεται καὶ ἰατρὸς, ὅταν ἡ Ἐπαρχία ἔχῃ χρέιαν ἀπὸ ἰατρὸν, καὶ πρωτομάστορας, κτλπ.

τὸ ἔθνος μας τὴν παραμικρὸν μεταβολὴν, ἀλλὰ μάλιστα θέλει καταβυθισθῇ (ὁ μὴ γένοιτο.)

Θέλετε νὰ ἰδοῦμεν κ' ἐμεῖς ἐκεῖνο τὸ ἐλεεινὸν θέαμα, ὁποῦ εἶδαν οἱ τοπικοί μας ἐχθροὶ εἰ, τὸ κονάκι τοῦ Βοϊβόνδα; ὄχι ἀδελφοὶ, διὰ ὄνομα Θεοῦ.' μὴν περιμένετε τὸν τοιοῦτον ἄτιμον καὶ σκληρὸν θάνατον. Ἰδοὺ πάλιν ἦλθε καὶ τώρα ὁ καιρὸς τῆς δόξης.' ἰδοὺ ἡ Πατρὶς μὲ τὴν δύναμιν τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ ἄνοιξε τὸ στάδιον τῆς δόξης, καὶ καρτερεῖ μὲ τὰς ἀγκάλας ἀνοικτὰς νὰ μᾶς ἐναγκαλισθῇ καὶ νὰ μᾶς ἀνταμείψῃ μὲ χρυσοὺς στεφάνους.

Ἀδελφοὶ μὴν πάρετε πάλιν τοὺς λόγους μου, καθὼς σᾶς ἔκαμαν μερικοὶ ἀντιχριστοι εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπαναστάσεως μὲ τοὺς ψευδεῖς τους λόγους, ὅτι ἐγὼ ἐγύρευα νὰ κάμω τὴν ὄρεξιν μου. ἰδέτε ἂν εἴχατε μάθη τότε, πόσον ὠφέλιμον θὰ ἦτον εἰς τὴν πατρίδα μας.'

Λοιπὸν, ἰδοὺ πάλιν ἐγὼ μὲ γυναῖκα καὶ παιδιὰ ἀκολουθῶ αὐτὸν τὸν δρόμον, διὰ νὰ μὴν στοχασθῆτε, ὅτι ζητῶ νὰ σᾶς ἀπατήσω. καὶ σᾶς, ὑποσχεθήκα, καὶ πολλοὶ μοῦ ὑποσχεθήκατε.

Ἀθῆναι 20. Οκτωβρ.

1825. Ν. Κολοβός

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Διὰ νὰ φυλάξῃ τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος τὴν ἐλευθεριαν, ὁποῦ μὲ τόσον αἷμα ἀγόρασε, καὶ μὲ ἕνα τόσον φρικτὸν ὅρκον ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, καὶ ὅλου τοῦ κόσμου ἀποφάσισε νὰ στερεώσῃ, ἀνάγκη πᾶσα νὰ φωτισθῇ. Εἰς τοῦτο ἔχωντας καὶ ἡμεῖς χρέος νὰ συνεργήσωμεν τὸ κατὰ δύναμιν, καὶ στοχαζόμενοι ὅτι ἕνας ἀπό τοὺς πολλοὺς δρόμους, μὲ τοὺς ὁποίους τὰ Ἔθνη φθάνουν εἰς τὸν φωτισμόν των, εἶναι καὶ ἡ ἐλεύθερη κοινοποίησις τῶν στοχασμῶν τοῦ ἀνθρώπου, ἀποφασισαμεν νὰ ἐπιχειρισθῦμεν μίαν ἐφημερίδα μὲ τὸ ὄνομα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΛΟΙΝΩΝ.

Καὶ διὰ νὰ δέξωμεν πόσον σφικτὰ εἴμεθα προσκολλημένοι εἰς τὴν παῤῥησίαν (α), ἐκλέγομεν διὰ γνωμικὸν τῆς ἐφημερίδος μας τὸ ἀκόλουθον,

„ἡ Παῤῥησία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.„

Χωρὶς αὐτὴν ὁ λαὸς μένωντας ἀνίδεος ἀπὸ ὅσα λέγουν καὶ ἐνεργοῦν οἱ Παραστάται του, δὲν θὰ εἶναι ἀρκετὸς νὰ τοὺς γνωρίζῃ, ἀκολούθως μήτε καλὴν ἐκλογὴν θὰ ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ, πρᾶγμα, ἀπὸ τὸ ὁποῖον κρέμεται ἡ εὐτυχία καὶ ἡ δυστυχία του· τυφλὸς εἰς τὰ φερσίματα τῶν διωρισμένων νὰ τὸν ὁδηγοῦν εἰς τὴν εὐτυχίαν του, θέλει βλέπει μόνον τὰ εἰσοδήματα τῶν ἱδρώτων τοῦ προσώπου του καὶ τῶν αἱμάτων του, νὰ ἁρπάζωνται ἀπὸ τὸν ἕναν καὶ ἀπὸ τὸν ἄλλον, καὶ αὐτὸς θὰ κυλίεται ὀκνηρὸς μέσα εἰς τὴν παραλυσίαν καὶ εἰς τὸν ἀφανισμόν του.

Ἡμεῖς στοχαζόμεθα ὅτι μὲ ταῖς ἐλεύθεραις λογοτριβαῖς, ὅσον σφαλεραῖς, καὶ ἂν εἶναι, ὁ νοῦς τῶν ἀνθρώπων φωτίζεται καὶ καταντᾷ ἀπὸ ὀλίγον ὀλίγον εἰς τὴν τελείαν ἀλήθειαν, δεχόμεθα πᾶσαν γνώμην γραμμένην μὲ καλλὸν σκοπὸν, καὶ ἂς εἶναι καὶ ἐναντία εἰς τὴν ἐδικήνμας· εἴμεθα ὅμως πάντα μὲ τὴν γνώμην ἐκείνων, ὅσοι θέλουν τὴν Διοίκησιν θεμελιωμένην ἐπάνω εἰς τὸ παραστατικὸν σύστημα, διότι τέλος πάντων, ὅλοι ὁμολογοῦμεν, ὅτι οἱ χωριάται, καὶ οἱ περισσότεροι πολῖται τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἐνάρετοι, καὶ τοῦτο μᾶς φαίνεται τὸ χαρακτηριστικὸν ἑνὸς Ἔθνους ἀξίου ἐλευθεριας. Διὰ τοῦτο ἡ ἐπιθυμία μας εἶναι νὰ

(α) Παῤῥησίαν λέγομεν τὸν εὐγενῆ καὶ ἀνοικτὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον ἕνα φιλελεύθερον ἔθνος τελειώνει τὰς κοινάς του ὑποθέσεις: ὅταν λόγου χάριν τὰ Κριτήρια, Βουλευτήρια, οἱ λογαριασμοὶ καὶ τ. λ. π. ἑνὸς Ἔθνους εἶναι ἀνοικτὰ εἰς τὸν καθένα, καὶ οἱ πολῖται εἶναι ἐλεύθεροι νὰ ὁμιλοῦν καὶ νὰ γράφουν τὴν γνώμην των διὰ τὰ κοινὰ συμφέροντα, τότε λέγομεν ὅτι βασιλεύει εἰς τὸ ἔθνος ἐκεῖνο ἡ Παῤῥησία, τὸ Φῶς, ἡ ἀλήθεια, ὁ Νόμος.

ἰδεῦμεν ταῖς ἐκλογαῖς τῶν κοινῶν ὑπουργῶν τῆς Πατριδος. Παραστατῶν, Κριτῶν, Ἐπαρχων, και τῶν λοιπῶν νά γνωνται μὲ ὅλην τὴν δυνατὴν ἐλευθεριαν οἱ Νόμοι νὰ εἶναι ἁπλοὶ και εὐρύχωροι, τὰ κρητήρια ἀνοικτὰ, ὀγλίγωρα, και εὐθυνὰ. Θὰ παρατηροῦμεν μὲ μιαν κἄποιαν ζηλιαν τὰ ἔργα τῶν, ὅσοι διοριζονται εἰς τὰ κοινὰ ἐπαγγέλματα, ἐπειδὴ ἀπὸ τουτωνῶν τό καλὸν πέρσιμον κρέμεται ἡ στερέωσις τοῦ πολιτικοῦ μας συστήματος και τῶν Νόμων.

Τὸ Στρατιωτικὸν, και Ναυτικὸν τοῦ Ἔθνους μας, ἔχει νὰ βλέπῃ εἰς τὴν ἐφημερίδα νὰ κηρύττωνται τὰ ἀνδραγαθήματά του, και εἰς ὅσα ἄδικα τοὺς κατακρινουν νὰ τοὺς δικαιολογοῦμεν ὅσον δυνάμεθα· ἐπειδὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια, ὅτι αὐτοὶ μὲ πολλὰ μικρὴν δύναμιν ἔκαμαν σημεῖα και τέρατα κατεπάνω εἰς ἕνα γένος, ὁποῦ ἐπάλευεν ἕως τώρα μὲ τὰ πλέον δυνατὰ βασιλεια τῆς Εὐρώπης· και μὲ τὸ αἷμά των ἐστερέωσαν τὸ πολιτικὸν ἐλεύθερον σύστημα τῆς Ελλάδος.

Ἡ προσοχή μας θὰ ἐξαπλώνεται ἀκόμη και ἐπάνω εἰς ἐκείνους τοὺς ξένους, ὅσοι ἔρχονται ἐδῶ διὰ νὰ μᾶς ἀνακατώνουν. ἐξ ἀναντίας ἀγαποῦμεν και σεβόμεθα ἐκείνους, ὅσοι ἔρχονται χωρὶς τέτοιους σκοποὺς, ἢ πρὸς βοήθειαν τοῦ δυστυχοῦς μας Ἔθνους. Θὰ πασχίσωμεν ἀκόμη νὰ δείξωμεν πόσην ὠφέλειαν ἠμποροῦν νὰ προξενήσουν εἰς τὸ ἐμπόριον, εἰς ταῖς τέχναις και γεωργίαν τῆς Ελλάδος ἐκεῖνοι, ὁποῦ ἐπιθυμοῦν νὰ κατοικήσουν εἰ τοὺς τόπους μας.

Τὴν περισσοτέραν ὅμως δύναμιν τῆς τυπογραφίας, δύναμιν ὁποῦ ἀνοίγει στάδιον τόξης εἰς τὴν Διοίκησιν και εἰς ὅλον τὸ Ἔθνος, θὰ τὴν ἐξοδεύομεν διὰ τὴν ὁμόνοιαν τῶν Ελλήνων. Τὰ πάθη και ἡ διχόνοια παραλύουν τὴν δύναμιν τῆς Διοικήσεως, ἀφανίζουν τὸ ἐμπόριον, ταῖς τέχναις, και τὴν γεωργιαν; και καταβασανιζουν ἀκολούθως τὸν ἀγαθόν μας λαὸν μέ τὴν ταλαιπωριαν, μὲ τὴν πεῖναν, και μὲ τὸν θάνατον.

Τοῦρκοι θριαμβεύουν, και χαίρονται διὰ τὴν διχόνοιάν μας, τούτη εἶναι ἡ μοναχή των ἐλπίδα. τύραννοι θριαμβεύουν, και χαίρονται διὰ τὴν διχόνοιάν μας, ὁποῦ ἀφήνει τοὺς τόπους μας ἀνοικτοὺς εἰς τὰ πάθη των, και ἴσως και εἰς μιαν χειρότερην σκλαβιὰν παρὰ ἐκείνην, ὑποκάτω εἰς τὴν ὁποιαν ἐβασανίσθησαν οἱ προπάτορές μας τόσους χρόνους.

Ὅσον διὰ τὴν ξένην πολιτικὴν, ἡ ἐπιθυμία μας εἶναι, νὰ πορεύεται ἡ Ελλὰς φιλικὰ μὲ ὅλα τὰ ἔθνη, και νὰ τὰ βλέπωμεν προκόπτοντα και εὐτυχισμένα, διότι τότε ἠμποροῦμεν νὰ ὠφελούμεθα και ἡμεῖς μὲ τὴν συναναστροφήν των.

Ἡ ἐφημερις μας ἐκδίδεται δύω φοραῖς τὴν ἑβδομάδα· ἡ συνδρομὴ δι' αὐτὴν γινεται διὰ ἕναν χρόνον πρὸς πέντε τάλλαρα κολονάτα, και τὰ δύο ἥμυσι πληρώνονται εἰς ταῖς ἀρχαῖς κάθε ἑξαμήνου. ὅσοι λοιπὸν ἐπιθυμοῦν νὰ τὴν ἔχουν, ἃς λάβουν τὸν κόκόπον νὰ παραγγείλουν εἰς τὸν ὑπογεγραμμένον διὰ νὰ τοὺς τὴν στέλνη τακτικά. ἐπειδὴ ὅμως ἡ τιμὴ, και καλὴ τύχη μιᾶς ἐφημερίδος κρέμεται ἀπὸ ὅσους μέ αὐτὴν κοινοποιοῦν εἰς τὸ Ἔθνος των τοὺς φρονίμους και κοινωφελεῖς στοχασμούς των, παρακαλοῦμεν ὅλους τοὺς ἀγαθοὺς και συνετοὺς ἄνδρας τῆς Ελλάδος νὰ μᾶς βοηθήσουν εἰς τούτην τὴν ἐπιχείρησιν διὰ νὰ πληρώσουν εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν και τὸ πρὸς τὴν Πατρίδα ἱερὸν χρέος των."

Αὐτὴ εἶναι ἡ εἰδοποίησις, τὴν ὁποίαν ἐξ-δώκαμεν εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐφημερίδος, και ἐπάνω εἰς αὐταῖς ταῖς ἀρχαῖς ἐπεχειρίσθημεν νὰ περιπατήσωμεν, και ὅσον μᾶς ἐσυγχώρησεν ἡ περίστασις, ἐπεριπατήσαμεν. Ἀπὸ τὴν σειρὰν ὅμως ὅλην τῆς ἐφημερίδος βλέπει κανεὶς, ὅτι πολλὰ ὀλιγαις φοραῖς ἐβοηθήθημεν ἀπὸ τοὺς πεπαιδευμένους ὁμογενεῖς εἰς τὸν οὐσιωδέστερον σκοπὸν τῆς ἐφημερίδος μας, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ παρατήρησις και κρισις τῶν ἔργων τῶν διαφόρων ὑπουργῶν τῆς Ελλάδος· ἐπειδὴ τὸ ἔθνος μας ὤντας τόσον καιρὸν ὑποκάτω εἰς ξένην και ἀδιοίκητην Διοικησιν, δὲν ἠμπορεῖ βέβαια νὰ δώσῃ εὐθὺς εὐθὺς ἄνδρας ἐμπείρους διὰ τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς κυβερνήσεως τῶν κοινῶν πραγμάτων, οὔτε σχολεῖα εἴχαμεν, οὔτε ἀκόμη ἔχομεν, ὅπου νὰ διδασκώμεθα τὴν θεωριαν τῶν τέτοιων πραγμάτων, παρὰ μόνον και μοναχὸν σχολεῖον μᾶς μένει ἡ κοινὴ γνώμη.

Η κοινὴ γνώμη, τὴν ὁποίαν τρέμουν ὡς καὶ αὐτοὶ οἱ τύραννοι, καὶ διὰ κανόνα τῶν πράξεώντων, μεταχειρίζονται οἱ ἀληθινοὶ Βασιλεῖς τῶν ἐλευθέρων ἐθνῶν, ἐκείνη, μόνη ἐκείνη θέλει κατακαύσει τῆς σκοτεινῆς ἀπάτης τὰ ἀποτελέσματα, ἐκείνη θέλει τρομάξει τὴν νυκτοβάτρα λοξοπολιτικὴν, καὶ θέλει σβέσει ὡς καὶ τὸ ἴδιον ὄνομα τῶν ἐβυλίων ἀνακατωμάτων."

Επειδὴ ὁ λόγος μας ἀπευθύνεται μόνον εἰς τοὺς λογίους τοῦ Εθνους -- τοὺς ἀληθινοὺς λογίους --, διὰ μέσου τῶν ὁποίων ἠμπορεῖ νὰ λάβῃ τὴν σύστασίν της ἡ κοινὴ γνώμη καὶ εἰς τὴν πατριδα μας, δὲν εἶναι ἀνάγκη νά ἐξηγηθῶμεν ἐπάνω εἰς τὸ τί σημαινει "κοινὴ γνώμη" (α), ἐπανα λαμβάνομεν μόνον νὰ τοὺς παρακαλέσωμεν νὰ συνεργήσῃ καθένας ἀπὸ αὐτοὺς τὸ κατὰ δύναμιν εἰς τὴν πρόοδον τῶν ἐλευθέρων ἐφημερίδων, ἡ ὁποίαις εἶναι οἱ ἄγγελοι τῆς κοινῆς γνώμης καὶ πρόδρομοι τῆς ἐλευθερίας, καὶ εὐτυχίας τῶν ἐθνῶν.

Σημείωσ. Επειδὴ καὶ ὁ καθ' αὐτὸ σκοπος τῆς Εφημεριδος δὲν εἶναι τόσον ἡ Ιστορικὴ διήγησις τῶν καθ' ἡμέραν συμβαινόντων εἰς τὴν Ελλάδα καὶ εἰς τὸν λοιπὸν κόσμον ἀξιολογοτήτων, ὅσον, καθὼς εἴπαμεν ἡ παρατήρησις καὶ κρίσις τῶν ἔργων τῶν Πολιτικῶν μας· ἐπειδὴ μήτε εἰμεθα εἰς ἀρμόδιαν δι' αὐτὸ γεωγραφικὴν θέσιν· ἡ σειρά τῆς Εφημεριδος θέλει εἶναι 100 ἀριθ. μόνον τὸν χρόνον, καὶ θέλει ἐκδίδεται κατὰ τὴν ποσότητα τῆς ὕλης, χωρὶς τόσον νὰ πλατύνεται ἡ ἀκρίβεια κατά τὸ γράμμα "δύω φοραῖς τὴν ἑβδομάδα."

Η τιμή της εἶναι πάντα ἡ ἰδία.

Οσοι συνδρομηταὶ εὑρισκονται εἰς τὴν Ανατολικὴν Ελλάδα, θέλει διευθύνονται ἀμεσως πρὸς τὸν Συντάκτην.

Οσοι εἰς τὴν Δυτικὴν πρὸς τὸν κύρ.

Οσοι εἰς Πελοπόννησον πρὸς τὸν κύριον Κ. Λιβέριον Βουλευτὴν εἰς Ναύπλιον.

Απο Αἴγιναν, Πῶρον, Ὕδραν, Σπέτζιαις, καὶ Τζιαν πρὸς τὸν Συντάκτην.

Απο τὰς ἄλλας νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους εἰς Σύραν πρὸς τὸν ἐκεῖ Γεν. Γραμματέα κύρ. Γεώργιον Καραμάνναν.

Εἰς τὴν Σμύρνην πρὸς τὸν κύρ. Σίμον Ῥούσσ.

ὁ Συντάκτης τῆς Εφημερίδος
Γεώργιος Ψύλλας.

(α) Οἱ καλοὶ τῆς Ελλάδος κάπως τὴν γνωρίζουν καὶ αὐτοὶ μὲ τὸ ὄνομα "φωνὴ λαοῦ."

Αθῆναι 27. Οκτωβρ.

Απὸ Σάλωνα γράφουν, ὅτι οἱ Τοῦρκοι ἀνεχώρησαν ἐκεῖθεν τὴν νύκτα τῶν 25 τοῦ Οκτωβρ. ἔξαρνα, ἀφίνωντας ζωοτροφίας καὶ πολεμοφόδια, καὶ πολλὰ φορτώματα μὲ σκουτιά."

Οἱ ἐδικοί μας τοὺς ἐπῆραν στὸ κοντό, καὶ τοὺς κτυποῦν φεύγοντας.

Εἰς τὸν πόλεμον τῶν 17 ἀπέθανεν σὰν παληκάρι ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ανιστρατήγου Ιω. Ῥούκη, συγγενὴς τοῦ ἀοιδίμου Διάκου, τοῦ ἐλευθεροτοῦ ἔλης σχεδὸν τῆς Βοιωτίας εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου, ὁ ὁποῖος ἔπεσε καὶ ἐκεῖνος ἔνδοξα πολεμῶντας ἐναντίον τοῦ Ομὲρ Βριώνη εἰς τὴν Αλαμάναν.

-- Ο Λ'. Γραμματεὺς τοῦ Βουλευτικοῦ Ιωάννης σκανδαλιδὴς εὑρισκόμενος εἰς βαρέαν ἀσθένειαν, ἐπροσκάλεσεν ἐδῶθεν τὸν Ιατρὸν Σπυρ. Καλογερόπουλον μὲ συμφωνιαν νὰ τοῦ δώσῃ 1000 γρόσια δι' αὐτὸ τὸ ταξίδι του."

-- Πρέπει νὰ εἶναι ἐξηγημένος ἀπὸ τὴν γενικὴν κατηγορίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐμβάινουν οἱ Πελοποννήσιοι διὰ τὴν μεγάλην ἀδιαφορίαν, ὁποῦ δείχνουν πρὸς τὸ Τακτικὸν, ὁ κύρ. Γραμματικόπουλος, ὁ ὁποῖος μὲ ὅλον ὁποῦ ἐστάθη Αντιστράτηγος μὲ τοὺς Ατάκτους, ἐνδύθη τὰ ταπεινὰ φορέματα ἑνὸς ἁπλοῦ στρατιώτου τοῦ Ιππικοῦ, καὶ τοῦτο τὸ ἔχει διὰ καύχημα, καθὼς καὶ τῷ ὄντι εἶναι.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 1.

(Γυρίσκεται εἰς Αθήνας. εἰς τὸν Συντάκτην. Εἰς Ναύπλιον, εἰς τὸν κύρ. Κ. Λιβέριον Βουλευτὴν. Εἰς Σύραν, εἰς τὸν Γεν. Γραμματέα κύρ. Γεώργιον Καλαμμάνον.)

„Ἡ Παῤῥησία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΤΕΤΡΑΔΗ. 11 Νοεμβ. 1825

Αθῆναι 7 Νοεμβρ.

Σήμερον ἐπέστρεψεν ὁ Συνταγματάρχης κύρ. Φαβιέρ ἀπὸ Σπέτζαις μὲ τοὺς τέσσαρους λόχους τοῦ πρώτου συντάγματος, καὶ μέρους τοῦ Πυροβολικοῦ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ἰδίου του Αρχηγοῦ κυρ. Καλέργη.

Ἡ ὑποψία τὴν ὁποίαν εἶχαν διὰ ταῖς Σπέτζαις, μήπως ὁ ἐχθρὸς κινηθῇ διὰ ἐκεῖ, φαίνεται ὅτι ἔλειψε καὶ καθὼς λέγουν, ὁ στόλος ἔκαμεν ἀπόβασιν εἰς Νεόκαστρον, χωρὶς νὰ ἐμβαρκάρῃ τὰ παλαιὰ στρατεύματα, καθὼς ἔλεγαν προτήτερα.

Εἰς τὴν ἀπουσίαν τοῦ Συνταγματάρχου σχηματίσθησαν ἐδῶ ἄλλοι τρεῖς λόχοι, χωρὶς ἐκείνων, ὅσοι ἐκαταγράφθησαν εἰς τὸ Ἱππικὸν καὶ Πυροβολικὸν, καὶ καθημερινῶς αὐξάνει τὸ σύνταγμα.

Ἀπὸ Ανδρον ἦλθαν ἕως τώρα 150 νοοτύλλεκτοι, καὶ προσμένονται ἀκόμη ἄλλοι τόσοι. Αὐτοὶ, μᾶς λέγουν, ὅτι εἶναι ὅσοι ἐθελονταὶ, καὶ κανένας παρμένος μὲ βίαν.

Τὴν 7. Νοεμβρ. ἦλθαν ἀπὸ Ὑδραν, καὶ μᾶς λέγουν, ὅτι ὁ ἐχθρικὸς στόλος εὑρίσκεται ἀκόμη εἰς Νεόκαστρον, καὶ ἐμβαρκάρει στρατεύματα. Μᾶς ἐρώτησαν μὲ ἀπορίαν, πῶς ἐδὼ δὲν ἔχομεν τὴν εἴδησιν, ὅτι ἔκαυσαν τὴν Τριπολιτζᾶν καὶ ἔφυγαν: Τοῦτο ὅμως δὲν εἶναι βέβαιον, ἐπειδὴ ἐμεῖς ἐχθὲς ἐλάβαμεν γράμμα ἀπὸ Σοφικὸν καὶ δὲν μᾶς τὸ λέγει. Τὰ Ελληνικὰ καράβια εὑρίσκονται εἰς τὰ Βάτικα: δηλαδὴ τὰ Ὑδραίϊκα καὶ τὰ Ψαῤῥιανά· ἐπειδὴ τὰ Σπετζιώτικα ἐμάνισαν μὲ τοὺς Ὑδραίους καὶ ἐτραβίχθησαν ὕστερα ἀπὸ ἕνα καλὸν μάλωμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἐσκοτώθησαν ὀκτὼ ἄνθρωποι ἀπὸ τὰ δύο μέρη. Τοῦτο ἐτάραξεν ἐδὼ πολλοὺς καλοὺς Πατριώτας· ἐμεῖς ὅμως εἴμασθε βέβαιοι ὅτι αὐτὸ εἶναι μια περαστικὴ ὁρμὴ τῆς νεότητος, καὶ εὔκολα θέλει διορθωθῇ ἀπὸ τὴν φρόνησιν τῶν οἰκοκυρέων καὶ τῶν δύω νησιῶν. Ναί! τοῦ κοινοῦ κινδύνου καὶ τῶν δύω νησιῶν οἱ δεσμοὶ, στοχαζόμεθα, ὅτι δὲν εἶναι τόσον εὔκολον νὰ λυθοῦν ἀπὸ τέτοια ἀνακατώματα τῆς στιγμῆς.

Παλληκάρια τοῦ Ελληνικοῦ Στόλου, ὁποῦ ἐβάλατε τὸ στῆθος σας τέσαις φοραῖς, διὰ νὰ φυλάξετε ἄλλους ὁμογενεῖς σας, τοὺς ὁποίους ἐφοβέριζεν ἡ Τουρκικὴ αἰχμαλωσία! θὰ ἀφήσετε ἐσεῖς τώρα ταῖς ψυχαῖς σας νὰ κυριευθοῦν ἀπὸ ἐμφύλιον μῖσος, τὸ ὁποῖον θέλει φέρει εἰς αὐτὰ τὰ ἐδικά σας τέκνα καὶ γυναῖκας τὴν αἰχμαλωσίαν; ὄχι βέβαια! τοῦτο δὲν τὸ πιστεύει κανεὶς! Αλλὰ καὶ τοῦτο ἂν δὲν ἦτον, πάλιν δὲν ἔπρεπε νὰ ἀφίνετε τὸν ἑαυτὸν σας νὰ κυριεύεται τόσον εὔκολα ἀπὸ τὴν ἀναθεματισμένην ὀργὴν, ὥστε νὰ πιάνετε καὶ τὰ ἅρματα, ὁποῦ σᾶς ἔδωκεν ἡ Πατρίδα διὰ τὸν ἐχθρὸν, ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν σας.

Τὴν περασμένην Παρασκευὴν μὰς ἔφεραν ἐδῶ τὴν πικρὴν εἴδησιν, ὅτι εἰς τὸ Μαυρομάτι (χωρίον τῆς Θήβας) ἔκλει-

σαν οἱ Τοῦρκοι τῆς Εὐρίπου (ἕως 600. τὸν ἀριθμὸν) εἰς μίαν Εκκλησιαν, και ὕστερον ἔκαυσαν ἐκεῖ μέσα τὸν Αντιστράτηγον Αθανάσιον Σκουρτανιώτην μὲ 35 - 40, παλληκάρια.

Αὐτὸς ὁ καλὸς ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος δὲν ἔπαυσεν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου νὰ φυλάττῃ ὡσὰν καλὸν λαγωνικὸν τοὺς δρόμους τῆς Εὐρίπου, και πάντοτε νὰ σκοτώνῃ, ἢ νὰ πιάνῃ Τούρκους, ἀκούωντας τὴν ἀπερασμένην ἑβδομάδα, ὅτι εἶχαν εὔγη πρὸς τὸ μέρος τῆς Θήβας, ἐπῆρε τὰ παλληκάριά του, και ἐπῆγε νὰ πιάσῃ κανένα δυνατὸν μέρος, ὅθεν ἔμελλαν νὰ περάσουν. βλέποντας ὅμως εἰς τὸ χωρίον Μαυρομάτι ὀλίγους Τούρκους εἰς τὴν ἀρχὴν, κατέβη κάτω νὰ τοὺς κτυπήσῃ, και ἐκεῖ τὸν ἐπλάκωσαν ὅλοι. αὐτὸς ἔπιασε τὴν μάνδραν μίας ἐκκλησίας, και ἐκεῖθεν τοὺς ἐπολέμησεν ἀρκετὴν ὥραν. ὡς τὸ τέλος δὲν ἠμπόρεσε νὰ βασταχθῇ εἰς τὴν μάνδραν, και ἐμβῆκαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. ἀλλὰ μὴν ἔχωντας τὰ ἀναγκαία σύνεργα διὰ νὰ ἀνοιξουν ἀπὸ τὴν Εκκλησιαν πολεμίστραις, οἱ Τοῦρκοι ἀπ' ἔξω ἄνοιξαν ἀπὸ πάνω τὴν ἐκκλησίαν, και ῥίχνωντας μέσα φωτιαν τοὺς ἔκαυσαν.

Εκάησαν, ἀλλὰ δὲν ἐπαραδόθησαν. τοῦτο φθάνει μόνον, διὰ νὰ γνωρίσῃ κανεὶς τὶ παλληκάρια ἦτον. κρίμα μόνον ὁποῦ ἐχάθησαν ἄδικα τῶν ἀδίκων. ἡ παλληκαριά τους ἤθελεν ἦτον εἰς τὴν Πατρίδα πολλὰ ὠφελιμώτερη, ἂν τὴν ἐμεταχειρίζοντο, ὄχι κατὰ τὸ κλέφτικον, ἀλλὰ ἑνωμένοι μαζὴ μὲ τὰ μεγάλα σώματα, και ὅσον τοῦτο δὲν γένη, ποτὲ δὲν θὰ παύσουν οἱ Τοῦρκοι νὰ μᾶς καταπατοῦν τοὺς τόπους, και νὰ μᾶς τζακιζουν ἀπὸ ἕναν ἕναν. Ηξεύρω, ὅτι αὐτὸν τὸν τρόπον τοῦ πολέμου τὸν ἐπαίνεσαν και πολλοὶ φρόνιμοι Εὐρωπαῖοι (α), δὲν εἶπαν ὅμως ποτὲς νὰ κάμνη πᾶς ἕνας καπετάνος ὅ,τι θέλει, νὰ στέκη ὅπου θέλει, νὰ πολεμῇ ὡς θέλει, και ὅταν θέλῃ -- ἐμεῖς ἐξ ἀρχῆς ἐχάσαμεν και ἀκολουθοῦμεν νὰ χάνωμεν, ἐπειδὴ ὅταν ἕνας καπετάνος ἐθυσιάζετο, ὁ ἄλλος ἀπὸ τὸ βουνὸ ἔκαμνε χάζι.! Τοῦτο ταῖς περισσότεραις φοραῖς δὲν ἐγίνετο ἀπὸ κακίαν, ἀλλὰ ἐπειδὴ δὲν εἶχαν προτήτερα μαζὴ καμωμένον κἀνένα σχέδιον, μήτε ὁ ἕνας ἔπιανε τὴν δουλειὰ μὲ γνῶσιν, μήτε ὁ ἄλλος ὕστερα ἤξευρε πῶς νὰ τὸν βοηθήσῃ.

Αὐτὰ δὲν λέγονται πρὸς κατηγορίαν τοῦ Σκουρτανιώτη καὶ τῶν καλῶν παλληκαρίων του· ἐκεῖνοι μὲ τὸν θάνατόν τους ἐκαθάρισαν καὶ ταῖς ἁμαρτίαις τους· λέγονται διὰ ἡμᾶς τοὺς ζωντανοὺς, ὁποῦ πρέπει νὰ συλλογιζώμασθε, διὰ ὅσα πράγματα βλέπομεν νὰ γίνωνται εἰς τοῦτον τὸν κόσμον.

Γ. Ψ.

(α) Ο Κολονέλος Στανώπ ἔλεγεν, ὅτι καλλήτερον τρόπον πολέμου οἱ Ελληνες δὲν ἠμποροῦσαν νὰ μεταχειρισθοῦν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν τους, παρὰ τοῦτον, τὸν ὁποῖον ἐμεταχειρίσθησαν ἕως τώρα, τον ὁποῖον αὐτὸς ἔλεγεν ἐκκεντρικὸν! ἀλλὰ ἠξεύρομεν πολλὰ καλὰ, πόσον ἐπροσπάθησεν εἰς τὴν συνέλευσιν τῶν Σαλώνων νὰ στερεώσῃ μεταξὺ τῶν Καπετανέων τῆς Ανατολικῆς καὶ Διτικῆς Ελλάδος τὸ νὰ ἐνεργοῦν. συμφώνως και μὲ προμελέτην τὰ πολεμικάτους ἐπιχειρήματα.

Ισον γράμματος τοῦ συνταγματάρχου κυρ. Φαβιὲρ.

Αριθ. 141.

Πρὸς τὸν κύριον Επαρχον.

Εμαθα, ὅτι εἰς τὴν ἀπουσίαν μου ἀπ' ἐδώ, μερικοὶ ἄνθρωποι ἀπὸ τὴν Επαρχίαν σας, καταγραμμένοι εἰς τὴν δούλευσιν τοῦ Τακτικοῦ, ἐμποδίσθησαν ἀπὸ τοὺς φοβερισμοὺς ἀνθρώπων ἐχθρῶν τῆς Πατρίδος των.

Ιξεύρετε κύριε, ποίαις ἐλπίδες τὸ Εθνος καὶ ἡ, Διοίκησις θρέφει εἰς τὸν ὀργανισμὸν τοῦ Τακτικοῦ μόνου δυνατοῦ νὰ ἀποκτήσῃ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ελλάδος καὶ νὰ ἀσφαλίσῃ τὴν ἐσωτερικήν της ἡσυχίαν.

Σᾶς παρακαλῶ λοιπὸν, ἐν ὀνόματι τῆς Διοικήσεως, νὰ δώσετε Διαταγὴν εἰς τὰ χωρία διὰ νὰ κάμοον νὰ ἔλθουν ἐδώ οἱ καταγραμμένοι καὶ νὰ δείξουν ἐκείνους τοὺς αὐθάδεις, ὁποῦ ἤθελε τολμήσουν νὰ ἐναντιωθοῦν μὲ δύναμιν, ἢ μὲ φοβερισμοὺς εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. Αὐτοὶ θέλει πιασθοῦν καὶ θέλει λάβουν τὴν παιδείαν ὁποῦ πρέπει εἰς τοὺς προδότας τῆς Πατρίδος· ἕνα πολεμικὸν κριτήριον θέλει ἀπο φασίσει τὴν κρίσιν τους μέσα εἰς 24. ὥραις.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς χαιρετήσω μὲ ὅλον τὸ σέβας

Ο Αρχηγὸς τῶν Τακτικῶν Ελλην.

Αθῆναι Δυνάμεων

Συνταγματάρχης Βαρὼν Φαβιέρ.

10. Νοεμβ. 1825.

Σήμερον τὴν αὐγὴν ἐμάθαμεν ἀπὸ Ὕδραν. ὅτι ἔκαυσαν τὰ Ελληνικὰ καράβια δύο ἐχθρικαῖς φρεγάδες ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὸ Νεόκαστρον εἰς τὰ πανιά.

Ποιησις.

Ενα ἀπὸ τὰ πολλὰ ὁποῦ ὑστερεῖται ἕως τώρα τὸ Γένος μας, εἶναι καὶ ἡ ἐθνικὴ ποίησις. Μὲ ὅλον ὁπῦ ἡ φύσις τὸ ἐπλούτισε μὲ μιαν ἔξοχον φαντασίαν και θαυμαστὴν ἐξυπνάδα· τὸ ἐτριγύρισε μὲ τόσα ἐξωτερικά (τῶν τόπωντυ) κάλλη, και ἡ θεά Τύχη τὸ ἐπροικοδότησε μὲ μιαν τόσον ἁρμονικὴν και ὡραιότατην γλῶσσαν ⟨α⟩, ἡ σκληρότης τῆς ξένης Διοικήσεως τῦ ἐσήκωνε κάθε τρόπον και ὄρεξιν τῦ νὰ ξετειλίζῃ αὐτὰ τὰ φυσικά τυ προτερήματα· τῦ ἔσμιγε μὲ χολὴν και πικρίαν τὴν γλυκειάν νοστιμάδα, ὁποῦ τὸ ἐπότιζεν ἡ θεωρία τῶν ἀξιολόγων βυνῶν και κοιλάδων του, και ἡ σοφολογιωτάτικη κακοβέσσουλη ἀνατροφὴ, γενικὸν ἀποτέλεσμα τοῦ σκότους τῶν μεσσαίων αἰώνων, τοῦ ἐγέμιζε τὸ κεφάλι και τὴν γλῶσσαν μὲ ἄψυχαις σκελεθρόμορφαις ἰδέαις και λέξαις. Μόλις δύω χιλιάδες και τόσους χρόνους ὕστερα ἀπὸ τον χρυσὸν αἰῶνα της ἤκουσεν ἡ Ελλὰς νὰ τραγουδῇ ὁ Κορνάρος τὰ ἐρωτικο-ἡρωϊκά πάθη τῦ Ερωτόκριτου ⟨β⟩ μὲ τῆς Κρητικῆς διαλέκτου ταῖς χάραις. Και ὀλίγους χρόνους πρὶν γένῃ ἡ Κωνσταντινύπολις τὸ θέατρον τῆς Τυρκικῆς αἱματοχυσίας και τῶν τόσων ἀνηκύστων κακῶν, ἔψαλε χαριέστατα ὁ Χριστόπουλος τὰ τρυφερά τῶν ἐρώτων αἰσθήματα και τὰ γλυκά σισυρίσματα τῆς πλώσκας και τῆς βαρέλλας. Αὐτά μόνον εἶναι, ὅσα γνωρίζομεν ἀληθινά ἐθνικά ποιήματα, καὶ ὅσα ἀνέκδοτα περιφέρονται ἀπὸ στόμα εἰς στόμα τῶν κλεφτῶν και τῶν ἄλλων βουνήσιων τῆς Ελλάδος κατοίκων τραγούδια.

Τὰ ποιήματα τοῦ ἀθανάτου Ῥήγα, μὲ ὅλον ὁποῦ εἶναι γραμμένα μὲ πατριωτικὸν σκοπὸν, δὲν ἠμπορῦν νὰ μεταδώσουν εἰς ταῖς καρδίαις τῶν λαῶν τῆς Ελλάδος ἐκείνην τὴν φλόγα, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἦτον ἀναμμένος ὁ ποιητής των· καὶ μὲ ὅλον τοῦτο δὲν ἔλλειψαν νὰ κάμουν και αὐτά τὴν ἐνέργειάν τους εἰς ταῖς εὐάισθηταις καρδίαις τῶν Ελλήνων.

Εἰς τὸν σημερινὸν ὅμως βρασμὸν τῶν πενοστάσεων, εἰς ταῖς ἡμέραις τούταις, μέσα εἰς ταῖς ὁποίαις τὰ τιμιώτερα και ὑψηλώτερα πάθη τῦ ἀνθρώπυ ἄναψαν ὡς τὸν ὕστερον βαθμὸν, σήμερον λέγω, ὁποῦ ποταμοὶ αἱμάτων ἐκδικοῦνται Πίστιν, Πατρίδα, Ελευθερίαν, Τιμὴν, Τάφους Προγόνων, κτλπ, καὶ κατὰ λόγον φυσικὸν ἔπρεπε νὰ γεννηθῦν και ποιηταὶ καὶ ποιήματα ἄξια τῆς μεγάλης τύτης ἐποχῆς, κατὰ εἰς ἄλλαις πολλαῖς αἰτίαις, πιστεύομεν δυνατὰ, ὅτι τὰ δεσμὰ τῆς ψυχρῆς σοφολογιωτάτικης ἀνατροφῆς, μὲ τὰ ὁποῖα οἱ περισσότεροι κατεβαίνομεν καὶ εἰς τὸν τάφον, ἐμπόδισαν τὴν γονιμότητα τῆς φαντασίας πολλῶν, οἱ ὁποῖοι φλογιζόμενοι ἀπὸ ταῖς μεγάλαις τύταις ἰδέαις, και φλογίζωντας αὐτοὶ πάλιν τοὺς πολλοὺς ἀντιστρόφως, ἠμπορούσαν νὰ σύρνουν βιαίως τοὺν λαοὺς τῆς Ελλάδος ὅπου ἤθελαν μὲ τὴν δύναμιν τῆς θεοπνεύστου λύρας τυς.

Εὐτύχησεν ὅμως μὲ ὅλα αὐτὰ τὸ Εθνος μας νὰ ἀποκτήσῃ ἕναν ὡραιώτατον ὕμνον εἰς τὴν Ελευθερίαν, γραμμένον εἰς τὴν Λακυνθον ἀπὸ τὸν κόμητα Διονύσιον Σολωμὸν και ἐκδεδομένον εἰς Μεσολόγγι κατὰ τὸ 1825. Τὸ ποίημα τῦτο ἐμεταφρασθη εἰς τὴν Γαλλικὴν καὶ Ιταλικὴν γλῶσσαν, μαζὴ μὲ τὴν ὁποίαν μετάφρασιν ἐξεδόθη εἰς Μεσολόγγι· ἐπαινέθη πολλὰ εἰς ταῖς Εφημερίδες τῆς Εὐρώπης· και ὅμως εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Ελλάδος μενει ἀκόμη ἀγνώριστον, ἐνῶ ἔπρεπεν οἱ στρατιῶται τῆς ἐλευθερίας νὰ τὸ βαστοῦν ὡς ἐγκόλπιον, καὶ τὰ παιδάριά μας νὰ τὸ ἔχουν καὶ ὅταν κοιμοῦνται ὑποκάτω εἰς τὸ προσκέφαλόν τους. Μόλις προχθὲς εἴδαμεν εἰς τὴν Γενικὴν Εφημερίδα τῆς Ελλάδος μίαν σύντομην ἀνάλυσιν τοῦ εἰρημένου ὕμνου ὑπὸ Σ. Τ. φίλου μας, ὁ ὁποῖος πρὸ ἑνὸς χρόνου γραφωντάς μας δι' αὐτὸ τὸ ποίημα, ἔλεγεν, ὅτι

(α) Ενας πεπαιδευμένος καὶ φρόνιμος Αγγλος, ἔμπειρος τῆς παλαιᾶς Ελληνικῆς, Λατινικῆς, Γαλλικῆς, Ιταλικῆς καὶ Γερμανικῆς γλώσσας, ὁ ὁποῖος εὑρισκόμενος ἐδώ, ἐσπούδαζε καὶ τὴν σημερινὴν ἐδικήν μας, καὶ τὴν ἐννοοῦσεν ἐξαίρετα, μᾶς ἔλεγε συχνὰ, ὅτι ἡ γλῶσσα μας ἠμπορεῖ νὰ γένῃ μία ἀπὸ ταῖς ὡραιώτεραις γλώσσαις τῆς Εὐρώπης, καὶ μάλιστα διὰ τὴν ποίησιν.

(β) Τοῦτο τὸ ὡραιώτατον ποίημα μὲ τὰ τόσα φυσικά καὶ ἁπλὰ κάλλη του τὸ ἐψιμμίθωσαν μὲ τὰ ψευδοστολίσματα τῆς φανταστικῆς καὶ ἀσύστατης γλώσσας τώρα ὕστερα, διὰ νὰ τὸ κάμουν ἀρεστὸν εἰς τὴν διεφθαρμένην ὄρεξιν.

ὡραιώτερον εἰς τὸ εἶδος του δὲν εἶχεν ἰδῆ ἕως τότε εἰς κἀμμίαν ἀπὸ ὅσαις γλώσσαις γνωρίζει (και γνωρίζει τὴν παλαιὰν Ελληνικὴν και νέαν, ὡς Ελλην, τὴν Ιταλικὴν, Γαλλικὴν και Αγγλικὴν, και ὁ ἴδιος ἔγραψε και ἐμετάφρασε κἄποτε ποιήματα τόσον ἐπιτυχημένα, ὁποῦ φανερὰ δείχνουν, ὅτι ἡ φύσις ἐχάρισε καὶ εἰς αὐτὸν ποιητικὸν νοῦν, ἀλλ' ἄλλαις φροντίδες τὸν βαστοῦν προσκολλημένον εἰς πράγματα ἀναγκαιότερα,

Τὸ ἴδιον αἴσθημα ἐπροξένησε και εἰς ἡμᾶς ἡ ἀνάγνωσις τοῦ εἰρημένου ποιήματος και εἰς ὅλους τοὺς λογίους και εὐαισθήτους φίλους μας. Μάλιστα! εἰς ὅλους ἐπαρατηρήσαμεν, ὅταν ἄκουαν νὰ διαβάζεται ὁ ὕμνος ἀπὸ ἀναγνώστην ἐπιτήδειον, νὰ ἐκφράζωνται ὅλα τὰ πάθη τοῦ λόγου εἰς τὰ προσωπά τους, και τὰ μάτια τους γεμάτα δάκρυα.

Ναί! μὲ τὸ μάτια βουρκωμένα ἐκατεβαίναμεν μὲ τὸν ποιητὴν εἰς τὰ ἱερὰ μνήματα τῶν Προγόνων μας, ὅπου ζωντανὰ ἐβλέπαμεν τὴν Ελευθερίαν νὰ δέρνεται και νὰ κτυπιέται, και ἀποπάνω τῆς ἄλλο τὰ μὴν ἀκούῃ, παρὰ ταῖς φωναῖς τοῦ ἀλλοῦ, καὶ ταῖς ἄλυσσαις τῶν τέκνων της. και ἴταν, ἀκολουθῶντας τὸν ποιητὴν εἰς τὰ ξένα και ὕστερον ἔμπροσθεν τῆς Τριπολιτζᾶς, ὅπου τὸ τρίξιμον τῶν ἐχθρικῶν ἁρμάτων ζητεῖ νὰ τρομάξῃ τὴν ἐλευθερίαν, και μὲ αὐτὸ νὰ ἀντισκόψῃ τὸν δρόμον της, και πᾶς ἄνθρωπος φαίνεται νὰ τῆς λέγῃ.

" Δὲν ἀκοῦς πῶς φοβερίζουν "
" Ανδρες μύριοι και παιδιά; "

Εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν ἡ ἀλλαγὴ τοῦ συνηθισμένου μέτρου τῶν στίχων εἰς τὸ δακτυλικὸν, παρασταίνει τὴν ἡρωϊκήν της ἀπόφασιν και ἀψηφισίαν τῶν μυρίων ἀνδρῶν μὲ ἕναν τρόπον θαυμάσιον, και μᾶς φαίνεται ἀληθινὰ νὰ τὴν βλέπωμεν νὰ προβαίνῃ μὲ σταθερὸν περιπάτημα, μὲ ὀρθὴν τὴν κεφαλὴν, ἐναντίον αὐτῶν τῶν μυρίων ἀνδρῶν, λέγωντας:

" Λίγα μάτια, λίγα στόματα
" Θὰ σᾶς μείνουν ἀνοικτὰ,
" Γιὰ νὰ κλάψετε τὰ σώματα
" Ποῦ θέ νὰ εὕρῃ ἡ σημφορά.

Η περιγραφὴ ὕστερον τῆς ἐφόδου τῆς Τριπολιτζᾶς δὲν περιγράφεται. μήτε ἡ περιγραφὴ τῆς συμφορᾶς τῶν ἐχθρῶν, ὁποῦ ἐπνίγησαν εἰς τὸν Αχελῶον ἠμπορεῖ νὰ ἀναλυθῇ χωρὶς νὰ ξεπέσῃ ἀπὸ τὴν ἀξίαν της. κύττα μόνον μέσα εἰς τὸν ποταμὸν και θαύμαζε.

" Βλασφημάει, σκούζει, μουγγρίζει
" Κάθε λάρυγκας ἐχθροῦ,
" Καὶ τὸ ῥεῦμα γαργαρίζει
" Ταῖς βλασφήμιαις τοῦ θυμοῦ.
" Σφαλερὰ τετραποδίζουν
" Πλῆθος ἄλογα, και ὀρθὰ
" Τρομασμένα χλυμιτρίζουν,
" Καὶ πατοῦν εἰς τὰ κορμιά,
" Ποῖος σ' τὸν σύντροφον ἁπλόνει
" Χέρι ὡσὰν νὰ βοηθηθῇ
" Ποιὸς τὴν σάρκα τοῦ δαγκόνει,
" Οσο ὁποῦ νὰ νεκρωθῇ.
" Κεφαλαῖς ἀπελπισμέναις,
" Μὲ τὰ μάτια πεταχτὰ,
" Κατὰ τ' ἄστρα σηκωμέναις
" Γιὰ τὴν ὕστερη φορά.

κτλπ.

Και μὲ τὸ φῶς ὁποῦ χύνει τριγύρω της ἡ ἱερὰ θρησκεία εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Μισολογγιοῦ, φωτίζεται τόσον ἡ καρδία και ὁ νοῦς τοῦ ἀκροατοῦ, ὁποῦ ἠμπορεῖ κἀνεὶς μὲ δίκαιον νὰ εἰπῇ και διὰ τὴν ποίησιν, ὅ,τι λέγει ὁποιητὴς διὰ τὴν θρησκείαν.

" Ἆ! τὸ φῶς, ποῦ σὲ στολίζει,
δὲν εἶναι ὄχι ἀπὸ τὴν γῆν."

Τέτοιον εἶναι τὸ ποίημα, διὰ τὸ ὁποῖον ὁμιλοῦμεν. Κρίμα μόνον, ὁποῦ καθὼς εἴπαμεν, εἶναι ἀκόμη ἀγνώριστον εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Ελλάδος! ἐδῶ μόνον ἕνα ἴσον εὑρίσκεται εἰς χεῖρας μας, και ἴσως πουθενὰ ἀλλοῦ εἰς τὴν Ανατολικὴν Ελλάδα. Ερωτήσαμεν καὶ πολλοὺς, ὁποῦ ἦλθαν ἀπὸ Ναύπλιον, καὶ δὲν εἶχαν τὴν παραμικρὴν εἴδησιν δι' αὐτό. Εἶναι τάχα ἡ σπανιότης του, ὁποῦ τὸ βαστᾶ κρυμμένον, ἢ μήπως και ἐδῶ ἐπροχώρεσε κἀνένα ἱερὸν κριτήριον τοῦ Σοφολογιωτατισμοῦ; Αν εἶναι τὸ πρῶτον, εὔκολα διορθώνεται, καὶ ἡμεῖς ὑποσχόμεθα μίαν νέαν ἔκδοσιν τοῦ ὕμνου εὔμορφην και εὐθυνήν. ἂν εἶναι τὸ δεύτερον, ὁ θεὸς νὰ μᾶς δώσῃ καλὴν ἐλευθερίαν....

Αθῆναι. 30. Οκτωβρ.
1825.

Γ. Ψ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 2.

(Εὑρίσκεται εἰς Αθήνας, εἰς τὸν Συντάκτην. Εἰς Ναύπλιον, εἰς τὸν κύρ. Κ. Λιβέριον Βουλευτὴν. Εἰς Σύραν, εἰς τὸν Γεν. Γραμματέα κύρ. Γεωργίον Καραμμάνον.)

„Η Παῤῥησία
εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς οἰκαιοσύνης.

ΣΑΒΒΑΤΩ. 14. Νοεμβ. 1825

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Αθῆναι. 13. Νοεμβρ.

Εχομεν εἴδησιν ἀπὸ Σπέτζαις ὅτι ἔγραψεν ἐκεῖ ὁ Ναύαρχος Μιαούλης διὰ τὸν ἐχθρικὸν Στόλον, πῶς ἐκίνησε καὶ πηγαίνει διὰ τὸ Μεσολόγγι.

Λέγουν ὅτι ὁ ἴδιος Ιμπραήμ - Πασσας πέρνωντας ἐννέα χιλιάδες στρατεύμα μαζή του, πηγαίνει νὰ κτυπήσῃ τὸ Μεσολόγγι.

Διὰ τὸ Μεσολόγγι στοχάζονται πολλοὶ, ὅτι ἀλλέως εἶναι πολλὰ δύσκολον νὰ πέσῃ, παρὰ μὲ πολλορκίαν· ἐπειδὴ δὲν εἶχεν ἀρκετὴν ζωοτροφίαν. Ἀλλ' ἄλλοι μὰς ἐβεβαίωσαν, ὅτι ἡ Διοίκησις ἔλαβε μέτρα πρὸ πολλοῦ καὶ τὸ ἐφοδίασε ἀρκετά μὲ ὅλα τὰ ἀναγκία. Κ' ἐμεῖς στοχαζόμεθα μὲ πολλοὺς ἄλλους, ὅτι τὸ Μεσολόγγι εἶναι σολλὰ δύσκολον νὰ παρθῇ μὲ πόλεμον· πρῶτον, ἐπειδὴ ἔχει μέσα πολλοὺς καὶ καλοὺς ἄνδρας, οἱ ὁποῖοι 10. τόσους μῆνας τώρα ἐπέρασαν ἀπὸ τὴν φωτιὰ καὶ ἀπὸ τὸ ἀμμῶνι, καὶ καθένας ἀπὸ αὐτοὺς ἔγινεν ἕνα κάστρον· δεύτερον, ἐμεῖς δὲν εἴδαμεν ἕως τώρα τοὺς Αράπιδες νὰ πάρουν κἀμμίαν δυνατὴν θέσιν μὲ πόλεμον· τρίτον, ὁ χειμῶνας εἶναι πολλὰ ἐπιτήδειος καιρὸς διὰ νὰ βλάψῃ τοὺς ἐχθροὺς εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη. ὅσοι γνωρίζουν τὴν θέσιν τοῦ Μεσολογγιοῦ ἠξεύρουν πόσον λιμνάζουν τώρα τριγύρω του τὰ νερά, καὶ τὶ βάλτους σχηματίζουν. Καὶ ἐὰν τέλος πάντων χρειασθοῦν καὶ ἄλλους ἄνδρας διὰ μέσα, εἶναι πλησίον τοὺς ὁ Στρ. Καραϊσκάκης μὲ τόσα ἄλλα σώματα γεμάτα ἐνθουσιασμὸν καὶ ζῆλον νὰ τρέξουν νὰ βοηθήσουν τοὺς ἀδελφούς τους εἰς Μεσολόγγι. Μάλιστα ἀκούομεν, ὅτι ἡ Διοίκησις ἐδιώρισεν καὶ τὰ στρατεύματα τῶν Σαλώνων νὰ περάσουν εἰς Μεσολόγγι, τὰ ὁποῖα προτήτερα εἶχε διατάξει νὰ ὑπάγουν εἰς τὴν Ὕδραν.

Ὕστερον ἀπὸ ὅλα αὐτὰ, καὶ πρῶτον ἀπὸ ὅλα εἶναι τὰ Ελληνικὰ καράβια, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ἀφήνουν τὸν ἐχθρὸν τόσον ἥσυχον εἰς ταῖς ἐπιχείρησαίς του, καὶ τὰ ὁποῖα βοηθούμενα ἀπὸ τὸν χειμῶνα, δὲν θέλει ἀφήσουν πολὺν καιρὸν εἰς τὸν Εχθρὸν διὰ νὰ ἀποκλείσῃ τὸ Μεσολόγγι.

Αὐτὰ δὲν εἶναι μόνον ψιλαῖς ἐλπίδες· εἶναι λόγοι δυνατοὶ· εἶναι πράγματα· φθάνει νὰ ἐνεργηθοῦν μὲ τὸν καιρόν τους, καθὼς ἐλπίζομεν νὰ ἐνεργήθηκαν, ἐπειδὴ ἀπὸ καιρὸν ἀκούαμεν νὰ φοβερίζεται τὸ Μεσολόγγι μὲ τὸ παρὸν κίνημα τοῦ Ιμπραήμ -- Πασᾶ. Καὶ ἕνα τέτοιον κίνημα ἔπρεπε νὰ τὸ ἐπιθυμῇ ἡ Ελλὰς ἀπὸ πολὺν καιρὸν, πέρνωντας ὅμως αὐτὰ τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι πολλὰ δύσκολα νὰ ἐνεργηθοῦν· καὶ τότε ἐκεῖνο, ὁποῦ δὲν ἤθρεν ὁ Ιμπραήμ Πασᾶς εἰς ὅλην τὴν Πελοπόννησον, ἤθελε τὸ εὕρῃ χωρὶς ἄλλο ἐδῶ, ὅπου ἀληθινὰ εἶναι ἡ πλέον ἐκλεκτὴ δύναμις τῆς Ελλάδος.

Διὰ τὴν κρίσιν τοῦ Κ. Τουτουντζῆ
(ἴδε ἀριθ. 102. καὶ 103.)

Ο κύριος Συντάκτης τῆς Εφημεριδος τῶν Αθηνῶν, εἰς τὸν Αρ. 102. καὶ 103. δημοσιεύων τὴν διαφορὰν τοῦ Γιαννάκη Σκοπεπελίτου, ἣν εἶχε μετὰ τοῦ Κωνσταντῆ Ψάλτου Τουτουντζῆ, περὶ τῶν πραγμάτων καὶ χρημάτων τοῦ μακαρίτου Γεωργίου Μαντζουράνη ἀπὸ Σκύρον, παρασταίνει, ὡς ἀνομήματα. 1. ὅτι ὁ ἐνάγων δὲν ἔστεξε νὰ ὁρκωθῇ ὁ ἐναγόμενος. 2. ὅτι τὸ Επαρχεῖον ἐδιώρισεν ἐπιτροπὴν εἰς ἐξέτασιν τῆς διαφορᾶς. 4. ὅτι τὸ ἔξοχον ὑπουργεῖον τοῦ Δικαίου κακῶς ἐπληροφορήθη τὸ πρᾶγμα, κατὰ τὴν πρὸς τὸ ἐνταῦθα ἐπαρχεῖον διαταγήντου. Τελευταῖον δὲ ἐπιφέρει, ὅτι ὁ Επαρχος δὲν ἔχει δίκαιον νὰ κρίνῃ, εἰδὲ μὴ, πρέπει νὰ ἦναι ὁ αὐτὸς καὶ ἰατρὸς, καὶ πρωτομάστορας. κτλ.

Απαντῶν πρὸς τὰ φωνασκικὰ σοφιστεύματα τοῦ κυρίου συντάκτου λέγω.

1. Τότε μόνον οἱ Νόμοι ὅλων τῶν Ἐθνῶν, ὅσα μὲ νόμους διοικοῦνται, συγχωροῦν τὸν ὅρκον, ὅταν καμμία ἐξέτασις δὲν εἶναι ἱκανὴ νὰ φέρῃ τὴν ἀλήθειαν εἰς φῶς πρὸς διεύθυνσιν τῆς ἀποφάσεως τῶν Δικαστῶν. εἰς ταύτην τὴν διαφορὰν ἦτον παντάπασιν ὁ ὅρκος περιττὸς, ἀφ' οὗ ὁ ἐνάγων εἶχε μαρτυρίας εἰς πίστωσιν τῆς κατηγορίας του, καὶ ὁ ἐναγόμενος δὲν εἶχε κἀνένα δεῖγμα εἰς ἀθώωσίντου, ἀλλὰ μάλιστα ἔδωσεν αὐτὸς καθ' ἑαυτοῦ λαβὴν κατὰ τὴν ἀναφορὰν τῶν διαιτητῶν, καὶ κατὰ τὰς ἀνακρίσεις τοῦ Ἐπαρχείου ἐπάνω εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, τὰς ὁποίας ἀναφέρει πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Δικαίου, ὡς φαίνονται ἐν τῇ πρὸς αὐτὸ ἀναφορᾷ του, τὰς ὁποίας ἐπισυνάπτω εἰς τὴν ἀπάντησιν.

2 Ο ὀργανικὸς νόμος. Τμ. 7. κεφ.. 9. παρ. 82. ἐπιτρέπει τὴν φυλακὴν, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ἐναγόμενος δὲν ἐκάθησεν οὐδὲ σλιμὴν ἀνίδεος τῆς αἰτίας, δι' ἣν ἐφυλακώθη, οὐδὲ τρεῖς ἡμέρας χωρὶς ν' ἀρχίσῃ ἡ διαδικασία. Αν δὲ ἦτον ἀσθενὴς ἀπὸ Θέρμην, ἡ Θέρμη δὲν εἶναι ἀπὸ ἐκείνας τὰς νόσους, αἱ ὁποῖαι ἀναγκάζουν τὸν πάσχοντα νὰ κοιτεται, καὶ ἐπομένως τὸ Ἐπαρχεῖον δὲν τὸν ἐκουβάλησεν εἰς τὴν φυλακὴν ἀπὸ τὴν κοίτην τῆς ἀῤῥωστίας του· καὶ ἀφ' οὗ ἐπληροφορήθη, ὅτι πάσχει ἀπὸ θέρμην, μὲ μόνας τὰς νομίμους προφυλάξεις τὸν ἀπέλυσεν.

3. Ἀφ' οὗ κριτήρια ἕως τώρα δὲν ἐσυγχώρησαν αἱ πάνδεινοι περιστάσεις τοῦ Ἔθνους νὰ διορισθοῦν, καὶ ἠναγκάσθην εἰς τὰ πονηρὰ ἐγκειμένη διάνοια τοῦ ἀνθρώπου κενῶ καὶ τοὺς Ἕλληνας εἰς πλημμελήματα καὶ ἁμαρτήματα, δὲν ἔπρεπε νὰ ἀφεθῇ παντάπασιν ἀνεπιμέλητον τὸ δικαστικὸν ἔργον, ὅθεν ὁ ὀργανικὸς Νόμος Τμ. 6 Κεφ. 9 παρ. 9. ἐπιτρέπει εἰς τὸ Σ. Βουλευτικὸν Σῶμα νὰ συστήσῃ ἐπιτροπὴν δικαστικὴν, καὶ διὰ τοῦτο ὅλαι αἱ διαφοραὶ δὲ ἐπιτροπῶν δικάζονται εἰς τὴν καθέδραν τῆς Διοικήσεως καὶ ταυτοῦ ἀλ'οὐ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος. ἐπειδὴ δέ ὁ ἔπαρχος παρασταίνει κατὰ τὸν περὶ ἐπαρχιῶν ὀργανισμὸν, παρ. 6. τὴν Διοίκησιν εδιώρισε καὶ ἐδῶ εἰς ἐξετασιν τῆς διαφορᾶς ταύτης ἐπιτροπὴν ἀπὸ προκρίτους τῶν Κατοικων καὶ παροίκων Ἑλλήνων. Ας μὴ σκανδαλίσῃ δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ Συντάκτου τὸ πρόκριτος ἐπειδὴ προκριτους ὀνομάζουν ὅλα τὰ ἔθνη ἐκείνους, ὅσοι εὐτύχησαν νὰ καλλιεργήσουν τὸν νοῦν των ἢ μὲ τὴν παιδείαν, ἢ μὲ τὴν διαχείρησιν τῶν πραγμάτων καὶ διὰ τοῦτο εἶναι στοχαστικώτεροι εἰς τὸ κοινὸν συμφέρον, ἀπὸ τοὺς ἄλλους συμπολίτας των, οἱ ὁποῖοι καὶ τοὺς προκρίνουν εἰς τὴν ἐπιμέλειαν αὐτοῦ.

4 .Τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Δικαίου δὲν ἐπληροφορήθη κακῶς τὸ πρᾶγμα, οὐδὲ γράφει ὅτι ὁ ἐναγόμενος διαφεντεύεται ἀπὸ μερικοὺς, καθὼς ὁ φίλος τοῦ Συντάκτου εἶπε πρὸς αὐτοὺς (τὸν Συντάκτην καὶ . . . ποῖον ἄλλον;) ὅθεν εἰς μάτην δεινοπαθεῖ ὁ φιλόπολις Συντάκτης.

5. Ο Ἔπαρχος ὡς παρασταίνων τὴν Διοίκησιν, καὶ ἔχων τὴν πρόνοιαν τῆς ἐπαρχίας κατὰ τὸν ῥηθέντα 6 παρ. τοῦ περὶ ἐπαρχιῶν ὀργανισμοῦ, δὲν θέλει μὲν νὰ ἦναι, οὔτε Ἰατρὸς, οὔτε Πρωτομάστορας, οὔτε κτλ. χρέος ὅμως ἔχει νὰ φροντίζῃ ὅσον τὰ πράγματα τὸ συγχωροῦν, διὰ νὰ διάγῃ ἀτάραχος ὅλαὸς τοῦ ὁποίου τὴν πρόνοιαν ὁ Νόμος προστάζει εἰς αὐτὸν, ὅθεν οὐδὲ κριτὴς ἠθέλησε νὰ γένῃ· ἀλλ' ἐπέστησεν ἐπιτροπὴν δικαστικὴν εἰς ταύτην τὴν διαφορὰν, καθὼς καὶ εἰς ἄλλας, πολλὰς, καὶ τὴν ἐξέτασιν τῶν κριτῶν ἔστειλεν, ὅπου ἔπρεπεν, ὡς πληροφορεῖται τὸ Πανελλήνιον ἀπὸ τὰ ἑξῆς ἐπίσημα ἔγγραφα.

Περιοδ. Γ.
Αριθ. 147.

Προσωρινὴ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ Ἐπαρχεῖον Ἀθηνῶν

Πρὸς τοὺς Κ. Ἰω. Βλάχον, Ν. Καρώρην, καὶ Α. Σταματάκην.

Παρακαλεῖσθε νὰ συνέλθετε εἰς τὸ αὐτὸ καὶ νὰ ἐπεξεργασθῆτε τὴν μεταξὺ Γιάννη Σκοπελίτη, καὶ Κωνσταντίνου Ψάλτου Τουτουντζῆ διαφορὰν ἄνευ συνηγορίας καὶ ἐπιτροπῆς, ἀλλ' ἀντιλόγως τὰ ἀντιφερόμενα ὑποκείμενα (α), καὶ ν' ἀναφερθῆτε ἐγγράφως περὶ αὐτῆς ταύτης τῆς διαφορᾶς.

μένω μ' ἀδελφικὴν ἀγάπην.

ὁ Ἔπαρχος Ἀθηνῶν.

Τῇ 22 σεπτεμβρ. 1825. ἐν Ἀθήναις.

Ἰω. Γενοβέλης.

ὁ Γεν. Γραμματεὺς,

Δ. Βύας.

Πρὸς τὸ ἔξοχον Ἐπαρχεῖον τῶν Ἀθηνῶν.

Κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 147 διαταγὴν τοῦ ἐξόχου τούτου ἐπαρχείου, ἡμεῖς οἱ ὑπογεγραμμένοι ἐπεξεργασθέντες τὴν μεταξὺ Γιάννη Σκοπελίτη καὶ Κωνσταντίνου Ψάλτου Τουτουντζῆ διαφορὰν μὲ ἀκρόασιν προσωπικὴν καὶ τῶν δύω διαφερομένων μερῶν, εὗρομεν διδύμενα ἀρκετὰ, τὰ ὁποῖα συντείνουν εἰς τὸ νὰ ἀποδείξουν τὸν Κωσταντῆ ἔνοχον κλοπῆς εἰς πράγματα καὶ μετρητὰ, τοῦ προσαπεθανόντος εἰς τὸ ὀσπήτιόν του, Γιώργη Μαντζάρη ἀπὸ Σκῦρον, ταῦτα δὲ εἶναι τὰ ἑφεξῆς.

1. Ὅτι ὁ προαπεθανὼν Γιώργης μέλλων νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ Σαλαμῖνα καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς Ἀθήνας πρὸς ἀνάρρωσίν του παρέλαβεν ἀπὸ ἐκεῖ, ἀπότινα οἰκεῖον του γρόσια χίλια ἑκατὸν ἐννενήκοντα ἐννέα καὶ παράδες τριάντα, μετρημένα ἔμπροσθεν μαρτύρων εἰς διάφορα νομίσματα, κατὰ τὴν ἐμμάρτυρον καὶ ἐπικυρωμένην σημείωσιν, τὴν ὁποίαν φέρει εἰς χεῖρας του ὁ Γιάννης.

2. Ὅτι ὁ ἀποθανὼν ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας ἡμέρᾳ πέμπτῃ πρὸς τὸ μεσημέριον, ἀντάμωσε τὸν Σταμάτην καὶ Παναγιώτην Θηβαίους, εἰς τοὺς ὁποίους ἐπρόσφεξε γρόσια χίλια ἑκατὸν, διὰ νὰ ἐνέχετα: καὶ αὐτοὶ εἰς συντροφίαν μαζήτων, ὁποῦ ἔμελλον νὰ στείλουν εἰς Σύραν διὰ πρᾶγμα, καὶ αὐτοὶ δὲν ἠθέλησαν.

3. Ὅτι ὁ ἀποθανὼν τὴν ἰδίαν ἡμέραν πρὸς τὸ ἑσπέρας, ἐπῆγεν μὲ τὰ ῥοῦχά του εἰς τὸ ὀσπήτιον τοῦ Κωσταντῆ, τὸν ὁποῖον εἶχε γνάριμον διὰ νὰ κάμῃ κονάκι, ὅπου καὶ κατέπεσεν ἀσθενὴς, χωρὶς νὰ ἠμπορέσῃ νὰ μεταεύγῃ ἀπὸ τὸ ὀσπήτιον ἐκεῖνο ζῶν.

4. Ὅτι τὴν ἄλλην ἡμέραν πηγαίνοντας ὁ Παναγιώτης Θηβαῖος νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ, ὁ ἀποθανὼν τοῦ ἐπανέλαβε περὶ τῆς συντροφίας, λέγωντας διατὶ δὲν θέλουν νὰ δεχθῶτι τὰ ἄσπρατου; Τοῦτο τὸ ὁμολογεῖ καὶ ὁ Κωνσταντῆς, ὅστις ἦτον παρὼν εἰς ἐκείνην τὴν ὁμιλίαν.

5. Ὅτι τὴν ἐρχομένην νύκτα τῆς Παρασκευῆς ἀπέθανεν ὁ Γιώργης Μαντζουράνης, χωρὶς νὰ λάβῃ κοινωνίαν μὲ ἄλλους ἀνθρώπους εἰς τὸ διάστημα τοῦτο τῆς ἀσθενείας του ὁποῦ ἐκοίτετο εἰς τὸ ὀσπήτιον τοῦ Κωσταντῆ.

6. Ὅτι τὰ ὀλίγα ἐκεῖνα μετρητὰ, ὁποῦ εἰρέθησαν μετὰ τὸν θάνατόν του, ὅταν ἐπῆγεν τὴν ἄλλην ἡμέραν ὁ Γεν. Αστυνόμος, καὶ τὰ κατέγραψεν, συμφωνοῦν καὶ εἶναι μέρος ἀπὸ τὰ νομίσματα ἐκεῖνα ὁποῦ παρέλαβεν ὁ ἀποθανὼν εἰς Σαλαμῖνα κατὰ τὴν σημείωσιν.

7. Ὅτι ὁ Κωσταντῆς ὡμολόγησεν ὁ ἴδιος, ὅτι καὶ κάποια ῥοῦχά του δηλαδὴ, ἕνα σκοῦφον, καὶ ἕνα καπότο, τὰ ὁποῖα δὲν τὰ ἐφανέρωσε τότε εἰς τὸν Αστυνόμον, ὅταν τὰ κατέγραφε. Αὐτὰ ἐσυνάξαμεν ἡμεῖς ἀπὸ τὴν ἀκριβῆ ἐξέτασιν, τὴν ὁποίαν κάμαμεν ἀπάντης τῆς διαφορᾶς, τὸ δὲ

(α) Διότι εἷς λογικευόμενος ἐζήτει νὰ γένῃ συνήγορος τοῦ Κωνσταντίνου Ψάλτου καὶ νὰ καλύψῃ τὴν ἀλήθειαν μὲ τὰ χρώματα τῆς κακῆς του πίστεως, ὡς φαίνεται.

Επαρχείων ἂς ἀπεφασίσῃ ὡς οἶδεν ἐπάνω εἰς αὐτά.

Τῇ 26. Σεπτεμβρίου. 1825.
Ἐν Λθήναις.

Ιω. Π. Βλάχου.
Ν. Καρώρης.
Α. Σταματάκης. (α)

Διὰ τὴν ἐθνικὴν Συνέλευσιν ἀπὸ Δ. Α.

Εἰς ὅλας τὰς ὁμιλίας ἀντικείμενον κατήντησεν ἤδη ἡ ἐθνικὴ συνέλευσις. καὶ ὁ γεωργός, καὶ ὁ ναύτης, καὶ ὁ ἔμπορος, καὶ πᾶσης τάξεως καὶ ἐπαγγέλματος ἄνθρωποι δὲν ἐρωτᾶ, οὔτε ἀκούει μὲ περισσοτέραν εὐχαρίστησιν ἄλλο, εἰμὴ, τὰ γένῃ Ἐθνικὴ Συνέλευσις: πότε; Ὅλοι ἐθεμελίωσαν εἰς αὐτὴν τὰς ἐλπίδας των, καὶ προσμένουν πότε νὰ γένῃ, διὰ νὰ ἀπαλλαχθοῦν ἀπὸ τὰ κακὰ, εἰς τὰ ὁποῖα ἤδη εὑρίσκονται· διότι μόνην αὐτὴν στοχάζονται θεραπείαν των. Καὶ τωόντι θεραπεία ὅλων τῶν κακῶν τῆς Ἑλλάδος ἠμπορεῖ νὰ γένῃ ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις, ἐὰν δὲν λάβῃ χώραν εἰς αὐτὴν ἡ σκαιωρία, ἡ δολιότης, ἡ διαδοξία, ἡ ἰδιοτέλεια, ἡ ἀπληστία κτλ. ἀλλ' ὁδηγῆται καὶ διευθύνεται ἀπὸ ἄδολον πατριωτισμὸν, καὶ ἀπὸ τὴν ἀγάπην τοῦ κοινοῦ συμφέροντος, καὶ ἀποβλέπῃ εἰς τὸν μόνον καὶ κύριον σκοπὸν ἑκάστης πολιτικῆς κοινωνίας: τὴν εὐδαιμονίαν ὅλων ἐν γένει τῶν πολιτῶν.

Εἶμαι σύμφωνος καὶ ἐγὼ μὲ τὰς ἐχθρὰς τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ὅσοι φοβούμενοι μὴ φανῶσιν αἱ ἄξιαι τοῦ σκότους πράξεις των ἀπὸ τὰς ἀκτῖνας τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως, καθὼς αἱ ζαρωματιαὶ τῆς ἐψιμυθιωμένης γραίας, πορωμαντεύουν κακὰ ἀποτελέσματα· εἶμαι σύμφωνος, λέγω, μὲ αὐτοὺς ὅτι ἡ Ἐθνικὴ συνέλευσις ἠμπορεῖ νὰ ἐπιφέρῃ κακὰ, δὲν δύναμαι ὅμως νὰ σιωπήσω ὅλοι ἀπ' αὐτὴν ἐλπίζονται καὶ τὰ μεγαλήτερα καλὰ. Θέλουν εἶναι κακὰ. Τὰ ἀποτελέσματα της, ὅταν ραδιούργοι καὶ ἰδιοτελεῖς ἄνθρωποι πλανήσωσι τὰς εὐεξαπατήτους ψυχὰς τῶν ἁπλῶν καὶ ἀθώων πολιτῶν, καὶ πείθοντες αὐτοὺς ὅτι τοὺς ὁδηγοῦσιν εἰς τὸν Παράδεισον, νὰ κρημνίσουν εἰς τὸ βάραθρον τῆς κολάσεως καὶ αὐτοὺς καὶ ὅλον τὸ Ἔθνος. Θέλουν εἶναι καλὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς Ἐθνικῆς συνελεύσεως, ἐὰν ὅλοι οἱ πολῖται ἀποβλέπωσι εἰς ἕνα καὶ μόνον σκοπὸν· τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ Ἔθνους· ἐὰν ὁ στρατιωτικὸς ὁ πολιτικὸς, ὁ γεωργὸς, ὁ ναύτης, ὁ Πελοποννήσιος, ὁ Ρουμελιώτης, ὁ Νησιώτης δὲν ἀποβλέπῃ καθεὶς νὰ ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τὸν ἄλλον δικαιώματα, καὶ νὰ τὰ ἐπιθέσῃ εἰς τὸν ἑαυτόν του· ἐὰν τέλος καθεὶς ἀπ' αὐτοὺς στοχάζωνται τὸν ἑαυτόν του, καθὼς καὶ τῷ ὄντι εἶναι, μέλος τῆς κοινωνίας προσπαθῇ προθύμως καὶ συμφώνως μὲ τὰ λοιπὰ μέλη νὰ κάμῃ στερεώτερον τοὺς πολιτικοὺς δεσμοὺς, διὰ τῶν ὁποίων μὲ τοὺς ἄλλους συνδέεται· ὅσοι δὲ διὰ νὰ ἦναι στερεάτεροι, πρέπει νὰ ἦναι δικαιοι, καὶ διὰ νὰ γένωσι δίκαιοι, πρέπει θέσις εἰς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν να ἦναι ἡ δικαιοσύνη.

Ἀλλὰ τί ἄραγε ἔχει να σκεφθῇ τὸ Ἔθνος εἰς αὐτὴν; ἕνα καὶ μόνον ἀντικείμενον ἔχει: τὴν ὕπαρξιν, ἀνεξαρτησίαν καὶ εὐδαιμονίαν του. Πενταετεις ἤδη ἔνδοξοι καιρὸς τῶν ἐχθρῶν του ἀγῶνες τοῦ δίδουν βέβαια τὸ δικαίωμα νὰ συγκαταριθμηθῇ καὶ αὐτὸ μὲ τὰ αὐτόνομα τῆς Εὐρώπης ἔθνη· ἀλλὰ διὰ νὰ συγκαταριθμηθῇ καὶ παρρησιασθῇ εἰς αὐτὰ, πρέπει νὰ καθαρισθῇ ἀπὸ τὴν βάρβαρον τῶν θηλικῶν φρονημάτων, νὰ φορέσῃ τὸ λαμπρὸν τῆς ἀνεξαρτησιας ἔνδυμα, καὶ νὰ λάβῃ τὴν ἀνάλογον εἰς αὐτὸ πολιτικὴν μορφὴν. ὁποία δὲ πολιτικὴ μορφὴ ἠμπορεῖ νὰ ἦναι ἀνάλογος εἰς αὐτὸ, ἢ ποῖον εἶδος πολιτεύματος, τὰ ἑωσοῦδε παθήματά του εἶναι ἱκανὰ νὰ τὸ διδάξωσι.

ἀκολουθεῖ.

(α) Καὶ ἄλλα πολλὰ θέλει ἐκδύσωμεν εἰς τὸ ἐρχόμενον φύλλον, μαζὴ μὲ τῶν ἐθνικῶν μας στοχασμῶν. Γ. Ψ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 3. 4.

(Εὑρίσκεται εἰς Αθήνας, εἰς τὸν Συντάκτην. Εἰς Ναύπλιον, εἰς τὸν κύρ. Κ. Λιβέριον Βιολευτὴν. Εἰς Σύραν, εἰς τὸν κύρ. Π. Ψύχαν.)

„Η Παρρησια εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΤΕΤΡ. κα[illegible] Νοεμ. 1825

Αθῆναι. 20. Νοεμβρίου. 1825.

Ἐχομεν εἴδησιν συγκεχυμένην ἀπὸ Ναύπλιον καὶ ἀπὸ Ὑδραν, διὰ τὸν Ἰμπραήμ Πασσαν καὶ τοὺς ἐχθρικοὺς στόλους. Λέγουν ἄλλοι, ὅτι ὁ Ἰμπραήμ--Πασσας ἔκαμεν ἀποβασιν εἰς τὴν Πάτραν μὲ ἓξ χιλιάδες, καὶ οἱ στόλοι ἐμοιράσθησαν εἰς Πάτραν, Ναύπακτον καὶ Μισολόγγι. ἄλλοι πάλιν λέγουν, ὅτι ἐξεβαρκάρισε τὰ στρατεύματα εἰς Κρυονέρι καὶ πολιορκεῖ διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης τὸ Μεσολόγγι. πολλοὶ στοχάζονται ὅτι ὁ Ἰμπραήμ--Πασσᾶς σκοπεῖ νὰ πιάσῃ μὲ ἰδικάτον στρατεύματα τὰ φρούρια τῆς Πάτρας, καὶ ὕστερον νὰ πολιορκήσῃ τὴν Ακροκόρινθον, μάλιστα λέγουν, ὅτι διὰ τοῦτο εὑρίσκεται εἰς λογοτριβὴν μὲ τὸν Ιουσούφ-Πασσᾶν, ὁποῖος δὲν θέλει νὰ τοῦ παραχωρήσῃ τὰ φρούρια τῆς Πάτρας. Καὶ ἄλλοι στοχάζονται, ὅτι νὰ ἐγνώρισεν ἕως τώρα ὁ Ἰμπραήμ-Πασσᾶς τὴν ἀξιολογότητα τῆς θέσεως τοῦ Μεσολογγίου, καὶ ὅτι σκοπεύει νὰ τὴν κάμῃ ἐδικήν του, κτλπ.

Οπως καὶ ἂν εἶναι ὁμως ἠξεύρομεν καλά, ὅτι ἡ Διοίκησις ἔπρεπε νὰ προβλέψῃ καὶ ἐπρόβλεψε, καθὼς ἀκούομεν, διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Μισολογγίου. Τοῦτο μᾶς εἶναι δυνατὸν νὰ τὸ βασταξωμεν, καὶ ὠφελεῖ καλὰ πάντα νὰ βασταχθῇ, ἐν ᾧ κάθε ἄλλο μέρος τώρα εἶναι πολλὰ δύσκολον νὰ ἐμποδίσῃ τὸ περιχώρημα τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὔτε τόσην μεγάλην ὠφέλειαν φέρει εἰς τὸ ὅλον. Ἐὰν ὁ Εχθρὸς δὲν δοκιμάσῃ ποτὲ κατὰ τοῦ Μεσολογγίου, τὸ ἔθνος δὲν ἔχασε τιποτες, διδοντας ὅλην του τὴν προσοχὴν εἰς αὐτὸ· ἐὰν ἀπὸ τὸ ἐναντιον μέρος δοκιμάσῃ νὰ μᾶς ἐυγάλῃ καὶ αὐτὴν τὴν θέσιν ἀπὸ τὰ χέριά μας, εἶναι ὁ ἁρμοδιώτερος τόπος νὰ ἐπιχειρισθῇ τὸ ἔθνος μας εἰς αὐτὴν τὴν θέσιν μίαν μάχην γενικὴν, τῆς ὁποίας τὸ τέλος, ἐὰν γενουν διὰ τοῦτο ἡ ἀναγκαιαις πρόβλεψαις, θέλει εἶναι βέβαια πρὸς ὠφέλειαν ἐδικήν μας μεγάλην.

Λέγεται, ὅτι ὁ Καρατάσσος διωρισμένος ἀπὸ τὴν Διοίκησιν νὰ ἀφήσῃ τὴν Ὑδραν καὶ νὰ σταθῇ εἰς τὰ Δερβενοχώρια, ἐδιατάχθη εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν νὰ στειλῃ χιλίους στρατιώτας, ἢ τουλάχιστον 500. εἰς Μεσολόγγι.

Λέγεται, νὰ ἔγινε μία μικρὴ ναυμαχία ἔμπροσθεν τοῦ Μισολογγίου μεταξὺ τῶν καραβίων τῆς Ὑδρας καὶ τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, χωρὶς τελείαν διάκρισιν τῆς νικης· μάλιστα λέγων, ὅτι μια Αὐστριακὴ φρεγάδα, τὴν ὁποίαν μὴν γνωρίζωντας οἱ ἐδικοί μας, ἐξέλαβαν ὡς ἐχθρικὴν, καὶ ἔστειλαν ἐπάνω της ἕνα πυρπολικὸν, ἐμεταχειρίσθη καὶ αὐτὴ ἐχθρικον πῦρ ἐνα-

τίον τοῦ πυρπολικοῦ, καὶ τὸ ἔκαυσεν ἀπὸ μακρόθεν !!!

--- Βεβαιώνεται ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη, ὅτι ἡ Αγγλικὴ Διοίκησις ἐξέδωκε μίαν αὐστηρὰν προκήρυξιν διὰ τὴν οὐδετερότητα, τὴν ὁποίαν χρεωστοῦν οἱ ὑπάλληλοι ἄρχοντες, καὶ ἡ σημαία της καὶ οἱ ὑπήκοοί της νὰ φυλάττουν πρὸς τὰ δύο πολεμοῦντα γένη (Ελληνας, καὶ Τούρκους). ἀπὸ τοῦτο ὑποπτεύονται πολλοὶ, ὅτι ἡ ἐλπιζομένη ἐκστρατεία τοῦ Λόρδου Κοχρὰν, πρέπει νὰ διεκόπη, ὁμοίως καὶ ἡ στρατολογία, ὁποῦ ἐγίνετο ἐκεῖ ἀπὸ μέρους τῆς ἑλλην. Διοικήσεως. Καὶ ὅμως, ὅταν ἡ ὑψηλὴ Πόρτα εἶχε γενικὴν εἰρήνην μὲ ὅλα τὰ Εὐρωπαϊκὰ βασιλεια, ἐσυγχωροῦσε, μάλιστα τὸ ἔβλεπε μὲ μεγάλην της εὐχαριστισιν, νὰ στρατολογοῦν οἱ Αλγερινοι εἰς ταῖς ἐπαρχίαις της και μάλιστα εἰς τὸ παζάρι τῆς Σμύρνης, διὰ νὰ πολεμοῦν μὲ ἐκεῖνα τὰ χριστιανικὰ ἔθνη, ὁποῦ δὲν ἠμποροῦσαν νὰ ὑποφέρουν νὰ πιάνωνται τὰ καράβια καὶ οἱ ἄνθρωποί τους καὶ νὰ φέρνωνται ἁλυσσοδεμένοι σκλάβοι εἰς τὴν Αφρικὴν.' καὶ ὅμως, ἄς εἶναι τόσα Εὐρωπαϊκὰ καράβια διαφόρου σημαίας εἰς τὴν δούλευσιν τοῦ μεχμὲτ - Αλὴ.' καὶ ἔτζι ἄς γίνεται θυσια τῆς ζηλοτύπου πολιτικῆς τῶν χριστιανῶν ὁ πρωτότοκος λαὸς τοῦ Εὐαγγελίου.'.'.'

Ἰδὲ τὶ φρονεῖ ὁ Σ. Γκύρας διὰ τὸ Τακτικὸν.

Γενναιότατοι Οπλαρχηγοὶ τῶν ἔνδοθεν καὶ ἔξω τοῦ Φρουριου Αθηνῶν εὑρισκόμενοι.

Τὰς μεταξὺ στρατιωτῶν ἀτάκτων καὶ τακτικῶν συμβάσας αὐτόσε διαφιλονικήσεις καὶ μάχας, μ' ἄκραν μου λύπην ἔμαθον. καὶ μ' ὅλον ὅτι δὲν παρευρέθην αὐτόσε νὰ εἴδω εἰς ποίους ἦτον τὸ ἔγκλημα, καὶ ὅμως ἐξ αὐτῆς τῆς τοῦ ὀνόματος σημασίας εἰς τοὺς ἀτάκτους τὸ ἀπέδωσα, καὶ ἔτι πλέον ἐλυπήθην μὴν ἀκούσας καὶ τὴν ἀνήκουσαν εἰς τοὺς τοιούτους αὐστηροτάτην ποινὴν.

Τὸ ἔθνος ἀδελφοὶ, δὲν πάσχει ἤδη, παρὰ ἀπὸ μόνην τὴν τοῦ στρατιωτικοῦ μας ἀταξίαν. Καταδέχεσθε λοιπὸν αὐτοὶ ἐσεῖς νὰ βλέπετε τὴν τοσοῦτον εὐκταίαν και σωτηριώδη Τακτικὴν, νὰ καταφρονῆται και νὰ ἐνοχλῆται ἀπὸ μηδαμινὰ ὄντα; ὑποφέρετε νὰ βλέπητε τακτικὸν τῆς Πατρίδος στρατιώτην, νὰ καθυβρίζεται και νὰ δέρνεται ἀπὸ ἄτακτον, εἴτε στρατιώτην, εἴτε ἀξιωματικὸν, εἴτε παντοίου εἴδους ἄλλον πολίτην, χωρὶς αὐτοί ἐσεῖς, φριάττοντες μὲ τοὺς ἰδίους σας ὀδόντας νὰ τὸν καταξεσχίζετε, καὶ ἀδελφός σας ἂν τύχῃ, και νὰ τὸν παραδίδετε εἰς τὴν δικαίαν σκληρωτάτην διὰ τοὺς τοιούτους τῶν Νόμων παιδείαν; Ἡ παραμικρὰ ἀδελφοὶ, ἡ παραμικρὰ ἐνόχλησις εἰς τοὺς τακτικοὺς, ἐκ μέρους τῶν ἀτάκτων, ἀναγκαίως λογίζεται ἤδη μεγαλώτατον καὶ ἀσυγχώρητον ἔγκλημα.

Εκ τούτου ἔρχομαι κ' ἐγὼ διὰ τοῦ παρόντος μου νὰ σᾶς προειδεάσω, ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς, ὅς τις, εἴτε στρατιώτης, εἴτε ἀξιωματικὸς, εἴτε ἄλλος πολίτης, ὁποιας δήποτε ἡλικίας ἢ τάξεως τύχῃ, ἤθελεν ἐνοχλήσῃ, εἴτε ὑβρίσῃ, εἴτε κτυπήσῃ τινὰ τῶν τακτικῶν, ὁ τοιοῦτος οὐ μόνον θέλει εἶναι ἐγκαταλελειμμένος ἀπὸ πᾶσαν προστασίαν και ὑπεράσπισιν τῶν ἀρχηγῶν. ἀλλὰ θέλει παραδίδοσθαι πάραυτα εἰς τὴν αὐστηροτάτην τῶν κριτηρίων παιδείαν, καὶ ὡς βέβηλος θέλει εἶναι εἰς τὴν αἰωνίαν ἀποστροφὴν καὶ μῖσος τῶν ἀρχηγῶν, και ὅλου τοῦ κόσμου.

Εν Χρυσῷ τῇ 8 Νοεμ.
1825.

Ο Πατριώτης καὶ
ἀδελφός σας,
Ιω. Γκούρας.

ἐξακολούθησις τῆς κρισολογίας τοῦ Κ. Τουτουντζῆ.

Περίοδ. Γ.
Αριθ. 170.

Προσωρινὴ Διοίκησις τῆς Ελλάδος.

Πρὸς τὸ ἔξοχον Υπουργεῖον τοῦ Δικάιου.

Τὸ Επαρχεῖον Αθηνῶν.

Ο Γιάννης Σκοπελίτης παρρησιάσθη εἰς τὸ ἐνταῦθα Επαρχεῖον μ' ἔγγραφα τῆς πατρίδος του, διαλαμβάνοντα τὴν πληρεξουσιότητα, τὴν ὁποίαν ἔχει εἰς τὸ νὰ παραλάβῃ τὴν περιουσίαν τοῦ κατὰ τὸν Ιούλιον τοῦ τρέχοντος ἔτους ἀποθανόντος ἐνταῦθα Γαμβροῦ του Γεωργάκη Μαντζουράννη, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ εἶχεν ἀποδεικτικὸν ἀπὸ Σαλαμίνα ὅτι ὁ ἀποθανὼν ἐπῆρεν εἰς μετρητὰ 1199, γρόσια καὶ παράδες 30. πρὸ δύω τριῶν ἡμερῶν πρὸ τοῦ θανάτου, ὅτε ἀνεχώρησεν ἀπὸ Σαλαμίνα. διὰ νὰ ἔλθῃ ἐδῶ εἰς ἀνάρρωσίν του, τὰ ὁποῖα δὲν τὸν εὑρέθησαν μετὰ τὸν θάνατόν του, ἀλλὰ μόλις 150. γρόσια. παρὰ τῆς ἐνταῦθα Γενικῆς Αστονομίας, καὶ ἐγκάλεσε πρὸς τὸ Επαρχεῖον δι' ἄρπαγα τῶν λειπόντων γροσίων τὸν φιλοξενήσαντα τὸν μακαρίτην Γαμβρόν του, Κωσταντίνον Ψάλτην Τουτουντζῆ εἰς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας ἐπέστησε τὸ Επαρχεῖον τριμελῆ ἐπιτροπὴν ἀπὸ εὐυπολήπτους πατριώτας καὶ ἀναφερθοῦν πρὸς τὸ Επαρχεῖον, οἵτινες καὶ ἀνεφέρθησαν κατὰ τὸ ἐσώκλειστον ἴσον τῆς ἀναφορᾶς των.

Το Επαρχεῖον ἀνεκάλυψεν, ὅτι ἀγύρτης τις ἔδωσε ποτὸν εἰς τὸν ἀποθανόντα, τὸ ὁποῖον φαίνεται νὰ συνήργησεν εἰς τὸν πάρωρον θάνατον τοῦ μακαρίτου, περὶ τοῦ ὁποίου ἀγύρτου ἐρωτηθεὶς παρὰ τοῦ Επαρχείου ὁ Κωσταντῆς. εἶπεν, ὅτι δὲν τὸν γνωρίζει, καὶ ὅτι ἐνδέχεται νὰ ἔφυγεν.

Οθεν το Επαρχεῖον ἀναφέρεται πρὸς τὸ ἔξοχον Υπουργεῖον. τὸ ὁποῖον θέλει θεωρήσῃ καὶ ἐρευνήσῃ τὰς παρὰ τοῦ Γιάννη Σκοπελίτου, κατὰ τοῦ Κωσταντῆ Ψάλτου Τουτουντζῆ λεγομένας κατηγορίας, ἂν εἶναι ἀληθεῖς, ἢ ὄχι, καὶ θέλει ἀποφασίσει τὸ νόμιμον καὶ δίκαιον.

μένω μὲ βαθὺ σέβας.

Εν Αθήναις
2. Οκτωβρ. 1825.

Ο Επαρχος Αθηνῶν
Ι. Γενοβέλης.

(Τ. Σ.)

Ο Γεν. Γραμματεὺς
Δ: Βυας.

Περιοδ. Γ.
Αριθ. 1426.

Προσωρινὴ Διοικησις τῆς Ελλάδος.

Τὸ Υπουργεῖον τοῦ Δικάιου.

Πρὸς τὸ Επαρχεῖον Αθηνῶν.

Ελήφθη ἀναφορὰ τοῦ Επαρχείου αὐτοῦ ὑπ' ἀριθ. 170. καὶ 2261. τῶν εἰσερχομένων μετὰ τῆς ἐξετάσεως τῆς διορισθείσης ἐπιτροπῆς διὰ τὴν περιουσίαν τοῦ ἀποθανόντος Γεωργίου Μαντζουράνη.

Εἰς ἀπάντησιν λοιπὸν διατάττεται τὸ Επαρχεῖον αὐτὸ κατ' ἐπιταγὴν τῆς Σ. Διοικήσεως ὑπ' ἀριθ. 13, 193. καὶ 2, 302. τῶν εἰσερχομένων νὰ λάβῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα εἰς τὸ νὰ συλλάβῃ τὸν Κωσταντίνον Ψάλτην Τουτουντζῆν, καὶ τὸν ἀγύρτην (α) ἐκεῖνον τὸν συνεργὸν εἰς τὸν πάρωρον θάνατον τοῦ διαληφθέντος Μαντζουράνη, καὶ ἄνευ προφάσεώς τινος, ἢ ἀργοπορίας. νὰ τοὺς ἐξαποστείλῃ ἀσφαλῶς ἐνταῦθα, ἵνα θεωρηθῇ ἡ ὑπόθεσις αὕτη κατὰ νόμον, καὶ ἀποφασισθῇ τὸ νόμιμον καὶ δίκαιον.

τῇ 10. Οκτωβ. 1825.

ἐν Ναυπλίῳ.

ἐν ἐλλείψειῃ Υπουργοῦ
ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Μ. Βερνάρδος.

(Τ. Σ.)

(α) Τὸ Επαρχεῖον εὗρε τὸν ἀγύρτην καὶ τὸν ἔφερεν κατ' ἔμπροσθέν του, τὸν ὁποῖον ἐρωτοῦσαν, ἂν ἔδωκεν Ιατρικὸν εἰς τὸν ἀποθανόντα, ἀπεκρίθη, ὅτι ἔδωκε.

Τὸν ἔφερε μεθ' ἡμέρας τινὰς καὶ τὸν ἔκαμε τὴν ἑξῆς ἐξομολόγησιν.

Πῶς ὀνομάζεσαι; Ρηγας. Πόθεν εἶσαι; Απὸ τὴν Σάμον. Πότε ἦλθες ἐδῶ; Φέτος τὸν Απρίλλιον. Ποίαν τέχνην κάμνεις; Τὴν Ιατρικὴν. Ποῦ τὴν ἔμαθες; Εἰς Σμύρνην καὶ Πόλιν. Απὸ ποῖον; Απὸ τὸν πατέραμου. Τὶς ἦτον ὁ πατέρας σου; Ο Σίμος Μωραΐτης. Ποῖος σὲ ἐπροσκάλεσεν εἰς τὸν ἀποθανόντα Μαντζουράνον; Ο Κωνσταντῖνος Ψάλτης. Απὸ πολὺς γνωρίζεις τὸν Κωνσταντῖνον; Αφ' οὗ ἐτελείωσα τὸν ἀνεμόμυλον τοῦ Κάστρου. Τὶ σὲ εἶπεν ὅταν σὲ προσκάλεσεν εἰς τὸν ἀσθενῆ; Νὰ ὑπάγω διὰ νὰ τὸν ἰατρεύσω. Επῆγες: Μάλιστα. Τὶ ἀσθένειαν εἶχε; Πούντα. Τὶ Ιατρικὸν τὸν ἔδωκες; Σιναμικὴν καὶ Μάναν· ἤθελα ὅμως τὸν πάρῃ καὶ αἷμα, πλὴν εἶχε πάρῃ εἰς Σαλαμίνα. Πόσα χέρια τὸν ἐπῆγεν; Εως δεκατέσσερα ἀπὸ πάνω καὶ ἀπὸ κάτω, καὶ ἂν εἶχε καλητέραν κράσιν ἤθελε τὸν πηγάνη καὶ ἄλλα· ἔπειτα ἀφοῦ ἔφαγε τὸν σζουρβᾶν του ἔπιε καὶ κρύο νερὸ. Επληρώθης; Μάλιστα, ἓν φλωρὶ ὀκτὼ γροσίων. Καὶ τώρα τὸν Ιατρὸν κάμνεις; Απὸ τὴν ἡμέραν ὁποῦ μ' ἐκράξατε καὶ μοῦ παραγγείλατε νὰ μὴ κάμνω τὸν Ιατρὸν, δὲν τὸν κάμνω, ἀλλὰ φκιάνω μύλους, καὶ ἔχω μόνον ἕνα Γιαραλῆν. Πρότερον ἐκύτταζες πολλοὺς; Μάλιστα· ἔχω τὸ κατάστοιχον ὅλων τῶν μακαριτῶν, καὶ ἂν ἀγαπᾶτε νὰ σᾶς τὸ φέρω.

Ετυχεν ὁ Ιατρὸς τῆς πολιτείας, ἐνῶ τοῦ ἐγίνετο αὕτη ἡ ἐξομολόγησις, καὶ εἶπεν, ὅτι χρειάζεται νὰ βαλθῇ εἰς τὸν Γάδαρον καὶ νὰ πομπευθῇ. Ο δὲ ἀπεκρίθη, ὅτι εἶναι καλήτερός του, καὶ ἂς εὔγῃ εἰς το μεϊδάνι· ὡς ἂν νὰ τοῦ εἶπεν, ὅτι εἶναι ἀδύνατος εἰς το παλαίειν.

ΠΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΝΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ας παρατηρήσῃ ὁ καθεὶς πόσην διαφορὰν ἔχει αὕτη ἡ διαταγὴ τοῦ Υποργείου, ἀπ' ἐκείνην τὴν ὁποίαν ἔπλασεν ὁ φίλος τοῦ κυρίου Συντάκτου. βεβαιότατα δὲν θὰ νὰ ἦτον φίλος του· διότι δὲν ἤθελε τὸν ἀπατήσῃ τοσοῦτον! Απορία ὅμως, πῶς ἔδωκε πίστιν εἰς ἃ λεγόμενα ὁνός τοιούτου.

Δ. Β.

Εμεῖς δὲν ἐκατηγορήσαμεν τὸ Επαρχεῖον διὰ κἀνένα ἀνόμημα· εἴπαμεν μόνον, ὅτι χωρὶς Κριτήρια, καθὼς ἀναφέρει καὶ ὅλη ἡ Επαρχιαμας, πρὸς τὴν Διοίκησιν ⟨α⟩ ἀκολουθεῖ μεγάλη ἀταξία καὶ κατάχρησις· ἐπαραπονέθημεν, διατὶ νὰ ἀργῇ τόσον ἡ σύστασις τῶν Κριτηρίων: καὶ ἐπειδὴ ἦτον ἔγκαιρη εἰς τὸν νοῦν μας ἡ ὑπόθεσις τῆς διαφορᾶς τοῦ Κ. Τουτουντζῆ μὲ τὸν Γιάννη Σκοπελίτην, καὶ εἴχαμεν παρατηρήσει εἰς αὐτὴν ἐκεῖνα τὰ ἐλαττώματα, ὁποῦ ἀκολουθοῦν ἀπὸ ἔλλειψιν Κριτηρίων, τὴν ἐδιηγήθημεν εἰς τὸ Κοινὸν, καὶ μάλιστα, διότι ἔχομεν χρέος νὰ ἐκδίδωμεν κἄποτε τέτοιαις σημαντικαῖς κρισολογίαις καὶ πρὸς διδασκαλίαν τοῦ Κοινοῦ, καὶ πρὸς διδασκαλίαν αὐτῶν τῶν ἰδίων Κριτῶν, ἡ ὁποία εὐγαίνει ἀντιστρόφως ἀπὸ τὴν κρίσιν τῶν πολλῶν, εἰς τοὺς ὁποίους εὑρίσκεται ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀλήθεια.

Πρῶτον λοιπὸν ἐλάττωμα τῆς Κρισολογίας τούτης εἶναι, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐφυλακώθη χωρὶς τῆς ἐγγράφου διαταγῆς τοῦ ἀνήκοντος Κριτηρίου ἐπὶ λόγῳ ἐγκλήματος, εἰς τὸ ὁποῖον δὲν ἐπιάσθη ἐπ' αὐτοφόρῳ· ἔμεινεν εἰς τὴν φυλακὴν περισσότερον ἀπὸ 24. ὥρας χωρὶς νὰ πληροφορηθῇ ἐπισημως ταῖς αἰτίαις τῆς φυλακώσεώς του, μήτε ἦτον λόγος διὰ σύστασιν ἐπιτροπῆς, ὅπου ἔμελλε νὰ τὸν κρίνῃ, παρὰ ἀφοῦ ὡμιλήθη δι' αὐτὸν ἀπὸ τοὺς Δημογέροντας καὶ κἄποιους ἄλλους πολιτας . . . . . ἔπασχεν εἰς τὴν φυλακὴν ἀπὸ θέρμην, καὶ τὰ παιδιά του ἐβασανίζοντο ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, δι' ἔλλειψιν τῶν ἀναγκαίων, καὶ τοῦτο δὲν τὸ στοχαζόμεθα ἀσθένειαν μεγάλην, διὰ τὴν ὁποίαν δὲν πρέπει νὰ φυλακώνεται ὁ πολιτης, ὅταν ἔχωμεν μάλιστα καὶ προφυλάξεις νομίμους.

Αλλὰ μήτε ἐζητήσαμεν εἰς τὸ ἄρθρον ἐκεῖνο νὰ δικαιώσωμεν τὸν κατηγορούμενον· ἐδιηγήθημεν μόνον, ὅτι ἄνθρωπος κατηγορεῖται διὰ ἐκείνους τοὺς δύω λόγους, οἱ ὁποῖοι ἐφάνηκαν καὶ εἰς ἡμᾶς ἀδύνατοι, καθὼς καὶ εἰς τὴν Γεν. Αστυνομιαν, καὶ στοχαζόμεθα ἀκόμη ὁλοένα, ὅτι δι' αὐτοὺς δὲν καταδικάζεται ἀπὸ κἀνέναν ἀνθρώπινον νόμον. Εἴπαμεν λοιπὸν, ὅτι ἡ Αστυνομια δὲν εἶχε νὰ κάμη ἄλλο, παρὰ νὰ καταφύγῃ εἰς τὸ κριτήριον τῆς Συνηδήσεως, ὅπου εἶναι ὁ ὅρκος, καὶ ἐπειδὴ εἴδαμεν εἰς πολλαῖς περίστασαις ⟨β⟩ νὰ ἀντιστέκουν εἰς τοῦτο πολλοὶ, μὲ ὅλον ὁποῦ δὲν εἶχαν λόγους δυνατοὺς ἐναντιον τῶν διαφερομένων τους, καὶ νὰ τοὺς φοβερίζουν μὲ μεγαλλήτερα, τὰ ὁποῖα δὲν ἦσαν ἄλλα. παρὰ τὰ βασανιστήρια, εἴπαμεν περαστικά, ὅτι δὲν στέκει εἰς

ἀκολουθεῖ

(α) Εκ μέρους τῶν Δημογερόντων της, και ὄχι τῶν ἐξεπαγέλματος Προκρίτων· ἐδὼ ἔγινε τούταις ταις ἡμέραις καταγραφὴ τῶν Κατοίκων. Ο Πίνακας τῶν καταγραφῶν ἦτον μοιρασμένος εἰς ὄνομα, Παράνομα, Επάγγελμα κτλ. Εἴδαμεν λοιπὸν εἰς μίαν ἀπὸ ταῖς καταγραφαῖς τοῦτο τ' νόστιμον. ὄνομα, τάδε. Παράνομα, Τάδε. Επάγγελμα, Πρόκριτος -- Τοῦτο ἦτον γραμμένον ἀπὸ ἕναν ἁπλοῦν Εφημέριον τῆς Ενορίας, τὸ ὑποκείμενον δὲν δουλεύει τέχνην κἀμμίαν, οὔτε ὑπούργημα πολιτικὸν ἔχει.

(β) Μίαν φορὰν, ὁποῦ ἡ Περίστασις εἶχε βάλει και ἐμας εἰς τὸ Επαρχιακὸν Κριτήριον, ἐπαρρησιάσθησαν δύω βοσκοὶ: ὁ ἕνας κατήγορος τοῦ ἄλλου, ὅτι τοῦ ἔδωκε νὰ τοῦ φυλάξῃ 39 τάλαρα, και τοῦ ἐπέστρεψεν 29· ὁ ἄλλος ἔλεγεν, ὅτι τ' σα ἔλαβε. σᾶς εἶδε κανείς; ὄχι. ἔχετε γράματα, ὄχι. τὸ ἐπαναλάβαμεν δύω και πρεῖς φοραῖς μὲ κάποια ἄλλα ἐφευρέματα τῆς στιγμῆς, διὰ νὰ ξεσκεπάσωμεν τὴν ἀλήθειαν. ἡ ἀπόκρισις πάντα ἡ ἴδια. Λοιπὸν πηγαίνετε εἰς τὸν Αρχιερέα, νὰ πάρετε ὅρκον. ὄχι! λέγει ὁ ἕνας, ἂν ἔχῃ ἐκεῖνος ψυχὴν γιὰ χάσιμο, ἐγὼ τ' ἄσπρα μου δὲν τα χάνω, εἶναι και μεγαλήτεροι, ἐννοῶντας νὰ παραδώσῃ τὸν ἄλλον εἰς τὰ βασανιστήρια, καθὼς ὕστερα ἐξηγήθη εἰς ἕναν ἀπὸ τοὺς Κριτάς.

τοιχέρι τοῦ κατηγόρου· νὰ δώσῃ ἢ νὰ μὴ δώσῃ ὅρκον εἰς τὸν κατηγορούμενον. Καὶ ἐὰν ἐπαραστήσαμεν λοιπὸν τὴν γνώμην μας, λέγοντας, ὅτι μὲ αὐτοὺς τοὺς δύω λόγους δὲν καταδικάζεται ὁ ἄνθρωπος, δὲν ἐζητήσαμεν μὲ τὰ φωνασκικά μας σοφιστεύματα και μὲ τὰ χρώματα τῆς κακῆς λογικῆς μας νὰ καλύψωμεν τὴν ἀλήθειαν !!!! Αληθινά! μὲ ποῖον δικάιωμα ἠμποροῦσεν ὁ κύριος Επαρχος νὰ ἐμποδίσῃ τὴν συνηγορίαν, ἢ τὴν ἐπιτροπὴν, ἀφοῦ πρῶτον ὁ ἴδιος γίνεται ὁ ἐκλέκτωρ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ὁποῦ θὰ κρινη ἕναν ἄνθρωπον, χωρὶς και τοῦτο καλὰ καλὰ νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι εἶναι δικάιωμα ἐδικόν του; Λέγει, ὅτι ὁ Επαρχος παραστάινει τὸ πρόσωπον τῆς Διοικήσεως· Διοίκησιν ὅλα τὰ ἔθνη ἐννοοῦν τὴν Νομοτελεστικὴν δύναμιν. Εἰς ποῖον ἀπὸ τὰ δικαιώματα τῆς Νομοτελεστικῆς δυνάμεως εὑρισκει τὴν σύστασιν Κριτηρίων, ἢ δικαστικῶν ἐπιτροπῶν; Καὶ ἐπειδὴ αὐτὸ σοῦ φαίνεται ἀκόμη ἐμπερδευμένον, δὲν πρέπει ὁ Πολίτης ἄραγε νὰ παραπονῆται δι' αὐτὸ τὸ ἐμπέρδευμα, δι' αὐτὸ τὸ νὰ κρέμεται ἡ ζωὴ, ἡ τιμὴ καὶ ἡ διοκτησία του, ἀπὸ ἑνὸς καὶ μόνου ἀνθρώπου γνώμην καὶ θέλησιν, ὁ ὁποῖος μήτε τὰς λογικὰς δυνάμεις τῶν ὁμοτίμων του συγχωρεῖ τὸν κατηγορούμενον νὰ λάβη εἰς βοήθειάν του, ἐν ᾧ εἰς ἄλλα ἔθνη, ὀλιγώτερον δημοκρατικὰ ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ κρίνεται μάλιστα ἀπὸ τοὺς ὁμοτίμους του ⟨ἐνόρκους κριτὰς⟩; Πόσον στοχάζεσαι, ὅτι δὲν θλίβεται ἡ ψυχὴ τοῦ Πολίτου νὰ βλέπῃ ἐκεῖνον ὁποῦ τοῦ φυλακώνει, ἐκεῖνον ὁποῦ στέκει ἕτοιμος νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἀπόφασιν, εἰς τὴν ὁποῖαν τὸν βλέπει σχεδὸν προκατειλημμένον, νὰ τὸν βλέπη λέγω, νὰ διορίζη ὁποίους θέλει, νὰ τὸν κρίνουν; Διὰ τοῦτο καὶ δὲν βλέπεις πουθενὰ εἰς τὸν ὀργανικὸν νόμον νὰ ἔχουν οἱ Επαρχοι τὴν ἄδειαν τοῦ κρίνειν· διότι τοῦτο δὲν θὰ ἦτον σύμφωνον μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ παραστατικοῦ μας συστήματος. καὶ ἂν τοῦτο ἐγίνετο ἕως τώρα, ἐγίνετο καταχρηστικῶς, ἐγίνετο διὰ τὰς περιστάσεις, ὁποῦ λέγεις· πάντα ὅμως εἴμεθα ἐλεύθεροι νὰ παραπονούμεθα, ὅσοι πάσχομεν, και τὰ παράπονά μας δὲν πρέπει νὰ τὰ ὀνομάζης ἐσὺ, ὁποῦ ὁρκώθης νὰ διοικήσῃς τὸν πολίτην τῆς Ελλάδος μὲ τὸν νόμον τῆς Επιδαύρου, φωνασκικὰ σοφιστεύματα.

Καὶ ὕστερα ἀπὸ ὅλα αὐτὰ, διατὶ νὰ φέρνωνται οἱ πολῖται τῆς Ελλάδος εἰς Ναυπλιον διὰ πᾶσαν ὑποθεσιν, ὁποῦ θελήσει ὁποιος δικάιως ἢ ἀδίκως κατηγορεῖ τινὰ; Μήπως εἰς Ναύπλιον ἠμποροῦν νὰ ἔχουν καλλητέρας ἀποδείξεις και μαρτυριας τῶν περιστατικῶν ὅλων, ἀπὸ τὸν τόπον ἐκεῖνον, ὅπου ἔλαβε τὴν ἀρχήν της μία διαφορὰ; Εὰν ζητηθῇ ἡ προτέρα διαγωγὴ τοῦ κατηγορουμένου, ἠμπορεῖ νὰ γνωρίζεται ἐκεῖ καλλήτερα, παρὰ εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἐγεννήθη καὶ ἔζησεν ἕως τώρα, ἢ μήπως ἡ ἔκκλησις δὲν πρέπει καὶ αὐτὴ νὰ ἔχῃ τὰ ὅριά της:

Καὶ ὅμως ὅλα τοῦτα εἶναι μόνον φωνασκικὰ σοφιστεύματα, εἶναι χρώματα κακῆς λογικῆς· ἡ κραυγαῖς τῆς κόττας ⟨γ⟩ μόνον, εἶναι ἀπόδειξαις, εἶναι ἡ πλάκαις τῆς διαθήκης.

Εξω ἀπὸ τοὺς ἐπάνω δύω λόγους ⟨ἀριθ. 102--103⟩, μὲ τοὺς ὁποίους καταδικάζεται ὁ Κ. Τουτουντζῆς (καὶ καταδίκην στοχαζόμεθα, ὅσα ἀναγκάζεται νὰ πάσχῃ ἀπ' ἀρχῆς αὐτῆς τῆς κρισολογίας ἕως τώρα, ἂν εἶναι ἀθῶος), λέγουν ἀκόμη οἱ κατήγοροί τε ὅτι ἀπὸ τὰ χρήματα, ὁποῦ ἔλαβεν μερτικὸν εἰς Κούλουρην ὁ ἀποθανὼν, εὑρέθησαν ἐπάνω του μερικά νομίσματα ἀπὸ τὰ σημειωμένα. καὶ μὲ τοῦτο τί; Αὐτὸς ἠμπορεῖ ἢ νὰ ἔκρυψεν, ἢ νὰ ἐδάνεισεν, ἢ νὰ ἐχάρισεν, ἢ νὰ ἔχασε τὰ περισσότερα, καὶ νὰ τοῦ ἔμειναν μέρος ἀπὸ τὴν ὅλην ποσότητα.

(γ) Μίαν γυναῖκα, τὴν ὁποίαν ὑποπτεύοντο, ὅτι ἔκλεψε μίαν ποσότητα χρημάτων, τὴν ἀνάγκασαν μίαν νύκτα εἰς ἕνα σκοτεινον κατώγι νὰ σφίξη δυνατὰ μίαν ὄρνιθα, καὶ ἂν φωνάξῃ, (εἶπαν), ἔχει τὰ γρόσια, εἰ δὲ μὴ, δὲν τὰ ἔχει. ἡ κόττα ἐφώναξε, καὶ ἀποφασίσθη ὅτι ἡ γυναῖκα εἶχε τὰ γρόσια.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λέγουν, ὅτι ὁ Κ. Τουτουντζῆς ἐμαρτύρησεν ὕστερα πράγματα, τὰ ὁποῖα ἔκρυψεν ἀπὸ τὴν Γεν. Αστυνομίαν. Εμεῖς ἐρωτήσαμεν τὴν Αστυνομίαν, καὶ λέγει, ὅτι μερικὰ πράγματα δὲν ἐκατέγραψεν, ἐπειδὴ ἐκείτετο ἐπάνω ὁ νεκρὸς καὶ μέρος ἦτον φορεμένος: καθὼς τὸ καρπιτάκι, τὸν σκῆφον καὶ τὸ καπότον, τὰ ὁποῖα μελὰ τὴν ταφήν τὰ ἔπῆρεν ὁ Κ. Τουτουντζῆς εἰς τὸ σπῆτι του, καὶ τὰ ἐφύλαξεν ἕως εἰς τὸν ἐρχομὸν τοῦ Κληρονόμου.

Λέγουν ἀκόμη, ὅτι ὁ ξενοδόχος εἶναι καὶ ὕποπτος φόνου, ἐπειδὴ ἔφερεν ἰατρὸν ἀγνώριστον, ὁ ὁποῖος τὸν ἔδωκεν ἰατρικὸν καθάρσιον, καὶ ἐκεῖνο φαίνεται νὰ τὸν ἐσκότωσεν. Αλλὰ ἡ περασμένη ζωὴ τοῦ ξενοδόχου εἶναι πολλὰ παστρικὴ ἀπὸ τέτοια, καὶ δὲν εἶναι ὁ πρῶτος, μήτε ὁ μόνος, ὁποῦ ἔφερε τζιαρλατάνον εἰς ἕναν ἄρρωστον, μήτε ὁ τζιαρλατάνος εἶναι ὁ πρῶτος, ἢ ὁ μόνος, ὁποῦ ἐσκότωσεν ἀπὸ ἀμαθειαν ἄνθρωπον. Εἰν ὑπῆρχε προτήτερα νόμος ζκαθὼς ἔπρεπε νὰ κάμῃ νὰ ὑπάρχῃ, ὅστις κανχᾶται, ὅτι ἔχει τὴν πρόνοιαν τῆς Επαρχίας, ὡς φέρων πρόσωπον Διοικήσεως) καὶ αὐτοὶ ἐπήγαιναν ἐναντίον εἰς αὐτὸν τὸν νόμον, ἦτον ἄξιος καταδίκης.

Εἴχαμεν καὶ περισσότερα νὰ εἰποῦμεν εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, ὅμως καὶ αὐτὰ λέγοντας φοβούμεθα, μήπως κουτὰ εἰς τὰ φωνασκικὰ σοφιστεύματα ἀκούσουν οἱ λόγοι μας καὶ τὸ ὄνομα" ὑ π ε ρ ά σ π ι σ ι ς τ ῆ ς ἀ π ά τ η ς κ α ὶ τ ζ ι α ρ λ α τ α ν ε ρ ί α ς" Τότεν ἔχουν εὔκολην τὴν γλῶσσαν τους μερικοὶ εἰς ταῖς ὑβρισίαις.

Δ ι ὰ τ ὴ ν Σ υ ν έ λ ε υ σ ι ν. ἐξακολούθησις.

Χρειάζεται ὅμως προσοχὴ, μήπως ἡ δολιότης ἀποκρύπτουσα ἢ μεταμορφώνουσα τὰ αἴτια τῆς δυστυχίας του τὸ ἀπατήσῃ. χρειάζεται προσοχὴ διὰ νά μὴν ὑποπέσῃ πάλιν εἰς ἐμφυλίους πολιτικὰς ἔριδας, καὶ ἑτοιμένως ναυαγήσῃ εἰς τοὺς σκοπέλους τῶν παθῶν, ὁδηγούμενον ἀπὸ ἄνδρας τῆς ἀληθοῦς πολιτικῆς ἐπιστήμης. χρειάζεται προσοχὴ, καὶ προσοχὴ μεγάλη διὰ νὰ ἀποφύγῃ ὅλα ταῦτα, καὶ νὰ κατορθώσῃ νὰ συστήσῃ τὴν πολιτικὴν μηχανὴν μὲ τοιαύτην ἀναλογιαν, ὁποίαν ἀπαιτοῦν τὰ πράγματα, διὰ να εἶναι ἱκανὴ να διαμείνῃ, καὶ τὴν εὐδαιμονιαν τῶν πολιτῶν να κατασταθῇ ἀσφαλῆ.

Καλήτερος ὁδηγὸς διὰ νὰ μὴ ὑποπέσωμεν καὶ πάλιν εἰς τὰ σφάλματα μας δὲν εἶναι ἄλλο, εἰμὴ νὰ παρατηρήσωμεν ὡς εἰς καθρέπτην τὰς παρελθούσας πράξεις μας, καὶ ἐξετάζοντες τὰ σφάλματά μας νὰ ζητήσωμεν τὰ αἴτια, τὰ ὁποῖα μᾶς ἔρριψαν εἰς αὐτὰ· καὶ γνωρίζοντες τὴν πηγὴν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν προήχθησαν αἱ δυστυχίαι μας, ἂς προσπαθήσωμεν νὰ ἀναχαιτίσωμεν τὸ ῥεῦμα τους, καὶ νὰ τὴν ἐξαλείψωμεν, ἂν τοῦτο εἶναι δυνατὸν.

Παραπονούμεθα ὅτι ὑπεπέσαμεν εἰς ἐμφυλίους πολέμους, καὶ ἐπομένως κατηντήσαμεν διὰ τὴν διαίρεσιν εἰς τοιαύτην ἀδυναμίαν, εἰς ὁποίαν μᾶς ἦρε ὁ Ιμπραήμ Πασᾶς, καὶ μᾶς ἔβλαψεν ὅσον ἠθέλησε· ἂς ἐξετάσωμεν τὰ πρακτικά μας. ἂς ἰδωμεν πόθεν ἐνεσπάρθη τὰς εἰς καρδίας μας ὁ σπόρος τῆς διχονοίας, ὁ ὁποῖος μᾶς ἔφερεν εἰς τὴν ὀ ε θ ε ί α ν ζαύτην κατάστασιν, καὶ ἀφοῦ τὸν ξεριζώσωμεν καὶ καθαρισθῶμεν ὁλοτελῶς ἀπὸ αὐτὸν, ἂς κλείσωμεν εἰς τὸ ἑξῆς τὰ αὐτιά μας, καὶ ἂς φυλατζώμεθα ὅσον δυνάμεθα διὰ νὰ μὴν ἠμπορέσῃ νὰ εἰσχωρήσῃ πάλιν εἰς τας καρδίας μας.

Παραπονούμεθα ὅτι ἐξοδεύθησαν κακῶς τὰ χρήματα, καὶ πολλοὶ ἐπληρώθησαν δι' ἀνύπαρκτα ἔξοδα, ἐν ᾧ ἄλλοι στερεῖνται ἀκόμη τὸ δικαιόντων. πῶς ἠμποροῦμεν νὰ ἀποφύγωμεν καὶ εἰς τὸ ἑξῆς αὐτὴν τὴν κατάχρησιν, ἐὰν δὲν πληροφορηθῶμεν τὰ αἴτια; ἂς ἐξετάσωμεν ποῦ καὶ διατὶ ἐξοδεύθησαν τὰ χρήματα, καὶ ἂν δέν δυνάμεθα νὰ κάμωμεν διόρθωσιν τῶν περασμένων, ἂς προσπαθήσωμεν τοῦ λάχιστον νὰ ἐμποδίσωμεν εἰς τὸ ἑξῆς αὐτὴν τὴν καλάχρησιν.

ακολουθεῖ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 5.

(Εὑρίσκεται εἰς Αθήνας, εἰς Τὸν Συντάκτην. Εἰς Ναύπλιον, εἰς τὸν κύρ. Κ. Διβέριον Βιλειτὴν. Εἰς Σύραν, εἰς Τὸν κύρ. Π. Ψύχαν.)

„Η Παρρησια εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΤΕΤΡΑΔΗ, 25 Νοεμβ. 1825.

Ἀπὸ Μεσολογγίου τῇ Ι. Νοεμβρίου.

Τὰ ἀπὸ τὸν κόλπον Τῶν Πατζῶν χθὲς ἐκπλεύσαντα ἑπτὰ ἐχθρικὰ καράβια ἀπαντήθησαν σήμερον ἀπέναντι τοῦ ἀκρωτηρίου Πάπα μὲ τρία μικρὰ ἕνοπλα εἰκά μας πλοῖα, διοικούμενα παρὰ Τῶν κυβερνητῶν Κωνσταντῆ Τρικούπη, Χρυσάνθου Μωραϊτάκη, καὶ Δημητρίου Παναγιώτη. Ἤλθον λοιπὸν εἰς ναυμαχίαν, ἥτις ἐπεκράτησε δύω περίπου ὥρας. Ἀπίθανον ἤθελε φανῇ ἴσως νὰ διακηρύξωμεν, ὅτι ἡ νίκη Τῆς ἀνίσου ταύτης ναυμαχίας ἔπλινεν εἰς τὸν ὀλιγάριθμον τοῦτον στολίσκον μας, καὶ ὅτι τὰ ἐχθρικὰ, συνιστάμενα ἀπὸ μίαν κορβέταν, δύο βρίκια καὶ τέσσαρας γολέτας διέλυσαν Τὴν γραμμὴν Των, καὶ ἠναγκάσθησαν μὲ καταισχύνην των νὰ καταφύγωσι πάλιν ὑπὸ Τὴν σκέπην Τῶν φρουρίων Τῶν Πατρῶν, πυροβολοῦντα ἀπὸ Τὴν στρύμνην· εἶναι ἀληθέστατον μ' ὅλον τοῦτο, καὶ θέλει μαρτυρήσει ἴσως τὰ λεγόμενά μας, μὲ περισσοτέραν μάλιστα ἔμφασιν, ὁ διοικητὴς ἑνὸς πολεμικοῦ Ἀγγλικοῦ βρικίου, ὅστις ἐστάθη μακρόθεν θεατὴς Τῆς μάχης ταύτης.

(Ἑλλην. Χρον.)

Ἀπὸ Ἀλεξανδρείας τῇ 13 Ὀκτωβρίου.

Δύω ἡμέρας μετὰ Τὴν ἀνατεύθεν ἐκπλεύσιν Τῶν Αἰγυπτίων ἔφθασεν εἰς τὸν Σατράπην Τῆς Αἰγύπτου πίσημος εἴδησις, ὅτι οἱ Ὀυεχχαβῖται, ἐπιπεσόντες ξαφνα εἰς 8000 πεζικον καὶ 2000 ἱππικὸν αὐτοῦ, ἐστρατοπεδευμένον πλησίον της Μέκκας, μὲ τουφέκια μὲ φυτίλια, καὶ μὲ ξύλα, ἐπροξένησαν εἰς αὐτὸ τόσον φόνον, ὥστε μόνοι 1600 ἐκ τῶν 10000 ἐσώθησαν πληγωμένοι, καὶ ὁ ἀρχηγὸς αὐτῶν ἐπὶ ὄνου. Μετὰ Τὴν νίκην ταύτην οἱ Ὀυεχχαβῖται ἐκυρίευσαν τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον, τὰ ὅπλα, τὰς σκηνὰς, τὰς τροφὰς, τα πολεμοφόδια, τὸ θησαυροφυλάκιον, κ. τ. λ., καὶ θριαμβευτικῶς ἐισῆλθον εἰς Μέκκαν. (Γαλ. Ἐφημ.)

Πρὸς τοὺς Γεν. Στρατηγοὺς Νικόλαον Γριεζιώτην, Βάσιον Μαυροβουνιώτην, Νάκον Πανουργιὰν καὶ λοιποὺς.

Γενναιότατοι Ἀδελφοί.

Τὸ Μισολόγγιον, αὐτὸ Τὸ προπύργιον καὶ ἡ θύρα ὅλης Τῆς Ἑλλάδος, ἡ κρισιμωτάτη καὶ ἀσφαλεστάτη ἐκείνη Θέσις, Τὴν ὁποίαν τοσοῦτος καιρὸν ὑπερασπίζόμενοι Τόσοι Ἡρωες ἐθεμελιώνατίσθησαν μὲ Τὴν χύσιν αὐτοῦ Τοῦ ἰδίου αἵματός των, σήμερον κινδυνεύει, καὶ σὺν αὐτῷ ὅλη ἡ Ἑλλάς.

Ἡ Πατρὶς, ἀδελφοὶ, ἡ φιλτάτη Πατρίς μας, αἰσθανεμένη Τὸν προφανῆ κινδυνον τοῦτον, εἰς ἡμᾶς πάλιν στρέφει μὲ δάκρυα Τοὺς ὀφθαλμούς της καὶ μὲ φωνὰς γοεράς καὶ διακεκομμένας προσκαλεῖ μέσον Τῆς Σ. Διοικήσεως ὅλους ἡμᾶς κατ' ὄνομα εἰς Τὴν ὑπεράσπισιν Ταύτης Τῆς πόλεως καὶ ἐπομένως ἀπελευθέρωσιν ὅλης Τῆς Ἑλλάδος.

Ἐγὼ ἀδελφοὶ, ἐν ᾧ σᾶς περικλείω Τὰς διαταγὰς ταύτας, σᾶς προτρεπω, ζωγραφίζων Τὸν γενικὸν κινδυνον, εἰς ἑτοιμασίαν ὀλιγώτερον Ταύτης Τῆς ἐκστρατείας καὶ μικρὸν ὅσον προσμένων Τὴν ἀπόκρισίν σας διὰ νὰ ξεκινήσωμεν καὶ ἀπ' ἐδῶ· ἐν τοσούτῳ δὲ σᾶς ἀσπάζομαι καὶ μένω πάντοτε ὡς σᾶς ἤμουν εἰλικρινέστατος ἀδελφὸς

ὁ Πατριώτης
Ἰω. Γκούρας.

ἐν Αθήναις.
Τῇ 20 Νοεμβρ. 1825.

ΑΘΗΝΑΙ ΤΗ 20. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Πολλὰ ἀξιόλογα ὑποσχόμενα ἦλθον εἰς τὴν πόλιν ταύτην καὶ τὰ τοῦ τοῦ τοῦ τελευταίους χρόνους τοῦ ἐπ' ἀνακτήσεῃ τῶν Ἑλληνικῶν δικαιωμάτων πολλοῦ μὲ χάριν περιηγήσεων, τὰ ὁποῖα δὲν ἔλειψαν ἔργῳ νὰ συνεργήσουν καὶ λόγῳ νὰ συμβουλεύσουν τὰ χρήσιμα ὑπὲρ τῆς συντηρήσεως τῆς ποθητῆς ἐλευθερίας μας. Αὐτὰ ἡ πατρίς μας τὰ ἐσεβάσθη καὶ τὰ σέβεται πάντοτε γνωρίσασα τὴν φιλόμουσον καὶ φιλελληνικὴν ψυχήν των. Ἐπειδὴ ὅμως καὶ ὑστέρως καὶ τὴν 16 ἐβδομοντος, ἔφθασεν ἕνας, ὁ λεγόμενος Συνταγματάρχης τῆς αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ολανδίας Κύριος Ῥότλιερς, ὅστις κάμνει ἐξαίρεσιν αἰτὸ τὸν γενικὸν κανόνα· διὰ τοῦτο νομίζομεν χρέος μας νὰ περιγράψωμεν τὸν χαρακτῆρα αὐτοῦ τοῦ ἀνδρὸς διὰ νὰ μὴ μολύνῃ καὶ τοὺς τῶν ἄλλων.

Ὁ ἀνὴρ οὗτος ἔφθασεν εἰς τὸν λιμένα μας μὲ μίαν Ολλανδικὴν Κορβέταν τὴν Περσεφόνην. Εὐθὺς ἐπέβη εἰς τὴν γῆν καὶ συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν υἱόν του καὶ τὸν ζωγράφον τῆς Κορβέτας δρομαίως ἔτρεξαν εἰς τὴν πόλιν μας. Εἰς διαφόρους συνομιλίας ὁποῦ ἔκαμεν μὲ μερικοὺς πολίτας μας δὲν ἔλλειψεν ἀπὸ τὸ νὰ τοὺς τρομάξῃ μὲ τοὺς λόγους του, ἀπελπίζοντάς τους, ὅτι τὸ πᾶν ἐχάθη, καὶ ὅτι ἡ Ελλὰς ἐντὸς ὀλίγου ὑποπίπτει πάλιν εἰς τὴν ζυγὸν τῶν Τούρκων. Αὐτοὶ οἱ λόγοι του μᾶς ἔδωσαν ἀφορμὴν νὰ συλλάβωμεν κάποιας ὑποψίας διὰ τὸν ἐρχομόν του ὅτι νὰ μὴν ἔγινε διὰ ἁπλὴν περιήγησιν, ἀλλὰ διὰ ἄλλα τέλη, τὰ ὁποῖα ἔκαμε νὰ κρύψῃ. ἐμεταχειρίζετο δὲ αὐτὸ τὸ ὕφος διὰ νὰ ἀπατήσῃ τὴν προσοχήν μας. Ἡ Ἀστυνομία μας ὅμως ἔλαβε τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, ἀγρυπνοῦσα καὶ κατασκοποῦσα βῆμα πρὸς βῆμα τὰ κινήματά του, ἕως ὅτου ἔφθασε νὰ πιάσῃ ἕνα ἄλογον φορτωμένον μὲ ἀρχαῖα ἀπὸ αὐτὸν διανυθυνόμενον διὰ τὸν Πειραιᾶ. Ἐν ἐνὶ λόγῳ καθ' ὅλον τὸν καιρὸν τῆς διατριβῆς του ἐδὲν ἠμέλητε ἄλλο, παρὰ πῶς νὰ ἀπατήσῃ

κάποια τρόπον νὰ τοῦ πέσῃ κανένα μάρμαρον ἢ κανένα νόμισμα ἀρχαῖον, καὶ πῶς νὰ διαφύγῃ τοὺς φύλακας τῶν θυρῶν τῆς Ἑλλάδος μας διὰ τὰ κλοπιμαῖα ὁποῦ ἐκουβάλησε. Ὅλος κόσμος ἐφώναξε ὅτι δὲν ἐπέτυχε τοῦ σκοποῦ του, ἀναχώρησεν ἐντεῦθεν χωρὶς νὰ πληρώσῃ τὸ ξενοδοχεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ἔκαμε χρέη καὶ διαφόρους ἄλλους πτωχοὺς ὁποῦ τοὺ ἐβούλευσαν καὶ φοβερίζοντάς μας ἀκόμη νὰ ἐδηγήσῃ τοὺς ἐχθροὺς πῶς νὰ πολιορκήσωμεν τὴν πόλιν μας.

Πιὰ πλέον ἐμάθαμεν ἀπὸ ἀξιοπίστους ἄνδρας, ὅτι αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐπῆγεν εἰς Μῆλον καὶ ἐπῆρεν ἐκεῖθεν μὲ ὅ,τι καὶ νὰ τὰ ὅπλα μυρικὰ ἄλλα ἀρχαῖα ὁποῦ ἐσώζοντο εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον.

Περιττὸν κρίνομεν τὸ νὰ κάμωμεν ἄλλας παρατηρήσεις περὶ τοῦ ὑποκειμένου του, ἐπειδὴ ὁ καθεἷς ἀπὸ τὴν ἱστορίαν τῆς διαγωγῆς του ἠμπορεῖ νὰ κρίνῃ ὁποῖος χαρακτῆρος ἄνθρωπος εἶναι. Εἴμεθα θέλοντες ὅμως ὅτι ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῆς Ολλανδίας δὲν θέλει ὑποφέρη νὰ περιέρχωνται τοιαῦτα πρόσωπα ὑποκείμενα νὰ πραγματεύωνται τὰ ἐρείπια τῆς δυστυχοῦς Ελλάδος καὶ νὰ δυσφημοῦν τὸ Σεβαστὸν ὄνομα τῆς Μεγαλειότητός του. Δ. Κ.

Ἀπὸ τὴν Ἐφημερίδα: Brittish Press.

„ Γίνεται πολὺς λόγος, ὅτι αἱ μεγάλαι δυνάμεις τῆς Εὐρώπης θέλουν μεσολαβήσει μεταξὺ τῆς Πόρτας καὶ τῶν Ἑλλήνων, διὰ νὰ δώσουν μίαν τακτικὴν καὶ σταθερὰν μορφὴν Διοικήσεως εἰς τοὺς Ἕλληνας. Εἶναι ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας, ὅτι αἱ ἐργασίαι των, ἐὰν ἐκτελοῦνται μὲ πνεῦμα εἰλικρινείας καὶ ἀγαθότητος, δύνανται νὰ γένωσιν ὠφελιμώταται. ἀλλ' ἐὰν αἱ δυνάμεις αὗται δείξουν συμπτώματά τινα ἐναντιώσεως, τὸ κακὸν, τὸ ὁποῖον παγάζει ἀπὸ τὴν ἐνεστῶσαν κατάστασιν τῶν πραγμάτων εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον, ἀντὶ νὰ καταπραϋνθῇ θέλει αὐξήσει ἐπ' ἄπειρον. ἐὰν παρατηρήσῃ τις τὰ στοιχεῖα τῆς δυνάμεως, τὴν ὁποίαν ἔχει κατὰ τὸ παρὸν

αστον τῶν δύω μερῶν, αἱ χριστιανικαὶ παρχίαι τῆς Ἑλλάδος εἶναι πολὰ ἀνώτεραι ἀπὸ τον ξεφυλασμένον λαὸν τῆς ουρκιας. Η ἀναγέννησις τῶν Ελλήνων ἠμπορεῦσε νὰ ἐνεργηθῇ ἀρκετὰ εὔκολα, ἐὰν χριστιανικαὶ δυνάμεις ἦσαν εἰλικρινῶς διάθετοι εἰς τὸ νὰ τὴν πραγματοποιήσων, ἐὰν ἡ Ελλὰς ἐλάμβανε βάσιν τῆς Διοικήσεώς της τὴν βασιλείαν. χωρὶς νὰ ροξενῇ κἀνένα φόβον τὸ παράδειγμά της, ιπορεῦσε νὰ συνάψῃ ὁμοῦ με τὸν βασιλα και μίαν γερουσίαν Εὐγενῶν και ἐν νέδριον παραστατῶν τοῦ λαοῦ. ἐπειδὴ ρὶς τοὺς παραστάτας δὲν ἠμπορεῦσε νὰ η κἀμμίαν ἀσφάλειαν διὰ τὴν ἐλευθεν της, και χωρὶς τὴν γερουσίαν δὲν ἤλεν ἔχει ὑποστήριγμα διὰ μίαν νόμιμον ναρχιαν. ἐὰν ἦτον γνωστὸν, ὅτι τοιαύτη ιπε νὰ ἦναι ἡ μορφὴ τοῦ πολιτευματός ν, οἱ Ελληνες ἐμπορεῦσαν νὰ ἔχουν ηστὰς ἐλπίδας, ὅτι θέλουν δυνηθῇ νὰ ναπείσουν τὰς γειτνιαζούσας εἰς αὐτοὺς άμεις διά να τοὺς ὑποστηρίξουν εἰς τὸν ῶνα των, αἱ ὁποῖαι δυνάμεις ἔγιναν δύιστοι, και δὲν θὰ θελήσουν να δεχθοῦν τάξύ των μιαν νέαν Διοίκησιν, πρὶν βειωθοῦν ὁπόιαν μορφὴν μέλλει νὰ λάβῃ. λιστα ἤθελον λάβη προσοχὴν διὰ νὰ φανῇ πλησιον των μια διόικησις μοικὴ και ἀδιάιρετος, διὰ τὸ ὁποῖον ἤθε ἔχει δίκαιον μέχρι τινὸς. ἐκτὸς τούτου αὐτὴ Διόικησις δὲν ἠμπορεῦσε νὰ ἀσλίσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν Ελλήνων. ειδὴ ὑπο μιαν Δημοκρατίαν, ὅπου ἡ αμις ἀνήκει εἰς ὅλους και ἑπομένως αι ἀπεριόριστος, ἡ ἐλευθερία δὲν εἶναι ατὸν να διατηρηθῇ. Οἱ παλαιοὶ δὲν εἶχον ρομόιας Διοικήσεις, και τῷ ὄντι δὲν αι δυνατὸν νὰ ὑπάρξωσι. ὑποθέτει τόσον ν διάιρεσιν τῆς κοινῆς θελήσεως, ὥστε λεν ἀντίκειται εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς ιτάτης ἀρχῆς, χωρὶς τὴν ὁπόιαν ἡ όικησις δὲν δύναται να ἐνεργήσῃ μὲ ιστηριότητα. τα ἔθιμα και τα ἤθη τῆς ωνίας, ἐὰν τὸ πνεῦμα τοῦ λαοῦ εἶναι καλῶς καλλιεργημένον, ἡ [illegible] να διατηρήσουν εἰς [illegible] ἔν φαινόμενον τάξεως και ὑπάρξεως. και ἡ ἀτομικὴ ἐλευθερία ἠμπορεῖ να εἶναι εἰς ἀσφάλειαν, ἐπειδὴ αὕτη δὲν συνίσταται παρὰ εἰς μίαν ἐξαιρεσιν ἀπο πάντα περιορισμὸν εἰς τόσον διάστημα καιροῦ, ὅσον εἶναι σύμφωνος μὲ τον νόμον. ἡ πολιτικὴ ὅμως ἐλευθερία δὲν δύναται να ὑπάρξῃ, ἐπειδὴ εἶναι οὐσιῶδες δι' αὐτὴν το να ὑφίσταται δημόσιος εὐθύνη, ἡ ὁπόια δὲν ἠμπορεῖ να εὑρεθῇ εἰς μίαν δημοκρατίαν, ὅπου ὅλος ὁ κόσμος δοικεῖ. και ὅταν αὕτη ἡ θεμελιώδης βάσις πάσης διοικήσεως λείπη, ἡ δύναμις, ὁποιαιδήποτε ἐξωτερικὴν μορφὴν και ἂν ἤθελε λάβει, δὲν ἠμπορεῖ να μὴν εἶναι αὐτοδέσποτος. θέλει εἶναι δημοκρατικὸν πολίτευμα κατά το ὄνομα, και δεσποτισμὸς κατά το πράγμα. διὰ πᾶν ὅτι ἀφορᾶ τα Ελληνικὰ πράγματα ἐμεταχειρίσθησαν οἱ Μινιστρόμας, ἕναν τρόπον, ὁ ὁποῖος τοὺς κάμνει τιμὴν τα φρονηματάτων δημοσίως κηρυχθέντα, δεικνύουσιν εὔνοιαν προς τοὺς Ελληνες. ἀλλὰ μέγα μέρος τοῦ ἠθικοῦ χρέους τῶν Μινίστρων, και το ὅλον σχεδὸν τοῦ πολιτικοῦ περιορίζονται ἀπο τὴν φρόνησιν. βεβαίως δὲν ἠμπορεῦσεν αὕτη νὰ φέρεται εὐνοϊκῶς εἰς τὰ πραγματικὰ συμφέροντα τῆς Ελλάδος, και μόνοι οἱ ἀδεράπευτοι ἐνθουσιασταὶ ἠμπορεῦσαν να θέλουν το να ἀκολουθήσῃ ἄλλον δρόμον ἡ Διοικησίς μας παρὰ τον τῆς οὐδετερότητος, τον ὁποῖον ἀπεδέχθη, και τόσον φρόνιμα ἀπεφάσισε να φυλάξῃ.

Διὰ τὴν Συνέλευσιν ἐξακολούθησις.

Παραπονούμεθα ὅτι ἄλλοι μὲν ἀπὸ τοὺς ἔχοντας νὰ λαμβάνουν ἀπὸ τὸ ταμεῖον ἐξεπληρώθησαν, ἄλλοι ἔλαβον μέρος, καὶ ἄλλοι δὲν ἔλαβον οὐδ' ὀβολόν. ἄς ἐξετάσωμεν τὰ αἴτια, καὶ ἄς ζητήσωμεν τὴν θερα-

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

νείαν, διὰ νὰ μὴ γινωνται οἱ πολῖται θύματα τῶν παθῶν και τῆς ἀλόγου θελήσεως τῶν ἀτόμων, καὶ ἄς κατορθώσωμεν ὥστε ὅλοι ἐπίσης νὰ ἀπολαμβάνωσι τὰ δικαιώματά των, διὰ νὰ μὴν ἀναγκάζωνται ἄλλους μὲν νὰ κολακεύωσι, μὲ ἄλλους δὲ νὰ φατριάζωνται καὶ νὰ γινωνται ὄργανα τῆς ἰδιοτελείας μερικῶν.

Παραπονούμεθα διατὶ οἱ νόμοι δὲν ὑπερασπίζονται ἐπίσης και τὸν δυνατὸν καὶ τὸν ἀδύνατον και τὸν πλούσιον και τὸν πτωχὸν. ἀλλ' ἄλλος μὲν τελειώνει ἀμέσως ὁποιανδήποτε ὑπόθεσιν και ἂν ἔχῃ. ἄλλος δὲ μὲ τὴν ἀναφορὰν εἰς τὸ χέρι περιέρχεται ἀπὸ ὑπουργεῖον εἰς ὑπουργεῖον, καὶ περιφέρεται εἰς τοὺς δρόμους τοῦ Ναυπλίου πέντε, ἀκτὼ, δέκα μῆνας, χωρὶς νὰ ἠμπορῇ νὰ κατορθώσῃ τίποτε· ἀς ἐξετάσωμεν τὰ αἴτια. καὶ ἂν τοῦτο προέρχεται ἀπὸ τὴν ἀτέλειαν τῶν Νόμων, ἀς διορθώσωμεν τοὺς νόμους μας, ἂν ἀπὸ τοὺς φυλάττοντας τοὺς Νόμους, ἀς ζητήσωμεν νὰ εὕρωμεν τὸ ἀμέσον ἰατρικὸν.

Παραπονούμεθα ὅτι οἱ ἐν ὑπουργήμασι παρεβῆκαν τὰ κατηκοντάτων κακομεταχειριζόμενοι τὴν δύναμιν, ἢ τὰ χρήματα, τὰ ὁποῖα ἐνεπιστεύθη τὸ ἔθνος εἰς αὐτοὺς, ἀς ἐξετάσωμεν τὰ αἴτια, καὶ ἂν προέρχεται τοῦτο ἀπὸ τὴν διαφορὰν τῶν ἀτόμων, ἀς φυλαττώμεθα εἰς τὸ ἑξῆς νὰ μὴν ἐμπιστευώμεθα τὰ χρήματα εἰς τὸν κλέπτην, ἢ ἀπατεῶν, τὴν διοίκησιν τῶν στρατευμάτων εἰς τὸν δεῖνον, καὶ τὴν φύλαξιν τῶν Νόμων εἰς τοὺς τυραννόφρονας, τοὺς δολίους, καὶ τοὺς μὴ φροντίζοντας διὰ τὴν δόξαν τοῦ ἔθνους. ἀλλ' ἐνασχολουμένους ὅλως διόλου εἰς τὴν τῶν ἀτόμων των. πρὸ πάντων διὰ νὰ περιορίζωμεν ὅλους εἰς τὰ χρέη των ἀς παιδεύωμεν ὅσους τὰ παραβαίνωσι, καὶ ἀς ἐπαινῶμεν καὶ ἀμείβωμεν ὅσους τὰ ἐκπληρῶσι μὲ ἀκριβείαν (α).

Ὅτι δὲ διὰ τὰ αἴτια ταῦτα, καὶ δι' ἄλλα μυρία, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι τοῦ παρόντος καιροῦ νὰ τὰ ἀναφέρωμεν, ἡ κατάστασίς μας μὲ γιγαντιαῖα βήματα τρέχει εἰς τὸ χειρότερον, ὅλος ὁ λαὸς τὸ γνωρίζει, καὶ καθημερινῶς τὸ φωνάζει. ἀρκεῖ μόνον νὰ ἐρωτήσῃ τις ποῦ δὲν εἰσεχώρησεν ἡ κατάχρησις, καὶ ἀκούει· "ἡ κατάχρησις εἶναι νήπιον εἰς τὸν στρατιώτην, τὸν ναύτην κτλ. εἶναι παιδὶ εἰς τὸν στρατηγὸν, τὸν ναύαρχον κτλ. γίνεται ὁμῶς τέλειος ἄνδρας εἰς τὴν καθέδραν τῆς Διοικήσεως· διότι ἐκεῖ εὑρίσκει καὶ πολυειδεῖς τροφάς. εἰς ποίαν κατάστασιν εὑρίσκονται οἱ χρηματικοὶ πόροι μας; ποία εἶναι τὰ εἰσοδήματά μας; συνάζονται, ἢ ὄχι: εἶναι αἰνίγματα ἐπίσης και διὰ τοὺς ἄρχοντας και διὰ τοὺς ἀρχομένους. ἠξεύρομεν ὅμως ὅλοι μετὰ βεβαιότητος ὅτι ἔχομεν πόλεμον μὲ ἕνα τρομερὸν ἐχθρὸν, ὅτι ὁ πόλεμος χρειάζεται χρήματα, και χωρὶς αὐτὰ εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ ἔθνος.

ἀκολουθεῖ.

Ἀθῆναι 25 Νοεμβρίου.

Μανθάνομεν ἀπὸ Ναύπλιον και ἀπὸ ἄλλα μέρη, ὅτι εἰς τὴν Γαστούνην ἐκτύπησαν οἱ ἐδικοί μας τοὺ Ἀράπιδες, και ἐσκότωλαν 400, πέρνωντας μερικοὺς ζωντανοὺς και 60 ἄλογα.

-- Ἀπὸ Ὕδραν λέγουν, ὅτι εἰς το Μεσολόγγι ἔκαυσαν οἱ Ἕλληνες μίαν φεργάταν και ἕνα κορβέττον. Τοῦτο το εἶπεν εἰς Ὕδραν ἕνα Σπετζιώτικον καΐκι και ἕνα πλοῖον Κεφαλωνίτικον, ἐρχόμενον ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ μέρη.

(α) Ἐὰν ἕνας οἰκονόμος λαμβάνῃ κατὰ μῆνα λογαριασμὸν ἀπὸ τὸν ἐπιστάτην τῶν οἰκιακῶν του ὑποθέσεων, πόσον περισσότερον ἀνήκει εἰς ἓν ἔθνος ἐκ ζητῇ κατ' ἔτος λογαριασμὸν ἀπὸ τὴν Διοίκησιν του, ἡ ὁποία δὲν εἶναι ἄλλο, εἰμὶ ἐπίτροπός του, ὅταν καθεὶς ἠξεύρῃ ὅτι μέλλει νὰ δώσῃ λογαριασμὸν, και γνωρίζῃ ὅτι δὲ ἀντιμειφθῇ ἀναλόγως τῶν πράξεών του, φροντίζει νὰ φερθῇ καλὰ, ἢ ὀλιγώτερον κακὰ εἰς τὸ ὑπούργημά του, ἐν ᾧ εἰς ἐναντίαν περίστασιν, και ἂν ὑποτεθῇ ὅτι δὲν θέλει κλέψει, τοὐλάχιστον ἠμπορεῖ νὰ ἀμελήσῃ, μὴν ἔχων κανὲν ἐλατήριον, το ὁποῖον νὰ τὸν ἐξύπνα εἰς τὴν καλὴν τῶν χρεῶν του ἐκτέλεσιν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 6.

(Εὑρίσκεται εἰς Αθήνας, εἰς τὸν Συντάκτην. Εἰς Ναύπλιον, εἰς τὸν κύρ. Ἡ. Αἰθέριον Βουλευτὴν. Εἰς Σύραν, εἰς τὸν κύρ. Π. Ψύχαν.)

„Η Παῤῥησία
εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΣΑΒΑΤΩ. 28 Νοεμβ. 1825.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις ἐπίσημοι ἀπὸ Ναυπλίου,

Κατὰ τὴν 8 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς, περῶν ὁ Ἰμπραήμ πασσας διὰ τοῦ στενοῦ τὸ ὁποῖον λέγεται καὶ εἶναι τῷ ὄντι Κλειδὶ, καὶ διευθυνόμενος πρὸς τὸν Πύργον καὶ τὴν Γαστούνην, ἠθέλησε νὰ κυριεύσῃ ἐξ ἐφόδου καὶ τὰ ἐν τῇ λιμνῇ τῆς Αγουλενιτζας νησιδία, εἰς τὰ ὁποῖα κατέφυγον πολλοὶ ἄνθρωποι ἐκ τῶν πλησίον ἐκεῖ μερῶν· ἀλλ' ἐπειδὴ κἀνεὶς τῶν στρατιωτῶν αὐτοῦ δὲν ἤθελε νὰ ἐμβῇ διὰ τὸ βαλτῶδες τῆς λίμνης, ἔκαμεν αὐτὸς ὁ ἴδιος τὴν ἀρχὴν, καὶ οὕτως ὥρμησαν μετ' αὐτοῦ 80 ἱππεῖς· ἀλλὰ μόλις μετὰ πολλῆς τῆς δυσκολίας ἐπροχώρησαν ὀλίγον εἰς τὴν λίμνην, καὶ ὅλοι οἱ ἵπποι ἐκόλλησαν, ὥστε ἔπρεπε νὰ καταβῶσιν οἱ ἱππεῖς, καὶ ἀφήσαντες τοὺς ἵππους δὲν ἐφρόντιζον πλέον περὶ κυριεύσεως τῶν νησιδίων, ἀλλὰ περὶ τῆς ἰδίας αὐτῶν σωτηρίας, καὶ μάλιστα τοῦ κυρίου των. Βλέποντες τοῦτο οἱ ἐν τοῖς νησιδίοις Ελληνες ἔβαλλον ἀφόβως τοὺς ἐχθροὺς, καὶ ἐφόνευον ἀνιλεῶς. καὶ ἐν ᾧ ἑτοιμάζοντο νὰ ἔμβωσιν εἰς ἑκατὸν μονόξυλα, καὶ νὰ ὑπάγουν νὰ πιάσωσι ζῶντας τοὺς ἐχθροὺς καὶ αὐτὸν τὸν Ἰμπραΐμην, ἤκουσαν ἔξαφνα φωνὰς εἰς ἓν ἄλλο πλησίον νησίδιον, εἰς τὸ ὁποῖον 2000 περίπου πεζοὶ ἐμβῆκαν κολυβῶντες. Ὑποχρεώθησαν τότε οἱ πρὸς ἄλλον σκοπὸν ἑτοιμαζόμενοι νὰ δράμωσιν εἰς βοήθειαν τῶν ἀδυνάτων, καὶ πολεμήσαντες γεννάιως ἀπεδίωξαν τοὺς Αἰγυπτίους. Μετὰ δὲ τὴν μάχην ἐμετρήθησαν οἱ Ελληνες, καὶ ἔλειπαν 140 ἄνθρωποι, ἐκ τῶν ὁποίων 19 ἄνδρες ἐφονεύθησαν γεννάιως πολεμοῦντες, καὶ 1 ἕνας ἐπληγώθη· οἱ δὲ λοιποὶ ἦσαν γυναῖκες καὶ πεδία, τῶν ὁποίων μέρος μὲν ἐπνίγησαν εἰς τὴν λίμνην οἰκειθελῶς, διὰ ν' ἀποφύγωσι τὴν αἰχμαλωσίαν, μέρος δὲ ἐφονεύθησαν. Εκ δὲ τῶν ἐχθρῶν 127 πτώματα εὑρέθησαν κείμενα εἰς τὴν λίμνην, καὶ οἱ εἰς αὐτὴν κολλήσαντες 80 ἵπποι. Ὁ πόλεμος διήρκεσεν ἀπὸ πρωΐας ἕως ἑσπέρας· καὶ ἀφοῦ ἀνεχώρησε κατησχημμένος ὁ ἐχθρὸς, ἐξῆλθον οἱ Ἕλληνες, καὶ εὗρον πολλὰ μνήματα ἐκτὸς τῆς λίμνης καὶ καθ' ὁδὸν πρὸς τὸν Αλφειὸν ποταμόν.

Περάσας δὲ τὸν Αλφειὸν ὁ ἐχθρὸς, ἔκαυσε τὸν Πύργον, καὶ διευθύνθη πρὸς τὴν Γαστούνην· ἡ δὲ ἐμπροσθοφυλακὴ αὐτοῦ, συνισταμένη ἀπὸ 400 περίπου ἱππέων, ἀπήντησεν ἔξω τῆς Γαστούνης τὸν Κύριον Γεώργιον Σισινην καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Μηχαήλ, μετὰ 200 περίπου ὁπλοφόρων, καὶ πολλῶν ἀδυνάτων ἀνθρώπων, διευθυνομένους πρὸς τὰ ὑψώματα· ἔγινε μεταξὺ αὐτῶν ἀκροβολισμὸς· οἱ δὲ ἡμέτεροι περιφρουροῦντες τοὺς ἀδυνάτους ἔφθασαν εἴς τι χωρίον, τοῦ Μουσουλούμπεη λεγόμενον, καὶ ἐπίασαν ἐκεῖ τὰς οἰκίας· οἱ δὲ ἐχθροὶ ὡρμήσαντες κατ' αὐτῶν πολλάκις, ἐφονεύθησαν πολλοὶ, καὶ τέλος ἀπελπισθέντες ἐτράπησαν πρὸς τὸ χωρίον Σαμπάναγα, ὅπου αἰχ-

μαλώτισαν ὀλίγας γυναῖκας, καὶ παιδία. Ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ ἀνεχώρησαν οἱ ἄλλοι, καὶ ἐσώθησαν εἰς τὰ ὑψώματα. ὁ Ἰμπραήμης ὑπῆγεν εἰς τὸ χωρίον Βαρθαλαμιὸν, εἰς τὸ ὁποῖον ἐκλείσθησαν ἕως 1500 ὁπλοφόροι Ἕλληνες, καὶ περὶ τὰς 4000 ἄλλοι ἄοπλοι, γυναῖκες καὶ παιδία. καὶ ἀφοῦ μίαν ὁλόκληρον ἡμέραν πολεμήσας δὲν ἠμπόρεσε νὰ κατορθώσῃ τίποτε, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν, καὶ οἱ ἐκεῖ κλεισμένοι, εὑρόντες εὐκαιρίαν, ἀνεχώρησαν ἐκεῖθεν, καὶ ὑπῆγαν εἰς τὸ φρούριον Χλουμούτζι λεγόμενον. Ἐν τῷ μεταξὺ ἔγιναν καὶ ἄλλοι ἀκροβολισμοὶ μετὰ τῶν ἱππέων τοῦ Ἰμπραήμη εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Γαστούνης, καὶ, ὡς πληροφορούμεθα, ἐφονεύθησαν εἰς τοὺς ἀκροβολισμοὺς τούτους καὶ εἰς τὸ χωρίον Βαρθαλαμιὸν ἐχθροὶ ἐπέκεινα τῶν 500, καὶ ἀδιακόπως φονεύονται πολεμοῦντες μετὰ τῶν ἐν Χλουμουτζίῳ Ἑλλήνων, οἵτινες ἀπεφάσισαν νὰ ἀποθάνωσιν ὅλοι, καὶ νὰ μὴν ἀφήσωσι ζῶντες τὸ ἱερὸν τῆς πατρίδος των ἔδαφος.

Γεν. Εφ.

Ἀθῆναι 27. Νοεμβριου. 1825.

Εἴδαμεν εἰς τὸν 13. ἀριθμὸν τῆς Γενικῆς Εφημερίδος, νά ἐπροβλήθῃ εἰς τὸ Βουλευτικὸν, ὅτι

"Διὰ νὰ ἐνεργῶνται αἱ ὑποθέσεις τῆς Πατριδος εἰς τὴν παροῦσαν κρίσιμον περίστασιν μὲ περισσοτέραν δραστηριότητα καὶ ταχύτητα, νὰ διορισθῇ μια διοικητικὴ ἐπιτροπὴ ἀντὶ τῶν δύω Διοικητικῶν Σωμάτων· ἀκόμη νά κλείσουν ὅλα τὰ Υπουργεῖα, ἐκτὸς ἐκείνου τῶν πολεμικῶν. . . . . .

. . . . ἀλλ' ἔμεινεν εἰς σκέψιν."

Ενα τέτοιον πρᾶγμα ἠμπορεῖ νὰ προβληθῇ καὶ νὰ μὴν ἀπορρίφθῃ εὐθὺς, ἀλλὰ νὰ μείνῃ εἰς σκέψιν; Ποῖος ἀπὸ τοὺς ὅσοι εὑρίσκονται εἰς τὰ πράγματα, ἢ καὶ ὅλοι μαζὴ ἔχουν κἀνένα δικάιωμα νὰ διορίσουν Διοικητικὴν ἐπιτροπὴν, ἀντὶ τῶν δύω Διοικητικῶν σωμάτων;

Αλλὰ τόσοι ἄνθρωποι ἐκεῖ μέσα δὲν ἠμποροῦσαν βέβαια νὰ προβάλουν, ἢ νὰ ἀκούσουν μὲ ἀδιαφορίαν ἄλλους νὰ προβάλουν διὰ νὰ κρημνισθοῦν ἔτζι ἁπλῶς τὰ πρῶτα θεμέλια τοῦ Πολιτεύματός μας, ἂν δὲν ἦτον ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τῆς Ζυγαρίας ἡ κρίσιμος Περίστασις, καθὼς λέγουν. Μὲ ὅλον τοῦτο, ἠξεύρεις ἐσὺ Δημήτρη, ἢ ἐσὺ Πέτρο, τί ἔβλαψαν ὡς τώρα οἱ πολλοὶ ἄνθρωποι τὴν ὑπόθεσίν μας; Λοιπὸν χωρὶς νὰ ἠξεύρωμεν τὸ διατὶ δὲν μᾶς συμφέρει νὰ ἔχωμεν ἑκατὸν καλλήτερα, παρὰ τρεῖς, ἢ πέντε, πῶς ἠμποροῦμεν νὰ κλείσωμεν ἔτζι κουτουρροῦ τὰ μάτια μας, καὶ νὰ ἀφήσωμεν μερικοὺς νὰ ψαλιδίζουν τὸ χαρτὶ, ὁποῦ ἔβαλε κάτω τὸ ἔθνος, διὰ νὰ περιπατοῦν ἐπάνω εἰς αὐτὸ οἱ κυβερνῆται του; ἂς μάθωμεν πρῶτα τὸ πῶς σκοντάβει ἡ μηχανὴ μὲ τοὺς πολλοὺς χαλκάδες, καὶ τότες ὅλοι διδόμεν τὴν ἄδειαν νὰ διορθωθῇ ἀπὸ ἐκείνους, ὁποῦ ἠξεύρουν νὰ τὴν διορθώσουν. ἐπειδὴ μᾶς ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν ἕνα πολλὰ φυσικὸν πρᾶγμα, ὅτι τάχα, μήπως ἐκεῖνοι, ὁποῦ γυρεύουν τώρα νὰ τὴν διορθώσουν, νὰ ἐστάθησαν καὶ οἱ αἴτιοι τοῦ νὰ κομπώνῃ ἕως τώρα, διὰ νὰ ἠμπορέσουν ὕστερα νὰ μᾶς πάρουν παράδες διὰ τὴν διόρθωσίν της.

Και ὅταν ἐσυστήσαμεν αὐτὴν τὴν Μηχανὴν, εὑρισκόμασθε εἰς πόλεμον, ὁ ὁποῖος ἐζύγιαζε, καὶ αὐτὸς ἴσια μὲ τοῦτον τῆς σημερινῆς ἡμέρας. εἶχα μὲν τότε τὴν Τριπολιτζᾶν, ἀλλὰ δὲν εἴχαμεν Ναύπλιον, Ἀθήνας καὶ Κόρινθον. Τώρα ἔχωμεν τὸν Ἰμπραήμ - Πασᾶν, ἀλλὰ καὶ τότε εὐθὺς ἐλάβαμεν τὸν Δράμαλην μὲ ταῖς 30 χιλιάδες.

Δὲν ἀρνοῦμαι, ὅτι ἡ δοκιμὴ ἠμπορεῖ νὰ μᾶς ἀνοίξε τὰ μάτια, διὰ νὰ γνωρίσωμεν τὰ σφάλματα τῆς πολιτικῆς μηχανῆς μας. ἀλλὰ τοῦτα τὰ σφάλματα ζητοῦμεν καὶ ἡμεῖς νὰ γένουν γνωστὰ εἰς τὸ περισσότερον μέρος τοῦ ἔθνους, τὸ ὁποῖον μάλιστα φωνάζει καὶ αὐτὸ, χωρὶς νὰ εἶναι καλὰ πληροφομένον, ὅτι ἡ μηχανὴ πταίει διὰ τὴν πληθὺν τῶν χαλκάδων. Και ἡμεῖς εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι θὰ φωνάζομεν καὶ μὲ τὴν ὀλιγόστευσιν τους, πῶς πταιει, ἐὰν δὲν μάθωμεν ἐντελῶς τὸ πῶς καὶ διατὶ πταίει μὲ τοὺς πολλοὺς, καὶ τὸ πῶς καὶ διατὶ δὲν θὰ πταίει μὲ τοὺς ὀλίγους.

-- Ἀπὸ Ναύπλιον λέγουν, ὅτι ὁ Ἰμπραήμ -- Πασσας εὑρίσκεται εἰς τὰ καστέλια τοῦ Μωρέως, καὶ ὅτι ἀκόμη δὲν ἠθέλησεν ὁ Ἰουσούρ -- Πασσα, νὰ τοῦ παραδώσῃ τὰ φρούρια.

-- Διὰ τὸ Μεσολόγγι εἶχαν εἰδήσεις πολλὰ νέας, ὅτι ἐφωδιάσθη ἐξέραιτα, καὶ ἐδυναμώθη στερεὰ ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη. ὅτι ἐδὶ πλιασαν τὸ χαλάσι, ὅτι ἐδιόρθωσαν ὅλα τὰ χαλασμένα μέρη τῶν Κανονοστασίων κ τ λ π. καὶ ἀπὸ Σαλωνα πρέπει νὰ ἔφθασαν οἱ Σουλιῶται ἐκεῖ μέσα.

-- Αὐταῖς ταῖς ἡμέραις μᾶς ἐβεβαίωσαν, ὅτι ἐπῆγεν εἰς τὸ Γαλαξίδι ὁ Τούρκικος στόλος καὶ ἐπῆρεν ὅσα εὗρε καϊκία, ἔξω ἀπὸ μερικὰ ὀλίγα, ὁποῦ ἐπρόφθασαν καὶ ἐβούλησαν. ὁ κόσμος ἐτραβίχθη εἰς τὰ βουνὰ. καὶ οἱ ἐχθροὶ (ἕως 3000.) ἐπροχώρησαν ἕως εἰς τὸ Ξεροπήγαδον -- λέγουν, ὅτι ἐτραβίχθησαν πάλιν μέσα εἰς τὰ καράβια.

-- Οἱ Αἰγινῆται, οἱ ὁποῖοι ἕως τώρα δὲν ἤθελαν νὰ ὑπακούσουν εἰς τὸν νόμον τοῦ Ἔθνους, καὶ νὰ στείλουν εἰς τὸ Τακτικὸν τὸ ἀνάλογον τοὺς μέρος στρατιωτῶν, καὶ δὺς καὶ τρὶς εἰς τοῦτο ἐπροσκαλέσθησαν καὶ ἐσυμβουλεύθησαν. ἀναγκάζονται τώρα μὲ στρατιωτικὴν δύναμιν νὰ δώσουν καὶ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ καθυποβάλλονται καὶ εἰς ἄλλην ζημίαν καθῶς π. χ. νὰ πληρώσουν τὸν ναῦλον δύο λόχων διὰ νὰ ὑπάγουν καὶ νὰ ἔλθουν εἰς Ἀθήνας. τὴν τροφήν τους, ὅσον καιρὸν καθήσουν ἐκεῖ, καὶ πολλὰ πράγματα ἀναγκαῖα εἰς τοὺς στρατιώτας. Ἐπειδὴ αὐτὸ τὸ νὰ μὴν ἀκούῃ ὁ ἕνας ἐσῶ, τὸ νὰ ἀντιστέκη ὁ ἄλλος ἐκεῖ εἰς ταῖς διαταγαῖς τῆς Διοικήσεως, ἐστάθη ἡ πρώτη καὶ μόνη αἰτία τῶν δυστυχιῶν μας.

Σχέδιον, ὁποῦ ἔδωκεν εἰς τὸν Σουλτάνον τὸ ἱερὸν Συμβούλιον τῶν Οὐλεμάδων τὶ νὰ κάμῃ τοὺς Ἕλληνας, ὅταν τοὺς ξαναϋποτάξῃ. κατὰ τὴν ἐξομολόγησιν ἑνὸς Μουλᾶ τὸν ὁποῖον ἔπιασαν τώρα ὕστερα εἰς τὰ Σάλωνα, πρὸς τὸν στρ. ἀκούραν.

Α. Πελοποννησίους δὲν θέλει, ἀλλὰ ὅλους νὰ τοὺς ξεκάμῃ μὲ τὸ σπαθὶ καὶ μὲ τὴν αἰχμαλωσίαν.

Β.' Καὶ εἰς τὴν στερεὰν Ἑλλάδα, ὅσους πιάσῃ μὲ ἅρματα, νὰ τοὺς περάσῃ ὅλους ἐν στόματι ῥομφαίας.

Γ. Ὁμοίως θέλει ξεκάμῃ καὶ ὅλαις ταῖς καλλήτεραις φαμελίαις τῶν Ἠπειρωτῶν, ἀφίνοντας μόνον τοὺς Γεωργοὺς καὶ ἄλλους τῶν ταπεινῶν κλάσεων.

Δ. Καμμία ἰδιοκτησία εἰς αὐτοὺς νὰ μὴν ὑπάρχῃ, ἀλλὰ νὰ εἶναι ὅλα βασιλικά.

Ε. Ὅσους ἀφήσει μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον, νὰ δουλεύουν τὴν γῆν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Σουλτάνου, πέρνοντας μόνον τὸ ταίνι τους, τὸ φόρεμά τους τὸ τρίχινον, καὶ τὴν κατοικίαν τους ἀπὸ τὸ Δοβλέτι.

ΣΤ. Ἡ πᾶσα Ἐπαρχία νὰ μὴν ἔχῃ μήτε σχολεῖα, μήτε ἱερεῖς, παρὰ μόνον ἕναν ὀλιγογράμματον Παππᾶν νὰ διορίζῃ ἡ ὑψηλότης του, καὶ μόνος ὁ διάδοχος τοῦ Παππᾶ νὰ ἔχῃ τὴν ἄδειαν νὰ μαθαίνῃ τριῶν παραδῶν γράμματα ἀπὸ αὐτὸν καὶ κανένας ἄλλος.

Ζ. Οἱ Τοῦρκοι, ὅσοι ἐσκοτώθησαν ἕως τότε, νὰ ἔμβουν εἰς τὸν τόπον τους ἀπὸ παιδιὰ χριστιανῶν ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ, τὰ ὁποῖα ἤθελαν διαλεχθῇ μὲ φυσικὰ καὶ ἠθικὰ προτερήματα. Τοῦτοι ἔχουν νὰ λαμβάνουν τὸ ὄνομα τῶν ξεκαμωμένων Τουρκικῶν φαμιλιῶν καὶ κάποιαν ἰδιοκτησίαν.

Αὐτὰ ἐθισπίσθησαν, λέγει ὁ Μουλᾶς. ἀπὸ τὸ ὑψηλὸν Συμβούλιον τῆς ὑψηλῆς Πόρτας, καὶ ἐπεκυρώθησαν καὶ ἀπὸ τὴν Ὑψηλοτητά του.

Ἰδοὺ τὶ φρονοῦν καὶ οἱ ἐδικοί μας φιλοσοφοι διὰ τοὺς Τούρκους, ὅταν μὲ τοῦ Θεοῦ τὴν βοήθειαν εὐτυχήσωμεν νὰ ἐλευθερώσωμεν τοὺς τόπους μας:

Κατὰ τὴν φρόνιμην παραγγελίαν τοῦ Α. Κοραῆ εἰς τὸν διάλογόν του "περὶ τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων.

. . . . . " Φίλαρχος. Το συμφερώτερον εἶναι να τοὺς διώξωμεν ἀπὸ τῆς σήμερον ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

Φύξανδρος. Ἤγουν διὰ φόβον μελλήσης ἀδικίας νὰ τοὺς ἀδικήσωμεν ἀπὸ τῆς σήμερον, ἐξορίζοντες ἀπὸ τὸν τόπον τῆς γενέσεως αὐτῶν Τούρκους, ἢ Ἰουδαίους, κατοικημένους πρὸ μακρῶν χρόνων, καὶ μὴ διαφέροντας ἄλλο παρὰ τὴν θρησκείαν ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας· ἐξορίαν ὄχι μόνον ἄδικον, ἀλλ' οὐδὲ συμφέρουσαν καθόλου εἰς ἡμᾶς. . . . . Πίστευσέ με, φίλε, χρεωστοῦμεν νὰ τοὺς κρίνωμεν ὡς ἀδελφοὺς, εὐθὺς ὁτοῦ ὑποκλινωσιν εἰς τοὺς αὐτοὺς νόμους τὸν αὐχένα, ὅσους ἀνέχεται ὁ Θεὸς ὡς τέκνα του. Αὐτὸς "βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους" χρέος ἡμῶν τῶν νομιζομένων δικαίων εἶναι νὰ παιδαγωγήσωμεν εἰς τὴν δικαιοσύνην καὶ τοὺς ἀδίκους, συμμεριζόμενοι μ' αὐτοὺς τὰ ἀγαθὰ τῆς βροχῆς. - - - - - - Νὰ ἔχουν καὶ Συναγωγὰς οἱ Ἰουδαῖοι καὶ Τζαμία οἱ Τοῦρκοι. . . . . Καὶ, ἐὰν διὰ νὰ ταξιδεύσῃς, ἔχῃς νὰ ἐκλέξῃς μεταξὺ δύω καραβίων, τῶν ὁποίων ὁ καραβοκύριος τοῦ ἑνὸς Χριστιανὸς, ἀλλ' ἄπειρος ὁλότελα τῆς ναυτικῆς ἐπιστήμης, καὶ τοῦ ἄλλου ἐμπειρότατος ναύτης Τοῦρκος, ἢ Ἰουδαῖος, εἰς τίν' ἀπὸ τούτους ἐμπιστεύεσαι τὴν ζωὴν καὶ τὰ ὑπαρχοντάσου; χωρὶς νὰ προσμένω τὴν ἀπόκρισιν, λέγω, ὅτι τόσον πλέον συμφέρει εἰς τὰς πολιτικὰς πράξεις ἡ τοιαύτη διάκρισις, ὅσον αἱ πολιτικαὶ τρικυμίαι καὶ ζάλαι γίνονται πολλάκις ὁλεθριώτεραι παρὰ τὰς τρικυμίας τῆς θαλάσσης, ἐπειδὴ κινδυνεύεται πρᾶγμα ἀσυγκρίτως τιμιώτερον τῆς ζωῆς, ἡ ἐλευθερία."

Μὲ αὐτά τα ὑστερινά λόγια θέλει νά εἰπῇ ὁ Φιλάνθρωπος διδασκαλός μας, ὅτι ἠμπορεῖ ὁ Τοῦρκος και Παραστάτης νὰ γίνεται και Εκτελεστὴς, ὁταν εἶναι ἄξιος τῶν μεγάλων τούτων ἀξιωμάτων τοῦ Ελληνικοῦ ἔθνους.

Διὰ τὴν Συνέλευσιν. ἐξακολούθησις.

πῶς λοιπὸν ἡμεῖς θὰ ὑπάρξωμεν, ἐὰν δὲν φροντίσωμεν νὰ διορθώσωμεν, νὰ αὐξήσωμεν, καὶ νὰ πληθύνωμεν τοὺς χρηματικοὺς πόρους μας; πῶς θὰ ὑπάρξωμεν, ἂν δὲν φροντίσωμεν νὰ οἰκονομῶμεν τὰ χρήματα. (β) καὶ νὰ μὴ τὰ ἀφίνωμεν ἕρμαιον τοῦ ἀναισχυντοτέρου; πῶς θὰ ἠμπορέσωμεν νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὸν πόλεμον εὐτυχῶς, ἂν δὲν διορθώσωμεν τὸ στρατιωτικόν μας, τὸ ναυτικόν μας, καὶ ἐν γένει τὸ διοικητικόν μας σύστημα, εἰς τὰ ὁποῖα εἰσεχώρησε τόσον ἡ κατάχρησις; Εἶναι λοιπὸν καιρὸς νὰ σκεφθῶμεν βασίμως περὶ τῶν τοιούτων διὰ νὰ μὴ χάσωμεν μὲ τὴν κακήν μας κυβέρνησιν τὸ πολυτιμώτατον πρᾶγμα. τὴν ἐλευθερίαν μας, διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς ὁποίας ἐκαύσαμεν τὰς οἰκίας μας, ἐθυσιάσαμεν τὴν περιουσίαν μας, καὶ ἴδεμεν κατασφαζόμενα τὰ τέκνα μας, καὶ αἰχμαλωτισμένας τὰς γυναῖκας μας. μὴ προσμένῃ ὁ εἷς ἀπὸ τὸν ἄλλον τὴν διόρθωσιν, ἀλλὰ καθεὶς στοχαζόμενος ὅτι ἀνήκει εἰς αὐτὸν νὰ φροντίζῃ διὰ τὸ ἔθνος του περισσότερον ἀπ' ὅ, τι πρέπει νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν οἰκογένειάν του, ἂς προσπαθήσῃ νὰ συντελέσῃ τὸ κατὰ δύναμιν: ὁ πεπαιδευμένος μὲ τὴν μάθησιν του, ὁ φρόνιμος μὲ τὴν φρόνησίν του ὁ πολεμικὸς μὲ τὸ ὅπλον του (τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ φοβίζῃ καὶ τὸν ἐσωτερικὸν ἐχθρὸν τῆς πατρίδος καὶ τοῦ Κοινοῦ συμφέροντος, καθὼς καὶ τὸν ἐξωτερικόν) καὶ ἐν γένει μὲ ὅ, τι ἐμπορεῖ καθεὶς.

Αλλὰ διὰ νὰ διορθώσωμεν ὅλα ταῦτα, και νὰ ἐμπορέσωμεν νὰ θεμελιώσωμεν εἰς στερεάς βάσεις τὴν εὐδαιμονίαν μας, εἶναι ἀνάγκη νὰ γένῃ ἡ Εθνικὴ συνέλευσις, ἡ ὁποία μόνη ἔχει τὸ δικαίωμα και τὰ παλαιὰ νὰ καταργήσῃ, και νέα νὰ δημιουργήσῃ. εἰς τὴν Εθνικὴν λοιπὸν συνέλευσιν κρέμεται ἡ σωτηρία τοῦ ἔθνους μας.

Πολῖται, ὅσοι ἔχετε τῆς ἐκλογῆς τὸ δικαίωμα, στοχασθῆτε πόσον οὐσιῶδες πρᾶγμα εἶναι ἡ Εθνικὴ συνέλευσις, προσπαθήσατε λοιπὸν νὰ μὴ παρεισφρήσῃ ὁ δόλος εἰς τὰς ἐκλογάς σας. στοχασθῆτε ὅτι ἐμπιστεύεσθε εἰς τὰς χεῖρας τῶν πληρεξουσίων σας τὴν ὕπαρξιν σας, τὴν ἐλευθερίαν σας, τὴν εὐδαιμονίαν σας, και ὅ τι ἀγαθὸν ἔχετε, στοχασθῆτε ὅτι ἀπὸ τὴν καλὴν, ἢ κακὴν κυβέρνησιν αὐτῶν μέλλει νὰ προέλθῃ ἡ σωτηρία, ἢ ὁ ἀφανισμός σας, και οὕτω δόσατε τὴν ψῆφον σας· ἐκλέξατε μεταξύσας τὸν φρονιμώτερον, τὸν μετριοπαθέστερον, τὸν καλήτερον πολίτην και φίλον τοῦ Κοινοῦ συμφέροντος.

Πληρεξούσιοι, ὅσοι χαίρετε τὴν ἐμπιστωσύνην τῶν ἐπαρχιῶν σας, συλλογισθῆτε πόσον ἱερὸν χρέος ἐμπιστεύονται οἱ πολῖται εἰς τὰς χεῖρας σας, ἐξετάσατε πόσον μέγα και οὐσιῶδες εἶναι, και φροντίσατε νὰ τὸ ἐκπληρώσετε μὲ τὸν καλήτερον τρόπον. προσέχετε εἰς τὰς συζητήσεις σας μὴ εἰσχωρήσουν τὰ πάθη, καὶ σᾶς παρασύρουν ἀπὸ τὸν σκοπὸν, διὰ τὸν ὁποῖον σᾶς στέλλει ἡ πατρίς σας. προσέχετε ἀπὸ τὸν δόλον καὶ τὰς σκευωρίας, διότι εἶναι ὄργανα τῆς ἰδιοτελείας καὶ ὁδηγοὶ εἰς τὸν ὄλεθρον. Μόνη ἡ ἀρετὴ, ὁ Πατριωτισμὸς, καὶ τὸ γενικὸν τῆς πατρίδος συμφέρον νὰ διευθύνουν τὰς πράξεις σας. συλλογισθῆτε ὅτι ἀπὸ σᾶς κρέμεται ἡ τύχη τοῦ ἔθνους, καὶ φροντίσατε νὰ τὸ καταστήσετε εὐτυχὲς, διὰ νὰ ἀπολαμβάνετε αἰωνίως τὰς εὐχὰς καὶ εὐφημίας του. μὴ παρεκτραπῆτε ἀπὸ τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν, μὴ ἀποδεχθῆτε πρᾶγμα συντεῖνον εἰς βλάβην τῆς ἐλευθερίας καὶ εὐδαιμονίας τοῦ ἔθνους σας, διότι ἡ κατάκρησις θέλει συντροφεύει πάντοτε τὰ ὀνόματά σας, καὶ ἂν εἰς τὴν παροῦσαν ζωὴν δὲν δυνηθοῦν οἱ πολῖται νὰ σᾶς ἀποδώσουν κατὰ τὰς πράξεις σας, θέλουν σᾶς ἐγκαλέσει ὅμως ἔμπροσθεν τοῦ ἀδεκάστου κριτοῦ τοῦ παντὸς, τοῦ ὁποίου τὴν ὀργὴν δὲν θέλετε ἀποφύγει βεβαία.

---

(5) Πρὸς τὶ τοσοῦτον πλῆθος Επιτροπῶν, διὰ νὰ ἐξοδεύονται ἀνωφελῶς χρήματα; πρὸς τὶ τοσοῦτοι Επαρχοι, Γ. Γραμματεις, Αστυνόμοι, Λιμενάρχαι, Επισκόπαι κτλ. κτλ. κτλ., διὰ νὰ ἐξοδεύονται ἀνωφελῶς χρήματα, και νὰ μὴν ἔχωμεν πόθεν νὰ δώσωμεν τὰ κομμάτι ψωμὶ εἰς τὰς χήρας και τὰ ὀρφανὰ τῶν ὑπὲρ πατρίδος ἀποθανόντων;

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 7.

Εὑρίσκεται, εἰς Ἀθήνας, εἰς τὸν Συν-τάκτην. Εἰς Ναύπλιον, εἰς τὸν κύρ. Κ. Λιβέριον Βουλευτὴν. Εἰς Σύραν, εἰς τὸν κύρ. Π. Ψύχαν.)

„Ἡ Παρρησία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.“

ΣΑΒΒΑΤΩ. 5. Δεκεμβ. 1825.

Ἀθῆναι 1. Δεκεμβρ.

Ἐκινδυνεύσαμεν πρωΐχθὲς (ἀριθ. 6) τὴν ἐξομολόγησιν τοῦ Μουλᾶ, ὅπου ἐπιάσθη εἰς τὰ Σάλωνα, ἀπὸ τὴν ὁποίαν φαίνονται τὰ σχέδια ὁποῦ κάμνει ἡ ὑψηλὴ Πόρτα μὲ τὸ συμμαχιόνι της διὰ τοὺς Ἕλληνας καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἐπαραστήσαμεν εἰς τὸν ἰδικόν μας καιρὸν καὶ ταῖς παραγγελίαις τῶν ἐδικῶν μας σοφῶν (τοῦ Α. Κοραῆ), διὰ μιαν κάποιαν σύγκρισιν τῶν γραμμάτων τοῦ ἑνὸς γένους καὶ τοῦ ἄλλου. Τώρα μᾶς ἦλθεν εἰς τὸν νοῦν μία φιλονεικία, ὁποῦ ἠκούσαμεν νὰ γίνεται τὸν δεύτερον χρόνον τῆς ἐπαναστάσεώς μας μιαν φορὰν, μεταξὺ τῶν Ἀλλογενῶν (ά), ὅταν ἠκούσθη, ὅτι κάποιοι Ἀθηναῖοι ἐπαλεύκωσαν (β) ἕναν Τοῦρκον πασμένον εἰς τὸν πόλεμον μὲ τ' ἄρματα εἰς τὸ χέρι.

„Τί φοβερὸν πρᾶγμα!“ εἶπεν ὁ ἕνας, „τὶ σκυλιὰ ἀπάνθρωπα, ὁποῦ εἶναι οἱ βρωμεροὶ Ῥωμαῖοι!“

„Χειρότεροι εἶναι οἱ Τοῦρκοι σου, εἶπεν ὁ ἄλλος· ἐκεῖνοι κἂν ἐπαλοίκωσαν ἄνθρωπον πασμένον μὲ τ' ἄρματα εἰς τὸ χέρι, καὶ τὰ χέρια του ἔσταζαν ἀκόμη αἷμα· ἀλλ' οἱ Τοῦρκοι σου οἱ φιλάνθρωποι ἔπιασαν ἀνθρώπους χωρὶς ἄρματα, καὶ τοὺς ἔβαλαν εἰς τὸ παλοῦκι, καὶ ἐλάβαιναν τὴν γλυκὴν εὐχαριστησιν νὰ τοὺς βλέπουν καθημερινῶς ἐμπρός τους, ἐν ᾧ οἱ Ῥωμαῖοι τὸ ἔκαμαν καὶ τὸ ἐξέκαμαν εἰς μιαν στιγμὴν ζήλ· ὅπως καὶ ἂν εἶναι, ὅμως, οἱ Ῥωμαῖοι δίθεν ὀπίσω εἰς τοὺς διδασκάλους τους μόνον ὅ,τι ἔμαθαν καὶ μαθαίνουν ἀπ' αὐτούς.

(ά) Ὁ ἕνας ἀπὸ τούτους ὁ διαφεντευτὴς τῶν Τουρκῶν καὶ τῆς νομίμου τυφαννίας, ἦτον Γάλλος, γεννημένος ὅμως εἰς τὴν Σμύρνην. ὁ ἄλλος Γερμανός.

(β) Ὅταν ἐπρωτιμβήκαν οἱ Ἀθηναῖοι εἰς τὴν Πόλιν μὲ τὰ ἄρματα εἰς τὸ χέρι, τὴν πρώτην ἡμέραν ἔκαμαν ὅ,τι ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ ἕνας λαὸς πρὸ καιροῦ βασανισμένος, ἐναντίον τῆς καταδυναστείας, καὶ πάλιν δὲν ἐφέθησαν τόσον σκληρὰ· δηλαδὴ ἐσκώτωσαν ὅπῃον ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς τους ἤβραν μὲ τ' ἄρματα, καὶ κάποιος ἐσκότωσεν ἐδῶ ἐκεῖ καὶ κανέναν ἀθῶον.

Ἀπὸ τὴν δεύτερην ἡμέραν ὅμως ἔως εἰς τὸν καιρὸν τῆς εἰσβολῆς τοῦ Ὁμέρ-Πασσα Βριώνη εἰς τὰς Ἀθήνας ὅσους ἤβραν καὶ ὅσους ἔπιασαν, τοὺς ἐφύλαττον μὲ φιλαθρωπίαν, καὶ μάλιστα διὰ ἀσφάλειάν τους μεγαλητέραν, (ἐπειδὴ δὲν εἶχαν καμμίαν πραγματικὴν Διοίκησιν) τοὺς ἔβαλαν εἰς τα Κονσολάτα, καὶ ἐκεῖ εὐσέθησαν, ὅταν ἡ πρώτη πολιορκία ἐλίθη ἀπὸ τὸν Ὁμέρ-Βριώνην.

Ἀλλ' ἀφ' οὗ ἔφυγεν ὁ Ὁμέρ-Βριώνης, καὶ ἐπέστρεψαν οἱ ἐδικοί μας, εὗρῆκαν πέντε ἀνθρώπους ἀκόμη εἰς τὸ παλοῦκι, ἐμπρὸς εἰς τῆς Μπουμπουνίστρας τὴν πόρταν· καὶ ἄλλα πολλὰ κακὰ ἐδιηγήθησαν εἰς ἡμᾶς αἰχμάλωτοι, ὁποῦ ἠμπόρεσαν νὰ σωθοῦν ἀπὸ τὸ φρούριον· καὶ ὅτι τὰ χειρότερα κακὰ τὰ ἔκαμαν ἴσα, ἴσα ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποίους ἐφύλαξαν οἱ Ἀθηναῖοι μὲ τόσην φιλανθρωπίαν.

(γ) Καὶ μάλιστα, ἠμπορεῖ τινὰς νὰ προσθέσῃ, ἐκεῖνο ὁποῦ ἔγινεν ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας φρικτὸν εἰς τοὺς Τούρκους, ἔγινε τὸ περισσότερον ἀπὸ τὴν ἀναρχίαν. ἐξ' ἐναντίας τὰ μεγαλήτερα κακὰ τῶν Τούρκων εἰς τοὺς Ἕλληνας ἔγιναν μὲ συγκατάθεσιν καὶ μὲ προστασίαν τοῦ κρατικοῦ Δοβλετίου.

" Πῶς; λέγει ὁ πρῶτος, δὲν ἠξεύρεις ὅτι ὅ,τι κάμνουν οἱ Μουσουλμάνοι εἰς τοὺς ἐπαναστατημένους ὑπηκόους τους εἶναι ἄξιον συμπαθήσεως, εἶναι καλὰ καμωμένον; διατὶ εἶναι ἐπαναστατημένοι.' ,,

" Πῶς; λέγει ὁ ἄλλος, δὲν συλλογίζεσαι, ὅτι ὅ,τι καμμὴ ἡ καταβαρυμένη καὶ καταθλιμμένη ἀνθρωπότης ἐναντίον εἰς τοὺς Γυράννους της, εἶναι καλὰ καμωμένον, εἶναι φωνὴ τῆς δικαιοσύνης;" κτλπ.

Ἀθῆναι. 3 Δεκεμβρίου.

Ὁ Στρατηγὸς Ῥοσχ. ἀποσταλμένος εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὸ Σεβαστὸν φιλελληνικὸν τῆς Φράντζας Κομμητάτον ἦλθε καθ' αὐτὰς εἰς Ἀθήνας, ἐπεσκέφθη τὰς Ἀρχαιότητας τῆς πόλεως καὶ τὸ Φρούριον τῆς Ἀκροπόλεως, ὅπου ὑπεδέχθη ἀπὸ τὸν Στρατηγὸν καὶ Φρούραρχον Γοῦραν μὲ ὅλην τὴν πρέπουσαν τιμὴν καὶ μὲ τὸν ἦχον πέντε κανονιῶν. ὑπεδέχθη καὶ ἡ Ἐξοχότητάτου μὲ φιλοφροσύνην ὅλους τοὺς ἀξιωματικοὺς, στρατιωτικοὺς καὶ πολεμικοὺς, ὁποῦ ἐπῆγαν εἰς ἐπίσκεψίν του, καὶ ἡ συναναστροφήτου ἐστάθη ὠφέλιμος καὶ φιλελληνικὴ. Ἐσυμβούλευσε τὴν Φιλόμουσον Ἑταιρίαν ν' ἀναζερθῇ εἰς τὰ ἄνω εἰρημένου τῆς Φράντζας Κομμητάτον δὶ ὅσα ἀπαιτοῦνται καὶ χρειάζονται εἰς τὴν ἐξάπλωσιν τῶν φώτων κατὰ τὴν Ἑλλάδα, πληροφορῶντας τὴν φιλοτιμίαν ὁποῦ ἔχει τοῦτο νὰ βοηθήσῃ αὐτὴν εἰς τὴν παροῦσαν κατάστασιν.

Ἀθῆναι. 4 Δεκεμβρ. 1825.

Ἀπὸ τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα μανθάνομεν, ὅτι εἰς τὴν Γαστούνην ὁ Ἐχθρὸς δὲν παραευχαριστήθηκε εἰς τὸ κυρίευμα της. τὶ κυρίευμα; κτυπῶντας τον ἐδῶ καὶ ἐκεῖ μὲ θάρρος ἀπλησίας, ἄφησαν οἱ κάτοικοι ταῖς καλύβαις των ἔρημαις, καὶ ἐτραβιχθησαν ὅπου ἠμπόρεσαν, ἐπνίγησαν, ἐσκοτώθησαν, ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἐπροσκύνησεν εἰς το σπαθὶ τοῦ Αἰγυπτίου Σατράπου -- Τοῦτος εἶναι ὁ πόλεμος τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ πέντε χρόνους κ' ἐδῶ. Κατὰ μέρος δέκα καὶ δεκαπέντε Ἕλληνες παλεύουν μὲ ἑκατὸν καὶ διακόσιους ἐχθροὺς, ἀλλὰ μαζὴ ἄντας, δύω χιλιάδες Τοῦρκοι ἐβγαξαν τρεῖς καὶ τέσσαρες χιλιάδες Ἕλληνας.' διατὶ; διατὶ λείπει ὁ ὀργανισμὸς, ὅπου ἠμπορεῖ νὰ βαστάξῃ μαζὴ τόσον μεγάλους σωροὺς ἐλευθέρων ὄντων. Ποτὲ, λέγει ἡ ἴδια ἐφημερὶς εἰς ἕνα ἄλλο μέρος, ποτὲ δὲν ἐμβῆκεν ἕως τώρα ἐμπρὸς εἰς τὸν Ἐχθρὸν ἕνας ἴσος ἀριθμὸς, ἀνθρώπων ἂς ἦτον καὶ ἄτακτοι, εἰς τακτικοὺς -- καὶ τοῦτο διατὶ λείπει ὁ ὀργανισμὸς - μόνος ἕνας λογικὸς ὀργανισμὸς ἠμπορεῖ, τὸ λέγομεν πάλιν, νὰ βαστάξῃ μαζὴ σωροὺς μεγάλους ἀπὸ λογικὰ καὶ ἐλεύθερα ζῶα, ἀπὸ ἀνθρώπους -- Ἔλεγεν ἕνας φρόνιμος καὶ πολύπειρος ἄνδρας μίαν φορὰν," οἱ λαοὶ ἠμποροῦν νὰ φέρουν ταῖς μεταβολαῖς εἰς τὰ εἴδη τῶν Διοικήσεων, ποτὲς ὅμως δὲν ἠμποροῦν χωρὶς ὀργανικὰ στρατεύματα νὰ ταῖς φυλάξουν.

-- Ἀπὸ Ναύπλιον μανθάνομεν ἀπὸ ἰδιαίτερα γράμματα, ὅτι ἐπέρασαν εἰς Μεσολόγγι Αἰγυπτιακὰ στρατεύματα - Καὶ ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὸ Μεσσολόγγι εἴδαμεν γράμμα πρὸς τὸν Στρατ. Γκούραν, ὅπου προσκαλεῖται ἀπὸ τοὺς πολιορκημένους στενὰ διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης. Μᾶς λέγουν ὅμως Αἴγιναν, ὅτι τὰ Ψαρριανὰ ἀνεχώρησαν ἀπὸ ἡμέραις διὰ τὸ Μεσσολόγγι, ὁμοίως ὅτι καὶ τὰ Σπετζιώτικα ἦσαν ἕτοιμα -- ὅτι ὁ Θάνατος Μιαούλης μὲ μόνα τὰ 25. σιταροκάραβα δὲν ἄφησεν ὡς τώρα τὸν ἐχθρὸν να στερεώσῃ τὴν διὰ θαλάσσης πολιορκίαν.

-- Ἡ Γενικὴ Ἐφημερὶς (ἀριθ. 16) εἶναι γεμάτη ἀπὸ εἰδήσεις ἐξωτερικὰς, αἱ ὁποῖαι δείχνουν πολλὴν καὶ μεγάλην κίνησιν τῶν πνευμάτων εἰς τὴν Εὐρώπην διὰ τὴν ὑπόθεσιν μας, καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἀποφασίσωμεν νὰ μιμηθοῦμεν ὅλοι τοὺς εἰς Μεσολόγγι ἀδελφούς μας δια ὀλίγον καιρὸν, βλέπομεν τὴν συμφωνίαν καὶ εἰς τὰ Καινέτα τῶν διαφόρων λαῶν, ὁποίαν βλέπομεν εἰς αὐτοὺς τοὺς λαοὺς, ὡς λαοὺς, πρὸς βοήθειάν μας.

-- Προχθὲς ἐφάνησαν εἰς τὸν Κάλαμον μερικὰ καράβια, καὶ ἀπὸ ξηρᾶς ἐφάνη μία καβαλαρία ἀπὸ 30 Μπαϊράκια.

- Χθὲ, ἔφαγεν ὁ λοχαγὸς Κάρπος Παππαδόπουλος τοὺς τριανταδύω Αἰγινήτας, τὸ ἀνάλογον τῆς νήσου διὰ τὸ Τακτικὸν, ἀφοῦ πρῶτον ὑπέβαλε τοὺς κατοίκους εἰς παιδείαν διὰ τὴν παρακοήν τους εἰς τὴν διαταγὴν τῆς Διοικ., και τοὺς ἔκαμε νὰ πληρώσουν 200 καπότες. 200 ζευγάρια παπούτζα, τοὺς ναύλους τῶς δύω λόγων, τὰ σιτηρέσια καὶ 20. ἡμερῶν μισθοὺς των. Πόσον δὲν ἦτον καλλήτερον νὰ ὑπαρκόσουν, παρὰ νὰ παρακούσουν.

Γνώμη ἑνὸς πατριώτου.

Εἶναι ἀναντήρρητον ὅτι πολλοὶ ὁμογενεῖς και ἐτεροεθνεῖς φιλέλληνες εὐηργέτησαν πολυειδῶς και πολυτρόπως, κατὰ διαφόρους ἐποχὰς και περιστάσεις τὴν ἤδη ἀγωνιζομένην Ελλάδα κατὰ τῆς φρικτοτέρας τῶν τυράννων. ἀλλ' ἡ φορὰ τῶν πολεμικῶν περιστάσεων, και τὰ ὁποῖα ἐπακόλουθα φέρουν μεθ' ἑαυτῶν τὰ τοιαῦτα ἐθνικὰ κινήματα, τὴν ἐμπόδισαν ἀπὸ τοῦ νὰ ἐξιχνιάσῃ κἂν τοὺς τοιούτους εὐεργέτας της, και νὰ δείξῃ πρὸς αὐτοὺς τὰ πλέον ἰσχυρὰ δείγματα τῆς εὐγνωμοσύνης. Ἤδη ἐπροκηρύχθη και τρίτη ἐθνικὴ τῶν Ελλήνων συνέλευσις διὰ τὸν πρῶτον ἐρχόμενον Δεκέμβριον ἀνάγκη λοιπὸν, ὅσοι εὐεργέται, νὰ γνωστοποιήσωσιν εἰς τὸ Πανελλήνιον, διὰ τοῦ πλέον ἀσφαλεστέρου τρόπου και μέσου, πρὸς τὴν τοιαύτην ἐθνικὴν συνέλευσιν τὰς εὐεργεσίας των, ἀναφέροντες τὸ εἶδος, τὴν ποσότητα, τὴν ἐποχὴν, εἰς ποῖον, και ποῦ αὐτὰς διεύθυνον, διότι μανθάνουσα αὕτη ἡ ἐθνικὴ συνέλευσις τοὺς λαμβάνοντας, θέλει πληροφορηθῆ ἀκριβῶς ποῦ και πῶς ἐμεταχειρίσθησαν.

Επειδὴ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς συνδρομητάς μας ἐδῶ ἐπεθύμησαν νὰ ἰδοῦν τὴν τόσον περιβόητον τὴν σήμερον εἰς τὴν Ελλάδα Προκήρυξιν τοῦ Βασιλέως τῆς Αγγλιας, ἰδοὺ τὴν ἐκδίδομεν ὁλόκληρον και πιστὰ μεταγλωττισμένην.

Προκήρυξις τοῦ Βασιλέως τῆς Αγγλίας.

Επειδὴ ἡ Μεγαλειότης του, ἔχωντας εἰρήνην μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις και ἐπικρατείας τῆς Εὐρώπης και τῆς Αμερικῆς, ἐκήρυξε πολλάκις τὴν βασιλικήν του ἀπόφασιν τοῦ νὰ κρατήσῃ μιαν στενὴν και ἀπαθῆ οὐδετερότητα εἰς τὰς διαφόρους φιλονεικίας, εἰς τὰς ὁποίας μερικὰι ἀπὸ αὐτὰς τὰς δυνάμεις, ἢ ἐπικρατείας εἶναι ἐμπερδευμέναι:

Και ἐπειδὴ, ἡ ἐκτέλεσις ἐχθρικῶν πράξεων ἀπὸ Υπηκόους τῆς αὐτοῦ Μεγαλειότητος, ἐναντίον ὁποιας δήποτε δυνάμεως ἢ ἐπικρατείας, ἢ ἐναντιον ὑποκειμένων και ἰδιοκτησιῶν Υπηκόων ὁποιας δήποτε δυνάμεως, ἢ ἐπικρατείας, ἡ ὁπόια ἔχωντας εἰρήνην μὲ τὴν Α. Μ. εἶναι ἐμπερδευμένη εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν εἰς κάμμιαν φιλονεικιαν, ὡς πρὸς τὴν ὁπόιαν ἡ Α. Μ. ἐκήρυξε τὴν ἀπόφασίν του τοῦ νὰ εἶναι οὐδέτερο, ἠμπορεῖ νὰ λογισθῆ αἰτία ἀμφιβολίας διὰ τὴν εἰλικρίνειαν τῆς ἀποφάσεως τῆς Μ. του.

Καὶ ἐπειδὴ, ἂν οἱ ὑπήκοοι τῆς Μ. του δὲν ἐμποδίζωνται πραγματικῶς ἀπὸ παρόμοιαις ἀπροστάτευταις ἐχθρικαῖς πράξαις, τουτο ἠμπορεῖ να δώσῃ ὑποψιαν, μήπως αἱ Διοικήσεις, ὁποῦ τοιουτοτρόπως ἐνοχλοῦνται, δὲν θά εἶναι εἰς κατάστασιν, και ἀπὸ μέρους τους, νὰ ἐμποδίσουν τοὺς ὑπηκόους των ἀπὸ τοῦ νὰ πράξουν και αὐτοι ἔργα βίαια ἐναντιον τῶν σωμάτων και πραγμάτων ἀθώων ὑπηκόων τῆς Μεγαλειότητός του.

Και ἐπειδὴ ἡ Οθωμανικὴ Πόρτα, δύναμις εὑρισκομένη εἰ, εἰρήνην μὲ τὴν Μ. του, εἶναι ἐμπερδευμένη μερικὰ χρόνια εἰς μάχην μὲ τοὺς Ελληνας, εἰς τὴν ὁπόιαν μάχην ἡ Μ. του ἐφύλαξε μιαν στενὴν και ἀπαθῆ οὐδετερότητα.

Καὶ ἐπειδὴ ἕνας μεγάλος ἀριθμὸς νομίμων Υπηκόων τῆς Μεγ. του, διατριβοντες ἀκολουθοῦν ἕνα ὠφέλιμον ἐμπόριον, ἔχουν ἰδιοκτησιας και ἀπολαμβάνουν προνόμια μέσα εἰς τὴν ἐπικράτειαν τῆς Οθωμανικῆς Πόρτας, προστατευόμενοι ἀπὸ τὴν πίστιν τῶν συνθηκῶν τῶν μεταξὺ τῆς Μ. του και αὐτῆς τῆς Πόρτας,

Και ἐπειδὴ ἡ Μ. του ἔλαβε νέαις και ἀναμφίβολαις πληροφορίαις, ὅτι τινὲς ἐπιχειρίζονται τώρα νὰ εἰσάξουν μερικοὺς Υπηκόους τῆς Α. Μ. εἰ, τὸ νὰ ἑτοιμάσουν πλοῖα πολεμικὰ και κουρσάρικα εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλειου τῆς Μεγαλειότητός

του, και νὰ ἐμβαρκαρισθοῦν εἰς αὐτὰ ἐπὶ σκοπῷ νὰ ἐνεργήσουν ὑποκάτω εἰς τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν ἐχθρικὰς πράξεις ἐναντίον εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Διοίκησιν, πιάνωντας και ἀφανίζωντας Τουρκικὰ πλοῖα και ἰδιοκτησίας, και λεηλατῶντας τὰ παράλια τῆς Ὀθωμανικῆς Επικρατείας..

Και ἐπειδὴ παρόμοιαις ἐχθρικαῖς πράξαις ἤθελεν εἶσθαι κατ' εὐθεῖαν ἐναντίαι εἰς τὴν προβλεψιν τῆς πράξεως (act > δοσμένης εἰς τὸ 59 χρόνον τῆς βασιλείας τοῦ ἀποθανόντος Βασιλέως, τῆς ἐπονομασθείσης, "πράξις σκοπεύουσα νὰ προλάβῃ τοὺς Ὑπηκόους τῆς Α. Μ. ἀπὸ τοῦ νὰ ἔμβουν εἰς ξένην δούλευσιν, νὰ ἀποστείλουν. ἢ νὰ ἐφοδιάσουν εἰς τὴν ἐπικρατειαν τῆς Μ. του, πλοῖα πολεμικὰ, χωρὶς τὴν ἄδειαν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος." Εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι νομοθετημένον μεταξὺ ἄλλων πολλῶν, ὅτι ἐὰν κανένας γεννημένος ὑπήκοος τῆς Μ. του, τῶν κληρονόμων ἢ διαδόχων του, χωρὶς τὴν ἄδειαν τῆς Μεγαλειοτητός του, τῶν κληρονόμων, ἢ διαδόχων του, ὁποῦ δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἤθελε λάβῃ ἢ ἀποκτήσῃ μὲ ἰδιόχειρον ὑπογραφὴν τῆς Μ. του, τῶν κληρονόμων, ἢ διαδόχων του, ἢ κυριότητα διὰ προσταγῆς τοῦ συμβουλίου, ἢ διὰ προκηρύξεως τῆς Μ. του, τῶν κληρονόμων, ἢ διαδόχων του, λάβῃ, ἢ δεχθῇ, ἢ συμφωνήσῃ νὰ λάβῃ ἢ νὰ δεχθῇ ὁποιανδήποτε δούλευσιν πολεμικὴν, ἢ ὁπωσδήποτε ἀλλέως ἔμβῃ εἰς τὴν στρατιωτικὴν δούλευσιν ὡς ἐνεργείᾳ, ἢ μὴ, ἀξιωματικὸς ἢ καταγραφθῇ, ἢ ἔμβῃ ὁ ἴδιος, ἢ συμφωνήσῃ νὰ καταγραφθῇ, ἢ νὰ ἔμβῃ ὁ ἴδιος διὰ νὰ δουλεύσῃ ὡς στρατιώτης, ἢ νὰ λάβῃ ὑπούργημα, ἢ νὰ δουλεύσῃ εἰς ὁποιανδήποτε πολεμικὴν, ἢ στρατιωτικὴν πράξιν, εἰς δούλευσιν τινὸς, ἢ διά τινα, ἢ ὑπό τινά, ἢ βοηθῶντας ὁποιονδήποτε ξένον ἡγεμόνα, ἐπικράτειαν, δυνάστην, ἀποικίαν, ἐπαρχιαν, ἢ μέρος ἐπαρχιας, ἢ λαοῦ, ἢ ὁποιονδήποτε Ὑποκείμενον, ἢ Ὑποκείμενα ἐνεργοῦντα, ἢ φανταζόμενα ὅτι ἐνεργοῦν δύναμιν Διοικήσεως μέσα, ἢ ἐπάνω εἰς ἕναν ξένον τόπον, ἀποικίαν, ἐπαρχίαν, ἢ μέρος ὁποιας δήποτε ἐπαρχίας, ἢ λαοῦ, εἴτε ὡς ἀξιωματικὸς, εἴτε ὡς στρατιώτης, ἢ μὲ ὁποιαν δήποδε ἄλλην στρατιωτικὴν ἱκανότητα. ἢ ἐὰν κανένας γεννημένος Ὑπήκοος τῆς Μ. του, χωρὶς παρομοίαν ἄδειαν, ὡς προείπαμεν, δεχθῇ, ἢ συμφωνήσῃ νὰ λάβῃ, ἢ νὰ δεχθῇ ὁποιαν δήποτε ἐπιτροπίαν, διαταγὴν, ἢ ὑπούργημα, ὡς ἀξιωματικὸς, ἢ καταγραφθῇ ἢ ἔμβῃ, ἢ συμφωνήσῃ νὰ καταγραφθῇ, ἢ νὰ ἔμβῃ διὰ νὰ δουλεύσῃ ὡς στρατιώτης θαλασσινὸς, ἢ ὡς ναύτης μέσα εἰς κανένα πλοῖον ἢ βασσέλον, μεταχειριζόμενον, ἀποστελλόμενον, ἢ ἐφοδιαζόμενον, ἢ ὁπῶ σκοπεύουν νὰ μεταχειρισθοῦν, νὰ στείλουν, ἢ νὰ ἐφοδιάσουν εἰς δούλευσιν τινὸς, ἢ ὑπέρ τινος, ἢ ὑπό τινος, ἢ ὑπό τινα, ἢ πρὸς βοήθειαν τινὸς ξένης δυνάμεως, ἢ Ηγεμόνος, ἢ ἐπικρατείας, ἢ δυνάστου, ἢ ἀποικίας, ἢ ἐπαρχιας, ἢ μέρους ἐπαρχιας, ἢ λαοῦ, ἢ ὑποκειμένου, ἢ ὑποκειμένων ὁποῦ ἐνεργοῦν, ἢ φανταζονται, ὅτι ἐνεργοῦν δύναμιν διοικήσεως μέσα, ἢ ἐπάνω εἰς ὁποιονδήποτε ξένον τόπον, ἀποικίαν, ἐπαρχίαν, ἢ μέρος ἐπαρχίας, ἢ λαὸν. ἢ ἐὰν κανένας γεννημένος ὑπήκοος τῆς Μ. του, χωρὶς παρόμοιαν ἄδειαν, ὡς προείπαμεν, ἀνακαλωθῇ, παζαρεύσῃ, συμφωνήσῃ νὰ ὑπάγῃ, ἢ ὑπάγῃ εἰς ὁποιανδήποτε ξένην ἐπικράτειαν, τόπον, ἐπαρχίαν, ἀποικίαν, ἢ μέρος ἐπαρχίας, ἢ εἰς ὁποιονδήποτε τόπον πέραν τῆς θαλάσσης μὲ διάθεσιν, ἢ μὲ σκοπὸν νὰ καταγραφθῇ ἢ νὰ ἔμβῃ, ἢ μὲ σκοπὸν νὰ δουλεύσῃ εἰς ὁποιαν δήποτε πράξιν πολεμικὴν, ἢ στρατιωτικὴν εἴτε διὰ ξηρὰς, εἴτε δια θαλάσσης, εἰς δούλευσιν τινὸς, ὑπὲρ, ὑπὸ, πρὸς βοήθειαν τινὸς ξένου ἡγεμόνος, ἐπικρατείας, δυνάστου, ἀποικίας, ἐπαρχίας, ἢ μέρους ἐπαρχίας, ἢ λαοῦ, ἢ εἰς βοήθειαν Ὑποκειμένου, ἢ ὑποκειμένων, ὁποῦ ἐνεργοῦν ἢ φαντάζονται πῶς ἐνεργοῦν δύναμιν Διοικήσεως μέσα, ἢ ἐπάνω εἰς ὁποιονδήποτε ξένον τόπον, ἀποικίαν, μέρος, ἢ ὅλην ἐπαρχίαν, ἢ λαὸν. εἴτε ὡς ἀξιωματικὸς, εἴτε ὡς στρατιώτης, εἴτε εἰς κάθε ἄλλην πολεμικὴν δούλευσιν, ἢ ὡς ἀξιωματικὸς, ἢ ὡς στρατιώτης θαλάσσιος, ἢ ναύτης εἰς κανένα παρόμοιον πλοῖον, ὡς προείπαμεν, ἂν καλά και νὰ μὴν ἐδόθησαν, ἢ ἐπληρώθησαν, ἢ να μὴ μέλλουν νὰ δοθοῦν, ἢ να πληρωθοῦν καταγραφῆς χρήματα, ἢ μισθὸς, ἢ βραβεῖον εἰς τὸν ἴδιον. ἢ εἰς κανένα ἄλλο ὑποκείμενον πρὸς, ἢ διὰ χρῆσιν, ἢ βοήθειάν του. διὰ

ἀκολουθεῖ τὴν

τὴν μιαν ἢ τὴν ἄλλην, ἢ και διὰ ταῖς δύω εἰρημεναις περιστασαις. Ἢ ἐὰν ὁποιονδήποτε ὑποκείμενον ἐντὸς τοῦ ἑνωμένου βασιλείου τῆς Μ. Βρεταννίας και Ιρλανδίας, ἢ ἐντὸς ὁποιουδήποτε ἄλλου μέρους τῆς ἐπικρατείας τῆς Α. Μ. ἢ τόπου, ἢ ἀποικίας, ἢ κατοικίσματος, Νήσου, ἢ Στερεᾶς ἀνηκούσης, ἢ ὑποκειμένης τῆς Α. Μ. μισθώσῃ, πάρῃ, ὑποχρεώσῃ, ἢ προβλέψῃ νὰ συμφωνήσῃ, νὰ μισθώσῃ νὰ πάρῃ, ἢ προβλέψῃ ἕνα ἢ πολλά ὑποκείμενα ὁποιαδήποτε νὰ καταγραφθοῦν, ἢ νὰ ἔμβουν, ἢ συνενοηθοῦν διὰ νὰ καταγραφθοῦν, ἢ νὰ ἔμβουν δια να χρησιμεύσουν εἰς ὁποιανδήποτε παρόμοιαν δούλευσιν, ἢ ἐπάγγελμα, ὡς προείπαμεν, εἴτε ὡς ἀξιωματικὸς εἴτε ὡς στρατιώτης ξηρᾶς και θαλάσσης, ἢ ναύτης εἰς δούλευσιν τινὸς, ὑπὲρ, ὑπό, ἢ βοηθῶν ἕναν ξένον Ηγεμόνα, ἐπικράτειαν, δυναστέιαν, ἀποικίαν, ἐπαρχιαν, ἢ μέρος ἐπαρχίας ἢ λαὸν, ἢ διὰ, ἢ ὑπό, ἢ ὑπὲρ τινος ὑποκειμένου, ἢ ὑποκειμένων, ὁποῦ ἐνεργοῦν, ἢ φαντάζονται ὅτι ἐνεργοῦν δύναμιν Διοικήσεως, ὡς προείπαμεν, ἢ ὑπάγῃ, ἢ συμφωνήσῃ νὰ ὑπάγῃ, ἢ να ἐμβαρκαρισθῇ ἀπὸ κάθε μέρος τῆς ἐπικρατείας τῆς Μ. του, μὲ σκοπὸν, ἢ μὲ στοχασμὸν να γραφθῇ, να ἔμβῃ, να ἀνακατωθῇ, δια να δουλεύσῃ καθὼς προείπαμεν: ἂν καλά και να μὴν ἐδόθησαν, ἢ νὰ ἐπληρώθησαν, ἢ νὰ μη μέλλουν να δοθοῦν, ἢ να πληρωθοῦν χρήματα καταγραφῆς, μισθὸς, ἢ βραβεῖον, εἰς τὸν ἴδιον, ἢ εἰς ἄλλο ὑποκείμενον, πρὸς, ἢ διὰ χρῆσιν, ἢ βοήθειάν του διὰ τὴν μιαν, ἢ τὴν ἄλλην, ἢ και δια ταῖς δύω περιστασαις, ὁποῦ προιπαμεν: κάθε ὑποκειμενον ἔνοχον εἰς τέτοιον σφάλμα, θέλει κρίνεται ἔνοχον παραβάσεως (α), και ἀφ' οὗ ἐξελεγχθῇ διὰ τοῦτο κατὰ πληροφοριαν, ἢ μαρτυριαν θέλει τιμωρεῖται μὲ ζημίαν χρηματικὴν και μὲ φυλακὴν, ἢ μὲ τὸ ἓν ἀπὸ τα δύο, κατὰ τὴν διάκρισιν τοῦ Κριτηριου ὅπου ἤθελεν ἐξελεγχθῇ μία τοιαύτη παράβασις". Και εἰς τὴν ὁποίαν πρᾶξιν εἶναι ἀκόμη νομοθετημένον, ὅτι ἐὰν ἕνα ὑποκείμενον ἐντὸς ὁποιουδήποτε μέρους τοῦ ἑνωμένου Βασιλέιου, ἢ εἰς ὁποιονδήποτε μέρος τῆς Επικρατείας τῆς Α. Μ. πέραν τῆς θαλάσσης, χωρις τὴν ἄδειαν και ἄφεσιν τῆς Α. Μ., ὁποῦ ἤθελε λάβῃ ἢ ἀποκτήσῃ πρῶτον δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν, ὡς προείρηται, ἐφοδιάσῃ, ἑτοιμάσῃ ἁρματώτῃ, ἢ σπουδάσῃ, ἢ ἐπιχειρισθῇ εἰς τὸ νὰ ἑτοιμασθῇ, νὰ ἐφοδιασθῇ, νὰ ἁρματωθῇ, ἢ νὰ σταλθῇ: ἢ προβλέψῃ, νὰ ἑτοιμασθῇ, ἐφοδιασθῇ, ἁρματωθῇ καὶ σταλθῇ, ἢ θελήσῃ προμελετημένως νὰ βοηθήσῃ, παρασταθῇ, ἢ περιπλεχθῇ εἰς τὴν ἑτοιμασίαν, ἐφοδίασιν, ἁρμάτωσιν, ἢ ἀποστολὴν ὁποιουδήποτε καραβίου, ἢ βασσέλου, μὲ σκοπὸν ἢ διάθεσιν ὁποῦ τὸ τέτοιον καράβι, ἢ βασσέλον νὰ ἔμβῃ εἰς τὴν δεύλευσιν ὁποιουδήποτε ξένου ἡγεμόνος, ἐπικρατείας, δυνάστου, ἢ ξένης ἀποικίας, ἐπαρχίας, ἢ μέρους ἐπαρχιας ἢ λαοῦ, ἢ ὑποκειμένου, ἢ ὑποκειμένων ἐνεργούντων ἢ φανταζομένων νὰ ἐνργοῦν δύναμιν Διοικήσεως μέσα, ἢ ἐπάνω εἰς ὁποιανδήποτε ξένην ἐπικράτειαν, ἀποικίαν, ἐπαρχίαν, ἢ μέρος ἐπαρχίας, ἢ λαὸν, ὡς φορτηγὸν, ἢ ἐφοδιαγωγὸν, ἢ μὲ τὸν σκοπὸν νὰ παραπλέῃ, ἢ νὰ ἐκτελῇ ἐχθροῦ ἔργα ἐναντιον ὁποιουδήποτε ἡγεμόνος, ἐπικρατείας, δυνάστου, ἢ ἐναντιον ὑπηκόων, ἢ πολιτῶν ὁποιουδήποτε ἡγεμόνος, ἐπικρ., ἢ δυνάστου, ἢ ἐναντιον τῶν ὑποκειμένων ὁποῦ ἐνεργοῦν ἢ φαντάζονται πῶς ἐνεργοῦν δύναμιν Διοικήσεως εἰς ὁποιανδήποτε ἀποικίαν ἐπαρχιαν, ἢ μέρος ἐπαρχίας ἢ λαὸν, ἢ ἐναντίον τῶν κατοίκων ὁποιασδήποτε ξένης ἀποικίας, ἐπαρχίας ἢ μέρους ἐπαρχίας, ἢ τόπου, μὲ τὸν ὁποῖον ἡ Α. Μ., δὲν εὑρίσκεται εἰς πόλεμον. ἢ ἐὰν, μέσα εἰς τὸ ἡνωμένον βασίλειον, ἢ εἰς κάμμιαν ἀπὸ τὰς ἐπαρχιας τῆς Α. Μ., ἢ εἰς κἀνάνα κατοίκισμα (Settlement), ἀποικίαν, γῆν, νῆσον, ἢ θέσιν ἀνήκουσαν ἢ ὑποκειμένην εἰς τὴν Α. Μ. εὐγάλη, ἢ παραδώσῃ ὁποιανδήποτε ἐπιτροπειαν διὰ ὁποιονδήποτε πλοῖον ἢ

(α) εἶναι τὸ ἐλαφρότερον εἶδος τῶν πολιτικῶν σφαλμάτων εἰς τὸν ποινικὸν κώδηκα τῆς Αγγλίας, καὶ καλεῖται Αγγλικ·ὰ Misdemeanor

βασσέλον μὲ σκοπὸν ὁποῦ τὸ τέτοιον πλοῖον ἢ βασσέλον νὰ χρησιμεύσῃ, ὡς προείπαμεν, κάθε τέτοιον ὑποκείμενον τοιουτοτρόπως σφάλωντας. Θέλει νομισθῇ ἐνοχον παραβάσεως, καὶ ἀφ' οὗ ἐξελεγχθῇ διὰ τοῦτο μέ ὁποιανδήποτε πληροφορίαν, ἢ μαρτυρίαν, θέλει παιδεύεται μὲ χρηματικὴν ζημίαν καὶ μὲ φυλακὴν, ἢ μὲ ἕνα ἀπὸ τὰ δύο, κατὰ τὴν διάκρισιν τοῦ κριτηρίου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἤθελεν ἐξελεγθῇ μία τοιαύτη παράβασις. Καὶ κάθε τέτοιον πλοῖον, ἢ βασσέλον, μὲ τὸ σιγμρικόν του, ἁρματωσιὰ καὶ ἐπισκευὴν, μαζὴ μὲ ὅλα τὰ σύνεργα, ἅρματα, πολεμεφόδια καὶ πράγματα, τὰ ὁποῖα ἠμποροῦν νὰ ἀνήκουν εἰς αὐτὸ, ἢ νὰ εἶναι μέσα του, ὁποιονδήποτε τέτοιον πλοίον, ἢ βασσέλον θὰ δημεύεται, καὶ θὰ εἶναι συγχωρημένον εἰς ὁποιονδήποτε ἀξιωματικὸν τῶν τελωνίων καὶ τῶν ἄλλων ὑπηρετῶν τῆς Α. Μ., ὁ ὁποῖος ἔχει νόμιμον δύναμιν νὰ δημεύῃ εἰς ὁποιανδήπατε περίστασιν ἐναντίαν εἰς τοὺς νόμους τῶν τελωνίων ἢ φόρων, ἢ εἰς τοὺς νόμους τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς θαλασσοπορίας, νὰ πιάνῃ τέτοια καράβια καὶ βασσέλα, ὡς προερρέθη, καὶ εἰς τέτοιαις θέσεις, καὶ εἰς τέτοιον τρόπον, κατὰ τὸν ὁποῖον οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν τελωνείων ἢ φόρων τῆς Α. Μ. ἔχουν τὴν ὁμοιβάιαν δύναμιν νὰ δημεύουν μὲ τοὺς νόμους τῶν τελωνείων, ἢ φόρων, ἢ μὲ τοὺς νόμους τοῦ ἐμπορίου καὶ θαλασσοπορίας, καὶ ὅτι κάθε τέτοιον πλοῖον ἢ βασσέλον, μὲ τὸ σιγμρικὸν, ἁρματωσιὰ, καὶ ἐπισκευὴν, μαζὴ καὶ μὲ ὅλα τὰ συνεργα, ἅρματα καὶ πολεμεφόδια καὶ πράγματα τὰ ὁποῖα ἀνήκουν εἰς αὐτὸ, ἢ εἶναι μέσα εἰς ἕνα τέτοιον πλοῖον, ἢ βασσέλον, ἠμπορεῖ νὰ κατηγορηθῇ, καὶ νὰ καταδικασθῇ, εἰς τὸν ἴδιον τρόπον, καὶ εἰς τέτοια κριτήρια, ὅπου καράβια καὶ βασσέλα ἠμπορῶν νὰ κατηγορῶνται, καὶ νὰ καταδικάζωνται, διὰ ὁποιανδήποτε παράβασιν τῶν νόμων, ὅσοι ἔγιναν διὰ τὴν προστασίαν τῶν αἰσθημάτων τῶν τελωνείων καὶ φόρων, ἢ τῶν νόμων τοῦ ἐμπορίου καὶ θαλασσοπορίας."

Διὰ τοῦτο ἡ Μεγαλειότης του, ἐπιθυμῶντας νὰ διατηρῇ εἰς τοὺς ὑπηκόους του τὰ καλὰ τῆς εἰρήνης, τὰ ὁποῖα τωρα εὐτυχῶς ἀπολαμβάνουν, καὶ ἀποφασισμένος νὰ ἐπιμένῃ εἰς ἐκεῖνο τὸ σύστημα τῆς οὐδετερότητος, τὸ ὁποῖον ἡ Α. Μ. σύγχρα ἐκήρυξε τὴν ἀπόφασιν του νὰ φυλάξῃ· διὰ νὰ μὴν τύχῃ καὶ μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ὑπηκόους της ἐξ ἀγνοίας ῥίζων τὸν ἑαυτόν τους εἰς ταῖς παιδείαις, ὁσαι ἐνομοθετήθησαν εἰς τὴν εἰρημένην πρᾶξιν, ἔκρινεν ἔυλογον, μὲ καὶ διὰ τῆς γνώμης τοῦ ἰδιαιτέρου συμβουλίου του νὰ ἐκδώσῃ τούτην τὴν βασιλικήν του Προκήρυξιν.

Καὶ ἡ Α. Μ. ταύτης προστάζει σρενὰ, κἀνένα ὁποιονδήποτε ὑποκείμενον ἢ ὑποκείμενα νὰ μὴν φαντασθῇ να λάβῃ μέρος εἰς καμμίαν ἀπὸ ταὶς εἰρημένας φιλονεικίας, ἢ νὰ πράξῃ ἢ νὰ δοκιμάσῃ κανένα ἔργον, ὑπόθεσιν, ἢ πρᾶγμα ὁποιονδήποτε ἐναντίον εἰς ταὶς προβλέψεις τοῦ εἰρημένου νόμου, ὑπὸ ποινὰς, ὅσας νομοθελεῖ ἡ εἰρημένη πρᾶξις, καὶ ὑπὲ τὴν ὑψηλὴν δυσαρέσκειαν τῆς Α. Μ.

Η Βρεταννικὴ Α. Μ., ἀκούσασα καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου της, ἐπιτάττει εἰς ὅλους τοὺς ὑπηκόους της, νὰ διαφυλάττωσιν αὐστηρῶς τα χρέη τῆς Οὐδετερότητος, τόσον πρὸς τὴν ὀθωμανικὴν Πέρταν, ὅσον καὶ πρὸς τοὺς Ελληνας, καὶ πρὸς ταὶς ἄλλους διαμαχομένους λαοὺς, τοὺς εἰς εἰρήνην διάγοντας μετὰ τῆς Α. Μ. νὰ σέβωνται προσέτι ὅλων αὐτῶν καὶ καθενὸς ἐξ αὐτῶν τὰ αὐλὰ πολεμικὰ δικαιώματα, τῶν ὁποίων τὴν ἐνέργειαν ἀπήτησε πάντοτε δικαιωματικῶς ἡ Α. Μ, ὁσάκις εὑρέθη καλὰ δυστυχίαν περιπεπλεγμένη εἰς πόλεμον.

Εδόθη εἰς τὴν αὐλήν μας εἰς Βίνσδορ. 30. Σεπτεμβρ. 1825. καὶ εἰς τὸν ἕκτον χρόνον τῆς Βασιλείας μας.

Ζήτω ὁ Βασιλεύς.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 8.

Παρρησια εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΣΑΒΒΑΤΟ. 12. Δεκεμβ. 1825.

Αθῆναι. 10 Δεκεμβ.

Προχθὲς ἐβάλθη εἰς ἐνέργειαν ἐνόμως τῆς Διοικήσεως διὰ τὴν στρατολογίαν τοῦ ἀναλόγου μέρους τῆς πολεμίας μας διὰ τὸ Τακτικὸν, καὶ κατὰ τὴν ἀναλογίαν ἑνὸς στρατιώτου εἰς τὰς 100. ψυχὰς, εἰγῆκαν 63. νέοι, διὰ νὰ καταχθοῦν εἰς αὐτὸ τὸ σῶμα. Ἐσύντρεξαν ὅμως πολλοὶ περισσότεροι ἐθελονταὶ, νέοι εὐσεβεῖς τάξεως καὶ κατ' ἐτύσπας μεμελετημένοι τὴν περασμένην ἑβδομάδα εἴδαμεν φλογισμὰ εἰς ὅλα τὰ στενώματα τὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ πρώτου χρόνου εἰς τὸ νὰ ὑπερασπίσουν τακτικὰ τὴν Πατρίδα. Ἠμπορούμεν νὰ κηρύξωμεν μὲ βεβαιότητα, ὅτι ἐὰν δὲν ἐλείψουν σχεδὸν ὁπωσδήποτε εἰς τέλειον τέλος, εὑρίσκεται ἀπὸ ἕναν στρατιώτην εἰς τὸ Τακτικόν. Καὶ ἀπὸ ἕνα μέρος, ἐὰν χωρὶς τῆς Ἐπαρχίας μας μόνον, ἦλθαν καὶ ἐκαταγράφθησαν ὑπὲρ τοὺς 100.

Καὶ ἀπὸ ἄλλα πολλὰ μέρη συντρέχουν μὲ ἐνθυμίαν, ὡς καὶ ἱερεῖς καὶ διδάσκαλοι καὶ πάσης τάξεως ἄνθρωποι. Ἐκ τούτου χαίρει πολὺ ἡ ψυχὴ τῶν Πατριωτῶν βλέποντες νὰ αὐξάνῃ ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατειμάτων μας καὶ μὲ ἐθελουσίους· οἱ ἄνθρωποι ἀλλέως δὲν θὰ ἦσαν ἱκανοὶ τὰ χρησιμεύσουν εἰς τὴν ἀφάντωσιν τῆς Πατρίδος· ἐπειδὴ τὰ στρατεύματα ὁπού ἔως τώρα ἐπολεμοῦσαν διὰ τὴν Πατρίδα, αὐτοὶ ἐπολέμησαν, καὶ θὰ πολεμήσουν ὅπως ἠξεύρουν· ἀλλὰ εἰς αὐτὸν τὸν ἕρπων τοῦ πολέμου δὲν ἦσαν ἀφ' ὅτου ὁ Ἕλληνες ὅλοι ἐνωτήθειοι, μήτε τόσοι ἀλληγετεῖς, ὁπού ἤλθαν μὲ σκοπὸν νὰ μᾶς βοηθήσουν, καὶ μὴν ὄντας ἐνωτήθειοι εἰς τὸν τρόπον μας· ἔφυγαν καὶ μᾶς ἄφησαν, καὶ ἐπιθύμησαν καὶ τόσοι ἄλλοι, ὁπού εἶχαν σκοπὸν νὰ ἔλθουν εἰς ἡμᾶς.

Λόνδρα. 21. Οκτωβρ.

... Θέλει ἀνοιχθῇ σάρωτα κρίσις ἐπαντίον τῶν ἀξιωματικῶν τῶν Τολωνείων, διὰ τὸ ἄνομον ἐμπόδισμα ὅπου ἔβαλαν εἰς τὸν δύο καραβίων, ὁπού ἐταξείδευαν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

23. Οκτωβρ.

... Διὰ θυλὸν καιρὸν ἐφτάθη τὸ ἐπαφόμενον τῆς ὁρίσεως ταύτης ἐνὸς χωρίου Βαπρχιῶν τῆς Ἀμερικῆς, τὸ νὰ ἀποστήσουν ἕνα λαμπρὸν εἰς τὴν Μεσόγειον Θάλασσαν, καὶ τοῦτο ἔλαβε τέλος μὲ τὴν παραχώρησιν τῆς νήσου Πόρου εἰς τὸ Ἀρχιφέλεγος ἑκατέρους μέρους Ἑλληνικῆς Διοικήσεως. Τώρα ἡ ὁδήγησις, ἐν οἷαις πλήθη, οἷαις ἀνοιχθεῖσα νὰ ἐξυπηρέτησῃ εἰς ἐνέργειαν τὰς Διοικήσεις τῆς Ἑλλάδος, καὶ νὰ τὸ μὴ νὰ διαπεράσουν ἐκείνην τὴν ἐκείθεσιν, μὲ ἣν ἐπῆλθαν ὅπως τώρα Φεύρησαν τὸν Ἕλλην. Φίλαμοι, διότι μέλλει εἶναι ἐνωσιν νὰ ὑφεθῇ πανοῦ, ὅτι τὸ νὰ ἀποκτήσῃ ἡ Ἀμερικὴ ἕναν τέτοιον ἐπαθμὸν εἰς τὴν Εὐρώπην, ἠμπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ἀπὸ αὐτὰ (τὰς ἐγκυκλ. Διοικήσ.) μεγάλην εὐδοξίαν. Δὲν λέγουσι τοιοῦτον παράδειγμα ἐπαρακίνησεν τοὺς Ἕλληνας νὰ πάρουν τέτοιαν παραχώρησιν; ἐσυλλογίσθημεν ἡμεῖς, ὅτι εἶναι ἡ ἐκείθεσι ἐξεπόμενα καὶ χρήματα, ἀπού ἠμπορεῖ νὰ δώσῃ ὑπόληψιν. Ἡ Ἀμερικὴ ... ζω

(Ἀπὸ τὴν Ἐφημερίδα τῆς Μάλτας. 30. Νοεμβ.)

Ἀπὸ Σμύρνην. 14. Νοεμβρ.

(Ἀποστόλημα γράμματος ἀξιοσήμου.)

Τὶ Αὐστριακὸν βασίλειον ἐπεχείρησεν ἐντεῦθεν πρὸ καιροῦ εἰς Βιδδύνην καὶ Κερβίνην, φορτωμένον διάφορα πράγματα! ἀμφόδες, στανδούζια κ.τ.λ. ἀντιστάτης τοῦ φαγητοῦ εἶναι ὁ Θεοδόσιος Ἀμβρογιάνης. Κατέβην αὐτὸ ἐπεχείρησεν ἐντεῦθεν ἡ Αὐστριακὸν βασιλικὸν ὕρλι, καὶ θέλω εἶπῃ φιλικὴ βασιλικὴ Αὐστριακὴ καὶ τὰ δύο σχεδὸν φορτώματα ἀπὸ πράγματα διαφόρων εἰδῶν εἰς τὰ αὐτὰ φρούρια

(φ) τέτοιον πρᾶγμα εἶναι ἐδῶ τώρα ἄγνωστον εἰς τὴν Ἑλλάδα. ἄλλως μόνον ἠξεύρομεν, ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ ἐπασχολήθησαν πολὺ εἰς τὸ μητρῶον νὰ εἰς τὴν διαγραφὴν τῆς σημαίας τῶν. δ Σ.

διευθυνόμενα. Σήμερον δὲ κινεῖ ἐντεῦθεν ἐν Γαλλικὸν ἐμπορικὸν βρίκι, ὑβαρυνόμενον παρὰ τοῦ κυρ. Γρίβες καὶ συνοδευόμενον ἀπὸ μίαν Γαλλικὴν βασιλικὴν κορβέτταν. ἔχει δὲ φορτίον: σίτάρια, ταπούτζια, ἀμπάδες καὶ ἄλλα διάφορα καὶ διευθύνεται καὶ αὐτὸ εἰς τὰ φρούρια ἐδῶ εἰρημένα.

(γενικὴ Ἐφημερίς)

Τί νέον; -- τί νέον! Τὰ πάντα νέα. ἐνθυμήσου, ὅταν ἐπερνοῦσες ἀπὸ αὐτὴν ἐδῶ πλατεῖαν, πρὸ δέκα χρόνων, πᾶς ἐκυττάζουσουν καλά, καλὰ νὰ μὴν φύγῃς πρᾶσινον πρᾶγμα ἐπάνω σου, νὰ μὴν εἶχες στριμμένον τὸ μουστάκι σου· μίαν ἐταπέωνες τὴν κεφαλήν καὶ ἐπερνοῦσες, καὶ κάποτε ἐχρησίμευες εἰς νὰ ἱσάνῃς φωτιὰ διὰ τὸ τζιμπούκι ἑνὸς πελτεκιοῦ, ὁποῦ μὲ τὸ ρούξιμό του ἐκατάβρεμσε τὸν κόσμον ἐνθυμήσου, πᾶς ἄφηνε τὰ παιδιά σου ξάργα ἀτύλιστα καὶ ἄπαστα, διὰ νὰ μὴ φανοῦν καλὸν κ' ἔνῃ εἰς τὴν ἀρύσιμην ἐπιθυμίαν τῶν ἐκκλησιῶν. Ἐνθυμήσου, πῶς ἔβγηκες ἴσως ἐκκλησίας σου νὰ πέρτσου καὶ νὰ χαλᾶσῃ, μὴν ἀφεντεύσας νὰ βάλῃς ἐπάνω εἰς αὐτὰς μήτε ἕνα ἀσπρόμαυρον, διὰ νὰ μὴν πεθάνῃς ὕστερα καὶ τὸ ὑποκάμισόν σου, διὰ νὰ γλυτώσῃς· ἐνθυμήσου! ἐνθυμήσου . . . .

Ἐνθυμήσου ὕστερα πῶς σὲ ἐβοήθησαν ἡ Θεὸς τῶν ἐκδικήσεων, καὶ ἐδώξες τὸν τύραννόν σου, ἀπὸ τὴν γῆν τῶν πατέρων σου. πῶς ἔφάνησες καὶ ἔσους ἄλλους ἤλθαν νὰ σοῦ βάλουν καὶ πάλιν, ἢ τὴν ἔλυσαν, ἢ τὸν φύγαν εἰς τὸν λιμάνι σου, ἢ καὶ ἐφοτσιλᾶς νὰ σὲ ἀφανίσουν. Ἐνθυμήσου! ἐνθυμήσου . . . .

Τότεσα στρέψε τὰ μάτια σου ἐπίσωσου εἰς τοὺς χριστιανοὺς συναδέλφους σου εἰς τὴν Πάφον, καὶ ἰδέ τους, πῶς στένονται μὲ ἀνοικτὰ τὰ χέρια, καὶ μὲ μεγάλην καρδιοκτύπι νὰ σὲ ἰδοῦν νὰ σβύγῃς νικητὴς ἀπὸ τὸν σκληρὸν ἀγῶνα. ἰδὲ σήμερον καὶ αὐτοὺς τοὺς κραταιοὺς βασιλεῖς τῆς χριστιανοσύνης, πῶς ἐπιμελοῦνται καὶ ἀγρυπνοῦν εἰς τὴν συντηρίαν σου· καὶ ὑποκαταστάσίν σου, εἰς τρόπον ὥστε ὁποῦ νὰ μὴ περιπλέξουν καὶ τὸν ἑαυτόν τους εἰς πόλεμον φίλεμον. καὶ ἐσένα δὲν ὠφελοῦσιν. Βέ . . . .

Τὶ ἄλλα καθέκατα ἀπὸ τοῦτα βάλεις διὰ νὰ κινηθῇς καὶ σὺ; Τί ἄλλα νεότερα δὲ θὰ κάμουν νὰ τρέξῃς ὅπου σὲ καλεῖ ἡ ἀνάγκη τῆς Πατρίδος; Φίλε μου, ἤξευρε, ὅτε νὰ νέα εἶναι περισσότερον ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων! ἐὰν μαχαιρεύσῃς, ἔχεις νὰ φᾷς· ἂν στρώσῃς, κοιμᾶσαι, καὶ ἂν κάμῃς, ἔχεις καὶ νὰ εἰπῇς καὶ νὰ ἀκουσθῇς . . . .

Πρὸς τοὺς Ἕλληνας.

Τὸν πρῶτον χρόνον, φίλτατοι ὁμογενεῖς, τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος ἐκινήθημεν καλὰ τὸν ἐχθρόν μας ὅπου εὑρίσκαμεν ἔλαθη ἄοπλον, ἀναρχοι καὶ ὑστερημένοι ἀπὸ πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς γνώσεις. ὁ Θεὸς ὅμως εὐλόγησε τὰ ἔργα μας, καὶ εἰς ὀλίγον καιρὸν διάστημα ἐνικήσαμεν τὸν ἐχθρὸν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν.

Οἱ φωτισμένοι τῆς εὐρώπης λαοὶ καὶ ὅσοι μᾶς αὐτοὺς ἐσυναναστράφησαν, ἐπαινοῦσαν τότε καὶ ἐθαύμαζαν τὰ κατορθώματα τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ μᾶς ἐσυμβούλευαν συχνά, να παύσωμεν τὴν ἀναρχίαν συστήνοντες Διοίκησιν ὁμοίαν μὲ ἐκείνας τῶν βασιλευομένων ἐθνῶν τῆς Εὐρώπης, καὶ να διορθώσωμεν το πολεμικόν μας λαμβάνοντες μαζὴ μὲ το ἄτακτον, καὶ τακτικὸν στρατιωτικόν.

Συστάσαμεν νόμους καὶ προσωρινὴν Διοίκησιν, ὁποταν αἱ περιστάσεις ἐσυγχώρησαν, ἀλλὰ δὲν ἐφροντίσθη μ' ὅλα ἐκεῖνα ὁποῦ ἦτον αὐτοστοῦς ἀναγκαῖα να τὴν στερεώσωμεν.

Καὶ το πολεμικόν μας δὲν ἔμενεν ὡς τὴν σήμερον καθὼς ἐκεῖνο τοῦ πρώτου, ἄτακτον λέγω, ἀγύμναστον χωρὶς κανόνας, ὅτι κινούμενον ὡς ἐβούλετο εἰς τὸν καθένα ὁπλαρχηγὸν εὔλογον, ἡ Ἑλλὰς ἤθελεν εἶσθαι εἰς διαφορετικὴν κατάστασιν.

Ἡ ἔλλειψις λοιπὸν τακτικοῦ στρατιωτικοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπροξένησε πολλὰ χαμά, καὶ ἐμπόδισε τὴν πρόοδον καὶ ἀνεξαρτησίαν τοῦ ἔθνους. τὸν περὶ στρατολογίας τῆς Διοικήσεως νόμον εἴδαμεν ὅλοι, ἀλλὰ τίς ὠφέλεια, ἂν δὲν τὸν ἐναγκαλισθῶμεν ἅπαντες προθύμως, καὶ μὲ στερεὰν ἀπόφασιν να συνδράμωμεν διὰ να ἐνεργηθῇ. Ἀρχιερεῖς καὶ ποιμένες τῶν λαῶν. Ἱερεῖς καὶ λειτουργοὶ τοῦ Χριστοῦ, ὑπάλληλοι τῆς Διοικήσεως ὑπουργοὶ, στρατηγοὶ καὶ ὁπλαρχηγοὶ τῆς Ἑλλάδος. Ἕλληνες ὁμογενεῖς παντὸς βαθμοῦ καὶ ἀξιώματος, φιλέλληνες ἀλλογενεῖς διατρίβοντες εἰς τὴν Ἑλλάδα· φωνὴ οὐράνιος τὴν σήμερον μᾶς προσκαλεῖ ὅλους νὰ συντρέξωμεν μὲ τὰς συμβουλάς· καὶ τὸ παράδειγμα, διὰ να προοδεύσῃ το τακτικὸν στρατιωτικόν!!! καθένας πρέπει να μεταχειρισθῇ ὅσα μέσα καὶ τρόπον, ἔχει, διὰ να εὐψυχωθοῦν οἱ Ἕλληνες, να ὠφελισατήσουν τὸν νέον βίον

θρόμον καὶ ἀγῶνα, ὑπῦ εἶναι ἐλαφρότερος ἀπὸ τα δεινά ὅπου φοβερίζουν την πατρίδα· τα ἱερά τῶν ἀποθανόντων δια τὴν ἐλευθερίαν λείψανα φωνάζουν ἐκδίκητιν κατὰ τοῦ Σατράπου τῆς Αἰγύπτου. αὐτός, μὲ ὀλίγα τακτικά σώματα ἐνίκησε καὶ περισσότερα καὶ δυνατώτερα ἑλληνικά ἄτακτα ἐδικά μας. Πατριάρχαι, Αρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς ποσανάλωμα τῆς λύτσας τοῦ τυράννου συμβούλευουν ἀπὸ τά μνήματα τακτικὸν νά συστηθῇ ὁπλαρχηγοί, καὶ ἁπλῶς οἱ ἀδελφόι μας ἕλληνες, ὅσοι ἐθυσιάσθησαν διά τὴν πίστιν, εἰς πέντε χρόνων διάστημα, καὶ αὐτοὶ τακτικὸν φωνάζουν ἀπο τοὺς τάφους. αὐτοὶ οἱ τέσσοι, ὅπου οἱ πρόγονόι μας κατετρώπωσαν μυριάδας βαρβάρων, ὀλιγοι ὄντες καλῶς τετιγμένοι. τὴν σύστασιν τῦ τακτικοῦ, χωρὶς φωνὴν μᾶς παραγγέλουν· τέλος πάντων, αὐταὶ αἱ γυναίκες, τα κοφάσια καὶ τα ἀδύνατα τῆς ἑλλάδος νήπια, τοῦ τακτικοῦ τὴν πρόῤῥιζαν φαντάζονται διά ἄσυλον τους εἰς το ἐξῆς.

Τὴν ἀνάγκην θοῦ να ἔχωμεν καὶ ἄτακτα στρατεύματα τὴν βλέπω κ' ἐγὼ, καθὼς καὶ ἄλλοι πολλοὶ, και δια τὴν θέσιν τῆς Ελλάδος, καὶ δια τας προλήψεις τοῦ ἐχθροῦ, καὶ δι' ἄλλούς λόγους. μὲ ὅλον τοῦτο κ' ἐγὼ ὁ ἴδιος κατ' ἐπιταγὴν τῆς Σ. Διοικήσεως, γυμνάζομαι καὶ εἰς το τακτικὸν, καὶ παρακινῶ καὶ ὁπλαρχηγοὺς, καὶ στρατιώτας, καὶ κάθε ἄλλον πολίτην, νὰ ἀκολουθήσωμεν τοῦτον τον ἱερὸν ἀγῶνα· ὥστε οἱ μὲν ὁπλαρχηγοὶ να καταστασθοῦν ἄξιοι να ὁδηγήσουν, ἐν καιρῷ ἀνάγκης, στρατιώτας ὑπῦ να μὴ λειποτακτοῦν. οἱ στρατιῶται να ἀποφύγουν τα δεινα κ' ἐλλείψεις, ὁσα ὡς τώρα ἀκολουθοῦσαν εἰς το ἄτακτον δια πολλοὺς λόγους. οἱ δὲ πολῖται, μόνιμον πολεμικὸν ἔχοντες, να ἐλπίσουν τὴν ἀσφάλειαν τῆ Πατριδος.

Αἱ Αθῆναι ἐστάθησαν παλαιόθεν σχολεῖον τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν. ἡ θέσις αὐτῆς ἐξυπνεῖ εἰς τον νοῦν παντὸς ἕλληνος αἰσθήματα ἐλευθερίας καὶ ἔρωτα τακτικῆς πολεμικῆς· ἂν ἡ εὐχὴ τῆς Πατρίδος κάμῃ, ὥστε ἀπο τὰς Αθήνας να ἐξέλθωμεν καὶ τὴν σήμερον τακτικὰ ἑλληνικά σώματα να κατατροπώσουν τοὺς Αἰγυπτίους, τί δόξα δια τὴν Ελλάδα, καὶ πόια κατάσχυνη εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῆς χριστιανικῆς πίστεως, τοὺς Μουσουλμάνους!!!

Αθῆναι τὴν 10 Δεκεμβρ. 1825.

ὁ συμπολίτης σας

Ιω. Γκύρας.

Κατεγράφθη ὁμως εἰς το Τακτικὸν καὶ ὁ Στρατηγός Μακρυγιάννης.

Ο κίνδυνος, εἰς τὸν ὁποῖον ὑποτίθεται πάλιν το Μεσολόγγιον διὰ τὴν ἐκεῖ τῶν Αἰγυπτίων προσδοκωμένην ἀπόβασιν, ἔδωκεν αἰτίαν εἰς τὰ πνεύματα τῶν ἀνθρώπων νὰ κάμνουν διάφορα σχέδια, καθεὶς κατὰ τας ἰδέας του καὶ τοὺς σκοπούς του. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐπροβλήθη καὶ το νὰ συστήσωμεν δικτάτορα, ἢ μιαν τριαρχίαν, ἢ δικτατορικὴν ἐπιτροπὴν, συγκειμενην ἀπὸ τρία μέλη, ἐπειδὴ ἕνα ἱκανον διὰ το χρέος τοῦτο δεν ἔχομεν. Πολλοὶ θέλοντες σώσειν τῆς καλλιτερεύσεως τῶν πραγμάτων εἰς τὴν μετα βολὴν χωρὶς νὰ κρίνωσιν ὁποῖον εἶδος Διοικήσεως εἶναι τοῦτο, ἂν εἶναι εὔκολον να βαλθῇ εἰς πρᾶξιν, ἂν συμβέρῃ εἰς τας περιστάσεις, καὶ ἂν θέλῃ μᾶς διασώσει ἀπὸ τὸν κινδυνον τοῦτον, διὰ τον ὁποῖον το ἀποφασίζομεν, μὲ μεγάλην εὐκολίαν το ἀποδέχθησαν. Ιδοὺ ὁμως ποίους λόγους ἐπρόβαλον ἄλλοι εἰδημονέστεροι τῶν πραγμάτων ἄνθρωποι, διὰ νὰ ἀποδείξουν ὅτ ὄχι μόνον αὐτὴ, ἀλλὰ καὶ ὁποιαδήποτε ἄλλην μεταβολὴν καὶ ἂν κάμωμεν, δέν θέλει κατορθώσει τίποτε, ἐὰν δὲν φροντίσωμεν νὰ στήσωμεν στερεὰ τὰ θεμέλια τῆ πολιτικῆς μας οἰκοδομῆς.

Εἶναι ἀναντίῤῥητον, και ὅλοι τὸ φωνάζομεν ἀδιακόπως, ὅτι τὸ αἴτιον τῆς κακῆς τῶν πραγμάτων μας καταστάσεως εἶναι ἡ διχόνοια τῶν Αρχόντων διὰ τὴν ὁποίαν οὔτε ὁ κακὸς παιδεύεται, οὔτε ὁ καλὸς ἀμείβεται. Τὸ γνωρίζομεν ὅλοι, ὅτι ὁ Ιμπραήμης δὲν ἤθελε καταπλακώσει και καταλεηλατήσει τοσαύτας ἐπαρχίας τῆς Πελοποννήσου, ἐὰν δὲν ὑπῆρχε διχόνοια εἰς τὸ διοικητικόν μας σύστημα· δὲν ἤθελεν ἐμπνεύσει τότην δειλιαν εἰς τὰ πνεύματα τῶν Ελλήνων, και δὲν ἤθελε εὐγάινει πάντοτε νικητὴς ἀπὸ τὰς μάχας, ἐὰν δὲν ἐπροσπαθοῦσεν νὰ χαλάσῃ ὁ ἕνας ὅ, τι κατεσκεύαζεν ὁ ἄλλος.

Εἶναι ἐπίσης βεβαιον, ὅτι ὅλον τὸ Ελληνικὸν Εθνος, ἢ τοὐλάχιστον ὅσοι κινοῦν τὰ πράγματα, εἶναι διῃρημένοι εἰς δύω φατρίας, καὶ καθεὶς εἶναι προσκολλημένος εἰς μιαν ἀπὸ αὐτὰς, και ὅσον προσπαθεῖ νὰ αὐξήσῃ τὴν ἐδικήν του, ἄλλο τόσον καταγίνεται νὰ ταπεινώσῃ τὴν ἐναντίαν· βλέπομεν ὅτι τόσον εἰσεχώρησαν εἰς τὰς καρδίας τὰ πάθη, ὥστε ὅταν κανεὶς ἐννοήσῃ, ὅτι ὁ ἐναντίος του πράττει κανὲν πρὸς ὄφελος τῆς Πατριδος πρᾶγμα, ἠμπορεῖ νὰ δοξασθῇ ἢ νὰ λάβῃ ἐπιῤῥοὴν εἰς τὰ πράγματα, προσπαθεῖ νὰ ματαιώσῃ τὸν σκοπὸν, ἢ τὴν πρᾶξιν ταύτην, και ἂς χάσῃ ἡ πατρὶς τὴν ἐλπιζομένην ὠφέλειαν. πολλάκις μάλιστα και ἂς κακοπάθῃ· διὰ ταῦτα καὶ κανὲν πρόβλημα ἂς εἶναι και τὸ σωτηριωδέστατον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκτελεσθῇ, διότι ἂν προβληθῇ ἀπὸ τὸν ἕνα, ὁ ἄλλος ὑποπτεύων προσπαθεῖ νὰ τὸ ἀναιρέσῃ.

Ἂν λοιπὸν ἀποφασίσωμεν νὰ κάμωμεν τὴν μεταβολὴν ταύτην, θὰ ἀποφύγωμεν ἄραγε τὴν ἤδη παροῦσαν διχόνοιαν; ὄχι βέβαια. διότι ὁποιονδήποτε και ἂν ἐκλέξωμεν, θέλει εἶναι ποτισμένος και αὐτὸς ἀπὸ τὸ ἴδιον φαρμάκι τῆς διχονόιας, και θέλει εἶναι καταλασπωμένος ἀπὸ τὰ πάθη, και δεμένος μὲ τὰς ἀλύσσους τῆς φατρίας. Τὶ λοιπὸν θὰ κάμωμεν μὲ τὴν μεταβολὴν ταύτην; θὰ ἀλλάξωμεν ὑποκείμενα, χωρὶς νὰ ἀλλάξωμεν τῶν πραγμάτων μας τὴν κατάστασιν.

Η Ῥώμη, λέγουν, ὁσάκις κατήντησεν εἰς δεινοτάτας περιστάσεις, ἐμεταχειρίσθη τὸ μέσον τῆς δικτατορίας διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὸν ἐπικείμενον εἰς αὐτὴν κινδυνον· και τῷ ὄντι τὸν ἀπέφυγε. διατὶ λοιπὸν δὲν μεταχειριζόμεθα αὐτὸ τὸ μέσον και ἡμεῖς σήμερον διὰ νὰ σώσωμεν τὴν Πατριδα; ἄλλη, ἀποκρινόνομαι, ἦτον ἡ Ῥώμη τότε, και ἄλλη ἡ Ελλάς σήμερον. Τὸ αὐτὸ ἰατρικὸν διδόμενον εἰς δύω ἀσθενεῖς, ἂν και πάσχοντας τὴν αὐτὴν ἀσθένειαν, δὲν δύναται νὰ ἔχῃ τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα, ἐὰν δὲν παρατηρήσῃ ὁ ἰατρὸς και τὴν κράσιν τοῦ ἀσθενοῦ, και τὸν βαθμὸν τῆς ἀσθενείας. Η Ῥώμη ἐχαίρετο τὴν ἐλευθερίαν τόσους αἰῶνας, εἶχεν ἀποκτήσει ἐθνικὸν χαρακτῆρα, ἴσχυον οἱ Νόμοι, ἦτον ἐγνωσμενη ὅλων τῶν πολιτῶν της ἡ διαγωγὴ και τὰ προτερήματα, τὰ στρατεύματα της εἶχον εὐπείθειαν, και ἐξαρτῶντο ἀπὸ ἓν κέντρον, ἐγνώριζε τέλος πάντων ἀκριβῶς, ποῖος ἐφρόνει δημοτικὰ, και ποῖος ἐπεβουλεύετο τὴν ἐλευθερίαν της· διὰ ταῦτα ὁσάκις ἤθελε καταντήσῃ εἰς κατεπείγουσαν ἀνάγκην, ὅτε ἐχρειάζετο πράξις, και ὁ καιρὸς δὲν ἐσυγχώρει τὴν σκέψιν, ἐνεχείριζε τὰ πράγματα εἰς ἕνα Δικτάτορα, εἶχεν ὅμως μυριας ἀποδείξεις τῆς ἀξιότητος τῶν προτερημάτων και τῆς ἀρετῆς τοῦ ἐκλεγομένου, ὥστε ἦτον σχεδὸν βεβαία περὶ τῆς καλῆς τῶν πραγμάτων ἐκβάσεως. Η κατάστασις ὅμως τῆς Ελλάδος πόσον μακρὰν εἶναι ἀπὸ τὴν τῆς Ῥώμης! πόσον δύσκολον εἶναι νὰ γενῇ τοιαύτη ἐκλογή! και πόσον ἄδηλα θέλει εἶναι τὰ ἀποτελέσματα! (α)

ἀκολουθεῖ.

(α) Ἀπὸ τὰς αἰτίας τῆς δυστυχίας μας, ὅσας ἀνωτέρω ἀνέφερες φαίνεται μάλιστα πάνα πολὺ, ἡ ἀνάγκη ὅνος καὶ μόνου κυβερνήτου, ἢ τοὐλάχιστον ὅσον εἶναι δυνατὸν, ὀλιγωτάτων. Ψ.

Η παροῦσα Εφημερὶς εὑρίσκετε εἰς Αθήνας. εἰς τὸν συντάκτην Γ. Ψύλλαν. εἰς Ναύπλιον. εἰς τὸν κύ. Κ. Λιβέριον βουλευτήν. εἰς Σύραν, εἰς τὸν κύρ. Π. Ψύχαν. Η τιμή της γρό. 14. κάθε τρεῖς μῆνας, προπληρωμένας

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 9.

Ἡ Παῤῥησια εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΤΕΤΡΑΔΗ. 16. Δεκεμβ. 1825.

Αθῆναι. 13. Δεκεμβρ.

Εγραφεν ἡ γενικὴ ἐφημερὶς εἰς τὸν 18. ἀριθμὸν, ὁτι ἡ Διοίκησις ἔλαβε γράμματα τῆς Επιτροπῆς ἀπὸ τὴν Λόνδραν, τὰ ὁποῖα λέγουν:

α΄. Οτι ἡ φεργάδα, ὁποῦ εἶχε παραγελθῆ νὰ κατασκευασθῇ εἰς τὴν Μαρσιλιαν ἐξ ὀνόματος τῆς ἑλληνικῆς Διοικήσεως, ἐμποδίσθη ἀπὸ τὴν Διοίκησιν τῆς Γαλλίας, εἰς καιρὸν ὁποῦ διὰ τὸν Μεχμέταλη φτιάνονται ὄχι μία, ἀλλὰ πολλαῖς, και μάλιστα ἐστάλθη ἐκεῖ ξάργου ὁ Μαρ. Δελιβρὸν ἀπὸ τὴν Διοίκησιν τῆς Γαλλιας νὰ ἐπιστατήσῃ και νὰ τελειώσῃ ὀγλίγωρα ταῖς εἰρημέναις φεργάδαις."

Εἶπεν ἕνας ἀπὸ τὴν Συναναστροφὴν ⟨α⟩, πῶς σᾶς φαίνεται τοῦτο τὸ πρᾶγμα; εἰς τοῦτο πρέπει νὰ δώσωμεν ὀλίγην προσοχήν". Αλλος λέγει; "πρέπει νὰ εἶναι συκοφαντία φατριαστικὴ, ἐπειδὴ ἡμεῖς βλέπομεν, ὅτι ἡ Γαλλικὴ Διοικησις δὲν ἐφέρθη ὡς τώρα εἰς ἡμᾶς μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον. τώρα ἀκόμη, ἔρχονται ἀπὸ Μαρσίλιαν 2000. λογχοφόρα τουφέκια καὶ καραμπίναις" - Οχι, εἶπεν ὁ ἄλλος, τόσον ἐλαφρὰ δὲν πρέπει νὰ το περάσωμεν τοῦτο το πρᾶγμα· δὲν ἠμποροῦσε ποτὲ νὰ γραφθῇ και νὰ κηρυχθῇ μία τέτοια συκοφαντια, ἐὰν δὲν εἶχε κἄποια θεμέλια. ἕνας ἄλλος εἶπεν, ἡμεῖς ἔχομεν τὴν ἐξήγησιν ἀπὸ μέσα ἀπὸ μίαν ἐφημερίδα τῆς ἰδίας Γαλλίας, και ἐφημερίδα τοῦ βασιλικοῦ μέρους, τὴν λεγομένην ἐφημερίδα τῶν λογοτριβῶν (Journal des Débats.) αὐτὴ λέγει, ὅτι ἡ Αὐστρια κρατεῖ τὸ βασίλειον τῆς Νεαπόλεως και ἡ Γαλλία τὸ τῆς Ισπανίας, ἐναντίον καθ' αὐτὸ τῆς καταγράμμα ἐννοίας τῶν συνθηκῶν.

Η Αγγλία ἀνγανωρίσασα τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν Ισπανικῶν Αποικιῶν ἔκαμε πολὺ ἀκόμη περισσότερον. διότι ἡ γενικὴ συνθήκη ἐγγυᾶται εἰς ἑκάστην τῶ δυνάμεων τὴν ὁλοκληρίαν τοῦ ἐδάφους της καὶ τῶν ἀποικιῶν της." ⟨β⟩.

β΄. Οτι αἱ Φεργάδαις, ὁποῦ ἐπαραγγέλθησαν νὰ φτιασθοῦν εἰς τὴν Αμερικὴν, ἀργοπόρησαν ὡς τώρα και θὰ ἀργοπορήσουν ἀκόμη, ἐπειδὴ τὰ ναυπηγεῖα ἐργάζονται εἰς κατασκευὴν πλοίων ἄλλων ἐθνῶν· ὁμοίως ἐμποδίσθη ἀπὸ τὴν Διοίκησιν τῆς Ρουσσίας και μία ἄλλη φεργάδα, ὁποῦ ἐμελετᾶτο να ἀγορασθῇ διὰ τὴν ἑλληνικὴν Δοιήκησιν εἰς τὴν Σβεκίαν."

"Και τοῦτο ψεῦμα, εἶπεν ἕνας ἀπὸ τὴν Συναναστροφὴν, διὰ τὴν κακήν μας τύχην ἔτυχε νὰ ἔχουν τώρα και ἄλλα ἔθνη χρείαν, και νὰ κάμνουν νὰ ἀρ-

---

-α- Τὴν συναναστροφὴν τούτην τὴν βαστοῦν σχεδὸν κάθε βράδυ μερικοὶ καλοὶ πολῖται εἰς τὴν πόλιν μας, και Πρόεδρος αὐτῆς ἠθικὸς τρόπον τινὰ εἶναι ἕνα σεβάσμιον ὑποκείμενον καὶ διὰ τὸν χαρακτῆρα του και διὰ τὴν ἀρετήν του.

-β- ἰδὲ τὸν φιλον τοῦ Νόμου: ἀριθ. 163. εἰς το Παράρτημα.

γοπιρούν τόσον τὰ ἐδικά μας πλοῖα, ἐν ᾧ εὑρισκόμεθα εἰς τέτοιαν ἀνάγκην.' τεθρακόσιαις φεργάδαις ἠμποροῦν νὰ ῥιχθοῦν εἰς τὴν Θάλασσαν (λέγει), μέσα εἰς ἕναν μῆναν, εἰς τὴν Αμερικήν.''

" Ας εἶναι λέγει ὁ ἄλλος, τί στοχάζεσαι λοιπὸν να εἶναι ἡ αἰτία τῆς ἀργοπορίας αὐτῶν τῶν πλοίων; Εἶναι, λέγει, ὁτι ἡ ἐπιτροπὴ πραγματεύεται τὰ γρόσια τοῦ ἔθνους, ὁποῦ ἐδιωρίσθηταν διὰ ἀγορὰν τῶν φεργάδων· εἰς τοῦτο νὰ εἶσθε βέβαιοι, Κύριοι.' -- Α'.' ἐφώναξεν ἄλλος, και πῶς να εἴμεθα βέβαιοι; ἤ, διατὶ μᾶς βεβαιώνεις τοῦ λόγου σου.' Δὲν λέγεις καλλήτερα, ὁτι ἄργησαν να παραγγελθοῦν, διατὶ ἠμπορεῖ, να μὴ ταῖς ἤθελεν ὡς τώρα τὸ Ναυλικόν μας, ὄχι ὅλον, ἀλλὰ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι, καθὼς μερικοὶ κατσετανέοι τῆς ξηρᾶς, θέλουν να ἔχουν και αὐτοὶ τὸ Μονοπωλεῖον τῆς Θαλασσινῆς τοῦ ἔθνους δυνάμεως; Δὲν εἶναι βέβαιον, ὁτι τὸ προσκάλεσμα τοῦ Λόρδ Κοχρὰν ἔγινε τὸν περασμένον Ιούλιον.' ἐν ᾧ τέτοια κορσαριο-πολεμικὰ πλοῖα < Privateers, > ἠμποροῦσαν ἀπὸ καιρὸν να ζητηθοῦν; - Η Συνναστροφὴ εἶπε συμφώνως :" Τούλη ἠμπορεῖ να εἶναι ἡ αἰτία τῆς ἀργοπορίας των." -- Αλλος ὅμως εἶπεν, ὅτι και τοῦτο ἠμπορεῖ νὰ μὴν εἶναι, και δέν πρέπει να το πάρωμεν διὰ βέβαιον· ἐπειδὴ καὶ ἡ Αμερικὴ ἠμπορεῖ να μὴν ἐσυγχώρησεν ἕως εἰς ἕνα καιρὸν να κατασκευασθοῦν ἡ φρεγάδες ἢ παρακινημένη ἀπὸ κάμμιαν ἄλλην δύναμιν, καθὼς ἡ Σοεκια, κατὰ τὴν μαρτυρίαν πολλῶν Εφημεριδων τῆς Εὐρώπης, ἤ δια ἄλλα ἐδικά τους τέλη πρὸς τὴν Ελλάδα, τὰ ὁποῖα εἰς ἡμᾶς, εἶναι ἀγνώριστα· ἐνθυμηθῆτε μόνον τὴν ὑποψίαν, ὁποῦ τρέφουν κάποιοι εἰς τὴν Αγγλιαν δια τὴν παραλώρησιν τῆς νήσου Πάρου (ἴδε ἀριθ. 8. τῆς ἐφημεριδος μας).

Κωνσταντινούπολις 30. Νοεμβρ

--- Αὔριον μισεύουν ἀπ' ἐδῶ δύο Ρίτζιάλια· ὁ μὲν ἕνας εἶναι ὁ Νατζήπ - ἐφέντης, Καπὺ κιαχγιᾶς τοῦ Μεχμὲτ Αλῆ, ὅς τις πηγαίνει διὰ τὴν Ιμπραήμ πασά μὲ διάφορα δῶρα, ἕως τριῶν μιλιουνίων· ὁ δὲ ἄλλος εἶναι ὁ Τζαυήμπασης, ὁ πρώην Ταρσανά - ἐμίνης. Αὐτοὶ καὶ οἱ δύο θα περάσουν ἀπο Ιωάννινα, καὶ θα ἔλθουν πρῶτον εἰς ἀντάμωσιν τοῦ Ρούμελη Βαλῆ, καὶ ἔπειτα πρὸς ἀντάμωσιν τοῦ Ιμπραήμ πασσα. ἐδῶ μανθάνομεν, ὅτι πηγαίνουν να καθησυχάσουν τοὺς Αλβανοὺς, ὁποῦ διήγειραν τὸ μῖσος ἐναντίον τοῦ Ρούμελη - Βαλῆ, καὶ δεύτερον να τοὺς παρακινήσουν να ἐκστρατεύσουν πάλιν ἐναντιον τοῦ Μεσολογγίου, καὶ να ἑνωθοῦν μὲ τὸν Ιμπραήμ - πασσά.

Σαλαμινα. 12. Δεκεμβρ.

Εδῶ ἦλθαν σήμερον κάποιοι Υδραῖοι, καὶ μᾶς εἶπαν, ὅτι εἶχαν ἐκεῖ εἴδησιν πιστήν, ὅτι ὁ Στρατηγὸς - Κάνιγγ ἔφθασεν εἰς τὴν Νεάπολιν, ἐρχόμενος διὰ Κωνσταντινούπολιν. Αὐτὸς λέγουν, ἔχει παραγγελίας ἀπὸ ὅλας τας εὐρωπαϊκάς δυνάμεις να καταπείση τὸν Σουλτάνον, εἰς τὸ νὰ ἀναγνωρίση τὴν ἐλευθερίαν τῶν Ελλήνων, διὰ να πάυση τέλος πάντων ὁ μεταξύ τους ἐξολοθρευτικὸς πόλεμος. Οἱ Υδραῖοι μᾶς φανερώνουν καὶ τα διωρισμένα σύνορα τῆς Ελλάδος εἰς τὸ Κογγρέσσον τῆς Μόστχας, τα ὁποῖα εἶναι σχεδὸν ἐκεῖνα τῆς παλαιᾶς Ελλάδος.

--Λέγουν ἀκόμη, ὅτι μεγάλη σκέψις γινεται εἰς Υδραν, διὰ να εὔγουν πάλιν ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγωρα τα καράβια διὰ τὸ Μεσολόγγι.

-- Εδῶ ἀκολουθοῦν ὅλοι ἕνα ἡ κυτάχρησαις τῶν στρατιωτῶν, ἡ ὁποίαις ἔγιναν ἀνυπόφοραις· μάλιστα εἰς τα Μέγαρα ἄφησαν οἱ κάτοικοι τα σπίτια τους καὶ ἐτραβίχθηταν. Διὰ νὰ εἰπῆ κανεὶς τὴν ἀλήθειαν, καλὰ τὸ ὅλον, ἔχουν δικαιον οἱ στρατιῶται· ἐπειδὴ εἶναι τόσον καιρὸν ἀπλήρωτοι καὶ δια τα μηνιαῖα καὶ δια τα σιτηρέσιά τους· ἀπὸ το ἄλλο μέρος ὅμως, τί πράμμα,

εἰ πτωχοὶ κάτοικοι τῶν Μεγάρων καὶ τῆς Σαλαμῖνος, διὰ νὰ βαστοῦν ὄχι μόνον τὰ ἔξοδα τῶν ἀναγκαίων εἰς τούτους τοὺς στρατιώτας, ἀλλὰ καὶ ταῖς ἀταξίαις τῶν κακῶν, καὶ τὰ ἀνυπόφορα ζητήματά τους." θέλομεν τηγανίταις, θέλομεν κόταις, κρασὶ, ὅσον νὰ μεθύσωμεν κτλπ".

Η ἐξῆς παρακίνησις τοῦ Σ. Μακρυγιάννη μᾶς ἐδόθη προχθὲς, καὶ μὴν ἔχοντας τόπον ἡ ἐφημερίς μας, ἔμεινε διὰ τὴν παρελθοῦσαν.

Ἀδελφοὶ Συστρατιῶται.

Ἰδοὺ καὶ ἐγὼ σήμερον μὲ τὴν εὐχὴν τῆς Πατρίδος λαμβάνω εἰς τὸ ἀκόμη ἀδύναμον ἀπὸ τὴν πληγὴν χέρι, τὸ λογχοφόρον τουφέκι, καὶ συγκαταλέγομαι χαρούμενος εἰς τὴν σειρὰν τῶν τακτικῶν στρατευμάτων τοῦ ἔθνους. γνωρίζετε ὅτι δὲν μ' ἐπαρακίνησεν εἰς τοῦτο οὔτε τιμὴ, οὔτε κέρδος κἀμμία ἐλπὶς, ἐπειδὴ ἐγὼ ἀφίνω μάλιστα τὸν ἀνώτατον βαθμὸν τῆς στρατηγίας, μὲ τὸν ὁποῖον μ' ἐτίμησεν ἡ Πατρὶς διὰ τὰς ἐκδουλεύσεις μου· ἀλλ' οὔτε εἰς κέρδος ἀπέβλεψα ποτὲ θυελεύοντας τὴν πατρίδα. στοχαζόμενος ὅμως, ὅτι οἱ στρατιωτικοί μας τίτλοι καὶ τὰ ἄλλα καλὰ εἶναι μάταια ὅταν τὸ ὅλον κινδυνεύῃ· βλέποντας ὅτι ἀπὸ τὸν ἄτακτον πόλεμόν μας εἰς τὸ ἐξῆς οὔτε ἡ Πατρὶς ὠφελεῖται, καὶ χάνονται ἀδίκως τὰ καλήτερά μας παλληκάρια, ἐκτὸς τῶν ἄλλων θορύβων καὶ ταραχῶν αἱ ὁποῖαι ἀκολουθοῦν εἰς τὸ ἔθνος ἀπὸ τὴν στρατιωτικὴν ἀταξίαν· γνωρίζωντας ὅτι ἡ μόνη ἐλπὶς τῆς σωτηρίας τοῦ ἔθνους εἶναι σήμερον ὁ σχηματισμὸς τακτικῶν στρατευμάτων, καὶ ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ ἀληθινὸς δρόμος τοῦ κάθε Ἕλληνος ὁπού θέλει νὰ δουλεύσῃ ὡς στρατιώτης τὴν Πατρίδα· διὰ τοῦτο ἀπεφάσισα, καὶ ἐγὼ καὶ ἐμβαίνω ὡς ἁπλοῦς στρατιώτης εἰς τὸ τακτικὸν, διὰ νὰ συνεισφέρω καὶ ἐγὼ τὸ μέρος μου ἀπὸ τὴν ἀρχὴν εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς Πατρίδος.

Καὶ μὴ παραξενευθῆτε εἰς τοὺς λόγους μου ἀδελφοί. ἐπειδὴ ἀληθινὰ ἡμεῖς ἐνικήσαμεν πολλάκις τοὺς ἐχθροὺς ἀτυγκρίτως περισσοτέρους τὸν ἀριθμὸν, ἦσαν ὅμως καὶ αὐτοὶ ἀτακτώτεροι ἴσως ἀπὸ ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ἔχομεν περισσότερον ἀπὸ αὐτοὺς, τὴν ζέσιν τοῦ νὰ πολεμῶμεν διὰ τὴν Πίστιν μας, διὰ τὴν Ἐλευθερίαν μας, διὰ τὰ παιδιά μας. ἐνικήσαμεν καὶ τακτικοὺς εἰς τὴν Πελοπόνησον, ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἂς τὸ ἀποδώσωμεν εἰς τὴν βοήθειαν τοῦ Ὑψίστου. ἐνθυμηθῆτε ὅμως καὶ τὰς δυστυχίας τοῦ Νεοκάστρου, τὰς ὁποίας ἔπαθον τὰ καλήτερα Πελοποννησιακὰ καὶ Ρουμελιώτικα ἄρματα ἀπὸ τοὺς ἀχρείους σκλάβους ἀγαπάδες· διατὶ ἐκεῖνοι εἶχαν τὴν τακτικὴν, καὶ ἐξ αἰτίας τῆς ἐδικῆς μας ἀταξίας. παρατηρήστε καὶ σήμερον ἀκόμη εἰς τὴν Πελοπόννησον, ὅτι πέντε ἢ δέκα χιλιάδες τιποτένιοι ἄνθρωποι, καὶ αὐτοὶ ὄχι τέλειοι τακτικοὶ, πηγαίνουν ὅθεν θέλουν χωρὶς νὰ ἠμπορῇ ποτὲ διὰ τὴν ἀταξίαν οἱ Πελοποννήσιοι να συσσωματωθοῦν καὶ να ἐμποδίσουν τὴν ὁρμήν των, ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐπολέμησαν 30,000 ἐκλεκτοὺς Τούρκους τοῦ Δράμαλη, ἀτάκτως ὅμως, εἰς τὸν κάμπον τοῦ Ἄργους.

Τὸ ὄφελος τῆς τακτικῆς ἐγνώρισαν ἀπὸ αἰῶνας καὶ ὅλα τὰ σήμερον λαμπρὰ χριστιανικὰ ἔθνη, καὶ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον ἔχουν ὅλα ὀργανισμένα τὰ στρατεύματά των. μόνη ἡ Τουρκία, τὸ μόνον βάρβαρον γένος τοῦ Κόσμου, μόνη ἐκείνη ἔχει ἄτακτα τὰ στρατεύματά της, καὶ διὰ αὐτὸ δὲν εὐδοκιμεῖ ποτὲ καὶ μὲ τὰ μικρότερα χριστιανικὸν Βασίλειον ἐαν πολεμήσῃ, ἀλλα τρέμει ἀπὸ τὰ Εὐρωπαϊκὰ ὅπλα. Τακτικὸν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς ἀδελφοί, ἐαν θέλωμεν να κάμωμεν ἔθνος, ἐλευθερίαν, καὶ να νικήσωμεν τὸν ἐχθρον, ὁ ὁποῖος μᾶς παῤῥησιάζεται τώρα μὲ ἀτάκτους καὶ τακτικὰς δυνάμεις· εἰς τὸ Τακτικὸν ἂς τρέξῃ ὅποιος ἀγαπᾷ να δουλεύῃ τὴν Πατρίδα του ὡς στρατιώτης, καὶ να κερδήσῃ τοὺς ἕως τώρα ἀγῶνας του καὶ

αἱματοχυσίας του. Εἰς το Τακτικον εἶναι σήμερον ἡ τιμὴ τοῦ στρατιώτου, οἱ βαθμοὶ, οἱ μισθοὶ, ἡ εὐχὴ τῶν ἀδελφῶν μας συμπολιτῶν, καθὼς το αἰώνιον μνημόσυνον τῶν ἀπογόνων προς ἡμᾶς, διοτι ἐπιάσαμεν ἐν καιρῷ τον ὀρθὸν δρόμον δια να φυλάξωμεν τὴν ποθεινὴν Ελευθεριαν, τὴν Πιστιν και Πατριδα εἰς αὐτούς.

Εν Αθήναις τῇ 10 Δεκεμβρ.
1825

ὁ πατριώτης
Μακρυγιάννης.

Συνέχεια.

Γεννημένοι ὁλοι εἰς ἐπαρχίας μικρὰς, χωρισμένας ἀπ' ἀλλήλων και ἀκοινωνήτους, και μὴ ἔχοντες ἄλλο μεγαλήτερον στάδιον, παρὰ τὸ νὰ γένωμεν Προεστοὶ, ἢ Κοτζαμπασήδες⟨α⟩, δὲν ἐφροντίσαμεν ποτὲ νὰ ἐκτείνωμεν τὰ ὅρια τοῦ νοός μας περισσότερον ἀπὸ τὰ τῆς ἐπαρχίας μας, και ἑπομένως δὲν ἀπεκτήσαμεν τὰς γνώσεις, αἱ ὁποῖαι ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν κυβέρνησιν Επικρατείας, και μάλιστα Νεοσυστάτου ὁπου τὰ πράγματα ἀπαιτοῦν πολλὰ καὶ μεγάλα προτερήματα διὰ νὰ λάβουν τὴν ἀνήκουσαν διεύθυνσιν και μορφὴν. ἡ σκληρὰ πρὸ πάντων δουλεία μᾶς ὑστέρησεν ὁμοῦ μὲ πολλὰ ἄλλα καλὰ και τὴν ἀρετὴν και τὴν παιδείαν. και διὰ τοῦτο καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ ἑξαετοῦς ἀγῶνος μας εἰς κἀνένα ἐκ τῶν ὁσοι ἀλληλοδιαδόχως ἐκυβέρνησαν τὰ Ελληνικὰ πράγματα δὲν εἴδομεν νὰ λάμψουν αἱ ἀρεταὶ και τὰ προτερήματα, μὲ τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἦναι στολισμένος ὁποιος μέλλει νὰ στήσῃ τὰ θεμελια μιᾶς ἀρτισυστάτου Πολιτείας. ἐξ ἐναντιας βλέπομεν ὁτι ἀπὸ τὰ πάθη και τὴν ἄγνοιαν φθειρόμεθα βαθμηδὸν, καθὼς τὸ σῶμα τοῦ φθισικοῦ, και ἤδη κινδυνεύομεν νὰ φθάσωμεν εἰς τὰ λοίσθια. δὲν ἀρνοῦμαι ὁτι τὰ πράγματα τοῦ πολέμου ὑπόκεινται εἰς τροπας· ἡμεῖς ὅμως ⟨ἀφαιρῶντες τὰς πρώτας προόδους μας ὡς ἀποτελέσματα τοῦ πρώτου ἐνθουσιασμοῦ⟩ δὲν ἔχομεν ἔκτοτε νὰ ἀναφέρωμεν οὐδὲ βῆμα ποδὸς, μέ τὸ ὁποῖον ηὐξήσαμεν τὰ ὅρια τῆς ἐπικρατείας μας, ἐκτὸς ἂν πρέπῃ νὰ καυχώμεθα, διότι δὲν ὑπεπέσαμεν διὰ μιᾶς εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Εχθροῦ. χάνοντες ὅμως πότε τὸ ἕν και πότε τὸ ἄλλο μέρος τῆς Επικρατείας ⟨β⟩, και ἐξασθενοῦντες κατ' ὀλιγον ὀλίγον δὲν θὰ καταντήσωμεν ἀφεύκτως τάχιον ἢ βράδιον εἰς τὸν ὄλεθρον;

Α, ὑποθέσωμεν ὅμως ὅτι ὑποκείμενον τοιοῦτον εὑρίσκομεν, ἀλλὰ διὰ νὰ ἰδῶμεν ἂν δυνάμεθα νὰ ἐγχειρίσωμεν εἰς αὐτὸ τὴν ἐξουσιαν ταύτην, πρέπει νὰ προϋποθέσωμεν ὅτι ὑπάρχουν φατρίαι, και μυρία παθη και κοινὰ και ἀτομικά.

Κατὰ δυστυχιαν ἴσως τοῦ ἔθνους μας ὁ σημαντικὸς τῆς Πελοποννήσου δὲν χαίρεται τὴν αὐτὴν ὑπόληψιν και εἰς τὰς νήσους και εἰς τὴν στερεὰν Ελλάδα, ὁμοίως καὶ ὁ ὑποληπτικὸς εἰς τὰς νήσους εἶναι ἀσήμαντος εἰς τὰ λοιπὰ τῆς Ελλάδος τμήματα. ἂν λοιπὸν τὸ ἓν τῶν τμημάτων προβάλη ⟨και φυσικὰ θὰ προβάλη⟩ ὅποιον στοχάζεται ὑποληπτικὸν, τὰ λοιπὰ δὲν θέλουν τὸν δεχθῇ δυσαρεστούμενα εἰς τὴν ἐκλογὴν, οὔτε θέλουν ὑποκούσει εἰς τὰς διαταγάς του μὴ ἔχοντες ὑπόληψιν εἰς τὸ ὑποκείμενόν του, ἢ δυσαρεστούμενοι νὰ προστάζωνται ἀπὸ ἕνα, τὸν ὁποῖον στοχάζονται ὅμοιόν των. ἀκολουθεῖ.

⟨α⟩ Δὲν ἀναφέρω τοὺς στρατιωτικοὺς διότι οὗτοι μὴ δυνάμενοι νὰ χαίρωνται ἀλλοῦ τὴν ποθητὴν ἐλευθερίαν των, εἰμὴ μεμακρυσμένοι ἀπὸ τὸν κόσμον, ἔζησαν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὰ βουνά. καὶ ἑπομένως δὲν ἠμποροῦν νὰ ἔχουν τὴν ἱκανότητα, ἥτις ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἐξουσίαν ταύτην, ὅσοι δὶ ὅσους ἦλθον ἔξωθεν. γνωρίζει κατ' εὐτυχίαν ὅλος ὁ κόσμος καὶ τὰ προτερήματα, καὶ τὴν διαγωγὴν καὶ τὴν βάσιν τῆς πολιτικῆς των καὶ εἶναι περιττὸν νὰ ἀναφέρωμεν τίποτε.

⟨β⟩ φοβοῦμαι μήπως μετά τινα καιρὸν διὰ νὰ συμπληρώσωμεν τὸ Βουλευτικὸν καταντήσωμεν νὰ δόμη ουργήσωμεν ἀντιπροσώπους ὑποθετικῶν Επαρχιῶν.

Η παροῦσα Εφημερὶς εὑρίσκεται εἰς Αθήνας, εἰς τὸν συντάκτην Γ. Ψύλλαν. Εἰς Ναύπλιον, εἰς τὸν κύρ. Κ. Αιβέριον βουλευτήν. Εἰς Σύραν, εἰς τὸν κύρ. Π. Ψύχαν. Η τιμή της γρό. 14. κάθε τρεις μῆνας, προπληρωμένα.

Ε Φ Η Μ Ε Ρ Ι Σ Α Θ Η Ν Ω Ν .

ΑΡΙΘ. 16.

Η Πατρὶς εἶναι ἡ ὑπόληψις τῆς ἀνηκούσης.

ΣΑΒΒΑΤΟ. 19. Δεκεμβ. 1825.

Σύρα. 7 Δεκεμβρίου.

Τὴν ἡμέραν τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν εἰς τὴν Τῆνον, ἐπιβαίνων νέου πλοίου μεταξὺ Σύρας καὶ τοῦ λιμένος Πάρου, κατὰ τὴν 2. τὰ μεσάνυκτα, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπροσπέρασεν ἡ ὀρμὴ 60 ἐλληνικὰ πλοῖα, καὶ αὐτὰ μάλιστα τρέφοντες πρὸς Μῆλον, ἐπροσπάθουν νὰ ὀπισθοδρομήσουν μὲ πανὶ καὶ σάνδαλον καὶ κάτεργον των. Εἰς τὴν κατάστασιν ἐκείνην ἐφάνησαν ἐν πυροβόλον ἢ δύο θηνιαῖα ἔμπροσθεν τῆς Πάρου, ἐπάνω εἰς τὰ ὕψη, ὅτι μετ' αὐτοῦ ἐκάθησαν καὶ ὁ διοικητὴς του καπ. Θεοδωράκης Θεοχάρης, Ὑδραῖος ἐπιφανὴς μὲ μεγάλην γενναιότητα καὶ τέλος.

(Ἀφ. τῶν Νήσων.)

Ἀθῆναι. 17. Δεκεμβ.

Παρεδόθη ἡμῖν γράμμα ἀπὸ Στ. Γκούρας ἀπὸ τὸν τόπον Καλυβέλη Λ. Στανάπ, ἀπὸ Λόνδρου, γραμμένον 20. Λυγούστου. Τὸ γράμμα ἦτον συστατικὸν ἑνὸς ὑποκειμένου καὶ περιεκτικὸν εἰς τὸν Σ. Γκούραν διὰ νὰ ἐπιδιώκῃ μὲ γενναιότητα εἰς τὸ εὐγενὲς σκάδιον τοῦ πρὸς τοὺς Τούρκους πολέμου καὶ τῆς ὑπερασπίσεως τῆς ἐλευθερίας τῶν συμπολιτῶν του. κτλπ. Πλὴν τὸ τέλος ὅμως τοῦ γράμματος κατηγορεῖ τὴν εἰς Λόνδραν Ἐπιτροπήν, καθὼς, καὶ ἄλλοτε ἔπαμεν, ὅτι ἀνήκει εἰς μίαν βατριαν, ἡ ὁποία ἔκαμε προληπτικὸν τὸ ἐκεῖ Ἑλληνικὸν Κομιτάτον, τὸ ὁποῖον εἰς ἄλλο δὲν ἐβλέπετε, παρὰ εἰς τὸ μεγαλήτερον ὄφελος τῶν περισσοτέρων Ἑλλήνων.

Τὸ γράμμα τοῦτο ἐδιαβάσθη εἰς τὴν Συναναστροφὴν ζῶδε ἀνθ. 9 τῆς ἐσημερίδος μας, καὶ κατὰ τὴν συνήθειαν, ἄρχησε τὸ πράγμα νὰ διαλογισθῇ. Οἱ μὲν εἶπαν, ὅτι ἀληθινὰ ἡ ἐπιτροπὴ παρέπεμψε νὰ μὴν σύρεται τόσον καλά, καὶ τὰ παράπονα - Πέφτετε ὄμως καλὰ, κύριε, τί φρονεῖ ὁ κ. λοιπὸν Σταικάτ, εἶπον ἕνας ἄλλος, διὰ τὸν Κομιτάτον καὶ τὴν Διοικήτρια μας τὴν σχέσι; ἐκεῖνος ἀπὸ τὴν ἀρχὴν εἶναι μὲ τὴν γνώμην, καὶ ὅλοι ἐπιμένει εἰς αὐτὴν, ὅτι ἡ Πληρωμὴ Δάνειος πρέπει νὰ δοθῇ εἰς τὸ Κομιτάτον τῆς Ἑλλάδος ἀκριβῶς τοσοῦτον ὅσον τὸ ἐπροξένησε τὸ ἔκαμεν ἕως τώρα; τί θὰ κάμῃ εἰς τὸ ἔξῆς; ποῖα εἶναι τὰ σχέδια τοῦ πολέμου τῆς, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν; πόσαι καὶ ποῖαι εἶναι αἱ δυνάμεις της; ποῖοι εἶναι τὰ ταμεῖα, τὰ πεναστεῖα καὶ τὰ μάλλιστα τῆς; ἐσοδήματα; μὲ τί τρόπον τὰ συνάζει, ἢ μελετᾷ νὰ τὰ συνάξῃ; ποῖα καὶ πόσα εἶναι τὰ ἔξοδά της. κτλπ; τοῦτο ἐπιθυμεῖ καὶ συμβουλεύει ὁ φιλέλλην Σταικὰτ καὶ ἡμᾶς καὶ τὸ Κομιτάτον νὰ κάμωμεν, καὶ πρὶν ἀναχωρήσῃ εἰς Λόνδραν, εὑρισκόμενος ἀκόμη ἐδῶ, αὐτὰ ἐσυμβούλευε τὴν Διοίκησιν, λέγοντας ὅτι ἀλλέως δὲν θὰ κατατεισθοῦν οἱ Δανεισταὶ τῆς Πατρίδος του νὰ ἐμπιστευθοῦν εἰς ἡμᾶς τὰ χρήματά τους.- Ε.' καὶ δὲν φρονεῖ ἐξαίρετα, ἂν φρονῇ τοιουτοτρόπως ὁ τιμιος Καλυβέλος,;- Νάι.' αὐτὸς φρονεῖ ἐξαίρετα, λέ-

γει ἄλλος. και αὐτα ὁποῦ φρονεῖ ἦτον ἀξάιρετα, ἄν ἐγίνοντο· ἐπειδὴ τότε πολλα πράγματα δὲν θὰ ἐγίνοντο, καθὼς ἔγιναν. Αλλά τὸ να ζητῇ τοῦτο να τὸ κάμη χρέος τῆς Διοικήσεως ἑνος ἔθνους, προς ἕνα Κομητάτον (ὅσον τίμια και ἔνδοξα και ἄν εἶναι τα μέλη του), τοῦτο, λέγουν, ταπεινώνει παραπολὺ τὴν ἀξιαν και τοῦ ἔθνους και τῆς Διοικήσεως. ἄλλος εἶπε· "ἦτονε πτωχο τ' ἀρνὶ, εἶχε και πλατειὰν οὐρά."

Απὸ τὴν ἐφημερίδα τῆς Μάλτας.
Λόνδρα. 8 Νοεμβρ. 1825

Εχομεν δικαιον νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι τα πράγματα τῆς ἑλλάδος εἶναι κατὰ τὸ παρὸν ὑποκάτω εἰς τὴν βαθεῖαν σκέψιν τῶν πρωτίστων δυνάμεων τῆς Εὐρώπης. Μὲ ὁλον τοῦτο τίποτε δὲν ἠμπορεῖ να τελειώσῃ, ἕως ὁτου νὰ ἐπιστρέψῃ ὁ Ιμπεράτωρ τῆς Ρωσσίας εἰς τὴν μητρόπολίν του. καὶ ἐπιδὴ ὁ χειμῶνας ἄρχησε, ἡ ἐπιστροφή του δὲν θέλει ἀργήσει ἀκόμη πολύ. Οταν ὁ Λόρδ Στραγγφὸρδ ἀνεχώρησεν ἀπ' ἐδῶ διὰ τὴν Πετρούπολιν, ἐλογαριάσθη ἴσως, νὰ φθάσῃ ἐκεῖ ὁ Λόρδ, ὅταν ἤθελε περιμένεται καὶ ὁ Ιμπεράτωρας. Ο κύρ Στράτφὸρ-Κάννιγγ, τοῦ ῥποίου ὁ μισευμὸς ἦτον σχεδὸν σύγχρονος μὲ τοῦ Λόρδ Στράγγφορδ, ἔμελλε νὰ φθάσῃ εἰς την βασιλεύουσαν τῆς Τουρκίας μέ καιρὸν, διὰ νὰ παραστήσῃ εἰς το Διβάνι τὰ πρῶτα ἀποτελέσματα τῶν συνδιαλέξεων τοῦ Πρέσβεώς μας και τοῦ Ρουσσικοῦ Μινηστερίου. ὁ κὺρ. Στράτφορδ - Κάννιγγ χωρὶς ἀμφιβολίαν, θὰ συστήσει αὐτὰς τὰς ἀποφάσεις με τόνον εἰς τὴν σκέψιν τοῦ Οθωμανικοῦ Συμβουλίου, και μὲ ἐνέργειαν τοιαύτην, εἰς ὁποίαν τούτη ἡ Δύναμις δὲν εἶναι ὡς τώρα συνηθισμένη. Η ἐκλογὴ τούτου τοῦ ἀνδρὸς εἰς αὐτὴν τὴν ἀποστολὴν, νομίζομεν, ὅτι εἶναι ἕνα βεβαιον δεῖγμα τῆς πολιτικῆς, ὁποῦ ἡ Διοίκησίς μας ἀποφάσισε νὰ μεταχειρισθῇ εἰς τὸν μεταξὺ Ελλήνων καὶ τῆς Πέρτας πόλεμον, και ὅτι αἱ ἐδηγίαι του θὰ εἶναι νὰ ἐπιτύχυνῃ μὲ ὁλους τοὺς δυνατοὺς εἰς αὐτὸν τρόπους, ἕναν συμβιβασμὸν ἔντιμον εἰς τὸν τόπον μας, και ὁμόφωνον μὲ τοὺς ἀμφιβ τῆς Πολιτικῆς μας, και διὰ τοῦτο ἡμεῖς ἀμφιβάλλομεν τόσον ὀλίγον, ὅσον ἀμφιβάλλομεν ὅτι ζῶμεν. Η ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ τούτου τῆς Διοικήσεώς μας εἶναι ἀναμφίβολος, διὰ τὴν ἁρμονίαν ὁποῦ φαίνεται να ὑπάρχῃ εἰς τοὺς σκοποὺς τῆς Αγγλίας και Ρουσσίας καθ' ὅσον ἀποβλέπει τὴν Μοῖραν τῆς Ελλάδος.

Αθῆναι. 17. Δεκεμβρ.

Η Διοίκησις ἐπρόσθεσεν εἰς τὸ Γατικὸν σῶμα και ἕν ἄλλο ἀπὸ 150. στρατιώτας ἀτάκτους ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ κ. κ. π. τ. Στεφάνου Βούργαρη, τοὺς ὁποίους ἡ Διοίκησις στοχάζεται να ἀφήσῃ να πολεμοῦν καθὼς ἠξεύρουν, ὑποβαλλωντάς τους ὅμως εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς νόμους, χωρὶς τοὺς ὁποίους μήτε στρατιωτικὸν, μήτε πολιτικὸν ἠμπορεῖ να σταθῇ εἰς κἀνέναν καιρὸν και εἰς κἀνέναν τόπον. Αὐτοὶ πληρώνονται καθὼς ἐπληρώνοντο ἕως τώρα ἀπὸ τὴν Διοίκησιν ὁλοι οἱ ἄτακτοι στρατιῶται, καὶ εἶναι ἐλεύθεροι να φοροῦν ὅ,τι θέλουν. Τούς ἐφόρεσεν ὅμως ὁ Συνταγματάρχης κὺρ. Φαββιὲρ ἀπὸ ἕναν σταυρὸν γαλάζιον και ἄσπρον εἰς τὸ στῆθος ἀντὶ τῆς κοκάρδας, τὴν ὁποίαν φέρουν εἰς τὸ κεφάλι ὁλοι οἱ Τακτικοὶ στρατιῶται. προσκαλοῦνται και αὐτοὶ καθημερινῶς εἰς τὴν πλατεῖαν τῶν ἁρμάτων, και τοὺς γίνεται ἡ ἐπιθεώρησις και τἄλλα, καθῶς και εἰς τοὺς Τακτικοὺς στρατιώτας. - Ιδοὺ και ἄλλος τρόπος νὰ δουλεύσουν τὴν Πατίδα, ὅσοι ἀκόμη ἀπὸ προλήψεις κυριευόμενοι ἔχουν κακὴν ἰδέαν διὰ τὸ Τακτικόν.

Συνέχεια διὰ τὴν Δικτατορίαν.

Ἰδοὺ μία ἐμπόδιον. Σήμερα ὁ ἄνθρωπος εἶναι, ὅστις μέλλει νὰ ἀξιωθῇ αὐτοῦ τοῦ βαθμοῦ, διὰ νὰ νομισθῇ ἄξιος, πρέπει νὰ ἠθέλησε καὶ προλαβόντως τὴν πατρίδα, καὶ νὰ ἦτον ἀνακατωμένος εἰς τὰ πράγματα, ἐναντίας πρέπει νὰ ἦναι μέλος μιᾶς φατρίας· πῶς δύναται λοιπὸν νὰ τὸν ἐκλεχθῇ ἡ ἄλλη, ἡ ὁποία θέλει φονεύσῃ ἀπὸ αὐτὸν τὴν πρώτην ὥραν; διὰ νὰ ἐμπιστευθῇ αὐτὸν ἐπίσης καὶ αἱ δύο φατρίαι, πρέπει νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι δὲν ἔχει ἀσετὴν, ὥστε ἠθελήσῃ νὰ συνδιάσῃ ὅλας τὰς προκειμένας δυσκολίας. ἀλλὰ τοῦτο δὲν τὸ βλέπομεν (ἂς μοῦ συγχωρήσῃ νὰ τὸ εἰπῶ) εἰς κανὸν ἀπὸ τὰ ὑποκείμενα τὰ ὁποῖα τοῦδε ἀναδεχθέντα εἰς τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος.

Ἀλλὰ δόσαι εἰς ὁποιονδήποτε τῶν Ἑλλήνων θέλεις τὴν δικτατορικὴν ταύτην ἐξουσίαν, πόσας δυνάμεις θέλεις τοῦ δόσῃ διὰ νὰ πολεμήσῃ τὸν ἐχθρὸν, καὶ νὰ παιδεύσῃ τοὺς ὅσοι ἐνδέχεται νὰ ἀτειθοῦν εἰς τὰς προσταγάς του; Τὸ Ναυτικὸν τῆς Ὕδρας, τῶν Σπετζῶν, τῶν Ψαρῶν, τὸ στρατιωτικὸν σῶμα τοῦ Τζαβέλα, τοῦ Καραϊσκάκη, τὴ Κολοκοτρώνη κτλ. ἂν κανὲν ἀπὸ αὐτὰ τὰ σώματα ἢ δυστροποῦν, ἢ ἀντενεργοῦν δὲν πείθεται εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ Δικτάτορος, πῶν μόσον, ἢ πῶσαν δύναμιν θέλεις μεταχειρισθῇ διὰ νὰ τὸ παιδεύσῃς καὶ νὰ τὸ ἐπαναφέρῃς εἰς τὰ χρέη του; δὲν βλέπω κάμμιαν (γ). Ὅταν λοιπὸν καὶ ὁ Δικτάτωρ δὲν ἔχῃ τοιαύτην δύναμιν, διὰ τῆς ὁποίας νὰ δύναται νὰ παιδεύῃ ὁποιονδήποτε παραβάτην τῶν χρεῶν του, δὲν θέλει δυνηθῇ βέβαια νὰ κατορθώσῃ τίποτε περισσότερον ἀπὸ ὅ,τι ἔως τώρα ἔγινε καὶ γίνεται.

(γ) Κατ' αὐτὰς ἐπέστρεψαν οἱ Σπετζιῶται εἰς τὴν πατρίδα των διὰ νὰ πάρουν τὸ ἀνάλογόν τους ἀπὸ τὰς λείας, ἐνῷ ὁ ἐχθρικὸς στόλος συγκείμενος ἀπὸ 120 περίπου καϊκάδια ἐπήγαινε (καθὼς ἐλέγετο) νὰ κάμῃ ἀπόπατιν εἰς τὸ Μεσολόγγιον. Τὸ ὁποῖον ἔπαιρνεν ἀπὸ ὄχι ὀλίγην ἔλλειψιν τροφῶν. . .

Διὰ νὰ διορθώσωμεν, λέγουν μερικοὶ, τὰς δυσκολίας, τὰς ὁποίας ἀπαντῶμεν εἰς τὴν ἐκλογὴν ἑνὸς δικτάτορος, ἂς ἐκλέξωμεν ἕξι· ἕνα ἀφ' ἑκάστου τριήματος, καὶ ἂς τοὺς ὀνομάζωμεν Δικτατορικὴν ἐπιτροπήν. ἀλλὰ καὶ τὰ ἄτοπα ταῦτα δὲν θέλομεν τὰ εὕρῃ ἐκεῖ τῆς Ἑλλάδος. θέλομεν τὰ λάβῃ βέβαια ἀπὸ τοὺς κόλπους της, ἴσως καὶ ἀπὸ τὰ ἤδη διοικοῦντα (δ). Εἶναι λοιπὸν δυνατὸν νὰ μὴν ἦναι προσηλωμένον καθεὶς εἰς τὴν φατρίαν του; ἐὰν τὰ λάβωμεν ὅλα ἀπὸ μίαν φατρίαν, ἢ ἄλλη θέλει ἀντενεργεῖ εἰς τὰς πράξεις των. καὶ αὐτὶ νὰ ὠφελήσωμεν τὸ ἔθνος, θέλομεν τὸ βλάψει χειρότερα. ἂν πάλιν λάβωμεν ἄλλα ἀπὸ τὴν μίαν φατρίαν καὶ ἄλλα ἀπὸ τὴν ἄλλην, εἶναι δυνατὸν νὰ παύσουν ἀπὸ τοῦ νὰ ἐνεργοῦσι καθεὶς πρὸς τὴν φατρίαν του, καθὼς καὶ οἱ ἤδη ἐν ταῖς πράξεσι; τί λοιπὸν θὰ ἀπολαύσωμεν; τὸν κόπον τῆς μεταλλαγῆς, καὶ οὐχὶ κάμμιαν ὠφέλειαν.

Τοιούτου εἴδους δικτατορικῆς ἐπιτροπῆς δὲν ἔχομεν ἄλλο εἰς τὴν ἱστορίαν παράδειγμα παρὰ τὸ συμβὰν εἰς τὴν Ῥώμην ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίου, Αὐγούστου Καίσαρος, καὶ Λετίδου, οἱ ὁποῖοι διὰ νὰ καταλύσωσι τὸν δῆμον καὶ νὰ στερεώσωσι τὴν δεινατείαν των, ἐνώθησαν μεταξύτων, μὲ τοιαύτας ὅμως μιαρὰς συνθήκας, ὁποίας φρίττει ὁ ἄνθρωπος νὰ τὰς φέρῃ εἰς τὸν νοῦν του. διὰ νὰ φονεύσῃ καθεὶς ἀπ' αὐτοὺς τινὰ ἐχθρόν του προσηλωμένον εἰς τὴν ἐναντίαν φατρίαν παρεχώρει τοὺς πλέον στενοὺς συγγενεῖς του εἰς τὴν μάχαιραν τοῦ ἄλλου, ὥστε κατεμολύνθησαν καὶ κατεπατήθησαν καὶ οἱ ἱερώτατοι δεσμοὶ τῆς φιλίας καὶ συγγενείας. Τοιαῦτα ἦσαν τὰ ἀποτελέσματα τῆς δικτατορικῆς ἐκείνης ἐπιτροπῆς. ἂς προμαντεύσῃ καθεὶς ἐξεταζόντων καὶ τὰ ἐδικά μας

(δ) Γνωρίζοντες τὸν τρόπον τῶν ἐκλογῶν ἠμποροῦμεν νὰ εἴπωμεν ἀρδὶς ὅτι θέλουν διορισθῇ εἰς τοῦτο οἱ δυνατώτεροι τῶν καθ' ἕκαστον τμῆμα φατριῶν, καὶ ὄχι οἱ ἱκανώτεροι νὰ κυβερνήσουν τὴν Ἑλλάδα.

πράγματα, ἐποῖα ἀποτελέσματα πρέπει νὰ ἐλπίζωμεν.

Ἐκ τῶν ἔως ἤμπρεῖ νὰ εἰπῇ τις βεβαίως ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς συστάσεως τοῦ νέου τούτου εἴδους τῆς διοικήσεως δὲν προέρχεται ἀπὸ παλιωτισμὸν, οὐδὲ προβάλλεται ἢ ζητεῖται ἀπὸ τὸν θλιβόμενον διὰ τὴν ἐλεεινὴν τῆς πατρίδος κατάστασιν. Τὸ ναὶ ζῆν συμφέρει ἐσυμφιλίωσε τοὺς Θεμιστοκλείους τὰς ἐλπίδας των εἰς τὰς μεταβολὰς τῶν πραγμάτων περιμένουν μὲ στόμα ἀνοικτὸν νὰ λάβουν εὐκαιρίαν διὰ ἐπιστρέψουσα τὴν πατρίδα διὰ νὰ παραγράψουσι τὸν παρελθόν των καὶ νὰ παρήσωσιν αὐτοὶ εἰς τὴν κορυφὴν τῶν πραγμάτων, ἔχω μὲ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ σώσουν τὴν πατρίδα καθυστέρησαν, ἀλλὰ νὰ εὐχαριστήσουν τὴν μεταβίωσιν καὶ κατάθεσιν των, διὰ τὴν ὁποίαν διεκήρυξον καὶ τὴν ἐφάτειαν τῆς πατρίδος συμφέροντος. Αὐτοὶ τοὺς τὴν ἔνεργοῦσαι ἢ τοῦτας αἰτίας, ἐπιτυγχάνουν ὅμως ἀπὸ τοὺς ἐπιθυμητάς των νὰ συμπαθήσωσι, καὶ τέλος παρασύρονται εἰς αὐτὴν ὅσοι ἐνόησαν καλῶς ὅτι πᾶσα πραγμάτων μετατροπὴ ἤμπορεῖ νὰ ἦναι ὠφέλειαν.

Ὅλοι βλέπουν τὴν Ἑλλάδα τοῦ Ἔθνους μας κατάστασιν, ὅλοι σχεδὸν γνωρίζουν τὰ αἴτια αἱ ὁποῖαι τὰς ἔφεραν εἰς αὐτὴν, καὶ δὲν εἶναι μυστήριον, ὡς τις δὲν νομίζει ἀναγκαιοτάτην τὴν μεταβολὴν τῶν πραγμάτων, καὶ δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ τὴν ἴδῃ μίαν ὥραν ἀρχήτερα. Βλέπομεν ὅτι ἡ πολιτική μας μηχανὴ εἶναι ἐσαλωμένη, καὶ δὲν κινεῖται, εἰμὴ ἀπὸ πάθη καὶ ἰδιοσυμφέροντα. Βλέπομεν ὅτι τὸ πολιτικόν μας σύνταγμα ὁμοιάζει μὲ παλαιὸν ἔνδυμα, τὸ ὁποῖον ἄλλοῦ ἐξεσχίσθη μὲ τὰς ὀκνηθὰς τῆς διχονοίας, ἀλλοῦ κόπη ἀπὸ τὰς ὄλιγας τὴν πυθῶν, καὶ ἀλλοῦ ἐκάπησεν ἀπὸ τὸν ὄγρον τῆς καπνιᾶς, ὥστε εἶναι ἀδύνατον νὰ σκεπάζῃ πλέον τὴν Ἑλλάδα, καὶ νὰ τὴν φυλάττῃ ἀπὸ τὰ ψύχη καὶ τοὺς καύσωνας. γνωρίζουν ὅλοι σχεδὸν ὅτι εἶναι ἀνάγκη ἢ νὰ τὸ ἀνανεώσωμεν, ἢ νὰ κατασκευάσωμεν ἄλλο ἀνάλογον καὶ ἁρμόδιον εἰς τὸ σῶμα του. ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπορίαν ἡ Ἑλλὰς πάσαν εὐθυμίαν θλιβερὰν ἀπὸ τὴν μεταβολὴν, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐρωτήσωμεν ἐμπείρους τεχνίτας, νὰ ἴδωμεν καὶ εἰς τὴν γειτονεύουσας ὁποῖον εἶδος σχήματος συνηθίζεται. καὶ οὕτω νὰ τὸ κατασκευάσωμεν ὁποῖον νὰ μᾶς ἁρμόζῃ καὶ νὰ μᾶς σκεπάζῃ ἀπὸ τὰς ἐπιθέσεις τῶν κακῶν, καὶ ἀπὸ τὴν ἀπορίαν τῶν ἐξωτερικῶν.

Ἰδοὺ τοῦτο τὸ ὁποῖον ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις, ἡ ὁποία μόνη ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ τὴν τοιαύτην μεταβολὴν κρίνει ἀναγκαῖον διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς Πατρίδος ζητεῖ. ἂς ἀφήσωμεν τὰ πάθη, τὰς προκαταλήψεις, τὸ λάχιστον ἰδίαν, τὰ ἀτομικὰ συμφέροντα, καὶ ἂς σκεφθῶμεν ὅλοι ὁμοῦ νὰ εὕρωμεν ποῖος τρόπος δύναται νὰ μᾶς σώσῃ ἀπὸ τὸν παρόντα κίνδυνον, καὶ νὰ μᾶς κάμῃ νὰ γίνωμεν μέλη τῆς μεγάλης τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν οἰκογενείας.

Δ. Αἰ.

(ε) Εἶναι ἀτοπίας ἄξιον πῶς τινὲς ἰσχυρίζουν μερικοὶ ὅτι ἡ Διοίκησις ἔχει τὸ δικαίωμα, ἢ ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ μεταβολὴν εἰς τὸ πολίτευμα, τὸ ὁποῖον τῇ ἐνεψηφίσθη ὡς προσωρινὸν, χωρὶς νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς ἐαυτὴν τὴν ἐξουσίαν καὶ ἀγωνιάκτησιν τοῦ ἔθνους, ἐν ᾧ μάλιστα ὁ καιρὸς τῆς περιόδου των ἔφθασε τὸ λοιπὸν καὶ ἡ ἐθνικὴ Συνέλευσις καθυστέρησε νὰ πιστεύσῃ τὰς ἐλπίδας εἰς φίλους μας, ὅτι ἡ Διοίκησις προσπαθεῖ μὲ ὅλους τρόπους νὰ μεταδώσῃ τὰ πράγματα, ὥστε νὰ ἔμβῃ εἰς τὸ στάδιον τῆς λήθης ὅλας τὰς πράξεις της, καὶ νὰ μὴ ὑπάρχῃ λόγον ἐπιτιμήσεως τῶν ἐθνικῶν.

Δ. Αἰ.

Ἡ παροῦσα Ἐφημερὶς ἐκδίδεται εἰς Ἀθήνας, εἰς τὸν συντάκτην Γ. Ψύλλον. Εἰς Ναύπλιον, εἰς τὸν κύρ. Κ Λιθόμιον βιβλιοπώλην. Εἰς Σύραν, εἰς τὸν κύρ. Π. Ψύχαν. Ἡ τιμή της γρ. 14. κάθε τρεῖς μῆνας, π. πληρωτέα.

Ε Φ Η Μ Ε Ρ Ι Σ Α Θ Η Ν Ω Ν

Α[illegible]. Η.

[illegible]

ΤΡΙΤΗ ΔΗ. 23. Δεκεμβ. 1825.

Αθῆναι, 22 Δεκεμβρ.

Γράμματα μερικὰ ἀπὸ Ναύπλιον φανερώνουν τὸ Νυάγγρας τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου εἰς τὸ Ἀργιπέλαγος, ὁ γνωστὸς Λαΐλτον ἔβασεν πρὸ ἡμερῶν ἐκεῖ, καὶ εἶτε τάχα εἰς τὴν Δίοικησιν, ὅτι καὶ μὲ τὸν υἱὸν τοῦ Μαυροκορδάτου ἀπου περιμένει ἀπὸ Λόνδραν ἄλλην ἀπόκρισιν νὰ μὴν ἀπαντέχετε, πιστεύομεν ὅτι ἡ Ἀγγλία πέρνει ἐπάνω της νὰ κάμῃ ἕνα συμβιβασμὸν μεταξὺ Ὀλλάνδων καὶ Βέλγων" Τὰ γράμματα λέγουν, ἐξηγοῦντας τὸν συμβιβασμὸν, ὅτι ἔχει σκοπὸν ἡ Ἀγγλία νὰ μᾶς κάμῃ ἕνα Μπελιμένι ἐν τῷ κεῖσε τῆς Σερβίας τῆς Βλαχίας, κτλπ. ζήτω Ὅμως, νὰ εἰπῶμεν λέγω, ἐὼ ὅσον τὸ ἐβέβηθη ἕνα τέτοιον πρᾶγμα ὅλοι ἐφάνηξαν καλήτερα νὰ χαθοῦμεν, παρὰ νὰ δεχθῶμεν ἕνα τέτοιον συμβιβασμόν, καὶ τώρα ἔκλεξαν τρία μέλη τῆς Διοικήσεως, τοὺς κ. Λ. Μαυροκορδάτην, Κουντουριώτην, καὶ Ζωγράφον νὰ ὑπάγουν εἰς ἀντάμωσιν τοῦ πρέσβεως Στραττφόρδ -- Κάννιγ, διὰ νὰ τοὺν παρακαλέσουν νὰ μὴν προβάλῃ ἕνα τέτοιον πρᾶγμα, ἂν ἔχῃ σκοπὸν, εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Πύρταν.

(α) Οἱ Σέρβοι ἔχουν Πρίγκιπα ὁμόπιστον καὶ ὁμογενῆ, καὶ διοικοῦνται μὲ νόμους ἐδικούς τους. Εἶναι ὅμως εἰς χρέος νὰ πληρώνουν εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Πύρταν ἕνα προδιορισμένον δίσιμον κατ' ἔτος. Ὁμοίως ἡ Βλαχία καὶ Μπογδανία πληρώνουν εἰς τὴν Πύρταν ἕνα διορισμένον δίσιμον, κυβερνοῦνται ὅμως ἀπὸ Πρίγκιπας ὁμοπίστους καὶ μὲ νόμους ἐδικούς τους. Τοῦρκοι δὲν κατοικοῦν μήτε εἰς τὴν Σερβίαν, μήτε εἰς τὴν Βλαχομπογδανίαν. ἀλλὰ μόνον κάποια κάστρα βασταῖν ἐπάνω εἰς αὐτοὺς τοὺς τόπους.

Αθῆναι, 23. Δεκεμβρ.

Εἶναι λόγος καὶ νομίζεται βέβαιος, ὅτι τὰ Τζαΐκια καράβια, τὰ διορισμένα διὰ τὸ Μισολόγγι, ἔμελλαν νὰ εὔγουν ἀπὸ τὸν λιμένα τους τὴν περασμένην δευτέραν.

-- Εἰς τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος ταῖς ἐπαρχίαις ἐνεργεῖται κατὰ τὸ παρὸν ἡ ἐκλογὴ τῶν πληρεξουσίων διὰ τὴν ἐθνικὴν Συνέλευσιν, καὶ ὁ νόμος τῆς Διοικήσεως περὶ στρατολογίας διὰ το Τακτικόν.

Τύπος τῆς συνελεύσεως κατὰ τὴν γνώμην τῶν περισσοτέρων. ἁρμοδιώτερος εἰς τὰς ἐμερινὰς περιστάσεις, ἄλλος δὲν ἠμπορεῖ νὰ εἶναι, παρὰ μία ἀπὸ τὰς Νήσους, Λίγιναν καὶ Σαλαμῖνα, ἢ τὰ Μέγαρα.

-- Οἱ Τοῦρκοι εἰς τὴν Εὐβοϊκὴν ἀκουόνιας ὅτι τὰ στρατεύματα, ὁποῦ ἦσαν εἰς Σάλωνα, εἶναι εἰς τὰς Ἀθήνας, ὑποπτεύθησαν, καὶ εὐγῆκαν νὰ δυναμώσουν τὸ Λιβέρι. Τὰ δὲ στρατεύματα ἀπλήρωτα τώρα δέκα μήνας θια τα μηνιαῖά τους καὶ ὑστερημένα ἀπὸ τροφὰς καὶ σιτηρέσια, καταδυνάνιζαν τοὺς στοχοὺς κατείκους τῆς ἐπαρχίας τόπης, καὶ διὰ τὴν ἀταξίαν καταλοῦν εἰκοσι ἀντὶ ἑνός. οἱ πολῖται παραπονοῦνται εἰς τὴν τοπικὴν Διοίκησιν, ἀλλὰ τρόπον βοηθείας δὲν εὑρίσκουν. Εἰς το μεταξὺ τοῦτο ὅμως οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν ἐθνικῶν προσόδων τῆς ἐπαρχίας συνάζουν ἥσυχα τὰ δικαιώματά τους -- δικαιώματα, τὰ ὁποῖα δίδει ὁ πολίτης εἰς τὴν Διοίκησίν του διά να τον φυλάττῃ ἀπὸ τὴν ἁρπαγὴν καὶ καταδυναστείαν τῶ δυνατωτέρου. ..

Ἀθῆναι. 23. Δεκεμβρ.

Ἐδῶ ἔβγασαν προχθὲς ἕως 80. νεοσύλλεκτοι διὰ τὸ ταχτικὸν ἀπὸ τὴν νῆσον Τῆνον. Πᾶς ἕνας θέλει ἀπορήσει βεβαια εἰς τὴν ὀλιγότητα τῶν νέων τούτων, συλλογιζόμενος τὴν ἔκτασιν καὶ πολυανθρωπίαν τῆς εἰρημένης νήσου. Ας μάθῃ ὅμως ἀπὸ τὴν Ἐφημερίδα μας, ὅτι αὐτοὶ οἱ νέοι εἶναι μόνον ἀπὸ τὴν ἔξω μερια ἀν λεγομένην, καὶ ὅτι οἱ πολῖται καὶ οἱ μέσα μερῖται Τήνιοι ὀδιαφόρησαν πολὺ εἰς τὴν συνδρομὴν τοῦ Ταχτικοῦ μὲ τὸ ἀνάλογόν τους μέρος· ἐκωφάθησαν εἰς τὴν φωνὴν τῆς Πατρίδος, καὶ δὲν ἠμπόρεσε καὶ εἰας τρόπους, ἀπὸ ὅσους ἐμεταχειρίσθη ἡ ἐπὶ τῆς στρατολογίας Ἐπιτροπή νά τοὺς καταφέρῃ εἰς τὸ χρέος των. Πῶς; νησιῶται ἐλεύθεροι, ἀπόγονοι ἀνδρῶν ἐλευθέρων; θέλετε μὲ ὀκτὼ χιλιάδες γρόσια να ἀγοράσετε ἐκεῖνον, ὁποῦ θὰ ἀποθάνῃ διὰ τὴν ἐδικήν σας ἐλευθερίαν.' Καὶ ἂν ἄλλοι οἱ Ἕλληνες εἰποῦν τὸ ἴδιον πρᾶγμα. ποῖος θὰ πολεμήσει διὰ ὅλους μας; Καὶ ἂν ἡ Διοίκησις λάβῃ δυνατά μέτρα εἰς τὸ νὰ ἐνεργήσῃ τὸν περὶ στρατολογίας νόμον, καὶ τοὺς ἀπειθεῖς νὰ παιδεύσῃ, καθὼς τῷ ὄντι θέλει κάμῃ, πρὸς τί ἡ ἀπείθεια καὶ ἡ ψυχρότης σας; ἀκολουθεῖ νά χάνεται ὁ ἕνας κατόπι τοῦ ἄλλου, δι' αὐτὸ τὸ νά καρτερῇ πᾶς ἕνας τὸ καλὸν ἀπὸ τὸν γείτονά του, καὶ νά μὴν πασχίζῃ πρῶτος ὁ ἴδιος δι' αὐτό - Καὶ ἐὰν ὁ Μωραΐτης προδώσῃ τὸ καλὸν τῆς Πατρίδος ἢ ἀπὸ ἄγνοιαν ἢ ἀπὸ πάθος, χρεωστεῖ διὰ τοῦτο καὶ ὁ Νησιώτης καὶ ὁ Ρουμελιώτης νά χάσῃ εἰς τὸν ὄλεθρον τῆς Πατρίδος;

Ἀχ. Νισιῶται.' ἠθέλατε μᾶς θεωρεῖ ὡς μάρτυρας τοῦ σταυροῦ καὶ τῆς ἐλευθερίας, ἐάν ἐβλέπατε μίαν φορὰν τί δοκιμάζομεν διὰ τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν. Καὶ σεῖς, πέντε χρόνους τώρα, ἀδιαφορεῖτε, ἐμπορεύεσθε, ἡσυχάζετε, τρυφᾶτε, καὶ τώρα ἀκόμη ἀρνεῖσθε νὰ δώσετε τὸ ἕνα ἑκατοστὸν τῶν σωμάτων σας εἰς τὴν δούλευσιν τοῦ Ἔθνους.' Αὐτοὶ κἂν οἱ ἐξωμερῖται σας, ὦ Τήνιοι. δὲν σᾶς ἔβλεξαν τὴν ψυχήν μὲ τὸν πατριωτισμόν τους;

,, Κι ἂλλ' πολλὰ Πατρίδος Ἔ[illegible] Περσινὰ,
Γενναῖ ι Τσερνιῶται, ἀνδρεῖοι Πλατειανοί.
,, Ἐβλίξατε πῶς εἶσθε παιδιὰ χριστιανῶν·
ἀπόγονοι Ἑλλήνων, ἡμῶν δαιμονισμένων.
,, Ὅλοι μὲ πρόθυμίαν ἐτρέξατε εὐθὺς,
ὅπου σᾶς προσκαλοῦσεν ἡ πίστις κ' ἡ Πατρὶς·
,, Μὲ φρόνημα γενναῖον, καρδιὰν Ἑλληνικὴν,
τρέχετ' εἰς τῶν προγόνων τὴν γῆν, τὴν Ἀττικὴν,
,, Διὰ νὰ συνταχθῆτε στὸ στρατιωτικὸν,
τὸ στάδιον τῆς δόξης, τὸ νέον Τακτικὸν.
,, Εἰς τὰς λαμπρὰς Ἀθήνας, τὴν νῆν τὴν πατρικὴν,
ἐκεῖ θὰ διδαχθῆτε τέχνην πολεμικὴν.
,, Μὲ σώματα ὡραῖα, καρδιὰν Ἑλληνικὴν,
τὴν τάξιν θὰ τιμᾶτε τὴν Νησιωτικὴν.
,, Φιλτάτη μου Πατρίδα, ἐγκάλλιον χαρὰν
Νέων καλῶν ἀράδων, καὶ ὅλων ἐνλεκτῶν.
,, Ἀπ' τὰς βορείας ἄκρας, τοῦ Πόντου τὰ χιονιά
σοῦ πέμπει ἡ νῆσος Τῆνος ἀπ' τὴν ἔξω -- μερειά.
,, [illegible] τὸν ὕμνον, ς' τὴν ἀγάπην σου νῆν,
τὸ ἑλληνικὸν θὰ ψάλλουν, ὅλοι μὲ μίαν φωνήν.
,, Καὶ σεῖς κατω -- μερῖται, οἱ ἄλλοι Τηνιακοὶ
ἀκόμη δὲν κινεῖσθε, τί κάθεσθε ἀργοί;
,, Ντροπὴ καὶ ἀμαυρία, νὰ φάνεσθε δειλοὶ,
ἀδύνατοι δι' ὅλου Πατρίδα ς' τὴν φωνήν.
,, Δὲν εἶσθε Σεῖς Ἑλλήνων παιδιὰ καὶ χριστιανῶν,
ἐχθροὶ τῶν μισοχρίστων Τούρκων Λαγκαριῶν;
,, Τρέξτε καὶ σεῖς ἀδέλφια, ὅλοι μὲ μίαν ψυχὴν
δράξτε τὴν παγιονέταν, ξεσπᾶτε τὸ σπαθί.
,, Δόξα, τιμή, βασιλεία, ποὺ τὸ Τακτικὸν,
τ' ἀνοῦτε καὶ εὐθᾶσθε, ἀπὸν τὸν Ἀγαρηνόν.
,, Γιὰ πίστιν, γιὰ Πατρίδα ὅπως δὲν τολουᾶ
μὲ Τούρκους ς' τὴν Ἀσίαν ἐς κᾶ νὰ κατοικᾶ.

Τί κάμνει ἡ Διοίκησις; ὅ,τι κάμνει ὁ Λαός.' Τί κάμνει ὁ Λαός; ὅ,τι κάμνει ἡ Διοίκησις.' Ἡ Διοίκησις κινεῖ τὸν Λαόν, καὶ ὁ Λαὸς κινεῖ τὴν Διοίκησιν.' Ἡ Διοίκησις ἀποκοιμίζει τὸν Λαόν, καὶ ὁ Λαὸς ἀποκοιμίζει τὴν Διοίκησιν.' εἶναι καλὴ ἡ Διοίκησις; καλὸς εἶναι καὶ ὁ Λαός.' Εἶναι καλὸς ὁ Λαός; καλὴ εἶναι καὶ ἡ Διοίκησις.' Εἶναι ἡ Διοίκησις τυραννικὴ, ὁ Λαὸς πρέπει νὰ ἦναι σκλάβος.' Εἶναι ἐλεύθερος ὁ Λαός; ἡ Διοίκησις πρέπει νὰ εἶναι Ἀγγελική.'

Τώρα εἰς τὴν Ἑλλάδα ποῖος φτάιει; ἡ Διόικησις, ἢ ὁ Λαός; καὶ οἱ δύω, ἀποκρινόμεθα. Φτάιει ἡ Διόικησις, διότι πολλοὶ ἀπὸ ἐκείνους, ὁποῦ τὴν συστάινουν, ἢ ἀπὸ ἀγνωσίαν, ἢ ἀπὸ κακίαν ἐκακομεταχειρίσθησαν τὴν δύναμιν, ὁποῦ τοὺς ἐμπιστεύθη τὸ ἔθνος, καὶ ἐπεριπάτησαν καὶ περιπατοῦν καὶ ἴσως θὰ περιπατήσουν ἀκόμη στραβά. Φτάιει ὁ Λαὸς, διατὶ δὲν φροντίζει ποτὲ μήτε μίαν ὥραν τὴν ἡμέραν μὲ τὰ σωστά του διὰ τὴν σωτηρίαν του· διατὶ ποτὲ δὲν παρατηρεῖ τὸ φέρσιμον τῶν δημογερόντων, τῶν Ἐπάρχων, τῶν Παραστατῶν του, ἢ ἂν κάμμιαν φορὰν παρατηρήσῃ ἢ μάθῃ κάνενα του κακὸν φέρσιμον, ἢ νομίζωντάς το μικρὸν τὸ ῥίχνει ἐκεῖθεν πέρα, ἢ δὲν λαμβάνει τὴν τόλμην, νὰ εἰπῇ, ὅτι αὐτὸ δὲν ἔγινε καθὼς ἔπρεπε. Φτάιει ἡ Διόικησις, διατὶ πολλοὶ ἀπὸ ἐκείνους, ὁποῦ τὴν σχηματίζουν, ἀνακατώνουν τὸ πνεῦμα τοῦ λαοῦ, καὶ κάμνουν πάντα νὰ μένουν οἱ ἴδιοι εἰς τὰ πράγματα, εἴτε καλοὶ εἶναι διὰ αὐτὰ εἴτε κακοί· Φτάιει ὅμως καὶ ὁ Λαὸς, ὁ ὁποῖος μὲ ὅλον ὁποῦ ἀπὸ αἰῶνας σχεδὸν γνωρίζει τὸν χαρακτῆρα μερικῶν ὑποκειμένων, τὰ ὁποῖα ὁ ἴδιος διορίζει μέλη τῆς Διοικήσεως, μὲ ὅλον τοῦτο, εἴτε ἀπὸ ἀδιαφορίαν, εἴτε ἀπὸ δειλείαν ἀκαιρίαν, τοὺς ἀφίνει πάντα νὰ τοῦ ἀρπάζουν τοὺς ψήφους ἀπὸ τὸ χέρι. Φτάιει ἡ Διόικησις, διατὶ δὲν προβλέπει κάνενα πρᾶγμα μὲ τὸν καιρόν του, ἀλλὰ μόνον ἀφ' οὗ σκοντάψῃ ἐπάνω εἰς αὐτό· Φτάιει ὅμως πάρα πολὺ καὶ ὁ Λαὸς, διατὶ "θέλομεν, λέγει, ματζούκα, διὰ νὰ κάμωμεν τὰ χρέη μας." Νόστιμον! ἕνας ἄνθρωπος, νὰ γνωρίζῃ τὸ καλόν του, καὶ ὕστερα νὰ χρειάζεται ματζούκα, διὰ νὰ τὸ κάμῃ!! Ἀλλέως, ἀλλέως πρέπει νὰ τὸ εἰποῦμεν, διὰ νὰ τεργιάσῃ ὀλίγον! "Ἐγὼ κάμνω τὸ χρέος μου, μόνον ὁ γείτονάς μου χρειάζεται ματζοῦκα, διὰ νὰ τὸ κάμῃ καὶ αὐτός." Ἐγὼ ὅμως ἤκουσα καὶ τὸν ἑαυτόν μου καὶ τὸν γείτονά μου νὰ λέγουν τὰ ἴδια. Ἂς τὸ εἰποῦμεν λοιπὸν, καθὼς τὸ θέλει ἡ ἀλήθεια! "Ἐγὼ ἐπιθυμῶ τὴν ἀνάπαυσιν μου, τὸ κέρδος μου, τὴν τιμήν μου. Τὸ ἔχειν μου· ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄνθρωπος τοῦ πολέμου, μήτε ἀνακατόνομαι ποτὲ εἰς τὰ πολιτικά· ἔχε με παρῃτημένον. Ἡ ματζούκα χρειάζεται νὰ ἔλθῃ νὰ βάλῃ ἐσένα ἐμπρὸς, κτλπ, ἢ νὰ φέρῃ ἡ ματζοῦκα καὶ δύναμιν ἀγορασμένην καὶ μὲ ἄσπρα ἐδικά της, καὶ, καὶ, καὶ." Τούτη εἶναι ἡ ἀληθινὴ ἰδέα τῆς Ματζούκας, τοῦ Ἑνὸς, τοῦ βασιλέως, εἰς τὰ κεφάλια τῶν περισσοτέρων ἀπὸ ἡμᾶς. Ἐγὼ δὲν ἀρνοῦμαι ὅτι ὁ Ἕνας δὲν θέλει εἶναι χρησιμώτατος εἰς ταῖς περιστασάις μας, καὶ ὅτι τοῦτο τὸ ἐπιθυμοῦν καὶ πολλοὶ καλοὶ Πατριῶται· ἀλοίμονον ὅμως, ἐὰν νομίζωμεν ὅτι αὐτὸς ὁ Ἕνας ἔχει νὰ σκεφθῇ μόνος, ὁλομόναχος, διὰ τὴν σωτηρίαν μας, καὶ νὰ ἐνεργήσῃ μόνος, ὁλομόναχος, ἢ μὲ ξένας μόνον δυνάμεις διὰ τὴν ἐλευθερίαν μας -- Ὀχι! ἐκεῖνον τὸν ἀκολουθοῦμεν ὅλοι! ὅμποτες αὐτὸς ὁ λόγος νὰ ἔβγαινεν ἀπὸ τὴν καρδίαν μας! Ἂν ἦτον τοῦτο καὶ αὐτὸς ἤθελεν ἦτον πρὸς πολλοῦ παρδαλοῦ [illegible] ἤθελε τὸν ἀκολουθοῦμεν τοῦτο δὲ ἠξεύρω ποῦ, μακρὰν ἀπὸ ταῖς γωνιαῖς τοῦτο, ὅπου μᾶς ἐστρύμωξε καὶ ἡ [illegible] ἡ ἀναξιότης, καὶ πολλῶν μελῶν τῆς Διοικήσεώς μας ἡ ἀνεπιτηδειότης.

Ὄχι, ἀλλὰ ἡ Διόικησις φτάιει, διατὶ δὲν ἐφρόντισε νὰ τρομηθεύσῃ ἐκεῖνο τὸ στενόν, ἐκεῖνο τὸ φρούριον, μὲ τροφαῖς καὶ μὲ στρατεύματα -- Ὀχι! ἀλλὰ τὰ στρατεύματα φτάιουν, διατὶ ἔφυγαν καὶ ἐπούλησαν καὶ ταῖς τροφαῖς, καὶ χωρὶς καθόλου νὰ πολεμήσουν, ἄφησαν τὸ στενὸν ἐκεῖνο καὶ τὸ φρούριον ἐκεῖνο, καὶ ἔφυγαν, ἢ ὁ Λαὸς ἄφη σε τὸ φρούριον ἢ τὸ στενόν, χωρὶς τροφαῖς, διατὶ κἄποτε διὰ νὰ οἰκονομήσῃ τὸ καρφὶ, χάνει τὸ πέταλον. Ἡ Διόικησις κἄποτε προστάζει στραβά, ἀλλὰ τὰ στρατεύματα καὶ τὸ Ναυτικόν, δὲν λέγομεν τὰ στρατεύματά της, καὶ τὸ Ναυτικόν της, διατὶ δὲν εἶχε στρατεύματα, μήτε Ναυτικόν, τοῦτο τὸ ἀποστραβώνουν! Καὶ τὶ νὰ νοήσῃ μεγάλον πρᾶγμα ἡ Διόικησις, καὶ ὁ Λαὸς νὰ τὸ ἀκολουθήσῃ μὲ τὴν προθυμίαν

ὁποῦ χρειάζεται εἰς κινήματα Εθνικά, παρόμοια μὲ τὰ ἐδικά μας; Καὶ πῶς νὰ κινηθῇ ὁ Λαὸς εἰς μεγαλα ἐπιχειρήματα ἀπὸ κοινοὺς ἀνθρώπους;

Ποῖος φτάιει; ἡ Διόικησις! ποῖος δὲν φτάιει, ἡ Διόικησις! ποῖος φτάιει; ὁ Λαός! ποῖος δὲν φτάιει; ὁ Λαός! φτάιει καὶ δὲν φτάιει ἡ Διοικησις! φτάιει καὶ δὲν φτάιει ὁ Λαό. ἄς διορθώσῃ ἡ Διόικησις τὰ σφάλματα τοῦ Λαοῦ! ἄς διορθώσῃ ὁ Λαός τὰ σφάλματα τῆς Διοικήσεως! καὶ τότε βλέπομεν καὶ τὸν Ενα καὶ τοὺς ὀλίγους καὶ τοὺς πολλοὺς ὅπως θέλω καὶ εγώ, καὶ ἐσύ, καὶ ὅλοι μας

Η παροῦσα Εφημερὶς εὑρίσκεται εἰς Αθήνας, εἰς τὸν συντάκτην Γ. Ψύλλαν. Εἰς Ναύπλιον, εἰς τὸν κύρ. Κ. Λιθέριον βουλευτήν. Εἰς Σύραν, εἰς τὸν κύρ. Π. Ψύχαν. Η τιμή της γρό. 14. κάθε τρεις μηνας, προπληρωμένα.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 12.

" Η Ἐλευθερία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. 1. Ἰανουαρ. 1826.

Ἀπὸ Μεσολογγίου Σκαφιδίαν. 3. Δεκεμ.

Ἐπιστολὴ ἀναφορᾶς τοῦ Κ. Γεωργίου Μήτσου, πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ πολέμου. " Χθὲς περὶ τὰς δύο τῆς ἡμέρας ἐπροχώρησεν ἡ ταῖδα ἐν ἐχθρικὸν σῶμα, ὑπὲρ δύο χιλιάδας, πεζῶν καὶ ἱππέων, ἐλθόντων νὰ μᾶς καταπολεμήσουν ἀπροσκλήτων. Οἱ ἐχθροὶ καταπολεμήσαντες ἀκοιβάκιον φυσέσαι-ρα ἐξωθεν περὶ τὰς 10 ὥρας ἐπεράτησεν ἡμῶν γράμματα πρὸς τὸ ἐσπέρας οἱ ἐχθροὶ ἐτράσσοντο εἰς φυγήν· ἡμεῖς μόνον ὅτι δὲν εἴμεθα πλειότεροι τῶν 150 τοὺς ἐδιώξαμεν ἕως εἰς χωρίον Μερτιάν. Λαβόντες ἱκανὰ λάφυρα, εἰς ὅπλα, χρήματα καὶ ἄρκετὰ ἀναγκαῖα· ἀλλ' ὅπερ οὐ ἔβλαπτε καὶ πολλὰ ἐχθρικὰ σώματα εἰς βοήθειαν τῶν νικηθέντων, ἤρχοντο πάλιν νὰ μᾶς καταπολεμοῦν, ὅθεν μὴν ἠμπορέσαντες νὰ ἀνθεξώμεν, ἀναγκαίως πρὸς πολλοστάσεως ἠναγκάσθημεν νὰ ἐπιστρέψωμεν πάλιν εἰς Σκαφιδίαν, ὅπου ἐλθόντες οἱ ἐχθροὶ νυκτὸς, μᾶς ἀπέκλεισαν. Στενοχωρούμεθα λοιπὸν νὰ σᾶς εἰδοποιήσωμεν εἰς τὸ νὰ μᾶς προβιβάσητε τροφὰς καὶ πολεμεφόδια, διότι ἔχομεν ἀνάγκας· ἢ ὅλοι ν' ἀποθάνωμεν ἢ νὰ διασώσωμεν τὴν ἡμετέραν πατρίδα μας ἀπὸ τὸν θηριώδη καὶ ἀνήμερον βάρβαρον.

Ἀπὸ Βερόιαν τῇ 5 Δεκεβρ.

Ἀντίγραφον γράμματος τοῦ Κ. Βασιλείου Πετρομεζᾶ, πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ πολέμου. "Ὑπῆρξε ὅσης ἡμῖν ἐφρούρησε φυλακῆς μας εἰς Σίνα, κατέφυγε πρὸς αὐτὴν εἷς αἰχμάλωτος χριστιανὸς, ὅστις πρὸ καιροῦ αἰχμαλωτισθεὶς παρὰ τοῦ Ἰσσούφ -- Πασᾶ εἰς Βοστίτσαν εὑρίσκετο ἔκτοτε εἰς τὸ Καστέλι τῆς Πάτρας· αὐτὸς λοιπὸν μᾶς λέγει ὅτι, ὁ Ἰμπραΐμης, ἀφ' ἐπέστρεψεν ἀπὸ τὴν Κρεμμιδιακὴν Κόλπου, ἐπληροφορήθη ἀπὸ τοὺς ἐπάνω εἶχε στείλει ἀνθρώπους εἰς κατασκοπὴν τοῦ Μεσολογγίου, ὅτι κατὰ ξηρὰν εἶναι ἀπόρθητον· θέλων δὲ τὸ νὰ περιεργασθῇ καὶ μόνος τὸ ἐμβῆκεν εἰς ταχύπλοιον (Μενζιλ -- καΐκι) μὲ 30 σωματοφύλακας καὶ ἀπέρασε πρὸς ἐκεῖνα τὰ μέρη, καὶ ὅτι ἂν ἤθελεν ἀπελαυσθῇ ἀπὸ τὸ Μεσολόγγιον, θέλει κινήσει κατὰ τῆς Κορίνθου, διαιρέσας τὰ στρατεύματά του εἰς δύο, διὰ ν' ἀποβιβάσῃ τὰ μὲν ἀπὸ Καλαβρύτων, τὰ δὲ ἀπὸ Βοστίτσας. Ὁ Ἰσσούφ -- Πασᾶς ἀναχωρεῖ κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας διὰ τὴν πατρίδα του, καὶ ὅτι 5,000 ἐχθροὶ, οἵτινες ἐστάλησαν ἀπὸ τὸν Ἰμπραΐμην εἰς Ἦλιδα ἀκόμη δὲν εἶχον ἐπιστρέψει. Βεβαιούμεθα καὶ ἡμεῖς ὅτι, οἱ εἰρημένοι οὗτοι ἐπέρασον εἰς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην τ' ἀνήκουσιν κακά, διαρπάζοντες καὶ αἰχμαλωτίζοντες ἴσως παρατυχόντας δυστυχεῖς χριστιανούς."

Ἀπὸ Δερβένια Λεονταρίου, τῇ 11 Δεκεμβρίου.

Ἀπόσπασμα γράμματος τοῦ Κ. Ἀντωνίου Κολωκοτρώνη, πρὸς τὸν Γενικὸν ἀρχηγόν. " Σήμερον ἐλάβαμεν γράμματα τοῦ Κ. Καρασίστου, ὅστις μᾶς γράφει ὅτι, ἐν Τουρκικὸν σῶμα εὐγῆκεν ἀπὸ Κόλπα καὶ Μεσολόγγι φόρον καζύ του ἀρκετὰ ζῶα, καὶ ὅτι ὁ Κ. Καρασίστας ἐπέπεσε κατ' αὐτῶν καὶ τοὺς ἐσκόρπισε, καὶ ἐλάβαμεν ἀρκετὰ φορτώματα, καὶ ἕως δύο χιλιάδες σφακτά."

Ναύπλιον τῇ 19 Δεκεβρ.

Σήμερον ἔφθασεν ἐνταῦθα ἀπὸ Μασσαλίας Γαλλικὸν ἐμπορικὸν πλοῖον ἐλλείπον ἐκεῖθεν 18 ἡμέρας ἀπὸ τὸ ὁποῖον μὲ μεγάλην λύπην τῆς ψυχῆς μας μανθάνομεν ὅτι, τὸ εἰς Λονδίνον σταλὲν Ἑλληνικὸν πλοῖον ὁ Κίμων, ὑπὸ τοῦ Κ. Δημητσίου Μυκονίου ἐναυάγησεν εἰς τὰ νησία τῶν Σηλῶν τοῦ Πίρτ -- Σμούθ· οἱ ἄνθρωποι τοῦ πλοίου διεσώθησαν ὅλοι, καθὼς καὶ μέρος τῶν ἐν αὐτῷ πραγμάτων. Τὸ ἀπὸ Μασσαλίαν ἐλθὸν πλοῖον φέρει μεθ' ἑαυτοῦ 1,200 τουφέκια καὶ 230 κομμάτια σπλίτσου, τὰ ὁποῖα πρὸ καιροῦ εἶχε προβιβάσει ἡ Σ. Διοίκησίς μας.

ΥΔΡΑ Τῇ 24 Δεκεβρ.

Ὁ Κύριος Ἰωάννης Παροντσῆς, φθάσας ἀπὸ Σύραν τὴν 22 τῶ ἐνεστῶτος, ἀναγγέλλει, καθὼς καὶ ἐπίσημα ἐκεῖθεν γράμματα τῆς 21 τοῦ αὐτοῦ βεβαιοῦσι τὸν ἀπευκταῖον θάνατον τῶ Ἀλεξάνδρου Α. Αὐτοκράτωρος τῆς Ῥωσσιας, συμβάντα καλὰ τὴν 19 παρελθόντος. Τὴν εἴδησιν ταύτην συμφώνως ἀνήγγειλαν εἰς τὸ Ἐπαρχεῖον Σύρας πέντε καράβια ὑπὸ διαφόρους σημαίας, ἐλθόντα ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως. Ἀλλο πλοῖον ἐλλεῖπον ἀπὸ Ὀδησσὸν ἡμέρας 18 προσθέτει ὅτι, ὁ θάνατος τῆς Αὐτοκρατορικῆς αὐτῶ Μεγαλειότητος συνέβη μετὰ δεκαπέντε ἡμερῶν ἀσθένειαν, καὶ καθὼς εἰς Ὀδησσὸν ἐλέγετο, ἀνηγορεύθη Αὐτοκράτωρ ὁ μέγας Δεὺξ Κων

σταντῖνο, Ἀδελφὸς τοῦ Θανόντος Αὐτοκράτορος.

Καὶ ἡ Βασιλικὴ Αὐστριακὴ Γολέτα, διοικουμένη παρὰ τοῦ κυρ. Μπανδιέρα, ἀνήγγειλεν εἰς Ναύπλιον τὴν αὐτὴν εἴδησιν τὴν ὁποίαν ἐπληροφορήθη ἀπὸ ταχυδρόμου ἐπὶ τούτῳ ἐλθόντα ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως, εἰς τὸν ἐν Σμύρνῃ Αὐστριακὸν Πρόξενον.

(ὁ Φιλ, τοῦ Νεμ.)

--- Ὁ Ἰμπραήμης φάινεται, κατὰ νεωτέρας εἰδήσεις, ὅτι ἐπέρασεν εἰς τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα ἐναντίον τοῦ Μεσολογγίου. Ἡ εἰς Πάτρας ἀπόθεσις τῶν στρατευμάτων τοῦ ἄλλου σκοπὸν βέβαια δὲν εἶχε παρὰ τὸ Μεσολόγγιον. Ὁ Κιουταχῆς, ἀπελπισθεὶς ὅτι θέλει κυριεύσει τὸ φρούριον αὐτό, ἐπεκαλέσθη καὶ τοῦ Ἰμπραήμη τὴν συμβοήθειαν, καὶ ὁ Ἰμπραήμης πρὸς ἴδια τέλη ἀποβλέπων ἐδέχθη ὡς φάινεται, τὴν πρόσκλησιν προθύμως. Πλὴν ἡ εἴδησις αὕτη ἔχει ἀκόμη χρείαν βεβαιώσεως.

Ἀπὸ Ναυπλίου.

Ὁ Ἑλληνικὸς στόλος ἐξέπλευσεν. Ὑπάγει, νὰ προφθάσῃ τὸ Μεσολόγγιον, κατὰ τοῦ ὁποίου ἐκίνησεν ἐφέτος ὁ Σουλτάνος ὅσας δυνάμεις εἶχε διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης. Ἡ ἐν Μεσολογγίῳ φρουρὰ, ἅμα ἰδοῦσα τὸν Ἑλληνικὸν στόλον παρουσιαζόμενον ἔμπροσθέντης, θέλει ἐνθαρρυνθῇ ἔτι μᾶλλον, καὶ θέλει πολλαπλασιάσει τὰς δυνάμεις της ἐναντίον τοῦ διὰ ξηρᾶς ἐχθροῦ.

-- Οἱ εἰς Γαστούνην καὶ Πύργον εὑρισκόμενοι ἐχθροὶ ἀνεχώρησαν ὅλοι ἐκεῖθεν, καὶ ἐσυνάχθησαν εἰς Πάτρας, διὰ νὰ περάσωσιν αὐτόθεν εἰς τὴν Αἰτωλίαν ἐναντίον τοῦ Μεσολογγίου, ὅπου καὶ ἐπέρασαν.

Ἀπὸ δὲ Κυθήρων γράφουσιν ὅτι ὁ Ἰμπραήμης ἐδοκίμασεν ἔφοδον κατὰ τὴν 12 τοῦ μηνὸς τούτου εἰς τὸ Μεσολόγγιον, καὶ ἀπέτυχεν, ἀφ' οὗ ἔχασεν ἕως 4000 τοῦ ταχτικοῦ του στρατεύματος· Ἡ εἴδησις αὕτη ἔρθασεν εἰς Κύθηρα καὶ ἄλλοθεν, καὶ ἐπ' Ἀγγλικοῦ πολεμικοῦ πλοίου, ἀπὸ Μεσολογγίου ἐρχομένου. Ἂν τοῦτο εἶναι ἀληθινὸν ἢ ὄντι, ἡ ἀποτυχία, φάινεται, ἐκείνη ἠνάγκασε τὸν Ἰμπραήμην νὰ μεταδιβάσῃ ὅλον τὸ στράτευμά του ἐναυλίου τῶ Μεσολογγίου.

-- Μανθάνομεν παρὰ τῶν Ἀγγλικῶν διὰ τῶν Γαλλικῶν ἐφημερίδων Constitutionel καὶ Etoile ἀπὸ 22 Νοεμβρίου, ὅτι τὸ ἑλληνικὸν πολεμικὸν πλοῖον Κίμων, διοικούμενον παρὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ναυάρχου Κυρίου Α. Μιαούλη, ἐναυάγησεν εἰς τὰ παράλια τῆς νήσου Λιριγνῆς, κατὰ τὴν 11 τοῦ Νοεμβρίου περὶ τὴν 3 ὥραν τὸ πρωΐ. Δοξάζομεν τὸν Θεὸν ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἐσώθησαν ὅλοι, πλὴν τὸ φορτίον ἥρπαγη παρὰ τῶν κατοίκων τῶν παραλίων. μεταξὺ τῶν ἁρπάγων εἶδόν κάι τινα νέον ἀπὸ καλῆς οἰκογενείας φέροντα κουχλιάρια ἀργυρᾶ, ἁρπαχθέντα ἐκ τοῦ πλοίου, καὶ γυναῖκας φορτωμένας με τσαρσία μουσελίνων καὶ μπατιστῶν. Κατ' αὐτὴν τὴν περιπέτειαν δὲν εἶναι παράξενον, ἂν εἷς ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐφώναξεν: "Ἤθελεν εἶναι καλήτερον, ἂν ἔπιπτεν εἰς τὰ τουρκικὰ παράλια· διότι ἐκεῖ μὲν ἐπρόσμεινα τὸν θάνατον, τὸν ὁποῖον ἤθελα ὑπομείνῃ ἡσύχως, ἀλλ' ἐνταῦθα, μεταξὺ χριστιανῶν, ἐν ᾧ ἐπρόσμεινα ἀγάπην καὶ πρεστασίαν, ἥρπαχθην καὶ ἐγυμνώθην.,, Ταῦτα λέγει ὁ Συνταγμανικὸς ἀπ' Ἀγγλικῶν ἐφημερίδων· καὶ ἂν ὅλα εἶναι ἀληθινὰ, λυπούμεθα παραπολύ.

--- Ὁ κυβερνήτης τῆς Καισαρικῆς Αὐστριακῆς Γολέτας, Ἀρεθοῦσα λεγομένης, κατ' εὐθεῖαν ἀπὸ Σμύρνης ἐρχόμενος, ἔφερε τὴν εἴδησιν ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας Ἀλέξανδρος ἐτελεύτησεν ἐν Ταγανρόκῳ.

(Γεν. Ἐφημ.)

-- Ἡ Γενικὴ Ἐφημερὶς ἀριθ. 20. λέγει, ὅτι ὁ Ἀστυνόμος τῆς Μονεμβασίας θέλων νὰ συνεργήσῃ καὶ αὐτὸς εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ Ταχτικοῦ, ἔστειλεν εἰς Ναύπλιον 15. ἀνθρώπους, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ δώδεκα ἦσαν παι-

δια, και το μεγαλήτερο αὐτῶν μέλ. 14 χρόνων ἡλικίας.

Ενας φίλος ἐδικός μας πάλιν, ἄνθρωπος τῆς Επιτροπῆς, ὁπού εἶναι διωρισμένη νὰ ἐπιστατήσῃ εἰς τὴν στρατολογίαν τῶν νήσων, μᾶς ἐβεβαίωσεν, ὅτι ὁ Ἔπαρχος τῆς νήσου Σύρας ἔστειλεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἕναν κατάδικον κλεφτιᾶς, διὰ νὰ καταταχθῇ εἰς τὸ Τακτικὸν, τρόπον τινὰ διὰ παιδείαν του. Καὶ ὁ ἕνας καὶ ὁ ἄλλος ἐκινήθηταν ἀπὸ Πατριωτισμὸν εἰς αὐτήν τους τὴν πρᾶξιν· ὁ ἕνας ὅμως, καθὼς λέγει ἡ Γενικὴ Εφημερὶς, ἔπρεπε νὰ στείλῃ μαζὶ μὲ τὸ τακτικούς του καὶ ταῖς παραμάναις τους, καὶ ὁ ἄλλος δεσμοφύλακας.

--- Ἔγραφαν ἀπὸ Ναύπλιον τὴν 21, τῶ Δεκεμβρίου, ὅτι ἑπτὰ χιλιάδες Ελληνες ὑπὸ τὸν γεν. Αρχηγὸν Θ. Κολοκοτράνην ἔμελλαι νὰ κτυπήσουν τὴν Τριπολιτζᾶν μὲ ἔφοδον τὴν 22. τοῦ ἰδίου.

Λλλοι πάλιν γράφουν, ὅτι οἱ εἰς Τριπολιτζᾶν Τοῦρκοι εὑρίσκοντο εἰς συνθήκας μὲ τοὺς Ελληνας. ἄλλοι θέλουν, ὅτι μόνοι οἱ Αλβανοὶ, ὁπού εἶναι εἰς Τριπολιτζᾶν ἐζήτησαν νὰ κάμουν συμφωνίαν μὲ τοὺς Ελληνας διὰ νὰ τοὺς ἀφήσουν νὰ περάσουν εἰς το Νεόκαστρον μὲ τὰ ἄρματά τους.

-- Χθὲς 29. (Δεκεμβρ.) μᾶς εἶπαν ἀπὸ Τδραν, ὅτι ἡ Τριπολιτζᾶ ἐπαραδόθη.

-- Κανόνια πολλὰ ἠκούοντο χθὲς κατὰ τὴν Τδραν, καὶ συμπεραίνουν νὰ ἔφασεν ἐκεῖ ὁ Αγγλικὸς Πρέσβυς.

-- Προχθὲς τὴν Δευτέραν ἔλαβεν ἡ πόλις μας τὴν μεγάλην εὐχαρίστησιν νὰ ἰδῇ τὸ Τακτικὸν σῶμα γυμναζόμενον εἰς διάφορα πολεμικὰ κινήματα μὲ πῦρ τουφεκίων καὶ κανονιων, λείπωντας μόνον τὰ βόλια.

Αφ' οὗ ἐβάλθη εἰς τάξιν τὸ παλαιότερον μέρος τῶν στρατιωτῶν καὶ μέρος τῶ Πυροβολικοῦ, ἐκινήθη μὲ ταχὺ βῆμα ἕως εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγγου τῶν ἐλαιῶν, ὁ ὁποῖος ἀπέχει ἕνα τέταρτον τῆς ὥρας ἀπὸ τὴν Πόλιν μας. ἔπειτα ἐκεῖθεν ἐκινήθη πρὸς τὴν Πόλιν, καὶ φθάνωντας ἕως εἰς ἕνα διάστημα, ἐξεκόπησαν ἀπὸ το ὅλον τάγμα ὁ λόχος τῶν Εὐζώνων, ὑπο τον λοχαγὸν κύρ. Κάππον Παπαδόπουλον, ἐδιαιρέθησαν ἔπειτα εἰς δύο καὶ ἄνοιξαν πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τοῦ ὅλου Τάγματος πρὸς τὴν Πόλιν, ἀκολουθούμενα εἰς καθ' ἕνα τῶν δύω μερῶν ἀπο δύο κανόνια. φθάνωντας εἰς κάποιον διάστημα μακρὰν τοῦ κέντρου, ἄρχησαν να τουφεκίζουν τρέχοντες, καὶ τὸ Πυροβολικὸν να κανονιάρῃ. ὁμοίως ἐξεκόπτοντο καὶ ἀπο τὸ Ιππικὸν ἀπὸ ἕνας ἢ δύω λόχοι καὶ ἔτρεχαν καὶ αὐτοὶ πρὸς τὴν ἰδιαν διεύθυνσιν μὲ τοὺς Εὐζώνους καὶ το Πυροβολικὸν, καὶ κάποτε ἐπιστόλιζαν ἐπιστρέφωνλας ὀπίσω. Το ὅλον σῶμα ἐπροχωροῦσε μέ βῆμα σλαθερὸν πρὸς τα ἀριστερὰ μέρη τουφεκίζωνλας κάθε λόχος διὰ μιᾶς μὲ ἐπιτηδειότητα θαυμαστὴν διὰ τὸν ὀλίγον καιρὸν τῆς γυμνάσεως τους. Καὶ μὲ αὐτὸν τον τρόπον προχωρῶντας ἐστάθη εἰς μιαν κοιλάδα ὑποκάτω εἰς το Αγχάισμιον ὄρος, πολλὰ πλησίον τῆς πόλεως, ἐσχηματίσθη εὐθὺς εἰς Τετράγωνον, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν τάξιν ἐπυροβόλησε 6 -- 8 φοραῖς, ἐξαίρετα, καὶ μάλιστα οἱ κανονιέροι ἀπο τὰς τέσσαρας γωνίας τοῦ Τετραγώνου, ἐκτελοῦσαν μὲ μιαν θαυμαστὴν ὀγλιγοράδα το ἔργον τους.

Ολος ὁ κόσμος ἐθαύμασε καὶ εὐχαριστήθη πολλὰ εἰς αὐτὴν τὴν θεωρίαν, φωνάζοντας "αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης".

---

17. Δεκεμβρίου. Αθῆναι.

Εδιαβάσθη ὁ 19, ἀριθμὸς τῆς Γενικῆς Εφημερίδος εἰς τὴν Συνανατροφὴν. Μεγάλη λογοτριβὴ ἔγινεν εἰς τὴν προκήρυξιν τῆς Διοικήσεως "πρὸς τοὺς κατοίκους καὶ παρεπιδήμους εἰς Ναύπλιον." Η Διοίκητις, διὰ μέσου αὐτῆς τῆς Προκηρύξεως παρακινεῖ τοὺς κατοίκους καὶ παρεπιδήμους τοῦ Ναυπλίου νὰ συνεισφέρουν ὅ,τι προειρεῖται

καθείς, πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν πολεμοφοδίων καὶ λοιπῶν ἀναγκαίων τοῦ στόλου, διὰ τὴν ἐκστρατείαν του πρὸς τὸ Μεσολόγγι, τοῦ ὁποίου ἡ σωτηρία εἶναι σωτηρία ὅλης τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὁ κίνδυνός του ὅμοιος, κ. τ. λ. τ.

Ποῖος εἶναι ὑπογεγραμμένος εἰς αὐτὴν τὴν πρόσκλησιν; λέγει ἕνας ... ὁ Κύρ. Γ. Κουντουριώτης, ὁ Πρόεδρος. Ἠξεύρετε λέγει, κύριοι, ὅτι ὁ πρῶτος καὶ δυνατώτερος λόγος ἐκείνων, ὅσοι ἐπρόβαλαν καὶ εἰς τὴν δευτέραν καὶ εἰς τὴν τρίτην Περίοδον, Προέδρου, τὸν κύριον Γ. Κουντουριώτην, ἄλλος δὲν ἦτον, παρὰ ὅτι εἶναι ὁ πλουσιώτερος ἄνθρωπος τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὡς τοιοῦτος ἠμπορεῖ νὰ προφθάνῃ τὸ πτωχὸν Γένος μας μὲ τὰ χρήματά του εἰς καιροὺς μεγάλης ἀνάγκης; Καὶ ὅμως ἀφ' οὗ τοῦτο ἔγινε, καὶ τὸ Γένος μας εὑρέθη εἰς μεγάλας ἀνάγκας, καὶ αὐτὸς ποτὲ δὲν τὸ ἐπροφθασε μὲ τὰ γρόσιά του. εἰς τὴν ἐδικήν του προεδρίαν ἐχάθησαν τὰ Ψαρρᾶ, ἡ Κρήτη, ἡ Κάσσος, καὶ τώρα εἰς τὴν ἐδικήν του προεδρίαν κινδυνεύει τὸ Μεσολόγγι, καὶ ὅμως κανένας προφθασμὸς, παρὰ μὲ τὸν θεῖον πολεμοῦν νὰ ἐξοικονομήσουν τὰ ἔξοδα τῶν καραβίων." Ὄχι, λέγει ἄλλος, δὲν ἦτον αὐτὸς ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον οἱ ψῆφοι ἔπεσαν οἱ περισσότεροι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κουντουριώτη, ἀλλὰ διότι αὐτὸς ἔχει μεγάλην ἰσχὺν εἰς τὴν Ὕδραν, καὶ ἀκολούθως εἰς τοὺς ἄνδρας τοῦ Ναυτικοῦ, καὶ ἠμπορεῖ νὰ κινῇ τὰ καράβια, ὅταν εἶναι ἀνάγκη"- Ἀλλὰ ἂν τοῦτο εἶναι καθὼς λέγεις, εἶπεν ὁ πρῶτος, πῶς λοιπὸν δὲν τὰ κινεῖ μόνος του, ἀλλὰ μαζὴ μὲ τὴν χρυσῆν καβαλαρίαν; ἢ στοιχάζεσαι, ὅτι μήτε οἱ μισθοὶ δὲν ἦσαν ἱκανοὶ νὰ τὰ κινήσουν μόνοι τους, χωρὶς τὴν ἰσχὺν τοῦ Κουντουριώτη;" Ναὶ, εἶπεν ὁ δεύτερος, χωρὶς τὴν ἰσχὺν τοῦ Κουντουριώτη τὰ καράβια ἠμποροῦσαν νὰ κινῶνται, πλὴν ἤθελαν κινῶνται ὡς ἤθελαν καὶ ὅταν ἤθελαν, καὶ ὄχι ὅταν ἦτον ἡ ἀνάγκη μεγάλη. ἔπειτα δὲν στοιχαζόμεθα καὶ τὸ ἄλλο, ὅτι τὰ καράβια αὐτὰ τὸν ἀνήκουν εἰς τὸ Ἔθνος, ἀλλὰ εἶναι μερικὰ, καὶ ὡς τοιαῦτα τὰ κινδύνων δὲν ἠμποροῦν, παρὰ ὡς θέλουν, καὶ ὅταν θέλουν; ἐὰν λοιπὸν ἔλειπεν αὐτὴ ἡ ἠθικὴ ἰσχὺς, τὴν ὁποίαν ἔχει ὁ Κουντουριώτης ἐπάνω εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ λαοῦ τῆς Ὕδρας, ἴσως δὲ ἐβλέπαμεν καὶ ἐδῶ ὅτι ἐδαμεν ἕως τώρα καὶ εἰς τὰ στρατεύματα τῆς στεριᾶς. "Καὶ πῶς; εἶπεν ἕνας ἄλλος, πρέπει λοιπὸν ὁ κύρ. Γ. Κουντουριώτης νὰ ἦναι πάντα μέσα εἰς τὰ πράγματα, καὶ πάντα Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ἀπὸ φόβον μήπως καὶ οἱ Ναῦται ἀποστατήσουν; καὶ ἔτζι λοιπὸν, ὅταν καὶ ὅσα θέλῃ ὁ Πρόεδρος, πρέπει νὰ τελειώνουν εὐθὺ, διὰ αὐτήν του τὴν μερικὴν δύναμιν, τότε τί μᾶς ἀφελοῦν τὰ Βουλευτικὰ καὶ οἱ ὀργανικοὶ νόμοι; Οὗτος ὁλογαριασμὸς, κύριοι, εἶναι πολλὰ ἀπλοῦς· ἢ εἶναι ὁ κύρ. Γ. Κουντουριώτης ἕνας ἀπὸ τοὺς καλοὺς ὀλίγους Πατριώτας, ὁποῦ ἔχομεν, ἢ δὲν εἶναι. ἂν εἶναι τὸ δεύτερον, ἂς κλαίωμεν ἀπὸ τώρα τὴν μοῖραν μας· ἐὰν ὅμως εἶναι ἀπὸ τοὺς καλοὺς Πατριώτας, ἄραγε αὐτὴν τὴν δύναμίν του τὴν ἠθικὴν, τὴν ὁποίαν ἔχει ἐπάνω εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Ναυτικοῦ, δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὸν μετακειρισθῇ καὶ μὴν ὦντας μέσα εἰς τὰ πράγματα; θέλω νὰ εἰπῶ, δὲν πρέπει ὅλην αὐτὴν τὴν δύναμιν νὰ τὴν ἐκδυθῇ αὐτὸς ἀπὸ πάνω του καὶ νὰ τὴν παραδώσῃ ὅλην εἰς χεῖρας τοῦ ἔθνους, τῆς Διοικήσεως; δὲν ἔπρεπεν ἕως τώρα νὰ συνηθίσῃ πλέον τὸ Ναυτικὸν νὰ ὑπακούῃ ἀμέσως εἰς τὴν φωνὴν τῆς Διοικήσεως, χωρὶς νὰ ὑποστηρίζεται αὐτὴ ἡ φωνὴ ἀπὸ τὸ Κουντουριωτείκον ὄνομα; Δὲν ἔπρεπε νὰ συνηθισθοῦν καὶ αὐτοὶ, καθὼς οἱ στρατιῶται τῆς ξηρᾶς, νὰ εὐχαριστοῦνται εἰς τὸ ὀλίγον ἢ καὶ νὰ προσμένουν κάποτε, καθὼς αὐτοὶ, ἕως νὰ λάβῃ τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον δύναμιν νὰ τοὺς πληρώσῃ; ἀλλὰ εὐθὺς ὁπὼ τελειώσῃ ὁ καιρὸς διὰ τὸν ὁποῖον ἐπληρώθησαν, ἀφίνουν τὸν ἐχθρὸν ὅπου εἶναι, καὶ ἐπιστρέφουν εἰς τὰ σπήτιά τους: .....

Ἡ παροῦσα Ἐφημερὶς εὑρίσκεται εἰς Ἀθήνας, εἰς τὸν συντάκτην Γ. Ψύλλαν. Εἰς Ναύπλιον, εἰς τὸν κυρ. Κ. Λιθέριον βουλευτήν. Εἰς Σύραν, εἰς τὸν κύρ. Π. Ψύχαν. Ἡ τιμή της γρ. 14. κάθε τρεῖς μῆνας, προπληρουμένα.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 13.

Ἡ Παρρησία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΤΡΙΤΗ. 5. Ιαννουαρ. 1826.

Μασσίλια 12. Δεκεμβρ. 1825.

Μετὰ τὴν προκήρυξιν τῆς Αγγλιας, δι' ἧς ἐμπόδισε τὴν ἔξοδον πολεμεφοδίων, ἀνθρώπων και πολεμικῶν πλοίων, οὐδὲν πλέον ἠξεύρομεν περὶ τοῦ Λόρδ Κοχράν. Αἱ ἐφημερίδες ἔγραφαν πρὸ ἡμερῶν ὅτι ὁ Λ. Κοχραν εἶχε ξεβαρκαρισθῆ εἰς βουλωνίαν (τῆς Γαλλιας), και ἔκτοτε οὐδεὶς λόγος περὶ αὐτοῦ. ἓν ὀσπήτιον ὅμως ἐμπορικὸν εἰς Λονδίνον ἔγραψεν ἐδῶ, ὅτι θέλει ἔλθη εἰς τὴν ἑλλάδα ὁ Λ. Κ.

Εδῶ εὑρίσκονται 30 ὀφφικιάλοι ἀπὸ τὸ Κομητάτον τοῦ Παρισίου μὲ ἀρκετὰ πολεμεφόδια, οἵτινες ἐναύλωσαν ἐπίτηδες ἐμπορικὸν πλοῖον, μὲ τὸ ὁποῖον θέλει μισεύσουν εἰς τὰς 15 20 τοῦ παρόντος μηνος διὰ Ζάκυνθον και Ναύπλιον.

Κωνσταντινούπολις 26 Δεκεμβρ. 1825.

Ο Σουλτάνος μὴν ἔχοντας ἄλλον τρόπον, διὰ νὰ βαστάξη τὸν πόλεμον τῶν Ελλήνων, ἀπεφάσισε πάλιν νὰ προστρέξῃ εἰς τὴν συνηθισμένην του τέχνην, δηλ. νὰ χαλᾶ ταῖς παλαιαῖς του μονέδαις, και νὰ κάμνη νέαις. προχθὲς λοιπὸν εὔγαλε νέαν Μονέδαν, και αὐτὴ δὲν διαφέρει, ἀπὸ τὴν προτητερινήν του, τοὺς Αλιέδες, ἤτοι τὰ δωδεκάρια, παρὰ κατα τὸ ἔτος μόνον, και κατὰ τὴν βαλοῦταν εἶναι μία διαφορὰ τεσσάρων κρατίων ὀλιγώτερον τῶν παλαιῶν. αὐτὴ εἶναι ἡ τέχνη, την ὁποίαν ἠξεύρει ὁ Σουλτάνος δια να γδύνῃ τοὺς ὑπηκόους του.

Εδῶ ἅμα ἐβεβαιώθη ἡ χαμηλὴ Πόρτα τὸν θάνατον τοῦ Αλεξάνδρου, φοβουμένη τὸ ὁρμητικὸν τοῦ τοῦ Κωνσταντινου, ἑτοίμασε δέκα κορβέτταις, καὶ δύω βασσέλα (πλὴν χωρὶς ἀνθρώπους), και τὰ εὔγαλε διὰ γιορτάμι ἔξω τοῦ Ταρσανᾶ, στοχαζομένη μὲ αὐτὸ, ὅτι θὰ φοβίσει τοὺς Ῥούσσους, ἢ Γραικούς. Τοσαύτη ἐκατήντησεν ἡ παραλυσία τῆς Οθωμανικῆς Πόρτας, ὥστε μὲ ὅλην τὴν καταισχύνην ὁποῦ ἔλαβε και λαμβάνει καθ' ἑκάστην ἀπὸ μίαν φούκταν Ελλήνων, πάλιν ζητοῖ νὰ δείξῃ και εἰς τὴν Ῥωσσίαν ὅτι εἶναι ἕτοιμη νὰ τὴν κτυπήσῃ.

Μέγαρα. 30. Δεκεμβρ.

Κύριε Γ. Ψύλλα.

. . . Σᾶς εἶναι γνωστὴ ἡ προθυμία τῶν Επαρχιωτῶν τούτων, ὡς γειτνιάζοντες μετ' αὐτῶν ἠκούσατε, ὅτι εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις και ἀνάγκας τῆς Πατρίδος ἔτρεξαν ἀκούραστοι πέντε σχεδὸν ὁλοκλήρους χρόνους αὐτοσωμάτως και αὐτεξόδως, και ὄχι μόνον τοὺς ἰδίους ἑαυτούς των ἐξοικονόμησαν. ἀλλὰ και ὅλα τα ἐντεῦθεν ἀλλεπαλλήλως περιοδιαβαίνοντα στρατεύματα, χωρὶς νὰ βοηθηθοῦν ὡς τώρα ὁβολὸν ἀπὸ κανένα μέρος. αὐτοὶ λέγω οἱ πολυπαθέστατοι καλοὶ Πατριῶται, μὲ ὅλον ὁποῦ ἐδοκιμασαν τόσα ἀφόρητα δεινὰ, μὲ ὅλον ὅτι τόσην μεγάλην ἰδέαν τοῦ ἱεροῦ τούτου ἔργου δὲν εἶχαν, μόλις ἐδιδάχθησαν τὸ ἐκ τούτου τοῦ Τακτικοῦ προσδοκώμενον καλὸν, και μόλις ἐλαφρώθησαν ἀπὸ τὰ πασίδηλα δεινά των, εὐθὺς ἑτοίμασαν κατὰ τὴν κατα

τὸν νόμον ἀναλογίαν των, μὲ τὴν συνηθισμένην των πατριωτικὴν προθυμίαν, καὶ στέλνουσιν αὐτοῦ εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Τακτικὸν σῶμα: ἐκ μὲν τῶν Μεγάρων 36, ἐκ δὲ τῆς Βίλιας 20, ἐκ τῶν Κουντούρων 32, ἐκτὸς τῶν ἐθελοντῶν. ἐκ δὲ τοῦ Μοναστηριου 10, ὅλοι 98, ἐκ δὲ τῆς Περσχώρας καὶ Μπίσιας, μετὰ πολλὰ ὀλιγας ἡμέρας, εὐθὺς ὁπου σηκωθοῦν οἱ ἐκεῖσε 1200, ἐπέκεινα ἄτακτοι στρατιῶται τοῦ στρ. Γριῶα καὶ ἄλλων ὁπλαρχηγῶν, θέλει ἔλθουν 32 . . . . . Ἐνθυμεῖσθε βέβαια, ὅτι καὶ εἰς τὴν ἀγγελιαν τοῦ ἐν Μεγάροις ἐπαρχιακοῦ τῆς ἀλληλοδιδακτικῆς σχολείου δὲν ἐψεύσθην, ἀλλα θεία χάριτι, μὲ ὅλα τὰ κιδυνώδη δεινὰ, μὲ ὅλας τας ἀνωμάλους περιστάσεις τὸ ἐσυστήσαμεν, καὶ μέγιστον ἐκ βάθρων ἐγείραμεν, πλὴν ἐξ αὐτῶν τῶν περιστάσεων δὲν ἔχομεν πολλοὺς μαθητας, μόλις 45, διότι μᾶς τοὺς δισκόρπισαν οἱ προκομμένοι ἄτακτοι, οἵτινες, ἐβόλμησαν οὐ μόνον να τοὺς ὑβριζουν και να τοὺς κτυπῶν, ἀλλα και αὐτας τας κονκάρδας ἀπο τά φέσια τους ζτας ὁποιας δια να ἐρεθισωμεν τας φιλοτιμους ἀπαλάς των ψυχάς εἴχαμεν δώσει τας ἐξέσχισαν. Οταν ἀπαλαχθώμεν ἀπο αὐτα τά δεινά, σᾶς βεβαιώνω, ὅτι το σχολεῖον μας θέλει ἔχει μαθητας ὑπὲρ τοὺς 200.

Ο εἰλικρινέστατος φίλος σου
N. N.

-- Αλλὰ διὰ να ἀποκτηθῇ ἐκείνη ἡ ἠθικὴ ἰσχύς και ὑπόληψις, τὴν ὁποίαν ὁ κύρ. Κουντουριώτης ἀπολαμβάνει ἀπὸ τον λαὸν τῆς Ὑδρας, τί πράγματα πρέπει να προηγήθησαν; ὄχι ἡ ἀρετὴ; ὄχι ἡ ἀγάπη προς τον λαὸν; ζ ἐπειδὴ ὁπλοῦτος πρῶτον ἀποκτᾶται ταῖς περισσότεραις φοραῖς και φυλάττεται πάντοτε μὲ τὴν ἀρετὴν, και δεύτερον ὄχι ὅλοι οἱ πλούσιοι ἠμποροῦν να χαίρωνται κοινὴν ὑπόληψιν.ζ"

" Ναὶ, τοῦτο εἶναι ἀληθινὸν, και το γένος ὅλον ἤκουε μὲ μεγάλην του εὐχαρίστησιν, και εἶχε διὰ καύχημά του τὸ Κουντουριωτέϊκον ὄνομα: ἀλλὰ τώρα - - - ἔδειξε τὸν ἄνδρα ἡ ἀρχή."

" Και μ' ὅλον τοῦτο ἀπὸ ὅλους ἐκείνους, εἰς ὁποίους ἐπρεμάσθη τὸ γένος μας εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου, νομιζωντάς τους καλοὺς Πατριώτας και ἐνεμαζωντάς τους Ελευθερωτὰς τῆς Πατρίδος, ὁ Κουντουριώτης μόνος ἀκολουθεῖ ἀεὶμη να καταβάλλῃ τὸ ἀνάλογίν του μέρος και περισσότερον εἰς ταῖς ἀνάγκαις της. και εἰς τὴν ὑστερινὴν συνεισφορὰν, ὁπου ἔγινεν εἰς Ναύπλιον, αὐτὸς μόνος ἔβωκε γρόσια χιλιάδας 10. Μή μου εἰπῇς, ὁτι οἱ ἄλλοι Πατριῶται οἱ ὀνομαστοὶ, ἂν δὲν θυσιάζουν τὰ χρήματά τους, προσφέρουν τὴν ζωήν τους εἰς βούλευσιν τῆς Πατρίδος. ἐπειδὴ πολλὰ ἀμφιβάλλω, ἂν ἐκεῖνος, ὁπου τρέμει να δώσῃ εἰς βοηθειαν τῆς Πατρίδος τὰ 10 εἰς τὰ 100, ἀφ' ὅσα ἡ Πατρὶς τὸν ἐπλούτισε, ἀμφιβάλλω, λέγω, ἂν ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος πρῶτον προσφέρῃ ἀληθινὰ τὴν ζωήν του εἰς βούλευσιν τῆς Πατρίδος, και δεύτερον, ἂν δὲν τὴν προσφέρῃ μὲ σκοπὸν ἐναντίον εἰς τὴν ὠφέλειαν τῆς Πατρίδος. Εἰπέμου, ἂν ἀγαπᾶς, ἕνα παράδειγμα μόνον, ἀπὸ ὅλους τοὺς σημαντικοὺς Στρατιωτικοὺς, οἱ ὁποῖοι τόσον ὑπερεπλούτησαν, και ὁ Θεὸς να τοὺς ἀρήσῃ να τὰ χαίρωνται. ὀνόμασέ μου ἕναν, ὁπου να ἐφάνῃ τόσον ἐλευθέριος, διὰ να ἠμποροῦσε και τὸ ἐδικόν μας γένος να καυχηθῇ, δείχνωντάς τους εἰς τὸν Κόσμον, καθὼς δείχνουν οἱ βόρειοι Αμερικανοὶ τὸν Βάζιγγτον, οἱ Κολουμβιανοὶ τὸν Βολιβάρον και ἄλλους. Και πόσα καλὰ δὲν ἠμποροῦσαν αὐτοὶ να καλορθώσουν εἰς τὸ ἔθνος, ἐὰν ἦσαν ἐλευθέριοι;

"Αν ἦσαν ἐλευθέριοι, και ἦσαν ἐνάρετοι και κατὰ τὰ ἄλλα, καθὼς εἶναι ἀνδρεῖοι, τὸ ἔθνος μας θὰ ὤμνυεν εἰς τὰ ὀνόματά τους· ἀλλ' ἂν ἦσαν ἐλευθέριοι μόνον και ἀνδρεῖοι, χωρὶς να σέβωνται ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τὰ δικαιώματα τοῦ πολίτου, ὤ! τοῦτο θὰ ἦτον πολλὰ χειρότερον, και ὁ Θεὸς φαίνεται οἰκονόμησε . . .

"Ομως ὅπως και ἂν ἦναι, οἱ Στρατιωτικοὶ και ὅλοι οἱ Στερεελλαδῖται ἐνγένειαι ἐθυσίασαν πολλὺ περισσότερον ἀπὸ τοὺς Θαλασσηνοὺς· ἐχάθηκαν διὰ τὴν ἐλευθερίαν. οἱ πόλεμοι τῆς ξηρᾶς τοὺς κοστίζουν πολλὰ

περισσοτέρους ἄνδρας ἀπὸ ἐκείνους, ὁποῦ ἀπεθνήσκουν εἰς τοὺς θαλασσίους τελέμους. Πάρε παράδειγμα τὸ Μεσολόγγι.,,

"Ὅμως μεταξὺ τῶν Στερεοελλαδιτῶν ἐφάνησαν καὶ οἱ Τουρκόφυγοι καὶ οἱ Προδόται, καὶ νὰ πάρῃ ὁ διάβολος μίαν παληκαριὰ ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ, ἡ ὁποία ὕστερα ζητεῖ νὰ πλακώσῃ τὰ δικαιώματα τοῦ πολίτου, νὰ κατασταθῇ ἀνωτέρα τῆς Διοικήσεως καὶ τῶν νόμων, πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἕως τώρα δὲν εἴδαμεν μεταξὺ τῶν θαλασσηνῶν.,,

"Ἀλλ' αὐτοὶ πληρώνονται πάντοτε σωστὰ καὶ καλὰ ἀπὸ τὴν Διοίκησιν, ὥστε δὲν τοὺς μένει τίποτε παραπονον.

"Ἦτον καιρὸς ὁποῦ ἐπληρώθησαν καὶ αὐτοὶ μὲ τὴν ἰδίαν τάξιν· ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἐστοχάσθησαν, ὅτι εἶναι στρατιῶται τῆς Διοικήσεως ἑνός ἔθνους, ὁποῦ πολεμᾷ μὲ τὸν χαμόν του ἐναντίον τῆς ἀνομίας καὶ ἀταξίας. πάντοτε ἔπαιξαν τὸν Γιανίτζαρον. Οἱ θαλασσινοί, ἂν λαμβάνουν περισσότερα ἀπὸ τοὺς στερεώτας διὰ τὴν δούλευσίν τως, πρῶτον τοῦτο γίνεται, διότι τὰ πράγματα εἰς τὸν τόπον τους εἶναι ὅλα ἀκριβώτερα, δεύτερον, διότι πουθενὰ δὲν ἠμποροῦν νὰ ξενοψωμίζουν, καθὼς οἱ Στερεανοί.,,

"Κάποτε ἔκαμαν καὶ αὐτοὶ ἀπόβασιν εἰς παράλια μὲ κοπάδια.,,

"Ναί, κάποτε, ἀλλὰ ὄχι πάντοτε.

"Τέλος πάντων, φίλοι μου, ὅλα αὐτὰ δὲν εἶναι ἀποτελέσματα τῆς κακίας μήτε τῶν στρατιωτῶν, μήτε τῶν ναυτῶν μας· εἶναι ἀποτελέσματα τῆς ἀταξίας τῆς γενικῆς, τοῦ κακοῦ ὀργανισμοῦ τους. Δώσε τους μίαν τάξιν, ἕναν καλὸν ὀργανισμόν, καὶ θέλεις τοὺς ἰδῆς, πόσον εἶναι καλοί, πόσον εἶναι εὐπειθεῖς, καθὼς εἶναι ἀνδρεῖοι. Βλέπομεν μὲ τὰ μάτια μας τόσους, οἱ ὁποῖοι ἦσαν καὶ αὐτοί, καθὼς καὶ οἱ ἄλλοι, καὶ τώρα ὄντας ὑποκάτω εἰς τάξιν καὶ ὀργανισμόν, ὁ συνταγματάρχης τους ὁ ἴδιος λέγει, ὅτι εἶναι ἄγγελοι...

-- Ἠκούσαμεν ὅτι ἕνας ἀπὸ τοὺς πληρεξουσίους τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, φοβερίζει ἕναν πολίτην, διατὶ ἐτόλμησε νὰ εἰπῇ, ὅταν ἐγίνετο ἡ ἐκλογή, ὅτι τὸ δεῖνα Ὑποκείμενον εἶναι ἀνάξιον αὐτοῦ τοῦ βαθμοῦ. Ἡ Συνέλευσις διὰ κάθε ὑπόθεσιν τῆς Πατρίδος, γίνεται, διὰ νὰ λέγῃ κάθε πολίτης τὴν γνώμην του ἐλεύθερα, καὶ εἰς ταῖς ἐκλογαῖς· νὰ παρρασιάζωνται ἡ ἀρεταῖς καὶ τὰ προτερήματα, ἢ τὰ ἐλαττώματα καὶ ἡ κακίαις τῶν Ὑποκειμένων, ὁποῦ προβάλλονται διὰ κάθε Ὑπούργημα. ὅταν λοιπὸν, ὁ πολίτης ἔχει νὰ φοβῆται ἀπὸ τὰ προβαλλόμενα ὑποκείμενα, διατὶ νὰ καλεῖται καθ' ὅλου εἰς τὴν Συνέλευσιν διὰ νὰ εἰπῇ καὶ αὐτὸς τὴν γνώμην του; Καὶ ἂν εἶναι ἀληθινὸν, ὅτι φοβερίζει ὁ Πληρεξούσιος τῆς Συνελεύσεως τὸν καλὸν πολίτην, μὲ τέτοια μυαλὰ θὰ πάγῃ καὶ εἰς τὴν ἐθνικὴν Συνελευσιν, καὶ δὲν εἶχε τώρα δίκαιον ὁκαλὸς πολίτης ἐκεῖνος, νὰ εἰπῇ διὰ αὐτὸ τὸ ὄνομα, ὅτι εἶναι ἀνάξιον ἑνὸς τοιούτου βαθμοῦ;

-- Ἐπαρχοι, Γενικοὶ Γραμματεῖς, Ἀστυνόμοι, Πολιτάρχαι κτλ. ὅλοι αὐτοὶ εἶναι διωρισμένοι εἰς πᾶσαν Ἐπαρχίαν τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν εὐταξίαν καὶ καλὴν κυβέρνησιν. Φοβεῖται κανένας ποτὲ τὴν ἀταξίαν τῶν Προβάτων; βάλλει κανένας ποτὲ τοὺς ἐπιστάτας καὶ τὰ σκυλιὰ τζιγύρω εἰς τὴν Μάνδραν, διὰ νὰ φοβίζῃ τὰ πρόβατα, καὶ νὰ τὰ βαστᾷ εἰς τὴν ὑπακοὴν καὶ εὐταξίαν; Ὄχι, ὅλη ἡ φροντίδα γίνεται διὰ τοὺς λύκους. Τώρα τοῦτα ἔλα τα ὑπουργήματα καὶ ἡ ἐπιστασιαις ἠμποροῦν να φυλάτζουν τὰ πρόβατα ἀπο τοὺς λύκους; ἡμεῖς δὲν βλέπομεν καμμιαν τέτοιαν φύλαξιν. Ἀμὴ ὅταν κανεὶς βλέπῃ τὸν πρῶτον ποιμένα, ἀντι νὰ δίδῃ προσοχὴν, ἀντι νὰ συμπονῇ εἰς τὰ παράπονα τῶν προβάτων του, νὰ τὰ χουγιάζῃ καὶ νὰ τα ἀποστέρνῃ, ὑβρίζοντάς τα ὡς ὄχλον συρφετώδη, τί πρέπει νὰ στοχασθῇ; "ὁδὲ μισθωτὸς θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον, καὶ ἀφησι τὰ πρόβατα καὶ φεύγει, ὅτι μισθωτὸς ἐστὶ, καὶ οὐμέλλει αὐτῷ περι τῶν Προβάτων."

Δὲν ἠμποροῦσαν λοιπὸν τὰ περιτλὰ αὐτὰ ἔξοδα νὰ λείπουν; δὲν ἠμποροῦσαν

ἡ ἐλεύθεραις ἐπαρχιαις τῆς Ελλάδος, νὰ κυβερνοῦνται και μοναχαῖς των; ἐγὼ δὲν βλέπω τὸ διατὶ ὄχι". Οἱ περισσότεροι μάλιστα ἀπὸ τοὺς Επάρχους, κἀθ' ὅσον ἐγὼ γνωριζω, ἀντὶ να φέρουν τὴν εἰρήνην εἰς τὰς ἐπαρχιας, τῶν ὁποιων στέλλονται Διοικητὰι, μὴν ἔχωντας πραγματικὴν ἄλλην δύναμιν (ἐπειδὴ τὴν ἠθικήν τους ἀξιαν πολλὰ ὀλιγοι τὴν γνωρίζουν), πάσχουν εὐθὺς νὰ φέρουν τὴν διαίρεσιν μεταξὺ τῶν δυνατοτέρων τῆς Επαρχιας, και εἰς αὐτὴν τὴν διαίρεσιν τούς φαίνεται, ὅτι στερεώνουν αὐτοὶ τὸν θρονον τους. ἄλλοι πάλιν μὲ τὴν τρυφηλήν τους ζωὴν και μὲ τὴν φαυλοβιότητά τους, ῥυπώνουν τον ὑψηλὸν χαρακτῆρα τῆς Διοικήσεως, τῆς ὁποιας φέρουν τὸ πρόσωπον, και ἰδοὺ ὁλος ὁ σκοπὸς τῆς ἀποστολῆς τους στραβογυρισμένος εἰς ὁλα τὰ ἐναντια ἀποτελέσματα.

Κἄποιος μᾶς εἶπε μιαν φορὰν, ὅτι εἶναι και ἕνας ἄλλος σκοπὸς, ὁποῦ κάμνει να μένῃ ἀκόμη ἕνας τοιοῦτος τρόπος ἐπαρχιακῆς κυβερνήσεως εἰς τήν Ελλάδα, ἐκεῖνος τοῦ νὰ κυβερνοῦνται οἱ εὐγενεῖς και σπουδαῖοι Ελληνες, ὅσοι δὲν ἔχουν ἐλευθέρας Πατρίδας -- Ὦ χαρὰ στὸν σκοπόν.'

:Ετζι λοιπὸν πρέπει ἡ Πατρὶς νὰ τρέφῃ τὴν ἀργίαν τους, διότι εἶναι ἀνάστατοι. Αχ, ἀλλά τῶν ἀναστατωμένων Πόλεων οἱ φυγάδες δουλεύουν, και ζητοῦν τὸ ψωμί τους μὲ τὸν ἵδρωτα τοῦ προσώπου τους καὶ μὲ τὸ αἷμα τους. Εἶναι γεμάτον τὸ Τακτικόν σῶμα ἀπὸ συναδελφούς μας Κυδωνιεῖς, Χιους και ἄλλους. Ας δουλεύσουν καὶ αὐτοὶ τὴν Πατρίδα μὲ τὰ ὅπλα. καὶ ἐὰν δὲν θέλουν νὰ τὴν δουλεύσουν μὲ τὰ ὅπλα ἐεἶναι ἄξιοι νὰ ὀνομάζωνται καὶ νὰ θέλουν νὰ τοὺς μεταχειριζώμεθα και ἡμεῖς ὡς Ελληνας;

--- Πῶς ἐπῆγε τὸ ῥεσάλτον, ὁποῦ ἐμελετοῦσαν νὰ κάμουν εἰς τὴν Τριπολιτζᾶν; -- ἐπῆγε σὰν τὸν κάβουραν. - - - - Οταν εἶναι ὀλιγοι Ελληνες πρὸς πολλοὺς Τούρκους, ἔ' τὶ νὰ κάμουν οἱ καϋμένοι: οἱ Τοῦρκοι ἦσαν πολλοὶ. Οταν πάλιν οἱ Τοῦρκοι εἶναι ὀλιγοι, καὶ οἱ Ελληνες πολλοὶ πολλοὶ, ἕνα σβάξιμο τουφεκιου εἶναι καλόν νὰ τοὺς ἀνεμοσκορπίσῃ ὅλους, ὁποῦ δύω πουθενά μα ζὴ νὰ μὴν εὑρῇ. ἔτζι ἀκολούθησεν, καθὼς ἀκούομεν, εἰς τὴν Τριπολιτζᾶν. ἐπλησίασαν ὀκτώ χιλιάδες εἰς τὰ τείχη της, ἔβαλαν ταῖς σκάλαις, καὶ εἰς αὐτὸ τὸ ἀναμεταξύ πέφτωντας, ἕνα τουφέκι μέσα εἰς ταῖς ὀκτώ χιλιάδες, οἱ Τοῦρκοι ἐξύπνησαν, καὶ οἱ Ελληνες τὴν ἴδιαν στιγμὴν εὑρέθησαν εἰς τὰ ῥιζά. Δέκα τρεῖς Τοῦρκοι καββαλαρίοι, λέγουν, ὅτι ἐκυνήγησαν, σὰν ἐξημέρωσε, τριακόσιους ἄνδρας Πελοπποννησίους, ἐσκότωσαν μερικοὺς, καὶ ἔπιασαν δέκα, δώδεκα. Τὴν ἄλλην φορὰν, ὁποῦ ἐδοἐδοκίμασαν πάλιν ἕνα τέτοιον ῥεσσάλτον, ἀπ' ἐκεῖ ὁποῦ ἐλέγοντο 4000, ἔμειναν μόνον 200. μαζὴ μὲ τρεῖς λόχους τοῦ Τακτικοῦ. ἀπέτυχε και ἐκεινη ἡ δοκιμή. ἀλλὰ τὸ τακτικὸν σῶμα ἐκείνων τῶν τριακοσίων ἐπέρασε μέρα μεσημέρι μέσα ἀπὸ τον κάμπον τῆς Τριπολιτζᾶς, συνοδευόμενον μακρόθεν ἀπὸ μίαν ἐχθρικὴν καβαλαρίαν, ἡ ὁποία δὲν ἐτόλμησε κθόλου νὰ πλησιάσῃ οἰς τήν φωτιάν του. -- ὥστε ἐκέρδισαν και θὰ κερδίζουν πάντοτε, ἐν ὅσῳ τὰ πράγματα τρέχουν τον ἴδιον δρόμον, ὅσοι ἐστιχημάτιζαν εἰς το Ναύπλιον, ὅτι δὲν καμνουν τιποτες. οἱ ὀλιγοι εἶναι ὀλίγοι και φοβοῦνται. οἱ πολλοὶ δὲν ἠμποροῦν να κυβερνηθοῦν μὲ τὸ σύστημα, ὁποῦ ἀκολουθούσαμεν ἕως τώρα: ὥστε χωρὶς Τακτικὴν, θὰ εἶναι θαῦμα Θεοῦ, ἂν ἠμπορέσωμεν να δείξωμεν εἰς τὸν ἐχθρὸν, στῆθος. Αλλὰ οἱ Τηνιακοὶ και ἄλλοι πολοὶ, διὰ τοῦτο ἀρνοῦνται νὰ δώσουν τὸ ἀνάλογόν τους μέρος εἰς το Τακτικὸν, κατὰ τὸν νόμον τῆς Διοικήσεως, ἐπειδὴ βλέπουν εἰς τοὺς Πελοποννησιους μεγάλην ἀδιαφορίαν, οἱ ὁποῖοι φυσικά ἔπρεπεν, ὄχι νὰ προσμένουν νόμον, ἀλλὰ νὰ τρέχουν παμπληθεὶ νὰ κατατάττωνται εἰς τὸ Τακτικόν, διατί και αὐτοί πρῶτοι ἐδοκίμασαν και ἔμαθαν τὸ τὶ ἀξίζει ἡ Τακτική, μάθημα, τὸ ὁποῖον ποτὲ νὰ μὴν ἤθελαν μάθῃ, μὲ ὅλον τοῦτο το ἔμαθαν· καὶ ἀκόμη ὡς τόσον ἐθελοκακοῦν, ἢ ἀναισθητοῦν.

Η παροῦσα Εφημερὶς εὑρίσκεται εἰς Αθήνας, εἰς τὸν συντάκτην Γ. Ψύλλαν. Εἰς Ναύπλιον, εἰς τὸν κυρ. Κ. Λιβέριον βουλευτήν. Εἰς Σύραν. εἰς τὸν κύρ. Π. Ψύχαν. Η τιμή της γρό. 14. κάθε τρεῖς μῆνας, προπληρωμένα.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 14.

"Η Παρρησία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΣΑΒΒΑΤΩ 9. Ιαννουαρ. 1826.

Αθῆναι 8 Ιαννουαρίου 1826.

Νέα ξεσχισμένα περιφέρονται τούταις ταῖς ἡμέραις εἰς τὴν πόλιν μας διὰ τα πράγματα τῆς Πελοποννήσου, ἀλλ' ἡμεῖς δὲν δίδομεν εἰς αὐτὰ κἀμμίαν πίστιν. Λέγουν, ὅτι τὰ στατεύματα, ὁποῦ ἐπῆγαν ἐναντίον τὴν Τριπολιτζᾶς, γυριζωντας εἰς τοὺς Μύλους, ἄρχησαν να φέρνωνται ἄσχημα μὲ τὴν Διοίκησιν. ἄλλοι λέγουν, ὅτι ὁ Κολοκοτρώνης συνάζει εἰς τα πέριξ τῆς Πηγιάδας, τροφαῖς, και συγκαλεῖ ἐκεῖ ἐθνικὴν Συνέλευσιν, τριγυρισμένος ἀπὸ ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἅρματα.

--- Χθὲς εἰπάθη, ὅτι εἰς Ναύπλιον ἔφθασαν χρήματα ἀπὸ τὴν Λόνδραν, τοῦ δευτέρου Δανείου.

--- Μανθάνομεν, ὅτι εἰς τὸ Ναύπλιον ἡ Επιδημία ἡ περσυνὴ ἐξανάρχησε πάλιν τας ἐργασίας της, και διὰ τοῦτο ἡ Συνέλευσις ἀποφασίσθη νὰ γένῃ εἰς τα μέρη τοῦτα. πολλοὶ μάλιστα στοχάζονται, ὅτι και ἡ καθέδρα τῆς Διοικήσεως θέλει διορισθῇ ἐδῶ ἔξω.

-- Μανθάνομεν, ὅτι προχθὲς οἱ Τοῦρκοι ἀπὸ τὴν Εὔριπον ἐκινήθησαν πρὸς τὴν Τομπρέναν και ἔφθασαν ἐκεῖ, ὅταν οἱ ἄνθρωποι εὑρίσκοντο εἰς τὴν ἐκκλησίαν. ἀλλ' ἐπρόφθασαν και ἐκλείσθησαν εἰς τοὺς πύργους τους και ἐπολέμησαν, ἕως ὁποῦ ἀγαθῇ τύχῃ, ἔφθασεν ἐκεῖ και ὁ στρατηγὸς Κατζικογιάννης.

Διὰ τὴν Συνέλευσιν.

"Ναὶ! εἰς τὴν ἐθνικὴν Συνέλευσιν κρέμεται ἡ σωτηρία ὅλη τοῦ ἔθνους μας."

"Αλλὰ πρῶτον, σὲ ἐρωτῶ νὰ μοῦ εἰπῆς ἑαυτὴν τὴν ἐθνικὴν Συνέλευσιν ποῖος τὴν συγκαλεῖ; ἐσὺ καὶ ἐγὼ, ἢ ἡ Διοίκησις; ἢ εἶναι κανένας νόμος, ὁποῦ ὑποχρεώνει τὸ ἔθνος νὰ κάμῃ συνέλευσιν;"

"Εἶναι λέγουν, νόμος, ὁποῦ ὑποχρεώνει εἰς τοῦτο το ἔθνος."

"Ποῦ εἶναι αὐτος ὁνόμος; εἰς τὸ προσωρινὸν Πολιτευμα τῆς Ελλαδος δὲν φαίνεται πουθενά."

"Οχι εἰς τὸ Προσωρινὸν Πολίτευμα, ἀλλὰ εὑρίσκεται ἕνας τέτοιος νόμος εἰς τὰ Πρακτικὰ τῆς εἰς Αστρον δευτέρας Συνελεύσεως."

"Και πῶς λέγει αὐτὸς ὁ νόμος; και πῶς ἠμπορεῖ να ὑπάρχῃ νόμος και να φυλάττεται κλεισμένος -α-;"

"Λέγει νὰ γένῃ ἐθνικὴ συνέλευσις ὕστερον ἀπὸ δύω χρόνους μετὰ τὴν συνέλευσιν τοῦ Αστρου."

" Και πῶς δὲν ἔγινε;"

" Δὲν τήν ἠθέλησε ἡ Διοίκησις, ἄλλοι λέγουν, διατὶ δὲν τῆς το ἐσυγχωροῦσαν αἱ περιστάσεις, καὶ ἄλλοι διὰ τὰ τέλη της."

(α) Τὶ διάβολο! μοῦ εἶπεν ἕνας ξένος, ὅταν τοῦ ἔλεγα ὅτι εἶναι νόμος, ὁποῦ ἐμποδίζει τὴν ἐξαγωγὴν τῶν Αρχαίων πραγμάτων ἀπὸ τὸ Ελληνικὸν ἔδαφος· ποῦ εἶναι αὐτὸς ὁ νόμος; διατὶ ἔγινε; διὰ νὰ στέκῃ φυλαγμένος εἰς μίαν γωνίαν τοῦ σπητιοῦ τοῦ Α. Γραμματέως τῆς Βουλῆς;

" Καὶ ὅταν ἦτον νόμος ῥητὸς διὰ τοῦτο, [illegible] ἠμποροῦσε πολὺ ἡ Διοίκησις νὰ τὴν ἐμ[illegible]σῃ; Ἐμένα μοῦ φαίνεται. νὰ ἄκουσα δὶ [illegible] ὅτι τὸ ψήφισμα ἐκεῖνο τοῦ Αστρους [illegible] λέγῃ μόνον, ὅτι εἰς τὸ διάστημα δύω [illegible] μετὰ τὴν Συνέλευσιν ἐκείνην νὰ μὴ [illegible], ἔξω ἀπὸ καμμίαν ἀνάγκην μεγάλην. [illegible] εἶχαν τότε μεγάλα δίκαια νὰ ἀ[illegible] ἕνα τέτοιον πρᾶγμα, ὕστερα ἀπὸ τόσα ὅσοῦ ἀκολούθησαν ἕως νὰ λάβῃ τέλος ἐκείνη ἡ Συνέλευσις· Τὰ ἐνθυμεῖται, ποῖα λέγω. Νόμος λοιπὸν ῥητὸς μοῦ φέρεται, διὰ τὴν Συνέλευσιν, δὲν εἶναι. ὅτι ὅμως τὸ ἔθνος μετὰ δύω χρόνους τῆς εἰς Αστυ Συνελεύσεως ἠμποροῦσε νὰ συνέλθῃ, ἂν θέλῃ, τοῦτο μοῦ φαίνεται, να εἶναι τὸ ψήφισμα."

" Ὅπως, καὶ ἂν εἶναι, εἰς ἐσὲ δὲν φαίνεται ἀναγκαία ἡ Συνέλευσις;"

" Μάλιστα ἠμποροῦσε νὰ εἶναι ὠφέλιμος εἰς τὰς περιστάσεις μας, ἀλλὰ ἤξευρα, ὅτι τὴν συνεκάλεσεν ἡ Διοίκησις, καὶ ἀκούω μερικοὺς να κατηγοροῦν ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τὴν Διοίκησιν, ὅτι δὲν τὴν θέλει διὰ τὰ ἴδιά της τέλη, καὶ τοῦτο μοῦ κακοφαίνεται."

" Πῶς λοιπὸν ἀρχισποροῦσε;

" Διατὶ ἡ ἐπαρχίαις τῆς Ελλάδος ἀδιαφοροῦν. Η Προκήρυξις ἦτον νὰ εὑρεθοῦν οἱ Πληρεξούσιοι εἰς τὰς 25. Δεκεμβρίου, ὀλοι εἰς τὸν τόπον τῆς Συνελεύσεως, καὶ ἐγὼ βλέπω ταῖς περισσότεραις Επαρχίαις, ὁποῦ ἀκόμη δὲν ὠνόμασαν τοὺς πληρεξουσίους των. Καὶ τοῦτο μοῦ δίδει νὰ καταλάβω, ὅτι οἱλαοὶ τῆς Ελλάδος δὲν στοχάζονται καθόλου, τὶ ἠμπορεῖ νὰ ὠφελήσῃ μία ἐθν. Συνέλευσις, και ὅτι ἂν ἡ Διοίκησις, τὴν ὁποίαν κατηγοροῦν, ὅτι δὲν θέλει ἐθν. Συνέλευσιν, δὲν ἤθελε τῷ ὄντι, δὲν τὴν ἐσυγκαλοῦσε διὰ Προκηρύξεως."

" Και δὲν ἠξεύρεις, ὅτι οἱ λαοὶ εἶναι πάντα λαοὶ, και ἂν δὲν τοὺς κινήσῃ ἕνας ἄλλος, μόνοι τους, δὲν κινοῦνται;"

"Και δὲν ἠξεύρεις, ὅτι αὐτὸς ὁ τρόπος, τὸν ὁποῖον ἕως τώρα ἐμεταχειρίσθημεν διὰ νὰ κινῶμεν τοὺς λαοὺς, εἶναι βλαπτικώτατος, ἐπειδὴ ἔτζι ἠμποροῦσε νὰ κινηθῇ καὶ εἰς κακὰ κινήματα ἀπὸ κακοὺς ἀνθρώπους; Ἐμεῖς ἕως τώρα πάντα κινοῦμεν τοὺς Δυνατοὺς· ἀλλὰ εἶναι ὅλοι οἱ δυνατοὶ, καὶ καλοὶ; και κινοῦνται πάντα οἱ Δυνατοὶ μὲ σκοποὺς καλούς;"

"Πῶς ἀλλέως γίνεται;"

"Γίνεται μὲ τὸν ὀρθὸν λόγον. Φέρνουσι τοὺς λαοὺς, εἰς ἐκεῖνα τὰ πράγματα, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ μία Εθν. Συνέλευσις, και τότε οἱ λαοὶ τρέχουν και τὴν συγκροτοῦν, ἂν ἦναι ἀνάγκη, και μὲ θυσίας μεγάλας. ἐνθυμεῖσαι, πῶς ἔτρεξαν εἰς τὴν ὑποθεσιν τοῦ Συνταγματικοῦ Βασιλέως, ἐνθυμεῖσαι πόσοι ἐθερμάνθησαν εἰς τὴν Προστασίαν; Διατί; διατὶ εἶναι πράγματα, τὰ ὁποῖα καταλαμβάνουν, ὅτι θέλει τοὺς ὠφελήσουν. ἀλλὰ τώρα, ἐὰν τῷ ὄντι δὲν θέλῃ ἕνα μέρος τῶν Δυνατῶν Συνέλευσιν, και τὸ ἄλλο θέλῃ, πῶς ἠμπορεῖ νὰ γένῃ κριτὴς και ἐκτελεστὴς τοῦ δικαίου; και ὕστερα ἀπορροῦμεν, πῶς γεννῶνται αἱ ἐμφύλιαι ταραχαί.

"Και δὲν ἐγράφθησαν, ἕως τώρα, τόσα διὰ τὴν ἐθν. Συνέλευσιν εἰς τὴν Γενικὴν ἐφημερίδα και εἰς τὴν ἐφημ. τῶν Αθηνῶν;

"Ναὶ, ἐγράφθησαν. ἀλλὰ ἐγὼ μόνον εἰς τὴν Γεν. ἐφημερίδα εἶδα ὀλίγους πραγματικοὺς λόγους, ἀξίους διὰ τὴν σκέψιν τοῦ ἔθνους· τὰ ἄλλα ὅσα ἐδιάβασα, εἶναι καλὰ, ἀλλὰ εἶναι μόνον ἠθικαὶ παραγγελίαι, χωρὶς προσδιορισμένον σκοπὸν, "να ἀρήσωμεν τὰ πάθη, τὴν ἰδιοτέλειαν κτλπ.." και αὐτὰ μὲ ὅλον τοῦτο ὀλίγοι τὰ ἐδιάβασαν. και ὀλιγώτεροι τὰ ἐκαταλάβαν."

"Α'.' καταλαμβάνω, διότι δὲν εἶναι γραμμένα χυδαϊστὶ, ἀλλὰ τοιαῦτα πράγματα δὲν ἠμπορῶν νὰ εἶναι καταληπτὰ εἰς ὅλους."

"Οχι εἰς ὅλους, ἀλλὰ εἰς τοὺς πολλοὺς πρέπει νὰ εἶναι γνωστὰ, και ὄχι μόνον γνωστὰ ἁπλῶς ἁπλῶν, διατὶ τότε δὲν βλάπτουν περισσότερον, παρὰ ὁποῦ τοὺς ὠ-

φελοῦν. Καὶ ὅ,τι πρᾶγμα ἔχει νὰ στερεωθῇ ἀπὸ τὴν θέλησιν καὶ δύναμιν τῶν περισσοτέρων, πρέπει νὰ ἦναι γνωστὸν καὶ εἰς τοὺς πεφισσοτέρους· ἡ ἀλήθεια εἶναι ἁπλῆ, καὶ ὅλοι ἠμποροῦν νὰ τὴν μάθουν. Μήτε περισσότερην χάριν, μήτε μεγαλήτερην δύναμιν ἔχουν τὰ σοφολογιωτάτικα ασματα ἀπὸ τὰ ἀπλᾶ, φυσικὰ τραγούδια τοῦ λαοῦ. Καὶ ἐπειδὴ σὲ γνωρίζω φίλον τῆς Παρρησιας (τῆς Δημοσιότητος), θαυμάζω, πῶς ἀκόμη εἰς τοῦτο εἶσαι ἀσύμφωνος μαζή μου, ὅτι πρέπει καὶ ἡ γλῶσσα, μὲ τὴν ὁποίαν θέλεις νὰ συστηθῇ ἡ Δημοσιότης, ἢ ἡ Παρρησία, νὰ εἶναι καὶ αὐτὴ δημοτικὴ, καὶ ἀνοικτὴ εἰς τὸν καθένα.

"Ας ἀφήσωμεν τώρα τὸ περὶ γλώσσης κεφάλαιον, καὶ ἂς εἰποῦμεν διὰ τὴν Συνέλευσιν· τὴν στοχάζεσαι ἀναγκαία ἢ ὄχι;

"Πῶς νὰ μὴν τὴν στοχασθῶ καὶ ἐγὼ ἀναγκαίαν, ὅταν τὴν ἐστοχάσθη ἡ ἴδια ἡ Διοίκησις, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι πολὺ περισσότερον καὶ καλλήτερα γνωστὴ ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων μας: καὶ πότε δὲν ὠφελεῖ μία Συνέλευσις ἀνθρώπων διὰ ἕναν κοινωφελῆ σκοπὸν; ὁ λόγος μου μένει ἤτον, ὅτι τὰ πράγματα τῆς Συνελεύσεως θὰ ἐγίνοντο καὶ ὀγλιγωτέρα καὶ καλλήτερα, ἂν οἱ περισσότεροι ἠμποροῦσαν νὰ φωτισθῶν ἐπάνω εἰς τὸν σκοπὸν τῆς Συνελεύσεως. . .

Κύριε συντάκτα τῆς ἐφημ. τῶν **Αθηνῶν**.

Παρακαλεῖσθε, νὰ ἐγχωρήσετε εἰς τὴν ἐφημερίδα σας τὸ ἐπακόλουθον σημείωμά μου πρὸς καλὴν ἑνὸς ἑκάστου πληροφορίαν τῶν πρός τὴν Πατρίδα ἐκδουλεύσεών μου.

„Ἀφ' οὗ ἡ Ελλὰς ἔλαβεν εἰς χεῖρας τὰ ὅπλα κατὰ τοῦ αἱμοβόρου τυράννου καὶ ἀσπόνδου ἐχθροῦ τῶν χριστιανῶν, δὲν ἔλειψεν ἀμέσως ὁπού νὰ τρέξῃ μετὰ προθυμίας εἰς τὸ ἱερὸν τοῦτο στάδιον καὶ αὐτὴ ἅπασά μου ἡ οἰκογένειά τῶν Κατζικογιαννέων, ὁμοῦ καὶ ἐγὼ, καὶ νὰ ἀγωνισθῶμεν γενναίως ὑπὲρ τῶν ἱερῶν αὐτῆς δικαιωμάτων, καὶ νὰ δώσωμεν ἑπομένως δι' αὐτὴν τὴν γλυκυτάτην μας Πατρίδα ἐκ τῆς οἰκογενείας αὐτῆς πολλὰ θύματα, καθὼς καὶ δὲν εἶναι ἀγνοούμενον τοῖς πᾶσιν, ὁποῦ κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἱερᾶς μας ταύτης πάλης ὁ αὐτάδελφός μου Σπύρος πολεμῶν εἰς Καρπενησίοι κατὰ τὰ Καλγέλια ἐφονεύθη γενναίως ἐκεῖ, στήσας τὸ τρόπαιον τῶν ἀγώνων του, ὁ δὲ ἄλλος αὐτάδελφός μου μακαρίτης Μήνως, κατὰ τὸ 1822 ἔτος ἔπεσε θῦμα πολεμῶν ἀνδρείως εἰς Δαδὶ χωρίον Λεβαδείας, καὶ ἄλλοι πολλοὶ πρὸς τούτοις ἐξάδελφοί μου οἱ ὁποῖοι πολεμῶντες ἐφονεύθησαν εἰς διαφόρους μάχας τοῦ ἱεροῦ τούτου ἀγῶνος μας. ἔτι δὲ καὶ προλαβόντως εἰς τὰς 3 Νοεμβρίου, ἔγινε θῦμα εἰς Μαυρομάτι χωρίου τῶν Θηβῶν, καὶ ἄλλος ἐξάδελφός μου Αναστάσης Λεβεντάκης μετὰ δεκαπέντε ἄλλων συστρατιωτῶν του, ὅπου καὶ ὁ μακαρίτης Σκουρτανιώτης. ὅθεν ἐγὼ μόλον ὁποῦ τούτων ἁπάντων ὑστέρημαι, καὶ πολλὰ δεινὰ πρὸς τούτοις ἔπαθον, δὲν ἔλειψα ἄχρι τοῦδε ἀπὸ τοῦ νὰ τρέχω προθύμως κατὰ τὰς διαταγὰς τῆς Σ. Διοικήσεως μὲ ὅλους ἐκείνους τοὺς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν μου, ὅπου ἡ Πατρὶς ἔχει ἀνάγκην, καὶ τὸν παρελθόντα Μάϊον ὠῆνα ἐστάθην εἰς Κολυμπιθίζα κατὰ τὴν διαταγὴν τῆς Σ. Διοικήσεως νὰ φυλάττω τὰς ἐκεῖ θέσεις. ἔπειτα δὲ κατὰ τὸν Σεπτέμβριον διαταχθεὶς μετέβην ἐκεῖθεν εἰς Ὕδραν, ὅπου καὶ ἐστάθην ἕως τὴν προχθὲς, χωρὶς νὰ λάβω εἰς αὐτὸ τὸ μεταξὺ τῶν δύω τούτων ἐκστρατειῶν μου ἀπὸ κανένα μέρος οὐδ' ὀβολόν, ἀλλ' ἐξ ἰδίων μου ἐξοικονόμησα ὅλα τὰ ἀναγκαῖα τῶν στρατιωτῶν μου, καὶ δὲν τοὺς ἄφησα παραπονεμένους. Ἤδη δὲ πάλιν ἡ Σ. Διοίκησις προνοοῦσα διά το πολυπαθὲς ἐκεῖνο Μεσολόγγιον διατάττει κἀμὲ, ὡσὰν καὶ τοὺς λοιποὺς αὐτῆς στρατηγούς, διὰ νά τρέξωμεν ὅσον τάχος εἰς αὐτὸ, καὶ νά δώσωμεν χεῖρας βοηθείας εἰς τοὺς ἐκεῖ ἀγωνιζομένους Ηρωας ἀδελφούς μας. Ἐγὼ διὰ νά μὴ φανῶ ἀπειθὴς τῶν ἐπιταγῶν της, χωρὶς καὶ νὰ λάβω ὀβολὸν ἀπο το Εθνικόν Ταμεῖον διὰ τοὺς τόσους προδουλευθέντας μισθούς μου,

ξεκινῶ, εὐχαρίστως καὶ μετὰ προθυμίας μὲ ὅλον μου το σῶμα, καὶ πηγαίνω να συναγωνισθῶ ἐκεῖ, καὶ εἶμαι ἕτοιμος, ἂν ἡ χρέια το καλέσῃ. νὰ χύσω ἐκεῖ καὶ τὴν ἐσχάτην ῥανίδα τοῦ αἵματός μου, ὡσὰν ὁποῦ εἶμαι πατριώτης καὶ κατὰ χρέος πρέπει νὰ τρέξω εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς Πατρίδος, καὶ δὲν ἀνέχομαι ποτέ νὰ τὴν βλέπω εἰς κίνδυνον καὶ να ἀδιαφορῶ ἕνεκα τῆς αἰσχροκερδείας, ἢ διότι στρελλῆνες πλέον δὲν εἶναι νὰ μᾶς δαθοῦν, καθὼς καὶ πρῶτον· ἐγὼ δὲν ἀποβλέπω εἰς τοῦτο μὴ γένοιτο, καθότι ὅστις εἰς τοῦτο ἀφορᾶ, καὶ διὰ τοῦτο δὲν κινεῖται εἶναι βέβαια ἐχθρὸς τῆς πατρίδος, καὶ φίλος τῶ Σουλτάνου. διὸ καὶ ἐξαιτούμενος τὴν εὐχὴν τῆς Πατρίδος καὶ τῶν καλῶν αὐτῆς πατριωτῶν, ἐκστρατεύω ἤδη ἀμέσως, καὶ ἡ ἐξ ὕψους θεία ἰσχύς νὰ μὲ ἐνισχύσῃ διά νὰ φανῶ εὐάρεστος Θεῷ καὶ ἀνθρώποις.

30 Δεκεμβρ. 1824. ὁ πατριώτης

Στάθης Κατζικογιάννης.

Σειμ.

Εἰς τοῦτο ἀληθινὰ εἶναι πολλὰ ἀξιέπαινος ὁ Στρ. Κατζικογιάννης, και μήτε ὁ πλέον ἄσπονδος ἐχθρός του ἠμπορεῖ νὰ το ἀρνηθῇ. Και ἄλλοι στρατηγοὶ ἔλαβαν διαταγαῖς διπλαῖς και τριπλαῖς να πηγαινουν εἰς το Μεσολόγγι· ἡ ἀπόκρισίς τους ὁμως ἦτον, ὅτι τα παληκάρια δὲν πηγαίνουν, ἐπειδὴ εἶναι δέκα μῆνες ἀπλήρωτα. Και εἰς αὐτὸ τα παληκάρια ἠμποροῦν να ἔχουν δίκαιον. ἀλλὰ πῶς τοῦ Κατζικογιάννη τὰ παληκάρια τον ἀκολουθοῦν χωρὶς και αὐτὰ να εἶναι πληρωμένα; Και ἐὰν ἕναν δουλευτήν σου τον διορισης να σοῦ τελειώση καμμίαν ὑπόθεσιν πολλα ἀναγκαίαν, και αὐτὸς φύγη και σὲ ἀφήση εἰς τὸν κάμπον, παραπονούμενος ὅτι δὲν τον ἐχόρτασες ψωμὶ διὰ μερικαῖς ἡμέραις, ἐκεῖνος ὁ δουλευτής σου ἠμπορεῖ νὰ ἔχη ὕστερα τόσον πολύ δίκαιον να σοῦ ζητῇ πληρωμὴν; Και ὕστερα, τούτη δὲν εἶναι καμμία ὑπόθεσις μερικὴ, εἰς τὴν ὁποίαν να μὴν ἐνέχωνται και τα ἴδια τα παληκάρια, θέλω νὰ εἰπῶ, ὅτι τα παληκάρια δὲν εἶναι μήτε Τοῦρκοι, μήτε Αρβανιτάδες, ὁποῦ δουλεύουν μόνον διὰ λουφὲ τὴν Διοίκησιν, εἶσθε Ελληνες, μάτιαμου, και το κακὸν τῆς Πατρίδος, εἶναι και κακὸν ἐδικόν σας, καθὼς τα καλάτης τα ἀπολαμβάνετε κ' ἐσεῖς. και μὴν εἰπῆτε, ὅτι ἀς τρέξουν και οἱ ἄλλοι ὁποῦ πραγματεύονται, νὰ τρέξωμεν κ' ἐμεῖς. τοῦτο το ἠξεύρω και ἐγὼ, ὅτι ἔτζι πρέπει να γένη, μὲ ὅλον τοῦτο εἰς ἐσᾶς ἔχει ἡ Διοίκησις περισσότερον δίκαιον, να σᾶς προστάξη να τρέξετε ὅπου εἶναι ἀνάγκη, ἐπειδὴ και εἰς ἐσᾶς ἐλογάριαζε τὴν δύναμίν της, και ἐσᾶς, ὅταν ἠμπόρεσε, και ἔθρεψε και ἐπλήρωσε· και ἂν εὑρεθη τώρα εἰς τα ἀνοικτὰ, τοῦτο πρέπει να στοχασθῆτε ὅτι ἀκολουθεῖ και εἰς ἔθνη μεγάλα και πλούσια, ὄχι ὡσὰν τὸ ἐδικόν μας, και μάλιστα, ὅταν εἶσθε καλὰ πληροφορημένοι, ὅτι εἰς αὐτὴν τὴν πτωχείαν τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου δὲν συνήργησαν ὀλίγον και ἡ κατάχρησαις μερικῶν ἀπο τοὺς Αρχηγούς σας, οἱ ὁποῖοι εἶχαν δέκα, και ἐπληράνοντο δια πενῆντα.

Ἀκόμη, δια αὐτὰ ὁποῦ κάμνετε εἰς τοὺς ἀδελφούς σας, τὴν σήμερον, τὶ στοχάζεσθε; στοχάζεσθε, ὅτι ἔτζι εἰς τὸν ἀέρα θα τελειώση αὐτὸς ὁγογγυσμός τους; στοχάζεσθε ὅτι τὸ Γένος ἔχει να χαθῇ, και ἔτζι να χαθοῦν μαζὴ μὲ αὐτὸ και τὰ δίκαια παράπονάτους; Οχι, το Γένος δὲν χάνεται· ὁ Πέτρος και ὁ Παῦλος χάνονται. ἔπειτα εἶναι και ἕνας Θεὸς ἀπό πάνω. Τὶ λέγετε; "ὁποιος τάκάμνει, ἄς ὄψεται." αὐτὸ ἔτζι εἶναι, ὅμως και ὅποιος ἠμπορεῖ να ἐμποδίση το κακὸν, και δὲν το ἐμποδίζῃ, και αὐτὸς κολάζεται. Και βέβαια ὅλοι δὲν ἠμπορεῖ να εἶναι κακοὶ ἀνάμεσόν σας, μήτε οἱ περισσότεροι. ἀλλα τρεῖς μόνον νὰ εἶναι κακοὶ εἰς ἕνα σῶμα ἀπὸ χιλίους, ἐὰν αὐτοὶ οἱ τρεῖς δὲν ἐμποδίζονται ἀπο τὰ κακά τους φερσίματα, τοῦτο φθάνει, διὰ να φαίνωνται και οἱ χίλιοι κακοὶ και εἰς τὰ μάτια τῶν ἀνθρώπων και εἰς τὰ μάτια τοῦ Θεοῦ.

Η παροῦσα Εφημερὶς εὑρίσκεται εἰς Αθήνας, εἰς τὸν συντάκτην Γ. Ψύλλαν. Εἰς Ναύπλιον, εἰς τὸν κύρ. Κ' Λιβέριον βουλευτήν. Εἰς Σύραν, εἰς τὸν κύρ. Π. Ψύχαν. Η τιμή της γρό. 14. κάθε τρεῖς μῆνας, προπληρωμένα.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 15

" Η Παρρησια εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΤΕΤΡΑΔΗ 13. Ιανουαρ. 1826.

Ἀθῆναι. 11 Ἰανουαρίου.

Εἴδεμεν εἰς γράμμα ἑνὸς ἀξιοπίστου ὑποκειμένου, ὅτι ὁ Γαλλικὸς Ναύαρχος εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, ἔστειλεν ἄνθρωπόν του εἰς Ναύπλιον, διὰ νὰ βεβαιώσῃ τοὺς ἐκεῖ, ὅτι δὲν πρέπει νὰ δώσουν πίστιν εἰς τὰ λεγόμενα ἀπὸ μερικοὺς, μήτε εἰς τὰ καθόλου, μήτε εἰς τὰ κατὰ μέρος· ἀλλὰ νὰ λάβουν μέτρα ἀσφαλέστερα.

-- Τὸ Μεσολόγγι βαστᾶ.

Ἕλληνες! ἰδοὺ ὅτι ἡ δύναμις τῆς Τουρκίας καθημερτιάζεται ἔξω ἀπὸ τὸ Μεσολόγγι. Ἀνατολίται, Ρουμελιῶται, Ἀλβανῖται, καὶ τακτικὴ Ἀσοβὲς ἐβάλθησαν ὅλοι διὰ ἕνα Μεσολόγγι, καὶ αὐτὸ τὸ ἕνα Μεσολόγγι ἐβάστηξε, βαστᾶ, καὶ θὰ βαστάξῃ ὅλων αὐτῶν τὴν ὁρμήν. ἠμπορεῖ πλέον κανένας νὰ εἰπῇ, ὅτι ἡ Τουρκία εἶναι φοβερὴ, εἶναι ἀκράτητη; στοχασθῆτε ἀκόμη καὶ τοὺς δύο φοβεροὺς στόλους, ὁποῦ τὸ πολιορκοῦν, καὶ εἰπέτε μου τώρα, ἂν δὲν ἔχῃ ὁ κόσμος δίκαιον νὰ λέγῃ, ὅτι μόνοι οἱ εἰς Μεσολόγγι Ἕλληνες ἔπλυναν ἐφέτος ὅλων τῶν ἄλλων τὴν ἀτιμίαν." ἀλλὰ τοῦτο δὲν φθάνει. δὲν φθάνει μόνον νὰ ἐπαινοῦμεν ἐκείνους μὲ δειλὴν γλῶσσαν, τοῦτο εἶναι ὕβρις. πρέπει νὰ στοχασθοῦμεν ὅτι εἴμεθα ἀδέλφια τους καὶ ὡς τέτοιοι, πρέπει να κάμωμεν κ' ἐμεῖς τὸ χρέος μας. Παντοῦ εἶναι Μεσολόγγια, παντοῦ κτυπιέται καὶ ἀφανίζεται ὁ ἐχθρὸς, ὅταν ἐκεῖνοι, ὁποῦ φυλάγουν ταῖς θέσαις, εἶναι ἐμψυχωμένοι ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ φιλοτιμίαν τῶν εἰς Μεσολόγγι.

--- Ο Κιουταχῆς ἐζήτησε ἀπὸ τὸν Ἰμπραΐμην νὰ τῷ δώσῃ τὰ τακτικὰ στρατεύματα διὰ νὰ ἀκολουθήσουν τοὺς Ἀλβανούς του εἰς ἕνα ρεσάλτον νέον, καὶ ὁ Ἰμπραΐμης τῷ ἀρνήθη ἕνα τέτοιον ζήτημα· διὰ τοῦτο εὑρίσκονται ψυχραμένοι ἀνάμεσόν τους αὐτοὶ οἱ δύο πασσάδες.

--- Ἀπὸ Λειδωρῆκι γράφουν, ὅτι τὸ εἰς Δερβέκιστα Ἑλλ. στρατόπεδον ἐδιάλεξεν ἑξακοσίους τοὺς πλέον παληκαράδες, καὶ ἔστειλαν μέτα εἰς τὸ Μεσολόγγι πρὸς περισσοτέραν ἐνδυνάμωσιν, πληρώνοντάς τους πρὸς 250. γρόσια τὸν ἄνθρωπον.

--- Ἐλπίζεται ὡς τώρα νὰ εἶναι φθασμένα καὶ τὰ Ἑλληνικὰ καράβια ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὸ Μεσολόγγι.

--- Τώστε δὲν ἦτον ἀληθινόν, ἀπὸ ὅτα ἐλέγοντο ταῖς προάλλαις εἰς το παζάρι διὰ τὰ πράγματα τῆς Πελοποννήσου, καθὼς καὶ ἡμεῖς ἀπὸ τότε εἴπαμεν, ὅτι δὲν δίδομεν εἰς αὐτὰ καμμίαν πίστιν. Τὸ ἀληθινὸν εἶναι, ὅτι ὅλοι θέλουν τὴν Συνέλευσιν· καὶ ὅτι ὁ Στρ. Κωλοκοτρώνης εἶναι ὁ πρῶτος συνηγόρος διὰ τὴν στερέωσιν καὶ αὔξησιν τῶν τακτικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Ἑλλάδα.

--- Εἴδαμεν εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα νόμον τῆς Διοικήσεως διά νὰ βαλθῇ εἰς ὑποθήκην ἐθνικὴ γῆ διὰ ἕνα ἑκατομμύριο τάλλαρα.

Η γῆ δίδεται μὲ δημοπρασίαν εἰς ὅποιον προσφέρει τὰ περισσότερα. ἡ τιμὴ μετρᾶται ἀμέσως, τὰ ἥμισυ εἰς μετρητὰ, καὶ τὸ ἄλλο ἥμισυ εἰς διαταγὰς καὶ ἐθνικὰς ὁμολογίας. ὁ τέτοιος ἀγοραστὴς ἀπολαμβάνει τοὺς καρποὺς τῆς γῆς διὰ ἓξ χρόνους, δίδοντας μόνον τὸ δέκατον εἰς τὴν Διοίκησιν. εἰς τὸ τέλος τῶν ἓξ χρόνων, ἐὰν ἡ Διοίκησις θελήσῃ, νὰ λαμβάνῃ ὀπίσω τὸ ὑποστατικὸν, δίδοντας τὸ κεφάλαιον, καὶ 8. τὰ ἑκατὸν διάφορον τὸν κάθε χρόνον, ἤγουν 48 τὰ 100, διὰ τοὺς ἓξ χρόνους. εἰ δὲ καὶ δὲν ἐπιστρέψῃ ἡ Διοίκ. τὰ χρήματα εἰς τὴν διορίαν, τὸ πρᾶγμα μένει ἐδικόν τῳ κτῆμα, ἀναφαίρετον καὶ ἀναπόσπαστον.

Ἀκούομεν ὅτι εἶναι εἰς τὸν δρόμον οἱ ἄνθρωποι τῆς Διοικήσεως, ὅσοι μέλλουν νὰ ἐνεργήσουν καὶ ἐδῶ αὐτὸν τὸν νόμον.

Αὐτὰ τὰ χρήματα θέλει χρησιμεύσουν εἰς ἀνάγκας τοῦ Τακτικοῦ καὶ τοῦ στόλου.

Φίλοι νέοι ὁμογενεῖς.

Εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἐπαναστάσεώς μας, ὅτε ἐλάβαμεν τὰ ὅπλα κατὰ τῶν Τυράννων μὴν ἔχοντες τὰ θάρρη μας εἰς ἄλλους, παρὰ εἰς τοὺς ἰδίους βραχίονάς μας, ηὐτηχήσαμεν εἰς τὸν σκοπόν μας. Μόλις ἐφάνημεν ὀλίγοι τινὲς καταβαίνοντες ἔνοπλοι ἀπὸ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων τῆς Πατρίδος μας, καὶ τὸ ἄπειρον πλῆθος τῶν ἐχθρῶν κυριευθὲν ἀπὸ πανικὸν φόβον κατεκλείσθη εἰς τὰ φρούρια ὑποχωρῆσαν τὰς πόλεις καὶ τὰς πεδιάδας εἰς τὴν ὁρμήν μας, εἰς τὴν ὁπόιαν τέλος μήτε αὐτὰ τὰ τείχη τῶν φρουρίων ἠμπόρεσαν ν' ἀνθέξουν, ἀλλὰ κλίναντα ὕψωσαν τὴν σταυροφόρον σημαίαν μας, καὶ ἐντὸς ὀλίγου ἡ Ελλὰς ἐλευθερώθη κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος ἀπὸ τοὺς αὐτόχθονας Τυράννους της. ὥρμησεν ἔπειτα ἔξωθεν χείμαρρος μυριάδων βαρβάρων ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν διαφόρων, καὶ τοῦ μαχιμοτέρου πάντων Δράμαλη, ἀλλ' ὀλίγοι Ελληνες μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ τῆς Ελλάδος, καὶ μὲ τὴν σύμμαχόν τους πεῖναν ἐξωλώθρευσαν καὶ αὐτούς. Τὰ μεμακρυσμένα ἔθνη ἐφαντάσθησαν εἰς τοῦτο τὸ θέατρον τοῦ πολέμου διαφόρους μυθιστορίας, ἴσως καὶ τὸν Δια μαχόμενον ὀργισμένως εἰς τὴν Γῆν του· μὲ θαυμασμὸν ἤκουον τὰ κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν κατορθώματά μας· πανταχοῦ ἐθριάμβευον τὰ ὅπλα μας, ἐστήσαμεν τρόπαια εἰς τὴν Ανατολικὴν Ελλάδα, ἀνδριάντας εἰς τὴν Δυτικὴν, καὶ ἡ μια νικη διεδέχετο τὴν ἄλλην· τοιαύτη ἐστάθη ἡ πρώτη ἐποχὴ τοῦ ἐθνικοῦ πολέμου μας, ἐποχὴ καθ' ἣν ἄποροι τῶν ἀναγκαίων, πτωχοὶ, χωρὶς ἐμπειριαν τοῦ πολέμου, ἐφάνημεν ἀήττητοι, κατεστρέψαμεν ὡς κεραυνοὶ τὰ τυραννικὰ πλήθη, φλεγόμενοι ἀπὸ τὰ ὑψηλὰ αἰσθήματα τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθεριας. Αλλὰ φεῦ, ὁπόια καταισχύνη καὶ ὄνειδος μᾶς περιέμενε.' παρεχώρησαν μικρὸν οἱ ἐχθροὶ ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς μας καὶ εὐθὺς ἐπροχώρησαν τὰ πάθη καὶ ἡ πατρογονικὴ κατάρα· ἡ διχόνοια, ἄρχισαν οἱ ἀναβρασμοὶ τῶν παθῶν. ἀνάψαν ἐμφύλιοι πόλεμοι, ἔλειψαν οἱ ἐξωτερικοί μας ἐχθροὶ, καὶ ἐγεννήθησαν οἱ ἐσωτερικοὶ, ἐξύπνησεν ἡ φιλαρχία, ἡ ἰδιοτέλεια, ἡ ἁρπαγὴ, καὶ οἱ προτητερινοὶ τυραννίσκοι, ὅσοι ὑπὸ τὴν προστασιαν τοῦ πραγματικοῦ Τυράννου μας μᾶς ἐπίεζον, ἀνέλαβον πάλιν τὸ στάδιον τῆς συνειθισμένης ζωῆς των· ἐν ᾧ δὲ κατεγινόμεθα πῶς νὰ φθάσωμεν εἰς τὰς ἀρχὰς, πῶς νὰ δυναμώσωμεν τὰς φατρίας μας, πῶς νὰ μοιράσωμεν τὰ πλούτη καὶ τὰ λάφυρα, καὶ αὐτὰ τὰ ἴδια χρήματα, ὁποῦ διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς πατρίδος ἐδανείσθημεν, ἔφθασεν ἔξωθεν ὁ βάρβαρος Ιμπραΐμης μὲ ὀλίγα τινὰ ἀνδραποδα τῆς Αἰγύπτου, πολιορκεῖ τὰ εἰς τὴν ἐξουσιαν μας φρούρια, λεηλατεῖ τοὺς ἐλευθέρους τόπους μας, αἰχμαλωτίζει τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδία μας, θύει, ἀπολύει, καὶ ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν δυναμούμενος ἀπὸ τὴν ἀδράνειάν μας, καταντᾶ νὰ μᾶς ἐπιφέρῃ τὸν παντελῆ ὄλεθρόν μας, ἐπαπειλεῖ τὴν ὁλομελῆ πολιτικήν μας ὕπαρξιν· ἡμεῖς δὲ ἐξοδεύομεν τὸν καιρόν μας σπουδάζοντες νὰ φθάσωμεν τὰς ἀξίας, ποῖος νὰ γένη Πρόεδρος, ποῖος Αντιπρόεδρος, ἄλλος Παραστάτης, καὶ ἄλλος Υπουργὸς· ὡσὰν νὰ ἐχρειάζετο μια τόσον πολυμελὴς καὶ πολύπλοκος κυβέρνησις διὰ να διοικήσῃ τρεῖς πόλεις, καὶ ἓξ στρέμματα γῆν, μέσα εἰς τὴν ὁπόιαν μᾶς ἐστρύμωξεν ὁ ἐχθρὸς, καὶ ὡσὰν να ἐλπίζετο ἡ ἰατρέια τῶν κακῶν μας ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν ἰατρῶν, καὶ ἰατρῶν τοιούτων. τοιαύτην σκηνὴν παρασκευάζει ἡ δευτέρα ἐποχὴ, ἡ ὁπόια μᾶς ἔκαμε νὰ γνωρίσωμεν ὅτι πολλὰ μέλη τῆς πολιτικῆς μας κοινωνίας εἶναι σεσηπότα, καὶ πρέπει να τα κόψωμεν καὶ ν' ἀφήσωμεν τα ὑγιῆ δια τὴν κυβέρνησιν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν Νόμων. Αλλ' ἆρα γε εἶναι αὐτὸς ὁ καιρὸς κατὰ τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ συλλογισθῶμεν διὰ τοῦτο, ἢ πρέπει προτήτερα νὰ συλλογισθῶμεν πῶς νὰ ἀπαλαχθῶμεν ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν, ὁ ὁποῖος ἐμφωλεύει εἰς τοὺς τόπους μας; τὸν ἐχθρὸν βέβαια νὰ διώξωμεν, καὶ ἔπειτα νὰ καθα-

βίσωμεν τὴν πολιτικὴν ἴνας κοινωνίαν.

Πρὸς σὲ λοιπὸν εὐγενὴς καὶ φιλότιμος νεολαία ἀτενίζει ἡ πατρὶς, ἀπὸ τοὺς ἰδικούς σου βραχίονας, καὶ αὖθις ἐλπίζει τὴν σωτηρίαν της. ἀπὸ σὲ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν Νόμων, ἀπὸ σὲ τὴν καθάρισιν τῶν σεσηπότων μελῶν, ἀπὸ σὲ τὴν εὐδαιμονίαν της. Τί καρτερεῖτε εὔτολμοι νέοι; ἔχετε ἄλλο στάδιον ἐνδοξότερον διὰ νὰ δείξετε τὰ σημεῖα τῆς εὐγενείας σας; διὰ νὰ δείξετε ὅτι εἶσθε ἀπόγονοι τῶν Λεωνίδων καὶ Θρασυβούλων; ὄχι βέβαια. Ἰδοὺ ὁ γενναῖος Φαβιὲρ, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς, τῆς ἐλευθερίας μᾶς ἔστειλε, προηγεῖται μὲ τόσους ἄλλους ἐμπείρους πολεμικοὺς φιλελευθέρους καὶ φιλέλληνας ἄνδρας, διὰ νὰ συστήσῃ τὰς φάλαγγάς μας, νὰ μᾶς διδάξῃ πῶς νὰ πολεμήσωμεν τακτικῶς τὸν ἀπωσοῦν τακτικὸν βάρβαρον ἐχθρόν μας, νὰ κανονίσῃ τὴν φυσικὴν τόλμην μας, καὶ νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ νὰ φθάσωμεν τὰ ἴχνη τῶν πεπολισμένων ἐθνῶν· μὴν στέκεσθε λοιπὸν ἀποροῦντες, τρέξατε πανταχόθεν μιμούμενοι τρεῖς χιλιάδας τόσους συνομιλήκους σας, μὴ χάνετε φίλτατοι πατριῶται τὸν καιρόν σας· εἶναι ἐντροπὴ νὰ βλέπωμεν τοὺς πρεσβυτέρους μας νὰ κατατάσσωνται εἰς τὸ τακτικὸν, καὶ ἡμεῖς νὰ μένωμεν ἀναισθητοῦντες, καταισχύνη εἰς τὸ ἑξῆς νὰ παῤῥησιαζώμεθα εἰς τοὺς γονεῖς μας ἄοπλοι, ἀτιμία νὰ ἀστειευώμεθα μὲ τὰ ἀδύνατα κοράσια, χωρὶς νὰ φροντίζωμεν διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ αὐτῶν καὶ ἡμῶν, εἶναι ἀνάξιον τοῦ ὀνόματός μας νὰ περιερχώμεθα εἰς τὰς πόλεις μακρὰν ἀπὸ τὰ στρατόπεδα, εἶναι λυπηρὸν τελευταῖον νὰ βλέπωμεν τὸν γέροντα πατέρα μας νὰ βαστᾶ μὲ τοὺς τρέμοντας ἀπὸ τὰ γηρατεῖα βραχίονάς του τὰ ὅπλα διὰ νὰ ὑπερασπισθῇ τὰ γηρατεῖα του ἀπὸ τὴν σφαγὴν, τὴν γυναῖκα καὶ παιδιά του ἀπὸ τὴν ἀτιμίαν καὶ αἰχμαλωσίαν· τρέξετε φίλοι, νὰ ἑνωθῶμεν εἰς αὐτὸ τὸ σῶμα καὶ τρέχοντες ἑνωμένοι κατὰ τῶν τυράννων νὰ πλύνωμεν ἀπὸ τὰ πρόσωπά μας τὴν καταισχύνην, νὰ ζήσωμεν καὶ ἡμεῖς αὐτόνομοι καὶ ἐλεύθεροι καθὼς οἱ πρόγονοί μας. Τὸ Ελληνικὸν αἷμα τρέχει ἀκόμη εἰς τὰς φλέβας μας, ἂς μὴ ψηφῶμεν τὸ πλῆθος τῶν βαρβάρων· ἕως πότε διασκορπισμένοι εἰς τὰ βουνὰ; ἂς ἀντιπαραταχθῶμεν ὡς λέοντες εἰς τὰς πεδιάδας ὑπὸ τας ἐθνικάς μας σημαίας, ἂς προβαίνωμεν καὶ μὲ τὸ πῦρ καὶ τὴν λόγχην, κάιοντες καὶ σφάζοντες τοὺς τυράννους, καὶ οὕτω να ἀναλάβωμεν τὴν προτέραν μας δόξαν. ἔῤῥωσθε.

7 Ιανν. 1826.

ἐν Αθήναις. ὁ Πτριώτης
Ιωσὴφ
Επιλοχίας τῶν λογχοφόρων τοῦ ἱππικοῦ.

Κύριε Γ. Ψύλλα.

Παρακαλῶ νὰ ἐκδώσῃς εἰς τὴν Εφημερίδα σου τὸ ἴσον τῆς ἀναφορᾶς μου, τὴν ὁποίαν ἔδωσα πρὸς τοὺς κυρίους Εφόρους τῆς Φιλ. Εταιρείας (α), σημεῖον εὐγνωμοσύνης ἐμοῦ καὶ τῶν ἀνηλίκων κορασίων, πρός τε τοὺς κυρίους Εφόρους, καὶ κοινως εἰς ὅλους τοὺς Αθηναίους, καὶ εἰς ὅλους τοὺς συνδρομητὰς τῆς Φιλ. Εταιρείας.

Εὔχομαι δὲ ἐκ ψυχῆς, ὡς προτάιτιος εἰς τὴν Ελλάδα τοιούτου Αλληλοδιδακτικοῦ Σχολείου τῶν κορασίων, ὡς ἀπὸ μέρους καὶ ὅλων τῶν συνδρομητῶν, νὰ πολλαπλασιασθῶσι τοι αὐτα Σχολεῖα διὰ νὰ εὐκολύνουν μητέρες γενόμεναι, τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν τέκνων των, καὶ τὰ πρὸς τὴν Πατρίδα χρέη των, καὶ οὕτω κοινῶς νὰ ἀπολαμβάνουν τὴν εὐδαιμονίαν, συνεργοῦντος τοῦ Θεοῦ τῆς Ελλάδος.

ὁ φίλος σου

τῇ 9 Ιαν. 1826. ἐν Αθήναις.
Σχολεῖον τοῦ Παρθενῶνος. Ν. Νικητόπλος
Πελ. ἀπὸ Δημητζάνα.

(α) Εἰς τὴν ἀκόλουθον ἐφημερίδα θέλει ἐκδώσωμεν τὴν ἀναφορὰν τοῦ κυρίου Νικητόπλου.

Διὰ τὴν Συνέλευσιν,
ἐξακολούθησις.

Ἀλλὰ μὲ αὐτὸν τὸν κρύον τρόπον, ὁποῦ ἀποκρίνεσαι εἰς τὴν ἐρώτησίν μου, ἂν στοχάζεσαι ἀναγκαίαν τὴν Συνέλευσιν, ἢ ὄχι, φαίνεσαι ὅτι

δὲν τὴν ἐπιθυμεῖς, και μάλιστα, ὅτι πειράζεις κἄπως και τὴν Διοίκησιν."

"Ἰσαι γελασμένος! Ἂν εἶναι ἀληθινὸς ὁ στοχασμός σου, ὅτι ἡ Διοικησις δὲν τὴν θέλει τὴν Συνέλευσιν δια τοὺς σκοπούς της, ὁ λόγος μου τότε ἔχει μεγάλην δύναμιν, ἐπειδὴ ἐὰν κανεὶς κάμνῃ ὅ, τι δὲν θέλει, ὅ, τι εἶναι ἐναντίον εἰς τὴν φιλαυτίαν του, τοῦτο δείχνει, ὅτι ἐκεῖνο, ὁποῦ κάμνει, εἶναι ἀναγκαιώτατον, καθὼς τὰ πικρὰ ἰατρικὰ εἰς τὸν ἄῤῥωστον. Αν ὅμως ἐγώ τὴν ἐπιθυμῶ, ἢ ὄχι, τοῦτο ἀκόμη δὲν φαίνεται εἰς τοὺς λόγους μου. Ας ὑποθέσωμεν ὅμως τώρα, ὅτι ἐγὼ δὲν τὴν ἐπιθυμῶ.

" Διατί;

" Διατὶ δὲν βλέπω, ποῖος εἶναι ὁ σκοπός της;

" Δὲν βλέπεις, ποῖος εἶναι ὁ σκοπός της; δὲν βλέπεις εἰς τι κατάστασιν εὑρισκόμεθα; ἡ διόρθωσις αὐτῆς τῆς καταστάσεως εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς μελετουμένης Συνελεύσεως.

" Η διόρθωσις τῆς κακῆς μας καταστάσεως εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς Συνελεύσεως! πολλὰ καλὸν. Η κακήμας κατάστασις εἶναι, ὅτι ὁ ἐχθρὸς μᾶς καταπολεμεῖ ἀπὸ ὅλα τα μέρη, και ἔξω ἀπο τα παληκάρια τοῦ Μεσολογγίου, πουθενὰ δὲν ἐκτυπήθη δυνατὰ ἀπὸ τόσαις ἄλλαις χιλιάδες ἀνθρώπων. Εἰπέμου τώρα, ὁ σκοπὸς τῆς Συνελύσεως θὰ εἶναι τὸ να κτυπήσῃ τὸν ἐχθρὸν, ἢ τὸ να δώσῃ τὴν ψυχὴν εἰς ἐκείνους, ὁποῦ θα τον κτυπήσουν; διατὶ ὡς φαίνεται, ἡ διόρθωσις τῆς καταστάσεως μας, εἶναι ἡ καταστροφὴ τοῦ ἐχθροῦ.

" Ναι, ἡ καταστροφὴ τοῦ ἐχθροῦ θὰ εἶναι κατὰ πρῶτον λόγον, ἡ διόρθωσις τῆς καταστασεώς μας, και αὐτὴ δὲν ἠμπορεῖ να γένῃ, χωρὶς διόρθωσιν τοῦ Εσωτερικοῦ μας."

" Ποίαν λέγεις διόρθωσιν τοῦ Εσωτερικοῦ μας; διόρθωσις τοῦ ἐσωτερικοῦ μας εἶναι, και το νὰ ἠμπορέσῃ κανεὶς να δώσῃ ψυχὴν εἰς ἐκείνους, ὁποῦ θὰ διώξουν τον ἐχθρὸν ἀπὸ τὴν Πατρίδα. ἠμπορεῖ τοῦτο να το κάμη μία Συνέλευσις;

" Μάλιστα, ἠμπορεῖ! διατὶ ἡ ψυχὴ τῶ Ελληνα, εἶαι πάντα ἡ ἴδια. και ἡ Συνέλευσις σηκώνοντας ἀπὸ τὸ μέσον ταῖς αἰτίαις τῶν σκανδάλων, τα ὁποῖα γεννοῦν τὴν ψυχρότητα, σηκώνει ἀκολούθως και τὴν ἀνανδρίαν και τὴν δειλίαν, ὁποῦ φαίνεται τώρα, ὅτι βασιλεύει."

" Πολλὰ καλὰ. Αλλὰ δίδαξαί με πρῶτον ἐντελῶς, ποίαις εἶναι αὐταῖς ἡ αἰτίαις τῶν σκανδάλων, διὰ να καταλάβω, ἂν ἠμπορῇ μία Συνέλευσις να ταῖς σηκώσῃ ἀπὸ τὸ μέσον. διατὶ εἶναι πολλοι, ὁποῦ φοβοῦνται, μήπως μάλιστα ταῖς πολλαπλασιάσῃ και ταῖς δυναμώσῃ."

" Να! να σοῦ εἰπῶ φανερά. Η Συνέλευσις πρέπει να σηκώσῃ ἀπὸ το σῶμα τῆς Διοικήσεως ἐκεῖνα τα μέλη, ὁποῦ εἶναι ἀνάξια να εἶναι μέλη Διοικήσεως, να γνωρίσῃ και να ἐνδυναμώσῃ τοὺς ἄξιους, ἢ να βάλη ἄλλους εἰς τοὺς τόπους ὅλων."

" Να σοῦ εἰπῶ ἀδελφὲ! λανθάνεσαι παρὰ πολὺ, ἂν στοχάζεσαι ὅτι ἡ Διοίκησις εἶναι μοναχὰ ἡ πέτρα τῶν σκανδάλων, δια μερικὰ κακὰ μέλη της, και ὅτι μοναχὴ ἡ διόρθωσις αὐτῆς εἶναι ἀρκετὴ να μᾶς κάμη να νικοῦμεν Τούρκους.

" Οχι, δὲν στοχάζομαι τοῦτο μοναχὸν, ὅτι ἠμπορεῖ να διορθώσῃ τὴν κατάστασιν μας. εἶμαι ὅμως πληροφορημένος τέλεια, ὅτι ἡ Διοίκησις, ὅταν διορθωθῇ, θέλει διορθώσει και ὅ, τι ἄλλο ἠμπορεῖ να φτάιγῃ εἰς τὴν ὑποθεσίν μας."

" Αλλὰ πῶς τὴν στοχάζεσαι αὐτὴν τὴν διόρθωσιν. εἰπέτομου ἄλλην μίαν φορὰν, να καταλάβω καλλήτερα."

" Να! να ἰδῇ ἡ Συνέλευσις, ποῖα ἀπὸ τα μέλη τῆς Διοικήσεως ἔσφαλαν ἢ ἀπο κακίαν, ἢ ἀπὸ ἀμάθειαν, και να τα σηκώσῃ."

" Στάσου! να τα σηκώσῃ, και να βάλη ἄλλα εἰς τον τόπον τους; ἢ ὄχι;

Η παροῦσα Εφημερὶς εὑρίσκεται εἰς Αθήνας, εἰς τὸν συντάκτην Γ. Ψύλλαν. Εἰς Ναύπλιον, εἰς τὸν κύρ. Κ. Λιβέριον βουλευτήν. Εἰς Σύραν, εἰς τὸν κύρ. Π. Ψύχαν. Η τιμή της γρό. 14. κάθε τρεῖς μῆνας, προπληρωμένα.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΡΙΘ. 16

"Η Παρρησια εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΚΥΡΙΑΚΗ 17. Ιαννουαρ. 1826.

Μία εὐγενὴς κόρη εἰς τὰ Παρισια, ἡ Κυρια. (delPhine Gay) συνεισέφερεν εἰς τὴν Φιλελληνικὴν ἐκεῖσε ἑταιρείαν φράγκα 3,000. ὁ Πρόεδρος τῆς αὐτῆς Ἑταιρείας διεύθυνε πρὸς αὐτὴν τὴν ἑξῆς ἐπιστολὴν.

Κυρια.

"Η φιλελληνικὴ Εταιρεία ἔλαβε μὲ ἄ-"κραν εὐχαριστησιν τὸν πρῶτον καρπὸν τῆς χρηματικῆς συλλογῆς, τὴν ὁποίαν ἐπεχειρίσθης μὲ τόσην γενναιότητα ὑπὲρ τῆς Πα-"τριδος τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν. Τοι-"αύτη ἱερὰ ὑπόθεσις ἔπρεπε νὰ ἑλκύσῃ τὴν προθυμιαν μιᾶς κόρης, ἡ ὁποία τὰ πρῶτά της ἔργα ἀφιέρωσεν εἰς εὐεργεσιαν τῆς "ἀνθρωπότητος. Κυρια! ἐξακολούθησον νὰ "μεταχειρισθῇς τὴν ἀρετήν σου εἰς τοιαύ-"τας εὐγενεῖς ὑποθέσεις, καὶ μὴν ἀμφιβάλ-"λης ὅτι, εὐγνομώνως θέλουν σὲ ἐπαινέσει "ἅπαντες οἱ ἀγαθοὶ καὶ οἱ πεφωτισμένοι.,,

---

Σύρα, τῇ 4 Ιαννουαρ. 1826.

Εμπορικὸν Αὐστριακὸν πλοῖον ἐλθὸν ἀπὸ Ζακύνθου, ὅθεν ἐλλείπει ἡμέρας πέντε, και δυευθυνόμενον δια Κωνσταντινούπολιν, ἀναγγέλει, ὅτι καθ' ἃς εἶχον ἐκεῖ εἰδήσεις ἀπὸ τὴν δυτικὴν Ελλάδα, εἰς τὰς 23 τοῦ παρελθόντος ὁ Ιμπραήμ-πασας μὲ ὅλας τας περι αὐτὸν δυνάμεις, συνισταμένας ἀπὸ 7 ἕως 9 χιλιάδας, ἔκαμε πεισματικὴν ἔφοδον κατα τοῦ Μεσολογγιου, ἀπεκρούσθη ὅμως τόσον γεννάιως ἀπὸ τοὺς πολιορκημένους Μισολογγίτας, ὥστε τρὶς ἐφορμήσας, τρὶς καὶ ἀπεσύρθη· εἰς ὅλας δὲ τὰς ὁρμάς του ἐθυσιάσθησαν τέσσαρες περίπου χιλιάδες Αράβων.

(ὁ Φιλ. τοῦ Νομ.)

Ἀπὸ Παρισίων, 23 Νοεμβρίου.

Τὸ ἐν Γενεύῃ Ελληνικὸν κομιτατον ἐσύναξε 30,000 φράγκα ἐκ τῆς κατ' αὐτὴν τὴν πόλιν γενομένης συνδρομῆς. ἀγόρασεν ἤδη 1000 τουφέκια. και ἄλλα εἰς καθοπλισμὸν ἐπιτήδεια, τὰ ὁποία θέλουσι σταλθῇ ὅσον ταχιστα πὸς τὴν ἑλληνικὴν διοίκησιν εἰς τὸ Ναύπλιον. (Etoile)

(Γεν Εφημ.)

Αθῆναι, 15. Ιαννουαρ.

Προχθὲς εἴδαμεν εἰς τὴν ἀγοράν μας μιαν Προκήρυξιν κολλημένην ἀπὸ τὸν Συνταγματάρχην κύριον Φαβιέρ. Τῆς Προκηρύξεως τὸ νόημα ἦτον νὰ συμβουλεύσῃ καὶ νὰ παραγγείλῃ μὲ τ ί ν ο ν εἰς τοὺς ἀτάκτους στρατιώτας, ὅσοι μένουν ἐδὼ ἐπιστρέφωντας ἀπὸ Σάλωνα, νὰ φερθοῦν εὔτακτα, νὰ τραβιχθοῦν καθένας εἰς τὸν Καπετανον του, καὶ αὐτοὶ νὰ τοὺς ὁδηγήσουν, ὁπου εἶναι ἀνάγκη κ τ λ π. Μᾶς κακοφάινεται, ὅτι δὲν μᾶς τὸ συγχωρεῖ ἡ στενότης τῆς Εφημερίδος νὰ κοινοποιήσωμεν αὐτὴν τὴν ἰδίαν Προκήρυξιν.

Εἰς τοῦτο ἐπαρακινήθη ὁ Συνταγματάρχης ἀπὸ μίαν διαταγὴν τῆς Διοικήσεως, ἡ ὁποία τὸν ἀφίνει ἐλεύθερον νὰ μεταχειρισθῇ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὴν ἡσυχίαν καὶ εὐταξίαν τῶν Επαρχιῶν τῆς Αν.

Ελλάδος. καὶ ἀκόμη μία ἀναφορὰ δοσμένη εἰς αὐτὸν ἀπὸ τὸν Λαόν μας, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ ἐπροσκλαύθη προτήτερα εἰς πᾶσαν τοπικὴν ἐξουσίαν κατὰ μέρος, καὶ εἰς ὅλας μαζὴ, καὶ δὲν ἠμπόρεσε νὰ εὕρῃ ἐλάφρωσιν εἰς ταῖς κατάχρησαις, ἐκινήθη εἰς τοῦτο.

Εὐγενέστατε κύριε Αναστάτη Λοιδωρήκη.

Μὲ τὸν ἐρχομὸν τοῦ κὺρ Μήτρου Μαργέλου, ἐμάθαμεν διὰ τὴν ὑγείαν σας. ἐλάβαμεν και τοὺς χαιρετισμούς σας. ἐμεῖς ἐπροσμέναμεν ὡσὰν τὰ πρόβατα τὸν Τζομπάνη, διὰ νὰ ἐρχόσασθε μὲ τὸν γέροντα πατέρα σας κύρ Αναγνώστη, και δὲν ἤλθατε. ἐμεῖς ἐμαζωχθήκαμεν ὅλη ἡ Επαρχία εἰς χωρίον Γρανίτζαν, και κοινῇ γνώμῃ ὅλη ἡ Επαρχια ἀπεφάσισε διὰ νὰ εἶσθε πληρεξούσιος εἰς τὴν ἐθνικὴν Συνέλευσιν καὶ ἐν ταὐτῷ Παραστάτης. και ἐὰν εἶναι ὁρισμός σας, νὰ ὁρίσετε ἕως ἐδῶ διὰ νὰ σᾶς ἰδοῦμεν· ἐπειδὴ και σᾶς ἐστερεύθημεν σχεδὸν τρία χρόνια, και ἐμείναμεν ὡσὰν τὰ ἔρημα πρόβατα, ὁποῦ βελάζουν.

Ο στρατηγὸς Δῆμος Σκαλτζᾶς καὶ αὐτὸς εἶναι σύμφωνος διὰ νὰ εἶσθε πληρεξούσιος και Παραστάτης, μὲ μεγάλην του εὐχαρίστησιν διότι εἶσθε ὁ καλλήτερος Πατριώτης. μετὰ ὀλίγας ἡμέρας, θέλει τοῦ στείλομεν και ἕναν ἄλλον Πατριώτην διὰ τὴν Συνέλευσιν. ὁ ἐρχομός σου νὰ μὴν μᾶς ὑστερήσῃ, και γυριζεις ὀγλίγωρα ὀπίσω, ἐπειδὴ και εἶναι ἀναγκαῖος ὁ ἐρχομός σου διὰ τὴν Πατριδα, και ἂν δὲν τὸ κρίνῃς εὔλογον, ἂς ἔλθη κἂν ὁ γέρωντας Πατέρας σου κύρ Αναγνώστης χωρὶς ἄλλο.

Σήμερον ἐμίσευσεν ὁ στρ. Καλτζοδῆμος διὰ Δερβέκισταν· ἐπειδὴ και τοῦ ἔγραφαν οἱ ἄλλοι στρατηγοὶ. αὐτοῦ ἀποφάσισαν ὅλοι και ἐμεῖς, διὰ νὰ ὑπάγωσιν μέσα εἰς τὸ Μεσολόγγι ἕως ἑξακόσιοι Ελληνες πρὸς βοήθειαν τοῦ Μεσολογγίου. ὁ στρατ. Σκαλτζᾶς εἶχε διὰ νὰ στείλῃ τὸν ἀνεψιόν του Καλύβαν ἀντιστρ. μὲ διακοσίους καθὼς καὶ οἱ ἄλλοι τὸ ἀνάλογόν τους. ἐδόθησαν καὶ 250 γρ. τοῦ κάθε Ελληνα, και ἐλπίζομεν εἰς τὴν θέιαν Πρόνοιαν, νὰ μὴν πάθη τίποτες τὸ Μεσολόγγι.

Ο Ιμπρήμ πασᾶς, Βασιλέας τῆς Αἰγύπτου ἐξεβαρκάρησεν ἕως 6000 στρατεύματα, και ἐνάθησαν μὲ τὰ στρατεύματα τοῦ Σουλτάνου Κεουταχῆ· μόνον σκ . . . θὰ φάγουσι καὶ οἱ δύω Μουσουλμάνοι. τὸ Μισολόγγι εἶναι ὁ ἀφανισμὸς τοῦ Σουλτάνου καὶ Σουλτάνου τῆς Αἰγύπτου· διατὶ εἶναι μέσα ἥρωες Ελληνες, καὶ δὲν δίνονται εὐκόλως· πάγουσι καὶ οἱ εδικοί μας, καὶ μὴ φοβῆσθε τίποτες.

μένομεν μὲ ὅλον τὸ ἀνῆκον σέβας

Γρανίτζα. 25· Δεκεμβρ. 1825.

οἱ πατριῶται

Αναγνώστης Μαργέλος.

Αντριτζος Κότταρης, καὶ οἱ λοιποὶ.

Περὶ τῶν Αρχαιοτήτων τῆς Ελλάδος.

Μέρος Πρῶτον.

Εν Αρθρον ἀνώνυμον εἰς τὸν 19. ἀριθμὸν τῆς Γεν. Εφημεριδος ὁμιλεῖ ἀρκετὰ ἐναντίον ἑνὸς ξένου ὑποκειμένου ταξιδεύοντα, ἤδη εἰς τὴν Ελλάδα διὰ να συνάξῃ ἀρχαιότητας. κατηγορεῖ τοῦτο τὸ ὑποκειμενον ὅτι διὰ να φθάσῃ εἰς τον σκοπὸν τοῦ να πάρῃ τὰ τοιαῦτα πράγματα ἐναντίον τοῦ ἐπὶ τούτου νόμου και τῆς ἐμποδίσεως τῶν τοτικῶν ἀρχῶν ἐμεταχειρίσθη τὴν βίαν, τὴν διαφθορὰν, και ἄλλους τοιούτους τρόπους ἀπρεπεῖς και ἀτίμους.

Εὰν καθὼς δὲν ἀμφιβάλλομεν ποσῶς, ὁ ἀληθὴς σκοπὸς τῆς δημοσιεύσεως τῶν φερσιμάτων τούτου τοῦ ξένου, εἶναι διὰ να πολλαπλασιάσῃ τοὺς τρόπους τοῦ ἐμποδίου διὰ τὴν ἔξοδον τῶν ἀρχαιοτήτων ἀπο τὴν Ελλάδα, διὰ να φυλάττωνται εἰς τὸ Εθνος και εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεας, κάθε καλὸς Πολίτης, καθε ἄνθρωπος δίκαιος και φωτισμένος θέλει ἐπαινέσῃ τουτο, ἐπειδὴ ἕνας τοιοῦτος σκοπὸς εἶναι ἅγιος και Πατριωτικὸς, και ὁ καιρὸς τέλος πάντων ἦλθεν, καθ' ὃν οἱ Ελληνες ἠμποροῦν και χρεωστοῦν να ζητοῦν δικαι-

ωματικῶς τὸ νὰ ἀπολαμβάνουν ἐντελῶς τὰ καλὰ τῆς κληρονομίας τῶν Λαμπρῶν Προπατόρων των. δὲν ἠμποροῦμεν ὅμως νὰ ὑπογράψωμεν χωρὶς ἐξαίρεσιν ὅλον τὸ περιεχόμενον τοῦ Ἄρθρου· ἐπειδὴ εὑρίσκομεν ὅτι ὁ Συγγραφεὺς μέσα εἰς τὴν ἔξαψιν τοῦ πατριωτικοῦ ζήλουτου, πλανᾶται ὄχι ὀλίγον ἀπὸ τὸν εὐθὺν δρόμον τῆς δικαιοσύνης, συγχέοντας χωρὶς κἀνὲν ὄφελος ὡς πρὸς τὴν δικαίαν καὶ καλὴν πόθεσιν, τῆς ὁποίας εἶναι συνήγορος καὶ διὰ τὴν ὁποίαν εὐχαρίστως θέλομεν συνηγορήσῃ καὶ ἡμεῖς· συγχέοντας, λέγομεν, τοὺς καιροὺς, τοὺς ἀνθρώπους, καὶ τὰ πράγματα, τὰς πράξεις ἄλλων ἐποχῶν μὲ ἐκείνας τῆς σήμερον. ἐχάρημεν δὲ ἀπεναντίας παρατηροῦντες ὅτι τὸ γράμμα τοῦ Πρίγγιπος Μαυροκορδάτου, τὸ ὁποῖον διαλαμβάνει περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, καὶ εἶναι ἐκδεδομένον εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, δὲν εἶναι τοιοῦτον, καὶ προθύμως ἀποδεχόμεθα τὰ αἰσθήματα ὅλα ὁποῦ αὐτὸ ἐκφράζει. καὶ ἡμεῖς εἰλικρινῶς θρηνοῦμεν τὰς ἐλεεινὰς περιστάσεις ὁποῦ ποτὲ ἔγιναν αἰτίαι, νὰ χάσῃ ἡ Ἑλλὰς τόσα περίφημα πράγματα.

Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν τὰς ὡραίας τέχνας, ἀγαπῶμεν τὴν ἀξιέραστον Ἑλλάδα, καὶ εἴτι δύναται νὰ συνεισφέρῃ, εἰς τὴν εὐτυχίαν τῆς καὶ εἰς τὴν δόξαν τῆς· ἀλλὰ δὲν ἀγαπῶμεν, δὲν σεβόμεθα ὀλιγότερον καὶ τὴν δικαιοσύνην. Μᾶς φαίνεται ἀκόμη ὅτι δὲν εἴμεθα ἀνίκανοι εἰς τὰ πράγματα, τῶν ὁποίων εἶναι λόγος, καὶ διὰ τοῦτο ἂς μᾶς συχωρηθῇ νὰ ἐξετάσωμεν. ἐὰν δὲν εἶναι ἔξω ἀνάγκης, ἔξω ὠφελείας, καὶ ἔξω καιροῦ, τὸ νὰ ἀγανακτῇ εἰς τέτοιον τρόπον ὁ Συγγραφεὺς τοῦ ἀνωνύμου τούτου ἄρθρου ἀδιαφόρως ⟨α⟩ ἐναντίον ὅλων ἐκείνων, οἵτινες ἐσήκωσαν ποτὲ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἀγάλματα, ἐπιγραφὰς καὶ ἄλλα πολύτιμα λείψανα ἀρχαῖα· τὸ νὰ ἐπισωρεύῃ εἰς τὰς πράξεις των ὀνόματα βδελυρά, τὸ νὰ βάλλῃ ὅλους εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν, τὸ νὰ τοὺς συγχέῃ μὲ ἐκείνους ὁποῦ καὶ τὴν σήμερον ἀκόμη ζητοῦν νὰ σηκώσουν ἀρχαιότητας, καταπατοῦντες ἕνα νόμον ἐπὶ τούτῳ καμωμένον, φρόνιμον καὶ πατριωτικὸν· ἀκόμη καὶ τὴν σήμερον λέγομεν, ὅτε τὰ πράγματα ἔλαβον καθόλου ἄλλην μορφὴν, καὶ τὸ Ἔθνος ἀποκαταστημένον κύριον τοῦ ἑαυτοῦτου, προβλέπει ἤδη διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ διατήρησιν τούτων τῶν ἱερῶν λειψάνων τῆς Ἀρχαιότητος, καὶ δεικνύει εἰς τοῦτο καθὲ ἔνθερμον ζέσιν.

Δὲν ἦτον καλήτερα νὰ θελήσῃ νὰ ἀνέβῃ εἰς τὰς ἀληθινὰς πηγὰς τοῦ κακοῦ, εἰς τὰς ἐλεεινὰς περιστάσεις ἄλλων καιρῶν, καθ' ἃς διάφοροι περιηγηταὶ χωρὶς νὰ ἐλλείψουν ἀπὸ τὴν τιμὴν, καὶ τὰ αἰσθήματα ὁποῦ χρεωστοῦνται εἰς τὴν Ἑλλάδα, μητέρα καὶ τροφὸν τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν, ἠμπόρεσαν καὶ ἔπρεπε νὰ λάβωσιν τὴν ἄδειαν διὰ νὰ σηκόσωσιν αὐτὰς τὰς Ἀρχαιότητας; νὰ κάμῃ νὰ γνω-

(α) Σημείωσις. Τὸ ὄνομα ἑνὸς Λόρδ Ἐλγιν δικαίως περὶ τούτου βλασφημεῖται ἀπὸ ὅλους τοὺς φωτισμένους ἄνδρας, καὶ θέλει κινῇ τὴν ἀγανάκτησίν των κατ' αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον ἤθελεν ὑπάρχουν τὰ λείψανα τοῦ Παρθενῶνος, διὰ νὰ μαρτυροῦν καὶ τὴν σημαντικὴν ἱερόσυλον γύμνωσιν, καὶ τὸν βάρβαρον τρόπον μάλιστα, (ἀποτέλεσμα μιᾶς χαμερποῦς φιλαργυρίας) μὲ τὸν ὁποῖον αὐτὸς ὁ Λόρδ ἐνήργητε τὸ πάρσιμον κατ' ἐξοχὴν τῶν Μετώπων καὶ τοῦ ἐντὸς Ζωοφόρου αὐτῆς τῆς οἰκοδομῆς, ὁ ὁποῖος διὰ νὰ τὰ ἔχῃ καὶ μὲ ὀλιγώτερα ἔξοδα, κατέστρεψε μέρη μεγάλα καὶ οὐσιώδη, ἕνα στεφάνωμα ὀλόκληρον καὶ ἀκρωτήρια αὐτοῦ τοῦ μεγαλοπρεποῦς ναοῦ, ἀριστουργήματα ἑνὸς Ἰκτίνου, ἑνὸς Καλλικράτους, τοῦ θριάμβου τῆς ἀρχεκτονικῆς αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος τοῦ Περικλέους. Πρέπει νὰ προσθέσωμεν εἰς αὐτὰς τὰς ἀληθείας, ὅτι ἐὰν ἦτον εἰς τὴν Ἑλλάδα γλυπτὰ φυλαγμένα ἀπὸ τὴν γενικὴν φθορὰν, ἦσαν ἐκεῖνα τοῦ Παρθενῶνος εἰς τὴν Ἀκρόπολιν τῶν Ἀθηνῶν: ἐπειδὴ τοποθετημένα 40. πόδας ὑψηλὰ ἀπὸ τὸ ἔδαφος, ἦσαν διὰ τοῦτο ἀπλησίαστα καὶ ἀκολούθως γενικῶς φυλαγμένα ἀπὸ πᾶσαν πείραξιν, καὶ ἦσαν μέρη ὁλοκληροῦντα τῆς οἰκοδομῆς, καθὼς καὶ ἡ Καριάτις τὴν ὁποίαν ἐπῆρεν ὁ ἴδιος ἀπὸ τὸ Παν δροσεῖον, ὁπόθεν ἐπῆρεν ἀκόμη καὶ μίαν ὀλόκληρον στήλην· ἀλλὰ μήτε τὸ ἴδιον φερμάνι τὸ ὁποῖον ὁ Λόρδ Ἐλγιν εἶχεν ἀπὸ τὴν Πόρταν ἐσυγχωροῦσε τὸν χαλασμὸν ἑνὸς λαμπροῦ κτηρίου. αὐτὸ δὲν διελάμβανε ἄλλο, εἰμὴ δια κάποια κομμάτια γλυπτῶν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, πεσμένων κάτω ἀπὸ τὸν ναὸν, καὶ εὑρισκομένων μεταξύ εἰς τὰ ἐρείπια, κατὰ γῆς· δι' αὐτὰ μόνον ἔδιδε τὴν ἄδειαν νὰ πάρῃ. Ἀλλὰ τὰ χρήματα τῆς ἐξοχότητός του διαμοιρασμένα εἰς τὸν διοικητὴν τοῦ φρουρίου καὶ εἰς ἐκεῖνον τῆς πόλεως κατόρθωσαν τὰ ἐπιλοιπα.

ρίση ὁ Λαός, ὅτι ἐκείνη ἡ ἀμέλεια, ἐκείνη ἡ καταφρόνησις εἰς τὴν ὁποίαν ἄφησεν αὐτοὺς τοὺς Θησαυροὺς, ἔμελλεν ἀναγκαίως νὰ προξενήσουν τὸν χαϊμόντων, ἢ μὲ τὸν ἕναν τρόπον ἢ μὲ τὸν ἄλλον;

Νὰ θελήσῃ νὰ ἀναφέρῃ ὡς ἀληθινὴν -πηγὴν τοῦ κακοῦ ἐκείνην τὴν μεγάλην ἀδιαφορίαν, ἡ ὁποία ἐπικρατεῖ ἀκόμη ἕως τὴν σήμερον πρὸς τὸ πρᾶγμα εἰς πολλὰς τάξεις τοῦ Εθνους; Νὰ παρακινήσῃ ὅλους τοὺς κάθε τάξεως Ελληνας νὰ λάβουν τὴν πλέον ἀκριβῆ προσοχὴν δι' ὅσα μᾶς μένον ἀκόμη; νὰ πασχήσῃ νὰ δώσῃ νὰ καταλάβουν ὅλοι, ὅτι τὸ πλέον παραμικρὸν ἀπὸ αὐτὰ τὰ λείψανα πρέπει νὰ φυλαχθῇ, και ὅτι τοῦτο περιέχει θησαυροὺς δόξης ἀνεκτιμήτους, οἱ ὁποῖοι δὲν θέλουν λείψῃ νὰ συνεισφέρουν μιαν ἡμέραν μεγάλως εἰς τὴν εὐτυχίαν τοῦ Εθνους; και ὅτι αὐτὸ πρέπει νὰ εἶναι ζηλότυπον εἰς τὴν διατήρησιν των, χωρὶς ποτὲ νὰ συγχωρήσῃ ὄχι μόνον νὰ παρθοῦν, ἀλλὰ μάλιστα νὰ μὴ λάβουν κἀμμίαν ὁποιανδήποτε φθορὰν ἢ καταστροφὴν; Μὲ λύπην μας ὅμως παρατηροῦμεν ὅτι κἀνένας λόγος περὶ τούτου δὲν γίνεται, ἀλλὰ περιοριζόμεθα μόνον εἰς τὸ νὰ κατηγορῶμεν τοὺς ξένους, διὰ να τοὺς ἀποδείξωμεν ἅρπαγας, οἱ ὁποῖοι ἔπερναν αὐτὰς τὰς Αρχαιότητας μέ μόνον τὸ τέλος τοῦ νὰ γδύνουν τὴν Ελλάδα, και νὰ στολίζουν τὰς πατρίδας των μὲ τὰ ξένα καλὰ, ὡσὰν να μὴν ἰξεύρωμεν, ἐπάνω εἰς αὐτὸ, ὅτι ὅλοι σχεδὸν ἀπέκτησαν αὐτὰ τὰ πράγματα μὲ τὰ ἄσπρα των, ἀγοράζοντές τα μὲ τὸ καλὸν και μὲ τὴν προαίρεσιν ἐκείνων ὁποῦ τὰ εἶχον, και ταῖς περισσότεραις φοραῖς μὲ τὴν εἴδησιν και μὲ τὴν συγκατάθεσιν τῶν τοπικῶν ἀρχῶν, τόσον Τουρκικῶν καθὼς και Ελληνικῶν.

Οξένος περιηγητὴς εἰς τὴν Ελλάδα βλέπωντας τότε τὴν ὀλίγην φροντίδα, τὴν ὁποίαν ἐλάμβανον δι' αὐτὰ τὰ Αρχαῖα τὰ πλέον πολύτιμα, τὴν ἀπόλυτον ἀμέλειαν εἰς τὴν ὁποίαν ἀφήνοντο γνωρίζωντας δὲ και τὴν ἀξίαν των, ἐραστὴς τῶν ὡραίων τεχνῶν, δὲν ἔπρεπε φυσικὰ και μὲ κάθε ἀθωτητάτου να συλλάβῃ τὴν ἰδέαν τοῦ νὰ ἀποκτήσῃ αὐτὰ και νὰ μεταφέρῃ εἰς τόπους, ὅπου ἐγνώριζαν καλλήτερα τὴν ἀξίαν των και καλλήτερα νὰ τὰ φυλάξουν;

Ἠμποροῦμεν νὰ ἀνηθῶμεν τέλος πάντων ὅτι μὲ ὅλην τὴν προθυμίαν, τὴν ὁποίαν ἔδειξαν οἱ ξένοι ἤτε πρὸς κέρδος ἴδιον ἀποβλέποντες, ἢ ὄχι διὰ να σηκώσουν αὐτοὺς τοὺς θησαυροὺς ἀπὸ τὴν φθορὰν, ἥτις ἐκρέματο σχεδὸν βεβαίως εἰς αὐτοὺς, ἠμποροῦμεν να ἀρνηθῶμεν, ὅτι ἐὰν ἑκατὸν μάρμαρα εὐγῆκαν ἔξω ἀπὸ τὴν Ελλάδα, χίλια ἄλλα ἀφανίσθησαν ἐντὸς τῆς Ελλάδος και ἔγιναν παρανάλωμα τῆς ἀπαιδευσίας και τῆς αἰσχροκερδείας, ἐδὼ τζακισμένα ἀπὸ τὴν βαρειὰν τοῦ Κτίστου, ἐκεῖ καμωμένα ἀσβέστης; Ἠροτοῦ τὸ σύχνασμα τῶν ξένων εἰς τὴν Ελλάδα να τιμήσῃ τὰ νομίσματα, δὲν ἔχυνον πάντοτε ἄραγε τὰ ἀργυρὰ και χρυσὰ, και τὰ ἐμεταχειρίζοντο εἰς ποταπὰς χρήσεις των; μήτε εἶναι τοῦτο παραμύθι, ὅτι ὁ πτωχὸς ζευγίτης ἐμεταχειρίζετο τὸ πολύτιμον Καμέον, ὁποῦ εἶχεν εὕρῃ εἰς τοὺς κάμπους τῶν Πλαταιῶν, ἢ τῆς Θεσπιᾶς, ὡς στουρνάρι διὰ νὰ βγάζῃ φωτιά.

Ἡ δυστυχὴς Ελλὰς ἐστέναζε τότε ὑποκάτω εἰς τὸν ζυγὸν τῶν Βαρβάρων. Ἦτον ἀδύνατον νὰ λογαριάσῃ τὶς πόσον ἔμελλε νὰ διαρκέσῃ αὐτὴ ἡ ἀξιολύπητος κατάστασις τῶν πραγμάτων. τὶς ἠμποροῦσε νὰ προϊδῇ ὅτι ἐκεῖνο ὁποῦ συνέβη, ἠμποροῦσε να ἀκολουθήσῃ τόσον ὀγλίγωρα; Οἱ κινδυνοι ὁποῦ ἐδῶ πάντοτε ἔτρεχον αἱ Αρχαιότητες κάθε εἴδους, ἦσαν μεγάλοι και ἐπικείμενοι καθημερινῶς, και τότε ἐὰν μεταξὺ δέκα χιλιάδων ἀνθρώπων εὑρίσκετο ἕνας, ὁ ὁποῖος ἐγνώριζε τὴν ἀξίαν των, ἐλάμβανε κἄποιον πόνον δι' αὐτὰς, ὁ πόνος τοῦτος ἦτον ἀδύνατος και στεῖρος. Μὴν συγχέωμεν λοιπὸν ἐκένους τοὺς καιροὺς ⟨ἐπαναλαμβάνομεν⟩, οἱ ὁποῖοι δὲν ὁμοιάζουν παντελῶς μὲ τοὺς σημερινοὺς, ὅτε ἡ Ελ-

τε· ἡ Ἑλλὰς ἀπολαμβάνει ἀγαθῇ τύχῃ Διοίκησιν ἐθνικὴν, ἐλευθέραν καὶ πεφωτισμένην. ἡ Διίκησις αὕτη, ὅσον τὸ ἀπὸ μέρους της, δὲν ἀμελεῖ κἀνὲν ἀπὸ τὰ μέσα, τὰ ὁποῖα ἀφορῶσιν εἰς τὸ νὰ ἐμποδίσωσιν ἀμέσως τὴν πρόοδον τῆς φθορᾶς τούτων τῶν ἀρχαιοτήτων, γνωρίζει ὅτι εἶναι ὁ στολισμὸς ἐνταυτῷ καὶ ἡ δόξα τῆς ἀναγεννωμένης ἀπὸ τὴν στάκτην της Πατρίδος ὑπὸ τὴν Αἰγίδα τῆς δίξης τῶν παλαιῶν μεγάλων ἀνδρῶν της, καὶ τῶν μεγάλων ἐνθυμημάτων της.

Πρὸ ταύτης τῆς ἐποχῆς ὁ βάρβαρος καὶ φανατικὸς Γενίτζαρος, εἶχε κηρυγμένον πόλεμον ἀδιάλλακτον ἐναντίον κάθε ἔργου τῶν Γκιαουράδων· μάλιστα ἦτον μία ἀρετὴ δι' αὐτὸν νὰ φθείρῃ τὰς ἀρχαιότητας καὶ πρὸ πάντων νὰ χαλᾷ κάθε μορφὴν ἐμψύχου ζώου, καθὼς ἦλον ποτὲ ἀρετὴ εἰς τοὺς εἰκονοκλάστας τὸ νὰ σπουν τὰς εἰκόνας τῶν Θεῶν τοῦ ἐθνισμοῦ. Ἐκτὸς τούτου πάντοτε ἔθλεπε τὶς νὰ θυσιάζεται διὰ τὸ πλέον παραμικρὸν ἀτομικὸν ὄφελος, εἴτε Τούρκου, εἴτε Ἕλληνος, εἴτε πλουσίου εἴτε πτωχοῦ, ἡ ἀρχαιότης ἡ πλέον δυσεύρετος καὶ ἡ πλέον πολύτιμος. Τοῦτο ἐγίνετο παρομοίως καὶ εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους καὶ εἰς ἄλλα μέρη, ὅπου παντελῶς δὲν ἐκατοικοῦσαν Τοῦρκοι. Οἱ λιθουργοὶ τῆς Τήνου καὶ τῆς Μυκώνου ἠμποροῦν νὰ ἀρνηθοῦν, ὅτι ἐπὶ πολλοῦ, καὶ ἕως εἰς τὰς ἐδικάς μας ἡμέρας ἐδουλεύκαν τὴν τέχνην των μὲ τὴν φθορὰν τῶν περιφημοτέρων ἀρχίων ἔργων τῆς Δήλου καὶ τῆς Ρηνάιας; καὶ δὲν τοὺς εἴδαμεν ἡμεῖς οἱ ἴδιοι (δὲν εἶναι πολλοὶ χρόνοι) νὰ μετασχηματίζουν εἰς καφόγυδα, εἰς στήλας μὲ καβούκια διὰ τὰ μνήματα τῶν Ἀγάδων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τοὺς βωμοὺς τῆς Ἀρτέμιδος καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος, ταῖς κολώναις των, τὰ ἴδια ἀγάλματά των; Τὰ ἀναρίθμητα μικρὰ τμήματα τῶν πλέον ὡραίων μαρμάρων τῆς γῆς, τὰ ὁποῖα σκεπάζουν σήμερον ὅλον ἐκεῖνον τὸν ἱερὸν περίβολον, δὲν μαρτυροῦν ὅτι αὐτὴ ἡ βάρβαρος καὶ τριμερὰ ἐργασία ἀνεμποδίστως ἐγίνετο ἐκεῖ δι' αἰῶνας;

Ποῦ ἦτον τότε ὁ φίλος τῶν ὡραίων τεχνῶν, ὁ φωτισμένος ἄνθρωπος, ὁ Πατριώτης; διὰ νὰ ἀντισταθῇ εἰς τοιαύτας μιαρὰς πράξεις; Τί ἐδείκνυεν εἰς τὸν περιηγητὴν τῆς Πελοποννήσου ἐκεῖνο τὸ μεγάλον κάμινι τοῦ ἀσβέστου ὁποῦ εὑρίσκεται ὀρθωμένον μέσα εἰς τὴν μέσην τῆς πλατείας τοῦ Θεάτρου τοῦ Πολυκλείτου, ἑνὸς ἀπὸ τὰς ἀξιολογοτέρας οἰκοδομὰς τοῦ περιφήμου Ἱεροῦ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, (β) τοῦ μεταξὺ Ναυπλίου καὶ Ἐπιδαύρου, παρὰ ὅτι κατέτρωγε καὶ ἔμελλε νὰ καταφάγῃ ἀκόμη εἰς τὸ ἑξῆς, τὴν πολυτιμοτέραν ὕλην ἐκείνου τοῦ θαυμασίου οἰκοδομήματος; πενῆντα πέντε τάξεις καθισμάτων τούτου τοῦ Θεάτρου ἐσώζοντο ἀκόμη εἰς τὴν ὡραιοτέραν συντήρησιν, ἀλλ' ἔμελλον καὶ αὐτὰ νὰ τελειώσωσιν, καθὼς εἶχε τελειώσῃ καὶ ὅλη ἡ σκηνή, καθὼς ὁ Ναὸς, τὰ ἀγάλματα τοῦ Θεοῦ, καθὼς ὁ θόλος, καθὼς καὶ τὰ ἑκατὸν τόσα ἄλλα ἀγάλματα, ὁποῦ ἄλλοτε ἐφαίνοντο εἰς ἐκεῖνον τὸν ἱερὸν τόπον νὰ χρησιμεύσωσιν δηλ. εἰς ἀσβέστην πρᾶξ χρῆσιν τῆς καθέδρας τῆς Πελοποννήσου (Ναυπλίου).

Ἀλλ' ἂς ἀφήσωμεν ἐκείνους τοὺς τόπους, καὶ ἂς ἰδῶμεν ἐκεῖνο ὁποῦ ἔτρεξεν εἰς τὸ διάστημα τοῦ αἰῶνος μας μόνον, μέσα εἰς αὐτὰς τὰς θύρας τῶν καλλητέρων πόλεών μας: εἰς τὰς θύρας αὐτῶν τῶν Ἀθηνῶν. Καμίνια κατέφαγον τὸν ναὸν τῆς Δήμητρος ἐπὶ τὸν Ἰλισσὸν, ὁ ὁποῖος ἐσώζετο ἀκόμη πρὸ πενῆντα ἢ ἑξῆντα χρόνων, ἐκεῖνον τῆς Ἀρτέμιδος, ἐκεῖνον τῆς Νίκης, τὸν βωμὸν τῶν Μουσῶν, εἰς τὴν ὄχθην τοῦ ἰδι-

(α) Παυσαν. Κορινθ. 3, β, 11. Κεφ. 27. Ἐν Ἐπιδαυρίοις δὲ ἐστι Θέατρον ἐν τῷ Ἱερῷ, μάλιστα, ἐμοὶ δοκεῖν θέας ἄξιον· τὰ μὲν γὰρ Ῥωμαίων πολὺ δήπου καὶ ὑπερῆρε τὰ πανταχοῦ τῷ κόσμῳ, μεγέθει δὲ Ἀρκάδων τῷ ἐν μεγάλῃ Πόλει. ἁρμονίας δὲ ἕνεκα ἁπάντων ἐς ἀκρίβειαν τεκτόνων ποῖος εἰς ἄμιλλαν Πολυκλείτῳ γένοιτ' ἂν ἀξιόχρεως; Πολύκλειτος γὰρ καὶ θέατρον τοῦτο καὶ εἴλημα τὸ περιφερὲς ὁ ποιήσας ἦν.

ου ποταμοῦ. Δὲν ἄφησαν τίποτε ἀπὸ ἐκείνην τὴν μεγαλοπρεπῆ στολὴν τοῦ Σταδίου, και μόλις δέκα ἕξ κολώναις ἀπὸ τὰς ἑκατὸν εἴκοσι τοῦ Αδριανοῦ ἑξῆντα ποδῶν ὕψους, και τίποτε, τίποτε παντελῶς ἀπὸ τόσα ἄλλα κτίρια, τὰ ὁποῖα ὑπῆρχον ποτὲ, καὶ τώρα πλέον δὲν ὑπάρχουν, καὶ τὰ ὁποῖα μ' ὅλον τοῦτο δὲν ἐμεταφέρθησαν εἰς τὰ ξένα. Μήτε ἐδῶ, μήτε εἰς ἄλλα μέρη οἱ μαρμαροκόποι και οἱ κτιστάδες ἔμειναν ἀργοὶ περισσότερον ἀπὸ τοὺς χορηγάδες τῆς Επιδαύρου και τοὺς λιθουργοὺς τῆς Δήλου. Οἱ Ηλεῖοι δὲν ἔκτισαν τούς Πύργους τῶν Αγάδων τοῦ Λάλα, φθείρωντας τοὺς ναοὺς τῆς Ολυμπίας; δὲν τούς ἔσκαψαν ἕως εἰς τὰ θεμέλια, ὁποῦ και αὐτὰ πλέον δὲν σώζονται; ἔτζι λοιπὸν αἱ Αρχαιότητες και βαθειὰ μέσα εἰς τὴν γῆν θαμμέναις δὲν ἠμποροῦσαν νὰ εἶναι εἰς ἀσφάλειαν. ἀλλὰ διὰ νὰ μὴν μεγαλώνωμεν περισσότερον μίαν τόσον θλιβερὰν ζωγραφίαν, μένομεν ἕως ἐδῶ. Δὲν εὑρίσκεται εἰς τὴν Ελλάδα κἀνένας ἄνθρωπος καὶ ὀλίγον πεπαιδευμένος καὶ εἰλικρινὴς, ὁποῦ νὰ μὴν ἐπιβεβαιώσῃ τὰ πράγματα ὁποῦ ἀναφέρομεν. Και ἡμεῖς λοιπὸν συμπεραίνοντες λέγομεν μὲ βεβαιότητα, ὅτι ὁποιοσδήποτε ἄνθρωπος ὑποκάτω εἰς τοιαύτας περιστάσεις (γ), ἐπηρεν ἀπὸ τὴν Ελλάδα κἀνένα ἀριστούργημα τῆς Γλυπτικῆς, κἀνένα κλασικὸν λείψανον, κἀμμίαν ἐπιγραφὴν ἀξιόλογον, ἔπραξε καλῶς· ἐδούλευσε εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν διὰ τὴν δόξαν τῆς Ελλάδος, και διὰ τὰς ὡράιας τέχνας: διὰ τὴν δόξαν τῆς Ελλάδος, φυλάτωντας τὰς λαμπρότητάς της, καὶ διὰ τὰς ὡράιας τέχνας φυλάττωντας τοὺς τύπους των. Εκτὸς τούτου, διὰ τὴν πρόοδον τῆν ὡράιων τεχνῶν, ἡ ὁποία μόνη ἐμψύχωνε τότε τὸν ἀληθινὸν ἐραστήν των, εἶναι ἀδιάφορον εἰς ὁποιουδήποτε ἐξουσιαν και ἂν εὑρίσκεται ἕνα ἀριστούργημα τῆς τέχνης, εἰς ὁποιουδήποτε Γένος και ἂν φυλάττεται· φθάνει μόνον νὰ ὑπάρχῃ, και νὰ εἶναι εἰς χρῆσιν τοῦ ἐπιστήμονος και τοῦ τεχνίτου. Εἰς τοῦτο ἠμπορεῖ κἀνεὶς νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι ἡ Ελλὰς ἕως τώρα εἰς κἀνένα της μέρος, ἐπρόσφερε μόνον μίαν ἁπλὴν ἀσφάλειαν; βέβαια ὄχι.

Αλλὰ τώρα, ἀλλὰ εἰς τὸ ἑξῆς, καθεὶς εἶναι βέβαιος, ὅτι στέκει εἰς τὸ χέρι τῆς Διοικήσεως, τῶν Υπουργῶν της, και εἰς τὴν σταθερὰν θέλησιν τῶν πολιτῶν τῆς Ελλάδος, νὰ ἀσφαλίσουν με ἀρκετὴν ἐνέργειαν καὶ προστασίαν αὐτα τὰ σεβάσμια λείψανα, και μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ κάμουν νὰ ἔχουν ἄδικον ὅσοι ξένοι θελήσουν και τώρα ἀκόμη νὰ πράττουν, καθὼς, κατὰ τὴν γνωμην μας ἦτον δίκαιον νὰ πράττων, ἀρχήτερα.

Ο φρόνιμος και πατριωτικὸς νόμος, τὸν ὁποῖον ἐπροκήρυξεν ἡ Διοίκησις ἐναντιον τῆς ἐξαγωγῆς τῶν Αρχάιων, εἶναι τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς ἕνα τοιοῦτον σκοπὸν. και ἄλλα μέτρα ὅμως πρέπει νὰ ληφθοῦν ὕστερον ἀπὸ τοῦτο, καθὼς και εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι θὰ ληφθοῦν ὀγλίγωρα και αὐστηρὰ καθ' ὅλην τὴν Ελλάδα.

Οσον τὸ καθ' ἡμᾶς, ἡμεῖς κρίνομεν χρέον μας νὰ δημοσιεύσωμεν ἐντὸς ὀλιγου, περὶ τῶν σωζομένων ἀκόμη Αρχαιοτήτων εἰς τὴν Ελλάδα, εἰς ἡμᾶς γνωστῶν, και μάλιστα περὶ τῶν τῆς Αττικῆς, τὰς μερικάς μας παρατηρήσεις. Και παρακαλοῦμεν ὅλους τοὺς φιλοκάλους και φιλομούσους νὰ κάμουν και αὐτοὶ τὸ ἴδιον διὰ ὅσα ἀρχαῖα γνωρίζουν καλλήτερα εἰς ἄλλα μέρη, και νὰ λάβουν προσοχὴν και εἰς τὰς πολεμικὰς περιστάσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἀκόμη εὑρίσκεται ἡ Ελλὰς. διότι εἶναι πασίδηλον πόσον ὁ βροτολοιγὸς Ἄρης εἶναι ἐχθρὸς τῶν εἰρηνικῶν ἔργων τοῦ ἀνθρώπου.

ἐν Αθήναις, κατὰ μῆνα Δεκέμ. 1825.

Γ. Χ. Γ.

Φιλόμουσος.

(γ) Τὰ πράγματα τὰ παρμένα παρὰ τοῦ Λόρδ Ελγιν, ὡς καὶ ἄνω εἴπομεν, δὲν εὑρέθησαν εἰς τοιαύτας περιστάσεις· καὶ οὕτω εἴμεθα μακρυά ἀπὸ τοῦ νὰ θελήσωμεν νὰ διαφεντεύσωμεν τὰ ὅσα ἔπραξεν αὐτὸς εἰς τὴν ἀκρόπολιν τῶν Αθηνῶν.

Η παροῦσα Εφημερὶς εὑρίσκεται εἰς Αθήνας, εἰς τὸν συντάκτην Γ. Ψύλλαν. Εἰς Ναυπλιον, εἰς τὸν κύρ. Κ. Διβέριον βουλευτήν. Εἰς Σύραν, εἰς τὸν κύρ. Π. Ψύχαν. Η τιμή της γρό. 14. κάθε τρεῖς μῆνας, προπληρωμενα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 17

Ἡ Παρρησία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΤΕΤΡΑΔΗ 20. Ιαννουαρ. 1826.

Αθῆναι 19. Ιανουαρίου.

Απὸ Ὕδραν μᾶς γράφουν, ὅτι ὁ Σισίνης ἔλαβεν εἴδησιν ἀπὸ τὸ Νησὶ τοῦ Καλάμου, ὅτι φθάνοντας τὰ Ελληνικὰ καράβια εἰς Μεσολόγγι, δεκαπέντε ἐχθρικά, τὰ ὁποῖα ἐφύλατταν τὸν ἀποκλεισμὸν τοῦ Μεσολογγίου, ἐτραβίχθησαν παρευθὺς μέσα εἰς τὸν Κόρφον, καὶ οἱ ἐδικοί μας ἠμπορέσαν πολλὰ ἥσυχα νὰ ἐφοδιάσουν τὸ Μεσολόγγι.

-- Απὸ Σύραν μᾶς λέγουν, ὅτι ἐκεῖ εἶχαν ἀπὸ πολλὰ μέρη τὴν εἴδησιν τοῦ πολέμου τῶν Αράπιδων εἰς Μεσολόγγι, καὶ τοῦ χαλασμοῦ τους, καθὼς ἀναφέραμεν καὶ εἰς τὴν περασμένην Ἐφημερίδα, με ὅλον τοῦτο ἡμεῖς ἀκόμη δὲν τὸ δεχόμεθα ὡς πάντῃ βεβαιον.

Ακόμη λέγουν ἀπὸ Σύραν, ὅτι εἰς τὴν Πόλιν εἶναι μεγάλη ἀκαταστασία καὶ ταραχὴ διὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἰμπεράτωρος Αλεξάνδρου, καὶ μάλιστα διὰ τὸ ἀνεβάσμα τοῦ Κωνσταντίνου εἰς τὸν Αὐτοκρατορικὸν θρόνον. Ὡσὰν νὰ εἶναι βεβαιοι, ὅτι θέλει τοὺς ἀνοίξει πόλεμον, λέγεται, ὅτι περιπατοῦν ἁρματωμένοι μικροὶ μεγάλοι, φοβερίζοντας τοὺς Γκιαούριδες. Ακολούθησε καὶ μία μεγάλη πυροκαϊὰ εἰς τὸν Γαλατᾶν, ἡ ὁποία ἀφάνισε σχεδὸν τὸ ἥμισι τούτου τοῦ τόπου. λέγεται, ὅτι ἡ φωτιὰ ἐβάλθη ἀπὸ τοὺς Γενιτζάρους.

Λέγεται, ὅτι ὁ Στρόγγανόφ ὠνομάσθη ἀπὸ τὸν Κωνσταντίνον Ὑπουργὸς τοῦ πολέμου, καὶ ὁ Καποδίστριας τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων.

-- Απὸ Ναύπλιον γράφουν, ὅτι ἡ Διοίκησις ἐξέδωκε καὶ ἄλλην Προκήρυξιν διὰ τὴν Εθνικὴν Συνέλευσιν, καὶ προσδιορίζει τὰ Μέγαρα διὰ τόπον τῆς Συνελεύσεως.

Η Ανατολικὴ Ελλάς ὅλη ἔκλεξε τοὺς Πληρεξουσίους τῆς, ἀπὸ τοὺς ὁποίους οἱ περισσότεροι εὑρίσκονται ἐδώ.

-- Απ' ἐδώ ἕως εἰς τὸ Ναύπλιον ἐσυστήθη μὲ τὴν φροντίδα τοῦ Συνταγματάρχη Φαββιέρ ἕνα τακτικὸν Ταχυδρομεῖον (Posta) ἀπὸ πεζοδρόμους. Τὴν δευτέραν τὸ βράδυ ἀναχωρεῖ ἀπ' ἐδώ ἕνας πεζοδρόμος, καὶ φθάνει τὴν Τρίτην τὴν αὐγὴν εἰς Μέγαρα· ἀπὸ Μέγαρα πινῇ ἄλλος τὴν Τρίτην τὴν αὐγὴν καὶ φθάνει τὸ βράδυ εἰς Καλαμάκι, καὶ ἐκεῖθεν ἕνας τρίτος εἰς Ναύπλιον, ὥστε ἠμποροῦμεν νὰ ἔχωμεν τακτικῶς εἰς ὀκτὼ ἡμέρας μὲ Ναύπλιον τὴν ἀνταπόκρισιν. Διὰ κάθε γράμμα πληρώνει κἀνεὶς παράδες εἴκοσι. Καὶ ἐὰν χρειασθῇ ἠμποροῦν νὰ διπλασιάσουν τοὺς πεζοδρόμους.

Εἴθε νὰ μιμηθοῦν αὐτὸ τὸ καλὸν καὶ ἄλλοι τόποι, ἐνθυμούμενοι, ὅτι ὡς καὶ οἱ Τοῦρκοι εἶχαν Ταχυδρομεῖα. καὶ ὅτι χωρὶς Ταχυδρομεῖα, ἕνωσις φρονημάτων δὲν ἠμπορεῖ νὰ συσταθῇ καὶ ἀκολούθως εἴτε κοινὴ γνώμη, εἴτε ἑλληνικὴ ἐλευθερία, ἂς φαίνεται τοῦτο καὶ ὀλίγον παράξενον.

-- Προχθὲς ἔλαβε γράμμα καὶ ὁ στρ. Γκούρας ἀπὸ τοὺς ὁπλαρχηγοὺς τοῦ εἰς Δερβέκισταν Ελληνικοῦ στρατοπέδου, οἱ ὁποῖοι τοῦ λέγουν, ὅτι ἐδιάλεξαν ἑπτακόσια παλληκάρια καὶ τὰ ἔστειλαν μέσα εἰς τὸ Μεσολόγγι, καὶ ὅτι ἐδιάλυσαν ἀκολούθως τὸ στρατόπεδον διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν ἀναγκαίων· ἔμεινε μόνον ἐκεῖ τὸ σῶμα τῶν Σουλιωτῶν καὶ τοῦ Καραϊσκάκη.

Απὸ τοῦτο φαίνεται, ὅτι τὸ Μεσολόγγι εἶναι καλὰ ἐφοδιασμένον, καὶ ὅτι αὐτοὶ ἀπ' ἔξω μὴν ὄντας ἀρκετοὶ νὰ βλάψουν σημαντικῶς τὸν ἐχθρόν, ἦσαν περιττοὶ νὰ στέκωνται εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη.

Διὰ τὴν Συνέλευσιν, ἐξακολούθησις.

(Ιδε Αρ. 14 καὶ 15)

"Ναὶ, μάλιστα! νὰ πάρωμεν πρῶτον ἀκριβὴ λογαριασμὸν ἀπὸ αὐτοὺς, νὰ συστήσωμεν τὸ Δικανικόν μας, εἰς τὸ ὁποῖον αὐτοὶ ὕστερον ἔχουν νὰ κριθοῦν ὡς ἁπλοὶ πολῖται διὰ τὰ σφάλματά τους, καὶ νὰ διορίσωμεν ἄλλους εἰς τὸν τόπον τους. ἐκατάλαβες; λογαριασμοὺς, Δικανικὸν, καὶ ἄλλους εἰς τὸν τόπον ὅσων δὲν χαίρουν κοινὴν ἐμπιστοσύνην."

"Αλλα φίλε μου, ὅλα αὐτα καὶ τὰ τρία, ὁποῦ λέγεις, ἠμποροῦν να τὰ κάμουν οἱ Παραστάται μας, και εἶναι εἰς χρέος μάλιστα δι' αὐτὰ κατα τὸν θεμελιώδη μας νόμον."

"Αλλὰ πῶς ἕως τώρα δὲν εἴδαμεν εἰς αὐτὰ κἀνένα φῶς; πῶς δὲν εἴδαμεν ποτὲ καὶ ἡμεῖς οἱ ἀπ' ἔξω τὶ ἐμβῆκεν εἰς τὸ ταμεῖον, και τὶ εὐγῆκεν; ἀλλὰ, ὅταν οἱ ἀντιδιοικητάι μᾶς λέγουν ἐπάνω εἰς αὐτὸ ὅ, τι θέλουν, ἡμεῖς εἴμεθα ἀναγκασμένοι ἢ νὰ τα πιστεύωμεν, ἢ να χάσκωμεν ἐμπρός τους, και αὐτοὶ να φαίνωνται πῶς ἔχουν δίκαιον.;

"Και μήπως εἰς τὴν δευτέραν Συνέλευσιν ἐπῆραν τάχα οἱ Πληρεξούσιοί μας λογαριασμὸν ἀπὸ τὰ παλαιὰ μέλη τῆς Διοικήσεως; εἶδες κἀνένα τέτοιον πρᾶγμα;,,

"Ὄχι, ἀλλὰ τώρα ἡ Συνέλευσις πρέπει χωρὶς ἄλλο νὰ κάμη αὐτὰ τὰ τρία πράγματα, και διὰ τοῦτο πρέπει νὰ γένῃ ἡ Συνέλευσις ὀγλίγωρα.

"Και τὶ σοῦ φαίνεται; δὲν μοῦ λὲς, ἡ Συνέλευσις τῶν Παραστατῶν, ἤγουν τὸ Βουλευτικὸν σῶμα, μήπως ἐκεῖνοι δὲν ἐκλέγονται οἱ καλλήτεροι και οἱ πλέον Πατριῶται ἀπὸ πᾶσαν Επαρχίαν, μήπως ἐκεῖνοι δὲν παραστάινουν τὸ ἔθνος;,,

"Αλλ' ἰδοὺ ὁποῦ ἕως τώρα δὲν εἴδαμεν ἀπὸ αὐτοὺς τιποτες, μὲ ὅλον ὁποῦ τοὺς ἀλλάζομεν κάθε χρόνον.

"Πῶς; τοὺς ἀλλάζομεν κάθε χρόνον; Ἐσυλλογίσθης ἆρα γε, ὅτι εἰς ταῖς περισσότεραις Επαρχίαις τῆς Ελλάδος, οἱ Παραστάται οὔτε ἐλεύθερα ἐκλέχθησαν ἀπὸ τοὺς λαοὺς, οὔτε ἀλάχθησαν κάθε χρόνον."

"Διὰ αὐτὸ λοιπὸν πρέπει νὰ γένῃ Συνέλευσις.

"Και οἱ πληρεξούσιοι τῆς Συνελεύσεως στοχάζεσαι, ὅτι θὰ ἐκλεχθοῦν ἐλεύθερα, κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῆς νόμον; ἀληθινα, παρατηρῶ εἰς τοὺς νόμους τῆς Βουλῆς μας, ὅτι εἶναι γραμμένοι εξαίρετα, ἀλλὰ δὲν βλέπω πάντοτε και τὴν παιδέιαν δι' ἐκείνους, ὁποῦ ἠμποροῦν νὰ τοὺς παραβοῦν, καθὼς παραδείγματος χάριν, εἰς τοῦτον τὸν περὶ ἐκλογῆς, ἐὰν ἔλθη κἀνένας εἰς τὴν Συνέλευσιν μὴ ἐκλελεγμένος μὲ ὅλα ἐκεῖνα ὁποῦ ὁ νόμος προσδιοριζει, ποῖος θα τὸν κρίνει; και τί παιδέιαν θὰ ἔχῃ, ὁποῦ πάιζει ἢ ἀπατᾶ τὴν Πατριδα του, ἢ και τὴν βιάζει; ἐπειδὴ τὸ νὰ μὴν εἶναι δεκτὸς μόνον εἰς τὴν Συνέλευσιν, εἶναι πρᾶγμα ἐλαφρὸν δια κἄποια φύσεις.... Ετζι λοιπὸν, φίλε μου, ὁ θεμελιώδης μας νόμος ζητεῖ να ἀσφαλίσῃ ὅλως διόλου μὲ τὸ βουλευτικὸν μόνον τοὺς λαοὺς τῆς Ελλάδος. ἐκεῖνο ἐκλέγει τὰ μέλη τῆς Υπερτάτης μας ἐξουσίας (τοῦ Εκτελεστικοῦ), ἐκεῖνο κρινει καὶ σηκώνει, ἐὰν ποτὲ κἀνένα μέλος αὐτῆς της ὑπερτάτης ἐξουσιας κατηγορηθῇ, ἐκεῖνο σχεδὸν μονάχον του διδει τοὺς νόμους, μὲ τοὺς ὁπόιους μόνους ἠμπορεῖ νὰ ἐνεργῆ αὐτὴ ἡ ὑπερτάτη ἐξουσία. ὀλίγην ἀσφάλειαν τῆς ἐλευθερίας τῶν Πολιτῶν τὸ στοχάζεσαι αὐτὸ;"

"Μαλιστα, ἀλλὰ τὸ Βουλευτικόν μας βλέπω, ὅτι ἐξοδεύει τον περισσότερον καιρόν του εἰς κἄτι ἀλικαῖς; εἰς κἄτι καταγραφαῖς πραγμάτων ἀποθαμμένων."

"Ἔ! καὶ τάχα ἡ Συνέλευσις, ἐὰν εἶναι συνθεμένη ἀπὸ μέλη, ὅμοια μὲ ἐκεῖνα τοῦ Βουλευτικοῦ μας, δὲν θέλει καταγίνεται καὶ αὐτὴ ὁμοίως εἰς τὸ νὰ ἀποδεκατίζῃ τὸν ἄνηθον καὶ τὸν κίμηνον; ποῖος τάχα ὁ λόγος, ὅτι τὸ Βουλευτικὸν ἀμελῶντας τὰ χρέη του, πέφτει ἀπὸ τὴν ὑψηλήν του ἀξίαν, καὶ ἡ Συνέλευσις ὄχι;"

"Στοχάζομαι κ' ἐγὼ μαζή μ' ἐκεῖνον, ὁπῶ λέγει εἰς τὸν Φίλον τοῦ Νόμου, "ὅτι ἂν ἐρωτήσῃς τὸ Βουλευτικόν μας, σοῦ ἀποκρίνεται μὲ τὸ τῆς κυρικακῆς Προσευχῆς, τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον κτλπ, ὅτι τὰ περισσότερα μέλη τούτου τοῦ σώματος ἔχοντας χρέιαν τῶν ἀναγκαίων ἐξόδων. -- διότι τῶν περισσοτέρων τὰ εἰσοδήματα ἐχάθησαν μαζή μὲ ταῖς Επαρχίαις των -- νὰ ἀφίνουν τὰ πράγματα νὰ τρέχουν ὅπως τὰ φέρη ἡ τύχη;"

"Αλλὰ καὶ ἀπὸ ἐκείνους ὁποῦ θὰ συστήσουν τὴν Συνέλευσιν, ἐν ὅσῳ ἡ ἐκλογὴ δὲν γένῃ ἀληθῶς ἐλεύθερη, ἤτοι ἐν ὅσῳ οἱ λαοὶ τῆς Ελλάδος δὲν αἰσθανθοῦν βαθειὰ μέσα εἰς τὴν καρδίαν τους τὸ δικαίωμα τους τὸ πολιτικὸν, ἡ ἀπὸ ἐκείνους, ὁποῦ ἐκλέγονται μοναχοί τους, ἢ κάμνουν νὰ τοὺς ἐκλέγουν οἱ δυνατοὶ μὲ τὴν κολακίαν τους, τὶ προσμένεις; ἡ δὲν πηγαίνουν ὅλοι οἱ τέτοιοι μὲ σκοποὺς ἰδιοτελεῖς;"

"Και ἔτζι λοιπὸν, τί νὰ κάμωμεν;,,

"Ημεῖς οἱ δυω τί θέλεις νὰ κάμωμεν; θὰ κάμωμεν κ' ἐμεῖς ὅ,τι θὰ κάμουν ὅλοι· σοῦ λέγω μόνον, ὅτι τὸ μεγαλλήτερον καλὸν, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ κἀνεὶς εἰς τὸ ἔθνος του εἶναι νὰ πασχίσῃ μὲ κάθε τρόπον νὰ τοῦ ἐξηγήσῃ χεροπιαστὰ τὰ δικαιώματά του. διότι αὐτὰ τὰ κοινὰ δικαιώματα και χρέη εἶναι ἡ βάσις τῆς πολιτικῆς κοινωνίας τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων, και ἐν ὅσῳ αὐτὰ δὲν εἶναι γνωστὰ εἰς τοὺς περισσοτέρους, πάντα θέλει σκοντάβγωμεν, πάντα θέλει εἴμεθα κακοευχαριστημένοι ἀπὸ τοὺς κυβερνήτας μας· πάντα θέλομεν ζητεῖ Συνέλευσαις και διόρθωσαις, και πάντα θὰ μένωμεν ἀδιορθωτοι..,

---

Σεβαστοὶ Εφοροι τῆς Φιλομούσου Εταιρείας.

Επειδὴ ἐτελείωσεν ὁ διωρισμένος μοι οὗτος πρῶτος χρόνος, ἀφ' οὗ ἐνεπιστεύθην τοῦτο τὸ Αλληλοδιδακτικὸν Σχολεῖον "τοῦ Παρθενῶνος", ὡς χρέος μου ἀπαράιτητον ἀναφέρω ὡς ἑξῆς τα πρακτικάμου.

Κατ' ἀρχὰς ἀποφασίσθη να σπουδάζουν μόνον τα κοράσια, και ἕως να γεμίσῃ ἡ ἀνέμος τοῦ Σχολείου, να σπουδάζουν και μικεῖ

παιδιὰ, τα δὲ ἄλλα εἴτε μικρὰ εἴτε μεγάλα παιδιὰ να σπουδάζουν εἰς τὸ ἄλλο Αλληλ. Σχολεῖον τῶν ἀρσενικῶν παιδίων.

Η Παρθένες, αἱ ὁποῖαι τώρα σπουδάζουν, εἶναι πενηνταδύω, και ἄλλα τόσα μικρὰ παιδία

Τὸ πρωὶ σπουδάζουν το γράψιμον καλλιγραφικῶς, ἔπειτα τὴν Ανάγνωσιν. Ολα τα μαθήματά των τα ἐσύνθεσα εἰς τὴν ὁμιλουμένην γλῶσσαν μας.

Η Ανάγνωσις εἶναι εἰς τρεῖς τάξεις. Η ά. εἰς τὸ Β. μέρος τῆς Γραμματικῆς, τὰς Κλίσεις και τὰς Συζυγίας. Η β' εἰς το Α' μέρος. Η γ' εἰς τον Συλλαβισμὸν και Λέξεις. Παραδίδονται και τὴν Αγίαν Γραφὴν ἐκ διαλλειμμάτων κοινῶς. Μετὰ τὸ Γεῦμα γράφουν εἰς τας πλάκας των οἱ ἀρχαριότεροι τα πρῶτα σχήματα τῆς Γεωμετρίας, και οἱ δυνατώτεροι ἀπὸ ἓν σχῆμα τῶν Γεωγραφικῶν Πινάκων, και τὴν Αριθμητικὴν.

Σεβαστοὶ Εφοροι, ἠξεύρετε ὅτι ἕνα Σχολεῖον τοιοῦτον παραστένει συνεπτυγμένως Εθνος ὁλόκληρον, δια τοῦτο πρέπει νὰ ἦναι ὀργανισμένον ὁπωσοῦν κατὰ πολιτικὸν σύστημα ἑνὸς Εθνους, ὅπου ὁ μαθητὴς νὰ συνειθίζῃ ἀπὸ μικρος νὰ διοικῇ καὶ να διοικῆται κατα τοὺς Νόμους.

Επρόβαλλον κατά πρῶτον εἰς τὸ κοινὸν τοῦ Σχολείου, ὅτι κάθε Εθνος ἔχει Νόμους, καὶ ὅπως γράφει ὁ Νόμος πορεύονται οἱ ἄν θρωποι, δια τοῦτο καὶ ἡμεῖς εἰς τὸ Σχολεῖον μας πρέπει νὰ γράψωμεν Νόμους, καὶ ὅπως γράφει ὁ Νόμος νὰ πορευώμεθα, εἶτα ἐπρόβαλλον καὶ ἐκλέχθησαν ἀπὸ τὸ κοινὸν τοῦ σχολείου διὰ ψήφων ἐννέα Νομοθέται, καὶ ἐγὼ δέκα, καθὼς φαίνεται εἰς τὸ Σχολεῖον ἡ τοιαύτη προκήρυξις, και οὕτω ἐσυστήσαμεν τοὺς Νόμους τοῦ Σχολείου τούτου, καὶ ἀφ οὗ τοὺς ἐδιαβάσαμεν παῤῥησία εἰς τὸ Σχολεῖον καὶ ἔστερξαν ὅλοι, τότε τοὺς ὑπέγραψαν οἱ διωρισμένοι Νομοθέται, καθὼς φαίνονται εἰς τὸ Σχολεῖον. Επειτα κατ' ἐκλογὴν τοῦ κοινοῦ μας ἐδιώρισα τοὺς Διοικητὰς, οἱ ὁποῖοι συστένουν τὴν Διόικησιν τοῦ Σχολείου τούτου, καὶ συνυπογράφουν μὲ ἐμὲ, καθὼς βλέπετε τὰς ἀναφοράς μας.

Τὴν Εὐφροσύνην Αναστασίου Λοιδωρὴκη Γενικόν Παιδονόμον. Τὴν Αἰκατερίναν Θωμᾶ Λογοθέτου Γενικόν Ερμηνευτὴν. Τὴν Μαργαριταν Κ. Βιτάλη, καὶ τὴν Σοφιαν Χ. Σκουζέ Γενικοὺς Εὐταξίας. Τὴν Σοφιαν Νικολάου Λογοθέτου, καὶ τὴν Βενετζάνα Λάμπρου Νάκου Γενικοὺς Επιθεωρητὰς Τὴν Μαριαν Ι. Φίλωνος καὶ τὴν Ελισάβετ Λάμπρου Λιακόπουλου Γενικοὺς Επιστάτας.

Κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν μαθητῶν διωρισθησαν εἰς τὸ ἴδιον ὑπούργημα καὶ ἀπὸ δύο.

Α' Τὰ χρέη τοῦ Διδασκάλου εἶναι, ἐπειδὴ αὐτὸς παραστένει τρόπον τινά Βουλευτικόν, νὰ συμβουλεύεται τοὺς πεπαιδευμένους, νὰ συνθέτῃ, καὶ νὰ διορίζῃ ὅλα τὰ μαθήματα, καὶ τὰ ὅσα εἰς τὸν ὀργανισμὸν τοῦ Σχολείου χρειάζονται.

Β' Τὰ χρέη τοῦ Γενικοῦ Παιδονόμου εἶναι, ἐπειδὴ αὐτὸς παραστένει τρόπον τινά Εκτελεστικὸν, νὰ ἐκτελῇ τὰ ὅσα ἀπὸ τον Διδάσκαλον διαταχθῇ πρὸς τοὺς ἄλλους Υπουργοὺς, και ἐκεῖνοι πρὸς τοὺς μαθητάς: Νὰ συρίζῃ μὲ τὴν συρικτραν δια να σιωποῦν οἱ μαθηταί· Να λέγῃ τὴν προσευχὴν· Να συρίζῃ δια να ἀλλάζουν, ἢ να τελειώνουν οἱ μαθηταί τὰ μαθήματά των, ἢ το περιπατημάτων· Να προσέχῃ ἂν οἱ ἄλλοι Υπουργοὶ ἐκτελοῦν τα χρέη των. Εἰς ἔλλειψιν ἀνωτέρου Υπουργοῦ διορίζεται ὁ ἀκόλουθος Υπουργὸς να ἐκτελέσῃ και τα χρέη ἐκείνου.

Ο τοιοῦτος Τίτλος τοῦ Γενικοῦ Παιδονόμου ἀνήκει εἰς τὸν Διδάσκαλον, και ἐπειδὴ αὐτὸς ἐκτελεῖ τα χρέη τοῦ Διδασκάλου, δια τοῦτο ἐδόθη εἰς αὐτόν.

Γ.' Τα χρέη τοῦ Γενικοῦ Ερμηνευτοῦ εἶναι, ἐπειδὴ αὐτὸς παραστένει τρόπον τινὰ το Υπουργεῖον τῶν Εσωτερικῶν, να διορίζῃ καθημερινῶς ὅλους τοὺς Ερμηνευτὰς τῆς Γραφῆς, τῆς Αναγνώσεως και Αριθμητικῆς. Να κτυπᾷ τον κώδωνα, ὅταν θα ἔμβουν οἱ μαθηταὶ εἰς το Σχολεῖον, ἢ ὅταν ἄλλοτε θα περιπατήσουν, ἢ ὅταν θα διορθώσουν οἱ Ερμηνευταὶ, κάμνων και τα σχήματα δια να σφουγγίσουν τας πλάκας των.

Δ' Τα χρέη τοῦ Γενικοῦ Εὐταξία εἶναι, ἐπειδὴ αὐτὸς παραστένει τρόπον τινὰ τὸ Υπουργεῖον τῆς Αστυνομιας, ἔχει και τοὺς ὑπ' αὐτοῦ δύο τον Γεν. Επιθεωρητὴν, και τον Γεν. Επιστάτην. Να διορίζῃ καθημερινῶς δύο ἢ τρία εὔτακτα παιδία να φυλαττουν τὴν εὐταξίαν τοῦ Σχολείου, αὐτὰ μόνον

ἔχουν τὴν ἄδειαν να κρεμοῦν εἰς τον λαιμὸν τῶν πταιστων "το παράσημον", ὅμως μὲ τὴν γνώμην τῶν συμμαθητῶν τοῦ πταίστου. Να λέγη τα ὀνόματα τῶν παιδίων, ἤ να διοριζη ἄλλον διὰ να βεβαιωθῇ ποῖα παιδία λείπουν· Να πέρνη λογαριασμὸν κάθε ἡμέραν τοῦ Γεν. Επιθεωρητοῦ, και τοῦ Γεν. Επιστάτου, ἄν ἐκτελοῦν τα χρέητων.

Ε'. Τὰ χρέη τοῦ Γενικοῦ Επιστάτου εἶναι, εἴτε τὸ πρωὶ εἴτε τὸ μεσημέρι, ὅταν ἔλθουν οἱ μαθηταὶ νὰ τοὺς βάνῃ κατὰ τάξεις ἔξωθεν εἰς τὸ προαύλιον τοῦ Σχολειου νὰ διορίζη μαθητὰς διὰ νὰ τοὺς κάμουν διδασκαλίαν εἰς ὅσα μαθήματα παραδιδονται. διοριζει δύο ἢ τρια παιδιὰ νὰ φέρουν νερὸν και νά σαρώσουν τὸ σχολειον, ἤ καὶ τὸ προαύλιον. Διοριζει κάθε ἡμέραν ἕνα θυρωρὸν, κάι τὸν προστάζει αὐστηρὰ νὰ μὴ ἀφίνῃ, χωρὶς τὴν ἄδειαν τοῦ Διδασκάλου, ἢ τοῦ Γεν. Παιδονόμου, κἀνέναν νὰ ἔμβῃ μέσα εἰς τὸ σχολεῖον. Ὁ Γεν. Επιστάτης, προτοῦ οἱ μαθηταὶ νὰ ἔμβουν, ἐμβάινει καὶ ἐξεταζει τα τοῦ σχολείου, ἄν ἦναι ὅλα εἰς τὸν τόπον των, ἄν τὰ σχοινία τῶν σχιστινων πλακῶν βαστοῦν, ἔπειτα ἰσιάζει τα κονδήλια τῶν ἀρχαριων μαθητῶν, και τοὺς χαρακώνει μὲ τὸ μολυβδοκόνδηλον διὰ τὸ γράψιμον, και ὅταν ἔλθη ἡ διωρισμένη ὥρα δια νὰ ἔμβουν οἱ μαθηταὶ εἰς τὸ σχολεῖον στέκεται εἰς τὴν θύραν καὶ ἐξετάζει ὁμοῦ μὲ τὸν θυρωρὸν τοὺς μαθητας. ἄν εἶναι εὐπρεπισμένοι καθὼς γράφει ὁ Νόμος, ἄν ἔχουν τὰ ὅσα χρειάζονται δια τὴν σπουδήν των. ἄν εὕρουν κἀνένα ὁποῦ παρέβη τὸν Νόμον, τὸ ἀναφέρουν εἰς τοὺς διωρισμένους ἀπὸ τὸν Γεν. Εὐταξίαν, νά παρασημοφορεθῇ διὰ να ἀναφερθῇ εἰς τὸ Κριτήριον. Οταν οἱ μαθηταὶ ἔμβουν μέσα εἰς τὸ Σχολεῖον, δὲν ἔχουν τὴν ἄδειαν κατα τὴν θέλησίν των νὰ ἐβγάινουν, εἰ μὴ μόνον μιαν ἢ δύο φοραῖς τὸ πρωὶ, ὁμοίως και μετα τὸ γεῦμα, δίχνοντες εἰς τὸν θυρωρὸν ἕν μικρὸν πινακίδιον ἀποδεικτικὸν τῆς τάξεώς των, χωρὶς αὐτὸ, ἄν εὑρεθῇ ἔξω ὁ μαθητὴς παιδεύεται. Οταν ἀπολύσουν κλείει τὴν θύραν, και δίδει τὸ κλειδι εἰς τὸν Διδάσκαλον ἢ εἰς τὸν Γεν. Παιδονόμον.

ϛ'. Τὰ χρέη τοῦ Γεν. Επιθεωρητοῦ, α'. Να ἐξετάζη κάθε ἡμέρα τοὺς διωρισμένους Επιθεωρητὰς τῶν Μαχαλάδων, ἄν εὐτάκτησαν οἱ μαθηταὶ εἰς τὸν δρόμον ὅταν ἀπόλυσαν. και β'. ἄν ἦλθον ὅλοι οἱ μαθηταί των. και γ'. ὅσοι ἔλειψαν καὶ ἦλθον, ἄν ἔφερον ἀπόδειξιν ἀπὸ τοὺς γονεῖς των, εἰ δὲ και δὲν ἔφεραν, νὰ τοὺς ἀναφέρῃ να παρασημοφορεθῶσιν δια νὰ παρασταθοῦν εἰς τὸ Κριτήριον.

Αὐτοὶ οἱ ἕξ οἱ διωρισμένοι Διοικηται ἔλαβον ἐνσφράγιστον τῆς Εταιρείας και ἐνυπόγραφον· παρ' ἐμοῦ βραβεῖον ἐπιγεγραμμένον κατα τὸ ὑπούργημά του ἕκαστος.

Εξακολουθοῦν τα μαθήματά των, καθὼς, και οἱ ἄλλοι μαθηταὶ συγχρόνως.

Εἶναι εἰς χρέος να ἔρχωνται ἕν τέταρτον πρὶν τῆς διωρισμένης ὥρας τῶν μαθητῶν.

Αφ' οὗ οἱ διωρισμένοι Νομοθεται ἐσύνθεσαν τοὺς νόμους, και ἐκλέχθησαν οἱ Διοικηταὶ τοῦ Σχολείου, ἔπειτα ἐκλέχθησαν δια ψήφων ἀπὸ τὴν α'. β'. και γ'. τάξιν οἱ Κριταὶ δέκα τὸν ἀριθμὸν. Δρακούλα Νάνιου. Πηγὴ Π. Σκουζέ. Σεβαστιανὴ Χ. Μπενάρδου. Μαρια Σ. Παλαιολόγου. Σοφία Μιχαὴλ Τουρναβίτου. Εὐφροσύνη Αρμάση. Μαρια Μισεραλιώτου. Δεσπινη Λεώνη. Αἰκατερίνα Μ. Θεοδοσίου. και ἐγὼ. Η περὶ τοῦ Κριτηρίου Προκήρυξις φαίνεται εἰς τὸ Σχολεῖον. Εἰς τέσσαρα μέρη τοῦ Σχολείου ἔγραψα τας τέσσαρας γενικὰς ἀρετὰς. Σωφροσύνην. Δικαιοσύνην. Φρόνησιν. Ανδρίαν. ὥστε ἡ Δικαιοσύνη ἐγράφη ἐπάνωθεν τῶν Νόμων. Τὸ Κριτήριον γίνεται δύο φοραῖς τὴν ἡμέραν, ὅταν θὰ ἀπολύσουν οἱ μαθηταὶ. Τὸ Κριτήριον ἀποβλέπει περισσότερον εἰς συμβουλὴν τῆς Δικαιοσύνης, παρὰ εἰς παιδείαν. Οἱ Διοικηταὶ και οἱ Κριταὶ ἀλλάζουν εἰς ἕξ μῆνας, ἢ εἰς ἕνα χρόνον.

Σεβαστοὶ Εφοροι, παρακαλῶ νὰ κρίνετε εὐμενῶς τὰ πρακτικα μου, και νὰ δώσετε εἰς αὐτὰ τὴν ψήφον Σας· ναὶ μὲν ὡς παιδικὰ, ἀλλ' ἀποβλέποντα νὰ ὀργανίσουν καλοὺς πολίτας.

Μόνω μὲ βαθύτατον Σέβας.

τῇ 5. Ιαννουριου 1826 Εν Αθήναις.

Σχολεῖον τοῦ Παρθενῶνος Ο Διδάσκαλος

Ν. Νικητόπλος.

Πελ. ἀπὸ Δημητζάνα

Η παροῦσα Εφημερὶς εὑρίσκεται εἰς Αθήνας, εἰς τὸν συντάκτην Γ. Ψύλλαν. Εἰς Ναυπλιον. εἰς τὸν κύρ. Κ. Αιβέριον βουλευτήν. Εἰς Σύραν, εἰς τὸν κύρ. Π. Ψύχαν. Η τιμή της γρό. 14. κάθε τρεῖς μῆνας, πιοπληρωμένα.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 18

Ἡ Παῤῥησία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΔΕΥΤΕΡΑ. 26. Ιαννουαρ. 1826.

Αθῆναι, 23. Ιανουαρ.

Τὸ Τακτικὸν προχωρεῖ μὲ μεγάλα βήματα εἰς τὴν αὔξησίν του. Ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τρέχουν καὶ καταγράφονται μὲ μεγάλην προθυμίαν. Ἀνάθεμα μόνον τὴν Περίστασιν, ὁποῦ κάμνει νὰ στενοχωροῦνται ὀλίγον εἰς τὰ ἀναγκαῖα τους· καὶ τοῦτο ὅμως διορθόνεται μὲ τὴν ἄοκνον ἐπιμέλειαν τοῦ καλοῦ Ἀρχηγοῦ τους, καὶ μὲ τὴν προθυμίαν, ὁποῦ δείχνουν εἰς αὐτὸ αἱ τοπικαὶ ἐξουσίαι καὶ ὁ Λαόσμας καθὼς φαίνεται καὶ ἀπὸ τὴν Διακήρυξιν τοῦ Επαρχείου διὰ τὸν ἐθνικὸν Ελαιῶνα. Προχθὲς ὠνόμασεν ὁ Συνταγματάρχης Κ. Φαβιὲρ γενικὸν Φροντιστὴν τοῦ Τακτικοῦ Σώματος, τὸν Κόμητα Πόῤῥον, ἄνδρα ἐμπειρότατον καὶ φρονιμώτατον, κατὰ τὴν ἑξῆς ἀπόφασίν του.

Ὁ Ἀρχηγὸς τῶν τακτικῶν Ἑλληνικῶν Δυνάμεων

Στοχαζόμενος, ὅτι ἡ αὔξησις τοῦ Τακτικοῦ Σώματος καὶ ἡ δυσκολία τῆς προβλέψεως τῶν ἀναγκαίων του πάιρνει ὅλον τὸν καιρὸν τῆς πλέον κοπιαστικῆς ζωῆς, καὶ ὅτι εἶναι ἀδύνατον εἰς αὐτὸν νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὸν ὀργανισμὸν καὶ εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ Σώματος καὶ νὰ καταγίνεται ἐν ταὐτῷ καὶ εἰς τὴν κυβερνησίν του καὶ εἰς τὰς σχέσεις, ὁποῦ γεννῶνται ἐκ τούτου μὲ τὰς πολιτικὰς τοπικὰς ἐξουσίας:

Στοχαζόμενος ἀκόμη, ὅτι ἐπειδὴ ὁ καιρὸς τῆς ἐκστρατείας σιμώνει καὶ ἡ ἀπουσία του ἠμπορεῖ νὰ εἶναι οὐσιωδῶς βλαπτικὴ εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ Σώματος.

Στοχαζόμενος τέλος πάντων, ὅτι ἡ ἐμπιστωσύνη, τὴν ὁποίαν δείχνει ἡ Διοίκησις εἰς τὸν Κόμητα Πόῤῥον, ὀνομάζουσα αὐτὸν σύμβουλον τῆς ἐπικρατείας· ὅτι ὁζῆλος του διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς Ελλάδος, ἡ τριβὴ καὶ ἡ γνῶσις του εἰς τὰ πράγματα τοῦ τόπου καὶ ἡ γενικὴ ὑπόληψις τὴν ὁποίαν ἀπολαμβάνει ἀπὸ ὅλον τὸ Σῶμα καὶ τὸν Λαὸν, τὸν κάμνουν ἀξιώτερον καὶ ἐπιτηδειότερον ἀπὸ κάθε ἄλλον εἰς τὸ νὰ ἐκπληρώνῃ τὰ χρέη ἑνὸς ἐπαγγέλματος πολλὰ ἀξιολόγου, ἀποφασίζει τὰ ἀκόλουθα:

α΄. Ὁ κύρ. Κόμης Πόῤῥος, ὀνομάζεται μὲ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Διοικήσεως, Γενικὸς φροντιστὴς τοῦ τακτικοῦ Σώματος.

β΄. Ὅλα τὰ ἄτομα τούτου τοῦ Σώματος θέλει τοῦ ὑπακούουν καὶ θέλει τοῦ διδουν λογαριασμὸν εἰς πᾶσαν ὑπόθεσιν τοῦ ἐπαγγέλματός του.

γ΄. Ὅλαι αἱ ἐξουσίαι παρακαλοῦνται νὰ τὸν γνωρίσουν ὡς Πληρεξούσιον τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Τακτικῶν Δυνάμεων καὶ νὰ τὸν βοηθήσουν εἰς ὅλα του τὰ ἐπιχειρήματα.

δ΄. Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Τακτικοῦ δέχεται εἰς ὄνομα τοῦ Σώματος καὶ ἀτομικῶς ὅλας τὰς πράξεις καὶ ἐγγυήσεις του κόμητος Πόῤῥου καθὼς καὶ ὑπόσχεται νὰ κάμνῃ νὰ ἐκτελοῦνται, ὅσα ὁ κόμης Πόῤῥος ἤθελεν ἀποφασίσῃ εἰς τοῦτο του τὸ ἐπάγγελμα διὰ τὸ συμφέρον τοῦ Σώματος καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ Εθνους.

ε΄. Η παροῦσα ἀπόφασις θέλει κοινοποιηθῇ εἰς τὸ Τακτικὸν Σῶμα, εἰς τὰς τοπικὰς ἐξουσιας καὶ εἰς τὸν Λαόν.

21. Ιανουαρ. Αθῆναι.

ὁ Ἀρχηγὸς τῶν κτλπ.
Συνταγματάρχης Βαρὼν Φαββιέρ.

-- Μανθάνομεν ἀπὸ Ὕδραν, ὅτι τὰ καράβια ἐγύρισαν ὀπίσω, καὶ ὅτι οὔτε ἠμπόρεσαν νὰ ἐφοδιάσουν ὡς ἔπρεπε τὸ Μεσολόγγι· δὲν εἴμεθα ὅμως ἀκόμη τέλεια πληροφορημένοι, πῶς ἀκολούθησε τὸ πρᾶγμα.

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἔφθασαν ἐδῶ οἱ κύριοι Ν Γερακάρης καὶ Δενδρηνὸς, διορισμένοι ἀπὸ τὴν Διοίκησιν ἐπίτροποι τῆς ἐκποιήσεως τῶν ἐθνικῶν κτηρίων. Μερικοὶ

φιλέκαιοι Πολῖται καὶ μάλιστα οἱ κύριοι Ἔφοροι τῆς ἐδῶ Φιλομούσου Ἑταιρείας, φρουτίζοντες πάντοτε διὰ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν στολισμῶν τοῦ τοῦ κλασικοῦ ἐδάφους· καὶ στοχαζόμενοι, ὅτι ἀπὸ τώρα πρέπει νὰ ἀρχήσῃ νὰ δίδῃ προσοχὴν ἡ Διοίκησις εἰς τὴν τακτικὴν ἀνόρθωσιν τῶν πόλεων τῆς Ἑλλάδος, πρὶν νὰ ἀρχήσουν πάλιν οἱ ἄνθρωποι νὰ κτίζουν ἀτάκτως καὶ ὡς ἔτυχε τὰς οἰκίας των, ἐκινήθη εἰς τὸ νὰ γράψῃ ἀμέσως πρὸς τὴν Διοίκησιν τὸ ἑξῆς γράμμα:

Πρὸς τὸ Σ. Ἐπιτελεστικὸν Σῶμα.

Ἀρκετὰ ἔδειξεν ἕως τώρα ἡ Σ. Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος, πόσον εἶναι προνοητικὴ καὶ εὐδιάθετος διὰ τὴν ἀκριβῆ συντήρησιν τῶν ἀρχαίων λειψάνων, τῶν ὡραίων τεχνῶν, τὰ ὁποῖα εἰσέτι καλλωπίζουν καὶ λαμπρύνουν τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος. Ἓν ἀπὸ τὰ ἱερὰ καθήκοντα τῆς Ἑταιρείας εἶναι καὶ ἡ περὶ ταῦτα ἐνδεχομένη ἐπιμέλεια καὶ συνδρομή. Ὅθεν ἡμεῖς πληροφορούμενοι ὅτι κατὰ σκέψεις τοῦ περὶ ἐκποιήσεως νόμου μέλλουν νὰ πωληθῶσι κατ' αὐτὰς ἐθνικὰ κτήρια εἰς τὴν Πόλιν τῶν Ἀθηνῶν, καὶ γνωρίζοντες, πόσον ἡ περίστασις δύναται νὰ συνεισφέρῃ εἰς τὸ νὰ λάβωσι διάφορα κάποια περιθαλψιν καὶ πρέπουσαν θέσιν πολλὰ ἀρχαῖα οἰκοδομήματα κακῶς περιπεπλεγμένα μέσα εἰς τὴν κακὴν αἰρεσιν, τὴν ὁποίαν εἶχε δώσει ἡ βαρβαρότης καὶ ἀμάθεια πρὸ αἰώνων εἰς αὐτὴν τὴν Πόλιν, καὶ ἰδόντα τὸν κίνδυνον τῆς παντελοῦς ἀφανισμοῦ των εἰς αὐτὰ, μέλλοντα τοῦ πολέμου τὰ περιστάσεις, θεωροῦμεν ὡς χρέος μας νὰ ὑπενθυμίσωμεν τὸ κοινὸν εἰς τὴν Σ. Διοίκησιν, παρακαλοῦντες ἐν ὀνόματι τῆς Ἀρχαίας ἐκείνης Ἑλληνικῆς δόξης νὰ ἐνεργήσουν ἐν καιρῷ τὰ δέοντα εἰς στερέωσιν τοῦ κοινωφελοῦς τούτου προβλήματός μας. Μία ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἀπὸ τοπικὰς Ἀρχὰς, ἀπὸ τὸν φιλόμουσον Συνταγματάρχην Κύριον Φαβιέρον, καὶ ἀπὸ ἡμᾶς τολμοῦμεν νὰ εἴπωμεν ἐὰν ἐγκρίνῃ ἡ Σ. Διοίκησις, συναχουομένη μετὰ τῆς ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς ἐκποιήσεως Ἐπιτροπῆς, δύναται καὶ γνωρίζει νὰ ἐπιστατήσῃ εἰς ὅσα ἀφορῶσι τὴν ἀξιέπαινον ἔκβασιν τοῦ ἐπιχειρήματος· ἔχουσα δηλονότι τὴν ἄδειαν νὰ μὴ συγχωρήσῃ τὴν ἐκποίησιν μέρους τόπων ἐθνικῶν, ὅταν φανῇ συντεῖνον εἰς τὸν σκοπὸν, καὶ ἀκόμη νὰ ῥίξῃ κάτω, ἐὰν ἦναι ἀνάγκη καὶ καμμίαν ὑπαρχοῦσαν οἰκοδομίαν, ἥτις, ἂν ἦτον εὐκολωτέρα νὰ γενῇ παραπολὺ εἰς ἀρχαῖα κτήρια, καὶ νὰ ἐκπληρωθῇ τὸν κίνδυνον τῆς φθορᾶς των ἀπὸ περιττατικὸν πυρός.

Ἡ τοιαύτη ἐπιτροπὴ δύναται κατὰ τὸν τρόπον νὰ προσέχῃ ἀδιάφορα τῆς Διοικήσεως καὶ εἰς ὑπερθέσεις δρόμων, καὶ εἰς ὅ,τι τοιοῦτον δυνατὸν εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις ἤθελεν ἀποβλέπῃ πρὸς καλὴν διάταξιν τῆς Πόλεως. Δὲν πωλεῖται ἐκ τοῦ κράμματα ξυλεία εἰς τὸ ἐθνικὸν Τυμεῖον, ἀλλὰ καὶ μικρὰς ὑποστάσεις ἐκδίδει, αἵτινες θέλει εἶναι τὸ μέσον ὡς πρὸς τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἀνεκτιμήτων ἐκείνων τῆς Ἑλλάδος θησαυρῶν, καὶ τὸν καλλιν τῆς πόλεως ταύτης σχηματισμόν.

Ἡ παρεῦσα μας ἐλπίζομεν νὰ ἀξιωθῇ τῆς ἀνηκούσης προσοχῆς τῆς Σ. Διοικήσεως, καὶ νὰ παροπλισθῶμεν ταχέως μὲ τὰς ἀναλόγους ἀποφάσεις τῆς πρὸς τὰ ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἑλλάδος ταῦτα αἰσθήματα τῆς ἡμετέρας Ἑταιρείας.

Ὑποσημειούμεθα μὲ τὸ ἀνῆκον σέβας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰανουαρ. 1826.

Οἱ Ἔφοροι τῆς Φιλομούσου Ἑταιρείας

Γαλάνιος Νεόφυτος.
Ἰω. Γκούρας.
Γρέγορις.
Μ. Τυρναβίτης.
Ν. Καζάρης Γκίκας

Ἀριθμ. 425,

ΤΟ ΕΠΑΡΧΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ.

Πρὸς τοὺς κατόικους τῆς Ἐπαρχίας ταύτης.

Ἡ Σ. Διοικητὴς ὑπόμνει τὰ θεσπισμάτων της καὶ ὁδηγιῶν της τοὺς τὸ Ἐπαρχεῖον κάμνει γνωστὴν τὴν στοχαστήν της ἀπόφασιν διὰ τὴν ἀνάγκην εἰς τὸ νὰ συμμαζεύῃ καθ' ὅλα τὰ τακτικὰ σώματα, καὶ νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν αὔξησίν των· διότι αὐτὰ θέλουν εἶναι τὸ μεγαλήτερον καὶ ἐξαιρετικώτερον ὑποστήριγμα τῆς ἀνεξαρτησίας μας, τῆς ἐσωτερικῆς μας ἀτραλείας, καὶ εὐτυχίας μας. αἱ ἀπιστρέπτοις περιστάσεις τῆς Πατρίδος μας ἐμπόδισαν τὴν Σ. Διοίκησιν εἰς τὴν ἀποστολὴν τῆς χρηματικῆς ποσότητος, ἥτις ἦτον ἀναγκαία διὰ τὴν ἐξοικονόμησιν τῶν Τακτικῶν Σωμάτων.

Τὸ Ἐπαρχεῖον ὅμως γνωρίζον κατὰ βάθος τοὺς σωτηριώδεις σκοπούς της, ἐπροβλεψε σήμερον εἰς τοῦτο μὲ θέσπισμα τὴν προκαταλαβήν τῆς ἐλλείψεως, εἰς ἐνέργειαν τῶν ὁποίων κάμνει γνωστὸν τὰ ἀκόλουθα ληφθέντα μέτρα.

Α' Τὸ διάλαλημα τοῦ ἐνοικιάσματος τῶν Ἐλαιοδένδρων τῆς Ἀττικῆς ἀρχίζει αὔριον 23. τοῦ τρέχοντος εἰς τὴν Πόλιν ταύτην ἐπὶ τὸν συνήθη τόπον, καὶ θέλει ἀκολουθήσῃ ἕως ὅτου ἐνοικιασθοῦν ὅλα.

Β' Οἱ κύριοι ἐπιστατοδημογέροντες θέλουν ἐπιστατεῖ εἰς τοῦτο, ὡς διορίζει ὁ νόμος καὶ τὸ ἐνοικίασμα ἑνὸς ἑκάστου θέλει ἐπικυρωθῇ ἀπὸ τὸ Ἐπαρχεῖον.

Γ' Τὴν β' ἡμέραν τοῦ ἐνοικιάσματος ἕκαστος ἐνοικιαστὴς θέλει προπληρώνη εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ τακτικοῦ στρατιωτικοῦ σώματος διὰ ἕνα χρόνον.

Δ' Τὸ ἐνοικίασμα θέλει γένη διὰ τέσσαρας ἀκολούθους χρόνους, λαμβάνον ἀρχὴν ἀφ' ἧς ἡμέρας γνωρισθῇ ὁ ἐνοικιαστής.

Ε' Καθ' ἣν ἡμέραν ἄρχεται ἕκαστος χρόνος τοῦ ἐνοικιάσματος ἕως εἰς τὴν συμπλήρωσιν τῶν τεσσάρων, ἕκαστος ἐνοικιαστὴς θέλει προπληρώνη τὴν χρεωστουμένην ποσότητα τοῦ ἐνοικίου εἰς τὸ Ταμεῖον ὁποῦ θέλει διορισθῇ.

ϛ'. Ἕκαστος ἐνοικιαστὴς θέλει παραλαμβάνει ἀπὸ τοὺς ἐπιστάτας τὴν ποσότητα τῶν Ἐλαιοδένδρων, ὅσα ἐνοικίαση, καὶ συμπληρωθέντων τῶν 4 χρόνων, θέλει τὰ παραδίδει σῶα καὶ ἀνελλιπῆ, καθυποβεβλημένος εἰς τὴν ἀπεζημίωσιν τῶν ὅσα λείψουν.

Ζ' Ἐμποδίζεται εἰς ἕκαστον ἐνοικιαστὴν νὰ καθῇ Ἐλαίας χωρὶς τὴν ἄδειαν τοῦ Ἐπαρχείου.

Θ' Ἐκτὸς τῆς χρονικῆς προπληρωμῆς θέλει πληρώνῃ εἰς τὴν Διοίκησιν μόνον τὸ δέκατον τοῦ λαδίου.

Θ'. Τὰ χωράφια ἐν οἷς ἐμπεριέχονται τὰ ἐλαιόδενδρα, ὁσάκις σπαρθοῦν, ὁ ἐνοικιαστὴς θέλει πληρώνει μόνον τὸ δέκατον.

Ι'. Ὅσοι ἐπρόλαβαν καὶ ἔσπειραν ἐλαιόδενδρα, καὶ τώρα ἂν αὐτὰ περάσουν εἰς ἄλλον, θέλουν πληρώνη διπλοδέκατον εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν, καὶ μονοδέκατον εἰς τὸ ἔθνος.

ΙΑ'. Ὅσοι ὤργωσαν ἢ καλλιέργησαν, ἢ ἐπότισαν ἐθνικὰ ἐλαιόδενδρα θέλουν χάνη τοὺς κόπους των ἐὰν δὲν μείνουν εἰς αὐτούς.

τῇ 22. Ιανουαρ. 1826. Αθῆναι.

Ο Επαρχος Αθηνῶν.
Ιωάννης Γενοβέλης.
Διὰ τὸν Γενικὸν Γραμματέα
Διονύσιος Σουρμελῆς.

Απὸ τὴν Γεν. Εφημερίδα τῆς Ἑλλάδος, Αριθ' 24, εἴδαμεν ὅτι ὁ Χ. Χριστόφας Μάρκος, ἀναφέρθη πρὸς τὴν Σεβ. Διοίκησιν, ζητῶν να τοῦ δοθῇ τόπος ἁρμόδιος διὰ Αλικὴν, ὅς τις πέρτει πλησίον τοῦ Ακρωτηρίου Σουνίου· ἔγινε δεκτὴ ἡ ἀναφορά του, και τοῦ ἐδόθησαν τα συμφωνητικά. Ο Χ. Χριστόφας ἐψεύσθη ἀπατῶν τὴν Διοίκησιν καὶ ἀνάφερεν τόπον ἁρμόδιον διὰ Αλικὴν, κάι ὄχι Αλικὴν δουλευμένην πρὸ δύο χρόνων. Η Σ. Διοίκησις χωρὶς να κάμη ἐξέτασιν ἀπὸ τὸ Μινιστέριον τῆς Οἰκονομίας ἢ κἂν ἀπὸ μέρους τοῦ Επαρχείου Αθηνῶν, ἀποφασίζει και ἐπικυρεῖ τὴν αἴτησιν τοῦ Χριστόφα.

Ο Πατριώτης ὅμως Χ. Ζαχαρίτζας, Παραστάτης τῶν Αθηνῶν ὅστις καυχᾶται ὅτι ἔχει γνῶσιν ὅλων τῶν μερῶν τῆς Αττικῆς, δὲν ἔπρεπε νά ἐξοδεύσῃ δύον λέξεις, να εἰδεάσῃ τὴν Διοίκησιν, ὅτι ὁ τόπος ὁποῦ προβάλλει ὁ Χ. Χριστόφας εἶναι Αλικὴ δουλευμένη, ἢ ὅτι ἔδωκε τοῦτον τὸν χρόνον τουλάχιστον εἴκοσι πέντε κιλ. κοιλὰ ἅλας; ἢ διὰ να μὴ φανερωθῇ ὅτι ὑπερεκέρδησεν ἀπ' αὐτὴν, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἐνοικιάσει πέρησυ διὰ 1400. γρ. ὁμοῦ μὲ τὰς ἄλλας δια τοῦτο ἐσιώπησεν;

Ιδοὺ λοιπὸν ὡς καλὸς Πατριώτης διὰ νὰ βοηθήσῃ τον πτωχὸν Χριστόφαν παραβλέπει τὸ κοινὸν κέρδος και συντρέχει τὸ μερικὸν κρύπτων τὸ περισινὸν ἐδικόντου. εἶναι ἄνθρωπος ὅς τις πλησιάζει εἰς τὸν τάφον και διὰ τοῦτο ἔχει χρέος να ἐλεῇ τοὺς πτωχοὺς και χρείαν ἔχοντας. Εὔγετον ἂν τὸ Εθνικὸν Ταμεῖον ζημιωθῇ ὀλίγα τινὰ, ἡ εὐχὴ τοῦ Χ. Χριστόφα θέλει προφθάσει να ἀποπληροθῇ ἡ ζημία ἀπὸ κἀμμίαν συνεισφορὰν φιλελλήνων.

Εγὼ ἂν δὲν ἐγνώριζα τὸν Χ. Ζαχρίτζα ἤθελα πιστεύσω τοὺς λόγους τινῶν, οἵτινες λέγουσιν, ὅτι ἡ εὐγενέια του νὰ ἔχῃ συντροφιαν μὲ τὸν Χ. Χριστόφαν ἐπάνω εἰς τὴν Αλικήν.

Εν Αθήναις 20. Ιανουαρ.
1826. Ο Πατριωτης
Αναστάσιος Αναγ. Λοιδωρίκης.

Διὰ τὴν ἐθνικὴν Συνέλευσιν, ἐξακολούθησις. (ἀριθ. 14, 15. 17.)

"Λοιπὸν, ἀπὸ τὸ ἕνα εἰς τὸ ἄλλο, καταντᾶς νὰ εἰπῆς, ὅτι ἡ Συνέλευσις εἶναι ἀ-

νωφελὴς, και ἔτζι νὰ κόψης και αὐτὴν τὴν ὁλοΰστερην ἐλπίδα μας.',,

"Δὲν ἐκατάντησα ἐγὼ· ὁ λόγος μᾶς ἔφερε, φάινεται, ἕως ἐδῶ. ἀλλοίμονον ὅμως ἄν στοχάζεσαι, ὁτι μία Συνέλευσις μόνον, εἶναι ἡ ὁλοΰστερη ἐλπιδα μας.' ἐγὼ ἔχω τὴν μεγαλητέραν ἐλπιδα μου εἰς τοὺς ὑποληπτικοὺς ἄνδρας τοῦ ἔθνους και εἰς ταῖς ἀκόμη ἀκέραιαις Δύναμαις του".

"Εχεις δίκαιον, ἀλλὰ ἶσα ἶσα, αὐτοὶ οἱ ὑποληπτικοὶ ἄνδρες τοῦ ἔθνους εἶναι ἐκεῖνοι, ὁποῦ ζητοῦν Συνέλευσιν, και στοχαζονται ὅτι ἡ Συνέλευσις ἔχει νὰ βάλη εἰς κίνησιν αὐταῖς ταῖς ἀκόμη ἀκέραιαις Δύναμάις του.,

"Αλλὰ εἴπαμεν παραπάνω, ὅτι τοῦτο ἠμποροῦσε νὰ γένη και μὲ τὸ μέσον τῶν Παραστατῶν μας, τοὺς ὁπόιους ἔχομεν τὸ δικάιωμα νὰ ἐκλέγωμεν ἡμεῖς ὁ Λαὸς, καὶ ἠμποροῦμεν, ὅταν θέλωμεν νὰ ἐκλέγωμεν τοὺς καλλήτερούς μας."

"Ναί, ἀλλὰ ἰδοὺ τώρα, ὁποῦ βλέπομεν αὐτοὺς τοὺς Παραστάτας μας, τοὺς ὁποίους ἄς ὑποθέσωμεν, ὅτι εἶναι οἱ καλλήτεροί μας, ἰδοὺ ὁποῦ τοὺς βλέπομεν τώρα εἰς μεγάλην στενοχωριαν, μὴν ἠξεύρωντας τὶ νὰ κάμουν δια νὰ εὕρουν τρόπους διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ Ναυτικοῦ και τῶν Στρατευμάτων. τρεῖς βουλευταὶ κάθονται ὅλην τὴν ἡμέραν εἰς τὸ πλάτωμα ⟨α⟩ τοῦ πλατάνου εἰς Ναύπλιον, διὰ νὰ ξεκάμουν τὰ ἐκεῖ ἐθνικὰ κτήρια, καὶ νὰ πιάσουν μόνον γρόσια 100,000.,,

"Ε.' και τὶ θὰ καμουν οἱ διακόσιοι πληρεξούσιοι εἰς τὴν ἐθνικὴν Συνέλευσιν; μὴν στοχάζεσαι, πῶς αὐτοὶ φέρουν μαζή τους διακόσιαις χιλιάδες γρόσια ὁ καθένας;"

"Οχι, ἀλλ' αὐτοὶ ἠμποροῦν νὰ εὕρουν παντοίους τρόπους εἰς τὸ νὰ εὑρεθοῦν χρήματα.,,

"Σὲ θαυμάζομαι τῇ ἀληθείᾳ.' πῶς; διατὶ τοῦτοι εἶναι διακόσιοι, ἠμποροῦν νὰ εὕρουν τοὺς παντοίους τρόπους και οἱ ἑκατὸν, ὁποῦ εἶναι τώρα εἰς τὰ πράγματα, και ἐγνώρισαν τώρα τόσον καιρὸν ὅλαις ταῖς βρύσαις, ὅθεν ἠμπορεῖ νὰ τρέξῃ ὁ παρὰς, δὲν ἠμποροῦν νὰ εὕρουν αὐτοὺς τοὺς τρόπους; ἢ μήπως δὲν δίδει εἰς αὐτοὺς τὸ ἔθνος εἰς τὸ σύνταγμά του τὴν δύναμιν τοῦ νὰ ῥίχνουν τὰ ἀναγκαῖα δοσίματα;"

"Ας εἶναι και αὐτὸ, ὅμως βλέπομεν, ὅτι ἡ κοινὴ ἐμπιστοσύνη ἀδυνάτησε πάρα πολὺ. οἱ καλοὶ, καλοὶ, και στρατιωτικοὶ και πολιτικοὶ ἐσήκωσαν κάθε σέβας ἀπὸ πολλὰ ὑποκείμενα, ὁποῦ συναρμολογοῦν τώρα τὴν Διοικησιν. ἐντρέπομαι νὰ σου ἐνθυμίσω τὸ ὄνομα ὁποῦ τῆς δίδουν.,,

"Και μὲ τοῦτο. τὶ θέλεις νὰ μοῦ ἐρπῆς; ὅτι τάχα ἔφταιξαν εἰς πολλὰ πράγματα οἱ σημερινοὶ Διοικηταί μας, και διὰ τοῦτο τοὺς ἐσήκωσαν τὸ σέβας, μήπως τοὺς ἐφύλατταν πολὺ τὸ πρῶτον χρόνον, ὁποῦ ἀκόμη δὲν εἶχαν σχεδὸν ἀρχίσει νὰ ἐνεργοῦν; ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ νὰ ἔχῃς δίκαιον, ἀλλὰ ἐγὼ πάντοτε ἀμφιβάλλω, ἄν . . . ."

"Μάλιστα. οἱ ἴδιοι ἔκαμαν μὲ τὰ ἀνακατώματά τους και μὲ ταῖς ἀντενέργειάις τους, νὰ τοὺς σηκώσουν τὴν ὑπόληψιν, ὁποῦ τοὺς ἐφύχαινε, και καλὰ, ὁποῦ ἐφθάσαμεν ἕως ἐδῶ, διὰ νὰ σου ἐπῶ. ὅτι στοχάζομαι ἕνα μέγα και πρῶτον ἔργον τῆς Συνελεύσεως, νὰ ποριορίσῃ ὅλην τὴν ἐκτελεστικὴν δύναμιν μόνον εἰς ἕναν ἄνδρα, διὰ νὰ παύσουν τὰ ἀνακατώματα και ἡ ἀντενέργειαις.,,

"Εἶχα νὰ σοῦ εἰπῶ κἄπια πράγματα ἐπάνω εἰς αὐτὰ τὰ λεγόμενα ἀνακατώματα καὶ ἀντενέργειαις ὅμως στοχάζομαι, ὅτι δὲν εἶναι τοῦ παρόντος καιροῦ, καὶ ἔτζι συμφωνῶ μαζή σου, ὅτι αὐταῖς ἡ ἀντενέργειαις βεβαια δὲν θὰ λάβουν χώραν μήτε εἰς τὴν ἰδέαν μας, ἄν περιορίσωμεν τὴν ἐκτελεστικὴν Δύναμιν τοῦ ἔθνους μόνον εἰς ἕναν ἄνδρα. Τὸ στοχάζεσαι ὅμως νὰ εἶναι τόσον εὔκολον αὐτὸ το πρᾶγμα νὰ ἔμβῃ εἰς πρᾶξιν, μὲ ὅσην εὐκολιαν καὶ τὸ λέγομεν; Αν τοῦτο ἦτον ἔτζι, καὶ δὲν ἐχέρευσαν εἰς τὰ κεφάλια μας οἱ διαβόλοι τοῦ καλυβισμοῦ: ἤγουν του νὰ θελη κάθε μονοκάλυβο χωριὸ καὶ κάθε μονόχωρη ⟨β⟩ Επαρχία, νὰ ἔχῃ τον Πληρεξούσιον και τον Παρατσάτην της, τότε τὶ μᾶς ἐχρειάζοντο τόσοι Παραστάται καὶ Επαρχοι καὶ γεν. Γραμματεῖς, καὶ Αστυνόμοι καὶ Πολιτάρχαι καὶ καὶ καὶ, ... ;.

(α) Αγορὰν ὀνομάζουν ⟨γεν. ἐφημ. ἀριθ. 28⟩, τὸ Πλάτωμα τοῦ πλατάνου εἰς Ναύπλιον· ἡμεῖς ὅμως και ἄλλοι πολλοὶ, ὁποῦ ἠξεύρομεν, ὅτι ἐκεῖ δὲν ἀγοράζεται, μήτε πωλεῖται τίποτες, τὴν λέγομεν Πλάτωμα. διότι τὴν σήμερον μὲ τὸ "ἀγορὰ" ἐννοεῖ ὁ Ελληνας τὸ "παζάρι.

(β) Τῆς Λεβαδείας δὲν τῆς ἔφθανε ἕνας Παραστάτης, μόνον ἐνέργησε και ἔκαμε δύω. Τώρα εἰς τὴν Συνέλευσιν στέλνει τέσσαρους Πληρεξουσίους. μὲ γιά της· ἀλλὰ εἰς τὸ Τακτικὸν, ὁποῦ ἔπρεπε νὰ στείλη ἀναλόγως και διπλοὺς στρατιώτας ἀπὸ ταῖς γειτονικαῖς τας ἐπαρχίαις, ἔστειλε μόνον ἑκατὸν. Εἶπαν ὅμως ὅτι αὐτὴ ἦτον ἀπόφασις περιστατικὴ, καὶ ἔχουν νὰ σταλθοῦν και νὰ ἔμβουν ἐθολονταὶ πολὺ περισσότεροι. νὰ ἰδοῦμεν.

Η παροῦσα Εφημερὶς εὑρίσκεται εἰς Αθήνας, εἰς τὸν συντάκτην Γ. Ψύλλαν. Εἰς Ναύπλιον, εἰς τὸν κύρ. Κ. Λιβέριον βουλευτὴν. Εἰς Σύραν, εἰς τὸν κύρ. Π. ψύχαν. Η τιμὴ της γρό. 14. κάθε τρεῖς μῆνας. προπληρομένα.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 19.

"Η Παρρησια εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. 29. Ἰανουαρ. 1826.

Ἀθῆναι, 27. Ἰανουαριου.

Εἴπαμεν εἰς μιαν ἀπὸ ταῖς περασμέναις μας Ἐφημερίδες, ὅτι βλέπομεν μὲ μεγάλην χαρὰν μας εἰς τὰ πνεύματα τῶν Ἑλλήνων τὸν ἐνθουσιασμὸν τῆ πρώτου χρόνου πρὸς τὴν αὔξησιν τοῦ Τακτικοῦ. καὶ τώρα λέγομεν, ὅτι εἰς αὐτὴν τὴν Πόλιν, ἐχι μόνον ἔτρεξαν καὶ ἠρχίνουν νὰ καταγράφωνται εἰς αὐτὸ νέοι πάσης τάξεως καὶ καταστάσεως, ἀλλὰ κἄποιος ἀφιέρωσεν εἰς τὸ Σῶμα καὶ τὰ κτήματά του, καθὼς φαίνεται εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα χάριθ 28ῃ. ὁ κύριος Σωτήριος Σοφῆς. Προχθὲς πάλιν εἴδαμεν μὲ μεγάλην μας εὐχαρίστησιν τέσσαρους ἀδελφοὺς νὰ καταγραφθοῦν συγχρόνως, οἱ δύω εἰς τὸ Πεζικὸν, καὶ οἱ ἄλλοι δύω εἰς τὸ Ἱππικὸν, μὲ ἄλογα ἐδικά τους. αὐτοὶ εἶναι οἱ ἀδελφοὶ Ταμπακόπουλοι. Κἰς τοῦτο συνήργησε πολλὰ καὶ ὁ μεγαλλήτερός των πέμπτος ἀδελφὸς: Ἰωσὴφ Ταμπακόπουλος, ἡγούμενος τοῦ ἐδῶ Μοναστηρίου τῆς Καισαριανῆς. Κοινοποιοῦμεν λοιπὸν εἰς ἔπαινον αὐτῶν τῶν νέων, ὅ.τι εἶπεν δι' αὐτὸ ὁ Συνταγματάρχης Φαββιὲρ "αὐτὴ εἶναι μία πρᾶξις ἀξία τῶν ἀρχαίων χρόνων τῆς Ἑλλάδος."

-- Ἀπὸ Ναύπλιον μᾶς λέγουν, ὅτι ἡ ἐπιτροπή, ἡ διορισμένη διὰ τὴν Συνέλευσιν, ἔμελλε νὰ κινήσῃ ἐκεῖθεν τὴν περασμένην Πέμπτην. Ἄλλοι λέγουν, ὅτι οἱ Πληρεξούσιοι τῆς Πελοποννήσου δὲν εἶναι ἀκόμη σύμφωνοι εἰς τὸ νὰ γένῃ ἡ Συνέλευσις εἰς Μέγαρα· ἀλλὰ τὴν θέλουν ἢ εἰς Πηγιάδα, ἢ εἰς Αστρος.

-- Ἀπὸ Λοιδωρῆκι γράφουν πάλιν διὰ τὸ Μεσολόγγι, ὅτι δὲν φοβῆται καθόλου τὸν νέον ἐχθρὸν, ὅσον δυνατὸς καὶ ἂν φαντάζεται νὰ εἶναι.

Ἀπὸ τὴν Ἐφημερίδα τῶν Λογοτριβῶν.
(des debats)

Εἰς τὴν Φράιτζον, λέγει μία Μινιστερικὴ Ἐφημερίς, ἡ Διοίκησις φαίνεται εἰς τὰ μάτια μερικῶν ὡσὰν ἕνας σκώλωπας. καὶ εἰς τὴν Ἐγγλιτέρραν τὴν βλέπουν βεβαιότατα ὡσὰν ἕνα στύλον τῶν κοινῶν συμφερόντων.

Ας βγάλωμεν ἀπὸ αὐτὴν τὴν κατηγορίαν κάθε κούφιο, κάθε ἀσύστατον νόημα. ἂς πασχήσωμεν νὰ τὴν καταφέρωμεν εἰς ἕνα νόημα πραγματικὸν, καὶ τοῦτο εἶναι εὐκολώτατον: πρέπει μόνον νὰ βάλωμεν εἰς τὸν τόπον τῆς Διοικήσεως, ὅποῦ εἶναι λέξις, ἡ ὁποία φανερώνει τὸν Βασιλέα καὶ ταῖς δύω κάμεραις, τὸ σημερινὸν Μινηστέριον καὶ τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον διοικεῖ τὰ κοινὰ πράγματα, τρόπον, χωρὶς ἄλλο, περισσότερον ἢ ὀλιγώτερον κοινὸν εἰς ὅλα τὰ Μινιστέρια, ὁποῦ ἐφάνηκαν ὕστερον ἀπὸ τὴν πολιτικὴν ἀναμόρφωσιν τῆς Γαλλίας.

Τότε ἡ κατηγορία "τοῦ νὰ θεωροῦν τὴν Διοίκησιν ὡσὰν ἕνα σκώλωπα εἰς τὰ κοινὰ συμφέροντα", καταφερμένη εἰς αὐτα τὰ κυριώτερα νοήματα, δὲν ἔχει πλέον τύπο-

τε τρομακτικὸν μέσα της. και ἡμεῖς ὄχι μόνον δὲν ἀρνούμεθα τὸ νὰ δώσωμεν λόγον δι' αὐτὴν, ἀλλὰ μάλιστα τὴν πέρνομεν ἐπάνω μας ἔλην ὁλάκερην.

Τὸ ἐδικόν μας πρῶτον κοινὸν συμφέρον μετὰ τὴν πολιτικὴν ἀναμόρφωσιν, ἦτον τὸ νὰ στερεώσωμεν τὴν κυβέρνησιν κατὰ τὸ Συνταγμά μας. τὸ νὰ καταστήσωμεν το Παρασταλικὸν τοῦ ἔθνους, ἄξιον τῆς ὑπολήψεως καὶ τῆς κοινῆς ἐμπιστωσύνης: τὸ νὰ κάμωμεν ταῖς δύω κάμεραις το κέντρον τῆς κοινῆς γνώμης, το κέντρον ὅλων τῶν ἐθνικῶν και μεγάλων φρονημάτων.

Ἀλλὰ τί ἔκαμεν ὁ Μινιστρισμὸς; Καυχώμενος, ὅτι ἐπέχει Βασιλέως τόπον, ἐπροσηλώθη σφικτὰ εἰς τὸ νὰ πολεμῇ, νὰ διαλύῃ και να σκορπίζῃ ὡσὰν κορνιακτὸν ὁλα τὰ συστατικὰ μέρη τῆς κοινωνίας. Πότε ἡ Αριστοκρατία τον πειράζει. πότε ἡ Δημοκρατία τὸν τρομάξει. δὲν θέλει τίποτες ἄλλο νὰ ζῇ, να ἐνεργῇ και νὰ ἔχῃ δύναμιν εἰς αὐτὸν τὸν τόπον, παρὰ τοῦ λόγου του μοναχά. Ἐμεῖς δὲν ἠξεύρομεν νὰ βαστάξωμεν ταῖς Κάμεραις γλιγωρά ἄ, ἀλλάξωμεν τοὺς νόμους τῆς ἐκλογῆς, ἢ ἄς κάμωμεν ἕνα ἄλλο καλλήτερον: ἄς ἀλυσοδέσωμεν τὴν θέλησιν τῶν ἐκλεκτόρων. ἄς καθαιρέσωμεν ἐκεῖνον ὁπῦ δὲν δίδει ψῆφον καλά ταῖ διαταγαῖς μας. Η ἐπαρχιαις ἔχουν ζητήματα καὶ ἀνάγκαις. ἄς μὴν κοπιάζωμεν νὰ ἀκούωμεν τὴν μιαν και νὰ εἰχαριστῶμεν τὴν ἄλλην· ἄς ἀφήσωμεν τὰ βουλευτικὰ συμβούλια ὡς τίποτες, καὶ ἄς δώσωμεν δύναμιν εἰς τὰ ἐδικά μας τζιράκια. Ολα τὰ ὑπουργήματα, ὁλα τὰ ψωμιὰ ἀπὸ τὴν ἀξιαν τοῦ Πατρικίου, ὡς καὶ εἰς ταῖς βοήθειαις, ὁποῦ κάμνει ἡ Διοίκησις· ἀπὸ τὴν ἀκαδημίαν, ὡς τὰ δεσίματα τοῦ ταμβάκου, νὰ εἶναι τὸ μερτικὸν ὅσων μᾶς προσφέρουν ὑποταγὴν, ἀσὰν σκλάβοι. Τὴν πλέον ὑψηλὴν ἀρετὴν ἐμεῖς τὴν καταφρονοῦμεν, ἂν θέλῃ νὰ μένῃ μὲ τὸ κεφάλι σηκομένον ἐμπρός μας· τὸν καλλήτερον νοῦν ἐμεῖς τὸν λογαριάζομεν διὰ τὸ οὐδὲν, ἂν δὲν θέλῃ νὰ μᾶς δουλεύῃ. Ας κάμωμεν τὴν Φράντζαν τέτοιαν, ὅπως νὰ ἠμποροῦμεν ἐμεῖς νὰ εἴμασθε πλούσιοι, δυνατοὶ καὶ βουλευταί: ἤγουν ἄς τὴν κάμωμεν βωβήν, ταπεινήν, εὐκολοαγόραστην, διεφθαρμένην. Τὰ Κριτήρια δὲν δουλεύουν τὰ πάθη μας· αὐτὰ εἶναι ἐμψυχωμένα ἀπὸ ἕνα κακὸν πνεῦμα· εἶναι χρέια διὰ μέσου τῶν συγχύσεων, νὰ βάλωμεν ἐπιτροπαῖς εἰς τὸν τόπον τους. Μεγάλοι Πολιται δίδονται εἰς ταῖς ὑπόθεσαις τοῦ τόπου· διατὶ νὰ ἀνακατώνωνται αὐτοὶ οἱ Φιλόδοξοι; ἁπλοὶ ἰδιῶται φωνάζουν διὰ ταῖς ἀδικίαις· διατὶ νὰ παραπονοῦνται αὐτοὶ οἱ ταραχοποιοι: Ο,τι δὲν εὐγαίνει ἀπὸ ἡμᾶς, εἶναι ἢ ἐπικίνδυνον, ἢ τιποτένιο. οἱ Ρήτορες, ἡ Εφημερίδες, κάθε ὄργανον τῆς κοινῆς γνώμης, εἶναι φόρτωμα γιὰ μᾶς. Σιωπᾶτε σεῖς, κυτάξτε καθένας τὴν δουλειά του, καὶ ἀφήστ' ἐμᾶς νά κυβερνοῦμεν.

Τέτοιον εἶναι τὸ Μινίστρικον πνεῦμα ἀπὸ δέκα χρόνους κ' ἐδῶθε. Δὲν ἐγέννησεν αὐτὸ τῆς πολιτείας τὴν κατάστασιν τούτην, χωρὶς σύνδεσμον, χωρὶς θεμέλιον ἀρετῆς, χωρὶς κοινην γνώμην; τοῦτο τὸ βασιλειον πάσῃ, ἰδιοτελείας, διὰ τὸ ὁποῖον παραπονειται και τώρα καὶ αὐτὸ τὸ ἴδιον;

Ο κύριος Δεμουστοσιὲρ δὲν μᾶς εἰδοποίησε πρῶτος, ὅτι," ἡ Πολιτεια εἰς τὴν παρῶσαν της κατάστασιν, εἶναι ἀκυβέρνητη." Αλλὰ ποῖος ἄφησε νὰ πέσῃ ἡ Πολιτεία εἰς αὐτὴν τὴν κατάστασιν; ἄς τὸ εἰποῦμεν καλλήτερα: Η Πολιτεία τῆς Φράντζας στηριζομένη ἐπάνω εἰς ταῖς μεγάλαις ἰδέαις τοῦ Συντάγματος, εἶχεν ἀρχίσῃ νὰ ξαναστερεώνεται ἐπάνω εἰς θεμέλια Μοναρχικὰ καὶ Δημοκρατικά. ἄρχησε νὰ λαμβάνῃ μιαν πολιτικὴν παιδαγωγίαν. καὶ νὰ μεταχειρίζεται ἐλεύθερα καὶ ἀνδρεία τὰ δικαιώματά της, τὰ νόμιμα καὶ συνταγματικά. Ποῖος σκώλωπας ἐμπόδισε, ἐνόχλησε και ἐμπέρδευσε αὐτὸν τὸν δρόμον τῆς Πολιτικῆς;

Τὸ πνεῦμα τοῦ Μινιστρισμοῦ τελειοποιημένον εἰς τὸ κακὸν, εἰς ταῖς ἡμέραις τοῦ κυρίου Δεβιλλέλε.

Ἐὰν παρατηρήσωμεν ταῖς μεγαλήτεραις ὑποθέσαις ἐσωτερικαῖς και ἐξωτερικαῖς,

δὲν ἠμπορεῦμεν νὰ μὴν ὁμολογήσωμεν παντοῦ τὸ μινιστρικὸν πνεῦμα σκώλεπα τῶν κοινῶν συμφερόντων, τῶν συνειδεστέρων.

Ἡ Φράντζα εἶναι εὐσεβὴς, ἀλλὰ ὄχι ψευδόπιστη. ἀγαπᾶ τὸν γλυκὺν ζυγὸν τοῦ Εὐαγγελίου, ἀλλὰ ἀποφεύγει πᾶσαν ἐξουσίαν ἱεροεξετητῶν (Inquisition). αὐτὴ λατρεύει τὸν Σταυρόν, ὁποῦ ἐλευθέρωσε τὸν κόσμον ἀπὸ ταις ψευδοπιστίαις καὶ ἀπάταις τοῦ ἐθνισμοῦ, ἀλλὰ δὲν σέβεται εἰς τὸ ἐπάτειον, ἐκεῖνον τὸν καλογερισμόν, τὸν ὁποῖον ἡ ἰδία Ἐκκλησία εἴδαμεν νὰ ἀναγκασθῇ νὰ τὸν περιορίσῃ. Ἡ Φράντζα ἐπιθυμεῖ, πρὸ πάντων, τὴν κοινὴν ἐλευθερίαν, τὴν διδικησίν, τὴν πολιτικήν της, τὴν τιμήν της νὰ μὴν εἶναι ὑποκάτω εἰς ξέναις ἐνέργειαις, μὲ ὁποιον τρόπον καὶ ἂν εἶναι σκεπασμέναις, θέλει ἱερὸν, θέλει ἐξωτερικόν.

Τί ἔκαμεν τὸ Μινιστέριον, διὰ νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι εἶναι ὁ στύλος τῶν κοινῶν συμφερόντων; ἄνοιξε τὴν πόρταν εἰς ὅλαις ταῖς ξέναις μερικαῖς ἐνέργειαις, ταῖς ἀφησε, ἢ ἐσυγχώρησε μάλιστα νὰ ἐγκατασθοῦν εἰς κοινότηταις· ἐθυσίασε δι' αὐταῖς τὰ ἴδια τὰ θεμέλια τοῦ Συντάγματος, συμφωνῶντας εἰς νόμους τοῦ φανητισμοῦ, καὶ ἀκόμη περισσότερον ὑποφέρωντας τὴν καταδυνάστευσιν τῶν πολιτῶν καὶ εἰς τὰ πράγματα τῆς ζωῆς καὶ εἰς τὰ δίκαια τῆς πολιτικῆς συντροφίας· ἐξύπνησε τὰ σχίσματα τῶν αἱρέσεων, ἀγαθῇ τύχῃ σβυσμένα ἀπὸ τὸ Σύνταγμα, καὶ πολὺ περισσότερον, διότι ἀγκάλιασε ταῖς θεολογικαῖς Φιλονεικίαις, ὥστε ὁποῦ ἐξύπνησε καὶ τὸ σχίσμα τῶν Ἰησουϊτῶν καὶ τῶν Ἰανσενίστων· καὶ τώρα, αὐτὸ τὸ σοφὸν καὶ ἐπιτήδειον Μινιστέριον, βλέποντας τὸν ἑαυτόν του τριγυρισμένον ἀπὸ ταῖς ἔξω ἐνέργειαις, εἶναι ἀνήσυχον, ἄσταλον, καὶ εἰς ἀπορίαν μεταξὺ τῆς Φράντζας, ἡ ὁποία δὲν τοῖς θέλει καθόλου, καὶ μεταξὺ τῆς Φαλριας, ἡ ὁποία δὲν ταῖς θέλει πλέον.

Αλλ' ἄραγε πρὸς τὸ ἐξωτερικὰ ἐφάνη τὸ Μινιστέριόν μας ὁ στύλος τῶν κοινῶν συμφερόντων: ἡμεῖς βλέπωμεν τὴν Ελλάδα νὰ ζητῇ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Αγγλιας, καὶ τὴν ἄσπρην σημαίαν νὰ κυματιζῃ εἰς τὸ λρχιπέλαγος. ἡμεῖς βλέπομεν τὴν μικρὴν Μοναρχιαν τῆς Σαρδίνιας νὰ παιδεύῃ ταῖς Μπαρμπαρέζικαις ἐξουσίαις, διὰ ταῖς ὁποίαις ἐμεῖς σκαρώνομεν φεργάδες. Ἐμεῖς εἴμεθα πολλὰ ὑπερήφανοι, διότι ἐστερεώσαμεν τὴν δημοκρατιαν τῶν Μαύρων, καὶ πίσω μὲ τὸ ἴδιον πιστῆρι εἰς ὑγείαν ἑνὸς Βουρβὼν καὶ ἑνὸς, Βοϋὲρ. Τί ἄπειρη σειρὰ ζητημάτων. ἂς τα ἀφήσωμεν διὰ σήμερον.

Διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν Πληρεξουσίων τῶν Αθηνῶν.

Εἰς τὰς 17. τοῦ λήγοντος ἡμέρᾳ Κυριακῇ πρωΐ συνῆλθον οἱ διωρισμένοι ἐκλέκτορες κατὰ τὸν Νόμον εἰς τὸ Μεγάλον Σχολεῖον, τῶν ὁποίων ἀφ' οὗ ἐξέτασεν ἕνας διωρισμένος τὰ γράμματα, ἄρχησεν ἡ Συνέλευσις. Ἡ πρώτη φιλονεικία ἦτον περὶ τοῦ πόσοι πρέπει νὰ εἶναι οἱ ὑποψήφιοι, ἄλλοι ἐπέμενον ὅτι πρέπει νὰ ἦναι μόνον τέσσερις, διατὶ τόσοι ἦτον ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶχαν μελετημένα μὲ τὸν νοῦν τους, ἄλλοι ὅμως εἶπαν μὲ δίκαιον στοχάζομαι, ὅτι εἶναι ἀδιάφορον διὰ τὴν ποσότητα τῶν ὑποψηφίων, διατὶ δὲν εἶναι κανεὶς νὰ λέγῃ, ὅτι ὅταν ἐκλεχθοῦν δύω, νὰ προβληθοῦν τέσσερις, ἂς εἴπωμεν, ὅθεν ἠμπορεῖ νὰ προβληθοῦν ἕτοιμοι ἡ Συνέλευσις γνωρίζει διὰ τὴν τιμιότητα καὶ φρόνησιν τοὺς ἀξίους αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως. Προβλήθησαν λοιπὸν ἥσυχα πέντε, καὶ ἐπειδὴ ἦτον καὶ ἕνας, εἰς τὸν ὁποῖον εἶχαν ὑπόληψιν σχεδὸν ὅλοι, ἐπροβλήθη καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὴν Συνέλευσιν. τὸ ὄνομα τοῦτο ἐπροξένησε πολλὴν σύγχυσιν μάλιστα εἰς ἕνα, ὁ ὁποῖος ὡμίλησε πολλὰ ἐναντίον, προβάλλωντας διὰ ἐπιχείρημα, ὅτι τὸ ὑποκείμενον τοῦτο δὲν ἔχει κατάστασιν, ὅτι μάχεται τὰς Οἰκονομαίους, καὶ διὰ τοῦτο δὲν συμβαίνει ὁ τοιοῦτος εἰς τὴν Πατρίδα, πρέπει νὰ ἔχῃ κατάστασιν ἔλεγε, γιὰ νὰ πονῇ. ὅμως τοῦ κάκου ἐβράχνιασε, διατὶ ὅλοι ἔκραζαν τὸν Θέλομεν.'.'.' διὰ νὰ δοκιμάσωμεν μίαν φορὰν καὶ τῆς κατώτερης καταστάσεως, διατὶ ἐχορτάσαμεν ἀπὸ τοὺς Αρχοντας.' καὶ τί καλὸν εἴδαμεν ἕως τώρα ἀπὸ τοὺς Αρχον

τας ὁποῦ τοὺς ἐκλέγαμεν εἰς τὰ μεγαλήτερα ὑπουργήματα τῆς Πατρίδος; Λιγοι συμπολῖται μας ἐπῆγαν εἰς τὴν Διόικησιν νὰ θεωρήσουν κἀμμίαν ὑπόθεσίν τους, και ἐγύρισαν μὲ τὴν καρδιὰν καϋμένην, ἀκούωντας ἀπὸ τὸν Παραστάτην μας διὰ παρηγορίαν, ὅτι δὲν εἶναι τώρα παιδί μου καιρὸς, πήγαινε στὸ Σπῆτι σου και ἐγὼ ἔχω τὴν ἔννοιαν σας. τέτοιαν ὅμως ἀρκετὴν ἔννοιαν εἴδαμεν νὰ ἔχῃ μόνον διὰ τὰ δικάτου. καὶ πόσαις φοραῖς ἡ Κοινότης ἐχρειάσθη διὰ παραμικρὴν ὑπόθεσιν νὰ στείλῃ ἐπίτηδες ἀνθρώπους εἰς τὴν Διόικησιν, διατί ὁ Παραστάτης μας εὑρισκόταν ἀσχολημένος εἰς ἄλλαις δουλιαῖς, και δὲν ἄδειαζε νὰ κυττάξῃ ταῖς Κοιναῖς ὑπόθεσαις; Τόσοι συμπολῖτάι μας δὲν μένουν ζημιωμένοι ἀπὸ τὸ ἐνόικιασμα τῶν περιβολίων τῶν ἐθνικῶν ἐξ' αἰτίας ἀπὸ τὰ στρατεύματα τῆς Διοικήσεως; ἐνῶ ἡ Διόικησις κατὰ τὴν συμφωνίαν μὲ τοὺς ἐνοικιαστὰς τῶν ἐθνικῶν προσόδων ὑπόσχεται νὰ γνωρίσῃ καθε ζημίαν τῶν ἐνοικιαστῶν ὁποῦ γίνῃ ἀπὸ ἕλληνας στρατιῶτας; Ἔν! δὲν ἐπῆγαν εἰς τὸ Ανάπλι, πλὴν τί ἐκατόρθωσαν; ἔκαμαν τὸ Δεσάκι δύο ταγάρια, και οὐκ ἦν φωνὴ και οὐκ ἦν ἀκρόασις, ὥστε ἡ ἀποζημίωσις τῶν περιβολαραίων προστίθεται ἀκόμη παραπάνω εἰς ὠφέλειαν τῶν ἐννοικιαστῶν τῶν ἐθνικῶν προσόδων.'

Μὲ τὰ πολλὰ τέλος πάντων ὑπερίσχυσαν οἱ πολλοὶ ἐναντιον και εἰς τὴν φωνὴν τοῦ ἐναντιου, και εἰς τὴν κρυμμένην ῥαδιουργιαν μερικῶν. τὸ φέρσιμον τῶν δευτέρων μὲ κάμνει νὰ ὁμολογήσω τὸν τίμιον και εἰλικρινῆ χαρακτῆρα τοῦ πρώτου, ὡς πρὸς τοὺς δεύτερους, οἱ ὁποῖοι ὑποκρύπτοντες τὸ πάθος των ἔπασχαν νὰ διαφθείρουν τὴν κρισιν τῶν εκλεκτέρων. Δὲν αρνοῦμαι, ὅτι ἡ παραμεγάλη ἐπιμονή του κατάντησεν ἀξιοκατάκριτη, γινομένη εἰς μίαν Συνέλευσιν τοῦ Λαοῦ, ἐπειδὴ ἤθελε νὰ βαρύνῃ περισσότερον ἀπὸ τὸ ὅλον, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ ὅτι δὲν ἦτον ἐκεῖ παρὰ ἕνας ἐκλογεὺς διωρισμένος ὅμοιος μὲ τοὺς ἄλλους, ἄν και ἦτον πλουσιώτερος, ἢ δυνατώτερος. ὁμολογῶ ὅμως ἐν ταυτῷ, ὅτι ἡ παῤῥησία του εἶναι ἐξαίρετη εἰς τοιαύτην Συνέλευσιν Δημοκρατικὴν. Παῤῥησία εὔχομαι νὰ βασιλεύῃ μέσα εἰς ὅλας τὰς Συνελεύσεις τοῦ Λαοῦ, και περιπλέον εἰς αὐτὴν τὴν ἐθνικὴν Συνέλευσιν, ἡ ὁποία διὰ τὰς δεινὰς περιστάσεις τοῦ ἔθνους, θέλει μένει ἀθάνατη διὰ πάντα, ἐὰν γνωρίσῃ τὰ πάθη, και στοχασθῇ, περὶ τῆς σωτηρίας τοῦ πάσχοντος ἔθνους. θέλει δὲ ἐπισύρει τὴν ὀργὴν ὅλου τοῦ ἔθνους ἐπάνω της ἐὰν ἀποδεκατίζουσα τὸν κόμηνον, και τὸν ἄνηθον ἀδιαφορήσῃ εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους. τὸ πρῶτον κατωσθώνεται, ὅταν εἰς τὰς Συνελεύσεις των βασιλεύῃ ἡ ὁμονοια, ἡ ὁποία δύναται νὰ πνίξῃ τὰ ὀλέθρια πάθη, τὸ δεύτερον ἀναμφιβόλως ἐλπίζεται, ὅταν τὰ πάθη ὑπερισχύσουν ἀπὸ τὴν σκέψιν τῶν Ἐθνικῶν Συμφερόντων. Ενας Πολίτης.

--- Ταύτην τὴν στιγμὴν ἦλθε γράμμα ἰδιαιτερον ἀπὸ Ὕδραν τὸ ὁποῖον λέγει, ὅτι ἔμαθαν ἀπὸ Ναύπλιον, πῶς ὁ Ελλ. στόλος ἔκαυσε πλησίον τοῦ Μεσολογγίου μίαν Φεργάδαν και μίαν Κορβέτταν. Ο πόλεμος ἔνινε τὴν 16. Ιαννουαρίου.

Πρόβλημα.

Επειδὴ τὸ δίκαιον και ἡ ὠφέλεια τῆς Πατρίδος θέλουν τὴν Εθνικὴν Συνέλευσιν, νὰ γένῃ ἀληθινὰ Εθνικὴ: ἤγουν οἱ λεγόμενοι Πληρεξούσιοι τῶν Επαρχιῶν νὰ εἶναι τῷ ὄντι ἐλεύθερα διαλεγμένοι ἀπὸ τὸν Λαὸν. χωρὶς νὰ τὸν ἔχουν βιασμένα ἢ μὲ δύναμιν, ἢ μὲ χαρίσματα, παρακαλοῦνται οἱ καλοὶ Πατριῶται, ὅσοι στοχάζονται, ὅτι ἠμποροῦν, νὰ μᾶς γράψουν, "πῶς ἠμπορεῖ ἡ Διοικιτικὴ ἐπιτροπὴ, ὅποῦ θὰ ἐξετάσει τὰ ἔγραφα τῶν Πληρεξουσίων, νὰ ἐξακριβώσῃ, ἄν αὐτὰ τὰ ἔγγραφα εἶναι ὑπογραμμένα μὲ ἐλεύθερην θέλησιν τοῦ περισσοτέρου μέρους τοῦ Λαοῦ. και ἄν δὲν εἶναι, πῶς ἠμπορεῖ νὰ τὰ διορθώσῃ?" ὁ Συντάκτης.

Η παροῦσα Εφημερὶς εὑρίσκεται εἰς Αθήνας, εἰς τὸν συντάκτην Γ. Ψύλλαν. Εἰς Ναύπλιον, εἰς τὸν κύρ. Κ. Λιβέριον βουλευτὴν. Εἰς Σύραν, εἰς τὸν κύρ. Π. ψύχαν. Η τιμὴ τῆς γρό. 14. κάθε τρεῖς μῆνας. προπληρομένα.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 20.

Ἡ Παρρησια εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΔΕΥΤΕΡΑ. 1. Φεβρουαρ. 1826.

Σύρα. 11. Ἰαννουαρίου.

Ἐμάθαμεν ἀπὸ Σμύρνην, ὅτι εἰς τὰς 6 τοῦ τρεχοντος εἶχε φθάσει ἐκεῖ ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν διὰ δύω ἡμέρας ἡ εἴδησις τῆς ἀναγορεύσεως τοῦ δουκὸς Κωνσταντίνου εἰς Ἰμπεράτωρα πασῶν τῶν Ρωσσιῶν, καὶ ὅτι ἐμβῆκεν εἰς τὴν Πετρούπολιν μὲ τριάντα χιλιαδες στρατεύματα. ὅτι ἀμέσως ἄλλαξε το Μενιστέριόν του, κάμνωντας τὸν Βασσῶνον Στρογγανόφ (πρότερον πρέσβυν τῆς Ρωσσιας εἰς Κωνσταντινούπολιν) μινίστρον τοῦ Πολέμου· τὸν δὲ Καποδίστριαν μινίστρον τῶν ἐξατερικῶν ὑποθέσεων.

Εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἦτον μεγαλη ἀνησυχία διὰ αὐτὰς τας εἰδήσεις. ἐγινν το μάλιστα μεγάλαι ἑτοιμασίαι, καὶ σ.μπεραίνουν μὴν ἦτον διὰ τὴν Περσίαν, ἡ ὁποια τὰ ἐχάλασε πάλιν μὲ τὴν Τουρκίαν.

-- Ἀπὸ γράμμα τοῦ στρατηγοῦ Καραϊσκάκη (ἀπὸ καλύβια Χρυσοβίτζας), πρὸς τὸν Στρατηγ. Στάθην Καλζικογιάννην εἰς Σάλωνα, βλέπομεν ὅτι το εἰς Δερβένισταν στρατόπεδον δὲν ἐδιαλύθη ἐξ αἰτίας τῆς ἐλλείψεως τῶν ἀναγκαίων, ἀλλὰ ἀπο ἐκείναις ταῖς αἰτίαις, ἡ ὁποίαις μᾶς ἔκαμαν ἕως τώρα να πηγαίνωμεν χαρὰ Θεοῦ: ἀπο τὰ ἀνακατώματα καὶ ταῖς φαλρίαις, ὁποῦ κάποιος ἠθέλησε νὰ σωείρη εἰς το στρατόπεδον καὶ εἰς τὴν Ρούμελην ὅλην. Ὁ στρατηγ. Γ. Καραϊσκάκης παραπονείται δια ἐκείνους τοὺς ὁπλαρχηγοὺς, ὁποῦ διοριζοντάς τους ἡ Σ. Διοίκησις διὰ νὰ τρέξουν εἰς βοήθειαν τοῦ τόσον καιρὸν πολιορκημένου Μεσολογγιοῦ, αὐτοὶ ἐπιχοτίμησαν να ὑπάγουν διὰ κισμέτ, καὶ ὑπόφερεν ἡ ψυχή τους να ἰδῆ τὸ Γένος νὰ κινδυνεύῃ.

Τὸ Παληκάρι - λέγει - ἀδελφὲ, δὲν δοκιμάζει πεῖναν. αὐτὸ εἶναι τῶν κιοτίδων, ὁποῦ κηρύττουν πεῖναν. κτλπ.

-- Εἰς τὴν περιχθεσινὴν Ἐφημεριδα ἐδώσαμεν ἕνα πρόβλημα, περὶ τοῦ πῶς ἠμπορεῖ ἡ Διοικητικὴ ἐπιτροπὴ, ἡ διορισμένη διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὰ ἔγγραφα τῶν Πληρεξουσίων, πῶς ἠμπορεῖ, λέγομεν, να ἐξακριβώσῃ, ἂν αὐτὰ τα ἔγγραφα εἶναι ὑπογραμμένα μὲ ἐλεύθερην θέλησιν τοῦ περισσοτέρου μέρους τοῦ Λαοῦ κτλ.

Εἰς τοῦτο το πρόβλημα ἐπαρακινήθημεν· διότι ἐξετάζοντας, ἐμάθαμεν, ὅτι παντοῦ σχεδὸν ἡ ἐκλογαῖς τῶν Πληρεξουσίων ἔγιναν ὡς ἔτυχε, καὶ ψευδενὰ, ἀπὸ ὅσον ἡμεῖς ἠξεύρομεν, δὲν ἔγιναν μὲ ψηφοφορίαν, ἐξω μόνιον ἀπὸ τὴν Ἐπαρχίαν τῶν Ἀθηνῶν.

Αὐτὴν τὴν ψηφοφορίαν τὴν ὁποίαν μᾶς τὴν ἐδίδαξεν πρώτη ἡ ἐδῶ Φιλόμουσος Ἑταιρεία, τὴν χαίρεται ἀγαθῇ τύχῃ ἡ Πόλις μας πρὸ τριῶν, τεσσάρων χρόνων, καὶ ἄμποτε νὰ τὴν ἐβλέπαμεν συστημένην καὶ εἰς ταῖς ἄλλαις ἐπαρχίαις τῆς Ελλάδος. ἐπειδὴ αὐτὸ εἶναι τὸ πρῶτον θεμέλιον μίας Διοικήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν λαμβάνει μέρος ὅλος ὁ Λαὸς· καὶ τὸ ἐδικόν μας ἔθνος, ἄλ-

λην Διοίκησιν δὲν ἔχει, παρὰ ἐκείνην ὁποῦ συστάινει ὁ ἴδιος ὁ Λαὸς. Ο Λαὸς εἰς πάσαν Επαρχιαν ἐκλέγει εἰς κάθε πενῆντα φαμελιαῖς ἕναν ἄνθρωπον τὸν τιμιώτερον καὶ φρονιμώτερον, ὁποῦ ἔχει. αὐτοὶ οἱ 60. ἢ 100 ἄνθρωποι πάσης ἐπαρχιας ἐκλέγουν πάλιν ἕναν, ἢ δύω, ὁποῦ γνωριζουν τιμιωτέρους και φρονιμοτέρους, τοὺς ὁποίους ἢ ὀνομάζουν Παραστάτας, και αὐτοὶ ἐκλέγουν πάλιν ἐκείνους ὁποῦ θὰ κυβερνήσουν ὅλον τὸ Γένος, ἢ τοὺς στελνουν ὡς πληρεξουσίους εἰς κάμμίαν ἐθνικὴν Συνέλευσιν διὰ νὰ διωρθώσουν τὸν νόμον, ἐπάνω εἰς τὸν ὁποῖον ἔχουν νὰ περιπατήσουν οἱ κυβερνῆται τοῦ Γένους.

Τώρα πῶς ἠμπορεῖ ὁ Λαὸς νὰ διαλέγῃ τοὺς τιμιώτερους και φρονιμώτερους, ὁποῦ ἔχει, διὰ κάθε του κοινὴν ὑπόθεσιν; ἡμεῖς δὲν ἠμποροῦμεν νὰ στοχασθῶμεν κἀνέναν ἄλλον ἁρμοδιώτερον τρόπον, παρὰ τὴν ψηφηφορίαν, και μάλιστα τὴν μυστικὴν, διὰ νὰ εἶναι ἀληθινὰ ἐλεύθερη ἡ εκλογὴ· και ἂν τούτη δὲν γένη, καθὼς πρέπει ἤγουν ἐὰν ὁ Λαὸς δὲν ἐκλέξῃ μὲ φόβον συνειδήσεως ἐκείνους ὁποῦ γνωρίζει διὰ τιμιώτερους καὶ φρονιμώτερους (α), νὰ πέφτη ὅλον τὸ βάρος ἐπάνω του και νὰ μὴν ἔχη πρόφασιν νὰ λέγῃ, ὅτι φταίει τοῦτος, ἢ ἐκεῖνος.

(Α) Ενας Νοικοκύρης ἐφώναζεν εἰς τὴν Συνέλευσιν τὴν ἐδικήν μας (ἴδε ἀριθ. 19, τῆς Εφ, Αθην.). ὅτι ἕνας πληρεξούσιος πρέπει νὰ ἔχη κατάστασιν γιὰ νὰ πονῇ, και μὲ αὐτὸν τὸν λόγον ἐζητοῦσε νὰ συκώσῃ τὸ δικαίωμα ἑνὸς Πολίτου, τὸ ὁποῖον ἕνα Εθνος ὁλόκληρον τοῦ ἐχάρισε εἰς τὴν πρώτην και δευτέραν ἐθνικὴν Συνέλευσιν (ἴδε προσωρι. πολιτ. τῆς Ελλάδος, τμῆμ. β παράγ. ε) -- Τώρα περπατεῖ ἀκόμη και λέγει, ὅτι πρέπει νὰ ἔχη κατάστασιν. διὰ νὰ μὴν πουλήσῃ τὴν Πατρίδα διὰ 20. στρελίναις" -- Ας ἀκούσουν ἐκεῖνοι, ὁποῦ ῥίχνουν τὴν ψῆφον τους εἰς ἀνθρώπους ὁποῦ δὲν ἔχουν κατάστασιν, ...

Πληροφορούμεθα ἀπὸ ἀξιοπίστους ὁποῦ ἦλθαν ἀπὸ Ὕδραν, ὅτι κατὰ τὰς 17. τοῦ παρελθόντος περὶ τὰς δύο ὥρας τῆς νυκτὸς, μερικοὶ ναῦται ἕως ἑξήκοντα τὸν ἀριθμὸν, ἐκ τῶν κατοίκων ταύτης τῆς νήσου, ἐπῆγαν ἐκ συμφώνου εἰς τὸ πλοῖον ὁποῦ διοικεῖται παρὰ τοῦ καπετάν Δημήτρη Αντώνη Κιοσέ, καὶ ἔδεσαν τὰ πανιά του, καὶ τὸ ἁρμάτωσαν καθ' ὅλα διὰ νυκτὸς, καὶ τὸ πρωὶ τὸ ἐσήκωσαν εἰς τὰ πανιά χωρὶς τὴν ἄδειαν καὶ θέλησιν μήτε τοῦ οἰκοκύρη τοῦ πλοίου, μήτε τοῦ Διοικητοῦ του, καὶ οὕτως τὸ ἀπέρασαν εἰς τὸ ἀντυκοι μέρος τῆς Πελοποννήσου, λεγόμενον Δάρδιζα· οὗτοι οἱ ναῦται ἐβίασαν ἔπειτα καὶ τὸ κοινὸν τῆς Ὕδρας, καὶ τὸν Διοικητὴν τοῦ πλοίου, διὰ νὰ παραλάβωσι τὸν Διοικητὴν αὐτοῦ, καὶ νὰ εὔγωσι καταδρομεῖς κατὰ τῶν ἐχθρικῶν πλοίων ὁποῦ ἤθελον ἀπαντήσωσιν. Τὸ Κοινὸν δὲ τῆς Ὕδρας, διὰ νὰ μὴν ἀκολουθήσῃ κανένα ἀπευκταῖον, ἐβίασε τὸν Διοικητὴν αὐτοῦ τοῦ πλοίου, διὰ νὰ εἰσέλθῃ εἰς αὐτό.

Κατα τον ἴδιον τρόπον. ἄλλοι τόσοι ναῦται παρέλαβον κατὰ τας 18. τοῦ ἰδίου εἰς το πλοῖον τοῦ καπετάν Δημήτρη Θεοδωράκη ἀπο τὸν λιμένα τοῦ Μαντρακίου διὰ τὴν αὐτὴν ἐπιχείρησιν· αὐτοὶ ὅλοι κοινολογοῦσι καὶ ὑπόσχονται, ὅτι μένον ἐχθρικὰ πλοῖα μολετῶσι νὰ κατατρέξωσι.

Μᾶς ἐρώτησαν πολλοὶ, ποῖος νὰ ἦτον ὁ σκοπὸς, μὲ τον ὁποῖον ἐκοπιάσαμεν νὰ ἐξηγήσωμεν και νὰ κοινοποιήσωμεν εἰς τὴν προχθεσινὴν Εφημερίδα ἐκεῖνο τὸ ἄρθρον τῶν Λογοτριβῶν (des debats) ἐναντίον τοῦ Μινιστρισμοῦ; Αποκρινόμεθα εἰς τὴν ἐρώτησιν τούτην κοινῶς διὰ μέσου τῆς Εφημερίδος, δια νὰ ἐξηγήσωμεν τον σκοπὸν μας και εἰς ὅσου, δὲν ἠμποροῦν νὰ μᾶς ερωτήσουν προσωπικῶς, ἀγκαλὰ, ὁποιος ἐδιάβασε μὲ προσοχὴν το εἰρημένον ἄρθρον, δὲν ἀμφιβάλλομεν, να μὴν ἐπαρατήρησε και ὁ ἴδιος τὴν ζωντανὴν ἐκείνην ἐλευθερίαν, μὲ τὴν ὁποιαν ὁμιλοῦν οἱ ἐλεύθεροι πολῖται ἐναντίον εἰς τὰ κακὰ φερσιματα τῶν Διοικητῶν τους. και τοῦτο ποῦ; εἰς μίαν Επικράτειαν, ὅπου ἡ ἐλευθερια τοῦ Τύπου δὲν εἶναι τόσον ἀπεριόριστη.

Αὐτῆς τῆς Ἐλευθερίας παράδειγμα ἐστοχασθήκαμεν αὐτὸ τὸ εἰρημένον ἄρθρον, καὶ μὲ αὐτὸν τὸν σκοπὸν τὸ ἐκοινοποιήσαμεν: διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ἤγουν ὡς παράδειγμα καὶ εἰς τοὺς Πολίτας, πῶς νὰ φέρωνται μὲ τὴν Διοίκησίν των, ὅταν στοχάζωνται, ὅτι πατεῖ τὰ δικαιώματά τους. ⟨καὶ ὄχι με τρόπους ἄλλους⟩· καὶ διὰ τοὺς Διοικητὰς. πῶς πρέπει νὰ ὑποφέρουν μὲ ἀτάραχην καρδίαν τὰ παράπονα καὶ ταῖς παρατήρησαις τῶν Πολιτῶν εἰς τὰ ἔργατους, καὶ νὰ ὠφελοῦνται ἀπὸ αὐταῖς. ἐπειδὴ καὶ ἄλλην φορὰν τὸ εἴπαμεν, καὶ τώρα πάλιν τὸ λέγομεν καὶ ποτὲ δὲν θὰ παύσομεν νὰ τὸ φωνάζομεν, ὅτι εἰς τὸ ἐδικόν μας Γένος εἶναι ἀναγκαία ἡ Παῤῥησία περισσότερον παρὰ παντοῦ. αὐτὴ εἶναι τὸ σχολεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ μάθωμεν καὶ νὰ κυβερνούμεθα καὶ νὰ κυβερνοῦμεν.

Κύριοι Ἔφοροι τῆς Φιλ. Ἑταιρείας.

Σπεύδω νὰ σᾶς γνωστοποιήσω τὰ πρακτικὰ τῆς Σχολῆς μας, πρῶτον περὶ τῆς Μεθόδου μου, καὶ δεύτερον περὶ τῆς καταστάσεως τῶν Μαθητῶν καὶ τῆς προόδου.

Ἐγὼ ἀκολουθῶ τὸ Σύστημα τοῦ κυρ. Ἀθανασίου Πολίτου Ἀγιομαυρίτου, Προφέσορος τῶν Ἀλληλοδιδακτικῶν Σχολείων τῆς Ἑπτανήσου, οὗτινος εἰμὶ μαθητής· ὅλοι οἱ τρόποι τόσον τῆς παραδόσεως τῶν μαθημάτων, καθὼς καὶ τῆς Διοικήσεως τοῦ Σχολείου μου φυλάττονται ἀπαράλλακτοι, καθὼς τοὺς ἐξέθεσα εἰς τὸ Βιβλίον μου, τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ τυπωθῇ, εἰς τὸ ὁποῖον διαλαμβάνω καὶ περὶ οἰκοδομῆς ἐξωτερικῆς καὶ ἐσωτερικῆς τοῦ Σχολείου, καὶ περὶ ἄλλων ἀναγκαίων τῆς Μεθόδου.

Ὁ διακαής πόθος, τὸν ὁποῖον τρέφω πρὸς τὴν ἐκπαίδευσιν τῆς Νεολαίας, ὡς χρέος μου, μὲ ἠνάγκασεν ἐν μέσῳ τοσούτων, καὶ τοιούτων νόπων τῆς Σχολαρχίας μου ⟨διὰ τὴν συρόδην τοσούτων μαθητῶν εἰς τὸ Σχολεῖον μου, τὸ ὁποῖον βέβαια δὲν ἠμποροῦσε νὰ δεχθῇ περισσότερον τῶν 150⟩ νὰ συνθέσω μίαν Ἱερὰν Κατήχησιν, μίαν μικρὰν Ἠθικήν, κατ' ἐρωταπόκρησιν. καὶ μίαν Διδασκαλίαν τῆς Γραμματικῆς κατ' ἐρωταπόκρισιν, διηρημένην εἰς τὰς ὀκτὼ Κλάσεις, κατὰ ἀναλογίαν τῆς δυνάμεως τῶν μαθητῶν, τὴν ὁποίαν μετέρχονται οἱ μαθηταὶ δὶς τῆς Ἑβδομάδος εἰς τὰ ἡμικύκλια.

Τὴν Ἱερὰν Κατήχησιν ἀναγινώσκουσιν οἱ μαθηταὶ τῆς ὀγδόης Κλάσεως εἰς τὰ ἡμικύκλια, κάμνοντας τὰς τρεῖς ἀσκήσεις· κάθε σάββατον μετὰ τὰς ἐξετάσεις μετὰ τὸ γεῦμα γίνεται εἰς αὐτοὺς ἡ ἐξέτασις, ἀκροαζομένων τῶν λοιπῶν μαθητῶν, καὶ ἡ ἐξήγησις παρ' ἐμοῦ, πρὸς σαφεστέραν κατάληψιν.

Παρὰ ταῦτα, κάθε πέμπτην μετὰ τὸ γεῦμα συνδιαλέγομαι μετὰ τῶν μαθητῶν μου περὶ τῶν γυμνασμάτων εἰς ἀνάπτυξιν τῶν νοερῶν δυνάμεων, τὰ ὁποῖα ἀνάγονται εἰς ὀκτὼ βαθμοὺς κατὰ τὸν Γεωργίον Λασσάνην. ὁ Λος Ἐγέρσις προσοχῆς, καὶ γυμνάσματα εἰς κατανόησιν, καὶ ὀνομασίαν αἰσθητῶν ἀντικειμένων. ὁ Β. ἀναζήτησιν τῶν μερῶν, καὶ τῶν χαρακτήρων τῶν ἀντικειμένων. ὁ Γ. γένεσις, καὶ χρῆσις τῶν ἀντικειμένων. ὁ Δ. σύγκρισις, καὶ διάκρισις, ὁ Ε. πρῶται ἰδέαι περὶ αἰτίας, καὶ ἀποτελέσματος. ὁ ς ἄλλαι στοιχειώδεις ἰδέαι. ὁ Ζ. διάταξις τῶν ἰδεῶν. ὁ Η. ἐξέτασις κρίσεων.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν μου, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἤρχισα νὰ σχολαρχῶ μέχρι σήμερον ἔφθασε τὸν 560. ἡ σχολιαρχία μου ἐστάθη ἀδιάκοπος ἀπὸ τὴν ά. τοῦ Νοεμβρίου τοῦ προπαρελθόντος ἔτους, μέχρι τοῦ Μαΐου, δηλ. μῆνας ἕξ. ἔπειτα διεκόπη μῆνας τέσσαρας, διότι καθὼς δὲν σᾶς λανθάνει, ἐξ' αἰτίας τῶν ἐχθρῶν διεσκορπίσθησαν οἱ πολῖται, καὶ ἐγὼ ἐδιωρίσθην παρ' ἡμῶν, νὰ ἀπεράσω εἰς Ἀμπελάκι, ὅπου ἐξακολούθου τὸ ἔργον μου βεβιασμένος, ὑποκάτω καλύβων. ἔχων μαθητὰς περίπου τῶν 80, ἐξ' ὧν 30. ἦσαν ἐκ

τῆς Σχολῆς μου, οἱ δὲ λοιποὶ ἦσαν τὰ κεράσια τοῦ Πασθενῶνος, καὶ ἄλλοι ξένοι. ἔπειτα περὶ τὰ μέσα τοῦ Αὐγούστου ἄρχισε πάλιν ἡ συνέχεια τῆς σχολαρχίας μου, καὶ διήρκεσε μῆνας πέντε μέχρι τῆς σήμερον.

Εἰς τὴν πρώτην ἀδιάκοπον Σχολαρχίαν μου εἶχον μαθητὰς ἐπέκεινα τῶν 300, εἰς δὲ τὴν δευτέραν μόλις εὗρον 150, διότι ἐπέκεινα τῶν 120 ἔστειλα εἰς τὸν Παρθενῶνα περὶ τὸν Ἰανουάριον. 4. ἀπέθανον. 113 ἔφυγον, ἐξ ὧν οἱ 36 εἶναι πολῖται, καὶ ἐκ τῶν ὁποίων οἱ 26 ἦταν πλησίον τοῦ νὰ τελειώσωσι τὴν μέθοδον, καθὼς φαίνονται αἱ πρόοδοί των εἰς τὸν γενικὸν κατάλογον τῆς Σχολῆς. 4 ἐπῆγαν εἰς τὸν Παρθενῶνα. Γεώργιος χρυσῆς Γοζούρης χαραλάμπους. Σπυρίδων καὶ Ἀριστοφάνης λογοθέτου. 23 ἀπέρασαν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν σχολεῖον. Ἀνασλάσιος κωνσταντίνου. Καραχρῆστος Γερογιάννη. Μιχαὴλ χαλκοκονδήλης. Νικόλαος μωραΐτης, Νικόλαος φυλακτοῦ. Βελισσάριος λιακόπουλος. Νικόλαος μπάσπανου. Παναργῆς νιάνιου. Χαράλαμπος νικολοῦ. Λεννάρδος παναγιώτου. Ἰωαννης αὐλωνίτου. Ἀθανάσιος γεωργιου. Μῆτρος μόνος. Ἰωάννης ἀνδρέα. Γιαννούλης Θεοδοσίου. Παναγῆς λιανοσταβύδα. Δημήτριος Θηβαίου. Δημήτριος μόνος. Δημήτριος πανταζῆ. Παναγῆς σκαπέσου. Ἀδὰμ γεωργίου. Κωνσταντῖνος νικολάκη. Γεώργιος ματουκᾶ, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ τελευταῖοι πέντε ὄχι μόνον ἐγυμνάσθησαν ἀκριβῶς εἴς τε τὴν Καλλιγραφίαν, Ὀρθογραφιαν, Ἀνάγνωσιν, Ἱερὰν Κατήχησιν, καὶ Ἀριθμητικὴν μέχρι τῆς Μεθόδου τῶν ἑπτὰ, ἀλλ' ἔμαθον ἀκριβῶς καὶ τὸν μηχανισμὸν τῆς Μεθόδου, καὶ δύνανται νὰ ἀναλάβωσι καὶ τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα, καθὼς τὶ ἀνὰ χεῖράς των ἔγραφίν μου σας βεβαιοῖ.

Ηδη δὲ ἔχω 230. μαθητὰς, καθὼς ὁ κατάλογος τῆς καθημέραν προσκλήσεως τῆς Σχολῆς φανεροῖ· ἐντὸς ὀλίγου θέλω στείλει εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον 4 μαθητάς· τοὺς δύω γενικοὺς Ἑρμηνευτὰς· Γεώργιον Βασιλείου, καὶ Σταμάτιον Ζαχαρίτζαν. τὸν γεν. Εὐταξιαν Λάμπρου Σωτηρίου· καὶ τὸν Δημήτριον Σκαμπέσου, οἵτινες ἐξισοῦνται μὲ τοὺς ἀνωτέρω πέντε· Ἐως τὴν Λαμπράν θέλω στείλει ἄλλους 20. κατ' αὐτὰς τελειώσει τὸ Σύστημα καὶ ὁ λογιώτατος ἐν ὁσίοις κὺρ Καισάριος, καὶ ὑπάγει διὰ νὰ ἀνοίξῃ Σχολεῖον ἐφοδιασμένος μὲ ὅλας τὰς ἀναγκαίας γνώσεις τοῦ τρόπου τῆς τε παραδόσεως, καὶ τὸν μηχανισμὸν τῆς Μεθόδου, ὅστις ἔχει ἤδη δύω μῆνας, ὁποῦ μαθητεύει εἰς τὸ Σχολεῖον μου, καὶ ἤδη ἐκτελεῖ τὰ χρέη τοῦ Γεν. Ἑρμηνευτοῦ.

Βεβαιωθῆτε κύριοι Ἔφοροι, ὅτι ἂν εὕρισκον εἰς τὴν ἐπιστροφήν μου ἀπὸ Λαμπελάκι ὅλους τοὺς πρώτους μου μαθητάς, ἤθελον εἶναι τώρα 60. μαθηταὶ ἀπεραστμένοι εἰς τὸ Ελληνικόν Σχολεῖον.

Σᾶς εἴμεθα εὐγνώμονες ἐγώ τε καὶ οἱ μαθηταί μου, διὰ τὴν καλὴν προθυμιαν καὶ ἡδειωνιαν, ἣν δεικνύετε εἰς τὴν Σχολήν μας, προβλέποντες καὶ προμηθεύοντες, ὡς καλοὶ προστάται, ὅσα τῆς εἶναι ἀναγκαῖα καὶ χρήσιμα, μὴ φειδόμενοι, δαπάνης, οὐδὲ ἐξόδων, οὐδὲ κόπων, διὰ τὴν κοινὴν ὠφέλειαν καὶ τοῦ γένους βελτιωσιν.

Εἴθε νὰ μιμηθῶσι τοῦτο σας τὸ καλὸν παράδειγμα, καὶ οἱ λοιποὶ ὁμογενεῖς μας.

Μένω μὲ ὅλον τὸ βαθύτατον σέβας.

Συνέσιος Ἱεροδιάκονος
Σμυρναῖος Αλ. Διδάσκαλος

24. Ιανουαρ. 1826.
ἐν Αθήναις.

Σχολείων τῶν Ἀρρένων.

Αθῆναι 30 Ιανουαρ.

Καὶ πάλιν ἀπὸ Ὑδραν καὶ ἀπο Ναύπλιον βεβαιώνεται τὸ καύσιμον τῆς Ἐχθρικῆς Φρεγάτας πλησίον τοῦ Μεσολογγίου, καὶ ὅτι τὴν Κορβέταν τὴν ἔπιασαν ζωντανὴν, καὶ ὅτι ἐφοδιασαν ἀρκετά τὸ Μεσολόγγι.

Η παροῦσα Εφημερὶς εὑρίσκεται εἰς Αθήνας, εἰς τὴν συντάκτην Γ. Ψύλλαν. Εἰς Ναύπλιον, εἰς τὸν κύρ. Κ. Αἰθέριον βουλευτὴν. Εἰς Σύραν, εἰς τὸν κύρ. Π. ψύχαν. Η τιμὴ τηγρό. 14. κάθε τρεῖς μῆνας. προπληρομένα.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 21.

"Η Παρρησια εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. 5. Ιανουαρ. 1826.

Ναύπλιον 26. Φευρουαρ.

Ἀπὸ ἄνδρωπον λείποντα ἑπτὰ ἡμέρας ἀπὸ Ζάκυνθον ἐκοινολογήθη ἐνταῦθα ὅτι εἰς μιαν Ναυμαχιαν, συμβάσαν περὶ τὰς 17. τοῦ παρόντος, οἱ ἡμέτεροι ἔκαυσαν μιαν ἐχθρικὴν Φεργάταν χωρὶς νὰ δοκιμάσωσιν αὐτοὶ κἀμμιαν ζημίαν· ὅτι μια Αγγλική Φρεγάτα, σταλμένη ἀπὸ τὸν Ιμπραήμην, ἐπῆγε καὶ ἐπρόσμενε εἰς τοὺς ἐν Μεσολογγίῳ συμβιβασμὸν καὶ τοὺς ὑπεσχέθη ὁ Ιμπραήμης νὰ πληρώσῃ τοὺς μισθοὺς ὅλων τῶν πολιορκουμένων, τὴν τιμὴν τῶν κανονιῶν κ τ λ. καὶ προσέτι νὰ δώσῃ εἰς κάθε ἄνδρωπον δώδεκα χιλ. γρόσια, καὶ νὰ τοὺς μεταφέρῃ εἰς ὁποιον μέρος θελήσουν, οἱ γενναῖοι ὅμως καὶ καρτερόψυχοι ὑπερασπισταὶ τῆ Μεσολογγίου, μ' ὅλον ὅτι τοὺς ἔδωκε καιρὸν ὁ Ιμπραήμης δώδεκα ἡμέρας διὰ νὰ σκεφθῶσι, αὐτοὶ ἀπεκριθησαν ἀμέσως. ὅτι μὲ χίλια ὑπερασπίσθησαν ἕως τώρα τὸ Μεσολόγγι μὲ αἷμα θέλων τὸ παραδώσει.

Εἶπεν ἀκόμη ὁ ἄνθρωπος, ὅτι ἀπὸ τὸ σιτάρι, τὸ ὁποῖον ὁ κύριος Ξένος εἶχε συμφωνιαν νὰ ἐμβάσῃ εἰς Μεσολόγγι, ἀκόμη δὲν ἔμβασε τιποτε, καὶ ἀπὸ τοὺς ἐν Μεσολογγίῳ ἐστάλη ὁ κύριος παππᾶ Διαμαντόπουλος νὰ περιέλθῃ τὰς Ιωνικὰς νήσους διὰ νὰ προμηθεύσῃ τροφὰς. μεγάλη ἀγανάκλησις ἐγενήθη εἰς τὰς καρδιας ὅλων ἐναντίον τοῦ κυρ. Ξένου. καὶ προσμένουν ἀνυπόμονοι νὰ ἰδοῦν τί θέλει πράξει ἡ Διοίκησις διὰ ταύτην τῆς συμφωνίας τὴν παράβασιν.

Οἱ Αλβανοὶ ὅσοι ἦσαν μὲ τὸν Κιουταχῆν· καὶ ὅσους εἶχεν ὁ Ιμπραήμης ἀνεχώρησαν δια τας πατρίδας των. λέγουν ὅτι ὁ Ιμπραήμης τοὺς στέλλει ἐπίτηδες διὰ νὰ κίμουν ἐπίδειξιν δια τα πλούτη των εἰς τοὺς συμπατριώτας των, καὶ νὰ παρακινήσουν πολλοὺς εἰς ἐκστρατείαν μὲ τὴν ἐλπίδα τοῦ κέρδους.

Τὰ ἀνωτέρω ἐπιβεβαιοῦνται καὶ ἀπὸ ἄλλον σήμερον ἐλθόντα ἀπὸ Ζάκυνθον. προσθέτει δὲ οὗτος ὅτι καὶ ἕν ἐχθρικὸν πυρπολικὸν ἐκυριεύθη ζωντανὸν ἀπὸ τοὺς ἐδικούς μας. τροφαὶ ἐστάλησαν μερικαὶ ἀπὸ τὰς συνδρομὰς τῶν γενναίων Επτανησίων, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔλειψαν εἰς πᾶσαν περίστασιν να δείξουν τὸν πατριωτισμόν των.

Αθῆναι. 3. Φευρουαρίου.

Εἰς τὸ παλαιὸν Ιπποδρόμιον. ὅπου σήμερον γίνεται ἡ γύμνασις τῶν στρατιωτῶν, καὶ ἡ γενικὴ ἐπιθεώρησις, πᾶσαν Κυριακὴν, εἴδαμεν προχθὲς μὲ μεγάλην χαρὰν μας τὸν σχηματισμὸν τοῦ Τρίτου Πεζικοῦ Τάγματος, τοῦ ὁποίου Ταγματάρχης ὠνομάσθη ὁ κύριος Σπυρ. Σονιὲ, περφὴν Λοχαγὸς τῶν Επιλέκτων τοῦ πρώτου Τάγματος.

Ολα τὰ στρατιωτικὰ σώματα (α), τὸ Ιππικὸν καὶ τὸ Πυροβολικὸν, ὁμοῦ καὶ ἐκεῖνο τῶν Σταυροφόρων, εἶχαν σχηματίσει ἕνα μέγα τετράγωνον, εἰς τὸ μέσον τοῦ ὁποίου ἐμβῆκεν ὁ Αρχιερεὺς μὲ τὸν Κλῆρον, ἀκολουθοῦντες τὸν ζίμιον καὶ ζωοποιὸν Σταυρὸν.

(α) Ο ἀριθμὸς τῶν Αθηναίων στρατιωτῶν, ὅσοι ἕως τώρα κατεγράφθησαν κατὰ τὸν νόμον τῆς στρατολογίας καὶ μὲ ἐλεύθερην θέλησίν τους, ὑπερβαίνει τοὺς τετρακοσίους. Ἀπὸ αὐτοὺς πολλοὶ εἶναι καὶ ἀπὸ εὐκατάστα-

ἐκεῖ ὁ Συνταγματάρχης ἀνεκήρυξε τὸν κύρ. Σαυρ. Σονιέ, Ταγματάρχην.

Ὕστερον ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπροσευχήθη μεγαλοφώνως πρὸς τὸν Θεὸν τῶν Δυνάμεων διὰ νὰ στείλῃ τὴν εὐλογίαν του εἰς τὰς ἑλλην. σημαίας τὰς ὁποίας ἐφαντάσθη ἐμπρός του, καὶ κάμνοντας ὁμοίως μίαν ὁμιλίαν ἁρμόδιον εἰς τὴν περίστασιν, ἐπῆρε τὴν σημαίαν τοῦ Γ' Τάγματος, καὶ τὴν ἐπαράδωσεν εἰς χεῖρας τοῦ Ταγματάρχου Σονιέ· ὁμοίως παρέδωκεν εἰς χεῖρας τοῦ κυρ. Ρενώ, ἀρχηγοῦ τοῦ Ἱππικοῦ, τὴν σημαίαν, τὴν ὁποίαν τὰ κοράσια τῆ Ἀλληλοδιδακτικῆ σχολείου ἐπρόσφεραν εἰς αὐτὸ τὸ Σῶμα.

Μετὰ ταῦτα ὡμίλησεν ὁ Συνταγματάρχης εἰς τοὺς στρατιώτας, ὀλίγους λόγους καὶ καλοὺς, καὶ ἡ τελετὴ ἐτελείωσε.

Εἰς αὐτὴν τὴν θεωρίαν ὄχι ὀλίγα μάτια ἐδάκρυσαν δάκρυα χαρᾶς καὶ καλῶν ἐλπίδων. Ὁ χαρακτῆρας καὶ τὰ προτερήματα τῆ Συνταγματάρχου, τῶν ἀξιωματικῶν, καὶ τῶν ἑλλήνων στρατιωτῶν, εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι θέλουν μεταβάλη ὀγλίγωρα εἰς πράγματα αὐτὰς τὰς ἐλπίδας.

Εἰς τὴν γενικὴν Ἐφημερίδα ⟨ἀριθ. 31⟩ ἠθέλησε, δὲν ἠξεύρομεν ποίος, νὰ ἀποληγηθῇ εἰς τὴν κατηγορίαν ⟨ἕτζι τοῦ ἐφάνη⟩, ἡ ὁποία ἔγινεν εἰς μιαν Συναναστροφὴν ἐναντίον τοῦ Πρυτάνεως ⟨α⟩. τοῦτο ἦτον δίκαιον νά γένῃ, καὶ ἡμεῖς εἴμεθα πολλὰ ὑπόχρεοι εἰς τὴν συγγραφέα τῆς ἀπολογίας· ἐπειδὴ ἐμάθαμεν ἀπ' αὐτὸν τὴν Γενναίαν συνδρομὴν τῶν Κουντουριώτων εἰς τὰς ὑστερινὰς περιστάσεις, ὁποῦ εὑρέθη ἡ Πατρίδα· πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἀλλέως δὲν θὰ ἐγίνετο γνωστὸν εἰς τὴν Κοινότητα τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα μέρη τοῦ κόσμου, ἐὰν δὲν μᾶς ἐφαίνετο παράξενον, καθὼς λέγει ὁ συγγραφεὺς τῆς ἀπολογίας, τὸ νὰ ζητῇ ἡ Διοίκησις νὰ σώσῃ τὴν Πατρίδα, μὲ τὸν δίσκον στὸ χέρι. ἐμεῖς ὅμως δὲν εἴπαμεν ποτὲ νά, ὅτι τοῦτο μᾶς ἐφάνη παράξενον, μὲ ὅλον ὁπού, διὰ τὸν κίνδυνον, εἰς τὸν ὁποῖον ἠκούσαμεν τὸ Μεσολόγγι, τοῦτο ἦτον πολὺ παραξενώτερον, πρὸ διὰ τὸ μικροῦ λόγου ἄξια, ἂν ἐγίνετο.

Ἀλλ' ὁ φίλος, τοῦ φάνεται, ὅτι εὑρίσκει ἕναν κρυφὸν σκοπὸν εἰς τὸν διάλογον ὅλον καὶ εἰς ὅλα τὰ μέρη του, καὶ διὰ τοῦτο δὲν εἶναι παράξενον, ἂν τοῦ ἐφάνη, ὅτι ἐφάνη καὶ εἰς ἡμᾶς τοῦτο παράξενον.

Ἔπειτα κατεβαίνει νὰ μᾶς παρατηρήσῃ, ὅτι ἐκεῖνος ὁποῦ ἐρώτησε, ποῖος εἶναι ὑπογεγραμμένος εἰς τὴν Προσφώνησιν, εἶναι ἀνίδεος τοῦ πολιτικοῦ μας συντάγματος, ὡτὰν ὁποῦ δὲν ἠξεύρει ὅτι ὁ Πρόεδρος ὑπογράφεται εἰς τὰ, προκηρύξεις. καὶ ἐμεῖς λέγομεν, ὅτι ὁ φίλος πρέπει νὰ ἔχῃ ὀλίγην γνῶσιν τῆς συναναστροφῆς τῶν ἀνθρώπων, διότι δὲν ἐκατάλαβεν, ὅτι αὐτὸ ἦτον σχῆμα πολλὰ κοινὸν εἰς τὴν ὁμιλίαν διὰ νὰ ἠμπορῇ νὰ δένεται μὲ αὐτὴν τὴν ἐρώτησιν ὅ,τι ὁ ἄνθρωπος θέλει νὰ εἰπῇ.

Τὸ νὰ θέλῃ ὅμως, νὰ παραγγείλῃ τοὺς Παραστάτας ἐναντίον μας, λέγοντας, ὅτι εἶναι ὕβρις δι' αὐτὸς ἐκεῖνο ὁποῦ ἐλέγετο διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου, τοῦτο εἶναι κακῆς διαθέσεως· ἐπειδὴ καθένας καταλαβαίνει, ὅτι δὲν ὑβρίζονται οἱ Παραστάται, ὅταν λέγῃ κανεὶς ὅτι ἔκλεξαν ἕναν ἄνθρωπον ἀμαυρὸν κατὰ ὑπόθεσιν μὲ τὴν ἰδέαν, ὅτι αὐτὸς ἠμπορεῖ νὰ ἐνεργήσῃ εἰς αὐτὴν τὰ συμφέροντα τῆς Πατρίδος, μὲ τὰς γνώσεις του, ἢ μὲ τὰ πλούτη του, φθάνει μόνον νὰ εἶναι εὐδιάθετος. Τότε μόνον θὰ ἦτον ὕβρις διὰ τοὺς Παραστάτας, ἐὰν ἔλεγε κανεὶς, ὅτι ἔκλεξαν

τα σπήτια, καὶ μὲ πρόκοπὴν γραμμάτων.

Οἱ στρατιῶται, τοὺς ὁποίους ἡ Ἐπαρχία ἔδωκε κατὰ χρέος εἰς τὸ Τακτικὸν, εἶναι μόνον 126. Ας μάθουν, ὅσοι ἀκόμη εὑρίσκονται μὲ τὴν ἰδέαν, ὅτι τὸ Τακτικὸν εἶναι σκλαβιὰ, ἂς μάθουν ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους, οἱ ὁποῖοι ἐλεύθερα καὶ χωρὶς τὴν παραμικρὴν βίαν ἀφίνουν ταῖς δουλειαῖς των καὶ τὰ κέρδη τους καὶ τρέχουν εἰς τὸ Τακτικὸν, ἂς μάθουν, λέγομεν, ὅτι τὸ Τακτικὸν εἶναι πανηγῦρι, καὶ ὄχι σκλαβιά. ὡς καὶ οἱ φαμελιωμένοι καὶ μισόκοποι Πολῖται ἐδῶ καρδιοκτυποῦν καὶ ἐπιθυμοῦσαν νὰ γυμνάζωνται εἰς τὴν ἐπιστήμην τοῦτην, διὰ νὰ ἠμποροῦν νὰ εἶναι χρήσιμοι εἰς πᾶσαν ἀνάγκην τῆς Πατρίδος, καὶ ὅσοι εἶναι ἀκόμη εἰς ἡλικίαν νὰ ἐκστρατεύουν, ὅπου τοὺς προστάζει ἡ Διοίκησις· καὶ οἱ παρήλικοι, νὰ φυλάττουν τὸν τόπον· τέτοια εἶναι ἡ ἰδέα τῆς σκλαβιᾶς τοῦ Τακτικοῦ εἰς τοὺς κατοικους τούτης τῆς Ἐπαρχίας! καὶ ἂν ἀμφιβάλλῃς, ἔρχου καὶ ἴδε.

(α) Ἰδὲ ἀριθ. 12 καὶ 13 τῆς Ἐφημ. Ἀθην.

τὸν πλουσιώτερον διὰ Πρόεδρον, ἐπιθυμῶντας νὰ μοιρασθοῦν μαζή τὰ πλούτη του, ἢ κἀνένα παρόμοιον.

Ἀλλ' ἐὰν ἐσὺ, ὁπῶ ἠξεύρεις καὶ ῥαφτεις εὔμορφα τὰ παιγνήδια τῶν λέξεων, καὶ ταῖς ἀνάλαταις εἰρωνίαις, εὑρίσκεις ἀσύρραφτον τὸν διάλογον. ὁπῶ κάμνει μία συναναστροφή, τὶ ἠμπορεῖς νὰ ἀπολογηθῇς εἰς ὅ, τι ἔλεγεν ἐκεῖνο τὸ πρόσωπον τοῦ διαλόγου διὰ τοὺς χαϊμοὺς, ὁποῦ ἔπαθε τὸ Ἔθνος εἰς τὴν Προεδριαν. τοῦ Κ. Κ; λέγομεν εἰς τὴν Προεδριαν, καὶ ὄχι διά τὴν Προεδριαν· ἐπειδὴ καὶ ἡμεῖς γνωρίζομεν, ὅτι δὲν ἐχάθησαν τὰ Ψαῤῥά μόνον ἀπὸ ἔλλειψιν χρημάτων, μήτε ἡ Κάσσος, μήτε ἡ Κρήτη· ὅμως πάντοτε αὐτὴ ἀκούετο νὰ εἶναι ἡ μεγαλήτερη αἰτία τοῦ χαϊμοῦ τῶν Ψαῤῥῶν: ἡ ἔλλειψις τῶν ἀναγκαίων μισθῶν τοῦ στόλου, καὶ ἀκολούθως ὅ, τι λεγεις διὰ τὸ ἕνα πέμπτον τῆς ἐκτελεστικῆς δυνάμεως τοῦ Προέδρου. καὶ τῆς κολωβώσεώς της ἀπὸ τὸ παρὸν πολίτευμα, δὲν ἔχει κάμμιαν σχέσιν μὲ ὅ, τι λέγει το διαλεγόμενον πρόσωπον διὰ τὸν προφθασμὸν, ὁποῦ ἠμποροῦσε νὰ κάμῃ ὁ Πρόεδρος εἰς βοήθειαν αὐτῶν τῶν ὁλοκληρωτικῶν μελῶν τῆς Ἑλλάδος. Ἐὰν μᾶς εἰπῆς ὅτι "μάλιστα.' ἔδωκε 100, ἢ 200 χιλιάδες γρόσια," θέλομεν σοῦ εἶσθαι καὶ διὰ αὐτὸ πολλὰ ὑπόχρεοι, καὶ ἄς μᾶς περιπαίζῃς, ὅτι δὲν θέλομεν νὰ εἴμεθα περιηγηταὶ, διὰ νὰ μανθάνωμεν ὅ, τι γίνεται καὶ εἰς τὰ ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' εὐχαριστούμεθα μόνον εἰς ὅσα ἀκούομεν εἰς τὴν συναναστροφὴν, διά νὰ γεμίζωμεν τὴν Ἐφημερίδα μας. Ἡ ἐδική σας Ἐφημερὶς εἶναι γεμάτη ἀπὸ περιηγητικαῖς ἱστοριαις. καὶ κατεβατά ὁλάκαιρα ἀπὸ φιλολογικαῖς παρατήρησαις· βγάλτε λοιπὸν τὴν σκούφιασας καὶ κτυπᾶτε μας.

Αν ὅμως, μᾶς εἰπῆτε, "τὶ χρέος ἔχει ὁ Πρόεδρος εἰς τὸ νὰ ἐξοδεύση τὸ ἔχειν του εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς Πατρίδος περισσότερον ἀπὸ τοὺς ἄλλους πλουσίους;" τότε σπολάετη! ἐπειδὴ τοῦτο τὸ εἴπαμεν καὶ ἡμεῖς, καὶ ἐκαταδικάσαμεν περισσότερον ἐκείνους ὁποῦ τοὺς ἐπλούτισεν ἡ Πατρίδα, καὶ αὐτοὶ δὲν δείχνουν καμμίαν εὐγνωμοσύνην πρὸς αὐτήν, καὶ ἐπασχίσαμεν νὰ ἀθωώσωμεν, ὅσον ἠμπορούσαμεν τοὺς Νησιώτας. χωρὶς νὰ τοὺς καταδικάσωμεν εἰς τὸ νὰ ῥωμέρουν πέτρας. μὲ ὅλον ὁποῦ ἀληθινὸς περιηγητὴς ἠξεύρει καὶ αὐτῶν καὶ τῶν ἐπαρχιῶν τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος τὴν κατάστασιν.

Τὸ ὁλοῦστερον, συμφωνεῖς καὶ σὺ μαζή μας. ὅτι φταίομεν ὅλοι ἀπὸ ἔλλειψιν ὀργανισμοῦ καὶ ὄχι ὁ τάδε, ἢ ὁ τάδε, ἀλλὰ τοῦτο σοῦ φάινεται πολλὰ μακρὰν τοῦ προκειμένου. λέγεις, ὅτι συλλογιζόμασθε καλὰ τώρα, ὁποῦ λέγομεν ὅτι ἕνας καλὸς ὀργανισμὸς ἠμπορεῖ νὰ μᾶς κάμῃ ὅλους ἀγγέλους, ἀλλὰ δὲν στοχάζεσαι τοῦτο νὰ λέγεται εἰς τὸν καιρόν του. ἡμεῖς ὅμως στοχαζόμεθα, ὅτι μία ἀλήθεια εἶναι παντοτε καὶ πάντοῦ ἀλήθεια, καὶ μάλιστα τὴν φωνάζομεν τότε μὲ ὅλην μας τὴν δύναμιν, ὅταν δύω, ἢ τρεῖς ἄνθρωποι κατακρίνουν τον δεῖνα ἢ τὸν δεῖνα, ὅτι ἔχασαν τὸ ἔθνος· λέγωντας, ὅτι ὅλοι μας τὸ ἐχάσαμεν, διότι δὲν ἐθελήσαμεν νὰ ἔμβωμεν εἰς σύστημα, εἰς τάξιν. καὶ συμφωνοῦ πάλιν μαζή σου λέγομεν, ὅτι σωζόμεθα, ὅταν ὅλοι, ἢ κἂν οἱ περισσότεροι, ὄχι ἕνας, ἢ δύω, θελήσωμεν νὰ συστηματηθοῦμεν. λοιπὸν, Ρουμελιῶται, μὴν κατακρίνετε τοὺς Θαλασσηνοὺς! Στρατιῶται, μὴ κατακρίνετε τοὺς Πολιτικοὺς. καὶ ἐσεις πάλιν Θαλασσηνοὶ καὶ Πολιτικοὶ μὴν κατηγορεῖτε τοὺς ἄλλους.

Απο τὰ πολλὰ ὁποῦ μένουν ἀκόμη εἰς τὴν ἐνθύμησίν μας ἀφ' ὅσα λέγει ὁ φίλος εἰς τὴν ἀπολογίαν του, το νοστιμώτερον εἶναι ὅ, τι λέγει διὰ τὴν πολιτικὴν ἀντενέργειαν τῆς ὑποθέσεως τοῦ Νεοκάστρου. Ἐμεῖς ἐρωτοῦμεν τώρα "; το Νεόκαστρον δὲν ἐπαραδόθη ἀπὸ πεῖναν; δὲν ἔπρεπε τὸ Νεοκαστρον νὰ εἶναι ἐφοδιασμένον διὰ ἕναν χρόνον τοῦ λεχιστου. καὶ ὅταν ἐπῆγαν τὰ καράβια εἰς τὸν λιμένατου, νὰ ἐφοδιασθῇ καὶ διὰ δύω: δὲν ἠμποροῦσε νὰ συνέλθη εἰς τὸν ἑαυτόντου τὸ ἔθνος εἰς αὐτὸ τὸ διάστημα. καὶ νὰ βάλη τὰ δυνατάτου διὰ νὰ ματαιώση τὰ σχέδια τοῦ ἐχθροῦ; ὄχι: στὸν διάβολον λοιπὸν τέτοιον ἔθνος!! Το Μ σολόγγι δὲν ἔπρεπε ὁμοίως νὰ εὑρεθῇ ἐφοδιασμένον διὰ ὅσον περισσότερον καιρὸν ἠμπορούσαμεν νὰ το ἐφοδιάσωμεν; καὶ ἂν πιστεύσωμεν εἰς ἐκεῖνα ὁποῦ μᾶς λέγουν, ποῖον Κάστρον εἶναι ἐφοδιασμένον, καθὼς χρειαζεται, παρὰ ἐκεῖνο τῶν Αθηνῶν; -- τὶ μᾶς φταίουν ἐδῶ ἡ ἀντενέργειαις; Αν φταίουν πάλιν, πῶς δὲν μᾶς ἰδεάζεις κ' ἐμὰς ἐσὺ, ὁποῦ γνωρίζεις αὐταῖς ταῖς ἀντενέργειαις. μόνον καὶ ἐκεῖνα τὰ μαῦρα τὰ κόκκαλα. ὁποῦ μᾶς δίδεις, περνοῦν δέκα, δώδεκα ἡμέραις. ὅσον νὰ μᾶς τὰ κοινώσης, καὶ ἄλλαις τόσαις, ὅσον νὰ φθάσουν καὶ εἰς ἡμᾶς; . . . . . .

Διὰ τοὺς δύω Παραστάτας τῆς Λεβαδέιας, ἀναφορὰ δοσμένη καὶ διαβασμένη εἰς τὸ Βουλευτικὸν.

Πρὸς τὸ Σεβαστὸν Βουλευτικὸν Σῶμα.

Δὲν πρέπει νὰ Σᾶς φανῇ παράδοξον, Σεβαστοί μου Κύριοι, ἂν ἐκ τοσούτων χιλιάδων κατοικων τῆς Πατριδος μου Λεβαδέιας, τινὲς, ἐξ' ὧν ἄλλοι εὑρέθησαν συγγενεῖς τῆς τοῦ Β'. Παραστάτου τὴν σκηνὴν

παρασταινούσης ταύτης οἰκογενείας· ἄλλοι ἀνέκαθεν δημιουργήματά της· καὶ οἱ πλείονες αὐτῶν ἄνευ νομικῶν καὶ πολιτικῶν ἰδεῶν καὶ φωτῶν, καὶ εὐπάτητοι ἀπατηθέντες διὰ τῆς ραδιουργίας τῆς οἰκογενείας ταύτης ζῆτις ἐπὶ προσχήματι ὑπερασπίσεως τοῦ περὶ τῶν δύω παραστατῶν δικαιώματος τῆς Πατρίδος μου τὰ ἑαυτῆς συμφέροντα ἐφαρμόζουσα, αὐτοὺς ἐξαπαλήσασα διήγειρεν) ἑτεροκίνητοι, κ' ὄχι αὐθόρμητοι, πολλοὶ δ' ἔτι αὐτῶν οὐδ' ὅτι ἐναντίον ἡμῶν, ἐστὶν ἡ ἀναφορὰ αὕτη ζῶς πληροφοροῦμαι) εἰδότες, ἀλλὰ δι' ἀπάτης αὐτὴν ὑπογράψαντες, ἀναφέρονται οὕτως ἐναντίον ἐμοῦ καὶ τῶν ἀδελφῶν Κονταξίδων.

Ἐπειδὴ εἰς τὴν καθ' ἡμῶν ταύτην ἀναφοράν (ἐὰν ὅλαι αἱ ἐν αὐτῇ ὑπογραφαὶ ὑποτεθῶσι γνήσιαι) δὲν φαίνονται ὑπογεγραφαὶ δημοσίων ἀνδρῶν τῆς Πατρίδος μου, καὶ τοι συγκειμένης ἀπὸ 60 περίπου χωρία, ὡς ἐκ τῆ ἰδίᾳ παρ' αὐτῶν παρασταινομένη καταλόγου φαίνεται, ἀλλὰ συμπατριωτῶν μου τινῶν παροικούντων εἰς Ἀθήνας καὶ Σαλαμῖνα, μὴ φερόντων πρόσωπον, εἰμὴ τοῦ ἑαυτῶν, καὶ τριῶν δημογερόντων μόνου, καὶ αὐτῶν οὐδεμίαν κατὰ τοῦτο πληρεξουσιότητα ἐχόντων, μ' ὅλον ὅτι ἡ Ἑταρχία συγκειμένη ἀπὸ τοσούτων χωρίων, τὸ Σ. Βουλευτικὸν δύναται νὰ συμπεράνῃ πόσους ἄλλους Δημογέροντας ἔχει, καὶ ἐπειδὴ οὐδεμία τῶν καθ' ἡμῶν κατηγοριῶν ἐπιστηρίζεται εἰ, ἀρχὰς ἀληθεῖς ἀδικίας τινὸς ἢ παρανομίας μας, ἀλλὰ μάλιστα δικαιοσύνης καὶ νομιμότητος, τοῦ ὅτι δηλ. δὲν ὑποφέρομεν διὰ τῆς σιωπῆς καὶ ἀδιαφορίας μας νὰ γενῶμεν ψευδεῖς μάρτυρες, καὶ συμπράκτορες τοῦ δι' ἀπάτης παρασταινομένου τούτου δράματος, διὰ τοῦτο ἀφίνων τὴν περὶ τῶν καθ' ἡμῶν κατηγοριῶν ὀρθὴν κρίσιν εἰς τὴν φρόνησιν καὶ δικαιοσύνην τοῦ Σ. Βουλευτικοῦ Σώματος, εὐχαριστοῦμαι κατὰ τὸ παρὸν ζ χωρὶς νὰ ζητῶ βραδυτέρας ἀποδείξεις) νὰ θέτω ὑπ' ὄψιν του τὰς ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῶν ἐγγράφων των ἐξαγομένας ἀναντιρρήτους παραλειψεις, ἐκ τῶν ὁποίων θέλει προφανῶς ἀποδειχθῆ, εἰς ποῖον βαθμὸν καὶ οἱ Νόμοι λυμαινόμενοι καὶ παραβιαζόμενοι ἀσεβῶς καθυβρίζονται, καὶ τὸ Σ. Β. εἰ, κίνδυνον ἀπάτης τίθεται, καὶ τὰ ἀληθῆ καὶ ἱερὰ τῆ Πατρίδος μου δικαιώματα παρανόμως κα ταπατοῦνται.

α'. Ἐν ᾧ τὸ διαβιλονεικούμενον περὶ τῶν δύ Παραστατῶν τῆς Πατρίδος μου δικαίωμα, καθὼς καὶ ἡ καθ' ἡμῶν ἀναφορὰ δὲν ἐπιζη ριζονται εἰς ἄλλην τινὰ βάσιν, εἰμὴ εἰ τὴν παρὰ τοῦ Γεν. Αστυνόμου Λεβαδίας κατὰ τὸ 1822 ἔτος γενομένην, ὡς ἀναφέρονται κατὰ μέτρησιν, οὔτε πρωτότυπον τι τῆ κα ταλόγου τούτου ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ Αστυνόμου αὐτοῦ φαίνεται, οὐτ' ἐν τῷ ἀντιγράφῳ τοῦ Καταλόγου τούτου ἀντίγραφον τῆ ὑπογραφῆς καὶ τοῦ Αστυνόμου παρρησιάζεται, ὥστ' εἶναι ἄγνωστον ὁποίου πρωτοτύπου ἴσον ὁ κατάλογος οὗτος εἶναι, ὡς τὸ Σ. Β. παρατηροῦν τὸν παρρησιασθέντα αὐτὸν κατάλογον δύναται νὰ πληροφορηθῇ.

β'. Ἐὰν ἡ παρασταινομένη αὕτη τῶν κατοίκων καταμέτρησις ὑποτεθῇ γεγονυῖα, καὶ ἡ ποσότης ἀληθὴς, ἀνάγκη πᾶσα νὰ ἔγινε καὶ ἀκτικὴ καταγραφὴ τῶν Ονομάτων ἑκάστης Οἰκογενείας, ἀλλὰ τοιαύτη καταγραφὴ οὔτε φαίνεται οὔτ' ὑπάρχει.

γ'. Ο Παρρησιαζόμενος οὗτος κατάλογος περιέχει ὀλιγωτέρους τῶν 25000. κατοίκους δηλ. 22000. μόνον περίπου. ἀριθμος, εἰς τὸν ὁποῖον δὲν ἐπιτρέπεται ἀπὸ τὸν Νόμους ἡ ἐκλογὴ δύω Παραστατῶν ἐκ τῶν ὁποίων ἀφαιρουμένων 4000 περίπου τῶν εἰς τὸ τέλος τοῦ καταλόγου καταχωρημένων ἐξ χωρίων, Ξεροχωρίου καὶ τῶν λοιπῶν κατὰ τὴν αὐτῶν ἐπαρχίαν, τα ὁποῖα διὰ να ἦναι ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς Ν. Εὐρίπου δὲν εἶναι δυνατὸν ἐπὶ νομίμου Διοικήσεως νὰ σχηματήσουν μέρος τῆς Ἐπαρχίας μας, καὶ διὰ τὴν Γεωγραφικὴν των Θέσιν, καὶ διότι, ὄντων ὑπὸ τὸν τυραννικὸν ζυγὸν, δὲν ἐπιτρέπεται τοῦτο ἀπὸ τὸν Ιθ' παρ. τοῦ ὀργανικοῦ Νόμου, καὶ οὔτε κατεμετρήθησαν ποτὲ ἀπὸ τὸν Γεν. Αστυνόμον Λεβαδίας, οὔτε ψῆφον περὶ Παραστάτου αὐτῆς ποτ' ἔδωσαν, ἀφαιρουμένων λέγω, αὐτῶν, μένουν μόνον 18000. (ἀκολουθεῖ.)

Ἡ παροῦσα Ἐφημερὶς εὑρίσκεται εἰς Ἀθήνας εἰς τὸν συντάκτην Γ. Ψύλλαν. Εἰς Ναύπλιον, εἰς τὸν κύρ. Κ. Λιβέριον Βουλευτὴν. Εἰς Σύραν, εἰς τὸν κύρ. Π. Ψύχαν. Ἡ τιμή της γρ. 14. κάθε τρεῖς μῆνας. προπληρωμένα.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 22. 23.

Ἡ παρρησία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΤΕΤΡΑΔΗ. 10. Φευρουαρ. 1826.

Σύρα 29 Ιανουαρ.

Εχομεν εἰδήσεις ἀπὸ Πετρούπολιν ζτῶν 9 Ιανουαρ. Ε. Ν.) ὁτι εἰς τὰ τέλη Δεκεμβρίου ἀκολούθησε μια ἐπανάστασις εἰς Πετρούπολιν· ἐπειδὴ ὁ λαὸς καὶ τὸ στρατιωτικὸν ἐζητοῦσε τὸν Κωνσταντίνον Αὐτοκράτορα, τὸ Σενάτον ὅμως ἤθελε τὸν Νικόλαον, τὸν ὁποῖον καὶ ἀνεβίβασεν εἰς τὸν θρόνον.

Εἴδαμεν καὶ τὴν Διακήρυξιν τοῦ νέου Αὐτοκράτορος εἰς τὰς Ἐφημερίδας τῆς Φλωρεντίας.

-- Ἐζητήθημεν, καὶ κάπως καὶ ἐφοβερίσθημεν ἀπὸ τοὺς εἰς Τζιαν καπιτανέους νὰ τοὺς στείλωμεν 300 καντάρα παξιμάδι καὶ 15 χιλιάδες φυσέκια -- Εἰς πόσαις ἐξουσιαις θὰ ὑπακούσωμεν;

-- Ο Λοχαγὸς Δεκρίζε ἔπιασε μιαν ναῦν Αγγλικὴν φορτωμένην ἀπὸ τὸν Μεχμὲτ Αλλῆ διὰ τὰ στρατεύματά του εἰς Πελοπόννησον, καὶ φαίνεται, ὁτι θέλει εἶναι καλὰ παρμένα τὰ πράγματα ὁπου τῆς εὐρέθησαν.

-- Μὲ ἐρωτᾶς διὰ εἰδήσεις ἐξωτερικὰς. σοῦ ἀποκρίνομαι κ' ἐγὼ μὲ τὴν κοινὴν λόγον " ἀλλοὶ ποῦ δὲν ἔχει νύχια νὰ ξυθῇ, μὲν κοπτερεῖ ἀπ' τὰ ξένα." Τοῦτο πρέπει νὰ τὸ γράψουν οἱ Ελληνες βαθεῖα μέσα εἰς τὰ φύλλα τῆς καρδιᾶς τους. Εἶναι ἀληθινὸν, ὁτι πάντοτε θέλομεν ἔχει βοήθειαν ἀπὸ μερικὲς Φιλέλληνας, καὶ ἡ βοήθειά τους θὰ μᾶς εἶναι χρησιμωτάτη· πλὴν πρέπει νὰ ῥίζωμεν κ' ἐμεῖς τὰ μύτιαμα. ἰ. τοὺς εἰς Μισολόγγι, διὰ νὰ ἰδοῦμεν καὶ νὰ ζυγιάσωμεν τὸ βάρος τοῦ ἐχθροῦ μας, καὶ τότε νὰ λογαριάσαμεν πόση βοήθεια μᾶς ἐχρειάζετο, ἂν ἐκάμναμεν καὶ οἱ ἄλλοι ἐκεῖνο ὁπὸ κάμνουν οἱ πολιορκημένοι ἀδελφοί μας.

Αθῆναι. 8 Φευρουαρίου.

Εἴδαμεν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Ὕδρας ζἀριθ. 182ζ, τοὺς ἀξιολόγους πολέμους τῆς Τδραϊκῆς Μοίρας ἀπ' ἔξω ἀπο τὸ Μεσολόγι εναντίον τοῦ μεγαλωτάτου ἐχθρικοῦ στόλου. εἰς ὅλους αὐτοὺς τοὺς πολέμους ενίκησαν καὶ ἐδίωξαν τοὺς ἐχθροὺς. καὶ ἔβαλαν εἰς τὸ Μεσολόγγι ἀρκετὰς τροφὰς καὶ πολεμεφόδια. ! Τί ἤθελαν κάμη, ἂν ἦσαν ὅλα τα Ελλ. πολεμικὰ πλοῖα μαζή;

- Ενας μελετημένος φύσος διὰ κλοπὴν, περίεργος διὰ τὰ περισσατικὰ του καὶ διότι εἶναι ἡ πρώτη φορὰ, ὁποῦ ἀκολουθεῖ, ἐξεσκεπάσθη εἰς τὴν πόλιν μας τέταις ταῖς ἡμέραις. εἰς τὸ ἐξιόμενον φύλλον θέλει τὸν περιγράψωμεν καθὼς ἀκολούθησε.

Γράμμα τοῦ Στρατ. Σκαλτζᾶ πρὸς τοὺς εἰς Σάλωνα Στρατηγοὺς.

Αδελφοὶ Στρατηγοὶ

Εὐθὲς εὐγῆκαν οἱ Τοῦρκοι ἀπο τὴν Επαχτον ἕως πένθε χιλιάδες, εἰς τα καράβια διὰ θαλάσσης· ὅλην τὴν ἡμέραν ἐχθες ἐπολέμησαν οἱ ἐδικοί μου. μοῦ ἐσκοτώθηκαν καὶ δύω συντρόφοι, ἐπῆραν μερικὰ πράγματα, καὶ τὸ ἐπίλοιπον ἀσκέρι μετὰ κα-

ράβια ἐκοιμήθηκαν εἰς τὰ Τερζώνια, τὰ δὲ καράβια ἐτραβούσαν κατὰ τὴν Βετρινίζαν, ἀπὸ τὸ ἐπάνω μέρος δὲν ἠμπόρεσαν νὰ φθάσουν οἱ ἐχθροὶ, ἐβαστάχθησαν ὅμως ὁποσοῦν οἱ ἐδικοίμου. Τῶρα δὲν ἠξεύρω ἂν ἦναι ὁ Κιουταγὴς, ἢ εἶναι στρατηγήματα τοῦ Ἀράπη, δὲν ἠξεύρω ὅμως ἂν τὸ ἔχουν διὰ τὰ Σάλωνα· μὲ ὅλον τοῦτο, ὅπως καὶ ἂν ἦναι τὸ πρᾶγμα, σᾶς δίδω τὴν εἴδησιν νὰ ἔχετε τὰ μέτρασας, ἐπροχθὲς μοῦ ἔγραφεν ὁ Καραϊσκάκης, ὅτι ὁ Κιουταγὴς ἐτραβούσεν διὰ τὴν Ἄρτα δὲν ἠξεύρω μὴν τὸ ἔκαμε διὰ στρατήγημα καὶ ἐγύρισεν ὀπίσω, ὅτι λοιπὸν πάλιν μάθω, θέλω σᾶς γράψῃ. Ταῦτα καὶ μένω.

τῇ 30. Ἰαννουαρίου. ὁ Ἀδελφός τας
1826. Γρανίτζα. Δῆμος Σκλατζᾶς

Κύριε Συντάκτα τῆς ἐφημερίδος τῶν Ἀθηνῶν

Διαλυθέντος τοῦ κατὰ τὴν πολιορκίαν τοῦ Μισολογγίου στρατοπέδου ἐξ αἰτίας τῶν τροφῶν, καὶ τῶν ἐν αὐτῷ στρατηγῶν ἀπερνόντων εἰς τὰ ἐδῶ, ἀναγκασθεὶς ἔμεινα καὶ ἐγώ, ὅστις κατὰ τὸ παρὸν εὑρίσκομαι εἰς τὰ χωρία Χώστια, Κακόσι, Δεμπρένα φυλάττων τὰς ἐνταῦθα ἀναγκαίας θέσεις ἀπὸ τὰς εἰσβολὰς τῶν ἐξ Εὐρίππου ἐχθρῶν, ἕως δευτέραν Διαταγὴν τῆς Σ. Διοικήσεως.

Τὰ ἐδῶ διατρέχοντα εἶναι τὰ ἑφεξῆς. κατὰ τὴν 26 τοῦ παρελθόντος εὑρισκόμενος μετὰ τῶν ἄλλων ὁπλαρχηγῶν εἰς Σαλωνα, ἔφθασαν ἐκεῖ γράμματα παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, καὶ παρὰ τῶν ἐν τῷ Μισολογίῳ ὁπλαρχηγῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ἐπληροφορήθημεν ὅτι τὸ φρούριον αὐτὸ ἐφοδιάσθη ἀρκετὰ ἀπὸ τροφὰς καὶ πολεμεφόδια, καὶ ὅτι ὁ ἑλληνικὸς στόλος ἐναυμάχησε μετὰ τοῦ ἐχθρικοῦ καύσας μίαν φρεγάταν, πέρνωντας ἓν Ἰμβρίκι, καὶ δύο πυρπολικὰ, μᾶς προσκαλοῦσαν προσέτι ἵνα ἀπέλθωμεν ἐκεῖ καὶ νὰ μείνωμεν μόνον τέσσαρας ἡμέρας διὰ νὰ ἠμπορέσωμεν νὰ κατασκρέψωμεν τὰ κατὰ τοῦ Μισολογγίου σχέδια τοῦ Ἰμπραΐμη. ἐπειδὴ ὅμως ἐφάνη δύσκολον ἐξ αἰτίας τῶν τροφῶν ἐμείναμεν. ὁ κομιστὴ; ὅμως αὐτῶν τῶν γραμμάτων μᾶς εἶπεν διὰ ζώσης, ὅτι ὁ Σ. Κ. Γ. Κίτζος ἐσυναγρικήθη μετὰ τοῦ Ἰμπραΐμη διὰ νὰ τοῦ παραδώσῃ τὸ κανονοστάσιον τὸ λεγόμενον Ἀνέταν, τὸν ὁποῖον ἐξεσκέπασαν οἱ ἐν τῷ Μισολογγίῳ ὁπλαρχηγοὶ καὶ τὸν ἔχουν εἰς φυλακὴν, ἡ ὑπόθεσις αὐτοῦ τοῦ κατορθώματος τοῦ Σ. Κίτζου ἠκολούθησεν οὕτως. οἱ ἐν τῷ Μισολογγίῳ εἶχον συλάβη δύω Τούρκους τοὺς ὁποίους ἔχοντές τους εἰς τὴν φυλακὴν παρεκάλεσεν ὁ ῥηθεὶς Στρ. τοὺς λοιποὺς ὁπλαρχηγοὺς νὰ τοὺς ἐλευθερώσωσιν, οὗτοι δὲ μὴ σκοπεύοντες τινὰ ἐναντία τοὺς ἠλευθέρωσαν δίδοντές τους εἰς μερικοὺς στρατιῶτας νὰ τοὺς προσέχουν. αὐτοὺς τοὺς ἔστειλε διὰ νυκτὸς ὁ Κ. Κίτζος ὁμοῦ μὲ τὸν τζαούσην του εἰς τὸν Ἰμπραήμην, ὅπου εὑρίσκονται καὶ δύω αὐτάδελφοί του, μὲ γράμματα· καὶ ὁ μὲν τζαούσης ἐγύρισεν εἰς τὸ φρούριον, οἱ δὲ Τοῦρκοι ἔμειναν ἔξω. μετὰ δύω τρεῖς ἡμέρας, ἐζήτησαν οἱ λοιποὶ ὁπλαρχηγοὶ τοὺς Τούρκους καὶ μὴ εὑρόντες αὐτοὺς, ἔκαμαν μεγάλας ἐξετάσεις εἰς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς φυλάττοντας τοὺς Τούρκους, οἵτινες εἶπον ὅτι ὁ τζαούσης τοῦ Κ. Κίτζου ἦλθε καὶ ἐπῆρε τοὺς Τούρκους, λέγωντας ὅτι ὁ Κ. τὸν ἔστειλε ἐπὶ ταὐτοῦ. καὶ πιάνοντες τὸν τζαούσην ὕστερον ἀπὸ πολλὰς βασάνους ὁποῦ τοῦ ἔκαμαν, εἶπεν ὅτι ὁ ἴδιος εἶχεν ὑπάγη εἰς τὸν Ἰμπραήμην τέσσαραις φοραῖς σταλμένος ἀπὸ τὸν Στρατηγόν του καὶ ἔκαμεν αὐτὴν τὴν συμφωνίαν.
ταὐτὸ μᾶς βεβαιοῖ καὶ ὁ Σ. Τζ Γκας, τοῦ ὁποίου τὸ ἴσον σᾶς περικλείοται.

Οὕτω κύριε, οἱ στρατηγοὶ τῆς Διοικήσεως, τοὺς ὁποίους ἐτίμησε μ' αὐτὰ τὰ ἀξιώματα, καμνουν ἀνταμεθᾶς εἰς τὸ ἔθνος των, καὶ τοιαύτας πιστὰς ἐκδοχαίσεις δεικνύουν εἰς αὐτὸ, πρέπει ὅμως εἰς ὁσοὺς ἔχουν συγγενεῖς μὲ τοὺς ἐχθροὺς, καὶ εἰς ὅσους εἶναι ἐκ νεαρᾶς των ἡλικίας ἀναθρεμμένοι μὲ τοὺς Τούρκους νὰ μὴν ἐμπιστεύεται εἰς τοὺς τοιούτους τὸ ἔθνος μας κἀνὸν ὑπούργημα οὔτε πολιτικὸν, οὔτε πολεμικὸν, διότι εἰσὶν ὅλοι τοῦρκοι, καὶ τὰ αὐτῶν φρονήματα δὲν ἀποβλέπουσιν εἰς ἄλλο, εἰμὴ εἰς ὄλεθρον καὶ ἀφανισμὸν τοῦ ἀντυχοὺς Ἔθνους μας καθὼς καὶ τὰ τοῦ Σ. Κ. Γ. Κίτζου.

Κατὰ τὴν 30. τοῦ παρελθόντος εὑρισκόμενος εἰς Λεβαδέαν ἔλαβον γράμματα παρὰ τῶν ἐν Σαλώνοις Στρατηγῶν, ὅτι Μουστάμπεϊς τὸ μετὰ τοῦ Κιαχαγιά τοῦ Κιουταχῆ, ἔφθασεν μὲ 4000. ἐχθροὺς περίπου, εἰς Ὁμέρ. ἐφέντη, καὶ ὅτι νὰ προφθάσω τὸ ὀγλογορώτερον. ὅθεν ἐξεκίνησα εὐθὺς διὰ τὰ ἐκεῖ καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ, ἀλλὰ φθάσας εἰς Δίστομον ἔλαβον γράμματα δεύτερα ὅτι οἱ ἐχθροὶ αὐτοὶ ὀπισθοδρόμησαν, πέροντες ἕως 3000. γηδοπρόβατα, διότι ἀπεκρούσθησαν παρὰ τῶν Σ. Δῆμου Σκλατζᾶ, Τριαντάφυλλου, καὶ λοιπῶν. λέγουν ὅτι οἱ Τοῦρκοι αὐτοὶ νὰ εὐγῆκαν ἀπὸ τὸν Ναύπακτον σωστὴν ὅμως πληροφορίαν περὶ τούτου δὲν ἔχομεν, καὶ ἂν εἶχον σκοπὸν διὰ τὰ Σάλωνα.

τῇ 6. Φευρουαρ. 1926.
ἐκ Χοστίων. εἰλικρινὴς σας φίλος
Στάθης Κατζικογιάννης.

-- Μανθάνομεν ὅτι οἱ Πελοποννήσιοι ζητοῦν νὰ γενῇ ἡ Συνέλευσι, εἰς Μέθενα, τόπον ἄγριον καὶ ἔρημον, καθὼς ἀκούομεν. Ἐμεῖς ὅμως ἐλέγαμεν, ἡ ἱστορία νὰ ἤθελεν ἔχει διδαγμένους τοὺς κυρ. Πελοποννησίους πόσον ἔβλαψε τὸ πάλαι αὐτὸς ὁ μέσα τοῦ Ισθμοῦ περιορισμός τους, καὶ πόσον ἀκόμη καὶ εἰς τὰς σημερινὰς περιστάσεις ἤθελεν τοὺς ὠφελήσει μεγάλως, ἐὰν ἔρριπτον τὰ βλέματά τους ἔξω τῆς χερσονήσου των, τὴν ὁποίαν ὁ Θεὸς ἂν ἤθελεν, ἠμπορεῦσε νὰ τὴν κάμη νῆσον, καθὼς ἡ Πυθία εἶπεν, ὅταν ἐζήτησαν νὰ περιτειχίσουν καὶ νὰ κόψουν τὸν Ισθμὸν.

Περὶ τοῦ Συντάκτου τῆς τῶν Ἀθηνῶν Ἐφημερίδος.

Εἰς τὸν 16. ἀριθμ. τῆς Ἐφημερίδος τῶν Ἀθηνῶν διακηρύττεται ἕνα παράβλημα, ἵνα διαλυθῇ ἀπὸ τοὺς πατριώτας· πῶς ἠμπορεῖ δηλαδὴ ἡ διορισθεῖσα Διοικητικὴ ἐπιτροπὴ εἰς ἐξέτασιν τῶν ἐγγράφων τῆς πληρεξουσιότητος, νὰ ἐξακριβώσῃ ἂν ἔγειναν κατὰ τὴν ἐλευθέραν θέλησιν τοῦ λαοῦ, κτλ. παρακαλῶσε λοιπὸν νὰ καταχωρήσῃς εἰς τὴν πρώτην ἐπομένην ἐφημερίδα, τὴν ἀδύνατον ταύτην γνώμην μου.

α'. Τὸ ζητούμενον διὰ τῆς Ἐφημερίδος εἶναι παράκαιρον, διότι καὶ ἂν εὑρεθῇ ὁ τρόπος μιᾶς ἐκλογῆς, ὅσον τὸ δυνατὸν, ἀβίαστος καὶ εἰλικρινὴς, μὴ ὑποκείμενος εἰς βίαν, δολιότητα, ἀπειθῆ, ἢ δωροδοκίαν, δέν εἶναι ὁ καιρὸς νὰ ἐκπληρωθῇ, διότι ἤδη ἔλαβεν τέλος εἰς τὰς διαφόρους ἐπαρχίας ἡ ἐκλογὴ, καὶ ἡ προσδιορισθεῖσα ἐποχὴ τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως πλησιάζει καὶ ἔφθασεν.

β'. Τὸ ζητούμενον, δὲν ἔπρεπε νὰ εἶναι διὰ τὸν παρόντα καιρὸν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἤδη πλησιάζουσαν Ἐθνικὴν Συνελευσιν νὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὸ μέλλον, ἐπειδὴ καὶ ἡμεῖς νόμιζον περὶ ἐκλογῆς ἔχομεν ὑπ' ἀριθμ. 17 καὶ ἀκολούθως αἱ ἐκλογαὶ πρέπει νὰ γίνωνται καλὰ τὸν ἴδιον, ἕως ὅτου τὸ Ἔθνος, νὰ κάμῃ ἄλλον, εἰδὲ ὅπως ἀλλέως γένουν, μ' ὅλον ὅτι καὶ μὲ περισσοτέραν ἐντέλειαν ἀφ' ὅσην διορίζει αὐτὸς ὁ νόμος, θέλει εἶναι παράνομος καὶ ἀνέκδοτος. Ὅθεν ἡ διορισθεῖσα Ἐπιτροπὴ θέλει καταγίνεται εἰς τὸ νὰ ἐρευνήσῃ ἂν τὰ τοιαῦτα ἔγγραφα ἔγειναν κατὰ τὸν Νόμον, καὶ ὅλη ἡ βάσις της θέλει εἶναι ἡ πληροφορία καὶ ἡ ἐπικύρωσις παρὰ τῶν Ἐπάρχων ἑκάστης Ἐπαρχίας, τῆς μόνης τοπικῆς ἀρχῆς, τὴν ὁποίαν τὸ ἔθνος ἐσύστησε, καὶ γνωρίζει. Διὸ καὶ μὲ ἀπορίαν μου παρατηρῶ εἰς τὸν 18, ἀριθμ. τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος εἰς τὸ ἄθρ. περὶ τῆς γενομένης ἐκλογῆς τῶν πληρεξουσίων τῶν Ἀθηνῶν, ὅτι κατὰ τὴν 17, τοῦ ἤδη παίσαντος συναχθέντων τῶν ἐκλεκτόρων τῆς ἐπαρχίας εἰς ἐπαρχιακὴν συνέλευσιν περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν πληρεξουσίων, διωρίσθη ἕνας νὰ ἐξετάσῃ τὰ ἔγγραφα, μὴν ἀναφέρων ἀπὸ ποίαν ἀρχὴν ἢ ἐξουσίαν ἐδιορίσθη· καὶ ἐν ᾧ ἄλλη δὲν γνωρίζεται παρὰ ἐκείνη τοῦ ἐπάρχου. Καὶ εἰς ποῖον ἄλλον ἔπρεπε νὰ παρρησιασθοῦν τὰ ἔγγραφα διὰ τὴν νομιμότητα, εἰμὴ εἰς τὴν τοπικὴν ὑπερτάτην ἀρχὴν τοῦ ἐπάρχου; ἢ εἰς ἕτερον διωρισμένον παρὰ τοῦ ἰδίου; καὶ ποῖος τέλος ἔχει τὸ δικαίωμα εἰμὴ αὐτὸς ὁ νομοθέτης τοῦ ἐξετάζειν αὐτὰ; ἐν ᾧ μάλιστα πρέπει καὶ να παρευρίσκεται, καὶ νὰ προεδρεύῃ εἰς τὴν ἀπαιτουμένην νομικὴν τάξιν, ἤτις δίδει τοὺς χαρακτῆρας τῆς νομιμότητος, καὶ οὕτως, ἡ τοιαύτη συνέλευσι, να γένῃ ἐπίσημος καὶ νόμιμος: πρᾶγμα τὸ ὁποῖον παρασιωπεῖται εἰς τὴν ῥηθεῖσαν ἐφημερίδα. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ Διοίκησις, μὴ δυναμένη να παρευρεθῇ εἰς τὸν διορισμένον τόπον τῆς ἐγγιζούσης Ἐθνικῆς συνελεύσεως, ἐδιόρισεν ἐπιτροπήν της, ἥτις κατὰ πληροφορίας τῶν διαφόρων ἐπάρχων περὶ νομιμότητος τῶν πληρεξουσίων ἐπικυρώσεώ, ὧν θέλει ὁδηγεῖ τὰς περὶ τούτου πράξεις της.

Καὶ ποίαν πληροφορίαν δύναται ὁ Ἔπαρχος τῶν Ἀθηνῶν, νὰ δώσῃ περὶ νομιμότητος; ἐν ᾧ ἀγνοεῖ ἐπισήμως ἂν ἦλθον ἐκλέκτορες εἰς τὴν μητρόπολιν, καὶ διὰ ποίαν ὑπόθεσιν; ἂν ἔγινε παρ' αὐτῶν συνέλευσίς, καὶ διὰ ποῖον τέλος; ἂν ἐκλέχθησαν πληρεξούσιοι, καὶ πῶς, καὶ ποῖοι; καὶ ἄνευ τῆς αὐτοῦ ἐπικυρώσεως, καὶ πληροφορίας, ποίαν πίστιν θὰ δώσῃ ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὰ ἔγγραφα συστατικὰ τῶν πληρεξουσίων; ἢ ποίαν νομιμότητα ἠμπορεῖν νὰ ἔχοὺν αὐτά;

Θέλει μὲ ἀποκριθῇ τις, ὅτι εἰς τὰ δημοκρατικὰ κράτη ἔχων ὁ Λαὸς τὴν ὑπερτάτη ἐξουσίαν, ἡ θέλησίς του εἶναι Νόμος, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ παύει πᾶσα ἐξουσία.

Ναί βέβαια· πλὴν ὁ λαὸς κατά τινας λόγους εἶναι ἡ μόνη ὑπερτάτη ἀρχὴ, καὶ κατά τινας ἄλλους αὐτὸς ὁ πρῶην Βασιλεὺς, εἶναι ὑπήκοος.

Εἶναι ἡγεμὼν ὁ λαὸς ἑνὸς ἔθνους. ὅταν συνελθῃ, διὰ τῶν νομίμων πληρεξουσίων του νὰ ἐκφωνήσῃ καὶ νὰ θεσπίσῃ τὴν θέλησίν του, ἥτις θέλει εἶσθαι ὁ κυριεύων μονάρχης Νόμος, τὸν ὁποῖον ὅστις παραβῇ, ἢ παρακούσῃ, νομίζεται ὡς ἐχθρὸς αὐτοῦ τοῦ αὐτοκράτορος λαοῦ. Τούτου τελειωθέντος, ὁ ἰδιος αὐτὸς λαὸς, εἶναι ὑπήκοος, οὔτε δύναται ἡ θέλησις ἑνὸς, κατὰ μέρος λαοῦ μιᾶς ἐπαρχίας νὰ παρατρέξῃ καὶ διορθώσῃ ὡς ὑπέρτατος ἄρχων, τὰ ἀποφασισθέντα παρ' ὅλου τοῦ λαοῦ τῆς ἐπικρατείας, μὲ ἰδιαίτερον σύστημα, ἢ συνήθειαν, ἀλλὰ νὰ ὑπακούῃ καὶ ἐκτελῇ κατὰ ῥῆμα αὐτά.

Εἰ δὲ τὸν 20, ἀριθμὸν εἶδεν ν' ἀναφέρεται ἡ λύσις τῆς ἀπορίας, ἐπαινῶν τὸν τρόπον τῆς ψηφοφορίας μεταχειριζόμενον ἀπὸ τὴν φιλόμουσον Εταιρίαν, καὶ ὅλημένον εἰς χρῆσιν εἰς τὰς ἐπαρχιακὰς ἐκλογὰς πρό τινων ἐτῶν καὶ παρακινῶν νὰ τὸν μεταχειρισθῶσι καὶ αἱ λοιπαὶ ἐπαρχίαι, πλὴν δὲν ἀναφέρεται ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἐκτελεῖται· ἐξελάσας ὅμως ἔμαθον, ὅτι συνεχομένων τῶν ἐκλεκτόρων εἰς συνέλευσιν ὀνομάζωσιν ὅσους μέλλουν νὰ ψηφίσωσι, καὶ τούτου γενομένου, θέτουσι εἰς ἕτερον οἰκίσκον ὅσα ποτήρια σκεπασμένα ὡς πρὸς τὸν ἀριθ. τῶν ὑποψηφίων μὲ χαρτίον ἔχον μίαν τρυπίτζαν ὥστε νὰ χωρῇ ἡ ψῆφος, ἐφορευόντων, ἑνός, ἢ δύω ὑποκειμένων. Επειτα ἀπὸ ἕνας ἕνας ἀλληλοδιαδόχως πηγαίνει εἰς τὸν κατὰ μέρος οἰκίσκον, καὶ ῥίπτει τὴν ψῆφον του, εἰς ὅποιον ποτήριον θέλει, κατὰ τὴν ἐλευθέραν ἑκάστου θέλησιν. καὶ τελειωθείσης τῆς ψηφοφορίας μεταφέρονται ὅλα τὰ ποτήρια εἰς τὴν ὁμήγυριν, ὅπου μετροῦνται αἱ περιεχόμεναι εἰς ἕκαστον αὐτῶν, καὶ εἰς ὅποιον ποτήριον εὑρεθῶσι περισσότεραι ψῆφοι, ἐκεῖνος εἶναι ὁ ἐκλεγόμενος.

Τοῦτος ὁ τρόπος δὲν μοὶ φαίνεται καλὸς, διότι γέμει ἀπὸ ὑποψίας, καὶ ἐμπνέει εἰς τὴν φαντασίαν τῶν ψηφοφόρων ἔτι μᾶλλον τὸν φόβον καὶ τὴν δειλίαν παριστάνων τοὺς ὑποψηφίους φοβεροὺς εἰς τὴν φαντασίαν τῶν ψηφοφόρων καὶ τοῦ λαοῦ, καὶ διδάσκων ὅτι καθὼς δὲν δύναται νὰ ψηφήσῃ τινὰς ἐλεύθερα, οὔτε νὰ ὁμιλῇ καὶ νὰ πράττῃ ἐλεύτερα δύναται. Καὶ ἀφ' οὗ κηρύττομεν ὅτι πρέπει νὰ ὁμιλῶμεν, καὶ νὰ γράφωμεν παρρησίᾳ καὶ ἐλευθέρως τὴν γνώμην μας, καὶ νὰ θεατρίζωμεν τὴν κακίαν, διατὶ κεκρυμμένως νὰ ψηφηφορῶμεν; ὡς πράττουσι τι ἀπαίσιον, ἢ ἀνοσιουργίαν τινά; Καὶ ἀφ' οὗ δὲν ἀποτολμῶμεν νὰ εἴπωμεν ἐλευθέρως "Τοῦτον θέλομεν, ἢ ἐκεῖνον ἀποβάλλομεν, πῶς δυνάμεθα νὰ εἴπῶμεν ἐλευθέρως, Τοῦτος, ἢ ἐκεῖνος ἔπραξεν τὴν δεῖνα κακίαν, ἐν ᾧ ἡμεῖς καθ' ἑαυτοὺς παραιτοῦμεν πραγματικῶς τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθέρας θελήσεως;

Θέλησις τοῦ λαοῦ καὶ μυστικότης, εἶναι δύο πράγματα ἀντιφατικά. ἡ θέλησις τοῦ λαοῦ πρέπει νὰ ἦναι δημόσιος, διότι ὁ λαὸς μὴν ἔχων δυνατότερόν του τινὰ, δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ φοβηθῇ, διὰ νὰ μεταχειρισθῇ τὴν μυστικότητα. τοῦτο ἀκολούθησε καὶ ἀκολουθεῖ εἰς ὅλα τὰ δημοκρατικὰ κράτη, καὶ τὸ ἄλλο ἀκολούθησε καὶ ἀκολουθεῖ εἰς τὰ μοναρχικὰ, ὅπου ἕκαστος δὲν δύναται νὰ εἶναι ἐλεύθερος καὶ ἀπὸ τὴν θέλησιν, παρὰ μυστικὸς διὰ τὸν φόβον τοῦ ἰσχυροτέρου· τότε ἐγγίζει ἡ πτῶσις τῶν δημοκρατιῶν ὅταν ἀρχίσῃ ἡ μυστικὴ ψηφοφορία.

Ο μόνος καλλήτερος τρόπος κατὰ τὴν ἀδύνατον γνώμην μου εἶναι ἐκεῖνος ὅστις καθιστᾷ θαρραλεώτερον τὸν λαὸν ἐξαλείφων τὸν φόβον, καὶ ἀφαιρῶν ὅσον τὸ δυνατὸν τὰς ἐνδεχομένας ὑποψίας ἀπάτης καὶ δολιότητος μὲ τὴν παρρησίαν, διότι ὑποῖος ἐκβάλλει τὴν ὑποψίαν ἑκάστου, ὅτι δὲν δύνανται νὰ ἐκβάλωσιν εἰ ἐν τῷ οἰκίσκῳ τὴν ψῆφον ἀπὸ τὸ ἕνα ποτήριον, καὶ νὰ τὴν βάλωσιν εἰς τὸ ἄλλο; ἢ ὅτι δὲν δύνανται νὰ ἐκβάλωσιν τὶ σκέπασμα τοῦ ἑνὸς περιέχοντος περισσοτέρας ψήφους, καὶ νὰ τὸ βάλωσιν εἰς ἄλλο ἔχον τὰ ὀλιγωτέρας, καὶ ἀνάπαλιν; ἢ τις μὴν ἠξεύρων γράμματα ἐρωτήσῃ, ποῖον εἶναι τὸ ποτήριον τοῦ δεῖνος, καὶ δεῖνος, δὲν δύνανται νὰ τῷ δείξωσι τὸ ἕν ἀντὶ τοῦ ἄλλου; ἢ ποῖος πληροφορεῖ τὸν καθένα, ὅτι

να, ὅτι δὲν δύνανται νὰ διαφθείρωσιν οἱ ἐν τῷ οἰκίσκῳ τὴν θέλησιν τινὸς ψηφηφόρου εἰς τὴν στιγμὴν τῆς ψηφηφορίας, μὲ τινὰ λόγον ἐπαινετικὸν ἑνὸς τῶν ὑποψηφίων, κτλπ; καθὼς καὶ κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ συνταγματικοῦ μας χάρτου διὰ τοῦ παραγ. λά. διορίζεται ἡ ψηφηφορία δημόσιος.

Θέλει μ' ἀποκριθῇ τις, ὅτι ἐκλέγομεν ἐνάρετα ὑποκείμενα διὰ τὸν οἰκίσκον, ἐπιστάτας τῆς ψηφηφορίας, εἰς τὸ ὁποῖον δὲν ἀμφιβάλλω, πλὴν ὅσον ἐνάρετα, καὶ ἂν εἶναι, τὰ τοιαῦτα ὑποκείμενα, εἶναι ὅμως ἄνθρωποι, ἔχουσι πάθη, καὶ ἡ ἀρετή ἔχει τὸν ὅρον της, κατὰ τὸν βαθμὸν, καὶ ὅρον τοῦ πάθους. ἔχουσι φιλίαι καὶ φιλικὰ, καὶ ὁ κάθε ψηφηφόρος θέλων νὰ δώσῃ τὴν ψῆφον του μυστικὴν κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον τὴν διδει φανερὰν εἰς τοὺς ἐπιστάτας, ὥστε καὶ ἡ ἰδία αὐτή μυστικότης δὲν ἐκτελεῖται. Καὶ ποῖος πείθει τὸν καθένα, ὅτι ἕκαστος τῶν ψηφηφόρων δύναται νὰ ῥίψῃ ἐλευθέρως τὴν ψῆφον του ὅπου τὸν ὑπαγορεύει ἡ θέλησίς τα ἔμπροσθεν ὑποκειμένων σχετισμένων καὶ φιλιωμένων μὲ τοὺς ὑποψηφίους; καὶ ὅτι εἰς ἐκείνην τὴν στιγμὴν δὲν συγχύζεται καὶ ταράτεται το πνεῦματου; ἢ δὲν δύναται να τὴν ῥίψῃ ὅπου τον ὑπαγορεύει ἡ συστολὴ τῶν ἐρόρων, φοβούμενος μὴν το μάθη ὁ ὑποψήφιος, ὅτι κατ' αὐτοῦ ἐψήφησεν, καὶ γνοστοποιηθεῖ ἐν μέσω τοιαύτης μυστικότητος. (α)

Εν Αθηναις τῇ 4 φεβρουαρίου 1826

ὁ Πατριώτης.

Νικόλαος Γερακάρης.

(α Εἰς τὸ ἐρχόμενον θέλομεν κοινοποιήσει και τὰς ἐδικάς μας σκέψεις ἐπάνω εἰς αὐτὴν τὴν ἀξιόλογον ὑπόθεσιν τῆς ψηφηφορίας. Γ. Ψ.

Διὰ το δικαίωμα τῶν δύω Παραστατῶν τῆς Λεβαδ. ἐξακολοθησις.

δ'. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς προβαλλομένης καταμετρήσεως μέχρι τοῦδε ἀπέθανον ὑπὲρ το σύνηθες, και ἐφονεύθησαν ἀποδεδειγμένως ὑπὲρ τὰς 5000 κατοίκων ἀπὸ τὰς ἐπιδημιακὰς Νόσους και ἀπὸ τὰς αἰθνηδίους τῶν ἐχθρῶν ἐπιδρομὰς, ἐκτὸς τῶν ὅσοι ἠχμαλωτίσθησαν, και ὁ Νόμος δὲν ἐννεῖ βέβαια, διὰ παρελθόντας και ἀποθανόντας κατοίκους, ἀλλὰ δι' ἐνεστῶτας και ζῶντας.

ε'. Η διασπορὰ τῶν κατοίκων δὲν ἔγινε πρὸ τῆς α'. Περιόδου ὡς παρασταινοῦν, ἀλλὰ μέρος περὶ τα τέλη τῆς α' και μέρος κατὰ τὴν β'. μετὰ τὸν παντελῆ τῶν ὁρινῶν χωρίων ἐμπρησμὸν, ἐξαιρουμένων ὀλίγων τινῶν ἐκ τῶν εὐπορούντων διασπαρέντων τὸν α'. χρόνον.

ϛ. Αναφέρουν ὡς δικαίωμα, ὅτι εἰς τὴν α'. περίοδον ἡ Πατρίς μου εἶχε δύω Παραστάτας, ἐν ᾧ ἐκτὸς ὅτι τοτε ἦτον ἀπροσδιόριστον εἰς ἑκάστην Επαρχίαν το περὶ παραστατῶν ποσότητος, διότι και αἱ Π. Πάτραι τρεῖς ἔστειλαν τοτε, καὶ τὰ Σάλωνα μέχρι τοῦ τέλους τῆς Περιόδου δύω εἶχον, και ἄλλαι ὁμοίως. πρὸς τούτοις ἡ εἴσοδος τοῦ Νικολάου Νάκου εἰς το Σ. Β. ἐστάθη μετὰ δύω περίπου μῆνας ἀπο τῆς ἐνάρξεως τῆς α'. περιόδου, και τοῦτο, διότι τοῦ τότε παραστάτου Λεβαδίας Λάμπρου-Νάκου διορισθέντος εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Αστυνομίας εἶχε μείνῃ ἡ Πατρίς μου ἄνευ παραστάτου και μ' ὅλον τοῦτο ἡ συνεδρίασίς του δὲν διήρκεσε περισσότερον ἀπο δύω σχεδὸν μῆνας, δηλ. μέχρις ὅτου συμφώνως μὲ τὴν θέλησιν τοῦ τυράννου Οδυσσέως ἀπελθὼν κατήργησεν αὐτὸς, και οἱ υἱοίτου οὗτοι, τὸν Αρειον Πάγον, ὡς οἴδατε. και προπάντων ὁ περὶ Παραστῶν ἐκλογῆς ὑπ' ἀριθ' 17. τοῦ κωδικος τῶν Νόμων Νόμος ἐθεσπίσθη περὶ τὰ τέλη τῆς α'. Περιόδου κατὰ τὴν θ'. Νοεμβρ. και ἐπεκυρώθη παρὰ τῆς ἐν Αστρει β'. ἐθνικῆς Συνέλευσεως, και μετὰ τὸν Νόμον τοῦτον μέχρι τοῦδε, οὐδὲ ἡ Λιβαδία οὐδὲ ὁ τύραννός της αὐτὸς ὁ Οδυσσεὺς, μή φαντασθέντες ποτὲ, ὅτι ἦτον δυνατὸν ποτὲ νὰ παραχωρηθῇ ἡ τῶν Νόμων παρεκτροπὴ, ὄχι μόνον δὲν ἔκλεξαν, ἀλλ' οὔτε κἂν ἐπρότειναν νὰ ἐκλεχθῶσι

και πεμφθῶσι δύω παραστάται, εἰδότες κάλλιστα, ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Επαρχίας αὐτῆς δὲν ἦσαν τόσοι, ὥστε νὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς δύω παραστατῶν.

ζ'. Εὰν οἱ ἐκτὸς τῆς περιφερείας τῆς ἐπαρχίας κάτοικοι καταμετρηθέντες τῷ ὄντι εὑρέθησαν 22000. περίπου, ἐμπεριεχομένων και τῶν ἐν τῇ Ν. Εὐρίπου εἰρημένων ἕξ χωρίων, διὰ ποιαν αἰτιαν ὁ ὑπὸ το προσωπεῖον παραστάτου παραστενόμενος οὗτος, διορισθεὶς τότε διὰ τὴν συνάθροισιν τῆς ἀνάψυχὴν συνεισφορᾶς, δὲν ἔφερεν εἰς τὸ ἐθνικὸν Ταμεῖον 22000. γρόσια. εἰμὴ μόνον 5000. περίπου, εἰς καιρὸν ὅπου ὅλοι οἱ κάτοικοι ὁμολογοῦν, ὅτι ἐπλήρωσαν εἰς χεῖρας του τὴν ἀνὰ ψυχὴν συνεισφορὰν, και ὄντες ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς Επαρχίας δὲν ἐδύναντο ν' ἀντισταθοῦν κατὰ τοῦτο, καθὼς το Σ. Β. δύναται ἀκριβῶς περι τούτου ἐξετάσαν, νὰ πληροφορηθῇ; ἆρα ἐκ τούτου ἐξάγεται προφανῶς ἓν ἐκ τῶν δύω τούτων ἀναντηρρήτων: δηλ. ὅτι ἢ συναθροισας 22000 γρό. αἰσχροκέρδησε τὰ περί πλέον, τῶν ὅσα εἰς το Εθνικὸν ταμεῖον παρέδωσεν 5000, περίπου γροσίων, ἢ ὁ κατάλογος οὗτος εἶναι ἐπίπλαστος, και ψευδὲς ὅποιον λοιπὸν ἐκ τῶν δυω τούτων εἶναι, παρακαλεῖται νὰ τὸ ὁμολογήση ὁ ἴδιος.

η'. Εὰν ἡ Πατρις μου τῷ ὄντι εἶχεν 25000 κατοικους, ἢ πλείονας, πῶς ἦτον δυνατὸν ποτέ να φθάση εἰς τόσην ἠλιθιότητα, ὥστε ν' ἀλησμονήση, και παραβλέψη εἰς δύω ὁλοκλήρους παρελθούσας περιόδους ἓν τοιοῦτον δικαίωμά της, και τώρα περι το τέλος τῆς γ'. Περιόδου ὅτε πλησιάζει ἡ ἔναρξις τῆς Δ'. και εἰς περιστασιν μάλιστα οὕτω δεινὴν, καθ' ἣν περικυκλωμένης οὔσης τῆς Πατριδος ἀπανταχόθεν ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς και διακινδυνευούσης καὶ τῶν κατόικων ὅλων τῶν Επαρχιῶν σχεδὸν (καθὼς καὶ αὐτῶν τῆς Πατριδος μου) εὑρισκομένων εἰς τὰ ὄρ καὶ σπήλαια, θεωρεῖται ὡς δύσκολον, καὶ δεῖται λονικεῖται καὶ αὐτὸ τὸ περὶ ἐκλογῆς νέων Παραστατῶν. εἰς ἔναρξιν τῆς ἀπαιτουμένης Δ' Περιοδου· νὰ ἐνθυμηθῇ τὸ ὁποῖον εἰς ἡσύχους παρέβλεψε περιστάσει, δικαίωμά της, καὶ τοῦτο διὰ νὰ ἐκλέξῃ τὸν παρασταινόμενον τοῦτον ὡς Παραστάτην της:

θ'. Εν' ᾧ κατὰ τὸν περὶ Παραστατῶν ἐκλογῆς Νόμον χρεωστεῖται νὰ γίνεται ἡ ἐκλογὴ τοῦ παραστάτου δι' ἐκλεκτόρων ἀναλόγως τῶν Οἰκογενειῶν ἑκάστου χωρίου και τῆς πρωτευούσης, φερόντων ἔγγραφα τῶν κατόικων και τοῦτο διὰ τῆς ψήφου τῶν πλειόνων, ὁ παρασταινόμενος ἤδη ὡς παραστάτης οὗτος ἐκλέχθη ἀπότινας μόνον μὴ φέροντας πρόσωπον κατὰ τοῦτο, εἰμὴ τοῦ ἑαυτοῦτων ὡς εἴρηται, καὶ το παραστατικόν του δὲν εἶναι ὑπογεγραμένον οὔτ' ἀπὸ ἕνα κἂν ἐκλέκτορα, καθὼς τὸ Σ. δύναται νὰ πληροφορηθῇ ἐκ τοῦ ἰδίου τούτου παραστατικοῦ του, ἐὰν θελήση να διατάξη νὰ ἀναγνωσθῇ ἤδη εἰς ἐπήκοον ὅλου τοῦ Σ. τοῦτου σώματος. ἀλλ' ἀπὶ τοὺς κατὰ φατρίαν ὀργανισθεῖσαν παρὰ τοῦ γνωστοῦ τῇ διαγογῇ ἀδελφοῦ του Λ. Νάκου συγκατατεθέντος εἰς τοῦτο, καὶ μάλιστα περιφερόμενον ἀπὸ Οἰκίαν, εἰς Οἰκιαν καὶ ἀπὸ καφφεπωλεῖον εἰς καφεπωλεῖον τῆς Σαλαμινος, ὥστ' καταὐτὸν τον λόγον ἐὰν 80. ἢ 100. πολ. ται, καὶ αὐτοὶ πάροικοι ἔχουν το δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς ἑνος παραστάτου, ἄρα και τόσαι ἄλαι χιλιάδες κατόικων τῆς Πατρίδος μου ἐντὸς καὶ ἐκτὸς διατριβόντων τῆς περιφερείας της ἀνάγκη πάσα νὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς ἄλλων ἑκατῶν Παραστατὸν ἀναλόγως.

(ἀκολουθεῖ,)

Η παροῦσα Εφημερὶς εὑρίσκεται εἰς Αθήνας εἰς τὸν συντάκτην Γ. Ψύλλαν. Εἰς Ναύπλιον, εἰς τὸν κύρ. Κ. Λιβέριον βουλευτὴν. Εἰς Σύραν, εἰς τὸν κύρ. Π. Ψύχαν. Η τιμή της γρό. 14. κάθε τρεῖς μῆνας. προπληρομένα.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 24.

"Η Παρρησια εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΚΥΡΙΑΚΗ. 14. Φευρουαρ. 1826.

Αθῆναι 12. Φευρουαρ.

Ο Πατριάτης Νικόλαος Χαλκομματᾶς, λοχίας τῶν Επιλέκτων, κινούμενος ἀπὸ ἀγάπην Πατριδος, και βλεπωνλας τὴν ἀνάγκην τῆς αὐξήσεως και στερεώσεως τακτικῆ στρατιωτικῆ εἰς τὴν Ελλάδα, κάμνει μιαν πρόσκλησιν πρὸς τὸ Πατριώλας, σκοπὸν ἔχησαν νὰ τὲς παρακινήση εἰς τὴν συνδρομὴν τῆς αὐξήσεως τοῦ τακτικοῦ. Αὐτὸς ἀπαριθμῶντας συντόμως τὰς καταχρήσιες, ὅσαι ἔγιναν και γίνονται ἐξ αἰτίας τῆς ἐλλείψεως ὀργανικοῦ στρατιωτικοῦ, ἀφιερώνει ὁλην του τὴν ἐλπίδα εἰς τὰς ἐργασίας τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, κάμνωντας νὰ παρατηρηθῇ μὲ προσοχὴν καὶ ἡ ἀξία τῆς κοινῆς παροιμίας: "ἡ τέχνη νικᾷ τὴν ἀνδρείαν."

-- Ἐπειδὴ ἡ ὑποθεσις τοῦ φόνου, τὸν ὁποῖον ἀνεφέραμεν εἰς τὸ περασμένον φύλλοι τῆς Εφημ. μας, εἶναι ἀκόμη ὑποκάτω εἰς κρίσιν, ὑποσχόμεθα να τὸν κοινοποιήσωμεν περιστατικῶς, ὅταν τελειώση αὐτὴ ἡ κρίσις.

Κύριε Γεώργιε Ψύλλα.

Σᾶς περικλείομεν ἀντιγραφον, τῆς πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Πληρεξουσιους τῆς Ανατολικῆς Ελλάδος, δοθείσης καὶ τοῦ κυρ Νικολάου Αντωνάδου διεμαρτυρικῆς μας, και παρακαλοῦμεν, ἂν ἡ ἐπιγραφὴ τῆς Εφημεριδος σας, "ἡ παρρησια εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης," εἶναι ἀληθὴς, νὰ καταχωρήσετε αὐτὸ εἰς τὴν Εφημερίδα σας, και ἀφοῦ σᾶς ἐγγυούμεθα καλὰ τὴν τάξιν, και τοῦτο ὄχι κατ' ἰδίαν, ἀλλὰ δημοσιως διὰ ὁποίου δηποτε αἴτησιν τοῦ ρηθέντος κυρίου Ν. Αντωνάδου, διὰ τὰ ἐμπεριεχόμενα τῆς ἀναφορᾶς μας, σᾶς ὁρκιζομεν και εἰς αὐτὴν τὴν ἱερότητα τῶν νόμων μας, νὰ μὴ παραβλέψητε τὴν αἴτησίν μας· και μένομεν, (α) ἔτι σᾶς περικλείομεν και ἀντιγραφον τῆς πρὸς τὸ Επαρχεῖον δοθείσης Αθηνῶν διαμαρτυρικῆς μας, και παρακαλεῖσθε νὰ καταχωρήσετε και αὐτὴν εἰς τὴν Εφημερίδα σας.

Οἱ κάτοικοι τῆς Επαρχιας Θηβῶν, και οἱ παροικοῦντες εἰς τὰς γειτνιαζούσας Επαρχιας.

διάφοραι ὑπογραφαὶ 32.

Πρὸς τὸ ἔξοχον Επαρχεῖον Αθηνῶν.

Επειδὴ μερικοὶ τῶν πολιτῶν μας, ἐναντιον τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν Παραστατῶν και Πληρεξουσιων τῆς Εθνικῆς συνελεύσεως, ὑπ' ἀριθμ. 17, κώδικας τῶν νόμων ἔκλεξαν Παραστάτην και Πληρεξουσίους τῆς ἐπαρχιας μας, χωρὶς τὴν συνάινεσιν ὁλων τῶν ἐπαρχιωτῶν μας κατοίκων και παροίκων και χωρὶς νὰ περιμένωσιν νὰ συναγθῶσιν οἱ ἐκλέκτορες τῶν χωρίων ὅλων τῶν τμημάτων τῆς ἐπαρχιας μας, ἀλλὰ κατὰ φατρίαν, και αἱ ἐκλογαὶ των αὗται εἶναι καὶ πολλοὺς λόγους παρανομόταται, και μ' ὅλον ὅτι ἀναφέρθημεν πρὸς αὐτούς, και ἅπαξ και δὶς, ἐλέγχοντες τὴν παρανομιαν αὐτὴν, και

(α) Αὐτὸ ἔμεινε διὰ τὸ στενὸν τῆς Εφημερίδος. σημειώνομεν μόνον ὅ,τι λέγουν ἐκεῖ, ὅτι ὁ κύρ. Αντωνάδος ἔξυσε τὸ ὄνομα τοῦ δευτέρου Πληρεξουσίου, και ἔβαλεν ἀντ' αὐτοῦ ἄλλο ὄνομα, κατ' ἀρέσκειάν του.

διαμαρτυρούμενοι ἐναντίον των, ἐζητήσαμεν γενικὴν τῆς ἐπαρχίας μας συνέλευσιν, διὰ νὰ γένουν αἱ ἐκλογαὶ τῶν Πληρεξουσίων καὶ Παραστάτου, καὶ τοὺς καθεστῶτας νόμους, ἀπὸ ὅλον τὸν λαὸν τῆς ἐπαρχίας, μ' ὅλον τοῦτο αὐτοὶ ἐπιμένουν εἰς τὴν παράνομον ταύτην ἐκλογήν των· διὰ τοῦτο, τῆ ἐπαρχείου μας ὄντος μακρὰν, ἀναφερόμεθα ἤδη πρὸς τὸ ἐπαρχεῖον τοῦτο, καὶ περικλείοντες τὸ ἀντίγραφον τῆς πρὸς αὐτους διαμαρτυρικῆς ἐπιστολῆς μας, διαμαρτυρόμεθα, καὶ δημοσίως ἐναντίον, τόσων τῶν παρανόμων, ἐκλεχθέντων τούτων Πληρεξουσίων των, κυρίων Νικολάου Αντωνιάδου, καὶ Γ. Κούπα, τοῦ καὶ ὡς Παραστάτου τῆς ἐπαρχίας μας παρὰ τῶν ἰδίων ἐκλεχθέντος, καὶ τοι μὴ αὐτοχθόνου, καὶ κατοίκου τῆς ἐπαρχίας μας, ἀλλ' ἐκ ξένης γῆς ὄντος, ὡσὰν καὶ τῶν ἐκλεξάντων αὐτοὺς ἀτόμων· καὶ παρακαλοῦμεν, ἀφοῦ μᾶς δοθῶσι τὰ ἀνήκοντα ἐσφραγισμένα ὡς ἡ τάξις, παρὰ τοῦ ἐπαρχείου τούτου, τόσον τῆς περικλειομένης πρὸς τοὺς συμπατριώτας μας διαμαρτυρικῆς διευθυνθείσης ἐπιστολῆς μας, ὡσὰν καὶ τῆς παρούσης δημοσίου διαμαρτυρικῆς μας, πρὸς ἀσφάλειάν μας, νὰ καταχωρισθῶσιν εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ ἐπαρχείου τούτου, καὶ μὲ τὸ ἀνῆκον σέβας μένομεν.

Ἐν Ἀθήναις 26. Ἰανουαρ. 1826.

Οἱ κάτοικοι τοῦ κάτω ναχαγιὲ τῆς Ἐπαρχίας Θηβῶν, μὲ τὴν συνέναισιν καὶ πολλῶν ἄλλων χωρίων, τῆς αὐτῆς Ἐπαρχίας, καὶ ἐκ τῆς πρωτευούσης.

διάφοραι ὑπογραφαί 64. ἀπὸ γωρία 14. καὶ ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν.

Ἴσον ἀπαράλακτον τῷ πρωτοτύπῳ
(Τ. Σ.) ὁ Γεν. Γραμ. Δημήτριος Βύας.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς τῶν Ἀθηνῶν Ἐφημερίδος.

Παρακαλῶσε νὰ καταχωρήσῃς εἰς τὸ ἑπόμενον φύλλον τῆς Ἐφημερίδος σου τὴν παροῦσαν μου.

Εἰς τὸν 13 ἀριθμ. τῆς Ἐφημερίδος σου ἴδον ὅτι ἐπὶ συνελεύσεως διεφιλονικήθη ἀπό τινα ἐκλέκτορα ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ ἔχῃ εἰς ψηφοφορίαν ἄνθρωπος πτωχὸς, ὅστις μὴν ἔχων κατάστασιν δὲν πονεῖ τὴν Πατρίδα. Καὶ εἰς τὸν 20 ἀριθμ. τῆς αὐτῆς Ἐφημερίδος ἀνέγνωσα τὸ, ὅτι ὁ τοιοῦτος μὴ ὢν χορτάτος ἀπὸ τὰ πλούτη, θέλει ὡς πεινασμένος καὶ διψῶν χρυσίου καὶ ἀργυρίου, πωλήσει τὴν Πατρίδα διὰ μικρὰν τινα ποσότητα, ἤτε διὰ εἴκοσι μύνον στερλίνας, ὥστε ἀποδυκνύει, ὅτι εἶναι συγχωρημένη ἡ πώλησις τῆς πατρίδος διὰ περισσοτέρας τῶν εἴκοσι στερλινας, τὰς ὁποίας ὁ πλούσιος δεχόμενος ἤθελε τὴν πωλήσει. Τὸ πρᾶγμα βέβαια ἔπρεπε νὰ εἶναι οὕτως ὡς λέγει ὁ ἐνάρετος πατριώτης, ἂν τὰ πλούτη ἀπεκτοῦντο διὰ τῆς ἀρετῆς, καὶ ὄχι διὰ τῆς ἀδικιας· ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐναντίου ἡ πτωχία ἀποκτᾶται διὰ τῆς ἀρετῆς καὶ ὄχι διὰ τῆς ἀδικιας.

Τὸ πρᾶγμα λέγω ἔπρεπε νὰ εἶναι ὡς λέγει ὁ ἐκλέκτωρ, ἂν τὰ πλούτη ἐδύναντο νὰ χορτάσουν τὴν ψυχήν, καθὼς τὰ βρώματα τὸν στόμαχον. πλὴν καὶ δυστυχιαν ὅσα περισσότερα θησαυρίζουν, τοσοῦτον ἀκόρεστος ἡ ψυχὴ των γίνεται, εὐχαριστούμενοι νὰ προσθέτουν παντοίοις τρόποις ἀκαταπαύστως τὸν παρά εἰς τὸν παρά. τὸ γρόσι εἰς τὸ γρόσι, καὶ τὴν χιλιάδα εἰς τὴν χιλιάδα, ἀδικοῦντες ἀεννάως καὶ διὰ πολλὰ καὶ διὰ ὀλίγα, γυμνόνοντες τοὺς πολλοὺς χρητίμως εἰς τὴν πατρίδα, διὰ νὰ παραχώνουν νεκρὰ τὰ πλούτη των εἰς τὰ σπλάγχνα τῆς Μητρός των.

Ἀλλ' ἂς ἐρευνήσωμεν τὰ πράγματα, ὅπως φωτιζόμενοι ἀπὸ τὰ ἴδια κρίνωμεν καλλήτερα.

Ἡ Ἑλλὰς ἤνοιξε πολεμικὸν στάδιον ὑπὲρ τῆς φυσικῆς καὶ πολιτικῆς ὑπάρξεώς της, ὅθεν ἂς ἐρωτήσωμεν τὰ πράγματα, ποῖοι τὴν ὑπερασπίσθησαν εἰς τὰ στρατόπεδα; οἱ πτωχοί. ποῖον αἷμα ἐχύθη ποταμηδόν; τῶν πτωχῶν. ποίους ἠχμαλώτησαν; τοὺς πτωχούς. ποῖοι ἔχασαν τὰς γυναίκας των, τὰ τέκνα καὶ λοιποὺς συγγενεῖς εἰς τὴν Αἰχμαλωσιαν καὶ σφαγήν; οἱ πτωχοί. ποῖοι

ὑποφέρουν τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπαναστάσεως; οἱ πτωχοὶ. ποῖοι εἶναι πληγωμένοι καὶ παρημελημένοι: οἱ πτωχοὶ. ποῖοι φονεύονται καὶ πληγώνονται εἰς τοὺς ἐμφυλίους πολέμους; οἱ πτωχοὶ. ποῖοι ἔχασαν τὴν περιουσίαν τους; οἱ πτωχοὶ. ποῖοι ἦλθον εἰς ὑπαράστασιν τῆς Ἑλλάδος; οἱ ξένοι, οἱ μὴ ἔχοντες κτήματα εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἄρα πτωχοὶ. ποῖοι ἐγκαρεύονται καὶ δίδουν δοσίματα; οἱ πτωχοὶ.

Ποῖοι δὲν ἐφάνησαν εἰς τοὺς πολέμους, ἐξαιρουμένων τινῶν, οἵτινες εἶδον μακρόθεν τινάς; οἱ πλούσιοι. ποίων αἷμα δὲν ἐχύθη; τῶν πλουτίων. ποῖοι ἔφυγαν ἀπὸ τὴν Πατρίδα εἰς ἄλλην ἐπικράτειαν διὰ νὰ σωθῶσιν; οἱ πλούσιοι. ποῖοι αἰσχροκερδοῦσιν εἰς τὴν πατρίδα; οἱ πλούσιοι. ποῖοι ἔσωσαν τὴν κινητήν των περιουσίαν εἰς ἄλλην γῆν; οἱ πλούσιοι. ποῖοι θρέφονται ἀπὸ τοὺς ἱδρῶτας τῶν ἄλλων; οἱ πλούσιοι. ποῖοι σφετερίζουν τὰ πράγματα τοῦ Ἔθνους; οἱ πλούσιοι. ποῖοι ἔφεραν τὴν πατρίδα εἰς αὐτὴν τὴν ἀθλίαν κατάστασιν; οἱ πλούσιοι. ποῖοι ἠνοιξαν τοὺς ἐμφυλίους πολέμους; οἱ πλούσιοι.

Ὅθεν ποῖοι πονοῦν τὴν πατρίδα; τὰ πράγματα βωνάζουν. Ας ἐρευνήσωμεν εἰς πόσους ἡ πατρὶς χρεωστεῖ, καὶ ποῖοι χρεωστοῦσιν εἰς τὴν πατρίδα; οἱ πτωχοὶ ἐργάζονται τὰ ἀναγκαῖα καὶ ὠφέλιμα πρὸς τὴν κοινότητα μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς των· αὐτοὶ τὴν ὑπερασπίζονται καὶ τὰ τῶν προσβολῶν τῶ ἐχθροῦ· αὐτοὶ εἶναι ὁ προμαχὼν τῆς πατρίδος, καὶ μὲ τὰ αἵματά των καὶ μὲ τὰς ἀγκαλίας των, καὶ μὲ τὰ δοσιματά των, μὴν ἀπολαμβάνοντες, παρὰ μικροτάτην ὠφέλειαν μὴ ἀνάλογον ὡς πρὸς τὰς θυσίας των.

Οἱ πλούσιοι καθήμενοι εἰς τὰς ἀναπαύσεις των, ὡς τοσοι κηφῆνες ἀσωτεύουσι καὶ θησαυριζουσιν ἀπὸ τοὺς ἱδρῶτας τῶν πτωχῶν, ἁφαιροῦντες τὴν περιουσίαν των, καὶ καταστήνοντές τους ἔτι μᾶλλον πλωχοτέρους διὰ νὰ ἀποκατασταθῶσιν αὐτοὶ ἔτι μᾶλλον πλουσιώτεροι· καὶ τύραννοι, διαφθείροντες τὴν ἠθικὴν τοῦ λαοῦ μὲ τὰ κακά τους παραδείγματα.

Ὅθεν ἐπειδὴ τὰ δικαιώματα γεννῶνται ἀπὸ τὰ διαφόρους θυσίας, ἡ Πατρὶς χρεωστεῖ πρὸς τοὺς πτωχοὺς, καὶ οἱ πλούσιοι πρὸς τὴν Πατρίδα ὅσα ἀπολαμβάνουν ἀδίκως ἀπὸ τὴν ἰδιαν· διὰ τοῦτο οἱ πτωχοὶ ἔχουν μόνοι τὸ δικαίωμα διὰ τὰς ἀρχάς, τόσον περισσότερον, ὅσον πρέπει νὰ ἐπαγρυπνοῦσι περὶ τῆ, διατηρήσεως καὶ ἀσφαλείας τῶν ἱερῶν των δικαιωμάτων, κινδυνευομένων ἀδιακόπως ἀπὸ τοὺς πλουσίους.

Σύρα τῇ 3 Φευρουαρ. 1826.

Ο Πατριώτης
Αναγνώστης Ανωνυμίδης.

Διὰ τὸ δικαίωμα τῶν δύω Παραστατῶν τῆς Λεβαδ. ἐξακολούθησις.

Ἐκ τούτων ἁπάντων τῶν παρατηρήσεων καὶ ἐκ πολλῶν ἄλλων δ ἀ τὴν ἔκτασιν ἀποσιωπουμένων, τὸ Σ. Β. δύναται, ἐὰν θελήσῃ ἀκριβῶς νὰ πληροφορηθῇ, α'. ἐὰν ἡ Πατρίς μου ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς κατὰ Νόμους ἐκλογῆς δύω παραστατῶν. β'. ἐὰν ὁ ὑπὸ τὸ προσωπεῖον β'. παρασιτου ἤδη παραστατινόμενος οὗτος, μὴ ὢν ἐκλελεγμένος μὲ ἐκλογὴν ἐλευθέραν καὶ νομίμως, δύναται νὰ φέρῃ πρόσωπον παραστάτου καὶ ἀντιπροσώπου τῶν λαῶν τῆς Ἐπαρχίας Ταύγης, καὶ γ'. εἰς ποίου; μὲν ἀνήκει νὰ ὀνομασθῶν κακεντρεχεῖς ταραχοποιοὶ, καὶ προφανεῖς ἐχθροὶ τῶν ἀληθῶν καὶ ἱερῶν δικαιωμάτων τῆς Πατρίδος των, εἰς ποίου; δὲ εἰλικρινεῖς καὶ ἀληθεῖς πατριῶται; εἰς ἐκείνους δηλ. οἱ ὁποῖοι διὰ τὰς ἰδιοτελείας των ὑπὸ διάφορα πανοῦργα προσωπεῖα, καὶ ἀπατηλὰ χρώματα, ἄλλους τῶν συμπατριωτῶν των ἐξαπατοῦντε, καὶ ἄλλους κατὰ τὰς διαφόρους παραστύροντες τρόπους, καὶ τοὺς νόμους, λυμαινόμενοι ἀσεβῶς παραβαίνουσιν, καὶ τὸ Σ. β. ἄνευ συστολῆς καὶ αἰδοῦς νὰ ἐξαπαλήτουν καταγίνονται, καὶ τὸ ἱερότερον τῆς Πατρίδος των δικαίωμα: τὸ δικαίωμα λέγω τῆς ἐλευθέρας, καὶ νομίμου ἐκλογῆς τοῦ παραστάτου, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐξήρτηται ἡ ἐλευθερια, ἰσονομία, καὶ αὐ-

τῇ ἡ πολιτική τοῦ ἔθνους μας ὕπαρξις ⟩ διὰ τῆς αἱ χρᾶς ἀπάτης ἀφαιροῦν ἢ τοὺς ὅσοι, και τοὺς καθεστῶτας Νόμους σεβόμενοι, και τα ἀληθῆ και Ιερὰ τῆς Πατρίδος των δικαιώματα ὑπερασπιζόμενοι δὲν ὑπέφερον δια τῆς σιωπῆς των, να γενῶσιν συμμέτοχοι τῶν προφανῶν παρανομιῶν των πρῶτοι ἀλλ' ὡς καλῶς τα ἀληθη χρέη και δικαιώματα τοῦ ἀγαθοῦ πολιτου εἰδότες, και τὴν πρὸς τοὺς Νόμους και τὴν Διοίκησιν χρεωστουμένην εὐλάβειαν και σέβας μὴν ἀγνοοῦντες, δικαιωματικῶς και καταχρέως παρέστησαν ἐλευθέρως περὶ τὸ Σ. β. τὴν τοῦ πράγματος ἀλήθειαν, ἀνακαλύπτοντες τὰς διὰ μορμολυκείων και ψευδῶν χρωμάτων παρασταινομένας ἀπάτας, διὰ τῶν ὁποίων οἱ πρῶτοι ἀσεβῶς και ἀσυστόλως προσπαθοῦν να ῥίψουν εἰς παρανομίας κατηγορίαν ὁλόκληρον το Β. Σ. και ἐκ τούτου να διακινδυνεύση ἡ πολύτιμος ὑπόληψις τοῦ λαμπροῦ τούτου σώματος, τὸ ὁποῖον, ἐπειδὴ εἶναι ἡ ψυχὴ τοῦ ἔθνους, και ὁ Δημιουργὸς τῶν Νόμων, χρεωστεῖ διὰ τῆς ἀκριβεστάτης αὐτῶν διατηρήσεως, και μάλιστα τοῦ παρὰ τῆς Εθνικῆς συνελεύσεως και παρακαταθήκης, ἐμπιστευθέντος εἰς χεῖρας του, Ο γανικοῦ Νόμου. και διὰ τῆς κατὰ τοῦτο ἐπαγρυπνήσεώς του να γένηται το παράδειγμα τῆς ἀρετῆς, και τῆς πρὸς αὐτοὺς εὐλαβείας και σέβας, και οὕτω να προσεφελκύῃ και τῶν λαῶν τῆς Ελλάδος τὴν ἀγάπην και τὸ σέβας και τῶν ξένων ἐθνῶν τὴν τιμὴν και τὸν ἔπαινον;

Εγὼ δὲν ἀρνοῦμαι, Σεβαστέιμοι Κύριοι! ὁ, τι ὡς κατηγορουμένοι ἡμῖν, ὡς ἔγκλημα τοῦτο προσάπτεται, ⟨ ἀγκαλὰ δὲν κατηγορούμεθα ἀπὸ τοὺς ἀναφερομένους συμπατριῶτας μου, διότι καλῶς ἐξεύρω, πόσον ἀγαθοὶ και εὐαπάτητοι εἶναι και οἱ περισσότεροι αὐτῶν, και το πλεῖστον μέρος ὅλων τῶν ἄλλων συμπατριωτῶν μου, ἀλλ ἀπὸ τὸν ἐξαπτήσαντα αὐτοὺς καὶ διοργανίσαντα τὴν ἐναντιονμας ταύτην συκοφαντητικὴν ἀναφορὰν, ἀνέκαθεν ἐπιβουλευόμενόν με Λ. Νάκον ⟩ δὲν ἀρνοῦμαι λέγω, ὅτι και ἐπὶ τῆς τουρκικῆς τυραννίας, μὴ ὑποφέρων νὰ βλέπω τοὺς δυστυχεῖς συμπατριώτας μου κατὰ διαφόρους τρόπους ἀπὸ τούς τυραννοφρονοῦντας τοιούτους συμπολιτας μου κατατυραννουμένους, και διὰ τὴν ἀχόρταγον αἰσχροκέρδειάν των εἰς ἀφορήτους φορολογιας, και χρέη ὑπέρογκα ἀκαταπαύστως καθυποβαλλομένους, ὑπερασπίσθην πάντοτε, μὲ ἀποβολὴν ἱκανοῦ μέρους τῆς περιουσιας μου, και μὲ κίνδυνον τῆς ἰδιας ζωῆς μου, τὰ ἱερά δίκαιά των, καὶ ἐπροθυμοποιήθην τῷ ὄντι νὰ μὴν ἀφήσω αὐτούς τοὺς εἰς τὴν καθ' ἡμῶν ἀναφορὰν ὀνομαζομένους ἀπλούς, νὰ μεταχειριζωνται ἀπὸ τοὺς τοιούτους σπουδαρχοῦντας, ὡς μέρος αἰχμάλωτον τοῦ λαοῦ, και μετὰ τὴν ἔναρξιν πάλιν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, δὲν ἔπαυσα φωνάζων ἁπανταχοῦ κατὰ τοῦ τυραννοῦντος τὴν Πατριδα μου, Οδυσσέως, ἐν' ᾧ ὁ ἐνάρετος οὗτος ἀνὴρ Νάκος, ⟨ καθὼς καὶ ὁλη τους ἡ οἰκογένεια ⟩ φιλος ἐπιστήθιος ὢν αὐτοῦ, και ὑπερασπιζόμενος αὐτὸν πάντοτε, τὸν ἐμεταχειριζετο ὄργανον τῆς σπουδαρχικῆς θελήσεώς του, και ἐπι τῆς Τουρκικῆς τυραννιας, και ἤδη ἐπ' ἐλευθεριας, κατηγορηθεὶς ἐεδυσφημίσθη, ὅτι δια τῶν ῥαδουργιῶν αὐτοῦ ἔγινεν ὁ αἴτιος, ὄχι μόνον τῆς σφαγῆς διαφόρων ἀγαθῶν ἐλευθεροφρονούντων συμπατριωτῶν μου διὰ παλαιὰ πάθη του περὶ αὐτούς, ἀλλὰ και τῆς τραγικωτάτης, ὡς πάντες οἴδασι, θυσιας τῶν ἐπισήμων ἐκείνων ὁμογενῶν μας Αλεξίου Νούτζου, και χρήστου Παλάσκα ⟨ τὸ αἷμα τῶν ὁποίων εἰσέτι φωνάζει ἐκδίκησιν κατὰ τῶν πρωταιτιων, καὶ ὁ τοιοῦτος θάνατός των, τὸ Σ. Β. καλῶς οἶδεν ὁποῖα ἐπέφερεν εἰς τὸ ἔθνος μας κακά ἀποτελέσματα και βλάβην ⟩

(ἀκολουθεῖ)

Η παροῦσα Εφημερὶς εὑρίσκεται εἰς Αθήνας εἰς τὸν συντάκτην Γ. Ψύλλαν. Εἰς Ναύπλιον, εἰς τὸν κύρ. Κ. Λιβέριον βουλευτὴν. Εἰς Σύραν, εἰς τὸν κύρ. Π. Ψύχαν. Η τιμή της γρό. 14. κάθε τρεις μῆνας, προπληρωμένα.

Ε Φ Η Μ Ε Ρ Ι Σ Α Θ Η Ν Ω Ν .

ΑΡΙΘ. 25.

Η Παρρησια εἰναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. 19. Φευρουαρ. 1826.

Αθῆναι 18. Φεβρουαρίου.

Ἀπὸ Λοιδωρῆκι μᾶς λέγουν, ὅτι ἔλαβαν γράμματα μέσα ἀπὸ τὸ Μεσολόγγι, μὲ τὰ ὁποῖα τοὺς φανερώνουν, ὅτι ἔλαβαν ἀρκεταῖς τροφαῖς.

Ἀπὸ τὸ ἴδιον μέρος μᾶς ἔγραφαν ταῖς προάλλαις, καὶ τώρα μᾶς βεβαιώνουν στοματικῶς, ὅτι καλέβησαν ἀπὸ τὸ Μεσολόγγι πρὸς τὰ μέρη ἐκεῖνα ἀρκετοὶ Τοῦρκοι, τοὺς ὁποίους ἐκτύπησαν ἐκεῖ, καὶ ἐπέστρεψαν πάλιν ὀπίσω.

Ἀφ' οὗ ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὸ Μεσολόγγι τὰ ἐθνικάμας καράβια, ἀνεχώρησαν ἐξ ὀπίσω καὶ τὰ ἐχθρικὰ, μένοντας μίνον 20 -- 25. καράβια εἰς τὸν Κορινθιακὸν Κόλπον.

--Εἰς Ναύπλιον ἐστιτήθη μία Ἐπιτροπὴ διὰ νὰ συνάξῃ τὴν προαιρετικὴν βοήθειαν κάθε Ἕλληνος διὰ τοὺς εἰς Μεσολόγγι τόσους μῆνας ταλαιπωρουμένους καὶ κακοπαθοῦντας ἀδελφούς μας.

-- Ἕως τώρα δὲν ἠκούσθη πλέον τίποτε διὰ τὴν λεγομένην προδοσίαν τοῦ Κίτζου, καθὼς πρὸ ἡμερῶν ἔγραφαν ἀπὸ Λοιδωρῆκι καὶ Σάλωνα. ἰδ. ἀριθ. 22. 25. φαίνεται λοιπὸν, ὅτι αὐτὸ ἦτον συκοφαντία.

Κύριε Συντάκτα τῆς τῶν Αθ. Εφημερίδος

Προσκαλεῖσαι νὰ κοινοποιήσῃς διὰ τῆς Εφημερίδος σου τὸ ἑξῆς ἀκολουθεῖ,

Ἰδαμεν ὅτα τινὲς Θηβαῖοι διαμαρτύρονται ἐναντιον τῶν νομίμων πληρεξουσιων μας τῶν διωρισμένων διὰ τὴν Εθνικὴν Τρίτην Συνέλευσιν εἰς τὸ 24. φύλλον τῆς Εφημεριδος σου. Εἴμεθα Θηβαῖοι. εὑρέθημεν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν Πληρεξουσίων μας, καὶ φυσικὰ γνωριζομεν, καθὼς τὸ γνωριζουν καὶ οἱ λοιποὶ συμπατριῶται μας, ἂν ἡ ἐκλογὴ εἶναι νόμιμος. Αφοῦ τὰ πράγματα φωνάζουν, ἦτον περιττὸν ἡ παροῦσα δημοσίευσίς μας, ἀνισως δὲν ἐβλέπομεν ὅτι ἡ παραμικρὰ ἀμφιβολία φέρει μεγάλα σκάνδαλα, καὶ βλάπτει κατ' ἐξοχὴν εἰς ἕνα καιρὸν, εἰς τὸν ὁποῖον πρόκειται νὰ πραγματευθῶσι γενικὰ τῆς Πατριδος συμφέροντα. Διὰ νὰ βεβαιώσωμεν τὸ Κοινὸν, ὅτι ὅσα καλὰ τῶν νομίμων Πληρεξουσιων μας λέγονται εἶναι ψευδῆ καὶ φατριαστικὰ, λέγομεν πρῶτον· ὅτι πολλαὶ ὑπογραφαὶ ἀπὸ ὅσας φέρει τὸ διαμαρτυρικὸν εἶναι πλασταὶ· διότι οἱ ἴδιοι εἶναι ὑπογεγραμμένοι εἰς τὸ Πληρεξούσιον τῶν κυρ. Αντωνάδου καὶ Κώπα, καὶ οἱ ἴδιοι εἰς τὴν ἀγορὰν ὡμολόγησαν, ὅτι δὲν ἔχουν παραμικρὰν εἴδησιν αὐτῆς τῆς διαμαρτιρίας. Δεύτερον· ὅτι δὲν εἶχον ἀνάγκην νὰ διαμαρτυρηθοῦν, ἐν τῷ Πληρεξούσιον ἦτον παράνομον, ἐπειδὴ ἠμποροῦσαν νὰ ἐκλέξουν τοὺς νομίμους Πληρεξουσιους των· τί τοὺς ἔμελλεν ἂν ἔγινεν ἓν Πληρεξούσιον, τὸ ὁποῖον, καθὼς αὐτοὶ θέλουν, δὲν ἔφερε τοὺς χαρακτήρας τῆς νομιμότητος. φθάνει τὸ περισσότερον μέρος τῆς Επαρχίας νὰ ἦτον ἐναντίας γνώμης; Τριτον ψεύδονται, λέγοντες ὅτι ἐβιάσθη ὁ ἅγιος Θηβῶν νὰ ὑπογράψῃ εἰς αὐτὸ τὸ Πληρεξούσιον· διότι δὲν βλέπομεν μὲ ποίαν βίαν ἠμποροῦσε νὰ ὑποχρεώσῃ ὁ κυρ. Αντωνάδες τὸν Δεσπότην νὰ ὑπογράψῃ· ἂν εἴπωμεν ὅτι τὸν ἐβιασε μὲ τὰ ἅρματα, πῶς μια τοιαύτη πρᾶξις δὲν ἔγινε γνωστὴ εἰς τὴν Σαλαμινα, ὅπου ἔγινεν ἡ Επαρχιακὴ Συνέλευσις; καὶ ἔπειτα πῶς ὁ Δεσπότης τόσον καιρὸν τὸ ἀπεσιώπησε; ἀλλὰ τοιοῦτον τι δὲν ἔγινε, καὶ μήτε ἠμποροῦσε νὰ γένῃ. καὶ ἀφοῦ δὲν δεχθῶμεν τὴν βιαν τῶν ὅπλων, διὰ ποίην ἄλλην

λόγον ἠμποροῦμεν νὰ εἰπῶμεν, ὅτι ὑπέγραψεν ὁ Δεσπότης, παρὰ διότι εἶδεν ὁ κοινός μας οὗτος πατὴρ, ὅτι ἡ θέλησις τῶν περισσοτέρων ἦτον τοιαύτη; ἢ μήπως καὶ ὁ Δεσπότης ἠπατήθη καθὼς ἠμποροῦμεν νὰ δεχθῶμεν ὅτι ἀπατεῖται ἕνας ἁπλοῦς χωρικὸς; αὐτὸ μήτε λέγεται· διότι ἀρκετὰ ὅλοι γνωρίζομεν τὶ βαρύνει αὐτὸς ὁ ποιμὴν. Επειτα τὶ τα θέλομεν ἐτοῦτα καὶ ἐκεῖνα· ἂς ῥίψωμεν μιαν ματιάν ἐπάνω εἰς τὸ διαμαρτυρικὸν διὰ νὰ μὴ ζητῶμεν ἄλλους λόγους. Εἰ, αὐτὸ τὸ ἔγγραφον μ' ὅλας τὰς πλαστάς ὑπογραφάς δὲν βλέπομεν παραπάνω ἀπὸ δεκατεσσάρων χωρίων ὑπογραφάς· αὐτοὶ φάινεται εἶναι ὅλοι ἐκεῖνοι ὁποῦ δὲν ἐγκρίνουν τὰς ἐκλογὰς. ἄλλως δὲν εἶναι· διότι, ἂν ἦτον οἱ διαμαρτυρούμενοι βέβαια ἤθελον φροντίσουν νὰ φορτώσουν τὸ ἔγγραφόν τους καὶ μὲ ἄλλας ὑπογραφάς διὰ νὰ κάμουν τοὺς λόγους των πιθανωτέρους. καὶ ὡς τόσον τὸ νόμιμον καὶ Τακτικὸν πληρεξούσιον τῶν κυρ. Αντωνάδου καὶ Κώπα φαίρει ἐκτὸς πολλῶν ἀτομικῶν ὑπογραφῶν καὶ τὰς ὑπογραφὰς ὅλων τῶν Μοναστηρίων καὶ τῶν Δημογερόντων καὶ ἐκλεκτόρων εἰκοσιπέντε χωρίων. Ιδοὺ χωρὶς βαθείας παρατηρήσεις, πόια εἶναι ἡ θέλησις τῆς Επαρχίας μας μ' ὅλον ὅτι ἀπὸ δεκατέσσερα χωρια ὁποῦ λέγουν πῶς εἶναι ἐναντιας γνώμης πολλοὶ κάτοικοι ἔλαβαν μέρος εἰς τὴν ἐκλογὴν, καὶ τινὰ ἐξ' αὐτῶν χωρια ὑπάρχουν μόνον μέχρις ὀνόματος, ἐπειδὴ οἱ κάτοικοί των πρὸ πολλοῦ, και διασκορπισμένοι εἰς τὰ ἄλλα χωρια, ἂς ὑποθέσωμεν μολοντοῦτο καὶ ὅτι ὁλοτελῶς δὲν εὑρέθησαν εἰς τὴν Επαρχιακὴν Συνέλευσιν, πρῶτον δὲν ἠμποροῦν νὰ ἔχουν παράπονα· διότι φυσικά τὰς διακηρύξεις τῆς Διοικήσεως ἴδαν και ἐγνώριζαν πότε θὰ γένῃ ἡ Εθνικὴ Συνέλευσις, καὶ πότε θὰ κάμουν αὐτοὶ τὰς Πληρεξουσίους των, καὶ διότι τέλος πάντων ἐπροσκλήθηκαν τοσάκις καὶ δὲν ἔτρεξαν, καὶ δεύτερον ἀφοῦ οἱ περισσότεροι συνεπαρχιῶτάι τους ἔστερξαν καὶ κοινῇ ψήφῳ ἔκλεξαν τοὺς κυρ. Αντωνάδον και Κώπαν, πῶς ἠμποροῦν αὐτοὶ νὰ μὴ θέλουν ἐκεῖνο ὁποῦ θέλουν οἱ περισσότεροι;

Οσον δὲ περὶ τοῦ ὅτι ἔξυσεν ὁ κύριος Αντωνάδος τὸ ὄνομα τοῦ δευτέρου πληρεξουσίου καὶ ἔβαλεν ἀντ' αὐτοῦ ἄλλο ὄνομα κατ' ἀρέσκειάν του· γνωρίζομεν καὶ λέγομεν, ὅτι δὲν εἶναι ὁ κύρ. Αντωνάδος ὁποῦ ἔξυσεν αὐτὸ τὸ ὄνομα, ἀλλὰ ἡ θέλησις τῶν συνεπαρχιωτῶν μας· ἐπειδὴ ὅταν ἐκεῖνος ὁ Πληρεξούσιος πατριωτικότατα ὡμολόγησεν ὅτι δὲν εἶναι ἱκανὸς νὰ ἀναλάβῃ παρόμοιον βάρος, οἱ συνεπαρχιῶται μας κοινῇ γνώμῃ παρεδέχθησαν ἀντ' αὐτοῦ τὸν κύρ. Κώπα· δὲν εἶναι λοικὸν ἰδιάτερος σκοπὸς τοῦ κυρ. Αντωνάδου, ὅταν ἡ κοινὴ γνώμη ἦτον σύμφωνος, καὶ ὅταν ἔμελλε νὰ λάβῃ σύντροφον πεπαιδευμένον καὶ ἀξιώτερον, ἐνῶ πολλοὶ ἐπιθυμοῦν νὰ τύχουν μὲ συντρόφους χωρὶς ἱκανότητα διὰ νὰ τοὺς ἄγουσι καὶ φέρουσι.

Συνεπαρχιῶται! γνωρίζομεν ποῖοι ἰδιοτελεῖς ἐπιθυμοῦν νὰ ταράξουν τὴν κοινὴν ἡσυχίαν τῆς Επαρχίας μας· γνωρίσατε καὶ σεῖς, ὅτι μήτε τοὺς ἔμελλε ποτὲ, μήτε τοὺς μέλλει αὐτοὺς ἢ ἡ εὐτυχία τῆς Επαρχίας μας, ἢ ἡ εὐδαιμονία τοῦ Βθνους μας. αὐτοὶ κυττάζουν πῶς νὰ ῥίψουν κάτω τοὺς πρώτους Πληρεξουσίους, διὰ νὰ γένουν αὐτοί. Οσοι συνεπαρχιῶται ἀπὸ λόγου σας δὲν βλέπετε συμφέρουσαν τὴν ἐκλογὴν, βεβαιωθῆτε, ὅτι καὶ ὁ κύρ. Αντωνάδος καὶ ὁ κύρ. Κώπας εἶναι πατριῶται καλοὶ, καὶ θέλουν προσπαθήσει μὲ πόνον τῆς ψυχῆς διὰ τὰ Εθνικὰ συμφέροντα. Εἶναι καιρὸς ἀδελφοὶ! νὰ ἐνασχοληθῶμεν μικροὶ καὶ μεγάλοι πῶς νὰ ἀσφαλίσωμεν τὴν Πατρίδα μας. Εἶναι ψευδώνυμος πατριώτης ὅστις φρονεῖ καὶ λέγει, ὅτι μόνον ἂν εἶναι Πληρεξούσιος ἠμπορεῖ νὰ ὠφελήσῃ τὸ Εθνος του· φθάνει νὰ εἶναι τινὰς πατριώτης εἰλικρινὴς, καὶ ἔχει χιλίους δρόμους διὰ νὰ τὴν ὠφελήσῃ.

τῇ 17. Φευρουαρ. 1826.
Αθῆναι.

Οἱ Πατριῶται
Βασίλης Λάμπρου.
Δῆμος Ταρουνόπουλος.
Αποστόλης Νικόλα.
Αναστάσης Νίκα.
Γεωργ. Καναργιότης.
Χρῆστος Σωτῆρχο Νικόλα.

Διὰ τὸ δικάιωμα τῶν δύω Παραστατῶν τῆς Λεβαδ. ἐξακολουθήσις.

καὶ ὅτι διὰ τῶν τοιούτων ἀκαταπαύστων ῥαδιουργιῶν του ἐπέφερε τὸν παντελῆ ὄλεθρον τῆς δυστυχοῦς Πατρίδος μου· καὶ ὑπέφερα νὰ

κατατρέχωμαι κατὰ συνέργειαν τοῦ ἀγαθοῦ τούτου ἀνδρὸς ἀπὸ τὸν τύραννον ἐκεῖνον τέσσαρους ὁλοκλήρους χρόνους μέχρι καὶ τῆς ζωῆς, μεμακρυσμένος ἀπὸ τὴν Πατρίδα μου, καὶ ἀπὸ τοὺς συμπατριώτας συγγενεῖς καὶ φίλους μου ἐναντίον τῆς θελήσεώς μου, καὶ τώρα, ὅτε ἐλπίζεται νὰ θριαμβεύουν οἱ Νόμοι, καὶ δὲν φοβοῦμαι πλέον οὔτε τὰς καταδρομὰς τῶν Αλητοσσάδων. οὔτε τὰς ἐπιβουλὰς καὶ δολοφονίας τῶν Ομυτσέων, μὴ ὑποφέρων νὰ βλέπω καὶ τοὺς καθεστῶτας Νόμους δι' ἀπαραδειγματίστων ραδιουργιῶν, καὶ ἀπατῶν οὕτω παραβιαζομένους καὶ ὑβριζομένους, καὶ τὰ ἱερώτατα τῆς πατρίδος μου δικαιώματα καταπατούμενα, δὲν δύναμαι νὰ παύσω κηρύττων μὲ Στεντόρειον τὴν φωνὴν, ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ὅτι, "Ο τὸ προσωπεῖον Β' Παραστάτου τῆς Πατρίδος μου οὗτος φέρων, παρανόμως κατατάττεται εἰς τὸν χορὸν τῶν Σ. Πατέρων καὶ ἀντιπροσώπων τοῦ Εθνους" εἰς τὸν ὁποῖον μ' ὅλον τοῦτο κατὰ τὸ παρὸν παρεχωρήθη ἡ εἰς τὸ Βουλευτήριον εἴσοδος καὶ συνεδρίασις ἐξ ἀγνοίας τῆς περὶ τούτου ἀπάτης, μὴ καθυποβληθέντος μ' ὅλον τοῦτο εἰσέτι εἰς τὸν παρὰ τοῦ Θ.ου τοῦ Οργανικοῦ Νόμου διοριζόμενον ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ ὅρκον ζ καὶ τοῦτο ἴσως διὰ νὰ μὴν ἤθελε βιασθῇ νὰ γενῇ καὶ φανερὰ ἐπίορκος) οὔτε αἱ μέχρι τοῦδε ἐργασίαι του δύνανται νὰ εἶναι νόμιμαι, καὶ ὅτι εἶναι πολλὰ ἐπικίνδυνον εἰς αὐτὴν τὴν πολύτιμον ὑπόληψιν τῶν ἰδίων ἡμῶν Σ. Πατέρων (οἱ ὁποῖοι διὰ τὴν ἀκριβῆ τῶν νόμων διατήρησιν, ἄλλοτε εἰς περιστάσεις δεινοτάτας, τοσαῦτα δυστυχήματα ὑπομείναντες, καὶ τὴν ἰδίαν σας ζωὴν ὑπὲρ τῶν νόμων διακινδυνεύσαντες, ὑπερασπίσθητε ἐνδόξως τοὺς ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀνάγκης ἤδη οὕτω προφανῶς καθυβριζομένους καὶ παραβιαζομένους νόμους) τὸ νὰ ἠθέλατε καταδεχθῇ, ἢ πρὸς χάριν τοῦ ἰδίου τούτου, καὶ τῶν αὐτοῦ ἀμέσων καὶ ἐμμέσων σχέσεων, ἢ ἐπ' ὁποιαδήποτε ἄλλῃ αἰτίᾳ νὰ παραβλέψητε καὶ μετὰ τὴν οὕτω διακεκριμένην ταύτην μου παράστασιν μίαν τοιαύτην προφανεστάτην, καὶ παρὰ πάντων ἐγνωσμένην, καὶ μάλιστα ἐντὸς τοῦ ἰδίου Σ. τούτου σώματος τολμωμένην παρανομίαν, ἡ ὁποία ὄχι μόνον καὶ μετὰ τὴν τακτικὴν τῶν λαῶν τῆς Ελλάδος καταμέτρησιν θέλει πέσῃ ὑπ' ὄψιν ἁπάντων, καὶ ἐν τῇ περιμενομένῃ Εθνικῇ Συνελεύσει, ἴσως δὲν θέλει μένῃ σιωπημένη καὶ ἀνέλεγκτος παρὰ πολλῶν Πατριωτῶν, ἀλλὰ καὶ ἀφορμὴ δικαιολογημένη, καὶ παράδειγμα προφανὲς τῆς Γενικῆς τῶν νόμων παραβάσεως ζ καὶ τοὺς λαοὺς) θέλει γίνῃ δικαίως.

Εγὼ μ' ὅλον τοῦτο ἀπὸ τοὺς πρὸς τοὺς νόμους, καὶ αὐτὸ τὸ Σ. Β. χρεωστουμενην εὐλάβειαν καὶ σέβας, καὶ τὴν πρὸς τὴν δυστυχῆ Πατρίδα μου εἰλικρινῆ ἀγάπην καὶ χρέος μου, καὶ ἀπὸ τὰς καθ' ἡμῶν οὕτως ἀδίκου κατηγορίας, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν προφανεῖς συκοφαντίας διαζόμενος, διαμαρτύρομαι δημοσίως εἰς τὸν πληρέστατον τρόπον ἐναντίον ὄχι μόνον τοῦ ὑπὸ τὸ προσωπεῖον Β. Παραστάτου τῆς Πατρίδος μου, τὴν σκηνὴν ταύτην παραστάινοντος τούτου, ἀλλὰ καὶ τοῦ συμπράκτορος αὐτοῦ, καὶ τὴν καθ' ἡμῶν ἀναφερὰν διὰ τῆς αἰσχρᾶς ἀπάτης καὶ ραδιουργίας ὀργανισαντος τοῦ φιλτάτου λέγω ἀδελφοῦ Λ. Νάκου., καὶ οὕτινος ἄλλου ἀνήκει, τόσον διὰ τὴν κατὰ πολλοὺς λόγους προφανῆ ταύτην παρανομίαν, καὶ δι' ὁποιανδήποτε ἐξ' αὐτῆς γεννημένην ποτὲ πρὸς τὴν Πατρίδα μου βλάβην καὶ ἄλιμιαν, ὡσὰν καὶ διὰ τῆς οὕτω παρὰ τοὺς καθεστῶτας Νόμους ἐφαπτομένας ἡμᾶς προσωπικὰς ὕβρεις κτλ. κτλ. κτλ.

Σεβαστοὶ Πατέρες. ἐγὼ μὴ γνωριζων δικαίωμα ἀληθὲς ἑκάστης Πατρίδος εἰμὴ τὸ δι' ἀρετῆς καὶ δικαιοσύνης κτώμενον καὶ τὸ παρὰ τῶν τῆς Πατριδος Νόμων ἐπιτρεπόμενον, καὶ μὴ καταδεχίμενος νὰ ἀποκτήσῃ ἡ Πατρίς μου τὸ προσωρινὸν τοῦτο δικαίωμα διὰ τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ἀτιμιας, ἐν ᾧ μάλιστα, εἶμαι βέβαιος, δὲν ἤθελε μείνῃ ἡ ἀπάτη αὕτη καὶ σκότος ἐπὶ πολὺ, καὶ ἐπομένως δὲν ἤθελε κερδίσῃ ἡ Πατρις μου,

εἰωὴ μόνον τὴν ἀτιμιαν, και πεποιθὼς ὁτι ἡ ἀλήθεια κηρυττομένη, και αἱ παρανομίαι ἐξηλεγμέναι ἐνώπιον τοῦ Σ. Β. αὕτως εἰλικρινῶς και ἐλευθέρως, δυνάμει τοῦ παρ' αὐτοῦ τῶν Νόμων ἐπιτρεπομένου μοι δικαιώματος, ὄχι μόνον δὲν θέλουσι δυσαρεστήσῃ τινά ἔτι ὑμῶν, ἢ κινήσῃ εἰς ὀργὴν ἢ ἀπέχθειαν ἐναντιον μου, ἀλλὰ και εὐαρεστουμένων θέλουν ἐξάψῃ τὰ εὐγενῆ τῶν εὐαισθήτων και φιλοτιμων ψυχῶν σας ὑπὲρ τῆς ἀρετῆς και δικαιοσύνης αἰσθήματα πρὸς ὑπερασπισιν τῶν προφανῶς ὑβριζομένων Νόμων και καταπατουμένων Ἱερῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων ζώσαν ὁπου καλῶς εἴδατε, ὅτι ὁρκισθέντες ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ νὰ φυλάξητε μὲ ὁλην τὴν πιστιν τὸν Ὀργανικὸν τῆς Πατριδος Νόμον, ὅτι λογῆς ἡ Ἐθνική συνελευσις εἰς τὸ Ελ: παρέδωκεν Ἔθνος, χρεωστεῖτε νὰ δώσητε μιαν φορὰν λόγον τῶν ἐργασιῶν σας ἐνώπιον ὄχι μόνον τοῦ Ἔθνους, και τῆς Ἱστορίας, ἀλλὰ και αὐτοῦ τοῦ ἀδικάστου κριτοῦ τοῦ παντὸς) ἔλαβον τὴν τέλμην ν' ἀναφερθῶ οὕτως ἐλευθέρως κατὰ τοῦ ψεύδους και τῆς παρανομιας.

Ας μοι δοθῇ λοιπὸν, παρακαλεῖσθε κύ. ἡ κατὰ τοῦτο συγγνώμη (ἂν πρέπει νὰ ὀνομασθῇ τοῦτο τέλμημα) ἂς μὴ παραβλεφθῇ ἡ ἐκτέλεσις παντὸς, ὁ,τι εἰ Νόμοι, ὁ χαρακτὴρ, ἡ ὑπόληψις, και αὐτὸ τὸ χρέος τοῦ Σ. τούτου Σώματος ὑπαγορεύουν· και ἂς μοὶ παραχωρηθῇ τὸ ἀντιγραφον τῆς παρούσης διαμαρτυρικῆς μου, ἐσφραγισμένον, ὡς ἡ τάξις, πρὸς ἔνδειξιν τῆς τοῦ Πατριωτικοῦ μου χρέους ἐκπληρώσεως. προσφέρων δὲ ἅπαντα σέβας εἰμὶ

τὴν 14. Σεπτεμβρ. 1825. ἐν Ναυπλίῳ

Ὁ εὐπειθέστατος
Ἐμ. Σπυρίδωνος.

Ἀνεγνώσθη τῇ 30. Οκτωβρ., και δίδεται ἴσον ἀντίγραφον κατὰ τὴν αἴτησιν τοῦ ἀναφερομένου ἐπικυρωμένον και ἐσφραγισμένον.

(Τ. Σ.)

Ὁ Αὐς Γραμ. τοῦ Βουλευτικοῦ
Α. Παππαδόπουλος.

Ἀντιγραφον ἐξ ἀντιγράφου σταλέντος ἐκ Ναυπλίου.

Εἰδοποίησις.

Ἐν Βιβλιάριον ἐπιγραφόμενον "Σχέδιον Ὀργανισμοῦ τοῦ ἀτάκτου στρατιωτικοῦ μεθ' ἱκανῶν προλεγομένων ἀπλικειων ἔχον τὸν περιορισμὸν και καλάπαυσιν τῶν αἰσχροκερδειῶν και καταχρήσεων, τὴν ἀνάρρωσιν και ἐμψύχωσιν τοῦ ἀτάκτου στρατιωτικοῦ, και τὴν πρόοδον τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, εἰς ἐπίκρισιν τιθέμενον τῆς Ἐθνικῆς Συνελευσεως ἐκδίδεται διὰ τοῦ τύπου ἐν τῇ Τυπογραφια Ἀθηνῶν παρ' ἑνὸς Πατριώτου.

Προσκαλοῦνται λοιπὸν ὅλοι οἱ καλοὶ πατριῶται και παρακαλοῦνται νὰ γίνουν συνδρομηταὶ εἰς αὐτὸ δι' ὅσα σώματα θελήσει ἕκαστος, γνωστοποιοῦντες τὰ ὀνόματά των διὰ τῶν λοιπῶν Ἐφημεριδων τῆς Ἑλλάδος διὰ νὰ καταχωρηθῶσι εἰς τὸ τέλος τοῦ Βιβλιαριου.

Η τιμὴ τοῦ Βιβλιαριου εἶναι γρόσια τέσσαρα προπληρωτέα και διευθυνόμενα εἰς χεῖρας τοῦ Κυρ. Γεωργιου Μεταξᾶ τοῦ Αθηναίου, διὰ τοῦ ὁποίου θέλει λάβῃ ἕκαστος τὰ ἑαυτοῦ, ἀφοῦ εὐγοῦν ἀπὸ τὰ Πιεστήρια.

1826. Φευρουαρ. 20. ἐν Αθήναις.

Η παροῦσα Ἐφημερὶς εὑρίσκεται εἰς Αθήνας εἰς τὸν συντάκτην Γ. Ψύλλαν. Εἰς Ναύπλιον, εἰς τὸν κύρ. Κ. Διβέρην βουλευτὴν. Εἰς Σύραν, εἰς τὸν κύρ. Π. Ψύχαν. Η τιμὴ της γρό. 14. κάθε τρεῖς μῆνας, προπληρουμένη.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 26.

Ἡ Παῤῥησία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΤΕΤΡΑΔΗ. 24. Φευρουαρ. 1826.

Αθῆναι. 23. Φεβρουαρ.

Ἀπὸ Νναύπλιον μᾶς ἔστειλαν ἕνα πολλὰ περιεργον μέρος γράμματος ἀπὸ Ἀλεξάνδρειαν εἰς Κωνσταντινούπολιν ⟨ ἀπὸ 17. Ιαννουαρ. ⟩ εὑρεθέντος μεταξὺ εἰς τὰ χαρτιά τοῦ καραβίου, τὸ ὁποῖον ἔπιασεν ἡ Γολέτα τοῦ κυρ. Δεκρόζε εἰς τὴν Σύραν.

- - - - - - - - - - "Εἰς τὴν ἐπιστροφήν μου ἐδὼ ἀπέκτησα τὴν φιλίαν τοῦ κυρ. Ι. Β. Sarignon Πραγματευτοῦ Γάλλου, ὅστις ἐδιορίσθη ἐπιστάτης τοῦ Αρσεναλίου, ὁποῦ μέλλει νὰ κατασκευάσῃ ὁ Υψηλότατος Πασσᾶς μας. Αὐτὸς μὲ ἔκαμεν ὑποδιρεκτόρον τοῦ Αρσεναλίου μὲ πληρωμὴν τριάντα ταλλάρων κάθε μῆνα, και δουλεύω διὰ μιαν μικρὴν φλοτίλιαν, ὁποῦ ἑτοιμάζομεν διὰ Πελοπόννησον.

--- Ὅλοι ἡμεῖς. 45, Γάλλοι, 28, Αὐστρικοὶ, καὶ 12, Ιταλοὶ ἐκάμαμεν συμφωνιας νὰ δουλεύσωμεν τέσσαρα χρόνια τὸν Πασσᾶ μας, χωρὶς τινὰς νὰ δύναται νὰ τὸν ἀφήσῃ. Ο Πασσᾶς μας, τοῦ ὁποιου ἡ καλωσύνη εἶναι εἰς ὅλους γνωστὴ, εἶπεν ἐκ στόματος τὰ ἀκόλουθα λόγια.

" Φιλοι μου, ἕως τῆς ὥρας μὲ ἐγνωρίσατε, ὅτι ἐζήτησα πάντοτε νὰ ἀποβάλω τὴν δεισιδαιμονίαν και βαρβαρότητα, τῆς ὁποίας τὸ γένος μου γίνεται θυσια, χωρὶς καὶ αὐτὸ νὰ γνωρίζῃ τὴν αἰτιαν· ἤθελα κάμη, ὅσα ἕνας Εὐρωπαῖος φωτισμένος ἤθελε κάμη διὰ τὴν Πατριδα του, ἀλλ' ἐσεῖς γνωριζετε πόσας δυσκολίας εὑρῆκα πάντοτε ἀπὸ τὸ ἀνόητον και ξεσχισμένον Δοβλέτι μας, ὁσάκις ἐζήτησα τὸν φωτισμὸν και πολιτισμὸν τῶν ὑπηκόων μου· ὁ καιρὸς ἔφθασε νὰ κάμω τὴν ἐπιθυμιαν μου· ἀλλ' ἡ ἀκατάστατος Διοίκησις τῶν Ελλήνων ἀντὶς νὰ ἀφανισῃ τοὺς κολωβωμένους Αραβας, ὁποῦ στανικῶς μου ἔστειλα, τοὺς ἄφησαν νὰ ἐξουσιάσουν τοὺς τόπους των, και οὕτως εἶμαι ἀναγκασμένος νὰ βαστῶ αὐτὸ τὸ σῶμα, ἕως νὰ ἰδῶ πῶς ἔχουν νὰ τελειώσουν αἱ λογοτριβάι μου μεταξύ τῆς Υψ. Πόρτας, αἱ ὁποῖαι θέλει αὐξήσουν, ἅμα δοθῇ τέλος τῶν πραγμάτων τῆς Ελλάδος· ἕνεκα τούτου ζητῶ τὴν ὑπεράσπισίν σας και σᾶς ὑπόσχομαι, ὅτι μὲ τον καιρὸν θέλει ἰδῆτε πόσον θέλει σταθῶ ὠφέλιμος πρὸς ὅλους σας καὶ πόσον θέλει αὐξήσωμεν τα φῶτα εἰς τον Τόπον μας. ἐγὼ σᾶς μετρῶ ὅλους ἀδελφούς μου. χρεωστῶ να φυλάττω τὴν θρησκείαν μου διὰ τον χαρακτῆρα μου, πλὴν εἶμαι μακρὰν ἀπὸ τοῦ να ἀγαπῶ τὴν δεισιδαιμονίαν και βαρβαρότητα . . . . . "

Αὐτὰ καὶ ἄλλα λέγοντας και πολλὰς ἐλπίδας δίδωντας διὰ βοήθειαν ἀπὸ Γαλλίαν, μᾶς ἐζήτησε να ὁρκωθῶμεν οὕτως.

" Ορκίζομαι εἰς τον ὕψιστον Δημιουργὸν τοῦ κόσμου να δουλεύσω μὲ ἐμπιστωσύνην και ὑπακοὴν τον Μεχμετ - Πασᾶν: ὑποβασιλέα τῆν Αἰγύπτου, να ἀγαπῶ τοὺς Γάλλους και να μισῶ τοὺς Αγγλους, ὡς φίλαυτον και πονηρὸν γένος," και οὕτως ἀφ' οὗ ὡρκίσθημεν ὑπεγράψομεν και τας συμφωνίας. ἡ ἀποφασίς μας εἶναι να δουλεύσωμεν τὸν Πασᾶ ἐν ὁσῳ ζῇ, και μετὰ τὸν θάνατόν του, να ἑνωθοῦμεν ὅλοι οἱ ξένοι, και να ζητήσωμεν βασιλέα ἀπὸ τὴν Γαλλίαν . . . . . .

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Εφημερίδος Αθηνῶν.

Εἰς τὴν Γενικὴν Εφημερίδα ὑπ' ἀριθ. 33. ἐμπεριέχεται ἐπισήμω, ἡ ἀθώωσις τοῦ Παντιὰ Τζιτζίνη κατηγορηθέντος ἐπὶ προδοσίας ἐγκλήματι, διὰ τοῦ ἐπισήμου ἄνευ ἀριθμοῦ ἐγγράφου τοῦ Υπουργείου τοῦ Δικαίου, ἐκδοθέντος τῇ 26. Νοεμβρ. τοῦ παρελ. ἔτους. Ανάγκη λοιπὸν νὰ ἐκδώσω μίαν σύντομον ἐξιστόρησιν τοιαύτης σημαντικωτάτης ὑποθέσεως, ὡς τὴν ἐπληροφορήθην ἀπὸ τινας φιλαλήθεις εἰδήμονας, τὴν ὁποίαν παρακαλῶ σε νὰ καταχωρήσης εἰς τὴν Εφημερίδασου.

Οἱ ἐν Αἰγύπτῳ Τουσίτζιδες πιστὰ ὄργανα τοῦ Αἰγυπτίου Σατράπου ἐσύστησαν ἕνα ταχύπλουν, μόνον διὰ τακτικὴν ἀνταπόκρισιν πολιτικῶν εἰδήσεων μὲ τὸν ἐν Ναυπλίῳ Ορφανίδην διὰ Αλεξάνδρειαν, τὸ ὁποῖον μετὰ 6 ἡμέρας ἀφ' οὗ φθάση εἰς Ναύπλιον νὰ λαμβάνη τὰ γράμματα, καὶ νὰ ἀναχωρῇ, καὶ διὰ τὰς ἐνδεχομένας ὑποψίας ἐστέλετο εἰς Σύραν πρὸς τὸν Π. Τζιτζίνην, ὅς τις ἅμα φθάνοντος τοῦ ταχύπλου νὰ ἐξαποστέλλη ἐπὶ τούτου καΐκιον εἰς Ναύπλιον πρὸς τὸν Ορφανίδην διὰ νὰ λαμβάνη τὰ γράμματα, καὶ νὰ ἐπιστρέφη εἰς Σύραν κατὰ τὴν ῥηθεῖσαν διορίαν. πιασθέντων τῶν τοιούτων γραμμάτων, καὶ δυνάμει ἄλλων τινῶν πατριωτικῶν ἀναφορῶν, ἐσυλλήφθη ἀπὸ τὴν Αστυνομίαν εἰς Ναύπλιον ὡς προδότης ὁ Ορφανίδης, καὶ ἐδιωρίσθη ἀμέσως παρὰ τῆς Διοικήσεως μια εκτακτος τετραμελὴς ἀστυνομικὴ ἐπιτροπὴ νὰ ὑπάγῃ εἰς Συραν νὰ συλλάβῃ τινὰς τῶν ἐκεῖ κατηγορηθέντων ἐμπόρων, εἷς τῶν ὁποίων ἦτον καὶ ὁ Παντιας Τζιτζίνης· ἕως ὅτου νὰ ἀναχωρήσῃ ἡ διωρισθεῖσα ἐπιτροπὴ ἐμποδίσθησαν τὰ πλοῖα νὰ ἀναχωρήσωσιν, ἵνα μὴ δοθῇ εἴδησις τῶν κατηγορουμένων. Ο Τζιτζίνης ὀλιγας ὥρας πρὶν νὰ φθάσῃ ἡ ἐπιτροπὴ εἰς Σύραν ἔλαβε μιαν ἐπιστολὴν ἀπὸ τὸν αὐτάδελφον τοῦ Εμμανουὴλ Ξένη ἀπὸ Ναύπλιον, μὲ τὴν ὁποίαν τὸν εἰδοποιοῦσε, "ὅτι ἔστω πρὸν εἴδησίν σου ὅτι ἐδὼ ἐπίασαν ὡς προδότην τὸν Ορφανίδην, καὶ τὸν ἐφυλάκωσαν". Ο Π. Τζιτζίνης λαβὼν τὰ γράμματα χωρὶς νὰ προσμείνῃ τὰς εἰδήσεις τοῦ Ορφανίδου, ἀμέσως ἑτοίμασε τὸ ταχύπλουν διὰ νὰ ἀναχωρήσῃ γράφων πρὸς τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ Τουσιτζίδες οὕτως "ἔστω πρὸς ὁδηγίαν σας, τούτην τὴν στιγμὴν ἔλαβα τὴν εἴδησιν παρὰ τοῦ κυρίου Ξένη ἀπὸ Ναύπλιον, ὅτι ἐπίασαν τὸν Ορφανίδην ὡς προδότην", σημειόνων καὶ τὸν ἴδιον παράγραφον τοῦ Ξένη, καὶ εὐθὺς ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν πόλιν, καὶ ἐπῆγε ἐπάνω εἰς τὸ χωρίον, διὰ νὰ εὑρισκεται πλησίον τοῦ Γαλλικοῦ Αντιπροξένου, πέρνων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τὴν χρηματικήν του κατάστασιν, τὴν ὁποίαν παρέδωσεν εἰς τὸν Αντιπρόξενον. Φθάσασα ἡ Επιτροπὴ περὶ τὸ μεσονύκτιον εἰς Σύραν κατὰ τὰς ὁδηγίας της συνέλαβε τὰ ὕποπτα ὑποκείμενα, καὶ τὸν Π. Τζιτζίνην, καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐπρόφθασε νὰ φύγῃ τὸ ταχύπλουν, ἐμπόδισε τὰ σταλέντα γράμματα, πέρνουσα καὶ τὰ ὅσα ἄλλα ἐπρόφθασε τοῦ Τζιτζίνη, εὗρε καὶ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Ξένη πρὸς τὸν Τζιτζίνην, καὶ ἄλλα πολλὰ περὶ τούτου ἔγγραφα, προσέτι καὶ ἄλλα μὲ τὸ νέον ταχύπλουν, ὁποῦ ὁ ἐν Αἰγύπτῳ ἀδελφὸς τοῦ Τζιτζίνη εἶχε κατ' ἐκείνας συστήσῃ διὰ τὴν τακτικὴν ἀνταπόκρισιν, Σύρας, Σμύρνης καὶ Αλεξανδρείας. ἔγιναν παρὰ τῆς Επιτροπῆς αἱ ἀπαιτούμεναι νομικαὶ ἐξετάσις τοῦ Παντιὰ Τζιτζίνη, αἵτινες μόναι τὸν καταδικάζουσιν· ἐστάλη εἰς Ναύπλιον ὁμοῦ μὲ ὅλα τὰ ἔγγραφα, ὅπου ἡ ὀκταμελὴς Επιτροπὴ ἐξετάσασα τὰ ἔγγραφα τοῦ ἔκαμε καὶ δευτέραν ἐξέτασιν, ὥστε αἰτιολογικῶς τὸν ἀποδείκνυεν ὑπεύθυνον. Διορίζεται μία πενταμελὴς Επιτροπὴ, ἥτις νὰ προσαρμόσῃ τὸν Νόμον εἰς τὸ ἔγκλημα. εἰς τοῦτο τὸ ἀναμεταξὺ πολλαὶ αἰτίαι ἐμεσολάβησαν, ὥστε παρελπίδα πάντων ὁ Τζιτζίνης ἀθωώθη, χωρὶς ἡ ἀπόφασις νὰ ἐπιστηρίζεται εἰς κἀμμίαν αἰτιολογίαν, ἥτις νὰ ἀναιρῇ τὴν πρώτην ἀπόφασιν, καὶ νὰ θεμελιώνῃ τὴν ἀθώωσιν. τοῦτο μαθόντες οἱ

πατριῶται παῤῥησιάζουσι μιαν ἀναφορὰν πρὸς τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα, ⟨ ἴδε Γεν. Εφ. ἀριθμ. 26. ⟩ ζητοῦντες νὰ διωρισθῇ δευτέρα ἐπιτροπὴ νὰ ἀνακρίνῃ τὴν ἀπόφασιν τῆς πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἥτις ἔκρινε παρανόμως ἄνευ τοῦ δημοσίου Συνηγόρου, ὅστις εἶναι ὁ ἐνάγων ὁ παριστάνων τὸ πρόσωπον τοῦ ἀδικηθέντος Εθνους· ἀνεγνώσθη ἡ τοιαύτη ἀναφορά, καὶ οὐκ ἦν φωνὴ, καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις.' μόλις ἐτελείωσεν ἡ τοιαύτη ἀθώωσις, καὶ ἰδοὺ τρεῖς ἐπιστολαὶ τῶν εἰς Μαρσιλιαν Ἑλλήνων, οἵτινες λέγουσιν " ὅτι ὁ ἐδῶ ἐπικατάρατος ἀδελφὸς τοῦ Τζιτζίνη κατασκευάζει τοῦ Μεϊμεταλῆ τρεῖς φεργάταις διὰ νὰ καταπολεμήσῃ τὸ ἄθλιον Εθνος μας, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ καυχᾶται ὁ τοιοῦτος ἀλητήριος, διὸ σᾶς γράφομεν πρὸς εἴδησίν σας ". Ο Τπουργὸς τῆς Αστυνομίας εἰδοποιηθεὶς τοῦτο, δίδει προφορικὴν διαταγὴν τοῦ Γενικοῦ Αστυνόμου νὰ ἐμποδίσῃ τὸν Τζιτζίνην διὰ νὰ μὴ φύγῃ. ὁ Αστυνόμος διὰ νυκτὸς κράζει τὸν Τζιτζίνην, καὶ τὸν εἰδοποιεῖ, ὅτι ἐπροστάχθη νὰ τὸν ἐμποδίσῃ, πλὴν μὲ τὸ νὰ ἐμεσολάβησε τὸ μυστικόν ⟨ τὸ ὁποῖον ἤδη ἔγινε κοινόν ⟩· ὁ Τζιτζίνης ἀνεχώρησε διὰ Σύραν, ὅπου χωρὶς νὰ σταματήσῃ ἔφυγε διὰ Σμύρνην, καὶ ἐπειδὴ ἠκολούθησεν ἐνάντιος καιρὸς τὸ πλοῖον ἐπόδισε πάλιν εἰς Σύραν, καὶ ὁ Τζιτζινης δὲν ἀποτόλμησε νὰ ἐξέλθῃ τοῦ πλοίου, ἕως οὗ ἀνεχώρησεν ἐκ νέου.

ὁ Ν. Νικητόπλος.

τῇ 12. Φευρουαρ. 1826.
Εν Αθήναις.

Εἰς τὴν Γεν. Εφημερίδα τῆς Ελλάδος, ἀριθ. 36, ἀνέγνωσα μὲ εὐχαριστησίν μου τὴν πρὸς ἐμὲ ἀπάντησιν τοῦ Κ. Χ. Ζαχαρίτζα περὶ ὧν τὸν ἤλεγξα, καὶ ὄχι κατηγόρησα ὡς λέγει.

Τὸ νὰ ἐλέγχῃ τὶς δημοσίως πταίσματα ἐπιφέροντα εἰς τὸ Εθνος ζημίαν, τοῦτο γίνεται διὰ το κοινὸν συμφέρον, καὶ πρὸς σωφρονισμὸν τοῦ ἁμαρτάνοντος. ὅταν δὲ παραβλέπωμεν τὰ κοινὰ τῆς Πατρίδος συμφέροντα, καὶ συγχωροῦμεν τοὺς κακῶς μεταχειριζομένους τὰ κοινὰ πράγματα τοῦ Εθνους, τότε δὲν δυνάμεθα ποτὲ να δώσωμεν ἀναψυχὴν εἰς τὸ ταλαίπωρον Εθθνος.

Χαίρω δὲ ὅτι τὰ ἐπιχειρήματα τῆς ἀπαντήσεώς του εἶναι τόσον ἀνισχυρα και εὐαναίρετα, ὥστε δὲν ἠμπόρεσε νὰ πέιση τινὰ συμπολίτην του, ὅσοι ἀνέγνωσαν τὴν ἀπάντησιντου. και ἡ σιωπή του ἤθελον ἦτον ὠφελιμωτέρα εἰς αὐτὸν. καθότι δὲν ἠθέλαμεν ἀναγκασθῇ και αὖθις ἐμεῖς να τὸν ἀποδείξωμεν σαφέστερα ἔνοχον ἐν οἷς τον ἠλέγξαμεν πρότερον.

Ιδοὺ δὲ εἰς τὸν β' Παράγραφον, λέγει ὅτι περὶ τῆς Αλικῆς δεν ἔχει ἰδέαν κμμίαν. οὔτε περὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Χ. Χριστόφα, οὔτε τὸν ἠρώτησε τὶς περὶ τούτου. ὅτι δὲ ψεύδεται παντάπασιν εἰς τοῦτο, ὁ ἴδιος Χ, Χριστόφας μὴν ἀνεχόμενος τὸ ψεῦδος, παῤῥησιάσθη ἐνώπιον τοῦ Αρχιερέως, Δημογερόντων, και τῶν Προκρίτων τῶν Αθηνῶν, και ὡμολόγησεν ἐνόρκως ὅτι τὸν Χ. Ζαχαρίτζαν τὸν γνωρίζει σύντροφόν του εἰς τὴν Αλικὴν, και τὰ μέσα τῆς εὐγενίας του ἐνήργησαν τὴν συμφωνίαν μετὰ τῆς Διοικήσεως.

Εἰς τὸν γ'. παράγρ. λέγει, ὅτι τὴν Αλικὴν πέρσι τὴν εἶχεν ὁ Ηγούμενος τῆς Καισαριανῆς, και ποῖος τὴν ἔχει ἐφέτος, ἠμπορῶ να πληροφορηθῶ ἀπὸ το Εθνικὸν Ταμεῖον. ἐδῶ τὸν ἔπιασα. δὲν ἔχω χρείαν νὰ πληροφορηθῶ Κύριε.' ἀπὸ τὸ Εθνικὸν Ταμεῖον, ἐνῷ ὁ ἴδιος ἀνεψιός σου ⟨α⟩ Κ. Ν. Ζαχαρίτζας ὁμολογεῖ ἀναφανδὸν, ὅτι ἡ Αλικὴ ἐφέτος εἶναι ἐδικήτου ἔχων συντρόφους και τον ῥηθέντα Ηγούμενον τῆς

(α) Ο Χ. Ζαχαρίτζας διὰ τὸ νὰ εἶναι ἄγαμος ἔχει εἰν τὴν οἰκίαντου τὰ ὀρφανὰ ἀνεψιάτου, ἐξ ὧν ὁ πρεσβύτερος εἶναι ὁ Κ. Νικολάκης, ὅς τις χωρὶς τὴν ἄδειαν τοῦ Θείου του δὲν τολμᾶ νὰ πράξῃ οὐδὲ τὸ παραμικρόν.

Καισαριανῆς, και τὸν Μανολάκη Γαροφαλιᾶν Ὑδραῖον, και ἐνῷ μάλιστα περὶ τούτου ἐκρισολογήθη πολλάκις και εἰς τὴν ἐν ταῦθα Αστινομίαν και Επαρχεῖον. και ἀπο τὰ ἔγγραφα μαρτυρικὰ ἑποῦ ἔλαβεν ὁ Χ. Χριστόφας παρὰ τοῦ Επαρχείου πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Αστυνομίας δύνασαι να πληροφορηθῆς και ἡ εὐγενίασου και ὁς τις ἄλλος θελήσει.

Ο δ'. δὲ Παράγρ. ἔκαμε να γελάσω κ' ἐγὼ και ἄλλοι πολλοὶ. "Η Αλικὴ αὕτη, λέγει . . . εἶναι εἰς ἐνόικιον δύω χρόνους, και ἐγὼ δὲν ἐφρόντισα να το μάθω, ἐνῷ κατοικῶ εἰς Αθήνας." Και χωρὶς νὰ φρον. τίσωμεν, και ἐγὼ και ὅλοι τὸ ἠξεύρομεν, ὅτι ἡ Αλικὴ εἶχεν ἐνικιασθῇ ⟨ἐφέτος⟩ ἀπὸ τὴν εὐγενίανσου κατὰ τὰς ἀνωτέρω ἀποδείξεις μας, ἐπ' ὀνόματι ὁμως ἄλλου. ὥστε δὲν κατηγορῶ ἀδίκως και παραλόγως, ὡς λέγει, ἀλλὰ γράφω ὅσα ἀκριβῶς γνωριζω.

Εἰς δὲ τὸν ε' Παράγρ. ταυτολογεῖ.

Τὶ δὲ νὰ εἰπῶ δι' ὅσα γράφει εἰς τὸν ¯ και τελευταῖον; ἐν πρώτοις λέγει ὅτι τον Χ. Χριστόφα, ὢ τοῦ θαύματος.' δὲν τον γνωρίζει. καὶ πῶς; ἐνῷ ὁ Χ. Χριστόφας καυχᾶται εἰς τὴν συντροφίαν μετὰ τοῦ Χ. ζαχαρίτζα; ἐνῷ τόσαις φοραῖς τον ἔχει ἐνοχλήσῃ και εἰς Αθήνας ἐνταῦθα, και εἰς Ναύπλιον ἀκόμη περὶ διαφόρων του ὑποθέσεων και κρισολογιῶν; ἢ προσποιεῖται εἰς τὸ νέον ἄκουσμα τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστόφα, καθότι ἕως τώρα τὸν ἔκραζε Τζιχριντζῆν;

Τὸ δὲ Γκιόλι ὁποῦ ἀναφέρει δὲν εἶναι μέρος ἀποχωρισμένον τῆς ὅλης Αλικῆς, ἀλλ' εἶναι τμῆμα τῆς αὐτῆς Αλικῆς, τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ ξεχωρίσῃ ὥστε νὰ γένῃ τρίτη Αλικὴ ὡς λέγει, διότι ματαιοῦται καὶ τὸ ὅλον τῆς Αλικῆς, καὶ ἂν εἴχαμεν χαλκογράφους, ἤθελα σχεδιάσω τὸ Γκιώλιτου, ἐδὼ ἠθέλησε νὰ δείξῃ τὰς γνώσεις του, πλὴν δὲν ἐπέτυχεν.

Εἰς τὸν ἐπίλογόν τοῦ ὁμως, μὲ εὐχαριστεῖ, ὅτι τοῦ ἔδωκα ἀφορμὴν νὰ ἀπολογηθῇ διὰ νὰ μὴ μείνῃ ἀδίκως ὑπὸ κατηγορίαν, καὶ τοῦτο εἶναι περίεργον, ἂν ἁπλῶς κάθε ἀνίσχυρος καὶ ἀναπόδεικτος ἀπολογια ἀθωώνει τὸν κατηγορούμενον, καὶ μάλιστα ἐκεῖνον, ὅστις ἀληθῶς ἐλέγχεται διὰ προφανῆ ἐγκλήματα.

Αν δὲ τὸ νὰ ἐλέγχῃ τὶς ζημιοῦντα τινὰ τὸ Εθνικὸν Ταμεῖον, καὶ χαλκεύειν κακῶς τὴν ἐμπιστευθεῖσαν αὐτῷ κυβέρνησιν τῆς Πατριδος, τοῦτο εἶναι προσωπικὴ ὕβρις, ἂς τὸ διαλύσῃ ὁ ὀργανικὸς τῶν Ελλήνων Νόμος. Τελευταῖον δὲ οἱ ἀναγνῶσται ἐξετάζοντες ὄχι τὰς ἀρχας ἑκάστου ἡμῶν, καθότι ἀρχὴν ἐδικήν σου διὰ τὸ πολύπλοκον καὶ πολυχρόνιόν της δὲν θελουν δυνηθῇ νὰ ἀνιχνεύσουν ποτὲ, ἀλλὰ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος, πρᾶγμα αὐτὸ, καὶ διὰ ζώσης φωνῆς θέλουσι πληροφορηθῇ ἐντελῶς τὴν ἀλήθειαν, καὶ ταύτην τὴν ἀλήθειαν θέλει δι ακηρύξῃ ἐντὸς ὀλιγου καὶ ἡ Σ. Διοίκησις μετὰ τὴν γενησομένην ἐξέτασιν περὶ τῆς Αλικῆς ὡς τὸ προβούλευμα τοῦ Εκτελεστικοῦ Σώματος. ἴδε τον αὐτὸν ἀριθ.

Αναστάσιος Αναγνώστου
Λοιδωρίκης.

τῇ 18. Φευρουαρ.
1829.

Η παροῦσα Εφημερὶς εὑρίσκεται εἰς Αθήνας εἰς τὸν συντάκτην Γ. Ψύλλαν. Εἰς Ναύπλιον, εἰς τὸν κύρ. Κ Αιβέριον βουλευτὴν. Εἰς Σύραν, εἰς τὸν κύρ. Π. Ψύχαν. Η τιμή της γρό. 14. κάθε τρεῖς μῆνας. προπληρομένα.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 27.

"Η Παρρησια εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΣΑΒΒΑΤΩ. 27. Φευρουαρ. 1826.

Αθῆναι 26. Φευρουαρ.

Προχθὲς ἔρθασεν ἐδῶ μια Επιτροπὴ, διωρισμένη ἀπὸ τὴν Διοίκησιν νὰ παραλάβῃ τὴν προαιρετικὴν βοήθειαν καὶ τῶν κατοίκων τῆς Επαρχίας μας, διὰ τοὺς εἰς Μεσολογγι τόσον κακοπαθοῦντας ἀδελφούς μας. Δύω ἡμέρας προτήτερα ἀπὸ τὸ τὸ φθάσιμον τῆς Επιτροπῆς εἶχε συστηθῇ σχεδὸν εἰς τοῦτην τὴν Πόλιν μια παρομοία Επιτροπὴ ἀπὸ μερικοὺς Πατριώτας.

-- Ομοίως ἐσυστήθη πρὸ ὀλιγων ἡμερῶν καὶ μια ἄλλη φιλανθρωπικὴ Επιτροπὴ, ἔχουσα σκοπὸν τὴν βοήθειαν καὶ περιποίησιν τῶν ἀσθενῶν στρατιωτῶν.

Τὰ στρατεύματα, ὁποῦ ἦσαν εἰς Ἴζίαν, ἀφοῦ πλέον ἑτοιμασαν ὅλα τὰ ἀναγκαία τῆς ἐκστρατείας των, καὶ δὲν ἔμεινε τιποτε δι' αὐτούς εἰς ἐκείνην τὴν Νῆσον, ἐμίσευσαν οἱ μισοὶ μὲ τοὺς Καπετανέους των, καὶ οἱ ἄλλοι ἐγύρισαν πάλιν εἰς τὰ χωριά μας, διδοντας λόγον, ὁτι ἔρχονται νὰ γένουν τακτικοὶ· ἀκόμη, τὸ φέρσιμόν τους εἶναι ἄτακτον, καθὼς ἀκούομεν.

-- Ακούσθη ὁτι εἰς τὸ Ζητοῦνι κατέβησαν ἀπεσταλμένοι τοῦ Κ ουταχῆ διὰ νὰ τοῦ ἑτοιμάσουν τὰ ἀναγκαῖα ὀσπήτια.

-- Ἀπὸ Ναύπλιον μανθάνομεν, ὅτι μέρος τῶν Πελοποννησιων, Πληρεξουσίων ἦλθεν εἰς Πηγιάδα· εὐχόμεθα νά τους ἰδοῦμεν καθ' αὐτὸ ἔξω τῆς Πελοποννήσου, διότι τότε στοχαζόμεθα, ὅτι τὸ Εθνος δὲν περιορίζεται μόνον καὶ μόνον εἰς τὴν Χερσόννησον.

-- ΛΟΓΟΣ σύντομος ἐκφωνηθεὶς εἰς τὸ Γυμνάσιον τοῦ ἁγιου Δημητριου Ιπποδρομίου, ὄντος παντὸς τοῦ στρατοῦ, καὶ τοῦ Λαοῦ καθ' ἣν ἡμέραν εὐλογήθησαν αἱ δύο Σημαίαι τοῦ πεζικοῦ, καὶ Ιππικοῦ, παρὰ τοῦ ταπεινοῦ ἀρχιθύτου Ταλαντιου Κ. Νεοφύτου Τοποτηρητοῦ τῶν Αθηνῶν. καλὰ τὴν δευτέραν τοῦ Φευρουαρ., τῷ ᾳωκζ΄ ἔτει.

" Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ιησοῦν, μὴ φοβηθῇς, μη δὲ δειλιάσῃς, λάβε μετὰ σοῦ πάντας τοὺς ἄνδρας τοὺς πολεμιστὰς, καὶ ἀναστὰς ἀνάβηθι εἰς Γαι. ἰδοὺ δέδωκα εἰς τὰς χέιρας σου τὸν Βασιλέα Γαὶ, καὶ τὴν Γῆν αὐτοῦ· καὶ ποιήσεις τὴν Γαὶ, ὃν τρόπον ἐποίησας τὴν Ιερηχὼ, καὶ τὸν Βασιλέα αὐτῆς. Ιησοῦς τοῦ Ναυῆ. Κεφ: η΄. "

Η ὑπερβάλλουσα φιλανθρωπια τοῦ Παναγάθου Θεοῦ, θέλουσα διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ τὴν ἀνθρώπινον φύσιν ἀπο τὸν λυμαιῶνα Δράκοντα λέγω, τον πονηρὸν Διάβολον, τί κάμνει: στέλλει τον μονογενῆ του υἱὸν εἰς τον κόσμον διὰ τῆς ὑπερφυοῦς ἐνσάρκου οἰκονομίας, καὶ ἐνδύεται τὴν ἀνθρώπινον φύσιν, καὶ πάσχει ὡς ἄνθρωπος, καὶ οὐχὶ ὡς Θεὸς, ἐπειδὴ ὁ Θεός ἀπαθὴς διέμεινε, καὶ τὸ τελευταῖον χύνει τὸ πανάγιον αὐτοῦ αἷμα ἐπάνω εἰς τὸν τίμιον σταυρὸν διὰ τὴν σωτηριαν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐξαγοράζει διὰ τοῦ τιμιου αὐτοῦ αἵματος τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς σατανικῆς ἁμαρτίας, καὶ αἰχμαλωσίας τοῦ Διαβόλου, καὶ τὸν καταστάινει υἱὸν καὶ κληρονόμον τῆς Βασιλείας του, καὶ τὸν ὀνομάζει καλὰ χάριν Θεὸν, καλὰ τὸν Προφη-

τάναχτα Δαβὶδ "ἐγὼ εἶπα θεοὶ ἐστὲ. και υἱοὶ Ὑψίστου πάντες. ψαλμ. πά. ὦ δόξα, ὦ τιμὴ, ὦ λαμπρότης, και διὰ τοῦ τιμίου, και ζωοποιοῦ σταυροῦ, αὐτοῦ τῶ ἀηττήτου ὅπλου τὸν καταστάινει ἰσχυρὸν και δυνατὸν νὰ καταπολεμῇ τὸν δυνάστην και τύραννον, τὸν αἱμοβόρον και ἄθεον, καθὼς εἴμεθα πληροφορημένοι, και ἀναγινώσκομεν εἰς τὰς ἱερὰς ἱστορίας τῆς θείας Γραφῆς. "και εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν. "μὴ φοβηθῇς μὴ δὲ δειλιάσῃς. λάβε μετὰ σοῦ πάντας τοὺς ἄνδρας τοὺς πολεμιστὰς, και ἀναστὰς ἀνάβηθι εἰς Γαί. ἰδού δέδωκα εἰς χεῖρας σου τὸν Βασιλέα Γαὶ, και τὴν Γῆν αὐτοῦ, και ποιήσεις τὴν Γαὶ, ὃν τρόπον ἐποίησας τὴν Ιερυχὼ, και τὸν Βασιλέα αὐτῆς."

Ἴδατε ἀγαπητοί μου ἀκροαταὶ, τὴν εὐσέβειαν και τὴν ἀγάπην, ἣν εἶχεν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὸν φιλάνθρωπον θεὸν; ἐμοῦ και ἅπας ὁ στρατός του; τοῦ ὁποίου ἐδόθη τοσαύτη δύναμις, και ἰσχὺς ἕνεκεν τῆς εὐσεβείας, και τῆς πρὸς τὸν θεὸν ἀγάπης του; καταπολεμήσας κατετρόπωσε τόσους ἰσχυροὺς βασιλεῖς, λέγω, τοὺς Αμαλικήτας, τοὺς Αμωραίους, τὸν τῆς Ιεριχὼ βασιλέα, και τῆς Γαί;

Ἰδαὲ ἡ Πιστις, και ἡ εὐσέβεια πρὸς τὸν Πλάστην και Δημιουργὸν τοῦ παντὸς, πόσην ἰσχὺν ἐχει; πόσην δύναμιν; ἰδὺ και ἡμεῖς σήμερον ἐξελθόντες εἰς τὸ γυμνάσιον, τόσον ὁ χριστεπόνυμος Στρατὸς, ὅσον και ὁ Λαὸς, και ἅπας ὁ Ἱερὸς κλῆρος, ἵνα δοξολογήσωμεν τὸν ἐλεήμονα Θεὸν διὰ τῆς ἱερᾶς λιτανείας και νὰ εὐλογήσωμεν τὰς Σημάιας τὰς φερούσας τὸν τιμιον και ζωοποιὸν Σταυρὸν, τὸν φύλακα τοῦ Κόσμου, τὸ ἀκαταμάχητον ὅπλον, τὸ μέγα τρόπαιον τοῦ οὐρανίου βασιλέως Χριστοῦ, δι' οὗ ἡμεῖς οἱ κατατυραννούμενοι, και καταθλιβόμενοι ὑπὸ τῆς αἱχμαλωσιας τῶν Βαρβάρων Οθωμανῶν, σχεδὸν τέσσαρας αἰῶνας, ἐλπιζομεν. ν' ἀπολυτρωθῶμεν τῆς τυραννίας τοῦ αἰσθητοῦ αἱμοβόρου Δράκοντος, και εἴθε νὰ νεύσῃ ἑνὶ ἑκάστῳ εἰς τὴν καρδίαν του, ἡ ἀγάπη τῆς πίστεως, ὁ φόβος τῶ Θεῶ ἐκ τοῦ ὁποίου γεννᾶται ἡ ὁμόνοια, ἡ σύμπνοια, και ἡ καλὰ θεὸν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπη· ἀλλ' ὦ πανάγιε Βασιλεῦ, πιστὰ τοῦ παντὸς, σὺ ὁ τὸ πολύτιμόν σου αἷμα τῇ παναπείρῳ εὐσπλαγχνίᾳ σου ἐκχύσας διὰ τὴν σωτηριαν και ἀπολύτρωσιν τοῦ λαοῦ σου τῶ ἐκλεκτοῦ, σὺ ὡς ἐλεήμων και οἰκτίρμων σῶσον τὸν λαόν σου τὸν ἅγιον, κλῆρον τοῦτον ὃν ἐκτήσω διὰ τοῦ τιμιου σου αἵματος, και ἐλευθέρωτον αὐτὸν ἐκ τοῦ λυμαιῶνος Δράκοντος: τοῦ ἀσεβοῦς Βασιλέως, και τῶν ὀπαδῶν αὐτοῦ τῶν μὴ ὁμολογούντων σε θεὸν ἀληθινὸν, ὡς ποτὲ ἠλευθέρωσας τὸν Ισραηλιτικὸν λαόν ἐκ τοῦ Φαραώ. κρατάιωσον και ἐνισχυσον τῇ θεικῇ σου δυνάμει ἅπαντα τὸν χριστεπώνυμον στρατὸν, ἐνδυνάμωσον τοὺς βραχίονας αὐτοῦ, και ἀνάδειξον ἰσχυρὸν, και ῥωμαλαῖον τον προστατεύοντα και ὁδηγοῦντα τον στρατὸν Συνταγματάρχην Φαβιέρον, ὡς ποτὲ τον Ιησοῦν τῶ Ναυῆ, καθὼς ὁ Ιησοῦς κατετρώπωσε τὸν Βασιλέα τῆς Ιεριχὼ, και τῆς Γαί. Ναὶ Παντάναξ τοῦ Οὐρανοῦ και τῆς Γῆς πολυέλαιε, ἐπάκουσον ἡμων τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου, και μὴ παρίδῃς τὰ δάκρυα τῶ τετραυματισμένου λαοῦ σου, χάρισαι παντὶ τῷ στρατῷ και τῷ λαῷ, ἀγάπην, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, εὐπείθειαν και ὑπακοὴν εἰς τοὺς ἱερούς νόμους, ἵνα δοξολογῶμεν το παντάγιόν σου ὄνομα, και ἀξιωθῶμεν τῆς τελείας ἐλευθερίας μας διὰ της παντοδυνάμου σου συμπαθείας, και εἴθε κατὰ μίμησιν τοῦ Ιησοῦ τοῦ Ναυῆ ὁ Συνταγματάρχης μετὰ τῶν πολεμιστῶν ἀνδρῶν νὰ καταδιώξῃ και να κατατρωπώσῃ τοὺς ἐχθρούς τυράννους, ὡς ποτὲ ὁ Ιησοῦς τὸς Αμαλακίτας, και Αμωραίους, και νὰ στήσῃ το τρόπαιον, το νικητικὸν σημεῖον τοῦ τιμιου και ζωοποιῶ σταυροῦ κατὰ τῶν ἀντιπάλων, και ἀξίωσον Χριστὲ Βασιλεῦ και της ἐπουρανίου σου Βασιλείας, ἧς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Γεν. Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος κύριον Θ. Φαρμακίδην.

Ὡσπερ ὁ ἐωθινὸς ἐκεῖνος ἀστὴρ διὰ τῆς ἐκπέμψεως τοῦ γλυκυτάτου αὐτοῦ φωτὸς προμηνύει εἰς ἅπαντας τοὺς ἐπιγείους τὴν ὅσον οὔπω ἄφιξιν τοῦ λαμπροτάτου ἡλίου, οὕτως ἡ πολύειπτος Ἐθνικὴ τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις διὰ τῆς συγκροτήσεως αὐτῆς προαναγγέλλει τὴν παρ' ὅλων ποθουμένην εὐκταίαν μεταβολήν.

Καὶ εἰς τοῦτο ὅλοι μας ἐνόνομεν ὁμοθύμως τὰς ὑπερύφρους εὐχάς μας, εἰς τοῦτο μυστηριωδῶς συντρέχομεν, ἕνεκα τούτου προτρέπομεν ἄλλος ἀλλο, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ὑπὲρ τούτου πολλοὶ τῶν λογίων μας συγγράφουσι διαφόρους διατριβάς. Μεταξὺ τῶν ὁποίων, ἂν ῥίψῃ τις μίαν ἐποπτείαν, αἱ περισσότερον τὴν περιέργειαν τοῦ ἀναγνώστου κινοῦσαι διὰ τὰς ἀντιθετικὰς προτάσεις των καὶ ἀντιλογίας, εἰσὶν αἱ καταχωρισθεῖσαι εἰς τὸν ἀριθ. 29. καὶ 30. τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος· ἡ τοῦ κυρ. Κ. Λουκᾶ, καὶ τοῦ κυρίου Συνδρομητοῦ.(α)

Ἐξετάζοντες ἀπαθῶς τὰ ὅσα ὁ κύρ. Κ. Λουκᾶς λέγει ἐν τῇ διατριβῇ αὐτῇ, πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι παρὰ τὴν εἰλικρινῆ πατριωτισμὸν, οὐδεμία ἄλλη αἰτία ἐμφιλοχωρεῖ εἰς τοὺς λόγους του.

Ἀλλὰ μὲ ὅσην εἰλικρίνειαν καὶ θάῤῥος ὡμίλησεν ὁ Κ. Λουκᾶς, μὲ ἄλλην τόσην ὑπόνοιαν καὶ ἐριστικότητα ἔγραψεν ὁ κύρι. Συνδρομητής. εἰς τὴν διατριβήν του ταύτην ἐσπούδασε να μεταχειρισθῇ ὅλας τὰς σαθρότητας, ὅσαι δύνανται να προκύψουν ἀπὸ τὴν κακὴν χρῆσιν τῶν λέξεων, καὶ τὴν χείρονα συνάφειαν τῶν νοημάτων, ὄχι δι' ἄλλο εἰμὴ να φανῇ δεσποτάρεσκος. Ὁ σκοπός του δὲν εἶν ἄλλος, εἰμὴ να κατακοίνῃ καὶ να ἀναιρέσῃ τὴν ἀγαθὴν ἰδέαν τοῦ κυρ. Λουκᾶ.

Καὶ πρῶτον λέγοντος τοῦ κυρίου Κ. Λουκᾶ ἐν τῇ διατριβῇ του χρόνους, καὶ ὅλη ἡ ὁλομέλεια, ὁ κύριος Συνδρομητὴς σοφιστεύει προφανέστατα, θέλων να τὰ καληγορήσῃ. ἐν ᾧ μ' ὅλον ὅτι ἐπιθυμεῖ, δὲν εὑρίσκει ὅμως μεμπτόν τι. Τὸ μὲν, διότι χρόνος εἶναι ταὐτὸ μὲ τὴν ἔποχὴν, περιόδου (κατὰ σχετικὴν θέσιν), καιρὸν κ. λ. τὸ δὲ διότι ὅλη ἡ ὁλομέλεια δὲν ἔχει κατ' οὐδένα τρόπον πλεονασμὸν τὸ, ὅλη, ὡς νομίζει, ἀλλ' εἶναι ἐμφατικὸς τρόπος τοῦ λέγειν ὡς τὸ: Τὸν εἶδα μὲ τὰ ἰδιά μου ὀμμάτια, καὶ ἄλλα πάμπολλα τοιαῦτα ῥητορικὰ σχήματα τῆς γλώσσης μας. Διὰ να ἐπικυρώσῃ δὲ τὸν στοχασμόν του, χρεία να ἀνατρέψῃ καὶ ν' ἀπαρνηθῇ τὴν εἰς ὅλας τὰς διαλέκτους φυσικὴν ἔμφασιν. Τοῦτο δὲ νομίζω δυσχερὲς καὶ φανταστὸν τῆς Ἀλγέβρης πρόβλημα. Ἂς ἔλθωμεν ὅμως εἰς πραγματωδέστερα.

Ὁ κύριος Συνδρομητὴς ἐννοεῖ να κατακρίνῃ τὸν Κ. Λουκᾶν· διότι ἀπέδωκεν εἰς τὴν Ἐθν. Συνέλευσιν, καὶ δικαστικὴν δύναμιν, ἢ δικαίωμα. Μηδενὸς περὶ τούτου διστάζοντος, σπουδάζει αὐτὸς να δικαιώσῃ τὴν πρετασίν του διὰ τοῦ: ἡ λέξις δίκη μᾶς παρουσιάζει τὴν ἰδέ

(α) Ὁ κύριος Σοντάκτης τῆς Γεν. Ἐφημ. τῆς Ἑλλάδος ὅταν δημοσιεύῃ τοιαύτας κομψὰς γνώμας, ὅτε γνωστὸν Κύριον ὄνομα δὲν φανερόνει, ἀλλὰ δύο ἀσήμαντα ἀρκτικὰ στοιχεῖα ἐν πογράφει, οἷον Α. Σ., ἤτο. εἷς τῶν συνδρομητῶν σου. Καὶ ὄντως ὀρθῶς τοιεῖ, διότι καὶ αὐτὸς φαίνεται, γνωρίζει, ἀθελήτας τῆς αὐθεντ αρεσκείας του, ὅτι, εἰς τοιαύτας ἀντιπατριωτικὰς γνώμας καὶ βλασφήμους, ὡς πρὸς ἐλεύθερον πολίτευμα, δὲν εἶναι πιθανὸν να ὑπογράψῃ οὐδεὶς, ὅσον καὶ ἀσυνείδητος, τὸ Ονομά του. καὶ διὰ τοῦτο καλῶς ὑποκρύπτει τὸν σκοπόν του. Αλλα μὴ πρὸς θάρος! αὐτὸς δὲν πταίει. χρέος του νομίζει να θυμάζῃ καὶ να θύῃ τὴν ἀμώμητον ἀλήθειαν εἰς τὴν βούλησιν τῶν κλονιζομένων του Εἰδώλων. Το Δωδυναῖον Μανλεῖον οὕτως ἀρέσκεται. καὶ τὸ αὐτὸ Μαντεῖον ἐχρησμώδησε ποτε.

" Δῶρα Θεοὺς πείθει, καὶ δίους Βασιλῆας. " ἂν καὶ τὰ τότε ὥρα, ἦσαν πάντη διαφορετικὰ καὶ εἰλικρινέστερα ἀπὸ τὰ νῦν.

Ηθελε πάμει πολλὰ καλὰ ὅμως ὁ κύριος Συντάκτης τῆς Γεν. Εφημερ. ἂν ἀπὸ τὴν Εθν. ἐφημερ. ἐξώριζε τὰ τόσον κίσμια καὶ ἐσπουδασμένα λεξίδρια τῶν ψυχαρίων, καὶ τυχοδιωκτῶν. κ. λ. Καὶ αὐτὸς βέβαια γνωρίζει. ὅτι τὰ τοιαῦτα ἀντιμάχονται μὲ τὴν ἠθικὴν, καὶ τὸ πολιτευμάμας.

ἀν τῆς δαιρέσεώς. Αλλὰ μέγα θαῦμα.' ἐκ τούτου σχεδὸν, ὡς ἀποχρώσης αἰτίας, ζητεῖ νὰ ἐπάξη ὁτι ἂν ἡ Εθνικὴ Συνελευσις δικάση, ἆρα πρέπει να φέρη καὶ διάιρεσιν. Ο κύριος Συνδρομητὴς τοὺς συμβιβασμοὺς ἐκλαμβάνει ἀδιστάκτως διὰ διαιρέσεις. Και ἐπ' ἀληθείας τοιαύτας ἀλλοκότους συνεπείας δὲν εὑρίσκει τις, οὐδὲ εἰς τὰς παραλογίας τοῦ περιβοήτου Ορλάνδου Μαινομένου (Furioso) τοῦ Αριόστου.

Αλλὰ προφανέστατα, διαλεκτικῶς λαλοῦντες, τοῦτο εἶναι σόφισμα ὡς ἐκ τῆς λέξεως.

Καθεὶς γνωρίζει, ὅσον καὶ ἀφιλόλογος, ὁτι παρὰ τοῦ δίχα παράγεται τὸ δίχάζω, ἢ δικάζω. Το διχαιον ἢ δίκαιον (Αριστ. ἠθι. Νικομ.) κατὰ τὴν συνήθη τροπὴν τοῦ δασ. χ: εἰς τὸ ψιλὸν κ: και ἑπομένως δίχα, δηλοῖ διμερῆ διαίρεσιν μεμονωμένως λαμβανομένη ἡ λέξις και ἀνεξαρτήτως, ἀλλὰ ὄχι και πραγματικῶς: ἑπομένως δὲ ὅστις δικάζεται δὲν ἔπεται ὁτι οὗτος χωρίζεται και ἀφ' ἑτέρου τινός· τἀνάπαλιν μᾶλλον μὲ φαίνεται ὅτι συμβαίνει. δ'ότι ὅταν τὰ σημεῖα τῆ, διαφορᾶς μεταξὺ δύο διαφερομένων ἐξομαλισθῶσι, τότε συμβιβάζονται μᾶλλον ἑνούμενοι, παρὰ διαφωνοῦσιν ἀπεκπόπτοντες τὰς πρὸς ἀλλήλους σχέσεις. Οθεν μᾶλλον ἐκ τῆς δίκης προέρχεται ἡ στενὴ συνάφεια, παρὰ ἡ χαῦνος διάιρεσις, ὡς ὁ κύριος Συνδρομητὴς. διότι ἐν τῷ δικάζεσθαι, τὰ σημεῖα ἢ αἴτια τῆς διαφωνίας ὁλοτελῶς ἐκλείπουσιν, ἢ κἂν ἐλαττοῦνται Και ὅλα ταῦτα, ὅσον καὶ ἀπρόσεκτος ἂν ἦτο και δεσποτάρεσκος ὁ κύριος Συνδρομητὴς, ἤθελε καταλάβη ἂν ὄχι τόσον εἰς τῶν Νομοδιδασκάλων, ἀλλ' εἰς τῶν ἀγραμμάτων αὐτῶν τὸν ἁπλοῦν τοῦτον λόγον Ας κριθῶμεν διὰ νὰ ἐξισασθῶμεν, πρεπει. Αλλως δὲ λέγοντος τοῦ Κ. Λουκᾶ, ὅτι ἡ Εθν. Συνέλευσις δύναται νὰ δικάσῃ, δὲν ἔπεται νὰ εἶπεν, ὁτι διαιρεῖ, οὐδὲ ὅτι τὸ δικάζειν εἶναι ἴδιον αὐτῆς προνόμιον κατ' ἐπάγγελμα. Αδίκως λοιπὸν καὶ καλὰ τοῦτο καθάπτεται, καὶ τὰ ἐπιχειρηματά του εἶναι σαθρά.

Αλλ' ἂν οὐδὲν ὑγιὲς ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε παρὰ τοῦ κυρίου Συνδρομητοῦ λεχθέντων, τὰ ἑπόμενα εἶναι μᾶλλον μωρία. Αγνοῶ δὲ μὲ πόσην ὀρθότητα καὶ πεποίθησιν ἐτόλμησε νὰ ἐκφωνήσῃ· ἓλι διὰ Διοικητικὰς πράξεις τὰ Διοικητικὰ μέλη δὲν ὑπόκεινται εἰς εὐθύνας.'

Ενταῦθα πλέον ὁ νοῦς μου ἀμηχανεῖ, τὸ πνεῦμα μου ἀσθενεῖ, διὰ νὰ ἐφεύρῃ ἁρμοδίους ἐμφαντικὰς φωνὰς παραστατικὰς τοῦ μεγέθους τοῦ τολμήματος.' φρικτὸν πρᾶγμα.' φοβερὸν φρόνημα.' ἀθέμιτο, βλασφημια κατ' ἐλευθέρου πολιτεύματος.' και δὲν ἐξεύρω ἂν παίζων ἢ σπουδάζων ἐξεφώνει ταῦτα ὁ κύριος Συνδρομητὴς. Επ' ἀληθείας οὐδ' αὐτὸς ὁ φονικώτατος Σουλτάνος, μ' ὅλον ὅτι ἀπόλυτος Μοναρχης ἀναγορεύεται, δὲν ἠξιώθη ἀκόμη τοσούτου καὶ τοιούτου ἀθεμιστουργήματος· μικραὶ παρεκβάσεις τῶ Θηριώδους Νόμου του, τὸν ἔξωσαν τοῦ αἱμοστάγοῦς θρόνου του· εἰς μάτην λοιπὸν ἤθελον εἶσθαι Ιερος Νόμος, εἰς μάτην ὀργανικὸς, χάριν τοῦ ὁποίου πολύπλοκοι ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ γίνονται διαβουλευσεις περι τῆς μέχρι κεραίας διατηρήσεώς του· εἰς μάτην λοιπὸν ἡ Εθν. Συνέλευσις ἤθελεν ἐμπιστευθῇ Συνταγματικὸν χάρτην εἰς Διοικητὰς, τὴν ἐποίαν καθ' ἀντίφασιν καὶ αὐτὸς ὁ Συνδρομητὴς ὁμολογεῖ.' εἰς μάτην.' Ο κύριος Συνδρομητὴς τὸ θέλει καὶ τὸ συμβουλεύει: -- Οἱ Διοικοῦντες εἶναι ἀνεύθυνοι τῶν πράξεών των.

ἀκολουθεῖ

Η παροῦσα Ημερὶς εὑρίσκεται εἰς Αθήνας εἰς τὸν συντάκτην Γ. Ψύλλαν. Εἰς Ναύπλιον, εἰς τὸν κύρ. Κ Λιβέριον βουλευτὴν. Εἰς Σύραν, εἰς τὸν κύρ. Π. Ψύχαν. Η τιμὴ της γρό. 14. κάθε τρεις μηνας, προπληρωμένα.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 28.

Ἡ Παῤῥησία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΣΑΒΒΑΤΩ. 9. Μαρτίου. 1826.

Σκαφυδία τῆς Ηλίδος. 23. Φευρουαρ (α).

Γράμματα ἐκ Ζακύνθου ἀναγγέλλουσιν, ὅτι μέρος τῆς φρουρᾶς τοῦ Μεσολογγίου, τὴν 15. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐξελθοῦσα τοῦ τείχους ὥρμησε κατὰ τῶν Ἀράβων. ὁ Ἰμπραήμης διεύθυνε κατ' αὐτῶν τὸ ἱππικόν του ἑλον· οἱ δὲ ἡμέτεροι ἀποσυρόμενοι ἐπολέμουν ἕως ὅτου ἔφερον τὸν ἐχθρὸν εἰς τὸν τόπον τινὸς προητοιμασμένης ὑπονόμου, (mina) τῆς ὁποίας ἡ αἰφνίδιος ἔκρηξις πλῆθος ἵππων καὶ ἱππέων ἐσφενδόνισεν εἰς τὸν ἀέρα. καὶ τοὺς ἄλλους τρομασμένους καὶ διασκορπισμένους παρέδωκεν εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ἡμετέρων, ὥστε ὀλίγοι ἐξ αὐτῶν διεσώθησαν εἰς τὸ στρατόπεδόν των, τῶν δὲ λοιπῶν, 500. ἐφονεύθησαν. καὶ ὑπὲρ τοὺς 80 ἐζωγρήθησαν. Τῆς χαροποιᾶς ταύτης εἰδήσεως περιμένομεν τὴν βεβαίωσιν.

Ὕδρα, τῇ α Μαρτίου.

Οἱ δύω Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι φυγόντες ἐκ τοῦ ἐχθρικοῦ Στόλου, ἦλθον εἰς Ναύπλιον, ὡς ἀνηγγείλεν ἡ Γενικὴ Ἐφημερίς, μετέβησαν καὶ ἐνταῦθα, καὶ διηγοῦνται ὅτι ἔφυγον ἀπὸ Π. Πάτρας, τὴν 13. τὸ ἑσπέρας· ὅθεν ἀγνοοῦσιν τὴν ἔκβασιν τοῦ πολέμου τῆς αὐτῆς ἡμέρας, καὶ τῆς 14. τοῦτο δὲ μόνον λέγουσιν ὅτι ὁ πόλεμος ἐγίνετο ἔξω τοῦ Μεσολογγίου, ἐξελθόντων τῶν ἡμετέρων.

Διηγοῦνται προσέτι ὅτι εἰς ἄκραν παραλυσίαν καὶ ἔνδειαν τῶν ἀναγκαίων εὑρίσκοντο καὶ τὰ στρατεύματα καὶ οἱ στόλοι τοῦ ἐχθροῦ, ὥστε εἰς Πάτρας ἐπωλεῖτο τὸ ἄλευρον πρὸς γρό. 3 ἡ ὀκά

(α) ἀπὸ τὸν Φίλον τοῦ Νόμου.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Φευρουαρ. 10 (Ε. Ν.)

Ο Δοὺξ τοῦ Οὐέλλιγκτον ἀνεχώρησε διὰ τὴν Πετρούπολιν τὴν παρελθοῦσαν τετάρτην, τὴν νύκτα. Ὅτε ἐσχάτως ὡμιλήσαμεν περὶ αὐτοῦ, ὡς ἐκλεχθέντος διὰ τὴν πρεσβείαν ταύτην, προείπομεν ὅτι, παρεκτὸς τῶν κατὰ συνήθειαν ἁπλῶν εὐχῶν τῆς αὐλῆς μας πρὸς τὸν νέον Αὐτοκράτορα διὰ τὴν ἀναγόρευσίν του εἰς τὸν θρόνον ἄλλο τι σπουδαιότερον παρεκίνησε τὸν Δοῦκα να ἐπιχειρισθῇ τοιοῦτον ταξίδιον. τώρα δὲ τὴν ἀγγελίαν μας ταύτην δυνάμεθα να βεβαιώσωμεν, καὶ να κηρύξωμεν, ὡς ἀπὸ ἐπίσημον πηγὴν, εἰς τὴν ὁποίαν ἡμεῖς αὐτοὶ προσφέρομεν τὴν μεγαλητέραν πίστιν, ὅτι σπουδάια πολιτικὴ διαπραγμάτευσις, καὶ ὄχι αὐλικὴ ἁπλὴ συνήθεια, ἐκίνησε τὸν ῥηθέντα Δοῦκα.

Η ἐξομάλησις τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, ἔγεινε σοβαρὸν ἀντικείμενον τῶν σκέψεων μεταξὺ τῆς Αγγλίας καὶ τῶν Συμμάχων της. εἶναι δὲ ἤδη πασιγνωστον ὅτι χαριζόμενοι εἰς τὰς εὐχὰς τῆς Αὐστρίας ἄφησαν καὶ τὸν παρελθόντα χρόνον τοὺς δυστυχεῖς Ἕλληνας ἐκτεθειμένους εἰς τὴν τύχην τοῦ πολέμου, εἰς τὴν ὁποίαν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι δὲν ἀπέτυχον. Ο μέγας ὅμως ἐνθουσιασμὸς τῶν Ρωσσικῶν στρατευμάτων, ὁ ὁποῖος ἐκρατήθη ἀπὸ τὸν πρώ-

Αὐτοκράτορα, δὲν χαλινόνεται πλέον μὲ

λότην εὐκολίαν ἀπὸ τὴν διάδοχόν του· καὶ ὁ Νικόλαος, ἀτενίζων μάλιστα εἰς τὸν ἐνθουσιαστικὸν τοῦτον τὰ τελευταῖα καὶ τὴν Πετρούπολιν στασιώτην συναδόντα καὶ αἱματοχυσίαν, ἐκοινοποίησεν εἰς τοὺς συμμάχους του ὅτι τὸ μόνον μέσον διὰ ν' ἀποφύγῃ τὸν εἰς ἑαυτὸν καὶ εἰς τὴν Ρωσσικὴν Δυναστείαν ἐπικείμενον κίνδυνον, εἶναι ν' ἀναπατωθῇ εἰς τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα πρὸς ὠφέλειαν τῶν Ἑλλήνων.

Ἐὰν οἱ Σύμμαχοί του δὲν συνεργήσωσιν εἰς τοῦτο, ἀναγκάζεται νὰ ἀνακαλέσῃ μόνος του τὰ μέγα τοῦτο ἐπιχείρημα. Ἀπὸ δὲ τὰ τῆς ἀνθρωποτήτος χρὴ ἐκλογισθῶσιν, ἀδύνατον εἶναι νὰ κρατηθῇ ἡ φιλιδὸξ α' διὰ τοῦτο πρὸς ἀποφυγὴν γενικοῦ τινος πολέμου, τὸν ὁποῖον ἤθελεν ἐπιφέρει τὸ κατὰ τῆς Τουρκίας κίνημα τῶν Ρωσσικῶν στρατευμάτων, ἔλαβεν ὁ Δοὺξ τοῦ Ὠελιγκτὸν τὴν πληρεξουσιότητα διὰ νὰ προτρέψῃ τὴν συνέργειάν μας, ὥστε νὰ γένῃ ἡ ἄμεσος καὶ παντελὴς ἀνεξαρτησία τῆς Ἑλλάδος. Κανὲν ἄλλο πρᾶγμα, ποσὰ ἐν τοιούτοις καὶ τόσον σημαντικὸν ἐδύνατο νὰ παρακινήσῃ τὸν Δοῦκα νὰ ἐπιχειρισθῇ τοιοῦτον ἐπικίνδυνον ταξίδιον εἰς τὴν δριμύτητα τοῦ χειμῶνος καὶ τὴν ἀσθενῆ κατάστασιν τῆς ὑγείας του.

Εἶναι ἡ Ρωσσία καὶ Ἀγγλία ἑνωμένοι εἰς τοῦτο μὲ εἰλικρίνειαν, καὶ ἡ Γαλλία συνεργήσῃ, ὡς δὲν ἀμφιβάλλεται, τότε κανὲν ἐμπόδιον δὲν ἠμπορεῖ ν' ἀπαντηθῇ ἀπὸ μέρους τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Βιέννης. (Ἐφημ. Times Χρόνος.)

Μαραθών. 4. Μαρτίου.

Ἕνας Γέρος ἐξ Ἀθηνῶν, ὀνόματι Σπύρος Κερατιώτης, ἐλθὼν σήμερον ἐδῶ πρὸς τὸν υἱόν του Σωτήριον Κερατιώτην νέον 22. χρονῶν καὶ ἀρραβωνιασμένον καταταγμένον εἰς τὸν λόχον τῶν ἐπιλέκτων τοῦ Α'. Τάγματος, διὰ νὰ τοῦ φέρῃ ὀλίγον ταξημάδι, ἐρωτήθη ἀπὸ ἐμὲ χάριν περιεργείας, ἂν ἦλθε νὰ ζητήσῃ τὸν υἱόν του, διὰ νὰ τὸν πάρῃ εἰς τὰς Ἀθήνας; ὁ πατὴρ μὲ εἶπε· "Ὄχι κύριε Ταγματάρχα! τὸν υἱόν μου τὸν ἔχω ἀφιερωμένον εἰς τὴν φιλτάτην μας πατρίδα, ὅπου ἡ μὲν τὸν ἀγαπᾷ τὸν ὁποῖον ἀπὸ τοὺς ἄλλους, συντρέχει νὰ ἐλευθερώσῃ τὴν Πατρίδα, ἡ νὰ ἀποθάνῃ ἐνδόξως ὑπὲρ αὐτῆς. Κύριε Ταγματάρχα· μοῦ λέγει ὁ Γέρος· μὲ ἐπῆρε μὲ κλάματα τὸν λόγον, ἐπειδὴ μοῦ εἶπε,, Δὲν ἦλθα νὰ πάρω τὸν υἱόν μου· καὶ δὲ μὲ ἐντρέπεσθε; Μ..... εἶμαι Ἀθηναῖος, καὶ λυποῦμαι, ὅτι ἐγέρασα γέρος καὶ δὲν ἠμπορῶ νὰ ἐξακολουθήσω μαζή σας διὰ νὰ χύσω καὶ ἐγὼ τὸ αἷμα μου εἰς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα." Πάτερ· ἐμεῖς ζ ἀποκρίνομαι) πηγαίνομεν εἰς τὸν πόλεμον καὶ θὰ σκοτωθοῦμεν." Κύριε καπετάνιε μου· θὰ λυπηθῇς διὰ τὴν ὑστέρησιν τοῦ υἱοῦ μου, ἀλλὰ θέλω χαρῇ διατὶ ἀποθάνει διὰ τὴν Πατρίδα.

Ὁ Ταγματάρχης τοῦ Α'. Τάγματ.
Θ. Στέφανος

-- Ἔλαβεν ἴσην ἀναφορὰν τῆς εἰς Μεσολόγγι γεν. Ἀστυνομίας τῆς Αἰτωλίας, γραμμένην ἀπὸ τὴν 20. τοῦ περασμένου μηνὸς, εἰς τὴν ἀναφερομένην τύχην ἡ γεν. Ἀστυνομία λέγει, καὶ ξαναλέγει, ὅτι εὑρίσκεται εἰς ἄθλιαν κατάστασιν τὸ Μεσολόγγι ἀπὸ ἔλλειψιν τροφῶν, καὶ ὅτι πρασμένουν μὲ μεγάλην ἀνυπομονησίαν τὸν Ἕλλην. στόλον, ἐπειδὴ ὁ ἐχθὸς ἔλειψε τὴν κοινωνίαν τοῦ Βατιλαδίου καὶ Ἀνατολικοῦ μὲ τὸ Μετολόγγι ζ \ ). Διὰ τὴν ἔρημον τῶν Ἀραπαίδων, ἡ ὁποία ἀκούεται ἀπὸ ἡμέρας πολλάς, ἡ ἀνάβρα, λέγει, ὅτι εἰς τὰς 13. Φευγουαρίου ὠρμησαν οἱ Ἐχθοὶ κατὰ τοῦ κανονοστασίου τοῦ Μπόζκαρη. ἡ Σάλπιγξ ἤχησεν· οἱ Ἕλληνες ἐτοιμάχθησαν· ἐπολέμησαν· τοὺς ἀντέκρουσαν, καὶ τελευτσῖον εὐγῆκαν ἔξω μὲ τὰ σπαθιὰ εἰς τὰ χέρια, ἔσφαξαν καὶ ἐπλήγωσαν ὑπὲρ τοὺς 500 ἀπὸ τοὺς ἐδικούς μας· ἐκεῖ ἐθανατώθησαν καὶ 11. ἐπληγώθησαν. ἐλαφρὰ. μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ Γιαννάκης, Σωλ-

άνος ἀντιστράτηγος, μὲ τὸν Στρ. Φωτομάραν καὶ Ἀντιστρ. Ριτζικότζικα ἐδείξεν εἰς αὐτὴν τὴν μάχην ἀμίμητον ἡρωϊσμόν.

Μετὰ τοῦτα ὡρμησαν πάλιν οἱ ἐχθροὶ καὶ οἱ Ἕλληνες εὐγῆκαν κατ' αὐτῶν μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, καὶ ἐπιάσθησαν πάλιν εἰς χεῖρας, ἐθανάτωσαν καὶ ἐπλήγωσαν ὑπὲρ τοὺς 300. καὶ ἔτρεψαν εἰς φυγὴν τοὺς ἡμιζωντανοὺς Γάλλο-Αραβας τακτικοὺς καὶ ἀτάκτους, καὶ ἐπέστρψαν αἷμα τωμένοι ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν νικηταὶ καὶ ἀβλαβεῖς, ἐκτὸς ἑνὸς μόνου θανατωθέντος . . . . . .

(Α) "Καὶ δὲν κινδυνεύει (λέγει ἕνας φίλος μας) τὸ προκύργιον τῆς Ἑλλάδος δι' ἔλλειψιν ὀλίγων ἑκατοντῶν χιλιάδων, δι' ὧν ἤθελον προφθασθῆ αἱ ἀνάγκαι τῆς ἀθανάτου φρουρᾶς; ποῦ ἐλευθεριώτατος; ποῦ ζηλωτὴς τῆς Πατρίδος θερμότατος, νὰ τὰς προσφέρῃ εἰς σωτηρίαν τῶ Ἔθνους; μόνον πάσχομεν ὄχι πλοῦτον μὲ δόξαν, ἀλλὰ μὲ τὴν ζωὴν τὰ ἐξικνούμεθα ἀπὸ τοσοῦς καὶ ὕμνους πάλιν στοχάζ."

Συνέχεια.

Τελειώνει τέλος πάντων ὁ κύριος Συνδρομητὴς τὴν διατριβήν του ταύτην εὐχόμενος ὑπὲρ τῆς Δημοσιότητος. Ἀλλὰ λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ τὸν εἰπω, ὅτι ἂν ἡ Δημοσιότης περιορισθῇ εἰς τὴν Δημοσίευσιν τοιούτων δεσποτικῶν φρονημάτων, ἡ Πατρὶς (εὔχομαι κ' ἐγὼ) νὰ μὴν ἀξιώσῃ τὰ τέκνα της νὰ τὴν ἴδωσι. Ἂν δὲν ὠφεληθῶσι, δὲν θέλουν διαφθαρῇ κἂν εἰς τὴν κοινὴν σύμφθαρσιν. τοιαῦτα μαθητευόμενοι ἀνωτέρου βαθμοῦ, κατὰ τοὺς μαθηματικοὺς, εἶναι τὸ μηδὲν, παρὰ τὸ ἀποθέσει. Ας ἀφεθῶσι λοιπὸν εἰς τὴν φυσικήν των ῥοῦν.

Αλλ' ἤδη δὲ ἂς μὲ συγχωρηθῇ νὰ ἐπιφέρω καὶ ἐγὼ τὴν περὶ τῆς Εθν. Συνελεύσεως γνώμην μου.

Λύτη ὀφείλει βεβαίως νὰ φέρῃ μεγάλην εἰς τὰ πράγματα μεταβολήν. Αφίνω ὁμως δὲ ὅ,τι θέλει ἐγκρίνει περὶ στρατευμάτων, περὶ Ναυτικοῦ, περὶ ὁρκωτικοῦ πόρου, καὶ εἴτινων ἄλλων. Αρκοῦμαι μως νὰ κάμω μερικὰς παρατηρήσεις περὶ τῆς μορφῆς τοῦ πολιτεύματός μας, ὁμολογουμένου ὄντος τῦ σκοποῦ, καὶ παρεπομένου τοῦ δεσμοῦ.

Η μορφὴ τοῦ πολιτεύματος εἶναι Αντιπροσωπικὴ εἴτε Κοινοβουλευτικὴ. Τεθέντος τοίνυν, διὰ νὰ ἦναι ἐποίον τὸ πρεσβεύομεν, ἀναμφισβητήτως ὁ λαὸ, τῆς Ελλάδος πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα ἐκλογῆς ἀντιπροσώπων του. πρέπει ἄρα ἀμετασαλεύτως νὰ ἔχῃ Βουλευτικὸν· λοιπὸν οὐδεμίαν μεταβολὴν δύναται νὰ δεκιμάσῃ τὸ Βουλευτικὸν, ἐκτὸς τῶν περὶ ὀρθοσίας τῶν χρεῶν του ἀφορώντων.

Περὶ ἀρχερεσίων ὁ λέγος ὢν, δὲν νομίζω περιττὸν νὰ προσθέσω, ὅτι ἐπόταν τὸ ἱερὸν τοῦτο τῶν Βουλευτῶν Σῶμα ἀπαρτίζεται ἀπὸ ἀξίους τοῦ ὑψηλοῦ των ἐπαγγέλματος ἄνδρας, τότε καὶ ὅλον τὸ Εθνος εὐδοκιμονεῖ. Τοιοῦτοι ἀναμφιβόλως εἶναι οἱ ἔχοντες τῆς ἱερᾶς φιλοσοφίας τὴν στοιχιώδη γνῶσιν, τῆς σοβαρᾶς καὶ ἀκριβοῦς μαθηματικῆς τὴν παιδείαν, εἰδήμονες ὄντες τῆς μητρικῆς γλώσσης, καὶ μιᾶς ἢ δύο Ευρωπαϊκῶν. ἢ ἐν ἐλλείψει τούτων ἔχοντες ἀποδεδειγμένην ἐμπειρίαν, ἢ ἄλλην ἀξιότητα. Διότι μεγα τὸ ἰσιῶτον, ἴσως φανῇ καὶ δύσκολον, δὲν ἔπεται ὁμως νὰ εἶναι καὶ ἀδύνατον, τοῦτο δὲ συμφωνεῖ καὶ μελα τῆ μέχρι τοῦ παρόντος πολιτεύματός μας. Μόνον τοὺς θεοστυγεῖς ἀντιμάχεται· διότι ἕλοι μισοῦμενοι παρὰ τοῦ Θεοῦ, ἀντενεργοῦντες καὶ αὐτοὶ μισοῦσι φοβούμενοι τοὺς φιλοσόφους καὶ τὴν τροχὴν αὐτῶν ἄλλην φιλοσοφίαν.

"Οσσα δὲ μὴ περίλικε - Ζεὺς ἀτύζονται δ' ὑπὸ Πιερίδων αἰόντα - Γᾶντε καὶ πόντον κατ' ἀμαιμάκετον," (Πίνδ. Νεμ. πρὸς Φέρ). Τοσαῦτα συντόμως περὶ Βουλευτικοῦ.

Ολι ὅμως τὸ Εκτελεστικὸν μᾶς εἶναι μᾶλλον ἐπιβλαβὲς παρὰ ὠφέλιμον ἀπὸ πάντε συγκροτούμενον μέλη, οὐδεμία ἀντιλογία. Αμφισβητήσιμοι προτάσεις χρήζουσι σκέ-

φεως, βασάνου, κρισεως και ἀποφάσεως· γενομένης δὲ τῆς ἀποφάσεως, χρεία ταχείας ἐκτελέσεως εἰς τὸ ἀποφασισθὲν. Διὰ τὸ πρῶτον λοιπὸν ἁρμοδιώτατον τὸ Βουλευτικὸν, και το ἔχομεν, διὰ τὸ δεύτερον ἓν μόνον ἄξιον ἄτομον ὡς ἐκτελεστὴς, περιωρισμένον δεόντως, και ἀνάγκη νὰ τὸ ἀποκατασ τήσωμεν. Ας λέγουν κατὰ τούτου ὅ, τι θέλουν οἱ τὴν πολυαρχιαν ἐκθειάζοντες· πάσχουν ταὐτὸ μὲ τοὺς τὴν πολυθεΐαν δοξάζοντας. Καθὼς εἶναι ὀλέθριον εἰς τὴν πολιτείαν ὁπότ ν ἓν και τὸ αὐτὸ ἄτομον κατέχη τὸ πᾶν, τήν τε Βουλευτικὴν δύναμιν, τὴν Δικανικὴν; και τὴν Εκτελεστικὴν· ὡσαύτως ὅταν πολλὰ κατέχουσι τὴν τελευτάιαν ταύτην. Τὸ διατι εἶναι ὁμολογούμενον· διότι τὸ ἀντικείμενον ἐκείνων εἶναι ἀδηλοι προτάσεις, και ὁ σκοπὸς εὕρεσις τῆς ἀληθειας, εἴτε εὕρεσις τῆς ἰσοδυνάμου ὀρθότητος, βεβαιότητος περὶ τοῦ Δημοσιου συμφέροντος, εἰς τοῦτο δὲ ἀρμόδιοι αἱ ἀναλυτικαὶ ἐπιζητήσεις εὐστόχως γενόμεναι· ἐπιτυχέστερα δὲ γίνεται τοῦτο διὰ τῶν πλειόνων. Τὸ ἀντικείμενον ὅμως ταύτης, ὃν ἡ ἐκτέλεσις, ἀντιστρόφως προβαίνει. διότι ὅταν ἅπαξ ἐπιφερθῇ τοιαύτη ἀποφασις τοῦ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ ἀνήκοντος Σώματος κατεπείγον τι, ἅπασαι αἱ ἀδηλότητες και ἀμφισβητήσεις συσκεδάζονται ἑνὸς ὄντος, πολλῶν δὲ, ἀναφύονται, ἕκαστος βουλόμενος νὰ ἐκτελέσῃ ἰδιως. Αλλως δὲ ἐπειδὴ τὰ ἀντικείμενα τῆς ἐκτελέσεως, οἷον ἡ τοῦ Πολέμου διακήρυξις, ἐπιβεβάιωσις εἰρήνης, συνθῆκαι. κ. λ. εἶναι τόσον ψηλαφητὰ ὥστε νὰ μὴν ὑπεκφεύγωσι τὴν προσοχὴν ἑνὸς μόνου, ἄν και μὴ τόσον ἐμπείρου, εἰς τὸ οἱ πολλοί; Αλλὰ τὰ λεγόμενα γνωρίζει τίς καλήτερα ὅταν κάμη μίαν ἁπλῆν παρατήρησιν εἰς τὰς διανοητικάς του δυνάμεις· αὐτὸ γνωρίζει, ὅταν ἐνθυμηθῇ ὅ, τι ἔλεγεν ἐκεῖνος ὁ ἀείμνηστος Νεγρης: Ὅτι διὰ τοῦτο καὶ μόνον εἰσῆξεν μετὰ τοῦ Γεν. Γρ. ἓξ ἐκτελεστὰς, διὰ νὰ δύναται και αὐτος ὁ ἀείδιμος νὰ εἶναι εἷς τῶν ἐκτελούντων κ. λ. ὡς πραγματικως το ἐδειξεν. ἕνεκα τῆς ταχείας λοιπὲν και μυστικωτέρας τῶν ἀποφασιζομένων ἐκτελέσεως, χρεία ἑνὸς μόνου ἀξιου ἀτόμου. ἔστωσαν δε πραγματικὰ τοῦ λόγου μου παραδείγματα. α'. ἡ παρὰ Ῥωμάιοις ἔκτακτος τῶν Δικτατορων ἐκλογὴ εἰς κατεπειγέσας ἀνάγκας. β' αὐτὸ τῶν Αγγλαμερικανῶν ὁμώνυμον μετὰ τοῦ ἡμετέρου Πολιτευμα, οἵτινες ἔχουσιν ἕνα μόνον Πρόεδρον Εκτελεστήν.

Δύο δυσκολίαι ὅμως ἀναφύονται ἐν ταῦθα: πῶς θελομεν συμφωνήσει εἰς τὴν ἐκλογὴν, ἤγουν ἀπὸ ποῖον τῆς Ελλαδος Τμῆμα (τὸ τῆς Χερσονήσου, στερεᾶς Ελλαδος, και Αἰγάιου Πελάγου, δηλ.) θέλει εἶσθαι ὁ ἐκλεθησόμενες ἐκτελεστής; πρῶτον: και τινι τρόπῳ θελομεν τὸν περιορίσει; δεύτερον.

ἀκολουθεῖ.

Πρὸς τοὺς Κυριους Κονσόλους τῶν Οὐδετέρων Δυνάμεων.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν να Σᾶς προειδοποιήσω, ὁτι ὄντας διωρισμένος ἀπο τὴν Ελληνικὴν Διοίκησιν νὰ ἀκολουθήσω τον πόλεμον εἰς τοῦτα τα μέρη τῆς Ανατολικῆς Ελλάδος. προκηρύττω εἰς Κατάστασιν Αποκλεισμοῦ τὰ Παράλια τῆς Νήσου Εὐβόιας, και τοῦ Κόλπου τοῦ Βώλου. Δέκα Πλοία πολεμικὰ διωρισμένα εἰς αὐτὰ τὰ Παράλια θέλουν εἶναι ἀρκετὰ νὰ ἐμποδίζουν τὸ ἔμβασμα. ὅθεν Σᾶς παρακαλῶ νὰ προειδοποιήσετε τὸ Εμπόριον τῶν Εθνῶν Σας διὰ νὰ μὴ δοκιμάσῃ κἀμμίαν ζημίαν.

Εχω τὴν τιμὴν νὰ ἦμαι μὲ τὴν πλέον καθαρὰν ὑπόληψιν. Κύριοι.

Δολος Σας Ταπεινότατος
ὁ Διοικητὴς τῶν Τακτ. Ελλ. Δυν
Συνταχματάρχης Βαρὸν Φαβιὲρ
Ενας τῶν Διοικητῶν τοῦ τιμίου Τάγματος.

ἐν Μαραθῶνι
20 Φευρ. 1826.

Η παροῦσα Εφημερὶς εὑρίσκεται εἰς Αθήνας εἰς τὸν συντάκτην Γ. Ψύλλαν. Εἰς Ναύπλιον, εἰς τὸν κύρ. Κ Αβέριον βουλευτὴν. Εἰς Σύραν, εἰς τὸν κύρ. Π. Ψύχαν. Η τιμή της γρό 14 κάθε τρεις μῆνας προπληρομένα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 29.

Ἡ Παῤῥησία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΤΕΤΡΑΔΗ. 10. Μαρτίου. 1826.

Αθῆναι 8 Μαρτιου.

Τὸ Μισολογγὶ ἐκινδύνευε καὶ κινδυνεύει ἀπὸ ἔλλειψιν τροφῶν. Οἱ ἄλλοι Ἕλληνες ἐποῦ καρτεροῦν τὴν ἐλευθερίαν νὰ τοὺς ἔλθῃ οὐρανοκατέβατη, ἂς ἐρωτήσουν τὴν συνήδεισίν τους, τι ἔκαμαν δι' αὐτοὺς τοὺς προμάχους τῆς ἐλευθερίας μας;

Ὅταν οἱ Ταραντινοι ἐπολιουρκοῦντο ἀπὸ τοὺς Ρωμαιους, καὶ ἔμελλαν νὰ παρθοῦν ἀπὸ πεῖνον, οἱ Ρηγῖνοι ἔκαμαν νόμον, νὰ νηστεύουν εἰς τὰς δέκα ἡμέρας μιαν, καὶ τὰς τροφὰς τῆς μιας ἡμέρας νὰ τὰς ἐμβάζουν εἰς αὐτοὺς. Ὁ ἐχθρὸς ἔφυγε, καὶ οἱ Ταραντινοι εἰς εὐθύμησιν τῆς εὐεργεσίας τῶν Ρηγινων, ἐσύστησαν Εορτὴν τὴν ὁπόιαν ὀνόμαζαν νηστέιαν.

(Λιλιαν· ποικίλ. ἱστορ. Ε'.)

Πρὸς τὸν Γεναιότατον Στρατηγὸν Κυρ. Ανδριτζον Σαφάκα.

Γεναιότατε Στρ. δουλικῶς προσκυνοῦμεν.

Ἤξευρε ὅτι σήμερον εὐγῆκαν δύο στρατιῶται ἐδικοί μας βλογιασμένοι ἀπο το Μεσολογγὶ, ὁ Φῶτας, καὶ ὁ Χρῆστος Χωμορήτης, καὶ μᾶς εἶπαν ὅτι ὁ Αράπης ἔκαμε Γιουρούσι δύο φοραῖς, καὶ οἱ δικοίμας ἐσκότωσαν ἕως 1000 Τακτικοὺς· ἐπῆραν καὶ πλιάτζικα πολλὰ, καὶ ἀπὸ τοὺς ἐδικούς μας ἐσκοτώθησαν ὀκτὼ, καὶ ἐλαβώθησαν 10. λοιπὸν τοῦ Αράπη ἡ δύναμις ἐκόπηκε, καὶ τώρα πολεμᾶ, ὅλο μὲ κουμβαράδες καὶ κανόνια, καὶ πριχοῦ νὰ κάμη το γιουροῦσι ἔῤῥιξεν ἕως 10000 χιλιάδ. κανόνια καὶ κουμβαράδες, καὶ τωρα ῥίχνει ὁλοένα μονοφιτηλιὰ καὶ ἀπὸ Θάλασσαν καὶ ἀπὸ στεργιὰν, ἔβαλεν καὶ τὰ λαντζόνια, καὶ δὲν ἠμποροῦν νὰ πᾶνε εἰς τὸ Ανατολικὸ ἀπὸ το Μεσολόγγιον, οὔτε ἔξω πλέον να εὔγουναι, καὶ ψωμὶ δὲν ἔχουν τελείως, το μέρασαν διὰ δώδεκα ἡμέρας, καὶ τὸ τρώγουν λιμακτικὸν, καὶ καθε ἡμέραν κυττάζουν τὴν θάλασσαν να φανοῦν καράβια ἐδικάμας, καὶ ἂν δὲν φανοῦν σώνεται το ψωμὴ καὶ θὰ ἀφίσουν τὸ κάστρον, οἱ ἐδικοίμας κάθε ἡμέραν διαβάζουν παράκλησιν ψωμὶ νὰ τοὺς δώσῃ ὁ Θεὸς, εἰδὲ μὴ, ἀπὸ ἄλλον πόλεμον δὲν φοβοῦνται· Στρατηγὲ ὁ κόσμος ἐδὼ ἐκρύοσεν πολὺ, καὶ ἐμβῆκαν εἰς τὰς τρύπας, καὶ ἀπεθένουν τῆς πείνας, καὶ φοβούμεθα μὴν τουρκεύσουν, καὶ σὲ προσμένουν νὰ ἐλθῇς τὸ γλυγορότερον, ἐπειδὴ ὁ Αράπης τον Κιουταχῆν τον ἐπρόσταξεν να κάμη κίνημα περὶ ποῦ δὲν ἠξεύρομεν, καὶ μᾶς λέγουν ὅτι ἑτοιμάζεται. Εμεῖς δεν ἠξεύρομεν τὶ νὰ κάμωμε, το ὅσον ψωμὶ μᾶς ἄφησες τὸ ἐσώσαμεν, ἀγωράσαμεν καὶ κομάτι καθὼς μᾶς εἶπες. ἐμεῖς δὲν εὑρίσκομεν καὶ τὶ νὰ φάγωμεν· τριακόσοι ἄνθρωποι ἀπο πενῆντα δράμια το πέρναμεν, ἐσώσαμεν καὶ τ' αγρια λάχανα τρέγοντας, διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ νὰ ἔλθῃς ὀγλίγωρα, ὅτι χανόμαστε ὅλοι· ὁ Πάνος Βριστιανίτης μὲ τοὺς συντρόφους μᾶς παραγγέλουν ἀπὸ το Μεσολόγγι ἂν γλυτώσουν καὶ τώρα να τοὺς στέ

λης και ἄλλα γρόσια, ὁ Κυπριανὸς ὁπού ἔχεις εἰς τὰ ὀδὶ τῆς Σιτήτζας ζαερὲ δὲν ἔγινεν, και οἰκονομοῦνται ἀπὸ τὸ σωῆτισιν, και διὰ ὅλα αὐτὰ εἶσαι νοικοκύρης. ἐμεῖς ἐκάμαμε καὶ ἀλλη χοσιὰ εἰς τὸν Ἐπαχτον, και ἐσκοτώσαμεν τέσσαρους Τούρκους ἐπιάταμεν και 800 σφαχτὰ, και 10 ἄλογα. ὁ Στρατηγὸς Καραϊσκάκης μᾶς γράφει νὰ εἰκινεμηθοῦμε διὰ πέντε ἡμέραις ζαερὲ, και νὰ ὑπάγωμεν να ἀπεθάνωμεν ἔξω εἰς τὸ Μεσολόγγι μὲ τοὺς ἀδελφοὺς τοὺς μέσα. και μενομεν

1823. Φευρ. 23. Παναγιά
Στρατοπέδου Ἐπάκτου.

εἰς τοὺς ὁρισμοὺς σα.
οἱ ἐδικοί σου Μπουλουξήδες
Ντελεζάκης και Μακριγιάννης.

Συνχεια τῆς διατριβῆς, διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ὁποίας ἀκούομεν, ὁτι ὁ Συντάκτης τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, κατεδικάσθη (ἴδε ἀριθ. 41).

Εἶναι ὅμως, στοχαζόμεθα, κἄποια ἔθνη, ὁποῦ λέγουν, ὁτι, μὲ ὅλον ὁπου ἡ ἐλευθερία τοῦ τύπου εἶναι ὄργανον ἀναγκαῖον εἰς το νὰ ἀπολαμβάνουν οἱ λαοὶ καλὴν Διοίκησιν, μὲ ὅλον τοῦτο, ἐὰν ἡ καλὴ Διοίκησις ἀποκτᾶται εὔμορφα, και ἐὰν εὑρίσκωνται εἰς τὰς χεῖρας τοῦ λαοῦ νόμιμα και εἰρηνικὰ μέσα εἰς τὸ νὰ παραμερίζη τοὺς Διοικητάς του διὰ το κακόν τους φέρσιμον. -- ἐὰν ὁ λαὸς τῆς Ἀγγλίας, παραδείγματος χάριν, πραγματικῶς ἐκλέγη τὰ μέλη τοῦ Κοινοβουλευτικοῦ, και ἀνανεώνη τὴν ἐλογήν τους τόσον συχνὰ, ὥστε νὰ ἔχη τὴν δύναμιν νὰ τοὺς παραμερίζη εὐθὺς ὕστερα ἀπὸ ὀλίγην δοκιμὴν τοῦ κακοῦτους φερσίματος· ἡ ἐλευθερία τοῦ τύπου θὰ ἦτον πρᾶγμα περιττόν.

Τοῦτο εἶναι τόσον μακρὰν τῆς ἀληθείας, ὅσον ἀμφίβολον εἶναι, ἂν ἡ δύναμις τοῦ λαοῦ εἰς το νὰ ἐκλέγη τοὺς κυβερνήτας του χωρὶς τὴν ἐλευθρίαν τοῦ τύπου, ἠμπορῇ νὰ εἶναι πρᾶγμα ὠφέλιμον.

(Bentham)

Συνέχεια.

Ἀποκρινόμενος εἰς τὸ πρῶτον λέγω ὅτι ἐπειδὴ ὁ κίνδυνος τῆς Πατρίδος εἶναι μέγας, ἀπαραιτήτως και ἡμεῖς ὀφείλομεν εἰς τοῦτο νὰ βιάτωμεν τὴν θέλησίν μας, ἀπορρίπτοντες διὰ παντὸς κάθε ταραχοποιὸν και φατριαστικὸν σκοπόν· ἐκ πείρας γνωρίζομεν ποῦ μᾶς κατήντησαν· ἂς ὁμοφωνήσωμεν. εἰ δὲ μή ἂς μιμηθῶμεν κἂν καλὰ τὴν ἐκλογὴν ταύτην τὴν φυλαρχίαν τῶν Ἀθηναίων· και, ἀνὰ πᾶσαν διωρισμένην περίοδον, ἂς ἐκλέγωμεν δι' ὅλην τὴν Ἑλλάδα ἕνα μόνον ἐκτελεστὴν ἀφ' ἑνὸς μόνου τμήματος, κατὰ ταυτικὴν ἀμοιβὴν τῶν ἰδίων· και ἐδὼ μὲ συγχωρεῖ ὁ Ἀναγνώστης ἄν, διαιρέσεις θυσιάζω τὸ δικαίωμα τῆς ἀξιέπαινος εἰς τὴν ἁπλῆν τάξιν τῶν τμημάτων. "Δυοῖν κακοῖν προκειμένοιν, τὸ μὴ χεῖρον βέλτιστον" Η κἂν ἂς θεραπεύσωμεν ἀλλεοτρόπως τὸ τοιοῦτον· ἐν ᾗ περὶ τούτου ἐκλογὴ ἕκαστον τμῆμα ἄς ἐκλέξῃ ἐκ μέρους του ἕν ἄτομον, ἄξιον τῶν ἐκτελεστικῶν καθηκόντων, συνελθόντων δὲ τῶν τριῶν τότων ἐκλεχθέντων ἀτόμων εἰς ἕν, ἂς κληροθῶσιν ἀναμεταξύ των περὶ ἀναδοχῆς τῶν ἐκτελεστικῶν καθηκόντων· ὁ κληρωτὸς δὲ, ἂς κυβερνᾷ ὡς ἐκτλεστὴς τὴν περίοδον ἐκείνην, κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον· λοιπὸν μὲ φαίνεται, ὅτι ἀποφεύγομεν κάθε σκάνδαλοι οἰήματος, ἔχομεν δὲ και ἕνα μόνον ἐκτελεστὴν κατὰ τὸ εἰκός.

Οσον δὲ διὰ τὸ δεύτερον περι περιορισμοῦ αὐλοῦ, παραπέμπω τὸν ἀναγνώστην νὰ λύσῃ τὴν ἀπορίαν του εἰς τὸ πολιτευμα τῆς Ἀγγλίας· ἔνθα, καίτοι ὁ ἐκτελεστὴς αὐλῆς Βασιλεὺς καλὰ διαδεχὴν, βλέπει ὅμως θαυμασιως νὰ περισφίγκεται εἰς τὰ

χρέη του ἄνευ παρεκτροπῆς, ὑστερούμενος τὴν κυβέρνητιν τῶν χρημάτων. Ας πράξωμεν καὶ ἡμεῖς οὕτω.

Περὶ περιορισμοῦ τοῦ μοναδικοῦ ἐκτελεστοῦ μας ὁμιλῶν, νομίζω ἀναγκαιότατον νὰ προσθέσω καὶ νά προτρέψω τὴν Εθν. Συνέλευσιν τοῦ νὰ συστήσῃ τριτον Σῶμα ἐπαγρυπνοῦν μάλιστα ἐπὶ τῶν δύο δυνάμεων Νομοθετικῆς καὶ Νομοτελεστικῆς, μεσολαβοῦν εἰς αὐτὰς, ἄγον τὰς ἐνηκούσας γενικὰς ἀγωγὰς κατ' αὐτῶν. κ. λ. καὶ οὕτως ὄχι μόνον τὸ Εκτελεστ., ἀλλὰ καὶ τὸ Βουλευτικὸν ὑπόκειται ἀεννάως εἰς περιορισμὸν τῶν χρεῶν του ἐπιτηρούμενον. Τὰ περὶ τοιούτου Σώματος λεπτομερέστερα εὑρίσκει τις εἰς τὸ ἀθάνατον σύγγραμμα "ὑπερμ. ἐπὶ τοῦ πνεύματος τῶν Νόμων τοῦ Μοντεσκιέ" ἢ τοῦ περικλεεστάτου Γάλλου Τρακίας ἐστὶς Σῶμα ἐπιτηρητικὸν, ἢ Γερουσιαν, ἐπιτηρ. καλεῖ. Τοῦτο δὲ χρήζει ἐμβριθῆ σκέψιν, διότι ὑψηλοῦ συμφέροντος εἰς τὸ Πολίτευμα.

Μετὰ τὴν σύστασιν τῶν δύο εἰρημένων δυνάμεων, ἀπαραιτήτως πρέπει νὰ συνακολουθήσῃ καὶ ἡ τῆς Δικαστικῆς τέλος πάντων, ἀνεξαρτήτου οὔσης· ἐκ πείρας ἤδη γνωρίζομεν ὅλοι μας, ὅτι ἄνευ Δικαστηρίων μιαν στιγμὴν δὲν δύναται νὰ διατηρηθῇ ἡ δικαιοσύνη. Εἴθε τὸ ἐκ πείρας μας τοῦτο δεινὸν νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν σύστασίν των.

Αν ὅμως θέλομεν νὰ συστήσωμεν Δικαστήρια, ἄξια τοῦ ὑψηλοῦ των ὀνόματος καὶ ὁ ἁπλοῦς πολίτης νὰ εὑρίσκῃ πάντα τὸ δίκαιόν του χωρὶς νὰ τὸ χάνῃ ἡ Πατρὶς· ἀνάγκη νὰ εἰσάξωμεν τὸν ὀργανισμὸν τῶν εἰρηνοποιῶν καὶ ὁρκωτῶν κριτῶν· ἡ Θεωρια καὶ πεῖρα μᾶς λέγουσι πολλὰ περὶ τούτων. Δὲν διστάζω οὐδόλως περὶ τῆς ταχείας εἰσαγωγῆς των.

Βραχυλογῶν δὲ καὶ περὶ Υπουργείων λέγω, ὅτι κατ' ἐξαίρεσιν τῶν πολεμικῶν, τῆς Θρησκείας, καὶ τῆς Οἰκονομιας, ὅλα τ' ἄλλα εἶναι πάντῃ περιττὰ, καθ' ὃν καιρὸν μάλιστα συστάινονται τὰ Κριτήρια.

α' Τὸ μὲν πρῶτον, διότι ἓν Εθνος ἢ εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ πολέμου εὑρίσκεται, ἢ τῆς εἰρήνης, ἀλλὰ καὶ εἰς ταύτην καὶ εἰς ἐκείνην, διὰ νὰ σέβωνται τὰ Εθνικά δικαιώματα ἐξ ἀνάγκης πρέπει νὰ ἐνυπάρχωσι αἱ ἀποχρῶσαι φρουραὶ, εἴτε διὰ θαλάσσης, εἴτε διὰ ξηρᾶς. δια να συντηρῶνται αὐταὶ ὅμως δεόντως, καὶ να προμηθεύωνται τῶν ἀναγκαίων ἀεννάως, ἀνάγκη ἐνὸς ἀδόμου εἰς τοῦτο, ἢ μιᾶς ἐπιτροπῆς Κηδεμόνος. Τοῦτο δ' ἐστιν Υπουργεῖον τῶν πολεμικῶν.

β' Τὸ δὲ δεύτερον διότι ἀνέκαθεν ἀφοῦ οἱ ἄνθρωποι ἐξῆλθον ἀπὸ τὰ σπήλαια, ἀπὸ τὰ δάση, ἀπὸ τὴν συμβίωσιν τῶν ἀγρίων θηρίων ἀφιγοντες τὴν τρομερὴν ἐκείνην τῆς φύσεως κατάστασιν καὶ συνῆλθον εἰς πολιτικὸν δεσμόν, ἐσεβάσθησαν ὑπέρτατα ὄντα, ἐγνώρισαν θρησκείαν ἀνεξάρτητον τῆς πολιτικῆς κοινωνίας· καὶ κατὰ τοῦτο μάλιστα δύναται να προτιμηθῇ ταύτης ἐκείνη διότι προεσβυτέρα, διότι καὶ ἐν τῇ φυσικῇ καταστάσει ακόμη ἐσέβετο ἔτι μᾶλλον. Παρεκτὸς δὲ τούτων, ἡ ἱερά ἡμῶν πίστις ἔχει τὴν θεολογιαν της, ἔχει μυστικὰς ἀναγωγὰς κ. λ. διὰ τα ὁποῖα ἀνάγκη ἑνὸς ἱεροῦ, ἀνεξαρτήτου καὶ τοῦτο, Σώματος. καὶ ταύτην τὴν ἐποπτείαν καὶ ὁ μέγιστος Μοναρχης, καὶ ὁ ἔσχατος Πολιτης εἶναι ἴσος, ὡς ἀμφότεροι πάσχοντες τὴν αὐτὴν πνευματικὴν ἀδυναμίαν, χρήζοντες τῆς αὐτῆς ἀντιλήψεως τοῦ ὑπερτάτου ὄντος, τὴν σωτηριαν τῆς ψυχῆς. Τότε μόνον ἡ Δημοκρατια, ἢ ὁ Ηγεμὼν δύναται νὰ λάβῃ δικαίωμα ἐπ' αὐτῆς, ὁπόταν γίνῃ σύμπτωσις τινὸς τῶν ὅσα τὴν πολιτικὴν εἰρήνην καὶ ἀσφάλειαν ἀφορῶσι, διότι τῆς σφαῖρας των ἀντικείμενα· ἀνάγκη λοιπὸν τοῦ Υπουργείου τῆς θρησκείας.

γ'. Τὸ δὲ τρίτον τέλος πάντων, διότι ἡ κοινὴ Δημόσιος Οἰκονομία ἑνὸς Εθνους, εἶναι τὸ πᾶν τῆς Ελλάδος μάλιστα, ἥτις παρὰ τὰς προσόδους της, ἄλλον πορον δὲν ἔχει. καὶ τοῦτο καθεὶς τὸ γνωρίζει. ἀνάγκη

τέλος πάντων και τὸ ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας.

Συσταθέισις δὲ και μιᾶς καλῶς ἀπαρτισμένης Γ. Γραμματείας, ὁ τόπος τῶν λοιπῶν ὑπουργείων μένει κενός. Ολίγης σκέψεως χρήζει ἡ κατάληψίς του.

Προστίθημι διὰ τελευταῖον, ὅτι ὁ Συνταγματικός μας χάρτης πρέπει νὰ ἐπιθεωρηθῇ. Και ἡ ἐπιθεώρησις αὕτη νὰ μὴ γίνῃ δι' ἄλλο, εἰμὴ νὰ ἐξορισθῶσιν αἱ δηλημματικαὶ φράσεις. Τα χρέη ἑνὸς ἑκάστου τῶν διαληφθέντων σωμάτων νὰ ᾖναι διακεκριμένα. μικρὰ παρένοια νὰ μὴν ἐμφιλογωρήσῃ, διότι φέρει μέγαν ὄλεθρον εἰς τὴν πολιτείαν.

Ταῦτα ὀφείλομεν ὁλοιμας νὰ λάβωμεν πρὸ ὀφθαλμῶν, διότι ἐξ αὐτῶν πηγάζει ἡ σωτηρία τοῦ λαοῦ, καὶ τὸ Δημόσιον Καθολικὸν Δικάιωμα βοᾶ μεγαλοφώνως: ἡ σωτηρία τοῦ λαοῦ ἔστω ὁ ὑπέρτατος Νόμος.

Εἴθε! αἱ εἰλικρινεῖς συμβουλαὶ τῶν ἀγαθῶν πατριωτῶν νὰ φθάσουν ἕως τὰ ὦτα τῆς ὑπερτάτης Εθν. Συνελεύσεως, ἕως εἰς τὴν καθέδραν τῆς Σ. Διοικήσεως· διότι αὗται μὲν μεγάλως θα ὠφελεθῶσι, ἐκεῖνοι δὲ ἀντάξιον βραβεῖον τῶν κόπων των σχεδὸν θὰ νομισουν, ἂν εἰσακουσθῶσιν.

ὁ Πατριώτης

τὴν 25. Ιανουαρ. 1826.

ἐν Ναυπλιῷ. Χρ. Π. Παμπούκης.

Κατὰ τὴν 24, τοῦ παρελθόντος μηνὸς Δεκεμβρίου ἐδιμοσιεύθη νόμος ὑπ' ἀριθμ. Να.' Κωδικος τῶν νόμων, περι δανείου ἐν τὰς τῆς ἐπικρατείας, ἑνὸς μελλιουνίου Ισπανικῶν ταλλήρων, δίδων εἰς ὑποθήκην τόσην γῆν ἀναλόγως τῶν ἐπαρχιῶν, ἀπολαμβάνων ὁ δανειστὴς ὅλον τὸ εἰσόδημα τῆς γῆς ἐκτὸς τῶν δεκάτων. Η διάρκεια τοῦ δανείου νὰ εἶναι ὁλόκληρος ἓξ ἔτη μέ τόκον ἐτήσιον ὀκτω τα ἑκατὸν, και ἂν μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς αὐτῆς προσθεσμίας ἡ διοίκησις δὲν ἐπιστρέψῃ τὰ χρεωστούμενα, να διδη τὴν ἐντελῆ κυριότητα τῆς ὑποθυκισμένης γῆς πρὸς τὸν δανειστήν. ἡ δὲ καταβολὴ τοῦ δανείου νὰ γένηται κατὰ μὲν το ἓν ἥμισυ εἰς μετρητὰ, κατὰ δὲ το ἄλλο ἥμισυ ἀδιαφόρως εἴτε εἰς διαταγὰς χρεωστικὰς εἴτε εἰς ἐθνικὰς ὁμολογιας.

Και τοῦτο, διὰ τὴν ἐξοικονόμησιν τῶν ἀναγκαίων ἐξόδων τῶν κατὰ ξηράντε, και θάλασσαν δυνάμεων.

Ο τοιοῦτος Νόμος κατὰ τὴν ἀδύνατον γνώμην μου, δὲν ἔχει καμμιαν βάσιν κοινῆς ὠφελείας ἀλλὰ μᾶλλον βλαβὴν και ὄλεθρον θέλει ἐπιφέρει, χωρὶς νὰ δυνηθῇ κἂν νὰ μᾶς φέρη εἰς το σκοπούμενον τέλος.

Κάθε νόμος πρέπει να ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ πνεῦμα. τῶν θεμελιώδων Νόμων, και να εἶναι τῆς αὐτῆς ἰδίας των φύσεως, ἐπιστηρίζων τὴν ἐλευθεριαν, και εὐδαιμονιαν τῶν πολιτῶν, τὴν ὁπόιαν ἔχουσι δια τοῦ συντάγματος, ἔχων διὰ ἀρχήν του τὴν κοινὴν ὠφέλειαν, και τότε εἶναι δίκαιος, καὶ Πατριωτικὸς, και τα ἀποτελεσματά του θέλουν εἶσθαι ἐπωφελῆ και σωτηριωδη, φέρων τοὺς λαοὺς εἰς θεληματικὴν ὑποταγὴν και ἑνόνων μὲ ἀδιάλυτον ἀδελφικὸν δεσμὸν πάντων τας ψυχάς. εἰδὲ ἐκ τοῦ ἐναντίου θέλει εἶναι ἄδικος, και δεσποτικὸς, ὑπαγορευόμενος ἀπο τὴν ἁπλὴν θέλησιν τοῦ Νομοθέτου, ἐπιστηρίζων πραγματικῶς τὴν δουλίαν και τὴν δυστυχίαν εἰς τὸν λαὸν, ἐν ᾧ δικαιωματικῶς (κατὰ τὸν συνταγματικὸν χάρτην εἶναι ἐλεύθερος,) τὰ ἀποτελεσματά του θέλουσιν εἶσθαι ὀλέθρια, φέροντος τὴν ἀνυποταξίαν εἰς τας ἀρχὰς, τὴν διάιρεσιν τοῦ λαοῦ και το μῖσος ἀλλήλων προς ἀλλήλους, θεωρούμενοι ἅπαντες ὡς ασπονδοι ἐχθροί.

ἀκουλουθεῖ.

Η παροῦσα Εφημερὶς εὑρίσκεται εἰς Αθήνας εἰς τὸν συντάκτην Γ. Ψύλλαν Εἰς Ναύπλιον, εἰς τον κυρ. Κ Αβέριον βουλευτὴν. Εἰς Σύραν, εἰς τὸν κύρ. Π. Ψύχαν. Η τιμή της γρό 14 κάθε τρεῖς μῆνας προπληρομενα.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 30.

"Η Παρρησια εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΔΕΥΤΕΡΑ. 13. Μαρτίου. 1826.

Αθῆναι 14. Μαρτίου.

Γράμμα ἑνὸς τῶν Βουλευτῶν τῆς Ανατολικῆς Ελλάδος ἀπὸ Ναύπλιον λέγει, ὅτι εἰγῆκαν εἰ ἐδικοί μας ἀπὸ τὸ Μεσολόγγι κατεπάνω εἰς τοὺς πολιορκοῦντας Εχθρούς, καὶ ἀφοῦ ἔθυσαν καὶ ἀπώλεσαν ἀρκετοὺς, ἐπεστρεψαν μὲ πολλὰ λάφυρα καὶ ἅρματα Τακτικῶν καὶ ἀτάκτων.

-- Σήμερον ἔφθασεν εἰς τὸν λιμένα μας μία Γολέτα ἀπὸ Ναύπλιον μὲ μερικοὺς ἀξιωματικοὺς Γαλλους, μὲ ὀκτακόσια λιγχεφόρα τυφέκια, διακόσιαις καραμπίναις, πεντακόσιαις φορεσιαῖς, παλάσκαις καὶ στρατιωτικοὺς σάκους καὶ μὲ 1000. ζευγάρια παπούτζια, τὰ ὁποῖα ἦλθαν ἀπο Μαρσίλιαν. Τὴν ἰδιαν στιγμὴν, ὁποῦ ἀναχαροῦσεν αὐτὴ ἡ Γολέτα ἀπο Ναύπλιον, ἔφθασεν ἐκεῖ καὶ ἕνα ἄλλο πλοῖον μὲ 5000. τυφέκια, καὶ ἄλλαις 5000 φορεσιαῖς καὶ πολλὰ ἄλλα πράγματα ἀναγκαῖα εἰς τακτικοὺς στρατιώτας.

-- Η Κάρυστος εἶναι πολιορκημένη ὑπο τακτικοὺς καὶ σταυροφόρους, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Συνταγματάρχου Φαββιέρ.

-- Η Δημοπρασία τῶν Εθνικῶν Περισσόδων τῆς Ανατολικῆς Ελλάδος ἐνεργεῖται καλὰ τὸ παρὸν εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς πόλεώς μας μὲ μεγάλον κέρδος τοῦ Εθνικοῦ ταμείου. Τὸ Τελώνιον τῶν Αθηνῶν ἐδόθη δυά 47200 γρόσια, ἐν ᾧ τὸν περασμένον χρόνον τὸ ἴδιον εἶχε πωληθῆ εἰς Ναύπλιον διὰ 23000, μόνον. ὁμοίως ἐπωλήθη καὶ ἡ λιμεναρχία τῶν Αθηνῶν γρόσια 8700, ἐν ᾧ πέρυσι δὲν ἠξεύρομεν, ἂν ἐμβῆκεν ἀπὸ αὐτὸ τὸ κεφάλαιον τίποτε εἰς τὸ Εθνικὸν Ταμεῖον. καὶ τῶν λοιπῶν ἐπαρχιῶν αἱ περίσσεδοι βλέπομεν νὰ ἀνεβαίνουν εἰς τὴν διπλὴν τιμὴν σχεδὸν ἀφ' ὅτι εἶχαν πωληθῆ πέρυσι.

Η ἐκποίησις τῶν ἐθνικῶν ἀφθάρτων κτημάτων δυσαρεστεῖ ὅλον τὸν λαὸν, καὶ ὅλοι φωνάζουν ἐναντίον εἰς αὐτὸ τὸ μέτρον καὶ ὡς παράνομον καὶ ὡς ἀσύμφορον κατὰ πάντα λόγον εἰς το Εθνος. ὅλοι προβάλλουν διὰ συμφερώτερον καὶ εἰς τὸ Εθνος καὶ εἰς τὸ Εθνικὸν Ταμεῖον τὸν παντοτινὸν ἐνοικιασμὸν τῆς γῆς, τῶν ἐλαιώνων καὶ τῶν κήπων. Καὶ οὔτε ἄρχησεν ἀκόμη νὰ ἐνεργεῖται αὐτὴ ἡ ἐκποίησις.

-- Εἰς Ναύπλιον, εἰς τὰς Νήσους, καὶ εἰς τὴν Πελοπόννησον ἔγιναν μεγάλαις συνειαφοραῖς τούταις ταῖς ἡμέραις εἰς προφθασμὸν τοῦ Μεσολογγιου

-- Ο στόλος ἑτοιμάζετο μὲ μεγάλην θέαν, ἴσως, ἕως σήμερον εἶναι ξεκινημένος διὰ τὸ Μεσολόγγι.

-- Απὸ παντοῦ γράφεται καὶ λέγεται ὡς ἄφευκτος ὁπόλεμος τῆς Ρωσσίας.

-- Εἰς τὴν Γαστούνην εἰσβάλλουν συχνώτατα οἱ Εχθροὶ, ὅσους ἄφησεν ὁ Ιμπραΐμης εἰς τὸν Πύργον, συντροφευμένοι καὶ μὲ ἕνα μέρος τῶν εἰς Π. Πάτρας.

Ναύπλιον.

Σήμερον λαμβάνομεν γράμματα ἐκ Μεσολογγίου 22 - 25 Φευρουαρίου, ἐξ ὧν μανθάνομεν ὅτι ὁ ἐχθρικὸς στολισκος, ἐξελθὼν

πρὸ ἡμερῶν ἐκ τοῦ ὁρμητηρίου του πρὸς νότον τὴν Λίμνην, καὶ ἐμπόδιζε τὴν μετὰ τοῦ Ανατολικοῦ καὶ Βασιλαδίου συγκοινωνίαν τοῦ Μεσολογγίου. Κατὰ δὲ τὴν 22. ἐξέπλευσεν ἐκ τοῦ κόλπου τῶν Πατρῶν τὸ ἀτμοκίνητον τοῦ ἐχθροῦ, σύρον κατόπιν του πολλὰς σχεδίας (σάλια), διὰ τῶν ὁποίων ἐμελέτα ὁ χθρὸς νὰ κυριεύσῃ τὴν Θέσιν τοῦ Βασιλαδίου. καὶ ἐν ᾧ ἐπροπαρασκευάζετο εἰς ἐβόρμησιν διὰ ξηρᾶς, ἐμελέτα να κινηθῇ καὶ ἐναντίον τῶν κατὰ θάλασσαν σημαντικῶν Θέσεων. Τὴν ἑσπέραν τῆς 22 πέντε σχεδίαι καὶ ἑννέα λαντζόνια, τὰ ὁποῖα ἐσυνώδευον τὸ ἀτμοκίνητον, ἐμβῆκαν εἰς τὴν λίμνην διὰ τοῦ κόμματος τοῦ Βασιλαδίου. καὶ κατὰ τὴν 23. εἰσέπλευσαν καὶ ἄλλαι τρεῖς σχεδίαι καὶ ἑννέα λαντζόνια. ὥστε κυριεύσας τοιουτοτρόπως ὅλα τὰ περάσματα ἀπέκλειε στενώτατα καὶ διὰ θαλάσσης τὸ πολυπαθέστατον Μεσολόγγιον, καὶ ἐμποδίζε καὶ τοῦ παραμικροῦ σκαφιδίου τὴν διάβασιν. Ολα δὲ τὰ ἐν τῇ λίμνῃ ἐχθρικὰ πλοιάρια. ἔχοντα στρατεύματα, τὰ ὁποῖα ἔλαβον εἰς τὴν Ασπρην Αλικὴν, πλησιάσαντα τὸ πρωὶ τῆς 25 εἰς τὸ Βασιλάδιον, ἄρχισαν να πολεμῶσιν αὐτὸ μὲ κανόνια καὶ βόμβας. Η φρουρὰ τοῦ Βασιλαδιου ἀνδρίστατα γενναιότατα εἰς τὸν Ἐχθρὸν ἀπὸ πρωΐας ἕως ἑσπέρας. Περὶ δὲ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου μία ἐχθρικὴ βόμβα πεσοῦσα εἰς τὸ βαρουτοφυλάκιον κατώρθωσεν ὅ,τι ὁ ἐχθρὸς ἄλλως ἦτον δύσκολον να κατορθώσῃ. Ο ἐχθρὸς ἰδὼν τὴν φλόγα ὥρμησε πανστρατιᾷ ἐναντίον τοῦ Βασιλαδιου, καὶ ἐκυρίευσεν ἐξεφόδου τὴν Θέσιν ταύτην. Εκ τῆς ἐκεῖ φρουρᾶς, ὅσοι διεσώθησαν ἐκ τῆς ἐκρήξεως τοῦ βαρουτοφυλακίου, ἐφονεύθησαν ἀνδρείως πολεμοῦντες, καὶ μόνον ὀλίγοι τινὲς ἐπρόφθασαν να σωθῶσιν εἰς Μεσολόγγιον.

Η πτῶσις τοῦ Βασιλαδίου εἶναι ἀναμφιβόλως σημαντικὴ ζημία ἀλλ' ἡ ἀπαραδεκτοτάτη γενναιότης τῆς φρουρᾶς τοῦ Μεσολογγίου δὲν ἐσάλευσε διόλου. Ο ἑλληνικὸς στόλος ἐκπλέων ὅσον τάχιστα, θέλει πικράνει τὴν διὰ τὴν πτῶσιν τοῦ Βασιλαδίου χαρὰν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ θέλει τοῦ ἀφαιρέσει πᾶσαν ἐλπίδα τῆς κυριεύσεως τοῦ Μεσολογγίου.

(Γεν. Εφ. ἀριθ. 43.)

Συνέχεια.

Ας ἐξευρήσωμεν λοιπὸν ἐν ἀκριβείᾳ, τὴν φύσιν αὐτοῦ τοῦ νόμου, διὰ τῶν ἀποτελεσμάτων του, τὴν γενικὴν δηλαδὴ ὠφέλειαν, ἢ βλάβην του.

α'. Οτι εἶναι πρόσκαιρον καὶ ἐφήμερον μέτρον, καὶ ὡς τοιοῦτον δὲν δύναται νὰ ἐξοικονομήσῃ τινὰ ἀνάγκην, εἰμὴ προσκαίρως καὶ ἐφημέρως, ἅστε μετ' ὀλιγον καιρὸν θέλομεν εὑρεθῇ εἰς τὴν προτέραν ἴσως καὶ δυνατωτέραν ἢ μεγαλητέραν στενοχωρίαν ἐλλείψεως χρημάτων· ἐπειδὴ καὶ αἱ ὑποθέσεις, καὶ αἱ ἀνάγκαι πολυπλασιάζονται ἀπὸ στιγμὴν εἰς στιγμὴν, ὥστε μετὰ ἕνα, δυο, ἢ καὶ τρεῖς μῆνας τὸ πολὺ, πρέπει νὰ βάλωμεν καὶ ἄλλην γῆν εἰς ὑποθήκην, καὶ ὄντως ἀδικούμεθα ἕως ὅτου νὰ ἀποξενώσωμεν ὁλην τὴν Εθνικὴν γῆν, μὴ δυνάμενον πλέον το Εθνος νὰ τὴν ἀναπολήσῃ.

β'. Οτι καὶ αὐτὴ ἡ ἰδία πρόσκαιρος ἐξοικονόμησις θέλει εἶναι πολὺ ἀλεπάλληκτος, διότι πραγματικῶς συνίσταται το δάνειον εἰς χίλια πεντακόσια χιλιάδας τάλληρα.

γ'. Ο Δανειστὴς δὲν θέλει προσφέρει ποτὲ τὴν δικαίαν τιμὴν τοῦ πράγματος, α.' διὰ τὰς περιστάσεις. β'. διὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ ἔθνους, καὶ γ'. διότι ὄντες ὀλίγοι οἱ ἔχοντες χρήματα. δὲν θέλουσιν ἔχει ἀνταγωνιστὰς, καὶ μὴ συνεριζόμενοι προσφέρουσιν ὅσην τιμὴν θελήσουν.

δ'. Οἱ δανεισταὶ λαμβάνοντες τον τόκον, δὲν ἔπρεπε ν' ἀπολαμβάνουν τα εἰσοδήματα, ἢ ἀπολαμβάνοντες αὐτὰ δὲν ἔπρεπε να λαμβάνουν καὶ χωριστὸν τόκον, διότι ἀπολαμβάνουσιν ἀπὸ τὰ πρωϊόντα ἐτησίως ὄχι μόνον ἕνα νόμιμον τόκον, ἀλλὰ μίαν μεγίστην ὠφέλειαν, ὥστε εἰς διάστημα, μικροῦ καιροῦ πρὶν τῆς προσθεσμίας, θε-

λευσιν ἀποπληρωθῆ ἀπὸ μόνα τὰ προϊόντα. ἐν ᾧ ὅσα πράγματα ἐκτίθενται εἰς ὑποθήκην, τὰ ὁποῖα δίδουν εἰσόδημα, οἱ δανιζόμενοι πληρόνοντες τὸν συμφωνηθέτα νόμιμον τόκον πρὸς τοὺς δανειστὰς, τὰ προϊόντα ἐνοοῦνται, διὰ λογαριασμὸν τῶν δανειζομένων, διότι ὁσκοπὸς τῆς ὑποθήκης δὲν εἶναι ἄλλος, εἰμὴ ἡ ἀσφάλεια τῶν δανειστῶν διὰ τὴν δανειζομένην ποσότητα.

ε΄. Οτι, μ' ὅλα ταῦτα τό Εθνος πληρώνει και τόκον ἐτήσιον ὁκτὼ τὰ ἑκατὸν, και εἰς τὰς χρεωστικὰς διαταγὰς, τὰς ὁποίας χρεωστῶν δεν ἐπλήρωνε τόκον, ὥστε εἰς τὰς πεντακοσιας χιλιάδας μετρητῶν, πληρόνει δεκαέξ τα ἑκατὸν, και λογιζομένων και τῶν ἀπολαμβανομένων παρὰ τῶν δανειστῶν προϊόντων πληρόνει ἐτησίως ὀγδοήκοντα, ἢ και ἑκατὸν πρὸς τα ἑκατὸν, ἢ και περισσότερα ἐτησιως, και οὕτω πληρόνει τῶν δανειστῶν τὴν χρεωστουμένην ποσότητα, ἐτησίως ἕως τῆς προσθεσμιας, ἢ λαμβάνουσιν οι δανισταὶ τὴν γῆν δωρεὰν εἰς Ιδιοκτησιαν και χάριν τῆς πλεονεξίας των.

ϛ΄. Μὴ πληροθέντος τοῦ δανείου εἰς τὴν προθεσμιαν, το Εθνος ἀποστερεῖται τὰ κτήματα του, διὰ μόνην τὴν μὴ ἀνάλογον δι' αὐτὰ δανειζομένην ποσότητα, ἐν ᾧ ἔπρεπε κἂν να πολῶνται εἰς μικρὰ τμήματα διὰ τῆς δημοπρασίας κατὰ τὴν προσφερομένην μείζονα τιμὴν, και οὕτω τὸ Εθνος οὔτε κατὰ τοῦτον τον τρόπον να ἀδικηθῇ, διότι κατὰ τὸν νομοθετούμενον τρόπον ἀδικεῖται το Εθνος, και κατ' ἐκεῖνο το περισσότερον ὁποῦ ἐδύνατο να προσφέρη ἄλλος τις.

ζ΄. Τὸ Εθνος κατ' αὐτὴν τὴν ὀλέθριον συμφωνιαν, πίπτει ἀπὸ τὴν ὑποληψιν του, και δὲν ὑποληπτάρεται ἀπὸ τοὺς ἐκτὸς τῆς Ελλάδος δανειστὰς, οἵτινες δανείζουσιν χάριν τῶν κτημάτων του.

η΄. Αποξενούμενον το Εθνος τὴν γῆν του, μὲ ποῖα ἄλλα μέσα θέλει δυνηθῇ να ἐξοικονομήσῃ τας ἀνάγκας του: νὰ ἀνταμείψῃ τοὺς ὑπὲρ αὐτῆς ἀγωνισθέντας, και θυσιασθέντας; και ποῖα μέσα δύναται νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν θεραπείαν τῆς κοινῆς δυστυχίας;

θ΄. Οἱ ἔχοντες χρηματικὴν κατάστασιν ὄντες πολλὰ ὀλιγοι; ἐκεῖνοι μόνοι θέλουσι προσφέρει το δάνειον, ἀπκαοθιστάμενοι ἔτι μᾶλον πλεονεκτικοὶ και πλουσιώτεροι, ὅλη ἡ γῆ ζυμομένη μὲ αἷμα θέλει πέσῃ εἰς χεῖρας των και τότε οἱ δικαιωματικῶς ἐλεύθεροι Ελληνες, πραγματικῶς θέλουσι καταστηθῇ εἴλωτες, ἢ κοινῶς Κατζιβέλοι, δουλεύοντες τὴν ἰδιαν ἀποκτημένην μὲ τοσαύτας θυσιας των γῆν, διὰ λογαριασμὸν και ἐβελτίωσιν τινῶν ἀτόμων. Και μὲ τοιαύτην ἄκραν ἀνισότητα καταστάσεως πῶς δύναται νὰ ὑπάρξῃ εὐνομια και ἰσότης ἐνώπιον τῶν νόμων; και ὁ λαὸς θέλει μένει πάντα ἐνδεὴς μὴ ἔχων ἄλλην παρηγοριαν, παρὰ τὰς θλίψεις και τὰς πληγάς του, καθὼς ποτὲ ὁ λαὸς τῆς Ρώμης, ὅστις ἀφοῦ ἐκυριευσε και ὑπεδούλωσε τὸν κόσμον ὅλον, δὲν εἶχε οὔτε τάφον διὰ νὰ ταφῇ, και ἰδοὺ ἡ πέτρα σκανδάλου, διχονοιῶν και ἐμφυλιων πολέμων, ὁποῦ ἐκατασπάρατταν ἀδιακόπως τὴν Δέσποιναν τῆς οἰκουμενης· θέλει συλλάβῃ μῖσος ἄσπονδον κατὰ τῶν εὐκαταστάτων· θέλει ἀποφεύγει τὸν πόλεμον, θεωρῶν αὐτὸν ὡς ἀντικείμενον τῆς δυστυχιας του και μεματαιομένας τὰς ἐλπιδας του, μὴν ἐλπίζων ἄλλο, εἰμὴ εἰς τον ἐλάχιστον, και μὴ διδόμενον μισθὸν; ὅστις θέλει τὸν καταστήσει ἄπονον πρὸς τὴν πατριδα, ὡς μισθωτὸν ἐργάτην· θέλουν γεννηθῇ στασιάσεις, ἀκαταστασιαις, κα ἐμφύλλιοι πόλεμοι, ὥστε νὰ καταντήσωμεν εἰς τὴν ἀναρχιαν και εἰς τὴν ἀπώλειαν.

Εἶναι βέβαιον, ὁτι ἡμεῖς ἔχομεν ἀνάγκην χρημάτων, και ἀνάγκην ἀδιάκοπον, ἄρα πρέπει νὰ προσηλωθῶμεν εἰς τὸ νὰ ἐφεύρωμεν ἀδιάκοπον πόρον χρημάτων, διὰ νὰ ἔχομεν τὸ φάρμακον πρόχειρον εἰς τὴν ἀσθένειαν.

Η Εθνικὴ γῆ: εἴτε χωράφια, ἀμπελῶνες σταφίδες, περιβόλαια, και πᾶν ἄλλο

κάρπιμον δένδρον νὰ ἐνοικιασθῶσι διὰ ὄγμο πρασιας, ὅσα τὸ στρίμα, ἢ τὸ δένδρον μὲ προπληρωμένην τιμὴν διὰ δύο, τρια, ἢ καὶ πλείονα ἔτη· ὁ κάθε πατὴς τῆς εἰκογενείας, νὰ ἐνοικιάζῃ μιαν προσδιορισμένην ποσότητα, χωρις νὰ δύνατάι τις οἰκονομικῶς νὰ λαμβάνῃ περισσοτέραν· καὶ οὕτω τὸ ἔθνος ἀπολαμβάνει ἐτησιως ὅσα μιλλιούνια τάλληρα, γνωριζει ἀσφαλῶς τὰ κύρια εἰσοδήματά του, κανονιζον τὰ τακτικὰ ἔξοδά της, ἀναλόγως τῶν εἰσοδημάτων του, ἠξείρει, ὅτι ἀπὸ πᾶσαν Επαρχιαν ἔχει νὰ λαμβάνῃ ὅσα, τὰ ὁποῖα ἐμβάζονται εἰς τὸ Τ μειὸν ἀπο τὰς ἐπαρχιακὰς ἀρχὰς χωρις πολυεξόδων ἀποστολῶν. Η γῆ θέλει καλλιεργεῖται παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν, καὶ εἰς τον προσδιωρισμένον καιρὸν μένει πάντοτε Εθνικὴ, χωρὶς ν' ἀναγκασθῇ τὸ Εθνος δια να τὴν ἀναλάβῃ, νὰ κάμῃ ἄλλας θυσιας. Η ζημια ἐκ τῆς ἐνδεχομένης ἀπάτης θέλει εἶναι μικρὰ καὶ ὑποφερτὴ, εἰς ἐπιφυγὴν τῆς ὁποιας, δύναται νὰ λάβῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα ἐν καιρῷ.

Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον δὲν δύνανται οἱ ἔχοντες χρηματικὴν κατάστασιν, νὰ πάρωσιν ὅσην γῆν θελήσωσι, διότι ὁ πτωχὸς ὅσον πτωχὸς καὶ ἂν εἶναι θέλει εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ μετρήσῃ μιαν μικρὰν ποσότητα διὰ νὰ ἀπολαμβάνῃ δι' αὐτῆς τινὰ ὠφέλειαν, καὶ οὕτως ὄντες πολλοὶ συνεριστὰ θέλουν πληρώνει τὴν δικαίαν τιμὴν, ἢ θέλει πλησιάζουσιν εἰς αὐτὴν. Δὲν θέλει ὑπάρχει μῖτος καὶ πραγματικὴ διαίρεσις τοῦ λαοῦ, καὶ ὁ πολίτης ἔνθερμος ζήλου καὶ πατριωτισμοῦ θέλει προσφέρει προθύμως καὶ ἀδιστάκτως τὸ στῆθος του προμαχῶνα τῆς εὐνοϊκῆς αὐτῷ πατριδος. Η ἔξω ὑπόληψις τοῦ Εθνους ἐπιστηριζεται, καὶ ἡ γῆ εἰς καιρὸν τελείας ἀποκαταστάσεως θέλει χρησιμεύσει εἰς θεραπείαν, καὶ ἀνακούφισιν τῆς γενικῆς δυστυχίας του.

Κύριε Γεώργιε Ψύλλα Συντάκ. τῆς Ερ τῶν Αθηνῶν.

Παρακαλῶ νὰ καταχωρήσῃς τὴν ἀωτέρω διατριβήν μου εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον τῆς Εφημερίδος σου καὶ μὲ ὑποχρεούνεις.

ἐν Αθήναις τῇ 16. Φευρουαρ. 1826.

ὁ Πατριώτης
Νικόλαος Γερακάρης.

Η παροῦσα Εφημερὶς εὑρίσκεται εἰς Αθήνας εις τὸν συντάκτην Γ. Ψύλλαν Εἰς Ναύπλιον, εἰς τον κυρ. Κ. Λιβέριον βουλευτὴν. Εις Σύραν, εις τὸν κύρ. Π. Ψύχαν. Η τιμὴ της γρὶ 14 κάθε τρεῖς μῆνας προπληρουμένα.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 31.

Ἡ Παῤῥησία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΣΑΒΒΑΤΩ. 20. Μαρτίου. 1826.

Εἰδήσεις ἀπο τὸ Στρατόπεδον τῆς Εὐρίππου.

Τῶ Σαββάτω (13. τοῦ τρέχ.), τρεῖς λόχοι τοῦ Α. Τάγματος ἐδοκίμασαν ἔφοδον εἰς τὴν χώραν τῆς Καρύστου. ὕστερα ἀπο πολλῶν ὡρῶν πόλεμον, ἐδυνήθησαν να κυριεύσουν μέρος ὀσπητίων, και ἦτον ἐλπίδα να εὐδοκιμήσῃ το ἐπιχείρημα, ὅταν ὁ Συνταγματάρχης ἔλαβε τὴν εἴδησιν, ὅτι ἕνα σῶμα Τουρκῶν: Πεζοὶ και ἱππεῖς, ἤρχοντο ἀπο Εὔριππον εἰς βοήθειαν τῆς Καρύστου· τότε εὑρέθη ἀναγκασμένος τὴν 14. να συγκεντρώσῃ τὰς δυνάμεις του, διὰ νὰ ἑτοιμασθῇ εἰς πόλεμον.

Καὶ τὴν Δευτέραν (15. τοῦ ἰδ.) ὁ Συνταγματάρχης ἐκτύπησε τον ἐχθρὸν, ὁ ὁποῖος ἐσκορπίσθη εὔκολα, μέρος εἰς τὴν Κάρυστον, και μέρος εἰς τα βουνά.

Εἰς τὰς 12, ἐχάσαμεν τον γενναῖον λοχαγὸν Π. Πίσαν, σκοτωμένον ἀπο βάλαν κανονιοῦ εἰς τῆς τιμῆς τον τόπον. Οἱ λοχαγοὶ Βεραντιὲρ, Ανδριέτης, Στέφος, οἱ ὑπολοχαγοὶ Καραντζᾶς και Δερλὰκ ἐλαβώθησαν, ὄχι ὅμως βαρειά. Η ζημια ἐστάθη 11. σκοτωμένοι και ἕως 40. λαβωμένοι. Ο ἐχθρὸς ἔχασε πολὺ τὴν 15. περισσότερον ἀπο 70. σκοτωμένους καὶ μερικοὺς πιασμένους ζωντανοὺς. Η ἐδική μας ὑστερηνὴ ζημια, 5. ἱππεῖς μόνον σκοτωμένοι. και δύω τρεῖς λαβωμένοι.

Τὰ στρατεύματα ὑστεροῦνται ζωοτροφίας.

Κύριε ψύλλα.

Μοῦ εἶπαν, ὅτι εἰς τὴν Εφημερίδα τῆς Ζακύνθου (;) εἶναι ἕνα ἄρθρον ψευδὲς και πειρακτικὸν εἰς τὴν Ελλην. Διόικησιν καὶ εἰς τοὺς Συμπατριώτας μου. Λέγει, ὅτι ἡ Διόικησις ἔκαμε 24. Καφεπολεῖα και Βιλιάρδα εἰς το Ναύπλιον, και ὅτι οἱ ἐπιστάται τούτων εἶναι Ιταλοί.

Σὲ παρακλῶ κύριε Ψύλλα, εἰς τὴν Εφημερίδα σου να δώσῃς να γνωρισθῇ, ὅτι ἡ Διόικησις δὲν ἔκαμε τοιαῦτα καταστήματα, και ὅτι οἱ Ιταλοὶ ὁποῦ εὑρίσκονται εἰς τὴν Ελλάδα, πολεμοῦν εἰς τὰς τάξεις τοῦ Τακτικοῦ, καὶ δὲν ἐπιθυμοῦν ἄλλο, παρὰ νὰ δείξουν εἰς τοὺς Ελληνας μὲ τὴν χύσιν τοῦ αἵματος των και μέ τοὺς κόπους των, τὴν ἐπιθυμίαν ὁποῦ ἔχουν να συνεισφέρουν εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν των.

Ενας Ιταλός.

Σημ. Εἶναι ἀνήκουστον, ὅτι ἡ Διόικησις τῆς Ελλάδος ἐσύστησε τοιαῦτα καταστήματα, ἔπρεπεν ὅμως (μᾶς φαίνεται) να παρθοῦν κάποια μέτρα εἰς το να ἐμποδισθῇ πρώϊμα ἡ προχώρησις τοιούτων ἐργστηριων τῆς ἀργίας και διαφθορᾶς τῶν Πολιτῶν.

Κύριε Γεώργιε Ψύλλα.

Παρακαλεῖσαι νὰ καταχωρήσῃς εἰς τὴν Εφημερίδα σου τινὰς παρατηρήσεις εἰς τὴν διαμαρτύρησιν τοῦ Βουλευτοῦ Σπυρίδωνος Τρικούπη, κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Βουλευτικοῦ Σώματος περὶ τῆς ἐξώσεως τοῦ Εκδότου τῆς Γεν. Εφημερίδος Θεοκλήτου Φαρμακίδου. ἴδε Γεν. Εφημ. Αριθ. 42.

ά. Ο σημερινὸς ὑπερασπιστὴς τοῦ Συνταγματικοῦ χάρτου και τῆς Δημοσιότητος: Τρικούπης, ἔπρεπε νὰ διαμαρτυρηθῇ διὰ τὸ τρί-

τὴν ἀρθρον τῆς ἀναφερομένης διαταγῆς παρὰ τοῦ ἰδίου, τὸ ὁποῖον ἀντιβάινει τὸν Συνταγματικὸν χάρτην, λέγον, " Τὰ πρακτι-
„ κὰ τοῦ Σεβαστοῦ Βουλευτικοῦ θέλει πα-
„ ραλαμβάνει παρὰ τοῦ ά. Γραμματέως τῆ
„ αὐλοῦ Σώματος ". ἐν ᾧ ὁ παρ. μδ'. τοῦ Συνταγματικοῦ χάρτου λέγει. " Εἰς τὰς
„ τακτικὰς καὶ ἐκτάκτους συνελεύσεις τῆ
„ Βουλευτικοῦ Σώματος ἔχει τὴν ἄδειαν τῆς
„ εἰσόδου ὁ Ἐφημεριδογράφος ζαλ κ. τ. λ." καὶ διὰ τοῦτο τὸ Ἔθνος ἕως ὥρας δὲν θλέπει ἄλλο εἰμὴ τὴν ἀποδεκάτωσιν τῶν ὅσων πρακτικῶν θέλει ὁ ά. Γραμματεὺς αὐτοῦ, καὶ ὅπως θέλει νὰ ἐκδιδῃ αὐτήν.

β'. Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ μάθῃ τὸν γράψαντα τὴν διατριβήν, ἐπειδὴ ὁ κύριος Φαρμακιδης διαμαρτύρεται καὶ ὑποχρεώνεται ἐπισήμως εἰς τὴν ῥηθεῖσαν προκήρυξίν του μὲ ὅλην τὴν ἡγεμονικὴν ἔμφασιν οὕτως. " Ἡ ἐκλογὴ καὶ κρίσις μένει παρ' ΗΜΙΝ, διότι ΗΜΕΙΣ θέλομεν δώσῃ καὶ εἰς τὸ Ἔθνος καὶ εἰς τοὺς Συνδρομητὰς λόγον". ἴδε Γεν. Ἐφημ. Ἀριθ. 38.

Δὲν ἐννοῶ ὅμως νὰ ὑπερασπισθῶ τὴν πρᾶξιν τοῦ Βουλευτικοῦ, ἥτις εἶναι τῷ ὄντι ἐναντίον τοῦ Συντάγματος καὶ τῆς Δημοσιότητος, καὶ εἰς τοῦτο συμφωνῶ μὲ τὸν κύρ. Τρικούπην, καὶ λέγω μὲ τὸν περίφημον Μοντεσκιὸν ὅτι μόνη ἡ διαφθορὰ τῶν Βουλευτῶν ἀφανίζει τὰ Κράτη, ἀλλὰ μόνον ὅτι ὁ πατριώτης Τρικούπης καὶ κάθε ἄλλος, ἔπρεπε καὶ πρέπει εἰς πᾶσαν περίστασιν νὰ φωνάζωσι στεντορίως μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τοῦ πατριωτισμοῦ τὸ ι ό μ ι μ ο ν καὶ ὀ ρ θ ὸ ν, καὶ νὰ ἀντιτείνουν εἰς τὰς καταχρήσεις καὶ παρανομίας, φροντίζοντες ἐν καὶ ῥῷ νὰ φωτίζωσι τὸν λαὸν, καὶ ὄχι εἰς τὴν δεκάτην ὥραν, δι' ὅσα συμφέρουσιν εἰς τοὺς ἰδιαιτέρους σκοποὺς. ὁ Πατριώτης

Νικόλαος Εὐσταθόπυλος.

Τῇ 13. Μαρτ. 1826. Πιάδα.

ΑΘῆναι. 19. Μαρτιου.

Απο Ναύπλιον γράμματα ἰδιαίτερα καὶ ἡ γενικὴ Ἐφημερὶς ζ ἀριθ. 44 καὶ 45. ζ μᾶς διηγοῦνται πράγματα μεγάλα διὰ τὸ φόρτιμον τῆς Αγγλίας καὶ ὅλων σχεδὸν τῶν Εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων, προς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς Ελλάδος -- Το νόημα ὅλων αὐτῶν τῶν λεγομένων εἶναι, ὁτι ἐπειδὴ ἡ Ρωσσία διὰ πολλοὺς λόγους εἶναι ἀναγκασμένη νά ἀνοίξῃ τὸν Πόλεμον με τὴν Πόρταν, ζ καὶ ὁ δυνατώτερός της λόγος εἶναι νὰ σώσῃ τοὺς ὁμοπίστους της Ελληνας, ὑποῦ κινδυνεύουν ζ, καὶ ἡ Αγγλία καὶ ἡ Φράντζα ὁμοίως ἐπιθυμοῦντας τὴν Ελευθεριαν τῆς Ελλάδος, ἔλαβαν δραστήρια μέτρα εἰς τὸ νὰ ἀσφαλίσουν τὴν Ελλάδα ἀπὸ τὴν καταστροφὴν, καὶ μὲ τοῦτο νὰ ἡσυχάσουν καὶ τὴν Ρωσίαν, τὴν ὁποίαν πάντοτε φοβοῦνται νὰ ἰδοῦν μεγαλωμένην ἀκόμη περισσότερον, ἀπ' ὅτι εἶναι. Καθὼς λέγουν καὶ γράφουν, φαίνεται, ὅτι ἡ Αγγλία ἀνεθέχθη τὸ βάρος ἐξ ὀνόματος ὅλων τῶν λοιπῶν δυνάμεων, καὶ τὰ πράγματα τῶν Ελλήνων νὰ διορθώσῃ, καὶ τὴν Ρωσσίαν νὰ καταπείσῃ εἰς τὴν εἰρήνην.

Τῷ κυρίῳ Χριστοφόρῳ Παπαδοπούλῳ.
Εἰς Ὕδραν.

Κατεχώρησες εἰς τὸν Φιλον τοῦ Νόμου τὴν ἀπάντησιν τοῦ κυριου Κωνσταντίνου Π. Δ. εἰς ἕνα συναναστροφῆς διαλογον τυπωμένον εἰς τὴν Ἐφημεριδα τῶν Αθηνῶν. ἂν δὲν τὸ ἔκαμνες, κύριε, ἤθελες ἀναμφιβόλως ψυχράνει τὸν φιλον σου· ὁ ἄνθρωπος εἶναι πεπεισμένος, ἂν οὕτω λέγει, ὅτι καὶ φρονεῖ ὀρθὰ καὶ λαλεῖ ὀρθὰ, ἐνδέ-

---

(α) Καὶ τοῦτο τὸ ὁριστικὸν ἄρθρον; Ὁ Ἐφημεριδογράφος, δὲν ἠμπορεῖ νὰ σταθῇ μαζὴ μὲ τὴν Δημοσιότητα. Κάθε ἄνθρωπος καὶ ἐπομένως κάθε Ἐφημεριδογράφος πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν ἄδειαν τοῦ νὰ ἐμβάινῃ εἰς τὰς Συνελεύσεις (ταὐλάχιστον, ὅταν δὲν εἶναι μυστικαὶ)· ἀλλέως ἐκεῖνος ὁ Ἐφημεριδογράφος ἠμπορεῖ νὰ μιμῆται τὸν Ζωγράφον τοῦ Φιλίππου, ὁποῦ ζωγραφίζοντάς τον τοῦ ἔκρυψε τὴν τυφλότητα,

Γ. Ψ.

χετοι δὲ και νὰ ἀπατᾶται. Αναγκαίως λοι πὸν ἔπρεπε νὰ κοινοποιηθῇ ἡ ἀπάντησίς του, διὰ νὰ τὴν ἐκβάλῃ ἄλλος κανεὶς ἀπο τὴν ἀπάτην του, ὡς και ὁ ἴδιος τὸ ζητεῖ. Εγὼ ὄχι καυχώμενος εἰς τὴν ὀρθότητα τῶν φρονημάτων μου ἢ τὸ ἄπταιστον εἰς τοὺς λόγους μου ἐπεχείρησα νὰ εὐχαριστήσω τὸν φιλον σου, ἀλλὰ νομίζων ὅτι ὢν οὔτε τόσον μακρὰν τῶν πραγμάτων (α) τούτων, οὔτε ἐμπλεγμένος πάλιν εἰς αὐτὰ ἠμπορῶ εὐλογώτερον νὰ μὴ παραδεχθῶ ἀβασανίστως τὴν γνώμην του ὅτον ἄδολον και εἰλικρινῆ, ὅτον τὴν θέλει ὁ ἴδιος, τοὐλάχιστον ἐν ὅσῳ ἡ λαλιά του φορτικὴ πολλὰ και ἐμπαθὴς παρεκτρέπεται ἀπὸ τὰ ὅρια τοῦ σεμνοῦ και τῆς ἀληθείας· και σημειώνω ἓν πρὸς ἓν τὰ ἀποδεδοκιμασμένα ἀπο τὸν φιλον σου μέρη τοῦ διαλόγου, διὰ να ἰδῶμεν και μαζὴ, ἂν αἱ παρατηρήσεις του εἶναι, καθὼς φρονεῖ, αἱ ὑγιέστεραι, και ἔπειτα ἀνερευνῶ και τὰ ἀξιολογότερα τεμάχια τῆς διατριβῆς τοῦ κυρίου Κωνσταντίνου Π. Δ., διὰ να βεβαιωθῇ ἐκ τούτου, ἂν ἀληθῶς ἔχῃ και αὐτὸς ἕνα φρόνημα ἴδιον. Τὰς εἴτε παρατηρήσεις, εἴτε ἐξετάσεις μου τὰς ὀνομάσεις, εἶναι κύριος ἢ τὸν φίλον σου κατ' εὐθεῖαν νὰ τὰς κοινώσῃς ἢ και εἰς τὴν Ἐφημερίδα να τὰς καταχωρήσῃς. ἔγραψα, ὡς νὰ συνεξέταζα μὲ τὸ Κοινὸν και τὸν διάλογον και τὴν διατριβὴν· ἂν ὀρθὰ, ἐπέτυχα τὸν σκοπόν μου, και ὁ φιλος σου μένει δουλευμένος, περισσότερον βεβαια, ἂν προσλάβῃ και τὴν μαρτυριαν τοῦ Κοινοῦ, ἂν δὲ πάλιν στραβά, παρεκτὸς τοῦ φίλου σου ἠμπορεῖ να μοῦ τὸ ἀποδείξῃ και ὅστις ἄλλος ἤθελε δικαιολογήσει τὴν σκληρωτὴν τούτου διατριβὴν, ἀλλὰ τότε ἀναγκαίως πρέπει να ἰδοῦν τὸ φῶς και αἱ ἐξετάσεις μου. ὑγιαινε.'

ὁ Πατριώτης

τῇ 20. Φευρουαρ. 1826. Ε. Π. Δ.

ἀπο Πιτσάδαν.

(α) Εἰς τὴν ἐπιστολὴν του ὁ Φίλος δὲν ἐξηγῆται τίνος μακρὰν

Τῆς συναναστροφῆς ὁ διάλογος εἶναι πατριωτικὸς και ἀπλοῦς· ὀλιγοι πατριῶται μαζεμένοι διὰ να ὁμιλήσουν περι τῶν συμφερόντων τῆς Πατριδος ἀντίγνουν ὁμιλίαν ὄντως σπουδαίαν και ἀξίαν τῆς ἐρεύνης τῶν εὐφρονούντων "ἠξεύρετε, λέγει, ἕνας πατριώτης, ὅτι ὁ δυνατώτερος λόγος ἐκείνων, ,, ὅσοι ἐπρόβαλαν και εἰς τὴν β'. και εἰς τὴν ,, γ'. περίοδον Πρόεδρον τὸν κύρ. Κουντουριώτην ἦλθεν, ὅτι ὢν ὁ πλουσιώτερος τῆς Ελ ,, λάδος εἰμπορεῖ νὰ προφθάνῃ τὸ πτωχὸν ,, γένος μας μὲ τὰ χρήματα εἰς καιρὸν με,, γάλης ἀνάγκης: και ὅμως ὕστερ' ἀπ' τὸν ,, χαμὸν τῶν Ψαρρῶν, τῆς Κρήτης, τῆς ,, Κάσσου ἐπι τῆς προεδρίας του, οὐδὲ τώρα ,, ὁπῶ κινδυνεύει τὸ Μεσολόγγι δὲν τὸ προφ ,, θαίνει μὲ τὰ χρήματά του, ἀλλὰ πολε,, μοῦν μὲ τὸν δικαν να ἐξοικονομήσουν τὰ ,, ἔξοδα τῶν καραβιων". Εω, εδὼ δὲν βλέπω καμμίαν ἀνελεύθερον καταφορὰν καὶὰ τοῦ Προέδρου, οὔτε κἀνένα συμβεβηκὸς ἰδιότεκτον και πλαστὸν, ἀλλ' ἁπλὴν παρατήρησιν, ὅτι ἠπατήθησαν οἱ ἄνθρωποι εἰς τὸ περι ἐλευθεριότητος τοῦ ἀνδρὸς μέγα τὸ φρόνημα· ἄλλος πάλιν θέλει ὁτι ἡ ἐκλογὴ τοῦ κυρίου Κουντου ιώτη εἰς τὴν προεδρίαν ἔγινε διὰ τὴν ὁποίαν ἔχει μεγάλην ἰσχὺν εἰς τοὺς ἄνδρας τοῦ Ναυτικοῦ, και ἠμπορεῖ να κινῇ τὰ καράβια, ὅταν εἶναι ἀνάγκη. Εντεῦθεν ἀρχίζουν αἱ ἀντιλογίαι, αἱ ὁποῖαι ὅμως οὔτε ὕβριν κἀμμίαν διαλαμβάνουν, οὔτε πάλιν τοὺς νόμους θέλουν ἄλλην μιαν φορὰν να καταπατηθοῦν διὰ τοιαύτας ἐλπίδας. Καὶ δὲν ἔπρεπεν ἐδὼ ὁ φιλος σου να συγχάιρῃ μᾶλλον τὴν πατριδα, ὅτι εὑρισκονται τέλος και εἰς τον κόλπον της, πατριώται, κρίνοντες μὲ ὅλην τὴν ἐνδεχομένην μετριότητα τοὺς πολιτευομένους συμπατριώτας των, και διαλεγόμενοι ὀρθότατα περι τῶν μεγαλητέρων ἀντικειμένων τῆς κοινωνίας; ἢ ἤθελεν ὁ καλὸς ἄνθρωπος ὅλοι του οἱ πατριῶται να εἶναι ἀληθῶς θεοσκήματα, νεύοντες τὴν κεφαλὴν πάντοτε εἰς τὰ κάτω, και ποιοῦντες καὶὰ τοὺς δούλους τὰ πεπραττόμενα; ὄχι λογιώτατε.' ὁ θε-

ὡς μὴ τὸ συγχωρήσῃ, εἰς κἀνὲν ὁποιονδήποτε ἀνθρώπων Εθνὸς.' εἰς ἡμᾶς, εὐδόκησε να βηματήσωμεν ἅπαξ προς τον ἀνθρωπισμὸν ἀμετάστροφοι, τοῦ εἴμεθα λοιπὸν ἀντάρται, ἂν δὶ ὀλιγους φιλοδεσπότας ἀποσταθῶμεν, εἰς τὴν ἀρχὴν αὐτὴν τῆς πορείας μας· ἀλλ' ἐπεντείνωμεν ἀνδρικώτερον. . . .

Τῇ ἀληθείᾳ, κύριε Χριστόφορε.' ἐπεριχύθην ὅλος ἀπο χαρὰν, και οἱ ὀφθαλμοί μου ἐγέμισαν ἀπὸ δάκρυα, ὅταν ἀνέγνωσα τὸν ἀκόλουθον ἑνὸς τῶν διαλεγομένων συλλογισμὸν " τοῦτος ὁ λογαριασμος κύριοι, εἶναι „ πολλὰ ἁπλοῦς· ἢ εἶναι ὁ κύριος Γ Κουν„ τουριώτης ἕνας ἀπο τοὺς καλοὺς ὀλιγους „ πατριώτας. ἢ δὲν εἶναι· ἂν εἶναι τὸ δεύ„ τερον, ἂς κλαύσωμεν ἀπο τώρα τὴν μοῖ„ ραν μας ". ἄρχισαν πάλιν τοιαύται συν διαλεξεις να γίνωνται εἰς τὴν γῆν τῶν Σωκρατῶν και τῶν Πλατώνων: πῶς τα προ ὀλίγου αἰνίγματα εἰς τα ὄμματα τῆ. ὑγιεστέρας μεριδος τοῦ Εθνους μας, τὴν σήμερον εἶναι ἁπλοὶ στοχασμοὶ δια πάντα πολίτην; πῶς; ἐλεύθεροι οἱ Ελληνες σήμερον λαλοῦν και ὡς νουνεχεῖς και ὡς μετριοπαθεῖ, φιλόσοφοι; και πόσον νοῦν, ἀλλὰ και πόσην μετριοπάθειαν τοῦ λαλοῦντος δὲν δείχνει ἡ λύσις τῆς δευτέρας ταύτης ὑποθέσεως; ὁ δυσμενὲς ὁ ἀνελεύθερος, ὁ παραλογιζόμενος δὲν ἤθελεν ἀντὶ τοῦτου κράξῃ το ὀχλαγωγικὸν ἐκεῖνο " σταυρωθήτω "; ἀλλ' ὁ φρόνιμος πατριώτης ἀρκούμενος να ταλανίζῃ μόνον τὴν Ελλάδα εἰς τὴν ὑπόθεσιν, ὅτι διοικεῖται ἀπὸ μὴ πατριώτην ὁμογενῆ, τον φέρει εἰς ἐντροπὴν ἁγίαν και σώφρονα, και τον κατηχεῖ να γείνῃ καλήτερός του. ὅλον τὸ ἐναντίον ἀπ' ὅ, τι κάμνουν οἱ ὑπερβολικοὶ ἔπαινοι και αἱ φορτικαὶ κολακεῖαι τοῦ φίλου σου.

Ἀλλὰ μήπως ἡ λύσις τῆς πρώτης " Εὰν „ ὅμως εἶναι ἀπο τοὺς καλοὺς πατριώτας, „ ἆρα γε αὐτὴν τὴν δύναμίν του τὴν ἠθικὴν, „ τὴν ὁπόιαν ἔχει ἐπάνω εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ „ Ναυτικοῦ, δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὴν μεταχει„ ρισθῇ και μὴ ὄντας μέσα εἰς τὰ πράγ„ ματα; μήπως εἶναι ὀλιγώτερον φρονίμως ἐκθεμένη; ὀλιγώτερον διδακτικὴ δια τον Πρόεδρον, ὅταν λέγῃ, ὁ δυνατός πατριώτης δὲν εἶναι χρεία, κύριε, νὰ εὑρισκεται πάντοτε εἰς τὰ πράγματα, διὰ νὰ ὠφελῇ τὴν πατριδα· ἡ καλή του προαίρεσις ἄγρυπνος πάντοτε εἰς τας ἀνάγκας τοῦ Εθνους ἠμπορεῖ και ἀπὸ μέσα τοῦ ἰδιωτικοῦ οἴκου του νὰ τὰς θεραπεύῃ εἰς τὸν καιρόν των. Πόσον μακρὰν τῆς Ελλάδος δὲν ἦτον ὁ ἀοίδιμος ἐκεῖνος Βαρβάκης, ὅταν ἐσύντρεχε τὰ Σχολεῖα εἰς τὴν Πατριδα, ὅταν ἔστειλλε νέους εἰς τὴν Εὐρώπην; ὅταν ηὔξανε τῶν νοσοκομείων τὰ εἰσοδήματα; ὅταν ἔστελλε τόσας βοηθείας εἰς τὸν παρόντα τῆς Πατρίδος ἀγωνα; ἀλλοῖ τωόντι εἰς τὴν Πατριδα ἐκείνην, ὅπου οἱ δυνατοὶ ἀνάλγητοι ἢ ἀκίνητοι εἰς τον ἐπικείμενον αὐτῆς κίνδυνον προσμένουν νὰ τοὺς δοθῇ μερος εἰς τὴν κυβερνησιν τῶν πραγμάτων, διὸ νὰ τῆς προσφερουν τότε καὶ αὐτοὶ τὴν ἀντιληψιν των. Τοιούτων τέκνων τοιαύτην ὠφέλειαν στέλλει ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ εἰς ὅσα Εθνη θέλει νὰ τὰ παιδεύσῃ διὰ τὰς ἀνομίας των, ἀλλ' ἂς ἀκούσωμεν και πάλιν τοὺς διαλεγομένους συμπατριώτας μας.

" Αλλὰ δια ν' ἀποκτηθῇ ἐκείνη ἡ ἠθική „ ἰσχὺς και ὑπόληψις, τὴν ὁπόιαν ὁ κύριος „ Κουντουριώτης ἀπολαμβάνει ἀπὸ τὸν λα„ ὸν τῆς Υδρας, τὶ πράγματα πρέπει νὰ „ προηγήθησαν, ὄχι ἡ ἀρετὴ; ὄχι ἡ ἀγά„ πη πρὸς τὸν λαὸν; -- ναὶ τοῦτο εἶναι ἀ„ ληθινὸν, ἀποκρινεται ἄλλος, καὶ τὸ Γέ„ νος ἤκουε μὲ μεγάλην του εὐχὴν καὶ εἶ„ χε διὰ καύχημά του τὸ Κουντουρέϊκον ὄ„ νομα· ἀλλὰ τώρα ἔδειξε τὸν ἄνδρα ἡ ἀρ„ χὴ ". Τίποτε βέβαια ἄλλο, προπέτεται ὁ καλός σου λογιώτατος μὲ το θυμιατὸν εἰς τὸ χέρι, παρὰ ἐνάρετον, δημοκρατικὸν, ἐλευθεριώτατον και ζηλωτὴν τῆς πατριδος θερμότατον.

ἀκολουθεῖ.

Η παροῦσα Εφημερὶς εὑρίσκεται εἰς Αθήνας εις τὸν συνάκτην Γ. Ψύλλαν Εἰς Ναύπλιον, εἰς τον κυρ. Κ. Λιβεριον βουλευτὴν. Εις Σύραν, εις τὸν κύρ. Π. Ψύχαν. Η τιμή της γρό 14 κάθε τρεῖς μῆνας προπληρομενα.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 32.

"Η Παρρησια εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΤΕΤΡ. καὶ ΣΑΒ. 27. Μαρτίου. 1826.

Ἀθῆναι. 26. Μαρτίου.

Εἴπαμεν εἰς τὸ περασμένον φύλλον τῆς Ἐφημερίδος μας, ὅτι τὰ εἰς Εὔριπον στρατεύματα ὑστεροῦντο ζωοτροφίας, καὶ ἤμεθα εἰς τοῦτο ὑπερβεβαιοι, ἐπειδὴ ἠξεύρομεν, ὅτι κανένα στρατόπεδον εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ἔλαβε ποτὲ ἀφθονίαν τροφῶν· ὅμως ἡ παροῦσα ἐκστρατεία συνέπεσεν εἰς δεινοτέραν περίστασιν, καὶ εἰς τὴν μεγαλητέραν ἀχρημαΐαν τῆς Διοικήσεως. Ἠλπιζαν εἰς τὴν νῆσον τῆς Εὐριπου να εὕρουν κἄτι, ἀλλὰ δὲν εὗραν σχεδὸν μήτε κατοίκους. καὶ ἐν ᾧ ὅλοι ἐλπίζαμεν να ἀκούσωμεν, ὅτι αἱ ζωοτροφίαι, τὰς ὁποίας ἐφρόντισαν καὶ ἀπ' ἐδῶ καὶ ἀπὸ τὰ πέριξ νησία, να ἦσαν φθασμέναι εἰς τοὺς ἐδικούς μας, μανθάνομεν μὲ μεγάλην μας λύπην, ἂν καὶ χωρὶς να μᾶς φανῇ ἀνέλπιστον, ὅτι δέκα ἐχθρικὰ πλοῖα τοὺς ἀπέκλεισαν καὶ διὰ θαλάσσης, ἐν ᾧ ἑτοιμάζοντο να ἀναχωρήσουν ἐκεῖθεν δι' ἔλλειψιν τῶν ἀναγκαιοτάτων. Τοῦτο ἐκινοποιήθη εἰς τὴν Πόλιν μας τὴν 21.· Εὐθὺς ὅμως ὁποῦ ἔφθασεν αὐτὴ ἡ εἴδησις, ἐσάλπαρε ἄνθρωπος εἰς Αἴγιναν, πρὸς τοὺς Πατριώτας Ψαρριανοὺς καὶ μεταξὺ εἰς τέσσαρας ὥρας ἑτοιμασαν καὶ ἔβαλαν εἰς τὰ πανιὰ τρία ἀπὸ τὰ καλλήτερα πλοῖατων μὲ μεγάλην προθυμίαν. Ἄλλος ζ ὁ ἴδιος γενικὸς φροντιστὴς ϛ ἔπλευσεν εἰς τὴν Ὕδραν, συγχρόνως καὶ ἐκεῖθεν ὁμοίως ἐξεκίνησαν δύο καλὰ καὶ μεγάλα πλοῖα μὲ τὴν αὐτὴν προθυμίαν α). Τώρα λοιπὸν μανθάνομεν, ὅτι ἔχουν ἀποκλεισμένα τὰ εἰρημένα ἐχθρικὰ πλοῖα ὑπεκάτω εἰς τὸ βοῦρτζι τῆς Καρύστου, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐλπὶς καὶ νὰ τὰ χαλάσουν· μὲ τοῦτο θέλει ἐλευθερώσουν τὰ παράλια τῆς Ἀτικῆς καὶ Βοιωτίας, ὁποῦ διὰ μέσου των τὰ κατερήμωσαν οἱ Τοῦρκοι τῆς Εὐρίπου.

Τὰ στρατεύματα ἦτον ἀπόφασις νὰ περάσουν εἰς κανένα ἀπὸ τὰ πέριξ νησία. Ὁ Γριζιώτης καὶ Βάσιος εἶχαν φθάσει καὶ αὐτοὶ εἰς τὸ στρατόπεδον χθές.

Δὲν εἴμεθα πολεμικοὶ διὰ νὰ ἠμπορέσωμεν να κρίνωμεν τὰ καλὰ καὶ κακὰ τῆς ἐκστρατείας τοὺτης. πιστεύομεν ὅμως, ὅτι αἱ ὑποσχέσεις ἀνθρώπων ἀπεσταλμένων, ἢ κἄν λεγομένων ἀπεσταλμένων, ἔκαμαν να βιασθοῦν ὀλίγον τὰ μέτρα τῆς παρούσης ἐκστρατείας.

(α) εἰς ταύτην τὴν περίστασιν πρέπει να κηρύξωμεν τὴν προθυμίαν, μὲ τὴν ὁποίαν ἐφέρθησαν οἱ Πατριῶται Ὑδραῖοι καὶ Ψαριανοὶ ἐν ᾧ ἦσαν ἀσχοληµένοι εἰς τὴν ἀποστολὴν ἑνὸς στόλου ἰσχυροῦ εἰς βοήθειαν τοῦ πολυπαθοῦς Μεσολογγίου, ἐν ᾧ ἐσπούδαξαν να προφθάσουν τὰ ἔξοδα αὐτὰ, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἀνάγκην ἐφάνησαν ὄχι ὀλιγώτερον πρόθυμοι. Γνωρίζομεν βεβαίως, ὅτι ἡ Κοινότης τῆς Νήσου Ὑδρας, ἀφοῦ ἐχρειάσθη ἀρκετὰ χρήματα, διὰ να ἀποπληρώσῃ τὰ ἔξοδα τῶν πόιων διὰ το Μεσολόγγι τὰ ὁποῖα ἔγιναν πολὺ περισσότερα ἀπὸ ἐκεῖνα, ὁποῦ ἡ Διοίκησις ἐπρόφθασε, κατέβαλαν ἀμέσως καὶ τοὺς μισθοὺς τῶν ναυτῶν διὰ τὰ εἰς Κάρυστον πλοῖα. Π. Π.

Συνέχεια.

. . . Παράξενον εἶναι, πῶς ὁ φίλος σου ὢν τόσον μακρὰν, ὅσον λέγει, λαμβανει ἔπειτα τοσον πολὺ μέρος εἰς τὴν

φήμην τοῦ κυρίου Κουντουριώτη, και ὡς ἄλλος Δονκισῶτος μᾶς παρησιάζεται θρασύτολμος ὑπερασπιστής του. Δὲν σ' ἔρχεται τώρα, κύριε Χριστόφορε, εἰς νοῦν ἐκεῖνο το τοῦ Θεοφράστου "ἴδες ὅτι, διὰ να λείψω ὀλίγον ἀπο κοντάσου, σ' ἐβγῆ καν αἱ ἄσπρες τρίχες": και πῶς ἄλλως ἤθελεν ἐξηγηθῆ ὁ τόσος πρὸς τον Κ. Κουντουριώτην τοῦ φίλου σου ζῆλος.' ὡστόσον ὁ διαλεγόμενος ὢν πλησιεστερά του εἰς τὰ πράγματα τῆς Πατρίδος εἴξευρε και καλήτερά του ν' ἀποτελειώσῃ τον λόγον, σεβόμενος ὅμως τον διοικητικὸν τοῦ Ανδρὸς χαρακτῆρα ἔκλεισεν εὐσχημόνως το στόμα του, ὅταν το ἐνόμισε τοῦ καιροῦ.

,, Και μ' ὅλον τοῦτο ἀπο ὅλους ἐκείνους, ,, εἰς ὅσους ἐκρεμάσθη τὸ Γένος μας εἰς ,, τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου, νομίζοντάς τους ,, καλοὺς Πατριώτας καὶ ὀνομάζοντάς τους ,, Ελευθερωτὰς τῆς Πατριδος, ὁ Κουντου- ,, ριώτης μόνος ἀκολουθεῖ ἀκόμη να κα- ,, ταβάλλη το ἀνάλογον μέρος και περισ- ,, σότερον εἰς ταῖς ἀνάγκαις της - - . "Τὶ λοιπὸν ἔχει νὰ παραπονεθῇ ἀπὸ ταῦτα ὁ λογιώτατός σου, κύριε Χριστόφορε: δὲν εἶναι ἀρκετὰ δίκαιος ὁ διαλεγόμενος, ὅταν λέγη" και εἰς τὴν ὕστερην συνεισφορὰν, ὁποῦ ἔγεινεν εἰς Ναύπλιον, "αὐτὸς μόνος ἔδωκε γρόσια χιλιάδας 10." ἢ ὕβρισεν ἐκεῖνος τον Πρόεδρον, διότι δὲν εἶπεν αὐξητικῶς 500. χιλ. κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν ξυπασμένων και ἀπο τὴν μικρὰν ἐλευθεριότητα τῶν ὀλίγων Πλουσίων μας; ἀλλ' ὅλοι μας δὲν χρεωστοῦμεν, διὰ νὰ μὴν εἴπω δὲν ἔχομεν χρέιαν να πολιτευώμεθα μὲ τὰ ἴδια μέτρα τοῦ φίλουσου. ἂν ἡ Ελλὰς ἔχῃ και ἄλλους μὲ το κεφάλιτου, εἰμπορῆ ὅμως νὰ μὴν ἐλλείπῃ καὶ εἰς μεγαλόφρονα τέκνα.

Εως ἐδῷ ἦτον ἡ ὁμιλία διὰ τον Πρόεδρον. τὸ δ' ἐφεξῆς μέρος τοῦ διαλόγου εἶναι σύγκρισις τῶν πρακτικῶν τῶν Στερεολλαδιτῶν και τῶν Θαλασσινῶν. ἀληθὲς εἶναι ὅτι ἕνας τῶν διαλεγομένων καθάπτεται τῆς διαγωγῆς τῶν ὑστέρων, ἀλλὰ μήπως ἄλλος δὲν στέλλει κατὰ διαβόλου τὴν Παλληκαριὰν τῶν Στερεοελλαδιτῶν, ὅταν αὕτη ζητῇ ὕστερα να κατισχύση τῆς Διοικήσεως και τῶν Νόμων; ἢ μήπως ἀρνέιται ὁ πρῶτος ὅτι ἡ Ελλὰς χρεωστεῖ μέγα μέρος τῆς Ελευθερίας της εἰς τὴν ἀμίμητον ἐνθαρσιαν καὶ τὸν Ιερὸν τῶν Θαλασσινῶν ἐνθουσιασμὸν, ὅταν ἐπιθυμῇ ὁ Πατριώτης να εἶναι ὀλιγώτερα τα ἁμαρτήματά των; ἀλλὰ διατὶ, ἂν ἦναι δικαιος και ἀμερολήπτης ὁ φίλος σου, διατὶ να μὴ τοῦ ἐξαφθῇ ἡ καπνισμένη χολήτου καὶ εἰς τὰς ἐναντίον τῶν καταχρήσεων τῶν Στερεοελλαδιτῶν κατηγορίας τοῦ ἀντιδιαλεγομένου; διότι ἴσως ἐκεῖ τον κινεῖ το συμφέρον. ἀπὸ τὸν κόπον ἐκείνων ζῇ και ἀπὸ τὴν εὐήθειαν τῶν ὅσοι ἀγαποῦν τὴν ἀπάτην ἐλπίζει νὰ βαρύνῃ το πτωχόν του γλωσσόκομον. αὐτὴ εἶναι ἁπλῆ ὑπόνοια, ἀλλὰ τόσον μᾶλλον ἰσχυροποιεῖται ἐδῷ, ὅσον ἡ δεισιδάιμων τοῦ φίλου πρὸς τοὺς Θαλασσινοὺς εὐλάβεια προχωρεῖ ἕως και να τοὺς ψάλλῃ, μὲ ἄλα λα ὅμως χείλη διὰ φίβον, ὡς λέγει, "μήπως ὁμιλήσῃ ἐνδεέστερον τοῦ πρέπον "τος, και ἐντεῦθεν ἀμαυρώσῃ ⟨ἡ ἀμουσια "του⟩ τὴν στιλπνότητα τῆς εἰκόνος τῶν "ἡρωϊκῶν των κατορθωμάτων." ἔχει δίκαιον ὁ φίλος σου εἰς αὐτὸ. ἀπὸ τοιαῦτα βεβαία στόματα οἱ λάλοι ἔπαινοι δὲν εἰμποροῦν να ἐξέλθουν παρὰ μὲ παχυλοὺς ἀτμοὺς τῆς συβαριτικῆς τρυφῆς εἰς ἀμέριμνον τράπεζαν ⟨α⟩.

Ας ἐξετάσωμεν τώρα και τὴν σκυθρωπὴν τοῦ λογιωτάτου διατριβὴν, μὲ προσοχὴν ὅμως ἐδῷ ὅσον μᾶλλον ἀδιάκοπον και συνεχῇ, ὅσον" ἡ φιλονεικία δὲν εἶναι οὔτε περὶ μιᾶς οὐκᾶς καφὲν, οὔτε περὶ μιᾶς ,, οὐκᾶς, ἐλάδιν ⟨β⟩" ὁ σκοπὸς εἶναι νὰ ,, ἐκβάλωμεν ἕναν λογιώτατον, και τὶ λο- ,, γιώτατον.' ἀπὸ τὴν ἀπάτην του ὅτι καὶ ,, φρονεῖ ὀρθά καὶ λαλεῖ ὀρθὰ.

,, Εἰς τον ἀηδῆ και δηκτικὸν τοῦτον διά- ,, λογον, ἀφοῦ δυσμενῶς καὶ ἀνελευθέρως

(α) βίος Θεῶν γὰρ ἐστ', ὅταν ἔχῃς πόθεν τ' ἀλλότρια δειπνεῖν, μὴ προσέχων λογίσμασι

(β) οὕτω κἂν το λέγῃ ὁ ἴδιος

„ καὶ αφέρεται κατὰ τοῦ Προέδρου, καὶ
„ κακοήθως καὶ παραλόγως καθάπτεται καὶ
„ τοῦ Ναυτικοῦ, κλάιει τὴν μοῖραν τῆς
„ Ελλάδος, ἂν ἀπομακρυνθεὶς ὁ κύριος Γ.
„ Κουντουριώτης ἀπὸ τα πράγματα ἀδια-
„ φοξήσῃ τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν βελτίωσίν
„ των". Ιδὲ τὰς προλαβούσας μας ἐξετά-
σεις δὲν ἀπαντήσαμεν οὐδεμίαν δυσμενῆ
καὶ ἀνελεύθερον καὶ κατὰ τοῦ Προέδρου κατα-
φοράν, οὔτε κατὰ τοῦ Ναυτικοῦ καθόλου ἐκφράσεις κακοήθεις καὶ παραλόγους καὶ
τὸ λέγειν τοῦ φίλου σου, ξένιμα Πατρι-
ωτῶν παράπονα κατὰ μὲν τοῦ Προέδρου,
ὅτι δὲν ἐφάνη ὅσον τὸν ἐνόμισαν Ελευθέρι-
ας Πατριώτης, καὶ ἑπομένως τα πράγμα-
τα ἀντὶ να βελτιωθοῦν ἐπὶ τῆς Προεδρέι-
ας του ἐπῆραν τὴν εἰς τὰ κάλω φοξὰν καὶ
κινδυνεύουν να χαθοῦν εἰς τὰς χεῖρας του
(α). καὶ δὲ τοῦ Ναυτικοῦ, ὅτι ἀριστεύ-
σαντες εὐκλεῶς εἰς τὰς καλὰ τῶν Εχθρῶν ναυ
μαχίας των, ἀφινοντας ἔπειτα να νικῶνται
ἕως, ἐκεῖ ἀπὸ το ἰδιόν των συμφέρον, ὥστε
και να λήϊζωσι παράλια Γραικικά. ἀλλ'
ὁ φίλος σου σιμὰ τῆς συνοφαντίας αὐτῆς,
ἐκλοξεύει καλὰ τοῦ Κ. Ψύλλα ἄλλο ἄστο
χον ὅμως θέλος. ὁ διαλεγίμενος κλάιει τὴν
μοῖραν τῆς Ελλάδος, ἂν ὑπελεθῇ, ὅτι δὲν
εἶναι ὁ Πρόεδρος ἀπὸ τοὺς καλοὺς ὀλίγους
μας Πατριώτας και ὅμως μένει πάλιν
αὐτὸς εἰς τα πράγματα. ὁ φίλος σου ἐξε-
ναντίας ἐκφαυλίζει τον κ. Ψύλλαν αὐτὸν
κλαίοντα τὴν Ελλάδα, ἂν ὁ κ. Κουντουν-
τουριώτης ἀπὸ ταῦτα, ἀδιαφορήσῃ τοῦ λοι
ποῦ εἰς τὴν βελτίωσιν των. ἢ λοιπὸν ὁ κύ
ριος Κωνσταντίνος Π. Δ. δὲν ἀνέγνωσε μὲ
προσοχὴν τὸν διάλογον τῆς συναναστροφῆς,
και μόνον ὡς ἴδε τοῦ κ. Προέδρου και τῶν
Θαλασσινῶν τα ὀνόματα κρινομένων ἀνθρω
πινώτερον, ἄναψεν ἀπὸ θυμὸν ἀκμαῖον ὁ
λογιώτατος και ἐξοιστρηθεὶς παραχρῆμα
εἰς γραφὴν τετρατώδη και ἀπειρόκαλον,
στεῖρος ὥστε και να γεννήσῃ τι ἀφεαυτοῦ
ἀπὸ, και κατασκελετεύει τὰ προσίμια και
τοὺς προλόγους τῶν τυχόντων ἐμπορός του
βιβλίων, και ἐνλεύθεν συρράπτων δύσλη-
νά τινα φρασείδια και λεξείδια ζ διὰ να
λαλήσω μὲ τον μάλιστα κατεσπαραγμένον
Πρεσβύτερον Οἰκονόμον) χωρίων ἀκατα-
λήπτων και εἰς αὐτὸν, θρασύνεται ὡς Α-
γοραῖος ὀχλαγωγὸς, τραχύνεται ἀπειροκά
λως ὁ λόγιος, κ' ἔπειτα κατακραυγὰ ἀ-
συστόλως τοῦ κ. Ψύλλα ὡς κακοήθους και
ἀνελευθέρου κατακρίσεως ἐναντίον ὅλων μας
τῶν Ελλήνων. "ἀλλ' ὅστις ἔφαγε τὴν ἀ-
γουρίδα, ἐκείνου τὰ δόντια αἱμωδίασαν ἢ
και μὲ προσοχὴν ἀνέγνωσε τον διάλογον,
και τὸν ἐνόησε κάλλιστα και ἡ λογιότης
του, ἀλλ' εὑρέθη ἀναγκασμένος νὰ χαρί-
σθῇ εἰς τον Ελευθεριώτατον σιτιστήντου
(β). ναὶ να χαρισθῇ, μὲ εὐσχημονέστερον
ὅμως τρόπον και ὄχι ψευδόμενος αὐτὸς
ἀνλίκρως να κατακύσῃ τοῦ κ. Ψύλλα, ὡς
ἀπο τοῦ Λογείου, σατυρικῶς τὰ ἐξ' ἀμά-
ξης, διὰ να ἐπαναλάβω τὴν χαριεστάτην
του ταύτην φράσιν.

" Δὲν φιλονεικῶ μὲ τοὺς λαλήσαντας,
" ἐπειδὴ τίποτε πλειότερον δὲν ἐλάλησαν
" παρ' ὅ, τι ἐφρόνουν - - - ,, Περὶ τῆς
πρὸς φιλονεικίαν ὀρέξεως τοῦ ἀνδρὸς δὲν
μένει οὐδεμία πλέον ἀμφιβολία. τὸ
παραδοξον εἶναι να μὴν ὀρέγεται ὁ λο-
γιώτατος να φιλονεικῇ μὲ λαλοῦντας ὁ-
φρονοῦν αὐτοὶ, ἀλλὰ μὲ τον κ. Ψύλλαν,

(α) και δὲν κινδυνεύει να χαθῇ το προπύργιον τῆς Ελλάδος δι' ἔλλειψιν ὀλίγων ἑκατοντάδων χιλιάδων, δι' ἂν ἤθελαν προφθασθῇ αἱ ἀνάγκαι τῆς ἀθανάτου φρουρᾶς; Ποῦ ἐλευθεριώτατος ποῦ ζηλωτὴς τῆς Πα τρίδος θεμιστατος, να τὰς προσφέρῃ εις σωτηρίαν τοῦ Γένους; μόνον πάσχομεν ὄχ. πλέον μὲ τὸν δί-σκον, ἀλλὰ μὲ τὴν μπαγιωνέταν να τὰ ἐξοικονομήσωμεν ἀπὸ τοὺς καυμένους πάλιν πταχούς.

(β) δὲν τρέφεις ἕναν ἄνθρωπον, ὅστις και να θέλη καὶ νὰ εἰμπορῇ νὰ σὲ γλυτόνῃ ἀπο τοὺς ἐπιχειροῦντας νὰ σὲ σλάψουν; - ἐρωτοῦσεν ὁ Σωκράλης τον Κρίτωνα -- μετὰ χαρᾶς το ἔκαμνα, ἂν δὲν ἐφοβούμην μή ἐμένα πάλιν βάλη ἐμπρὸς - και δὲν κατα λαμβάνεις ὅτι πολὺ καλήτερα πρέπει να ἀγαπᾷ νὰ καλοπιάνῃ ἕναν ἄνθρωπον ὡς ἐσένα παρὰ νὰ τὸν πειράζῃ, διὰ νὰ ὠφελῆται και αὐτὸς; Ξ. Απ. Βιβ. β'. κεφ. θ.

" ὁ ἐπίλοιπος, καὶ τὰ τον λόγον τοῦ ἰδίου αὐτοῦ,
" ἄνευ μηδεμιᾶς ⟨ γράφε τινὸς λογιώτατε ⟩
" περισκέψεως συνέρραψε τὰς λαλιὰς ⟨ τῶν
" Πατριωτῶν ⟩, καὶ συνέταξεν ἐξ αὐτῶν
" τὰ εὐσιωδέστερα ἄρθρα τῶν δύω ἀλλεπα
" λήλων 12. καὶ 13. ἀριθ. τῆς Ἐφιμερίδος
του." πρέπει λοιπὸν, ἂν ἀληθεύῃ ἡ πα-
ροιμια, ὅμοιος τον ὅμοιον ἐπιζητεῖ, πρέ-
πει να μὴν ἔχῃ ὁ φίλος σου ἕν φρόνημα
καὶ αὐτὸς, διὰ να φεύγῃ τοὺς λαλοῦν τας
τὰ φρονήματά των αὐτὰ, και ν' ἀποτείνε-
ται μόνον εἰς τοὺς ἀφρονως συῤῥάπτον τας
τῶν ἄλλων τοὺς λόγους. και ἂν εἶναι τὸ πρᾶ
γμα οὕτω, τίνος μαρτυρίαν εἰμπορεῖ νὰ
δεχθῇ πιστικωτέραν ὁ ἀσύνετος φίλο, εκ
παρὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ὁμολογίαν ὄχι ὁ,τι
δὲν φρονῆ ἐχθὰ, ἀλλ' ὁτι οὔτε ἔχει ποσῶς
φρονημα, κ' ἐπομένως οὔτε ὀχθὰ εἰμπο-
ρεῖ να λαλῇ; εὖγε.' λογιώτατε.' μᾶς ἐ-
ξεστόμισες σχεδὸν μίαν ἀλήθειαν, τὴν ὁποιαν
οὔτε τὴν ὑποπτεύθης εἰς τὴν ζωήν σου.

„ Αν ὁ Κ. Ψύλλας ἐστηλιτευε . . . . μετὰ
„ φρονήσεως καὶ ζήλου, δὲν ἐδύνατο. . . νὰ
„ ἐκφέρῃ τὴν κρισιν του, χωρὶς κρουθορύ-
„ βους Βακχικὰς ⟨ κοὺς λογιώτατε ⟩ ἄδο-
„ λον και εἰλικρινῆ σκοπὸν ἔχουσαν τὴν ὠ-
„ φέλειαν τοῦ κοινοῦ, παῤ ὥστε νὰ μᾶς . .

Ω Ζεῦ βασιλεῦ τὸ χρῆμα τῶν κακῶν
ὅσων.' -- τὶ σύγκλωσμ' ἀσύγκλωστον.' ἀλ-
λ' ἂς ἐπαναλάβω τὸν λόγον ἀπὸ τὸν πρεσβύ-
τερον οἰκονόμον " Κάμνετε τὰς περὶ παι-
„ δείας ἐρεύνας καὶ ζητήσεις . . . χωρὶς
„ βρόμους και κρουθορύβους Βακχικοὺς . .
„ κρίνατε . . . μετὰ φρονήσεως και ζήλου,
„ ἀλλ' ἐκφέρετε τὴν κρισιν ἄδολον, εἰλι-
„ κρινῆ, μόνον σκοπὸν ἔχουσαν τοῦ κοινοῦ
„ τὴν ὠφέλειαν, προσέχετε μήπως ὑπα-
„ γορεύουν τοὺς λόγους σας πάθη ἐστρατο-
„ πεδευμένα εἰς τὴν ψυχήν σας, καὶ δυσ-
„ μένειαι, και ἀνελευθερίαι . . . . . διότι
„ τότε ἡ κρισις γίνεται αὐτόγραφος τῆς
„ ἀμαθείας και θρασύτητος τοῦ γράφοντος
„ ἔλεγχος· τότε ὁ κριτὴς μεθύων μέθην ἄ-
„ οινον και σκυθρωπὴν, παραλογίζεται καὶ
„ παραλαλεῖ και μισεῖται . . . . δικαίως
„ ὅτι
„ ἀκόλαστον ἔσχε γλῶσσαν, αἰσχίστην
νόσον " Γραμ. Οἰκ. σελ. νϐ'.
οὔτε δύναμιν ἔχω νὰ τὰ ἐπαναλάβω και
ἀπὸ τὸν φιλον τοῦ Νόμου καθ' ὃν τρόπον τὰ
συνέῤῥαψεν ἐκεῖ ὁ φιλόκαλος φιλος σου,
οὔτε νὰ κολασθῶ θέλω ποτὲ ἀηδίζων μέχρι
ναυτιάσεως τὸν καλίζηλον ἀναγνώστην, ὅσ-
τις ἔχει τὴν ὑπομονὴν τῶν ἀγγέλων, ἂς ἀ-
ναγνώσῃ τὸν Φ. τοῦ Νόμου Ἀριθ. 184.
σελ. βʹ. διὰ νὰ πιστωθῇ ἐκεῖθεν ὅτι δὲν
εἶμαι οὔτε δυσμενὴς οὔτε κακοήθης τῶ λο
γιωτάτου μας συκοφάντης.

Τὶ ὄνομα νὰ δόσωμεν τώρα, κ. Χριστό-
φορε εἰς τὴν τοιαύτην μεταγραφὴν τοῦ τοι-
ούτου λεξιλόγου λογιωτάτου; ἄ; τὸ ζητήσῃ
πλέον ὁ ἴδιος εἰς κανένα προλογον τῶν σο-
φῶν ἐκδόσεων τοῦ σοφοῦ Κοραῆ, διὰ νὰ μὴ
κἂν ἐχῃ παράπονα καθ' ἡμῶν ὅτι δὲν τοῦ
ἐδώκαμεν τὸ προσφυέστερον· ἀλλὰ τὰ
" ἰὼ φρενῶν δυσφρόνων
" ἁμαρτήματα "
διὰ νὰ ἀφήσω τὰς ἐκλογὰς ψυχρολογίας του,
δὲν τὰ ἔγραψεν ἀφυῶς ἀπὸ τὸ ἴδιον μέρος
σελ. ξέ., μήπως τὰ " σίτες δὲν εἰμπορεῖ
νὰ βλαστήσῃ εἰς γῆν πονηρὰν, και ἂν βλα
στήσῃ, ἐγερήγορα συμπνίγεται ἀπὸ τὰς ἀ-
κάνθας " δὲν τὰ ἐξέσχισε πάλιν ἀπὸ ἐκεῖ,
σελ. μ΄.; τὶ δὲ; τὰ ἀμύσως ἀπ' αὐτὸν
καταχεόμενα τοῦ κ. Ψύλλα
avant donc que d' e'crire, il faut apprendre
a' penser.
δὲν τὰ ἀπεμνημόνευσε και ταῦτα πάλιν ἐκεῖ
θεν σελ. μζ΄ σχόλ. αʹ. ὅπου ὅμως μνημονεύ-
εται πιστῶς και ὀρθότερα,
avant donc que d' e'crire, apprenez a' penser.
καὶ τόσα ἄλλα τοιαῦτα δὲν
ἔχει ξεσχισμένα καὶ ἄλλοθεν μὲ τὸν ἴδιον
τρόπον; πόιαν λοιπὸν ὑπόληψιν χρεωστῆ-
μεν εἰς ἕνα λόγιον σφετεριστὴν τόσον ἀ-
σύστολον τῶν ξένων μόχθων και πόνων; και
πῶς νὰ τὸν ἀξιώσωμεν και δημοσίων ὑπουρ-
γημάτων, ὅταν αὐτὸς ἔχῃ τόσην καταφρό-
νησιν τοῦ κοινοῦ;
" ἰὼ φρενῶν δυσφρόνων
" ἁμαρτήματα. "

„ Ἐπι-

,, Εδιδάχθη (ὁ Πρόεδρος), μὲ λύπην του,
,, ὅτι σῖτος δὲν ἠμπορεῖ νὰ βλαστήσῃ εἰς
,, γῆν πονηρὰν, καὶ ἂν βλαστήσῃ συμπνί
,, γεται ἀπὸ τὰς ἀκάνθας ". ὁ φίλος σου πα
ρακαλῶ, ἀπὸ πόιαν γῆν καυχᾶται ὅτι κα-
τάγεται; ἂν ἐκλαμβάνῃ τὴν λέξιν μετωνυ-
μικῶς ἀντὶ τῶν ἀνθρώπων, δὲν μετονομάζει
πονηράν γῆν τὸν πατέρα του, τὴν μητέρα του,
τοὺς ἀδελφούς του, τοὺς συγγενεῖς του, τῶν
συγγενῶν του τοὺς συγγενεῖς καὶ ἀκολούθως
ὅλους τοὺς ἄλλους ὁμογενεῖς του; εὖγέ σου,
λογιώτατε, καλά καὶ ἄξια καὶ γενναῖα ἀπέ-
δωκας τὰ τροφεῖα εἰς τὴν πατρίδα σου.' πόι-
ους πλὴν ὀνομάζεις ἐσὺ ἀκάνθας εἰς τὴν σο-
φήν σου διατριβὴν; Κ. Οἰκονόμε, ἐρώτα τὸν
ἄνθρωπον καὶ ἡ αἰδεσιμότης σου. " ταῦτα
,, τὰ ῥήματα καὶ θαύματα, τινες σὲ τὰ ἐμ
,, πνέουσι, Μοῦσαι; ἢ Ἐρινῆες; " σελ. ιζ.'
ἀλλὰ διατὶ ὁ φιλόπονος γεωργὸς δὲν ἐφρόν-
τισε ν' ἀνασπάσῃ τὰς τοιαύτας ἀκάνθας,
ἂν ἀληθῶς αὐτὸς ἔσπειρε, διὰ νὰ ἀναδώσῃ ὁ
σπόρος του:
,, Επειδὴ ἐπὶ τῆς πολιτικῆς δυνάμεως τοῦ
,, Περικλέους συνέβη ὁ μεταξὺ Αθηναίων
,, καὶ Πελοποννησίων πόλεμος. . . . Επ-
,, ταιε λοιπὸν εἰς τοῦτο ὁ Περικλῆς; τὸ φα-
,, τριαστικὸν πνεῦμα, ἡ ἀκολασία. ἡ κου-
,, φότης τοῦ δήμου ἦτον κύριε, τότε ἡ αἰ-
,, τια τῆς ἐκρήξεως τοῦ πολέμου. . ." καὶ
πάλιν εὖγε σου, θαυμάσιε λογιώτατε.' ὁ
Θουκυδίδης, ὁ Πλούταρχος καὶ τόσοι ἄλλοι
ἀθάνατοι συγγραφεῖς ἐψεύσθησαν λοιπὸν ἢ
ἀπατήθησαν ἀναφέροντες εἰς τὸν Περικλέα
αὐτὸν τὴν ἀληθῆ αἰτίαν τῆς ἐκρήξεως τοῦ πο-
λέμου, καὶ ἡ λογιότης σου πυθόχρηστος τό-
σους αἰῶνας ὕστερα τοῦ πολέμου ἐκείνου κα
τηγορεῖς καὶ καταφέρεσαι ἀσυστόλως κατὰ
τοῦ δήμου αὐτοῦ τῶν Αθηναίων ὡς αἰτίου τῆς
δυστυχίας του; ἀλλὰ τὶ κοινὸν εἶναι καλέ
λογιώτατε, μεταξὺ τοῦ μεγάλου ἐκείνου ἀν-
δρὸς τῆς ἀρχαιότητος καὶ τοῦ κυρίου Προ-
έδρου μας; ἢ τὶ μεταξὺ τοῦ πλέον πολιτισ-
μένου τῶν συγχρόνων Εθνῶν ἐκείνου δήμου
καὶ τῶν σήμερον ἀναγεννωμένων Ελλήνων; τέ-
λος ἔλα πάλιν ἐδὼ, ἅγιε πάτερ.' νὰ τοῦ
διαβάσῃς ἕνα καλὸν καὶ σωτήριον ἐξορκισ-
μὸν " τοιαῦτα ἀνθρωπάρια τὶ καλὸν εἰμπο-
ροῦσιν ἢ νὰ γράφωσιν, ἢ νὰ αἰσθανθῶσιν,
,, ἐνῶ ἕρπουσιν εἰς τῆς ἀνελευθερίας καὶ κο
,, λακείας τὸν βόρβορον; σελ.
,, Τὴν δὲ πτῶσιν τῆς Κρήτης μὴ τῷ Προ
,, έδρῳ ἀδικῶς αἰτιᾷ· πολλοῦ γε καὶ δὴ·
,, μ' ὅλον ὅτι εἰς τὴν προεδρίαν τοῦ ἰδίου ἐ-
,, πέβαλε πάλιν τὴν χεῖρα της ἡ Ελλὰς. .
. . ἔχει ἓν φρούριον. " δὲν μᾶς μέλλει πλέ-
ον διὰ τὴν φράσιν· ἀλλὰ τίς ν' ἀκούσῃ τὴν
εὐφυᾶ τοῦ ἀνδρὸς ταύτην κολακείαν, καὶ νὰ
μὴν ἐντραπῇ εἰς τόσην αὐτοῦ ἀνελευθερίαν;
τὰ μὲν κακὰ τῆς πατρίδος συμβάντα νὰ μὴ
τ' ἀποδίδῃ οὐδαμῶς εἰς τὴν κακὴν τοῦ διοι-
κοῦντος κυβέρνησιν, ὅσα δὲ κατορθώματα
κάμνουν οἱ ἀείμνηστοι τῆς πατρίδος ὑπέρμα
χοι, τῆς τιμῆς ταύτης καὶ τῆς δόξης νὰ χα
ρίζῃ πλουσιοπάροχον μέρος καὶ ἐνίοτε ὅλην
εἰς τὸν διοικητὴν; νὰ μὴν εἶσαι σὺ λογιώ-
τατε, ὅστις ποτὲ μᾶς διεσάλπισες μὲ Στεν
τόριον τόνον εἰς τὴν Εφημερίδα τῶν Ελλη-
νικῶν Χρονικῶν " ὅλος ὁ κόσμος ἠξεύρει τίς
,, ἔσωσε πέρυσι τὸ Μεσολόγγι, καὶ ἴσως
,, ἴσως ὅλην τὴν Ελλάδα " ἐννοῶν τὸν τότε
διοικητὴν τοῦ Μεσολογγίου; ἄκουε, καὶ σὺ
ἂν δὲν εἶσαι, ἄκουε τώρα, καὶ τὴν πρὸς τοὺς
Ελληνας ἀποστροφὴν ἑνός μας συμπατρι-
ώτου, διὰ νὰ ἔχῃς ὀλιγώτερον μιαν ἀπάτην

Τὸ Μισολόγγι τόσωσαν τὰ στήθη τὰ δικά σας;
Τοῦ Μπότσαρη ἡ φρόνησις καὶ ἡ ὁμονοιά σας.
(ἴδ. Φαν. στίχ. 114)

ἀλλὰ διὰ τὴν τωρινὴν σου ταύτην κραυγὴν, κρᾶτοι
καλὰ τοὺς ἑξῆς σοφοὺς λόγους τοῦ ἀθανάτου Σωκρά-
τι, διὰ νὰ σὲ δώσω ὕστερα ὕστερα τὴν ἀπόκρισιν
" ἂν καταπείσω τὸ κοινὸν τῆς πόλεως ψευδόμενος, ὅτι
,, εἶσαι στρατηγικὸς καὶ δικαστικὸς καὶ πολιτικὸς,
,, ἂν τὸ καταπείσω νὰ σ' ἐγχωρήσῃ τὴν κυβέρνησιν
,, τῶν πραγμάτων, τὶ κακὸν στοχάζεσαι ὅτι εἰμπο-
,, ρεῖς καὶ τὸν ἑαυτόν σου καὶ τὴν πόλιν νὰ κάμῃς; "
(Ξεν. Απομ. Βιβλ. Β'. κεφ. β'.). ὅ,τι παθαίνομεν
σήμερον οἱ ἀπόγονοί του.

Φθάνουν ταῦτα, νομίζω, κύριε Χριστόφορε! νὰ
ἐκβάλουν τὸν καλὸν φίλον σου ἀπὸ τὴν ἀπατηλὴν ἐ-
κείνην του οἴησιν καὶ ἀλαζονίαν, ὅτι καὶ φρονεῖ ὀρ-
θὰ καὶ λαλεῖ ὀρθά. ὅλος μας ὁ κόπος ἔγινεν ἐπὶ τοῦ
του καὶ μόνον, ἔθεν ἂς μᾶς συγχωρέσουν οἱ φρονίμοι

τεροι τὴν ἀναγκαίαν εἰς τοῦτο πολυλογίαν μας· χρεωστῶ ἀλλ' ὅμως νὰ προσθέσω ὀλίγα τινὰ ἀκόμη διὰ τοὺς λογίους τοῦ Εθνους μας.

Μὲ ποῖα αἰσθήματα, φίλοι, δὲν ἐτρέξαμεν καὶ οἱ ἐλάχιστοι ἀπ' Εὐρώπης εἰς τὸν παρόντα τῆς Ελλάδος ἀγῶνα; καὶ ποῖος δὲν ἦτον ὁ σκοπὸς αὐτὸς τοῦ ἐρχομοῦ μας εἰς τὴν πατρίδα; ἀλλὰ τί ἐκάμαμεν δι' αὐτὴν, ἀφότου εἴμεθα εἰς αὐτὴν; ἐδιαφθείραμεν οἱ πλειότεροι τοὺς χρησιμωτέρους πατριώτας τοῦ γένους μας, ἐξυπνοῦντες εἰς τὴν ψυχὴν των πάθη ἀκόμητα καὶ ὀλέτρια εἰς τὸ κοινὸν τῆς πατρίδος. Τί δὲν λέγει, καλοὶ νέοι, ἡ φωτισμένη Εὐρώπη, ὅταν ἀναγινώσκῃ εἰς τὰς Εφημερίδας καὶ τὰ βιβλία μας τὰς ἔξω ἐκεῖ ἀναιδεῖς πρὸς τοὺς πλουσίους καὶ μεγάλους μας κολακείας, ὥστε νὰ τοὺς συγκρίνωμεν μὲ τοὺς ἐξαισίους ἄνδρας τῆς ἀρχαιότητος καὶ τῶν νεωτέρων αἰώνων; πρὸς Θεοῦ, φίλοι, μὴ πλέον διὰ γαστριμαργίαν πέρνομεν ὅλον τὸ Εθνος εἰς τὸν λαιμόν μας· ἡμεῖς, ὡς μᾶς ἔλεγαν, αἱ χρησταὶ τῆς Ελλάδος ἐλπίδες, ἡμεῖς οἵτινες εἰς τροφεῖαν, πολλὰ ἡλικιαν ἐψελλίζαμεν ἀγαλλόμενοι

Αμμες δὲ γ' ἐσσίμεσθα πολλῷ κάρονες
ἡμεῖς αὐτοὶ ἀνδρωθέντες ἰὰ ἀνασκάψαμεν
τῆς πατρίδος τὸν ἄδοξον τάφον; ποτὲ μῆτερ Ελλὰς, ποτὲ μὴ
σοῦ συμβῇ τοσοῦτον αἰσχρὸν ἀδίξημα!
Λίθως, Αργεῖοι, νῦν ἄρκιον ἢ ἀπολέσθαι
ἢὲ σαωθῆναι, καὶ ἀπώσασθαι κακὰ Πάντης.

Κύριε Συντάκτα τῆς τῶν Αθηνῶν Εφημερίδος.

Ἂν τὸ σεῦδν τοῦ ὑπ' ἀριθ' 24. φύλλου τῆς Εφημερίδος σας δὲν ἐσυγχάρησε τὴν κυπόϊησιν τῆς πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους πληρεξουσίους τῆς Ανατ. Ελλάδος, προδοθείσης κατὰ τῶν παρανόμως παράτινων προεκλεχθέντων, ὡς πληρεξουσίων τῆς ἐπαρχίας μας Θηβῶν, Κυρίων Ν. Αντωνάθου, καὶ Γ. Κώπα, δὲν πιστεύεμεν νὰ μᾶς ἀρνηθῆτε καὶ τώρα τὴν διὰ τῆς ἐφημερίδος σας τῆς ἀκολούθου πρὸς τὸ κοινὸν περὶ τῆς αὐτῆς ὑπιθέσεως ἐκθέσεώς μας κοινοποίησιν, ὁμοῦ καὶ τὸ ἐμπεριεκλειόμενον ἀντιγραφον τοῦ ἀναχείρας μας μαρτυρικοῦ, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ σᾶς παρακαλοῦμεν.

Δὲν ἐχρειάζετο ἀρμοδιώτερον μέσον, διὰ νὰ εὐγάλῃ τὸ κοινὸν ἀπὸ κάθε ἀμφιβολίαν, διὰ τὴν παράνομον, ἤμην, ἐκλογὴν τῶν ῥηθέντων πληρεξουσίων, καὶ ἰσχυροτέρα μαρτυρία, τῶν ὅσα διαμαρτυρηθέντες κατ' αὐτῶν ἀνεφέραμεν, ἀπὸ τὴν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 23. φύλλου τῆς αὐτῆς Εφημερίδος κοινοποιηθεῖσαν ἀπαντητικὴν ἀναφορὰν ἐξ Θηβαίων, καὶ ἤθελεν εἶσθαι περιττοτάτη ἡ παροῦσα ἀνασκευή μας εἰς ὅσα αὐτοὶ λέγουν. ἀλλ' ἐπειδὴ μὴ κοινοποιηθείσης τῆς ῥηθείσης διαμαρτυρικῆς μας, ὠφελημένοι ἀπὸ τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴν οἱ ὑπερασπιζόμενοι οὗτοι τὴν παράνομον ταύτην ἐκλογὴν, μ' ὅλον ὅτι φαίνονται ἀπαντοῦντες, καὶ ἀνασκευάζοντες τὰ ἐν ἐκείνῃ ἀναφερόμενα, δὲν κάμνουν ἀπάντησιν εἰς ὅλα, εἰμὴ μόνον εἰς ὅσα ἐστοχάσθησαν, ὅτι διὰ τῶν ἀδυνάτων ἐπιχειρημάτων, ἤθελον δυνηθῇ νὰ ἀνασκευάσουν, τὰ δὲ ἄλλα κρύπτοντες ἀπὸ τὸ κριτικὸν ὄμμα τοῦ κοινοῦ, ἀποστιωποῦν· διὰ τοῦτο διὰ νὰ προλάβωμεν κάθε ἐνδεχομένην κατὰ τοῦτου πλάνην, ἐκρίναμεν πρέπον νὰ κοινοποιήσωμεν τὴν παροῦσαν ἔκθεσίν μας, ἐκ τῆς ὁποίας ὁ κριτικώτατος νοῦς τοῦ κοινοῦ θέλει κρίνῃ τοῦ πράγματος τὴν ἀλήθειαν.

Καὶ πρῶτον παρατηροῦντες βλέπομεν, ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ πρῶτον βῆμάτων, μᾶς εἶναι μία δυναμὴ μαρτυρία. αὐτοὶ λέγουν, "εἴμεθα Θηβαῖοι, εὐρέθημεν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν πληρεξουσίων μας καὶ τ. λ. π." ; τοῦτο δὲν εἶναι μία φανερὰ ἀπόδειξις, τῆς παρανόμου ἐκλογῆς τῶν πληρεξουσίων των; ; τας περὶ ἐκλογῶν ἐπαρχιακὰς συνελεύσεις, ποίοι πρέπει να τας συγκροτοῦν, οἱ ἐκλεκταὶ, ἢ οἱ τυχόντες πολῖται: ἀφ' ὅτι ὁ ὀργανικός μας νόμος λέγει, πρέπει ἀπὸ ἐκλεκτῶν να συγκροτοῦνται. ; τὸ να τὸ ἐπρυνρέθησαν λοιπὸν αὐτοὶ οἱ ἐξ εἰς αὐτὴν τὴν συνέλευσίν των, ἐν ᾧ δὲν ἦσαν ἐκλεκταὶ . . .

ἀκολουθεῖ

Η παροῦσα Εφημερὶς εὑρίσκεται εἰς Αθήνας εἰς τὸν συντάκτην Γ. Ψύλλαν Εἰς Ναύπλιον, εἰς τὸν κῦρ. Κ. Λιβέριον βουλευτὴν. Εἰς Σύραν, εἰς τὸν κύρ. Π. Ψύχαν. Η τιμὴ της γρ. 14 κάθε τρεῖς μῆνας προπληρωτέα.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 33.

Η Παρρησια εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΤΕΤΡΑΔΗ. 31. Μαρτίου. 1826.

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἀθῆναι. 31. Μάρτίου.

Πολλὰ πράγματα συνέπεσαν εἰς τὸ νὰ καταιώσουν αὐτὸ τὸ πρῶτον κίνημα τῆ Ελληνικοῦ Ταχτικῆ: τὴν ἐκστρατείαν τῆς Καρύστου, ἀλλὰ τὸ μεγαλήτερον ἀπὸ ὅλα, ἦλον ἡ μεγάλη, ἡ τελεία ἔλειψις τῶν ἀναγκαίων τροφῶν. Ὅλοι, ὅσοι ἦλθαν ἀπ' ἐκεῖ, ὁμιλογοῦν μὲ εἰλικρίνειαν, ὅτι οἱ στρατιῶται καὶ ταχτικοὶ καὶ ἄτακτοι ἔκαμαν ἐξάιρετα τὸ χρέος τους -- ἂν εἶχαν τὰς ἀναγκαίας τροφὰς, ἂν τὰ κανόνια δὲν ἐτζοκίζοντο μὲ ἓξ μίνες ρίξίματα, ἂν δύο πολεμικὰ πλοῖα ἔπλεαν μέσα εἰς τὸν κόλπον, διὰ νὰ ἐμποδίζουν τὰ ἐχθρικὰ, ἡ Κάρυστος σήμερον ἦτον εἰς χεῖρας τῶν Ελλήνων.

Η μεγάλη καρτερικία τῆ συνταγματάρχου Φαββιὲρ ὁμιλογεῖται καὶ θαυμάζεται ἀπὸ ὅλους, ὁμίως καὶ ὁ ἡρωϊσμὸς τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Ιωπέων: κιρ. Ῥενώ.

Λφοῦ μὲ τὴν μεγάλην σπουδὴν τῆς Σεβ. Επιτροπῆς τῆς Ανατολικῆς Ελλάδος καὶ τὴν προθυμίαν τῶν καλῶν πατριωτῶν Ψαρριανῶν καὶ Τυδαίων ἔφθασαν ἐκεῖ πέντε πλοῖα, καὶ τὰ Τούρκικα ἀνεχώρησαν, ἐτραβίχθησαν καὶ τὰ Ελληνικὰ στρατεύματα, ἄλλα εἰς τὰς πέριξ νήσους καὶ ἄλλα ἐδῶ.

Ο λοχαγὸς Βεραντιέρος, πληγωμένος εἰς τὴν ἔφοδον τῆς Καρύστου, ἀπέθανεν εἰς Τζίαν.

Ο κατ. Δημ. Πατούλας, ἀξιωματικὸς τῆ ἀντιστρατήγου Γιαν. Μεμέχη ἀπέθανεν καὶ αὐτὸς προχθὲς, πληγωμένος εἰς τὸν ὦμον ἀπὸ βόλαν κανονίου.

Μεταξὺ τῶν ἱππέων ἀπέθανε πολεμῶντας μὲ γενναιότητα ἕνας νέος Αθηναῖος: Χρῆστος Σαρῆς, ἀφοῦ πρῶτον, καθὼς ὁμολογοῦν οἱ περισσότεροι ἔστειλεν εἰς τὸν Αδην μόνος του τρεῖς ἐχθρούς.

Ο ἐχθρὸς βλέπων ὅτι διὰ ξηρᾶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ βλάψῃ τὸ Μεσολόγγιον, σύλε τὸ Ανατολικὸν νὰ κυριεύσῃ, ἔστρεψε τὴν προσοχήν του εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀφ' οὗ ἐδυνήθη νὰ κυριεύσῃ το βασιλάδι, ἄρχησε νὰ μελετᾶ τὸν ὅλεθρον τοῦ Ανατολικοῦ ἐλπίζων ὅτι, ἂν δυνηθῇ νὰ κυριεύσῃ καὶ αὐτὸ θέλει στενοχωρήσει περισσότερον τοὺς, ἐν Μεσολογγίῳ, καὶ θέλει τοὺς ἐκπλήξει. Οὕτεν κατὰ τὴν 28. τοῦ Φεβρουαρίου ἐκινήθη ἐναντίον τοῦ Ανατολικοῦ διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης. 2000. στράτευμα ἐκινήθη διὰ ξηρᾶς ἀπὸ μέρους τῆς Φοινικίας ἐναντίον τοῦ νησίου Ντουλμᾶ, καὶ 60. λαντζόνια διὰ θαλάσσης, τῶν ὁποίων τα μὲν μικρότερα εἶχαν ἀνὰ 50 ἕως 60 ἀνθρώπους, τὰ δὲ μεγαλήτερα ἀνὰ 80 - 90. Εἰς τὴν Φοινικίαν εἶχε κατεσκευασμένα ὁ ἐχθρὸς τρία κανονιστάσια, ἕκαστον τῶν ὁποίων εἶχεν 6 κανόνια, καὶ δι' αὐτῶν ἐκανοβόλει τὸ νησίον, ῥίπτων ἐνταυτῷ καὶ βόμβας. Περὶ τὴν τετάρτην ὥραν ἄρχισεν ὁ πόλεμος διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, καὶ μίαν ὥραν ὑστερώτερα ἐκάη το βαρουτοφυλάκιον δι' ἐχθρικῆς βόμβας. Εως εἰς τὴν 7 ὥραν ἀνθίσταντο γενναιότατα οἱ ἡμέτεροι καὶ ἀπέκρουον τὰς κατὰ θάλασσαν καὶ ξηρὰν προσβολὰς τῶν πολεμίων. Οἱ ἐχθροὶ ἄρχισαν να ὀπισθοδρομῶσι διὰ ξηρᾶς, ἀλλὰ τὸ ἱππικὸν ἐβίαζε τοὺς πεζοὺς να προχωρῶ

σι, καὶ ἐφόνευε τοὺς ἀπειθεῖς καὶ δειλούς. Διὰ θαλάσσης πάλιν τα μὲ μεγαλήτερα λαντζίνια ἐσπέκουλο μακρόθεν καὶ ἐκανονοβόλουν, τα δὲ λοιπὰ ἐπροχώρουν πλαγίως πρὸς τὸ νησίον Ντουλουμᾶν. Οἱ ἡμέτεροι, ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς πολεμοῦντες, καὶ πανταχόθεν προσβαλλόμενοι, ἔπρεπεν ἐξ ἀνάγκης ν' ἀποκάμωσιν. Η φθορὰ τῶν ἐχθρῶν ἐσπάθη μεγάλη καθ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν. 700 - 800 στόματα ἐφέροντο ἐπὶ τῆς θαλάσσης. 300 περίπου ἦσαν οἱ ἡμέτεροι εἰς τὸ νησίον, καὶ ἐξ αὐτῶν ἐφονεύθησαν ἕως 200, καὶ ἐκ τούτων οἱ περισσότεροι ἐφονεύθησαν ἐν ᾧ ἐπερνοῦσαν εἰς ἄλλο νησίον, Πόρος ὀνομαζόμενον, καὶ ὅσοι ἐσώθησαν καὶ αὐτόθεν ἐπέρασαν εἰς τὸ Ανατολικόν. Ἀφ' οὗ δὲ ἀπέρασαν ἐκεῖ, ὅπου εὑρίσκοντο καὶ ἄλλοι ἕως 400 ἄνδρες, ἀλλ' ἀνίκανοι εἰς τὸν πόλεμον, καὶ ἕως 4000 γυναῖκες καὶ παιδία βλέποντες ὅτι δὲν δύνανται πλέον να ἀνθέξωσιν, ἀπεφάσισαν νὰ παραδοθῶσιν ἐπὶ συνθήκῃ. ἀλλὰ κατὰ τὴν 1 τοῦ Μαΐου προχωρήσαντες οἱ ἐχθροὶ ἐκυρίευσαν τὸ Ανατολικόν. Σφαγὴ καὶ βάρβαρος αἰχμαλωσία ἐστάθη ἡ τύχη τῶν δυστυχῶν ἐκείνων ἀδελφῶν μας.

Γεν. Εφ.

Συνέχεια

. . τι ἄλλο ἐξηγε' φανερὰ, εἰμὴ ὅτι ἡ συνέλευσίς των αὕτη, δὲν συνεκορτήθη ἀπο τοὺς νομίμους ἐκλεκτὰς, ἀλλ' ἀπὸ τοὺς τυχόντας, δηλ. ἀπο τοὺς, ὅσοι ὀργανισθέντες ἀπο τον κύριον Ν. Ανλωνάδον ἠθέλησαν νὰ συνέλθουν, χωρὶς να εἶναι ἐκλεκταὶ διὰ να ἐκλέξουν πληρεξουσίους, καὶ παραστάτην, ὁποιους ἤθελαν: καὶ τι να ἀναφέρωνται αὐτοὶ οἱ ἔξ, τι ἄλλο ἐξηγεῖ, παρὰ τὴν μικρότητα τοῦ ἀριθμοῦ τῶν, ὅσοι ἀποσπασθέντες ἀπο τὴν κοινὴν γνώμην τῆς ἐπαρχίας μας φρονεῦν ὑπὲρ Αντωνάδου.

Δεύτερον, τὸ να προβάλλουν ὅτι, "πολλαὶ ὑπογραφαὶ, ὅσας φέρει τὸ διαμαρτυρικόν μας ἦναι πλασταὶ καὶ τ. λ. π." χωρὶς να παραστάινουν καὶ κἀμμίαν μαρτυρίαν κατὰ τοῦτο, καὶ ποῖαι εἶναι ἐξ αὐτῶν αἱ πλασταὶ, καὶ ποῖαι, τόσον περισσότερον εἶναι γελοῖον, ὅσον ὀλιγώτεραι εἶναι αὗται αἱ ὑπογραφαὶ, αἱ ὁποῖαι μ' ὅλον ὅτι εἶναι ἔξ, ἐφαντάσθησαν μ' ὅλον τοῦτο ὅτι ἐξαπατοῦντες τὸ κοινὸν ἠμποροῦν να ἀναλάβουν τὰς ὑπογραφὰς τῶν 64. ἡμῶν, ἀπὸ τὰς ὁποίας παρεκτὸς ὅτι εἶναι ὁλαι γνήσιαι, καὶ μὲ λόγον τῶν ὁσοι δὲν ἠξεύρομεν γράμματα ἐξ ἡμῶν, πρὸς τούτοις καὶ ἂν ἀφαιρέσωμεν ὄχι πολλὰς, καθὼς αὐτοὶ ἀπολύτως καὶ ἀρηριμένως λέγουν, ἀλλὰ διακεκριμένως τὰς ἡμισυ. ἢ τα δύω τρίτα, το μένον μέρος εἶναι τρεῖς, καὶ πλέον περισσότεραι ἀπο τας ἐδικάς των, δὲν εἶναι δυνατὸν να ἀνατραποῦν.

Τρίτον, φαίνεται ὁτι, διὰ να προλάβουν τὰς ἀκυρὰς τοῦ κοινοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν ἔμελλε να γινῇ καθηγορία καθ' αὐτῶν, διὰ τὴν ἐγκληματικὴν αὐτὴν πραξιντων δηλ. το ὅτι ἀπο τὰς ἐξ αὐτὰς ὑπογραφὰς των αἱ δύω εἶναι πλασταὶ, δηλ. ἡ τοῦ κυρίου Αναστασίου Νικα, καὶ Γεωργίου Καναριώτου ζ διότι οὔτε γράμματα αὐτοὶ ἠξεύρουν, οὔτε εἴθησιν μικρὰν περὶ τούτου ἔχουν, καθὼς ἀπο τὴν κάτωθι καταχωριμένην ἔγγραφον μαρτυρίαν, δύω εὐυπολήπτων Αθηναίων, καὶ ἑνὸς συμπολίτου μας, ἀποδεικνύεται, ἠναγκάσθησαν να εἴπουν ὅτι, "πολλαὶ τῶν ὑπογραφῶν μας εἶναι πλασταὶ." καὶ μᾶς εἶναι πολλὰ ἄπορον, πῶς διὰ περισσοτέραν δύναμιν τῆς ἀναφορᾶς των, καθὼς εὐδεμίαν φέροντες μαρτυριαν εἶπον διὰ τὰς πολλὰς, να μὴν εἰποῦν καὶ δι' ὅλας, ὅτι εἶναι πλασταὶ, το ὁποῖον δὲν τοῖς ἦτον δύσκολον. ἀλλ ἀς μᾶς εἰποῦν κἂν τοὐλάχιστον, ποία χρεία μᾶς ἠνάγκαζε να βάλωμεν πλαστὰς ὑπογραφὰς, ἐν ᾧ ἂν ἔλλειπον καὶ 10. ἢ 20. ἢ καὶ περισσότεραι ἐξ αὐτῶν, πάντοτε ἡ ἰδία δύναμις ἤθελεν εἶσθαι εἰς τὴν διαμαρτυρικήν μας, καὶ ἐν ᾧ ἂν ἠθέλαμεν, ἐδυνάμεθα να γεμισωμεν κόλας ὁλοκλήρους ἀπο γνησίας ὑπογραφὰς, τῶν οὔτε μέρος ἐχόντων, οὔτε δεχομένων τὴν παράνομον ταύτην ἐκλογήν των;

Τέταρτον. Δὲν εἶναι εἰσέτι γελοιωδέστερον τὸ νὰ λέγουν ὅτι "δὲν εἴχομεν ἀνάγκην νὰ διαμαρτυρηθῶμεν κατὰ τῆς παρανόμου ἐκλογῆς καὶ τ. λ. π.,, ἐν ᾧ καὶ εἰς αὐτὰς τὰς μικροτάτας μερικὰς ὑποθέσεις, ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ χρεωστεῖ ὁ ἀδικούμενος, νὰ διαμαρτυρηθῇ ἐγκύρως, πολλῷ μᾶλλον εἰς δημοσίους καὶ σημαντικωτάτας ὑποθέσεις, καθὼς αὐτὴν, καθ' ἣν ὁλόκληρος σχεδὸν ὁλαὶς μιᾶς ἐπαρχίας ἀδικεῖται ἀπὸ ἓν σπουδαρχιῶν ἄτομον, τὸ ὁποῖον θέλει νὰ καταπατήσῃ ἀσυστόλως τὰ ἱερὰ δικαιώματα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἐν ᾧ μάλιστα εὑρέθη κατὰ δυστυχίαν μέλος τῆς στιλιτικῆς αὐλοῦ κοινωνίας; ἢ μήπως εἰς τὴν πρὸς τοὺς πληρεξουσίους διαμαρτυρικήν μας δὲν ἀνεφέρομεν, ὅτι καὶ τὰς διαμαρτυρίας μας ἐγκαίρως κατὰ τῆς παρανόμου αὐτῆς ἐκλογῆς δὲν ἐλείψαμεν νὰ κάμωμεν τακτικῶς, καὶ συγκροτουμένης μετ' οὐσιώδους τακτικῆς τῆς ἐπαρχίας μας συνελεύσεως, θέλουν ἐκλεχθῇ ἀπὸ τὸν λαὸν νόμιμοι πληρεξούσιοι. διατὶ λοιπὸν παραπρέχοντες αὐτὸ τὸ ἀποσιωπῶν; ἢ μήπως δὲν συνεκροτήθη συνέλευσις ἐκ νέου τῆς ἐπαρχίας μας, ἐκ νομίμων ἐκλεκτῶν, καθ' ἣν ἡμέραν μάλιστα αὐτοὶ ἀναφέρονται, καὶ δὲν ἐκλέχθησαν νόμιμοι πληρεξούσιοι διὰ τὴν ἐθνικὴν συνέλευσιν;

Πέμπτον, βλέπομεν μίαν ἀηδεστάτην ἀπεραντολογίαν εἰς τὸ περὶ τοῦ ἁγίου Θηβῶν Κεφάλαιον, διὰ τοῦ ὁποίου ἀναφέροντες ἅρματα, καὶ ἄλλα τοιαῦτα παιδαριώδη λόγοι τοὺς ὁποίους ἡμεῖς δὲν εἴπομεν, καταγίνονται να παρασιήσουν, ὅτι τάχα ἡμεῖς ψευδόμενοι ἀναφερόμεθα, ὅτι ὁ Ἀρχιερεύς μας οὗτος, ὑπέγραψεν εἰς τὸ πληρεξούσιον ἐκεῖνο γράμματων μὲ βίαν, ἐν ᾧ ἡμεῖς δὲν εἴπομεν ἄλλο, εἰμὴ ὅτι ὁ κύριος Αντονάδος νομίζων, ὅτι τὸ ἔγραφεν τῆς πληρεξουσιότητος του θέλει λάβῃ βαρύτητα, ἂν βάλῃ εἰς αὐτὸ, καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἀρχιερέως, λαβὼν μεθ' ἑαυτῶ τὸς ἐκλεκτάς του, ἀπῆλθεν εἰς τὴν κατοικιαν τῆς πανιερότητός του καὶ ἐζήτει να τοῦ ὑπογράψῃ τὸ πληρεξούσιόν του, ἐν ᾧ ὁ ἀρχιερεύς μας τοὺς ἐφώναξε καὶ ἅπαξ καὶ πολλάκις ὅτι "δὲν προειδοποιήθη ἡ Ἐπαρχια ὁλη, δεν εἶναι συναθροισμένοι ἐκλεκταὶ ἀπ' ὁλην τὴν Ἐπαρχιαν, οἱ περισσότεροι λείπουν, καὶ πολλὰ ὀλίγοι εἶναι, και αὐτοι χωρὶς νὰ εἶναι ἐκλεγμένοι ἀπὸ τὸν λαὸν αὕτη ἡ Συνέλευσίς σας εἶναι παράνομος, και ἔπειτα δὲν θέλει τὴν δεχθῇ ἡ Ἐπαρχια, και ἐκάμνετε πολλὰ καλὰ νὰ ἐκλέξητε ἐκλεκτὰς ἀπ' ὅλην τὴν Ἐπαρχιαν, και οὕτω νὰ γενῇ ἡ Συνέλευσις τῆς Ἐπαρχίας σας, και αἱ ἐκλογαὶ νόμιμαι". και ἐπειδὴ αὐτὸς και οἱ ὀπαδοί του ἐπέμενον μεταὶ ἀτάκτων φωνῶν και κραυγῶν εἰς τὸ νὰ ὑπογράψῃ, ἡ πανιερότης του διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὰς ὁπίας μετὰ ταῦτα ὑπέρεχεν ὕβρεις ἀπὸ αὐτὸν ὑπέγραψεν. ἀλλὰ διατὶ ἀποσιωπῶν, και ὅσα ἄλλα ἀναφέρομεν εἰς αὐτὴν τὴν διαμαρτυρικήν μας περὶ τοῦ Ἀρχιερέως μας; δηλ. ὅτι ὅταν πρῶτον διεμαρτυρήθημεν κατὰ τῆς παρανόμου ἐκλογῆς των, διὰ τῆς πρὸς τοὺς ἐκλέξαντας αὐτοὺς συμπατριώτας μας; κατ' εὐθείαν διαμαρτυρικῆς μας, αὐτὸς ὑποπτευθεὶς, ὅτι ἦτον δάκτυλος τοῦ ἀρχιερέως ἐπῆγεν εἰς τὴν κατοικίαν του, και ἀφ' οὗ τοῦ εἶπε τόσους ἄλλους ἀπρεπεῖς λόγους, ἐτόλμησεν ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ και ἄλλων εὐυπολήπτων ἀνδρῶν νὰ ὑβρίσῃ ἀναιδέστατα μὲ τὰς πλέον ὑβριστικὰς λέξεις αὐτὸν τὸν σεβάσμιον ἄνδρα, τὸν ὁποῖον και αὐτοὶ οἱ ἴδιοι δὲν ἀρνοῦνται ὁμολογοῦντες ὅτι "γνωρίζουν πόσον ἀξίζει οὗτος ὁ καλὸς ποιμὴν" και ὅτι ἀνεφέρθημεν και πρὸς τὴν Σ. Διοίκησιν καθ' αὐτοῦ, περὶ τῆς μεγίστης αὐτῆς ἀνοσιουργίας του. ἢ εἶναι δύσκολον νὰ ἐρωτηθῇ αὐτὸς ὁ ἴδιος, ὁ και παρὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν ἐπαινούμενος ἐνάρετος ποιμήν μας, παρὰ τῆς Σ. Διοικήσεως, και παρ' αὐτῆς τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἂν δὲν ἐνεργήθησαν εἰς τὴν κατοικιαν του παρὰ τοῦ κυριου Αντωνάδου ὅλα αὐτὰ, ὅσα εἴπομεν και λέγομεν, και νὰ τὸ ὁμολογήσῃ; διὰ τὸ ὁποῖον και τὸν παρακαλοῦμεν, και τὸν ὁρκίζομεν εἰς αὐτὴν τὴν ἀρχιερωσύνην του, νὰ μὴ θελήσῃ νὰ

κρύψη οὔτε τὸ παραμικρὸν, ἐὰν ἤθελεν ἐρωτηθῇ).

Ἔκτον, Τὸ νὰ λέγουν ὅτι " μὲ τὸ νὰ εἶδεν οὗτος ὁ κοινὸς πατὴρ, ὅτι ἡ θέλησις τῶν περισσοτέρων ἦτον τοιαύτη, ὑπέγραψε ", τί ἄλλο παραστάινει ζωντανώτατα, εἰμὴ ὅτι, ὅσα ἡμεῖς λέγομεν, ἐπιστηρίζονται εἰς βάσεις ἀληθεῖς, καὶ τί ἄλλο ἀποδυκνύει, εἰ μὴ τὴν φανερὰν παρανομότητα τῆς ἐκλογῆς των; ἂν ἡ ἐκλογή των ἦτον νόμιμος, καὶ ὄχι καὶ φατρίαν, τί χρεία ἦτον, νὰ ἀσυκωθοῦν αὐτοὶ οἱ δέκα, ἢ εἶπεσι ἄνθρωποι, λέγω ὅσοι ἔκαμαν τὰς ἐκλογὰς αὐτὰς ἀπαδοί των, να πηγαίνουν εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ ἀρχιερέως μας, καὶ να ζητοῦν ἐπιμένοντες νὰ ὑπογράψῃ, τὸ ὁποῖον αὐτοὶ ἐσύλλεσαν γράμμα τῆς πληρεξουσιότητος; ὁ ἀρχιερεὺς οὔτε ἐκλεκτὴς ἦτον ἀπὸ μέρος τῆς πρωτευούσης, ἢ τινος ἄλλου χωρίου διὰ να ὑπογράψῃ ὡς ἐκλεκτὴς, οὔτε πρὸς βεβαίωσιν τῆς γνησιότητος τῶν ὑπογραφῶν των ἐζήτησαν τὴν ὑπογραφήν του, καὶ τόσον περισσότερον εἶναι τοῦτο ἀληθὲς, ὅσον ἐναργέστατα εἰς τὸ ἀνὰ χεῖρας τοῦ κυριου Αντωνάδου πληρεξούσιον γράμμα, τοῦτο φαίνεται, ὅτι δηλ. ὄχι μόνον ἡ ὑπογραφὴ τοῦ ἀρχιερίως δὲν ἐπικυρεῖ, ἢ ἐπιβεβαιοῖ τὴν γνησιότητα τῶν ὑπογραφῶν, ἀλλ' εἶναι ὡς ὑπογραφὴ ἁπλῶς πολίτου, ἀλλὰ καὶ ἐπικυρωμένου καὶ ἀπὸ τὸ Ἐπαρχεῖον μας τὸ πληρεξούσιον γράμμα του δὲν εἶναι. Ἢ καὶ τοῦτο δὲν εἶναι εἰσέτι μια τρανοτάτη ἀπόδειξις, ὅτι δηλ. καθὼς ἡ ὑπογραφὴ τοῦ ἀρχιερέως, δὲν εἶναι ἐκλεκτορικὴ, οὕτω καὶ ὅλαι αἱ ἄλλαι ὑπογραφαὶ, ὅσας τὸ πληρεξούσιον γράμμα των φέρει δὲν εἶναι, εἰ μὴ ὑπογραφαὶ ἀτομικαὶ: : ἢ μήπως ἠμπορεῖ να ἀρνηθῇ καὶ τοῦτο ὁ κύρ. Αντωνάδος, ὅτι μετὰ τὰς τοσαύτας διαμαρτυρίας μας, ἠξεύρων καὶ ὁ ἴδιος τὴν παρανομότητα τῆς ἐκλογῆς των, καὶ βλέπων τὴν κοινὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ ἐναντίον των, ἀπελθὼν εἰς Αθήνας πρὸς ἀντάμωσιν τάχα, τῶν ἄλλων πληρεξουσίων, ἔβαλε τὸν Λάμπριν ἀχμὲτ κεχαγιὰ, καὶ ἐγύριζεν εἰς τὴν ἀγορὰν καταγινόμενος νὰ ἐξαπατήσῃ ὅσους τῶν ἐκεῖ Θηβαίων ἤθελε συναντήσῃ, διὰ νὰ ὑπογράψουν τὸ πληρεξούσιον γράμμα του, (μὴν ἐνοῶν ὅτι ὅσας περισσοτέρας ἀτομικὰς ὑπογραφὰς βάζει εἰς αὐτὸ, τόσην περισσοτέραν βαρύτητα δίδει εἰς τὴν παρανομότητα τῆς ἐκλογῆς των) ἢ νὰ ὑπογράψουν κάνενα ἐκλεκτορικὸν γράμμα κατασκευασμένον τάρα ἐσχάτως; τὸ κάτωθι μαρτυρικὸν, ὡς χρησιμεύσῃ εἰς τὰ ἔμματα τοῦ κοινοῦ, εἰς μαρτυρίαν ἂν αὐτὸς, θελήσῃ νὰ τὸ ἀρνηθῇ· καὶ ἔκαμνε καλὰ, ἂν δὲν τὸ ἠξεύρετο, (διότι περισσότερον θέλη βλάψῃ τὴν ὑπόληψίν του, ἂν ἤθελεν ἀρνηθῇ αὐτὸ, διὰ τὸ ὁποῖον οἱ ὑπογεγραμμενοι ἠμποροῦν νὰ δώσουν τὴν μαρτυρίαν των και δια ζώσης) παρὰ ἂν τὸ ὁμολογήσῃ.

Εὔδιμον, Λέγουν ὅτι, " παραπάνω ἀπὸ 14. χωρίων ὑπογραφὰς καὶ τ. λ. π. " καὶ ἐκ τούτου νὰ καταγίνωνται νὰ εὐγάζουν συμπέρασμα, ὅτι μόνον αὐτὰ τὰ χωρία, καὶ αὐτοὶ ὅσοι ὑπεγράψαμεν εἰς τὴν διαμαρτυρικήν μας εἴμεθα, ὅσοι δὲν ἐγκρίνομεν τὰς ἐκλογὰς, μ' ὅλον ὅτι οἱ ἴδιοι λέγουν ὅτι ἦλθον περιτλὴ ἡ διαμαρτυρία μας, ἔπειτα τὸ νὰ μὴ λοιὸς ἀρχὴ μόνον 14. χωρίων καὶ 64. πολιτῶν ὑπογραφαὶ ἀλλὰ νὰ θέλουν καὶ περισσότερα, ἐν ᾧ αὐτὴ ἡ ἀναφορά μας δὲν εἶναι γράμμα πληρεξουσιότητος διὰ να χρειάζωνται ἐκλεκταὶ ἀπο ὅλον τὸν λαὸν, ἀλλὰ μόνον μια ἁπλὴ διαμαρτυρία, τὴν ὁποίαν ἠμποροῦσαν να κάνουν καὶ 10. μόνοι πολῖται, ὡς ἀπὸ μέρους ὅλης τῆς Ἐπαρχίας ὑπὲρ τῶν ἱερῶν δικαιωμάτων της, καὶ τοῦτο χωρὶς να αἰσθάνωνται, ὅτι αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι τολμοῦν να θέλουν να ἀνασκευάσουν 14 χωρίων καὶ 64. πολιτῶν (καὶ μάλιστα τῆς πρωτευούσης, τὴν ὁποίαν οὔτε κἂν ἀναφέρουν εἰς τὴν ἀνασκευήν τους, ἐν ᾧ καὶ ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ὀλίγους κατοίκους αὐτῆς οἱ ὁποῖοι ἦτον μὲ τὸ μέρος των οἱ περισσότεροι γνωρισαντες τὴν παράνομον ἐκλογήν των εἶναι τώρα μὲ τὸ μέρος μας) τὴν διαμαρτυρικὴν, εἶναι μόνον ἕξ, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐκπέπτωντας τοὺς δύω, τῶν ὁποίων αἱ ὑπογραφαὶ εἶναι πλασταὶ εἰς τὸ μαρτυρικὸν δὲν μένει εἰμὴ μόνον 4. ; δὲν εἶναι μια σκηνὴ ἀστειοτάτης κωμωδίας; (ἀκολουθεῖ)

Η παροῦσα Εφημερὶς εὑρίσκεται εἰς Αθήνας εἰς τὸν συντάκτην Γ. Ψύλλαν Εἰς Ναύπλιον, εἰς τὸν κυρ. Κ. Λιβέριον βουλευτὴν. Εἰς Σύραν, εἰς τὸν κύρ. Π. Ψύχαν. Η τιμή της γρό 14 κάθε τρεῖς μῆνας πληρώνεται.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 34-35.

Η Παῤῥησια εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΣΑΒ. καὶ ΤΕΤΡ. 7. Απριλίου. 1826.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Απόσπασμα Γράμματος ἀπὸ Πιάδα.

Γράφουν ἀπὸ Μεσολόγγιον, ὅτι εἰς τὴν Κλήσοβαν τὴν 25. τοῦ παρόντος ἐπῆγαν οἱ Τοῦρκοι, καὶ ἐπολέμησαν μὲ τοὺς ἐδικούς μας, καὶ τοιοῦτος πόλεμος ἔγινεν, ὁποῦ ἄλλον τέτοιον δὲν ἔκαμαν ἄλλην φορὰν εἰς Μεσολόγγιον. ἐφονεύθησαν σχεδὸν τρεῖς χιλιάδες ἐχθροὶ, ἐπῆραν οἱ ἐδικοί μας 30, σημαίας, ἐκέρδησαν καὶ τὴν νίκην. πιλεμοῦν, πλὴν τὶ νὰ σοῦ κάμουν, ὁποῦ τὰ καράβιά μας ἀκόμι δὲν ἐφάνησαν, τὰ ὁποῖα ἂν φθάσουν ὀγλίγωρα, ἐλευθερώνεται τὸ Μεσολόγγιον, ἂν δὲ κατ' αὐτὰς δὲν ἔλθουν ὑπόκειται εἰς τον ἔσχατον κίνδυνον, καὶ ὁ Θεὸς νὰ τὸ διασώσῃ.

τῇ 30. Μαρτίου, 1826
ἐκ Βερνάκοβας.

Τὰ ὀνόματα τῶν φονευθέντων καὶ πληγωθέντων συστρατιωτῶν τοῦ Σ. Σκαλτζᾶ εἰς τον ἀνωτέρω πόλεμον.

Ο Κατζικόρης, ὁ Σταῦρος, ὁ Μεδελογιάννης, ὁ Τραντάφυλος, καὶ ἄλλοι τρεῖς ἐφονεύθησαν. ὁ ἀντιστράτηγος Καλύβας ἐπληγώθη εἰς το ζερβὸν ὄμμα, μερικοὶ ἄλλοι στρατιῶται ὁμοίως εἶναι πληγωμένοι.

Απόσπασμα γράματος ἀπὸ Ναυπλίον.
Πιάδα 3. Απριλ.

Απὸ Ζάκυνθον ἔχομεν εἴδησιν τῶν 25. τοῦ τρέχοντος, ὅτι ὁ Καραϊσκάκης ἐπῆγεν εἰς τὸν Καρβασαρᾶν, ἐφόνευσεν ἕως 800. Τούρκους, ἐπῆρεν πλῆθος λάφυρα καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν θέσιν του.

Απόσπασμα Εφημερίδος τῆς Λόνδρας 30. Μαρτιου, λέγει ὅτι "ἡ Ρωσσία μὴν ὑποφέρουσα τὴν κραυγὴν τοῦ λαοῦ της, ἐβιάζετο νὰ ὑπερασπισθῇ τοὺς ἀδελφοὺς της Ελληνας· δι' αὐτὸ τοῦτο ἐστάλη ὁ Δοὺξ Βέλιγκτον· ἡ Ρουσσια ὡς τόσον ἐπιμένει, καὶ σήμερον ἐξάιφνης ἀναχωρεῖ ὁ Πρέσβυς τῆς Ρωσσίας ἐντεῦθεν· τοῦτο ἐπροξένησε μεγάλην ταραχὴν εἰς τοὺς πολιτικούς μας· καὶ φαίνεται ὁ πόλεμος τῆς Ρωσσίας κατὰ τῆς Τουρκίας βεβαιότατος· μένει τώρα νὰ ἰδῶμεν ἂν θέλῃ ἀφήσουν τὴν Ρουσσιαν νὰ κάμῃ ὅτι θέλει μὲ τὴν Τουρκιαν, ἢ ὁ πόλεμος θέλει γένῃ γενικὸς· ἂς ἰδῶμεν ποῖον μέρος θέλει λάβῃ ἡ Αουστρια."

Εἴδησις ἀπὸ Σπετζῶν Πλόιου ἐρχομένου ἐξ Οδησσοῦ. Η Ρωσσία ἐκήρυξε τὸν πόλεμον, καὶ ὁ Στόλος της ἐξῆλθεν ἀπὸ Σεβαστούπολιν. τὸ αὐτὸ πλοῖον ἰδοπόιησε τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ρωσ. ὑπικόους νὰ ⟨ ῥικουπεραρισθοῦν. ⟩ καὶ μετὰ μίαν ἡμέραν ἐμίσευσε πρὸς τὴν ἄσπρην θάλασσαν. Ταῦτα ὁποσοῦν συμφωνοῦν μὲ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Πρέσβεως ἀπὸ Λονδίνου. περὶ δὲ τοῦ θανάτου τοῦ Αὐτοκρ. Νικολάου δὲν λέγεται τίποτε.

Εφθασε δὲ ἀπὸ Λονδίνου ἓν καράβι κάρβουνα διὰ τὸ Αἰμοκινητον τοῦ Αστιγγη.

Απόσπασμα γράμματος ἀπὸ Πιάδαν.
4. Απριλιου 1826.

Γράμματα πρὸς τὸν στρατηγὸν Σαφάκα ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ στρατοπέδου του λέγουν,

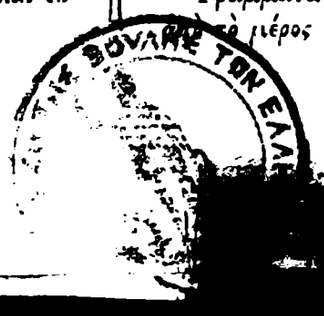

ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛ

ὅτι εἰς τὰς 29. τοῦ Μαρτ. φθάνοντας ὁ στόλος μας ἐβούλησε δύω ἐχθρικὰ, καὶ ἓν ἔπιασε σῶον, τὰ δὲ ἄλλα κατέφυγον εἰς τὸν κόλπον τῶν Πατρῶν· τὰ αὐτὰ ἔλεγε καὶ ὁ γραμματοφόρος· μᾶς ἦλθε καὶ τὸ Ατμοκίνητον μὲ μὲ τὸν Αστιγκ ἐμπερικλείεται καὶ ἀποσπασμα γράμματος τοῦ Στρατηγοῦ Δ. Καλτζᾶ· θέλεις θαυμάσης τοὺς ἥρωας τοῦ Μεσολογγίου· ἴσως ὁ Ιμπραΐμης δὲν θέλει δυνηθῇ πλέον νὰ ἔμβῃ εἰς μάχην μὲ τοὺς τρομερούς ὑπερασπιστὰς τοῦ Μεσολογγίου· ἐπειδὴ τὸ γράμμα τοῦ Καλτζᾶ δὲν διαλαμβάνει τὴν ἀφορμὴν τῆ πράγματος σᾶς τὴν γράφομεν καθὼς ἐκ στόματος τοῦ ἐκεῖθεν ἐλθόντος ἠκούσαμεν. Ὁ Ιμπραΐμ ἄρχισε νὰ πυροβολῇ καὶ νὰ πολησιάζῃ. Οἱ ἡμέτεροι ἐσιώπουν βαθέως χωρὶς πωσῶς νὰ φανοῦν ὅτι ὑπάρχουσι μέσα. τέλος ὁ βάρβαρος ἐσυμπέρανε τὴν διὰ νυκτὸς ἀναχώρησίν των, καὶ ἐν ᾧ ἐπλησίασε περὶ τὸ τεῖχος, τότε δὴ τότε ἔλαβε τὸν ὄλεθρον ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ἄλλοτε δὲν εἶχε λάβῃ· ἡ διὰ μιᾶς ἔκρηξις τῶν κανονίων ἀπὸ μπαλλὰς μιστραλιῶν κατεθέρισε τὸν στρατὸν· ἐπῆραν σημαῖας τριάντα· ζῶντας τρεῖς ἐξιματικὼς μπεΐδες, καὶ ἑκατὸν στρατιώτας αἰχμαλώτους.

Συνέχεια

Οὐδὲν, τὸ νὰ ἀναφέρουν ὡς ἀπόδειξιν τῆς νομιμότητος τῆς ἐκλογῆς των, τὸ ὅτι "ἐκ τοὺς ὅτι τὸ πληρεξουσίων των αὐτὸ φέρει πολλὰς ἀτομικὰς ὑπογραφὰς, καὶ τὰς ὑπογραφὰς ὅλων τῶν Μοναστηριῶν, καὶ τῶν Δημογερόντων, καὶ Ἐκλεκτῶν 25. χωριων" δὲν ἀποδεικνύει ἀναντιῤῥήτως, ὅτι προσπαθῶντες νὰ ἀναιρέσουν τοὺς λόγους μας, συμφώνησαν ἀναιπεσθήτως μὲ ἡμᾶς, ὡς νὰ ἐμηνύαν διὰ σάλπιγγος οὕτως" αἱ ἐκλογαί μας εἶναι παρανομότατα. ; διότι ἂν τῷ ὄντι αἱ ἐκλογαί των ἤθελεν γένῃ ἀπὸ νομίμους ἐκλέκτας, καὶ ὄχι ἀπὸ τοὺς τυχόντας, μὴ παρήσιαζοντας εἰμὴ τὸ ἴδιόν των πρόσωπον, τί χρέιαν ἶχον καὶ ἀτομικῶν καὶ μοναστήριακῶν ὑπογραφῶν; ; ὁποῖαι ὑπογραφαὶ, καλὰ τὸν ὑπὸ ἀξιθ. 17. τοῦ κώδικος νόμων μας ἀπαιτοῦνται διὰ τὰς νομίμους ἐκλογὰς; ; μοναστιριακαὶ καὶ ἀτομικαὶ, ἢ νομίμων ἐκλεκτῶν; ; καὶ ἀπὸ μέρους πόιων λέγει ὁ νόμος, ὅτι ἀπαιτοῦνται νόμιμοι ἐκλεκταὶ, ἀπὸ μέρους τῶν μοναστηρίων, ἢ ἀπὸ μέρους τῶν κατοίκων καὶ τῆς πρωτευούσης; ; καὶ ἂς ἴδωμεν αὐτοὶ κἂν οἱ ἡγούμενοι, ὅσων τὰ ὀνόματα φέρει τὸ γράμμα των, τῷ ὄντι ἦτον παρόντες εἰς τὴν ἐκλογὴν αὐτὴν; ; καὶ διατὶ λέγει ὅλων, ἐν ᾧ τόσων μοναστηρίων οἱ ἡγουμένοι, δὲν ἔχουν εἴδησιν διόλου; ; αὐτὸ πῶς θέλει μᾶς τὸ ἀποδείξει ὁ κύριος Αντωνάδος; ἀλλὰ ἐπειδὴ ὁμολογοῦν οἱ ἴδιοι, ὅτι 25. μόνον χωρίων οἱ δημογέροντες καὶ ἐκλεκταὶ ὑπέγραψαν εἰς τὸ πληρεξούσιον των ζ μ' ὅλον ὅτι καὶ τὰ 25. χωρια αὐτὰ, εἶναι φυσταστικῶς μὲ τὸ μέρος των, καὶ ὄχι πραγματικῶς, διότι παρεκτὸς ὁποῦ σύγκεινται ἀπὸ τρεῖς ἢ τέσσαρες οἰκογενείας, τὰ περισσότερα ἐξ αὐτῶν, πρὸς τούτοις καὶ τὸ χωρίον Παλαιοπαναγιά, τὸ ὁποῖον εἶναι ἓν ἀπὸ τὰ σημαντικώτερα χωρία τῆς Επαρχίας μας, καὶ μὲ τὸ νὰ ἐπῆγεν ἕνας ἢ δύω ἀπὸ τοὺς κατοίκους αὐτοῦ εἰς τὴν Συνέλευσίν των, τὸ ἐπαριθμοῦν μὲ τὰ μέρος των, αὐτὸ εἶναι ὁλον μὲ τὸ μέρος μας, καὶ ἔστειλε τοὺς νομίμους ἐκλεκτάς του εἰς τὴν νόμιμον συνέλευσίν μας, καὶ ὅλων αὐτῶν τῶν ἄλλων 24. χωριων κάτοικοι ὁμολογοῦν ἤδη, ὅτι οἱ συγκροτήσαντες αυτὴν τὴν συνέλευσίν των, δὲν ἦτον κατὰ θέλησιν τῶν χωρίων των, καὶ ὅτι αἱ ἐκλογαί των εἶναι παράνομαι ζ διὰ τοῦτο ἂς ἀφήσωμεν ὅτι τῆς Επαρχίας μας οὔσης συγκειμένης ἀπὸ πολλὰ περισσότερα χωρία, ἀπὸ τὰ ὁποῖα μὲ τὸ νὰ μὴν ἦσαν ἐκλεκταὶ εἰς αὐτὴν τὴν συνέλευσίν των, ἀποδεικνύεται σαφέστατα ἡ παρανομότης τῶν ἐκλογῶν των, καὶ ἂς ἴδωμεν μόνον τοῦτο, ὅτι ἂν τῷ ὄντι ἦσαν σταλμένοι ἐκλεκταὶ ἀπὸ τῶν χωρίων αὐτῶν τοὺς κατοίκους, διατὶ νὰ σταλοῦν ζ ὡς λέγουν ζ καὶ οἱ δημογέροντές

ων εἰς Σαλαμῖνα, ὅπου ἔγινε ἡ συνέλευ-
ίς των: ‘καὶ διατὶ νὰ ὑπογράψουν; ‘διὰ
ὰ δώσουν τάχα δύναμιν εἰς τὸ πληρεξού-
ιον γράμμα των; ‘καὶ αἱ ὑπογραφαὶ μό-
ν τῶν ἐκλεκτῶν, ἀφ' οὗ εἶχον πληρεξου-
ιότητα ἀπὸ τοὺς κατοίκους δὲν ἀρκοῦσαν
άχα διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν πληρεξουσίων
ων; ἂν ὑποτεθοῦν ὅτι ἐστάλησαν ἀπο τῶν
ωριων τοὺς κατοίκους, ἄρα οἱ ἐκλεκταὶ δὲν
ἶχον ἐκλεκτικὴν πληρεξουσιότητα. ἂν δὲ
τι κατ' ἰδίαν των θέλησιν, αὐτὸ ἀποδυκνύ-
ι, ὅτι ἐκλεκται ἀπὸ τὰ χωρία ἐκεῖνα δὲν
στάλησαν, καὶ ὅτι οἱ δημογέροντες αὐτοὶ
ἂν τῷ ὄντι αἱ ὑπογραφαί των εἶναι γνή-
ια ⟩ ἦλθον εἰς αὐτὴν τὴν συνέλευσιν, καὶ
πέγραψαν μόνον διὰ το ἐδικόν των πρόσω-
πον, καὶ ὄχι τῶν χωρίων των, ἄρα καὶ κατ'
ὐτὸν τὸν λόγων, ἡ παρανομότης τῶν ἐκ-
ογῶν φαίνεται.

Εννατον, βλέπομεν παρακάτω νὰ λέγουν
πολλοὶ κάτοικοι τῶν 14. χωριων ὁποῦ εἶ-
αι ἐναντίας γνώμης, ἔλαβον μέρος εἰς τὰς
κλογάς των, καὶ ὅτι ἐκ τῶν 14. χωρίων
ὐτῶν, πολλὰ ὑπάρχουν μέχρι ὀνόματος
. τ. λ. π.” ‘καὶ τοῦτο τὸ ἐπιχείρημά των
ὲν εἶναι πρὸς βοήθειάν μας; ‘διότι μ' ὅλον
τι εἶναι ἕνα ἀπο τὰ μεγαλήτερα ψεύδη
οῦτο, καὶ ὄχι πολλοὶ καθὼς λέγουν αὐ-
οὶ, ἀλλ' οὔτε δέκα κἂν δὲν εὑρίσκονται,
εταξὺ τῶν κατοίκων 30. χωριων, καὶ ὅλων
γχεδὸν τῆς πρωτευούσης, τῶν ὁποίων οἱ νό-
μιμοι ἐκλεκταὶ συγκροτήσαντες τὴν νέαν
υνέλευσιν, ἔκλεξαν τοὺς νομίμους πληρε-
ξουσιους τῆς Επαρχίας μας, οἱ ὁποῖοι νὰ
λαβον μέρος εἰς τὰς ἀνάλογάς των, μ' ὅλον
οῦτο καὶ ἀληθοῦς ὑποτεθέντος τοῦ ἐπι-
χειρήματός των, ἂς ἐξετάσωμεν μὲ ποῖον
ρόπον, ἠμποροῦν νὰ ἔλαβον μέρος πολλοὶ
κ τῶν κατοίκων αὐτῶν, καθὼς λέγουν· ἂν
ὐτοὶ ἦσαν περισσότεροι, ἀφ' ὅσους τῶν
κατοίκων ἑκάστου τῶν χωρίων αὐτῶν εἶναι
με τὸ μέρος μας, εἶχον καὶ τὸ δικαίωμα νὰ
κλ ξουν τακτικῶς ἐκλεκτὰς καὶ νὰ τοὺς
στείλουν εἰς τὴν συνέλευσίν των καὶ τότε ἦ
σαν μὲ τὸ μέρος των ὅλοι οἱ κάτοικοι τῶν
χωρίων αὐτῶν και δὲν ἦτον χρέια νὰ λέ
γουν ὅτι πολλοὶ ἔλαβον μέρος εἰς τὰς ἐκλο
γάς των, ἄνδὲν εἶναι ὀλιγώτεροι, τὶ ὠφελεῖ τὸ
νὰ ἔλαβον μέρος. ἄρα καθὼς διϊσχυρίζονται
νὰ παραστήσουν, ὅτι ἔχουν φατρίαν εἰς τὰ
14. χωρία, χωρὶς νὰ ἔχουν, οὕτω καὶ
ἀπο τὰ 25. αὐτὰ χωρία ὁποῦ λέγουν ὅτι
εἶναι μὲ τὸ μέρος των ⟨ ἂν δὲν ψεύδωνται
καὶ εἰς τοῦτο ⟩ ἡ ἐκλογῆ των ἔγινε μὲ φα-
τρίαν, ἀπὸ 5 - 6 τοῦ κάθε χωρίου, ὅθεν
καὶ παράνομος. ‘καὶ ἂν οἱ κάτοικοι τινῶν,
ἐκ τῶν ὄντων μὲ τὸ μέρος μας χωρίων εἶναι
διεσκορπισμένοι εἰς τὰ ἄλλα χωρία ἀπὸ
τὸν φόβον τῆς ἐχθρικῆς μαχαίρας, ἔχασαν
τάχα και τὸ Ιερὸν δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς
τοῦ ἀντιπροσώπου των καὶ πληρεξουσίων, ἐν
ὧ αὐτοὶ μάλιστα ὑπέφερον καὶ ὑποφέρουν
δι' αὐτὴν τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἄλλων ἡμῶν
τοσούτους κινδύνους καὶ δυστυχίας; ‘ἄρα
καὶ αὐτὸ τὶ ἄλλο εἶναι, εἰμὴ ἓν ἀσθενέ-
στατον ἐπιχείρημα, το ὁποῖον ἀποδεικνύει
τὰς ἀδυναμίας των; ‘ἢ μήπως και ἀπὸ τὰ
χωρία αὐτὰ ὁποῦ λέγουν πῶς εἶναι μὲ τὸ
μέρος των, δὲν εἶναι τὰ περισσότερα διε-
σκορπισμένα, καὶ οὔτε ἑπτὰ χωρία δὲν
εὑρίσκονται πραγματικῶς κατοικημένα:

Δέκατον, τὸ νὰ λέγουν, “ὅτι ἐπρο
σκλήθημεν τοσάκις καὶ δὲν ἐτρέξαμεν”.
δὲν εἶναι ἓν χειροπιαστὸν ψεῦμα; διότι πα
ρεκτὸς ὅτι ἂν μᾶς ἐπροειδοποιήσαν, καὶ
δὲν ἐστέλλομεν τοὺς νομίμους ἐκλεκτάς
μας, αὐτοὶ ἐχρεώστουν νὰ διαμαρτυρηθοῦν
εὐθὺς ἐναντίον μας δημοσίως, καὶ νὰ βα-
στοῦν τώρα ἀντίγραφα τῆς τακτικῆς δια-
μαρτυρίας των, ⟨ καθὼς ἡμεῖς δὲν ἐλλέι-
ψαμεν ἀπὸ τοῦτο, ὅτε πρὸ τῆς συγκροτή-
σεως τῆς τακτικῆς συνελεύσεώς μας, τοὺς
ἐπροσκαλέσαμεν, και βαστοῦμεν και τὰ
γράμματά των, διὰ τῶν ὁποίων μᾶς ἀπε-
κρίνοντο ὅτι δὲν ἔρχονται ⟩ καὶ αὐτοὶ, οὔ-
τε πρόσκλησιν, οὔτε διαμαρτυρίαν τοιαύ-
την ἔκαμον, οὔτε ἀντίγραφον τοιοῦτον δια
μαρτυρίας ἠμποροῦσαν νὰ λάβουν, διότι
δὲν μᾶς ἐπροσκάλεσαν. πρὸς τούτοις αὐτὴ
ἡ προκήρυξις τοῦ Επαρχείου μας, προκη-

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ξύτ7ουσα εἰς ὅλους 7ους κατοίκους, ὅτι ἡ Ἐπαρχιακὴ συνέλευσίς μας, πρέπει νὰ ἔενῇ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους 7ῆς ἐπαρχίας μας, καὶ ῥητῶς εἰς 7ὴν Δομπρένιν, εἶναι μία ἀναντήῤῥητος μαρτυρία, ὅτι αὐτοὶ κατὰ 7οῦτο ἀναιδέστατα ψεύδονται, καὶ ἔτι μᾶλλον ἀποδεικνύεται 7οῦτο, ἐκ 7ῆς ἀπὸ 13. 7οῦ ἐνεστῶτος ὑπὸ ἀρ. 495. διαταγῆς 7οῦ αὐτοῦ ἐπαρχείου, ἡ ὁποία ἐλέγχουσα 7ὴν παράνομον ἐκλογήν των, καὶ προσκαλοῦσα ὅλους 7ους κατοίκους, κατ' αἴτησιν πολλῶν χωρίων καὶ 7ῆς πρωτευούσης, εἰς νέαν τακτικὴν συνέλευσιν, καὶ εἰς νομίμους ἐκλογὰς φέρει, ὡς μίαν ἐλλειψίν των καὶ 7οῦτο, δηλ. ὅτι μ' ὅλον ὅτι προειδοποιήθησαν διὰ 7ῆς προκηρύξεώς του, ὅτι ἡ τοπικὴ συνέλευσίς μας μέλλει νὰ γενῇ ἐπὶ 7οῦ ἐδάφους 7ῆς ἐπαρχίας μας, καὶ ὅλοι ἔτζι ἤξευρον, αὐτοὶ ὄχι μόνον ἔκαμαν 7ὴν συνέλευσιν 7ων ἐκτὸς 7οῦ ἐδάφους 7ης, ἀλλὰ καὶ χωρὶς νὰ προειδοποιήσουν τακτικῶς 7ους κατοίκους ὅλων 7ῶν χωρίων καὶ 7ῆς πρωτευούσης, καὶ χωρὶς νὰ φυλάξουν κἀνὲν ἀφ' ὅσα ἀπαιτοῦνται διὰ 7ὴν νομιμότητα 7ῶν ἐκλογῶν.

Ἐνδέκατον. Δὲν εἶναι πολλὰ ἀτοπον καὶ 7οῦτο; 7ὸ νὰ λέγουν ὅτι, ἀφ' οὗ οἱ περισσότεροι συνεπαρχιῶται μας ἔστρεξαν, πῶς ἠμπορεῖμεν νὰ μὴ θέλωμεν ἐκεῖνο ὁποῦ θέλουν οἱ περισσότεροι; ἐκτὸς ὅτι καὶ 7οῦτο εἶναι ἀναντήῤῥητον ψεῦμα, διότι οἱ περισσότεροι, ἢ νὰ εἴπωμεν καλήτερα οἱ πολλοὶ, φωνάζουν διὰ 7ὴν παρανομίαν 7ῶν ἐκλεγῶν των, πρὸς 7ούτοις φαίνεται ὅτι ὁ Κ. Ανδωνάδος, ἔχει ὀλίγην ἰδέαν ἀφ' ὅσα γράφει ὁ νέμος μας, διότι ἂν ἤξευρε τὶ λέγει ὁ νέμος μας, δὲν ἔκαμνε 7ους ὑπαδτευούς νὰ ἐκλεξουν παρανομόταλα, ἄνδρα μὴ αὐτόχθονα, καὶ μὴ κάτοικον 7ῆς ἐπαρχείας μας παραστάτην διὰ 7ὴν Δ. περίοδον, ἐναντίον αὐτῶν 7ῶν βάσεων 7οῦ πολιτεύματος μας, καὶ ἀ' ὅλον 7οῦτο θέλει νὰ γινῇ μέλος 7ῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως, καὶ δὲν ἠξεύρει εἰσέτι πόσα εἶναι δικαιοσύνη καὶ ἰσονομία, καὶ πόσα ἀδικία καὶ δυναστεία. ἀληθῶς ὅλοι οἱ νέμει διὰ 7ῆς ψήφου 7ῶν πλειόνων ἀπαιτοῦν 7ὴν ἀπόφασιν περὶ ἑκάστου πράγματος, ἀλλ' ὄχι 7ῆς ψήφου 7ῶν ἁπάντων πλειόνων, ἀλλὰ 7ων παρόντων. ἂν προειδοποιώμεθα 7ακτικῶς, καὶ δὲν ἐσέλλομεν 7οὺς ἐκλεκτάς μας, καὶ διεμαρτυρούντο ἐγκαίρως ἐναντίον μας, ἢ ἂν ἐσέλλομεν ἐκλετὰς εἰς 7ὴν συνελευσίν των, ὑπερίσχυον δὲ εἰς τὰς ψήφους οἱ ὄντες μὲ 7ὸ μέρος 7ους ἐκλενταὶ, 7ότε ἔπρεπεν ἀναγκαίως νὰ κλίνωμεν καὶ ἡμεῖς, ἀλλ' ὄχι αὐτοὶ νὰ κἰμουν συνέλευσιν μόνοι 7ων κρυφίως, χωρὶς νὰ μᾶς προειδοποιήσουν, ὅτε διὰ 7ὸν 7όπον ὁπου, εὗλε διὰ 7ὸν χρόνον καθ' ὃν ἔμελλον νὰ 7ὴν κάμουν, καὶ ἔπειτα ἡμεῖς να σέρξωμεν 7ὰς ἐδικάς 7ων ἐκλογὰς, ὡς νὰ εἴμεθα εἰλωτές 7ων;

Δωδέκατον, καὶ ἡ περὶ 7οῦ ξυσίματος 7ὸ ἰνόματος 7οῦ πρώτου πληρεξουσίου ἀπολογία 7ων, δὲν εἶναι ὀλιγότερον κωμικὴ, καὶ 7ῷ ὄντι 7οῖς εἶναι ἕν ἐπιχείρημα ἰσχυρότατον· λέγουν ὅτι, "γνωρίζουν ὅτι δὲν εἶναι ὁ Κ. Αντωνάδος ὁποῦ ἔξυσε 7ὸ ὄνομα αὐτὸ, ἀλλ' ἡ θέλησις 7ῶν συνεπαρχιωτῶν 7ου" καὶ 7ῷ ὄντι φαίνεται ἐκ τούτου ὅτι εἶναι ἄνθρωπος μὲ χαρακτῆρα, καὶ δὲν ἠθέλησαν ποτὲ εἰς τόσας ἄλλας ἀρνήσεις 7ων, νὰ προσθέσουν καὶ 7ὴν ἄρνησιν 7οῦ ξυσίματος καὶ ὁμολογοῦν, ὅτι 7ὸ ξύσιμον ἔγινεν ἀπὸ 7ὸν ἴδιον κὺρ. Αντωνάδον, διότι 7ὸ νὰ λέγουν ὅτι ἡ θέλησις 7ῶν πολλῶν 7ὸ ἔξυσεν, ἐν ᾧ ἡ θέλησις εὖσα ἀφῃρημένον 7ι, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ξύσῃ, 7ὶ ἄλλο ἐξηγεῖ, εἰμὴ ὅτι 7ὸ ἔξυσεν ὁ Κ. Αντωνάδος, ὅστις καὶ 7ὸ ἐβαπτοῦσεν; ὢ! αὐτὸ εἶναι μια σημαντικωτάτη μαρτυρια δι' ἡμᾶς, διότι πρῶτον κἀμμία Ἐπαρχία δὲν ἐκλέγει εἰς κἀνὲν ὑπουργημα πολίτην 7ης, ἀπόντα, ἂν δὲν ἤθελεν εἶσθαι πληροφορημένοι, ὅτι 7ὸ δέχεται, πολλῷ μᾶλλον καὶ παρόντα, καὶ ἂν δὲν ἐρωτοῦσαν 7ὸν Ἱερέα Ἰωάννην πολίτην ὅστις ἦτον ἐκλεγμένος συμπληρεξούσιος τοῦ κυρίου Αντωνάδου πρότερον, ἂν δέχεται 7ὴν πληρε-

πληρεξουσιότητα ἢ ὄχι, πῶς ἦτον δυνατὸν νὰ τὸν ἐκλέξουν; δεύτερον, ὁ Ἱερεὺς Ἰωάννης αὐτὸς εἰς τὴν συνέλευσιν των ἦτον παρὸν; ἂν ὑποτεθῇ ὅτι τὸν ἔκλεξαν χωρὶς νὰ τὸν ἐρωτήσουν, πῶς ἦτον δυνατὸν ποτὲ νὰ ἀπεράσουν καὶ τὸ ὄνομά του, ἀφ' οὗ αὐτὸς παρὸν ἦν, δὲν τὸ ἐδίχετο· τρίτον ἂν ὑποτεθῇ ὅτι ὁ Ἰησοῦς οὗτος, τρῶτον ἐδέχθη τὴν πληρεξουσιότητα; καὶ ἔπειτα μετενόησε, γνωρίζων καθὼς αὐτοὶ λέγουν τὴν ἀνικανότητά του, πῶς ἦτον δυνατὸν ποτὲ, ἡ ἀφηγημένη θέλησις τῶν συνεπαρχιωτῶν τοῦ νὰ ξύσῃ τὸ ὄνομά του καὶ νὰ ἀπεράσῃ αὐτ' αὐτοῦ, τὸ ὄνομα τοῦ Κ. Κούπα, χωρὶς αὐτὴ ἡ θέλησις, ἥτις ἐδυνήθη νὰ ξύσῃ τὸ ὄνομα, νὰ δυνηθῇ νὰ συγκροτήσῃ ἐκ νέου συνέλευσιν, διὰ νὰ ἐκλέξῃ τὸν ἐλείποντα πληρεξούσιον, καὶ νὰ γίνῃ νέον ἔγγραφον· ἄρα ἐδῶ φαίνεται χειροπιαστὰ, ὅτι ὁ Κ. Ἀντωνάδος, θέλων μὲν νὰ εἶναι πληρεξούσιος, ἴσως διὰ σκοπόν του τινὰ, γνωρίζων δὲ καὶ τὴν ἀνικανότητά του, καὶ αὐτὴν τοῦ Ἱερέως, καὶ ἐπιθυμῶν νὰ ἔχῃ ὑπερασπιστὴν ἔχοντὰς δύναμιν πολιτικὴν, καὶ ἐχέσεις πολιτικὰς, ἐπ' ἐλπίδι, ὅτι ἂν ἡ Ἐπαρχία μας ἤθελε φωνάξῃ ἐναντίον του εἰς τὴν Ἐθνικὴν συνέλευσιν, διὰ τὴν παράνομον ἐκλογήν του (καθὼς γνωρίζων αὐτὴν τὴν ἐπρομάντευσε·) καὶ ὄχι διὰ νὰ ἔχῃ σύντροφον ἀπαιδευμένον, καθὼς ὁ Κ. Ἀντωνάδος διὰ τοῦ στίματος τῶν ἀναφερομένων λέγει, ἔπεισε τὸν Ἱερέα, μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς συνελεύσεώς των νὰ παραιτηθῇ, καὶ εἰδοποιήσας καὶ 3. ἢ 4. τοὺς ἐκ τῆς φατρίας του, ἔξυσε τὸ ὄνομα τοῦ Ἱερέως, καὶ ἔγραψεν αὐτ' αὐτοῦ ἐκεῖνο τοῦ Κ. Κώπα (ὅστις μ' ὅλον ὅτι εἶχε γράψει πρὸς αὐτὸν, καὶ πρὸς μερικοὺς ἄλλους, εὐχαριστῶν αὐτοὺς, διὰ τὴν ὀφειλομένην τιμὴν, ἐξελέξαντες αὐτὸν παραστάτην τῆς Ἐπαρχίας μας, καὶ ἐζητεῖτε νὰ πείσουν, εἰ δυνατὸν τὸν Ἱερέα νὰ παραιτηθῇ, καὶ αὐτ' ἐκείνου νὰ βάλουν αὐτὸν, καὶ διὰ νὰ τοὺς πείσῃ ἔτι μᾶλλον τοὺς ἔλεγεν εἰς τὸ γράμμα του αὐτὸ, ὅτι νὰ στείλουν καὶ πέντε ἄλλους θηβαίους νὰ πᾶ-

γευρεθοῦν μαζὺ μὲ τοὺς πληρεξουσίους των, πρὸς ἐμπιστοσύνην των, μ' ὅλον τοῦτο δὲν ἀρνούμεθα τὴν ἀρετὴν τοῦ ἀνδρὸς, διότι ἐπρόσθετεν, ὅτι τὸ τοιοῦτον τὸ ἤθελεν, ἂν εἶναι μὲ κοινὴν σύμφωνον τῶν κατοίκων καὶ ὄχι μὲ φατρίας.) καὶ οὕτως πασαιτηθέντος τοῦ Ἱερέως, τὸ ὄνομα τοῦ Κ. Κώπα, ἐγέμισε τὸ κενὸν τοῦ πληρεξουσίου γράμματος.

Δέκατον τρίτον. Ὅτι δὲ καὶ τὸ τέλος τῆς ἀναφορᾶς των συνεισφέρει τὰ μέγιστα, εἰς τὴν ἀπόδειξιν τῆς παρανόμου αὐτῆς ἐκλογῆς, οὐδεμία ἀμφιβολία, διότι τὸ νὰ προσμαλεῦν μὲ τοιοῦτον ὕπουλον τρόπον τοὺς συνεπαρχιώτας των, προτρέποντες τοὺς, "ὅσοι δὲν βλέπουν τὴν ἐκλογὴν αὐτὴν συμφέρουσαν νὰ βεβαιωθοῦν ὅτι οἱ κύριοι Αὐτῶν. καὶ Κώπας, εἶναι καλοὶ πατριῶται" τί ἄλλο σημαίνει, εἰμὴ τὸ παράνομον τῆς ἐκλογῆς, καὶ τὴν ἀδυναμίαν τῆς φατρίας των, καὶ ὅτι δι' αὐτοῦ τοῦ κολακευτικοῦ καὶ ἀπατηλοῦ τρόπου, ζητοῦν νὰ ἐξαπατήσουν ἡμᾶς, καὶ τοὺς συνεπαρχιώτας μας. νὰ μὴν ἀναιρέσωμεν τὴν παράνομον ἐκλογήν των, καὶ ἐκλέξωμεν ἄλλους, τὸ ὑποῖον φοβοῦμενοι, ἢ νὰ εἴπωμεν καλήτερον ἠξεύροντες, ὅτι ἔμελλε νὰ γίνῃ, χωρὶς ἄλλο, καὶ θέλοντες νὰ δείξουν, ὅτι ἡμεῖς κινδυνεύομεν ἀφ' ὅσους ἐμέλλομεν νὰ ἐκλέξωμεν πληρεξουσίους, καὶ ὄχι μὲ τὸ νὰ καταπατῶνται τὰ ἱερὰ τῶν λαῶν δίκαια τῆς παλιρίδος μας, καὶ ἐπισκοπῶ τοῦ νὰ ἐγγίζουν παραλαμβάνοντες τὴν ὑπόληψιν, τῶν ὅσοι ἤθελαν δεχθῇ τὴν νόμιμον πληρεξουσιότητα τῆς παλιρίδος μας, λέγουν ὅτι τάχα, "γνωρίζουν ποῖοι ἰδιοτελεῖς εἶναι, οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ῥίψουν κάτω τοὺς πρώτους, καὶ νὰ γίνουν ἐκεῖνοι".

Πάντα ταῦτα καὶ ἄλλα τοιαῦτα εἰς πλῆθος ἐπιχειρήματα, καθὼς καὶ τὸ ὅτι ἐκ τῶν ἀναφερομένων αὐτῶν, οἱ 4 (ἐκ τῶν ὁποίων αἱ ὑπογραφαὶ πείθανον νὰ μὴν εἶναι πλαστὰ) δὲν εἶναι ἄνθρωποι εὐυπόληπτοι τῆς ἐπαρχίας μας, καὶ μάλιστα ὁ πρῶτος αὐτῶν ὁ Βασίλειος Λάππρου, ἁπλοῦς στρα

τιότης ὢν, εὑρίσκεται εἰς τὴν δούλευτιν ἑνὸς ἐπιδεωρητοῦ, ἐπὶ μηνιάιῳ μισθῷ, εἶναι ζωηρόταται καὶ ἀναντίρρηται ἀποδείξεις, διὰ νὰ πληροφορήσουν τὸ κοινὸν, τόσον διὰ τὰς κατὰ πολλοὺς λόγους παρανόμους αὐτὰς ἐκλογὰς τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν καὶ παραστάτου, ὡσὰν καὶ διὰ τὸ ἀληθὲς τῶν λεγομένων μας. ὅθεν καὶ δὲν ἀμφιβάλομεν ὁτι καὶ ἡ Ἐθνικὴ Ἱερὰ συνέλευσις, συγκροτουμένη, διὰ νὰ σώσῃ τὴν Ἑλλάδα, καθὼς ὅλοι ἐλπίζομεν, δὲν θέλει καταδεχθῇ ποτὲ, νὰ καθατάξῃ εἰς τὸν Σεβαστὸν χωροῦντης τοιούτους Πληρεξουσίους, ἐκλελεγμένους παρανόμως, ἀλλὰ ἐξετάσασα μὲ τὴν ἀπαιτουμένην δικαιωσύνην τὴν ἀλήθειαν τοῦ πράγματος, θέλει ὑπερασπισθῇ τὰ προφανῆ καὶ Ἱερὰ δίκαια τῶν λαῶν τῆς Ἐπαρχίας μας, καὶ τὸ κοινὸν θέλει γνωρίσῃ, ποῖοι μὲν κινῶνται ἀπὸ πατριωτισμὸν, ποῖοι δὲ ἀπὸ φατρίας, καὶ ποῖοι ὑπὲρ Ἱερῶν καταπατημένων δικαιωμάτων, ποῖοι δὲ ὑπὲρ ὀθνείων ἰδιοτελειῶν, θέλει δώσῃ τὴν ψῆφον του, ὑπὲρ ὧν ἡ Ἱερὰ δικαιωσύνη ὑπαγορεύει.

τῇ 6 Μαρτίου. 1826.

οἱ ἐν Σαλαμῖνι, Ἀθήναις, καὶ ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Θηβῶν παροικοῦντες, κατοικοῦντες αὐτῆς κάτοικοι.

Ὑπογραφαί.

ἐπικυροῦται τὸ γνήσιον καὶ αὐτογνῶμον τῶν ὄπισθεν ἑκατὸν ἑξήκοντα ὀκτὼ ὑπογραφῶν τῶν κατοίκων καὶ παροίκων τῆς πρωτευούσης καὶ εἰκοσιοκτὼ χωρίων τῆς Ἐπαρχίας Θηβῶν. τῇ 12. Μαρτ. 1826. ἐν Λεβαδιᾷ.

ὁ Ἔπαρχος Λεβαδίας Θηβῶν καὶ Ταλαντίου
Παναγιώτης Ν. Λοιδορικης.

(Τ. Σ.)

ὁ πρ. Γραμ. Ἀναγνώστης Σιμαρέσης.

Πιστοποιοῦμεν οἱ ὑπογεγραμμένοι ὅτι ἐρωτηθέντες παρὰ τοῦ Κ. Ἐμμανουὴλ Βελισαρίου Θηβαίου οἱ κύρ. Γεώργιος Καναριώτης καὶ Ἀναστάσης Νίκα Θηβ., ἀπὸ τῇ παρουσίᾳ ἡμῶν, ἂν ἔχουν εἴδησιν ἀπὸ τὴν ὑπὲρ τῶν κυρ. Νικολάου Ἀντωνάδου, καὶ Γερασίμου Κούπα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 25. Ἐφημ. τῶν Ἀθηνῶν κοινοποιηθεῖσα ἀπολογίαν ἐξ Θηβαίων: Βασιλείου Λάμπρου καὶ λοιπῶν, εἰς τὴν κατὰ τῶν ῥηθέντων Ἀντωνάδου καὶ Κούπα διὰ τὴν παράνομον ἐκλογὴν τῶν διαμαρτυρικὴν τῶν κατοίκων τῆς Θήβας, μεταξὺ τῶν ὀνομάτων τῶν ἐναίων εἶναι καταχωρημένα καὶ τὰ ἐδικά των, καὶ ἂν τῇ ὄντι ὑπέγραψαν εἰς αὐτὴν, ἀπεκρίθησαν οὕτως, " ἡμεῖς ἀπὸ τὴν διὰ τῆς Ἐφημερίδος αὐτὴν κοινοποιηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἀντωνάδου καὶ Κούπα ἀπολογίαν κἀμμίαν εἴδησιν δὲν ἔχομεν, οὔτε γράμματα ἠξεύρομεν διὰ νὰ ὑπογράψωμεν εἰς αὐτὴν, τοῦτο μόνον ἠξεύρομεν, ὅτι ὁ Ἀάμπρος Ἀχμέτ - κεχαγιὰ κάτοικος τῆς Θήβας ἐλθὼν ἀπὸ τὸν Ἀντωνάδου, ὅτε πρὸ 15. περίπου ἡμερῶν εἶχεν ἔλθῃ ὡς πληρεξούσιος ἐδῶ, ἐγύρισεν εἰς τὸ παζάρι μὲ τὸ γράμμα τῆς πληρεξουσιότητος τοῦ Κ. Ἀντωνάδου καὶ Κ. Κούπα, καὶ ὅπου εὕρισκε κἀνένα Θηβαῖον τὸν ἐπαρακαλοῦσε καὶ τὸν ἐπαρακινοῦσε νὰ ὑπογράψῃ εἰς αὐτὸ, καὶ μᾶς ἐπαρακάλεσε καὶ ἡμᾶς νὰ ὑπογράψωμεν, διὰ τὴν ὁποίαν ὅμως λέγεις ἀπολογίαν, πῶς ἀπέρασαν τὰ ὀνόματά μας εἰς αὐτὴν, κἀμμίαν εἴδησιν δὲν ἔχομεν, καὶ ἀπορούμεν ἀκούοντες, ὅτι ἔχουν βάλῃ τὰ ὀνόματά μας εἰς αὐτὴν. σοῦ λέγομεν ἐν συνειδήσει, μάλιστα ἡμεῖς δὲν εἴμεθα σύμφωνοι εἰς τὴν πρώτην παράνομον ἐκλογὴν τῶν κυρίων Ἀντωνάδου καὶ Κούπα, εἶμεθα ἠρώτησε κἀνεὶς τότε, ἀλλ' εἴμεθα σύμφωνοι μὲ τὸν λαὸν καὶ μὲ τοὺς πολλοὺς ὅπου εἰς τὰς 17. Φευρ. ἔκαμαν νέαν νόμιμον συνέλευσιν καὶ ἔκλεξαν νομίμους πληρεξουσίους". αὐτὰ ἀπεκρίθησαν οἱ ῥηθέντες, Γεώργιος καὶ Ἀναστάσης, τὰ ἠκούσαμεν μὲ τὰ αὐτία μας, καὶ δίδομεν τὴν κατὰ ταῦτα μαρτυρίαν μας εὐσυνειδότως καὶ ὑποφαινόμεθα.

τῇ 28. Φευρουαρ. 1826. ἐν Ἀθήναις.

Σπῦρος Κωνσταντῆ Μπελεγρῆ ἤκουσα ἐκ στόματος ἀπὸ τοὺς παρόντας καὶ μαρτυρῶ.

Παναγῆς Σπύρ. Παναγιωτάκη ἤκουσα ἀπὸ τὸ στόμα τῶν ἄνωθεν καὶ μαρτυρῶ.

Μανολάκης Βελισαρίου ἐρωτῶν τοὺς ἄνωθεν μοὶ ἀπεκρίθησαν οὕτως, καὶ μαρτυρῶ εὐσυνειδότως.

ἐπικυροῦται τὸ γνήσιον τῶν ἄνωθεν ὑπογραφῶν.

(Τ. Σ.) τῇ 14. Μαρτ. 1826. ἐν Ἀθήναις.

ὁ Γεν Ἀστυνόμος Ἀθ. Ἀνδρέας Ξάνθης.

Πιστοποιοῦμεν οἱ ὑποφαινόμενοι, ὅτι οἱ ἄνωθεν συμπατριῶται μας Ἀθηναῖοι, Σπῦρος Κ. Μπελεγρῆ καὶ Παναγῆς Σπύρου Παναγιωτάκη, εἶναι ἄνθρωποι τιμίου χαρακτῆρος καὶ μὲ ὑπόληψιν. τῇ 15. Μαρτ. 1826 Ἀθήναι.

Ἀγγελάκης Καντζελέρης
Ἰω. Πάλης. Ἰω. Λαγάκης, Παναγῆς Μισαραλιώτης.

ἐπιβεβαιοῦται τὸ γνήσιον τῶν ἄνωθεν 4. ὑπογραφῶν.

(Τ. Σ.) τῇ 16. Μαρτ. 1826. ἐν Ἀθήναις.

ὁ Γεν. Γραμ. τῶν Ἀθηνῶν. Δημήτριος Βύας.

(Τ. Σ.) ὅτι ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

ὁ Γεν. Γραμ. τῶν Ἀθηνῶν Δ. Βύας.

Ἡ παροῦσα Ἐφημερὶς εὑρίσκεται εἰς Ἀθήνας εἰς τὸν συντάκτην Γ. Ψύλλαν Εἰς Ναύπλιον, εἰς τὸν κυρ. Κ. Λιβέριον βουλευτὴν. Εἰς Σύραν, εἰς τὸν κύρ. Π. Ψύχαν. Ἡ τιμὴ της γρό 14 κάθε τρεῖς μῆνας πρακτορεύεται

Ε Φ Η Μ Ε Ρ Ι Σ. Α Θ Η Ν Ω Ν.

ΑΡΙΘ. 36.

Η Παρρησια εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΚΥΡΙΑΚΗ. 11. Απριλλίου. 1826.

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΘΝΙΚΗ

Ἀποσπασμα Γράμματος τῆς Προσωρινῶς διευθυνούσης τὰ τῆς Δυτικῆς Ελλάδος Επιτροπῆς.

Μεσολόγγιον τῇ 25. Μαρτιου.

" Σήμερον ὁλα τὰ εἰς τὴν λίμνην μας λαντσονια και πασσαραις τῶν ἐχθρῶν, γεμάτα ἀπὸ στρατεύματα, και συγχρονως μέγα πλῆθος ἄλλων βαρβάρων ἀπὸ τὴν ξηρὰν ὥρμησαν κατὰ τῆς νήσου Κλησσοβας. Οἱ γενναῖοι ἡμῶς ὑπερασπισταὶ ταύτης τῆς νήσου, ἀνθιστάμενοι μὲ ἀπερίγραπτον καρτερόψυχίαν ἀπέκρουσαν αὐτούς, ἀπὸ τοὺς ὁποίους πολλα ὀλίγοι ἐσώθησαν εἰς δυνάμωσιν τούτων, δύο λεγεῶνες τακτικῶν Αράβων ἐμβάντες εἰς τὴν θάλασσαν, ὥρμησαν πάραυτα, ἀλλὰ και αὐτοὶ ἔλαβον τὴν ἰδίαν τύχην τῶν προερμησάντων συντρόφων των· ἀναρίθμητοι εἶναι οἱ φονευθέντες, βάλβαροι και ἀπερίγραπτος ἡ ἀνδρία τῶν ὑπερασπιστῶν τῆς ῥηθείσης θέσεως, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὁποίων ἦτον ὁ γενναιότατος και ἀρίζηλος στρατηγὸς Κιτζος Τζοβέλας· ἐκτὸς τοῦ λαμπροῦ τούτου θριάμβου οἱ ἡμέτεροι ἐκυρίευσαν περὶ τὰ 12. λαντζόνια· και πάμπολλα πλούσια λάφυρα· ἡ δὲ μάχη ἐκράτησεν ἀπὸ τὸ πρωῒ ἕως τὸ ἑσπέρ.

-- Κατὰ τὰ γραφόμενα ἀπὸ τὰ ὀρεινὰ τῆς Ηλιδος μέρη, ὡς προαναγείλαμεν, ὁ Ελληνικὸς στόλος ἔφθασεν εἰς Μεσολόγγιον τῇ 30. τοῦ παρελθόντος.

-- Οἱ ἐν Τριπολιτσᾷ ἐμφολεύοντες ἔνδροι, ἀπὸ τὴν μεγάλην στενοχωρίαν, τὴν ὁποίαν δοκιμάζουν διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν τροφῶν αὐτομολῶσι καθ' ἡμέραν εἰς τοὺς Ελληνας. Κατ' αὐτὰς εἰ ἐν τοῖς φρουρίοις τοῦ Μεσηνιακοῦ κόλπου ἐχθροὶ συνόδευον ἀρκετὰς ζωοτροφίας διὰ νὰ τὰς φέρωσιν εἰς Τριπολιτσᾶν· ὁ δὲ στρατηγὸς Νικήτας Σταματελόπουλος κρατῶν τὰς διόδους ἐκείνας, καὶ ἀντικρούσας γενναίως τὸ ἐχθρικὸν ἐκεῖνο σῶμα, συνέλαβε τὸ περισσότερον τῶν τροφῶν, ὥστε οἱ ἐχθροὶ μὲ τὰς λοιπὰς ζωοτροφίας, καὶ μὲ μεγάλην των ζημίαν καὶ καταισχύνην ἐβιάσθησαν νὰ ὀπισθοδρομήσουν.

Φ. Ν.

Ακολουθια τῆς εἰς τὸν 14. Αριθ. τῆς Γ. Εφ. τῆς Ελλάδος καταχωρισθείσης διατριβῆς.

Οἱ καλοὶ, ἀλλ' ὀλίγοι Πατριῶται, δὲν ἐπιθυμοῦν παρὰ τὴν ἀληθινὴν βελτίωσιν τοῦ Εθνους· τὸν δὲ τρόπον τοῦτον, ἐπειδὴ τὸν ἤκουσα πολλάκις ἀπὸ αὐτοὺς, τολμῶ νὰ τὸν ἐκθέσω, ὡς στοχαζόμενος αὐτὸν τὸν μόνον σωτήριον. Οὗτοι χωρὶς νὰ ἔχουν καὶ ἐν ἄλλον παρὰ τὸν κοινὸν τῆς Πατρίδος συμφέροντος τὸν σκοπὸν, ἐπιθυμοῦν κατὰ πρῶτον νὰ σκεφθῇ ἡ Εθνικὴ συνέλευσις περὶ τῆς ταχείας αὐξήσεως τῶν τακτικῶν στρατευμάτων, ἀπο τὰ ὁποῖα βλέπομεν ὁτι κρέμεται οὐσιωδῶς ἡ ὕπαρξις καὶ ἐλευθερίαμας. ν' ἀγοραασθοῦν ἀπὸ τα καλλίτερα Καράβια τῶν Θαλασσινῶν μας ἕως 40. διότι μετὰ τὸ φθάσιμον τῶν φρεγατῶν καὶ λοιπῶν Εθνικῶν πλοίων εἶναι ἀσύμφορον νὰ μὴν ἔχωμεν ὅλον τον στόλον Εθνικὸν. νὰ σκευθῇ περὶ τῆς ταχείας διαλύσεως τοῦ Μισολογγίου, και νὰ ἀνταμείψῃ πραγμα-

τικῶς τὴν αὐτῆ Ηρωϊκὴν φρουράν. Επομένως, ἐπειδὴ ὁ κύριος σκοπός της εἶναι ἡ ἀνάκρισις τῶν πολιτεύματός μας, ἐπιθυμῶν μὲν να προσεπιστερεωθοῦν ἡ βάσεις του, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀπαρτησθοῦν αἱ ἐλλείψεις του, ἀπὸ τὰς ὁποίας δὲν προῆλθε μικρὰ ταραχὴ μεταξὺ τῶν κυβερνούντων συνεδρίων εἰς το τετραετὲς τοῦτο διάστιμα νὰ γενῇ ταχλικίτερος ὁ διοργανισμὸς τῶν ἐξουσιῶν των κ τ λ. προπάντων δε το Πολιτευμα ἔχον βάσιν τὴν Ελευθερίαν και ἰσονομιαν τῶν Πολιτῶν, τουτέστι τὴν δικαιοσύνην, "Πολιτικὸν δ' ἀγαθὸν ἐστὶ το δίκαιον, τοῦτο δ' ἐστὶ και το κοινὸν συμφέρον." ⟨ Αριστ. Πολιτ ⟩ νὰ ἐγγυᾶται εἰς τὸν λαὸν πᾶν ὅ,τι ἀπετεῖται νὰ τὸν ἀποκαταστήσῃ εἰς τὴν κοινωνοίαν εὐδαίμονα. δὲν ἐνοοῦν ὁμως μὲ τοῦτο νὰ τὸν ἀφήσῃ καὶ ἀχαλίνωτον ὡς πρὸς τὰ καθηκοντάτου. νὰ ἀσφαλισθῇ εἰς ἕκαστον Πολίτην ἡ ἰδιοκτησία, τιμὴ καὶ ἀτομικὴ ἀσφάλια Νὰ ἐπιφορτισθοῦν εἰς ὅλους τὰ βάρη τῆς Πολιτείας ἀναλόγως μὲ τὴν ὁποίαν ἀπολαμβάνουν ὠφέλειαν. Νὰ εἶναι ὅλοι ἐπίσης δεκτοὶ εἰς τὰ Πολιτικὰ καὶ στρατιωτικὰ ἀξιώματα μὲ μόνην τὴν διάκρισιν τῆς ἀξιότητος καὶ ἀρετῆς. Νὰ εἶναι μέν προφυλαγμένοι ἀπὸ τὰς καθεστώσας ἐξουσίας, ἀλλὰ νὰ εἶναι καὶ ὑπόχρεοι νὰ γνωρίζουν τα πρὸς αὐτὰς χρέητων. Νὰ κοινοποιῶσιν ἐλευθέρως τοὺς στοχασμούς των, ἂν θέλωσι καὶ διὰ τύπου, να εἶναι ὁμως ὑπεύθυνοι, ἂν δὲν φυλάττουν τοὺς ἀπὸ τὸ Πολίτευμα θεμένους τρεῖς ὅρους. Νὰ μὴν ἀνέχεται τὸ Πολίτευμα παρασεσημασμένα παράσιμα, τίτλους καὶ ἄλλα τοιαῦτα, τὰ ὁποῖα καταθέλγουν τινὰς σπουδαρχείδας, καὶ ἐνταυτῷ ἀδικοῦν ἀλόγως τοὺς λοιποὺς πολίτας κ τ λ π.

Νὰ σαφηνισθῇ ὁ σκοπὸς τῆς κυβερνήσεως, διὰ να γνωρίζουν καὶ οἱ κυβερνῆται ὅτι, ὅσον χρεωστοῦν οἱ κυβερνώμενοι να πειθαρχῶσιν εἰς αὐτοὺς, ἄλλο τόσον χρεωστοῦν καὶ αὐτοὶ να ὦναι δίκαιοι πρὸς ἐκείνους. Νὰ κανονισθῶσι ταχτικότερον αἱ τρεῖς ἐξουσίαι, Νομοθετικὴ, Νομοτελεστικὴ, καὶ Δικανική. να διαιρεθῶσι τὰ καθηκοντάτων κ τ λ π.

Οσον περὶ τῆς Νομοθετικῆς ἐξουσίας, βλέπουν ἀναγκαῖον να διορισθῶσιν ὁποῖα τινα πρέπει να χαρακτηρίζωσι τον ἀντιπρόσωπον, δια να μὴν ἐκλέγονται εἰς τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν τὶ νὰ τοὺς ἐλκύῃ εἰς το να πονοῦν τὴν Πατρίδα, και δὲν ἐνοοῦν το σύνταγμα καὶ τὴν νομοθεσιαν μας. να διορισθῇ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν δικαίως και καταναλογίαν τῶν κατοίκων τῆς ἐπικρατείας. βλέπουν ἀναγκαῖον, ἡ ὁλόκληρος διάρκεια τῆς ἐξουσίας ταύτης να εἶναι τριετὴς, ἀλλαζομένου καθ' ἕτους τοῦ ἑνὸς τρίτου. να προσδιορισθῇ ὁ κατ' ἄλους καιρὸς τῶν συνεδριάσεών της, ὁποῖος να μὴν ὑπερβαίνῃ τοὺς πέντε μῆνας, ἀλλ' οὔτε να διαρκοῦν ὀλιγώτερον ἀπὸ τοὺς τρεῖς, διὰ να εἶναι δὲ πάντοτε ἄγρυπνον τὸ ὅμμα τῆς Βουλῆς εἰς τὴν κυβέρνησιν, καὶ διὰ να ἦναι πάντοτε εἰς ἐνέργειαν ἡ συνδρομήτης εἰς αὐτὴν, να μένουν ἀπὸ τὸ μέλημης προσδιορισμένος ἀριθμὸς ἀναλόγως ἀπὸ ὅλα τα μέρη τῆς ἐπικρατείας, ὁ ὁποῖος να ἐπιφορτισθῇ τα καθήκοντά της, ἄνευ ὅμως τῆς νομοθεσίας. να διορισθῶσι ἀναλόγως, μὲ τὰς ὑποθέσεις τῆς ἐπικρατείας ἀριθμὸς τις διαρκῶν ἐπιτροπῶν ἀπὸ τὰ μέλη τῆς Βουλῆς καὶ τὰ καθήκοντα ἑκάστης αὐτῶν να κανονισθῶσι και διακριθῶσι τὸ καθήκοντα τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας ταύτης, ὡς ἐθνικῆς Βουλῆς. ⟨ Α ⟩

Εἰς τὴν νομοτελεστικὴν ἐξουσίαν θεωροῦν ἀναγκαῖον ἂν θέλωμεν να βελτιώσωμεν τὴν κατάστασίν μας, νὰ διορισθῇ εἰς μόνος Νομοτελεστὴς, Κυβερνήτης τοῦ ὁποίου ἡ διάρκεια νὰ εἶναι τριετὴς χωρὶς νὰ ἠμπορῇ νὰ ἐκλέγεται δις κατὰ συνέχειαν εἰς αὐτὸ τὸ λειτούργιμα. Οὗτος, ἀντὶ νὰ ἐκλέγεται ἀπο τὴν Βουλὴν, ἦτον ἴσως καλλίτερον ἂν ἐκλέγετο ἀπο ἐπαρχιακοὺς ἐκλογεῖς, τότε δὲ μόνον νὰ μένῃ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς Βουλῆς, ὁπόταν οἱ ἐκλογεῖς οὗτοι δὲν ἤθελον τὸν ἀποφατίσει, πάντοτε ὅμως να ἐκλέγεται αὐτὸς καὶ ὁ ἀντ' αὐτοῦ,

δηλ. ὁ ἀντικυβερνήτης, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ὀνόματα ἐκέρδησαν τὰς πλειοτέρας ψήφους τῶν ἐπαρχιακῶν ἐκλογέων. νὰ θεωρῆται ἀμέσως ἀπὸ τὴν Βουλὴν, ὁπόταν τὰ δύο τρίτα τῶν παρευρισκομένων Βουλευτῶν ἤθελον τὸν καταδικάσει κατηγορηθέντα διὰ πολιτικὸν ἔγκλημα, παρανομίαν ἢ κατάχρησιν συμβατικὴν τῶν δημοσίων χρημάτων. να κανονισθῶσι και διακριβῶσί τακτικότερον τὰ καθήκοντα τῆς νομοεκτελεστικῆς αὐτῆς ἐξουσίας, ἀντὶ ὀκτὼ ὑπουργείων και δεκαπέντε ὑπουργῶν να διορισθῆ μία μόνη γραμματεία διηρημένη εἰς πέντε κλάδους, δηλ. εἰς τὰ τῶν ἐξωτερικῶν, ἐσωτερικῶν, παιδείας, οἰκονομίας, πολέμου, και ναυτικῶν, διὰ τῶν ἀρχηγῶν τῶν ὁποίων πέντε κλάδοι νὰ ἐνεργῶνται αἱ διαταγαὶ τοῦ κυβερνήτου. και τὰ γραφεῖα τούτων να εἶναι εἰς αὐτὴν τοῦ κυβερνήτου τὴν κατοικίαν, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν δυσκολιῶν, ἀργοπορίων κ τλ. Ο ἀντικυβερνήτης και οι πέντε γραμματεῖς δηλ. ἀρχηγοὶ τῶν κλάδων, να συνδαίνασι τὸ συμβούλιον, τοῦ κυβερνητου, τοῦ ὁποίου οὗτος να ἦναι ὑπόχρεος πάντοτε να λαμβάνη τὴν γνώμην, μάλιστα δὲ εἰς τὰς ἐσιώδεις ὑποθέσεις τοῦ λειτουργήματός του, ἔχων ὅμως και τὸ ἐλεύθερον, ἂν θέλῃ να τὴν ἐνεργῇ ἢ ὄχι. Οἱ Γραμματεῖς να προσυπογράφονται ἕκαστος εἰς τὰς κατὰ τὸν κλάδον διαταγὰς τοῦ κυβερνήτου, και να ἦναι ὑπεύθυνος, ἂν ἤθελε συνυπογράψῃ και ἐνεργήσῃ διαταγὴν ἐναντίον τῆς ἐθνικῆς ἀσφαλείας, τῆς ἰδιοκτασίας, τιμῆς και ἀτομικῆς ἐλευθερίας τῶν πολιτῶν, και ἂν ἤθελεν συνυποπέσῃ εἰς κατάχρησιν δημοσίων χρημάτων. οὗτοι δὲ να καλῆγορῶνται ἀπὸ τὴν Βουλὴν δια τοῦ δημοσίου κατηγόρου ἀμέσως εἰς τὸ ἀνώτατον κριτήριον, νὰ κρίνωνται και νὰ τιμωρῶνται ὡς ἁπλοῖ πολῆται ἀπεβαλλόμενοι, ὁπόταν ἤθελαν τοὺς κατηγορήσει αἱ πλέιονες ψῆφοι τῆς Βουλῆς, ἀπο τὸ ὑπουργημάτων, και ἀπο κλείμενοι ἀπὸ καθε πολιτικὸν ὑπούργημα ὅπου ἤθελαν ἐκανοποιήσει το ἀδίκημα. να κανονισθῆ ὡσαύτως ἡ δικαστικὴ ἐξουσία, ἡ ὁποία κατὰ τὸ φυσικὸν λόγον πρέπει να εἶναι ἀνεξάρτητος και χωρισμένη ἀπο τὰς ἄλλας δύο δυνάμεις, τὴν νομοδοτικὴν, και νομοεκτελεστικὴν.

Νὰ διορισθῆ ὁ ἀριθμὸς τῶ μελῶν τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου, τὰ ὁποῖα να ἐκλέγωνται ἀπο τὴν νομοδοτικὴν, και νομοεκτελεστικὴν ἐξουσίαν, και χωρὶς παρανομίαν ἢ ἔγκλημα να μὴν ἠμποροῦν να καθερῶνται. να δικάζονται ἀπὸ τὴν Βουλὴν, ὁπόταν ἤθελον κατηγορηθεῖ ὡς ἄδικοι, μεροληπται και παραβάται τῶν νόμων, να εἰσαχθῆ εἰς ὅλην τὴν ἐπικράτειαν μὲ καλὰς διατάξεις τὸ σύστημα τῶν ὁρκωτῶν κριτῶν ὡς τὸ μόνον μέσον τῆς ἀσφαλείας τῶν πολιτῶν. Αν οἱ νόμοι τῶν Βυζαντινῶν Βασιλέων εἶναι ἀνδρμοσιοι ὡς πρὸς τὸν αἰῶναμας, να διορισθοῦν οἱ καταλληλότεροι και ὡς πρὸς τὸν αἰῶνα, και ὡς πρὸς τὴν ἠθικήν μας κατάστασιν, πολιτηκοὶ, ἐμπορικοὶ, ἐγκληματικοὶ, ποινικοὶ, και δικαστικαὶ διαλάξεις, τῶν ὁποίων ἡ προσαρμογὴ, παρὰ τοὺς ἀπὸ τὴν Βουλὴν θεσπηζομένους. να διορισθῆ εἰς τὰ δικαστήρια, ἐωσοῦ να καλασκευάσωμεν ἰδιετέρους νόμους.

Να μεταρρίθμισθῆ δὲ και ὁ ὀργανισμὸς τῆς διαχειρίσεως εἴτε δημοσίου οἰκονομίας. δηλ. να διοργανισθῆ καλλήτερα ἡ κυβέρνισις αὐτῆς, και να ὀλιγοστεύσουν ὅσον δυνατὸν οἱ ὑπουργοί της. στοχάζονται ὅτι ἤρκει να διαιρεθῆ ἡ παροῦσα Ελλὰς, εἰς μίνον πέντε τμήματα ὡς πρὸς τὴν κυβέρνισιν δηλ. τῆς Πελοποννήσου, Ανατολικὴν και Δυτικὴν Ελλάδα Θεσσαλίαν Εὔριπον, μὲ τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος, και Κρήτην. ἕκαστον τμήμα νομίζουν συμφέρον να κυβερνᾶται ἀπο ἕν τοπικὸν συμβούλιον, και ἕνα διευθυντὴν στελλόμενον ἀπὸ τὴν κεντρικὴν τοῦ ἔθνους κυβέρνησιν, και ὑπεγόμενοι εἰς τὸν κυβερνήτην. Τὰ τμήματα ταῦτα να διαιρῶνται μὲν πάλιν εἰς ἐπαρχίας, ἀλλ' ἡμὲν Πελοπόνησος εἰς πέντε, ἡδὲ ἀνατολικὴ και δυτικὴ Ελλὰς εἰς τέσσαρα, ἡ Εὔριπος μὲ τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους ὁμοίως εἰς τέσσαρα,

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

και ἡ Κρήτη εἰς τέσσαρα. αἱ δὲ ἐπαρχίαι πάλιν να διοικῶνται, ἀπὸ πέντε δημογέροντας συμβούλους, και ἕνα διοικητὴν στελλόμενον κατευθεῖαν ἀπο τὴν κεντρικὴν τοῦ Ἔθνους κυβέρνησιν, ὑπαγόμενοι δὲ ἀμέσως εἰς τον διευθυντὴν τοῦ τμήματος. πάσα ἐπαρχεία νὰ διαιρεθῇ εἰς κοινότητας, τῶν ὁποίων ἑκάστη νὰ διοικῆται ἀπο τρεῖς δημογέροντες ἐκλεγομένης ἀπὸ τον λαὸν, ἐπικυρωμένους ἀπο τὸν διευθυντὴν και ὑπαγομένους ἀμέσως εἰς τον διοικητὴν τῆς ἐπαρχίας. και οὕτω πάσα ἐπαρχια και πᾶν τμῆμα θέλουν ἔχει το κέντρον των. πρᾶγμα κατὰ πολλὰ ἀναγκαῖον, τόσον διὰ τὴν δημόσιον οἰκονομίαν, ὅσον και διὰ τὰς περιστάσεις τοῦ πολέμου.

Νὰ κατασκευασθῇ ὁ περὶ ἐκλογῆς τῶν ἀνλιπροσώπων νόμος, εἰς τον ὁποῖον νὰ διασαφίζεται ποῖοι πρέπει να ἔχουν ψῆφον εἰς τὰς ἐκλογάς. διότι τὸ νὰ ἔχουν ψῆφον, ὅσοι δὲν ἔχουν κτήματα εἰς τὰ πολεμήσεν και πολεμοῦντα μέρη τῆς Ἑλλάδος ὑπέρ τῆς ἐλευθερίας της, ὅσοι δὲν ἔχουν εἰς αὐτὴν τὰς οἰκογενείας των, ὅσοι ὑπέπεσαν εἰς βαρέα και ἄτιμα ἐγκλήματα, δηλ. εἰς προδοσίαν. φόνον κατὰ τῶν ἀδελφῶν των χριστιανῶν, παράνομον κατακοάτησιν τῶν δημοσίων χρημάτων, μεγάλην κλοπὴν δόλιον χρεοκοπίαν κ τ λ π. ὅσοι ἐφωράθησαν ἔνοχοι διαφθορᾶς, ἐπιορκίας, ψεύδους κ τ λ π. ὅσοι ἔχουν ἐγνωσμένον τρόπον ζωῆς ὅσοι ζήτουλοι και ὑπηρέται, εἶναι ἀδηκία μεγάλη εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν. καθὼς και ἂν ἐκλέγωνται ἀντιπρόσωποι ὅσοι ἔχουν τὴν παραμικρὰν ἔνοχὴν εἰς τὰ εἰρημένα ὅσοι ἐμελαχειρίσθησαν ἐπιρροὴν δυνάμεως, δωροδοκίας, ἀπηλὰς, ὑποσχέσεις, περιφρόμης και πᾶν ἄλλο ἄνομον καὶ σπουδαρχικὸν μέσον διὰ νὰ κερδήσουν τὰς ψήφους τῶν πολιτῶν. ὅσοι δὲν ἔχουν ἱκανὴν παιδείαν καὶ φρόνησιν ἢ τοῦ λάχιστον δὲν ἐννοοῦν κατὰ γράμμα τὴν ἔννοιαν το σύνταγμα και τὴν νομοθεσιαν μας, ἀδικεῖται μεγάλως ἡ ἐθνικὴ Βουλὴ και ἐπομένως ὅλον το ἔθνος. ἀφ' οὗ ταῦτα κανονισθῶσι, μένει ἡ ἐκλογὴ τῶν ἀντιπροσώπων ἀμέσως ἐπὶ τοὺς ἔχοντας ψήφους πολίτας. διότι τότε μόνον ἀνυπάρχει ἀληθῶς εἰς τον λαὸν ἡ κυριαρχία. κ' ἔπειτα δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου, και ἔχι διὰ τῶν ἐκλεκτόρων, βλέπεμεν ὅτι ἐπιτυχένει θαυμασίως ἡ ἐκλογὴ αὐτὴ εἰς τοὺς Ἀγγλαμερικανικοὺς συμπολιτείας, τῶν ὁποίων οἱ κάτοικοι δὲν ἦτον βέβαια προ ὀλίγου καλλίτεροι ἀπὸ ἡμᾶς. ἀκολουθεῖ

〈 Α 〉 Πρὸς τούτοις, 〈 λέγουν και εὑρίσκουν εὔλογον, οἱ καλοὶ πατριῶται 〉 ὅτι, ἀφοῦ συνέλθωσιν οἱ πληρεξούσιοι εἰς ἐθνικὴν συνέλευσιν, ἵνα συσκευθῶσι διὰ τὸ κοινὸν συμφέρον τῆς Πατρίδος, νὰ ἐκλεχθοῦν ἀπὸ τοὺς πληρεξουσίους, οἱ εἰδημονέστεροι εναισθόλεροι και πεπαιδευμένοι, δώδεκα τὸν ἀριθμὸν, διὰ νὰ μένουν εἰς τὸ Νομοθετικὸν Σῶμα, ἕως τριετὲς διάστιμα, κατασκευάζοντας Νόμους κατὰ τὴν τωρινὴν περίστασιν, και το πνεῦμα τοῦ λαοῦ μας. και οἱ λοιποὶ νὰ ἐπιστρέψουν ἕκαστος εἰς τὴν ἐπαρχίαντους. ἐπειδὴ ὁπολὺς ἀριθμὸς τῶν παραστατῶν προξενεῖ μᾶλον ζημίαν παρὰ ὠφέλειαν, ὡς ἀπεδείχθει. ἐπειδὴ οἱ περισσότεροι εἶναι ἀμαθεῖς και ἀνήθεοι, και μὴν εἰσοῦντε, ἂν αὐτὸς ὁ νόμος ὠφελεῖ, ἢ βλάπτει. κατὰ τὴν περίστασιν και τὰ ἤθη μας, συνχύσουν τοὺς εἰδήμονας κατανοῦντες τὴν διαφθορὰν τοῦ νόμου εἰς λογομαχίας, σκάνδαλα, και τέλος εἰς ὀλεθρια πάθη. και μετὰ το τριετὲς διάστιμα τῆς διατριβῆς των, να ἀλλάζῃ τὸ ἓν τρίτον, διὰ νὰ γυμνάζωνται και οἱ λοιποὶ πολῆται εἰς αὐτὸ το ἔργον. μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον 〈 λέγουν 〉 ὅτι ἐλαττώνουν και τὰς ἐπιβλαβεῖς και ὀλεθρίας φατρίας.

Π. Κ.

Ἡ παροῦσα Ἐφημερὶς εὑρίσκεται εἰς Ἀθήνας εἰς τὸν συντάκτην Γ. Ψύλλαν Εἰς Ναύπλιον, εἰς τον κύρ. Κ. Λιβέριον βουλευτὴν. Εἰς Σύραν, εἰς τὸν κύρ. Π. Ψύχαν. Ἡ τιμὴ της γρό 14 νάβε τρεῖς μῆνας προπληρωμένα.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 37.

Η Παρρησια εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης

ΠΕΜΠΤΗ. 15. Απριλλίου. 1826.

Λθῆναι 14. Απριλιου.

Μανθάνομεν ἀπὸ ἀξιόπιστον ὑποκείμενον ἐρχόμενον ἀπὸ Λουτράκι, καὶ ἀπὸ γράμμα σταλμένον ἀπὸ Επίδαυρον, ὅτι ὁ Μεσολόγγι ἐτοιμάσθη ἀρκετὰ. ὕστερον ἀπὸ μίαν γερὴν ναυμαχίαν εἰς τὴν ὁποίαν οἱ ἐδικοί μας ἔκαυσαν τέσσαρα μεγάλα πολεμικὰ πλοῖα τῶν Εχθρῶν, καὶ τὰ ἀπεμάκρυναν πρὸς τὴν Πατραν. προσμένουν ἀπὸ στιγμὴν εἰς στιγμὴν τὴν ἐπιβεβαίωσιν αὐτῆς τῆς νίκης, καὶ τὴν λεπτομερῆ διήγησιν τοῦ κατορθώματος τοῦ μικροτάτου Ελλην. στόλου.

Τῇ 6 ἀπριλ. ἐπὶ τῇ ά. Συνεδριάσει ἀνεγνώσθη καταλογος τὸν ἤδη ἐγκεκριμένων Πληρεξουσιων διεφιλονεικήθη ὀλίγον. περὶ τῆς πληρεξουσιότητος τῶν Σουλιωτῶν καὶ ἔμειναν εἰς σκέψιν, ἔγινεν λόγος περὶ ἐκλογῆς Προέδρου, καὶ ἐπροβλήθη παρὰ τῶν Πελοποννησιων ὁ Ζαΐμης ἀντεπροβλήθη δὲ, παρὰ τῶν η. ε. ὁ Π. Μαυρομιχάλης διεφιλονεικήθη ἱκανὴν ὥραν καὶ μετὰ ἀμοιβάιαν παραίτησιν. ἑκατέρου τῶν προβαλλομένων, Τρίτη μερὶς ἐπρόβαλεν ὡς μέσον ὅρον εἰς ἐκλογὴν τὸν Π. Νοταρᾶν, τὸν ὁποῖον ἀμέσως ἐδέχθη τὸ δεύτερον μέρος, καὶ μὲ τὰ τινὰ ἐπιμονὴν καὶ τὸ πρῶτον.

Ελέχθη περὶ ἀντιπροέδρου καὶ χωρὶς τινὸς διὰ φιλονικίας ἐκλέχθη ὁ Λ. Ιωάννης Λιβαδίτης ὁμοίως κα Α'. Γραμματεὺς ἐκλέχθη Λ. Παπαδόπουλος.

Προετέθη ἔπειτα, ἀρξαμένης ἤδη ἐκνόμου τακτικῆς Συνεδριάσεως σκέψις περὶ δανείου, ἀπὸ τὰς Ιονικὰς Νήσους, καὶ μὲ τὰς ἱκανὰς Γνώμας διωρίσθη πενταμελὴς ἐπιτροπὴ, ὁ Α. Ζαΐμης, ὁ Β. πατούρης, ὁ Γ. Λινιὰν, καὶ Ν. χρυσόγαλος καὶ μετ' ὀλίγας ἀδιαφόρους συνδιαλέξεις διελύθη ἡ Συνεδρίασις.

Συνήχθη ἡ περὶ δανείου ἐπιτροπὴ ἐσκέφθη ἱκανῶς περὶ τοῦ περιβαλλομένου δανείου φάνεται ὅμως ὅτι ἅπαντα μεγάλας δυσκολιας καὶ εἶναι ἴσως οὔτε μικρὰ ἐλπὶς ἐπιτυχίας. καὶ τινὲς μὲν ἤθελον. νὰ γένῃ ἀμέσως παρὰ τῆς συνελεύσεως, ἀλλ' ὁ Γ. Λινιὰν ἀπάντησεν ὅτι τὸ τοιοῦτον πρέπει νὰ γένῃ διὰ τῆς Δ. σταλέντος θεσπίσματος παρὰ τῆς Ε. Σ. ἀπεφασιστικοῦ χωρὶς νὰ ζητηθῇ ἡ γνώμη τῆς Δ.

Ερρέθη προσέτι καὶ ἂν πρέπῃ νὰ συγχωρηθῇ εἰς τινὰς τῶν μὴ πληρεξουσίων ἡ ἴσοδος εἰς τὴν συνέλευσιν, εἰς τὸ ὁποῖον οἱ Πλ. ἠναντιώθησαν.

Επὶ τῆς Β'. Συνεδριάσεως τῇ 7. Απριλ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς Συνελεύσεως τῶν χθές.

Ανεγνώσθη ἀναφορὰ τῶν Σουλιωτῶν καὶ μετὰ τινὰς ἀντιστάσεις ἀπεφασίσθη νὰ παραδεχθῶσι τὰς πληρεξουσίους των μὲ ἐξαίρεσιν ὅμως γενομένην χάριν τῶν μεγάλων αὐτῶν ἐκδουλεύσεων. καὶ ἀνδραγαθιῶν.

Επειτα ἐξῆλθον ὅλοι οἱ πληρεξούσιοι. ὁ Πρόεδρος, ὁ ἀντιπρόεδρος εἰς ὑπαίθρον καὶ παρασκευασθέντων ἱερατικῶν ἀμφίων, ἔγινεν ἡ τελετὴ τῆς ὁρκώσεως αὐτῶν. Ο Παλαιῶν Πατρῶν, ἀνέγνωσε πρῶτον εὐχὰς τινὰς καὶ τροπάρια ἐπικλητικὰ τοῦ παναγίου πνεύματος καὶ πένητα ὁμόνοιαν, ἔπειτα ὁ Π. Π. Νοταρᾶς ἔχων τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου ὡρκίσθη καὶ ἔπειτα ἠσπάσθησαν ἅπαντες τὸ ἱερὸν εὐαγγέλιον καλούμενοι ἕκαστος ἐξ' ὀνόματος· καὶ ἐστρεψαν.

Προεδώθη τὸ περὶ ψηφιφορίας, διεφιλονεικήθη πολὺ, οἱ Πληρ. ἤθελον ἀπολύτως ἡ ψηφιφορία νὰ γίνεται φανερά· ἀλλ' οἱ Η. Ελ. καὶ ἐξαιρέτως οἱ Νησιῶται

ὑπερασπίζοντο τὴν μυστικὴν ψηφηφορίαν καὶ τέλος μετὰ πολλὰς ἀντιστάσεις ἐνέδωκαν οἱ πρῶτοι καὶ ἐκυρώθη ἡ μυστικότης.

Τῇ 8. Απριλ. ἐπὶ τῆς Γ. Συνεδριάσεως ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῶν χθὲς· ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τῶν Ολυμπίων Πληρεξουσίων ἀπεβλήθη, καὶ αὐτοὶ ἔμειναν ἀπαράδεκτοι· ἐπεφορτίσθη δὲ τὰ τῶν Ολυμπίων ὁ Περραιβὸς μέλος ἡ τῶν Σουλιωτῶν πληρεξουσιότητος· διορίσθησαν ἑπτὰ Επιτροπαὶ, μία δεκαπενταμελὴς διὰ νὰ σκεφθῇ περὶ πολιτεύματος ἐν οἷς εἶναι ὁ Α. Ζαΐμης, Γ. Αἰνιάν. Α. Μοναρχίδης Ε. Τομπάζης. Ν. Λιβέριος, Ν. Χρυσάγγελος, καὶ ἄλλοι· δευτέρα περὶ μορφώσεως καὶ προόδου τακτικῶν τε καὶ ἀτάκτων στρατευμάτων· τρίτη περὶ πόρων· εἰς ἣν προσκαλεῖται καὶ ὁ Κόντε Πόρος· τετάρτη περὶ τοῦ Ναυτικοῦ· πέμπτη περὶ ἐκπεδεύσεως τῆς Νεολάιας· ἕκτη περὶ τῶν θρησκευτικῶν· καὶ ἑβδόμη περὶ τῶν εἰς τὴν Συνέλευσιν διδομένων ἀναφορῶν, ὁποῖαι πρέπει νὰ ἐμφανίζωνται, καὶ ποῖαι ὄχι, καὶ μετὰ τινὰς ἀδιαφόρους συνδιαλέξεις διελύθησαν·

Τῇ 9. Απριλ. ἐπὶ τῆς Δ'. Συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντων τῶν πρακτικῶν ἔγιναν διάφοροι λόγοι ἀφορῶντες εἰς τὰ χρέη ἑκάστης τῶν διορισμένων Επιτροπῶν, καὶ πρὸ πάντων ἡ περὶ πολιτεύματος Επιτροπὴ ἐζητήθη ἂν πρέπῃ νὰ λάβῃ ὡς βάσιν κἀνὲν εἶδος πολιτεύματος, ἢ νὰ σκεφθῇ ἀπολύτως περὶ παντὸς εἴδους πολιτεύματος· καὶ κατὰ τὴν ἀναφοράν τῆς νὰ γένῃ ἐκλογὴ, ἀλλ' ἐνεκρίθη τὸ πρῶτον νὰ λάβῃ δηλ. ὡς βάσιν τὸ παραστατικὸν παρὸν πολίτευμά μας, καὶ διὰ προσθαφερέσεων νὰ τὸ ἐφαρμώσῃ εἰς τὰς περιστάσεις μας· ποστεθέντος δὲ περὶ μονίμου πολιτεύματος· ὁ Γ. Αἰνιὰν εἶπεν· ὅτι ὡς μὴ προσωρινὸν νὰ γένῃ μὲ τὰς ἀνωτέρω τροπολογίας τὸ παρὸν· περὶ δὲ μονίμου φρονεῖ μόνον σωτηριῶδες πολίτευμα τὴν συνταγματικὴν μοναρχίαν· εἰς τοῦτο δὲν ἔγινε κἀμμία ἀντίκρουσις· ἐρρέθη μάλιστα ἂν ὁ μενάρχης πρέπει νὰ εἶναι ξένος ἢ ἐντόπιος· καὶ ὁ Αγαμέμνων ἀπεκρίθη, ξένος, καὶ οὔτ' εἰς τοῦτο δὲν ἔγινεν ἀντίκρουσις.

Ανεγνώσθη μετέπειτα ἀναφορὰ τοῦ στρατηγοῦ Ι. Γκούρα, δι' ἧς παριστάνει τὴν ἀνάγκην τοῦ Μεσολογγίου προσφέρει αὐτὸς ἑκατὸν χιλ. γρ. ἀμέσως ὁποῦ διορισθῇ ἢ εἰς τὴν Υδραν διὰ τὰ πλοῖα, ἢ εἰς τὴν στερεὰν διὰ νὰ ἔμβουν νέα στρατεύματα· ἐπροβλήθη καὶ εἰς ἄλλους καὶ ἐξ ὀνόματος εἰς τὸν Θ. Κολοκοτρώνην· ἀλλ' οὔτ' αὐτὸς ὑποσχέθη οὐδ' ἐβολὸν οὔτ' ἄλλός τις· μόνοι οἱ Αἰγαιοπελαγῖται ὑποσχέθησαν νὰ συνεισφέρωσιν ὅτι δυνηθῇ ἕκαστος αὐτῶν, καὶ ὁ Στρ. Σαφάκας ὑπεσχέθη εἰκοσιπέντε χιλ. γρόσια.

Ακολουθία τῆς εἰς τὸν 14. Αριθ. τῆς Γ. Εφ. τῆς Ελλάδος καταχωρισθείσης διατριβῆς.

Μὴ ὑπαρχούσης δ' εὐνομίας περὶ τὰς πόλιας, οὐκ ἂν δύναιτο τὶς ἀγαθὸς ἢ εὐδαίμων πολίτης ᾖμεν. (Πυθαγ. Ιπποδ. παρὰ Στοβ.).

Αψησε τὸν περὶ ἐκλογῆς νόμον κ τ λ. ἠμπορεῖ νὰ μὲ εἰπῇ τις, καὶ εἰπέμε τοῦτο μόνον. Στοχάζεσαι εὔκολον νὰ εὐχαριστηθοῦν οἱ Αριστοκράται μας ἂν μάλιστα ἰδοῦν καί τινες τὸν ἑαυτόν των ἔξω εἰς τῶν ὁπόιων τὴν φαντασίαν δὲ εἶναι παράδοξον τινὲς ψωμοκόλακες νὰ ἐνεχάραξαν, ὅ,τι ἠμποροῦν καὶ διάδημα νὰ φορέσουν -- στοχάζεσαι τάχα εὔκολον νὰ εὐχαριστιθοῦν οὗτοι, νὰ ἰδοῦν ἕνα μόνον Νομοτελεστὴν, ἕνα μόνον ἐκλαμπρότατον, ἐν ᾧ οὗτοι σκοποῦν τέως τώρα νὰ αὐξάνουν τὰς πληγὰς τῆς Ελλάδος, καὶ ἀντὶ τῶν πέντε νὰ τοὺς κάμουν δώδεκα δηλ. νὰ διορισθῶσι δώδεκα ἀπόλυτοι ἄρχοντες, διὰ νὰ ἔμβουν ὅλοι καὶ νὰ γένουν ὅλοι ἐκλαμπρότατοι; Καὶ ποῖος θέλ' εἶσθαι ἐκεῖνος - ἠμπορεῖ νὰ μοῦ προσθέσῃ - εἰς τὴν Ελλάδα ὅστις ἔχει τόσας γνώσεις, τόσην ἀρετὴν, τόσιν φρόνησιν διὰ νὰ δεχθῇ μόνος του ἔν τοιοῦτον βάρος: Τὸ ά. στοχάζομαι ὅτι οἰκονομεῖται. Διότι μήπως δὲν ἠμποροῦν νὰ γένουν καὶ αὐτοὶ ἀκολούθως, ἂν εἶναι ἄξιοι; Κυβερνῆται ὅμως, καὶ ὄχι ἐκλαμπρότατοι. Ανάθεμάτην καὶ αὐτὴν τὴν ψώραν τῆς τιτλομανίας ὅταν μᾶς ἐκέλυσεν! ἀλλοίμονον δὲ εἰς τὴ Ελλάδα, ἂν δὲν φροντίσῃ τώρα εἰς τὴν ἀρχὴν νὰ τὴν ἐξαλείψῃ. - ὄχι λόγοι τιτλοφόροι, διότι δὲν βλέπουν μεγαλητέραν ἀδικίαν εἰς τὴν κοινωνίαν μας, ὡς το νὰ χύνουν τόσοι λαοὶ τα αἵματά των διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Πατρίδος, καὶ ὀλιγώτατοι ἀδιάκριτοι, νὰ ὑποφέρουν νὰ βαπτίζωνται εἰς τὰ πολύτιμα ταῦτα αἵματα, ἐκλαμπρότατοι, ἐξοχώτατοι (α) καὶ εὐγενέ-

---

(α) Οὗτοι διὰ νὰ ἀποκοιμήσουν τοὺς Πολεμικοὺς, καὶ νὰ θεμελιώσουν τὸν τίτλον τῆς ἐκλαμπρότητός των, ἔδωκαν καὶ εἰς αὐτοὺς τὸν τίτλον τῆς ἐξοχότητος. οἱ πολεμικοί μας πάλιν, χωρὶς νὰ γνωρίζουν τὴν ἀπάτην των ἐδέχθησαν τὸν τίτλον εὐχαρίστως, καὶ καμαρώνουν ὅταν τοὺς ὀνομάζῃ, τὶς ἐξοχοτάτους!!!

(Σημ. τοῦ Συγγραφ.)

στατοι κ τ λ. Το Ε. δηλ. περὶ τοῦ φρονήμου καὶ ἐναρέτου Νομοτελεστοῦ λέγω, ὅτι εἶ,, καθὼς πρέπει διὰ τὸ αὐτὸ λειτούργημα δὲν εὑρίσκεται, οἱ πέντε ἢ εἰ δώδεκα ἀπόλυτοι ποῦ θέλουν εὑρεθῆ; καὶ τοιοῦτοι μάλιστα ὥστε νὰ ἔχουν τόσην, ὅση ἀπαιτεῖται διὰ νὰ συμφωνήσουν εἰς τὰς ἐργασιας των, φρόνησιν καὶ ἀρετὴν; Μικρὰς διαφωνίας, μικρὰς διαιρέσεις εἴδαμεν ἔρχεσθαι εἰς τὴν Ελλάδα ἀπὸ τὴν σημερινὴν πενταρχίαν: Δὲν βλέπομεν τὴν ἀδράνειαν, τὴν ἀμηχανίαν, τὴν νωθρότητα, καὶ τελευταῖον τὴν νέκρωσιν τῆς κυβερνήσεως, καὶ δὲν γνωρίζομεν ὅλοι ὅτι αὐτὰ προέρχονται ἀπὸ τὰς μεταξὺ τῶν ἐπιτελεστῶν μας ἀντενεργείας καὶ ἀπὸ τὰς πολλὰς των καὶ διαφόρους γνώμας των.

Η Νομοτελεστικὴ ἐξουσία ἀπαιτεῖ ἑτοιμότητα καὶ ταχύτητα εἰς τὰς πράξις της. ἀπαιτεῖ ἄμεσον συμφωνίαν πολλάκις, καὶ εἰς πέντε ἢ περισσοτέρους τὰ τοιαῦτα δὲν ὑπάρχουσιν. εἰς ἕνα λοιπὸν ἐκ τῶν ἐναρετοτέρων, καὶ φρονιμωτέρων, ἐφοδιασμένον μὲ τὸ συμβούλιόν του ἂς ἐμπιστευθῶμεν ταύτην τὴν ἐξουσίαν, καὶ ἂν δὲν εἶναι καὶ τόσον ἱκανὸς ἂς εὐχαριστηθῶμεν, ὅτι θὰ ἔχωμεν εἰς αὐτὴν τὴν ἐξουσίαν ὀλιγωτέρους ἀνικάνους, καὶ ἑπομένως ὀλιγώτερα κακά.

Αν θεωρήση δὲ τις κατὰ βάθος τὸ πρᾶγμα, στοχάζομαι ὅτι κατὰ τὸ ἐκτεθὲν τοῦτο σχέδιον θέλουν εὐχαριστηθῆ ἀκόμη καλύτερα καὶ οὗτοι οἱ ἀρχοντλυποτάδες μας. Διότι ποῖος ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς πολλὰ ὀλιγους μάλιστα, δὲν ἤθελεν εὐχαριστιθῆ καλήτερα νὰ κυβερνᾷ ἕνα τμῆμα ὁλόκληρον ὡς τὴν Πελοπόνησον, Ανατολικὴν καὶ Δυτικὴν Ελλάδα, Θεσσαλίαν, Εὔριπον μὲ τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, καὶ Ἠπείρην παρὰ νὰ ἔχη μίαν ψῆφον καὶ πολλὰ ἴσις ἀσήμαντον εἰς τὴν Νομοτελεστικὴν ἐξουσίαν; Η ποῖοι ἀπὸ τοὺς μετριοφροστέρους δὲν ἤθελον εὐχαριστηθῆ να διοικοῦν μίαν ἐπαρχίαν, ὡς τὴν Κόρινθον λ. . ἐνωμένην μὲ τὸ Αργος, Ναύπλιον, καὶ πανσαχαγιὲ, παρὰ νὰ ἦναι ἕνας μηχανικὸς ὑπουργὸς, ἢ ἕν κομμάτι τοῦ ὑπουργείου.

Οτι ἡμεῖς αὐτοὶ ἐξευτελίσαμεν πολὺ τὰ ὑπουργήματα, πολλαπλασιάζοντες καὶ σμικρύνοντες τα τόσον, δὲν ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ τὸ ἀρνηθῆ, ἀλλ' ὅτι ἡμέραται ἀπὸ ἡμᾶς διὰ να τὰ κάμωμεν σημαντικὰ ὀλιγοστεύοντες καὶ μεγαλύνοντές τα, διὰ νὰ εὐχαρισθῶνται μ' αὐτα καὶ τα σημαντικά μας λεγόμενα ὑποκείμενα, και τοῦτο ὅλοι τὸ γνωρίζομεν. Φρόνησιν λοιπὸν, ὑμόνοιαν ἀληθῆ, καὶ εἰλικρινῆ πατριωτισμὸν, ἃς παρακαλέσωμεν τὸν Θεὸν να ἐμπνεύσῃ εἰς τὰς ψυχάς μας, και ὅλα εὐοδοῦνται κατ' εὐχὴν, ὅλα πρὸς ὄφελος μερικὸν, ὁπόταν μόνον εἶναι σύμφωνα καὶ μὲ τὸ γενικὸν τῆς Πατρίδος συμφέρον.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 2 Φευρουαρίου 1826 (Ε Α)

Πρὸς τὸν Πανιερώτατον Ἅγιον Ταλαντίου Τοποτηρητὴν Αθηνῶν καὶ Λεβαδίας Κύριον Νεόφυτον.

Τὴν ὑμετέραν Θεοπρόβλυτον πανιερότητα εἰκὸς προσκυνῶ, και κατασπάζομαι τὴν δεξιάν της, ἐξαιτούμενος τὰς θεοπειθεῖς εὐχάς της.

Μὲ λύπην καὶ συνοχὴν καρδίας ἀνέγνων κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας, ἐν ᾧ παρεπιδημῶ ἐνταῦθα, τὴν ἐγκύκλιον καὶ τὸν παραινετικὸν λόγον τῆς ὑμετέρας πανιερότητος πρὸς τὴν πνευματικὴν τοῦ Χριστοῦ ποίμνην εἰς τὴν ἀνατολικὴν Ελλάδα, καὶ εἶδον ἐξ αὐτῶν, τὸ ὅπερ ἐξ ἄλλου στόματος δὲν ἤθελε πιστεύσῃ ποτὲ, ἐννοῶ τὴν περὶ τὰ θεῖα καὶ ἱερὰ ἐπικρατοῦσαν θηριώδη ἀδιαφορίαν τῶν πολλῶν, εἰς τὸ ἱερὸν ἔδαφος, ὅπου ἔκπαλαι διετηρεῖτο ἡ σωτήριος τῆς ὀρθοδοξίας καὶ εὐσεβείας παράδοσις, καὶ ὅπου τελοῦνται τὴν σήμερον τόσα καὶ τόσα προφανῆ θαύματα τῆς παντοδυνάμου χάριτος τοῦ ὑψίστου, πρὸς ἀπολύτρωσιν τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἐθνικῶν. ταλανίσας ἐκ βάθους ψυχῆς αὐτὴν τὴν ὁλεθρίαν παρεκτροπὴν τῶν ἀδελφῶν μου, ὑπέλαβον ὡς χρέος ἀπαραίτητον νὰ ἐκφράσω διὰ τῆς παρούσης ἐπιστολῆς μου τὸ σέβας

καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τὴν ὁποίαν σώζω πρὸς τοιοῦτον ποιμένα ζηλωτὴν τῆς κλονουμένης καθ' ἡμᾶς εὐσεβείας, οἷος ἐφάνης πανιερώτατε εἰς τὴν ἐνεστῶσαν φρικώδη ἐποχὴν, παιδεύων τοὺς ἀτάκτους, νουθετῶν τοὺς ἀσθενεῖς καὶ ἐξελέγχων τὴν φθοροποιὰν τῶν ἱεροσύλων παρανομίαν· τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίζεσαι, ἱερώτατε τῶν θείων ἀποστόλων διαδοχε· μὴ δειλιάσῃς μηδ' ἀπαυδίσῃς· διότι ἀπολλύμεθα βεβαίως, ἂν σβεσθῇ παρ' ἡμῖν ὁ φωστὴρ τῆς ἀμωμήτου πίστεως· ἀγνοῶ ἂν ἔχῃς πολλοὺς ὁμόφρονας ζηλωτὰς τῆς θεοδότου ἀληθείας, κλαίω καὶ θρηνῶ τὴν κατάστασιν τῆς χειμαζομένης ἁγίας τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας· τρέμω προβλέπων τὰ δεινὰ τὰ ἐπαπειλοῦντα τὸ γένος τῶν Ἑλλήνων, ἂν σαλευθῇ εἰς τὴν πίστιν, ἠγωνίσθην καὶ ἀγωνίζομαι τὸ κατὰ δύναμιν, ἀλλὰ πρὸ πάντων στηρίζω τὰς ἐλπίδας μου εἰς τοὺς ποιμένας, οἱ ὁποῖοι ἐνεπιστεύθησαν τὴν παρακαταθήκην ταύτην, καὶ τοὺς ὁρκίζω ἐγὼ τὸ ἁμαρτωλόν, πολὺν πιστὸν τέκνον τῆς ἐκκλησίας, νὰ προλάβουν νὰ συνενωθοῦν γρηγορεύοντες, διδάσκοντες, τύποι γενόμενοι τοῦ δυστυχοῦς ποιμνίου, καὶ προπορευόμενοι εἰς τοὺς κινδύνους, ἕως μὴ ναυαγήσῃ ὅλον τὸ ἔθνος πλησίον τοῦ λιμένος τῆς θείας εὐσπλαγχνίας· καὶ τῷόντι; ἂν ἐκλείψῃ ὁ ἔνθεος ζῆλος, καὶ ἐνθουσιασμὸς διὰ τὸ ὁποῖον ἐφυλάχθη τὸ ἔθνος ἀπὸ τὸ μόλυσμα τῆς δυσεβείας, ποία ἐλπὶς πλέον νικης καὶ ἀνεγέρσεως; μόνη ἡ ἁγία πιστις εἶναι φερέγγυος τῆς σωτηρίας· χωρὶς τὴν ζωογόνου δύναμίν της, πρὸ πολλοῦ ἤθελε μᾶς καταπίῃ τὸ θηρίον τοῦ Μωαμεθισμοῦ· καὶ ὁ παρὼν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγὼν δὲν ἤθελεν ἔχῃ τὸν τέλειον του· τὸ τοῦ Θεανθρώπου ρητόν· μὴ φοβοῦ τὸ μικρὸν ποίμνιον· ἐφαρμόζεται μόνον εἰς τοὺς ὑπομένοντας εἰς τέλος, καὶ τὴν ὑπὲρ ἀνδρίαν τῆς ὁποίας χρέιαν ἔχουν οἱ πολυπαθεῖς Ἕλληνες εἰς τὴν φοβερὰν πάλιν ταύτην, πόθεν ἡμποροῦν νὰ τὴν λάβουν, εἰμὴ, ἐμμένοντες πιστῶς εἰς τὰς ἐπαγγελίας ἐκείου, ὅστις εἶπε· μὴ φοβεῖσθαι τοὺς ἀποκτείνοντας τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένους ἀποκτεῖναι· ὡς τόσον ὁ κύριος ἐγγὺς, τὸ ἐπιεικὲς καὶ ἀπτόητον τῶν ποιμένων τοῦ μικροῦ καὶ ἐκλεκτοῦ ποιμνίου γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις, καὶ ὅταν σὺν Θεῷ, ταπεινωθῇ ἡ λύσσα τῶν Ὀθωμανῶν, ποιετοιμασθῆτε πανιερώτατε εἰς ἄλλους κινδύνους· τότε θέλει εἶσθαι τῆς στρατευούσης ἁγίας ἐκκλησιας ἡ πάλη, ὄχι πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνεύματα τῆς πονηρίας καὶ πλάνης, τὰ ὁποῖα ὡς χειμάρροι ὑπογείου πυρὸς καθ' ἡμῶν ἐκχυνόμενα, θέλουν δοκιμάσει νὰ πλανήσουν, εἰ δυνατὸν καὶ τοὺς ἐκλεκτούς. Ἀλλιθερὰ τὸ ὁμολογῶ, ἡ τοιαύτη θεωρία τοῦ μέλλοντος, ἀλλ' ἀνδρίζεσθαι καὶ κραταιοῦσθαι πατέρες, μὴ ἀπομακρυνθῆτε τοῦ νῦν ἀγῶνος, διὰ νὰ ἔχητε ἔπειτα πλήρη τὴν θεόδοτον ἐξουσίαν, πρὸς ἀπάντησιν τῶν ἠθικῶν ἐχθρῶν μας· ὁ ποιμὴν καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων, λέγει κύριος παντωκράτωρ· καὶ τότε τὰ πρόβατα ἀκούουν προθύμως τὴν φωνήν του, καὶ θέλουν διαφυλαχθῇ ἀπὸ πᾶν εἶδος προσκαίρου καὶ αἰωνίου ἀπολείας. Πιστὸς ὁ Θεὸς, ὅστις οὐκ ἐάσει ἡμᾶς πειρασθεῖναι, ὑπὲρ ὃ δυνάμεθα· γένοιτο, γένοιτο Κύριε Ἰησοῦ. μένω μὲ ὅλον τὸ υἱϊκὸν σέβας τῆς ὑμετέρας πανιερότητος.

Τέκνον ἐν κυρίῳ καὶ δοῦλος ἑτοιμότατος
ἐκ Παρισιου Λ. ἀνωνύμου.
Φευρουαριου 22.

Ἡ παιοῦσα Ἐφημερὶς εὑρίσκεται εἰς Ἀθήνας εἰς τὸν συντάκτην Γ. Ψύλλαν Εἰς Ναύπλιον, εἰς τὸν κύρ. Κ. Λιβέριον βουλευτὴν. Εἰς Σύραν, εἰς τὸν κύρ. Π. Ψίχαν. Ἡ τιμή της γρό 14 κάθε τρεῖς μῆνας· προπληρωμένα.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ